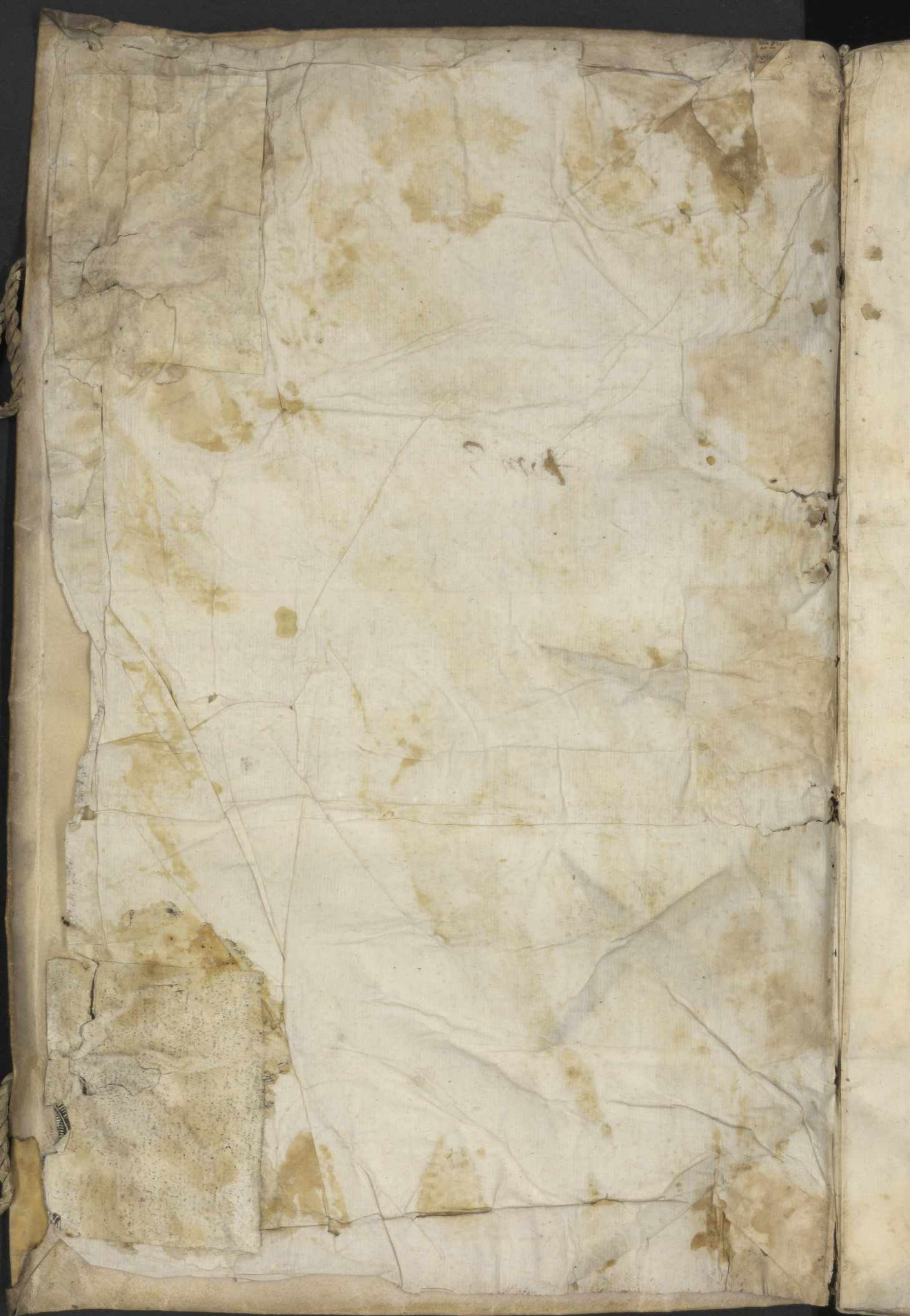

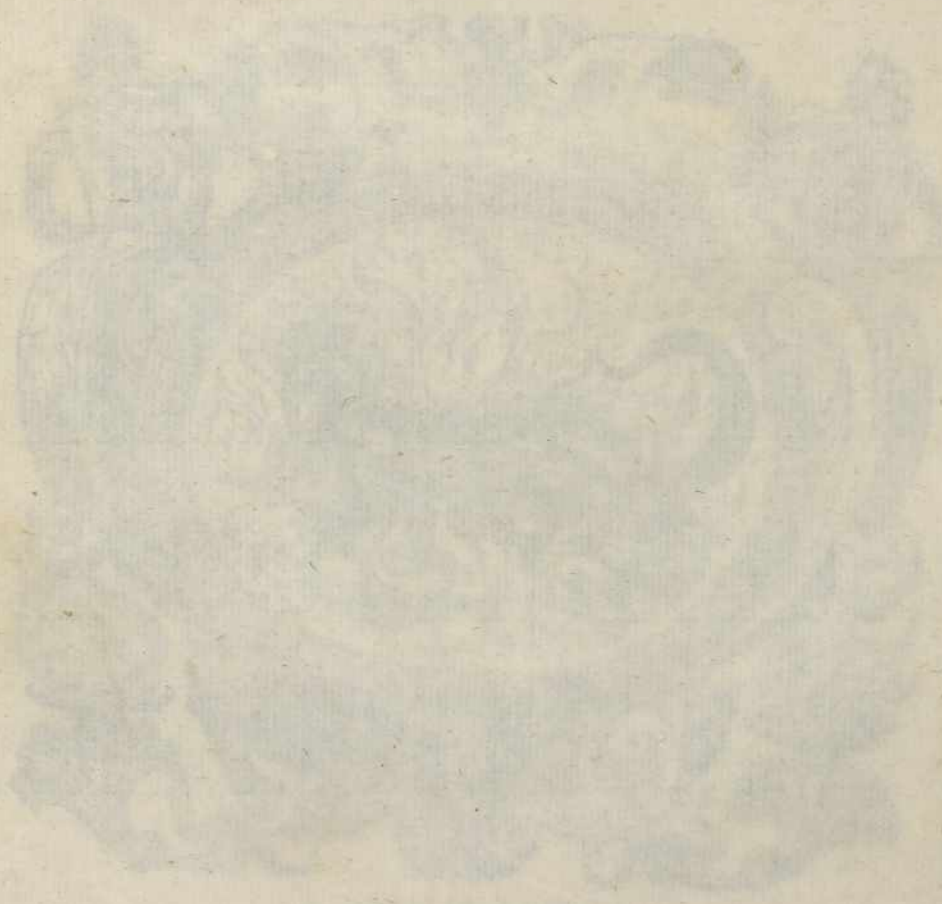
IX, 2B, c

COMME
VARIER IN
CONSTITUTIONE RE

LIBRARY
MUSEUM
1844

Manuscript in French
Facsimile of French
Manuscript of the
State
Title
Number

FRANCIS CAROLUS PESSOT
MDCCCXXXV

BIBLIC HOSPITAL REAL
CANADA
Seta B
Folio 50
Lugar 59

Universidad de Granada
Facultad de Derecho
Historia del Derecho
Estado N
Título 21(3)
Número _____

C
T
IN
tio
A
D
V
R
A
R
E
M
O
R
I.

TOMUS TERTIVS

COMMEMENTARIORVM IN CONSTITVTIONES RE- GIAS GALLICAS:

IN QVO CONSVETVDINVM MATERIAE, CITATIONUM, recusationum, possessoriae, testium & probationum, sententiarum, appellationum, praesentationum, & aliorum tractatum, qui ad praxim pertinent, & in iudiciis quotidiani sunt, quisque prioribus duobus tomis explicati non sunt, quorum habes sexta ab hinc pagina catalogum, commentatio fit diligens, ad iusque accommodata:

AVCTORE D. PETRO REBVFFO MONTE-
pessulano, I.D. & C. necnon iuris Pontificij Parisijs ordinario profes-
sore, & ibidem in suprema curia caussarum patrono:

Summa diligentia, accuratoque iudicio infinitis quibus scatebat mendis repurgatus, suoque nitore restitutus.

Cum indice rerum & verborum copiosissimo.

34.105) = 71

D
V
R
A
R
E
M
O
R
I,

E
T
N
O
N
P
E
R
I
R
E.

LVDVNI,
APVD CAROLVM PESNOT,
M. D. LXXVI.

100

COMMENCEMENT

OF THE

APRIL 1870
M.D. LXX

P
n
i
i
l
C
tr
d
r
n
c
m
s
l
q
t
k
f
a
t
b
a
t
f
l
f
t
t
Q
t
f
p
t

Ad Lectorem.

POLLICITI sumus, Benevole Lector, hanc omnem nostram Commentationem in has constitutiones Regias tribus nos absoluturos Tomis: quorum cum duo iam ad manus tuas peruenerint, hunc tertium nunc offero. Verum quia suspicabar non defuturos, quibus vel nostra hæc opera parum probetur, vel damnetur industria: omnem huius laboris nostri rationem ut exponerem, in hunc postremum liberum reieci: id autem antea nolui, tum quod explicanda rei locus non satis accommodatus videbatur, tum quod institutum nostrum, nisi tribus his ipsis libris propositis, & velut ob oculos versantibus, arbitrabar non posse planè intelligi. At nunc cum instituta absoluerimus, iure licebit & per otium extra palastram velut à palastro quosdam motus edere, & non solum de his nostris Commentarijs quadam liberiùs dicere, sed etiam de toto corpore harum constitutionum Gallicarù, quæ antea neglectæ, nunc verò paulò accuratiùs tractari videntur. Cum itaque aliquando altiùs animo repeterem hanc nostram totam iurisprudentiam, visa est mihi non immeritò à nostris in duas distributa esse partes, nempe Practicem, & Theoricem, tametsi eam apud veteres ita distinctam non comperio, sed eam totam Practicem potius dictam: quinetiam Philosophi ipsi, & maximè Aristoteles eam in parte animi collocat, quæ ^{practica} dicitur, non autem ^{theoretica} distinguunt. Sed in hac re & antiquorum & nostrorù ratio probari potest: nã priscis illis temporibus, cum populus vel moribus suis viueret, vel regeretur his legibus, quæ in eo scripto, quod ei expositum erat ut obseruaret, continebatur, non poterat tum illa iuris vis, & prudentia, legumque metus, & religio, nisi tota in actione hominum vsuque versari, aliudque dici, quàm Practice. Sed cum tanta nata esset multitudo legum, ut non possent legi sine grauißimo labore continereque genus aliquod vel ambigui, vel contrarij, adiunctaque, esset interpretatio, vsus, exercitatioque fori, necesse fuit ius ipsum ita conflatum ex varijs, & prope infinitis rebus (quæ ortum Diuersis temporibus habuerunt) inmensum vastumque fieri, adeo ut Iuris libris ediscendis, euoluendis versandisque (ut Iustinianus testatur) tota penè ætas hominum non sufficeret, nec posset qui iuri operam dabat, simul & fori occupationes sequi: tum cæperunt duo hominum genera nasci distinctique esse Iureconsulti ab oratoribus, & forensibus hominibus, ut interdum patronus causarum Iureconsultum non agnosceret. Nam & Sulpitius orator egregius obiurgatus fertur à Quinto Murio, quod sepius de iure respondentem eum Seruius non intellexisset, atque ita cæpit iurisprudentia in Theoricem & Practicem distinguere. Quæ ratio vsque ad hæc tempora perdurat: ut sit illa Theorice, quæ Iureconsultorum interpretumque libris continetur, Practice verò, quam solum forum agnoscit, & admittit. Quo factum est, ut permulta ab illis, qui Theoricam solam amplectebantur inter priuatos parietes excogitata, & in Gymnasijs velut umbratili pugna disputata, aspernentur forenses homines, tanquam ad vsum hominum

parum pertinentia, pleraque non admittunt Regionum mores, temporum varietas, & natura hominum: quibus, ut inquit ille, alia oriuntur sidera. Quamplurima rursus hi, apud quos legis ferenda potestas est, in suam rem omnia trahentes diruunt, edificant, mutant quadrata rotundis. Denique ius, ut Trasimachus apud Platonem, id esse definiunt, quod potentiori videatur utile, ita prater illud vetus Romanum ius Digestorum, Pandectarum, & Codicis, aliud subortum est apud quemque ferè populum, quod qui ignorat, impetitus omnino iuris apud suos habetur. Et precipue in hac nostra Gallia, in qua constitutionibus Regijs, usuque forensi in quamplurimis à veteri illo iure discessum est, quo iure quod constitutionibus constat, cum viderem forum omnino regi, dubitationesque permultas & controuersias ex eis quotidie nasci, neminem autem esse qui interpretationem illis addidisset, rem gratam me facturum nostris hominibus putavi, si quam maxime possem, hac in re iuuarem. Cum autem id instituissem, & viderem passim nullo rerum ordine congestas Constitutiones, non prius institutum me assequi posse existimaui, quam si suis titulis singula Constitutionum capita collocarem. Itaque ordinem legum Romanarum sequutus, omnes quotquot extarent, & in manus meas peruenerunt composui in unum Codicem, imitatus hac in re Tribonianum, & Theophilum, aliosque à Iustiniano adhibitos viros ad ius Romanum concinnandum. Sed non perinde feliciter mihi, atque illis contingit: nam illis non defuit laboris merces, honorariumque: nos vero sine hermeo sumus, & labor ipse premium fuit studiosorumque utilitas, ac gratia, si qua sit. Illis potestas fuit, quæ videbantur detruncandi, & abrogandi, mihi non alia quam capitum, & articuli constitutionis sedem commutandi, ut ad suum titulum singula conferrem. Illis viris togatis disertissimis & praestantissimis mutuuum consilium, mutuaque apera non defuit: ego solus mihi met ipsi & consultor & author fui: illis leuior labor, quia plures, mihi grauior, quia solus: ut cumque sit, Pandectas & Digesta constitutionum Regiarum Gallicarum confecimus. Et eo gratus est mihi sine alio emolumento labor, quod plerisque eum probari intelligam, tametsi initio non eo animo Constitutiones ipsas ita congesseram, ut solas quis haberet, sed ut cum Commentarijs nostris haberet: nam ut commodius subycerem, ipsas in ordinem titulorum digesseram, probata tamen sunt sine Commentarijs, Quæ res effecit, ut non subiunxerim interpretationem singulis earum capitibus, ut Accursius legibus Romanis, ut & initio decreueram, sed separatim solum earum contextum excudendum dederim: ut liberum sit cuique & solum contextum habere, & solos Commentarios nostros, vel uterque simul. Singulas autem Constitutiones interpretari superuacaneum mihi visum est, tum quod permulta ad usum forenses parum pertinent, tum quod nonnullæ per se satis dilucida & perspicua sunt, ut interpretatione non egeant, quales sint de quibusdam vectigalibus, indictionibus, superindictionibus, de generibus monetarum, de re numaria, & de militaribus viris. De iure autem fisci & Regio, quod Regalia vulgò dicitur, sunt qui iusta volumina ediderunt, ut mihi iam in ea re elaborare non sit necesse: si quid autem videbitur pretermisum, quod attigisse necesse esse quis existimet, poterit is ipse, si utilitas publica eum ducat in ea re, sua opera & interpretatione iuuare studiosos. Nos arbitramur

mur nihil pratermisse, quod praeipuum usum exercitationemque fori habeat, sed omnem commentationem nostram in tres partes seu Tomos, ut commodissime potuimus, diuisimus. Nam omnia quae ad rationem litis persequenda pertinerent, quaeque solent incidere attigimus, de sententijs, appellationibus, executionibusque earum tractauimus: nec omisimus quaedam, quae extra iudicia versantur, quae usitiora nobis visa sunt, ut quae ad donationes, mercatores, artifices, hospites, immunitatemque Ecclesiarum pertinent. Quibus omnibus existimamus nos absoluisse quae Praxeos, rerumque forensium studiosus in Gallia potissimum desiderare possit. Caterum ista omnia sic accepta ab omnibus velim, ut existiment à nobis edita esse via praemonstranda causa primarijs rerum forensium viris, cohortandique eos, ut nostro exemplo quae ex usu quotidiano haberent, literis mandata pariter conferrent in commune: ita enim alijs proderunt, & simul se vixisse suis monumentis testabuntur. Et sane si quis scribat quae in foro saepe usu venire vidit, non otiosa scribet, sed quotidiana. Quod si magna librorum sit harum rerum copia & multitudo, non ingrata tamen erit, vel inutilis, sed optatissima: non erunt enim ista efficta, ut illa in scholis, sed usu venientia. Quis enim dixerit historiarum, vel rerum gestarum otiosa monumenta, quae propemodum infinita iam extant? seligit enim quisque quae vult, ut rerum fiat peritior. Sic posterius iudices, qui ante se iudicata legent ex facti specie, & si non illa velut praedictum velint sequi, aliqua tamen ex parte facti, reiue iuuabuntur in dirimenda simili controuersia, estimabuntque ex animi sententia quid & cui credant, aut quid minus probent: Rerum denique non disputationum otiosarum breui tempore fient peritiores. Ad hac, cum permulti ius in arte se reducturos polliciti sint, cum tot ante seculis hoc promissum sit, & non praestitum, nec hoc quidem seculo (quo vigere & florere ingenia dicuntur) aliquem praestitisse videamus: quid agas aliud, quam quò possis iuuenibus prosis? & cum illa arte iuris, quae nulla adhuc est, non possint fieri iuris prudentiores, usu, consuetudinèque fori, factorumque varietate, & experientia fiant. Sitque vel Iureconsultus, vel iudex, quem tempora ferunt. Quae ratio animum meum induxit ad ista nostra qualiacunque & quantulacunque, quae partim in foro, partim usu rerum didicimus, scriptis mandanda: simulque ut non solum hortaremur, sed etiam rogaremus semel atque iterum omnes, qui in foro consenuerunt, ne sua meliora si quae habeant adnotata, denegent Iuris studiosis. Fiet ut dum illa ars iuris, quae iuris periti arte fiunt, expectatur, ab his, qui sese eam tradituros iam pridem iactitant, hac interea iuuenes habeant, quibus possint hanc breuissimo tempore discere, quae qui ea scripserunt quam longissimo usu perceperunt. Interea & eruditos, & tyrones rogo atque obsecro, ut hanc nostram operam quae nobis solum fuit labor, nullo alio emolumento captato boni consulant. Rei enim dignitas, & studiosorum semper optata utilitas, ad id me magis perduxit, quam illa commoda, quae plerisque, dum ea non consequuntur, ab huiusmodi labore reuocant. Vale.

ORDO TRACTATVVM

Et titulorum, qui in hoc
tertio continentur
Tomo.

<i>Tractatus de consuetudine, usu, & stylo.</i>	<i>pagina</i> 1
<i>De citationibus.</i>	45
<i>Ut laici non conueniantur coram iudicibus ecclesiasticis.</i>	87
<i>De contumacia, & defectu.</i>	93
<i>De domicilij electione.</i>	133
<i>De recusationibus.</i>	147
<i>De adiunctionibus.</i>	160
<i>De excusationibus seu exonijs.</i>	175
<i>De arbitris.</i>	193
<i>De materijs possessorijs.</i>	225
<i>De causis beneficiorum possessorijs.</i>	289
<i>De sequestris.</i>	315
<i>De dilationibus.</i>	331
<i>De responsionibus per credit, vel non.</i>	357
<i>De inquisitoribus seu commissarijs.</i>	367
<i>De testibus.</i>	393
<i>De reprobationibus testium.</i>	401
<i>De partium productionibus.</i>	411
<i>De publicatione attestationum.</i>	416
<i>De inuentarijs.</i>	420
<i>De sententijs.</i>	425
<i>De expensis, damnis, & interesse.</i>	437
<i>De fructibus, & ipsorum restitutionibus.</i>	463
<i>De appellationibus.</i>	475
<i>De appellationibus tanquam ab abusu.</i>	539
<i>De anticipationibus.</i>	544
<i>De presentationibus.</i>	547
<i>De literis ad renuntiandum prouocationi.</i>	549
<i>De salarijs taxatis pro visitatione processus.</i>	553
<i>De ar. tis, & opponentibus contra ea.</i>	559

AD DOMINVM PETRVM
REBVEFFVM IVRIVM COMITEM
percelebrem, Carolus de
Monceau. I.D.

Scitis freta suis confusis Gallia mansit
Per varios iuris precipitata locos.
Gallica iura silent per opacæ denia siluæ,
Curasti donec iungere Casareis.
Pontificisque pijs moderasti iuris habenis,
Gallia quæ tutum lustret utrumq; polum,
Lilia trina feret miro candore librorum
Facta trias, comptè Gallica iura docens.
Terno complexus numero sic cuncta resoluit,
Ut non commentis amplius indigeant.
Hi sunt tres Decij patriam qui iure tuentur,
Et dant exacti munia consilij.
Sunt alij libri, qui terque quaterque beatum
Clamant, atque tuum nomen ad astra ferunt.
Unde tibi Marius septenos cedit honores,
Haud pensare Valens sedulitatis opus.
At triplices ducant tibi stamini longa sorores,
Ut semper liceat te meliore frui.

προκαίνομιαι huius libri tertij ad
Lectorem.

Si quis fortè putet miserum fatique sinistri,
Quondam præclaros tot subiisse viros.
Quæ meæ cum plausu summo præscripta vouebam,
Magnatèsq; putet nostra decere magis.
Nunc tibi lectori malim submittere fascès,
Nec meus aut querat vindicis auctor opem.
Auctori videat quantum sint omnia tuta,
Quam laudem totus deferat orbis ei.
Munere parta Deum sit ei sapientia qualis,
Tutorem fugiet querere, vel dominum.
Huius enim solo præclarus nomine, tutum
Nescio præconem, Mercuriumque suum.
Musarumque chorus mihi tot præconia fundit,
Ut non sufficiant unius ora viri.
Quapropter varijs & acutis lator ocellis,
Qui me peruolitent, atque probare sciant,

Unde

AB DOMINVM PETRVM
REPERITVM IULIUM COMITVM

Unde ferant melius purgata volumina fructum,
Zoilus atque suam comprimat inuidiam,
Vnius alteriusue magis non postulo sensum,
Iudicioque trium non ego stare velim.
Sed nec multorum qui prima fronte libellos
Damnant, nec visos in mare proijciunt.
At iustum censorem quem res postulat opto,
Qui non à recto tramite flectat iter.

Eiusdem libri tertij ^{Περωνηωτις}
alludens ad Ternarium.

Trinum me librum peperit Tritonia Virgo,
Terna docens triplici commoda ferre libro.
Ter Triuia ambrosiam iussit florere tritelem,
Quo maneat fructus graminis uberior.
Tertia fert etas nostrorum summa malorum,
Ut redeant pulsus aurea secla malis.
Ut properent videas nos tot conferre labores,
Defessos omnes, totque subire mala.
Sic clarere diem cernas post fulmina tetra,
Sicque suas constat rebus inesse vices.

INDEX EORVM MAXI-
ME NOTATV DIGNORVM, QVAE
CONTINENTVR IN HOC TERTIO
Tomo Commentariorum in Constitutiones,
seu Ordinationes Regias
Gallicas.

A
ABSSE quando iudex cen-
 scatur ad hoc, ut Aduoca-
 tus antiquior cognoscere
 possit. artic. 6. glo. una. num.
 12. trac. de recusat. fol. 159
 Abundi facultas an & quomo-
 do Consiliarijs detur, & à
 quo. artic. 4. & 5. gloss. una numer. 3. de inqui-
 sitor. 375
 Abrogare quando possint consuetudines. artic. 2. gl. 2.
 nu. 4. de consuetud. 21
 Absens causa Reipub. quando excusetur. nu. 43. de
 excusationib. 183
 Absens inquisitor est expectandus, & quādiu. art. 16.
 glo. una. nu. 3. de inquisitor. seu commiss. 385
 Absente colligatōe non debet secūda dari dilatio. art.
 12. glo. una. nu. 9. de dilationib. 353
 Absentes coacti respondere, suas possunt mittere re-
 sponiones art. 1. gloss. una. nume. 12. de responsio.
 per credit. 359
 Absenti non citato dictum arrestum an ualeat. artic. 1.
 glo. 1. nu. 5. de arrest. & oppo. cont. ea. 560
 Absentia in uno actu non praedicit in alijs. art. 8. gl.
 2. nu. 5. de contuma. 117
 Absentia quando habeatur pro praesentia contra ab-
 sentem. art. 8. glo. 1. nu. 2. eod. 115
 Absentia procuratoris quando in expensis multat-
 tur. artic. 5. gloss. una. nu. 50. de expens. dam. & in-
 teresse. 455
 Absentiam contumacis supplet Dei praesentia. art. 8.
 glo. 1. nu. 2. de contuma. 115
 Absentiae iusta causa, & probabilis quae dicatur art.
 1. glo. una. nu. 8. & sequen. de dilati. 332
 Absentis nomine procurator recusat iudicem. artic. 1.
 glo. 1. nu. 4. de recusa. 150
 Absoluendus quando sit uterque, actor & reus. art. 8.
 & 9. glo. una. nu. 13. de caus. benefi. possess. 303
 Absolvens ab expensis condemnatum, causam expri-
 mere debet. artic. 1. glos. una. num. 41. de expens.
 dam. & interesse. 441
 Absolvere non potest iudex reum de crimine conui-
 ctum sine principis gratia. artic. 3. glo. una. nu. 10.
 de senten. 430

Absolutoria sententia ab observatione iudicij, quae.
 art. 8. & 9. gl. una. nu. 17. de causa benefi. pos. 103
 Absolutus ratione instantiae an teneatur ad expensas.
 art. 1. glo. una. nu. 51. de expensis. 443
 Absolutus in possessorio beneficii an possit iura bene-
 ficij exigere. ar. 8. & 9. gl. una. nu. 24. de cau. bene-
 fic. possess. 304
 Abstinerere non debet iudex nisi recusatus antea fue-
 rit. art. 2. glo. una. nu. 9. de recusa. 154
 Absurdum resultans si colligans per seipsum citaret
 colligantem. nu. 86. in praefat. de citat. 60
 Abuti & abusus quid. art. 1. glo. 1. nu. 1. de appellatio.
 tanquam ab abusu. 539
 Acceleratio processus ex multis causis. artic. 9. glo. 1.
 nu. 2. & seq. de caus. benefi. possess. 300
 Accessoria an post sententiam mutari possint. art. 3. gl.
 una. nu. 8. de senten. 429
 Accidentale domicilium quod dicatur. nu. 6. in praefat.
 de domici. elect. 134
 Accusanda est contumacia expressae. art. 1. gl. una. nu.
 23. de contuma. 100
 Etiam in criminalibus. nu. 5. ibidem. 97
 Accusanda contumacia in singulis defectibus. artic. 7.
 glo. una. nu. 9. eodem. 113
 Accusatione pendente nihil innouandum. artic. 16. gl.
 1. nu. 37. de appel. 527
 Acquiescens in materia criminali ad expensas te-
 netur. art. 1. glo. una. nu. 13. de literis impetr. ad re-
 nun. prouocat. 550
 Acquiescens quando quis non recipiatur. art. 2. gloss.
 una. nu. 1. eod. 551
 Acquiescere quis non potest cum processus uidere cae-
 ptus fuit. nu. 2. ibidem.
 Acquiescere procuratores quando possint. art. 1. glos.
 una. nu. 9. eod. 550
 Acquiescere quando quis possit appellationi. artic. 15.
 gl. 2. nu. 16. de appel. 521
 Acquiescere potest quis in uno articulo, & in alio ap-
 pellare. art. 8. glo. una. nu. 8. eod. 506
 Acquiratur quibus modis possessio. nu. 24. in praefat.
 de mater. possess. 227
 Acquiritur possessio nedum per leges civiles, sed etiā
 per praetorias. nu. 221. ibid. 247
 Acta non sunt edenda contumaci. artic. 13. gloss. una.
 Index tertij Tomi. A

Index tertij Tomi comment.d. P.Rebuf.

nu. 45. de contuma.	131	193. & seq. in prefat. de mater. poss.	245
Acta coram arbitro, probant coram iudice. art. 1. glo.		Actus quod iure suo fiat, quot modis cognoscatur. nu.	
8. nu. 24. & gloss. 14. nu. 31. de arbi. 206. & 224		169. & 173. ibi.	242
Acta coram arbitro quomodo sint scribenda. artic. 1.		Actus iure facultatis non prebent possessionem. nu. n.	
gl. 8. nu. 21. eodem.	205	177. ibidem.	243
Acta nocent tertio, qui praesciuerat causam agi. ar. 1.		Actus iudiciales ad partis instantiam fieri debet. arti.	
glo. 1. nu. 14. de ar. est. & opponen. contr. ca.	561	1. glo. una. nu. 26. de contuma.	109
Acta facta post dilationem sunt nulla. art. 6. gl. una. nu.		Actus si conscientie alicuius relinquatur, appella-	
1. de dilationib.	348	ri non potest, sed supplicari. art. 1. glo. 2. nu. 1. 2. &	
Actio personalis que sit, & realis. art. 1. gl. una. nu. 13.		3. de adiunctionibus, seu subscript.	171
& 21. de fruct. & illor. restit.	464. & 465	Actus qui debeat per turbam probari: & quomodo	
Actio & exceptio oritur ex arbitrio, etiam nulla ad-		probatio recipiatur usque ad tres turbas. art. unic.	
iecta poena. art. 1. gl. 9. nu. 3. de arbit.	208	gl. 6. nu. 3. & seq. de testib. & c.	397
Actionem perdit contumax. artic. 13. glo. una. nu. 15.		Adeptione secundi beneficii renuntiatur liti super al-	
de contuma.	128	tero. art. 11. gl. una. nu. 20. de caus. benefi. poss. 309	
Actionum exercendarum uaria tempora. num. 99. in		Adiournamentum pro citatione. nu. 19. in prefat. de ci-	
prefat. de citati.	60	tationib.	48
Aktor non omnium instrumentorum copiam suis im-		Adiudicari potest ab arbitro res uni, & alteri aestima-	
pendis reo dare cogitur. artic. 5. gloss. 6. num. 4. &		tio. art. 1. gl. 14. nu. 10. de arbi.	221
seq. de citatio.	85	Adiunctio in eo statu fieri debet in quo causa inueni-	
Aktor prius facit expensas, quas dum uicerit, recupe-		tur. art. 1. gl. 1. nu. 14. de adiunctio.	171
rat. art. 5. gl. ulti. nu. 1. eodem.	86	Adiunctio deliberata & conclusa esse debet. artic. 1.	
Aktor uictus ad expensas tenetur eodem modo quo		gl. 1. nu. 7. eodem.	170
reus. ar. 1. gl. una. nu. 16. de exp. dam. & inter. 439		Adiunctio in possessorio intra annum fieri debet. art.	
Aktor contra contumacem debet suam petitionem ue-		2. glo. una. nu. 11. eodem.	173
ram probare: & qualiter contra absentem proce-		Adiunctus an possit ut suspectus recusari. numer. 14.	
datur. art. 9. gl. una. nu. 1. & seq. de contuma.	120	ibidem.	174
Aktor tria petit in materia desertionis: que sit praxis		Adiunctus de consensu partium dandus est. nu. 15. ibi.	
in petendo. art. 5. gl. una. nu. 28. & 31. de app. 498		Adiunctus quando in loco rei accipiendus est. arti. 3.	
Aktor contra reum non comparentem commeatum a		gl. una. nu. 4. de inquisi. seu commissi.	371
iudice obtinet, idem reus contra actorem. nu. 3. &		Adiunctus iurare debet. artic. 10. gl. una. nu. 3. eo. 378	
seq. in prefat. de contuma.	93	Adiunctus audit testes absente inquisitore. arti. 16. glo.	
Aktor non comparens uidetur iudicis auctoritatem		una. nu. 4. eodem.	385
spernere. arti. 3. gl. una. nu. 13. de contuma, & de-		Adiungere se potest tertius liti iam mota tripliciter.	
fecta.	98	art. 1. gloss. 1. nu. 8. de ar. est. & oppo. cont. ca. 560	
Aktor rem demonstrat etiam reo absente. arti. 2. gl. 2.		Administrator beneficii non gaudet decreto de pa-	
nu. 29. de dilationib.	339	cificis possessoribus. art. 8. & 9. glo. una. num. 3. de	
Aktor petens rem, eam debet terminare. art. 2. glof. 2.		caus. benefi. possess.	302
nu. 1. eod.	336	Adoptiuus filius an sit saisitus. art. 9. glo. una. nu. 18. de	
Aktor turbans reum, in expensis condemnatur. arti. 8.		mater. possessio.	278
& 9. gl. una. nu. 8. de caus. benefi. possessio.	303	Aduersarius adigendus est ad petendum. artic. 13. gl.	
Aktoris expensis res demonstratur. art. 2. gl. 2. nu. 35.		una. nu. 2. eodem.	287
& quod multiplex est demonstratio. nu. 36. de di-		Aduocati postulantibus actu, seligendi in commissioni-	
lationib.	340	bis. art. 13. & seq. gl. una. nu. 14. ibi.	
Aktore non probante reus absoluitur, etiam in bene-		Aduocati antiqui an iunioribus sint meliores. nu. 12. &	
ficijs, & diffinitiu. ar. 8. & 9. glo. una. nu. 5. & 16.		seq. ibidem.	
de caus. benefi. possess.	302. & 303	Aduocati cogi possunt ut iudici consulant. artic. 3. in	
Aktore succumbente in possessorio, quid reo acquira-		princi. de sen.	429
tur. ar. 13. & seq. glo. una. nu. 19. de mat. pos. 288		Aduocati & procuratores acta, dum causa litigatur,	
Aktore absente reus duplici modo procedere potest.		habeant. art. 17. glo. una. nu. 1. de appella.	529
art. 9. gl. una. nu. 6. de contuma. 121		Aduocati Regis an absente iudice Consiliarijs prefe-	
Aktore recusante dare copiam citationis, apparitor no-		rantur ad indicandum. art. 6. gloss. una. nu. 9. de re-	
debet citare. art. 5. gl. 6. nu. 6. de citationibus.	86	cusationibus.	159
Actuarius & notarius quomodo exemplum sententiae		Aduocatis salarium debetur, & procuratoribus. ar. 5.	
prestare debeant. arti. 3. gl. una. numer. 41. de sen-		gl. una. nu. 19. de expen. dam. & interesse.	451
tent.	433	Aduocatis facta prohibitio an ad litigantes extendat-	
Actuarius prohibetur concedere commissiones Consti-		tur. art. 1. glo. una. nu. 12. de dilationi.	332
liarijs. art. 18. gl. una. nu. 3. de inquisi.	387	Aduocatis Regijs cur prohibeatur adiunctio. art. 1. gl.	
Actus quot requirantur ad probandam consuetudi-		1. nu. 3. de adiunct.	170
nem. art. 2. gl. 3. nu. 10. & seq. de consuetudi.	23	Aduocatorum Regiorum adiunctio quomodo debeat	
Actus qui iure facultatis, & iure suo fieri possunt. nu.		fieri, secundum. nu. 1. ibi.	160
			Ad

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

<i>Aduocatorum breuitas amplectenda. art. 7. gl. una. nu.</i>		<i>Alienatio ob contumaciam prohibetur. art. 13. gl. un^a.</i>	8
1. de reprobatio. testium.	409	nu. 12. de contuma.	2
<i>Aduocatorum prolixitas restringenda. art. 5. gl. 1. nu.</i>		<i>Alimentis denegatis committario quid agendum. art. 1.</i>	
1. de mater. possessio.	266	9. gl. una. nu. 3. de inquisito.	378
<i>Aduocatus in propria causa expensas repetit etiam non</i>		<i>Aliorum appellationes duo prosequi possunt. artic. 5.</i>	
<i>solutus. art. 5. gl. una. n. 27. de exp. da. et inter. 452</i>		gl. una. nu. 20. de appel.	497
<i>Aduocatus ne sit iudex in eadem causa in qua patro-</i>		<i>Alleganda et probanda est causa recusationis. art. 1.</i>	
<i>cinium prestitit, interdicitur. art. 9. glo. una. nu.</i>		gl. 8. nu. 3. de recusation.	115
31. de recusationib.	164	<i>Allegans iura in inuentario an ipso iure puniatur. art.</i>	
<i>Aduocatus in una curia an patrocinari possit in alia.</i>		1. gl. una. nu. 27. de inuenta.	423
art. uni. glo. una. nu. 22. de domici. elect.	141	<i>Allegans consuetudinem eam probare debet. art. 2. gl.</i>	
<i>Aduocatus cui causa committitur, qualis esse debeat.</i>		3. nu. 1. de consuetud.	21
art. 13. et seq. glo. una. num. 10. de mater. possess. 287		<i>Allegari non debent consuetudines, nisi approbate.</i>	
<i>Aequalitas inter uirum et uxorem. et equalitas in te-</i>		art. 2. gl. 28. eo.	43
<i>stamentis. art. 1. gl. una. num. 9. et seq. de inquisi. seu</i>		<i>Alternatiua in ordinatione posita quid denotet. art. 2.</i>	
<i>commiss.</i>	369	gl. 3. nu. 2. de citationib.	72
<i>Aequalitas munerum subeundorum, et distributio e-</i>		<i>Ambiguitas in quibus consistat. art. ult. gl. uno. nu. 2. et</i>	
<i>qualis inter consiliarios. art. 1. gl. una. nu. 14. et seq.</i>		seq. de arrest. et opponen. contr. ca.	569
ibidem.		<i>Amici absentis quando citandi, quomodo, et quod uocan-</i>	
<i>Aequalitas Licurgi. nu. 8. ibi.</i>	368	di. art. 2. gl. 1. nu. 6. et seq. de cita.	70
<i>Aequitas in consuetudine, in praescriptione rigor. num.</i>		<i>Amicitia est causa recusationis. art. 9. gloss. una. nu. 23.</i>	
27. in praefat. de consuetu.	6	de recusationib.	163
<i>Aestimatio communis et non quanti plurimi inspicien-</i>		<i>Amicus hospitatus cum amico longo tempore non acqui-</i>	
<i>da. arti. 1. gl. una. nu. 9. fallit. art. 6. gloss. una. nu. 12.</i>		rit poss. nu. 174. in praefat. de mater. possessio.	243
et seq. de fructib. et illor. resti.	464. et 471	<i>Amissa exceptio in una causa, non censetur amissa in</i>	
<i>Aestimatio a regestis curiae assumenda. arti. 1. glo. una.</i>		alia. art. 8. gl. 1. nu. 15. de contuma.	116
num. 42. eo.	467	<i>Amittatur quibus modis possessio. art. ult. glo. una. nu. 1.</i>	
<i>Aestimatio communis uini et fructuum quomodo pro-</i>		de caus. benefi. possess.	313
<i>betur. art. 6. gl. una. nu. 1. et seq. eo.</i>	470. et 471	<i>Amittit causam qui non tradit sequestro possessione.</i>	
<i>Aestimatio communis an, et quando testibus probe-</i>		art. 5. gl. una. nu. 8. de sequestr.	327
<i>tur. art. 8. glo. una. nu. 9. eo.</i>	474	<i>Amittitur domicilium pluribus modis. nu. 34. in praefat.</i>	
<i>Aestimationem communem fructuum regesta probat.</i>		de domici. elect.	137
nu. 1. ibi.	475	<i>Animus turbandi requiritur, ut dicatur turbatio. arti.</i>	
<i>Aestimationis diuersitas referenda, et quando aestima-</i>		1. gl. 2. nu. 41. de mater. possess.	255
<i>tio quanti plurimi habeat locum. art. 6. glo. una. nu.</i>		<i>Animus tradentis rem inspicitur. nu. 52. in praefat. e. 230</i>	
11. et seq. eo.	471	<i>Animus cum apprehensione possessionis requiritur. nu.</i>	
<i>Aestimationis relatio quomodo fieri debeat, et ubi sit</i>		39. et seq. ibi.	228
<i>facienda. nu. 3. et 8. ibi.</i>		<i>Annalia sunt interdicta regulariter, fallit. art. 2. glo. 3.</i>	
<i>Affigendum est exemplum citationis domicilio, cum da-</i>		nu. 1. eo.	261
<i>ri parti non potuit. art. 5. gl. 3. nu. 1. de cita.</i>	83	<i>Annalia sunt possessoria, et quid in petitorijs. arti. 7.</i>	
<i>Affigi citationes ubi debeant. nu. 100. in praefat. eo.</i>	62	gl. 1. nu. 30. eo.	374
<i>Affirmanda sunt facta examinis futuri. art. 2. glo. una.</i>		<i>Annalis et pacifica possessio excludit sequestratione.</i>	
nu. 10. de caus. benefi. poss.	294	art. 1. gl. 2. nu. 5. de sequestr.	318
<i>Affirmare partes debent articulos arti. 4. in princi. de</i>		<i>Anno proximo possedisse requiritur in interdicto uti</i>	
<i>respon. per credit.</i>	363	<i>possidetis. artic. 8. gloss. una. numero 11. de mater.</i>	
<i>Affixa copia citationis quato tempore esse debeat. nu.</i>		possessor.	276
102. in praefat. de cita. et art. 5. gl. 3. n. 2. e. 62. et 83		<i>Annotatio honorum quid sit, quare et quomodo fiat.</i>	
<i>Affixam citationem euellens punitur. nu. 104. in praefat.</i>		art. 12. gl. 2. nu. 2. et seq. de contuma.	126
ibid.	62	<i>Annotatio honorum in criminalibus. nu. 27. in praefat.</i>	
<i>Agens coram iudice a quo, et quando renunciare appella-</i>		de domici. elect.	137
<i>tioni non uideatur. art. 15. gl. 1. nu. 27. de appel.</i>	519	<i>Annotatio ad leg. solet. ff. de offic. proconsul. articul. 1.</i>	
<i>Agri ne possit contra arbitrum male arbitrantem.</i>		gl. una. nume. 5. de salar. taxat. pro uisitati. proces-	
art. 1. gl. 8. nu. 12. et 16. de arbi. et arbitr.	204	sus.	554
<i>Agri non potest de euictione, nisi fuerit denunciatum au-</i>		<i>Annua praestatio censetur res immobilis. nu. 3. in praef.</i>	
<i>thori. art. 5. gl. una. nu. 24. de dilatio.</i>	345	de cau. benefi. possess.	289
<i>Agri potest etiam si quis turbetur in decimarum per-</i>		<i>Annulata appellatione an processus sit nullus. art. 12.</i>	
<i>ceptione. nu. 8. in praef. de caus. benefi. poss.</i>	290	gl. una. nu. 5. de appellat.	513
<i>Agri post renuntiationem appellationis contra iudicem</i>		<i>Annus a die adeptae possessionis ab aduersario quomo-</i>	
<i>an possit. art. 16. gl. 1. nu. 8. de appella.</i>	523	<i>do computetur. art. 1. gl. 1. nu. 8. de mater. poss.</i>	256
<i>Alienans causa iudicij mutandi tenetur ad id quod in-</i>		<i>Anticipans appellationem probat. art. 1. gl. 1. num. 5. de</i>	
<i>terest. art. 11. gl. una. nu. 6. de cau. benefi. poss.</i>	307	anticipa.	545

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Anticipatio ante octo dies non ualet. artic. 15. gl. 1. nu. 22. de appella. & ar. ul. de anticip. 518. & 546	Appellandum quando fit. art. 1. gl. 1. nu. 1. de app. 482
Anticipatio quando per supplicationem releuari possit. ar. 2. gl. una. nu. 1. de anticip. 545	Appellandum à iudice delegato per rescriptum ad curiam art. 2. gl. una. nu. 8. eod. 487
Anticipatio quomodo fieri possit. art. 1. gl. una. num. 8. ibidem.	Appellans temerè non incidit ipso iure in multam. ar. 1. gl. 1. nu. 2. le. arest. & oppo. contr. ea. 564
Anticipationis literæ quando impetrari possunt. nu. 1. ibidem. 544	Appellans si non faciat quod debet, appellationi renuntiare intelligitur. art. 15. gl. 1. nu. 15. de app. 517
Antiquior aduocatus absente iudice quo ordine subeat munus iudicandi. art. 6. gloss. una. nu. 10. & seq. de recusat. 159	Appellans à sententia arbitratorum quem habeat iudicem. art. 1. gl. 10. nu. 1. de arbi. & arbitra. 212
Aperiens attestaciones clausas, punitur ut falsarius. ar. 18. & seq. gl. una. nu. 15. de inquisito. 389	Appellans post plures sententias, ab omnibus appellare uidetur. art. 8. gl. una. nu. 3. de app. 506
Applegement, quot modis dicatur, & unde artic. 5. gl. 2. nu. 1. & seq. de mater. possess. 269	Appellans ab arbitro & non prosequens quando incidat in poenam. art. 1. gl. 9. nu. 26. de arbit. 211
Apostolos appellantes non petunt, nec hodie præstantur. num. 57. in præfat. & artic. 10. gloss. una. nu. 1. de appella. 479 & 511	Appellans temerè quomodo puniatur. art. 9. gloss. una. nu. 3. de app. 507
Apostolos non petens an appellationi renuntiet. ar. 15. glo. 1. nu. 11. eo. 517	Appellans à taxatione præsignare debet articulum à quo appellat. ar. 6. gl. una. na. de expè. d. a. & int. 457
Apparentia quæ dicatur sufficiens ad multandum. art. 11. glo. una. nu. 4. de mater. possessor. 284	Appellans articulos declarare debet super quibus appellatione prosequitur. art. 7. gl. 1. nu. 1. de ap. 502
Apparentis recusationis non est iudex recusans, sed locumtenens. art. 5. gl. una. nu. 8. de recusa. 156	Appellans tuetur male esse iudicatum, intimatus contra nu. 4. ibid.
Apparens contumacia quando dicatur. ar. 10. gl. una. nu. 12. de contuma. 123	Appellans quando excusetur ab expensis. art. 9. gl. una. nu. 34. eod. 510
Apparitor nomine iudicis omnia exequitur. nu. 59. in præfa. de citationib. 55	Appellans inuito etiam appellato intra tempus renuntiat sue appellationi. art. 15. glo. 1. nu. 17. eo. 518
Apparitor etiam in criminalibus citat. nu. 67. ibidem.	Appellare licet etiam ab arbitratore. arti. 1. gl. 9. nu. 27. de arbi. & arbit. 211
Apparitor apparitori testis esse non potest. arti. 1. glo. 2. nu. 2. eod. 67	Appellare an liceat ab arbitris immediatè ad curiam supremam. art. 1. gl. 10. nu. 4. eod. 212
Apparitor assignans diem coram iudice ecclesiastico, non trahitur ad iudicem laicum, ut det copiam. ar. 5. gl. 6. nu. 8. eod. 86	Appellare prohibitus officium iudicis implorat. art. 1. glo. 2. nu. 20. de app. 485
Apparitor an citando debeat ingredi domum citandi. art. 2. gl. 3. nu. 10. eodem. 73	Appellare quando licet à sententia arbit. arti. 1. glo. 9. nu. 1. de arbit. 207
Apparitor domum ingrediens facit iniuriam domino. nu. 11. ibid.	Appellare licet ab omissione condemnationis expensarum. art. 9. gl. una. nu. 27. de app. & art. 3. gl. una. nu. 15. de expen. dam & interes. 447. & 509
Apparitor uel sententiæ nihil potest in tertium. arti. 1. gl. 2. nu. 4. de arest. & opponen. contr. ea. 563	Appellari non potest ubi res dilationem non capit. art. 7. gl. 2. nu. 19. de app. 503
Apparitor quomodo in possessionem mittere debeat. nu. 48. & seq. in præfa. de mater. poss. 230	Appellari potest à taxatione expensarum, & ad quæ. art. 5. gl. una. n. 34. de expen. dam. & interes. 453
Apparitor quæ debeat in sua relatione exprimere. ar. 5. gl. 5. nu. 1. de citationib. 84	Appellatio quid sit. nu. 2. in præfa. de app. 475
Apparitor non cogitur citare, nisi habeat copiam petitionis, neque pars sine copia comparere tenetur. art. 5. gl. 6. nu. 6. & seq. eo. 86	Appellatio in dubio recipienda. nu. 71. eod. 480
Apparitor cui copiam citationis dare debeat. arti. 5. gl. 2. nu. 1. eo. 82	Appellatio in possessorio impedit petitorium. art. 12. glo. una. nu. 3. de cau. benefic. posses. 309
Apparitor in Francia quomodo sine iudicis mandato citare possit. art. 2. gl. 4. nu. 8. & seq. eo. 76	Appellatio ab executore an recipiatur. art. 7. gl. 2. nu. 15. de app. 503
Apparitore nolente exequi, quid agendum. nu. 80. in præfa. de cita. 58	Appellatio non impedit correctionem superioris. nu. 24. ibidem. 504
Apparitores non possunt exequi extra eorum territorium. art. 1. gl. 1. nu. 2. eod. 66	Appellatio sententiam suspendit, quam falsa demonstratio non uitiat. art. ult. nu. 20. & seq. eod. 536
Apparitores magni cõsilij ubi possint exequi. nu. 4. ibi. 77	Appellatio quatuor habet naturas. nu. 3. ibid. 537
Apparitores à quo puniri possint. art. 2. gl. 4. num. 18. eodem. 77	Appellatio incerta non ualet. nu. 11. ibi. 535
Apparitori creditur etiam, si non ostendat literas sui officij. art. 1. gl. 2. nu. 3. eo. 67	Appellatio tam in paruis, quam in magnis recipitur, nisi homologatum fuerit arbitrium. art. 1. glo. 9. num. 10. & seq. de arbit. 209
Apparitorum nomine qui ueniant. art. 1. gl. 1. nu. 1. eo. 66	Appellatio emittitur à publica persona, non à priuata. nu. 3. in præfa. de app. 475
	Appellatio duplex, & quomodo differat à prouocatione. nu. 5. 2. & seq. ibi. 479
	Appellatio quando dicatur inualida & deserta. arti. 5. gl. una. nu. 8. eod. 496
	Appella

Indo super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Appellatio uere contumacia non admittitur. arti. 10. glo. una. nu. 1. de contuma. & defect. 122
 Appellatio in quibus casibus non recipiatur. ar. 7. glo. 2. nu. 6. de appella. 502
 Appellatio procuratoris Regij deserta. ar. 5. glo. una. nu. 19. eod. 497
 Appellatio an admittatur in sequestro. art. 1. gl. 2. nu. 15. & seq. de sequestr. 319
 Appellatio pendente compromisso non censetur deserta. ar. 1. glo. 5. nu. 5. de arbit. 197
 Appellatio ab arbitro ad ordinarium deuoluitur. art. 1. glo. 6. nu. 5. eo. 200
 Appellatio non impedit recusationes. nu. 12. in præfa. de recusa. 149
 Appellatio à sententia super possessorio non admittitur. ar. 7. glo. 1. nu. 18. & seq. de mater. poss. 273
 Appellatio à sententia pleni possessory recipitur. art. 13. cum seq. glo. una. nu. 26. eo. 288
 Appellatio non mutat sequestrum. ar. 7. gl. una. nu. 10. de sequestr. 329
 Appellatio à publicatione denegata. art. 1. glo. una. nu. 6. de publica. atesta. 417
 Appellatio late & latissime quòd nò accipiatur in eadem significatione. nu. 9. in præfa. de appella. 476
 Appellatio deuoluit causam ad superiorem. artic. ult. gl. una. nu. 16. eo. 536
 Appellatio tollit præsumptionē sententiæ. n. 27. ibi. 537
 Appellatio iudici & parti cur intimanda. ar. 16. glof. 1. nu. 42. eo. 527
 Appellatio in pristinum restituit statum. ar. ult. gl. una. nu. 41. eod. 538
 Appellatio reformat sententiā malè latā. nu. 30. ibi. 537
 Appellatio in quibus casibus post tres menses releuari possit. ar. 4. glo. 1. nu. 9. eod. 492
 Appellatio à sententia, quæ transierat in rem iudicatam an admittatur. ar. 1. glo. ult. nu. 2. de arest. & opponen. contr. ea. 566
 Appellatione pendente poena exigitur, sed cessat principale. ar. 1. glo. 13. nu. 8. & seq. de arbi. 218
 Appellatione unius partis altera pars iuuare se non potest. nu. 25. in præfa. de appella. 477
 Appellationem interpositam à parte prosequitur tertius. ar. 1. glo. ult. nu. 5. de arest. & oppo. cõt. ea. 566
 Appellationes extraordinariæ breuiter sunt decidende à parlamētis. ar. 7. gl. 1. nu. 1. de caus. benefi. poss. 301
 Appellationes interpositæ omissio medio cuius expensis remittantur. ar. 2. glo. una. nu. 2. de appella. 487
 Appellationes ab abusu non sunt deserte post tres menses. art. 4. glo. 1. nu. 18. eo. 493
 Appellationes mutant omnes cautiones. ar. ult. glo. una. nu. 45. eo. 538
 Appellationis remedium non competit contumaci. art. 13. glo. una. nu. 25. de contuma. & defect. 129
 Appellationis causa pars nouum potest habere domicilium. art. uno. glo. una. nu. 25. de domi. elect. 141
 Appellationis ab arbitro interponende remedium non impeditur per pactum contrarium in compromisso appositum. ar. 1. glo. 8. nu. 1. de arbi. 203
 Appellationis plures effectus. art. ult. glo. una. nu. 15. de appel. 536
 Appellationum catalogus ad procuratorem Regium mitti debet. ar. 5. glo. 3. nu. 1. eo. 495

Appellatur à quocunque arbitro. art. 1. glo. 9. nu. 2. de arbi. & arbit. 208
 Appellatur à commissario ad delegantem. ar. 7. & seq. glo. una. nu. 4. de inquisito. & commissa. 377
 Appellatur à Consiliario ad parlamentum. ar. 23. glo. una. nu. 3. eod. 392
 Appellatus probare potest expensis contumacis. ar. 11. glo. una. nu. 5. de contuma. & defect. 125
 Appellatus iam habens pro se sententiam, an postea condemnatus teneatur ad expensas. art. 1. glo. una. nu. 39. de expens. dam. & interesse. 441
 Appellatus an ratione primæ sententiæ ab expensis excusetur. art. 9. glo. una. nu. 43. de appel. 510
 Approbatæ consuetudines à rege, dicuntur Regiæ constitutiones. nu. 7. in præfa. de consuet. 2
 Approbatio consuetudinū quomodo fiat per principem. art. 2. glo. 19. eod. 39
 Arbitr potest nuntium citare. nu. 69. in præfa. de cita. 57
 Arbitr quis. art. 1. glo. 3. nu. 1. de arbit. 195
 Arbitr & arbitrator quomodo differant. nu. 3. ibid. 195
 Arbitr corruptus reijcitur. ar. 1. glo. 9. nu. 24. eo. 211
 Arbitr intra quod tēpus possit cogi arbitrium suum proferre. ar. 1. glo. 14. nu. 18. eo. 222
 Arbitri coguntur sententiam proferre. ar. 1. glo. 5. nu. 1. 2. & 7. eo. 197
 Arbitri si recuset sententiam proferre, recurritur ad iudicem ordinarium. nu. 6. ibid. 197
 Arbitri ne sub iuramento accipiantur. nu. 14. ibid. 199
 Arbitri qui possint eligi. ar. 1. glo. 2. nu. 4. eo. 194
 Arbitri perperam iudicantes, quomodo puniantur. ar. 1. glo. 7. nu. 2. & seq. eo. 201
 Arbitri iuris hodie non eliguntur. art. 6. glo. una. nu. 5. & seq. de recusa. 158
 Arbitri sententia an patiatur appellationem. ar. 7. glo. 2. nu. 7. de appel. 504
 Arbitrio recusati non relinquitur causa recusationis. ar. 1. glo. 3. nu. 1. de recusat. 151
 Arbitrorum duo sunt genera. ar. 1. glo. 3. nu. 4. de arbi. & arbit. 196
 Arbitrium iudicis consuetudine restringitur. nu. 106. in præfa. de consue. 17
 Arbitriū quāto tpe duret. ar. 1. gl. 14. n. 15. de arbit. 222
 Arbitrium non super alio proferendum, quā de quo fuerit compromissum. ar. 1. glo. 9. nu. 23. eo. 212
 Arbitrium iudicis in adiudicandis titulis quoad possessorium. ar. 2. glo. 3. nu. 7. de mater. posses. 262
 Ardua non admittunt procuratorem. nu. 79. de excus. nisi celeritatem desiderent. nu. 89. & quæ dicantur ardua. nu. 80. ibi. 189. & 190
 Aresta & sententiæ per hæc uerba, Curia dicit, an ualeant. ar. 7. gl. una. nu. 7. de reprob. testium. 409
 Aresta clarè & non obscure concipienda sunt. arti. ult. glo. una. nu. 1. de arest. & opp. contr. ea. 568
 Arrestatio personæ fit ob contumaciam. ar. 13. glo. una. nu. 8. de contuma. 128
 Arrestum est sententia supremæ curiæ. ar. 1. glo. 1. nu. 1. de arestis & opponen. contr. ea. 559
 Aristophō semp̄ i iudicijs absolutus. de sen. in prim. 425
 Armorum portus crimen est priuilegiatum. ar. 13. glo. una. de caus. benefi. posses. 311
 Articuli certi fit recusatio. art. 8. glo. una. nu. 1. de recusationi. 161

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Articuli sunt fecernendi super quibus fiat reprobatio.
 ar. 4. glo. una. nu. 9. de reprob. test. 406
 Articulo cui libet est respondendum. artic. 1. num. 1. de
 respon. per credit. 319
 Artificij uel laboris cessatio an inter damna compen-
 setur. ar. 3. gl. una. n. 5. de expē. dam. & inter. 446
 Aspectu rei possessio acquiritur. nu. 43. & seq. in pre-
 fa. de mater. poss. 229
 Afferendi sunt articuli. & quomodo. art. uno. glos. una.
 nu. 20. de publica. atesta. 418
 Afferens partē plures recepisse fructus. & nō probas.
 multatur. ar. 5. gl. una. n. 1. de fruct. & cor. resti. 470
 Assignationis dies constare debet ad obtinendum defen-
 sum. ar. 2. glo. una. nu. 1. & seq. de contuma. 101
 Attentata in re saisita quomodo remouenda. ar. 2. glo. 2.
 nu. 14. & seq. de mater. posses. 248
 Attentata post appellationem ab interlocutoria. an re-
 tractentur. ar. 16. glo. 1. nu. 5. de appel. 524
 Attentata nulla etiam si appellans renuntiet appella-
 tioni. nu. 21. ibid. 525
 Attentatorum inquisitio quomodo fieri debeat. art. 16.
 glo. 2. nu. 4. eo. 528
 Attentatum ante appellationis releuamentum quando
 debeat retractari. ar. 6. glo. una. nu. 3. eo. 501
 Attestatio iudicis non probat consuetudinem. ar. 2. glo.
 3. nu. 5. de consue. 22
 Attestationes cuius camera auctoritate in parlame-
 to recipiantur. art. 7. & seq. glo. una. nu. 3. de inqui.
 seu commiss. 377
 Attestationes omiſsa partis citatione nullae sunt. ar. 12.
 glo. 2. nu. 1. eo. 382
 Attestationes à consiliarijs factae extra tempus uaca-
 tionum annullantur. ar. 18. glo. una. nu. 1. eo. 387
 Attestationes causae mittendae sunt. nu. 12. ibid. 388
 Attestationes debent esse secretae partibus. ac ipsis te-
 stibus. nu. 16. ibid. 389
 Attestationes à iudice criminali factae. in ciuili nullae.
 ar. 2. glo. una. nu. 29. de reprob. testi. 404
 Attestationes quō. quando & ubi publicari debeant.
 ar. unic. gl. una. nu. 1. & seq. de publi. atestatio. 416
 Attestationes in credentia non recipiuntur. nec qui-
 dem ad futurum examen iam facta. arti. 2. glo. una.
 nu. 1. & seq. de cau. benefi. poss. 293
 Attestationibus amissis an alia detur dilatio ad pro-
 bandum. ar. 13. glo. una. nu. 3. de dilationi. 354
 Aucupandi uel piscandi libertas non potest tolli con-
 suetudine. nu. 48. in prefa. de consue. 10
 Audientia denegatur contumaci. ar. 13. glo. una. nu. 16.
 de contuma. 128
 Audientia denegatur non eligenti domicilium. ar. uno.
 glo. una. nu. 47. de domicil. elect. 145
 Audientia denegatur appellanti à sententia arbitri
 confirmata. nisi soluta poena. art. 1. glos. 13. nu. 1. de
 arti. & arbitr. 216
 Audientia ubi denegatur. & appellatio. ar. 7. gl. 2. nu.
 36. de appel. 505
 Aufertur res à contumace. ar. 13. gl. una. n. 2. de cōt. 129
 Auctor citatus si non compareat. debet tribus edictis
 citari. ar. 5. nu. 2. de dilatio. 343
 Author in delictis non laudatur. art. 2. glo. 1. nu. 30. &
 seq. eo. 336
 Author authorem ducens nouam habet dilationem.

ar. 4. nu. 2. eo. 342
 Authori laudato quid agendum. nu. 3. ibi. 342
 Authori notorie nullum ius habenti est denuntiandum.
 ar. 5. glo. una. nu. 37. eo. 346
 Authoribus singulis est facienda denuntiatio. num. 25.
 & seq. ibi. 345
 Authoris laudandi dilatio in simplici saisita. ar. 2. glo.
 2. nu. 18. de mater. poss. 1258
 Authorisationis litterae. ar. 2. gl. 1. nu. 9. de cita. 70

B Amittit ob contumaciam an impune oc-
 cidi possit. ar. 13. glo. una. n. 38. de
 contuma. 130
 Bannitus restitutus potest recuperare
 bona alienata. art. 12. glos. una. nu.

10. de appel. 513
 Baptizare debet opponens contrarias possessiones. art.
 5. glo. 1. nu. 8. de mater. poss. 267
 Bello ingruente. aut peste. quomodo apprehendatur
 beneficij possessio. nu. 47. in prefa. eo. 230
 Bellum excusat citatum à comparando. nu. 37. de ex-
 cusatio. & exonijs. 182
 Beneficiales causae ubi sint tractandae. art. 6. glo. 1. nu.
 7. & seq. de cau. benefi. poss. 298
 Beneficiarius locum beneficij habet pro domicilio. nu.
 14. in prefa. de doni. elect. 135
 Beneficij possessio quomodo apprehendatur. nu. 19. &
 seq. in prefa. de mater. poss. 237
 Beneficij administrator non gaudet decreto de pacific.
 possess. rib. ar. 8. gl. una. n. 3. de cau. benefi. posse. 302
 Beneficij secundi adeptione. renuntiat liti super al-
 tero. ar. 11. glo. una. nu. 20. eo. 309
 Beneficium ex necessitate collatum nō inducit causam
 recusandi iudicis. ar. 2. glo. una. nu. 5. de recusa. 154
 Beneficium quando commendatur. art. 8. glo. una. nu. 2.
 de cau. benefi. poss. 302
 Bona presum. tur consuetudo. n. 9. in prefa. de cōsuet. 3
 Bona fides in consuetudine non attenditur. in prescri-
 ptione uero sic. nu. 24. ibi. 6
 Bona nulla habens tamen cogitur eligere domicilium
 ar. uno. glo. una. nu. 41. de domicil. elect. 143
 Bona uicti non debent capi pro expensis non liquidis.
 ar. 5. glo. una. nu. 31. de expen. 453
 Bona uxoris an pro expēsis possint capi. n. 63. ibi. 456
 Bona sequestrata iudex debet cōmittere aliquibus nō
 suspectis partibus. ar. 10. gl. una. n. 9. de mater. pos. 283
 Bonis & sapientibus committendum est negotium. ar.
 3. glo. una. nu. 1. de inquisi. seu. commiss. 372
 Brachium seculare contra contumacem imploratur.
 ar. 13. glo. una. nu. 39. de contuma. 130
 Breuiculu sententiae à iudice legi debet. & grapherio
 tradi. ar. 3. gl. una. nu. 3. & sequent. de senten. 429
 Breuiculum sententiae non debet dicta partium conti-
 nere. nu. 40. ibi. 433
 Bullā producendi. nec non eam de falso arguendi. dila-
 tio datur. ar. 1. gl. una. n. 10. de cau. benefi. poss. 292

C Alumniosè factum scribens punitur. ar. 6.
 in princi. de respon. per credit. 365
 Calumniosè obiectū quādo dicatur. ar. 5.
 gl. una. nu. 5. de reprob. testium. 407
 Cancellaria an tertiam dilationem ad probandū con-
 cede

cedere possit, & an Senatus. ar. ult. glo. una. num. 1.
 de dilationi. 355
 Canonici quando ad horas venire teneantur. ar. 5. glo.
 1. nu. 23. de contumac. 111
 Capita duo possessorij. ar. 1. gl. 1. n. 10. de mater. pos. 249
 Capitalis inimicitia non requiritur ad recusandum. nu.
 dicem. ar. 9. glo. una. nu. 16. de recusat. 163
 Caponū par solvens longo tempore an compellatur ad
 continuandum. nu. 70. in praes. de mater. pos. 42
 Carceris detentio excusat quem a comparendo, &
 quando quis ibidem recommandari possit. nu. 34.
 de excusa. & exonijs. 182
 Caroli ordinatio contra appellantes. ar. 4. gl. 1. nu. 25.
 de appel. 493
 Castellati commissarij quando attestaciones conficiant.
 ar. 3. gl. una. nu. 10. de inquisitor. seu commissar. 372
 Castigari modice potest contumax. ar. 13. glo. una. nu.
 17. de contuma. 128
 Casus in quibus excusatur contumacia. num. 9. in praes.
 fut. de contuma. 94
 Casus in quibus non est contumacia requirenda a iu-
 dice. ar. 1. glo. 1. nu. 18. eo. 99
 Casus quando possit princeps committere semota re-
 cusatione. nu. 11. in praes. de recusatio. 148
 Casus quando pars non tenetur interrogatorijs respon-
 dere. ar. 6. gl. una. nu. 3. & seq. de responsionib. per
 credit. 365
 Catalogus appellationum ad procuratorem Regium
 mitti debet. ar. 4. glo. 3. nu. 1. de appella. 495
 Causa legis condende impulsiva que dicatur. ar. 2. gl.
 4. nu. 1. de consue. 28
 Causa magna, & evidens dilationi danda esse debet.
 ar. 4. glo. una. nu. 3. de citatio. 81
 Causa coepta sine interruptione continuari debet. ar.
 20. glo. una. de appella. 531
 Causa in restitutione probanda. ar. 5. glo. una. nu. 8. de
 contumac. & defect. 109
 Causa iusta litigandi que dicatur. ar. 1. gl. una. nu. 30.
 & seq. usque ad 42. de expen. dam. & inter. 440
 Causa iusta litigandi non excusat ab expensis, si statu-
 tum exigit condemnationem. nu. 47. ibi. 442
 Causae quot requiruntur ad decisionem, tot requiruntur
 ad instructionem. ar. 1. gl. 12. nu. 7. de arbit. 117
 Causae possessorie summarie decidi debent: & dilatio
 unica in possessorio. ar. 4. glo. una. num. 1. & seq. de
 mater. poss. 264
 Causae summarie requirunt contumaciam accusati,
 quam iuramentum nequit impedire. ar. 3. glo. una.
 nu. 14. & seq. de contum. & defect. 99
 Causae magne dirigitur parlamentis. arti. 6. glo. una.
 nu. 5. de cau. benefi. pos. 298
 Causae beneficiales ubi sunt tractande. nu. 7. ibi.
 Causae omnes deciduntur secundum ordinem presenta-
 tionis, nec dilatio in contrarium dari debet. ar. 1.
 glo. una. nu. 3. de dila. 312
 Causam amittit qui non restituit sequestro. ar. 5. glo. 1.
 de seque. st. seu commissar. & c. 327
 Causae reuelamēti cōcedēdi. ar. 6. gl. una. n. 5. de ap. 501
 Causata debet esse petitio in libello. ar. 3. glo. una. num.
 15. de citatio. 80
 Causis in quibus domicilium eligendum est. ar. uno. glo.
 una. 39. de domicil. elect. 143

Cautē faciēda productio. art. 1. & glo. una. nu. 13. de
 par. product. 413
 Cautela cum apparitor officium recusat exequi. num.
 80. in praes. de citat. 85
 Cautela ne quis producat contra se. ar. 3. glo. una. num.
 2. de par. productio. 413
 Cautela pro eo qui literarum citatoriarum amissionē
 timet. nu. 64. in praes. de cita. 36
 Cautela ad repellendum possessorem. nu. 33. in praes.
 de mater. pos. 228
 Cautela post desertionem ut pronuntietur appellatio
 non deserta. art. 5. gl. una. nu. 47. de app. 500
 Cautela Capolae rejicienda. ar. 1. gl. n. 15. de arbit. 205
 Cautio pendente appellatione peti potest. ar. 16. gl. 1.
 nu. 17. de app. 525
 Cautio ab eo datur cui poena compromissi adiudica-
 tur. art. 1. gl. 9. nu. 22. de arbi. 209
 Cautio non datur pro poena compromisso adiecta de-
 bita, nec quidem pignora. ar. 1. glo. 13. nu. 4. eo. 218
 Cautio damni non liquidi praestatur. ar. 12. glo. una. nu.
 12. de cau. benefi. pos. 310
 Cautio praestita iuvat executionem contra tertium. ar.
 1. glo. ult. nu. 10. de arcf. & opponen. contra ea. 567
 Cautio de exequendo testamentum heres praestab
 ar. 1. & 2. glo. una. nu. 18. de inventar. 422
 Cedens quando ad expensas teneatur. ar. 1. glo. una. nu.
 2. de expen. dam. & inter. 438
 Cedens liti iudici notificare debet. art. 15. glo. 1. nu. 30.
 de appel. 519
 Cedenti non fit denuntiatio. ar. 5. glo. una. nu. 42. de di-
 lationi. 347
 Sensus mihi solui prohibens turbat me. art. 1. gl. 1. num.
 27. de mater. poss. 254
 Certa debet esse sententia. ar. 2. de sen. 428
 Certitudo rei requiritur in possessione. nu. 36. in praes.
 de mater. poss. 28
 Cessio procuratoris nō requiritur hodie. n. 206. ib. 246
 Cessio an habeat vim satisfactionis. art. 12. glo. una. nu.
 5. de cau. benefi. pos. 310
 Christianorum duo genera. arti. uno. glo. una. num. 1. ut
 laici non conveniant coram iudice. eccles. 88
 Circumducitur edictum reo comparante & actore ab-
 sente. nu. 3. in praes. de contumac. & defect. 93
 Citanda pars, & quomodo in examine ad futurum. ar.
 2. glo. una. nu. 4. de cau. benefi. pos. 293
 Citare in alieno etiam territorio licet. nu. 99. in praes.
 de consuetu. 16
 Citare quid. nu. 18. in praes. de cita. 47
 Citare quis possit. nu. 109. ibi. 63
 Citare literis quis possit. 63. ibi. 56
 Citare procuratorem ut audiantur testes an sufficiat.
 ar. 14. glo. una. nu. 5. de inquisit. seu commiss. 383
 Citare non possunt viatores extra territorium in quo
 sunt praefecti. ar. 1. glo. 1. nu. 2. de cita. 66
 Citari quis possit. nu. 110. in praes. eo. 63
 Citari quis in facit, uel ad domum secundum legem Re-
 giam quomodo debeat in omnibus materijs. art. 2.
 glo. 2. nu. 2. eo. 71
 Citari an debeat iudex a quo appellatur. num. 31. in
 praes. de app. 478
 Citari debent esse testes, non uerò spontaneē se ingere-
 re. art. uno. glo. 4. nu. 1. de testib. & c. 395

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Citatio contra stylū non ualet, nec ui illius committitur contumacia. ar. 2. gl. 13. nu. 42. de consuetud. 35	Citato quō ius acquiratur. nu. 126. in pref. de cita. 65
Citatio quando omitti possit. nu. 46. & seq. ibi. 36	Citatur pars ad audiendam sententiam art. 1. glo. una. nu. 3. de senten. 426
Citatio initium actionum instituendarum. nu. 3. in prefat. de citationib. 45	Citatus in itinere detentus, restituitur. ar. 5. gl. una. nu. 25. de contuma. 111
Citatio nulla non dicitur citatio. nu. 21. ibid. 48	Citatus appellans ab uno iudice amplius coram illo non est citandus. ar. 8. glo. 2. nu. 29. eod. 120
Citatio est iuris diuini. nu. 30. ibi. 50	Citatus non comparens, pro confesso habetur. ar. 5. glo. una. nu. 4. de respon. per cred. 364
Citatio duplex, realis & uerbalis. nu. 45. ibi. 53	Citatus nō excommunicatur, nisi citatio ad suam peruenerit notitiam. nu. 101. in prefat. de citatio. 62
Citatio legis & hominis differunt. nu. 47. & seq. ibid. 56	Citatus ad totā causam. ar. 8. gl. 2. n. 17. de cōtuma. 119
Citatio an hodie p nūtiū fieri possit. n. 65. et seq. ibi. 56	Citatus in uno connexorum, in alio quoque citatus esse censetur. nu. 24. ibi.
Citatio per edictum. nu. 93. ibid. 61	Citatus asserens se nunquam compariturum uerus est contumax. nu. 28. ibi.
Citatio per campanam. nu. 106. ibid. 63	Citatus ad uidendum recipi testes, si non ueniat, recipiuntur. ar. 13. glo. una. nu. 51. eod. 132
Citatio in criminalibus quō fiat. ar. 2. glo. 1. nu. 11. eo. 70	Citatus ut coram Papa uel curijs supremis compareat, procuratorem mittere potest. nu. 90. de excusationi. & exonijs. 190
Citatio facienda in domicilio, quomodo intelligatur. ar. 2. glo. 3. nu. 1. & seq. eod. 72	Ciues turbati in iure pascendi, agere possunt. nu. 9. in prefat. de causa. benefi. possessor. 290
Citatio quid de iure continere debeat. ar. 3. in fi. eo. 80	Ciues per contumaciam perdunt priuilegium. artic. 8. glo. 1. nu. 5. de contuma. 115
Citatio ipso iure nulla an cogat comparere. art. 5. glo. una. nu. 21. de contuma. 110	Ciuile possessorium prius criminali discutiendum. art. 7. glo. 1. nu. 25. de mater possessor. 274
Citatio unica pro duabus an sufficiat. ar. 7. glo. una. nu. 3. eodem. 113	Ciuilem possessionem quomodo comitetur naturalis. nu. 7. & seq. in prefat. 226
Citatio ipso iure nulla an obsit contumaci. art. 8. glo. 1. nu. 13. eod. 116	Ciuili possessori competit interdictum unde ui. nu. 19. ibidem. 227
Citatio iuris. ar. 8. glo. 2. nu. 26. eod. 119	Ciuilis possessio quid. nu. 5. ibi. 216
Citatio ad tres breues dies. ar. 12. glo. 1. nu. 4. eod. 126	Ciuilis possessionis effectus. nu. 11. ibi.
Citatio precedit domicilij electionem. art. uno. glo. una. nu. 57. de domicil. elect. 146	Ciuilis possessor an ui possit fundum suum ingredi. nu. 15. ibidem. 227
Citatio contra mortuum quando ualeat. ar. ult. nu. 18. cum seq. de senten. 435	Ciuilis sola possessio quomodo transferat dominium. nu. 17. ibidem.
Citatio & impetratio eodem die utra ualeat. ar. 4. glo. 1. nu. 20. de appel. 493	Ciuilis possessio non sufficit ad missionem in possessionem. nu. 18. ibid.
Citatio a papa, aut a quouis alio principe an tolli possit. nu. 28. in prefat. de citationi. 49	Ciuilis possessio prodest ad simplicem saisinam intendendam. ar. 2. glo. 2. nu. 24. eo. 259
Citatio prima tantum debet continere petitionem, alie uero minime. ar. 3. gl. una. nu. 8. eod. 79	Ciuilis possessio animo perditur. art. ult. glos. una. nu. 6. de caus. benefi. possessor. 313
Citatio quando presumatur in notitiam citati peruennisse. art. 5. glo. 2. nu. 2. eo. 83	Clandestina possessio excusatur uigore ciuilis. nu. 16. in prefat. de mater. possessor. 227
Citatio domesticis absentibus ostio in presentia testium est affigenda glo. 3. nu. 1. ibi.	Clauis tradens nisi quoque possideat, non transfert possessionem. nu. 68. ibi. 232
Citatio tertia quando a iudice concedi possit. ar. 7. glo. una. nu. 13. & seq. de contuma. 114	Clauis ecclesie uel domus beneficij tradita quid operetur. nu. 69. ibi.
Citatio unica sufficit ad uidendum iurare testes. ar. 12. gl. 2. nu. 4. & seq. de inquisitor. seu commiss. 381	Clauium traditione acquiratur possessio. n. 57. ibi. 231
Citatio interrumpit longi temporis prescriptionem. nu. 128. & seq. in prefat. de citationib. 65	Clauium traditio domus possessionem transfert non mercium ibidem existentium. nu. 64. & seq. ibi.
Citatio in domicilio beneficij litigiosi facta an ualeat. ar. 2. glo. 2. nu. 8. eod. 72	Clauium traditionem præcedat titulus habilis. nu. 67. ibidem. 232
Citatio hodie indistincte in domicilio fit, & in quo. glo. 3. nu. 3. & seq. ibid.	Clausula ad uitandam falsi accusationem. ar. 2. gl. una. nu. 25. de contuma. 104
Citatio an fieri possit in officina. ar. 2. gl. 3. nu. 4. eo. 74	Clausula utilis cum causa delegatur pluribus. ar. 1. gl. 12. nu. 8. de arbitr. 217
Citatione pendente conquiscit officium iudicis. num. 125. in prefat. de citationib. 65	Clausula scripturarum saluo iure reiiciendi. arti. 1. glo. 1. nu. 21. de publicat. attestat. 418
Citationem affixam remouens punitur. nu. 104. ibi. 62	Clausula appellatione remota, tollit appellationem. ar. 7. glo. 2. nu. 26. de appel. 504
Citationes an de eodē & in eundem esse debeāt ad inducendū defectū. ar. 7. gl. una. nu. 6. de cōtumac. 113	Clausula
Citationis definitio. nu. 29. in prefat. de citatio. 48	
Citationis effectus plures. nu. 114. ibid. 64	
Citationis copia affixa quanto tempore stet non curatur. ar. 5. glo. 3. nu. 2. eod. 83	
Citationis forma a lege Regia, statuto, & consuetudine introduci potest. ar. 2. glo. 1. nu. 1. eo. 68	
Citationis copia cuius partis expensis dari debeat. ar. 5. glo. 6. nu. 1. eod. 85	

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Clausula procuratorij siue garandie. art. 1. glo. 1. nu. 16. de dilationib.	334	Commissarij in proprio loco rei dandi. art. 3. glo. una. nu. 1. de inquisitor. seu commissar.	371
Clausule que iunguntur stylo quomodo accipiuntur. art. 2. glo. 13. nu. 29. de consuetud.	34	Commissarij Castelleti, quando attestaciones conficiant. art. 3. gl. una. nu. 10. eod.	372
Clausula solite apponi habetur pro appositis. n. 28. ib.		Commissarij partes que sint. art. 11. gl. una. num. 12. de mater. possess.	285
Clausule tres in literis nouitatis. art. 1. glo. 1. nu. 20. de mate. possessor.	250	Commissarij moderatas accipiant expensus. art. 9. gl. una. nu. 1. & seq. eod.	378
Clerici in personalibus coram iudice ecclesiastico conueniri debent. art. uno. gl. una. num. 10. ut laici non conueniant. cor. indicib. ecclesiast.	90	Commissarij debent esse probi, & non suspecti. art. 13. gl. una. nu. 16. de mater. possessor.	288
Clericis ab arbitrio appellantis de iure ad episcopum recurritur. sed in Francia secus. ar. 1. gloss. 10. nu. 12. de arbit. & arbitrator.	213	Commissariorum uariæ species. art. 1. gl. 1. nu. 1. & arti. 4. glo. 1. nu. 1. de sequestr.	315. & 325
Clericus sine diffamatione non est torquendus. arti. 2. gl. una. nu. 3. & art. 9. n. 10. de contumac. 10. 2. & 121		Commissarius quis dicatur. art. 1. gl. 2. nu. 1. eo.	318
Clericus an à laico possit in exilium damnari. arti. 13. glo. una. nu. 5. eodem.	128	Commissarius in re demonstranda iurat, & testes adhibet. art. 2. gl. 2. nu. 30. & seq. de dilationib.	339
Coactus litigare, eo ipso iusta dicitur habere causam litigadi. art. 1. gl. una. n. 35. de exp. da. & interesse. 441		Commissarius non interrogat super articulis positionum, sed iudex. art. 3. nu. 2. de resp. per credit.	362
Coadiutoris dilatione pendente nihil est innouandum. art. 16. glo. 1. nu. 40. de appellat.	527	Commissarius quem scribam habere debeat. art. 1. glo. una. nu. 17. de inquisitor. seu commiss.	369
Cœpta causa etiam in arduis mittitur procurator. nu. 92. de excusationib.	190	Commissarius eligitur ab ipsismet partibus. art. 23. gl. una. nu. 4. eod.	391
Cœtus, collegium, coadunatio, quid denotent. art. uno. gl. 6. nu. 6. de testib. & c.	397	Commissarius consensu partium datus, non inspicitur qualis sit, art. 3. gl. una. nu. 3. eod.	371
Cogitur arbiter proferre arbitrium intra certum tempus. art. 1. glo. 12. nu. 18. de arbit.	222	Commissarius examinando non debet demonstrare. art. 1. gl. una. nu. 3. eod.	368
Colere uel arare fundum impediens, turbat. art. 1. gl. 2. nu. 13. de mater. possessor.	253	Commissarius debet esse graduatus & expertus. ar. 13. glo. una. nu. 11. de mater. possessor.	287
Collatio uel presentatio sine effectu nihil prodest. nu. 190. in præfat. eodem.	244	Commissarius Regius à iudice Regio punitur. arti. 9. gl. una. nu. 4. de inquisitorib. seu commiss.	37
Collega tenetur probare impeditum esse collegam, ut sine eo possit procedere. art. 9. gl. una. nu. 8. de cõtu. 121		Commissarius unicuique dandus in sequestro, non plures: nisi de consensu partium hoc fiat. art. 3. glo. 2. num. 3. de sequestris.	324
Collegio quando acquiritur, dicitur præscriptio. nu. 23. in præfat. de consuetud.	5	Commissarius conductor seruat mercedem locationis. art. 1. gl. 5. nu. 2. eod.	322
Collegium uicem unius tenet. ibidem.		Commissarius qua soleat in processu uerbali inferere. art. 18. & seq. glo. una. nu. 4. & seq. de inquisi. seu commissar.	388
Collusio qua dicatur. art. j. gl. 2. nu. 12. de appella. 485		Commissio examinandi testes bonis uiris & sapientibus conuenit. art. 3. gl. una. nu. 11. eod.	372
Colono meo moriente, uel dolo possessionem relinquente, an desinam possidere. art. ul. glos. una. nu. 13. & seq. de caus. benefic. possessor.	314	Commissio est strictè interpretanda. art. 1. gl. una. nu. 2. eod.	368
Colonus quando dicatur turbare dominum. art. 1. glo. 2. nu. 7. de mater. possessor.	252	Commissio cause recusatione sublata, intelligitur de frivola. nu. 10. in præfat. de recusat.	148
Colonus, inquilinus, & similis iuuantur remedijs possessoris. art. 2. glo. 2. nu. 37. eodem.	260	Commissio omissio medio non ualet. art. 2. gl. una. nu. 4. de appellatio.	487
Coloratus seu apparens titulus quis dicatur. artic. 2. glo. 3. nu. 5. eodem.	261	Commissio ante desertionem ostendenda. art. 5. gl. una. nu. 34. eod.	499
Coloratus saltem titulus requiritur in possessione. art. 1. glo. una. nu. 4. de caus. benefic. possessor.	291	Commissionses à Consiliariis tantum executioni mandantur tempore uacationum. art. 4. & 5. glo. una. nu. 1. de inquisitorib. seu commissar.	374
Commeatus res sub conditione dari potest. art. 2. glos. una. nu. 11. de contumac. & defect.	103	Commodatarius, depositarius, & conductor ementes rem apud eos existentem, possident. nu. 102. in præfat. de mater. possessor.	235
Commendatur quando beneficium. art. 8. & 9. gl. una. nu. 2. de caus. benefic. possessor.	302	Commodum iudicis respiciens causas parit suspitionem. art. 9. gl. una. nu. 41. de recusat.	166
Comminatio in citatione quomodo fiat. nu. 47. & 49. in præfat. de citationib.	53. & 54	Communicatio processus quando, & quomodo fiat. art. ult. gl. una. de part. product.	415
Comminatio poenæ infligendæ apparitori. art. 2. gl. 4. nu. 17. eod.	77	Cõparatio styli fit. art. 2. gl. 13. nu. 31. de cõsuetud.	34
Commissarij quales esse debeant. art. 10. glos. una. nu. 8. de mater. possessor.	283	Comparens minime pro confesso habendus est. arti. 5. glo. una. nu. 4. de responsio. per credit.	364
Commissarij non est tueri missum in possessionem. art. 11. glo. una. nu. 12. eod.	285	Comparenti, iudice adhuc sedente pro tribunali non	
Commissarij qui dentur. art. 1. gl. 2. nu. 2. de sequestr.	318		

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

non nocet contumacia. artic. 5. gloss. una. numer. 2. de contuma. 108	Concordari debent articuli. artic. 1. glo. 1. nu. 19. de publ. attestation. 417
Compaternitas reddit suspectum iudicem. artic. 9. gloss. una. nu. 29. de recusationib. 164	Condemnari debet in expensis is, qui succumbit. artic. 13. gl. una. nu. 20. & seq. de mater. possessor. 288
Compensatio expensarum quando fieri debeat. artic. 1. gl. una. nu. 5. de expens. dam. & interess. 443	Codemnati ad fructus receptos, libros acceptorum exhibere debent. artic. 2. nu. 2. de fructib. & cor. restitutio. 468
Compensatio in expensis non recipitur. artic. ulti. nu. 25. eod. 461	Condemnatio fructuum recipiendorum an fiat. artic. 1. nu. 34. eod. 466
Competens iudex quis dicatur. artic. 3. glo. una. nu. 6. de de caus. benefic. possessor. 294	Condemnatio expensarum in definitiua, an fieri possit de interlocutoria. artic. 2. glo. una. nu. 8. de exp. dam. & interesse. 445
Competens fit iudex quo ad tertium opponentem, qui alias erat incompetens. artic. 1. glo. 1. nu. 11. de arrestis & opponen. contra ea. 561	Condemnatio damnorum quando fiat. artic. 3. gl. una. nu. 1. eodem. 446
Comprobatio gratia nondum lecta non ualet. artic. 3. gl. una. nu. 8. de contumac. & defect. 106	Condemnatio damnorum quomodo fiat in reali & personalia. nu. 9. ibidem.
Comprobatio literarum de pacificis possessoribus quomodo fiat. artic. 6. gl. 1. nu. 18. de causis bene. poss. 299	Codemnatio & taxatio damnorum semel fieri debet, nu. 11. ibidem. 447
Compromisso pendente nihil innouandum, & supplicatione, & euocatione. artic. 16. gl. 1. nu. 25. de ap. 526	Condemnatio ad expensas futuras non ualet. artic. 5. gl. una. nu. 64. eodem. 457
Compromissum in duos, ut si dissentiant, tertium eligant, ualet artic. 1. gl. 2. nu. 7. de arbitr. 194	Condemnatus per ueram contumaciam non appellat, ad quod conficiendum nouem in text. requiruntur. artic. 10. gl. una. nu. 1. & seq. contumac. 122
Compromissum ne fiat sub iuramento statuitur. artic. 1. gl. 5. nu. 14. eod. 199	Condictio ex c. reintegranda. datur. artic. 13. gl. una. nu. 2. de mater. possessor. 286
Compromissum de consensu partium prorogatur. artic. 1. gl. 14. nu. 11. eodem. 221	Condictio ex l. final. C. de acquiren. possess. ad quid datur. artic. ulti. gloss. una. numer. 16. de caus. benefic. possessor. 314
Compromissum an temporis diurnitate possit tolli. artic. 1. gl. 5. nu. 10. eod. 198	Condici potest res sequestrata, ab ipsismet commissarijs. artic. 1. gl. 4. nu. 2. de sequestr. 321
Compromittere non omnibus licet. artic. 1. gl. 1. nu. 2. e. 193	Conductor commissarius seruat mercedem conductionis. artic. 1. gl. 5. nu. 2. eodem. 322
Compromittere quid ar. 1. gl. 2. nu. 1. eod. 194	Conductor iurat de conseruando rem in suo statu. artic. 1. gl. 6. ibidem.
Compromittere quid possint, & in quos. nu. 3. ibidem.	Conductor abbatis an possit habere bona monachi decedentis. artic. 1. nu. 38. de fructib. & cor. rest. 167
Communis patria que dicatur. nu. 7. in prefat. de domicil. elect. 134	Conductores deferre debent mercedem seu pensionem ipsis commissarijs. artic. 1. gl. 5. nu. 1. de sequestr. 322
Communis esse debet dilatio. artic. 12. nu. 11. de dil. 353	Confederatum mei inimicirecusare possum. artic. 9. gl. una. nu. 21. de recusat. 163
Communis doctorum opinio an excuset ab expensis. artic. 1. gl. una. nu. 38. de expens. dam. & interess. 441	Conferendi equalitas. artic. 1. gl. una. nu. 11. de inquisitor. seu commissar. 366
Communis estimatio an testibus probari possit. artic. 8. nu. 8. de fructib. & cor. restit. 473	Confessio unius non liberat alium. artic. 6. glo. una. nu. 11. de respons. per credit. 365
Comunitas an dissoluatur per inuentarium. artic. 1. gl. una. nu. 8. de inuentar. 421	Confessoria, & negatoria inter dominum & subditum datur. artic. 5. gl. 1. nu. 16. de mater. possessor. 368
Consilia generalia non tolluntur contraria consuetudine. nu. 64. in prefat. de consuetud. 13	Confessus in interrogatorijs an releuetur. artic. 5. nu. 3. de respons. per credit. 364
Concluduntur consuetudines cum practicantibus locorum, in quibus uigent he consuetudines. artic. 2. glo. 17. eodem. 39	Confirmata sententia arbitri, an liceat, appellare. artic. 1. gl. 9. nu. 4. & seq. de arbitr. 208
Conclusio libelli pro euictione. artic. 4. nu. 5. de dil. 342	Confirmata sententia arbitri appellatur quidem, uerum interim soluetur poena. nu. 8. & seq. ibid. 209
Conclusio contra authorem laudatum. artic. 2. glo. 1. nu. 24. de dilat. & summatione, ibid. 335	Confirmata sententia arbitri, & soluta poena, licet, usque ad arrestum prosequi appellationem. artic. 1. gl. 12. nu. 5. eodem. 217
Conclusio libelli inspicitur ad discernendum possessorem a petitorio. artic. 7. gl. 1. nu. 5. de mater. possessor. 272	Confirmatio appellationis expressa & tacita differunt. artic. 5. gl. una. nu. 24. de appellat. 498
Conclusio debet resultare ex factis reprobatorijs. artic. 4. gl. una. nu. 2. de reprobat. test. 405	Confirmato arbitrio quomodo poena exigenda sit. artic. 1. gl. 7. nu. 8. de arbitr. 202
Conclusio in processu duplex. artic. 1. nu. 2. de sent. 426	Confirmato arbitrio iuste, uel iniuste, soluenda est poena. artic. 1. gl. 11. nu. 5. eodem. 213
Conclusio appellati seu intimati. artic. ulti. gl. una. nu. 14. de appellat. 535	
Conclusio in causa appellationis habet uim litiscontentatis. nu. 4. 2. ibidem. 538	
Conclusio appellantis a notorio abusu. artic. 1. gl. 1. nu. 4. de appell. tanq. ab abus. 540	
Conclusiones obseruanda in interdico retinenda. artic. 1. gl. 1. nu. 15. de mater. possessor. 250	
Conclusum in causa quando dicatur. artic. 1. nu. 1. de sen. 426	

super constitut. seu ordi. Reg. Gal

Confusa testimonia Budæus uocat, quæ forte magis tumultuaria dici possent: quæ in turba recipi solent. art. uno. gl. 6. nu. 2. de testib. &c. 397
 Connexa compromisso ueniunt in arbitrium. art. 1. gl. 14. nu. 7. de arbitr. 221
 Consanguinei iudicis cur prohibeantur dari commissarij. art. 10. gl. una. nu. 4. de mater. posses. 283
 Consanguinei commissarij prohibentur esse adiuncti. art. 10. gl. una. nu. 1. de inquisito. seu commiss. 378
 Consanguineus proximus est saisitus. arti. 9. glos. una. nu. 12. eod. 277
 Conscientia oneramus, quomodo intelligatur. artic. 3. glo. una. nu. 2. de appella. 489
 Conscientie alicuius si fuerit relictum, ab eo non appellatur. ar. 1. gl. 2. nu. 2. de adiuncti. & subscri. 171
 Consecutiua debent esse citationes. art. 7. glos. una. nu. 5. de contuma. 113
 Consensu partium dandus est adiunctus. art. 2. gl. una. nu. 15. de adiuncti. & subscrip. 174
 Consensu utriusque partis dissoluitur compromissum. art. 1. gl. 6. nu. 6. de arbi. 201
 Consensu partium plures possunt esse commissarij. ar. 3. gl. 2. nu. 4. de sequestr. 324
 Consensu partium datus commissarius, non inspicitur qualis sit. ar. 3. gl. una. n. 3. de inquisi. seu com. 371
 Consensus populi, non principis, inducit consuetudinem. nu. 57. in præfa. de consuetu. 8
 Consentiente etiam parte non tamen datur facultas recipiendi testes plus decem. arti. uno. gl. 1. nu. 3. de testib. &c. 394
 Consideranda in probandis reprobatorijs testium art. 4. gl. una. nu. 1. de reprobat. test. 405
 Consiliarij prohibentur comedere cum litigantibus. art. 9. gl. una. nu. 27. de recusa. 164
 Consiliarij sunt recusandi antequam proficiantur ad commissionem, non post. art. 11. gl. una. n. 1. eo. 167
 Consiliarij quo tempore redeunt Lutetiam: & quau- do facultas abeundi, & quomodo datur. art. 4. & 5. gl. una. nu. 2. & seq. de inquisi. seu comissa. 375
 Consiliarij non nisi certis ex causis abesse possunt durante parlamento. art. 6. gl. una. nu. 2. ibidem.
 Consiliarij duo in taxatione expensarum requiruntur. art. 5. gl. una. nu. 2. de exp. dam. & interesse. 449
 Consiliario, militi, & episcopo, quot equi taxantur, & quid rustico taxatur. nu. 7. & seq. ibid. 450
 Consiliariorum commissiones qualis summæ esse debeant. art. 7. & 8. gl. una. nu. 2. de inquisi. 377
 Consiliarius recusatus interrogari potest de ueritate recusatationis. art. 1. gl. 3. nu. 5. de recusa. 151
 Consiliarius aut doctor absentes sine permissu & licentia perdunt salarium. art. 4. glos. una. num. 5. de inquisi. seu commiss. 375
 Consiliarius non subrogat sine permissu præsidis. art. 11. gl. una. nu. 1. eo. 379
 Consiliarius cui est commissum audire partes, an possit decidere. art. 2. 3. gl. una. nu. 1. eo. 390
 Consiliarius ibi habet domicilium, ubi habet dignitatem. nu. 13. in præfa. de domici. elect. 135
 Consilio cepto, uel synodo, an sufficiat interuenire. ar. 5. gl. una. nu. 12. de contuma. 109
 Consiliu magnum cognoscit de ui publica & priuata in beneficijs. art. 14. gl. una. nu. 2. de caus. bene. pos. 312

Consortium uno appellante nõ exigitur poena ab alio ante confirmationem. arti. 1. gl. 9. nu. 16. de arbitr. & arbitrat. 210
 Constare quomodo debeat de iuramento testium. arti. 12. gl. 1. nu. 6. de inquisi. seu commiss. 380
 Constituto queritur possessio. nu. 71. in præfat. de mater. posses. 232
 Consuetudo quid sit, & quotuplex. numer. 3. & seq. in præfa. de consuetu. 1
 Consuetudo naturalis uel corruptela quando dicatur. num. 8. ibid. 2
 Consuetudo inducit, præscriptio aufert. nu. 19. ibid. 4
 Consuetudo ut credatur dicto testis sine ratione deponentis non ualeat. arti. 17. nu. 2. de inquisito. seu commissar. 586
 Consuetudo publicum, præscriptio priuatum respicit. nu. 21. in præfat. de consuetu. 5
 Consuetudo est quid incorporale. nu. 30. ibi.
 Conuetudo tollit aliam consuetudinem. nu. 65. ibi. 13
 Consuetudo & usus differunt. art. 2. gl. 12. nu. 1. eod. 30
 Consuetudo contra ius naturale, aut gentium nihil potest. nu. 48. & seq. in præfa. de consuetud. 10
 Consuetudo ut quis ligna in nemoribus alienis incidat, an ualeat. nu. 51. ibi. 11
 Consuetudo quatuor modis inducitur. nu. 54. ibi.
 Consuetudo contra libertatem ecclesiasticam non ualeat. nu. 55. ibi.
 Consuetudo generalis an legem tollat. nu. 59. ibi. 12
 Consuetudo an rationem uincat, uel legem. nu. 61. ibid.
 Consuetudo contra concilia generalia an ualeat. nu. 64. ibidem.
 Consuetudo nondum completa, uoce maioris partis populi interrumpitur. nu. 66. ibi.
 Consuetudo etiam in conscientia seruanda est. nu. 74. ibidem. 14
 Consuetudo facit instrumentum authenticum. nu. 76. ibidem.
 Consuetudo potest detrahere fidei instrumenti, quod de iure aliàs est ualidum. nu. 78. ibid. 15
 Consuetudo querit iurisdictionem priuatæ personæ. 79. ibi.
 Consuetudo excusat à falso. nu. 80. ibid.
 Consuetudo disponit circa ea quæ sunt principi reser- uata. nu. 81. ibi.
 Consuetudo præbet mandatum ad aliquid agendam. nu. 82. ibid.
 Consuetudo legitimum facit, qui aliàs erat illegitimus. nu. 83. ibi.
 Consuetudo si non obseruetur in solennitate, actus non ualeat. nu. 84. ibi.
 Consuetudo præbet ius testandi. nu. 86. ibi.
 Consuetudo iudicem cogit ad acta scribenda. n. 87. ibi.
 Consuetudo non excusat à poena gehennali. n. 89. ibid.
 Consuetudo dat potestatem delegandi. nu. 91. ibi. 16
 Consuetudo electioni & confirmatiõ præualet. n. 92. ib.
 Consuetudo loci suadet, ut clerici pretiosis uestibus utantur. nu. 93. ibid.
 Consuetudo remittit libelli solennitatem. & alia. n. 94. ib.
 Consuetudo & priuilegium equiparantur, nisi quo ad dispensationem. nu. 95. & seq. ibi.
 Consuetudo factum declarat, & obligationem tollit, sicut pactum. nu. 97. & seq. ibi.

Index tertij Tomi comment.d. P.Rebuf.

Consuetudo, ut duo sextaria pro uno soluantur, an ualeat. nu. 100. ibidem.	17	scriptionem releuat. nu. 34. ibidem.	8
Consuetudo possessionem ipso iure transfert. nu. 103. ibidem.		Consuetudo requirit consensum populi. nu. 36. ibidem.	
Consuetudo facit ut res inter alios acta, sit utilis. nu. 102. ibidem.		Consuetudo quod sit continuata per decem annos. nu. 38. ibidem.	
Consuetudo dat facultatem utendi rebus alienis. nu. 104. ibidem.		Consuetudo prescripta que sit. nu. 38. ibidem.	
Consuetudo potest super matrimonio disponere. num. 105. ibidem.		Consuetudo ut inducatur, quot actus sufficiant. nu. 4. ib.	
Consuetudo non redacta in scriptis, nec approbata solet per turbam probari. art. 2. glo. 3. nu. 30. eod. 25		Consuetudo errore introducta an ualeat. nu. 42. ibid.	
Consuetudo per que confirmetur. numer. 31. & sequ. ibidem.	26	Consuetudo si sit scripta, an nomen amittat. nu. 43. ibi.	
Consuetudo, ut laici in clericos habeant iurisdictionem, an ualeant. num. 20. tract. ut laici non conueniant. coram iudic. ecclesiastic.	91	Consuetudo quod sit rationabilis & honesta. nu. 44. ibidem.	
Consuetudo quando extendatur. art. 2. glo. 1. nu. 7. & sequen. de consue.	20	Consuetudo, ut filij non alantur a parentibus, non ualet, nisi sint ingrati. nu. 46. ibid.	10
Consuetudo an sententia probetur. art. 2. gl. 3. n. 4. e. 22		Consuetudo, ne matres lactent filios, reicienda. nu. 47. ibidem.	
Consuetudo multis actibus probanda. nu. 10. eod. 23		Consuetudo prorogat tempus appellandi, & abbreviat. art. 4. gl. 2. nu. 11. de appel.	492
Consuetudo per aduocatos, procuratores, & notarios probari potest. nu. 11. ibidem.		Consuetudines seruandas lex xij. tabularum statuit. nu. 1. in prefat. de consuetu.	1
Consuetudo quomodo requirat principis decretum. art. 2. glo. 20. de consuetu.	39	Consuetudines approbatæ, nondum impressioni datæ, quomodo probentur. art. 2. gl. 24. nu. 1. & seq. e. 41	
Consuetudo uel pactum non ualet ut ad minorem appelletur. nu. 4. in prefat. de appella.	475	Consuetudines seruari a subditis debent. art. 2. gl. 25. eodem.	42
Consuetudo tollens remedium appellationis non ualet. art. 1. gl. 1. nu. 8. eodem.	483	Consuetudines aliæ allegari non possunt, quam confirmatæ. art. 2. gl. 28. eod.	43
Consuetudo quod mortuus saisiat uiuum, est contra ius ciuile, sed secundum ius canonicum, art. 9. gl. una. nu. 9. de mater. possess.	277	Consuetudines princeps tollere potest, sed non facere. gl. ulti. nu. 1. ibidem.	
Consuetudo a Rege approbata, Regis fit constitutio. nu. 7. in prefat. de consuetud.	2	Consuetudini quod est proximum an attendatur, an quod legi. art. 2. glo. 26. nu. 2. eod.	43
Consuetudo bona & laudabilis presumitur. nu. 9. ibi. 3		Consuetudinis interpretatio ad quem spectet. nu. 1. ibi.	
Consuetudo quando dicatur rationabilis. nu. 10. & se. ib.		Consuetudinis scriptæ commoda. art. 2. glo. 5. eodem.	28
Consuetudo & prescriptio in quo differat. n. 14. ibid.		Consuetudinis effectus. nu. 70. in prefat. eo.	14
Consuetudo cognoscendi de possessorio beneficii apud iudices Regios. art. 7. glos. 2. nu. 2. de caus. benefic. possesso.	301	Consuetudinis origo. nu. 5. ibidem.	2
Consuetudo permittit alienationem, quod non prescriptio. nu. 17. in prefat. de consuetud.	4	Consuetudinis nomine quid ueniat. nu. 40. ibid.	8
Consuetudo localis a Rege confirmata, in eo loco debet seruari, in quo uiget; nec rescriptum contra eum ualet. art. 2. gl. 21. eod.	40	Consuetudinis eadem uis ac legis. nu. 75. ibid.	14
Consuetudo testandi coram duobus notarijs, an ualeat. nu. 22. in prefat. de consuet.	5	Consuetudinis pretertextu quales sportulas iudices capere possint. art. 1. gl. una. nu. 18. de salar. taxat. pro uisitat. processus.	555
Consuetudo ut inducatur non requiritur bona fides. nu. 24. ibidem.	6	Consuetudine nemo re sua sine causa priuatur. nu. 50. in prefat. de consuet.	11
Consuetudo quando allegatur contraria, quomodo iudicandum. art. 2. glo. 7. eodem.	29	Consuetudine omni populo acquiritur, iure uero prescriptionis priuato. nu. 21. ibid.	5
Consuetudo titulum nullum requirit: prescriptio contra. nu. 26. in prefat. de consuetud.	6	Consuetudine Tholosana fruitur Parisiens. qui Tholosæ uxorem ducit. nu. 27. ibi.	7
Consuetudo æquitatis comes, rigoris prescriptio. nu. 27. ibidem.		Consuetudine patriæ uerba contrahentium intelliguntur. nu. 69. ibid.	13
Consuetudo fauorabilis amplianda, prescriptio tanquam odiosa restringenda. nu. 28. ibidem.		Consultatione pendente nihil est innouandum, nec relatione. arti. 16. gl. 1. nu. 29. de appella.	526
Consuetudo non probata infirmatur. nu. 31. ibid.	7	Consultor in certa causa, ne in eadem sit postea iudex prohibetur. art. 9. gl. una. nu. 33. de recusa.	165
Consuetudo est ius disponens, prescriptio uero ius dispositum. nu. 32. ibidem.		Contemptus & inobedientia quando dicatur. arti. 10. gl. una. nu. 10. de contuma.	123
Consuetudo principem ligat, at princeps contra prescriptionem releuat. nu. 34. ibidem.		Contestatio litis an fiat in possessorio. art. 3. gl. 1. nu. 10. de mater. poss.	264
		Continua debet esse possessio triennalis. art. 6. gloss. 1. nu. 16. de caus. benefi. possess.	299
		Continuatur terminus ad diem sequentem quando festus dies incidit. nu. 122. in prefat. de cita.	65
		Contractus bonæ fidei, & stricti iuris quo ad moram equiparantur. art. 1. gl. una. nu. 4. de fructib. & eorum restit.	464
			Contra

super constitu. seu ordi. Reg. Gal.

Contractus omnes sunt bonae fidei. nu. 8. ibidem.	Contumax multa plectitur. nu. 85. in praefat. de citationibus.
Contra dicenda non sunt dicta testium, sed ipse personae reprobandae. art. ult. glo. una. nu. 1. de reprobata. testi. 410	Contumax est qui talis à iure est reputatus. art. 1. glo. una. nu. 11. de contuma. 98
Contra dicend. unica praestatur dilatio. artic. 6. gloss. una. nu. 1. eod. 408	Contumax de evictione non agit, nec si culpa interuenit. art. 5. glo. una. nu. 18. & seq. de dilat. 345
Contradictio quando sufficiat pro turbationem. num. 158. in praefat. de mater. possess. 241	Contumax multatur ultra expensas. art. 5. gloss. una. nu. 52. de expen. dam. & interesse. 455
Contraplegement quid sit. art. 5. glo. 2. nu. 5. eo. 270	Contumax non aditur nisi solutis expensis. nume. 46. & seq. ibidem. 454
Contraveniens consuetudini peccat. nu. 73. in praefat. de consuetud. 14	Cotumax uerus & fictus quis. ar. 10. gl. 1. nu. 7. & seq. de cotuma. & ar. 7. gl. 2. nu. 9. de appel. 123. & 503
Contumacia in non ponendo ceteras species ut uarias à docto. assignatas comprehendit. nu. 15. in praefat. de contuma. & defect. 94	Contumax in quibus casibus excusatur. nu. 9. & seq. in praefat. de contuma. 94
Contumacia est delictum. art. 8. glo. 2. nu. 4. eod. 117	Contumax uerus non appellat, nec potest se opponere nec restituitur. ar. 10. gl. una. nu. 1. & 15. eod. 122. & 123
Contumacia totum respiciens iudicium. nu. 17. ibi. 118	Cotumax est qui hora indebita comparet, & qui iudici respondere recusat. nu. 16. & seq. in praefat. eod. 95
Contumacia in singulis citationibus requiri debet. ar. 7. glo. una. nu. 9. eod. 113	Contumax non remittitur satisfactionis gratia. ar. 13. glo. una. nu. 41. eod. 130
Contumacia à quo petenda. ar. 13. gl. una. nu. 1. eod. 127	Contumax respicit totum iudicium, & citatus totam causam. ar. 8. glo. 2. nu. 17. & seq. eod. 118
Contumacia qualiter purganda ab excusato reconvalescente. nu. 103. de excusa. 192	Contumax in uno, in alijs est citandus ut compareat. nu. 2. & seq. ibid. 117
Contumacia ualet, ubi constat iudici citationem fuisse factam, etiam sine relatione. art. 2. gloss. una. nu. 9. & seq. de contuma. 102	Conueniendus quomodo sit sequester. art. 1. glo. 2. nu. 23. de sequest. 320
Contumacia contra procuratorem Regium an dari possit. nu. 12. & seq. in praefat. eod. 94	Conuentio quid sit. nu. 11. in praefat. de citatio. 46
Contumacia procuratoris non nocet domino, item nec contumacia Praelati ecclesiae & c. nu. 20. & seq. ibidem. 95	Conuentio partium non nocet fisco quo ad multam appellantium. ar. 9. glo. una. nu. 2. de appella. 507
Contumacia procuratoris in omittendo nocet domino. nu. 24. & seq. ibidem. 96	Conuersans cum inimicis nostris recusat. art. 9. glo. una. nu. 20. de recusationib. 163
Contumacia peti debet, alijs non datur. artic. 1. gloss. una. nu. 2. eod. 97	Copia ab apparitore danda quid continere debeat. art. 5. glo. 1. nu. 2. de citationib. 81
Contumacia non datur nisi constet de assignatione dici. art. 1. glo. una. nu. 1. eod. 101	Coram non recusatio iudice probandae sunt cause recusationis. ar. 9. glo. una. nu. 5. de recusa. 162
Contumacia an sit requirenda in causis fiscalibus. ar. 1. glo. una. nu. 20. eod. 99	Corporaliu necnon incorporaliu est saisina. art. 9. glo. una. nu. 40. de mater. possess. 281
Contumaciam procurator requirere potest. ar. 1. glo. una. nu. 17. ibidem. 99	Correctio non admittit appellationem. ar. 7. glo. 2. nu. 24. de appellatio. & ar. 1. gloss. 1. nu. 24. de appellatio. tanquam ab abusu. 504. & 542
Contumacia in quibus casibus non est requirenda. nu. 18. ibidem. 98	Corrigere suam sententiam an liceat iudici. art. 3. nu. 17. de senten. 430
Contumacia per citationem inducitur, si citatus non compareat. nu. 5. in praefat. eod. 93	Corrumpitur duobus modis consuetudo. ar. 2. glo. 1. 2. nu. 6. de consue. 30
Contumacia in criminalibus accusanda. art. 9. num. 5. eodem. 97	Corruptus arbiter reijcitur. ar. 1. glo. 9. nu. 24. de arbit. & arbitra. 211
Contumaciam sine partis petitione princeps concedere potest. art. 2. glo. una. nu. 22. ibidem. 100	Credendū an sit seruiēti. ar. 5. gl. 5. n. 4. de citation. 85
Contumaciae definitio. nu. 7. in praefat. eod. 94	Credere excusatori quodam nolente, quid agendum. nu. 25. de excusa. 180
Contumaciae effectus quis. nu. 19. ibid. 95	Credit, uel non credit aliquid, quādo quis asserere teneatur. ar. 1. gl. una. nu. 6. de respōs. per credit. 358
Contumaciales expensae nusquam repetuntur. arti. 5. glo. una. nu. 57. de expens. dam. & interesse. 456	Creditoribus uocandi in inuentario. ar. 1. & 2. glo. una. nu. 16. de inuenta. 422
Contumaciae expensae persoluedae sunt. n. 37. ibi. 453	Creditoribus soluere an teneatur heres saisitus. ar. 9. glo. una. nu. 54. de mater. possessor. 282
Contumaciae expensae etiam ante litem contestatam, & in citatione factae debentur. nu. 40. ibid. 454	Crimina quomodo inquirantur. art. 12. glo. 1. nu. 2. de contuma. 125
Contumaciae expensae etiam ipsis criminalibus debentur. nu. 48. ibid. 455	Criminales causae patiuntur etiam ultra decem testes examinari. ar. uno. glo. 2. nu. 3. de testib. & c. 394
Contumaciae expensae certis casibus non debentur. ar. 5. glo. una. nu. 58. eod. 456	Criminalia non patiuntur examem ad futurum. art. 2. in praefat. de contuma. 93
Contumax est generaliter qui iudici non paret. nu. 5. in praefat. de contuma. 93	Contumax quando poenam non incurrat. nu. 8. ibi. 94
Contumax quando poenam non incurrat. nu. 8. ibi. 94	

Index tertij Tomi comment.d. P. Rebuf.

glo. una. nu. 9. de caus. benefi. possess. 294
 Criminalia an admittant expensarū condēnationem.
 ar. 1. glo. una. nu. 17. de expen. dam. & inter. 439
 Criminalis causa qualiter tractetur contra absentē.
 ar. 9. gl. una. nu. 3. & sequen. de contumacia. 120
 Criminalis accusatio non intentatur ex sola turba-
 tione. art. 1. glo. 2. nu. 46. de mater. possess. 255
 Criminalium non fiat commissio. ar. 3. glo. una. nu. 8. de
 inquisito. seu commissar. 372
 Culpa partis est, non curare testes, cum adsunt, exami-
 nari. nu. 5. ibidem.
 Cumulatio petitorij & possessorij an fiat. ar. 7. glo. 1.
 nu. 10. de mater. possess. 272
 Curato contemneute inferuire beneficio sequestran-
 tur fructus. ar. 1. glo. 1. nu. 8. de sequestr. 316
 Curator bonorū, & curator ad litē quō facere debeāt
 inuentariū. ar. 1. & 2. glo. una. nu. 3. de inuentar. 420
 Curatores pignorū. ar. 1. glo. 1. nu. 2. de sequestris. 315
 Curatus quomodo plerunq̄ citat. nu. 76. in præfat.
 de citationib. 58
 Curatus impeditus quominus ad synodum eat, se ex-
 cusat, & idem appellato. nu. 19. de excus. 178
 Curia principum sicut axis uoluitur. nu. 8. in præfa.
 de domicil. elect. 134
 Curia quando cognoscat de notorio abusu. art. 1. glo. 1.
 nu. 8. de appella. tanquam ab abusu. 540
 Curia suprema interdū adiudicat plenū possessorij si-
 ne expensis. ar. 11. gl. una. nu. 5. de mate. possess. 285
 Curie nomine simpliciter, quæ ueniat. arti. 7. glo. una.
 nu. 6. de reproba. test. 409
 Custodes seu commissarij committendi sunt quā mī-
 noribus sumptibus fieri poterit. art. 9. glo. una. nu.
 12. de mater. possess. 283
 Custodis appositio importat possessionem. nume. 55. in
 præfat. eodem. 230

D.

DAMNA non ueniunt nomine expen-
 sarum. ar. 3. glo. una. nu. 7. & seq. de
 exp. dam. & inte. 446
 Damni non liquidi cautio datur. ar. 12.
 glo. una. nu. 12. de caus. benefi. possess. 310
 Damnorum condēnatio in reali & personali. ar. 3.
 glo. una. nu. 9. de expen. dam. & interesse. & quo-
 modo fiat. nu. 1. ibidem. 446
 Debitor cogitur conficere instrumentū creditori secū-
 dū stylū patrie. ar. 2. gl. 13. nu. 26. de cōsuetud. 34
 Decem annis præscripta consuetudo dicitur. num. 38.
 & seq. in præfat. de consuetu. 8
 Decem annis relicte rei possessio amittitur. ar. ult. glo.
 una. nu. 11. de caus. benefi. possess. 314
 Decem tantū testes possunt examinari super quolibet
 ar. unic. glo. 5. nu. 5. de testib. & c. 396
 Decem dies quando præstituantur ad appellandum.
 nu. 69. in præfa. de appella. 480
 Decennalis consuetudo probat etiam contra ius scri-
 ptum. ar. 2. glo. 3. nu. 17. de consuetu. 24
 Deceptio quanta requiratur in arbitrio ut ab eo ap-
 pellari possit. ar. 1. glo. 8. nu. 17. & seq. de arbi. 205
 Decerni quā debeat sequestrū. ar. 1. gl. 1. n. 21. de seq. 317
 Decernitur sequestrū nō nisi uocata parte. nu. 22. ibi.
 Decretum iudicis ad ostendendam rem. arti. 2. glo. 2.

nu. 22. de dilatio. 339
 Decretum primum & secundum quando decernatur
 contra contumacem, qui si latitat habetur pro ci-
 tato. art. 9. glo. una. nu. 4. & seq. de contuma. 121
 Declarare iudex pot̄ sententiā. ar. 3. nu. 23. de sen. 431
 Declarare fructus perceptos condēnatus debet. ar. 2. n.
 5. & seq. & si nō faciat ei nocet. n. seq. de fru. 468
 Declinando iudicem eligendum est domicilium. arti.
 uno glo. una. nu. 45. de domici. elect. 144
 Declinatorie exceptionis debentur expensæ. artic. 2.
 glo. una. nu. 5. de expen. dam. & interesse. 444
 Deductio impensarum non fit in sequestro sine decre-
 to iudicis. ar. 3. glo. 1. nu. 3. de sequestr. 323
 Deductio quarum impensarum fiat in sequestro. ar. 3.
 glo. 2. nu. 1. & seq. eod. 324
 Default & congē. nu. 6. in præfa. de contu. 93
 Defectus duo sufficiūt hodie loco quatuor olim requi-
 sitorū. ar. 7. gl. una. nu. 1. eo. n. 2. & quādo unus. n. 11.
 Defectus contra impeditum. quomodo decernatur. nu.
 23. de excusa. 176
 Defectus & cogediū sauf l'exoine. n. 25. & seq. eod. 180
 Defendere possessionem recusans eam perdit. nu. 107.
 in præfa. de mater. possess. 236
 Defensionem ciuilem princeps tollere potest. num. 84.
 in præfa. de appella. 481
 Defensiones à contumace probari debent statim. ar. 11.
 glo. una. nu. 4. de contuma. 125
 Defensionis fauore inducta est citatio. nu. 25. in præ-
 fat. de citatio. 49
 Definitio contumacie ex iurisconsulto. nu. 7. in præ-
 fa. de contu. 94
 Definitio recusationis. nu. 4. in præfa. de recusa. 147
 Definitiuā sententia an ad expensas interlocutoria-
 rum extendatur. arti. 2. glo. una. num. 8. de expens.
 dam. & interess. 445
 Delegandi potestas datur à consuetudine. num. 91. in
 præfa. de consuetud. 16
 Delegans reuocat interlocutoriam latam per delega-
 tum. ar. 3. nu. 29. de senten. 431
 Delegatus non citat uoce tubæ. nume. 75. in præfa. de
 citatio. 57
 Delegatus iudex certum sibi eliget locum ad cogno-
 scendum. ar. uno. gl. una. nu. 43. de domicil. elect. 144
 Delegatus cognoscit in authorem laudatum. art. 4. nu.
 12. de dilato. 343
 Delegatus quis. art. 5. glo. una. nu. 4. de expen. dam. &
 interesse. 449
 Delens arma alicuius an dicatur turbare. art. 1. glo. 2.
 nu. 33. de mater. possess. 254
 Deliberandi non datur dilatio in nouitate. art. 2. glo.
 2. nu. 16. & seq. eod. 258
 Deliberata & conclusa debet esse adiunctio. nu. 7. &
 sequen. de adiunctio. seu subscrip. 170
 Deliberatoriam dilationem concedere quando possit
 iudex. art. 4. glo. una. nu. 2. de citationib. 81
 Demonstratio rei in quibus fieri debeat. art. 2. glo. 2.
 nu. 3. de dilatio. 337
 Demonstratio in hereditate quomodo sit faciendā. nu.
 8. ibidem.
 Demonstratio rei non nisi semel fit. nu. 11. ibidem. fallit
 num. sequen.

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Demonstratio fit per confines & qualitates rei. nu. 18.		Differentia inter positiones & interrogationes & cur-	
ibidem.	338	fiant, & quando. art. 3. gl. una. nu. 2. & seq. de re-	361
Demonstratio apparitori proximo est committenda.		spou. per credit.	
nu. 25. ibidem.	339	Differentie multe in literis releuamenti inueniuntur.	494
Demonstratio etiam reo absente fieri potest. n. 29. ibi.		art. 4. gl. 2. nu. 3. de appel.	
Demonstratio multiplex. nu. 36. ibid.	340	Differentie inter consuetudinem & prescriptionem.	3
Denuntiare etiam tenentur priuilegiati. art. 5. gl. una.		nu. 14. in praes. de consuetu. & c.	
nu. 36. de dilationib.	346	Differentie inter tria remedia possessoria. art. 2. gl. 2.	257
Denuntiandum cui sit, si uenditor se occultaret. nu. 43.		nu. 8. de mater. possesso.	
ibidem.	347	Differentie inter possessorium & petitorium. art. 7. gl.	272
Denuntiandum auctori. art. 5. nu. 16. & 24. & singu-		1. nu. 7. eod.	
lis. nu. 25. & sequen. etiam si sciant. nu. 27. eo. 345		Differentie inter sequestrem & depositarium. ar. 1. gl.	316
Denuntiatio in causa appellationis fieri potest. art. 5.		1. nu. 11. de sequestr.	
nu. 29. eod.	346	Differentie inter iudicalem & extraiudicalem ap-	479
Denuntiatio quando non requiratur. nu. 38. ibid.		pellationem. nu. 5. 4. & sequen. in praes. de appella-	
Denuntiatio quid. nu. 8. in praes. de citationibus. 46		tionibus.	
Deportus gratia recipitur appellatio in sequestro.		Dilapidationis metu bona sequestrantur. art. 1. gl. 2. nu.	313
art. 1. gl. 2. nu. 18. & seq. de sequest.	320	nu. 6. de sequestr.	
Depositarius iustitiae cogitur rem sub poena carceris		Dilatio non datur in possessorio. art. 8. gl. una. nu. 1. de	275
reddere. nu. 24. ibidem.		mater. possesso.	
Depositio perlegenda est testibus. articu. uno. glo. 10		Dilatio conceditur per literas releuamenti. art. 5. glo.	296
nu. 4. de testib. & c.	400	una. nu. 5. de caus. beneficior. possess.	
Depraedatio contra contumacem an concedatur. ar. 13.		Dilatio inutilis non impedit processum. art. 10. gl. una.	351
gl. una. nu. 13. de contuma.	129	nu. 9. & seq. de dilatio.	
Descriptio rerum fit cessante sequestro. art. 1. glo. 2. n.		Dilatio secunda non conceditur nisi probata diligen-	353
9. de sequestr.	319	tia. art. 12. gl. una. nu. 5. eod.	
Deserta in aubio non cesetur appellatio. nu. 75. in praes.		Dilatio absente collitigante quomodo detur, & quod	481
sa. de appella.	481	communis esse debet. nu. 10. & seq. ibidem.	
Deserta appellatio quando dicatur. art. 5. glo. una. nu.		Dilatio non prorogatur inuito collitigante. art. 13. nu.	354
5. eod.	496	5. eod.	
Deserta & inualida appellatio quando dicatur. nu. 9.		Dilatio tertia ne detur prohibetur cancellariae. artic.	355
ibidem.		ulti. gl. una. nu. 1. & seq. eod.	
Deserta in dubio appellatio non praesumitur. num. 27.		Dilatio contradicenti unica tantum datur. ar. 6. gl. una.	408
ibidem.	498	nu. 1. de reproba. testi.	
Deserta appellatio non declaratur contra contuma-		Dilatio unica longa uel breuis a iudice dari debet, &	81
cem releuatum. nu. 33. ibid.	499	non plures. art. 4. nu. 5. & seq. de citat.	
Deserta declarari debet appellatio. nu. 38. ibid.		Dilatio unica ad summandum garendum sufficit. art. 6.	112
Desertio appellationis dicitur multis modis. nume. 2.		de contuma. & desca.	
ibidem.	496	Dilatio deliberandi non datur in nouitate, & dilatio au-	258
Desertio an requirat citationem. nu. 1. ibid.		thoris laudandi in simplici saisina habetur. art. 2.	
Desertio appellationis plus nocet quam sententia. nu.		gl. 2. nu. 16. & seq. de mater. possess.	
23. ibidem.	498	Dilatio causa absentiae datur. art. 1. gl. una. nu. 4. de di-	332
Desertione facta iudex non cognoscit de attentatis. nu.		latio.	
15. ibid.	497	Dilatio unica ad scribendum & producendum. art. 4.	295
Desertione ius est perditum. nu. 7. ibid.	496	gl. una. nu. 1. de caus. benefic. possess.	
Desertionis causa tria petit actor. nu. 28. ibid.	498	Dilatio ad summationem non datur. art. 3. gl. una. nu.	341
Designanda quomodo sit res petita. artic. 2. gl. 2. nu. 2.		8. de dilatio.	
de dilationib.	336	Dilatio ad bullam producendam, & ad eam de falso argue-	292
Desistens ab appellatione an in expensis condemne-		da. art. 1. gl. una. nu. 10. de caus. benefic. possess.	
tur. nu. 37. ibidem.	499	Dilatio unica ad producendum titulos. nu. 13. ibi.	
Dies & hora ad rem ostendendam praesignatur. ar. 2.		Dilationem datam facilius est prorogare, quam nouam	295
gl. 2. nu. 26. de dilatio.	339	concedere. art. 4. gl. una. nu. 3. eod.	
Dies renuntiationis appellationis in actis scribi debet.		Dilationem petens ad soluendum, appellationi renun-	517
art. 15. gl. 2. nu. 4. de appel.	520	tiat. art. 15. gl. 1. nu. 17. de appel.	
Dicenti sententiam arbitri iniquam incubit onus pro-		Dilationem pendente testium instrumenta producun-	351
bandi. art. 1. gl. 10. nu. 15. de arbit. & arbitr.	214	tur, & contra attentantem prouidetur. ar. 10. glo.	
Dictio, & quid significat. art. 2. gl. 4. nu. 1. de cita.	76	una. nu. 5. de dilat.	
Dicta partium non debent contineri in sententia bre-		Dilationem pedete consensu partium proceditur. nu. 8. ibi.	433
uiculo. art. 3. glo. una. nu. 40. de senten.	433	Dilatio quid sit, & quotuplex. in princip. de dilatio-	331
Differentia inter expensas contumaciae & uictoriae qua-		lis est. art. 8. gl. una. n. 23. de exp. da. & inter. 461	
		Dilatio non debet prorogari nec reiterari. ar. 6. eo. 348	

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Dilatio concessa ad probandū, censetur peremptoria. idem si data sit ad excipiendum. art. 11. eod. 352	Domi citatio quomodo fiat. articu. 2. glo. 3. nu. 19. de citationib. 74
Dilatio ad probandum à iudice brevis uel longa an dari debeat. art. 12. ibid.	Domicilia plura habens in quo sit citandus. nume. 22. ibidem.
Dilatio gratia transcribendi instrumentum datur. art. 1. & 2. glo. una. nu. 4. de partium produ. 412	Domicilij locus regulariter attenditur. nu. 23. in præfa. de domicil. electio. 136
Dilatio non petitur die proferenda sententia. arti. 1. nu. 4. de senten. 417	Domicilij electio fit in nominatione. art. 3. nume. 11. de dilatio. 341
Dilatio competens an per anticipationem literas dari debet. articu. primo. glo. una. nume. 12. de anticipatio. 545	Domicilium quod cuiusque esse censeatur. art. 1. gl. 3. nu. 5. de citatio. 72
Dilatione pendente quiescit officium iudicis. nu. 125. in præfa. de citatio. 65	Domicilium quare destinatum ad citandum. nume. 18. ibidem. 73
Dilatione pendente nihil est innouandum. articul. 10. nu. 2. & sequen. de dilatio. & artic. 16. gl. 1. nu. 33. de appella. 350. & 526	Domicilium quotuplex. nu. 3. in præfa. de domicil. electio & c. 133
Dilationes antiquæ abrogatæ. articul. 3. in princip. de dilatio. 240	Domicilium quot modis queratur. nume. 9. in præfat. eodem. 134
Dilationes ordinariæ ab actuarijs concedi solent. art. 7. eodem. 349	Domicilium eligere recusans quam poenam patiatur. art. uno. gl. una. nu. 46. de domicil. electione. 144
Dilationes duæ ad portandum processum dantur. art. 9. eodem. 350	Domicilium quisque eligere cogitur, & ratio domicilij eligendi. nu. 1. & seq. ibidem. 138
Dilationes à lege sunt arbitrariæ non ab ordinatione data. art. ult. nu. 7. & seq. eod. 355	Domiciliū ex iusta causa mutari potest. nu. 52. ibi. 145
Diligens & sufficiens commissarius esse debet. articu. 3. gloss. una. numero 19. de inquisitor. seu commissar. 373	Domicilium incarceratus nō eligit. nu. quadragesimo. ibidem. 143
Disceptatores qui. articu. 1. gloss. 1. nume. 1. de sequen. & c. 315	Domicilium in curia ecclesiastica eligendum. num. 42. ibidem. 144
Disciplina non recipit appellationem ab abusu. articu. 1. gloss. 1. numero 23. de appellatio. tanquam ab abusu. 542	Domicilium ubi eligi debeat, & quod monasterium monialium, aut alium locum prohibitum nullus eligere possit. nu. 34. & seq. ibidem. 142
Distinctio cuius loci consuetudo sit attendenda. art. 2. gl. 2. & gl. seq. de consuetu. 40	Domicilium quando sit eligendum. nu. 62. ibid. 146
Distributio commissionum fit. art. 1. gl. una. nu. 5. de inquisito. seu commissa. 368	Domicilij electionem non tollit procuratoris constitutio. nu. 15. & seq. ibidem. 140
Distributio inter Consiliarios equalis fit. art. 1. gl. una. nu. 15. eod. 309	Domicilij electio in quacūque instantia fieri debet etiā in causa appellationis. nu. 19. & seq. ibi. 141
Distributio quo ad executiones arrestorū. art. 2. gl. una. nu. 1. & seq. eod. 370	Domiciliorum frequens mutatio arguit inconstantiam, & an quis domicilium eligere teneatur. nu. 38. & seq. in præfa. ibid. 138
Distributiones faciendæ sunt secundum causarum qualitatē. art. 1. gl. una. nu. 18. eod. 369	Domiciliū in ordinatione quomodo accipiat. nu. 32. ibidem. 137
Divisiones bonorum per sortem factæ quando ualent rescindi. art. 3. gl. una. nu. 6. de appella. 489	Dominii directi demonstrationem facere debent. artic. secundo. glo. secunda. numero 16. & sequen. de dilatio. 338
Doctor sortitur domicilium in ea uniuersitate in qua proficetur. numero 15. in præfat. de domicil. electione. 135	Dominio rei suæ an quis sine causa possit priuari. nu. 50. in præfa. de consuetud. 11
Doctorum communis opinio excusat ab expensis. arti. primo. glo. una. numero 38. de expensis, damnis & interesse. 441	Dominus restituitur contra procuratoris contumaciā. nu. 27. in præfa. de contuma. 96
Dolo petens promissas expensas repellitur. arti. 1. gloss. una. nu. 44. eod. 442	Dominus intentat nouitatem pro sua iurisdictione. art. quinto. gl. 1. nu. 31. de mater. possessor. 269
Dolo etiam partis inimicus iudex factus recusatur. art. nono. gl. una. nu. 13. de recusationibus. 162	Dominus an possit appellare si procurator omiserit. arti. primo. glo. secunda. numero octauo. de appellationib. 484
Dolus & fraus præsumitur in contumace. art. 13. gl. una. nu. 48. de contuma. 131	Domus contumacis an dirui possit. arti. 13. glo. una. nu. 17. de contuma. & quando ob crimen. nu. seq. 129
Dolus & fraus, uel collusio procuratoris non nocent domino. art. 1. gl. 2. nu. 10. de appellationibus. 484	Domus demonstratio quomodo fiat. arti. 2. gl. 2. nu. 13. de dilatio. 338
Dolus re ipsa probatur. nu. 14. ibid. 485	Donatarius etiam pro mobilibus intentat nouitatē. art. 5. gl. 2. nu. 27. de mater. possessor. 269
Domesticum testimonium reprobatur. art. 23. gl. una. nu. 10. de inquisitor. seu commissar. 39	Donatarius qui uult insinuare donationem, ubi citare debeat. art. 2. gl. 2. nu. 3. de cita. 71
	Duplex est possessio. nu. 3. in præfa. de mater. possessor. 225
	Dupliciter fiunt expensæ. art. 1. gl. una. nu. 1. de expens. dam. & interesse. 437

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

E

ECCL^ESIA an denunciare etiam te-
neatur: & an privilegiati. arti. 5. gl. una.
nu. 34. & sequenti. de dilationibus. 346
Ecclesia praestitum an testimonium uitie
tur. art. 1. & 2. glo. una nu. 25. de reprobatio. te-
stium. 403
Ecclesiastica quoque curia cogit eligere domicilium.
artic. uno. gl. una. nu. 42. de domicilij electione. 144
Ecclesiasticam libertatem infirmans consuetudo non
ualet. nu. 55. in praes. de consuetu. 11
Edenda non sunt acta contumaci. art. 13. gl. una. nu. 45.
de contumac. & defect. 131
Edicta tria de in ius uocando, & quartum perempto-
rium. nu. 7. in praes. de citationib. 46
Edictis citare quis possit, & quando, & qualiter. n. 94.
ibidem. 61
Edictum praetoris de parentibus & patronis in ius non
uocandis, quomodo intelligatur. nu. 91. in praes. de
citationib. 91
Edictum quid. nu. 6. ibidem. 46
Edictum de in ius uocando prohibitorium. nu. 111.
ibidem. 63
Edictum de citationibus quae requiratur. arti. 2. glo. 4. &
seq. cod. 77
Effectus & uis consuetudinis multiplex. nu. 70. in praes.
de consuetud. 14
Effectus citationis. nu. 105. & nu. 114. in praes. de cita-
tionib. 63. & 64
Effectus contumaciae. nu. 19. in praes. de contumac. &
defectu. 95
Effectus clausul. si & in quantum. art. 2. gl. una. nu. 20.
eodem. 104
Effectus & utilitates domicilij. nu. 22. in praes. de do-
micil. electio. 135
Effectus excusationis. nu. 21. de excusatio. 178
Effectus compromissi multiplex. arti. 1. glo. 14. nu. 22.
de arbit. & arbitrator. 222
Effectus ciuilibus possessionis. nu. 11. in praes. de mater.
possessor. 226
Effectus fidei & uerae possessionis quantum differant.
nu. 39. & seq. ibid. 229
Effectus nominationis plures. art. 5. nu. 7. cum. seq. de di-
lationib. 344
Effectus appellationis plures. ar. ult. gl. una. nu. 15. &
seq. de appellatio. 536
Effrenata testium multitudo quae dicatur. ar. uno. gl. 5.
nu. 4. de testib. & c. 396
Egredi domum prohibetur contumax. articu. 13. glo.
una. nu. 20. de contu. 129
Egregiae personae ad iudicium testimonij ferendi causa
ire non tenentur. art. 14. gl. una. nu. 3. de iniquifi.
seu commissa. 384
Eiucto eo qui meo nomine possidebat, amitto utranque
possessionem. art. ult. gl. una. nu. 17. de causis bene-
fior. 314
Electio & confirmatio reguntur consuetudine. nu. 92.
in praes. de consuetud. 16
Electio domicilij in una iurisdictione an porrigatur ad
alia. art. uno. gl. una. nu. 30. de domicil. electio. 142

Electio domicilij coram iudice seculari non prodest
ram eccl. siastico. nu. 33. ibid.
Electio quae fitur domicilium nu. 19. in praes. cod. 133
Electus ante confirmationem non administrat, nec po-
test causam nouitatis intentare. & se possessore di-
cere. nu. 13. in praes. de caus. benefi. possessor. 290
Eligendi domicilij ratio, art. uno. gl. una. nu. 3. de do-
micil. elect. 133
Eligendum necessario quomodo sit domicilium. artic.
uno. gl. una. nu. 1. ibidem.
Eligitur domicilium in loco processus. art. uno. gl. una.
nu. 60. eodem. 146
Eligitur commissarius ab ipsismet partibus art. 23. gl.
una. nu. 4. de inquisitori bus seu commissar. 391
Emancipatus filius est saisitus. art. 9. gl. una. nu. 20. de
mater. poss. 279
Emenda perperam appellantium cui applicetur. art.
9. gl. una. nu. 18. de appell. 508
Emenda friuole recusantium iudicem uaria sequitur
pertinaciam appellantis. art. 7. glo. una. nu. 1. de re-
cusatio. 159
Emptor nominans suum uenditorem ad expensas cur te-
neatur art. 5. gl. una. nu. 4. de dilatio. 343
Episcoporum heredes saisiti. art. 9. gl. una. nu. 42. de
mater. poss. 281
Equalitas Licurgi. art. 1. gl. una. nu. 8. de inquisitor. seu
commissa. 368
Equalitas inter uirum & uxorem. numero nono. ibi-
dem. 369
Equalitas in testamentis. nu. 10. ibidem.
Equitas in consuetudine, in praes. de consuetu. rigor. nu. 27.
in praes. de consuetu. 6
Equitatus qualis taxetur Consiliario, militi, & episco-
po. articu. 5. glo. numero 7. de expensis damnis &
interesse. 450
Eremoticum & comitatus quomodo differant. art.
3. glo. una. nu. 4. de contuma. 106
Eripere in ius uocatum, & eximere quomodo differat.
nu. 92. in praes. de citatio. 61
Error impedit possessionem. nu. 34. in praes. de inter.
possessor. 228
Errore introducta consuetudo an ualeat. nu. 42. in praes.
de consuetud. 9
Estimatio communis, & non quanti plurimi inspi-
cienda. art. 1. numero 9. & sequen. fallit arti. sexto.
nume. 12. & sequen. de fructibus & eorum. restitui-
tionibus. 464. & 471
Estimatio a regeffis Curiae assumenda. art. 1. nume. 42.
eodem. 167
Estimatio uini & fructuum communis, quomodo probe-
tur. artic. 6. in principi. ibidem. 470. & 471
Euicta re quando uenditor non teneatur nisi ad praes-
tium tantum. artic. 5. glo. una. numero 50. & seq. de
dilatio. 347
Euictio in beneficijs locum non habet. artic. 1. gl. 1. nu.
34. eodem. 336
Euictio imminens non differt pretij solutionem. art. 5.
nu. 55. & seq. eod. 348
Euictionis prosequende requisita. nume. 15. & sequen.
ibidem. 374
Euictionis fundamenta duo. art. 5. nu. 23. eodem. 345

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Examinandis testibus circumstantia seruanda. ar. 3. gl. una. nu. 23. de inquisitorib. seu commissarijs. & c. 373	Excusatori quæ incumbant facere. nu. 98. de excusa. & exonijs. 191
Examinare ualens non tamen potest demonstrationem. facere. art. 1. gl. una. nu. 3. eodem. 368	Excusatus ab expensis litis, non tamen excusatur à fructibus rei. art. 1. gl. una. nu. 50. de expensam. & interesse. 443
Examinari testes in tempore iurati, post dilatione pos sunt. art. 12. nu. 12. de dilatio. 354	Executio literarum appellationis post tres menses fieri potest. art. 5. gl. una. nu. 18. de appella. 497
Examinationis commissio an porrigatur ad reprobationes. art. 1. glo. una. nu. 16. de inquisitor. seu commiss. 369	Executio statim à desertione fieri potest, non ante. nu. 21. ibidem.
Examinis ad futurum quis iudex sit competens. ar. secundo. gl. una. nu. 8. de caus. benefic. possessor. 293	Executio quando impediri possit per tertium appellantem. artic. 1. gl. 1. nu. 18. de arrestis & opponen. contra ea. 562
Exceptio citationis inualidæ an recipiatur. nu. 113. in præfa. de citatio. 64	Executio cessat contra tertium appellantem. art. 1. gl. 2. nu. 5. eod. 563
Exceptio notoria nõ admittitur sola cõtumacia. artic. 8. glo. 1. nu. 6. de contuma. 115	Executionem arresti literæ Regiæ præpedientes nõ ualent. art. 2. gl. una. nu. 4. eod. 568
Exceptiones quæ sint admittendæ in possessorio. art. 7. gl. 1. nu. 14. de mater. possess. 272	Executioni pro parte mandari potest sententia. art. 8. gl. una. nu. 1 & 2. de expensis, damnis & interesse. 458
Exceptiones quæ possunt opponi in executione. art. 1. gl. 1. nu. 24. de arrestis & opponen. contra ea. 563	Executionum omnium & præceptorum copia relinquenda est. art. 5. gl. 1. nu. 8. de cita. 82
Excludi pars omnino debet, alioqui actus etiam post tempus facere poterit. art. 13. gl. una. nu. 3. de contumacia. 127	Executor non potest recusari. arti. 9. glo. una. nu. 48. de recusa. 166
Excommunicantur detinentes res ecclesiæ. nu. 42. in præfa. de citatio. 53	Executores testamētorum sunt in mobilibus saisiti. art. noro. gl. una. nu. 36. de mater. possessorijs. 280
Excommunicantur prohibentes impetrare literas apostolicas. gl. una. nu. 3. ut laici non conueniant. 89	Executoria non patiuntur appellationem. n. 36. in præfa. de appella. 478
Excusantur qui iurisdictionem ecclesiasticam impediant, nu. 8. & seq. ut laici non conueniat coram iudic. ecclesiastic. 90	Executoria quamuis sit sententia, non tamen exequenda est contra tertium. art. 1. gloss. 2. nu. 3. de arrestis & opponen. 563
Excommunicatur contumax. art. 13. gl. una. nu. 21. de contuma. 129	Excusatoria non est sententia possessorij lata cõtra defunctum in ius heredem. art. 11. gl. una. nu. 1. de causis beneficiorum possessorijs. 306
Excommunicatus an sit non soluens termino prorogato. ar. 2. gl. una. nu. 15. eod. 103	Exempla seu copie an computentur inter expensas. art. tertio. glo. una. nume. 3. de expensis, damnis & interesse. 446
Excommunicatus an possit petere reductionem ad arbitrium boni uiri. art. 1. gl. 7. nu. 5. de arbi. 202	Exemplum citationis & executionis debet apparitor relinquere. art. quinto. gloss. prima. nu. primo. de citationib. 81
Excommunicatus an possit appellare. nu. 61. in præfa. de appella. 480	Exemplum citationis cui relinquendum. artic. 5. glo. 2. nu. 1. eod. 82
Excommunicatus post desertionem queri potest. ar. 5. gl. una. nu. 16. eod. 497	Exemplum processus uerbali est tradendum partibus. ar. decimo octauo. glo. una. nu. 10. de inquisitor. seu commissa. 388
Excommunicatus quando non indigeat absolutione. art. 12. gl. una. nu. 6. eodem. 513	Exequendus est casus nouitatis in loco contentioso. art. 2. gl. secunda. nu. 32. de mater. possessor. 260
Excusat consuetudo à foro contentioso, sed non à poena gehennali. nu. 89. in præfa. de consue. 15	Exercitium in acquirenda seruitute incorporalium requiritur. nu. 151. in præfatio. de materijs possessorijs. 239
Excusatio quid. nu. 5. de excusatio. siue exonijs. 176	Exhiberi debent omnes ciues unius ciuitatis, & unius exercitus armigeri ut delinquens dignoscatur. art. 2. gl. 2. nu. 3. & seq. de dila. 337
Excusatio triplex. nu. 29. & seq. eod. 181	Exoni unde dicantur. nu. 1. de excusa. seu exonijs. 175
Excusator quid. nu. 9. eod. 176	Exonium in francia non habet locum nisi in criminalibus. nu. 60. de excusa. 187
Excusator qualis esse debeat. nu. 6. ibidem.	Expensas tenetur soluere, qui post octo dies renuntiauit appellationi. artic. 9. gloss. una. numer. 22. de appel. 508
Excusator non allegat priuilegium, nec causam, & an appellare possit. nu. 14. & seq. eod. 177	Expensarum condemnatio fit in simplici saisina, non in nouitate. ar. 2. gl. 2. nu. 12. de mater. possess. 258
Excusationis effectus nu. 21. ibid. 178	Expensarum condemnatio non fit in recedentia. art. 11. gl. una. nu. 3. 284
Excusator si in itinere interficiatur, quid iuris, & an procuratorium habere debeat. nume. 23. & sequen. ibidem. 179	Expensa
Excusatio ubi fieri debeat. nu. 2. ibidem.	
Excusatoris officium, & an pluries sit liberum se excusare. nu. 10. & seq. 177	
Excusatori si iudex nolit credere quid agendum, & quomodo infirmitas probetur. nume. 25. & sequen. ibidem. 180	
Excusatorem quis mittere possit. numero 16. ibidem. 178	

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Expensarum ratio qualis habenda sit in singulis parti-
bus litis. ar. 5. gl. una. nu. 5. de expens. damnis &
interesse. 455
Expensarum condemnatione grauaturs qui succu-
buit an appellet. ar. 7. gl. 2. n. 34. de appellatio. 505
Expensarum condemnatio à quo fieri debeat. ar. 9. gl.
una. nu. 29. eodem. 510
Expense debentur à temerè appellante. ar. 9. gl. una.
nu. 20. eodem. 508
Expense nisi petantur, non debentur. nu. 37. eodem. &
art. 3. nu. 12. & seq. de expensis, damnis & inter-
esse. 447. & 510
Expense non taxantur pro prima contumacia. art. 8.
gl. 2. nu. 27. de contumac. 119
Expense debentur pro uirili. art. 2. gl. una. n. 10. de ad-
iunctio. seu subscrib. 173
Expense petitorij & possessorij concurrentes. art. 11.
gl. una. nu. 7. de mater. possessor. 285
Expense possessorij persoluendæ sunt ut ueniamus ad
petitorium. art. 11. gl. una. nu. 1. de causis benefic. pos-
sessor. 310
Expense nõ nisi moderatè recipiantur à commissarijs.
art. 9. gl. una. nu. 1. de inquisitor. seu commissar. 378
Expense petite, & dãna, quomodo solui debeant. ar. 2.
gl. una. nu. 12. & 16. de expens. dã. & interesse. 447
Expense ratione temeritatis quomodo debeantur. ar.
2. gl. una. nu. 1. de expens. 444
Expensas succumbens in declinatoria soluere debet: ta-
tiam unius. art. 1. nu. 6. ibid. 444
Expense ratione processus retardati, & ratione calu-
niæ ab actore & reo debentur. art. 4. gl. una. nu. 2.
de expens. dã. & interest. 443
Expense commissariorum ab utraque parte solui de-
bent. nu. 5. ibidem. 449
Expense moderatè taxari debet, & quæ dicantur. ar.
5. gl. una. nu. 29. & seq. eod. 452
Expense contumaciæ quæ sunt. nu. 37. ibidem. 453
Expense contumaciæ etiam ante litem & in citatione
factæ debentur. nu. 40. ibid. 454
Expense contumaciæ in criminalibus debentur. nu. 48
ibidem. 454
Expense contumaciæ non recuperantur, & in quibus
casibus non debentur. nu. 57. & seq. ibid. 456
Expense sententia lata liquidandæ. ar. 2. gl. una. nu. 2.
de senten. 428
Expense an debeantur in criminalibus. art. 1. glo. una.
nu. 17. de expen. 439
Expensarum compensatio quando fieri debeat. ar. 1. gl.
una. nu. 5. de expens. 443
Expense iudiciales & extraiudiciales. art. 1. gl. una. n.
1. de expens. damnis & interesse. 437
Expense debentur etiã factæ coram iudice appellatio-
nis, arbitro iudice ecclesiastico, nec nõ ab herede.
art. 1. gl. una. nu. 9. eod. 438
Expense factæ in examine ad futuram rei memoriã nõ
debentur. art. 5. nu. 18. eod. 451
Expense ratione contumaciæ, aut uictoriæ differunt.
art. 8. gl. una. nu. 2. 3. eod. 461
Expensis cuius partis copia citationis dari debeat. art.
5. gl. 6. nu. 1. de cita. 85
Expensis quando non grauetur contumax. art. 5. gl. 1.

nu. 5. de contumac. 108
Expensis punitur contumax. art. 3. glo. una. nu. 36. &
seq. eodem. 130
Expensis etiam non solutis potest condemnatus se de-
fendere. art. 12. gl. una. nu. 13. de causis beneficio-
possessor. 310
Expensis actoris & petentis fit ostensio. art. 2. gl. 2. nu.
35. de dilatio. 340
Expensis cuius interrogatio fiat. art. 4. nu. 5. de respon-
per credit. 363
Expensis cuius inuentarium fiat. art. 1. & 2. gl. una. nu.
14. & seq. de inuentar. 422
Expensis causæ principalis an iudex appellationis par-
tè grauare possit. ar. 9. gl. una. n. 28. de appella. 509
Expimenda quæ sint in relatione seruientis. art. 5. gl.
5. nu. 1. & seq. de citatio. 84
Expimenda specialis causæ odij. art. 9. gl. una. nu. 15.
de recusatio. 162
Extensè dicta cuiusque testis sunt describenda. art. uno.
gl. 10. nu. 9. de testib. & c. 400
Extensio consuetudinis an fiat. art. 2. gl. 1. nu. 7. & seq.
de consuetud. 20
Extra ciuitatem an quis domicilium eligere possit. art.
uno. gl. una. nu. 38. de domicil. electio. 143
Extranei filius in Regno decedentis est saisitus. art. 9.
gl. una. nu. 17. de mater. possessor. 278
Extraordinariæ appellatiões breuiter sunt decidendæ
à parlamētis. ar. 7. gl. 1. de causis benefic. poss. 301
Extrema duo possessionis quomodo sint probandæ. ar.
2. gl. 3. nu. 16. de mater. possessor. 262

F

ACTA examinis futuri sunt affirman-
da. art. 2. gl. una. nu. 10. de caus. benefi-
possess. 294
Facta post dilationem non ualent. art. 6.
gl. una. nu. 2. de dilationib. 348
Facta an interim ualeant dum postea habeantur pro-
fectis. art. 12. gl. una. nu. 11. de appella. 514
Factum unum pluries repetitum, non nisi unius uicem
tenet. ar. uno. gl. 10. nu. 1. de testib. 399
Facultatis iure & amicitie nõ acquiritur possessio. nu.
165. & seq. in præfa. de mater. pos. & nu. 177. ibid.
242. & 243.
Falsa demonstratio non uitiat appellationem. arti. ulti.
gl. una. nu. 20. de appella. 536
Falsarius quomodo puniendus. art. ulti. gl. una. nu. 39. de
senten. 432
Falsi crimen quomodo puniatur in seruiente. art. 5. glo.
5. de citatio. 85
Falsi poena irrogata etiam ei qui non erat falsarius.
art. 3. nu. 39. de senten. 432
Falsum excusatur consuetudine. nu. 80. in præfa. de cõ-
suetud. nec non stylo. art. 2. gl. 13. n. 5. eo. 15. & 37
Falsum producens instrumentum, etiam si defistat ab
eo, condemnatur ad expensas. art. 11. gl. una. nu. 9. de
mater. possessor. 285
Falsum deponentes, personaliter citantur. art. ulti. glo.
una. nu. 5. de reproba. testium. 410
Familiaritatis iure accepta possessio nihil prodest. nu.
20. in præfa. de mater. possessor. 228
Famulatus

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Famulatus est causa recusationis. art. 9. gl. una. nu. 28.	
de recusa.	164
Fateri censetur contumax. art. 13. glo. una. nu. 32. de contumac.	130
Favorabilis alterutri collitigantium commissarius esse non debet. art. 10. gl. una. n. 11. de mater. possess. 283.	
Federicus imperator a papa depositus. art. uno. gl. una. nu. 5. ut laici non conueniant.	89
Fœmina quando uocentur ad testimonium, & an ire teneantur. art. 14. glo. una. nu. 6. de inquisito. seu commissar.	384
Fœmina ultra decem repelluntur a testimonio. art. uno. gl. 5. nu. 9. de testib. & c.	396
Feriat die cadens assignatio prorogatur in crastinum diem. art. 1. gl. una. nu. 24. & seq. de contumac. & defra.	100
Feriat die an procedatur in possessorio. art. 7. glo. 1. nu. 11. de mater. possessor.	272
Feriat die an liceat examinare testem. art. 1. & 2. gl. una. nu. 26. de reprob. testium. & art. uno. gl. 10. nu. 7. de testib.	400
Festo die parochie an teneatur curatus nobiles, uel alios hospicio recipere. num. 176. in præfa. de mater. possessor.	243
Feudi possessio non acquiritur sine inuestitura. art. 1. gl. 1. nu. 22. eod.	251
Feudorum alienationes ex consuetudine permittuntur. nu. 18. in præfa. de consuetud.	4
Fictus contumax quis intelligatur. art. 10. gl. una. nu. 8. de contumac.	123
Ficti actus an inducant ueram possessionem. nu. 38. in præfa. de mater. possessor.	229
Fidei commissarius est saisitus. art. 9. gl. 1. n. 33. eod. 280.	
Fidelis & sufficiens debet esse commissarius. art. 3. gl. una. nu. 13. & seq. de inquisitor seu commissar. 372.	
Filia consuetudinis, est lex Regia. nu. 6. in præfa. de consuetud.	2
Filiorum non alendorum a parentibus consuetudo non ualet. nu. 46. ibidem.	10
Filius familias & seruus patri & domino possessionem acquirunt. n. 107. & seq. in præfa. de mater. pos. 246.	
Filius familias etiam sine patris autoritate inietat possessorium. art. 7. gl. 1. nu. 13. eod.	272
Filius est saisitus in sua legitima. art. 9. gl. una. nu. 25. eodem.	279
Finitur quando sequestri officium. art. 7. gl. una. nu. 6. de sequestr.	329
Finis citationis quis, in fi. præfa. de citatio.	329
Finibus mutatis secunda demonstratio conceditur. art. 2. gl. 2. nu. 12. de dilationib.	333
Finis libellatæ petitionis est, ut paratus ueniat reus ad iudicium. art. 3. gl. una. nu. 17. eodem.	80
Fiscalibus in causis contumacia an sit requirenda. art. 1. glo. una. nu. 20. de contumac.	99
Fiscus suscipiens garendum non potest declinare forum. art. 4. gl. una. nu. 9. de dilationib.	342
Fisco per priuatos an acquiratur. ar. 1. glo. 1. nu. 12. de arbitr.	219
Fiscus est saisitus. art. 9. gl. una. nu. 38. de mater. possessor.	281
Fiscus duplum promittens in casu euictionis an teneatur. art. 2. gl. 1. nu. 32. de dilatio.	336
Fluminis uis & inundatio aquarum, iustum est impedimentum. nu. 45. de excusatio.	184
Forma citationis est prius a iure ciuili inuenta. nu. 26. in præfa. de citatio. & demum a lege Regia. art. 2. glo. 1. ibidem.	49. & 68
Forma citationis libellatæ. articul. 3. gloss. una. numero. 4. eodem.	78
Forma rei mutata perditur possessio. artic. ult. glo. una. nu. 12. de caus. benefi. possessorijs.	314
Forma conficiendi inuentarium. art. 1. & 2. glo. una. nu. 6. de inuentar.	421
Formula defendendi in causa desertionis appellatio nis. art. 5. gl. una. nu. 33. de appella.	499
Fori iudicialis consuetudo quomodo probetur. art. 2. gl. 3. nu. 11. de consuetud.	23
Fori priuilegium amittit contumax, & ei interdicitur. art. 13. gl. una. nu. 28. de contumac.	129
Francia regitur & iure & consuetudine, ac statutis, art. 2. gl. 2. nu. 5. de consuetud.	21
Frequentia actuum in consuetudine. nu. 41. in præfa. ibidem.	9
Friuola manifeste recusatio quæ sit. art. 5. gl. una. nu. 7. de recusatio. & art. 9. gl. una. nu. 8. eod. 156. & 162.	
Friuole causæ recusandi non impediunt cursum processus. art. 5. gl. una. nu. 3. eodem.	156
Fructus naturales & industriales a quo tempore restituendi. art. primo. gl. una. nu. 37. de fructib. & cor. restitut.	467
Fructus assrens maiores per calumniã, quam pars posuerit, mulctatur. art. 5. gl. una. nu. 1. eod.	470
Fructus lucratur ciuilibus possessor. n. 13. in præfa. de mater. possessor.	226
Fructus rei meæ carpens, dicitur me turbare. art. 1. gl. 2. nu. 8. eodem.	252
Fructus qui. art. 1. nu. 30. de fructib.	466
Fructus non petiti an debeantur. nu. 32. ibidem.	
Fructus a tempore moræ ueniunt etiam in re debita. nu. 23. ibidem.	465
Fructus usque ad quod tempus debeantur. art. 1. n. 24. ibidem.	
Fructus a peremptione instantiæ non debentur. nu. 39. & seq. ibidem.	467
Fructus quando debeant restitui. art. 2. nu. 8. eod.	468
Fructuum restitutio a tempore moræ facienda. art. 1. gl. una. nu. 1. & 37. ibidem.	463. & 467
Fructuum communis estimatio inspicienda, & non quantiplurimi. articul. primo. gloss. una. numero 9. ibidem.	464
Fructuum condempnatio etiam in possessorijs quomodo fieri debeat. nu. 34. & seq. ibidem.	466
Fructuum ualor quomodo probetur. art. 6. glo. una. nu. 7. de sequest.	328
Fundamentum iudicij citatio. numero 119. in præfa. de citatio.	64
Furiosus non amittit possessionem. articulo ultimo, gloss. una. numero quarto de causis beneficiorum possessor.	313
Futurarum expensarum condemnatio non ualet articulo. 5. gloss. una. numero 64. de expensis, dam. uis & interesse.	457

G

ARENDSVS antequam suscipiat causa defensionem, potest petere ostensionem rei. artic. 2. glo. 2. nume. 20. de dilatio. 338

- Garandia non potest suscipere procurator, nisi ad hoc fuerit constitutus. art. 2. gl. 1. nu. 15. eo. 334
- Garand formel, & summation de garand, differunt. ar. 3. nu. 6. & seq. de dilatio. 341
- Garandi & uenite unica datur dilatio. arti. 2. in princ. eodem. 333
- Garandum ad summandum unica sufficit dilatio. arti. 6. gl. una. de contumac. 112
- Generale procuratorum an sufficiat ad domicilij electionem. art. 10. gl. una. n. 1. de domicil. electio. 141
- Generalis recusatio totius curie uix recipitur. arti. 9. gl. una. nu. 47. de recusatio. 166
- Generalissimus est principis stylus arti. 2. gl. 13. nu. 60. de consuetud. 38
- Gradatim est appellandum. art. 2. gl. una. nu. 9. de appellatio. 487
- Gratuatus debet esse commissarius & expertus. ar. 13. cum sequen. gl. una. nu. 11. de mater. possessor. 287
- Grapherius singula dicta testium describit. art. 2. gl. 3. nu. 36. de consuetud. 27
- Grapherius nihil recipiat a relatoribus estimationis fructuum. art. 7. nu. 6. de fructib. 472
- Grapherorum quis debeat, & quales defectus expedire. art. 3. gl. una. nu. 5. de contumacia. 106
- Gratia non interimatur per procuratorem. nu. 8. ibid.
- Gratie in honorem festiuitatis non dantur pro iterante homicidium nu. 9. ibid.
- Gratum suum appellans probare debet. arti. 22. gl. 2. nu. 4. de appel. 533
- Gratumina extra processum adducenda. gloss. 1. nu. 2. ibidem.
- Gratumina plura si sint sigillatim sunt tollenda. gl. 2. nu. 11. eodem. 534
- Gratumina speciatim exprimenda. art. ult. gl. una. nu. 1. ibidem.
- Gratumina in instrumento appellationis quando sint exprimenda. ibidem.
- Gratumine carens an possit appellare. nu. 22. in praes. fa. eodem. 477
- Gratumine a notario licet appellare. art. 1. gl. 2. nu. 17. eodem. 485
- Gratumare quando iudex dicatur. art. 22. gl. 2. nu. 6. eodem. 533
- Gratumus appellare potest. nu. 1. ibidem.

H

HABITANS in ciuitate quomodo ibidem domicilium cogatur declarare. art. uno. glo. una. nume. 11. de domicil. electio. 139

- Hastu aquae ex puteo an acquiratur possessio. nu. 181. in praes. de mater. possessor. 244
- Hereditatis nomine uenit bonorum possessio. art. 9. gl. una. nu. 21. de mater. possessor. 189

- Hereditatem petens non adigitur ad particularem rei demonstrationem. ar. 2. gl. 2. nu. 8. de dila. 337
- Hereditatem petens non adigitur ad particularem rei demonstrationem. ar. 2. gl. 2. nu. 8. de dila. 337
- Heredes ad sumendum arramenta cause citantur. art. ult. nu. 22. de senten. 435
- Heredis heres est saisitus. art. 9. gl. una. nu. 22. de mater. possessor. 279
- Heres ex quota parte, in ea est saisitus. nu. 24. ibi.
- Heres sub beneficio inuentarij est saisitus. nume. 27. ibidem.
- Heres uasalli uel emphyteute est saisitus. nume. 39. ibidem. 281
- Heres quilibet indistincte est saisitus. nu. 43. & seq. ibidem.
- Heres usufructuarij non est saisitus, & quare. ar. 9. gl. una. nu. 50. & seq. de mater. possessor. 282
- Heres non est saisitus in re commodata. numer. 52. ibidem. 282
- Heres sub beneficio inuentarij fit per literas. art. 1. & 2. gl. una. nu. 12. de inuentar. 421
- Heres antecatur ad expensas contumaciae predecessoris. arti. 5. glo. una. nu. 59. de expens. damnis, & interesse. 456
- Heres an possit acquiescere in uim literarum a defuncto impetratarum. arti. primo. gl. una. nu. 11. de literis impetratis ad renuntiandum prouocat. & c. 550
- Heres an possit se opponere sententiae latae contra defunctum. art. 1. gl. 3. nu. 3. de arrestis & opponentib. contra ea. 565
- Hominis citatio quadruplex est. nu. 52. in praes. de citatio. 54
- Homologato ab ipsis partibus arbitrio non recipitur appellatio. art. 1. gl. 9. nu. 3. de arbitris. 209
- Homologatio arbitrij non extenditur ultra ea quae sunt expressa in compromisso. artic. 1. gloss. 14. nume. 6. eo. 221
- Hora indebita ueniens, est contumax. nu. 16. in praes. de contumac. 95
- Huisiers nomine an comprehendantur hi quos seruietes uocamus. art. 5. gl. 1. nu. 7. de citatio. 82

I

IGNORANTIA partis absentis praesumitur, donec intimata fuerit ei sententia. artic. 1. glo. 8. nume. 8. de arbitr. 204

- Ignorantia iusta excusat a poena compromissi. art. 1. gl. 11. nu. 8. eodem. 215
- Ignorantia impedit translationem possessionis. nu. 103. in praes. de mater. possessor. 235
- Illegitimus, consuetudine fit legitimus. nu. 83. in praes. de consuetud. 15
- Illico appellandum. art. 1. glo. 1. nu. 4. de appella. 483
- Illiteratus iudex recusatur in puncto iuris. art. 9. gloss. una. nu. 37. de recusatio. 165
- Illustres & Pares Francie citantur ex scripto. nu. 55. in praes. de citatio. 54
- Immortalis temporis depositio quomodo fieri debeat. art. 2. gl. 3. nu. 27. de consuetud. 26
- Immobilium possessio quomodo amittatur. arti. ult. gl. una. nu. 3. de causis benefic. possessor. 313
- Immobilia

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Immobilia an ueniant in interdictum uti possidetis. art. 8. gl. una. nu. 3. de mater. possess.	275	Incidens caussa & emergens ex usu confunduntur. ar. 2 glo. una. nu. 10. de expen. dam. & interesse. 445	
Impedimentum multiplex. nu. 33. de excusa.	182	Incidentia adiungere principali non possunt procura- tores. nu. 12. ibidem.	
Impedimentum ut excuset debet esse causa immediata non comparandi. nu. 67. ibid.	187	Incisio instrumenti quid operetur. nu. 90. in præfa. de mater. possess.	234
Impedimentum iustum, & probabile quid. nu. 97. & seq. eodem.	191	Incola, ciuis & municeps qui sint. nu. 5. in præfa. de do micil. elect.	133
Impedimenta iusta an sint arbitrio iudicis relinquen- da. nu. 50. eodem.	185	Incompetens iudex non priuat exceptionibus. arti. 8. gl. 1. nu. 9. de contuma.	116
Impedimentum longum uel breue. nu. 93. ibid.	190	Incorporalia possidentur, & præscribuntur. nu. 4. in præfa. de caus. benefi. possess.	289
Impedimentum est causa releuamenti. art. 6. gloss. una. nu. 8. de appella.	501	Incorporalium possessio nõ trãfertur per instrumentũ. nu. 83. & sequen. in præfa. de mater. possess.	233
Impedimentum quomodo, & quando iuramento pro- betur. nu. 61. & seq. de excusat.	187	Incorporalium possessio non sine cessione transfertur. nu. 106. ibidem.	236
Impeditus ex iusta causa quomõnus cõpareat, restitui- tur. art. 5. glo. una. nu. 25. de contumac.	111	Incorporalium possessio quomodo acquiratur. nu. 125. ibidem.	233
Impeditus ob defectum damnatus restituitur. art. 8. gl. 1. nu. 11. eodem.	116	Indefinita licentia producendi testes cur sit redacta usque ad decem. art. uno. glo. 5. nu. primo. de testi- bus.	395
Impeditus apprehendere possessionẽ, non tamen impe- ditur ab eius effectu. nu. 111. in præf. de mat. pos. 236		Indifferentes cause quibus iudex recusari potest. ar. 9. gl. una. nu. 3. de recusa.	165
Impeditus an procuratorem mittere teneatur. nu. 68. & s. q. de excusat.	188	Inducens operarios in rem meam, me turbat. art. 1. glo. 2. nu. 30. de mater. possess.	254
Impeditus comparere an protestari teneatur. nu. 51. & quando. nu. 57. eod.	185. & 186	Inducens consuetudinem quatuor. nu. 54. in præfa. de consuetud.	11
Impedi nihil debet à commissario, nisi cum iudicis de- creto. art. 3. gl. 1. nu. 1. de sequestr.	323	Inceptus processus non iuuatur adiunctione tertij, art. 1. gl. 1. nu. 10. de arrestis & opponentib. cõtra ea. 561	
Impedi nihil debet à sequestro, nisi uocatis partibus nu. 2. ibidem.		Infamiam in clerico probatam esse oportet antequã possit torqueri. art. 9. glo. una. nume. 10. de contu- maci.	121
Impense sequestrationis quomodo sint computandæ. art. 2. l. una. nu. 1. ibidem.		Infamiam an irroget sententia possessorij. articulo se- ptimo. gl. prima. nu. 31. de mater. possessor.	274
Impense facte in sequestro deductio non fit sine iudicis decreto. arti. 3. gl. 1. nu. 3. de sequestr. seu com. 323		Infamis an in testem uocari possit. ar. 5. gl. una. nu. 10. de reprob. testium.	408
Impensarum quarum deductio permittitur in seque- stro. art. 3. gl. 2. nu. 1. eod.	324	Infirmata arbitri sententia non soluitur pœna, nisi po- stea à supremo iudice fuerit confirmata. art. 1. glo. 12. nu. 1. de arbitr.	216
Impetrans contra pragmaticã uel cõcordata quid age- re debeat. artic. 6. gloss. 1. numer. 1. de causis benef. poss.	298	Infirmas quomodo probetur. nume. 26. de excusatio- nibus.	180
Impetrans casum nouitatis sine euidenti causa ultra expensas, damna & interesse, condemnabitur etiã ad multãam arbitrariam Regi applicandam. arti. 11. gl. una. nu. 2. de mater. poss.	284	Infirmas nedum suas sed & suorum excusat à com- parendo. nu. 30. & seq. ibid.	181
Impetrans iniuriam mulcatur. art. 6. gl. 2. nu. 7. eo. 300		Informationes breues per apparitorẽ fieri possunt. ar. 6. gl. 2. nu. 4. de causis benefi. possessor.	300
Impetrans malẽ casum nouitatis condemnatur. art. 11. gl. una. nu. 19. eod.	309	Informationes an requirant iuramentum testium. arti- cu. 12. glo. 1. nume. 4. de inquisitoribus, seu commis- sarijs.	380
Impetrans rescriptum ad effugiendum arresti execu- tionem, punitur. art. 2. gl. una. n. 2. de arrestis & op- ponen. contra ea.	568	Informationes attentatorum alia non debent contine- re. art. 16. gl. 2. nu. 1. de appel.	547
Impetratio desertionis ante tres menses non ualet. art. 4. gl. 1. nu. 14. de appella.	492	Ingressus meam possessionem me absente me tur- bat. articulo primo. glo. 2. nume. 31. de mater. pos- sessor.	254
Inauditus arresto condẽmnari non potest. art. 1. glo. 1. nu. 4. de arrestis & opponen. contra ea.	560	Ingressuntur domum seruientes citando Paris. arti. 2. glo. 3. nu. 21. de cita.	74
Inauditus opponit & ante & post arrestum. art. 1. gl. 1. nu. 12. eod.	561	Ingressus religionis uel adoptione an acquiratur pos- sessio. nu. 113. in præfa. de mater. poss.	237
Incapax iudex recusatur. arti. 9. gl. una. nu. 42. de re- cusatio.	166	Inhabilitas testi obicitur etiam post conclusionem. ar. 3. gl. una. nu. 4. de reprob. testium.	404
Incapax non acquirit possessionem per constitutum. nu. 72. in præfa. de mater. possessor.	232	Inhiberi non debet ne quid attentetur. artic. 16. gloss. 1. nu. 2. de appel.	524
Incarceratus non eligit domicilium. ar. uno. gl. una. nu. 40. de domic. electio.	143		
Incerta appellatio nõ ualet. art. 6. gloss. una. num. 11. de appel.	555		

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Inimici mei consanguineus, aut alias recusatur. art. 9. glo. una. nu. 17. de recusatio.	163	Instrumenta an produci possint pendente dilatione. ar. 10. nu. 5. de dilatio.	351
Inimico inimicum citanti, non putatur credendum. nu. 86. in præfa. de citationib.	60	Instrumenta post dilationem ad probandum produci possunt. art. ult. nu. 6. de dilatio.	355
Iniquam alleganti sententiam arbitri incumbit onus probandi. art. 1. glo. 10. nu. 15. & 18. de arbi.	214	Instrumenta quomodo contradicantur. ar. 1. & 2. glo. una. nu. 6. de partium productio.	412
Iniquitas arbitrij ex quibus arguatur num. 17. ibidem		Instrumenti traditio transfert possessionem. nu. 74. & quid ad hoc requiratur. num. 78. in præfa. de ma- ter. possessor.	233
In integrum restitutione pendente nihil est innouan- dum. ar. 16. glo. 1. nu. 32. de appellatio.	526	Instrumento notarij interdū creditur absque testium inscriptione. nu. 78. in præfa. de consuetud.	15
Iniuriarum non agunt testes male reprobati. ar. 5. gl. una. nu. 1. de reprob. testium.	407	Instrumentum fieri debet secundum patriæ stylum. ar. 2. glo. 13. nu. 29. eodem.	34
Iniuriosam opponens recusatorem punitur. ar. 1. glo. 4. de recusa.	152	Instrumentum authenticum facit consuetudo, non ta- men facit tabelliones generales. num. 76. & seq. in præfa. eodem.	14
Iniustam sententiam confitens an ex hoc possit reuo- cari. ar. 3. nu. 13. de senten.	430	Instrumentum donans uidetur in eo contentum do- nare. nu. 76. in præfa. de mater. possessor.	233
Iniuste per nostros acquisita, nobis non acquiruntur. nu. 11. in præfa. de mater. possessor.	247	Instrumentum differens producere, illud postea non producit nisi primò solutis processus expensis. ar. 4. glo. una. nu. 4. de expens. dam. & c.	449
Innouandum nihil est appellatione pendente. art. 16. glo. 1. nu. 4. de appellatio.	524	Instrumenta tradita ne quis de euictione teneatur. ar. 5. glo. una. nu. 52. de dilat.	347
Innouare quid & attentare. ar. 16. glo. 1. nu. 7. ibidem.		Instrumentum quando probet traditionem possessio- nis nu. 87. in præfa. de mater. possessor.	234
Innouare post appellationem ab interlocutoria quan- do liceat. nu. 14. eodem.	525	Instrumentū originale an transcribendū cōmittatur. ar. 3. gl. una. nu. 9. de inquisitor. seu commissar.	372
Inobedientia uera & contemptus quando dicatur. ar. 10. glo. una. nu. 10. de contumac.	123	Instrumentum quomodo impugnetur. ar. 6. gloss. una. nu. 3. de reprob. testium.	408
Inquirens de consuetudinibus nihil ex se debet adde- re. ar. 2. glo. 18. de consuetud.	39	Instrumentū in sacco inuentū nō productum an profit. ar. 1. & 2. gl. una. cū. 3. de partium productio.	412
Inquisita & attestaciones cuius cameræ autoritate recipiantur. art. 7. & 8. gloss. una. nu. 3. de inquisi- torib. seu commissar.	377	Integra pœna compromissi solui debet, ut nec desit obolus. ar. 1. glo. 13. nu. 3. de arbit.	218
Inquisitor audiat decem testes super quolibet artic. uno glo. 9. de testib. & c.	399	Intellectus ad l. ij. que sit longa consuetud. num. 60. in præfa. de consuetud.	12
Inquisitores aboleti seu commissarij. art. 20. gloss. una. 1. de inquisitor. seu commissar.	390	Intellectus ad l. creditor. in fi. de appellatio. ar. 10. glo. una. nu. 3. de contumac.	122
Inquisitor est expectandus, & illo absente, adiunctus testes audire potest. ar. 17. glo. una. num. 3. & seq. inquisitor.	385	Intentandum est possessorium intra annum. art. 1. glo. 2. nu. 1. de mater. possessor.	251
Inquisitores an possint subdelegare de consensu par- tium. nu. 8. ibidem.		Interdicta tria producuntur à naturali possessione. nu. 10. in præfa. eodem.	226
Inquisitores seu commissarij dati in usurarios, & transgressores ordinationum annullati. ar. 22. glo. una. nu. 1. eodem.	390	Interdicta tria. nu. 214. eodem.	247
In rem præsentem uenire non est demonstrationem facere, cōtra Budæ. ar. 2. glo. 2. nu. 5. de dilatio.	337	Interdicta sunt ad conseruandum ius, non ad de nouo quid tribuendum. ar. 2. glo. 2. nu. 38. eod.	270
Instantia queque nouā requirit domicilij electionem. ar. uno. glo. una. nu. 19. de domici. electio.	141	Interdicta pro mobilibus raro intentantur. art. 7. glos. 1. nu. 18. eodem.	274
Instantia quando non pereat triennio. art. 1. glo. 1. nu. 4. de adiunctio. seu subscrip.	170	Interdictum utile uti possidetis pro incorporalibus. directum pro rebus soli datur. num. 1. in præfa. de caus. benefic. possess.	289
Instantia cum defuncto quando ad heredem transeat. art. ult. nu. 20. de senten.	435	Interesse quomodo sit taxandum. ar. 4. glo. una. nu. 1. de expensis, damnis & interesse.	448
Instantia fructuum & meliorationum non debet sepa- rari. art. 1. nu. 30. de fructib.	166	Interesse sua probare debet tertius. ar. 1. glo. ult. nu. 7. de arrestis & opponentib.	566
Instantia causæ in consilio positæ non perimitur. arti. 14. glo. una. nu. 8. de appella.	515	Interesse potest alicuius tripliciter. nu. 8. ibid.	567
Instantiæ ratione absolutus an ad expensas teneatur. ar. 1. gl. una. nu. 5. 1. de expens. dānis & interesse.	443	Interlocutoria quando reuocari possit. ar. 3. nu. 26. & seq. de senten.	431
Institutus heres est saisitus. ar. 9. glo. una. nu. 16. idem si extraneus. n. 46. de mater. possessor. 278. & 281		Interlocutoria quando patiatur appellationem. ar. 7. glo. 2. nu. 28. de appella.	504
In iuratio cause tot desiderat quot ipsius cause deci- sio. art. 1. glo. 12. nu. 7. de arbitris.	217	Interlocutoriæ sententiæ expensæ an statim exigi possint art. 2. glo. una. nu. 7. de expensis damnis & interesse.	444
Instruere testes an sit licitum ar. uno. glo. 7. num. 3. de testib. & modus instruendi. nu. 2. ibidem.	397	Inter	

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

- Interpellatio requiritur in domicili electione. ar. uno. glo. una. nu. 61. de domicil. electio. 146*
Interpellatio constituit in mora. articu. 1. nune. 17. de fructib. 465
Interpellatus ueditor nolens sumere defensionē, nō est interim interpellandus. ar. 5. nu. 48. de dilatio. 347
Interponere pro opponere iure consultorum est. intercedere. Bud. ei. opponere generaliter. ar. 1. glo. 1. nu. 2. de arrestis & opponentib. contra ea. 559
Interpretatio consuetudinis ad quem spe & t. art. 2. glo. 26. de consuetud. 42
Interpretatio fit in contumacem. art. 13. glo. una. num. 49. de contumac. 131
Interpretationis. l. quod iusit. summa. in prin. tract. de senten. 425
Interpretationis uarietas super legibus, cōsuetudine, aut ordinatione praestat iustā litigādi causam. ar. 1. gl. una. nu. 3. de expensis dānis & interesse. 441
Interrogandi testes super consuetudine praxis. arti. 2. glo. 3. nu. 16. de consuetud. 24
Interrogari potest Consiliarius recusatus de uarietate recusationis. art. 1. glo. 3. nu. 5. de recusatio. 151
Interrogationes cur fiant, & quando. art. 3. num. 4. & seq. de responsioni. per credit. 361
Interrogationes post conclusiones an fieri possint. nu. 6. ibidem. 361
Interrogationes partium sunt inuicem communicandae. nu. 8. & quare fiant. nu. seq. ibidem. 362
Interrogationū utilitas. ar. 6. nu. 7. & seq. eodem. 365
Interrogatoria cur inuenta. ar. 2. nu. 5. eodem. 360
Interrogatur uxor in causa mariti, & expensis cuius fiat interrogatio. ar. 4. glo. una. nu. 4. & seq. de respons. per cred. uel non. 363
Interrogari partem utile est. art. 6. glo. una. num. 13. eodem. 366
Interrogatoria & positiones differunt. arti. 3. num. 2. ibidem. 361
Interrogatoria quando iudex committere possit. ar. 3. nu. 13. ibidem. 362
Interrogatoriorum uaria pro tempore obseruatio. ar. 1. nu. 5. eodem. 358
Interrogatus hodie quomodo respondere teneatur. ar. 4. nu. 2. & 7. eodem. 363
Interrualla citationū. ar. 7. gl. una. nu. 7. de cōtuma. 113
Interrumpitur consuetudo. nu. 66. in praefat. de consuetud. 13
Interrumpitur praescriptio per citationem. nu. 128. in praefat. de citatio. 65
Interruptione nulla facta, cœpta continuari debet causa. art. 20. glo. una. nu. 1. de appella. 531
Intimari literæ appellationis à Pari Franciæ quomodo debeant. ar. 4. glo. 2. nu. 5. eodem. 494
Intimatio fit Episcopo in persona officialis, & domino in persona procuratoris. ar. 4. glo. 1. nu. 9. ibid. eodem. 510
Intimatus ad expensas tenetur. ar. 9. glo. una. num. 41. eodem. 173
Intra annum debet fieri adiunctio in possessorio. nu. 11. de adiunctio. & c. 253
Intrans possessionem rei meæ inuito me turbare dicitur. art. 1. glo. 2. nu. 17. de mater. possessor. 147
Inuenta cur sit appellatio. nu. 17. & seq. & quo iure. nu. 79. in praefat. de appellatio. 476. & 481
Inuentarium cuius expensis fiat, & quod nominatim uocandi creditores in inuentario. arti. 1. gloss. una. nu. 15. & seq. de inuen. 422
Inuentarij confectioe pendente nihil innouandum. ar. 16. glo. 1. nu. 27. de appel. 526
Inuentario primo noue productiones sunt addendae. art. 1. glo. una. nu. 21. de nuentar. 422
Inuentarium procuratores scribere debent. art. ultim. glo. una. nu. 1. eod. 424
Inuentariū debet continere ea quæ producta fuer. ar. 1. & 2. glo. una. nu. 3. de partiū productionib. 412
Inuentarium & repertorium quid. artic. 1. & 2. gloss. una. nu. 5. de inuentar. 421
Inuentarium qui teneantur facere. nu. 1. ibid. 420
Inuentarium coram iudice legendum est. arti. 3. gloss. una. eodem. 423
Inuentarium inter quos probet. arti. 1. & 2. gloss. una. nu. 10. eod. 421
Inuentarium pretextu societatis allegatæ reprobatum. art. 1. & 2. glo. una. nu. u. ibidem. 422
Inuentarium processus quomodo faciendum & de alijs rebus. nu. 19. & 24. ibid. 422
Inuentarium munimentorum fieri debet. art. 19. glo. 2. nu. 1. de appel. 531
Inuentor clauium primus. nu. 58. in praefat. de mater. possessor. 231
Inuestitura quomodo possessio acq. nu. 117. ibid. 234
Inuitus quis an cogatur acceptare sequestrum. arti. 1. glo. 2. num. 19. de sequest. 320
Itinere peregrinationis pendente nihil est faciendum. art. 6. glo. 1. nu. 39. de appel. 527
Iudex acta ex consuetudine scribere non potest. num. 87. in praefat. de consuetu. 15
Iudex interpretatur consuetudinem. art. 2. glo. 1. num. 3. eodem. 20
Iudex quomodo inquirat de consuetudine. arti. 2. glo. 3. nu. 6. eod. 22
Iudex non seruans stylum facit litem suam. art. 2. gloss. 13. nu. 27. eod. 34
Iudex ex causa potest mutare stylum suæ curiæ. num. 50. & seq. ibidem. 36
Iudex quando de stylo inquirat à pragmaticis. nu. 52. ibidem. 37
Iudex citare potest & quando. nu. 53. & seq. in praefat. de citatio. 54
Iudex requirentis potest citare. nu. 60. ibid. 55
Iudex certis in casibus suæ iurisdictionis cū citat. causam illā exprimat. ar. 3. glo. una. nu. 16. eodem. 80
Iudex an & quando absentem expectare possit. ar. 4. glo. una. nu. 2. & seq. de contuma. 107
Iudex tenetur absentem eo sedente uenientem admittere sine expensis. art. 5. glo. 1. num. 10. eod. 109
Iudex recipit absentes etiam extra tribunal, dum taxamen sit intra auditorium. nu. ibidem. 110
Iudex permanens post horam ordinariam an possit recipere uenientes. nu. 18. ibid. 147
Iudex recusatur ex causa. nu. 2. in praefat. de recusationib. 147
Iudex recusatus an possit praesens esse cū alter de recusatione cognoscit. ar. 6. glo. una. nu. 8. eod. 158

Iudex

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Iudex in causa alterius iudicis est suspectus. art. 9. gl. una. nu. 34. eod.	165	Iudex non debet iudicare causam illius a quo beneficium accepit. art. 2. gl. 1. nu. 1. eod.	153
Iudex in causa sua amasie recusatur. n. 35. et seq. ibi.		Iudex nisi petente parte non admittit probationem contra iuramentum. art. 6. gl. una. nu. 5. de sequest. seu commissar.	328
Iudex facilius recusatur quam testis. nu. 44. eod.	166	Iudex non moderatur multam taxatam a lege uel ordinatione. art. 12. gl. una. nu. 20. de appell.	514
Iudex recipere debet adiunctum. ar. 2. nu. 7. de adiunctio. seu subscrip.	173	Iudex ordinarius quatenus est arbitrator non erit iudex recursus. art. 1. gl. 10. nu. 9. de arbit.	213
Iudex antequam arbitri sententiam confirmaverit, an soluenda sit interim poena in arbitrio appositae. ar. 1. gl. 1. nu. 1. & gl. 5. nu. 4. de arbit.	193 & 197	Iudex non debet prohibere possessoribus usum possessionis. art. 1. gl. 2. nu. 42. de mater. poss.	255
Iudex appellationis an condennare debeat in expensis causae principalis. ar. 9. gl. 1. nu. 28. de appell.	509	Iudex idem est petitorij & possessorij in prophanis. ar. 7. gl. 2. nu. 3. de cau. benefi. poss. in beneficiabilibus secus. nu. seq.	301
Iudex competens quis dicatur. ar. 3. gl. una. nu. 6. de cau. benefi. poss.	294	Iudex non potest rem litigiosam committere suis consanguineis, etiam de partium consensu. ar. 10. glo. una. nu. 6. de mater. poss.	283
Iudex quomodo debeat iudicare quando partium iura sunt obscura. art. 8. gl. una. nu. 4. eod.	302	Iudex manutinet possessorem, & manum leuat. art. 13. cum seq. gl. una. nu. 18. eod.	288
Iudex competens examinis ad futurum, quis. art. 2. gl. una. nu. 8. eod.	293	Iudex dat sequestrum si partes non consentiant. art. 4. gl. 3. nu. 2. de sequest.	325
Iudex quomodo tuetur missum in possessionem. art. 11. gl. una. nu. 11. de mater. poss.	285	Iudex an teneatur de sequestro qui non est soluendo, & quando. nu. 5. ibid.	326
Iudex in sententia debet reseruare ius proprietatis partibus. art. ult. gl. una. nu. 23. eod.	288	Iudex non potest cogere partem, ut in sua domo remaneat donec fuerit audita. art. 4. num. 9. de respon. per credit.	364
Iudex taxationem expensarum factam non reuocat, a qua appellari potest. art. 5. gl. una. nu. 32. & seq. de expen.	453	Iudex quando per seipsum examinet testes. art. 3. gl. una. nu. 6. de inquis. seu commissa.	372
Iudex solet taxationem expensarum sibi reseruare, & non condemnationem. nu. 11. ibi.	450	Iudex an possit ex officio ampliare, aut extendere numerum decem testium. ar. uno. gl. 7. nu. 1. de testibus. & c.	397
Iudex in prima citatione potest declarare absentem contumacem. art. 8. gl. 2. nu. 13. de contuma.	119	Iudex quae debeat considerare antequam admittat probationes super reprobatorijs. art. 4. gl. una. nu. 4. de reproba. testium.	405
Iudex ordinarius & delegatus a principe per affixionem citare potest. nu. 94. in praes. de citationib.	71	Iudex an ex officio possit inquirere de conditione testis. art. 5. gl. una. nu. 11. eod.	408
Iudex ecclesiasticus petitionem citationi debet inferre. art. 3. glo. una. nu. 7. de cita.	79	Iudex an possit appellatione interlocutoriam reuocare. art. 3. nu. 31. de senten.	432
Iudex in una solum causa, eam debet exprimere. nu. 16. ibidem.	69	Iudex an ob expensas, & damna omissa conueniri possit. ar. 3. gl. una. nu. 16. de expen. dam. & inter.	447
Iudex cogit plures domos habentem, eligere quam harum uelit suum esse domicilium. art. unic. glo. una. nu. 11. de domici. elect.	139	Iudex ex officio expensas taxat. ar. 5. gl. una. nu. 25. e. 452	
Iudex ordinarius est ad eundem ad reducendum arbitrium, & quis dicatur ordinarius. ar. 1. gl. 10. nu. 5. & seq. de arbit. & ar. 5. nu. 3. de expen. ad. & inter. 212. et 449		Iudex non reuocat facta a se taxatione. nu. 32. eod. 453	
Iudex ordinarius si fuerit recusatus, quis eius loco substituetur. ibid. nu. 12.	213	Iudex a quo non debet appellantes odio prosequi. nu. 35. in praes. de app.	478
Iudex ordinarius etiam non Regius potest arbitrium confirmare. art. 1. gl. 11. nu. 4. eod.	215	Iudex uel executor quando debet intimari. art. 4. gl. 2. nu. 7. eodem.	494
Iudex Regius tantum de possessorio cognoscit. art. 5. gl. 3. nu. 19. de mater. poss.	268	Iudex ad quem etiam de nullitate post desertionem non cognoscit. art. 5. gl. una. nu. 13. ead.	497
Iudex an condemnato possit indulgere. art. 3. glo. una. nu. 10. de senten.	430	Iudex appellationis quomodo proferre debeat sententiam. art. 12. gl. una. nu. 1. eod.	513
Iudex iudicatum perperam non reuocabit. nu. 12. ibi.		Iudex appellationis causam retinere debet antequam aliquid faciat. nu. 13. ibi.	514
Iudex an possit corrigere sententiam. nu. 7. ibi.		Iudex appellationis quando ualeat condemnare, & addere sententiae. nu. 16. ibid.	
Iudex an citari debeat, & quomodo appellandum. nu. 31. & 33. in praes. de app.	478	Iudex appellationis sententiam reformat & emendat etiam ex nouis actis. nu. 18. ibid.	
Iudex delegatus eligit sibi certum locum ad cognoscendum causas, & in illo loco ubi penat processus. art. uni. gl. una. nu. 43. de domici. elect.	144	Iudex appellationis interdum addere sententiae debet. art. ult. gl. una. nu. 32. eod.	537
Iudex parti minatus, & iudex illiteratus recusari possunt. ar. 9. gl. una. nu. 37. & 39. de recusationib.	165	Iudex secularis an de nullitate sententiae ecclesiastici cognoscere possit, uel contra. art. 1. gl. 2. nu. 10. de arrestis & opponen. contra ea.	564
Iudex suspectus quando dari possit in civilibus. num. 13. in praes. de recusa.	149		
Iudex a parte recusari potest, non autem a procuratore, nisi noie absentes. ar. 1. gl. 1. nu. 2. & seq. de rec.	159		

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

Iudicandū quomodo sit inter diuersas & contrarias consuetudines. art. 2. gl. 7. de consuetu.	29	questratā. ar. 1. gl. 1. nu. 17. de seque. seu cōmis. 317
Iudicans per sordes uel contra ius grauare dicitur. art. 22. gl. 2. nu. 10. de appel.	533	Iudicis ad quem est confirmare, uel infirmare arbitriū non autem remittere ad arbitrium. art. 1. gl. 1. nu. 7. de arbitr.
Iudicantes perperam arbitri quomodo puniantur. art. 1. gl. 7. nu. 2. & seq. arbitr.	201	Iudicis sententia super demonstratione faciendā. art. 2. glo. 2. nu. 26. & seq. de dilatio.
Iudicata, legitima est causa recusationis ne cogatur pro eadem re ad eundem iudicem redire. ar. 9. gl. una nu. 32. de recusa.	165	Iudicis animaduersio in Aduocatos battalagos. ar. 7. glo. una. nu. 5. de reprobā. testium.
Iudicatis an detur tempus post descriptionem. art. 3. gl. una nu. 25. de appella.	498	Iuramenta calumniæ & malitiæ an præstentur hodie. art. 1. in princ. de respon. per credit.
Iudicaturæ uendi non debent. art. 1. gl. una. num. 11. de salarijs taxatis pro uisita. process.	555	Iuramēti forma super interro. art. 1. n. 10. & seq. e. 358
Iudicatus processus quando dicatur. ar. 2. glo. una nu. 8. de literis impetratis ad renuntian. prouoca. 551	555	Iuramento partis standū, allegantis nouā causam recūsandi. art. 5. gl. 6. nu. 2. de recusa.
Iudice descendente ante horam debita an absentes restituantur. art. 5. gl. una. nu. 16. de contuma.	110	Iuramento quando probetur impedimentum. nu. 62. de excusatio.
Iudice sedente si quis uenerit, & statim discedat absque commeatu, non restituitur. art. 5. glo. una. nu. 22. de contuma.	111	Iuramēto infamis nō statur. ar. 5. gl. una. n. 5. de se. 327
Iudicem adire non licet post compromissum. art. 1. gl. 2. nu. 8. de arbit.	195	Iuramēto ex ordinatione requisito, an sufficiat iurare per fidē. ar. 10. gl. una. n. 4. de inquisi. seu cōmis. 368
Iudices nouitatis qui sint. art. 2. gl. 2. nu. 21. de mater. posses.	258	Iuramentum deferre, aut famam publicam referre nō iuuat ad probandum consuetudinem. art. 2. glo. 3. nu. 32. de consuetu.
Iudices in recedentia duo maxime debent uidere titulos partium, & earum capacitem. art. 3. glo. una. nu. 8. de cau. benefi. pos.	295	Iuramentum non impedit contumaciam accusari. art. 1. gl. una. nu. 1. de contu.
Iudices debent punire impetrates si falsò allegauerint aliquem commississe contra pragmat. art. 6. glo. 2. num. 5. eod.	300	Iuramentum unius non est plena probatio. art. 6. glo. una. nu. 4. de sequestris.
Iudices non debent capere munera nec pecunias, & quando liceat. art. 1. glo. una. nu. 4. & seq. de sala. taxat. pro uisita. process.	554	Iuramētū super articulis est præstandū. ar. 4. gl. una. nu. 1. de respon. per credit. uel non.
Iudiciales expensæ multis de causis fiunt. artic. 1. glo. una. nu. 4. de expen. dam. & interesse.	438	Iuramentum an requiratur in informationibus, & quod liceat iurare ante depositionem. art. 12. glo. una. nu. 4. & seq. de inquisi. seu commis.
Iudicis nomine qui ueniant. art. 2. gl. 1. num. 2. de consuetudine usu. & c.	20	Ius regaliorum tantum à curia suprema. Paris. tractatur. art. 6. gl. 2. nu. 6. de cau. benefi. poss.
Iudicis prorogatio si & quatenus est competens. art. 2. gl. una. nu. 21. de contuma.	104	In ius uocare quid sit. nu. 5. in præf. de cita.
Iudiciales actus ad partis petitionem fieri debent, & quod iudex sit cautus, ut illam intelligat. ar. 2. gl. una. nu. 26. & seque. de contum. & de sect.	100	Iurisdiictiones sunt patrimoniales. arti. 5. gl. una. nu. 6. de dilatio.
Iudici quando liceat accipere pecunias, & quando, non. ar. 1. glo. una. num. 12. & seq. de salar. taxatis pro uisita. processus,	555	Iurisdictio per citationem perpetuatur. nu. 118. in præf. de citatio.
Iudici suspecto an possit causa committi. nume. 9. & seq. in præf. de recusa.	148	Iuramentum est præstandum ante depositionem. art. 12. gl. 1. nu. 5. de inquisi. seu commiss.
Iudicis non est repellere opponentem. art. 1. gloss. ult. nu. 4. de arrest. & opponen. contra ea.	566	Iuramentū testis non nisi die assignata præstandū. art. 1. & 2. gl. una. num. 21. de reprobā. testium.
Iudicis commodum causa tangens facit suspicionem, & quid de iudice seucro. art. 9. glo. una. nu. 41. & seq. de recusa.	166	Iuramentum partis an ante, uel post taxatas expensas interponendum sit. art. 5. gl. una. num. 10. de expen. dam. & interesse.
Iudicis mandatū præcedit adiunctionē procuratoris. Regij. art. 1. gl. 1. nu. 12. & seq. de adiunctioni.	171	Iuramentum de notitia art. 1. gl. ult. nu. 3. de arrestis & opponen. contra ea.
Iudicis beneuolentia primum captanda. nu. 1. in præf. de recusa.	147	Iurandi modus & forma. art. 12. gl. 1. nu. 8. de inquisi. seu commissar.
Iudicis officium quando oriatur. art. unic. gl. una. num. 48. de domicil. elect.	145	Iurans non deponere pro alio, nihilominus cogitur. ar. uno. gl. 10. nu. 2. de testib.
Iudicis successor expensas taxare solet. art. 5. glo. una. nu. 14. de expen. dam. & interest.	451	Iurant iudices seruare consue. n. 71. in præf. cōsue. 14
Iudicis mandatū requiritur ad recuperandā rem se-		Iurare de calumnia an exoniator debeat. num. 12. de excusa. siue exonijs.
		Iurare hodie partes de ueritate super articulis debent. art. 2. nu. 3. de respon. per credit.
		Iurare quomodo debeat testis. art. 2. glo. 1. nu. 1. de inquisitor. seu commiss.
		Iurare debet qui aliquid facere uult secundum conscientiam. ar. 3. gl. una. nu. 4. de appella.
		Iuratum arbitriū an possit reduci ad arbitriū boni iuri art. 1. gl. 5. nu. 12. & nu. seq. de arbitr.

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Iureiurādo obtinenti an expensae adiudicentur. artic.
1. gl. una. nu. 28. de expensis dam. & interess. 440
Iure gentium competentia non praescribuntur. nu. 15.
in praes. de consuetud. 4
Iure suo utendum est in incorporalibus. num. 161. &
seq. in praes. de mater. possessor. 241
Iure suo quis facere quando intelligatur. n. 569. ibi. 242
Iures ne procurator Regius uolens se adiungere. ar. 1.
nu. 13. de adiunctio. seu subscrip. 171
Iuris citationem quis facere possit. num. 51. in praesat.
de citatio. 54
Iuris allegationes non fiant in inuentarijs. articu. 1.
& 2. glo. una. nu. 29. de inuen. 422
Iurisdictio temporalis quae sit. art. uno. glo. una. num.
18. ut laici non conueniant. cor. iudi. ecclesiast. 91
Iurisdictio concessa. requirit aliquod exercitiū. num.
154. & seq. in praes. de mater. possessor. 241
Iurisdictio in uno an extendatur ad aliud. num. 197.
ibidem. 245
Iurisditionem mulieri quandoque tribuit consuetud.
do. nu. 79. in praes. de consuetud. 15
Iurisdictio. onis uoluntariae actus sine relatione fieri pos
sunt. artic. 2. gl. una. nu. 8. de contuma. 102
Iurium quasi possessio quomodo amittatur. arti. ulti.
glo. una. nu. 20. de cau. benefi. possessor. 314
Ius gentium consuetudine tolli non potest. num. 49. in
praes. de consuetu. 10
Iusta impedimenta an sint arbitrio iudicis relinquen
da. nu. 50. de excusa. siue exonijs. 185
Iusta possessio quae sit. ar. 2. gl. 2. n. 39. de mater. pos. 260
Iusta possessio an manentio dicatur contra Budaeū
art. 10. gl. una. nu. 8. de cau. benefi. possessor. 306
Iusta litigandi causa quae dicatur. art. 1. gl. una. nu. 30
de expen. dam. & interesse. 440
Iusta causa litigandi non excusat ab expensis, si sta
tutum. uel ordinatio exigat eorum condemnatio
nem. art. 1. gl. una. nu. 47. eod. 442
Iustam litigandi causam habens ad expensas quan
do condemnetur. nu. 29. & 42. ibid. 440. & 441
Iustificatur possessio tribus modis. arti. 1. glo. una. num.
6. de cau. benefi. possessor. 291
Iustum seu probabile impedimen. nu. 97. de excusa. 191
Iustus titulus iudici debet apparere. art. 2. gl. 3. nu. 6.
de mater. possessor. 261

L

LABORANS in meo. uel incidēs arbores
turbare dicitur. art. 1. glo. 2. nu. 23. eo. 253
Lactare suos filios matres ipsae debent. nu. 47
in praes. de consuetud. 10
Laici super rebus ecclesiae statuere non possunt. art.
uno. gl. una. num. 2. ut laici non conueniant. 83
Laici nullo pretextu consuetudinis habent iurisdictio
nem in clericos. nu. 20. ibidem. 91
Laici cognoscunt de possessorio beneficiorum. arti. 7.
glo. 1. nu. 23. de mater. possessor. 273
Laici quomodo clericos conuenire debeant. num. 10.
ut laici non conueniant. 90
Laicus iudex in materia beneficii cognoscit de pos
sessorio. & ecclesiasticus de petitorio. ar. 7. glo. 2.
num. 4. de causis benefi. possessor. 301
Laicus purus quis dicatur. & quae actiones pura per

sonales. nu. 11. & seq. ut laic. nō conue. cor. & c. 90
Laicus iudex poterit tantum possessorio priuare cle
ricum. non uerò iure quod habet in beneficio. ar. 4.
glo. 3. nu. 4. de seq. 325
Laicus iudex an clericum exilio multare possit. ar
tic. 13. gl. una. nu. 5. de contu. 128
Laicus non potest inducere in possessionem beneficii.
nu. 121. in praes. de mater. possessor. 238
Laicus decidens possessorium beneficii non remittat
pro petitorio ad ecclesiasticos. arti. 8. & 9. gloss.
una. nu. 23. de cau. benefi. possessor. 304
Laicus cognoscit de possessorio beneficii. sed non de
petitorio. art. 4. glo. 3. nu. 4. de sequent. 325
Laicus iudex indistincte prohibetur examinare plu
res decem. art. uno. gl. 2. nu. 2. de testib. 394
Latitas habetur pro citato. ar. 9. gl. una. n. 5. de cōt. 121
Latitante uenditore cui sit denuntiandum. artic. 5. nu.
43. de dilatio. 347
Latrones si interceperint exoniatores an excusetur
mittens. nu. 23. de excusa. 179
Laudare auctorem quid sit. artic. 2. gl. 1. num. 2. de di
lationib. 333
Laudare auctorem in possessorijs an liceat. arti. 2. gl.
1. nu. 21. de dilatio. 335
Laudare licet authorem etiam in causa appellationis
art. 5. gl. una. nu. 29. de dilatio. 346
Laudato auctori quid agendū. ar. 4. gl. una. n. 3. e. 342
Laudandus auctor non est in aelictis. arti. 2. gl. 1. nu.
30. de dilatio. 336
Laudatus auctor ad expensas coram quo iudice con
demnatur. art. 5. nu. 5. eod. 344
Legere debet uiator citationem coram testibus. art. 5.
glo. 3. nu. 3. de citatio. 83
Leges an consuetudine tollantur. nu. 59. & nu. 63. in
praes. de consuetud. 12
Leges eadem repetitae pro materijs in diuersis titu
lis. art. 12. gl. 1. nu. 1. de contumac. 125
Legis citatio est peremptoria. non hominis. nu. 48. in
praes. de citationib. 54
Legitima quo iure sit introducta. nu. 7. in praesat. &
nu. seq. de recusationib. 148
Legitimare & feudum auferre quando Principi li
ceat in aliorum praediuicium. nu. 39. in praesatio
ne de citationib. 52
Legitimus filius institutus est saisitus. arti. 9. gl. una.
nu. 19. de mater. possessor. 279
Legum obseruatio quid proffit. earumque contemptus
quantum noceat. num. 68. in praesat. de consuetud.
usu. & styl. 13
Leuisimis etiam in causis citatio debet esse libella
ta. arti. 3. glo. una. nu. 6. de citatio. 78
Lex tollens praescriptionem non tollit consuetudinē.
num. 17. in praes. de consuetu. 4
Lex Regia est filia consuetu. n. 6. in praes. de cōsue. 2
Lex xij. tabul. statuit. ut consuetu. seruentur. n. 1. ibi. 2
Lex Regia de adiunctionibus Aduocatorum quae sit.
artic. 1. glo. 1. nu. 1. de adiunctionib. 169
Lex an tollat consuetudinem. nu. 67. ibid. 13
Lex properandum non seruat in Gallia. articu. 1.
gl. 14. nu. 29. de arbitris. 223
Lex clauibus explicatur. num. 60. in praes. de mater.
Index Tertij Tomi. C 2

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

possessor.	231	Literæ nouitatis à Rege seu eius cæcellaria cõcedi solent. ar. 13. gl. una. nu. 5. & 6. de mater. pos. 287
Lex solent. ff. de officio proconsul. emē data. art. 1. gl. una. n. 5. de salar. taxatis pro uisita processus. 554		Literæ non facta mentione appellationis non ualent. art. 16. gl. 1. nu. 9. de appella. 524
Libellata debet esse citatio. ar. 3. gl. una. n. 1. & sequē. & quomodo intelligatur. numero 12. de citationibus. 78. & 79		Literæ anticipationis quid cõtinere debeant. art. 1. gl. una. nu. 11. de anticip. 545
Libelli solemnitate remittit consuetudo. nu. 94. in præfat. de consuetu. 16		Literæ renõtiationis appellationis quãdo sint præsentandæ. artic. 1. gl. una. nu. 3. de literis impetra- tis ad renuntiaudum prouoca. 549
Libelli exemplum tradēdum auctori laudato. art. 5. nu. 33. de dilatio. 346		Literis cita. fit. n. 61. & n. 63. in præf. de cita. 55. et 56
Libelli conclusio pro euisione. art. 4. gl. una. nu. 5. de dilatio. 342		Literis probandum est compromissum. art. 1. gloss. 2. num. 10. de arbit. 195
Libellum contra stylum conceptum iudex reijcit. ar. 2. gl. 13. nu. 40. de consuetu. 35		Litigans quicumq; sit. debet eligere domiciliũ. art. uno glo. una. nu. 55. & seq. de domicil. electio. 145
Libellus quomodo admittendus. art. 2. gl. una. nu. 23. de contuma. 104		Litigantes haud ditantur. art. 5. glo. una. num. 24. de expensis damnis & interesse. 452
Libellus in possessorio retinendæ. art. 1. gl. 1. nu. 14. in præf. de mater. possess. 250		Litigiosa rei frequentatur sequestratio in hoc Regno arti. 1. gl. 2. nu. 4. de sequestris. 318
Libellus in simplici saisina. art. 2. gl. 2. nu. 6. co. 257		Litigioso super beneficio quomodo faciendæ est cita- tio. art. 2. gl. 2. nu. 8. de citatio. 72
Liberatur sequester præsentē utraque parte. artic. 7. gl. una. nu. 3. de sequester. 329		Litis contestatæ tempore possēdisse quando proban- dum. est art. 2. gl. 3. nu. 18. de mater. poss. 263
Licentia producendi testes infinitos. cur ad decem re- ducta sit. art. unic. glo. 5. nu. 1. de testib. & quot su- per uno. & c. 395		Litis contestatio an fiat in possessorio. arti. 3. glo. 1. nu. 10. & seq. eod. 264
Licitatio noua fit cūm dolus primū interuenit. art. 1. glo. 7. de sequest. 322		Litis initium quando dicatur. art. 3. gl. una. num. 1. de caus. benefi. possess. 294
Ligna in alieno an quis incidere possit ex consuetu- dine. nu. 5. in præf. de consuetud. 11		Litis expensæ in quibus consistāt. art. 5. glo. una. num. 17. de expen. dam. & interesse. 451
Lingua materna testis deponere debet arti. 3. gloss. una. nu. 22. de inquisitor. seu commissa. 373		Litis contestatio an inspiciatur in contractibus stri- cti iuris quo ad moram. art. 1. nu. 3. de fructib. 464
Liquidare fructus iudex potest in executione. art. 2. nu. 1. de fructib. 468		Locanda est res sequestrata. art. 1. gl. 3. nu. 2. de seque- stris. 322
Lis cum iudice legitima est caussa recusationis. art. 9. gl. una. nu. 22. de recusa. 163		Litis contestatio ex nominatione. art. 5. gl. una. nu. 9. de dilationib. 344
Lite pendente nihil est innouandum. artic. 16. gl. 1. num. 23. de appella. 526		Litis cedens quando ad expensas tenetur. arti. 1. gloss. una. nu. 12. de expens. 438
Lite pendente in caussa appellationis durat primus se- quester. art. 7. glo. una. nu. 10. de sequest. 329		Locari debent res sequestrate plus offerēti. arti. 1. gl. 4. nu. 1. de sequestris. 321
Lite pendente si quis dissipet fructus, an petatur se- questrum. artic. 4. glo. 3. nu. 7. 326		Locatio rei sequestrate fiat partibus auditis. nu. 3. ibi.
Lite pendente non debet fieri inhibitiõ ne quid atten- tetur. art. 16. gl. 1. nu. 2. de appella. 524		Locatio non probat possessionem in præiudicium ter- tij. nu. 100. & seq. in præf. de mater. possess. 235
Litigantium utroq; non comparēte quid iuris. nu. 2. in præf. de contu. & defect. 93		Locatione transfertur possessio. nu. 97. ibid.
Literas impetrās sine caussa, puniē. ar. 1. n. 9. de sen. 427		Loci declaratio fit in delictis. artic. 2. gl. 2. nu. 19. de dilationib. 338
Literatoria excusatio requiritur nu. 101. de excu. 191		Loci proximitate perpensa eligendi sunt cõmissarij. art. 3. gl. una. nu. 15. de inquisi. seu commiss. 373
Literæ contra stylum præsumuntur subreptitiæ, aut falsæ. art. 2. glo. 13. nu. 32. & seq. de consue. 34		Locū tenēs particularis cognoscit de legitima recusa- tiõne principalis iudicis. ar. 5. gl. una. n. 10. de re. 157
Literæ iurisdictionis attributiue, non sunt impetran- dæ artic. 4. gl. una. nu. 1. de recusa. 155		Locus in consuetudine probanda certiorandus est. ar. 2. glo. 3. nu. 30. de consuetu. 26
Literæ de pacificis possessoribus quãdo sunt impetrā- dæ. artic. 6. gl. 1. nu. 10. de causis benefi. poss. 298		Locus inaccessibilis ob pestem uel aliàs excusat. nu. 35. de excusa. 182
Literæ quandoque impetrantur ad instrumentum pro- ducendum ex æquitate post conclusionem, art. 4. gl. una. nu. 5. de partium product. 414		Locus notus in faciendâ demonstratione est partibus assignandus. art. 2. gl. 2. nu. 27. & seq. de dila. 339
Lit. re. contra stylum impetrantur. art. 2. gl. 13. num. 39. de consuetud. 35		Locus examinandi testes qualis esse debeat. art. uno. glo. 10. nu. 5. de testib. 400
Literæ Regiæ præpedientes executionē arresti nõ ua- lent. art. ulti. gl. una. nu. 4. de arrest. & oppon. 568		Locus parit uitium in testimonijs. art. 1. & 2. glo. una. nu. 23. de reproba. testium. 403
Literæ appellationis quomodo impetrentur à cancel- laria. ori. 4. glo. 2. nu. 5. de appella. 494		Ludus puerilis excusat homicidium. num. 89. & seq. in præf. de consue. 16

M

MAGISTRATVS nō inquirens de delicto an puniatur. ar. 13. gl. una. n. 2. de cōtu. 123
 Magistratus Francie in tribus casibus tenetur. nu. 24. in præfat. de appella. 477
 Magnæ causse & graues diriguntur parliamentis. ar. 6. gl. 1. nu. 5. de causis benefi. possess. 298
 Magnum consilium cognoscit de ui publica & priuata in beneficijs. art. 14. glo. una. nu. 2. eod. 312
 Maior q̄do cognoscatur. n. 7. in præfa. de appel. 476
 Male præsumitur de contumace. artic. 13. glos. una. num. 47. de contuma. 131
 Male appellans pro parte ad multam an teneatur. art. 9. gl. una. nu. 17. de appella. 508
 Malitiosa recusatio non admittitur. art. 1. glo. 1. num. 1. de recusa. 150
 Mandato carens tamen etiam pro alio agit possessorio. art. 7. gl. 1. nu. 17. de mater. possess. 273
 Mandato cuius iudicis sequester restituat fructus. ar. 7. gl. una. nu. 1. & seq. de sequestr. 328
 Mandatum ad agendum præbet consuetudo. nu. 82. in præfa. de consuetu. 15
 Mandatum requiritur de iure in citatione. artic. 2. gl. 4. nu. 7. & seq. de citatio. 76
 Mandatum ad citandū quando requiratur in Francia, uel non art. 2. glo. 4. nu. 9. & seq. eod. 76
 Mandatum debet ostendere procurator. art. 3. gl. una. nu. 2. de contuma. 105
 Mandatū sufficiens requiritur ad domicilij electionē art. uno. gl. una. nu. 59. de domicil. lect. 146
 Mandatum iudicis uel informatio ad adiunctionem faciendam. art. 1. nu. 2. de adiunct. 171
 Mandatum expirat per resignationem. art. 1. glo. una. nu. 7. de causis benefi. possess. 307
 Mandatum procuratoris quando reuocatur per mortem domini. art. ult. glo. una. nu. 7. de senten. 434
 Mandatum iudicis requiritur ad recuperandam rem sequestratam. art. 1. gl. 1. nu. 17. de sequestr. 317
 Mandatum quomodo subscriptum esse debet artic. 2. glo. una. nu. 3. de inquisito. seu commiss. 370
 Manifestus cotum. quis. ar. 10. gl. una. n. 6. de cōtu. 122
 Manus Regia quando imponatur. & quod ab ea non appellatur. ar. 1. gl. 1. n. 23. de mater. possess. 351
 Manus Regia interdum uerbotenus opponitur. art. 1. glo. 1. nu. 24. ibidem.
 Manus Regia non opponitur in simplici saisina. art. 2. gl. 2. nu. 13. eod. 258
 Manus Regia saisit res controuersas inter Pares Francie. art. 5. glo. 1. nu. 12. eod. 267
 Manus Regiæ impositio quando petenda. num. 24. & seq. ibid. 263
 Manus Regia quomodo ponatur in incorporalibus. nu. 11. in præfa. de cau. benefi. possess. 290
 Manutenentia quomodo & quando intentetur. art. 1. glo. 1. nu. 12. de mater. possess. 250
 Manutenentia quo ad certos articulos. artic. 13. cum seq. glo. una. nu. 22. eod. 288
 Manutene præsupponit possessionem. art. 10. glos. una. nu. 5. de caus. benefi. possess. 306
 Manutene rem in eodē statu promittens, ad quid teneatur art. 10. gl. una. nu. 7. ibidem.

Maritus ubi domicilium intelligatur habere. artic. 2. gl. 3. nu. 7. de citationi. 73
 Materie spirituales puræ quæ dicantur. nu. 15. ut laici non coueniant. coram iudic. ecclesi. 91
 Materia Realis & petitoria quæ dicatur, & personalis actio quæ. art. 1. gloss. una. num. 20. & seq. de fructibus & eor. restit. 465
 Maritus in possessorio uxoris agit etiam sine illius mandato. art. 7. glo. 1. nu. 32. de mater. possess. 274
 Martini festo debent adesse Consiliarij art. 4. & 5. glo. una. nu. 2. de inquisi. seu commiss. 375
 Mendaciū puniatur. ar. 5. gl. una. nu. 12. de dilatio. 344
 Mentiens dicendo se potentioris nomine possidere punitur. art. 3. gl. una. nu. 13. eod. 341
 Mercatores cōmunē estimationem fructuum grapherio referre debēt. ar. 6. n. 3. & 6. de fructi. & c. 471
 Mercatorū corpus duos deputat ad estimationē fructuū referendā. art. 6. nu. 5. & articu. 7. ibid.
 Mercedē cōductionis liquida præstare debet sequester qui ipse cōduxit. art. 3. gl. 1. nu. 4. de sequestris. 324
 Miles impetrat literas status. nu. 43. de excu. 183
 Minans testibus malam causam fouere præsumitur. art. uno. glo. 10. nu. 3. de testib. 400
 Minarū pretextu an nouitatis literæ possint impetrari. art. 2. glo. 2. nu. 31. de mater. possess. 260
 Minatus parti iudex, recusatur. art. 9. glo. una. num. 37. de recusa. 165
 Minor ac furiosus dicuntur saisiti. art. 9. glo. una. nu. 41. de mater. possess. 281
 Minor ex compromisso deceptus an possit restitui. ar. 1. gl. 12. nu. 9. de arbitr. 217
 Minor restituitur ut post publicationē probet. artic. 1. gl. 1. nu. 9. de publica. attesta. 417
 Minor etiam in expensis ratione cōtumaciæ condemnatur, nec non mulier, rusticus, & alius. art. 5. gl. una. nu. 42. de expen. dam. & interesse. 454
 Minores etiam incurrunt contumaciam. art. 7. gloss. una. nu. 16. de contuma. 114
 Missio fit in possessionem honorum contumacis. art. 13. glo. una. nu. 30. eod. 129
 Missum in possessionem quomodo tueatur iudex. art. 11. glo. una. nu. 11. de mater. possess. 285
 Mittendū est ad testes ualetudinarios & alios, ut in art. 14. glo. una. nu. 4. de inquisi. seu commiss. 384
 Mixta sequestratio quid sit. art. 1. gl. 1. nu. 20. de sequestris. 317
 Mobilibus super rebus quando detur querimonia nouitatis. art. 5. glo. 1. nu. 26. de mater. possess. 269
 Mobilium & immobilium possessio per instrumentū transfertur. nu. 85. & seq. in præfa. eod. 234
 Mobilium seu immobilium hæres est saisitus. artic. 9. glo. una. nu. 26. eod. 279
 Mobilium possessio quomodo amittatur. art. ult. glos. una. nu. 2. de caus. benefi. possess. 313
 Moderamen. adhibendum in comprobandis literis Regijs. art. 6. glo. 2. nu. 1. eod. 300
 Moderatæ expensæ taxari debent: & quæ dicantur. art. 5. gl. una. n. 20. de expen. dam. & interes. 451
 Modici etiā grauaminis appellatio recipitur. artic. 1. glo. 9. nu. 10. & seq. de arbitr. 209
 Modus citandi triplex. nu. 62. in præf. de citatio. 55
 Index Tomi Tertij. C 3 Modus

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

Modus & qualitas turbationis est exprimenda. art. 1. gloss. 2. nu. 39. de mater. poss. 255	Mulieres quomodo uocentur ad testimonium, & an teneantur artic. 14. gloss. una. num. 6. de inquisit. seu commissar. 384
Modus utendi quomodo approbetur. art. 2. glo. 3. nu. 38. de consuetu. 27	Munera ratione domicilij subimus. nu. 28. in præfa. de domicil. elect. 173
Modus instruendi testes, & an sit licitum. artic. unic. glo. 6. nu. 2. & 3. de testib. 397	Munera iudices capere non debent. artic. 1. de salar. taxat. pro uisita processus nu. 4. 554
Molendinū an ex frequentia molendi fiat bannale. nu. 180 & de macellario. nu. seq. in præfa. eod. 243	Munera captates infestatur. ar. 1. gl. una. n. 1. eo. 553
Molestia quæcunque inducit turbationem. artic. 1. glo. 2. nu. 36. de mater. possess. 254	Munerum subeundorum æqualitas. artic. 1. glo. una. num. 14. de inquisitor. seu commissar. 369
Monitorio respicit iudices ecclesiasticos nō temporales. nu. 15. in præfa. de cita. 47	Mutandus nō est commissarius. art. 23. gl. una. n. 5. e. 391
Monitoriū de occultis nemine dempto quando cōcedatur. arti. 1. & 2. glo. una. nu. 9. de inuentar. 421	Mutatio domiciliorum arguit inconstantiam. nu. 38. in præfa. de domicil. elect. 138
Mora quæ dicatur. art. 1. nu. 14. de fructib. 465	Mutatio domicilij quomodo & quando permittatur. art. uno. gl. una. nu. 5. 1. & seq. eod. 145
Mora loci in quo facienda erat solutio inspicitur. nu. 26. ibidem. 466	Mutatio sententia non perfectæ non est prohibita. ar. 3. nu. 24. de senten. 431
Mora non potest purgari in appellationibus arti. 1. glo. 1. nu. 11. de appella. 483	Mutua uel reciproca traditio sub pacto ne inuicem præstetur euit. art. 5. gl. una. n. 54. de dilatio. 347
Morbo grauatus excusatur. nu. 4. de excusatio. 175	N
Mors parentum excusat. nu. 39. ibidem. 183	N ATVRALE ius non tollitur consuetudine. nu. 45. in præfa. de consuetudi. 10
Morte unius arbitri finitur compromissum. arti. 1. glo. 14. nu. 32. de arbitr. 224	Naturale domicilium quid num. 4. in præfa. de domicil. elect. 133
Mortuo uno compromittentium soluitur compromissum. nu. 19. ibid. 222	Naturales & industriales fructus à mora restituentur. arti. 1. nu. 37. de fructib. 467
Mortuus saisit uiuū art. 9. gl. una. n. 6. de mater. possess. & ratio huius consuetudinis. nu. seq. eodem. 277	Naturalis possessio. quid sit. nu. 4. in præfa. de mater. possessio. 226
Mortuus saisit uiuum est contra ius ciuile, sed tamen secundum ius canonicum. nu. 9. ibid. 277	Naturalis nō perditur nisi re ab alio occupata. nu. 9. ibidem. 226
Mortuus non possessor nequaquam facit suum heredē possessorem. nu. 53. ibid. 282	Naturalis possessio sola nō interrumpit prescriptionem. num. 14. ibidem. 227
Mortuus saisit uiuum le plus prochain. cur addatur le plus prochain. nu. 47. & seq. ibidem. 281	Naturalis possessio quomodo amittatur. art. ult. glos. una. nu. 5. de caus. benefi. possess. 313
Mulcta grauior infligitur appellanti bus friuolè ad ratum quàm si ad inferiorem. art. 7. gl. una. num. 4. & 5. de recusa. 160	Necessaria ad consuetudinem inducendam. num. 36. in præfa. de consuetu. 8
Mulcta in curijs inferioribus recusantis per calūnian arti. 9. gloss. una. nu. 1. eod. 161	Necessaria sequestratio non priuat quem sua possessione. art. 1. gl. 1. nu. 19. de sequestris. 317
Mulcta pauperi à principe, & Senatu potest remitti. art. 11. glo. una. nu. 4. de appella. 512	Necessaria expense taxanda. arti. 5. gl. una. num. 16. de expen. dam. & interesse. 451
Mulcta soluta prosequi licet appellationem. art. 1. gl. 6. nu. 9. de arbitr. 201	Nero superabat uoce præconem. nu. 74. in præfa. de citationib. 57
Mulcta pro quolibet articulo imponitur. artic. 8. glo. una. nu. 1. de appella. 505	Niuū impedimentū excusat. nu. 46. de excusatio. 184
Mulcta unica in articulis coniunctis infligitur, & in personis. nu. 6. ibidem. 506	Nominans dolo asserens se alieno nomine possidere punitur. art. 5. num. 12. & an uariare liceat. num. seq. de dilationib. 344
Mulcta duplex imposita cōtra appellatē qui non expresserat à quo articulo appellauerat. nu. 9. ibid. 506	Nominare personas inter quas est iudicatum non requiritur ad probandam consuetudinem. arti. 4. gl. 3. nu. 28. de consuetudi. 26
Mulcta plectuntur etiam in patria iuris scripti temere appellantes. art. 9. gl. una. nu. 1. ibid. 506	Nominare quis possit, & nominari. art. 2. glo. 1. nu. 8. de dilatio. 334
Mulcta ordinaria in hoc Regno contra temerè appellantes. nu. 12. ibidem. 507	Nominare quem quis debeat auctorem. art. 2. glo. 2. nu. 12. & si mentiatur punitur. nu. seq. ibid. 334
Mulcta pro qualibet appellatione infligitur. art. 11. gl. una. num. 1. 512	Nominare omittens an sibi præiudicet. art. 4. nu. 14. eodem. 343
Mulcta qualis imponatur pro appellatione ab abusu. art. 2. gl. una. n. 1. de appel. tanquam ab abusu. 543	Nominatio & summatio quid. arti. 2. glo. 1. num. 5. & quare inuenta. nu. 7. eod. 334
Mulcta acquiescentis appellationi quæ fit. ar. 3. gloss. una. de lite. impetr. ad renūtiandū prouocat. 552	Nominatio in iudicio quomodo sit facienda. num. 17. & in quibus rebus. nu. seq. ibid. 335
Mulctam taxatā à lege, uel ordinatione iudex nō moderatur. art. 12. gl. una. num. 20. de appella. 514	Nominatio in personalibus non habet locū, sed summatio. nu. 25. & seq. ibid. 335
Mulctatur cōtra. ar. 13. gl. una. n. 14. de contumac. 128	

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Nominatio ante litem contestatam peti debet. art. 3. nu. 2. & seq. ubi limitatur. eodem. 340
 Nominatio perpetuatur actiones temporales. ar. 5. glo. una. nu. 10. de dilationi. 344
 A Nominatio facta an appelletur. art. 7. gloss. 2. nu. 18. de appella. 503
 Nominatio plures effectus. artic. 5. nu. 7. cum seq. de dilatio. 444
 Nominatus in termino debet defendere. arti. 4. in principio. eodem. 342
 Nominatus exonerat nominantem. nu. 6. ibidem.
 Nominatus etiam clericus non potest declinare iudicem. nu. 7. & quid in fisco. nu. seq. ibid.
 Nominatus recusans accipere causam tenetur coram iudice nominantis litigare. nu. 10. ibidem.
 Nominatus recusans uenire, punitur. ar. 5. in principio. eo. 343
 Nominatus an possit declinare forum. arti. 4. glo. una. nu. 7. de dilatio. 342
 Nominatus quomodo tueri debeat nominantem. arti. 5. gl. una. nu. 8. eodem. 364
 Nono die renuntiatio appellationis an ualeat, & potest. art. 15. glo. 1. nu. 23. de appella. 518
 Notario scribenti sibi fuisse commissum negotium, an credatur. art. 5. gl. 1. nu. 4. de cita. 82
 Notarius citare potest in causis ecclesiasticis, non in secularibus. nu. 70. & seq. in praef. eod. 57
 Notoria exceptionem amittitur sola contumacia. art. 8. glo. 1. nu. 6. de contumac. 115
 Notoria an requirant appellationem. artic. 7. gloss. 2. nu. 22. de appella. 504
 Notoriij abusus cognitio ad solam curiam pertinet. art. 1. gl. 1. nu. 2. de appella. ab abusu. 539
 Noua ex causa recusatio fit usque ad conclusionem in causa. ar. 1. gl. 2. n. 2. & gl. 6. n. 1. de recus. 151. et 152
 Noua turbatio nouum inducit remedium. art. 2. glo. 1. nu. 2. de mater. possessor. 256
 Nouae etiam productiones inuentario primo sunt addenda. art. 1. & 2. gl. una. nu. 21. de inuentar. 422
 Nouae probationes excusant ab expensis. art. 9. gloss. una. nu. 36. de appella. 510
 Nouitas pro possessione eligendi datur. nu. 6. in praef. de causis benef. possessor. 290
 Nouitas non intentatur post annum. art. 2. glo. 1. nu. 1. de mater. possessor. 256
 Nouitas in beneficijs cur ultra annum protendatur. art. 2. glo. 3. nu. 4. eod. 261
 Nouitas inter dominum & subiectum an concedatur. art. 5. gl. 1. n. 13. sed quid ratione tertij. n. 17. eo. 267. et 268
 Nouitas qualis possessionem requirat. ar. 8. nu. 7. eo. 276
 Nouitatis literae ob minas non impetranda. art. 1. gloss. 2. nu. 31. de mater. possessor. 260
 Nouitatis querela requirit nos fuisse possessores. art. 2. glo. 3. nu. 10. & seq. eodem. 262
 Nouitate impetrata cessandum est ab opere. arti. 2. gl. 3. nu. 21. eodem. 263
 Nouitatis causa unde dicatur, & quis eius sit inuentor. art. 1. gl. 1. nu. 7. eod. 249
 Nouitatis casus & de nouis dissaisinis. art. 1. gl. 1. num. 9. ibidem.
 Nouitatis literas impetrans quanti temporis possessionem probare debeat. art. 8. gl. una. nu. 8. eod. 276

Nouus iudex de nouo citat. ar. 8. gl. 2. n. 15. de cotu. 118
 Nubens Tholosae licet exterius sit, fruitur consuetudine Tholosae. quo ad lucrum dotis. num. 29. in praef. de consuetud. 7
 Nullitas quando possit intentari. art. 1. gl. 2. num. 19. de appella. 485
 Nullitate pendente nihil est innouandum. arti. 16. gl. 1. nu. 31. eodem. 526
 Nullitatis uia aut querela nisi appelletur, non agitur in Francia. arti. 1. glo. 1. 2. nu. 4. de arbitr. 217
 Nullo existente arbitrio an liceat contra uenire. art. 1. gl. 5. nu. 11. eodem. 198
 Nullo litigantium comparente quid iuris. numer. 2. in praef. de contumac. 93
 Nullus redditur processus nisi constet de relatione nuntij. art. 2. gl. una. nu. 2. eodem. 101
 Nuntij relatio uidenda est ex stylo & consuetud. nu. 6. ibidem. 102
 Nuntius causarius ad excusationem missus quid agere debeat. nu. 3. de excusa. siue exonijs. 175
 Nuntius eligendus non suspectus ad ferendum attestaciones. art. 18. gl. una. n. 13. de inquisit. seu commiss. 388
 Nuntius appellare potest. artic. 1. gloss. 2. nu. 5. de appellatione. 484
 Nuntius non tenetur onus sibi commissum ostendere: & an credatur notario scribenti onus commissum sibi fuisse. art. 4. gl. 1. nu. 3. & seq. de citationibus. 82
 Nuntius tenetur copiam citationis cum executione relinquare. nu. 5. & seq. ibidem.
 Nuptiae mutant domicilium. nu. 17. in praef. de domicil. electio. 135

OBIECTIONES quae possunt fieri contra arbitrium. art. 1. gl. 9. nu. 18. de arbit. 210
 Obiectus testium non recipiuntur post conclusionem. ar. 3. gl. una. n. 1. de repro. testium. 404
 Obiectus concludens detur. art. ulti. gl. una. num. 6. de repro. testium. 410
 Oblatio an excuset ab expensis. arti. 1. num. 57. de expensis. 443
 Obligationem tollit consuetudo sicut pactum. num. 98 in praef. de consuetud. 16
 Obseruare consuetudines qui teneantur. artic. 2. gloss. 25. eodem. 42
 Obtulisse copiam citationis sufficit apparitori parte recusante accipere. art. 5. gl. 4. nu. 2. de cita. 84
 Occupans ui non possidet. art. 6. glo. 1. nu. 13. de caus. benef. possessor. 299
 Offerenti plus in licitando locari debent res sequestratae. art. 1. glo. 4. nu. 1. de sequestris. 321
 Officia dominorum non admittunt querelam nouitatis, nisi in quatuor casibus. art. 4. glo. una. nu. 3. de mater. possessor. 265
 Officiales regij sunt perpetui. nu. 9. ibidem. 266
 Officiales non consequuntur salaria nisi eius temporis quo seruiunt. art. 1. gl. una. nu. 10. de salar. taxat. pro uisita. processus. 554
 Officialis domini quibus casibus intentat nouitatem. art. 4. gl. una. nu. 5. de mater. possessor. 265
 Officiali Regio licet appellare. art. 7. gl. 2. num. 13. de appella. 503
 Officina

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Parlamentorū unicus est stylus. ar. 2. gl. 27. de cōsu. 43	Pauperi multa à principe & Senatu potest remitti. art. 11. gl. una. nu. 5. de appell. 512
Parlamentum nouam dilationem concedit. arti. 4. gl. una. nu. 7. de causis benefic. possessor. 296	Peccata nostra impediunt, q. nō uerè iura, & reliqua alia interpretemur. ar. 2. gl. 1. nu. 4. de consue. 20
Parlamentum in quibus remittit ad ordinarium. arti. 6. gl. 2. nu. 8. de caus. benefic. possessor. 300	Peierans mulcatur. art. 4. gl. una. nu. 1. de fructu. 469
Parlamentum retinet causam omisso medio deuolutam. artic. 2. glo. una. nu. 17. de appella. 488	Pœna nolentis eligere domicilium. art. uno. gl. una. nu. 46. de domicil. elect. 144
Parlamentum de attentatis pendente appellatione cognoscit. art. 16. glo. 1. nu. 1. eodem. 523	Pœna in compromisso adiecta non pertinet ad cognitionē arbitri. art. 1. gl. 14. n. 4. & seq. de arbitr. 220
Pars ipsa quādo citare possit. n. 77. in præf. de cit. 58	Pœna adiecta in compromisso nō recurrebatur etiam ad arbitrium boni uiri. art. 1. gl. 3. nu. 5. eod. 196
Pars partem apprehendere non potest. nu. 81. an in ius uocare. nu. 82. ibidem. 59	Pœna quando etiam in foro poli possit exigi. artic. 2. gl. 5. num. 18. & 23. eod. 199
Pars petens sequestrationem fieri, quid agere debeat arti. 1. gl. 1. nu. 10. de sequestris. 316	Pœna apposta in compromisso soluitur pendente appellatione ab arbitro. artic. 1. gl. 6. nu. 8. eod. 201
Pars per se iurat per creat, non per aduocatū. artic. 1. nu. 7. de respons. per credit. 358	Pœna suspensionis in iudices. art. 10. gl. una. nu. 13. de mater. possessor. 283
Pars ante expensarum taxationem iurat, qui & expensas probare debet. art. 5. glo. una. nu. 10. de expensis damnis & interesse. 450	Pœna quomodo non exigetur ante confirmationem. artic. 1. gl. 9. nu. 16. de arbit. & arbitra. 210
Pars appellās à taxatione unius articuli nō impedit sniam iudicis super alijs. art. 8. gl. una. nu. 1. eod. 458	Pœna sententia arbitri infirmata non soluitur. arti. 1. glo. 12. nu. 1. & seq. eod. 216
Pars an soleat citare ad desertionē, & quot modis dicatur desertio. ar. 5. gl. una. n. 1. & seq. de app. 496	Pœna compromissi cui sit applicanda. art. 1. glo. 7. nu. 9. & gl. 13. nu. 10. eod. 203. & 219
Pars ut audiat sen. citatur. ar. 1. gl. una. n. 3. de sen. 426	Pœna in compromisso adiecta quibus casibus non debetur. gl. 11. nu. 9. ibidem. 216
Pars altera non inuatur appellatione partis. nu. 25. in præf. de appella. 477	Pœna nō debetur soluto iudicato per arbitrum. gl. 13. nu. 5. eod. 218
Pars ut excludatur, iudex debet pronuntiare contumaciam, ne post tempus actus reiteretur. artic. 1. 3. glo. una. num. 3. de contumac. & defect. 127	Pœna arbitraria quomodo intelligatur. art. 6. gl. una. de mater. possessor. 270
Partis absentis ignorantia presumitur, donec intimata fuerit snia & an possit renuntari reductioni ad arbitriū boni uiri ar. 1. gl. 8. n. 8. & seq. de arb. 204	Pœna iudicis & commissariorum ab eo malè datorum. art. 10. glo. una. nu. 7. eod. 283
Partis presentia supplet citationis effectum. art. 2. gl. una. nu. 4. de contumac. 102	Pœna partis calumniosè denegantis factum interrogatum. art. 5. nu. 1. de respon. per credit. 364
Parte nō petere nō pōt prorogari, uel dari noua dilatio. art. 4. gl. una. n. 5. de de caus. benefi. possessor. 295	Pœna ledentis famam alterius. art. 5. glo. una. num. 4. de reprob. testium. 407
Parte utraq; appellante ab arbitrio, quomodo pœna exigenda. art. 2. gl. 2. nu. 8. & cui applicanda. nu. 9. de arbit. 202	Pœna temerè appellantis ab executione. arti. 9. gloss. una. nu. 8. de appella. 507
Partes debent comparere die sequenti, quando dies cognitionis erat seriata. art. 1. gl. una. nu. 24. de contumac. & defect. 100	Pœna appellantis in casibus prohibitis. nu. 10. ibidem. 507
Partes nō possunt uerbis legis prohibitorijs renuntiare. art. uno. gl. 1. nu. 4. & seq. de testib. & c. 394	Pœnarum uariè spectes. art. 1. gl. 5. nu. 18. & seq. de arbitris. 199
Partes possunt tres menses prorogare, non procuratores. art. 4. gl. 2. nu. 21. de appella. 492	Pendente processu annotantur bona rei & describuntur. art. 12. glo. 2. nu. 3. de contumac. 126
Partes uocandæ sunt ad decernendum sequestrum. artic. 1. gl. 1. nu. 22. de sequestr. 317	Pendente recusatione an possit super principali procedi. art. 6. gl. una. nu. 1. de recusa. 157
Pars citanda est ad uidendum iurare testes. arti. 12. gl. 2. nu. 1. de inquisitor. seu commissar. 381	Pendente reuocatione an possint partes cōdemnari ad obseruantiam arbitrij ar. 1. glo. 8. n. 20. de arb. 205
Pars nihil inuouare debet pendente appellatione. ar. 16. gl. 1. nu. 10. de appella. 524	Pendente appellatione pœna quidem exigitur, sed principale cessat. art. 1. glo. 13. nu. 7. eod. 218
Partes interrogatorijs resp. tenentur, et si stylus sit contrarius. art. 3. n. 15. de respō. per credit. uel nō. 362	Pendente compromisso non perimitur instātia. art. 1. gl. 14. nu. 26. & seq. eod. 223
Partes se debent singulis annis presentare. art. 1. glo. una. nu. 1. de presenta. 548	Pendente processu resignans declarare debet cui resignauerit. arti. n. gloss. una. nu. 10. de cau. benefic. possessor. 308
Partium iudex non arbitratorū an sit aduandus. art. 1. gl. 10. nu. 6. de arbit. 212	Pendente lite si quis dissipet fructus an petatur sequestrum. art. 4. gl. 3. nu. 7. de sequestris. 326
Partibus incumbit contraria facta allegata probare. art. 1. glo. una. nu. 17. de caus. benefi. possessor. 292	Pendente dilatione nihil est inuouandum. arti. 10. nu. 2. cum seq. de dilatio. 350
Partus tempore, mulier excusatur. nu. 41. de excu. 183	Pendete appellatione pars in carceres intrudi potest. arti. 15. gl. 1. nu. 13. de appella. 525
	Pendet lis per citationem. num. 116. in præf. de citationibus. 64
	Pœna

Index tertij Tomi comment. d. P. Rebuf.

Pœna contra contumaces. art. 13. gl. una. nu. 4. & seq. de contuma. 127	re debet. art. 3. gl. una. nu. 7. de cita. 79
Perceptio fructuum maior à parte probare potest. art. 3. de fructib. 49	Petitoris partes sustinere adigendus est aduersarius. art. 13. cum seq. gl. una. nu. 3. de mater. possess. 287
Periculum in mora supplet nuntij relationem non uisam. art. 2. gl. una. nu. 5. de contuma. 102	Petitorium quid sit. art. 7. gl. 1. nu. 3. eod. 271
Perpetuantur actiones compromisso. art. 1. glo. 14. nu. 30. de arbit. 223	Petitorium non intentandū nisi possessorio satisfactū sit. art. 12. gl. una. nu. 4. & 7. de causis benefic. pos. 310
Perpetuatur iurisdicchio per citationem. nu. 18. in præf. de citatio. 64	Petitorium an possit esse sine possessorio, & contra. art. 12. glo. una. nu. 9. ibidem.
Perplexitas causæ excusat ab expensis. art. 1. gloss. una. nu. 31. de expens. dam. & interesse. 440	Pignorum captio in cōtumacem fit. artic. 13. glo. una. nu. 9. de contumac. 128
Personales in rem scriptæ actiones quæ. art. uno. gloss. una. nu. 14. ut laici non conueniant. 91	Piscandi uel aucupandi ius tolli non potest. nu. 48. in præf. de consuetud. 10
Personalis citatio in quos decernatur. nu. 46. in præf. de citatio. & quando. art. 12. glo. 1. nu. 3. de contumacia. 53. & 126	Plenum possessorium an adiudicetur sine expensis. art. 11. gl. una. nu. 5. de mater. possess. 285
Personaliter comparere quando quis teneatur. art. 3. gl. una. nu. 6. de contu. 106	Plenum possessorium an recipiat appellationem. art. 13. cum seq. glo. una. nu. 26. eodem. 288
Personæ in iudicio quot necessariae. nu. 27. in præf. de appella. 477	Plenum possessorium & recedentia uno & coacti iudicio sunt terminanda. art. 10. gl. una. num. 1. de causis benefic. possess. 305
Personæ egregiæ ad iudicium uocatae ut testentur, an teneantur ire. artic. 14. gl. una. nu. 3. de inquisitor. seu commiss. 384	Plura domicilia an possint eligi. art. uno. gl. una. num. 50. de domicil. electio. 145
Personæ quæ recusari possint. artic. 9. glo. una. nu. 49. de recusatio. 166	Pluries excusare an sit liberum. nu. 13. de excus. 177
Pertinentia pars respondere debet. artic. 1. nu. 9. de respon. per credit. 258	Plus petens an expensas debeat. art. 1. gl. una. num. 21. de expensis, damnis & interesse. 49
Petens rem, eam designare debet. artic. 2. gloss. 2. in princip. & quomodo. nu. 2. de dila. 336	Populus opponere se potest contra inducentem consuetudinem. nu. 16. in præf. de consuetud. 4
Petens dilationem ad soluendum, appellationi renuntiat. artic. 15. gl. 1. nu. 16. de appel. 517	Populus tribus modis regitur. art. 2. gl. 2. nu. 1. et seq. e. 22
Petente altera parte quando fiat sequestratio. art. 1. gl. 1. nu. 10. de sequest. 316	Positiones quæ & quomodo fiebat. t. art. 2. num. 6. & seq. de respons. per credit. 360
Petente parte, & non aliâs, admittitur probatio contra iuramentum. art. 6. glo. una. nu. 5. eod. 328	Possessio quid sit, & quotuplex. nu. 2. in præf. de mater. possess. 225
Petere copiam citationis quis debeat. art. 5. gl. 4. nu. 1. de citatio. 84	Possessio per consuetudinem transfertur absq; corporali apprehensione. nu. 103. in præf. de consuet. 17
Petere quis debeat contumaciam. art. 13. glo. una. nu. 1. de contu. 127	Possessio à non domino ut domino tradita. nihil operatur. nu. 104. in præf. de mater. possess. 236
Peti contumacia pōt per procuratorem. art. 1. gl. una. nu. 17. & nō nisi petita cōceditur. n. 2. ibi. 97 & 99	Possessio in uno non extēditur ad aliud. n. 195. ibi. 245
Peti potest domicilij electio in quacunq; parte litis. art. uno. gl. una. nu. 12. de domicil. elect. 139	Possessio quomodo nobis acquiratur per alios. num. 220. ibidem.
Peti an debeant expensæ cōtumaciæ. art. 5. glo. una. nu. 45. de expen. 454	Possessio naturalis quomodo comitetur ciuile: & q; nō perditur nisi re ab alio occupata. n. 7. & seq. ibi. 226
Petitas esse oportet expensas, & aliâs non debentur. art. 3. gl. una. nu. 12. eod. 447	Possessio naturalis tria interdicta producit. n. 10. ibi.
Petitio debet inseri cita. art. 3. gl. una. nu. 1. de cita. 78	Possessio naturalis sola non interrumpit præscriptionem. num. 14. ibidem. 227
Petitio expensarum obscura non iuuat. artic. 3. glo. una. nu. 14. de expen. dam. & interesse. 447	Possessio ciuilis quomodo transferat dominium, & missionē in possessionē impediât. nu. 17. & seq. ibi.
Petitio libellata secundum ordinationem, quomodo intelligatur. art. 3. glo. una. nu. 12. de citatio. 79	Possessio utraque requiritur in inchoanda præscriptione, & an præscriptio contra ciuilem possessionem currat. nu. 20. & seq. ibidem.
Petitio actoris summarie in libello inseri debet. num. 13. ibidem. 80	Possessio quibus modis acquiratur. nu. 24. & seq. usque ad 37. ibidem. 228
Petitio actoris quando uarijs sententijs definiatur, & q; iudex à petitis absoluere uel cōdēnare debeat. ar. 8. gl. una. n. 8. & seq. de expen. dā. & inter. 459	Possessio per actus ciuiles & fictos acquiritur. nu. 38. ibidem. 229
Petitiones quot sunt, totidē sententiæ possunt esse. art. 8. gl. una. nu. 13. de expen. dam. & interesse. 460	Possessio per aspectum acquiritur. nu. 43. & seq. ibi.
Petitionem citationi iudex etiam ecclesiasticus insere	Possessio acquiritur per clauium traditionem, & quis inuentor clauium. num. 57. 58. & 64. ibi. 231
	Possessio constituto queritur: incapax uerō possessionem non acquirat. nu. 71. & seq. ibidem. 232
	Possessio locatione acquiritur, sed non in præiudiciū. tertij. nu. 97. & 100. ibi. 235
	Possessio societate acquiritur incorporalibus, secus in incorporalibus. nu. 105. & seq. ibidem. 236
	Posses

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Possessio quomodo acquiratur ecclesie, & quod sigillo queritur poss. no. 113. & seq.	237	nis. ar. 1. gl. 1. nu. 21. de mater. poss.	251
Possessio beneficii quomodo apprehendatur. nu. 119. ibi.		Possessores ad fructus condemnati, quomodo teneantur libros receptorum edere. art. 2. gl. una. num. 2. de fructib. & cor. restit.	468
Possessio incorporalium tribus modis acquiritur. nu. 125. & seq. ibi.	238	Possessores tenentur relinquere sequestris possessionem uacuum. ar. 4. gl. 3. nu. 1. de sequest. seu commissar. & c.	325
Possessio iure facultatis & amicitie non acquiritur. nu. 165. ibi.	242	Possessorij duo capita, & quod sequestratio ante lite contestatam petenda sit. nu. 10. in praef. de mater. posses.	249
Possessio uenandi, an prohiberi possit cum piscatione. nu. 188. ibi.	244	Possessorij & petitorij idem est iudex in prophanis. art. 7. gl. 2. nu. 3. de cau. benefi. poss.	301
Possessio ex usu hauriendi aquam ex puteo an acquiratur. nu. 183. ibi.		Possessorio an condemnatio fructuum fiat. ar. 1. gl. una. nu. 35. de fructib. & cor. restit.	466
Possessio per unum actum quando acquiratur, & quod collatio uel presentatio sine effectu nihil prodest. nu. 188. & 190. ibi.		Possessorium quid. art. 7. gl. 1. nu. 2. de mater. poss.	271
Possessio quomodo probanda, & extrema duo possessionis. ar. 2. gl. 3. nu. 14. & seq. eod.	262	Possessorium facit cessare petitorium. nu. 9. ibi.	272
Possessio etiam contra dominum acquiritur, artic. 2. glo. 2. nu. 25. eod.	259	Possessorium quamuis super beneficio agitur, non tamen est spirituale. nu. 22. ibi.	273
Possessio per testes & instrumenta probatur, & quid de dilatione secunda. art. 3. gl. 1. nu. 6. eod.	264	Possessorium intentandum intra annum, & turbare alium quando quis dicatur. art. 1. gl. 2. nu. 1. & 2. eo.	251
Possessio qualis requiratur in nouitate, & tempus nouitatis impetranti literas probandum est. art. 8. gl. una. nu. 6. eod.	276	Possessorium oportet omnino decisum esse ante petitorij. art. 12. glo. una. nu. 2. de caus. benefi. pos.	309
Possessio per leges ciuiles ac praetorias acquiritur. nu. 221. in praef. eod.	247	Possessorium an patiatur appellationem. ar. 13. cum seq. gl. una. nu. 24. eo. & ar. 7. gl. 2. nu. 16. de appellationibus.	288. & 503
Possessio feudi non acquiritur sine inuestitura. art. 1. glo. 1. nu. 22. eod.	251	Possidisse tempore litis contestate quando probandum. art. 2. gl. 2. nu. 18. de mater. poss.	263
Possessio ciuilis prodest ad simplicem saisinam intendendam. art. 2. glo. 64. nu. 2. eo.	259	Possidet sequester & non depositarius. art. 1. glo. 1. nu. 13. & seq. de sequestris. & c.	316
Possessio iusta que dicatur. nu. 39. & seq. ibi.	260	Potestas tradendi possessionem quomodo intelligatur. nu. 46. in praef. de mater. poss.	230
Possessio contra iura non procedat, nec prescriptio. nu. 12. in praef. de cau. benefi. poss.	290	Practicus in una curia, aliarum non est ignarus. art. 2. glo. 13. u. 58. de consuetu.	38
Possessio tribus modis iustificatur. artic. 1. gl. una. num. 6. eodem.	291	Praxis Fraciae de reuocacione arbitrij, & intra quod tempus fieri debeat. art. 1. gl. 8. nu. 6. de arbi. & arbitrator.	204
Possessio ex titulo non ualido. nu. 7. ibi.		Praxis recipiendi appellationem a sententia arbitri confirmata. art. 1. gl. 9. nu. 8. eod.	209
Possessio quibus modis amittatur. art. ult. glo. una. nu. 1. eodem.	313	Praxis pronuntiandi super exceptionibus contra contumacem, & quomodo contumax imprauius restituatur. art. 8. gl. 1. nu. 10. de contumac. & defectu.	116
Possessione sua priuari pars debet appellatione pendente. art. 16. gl. 1. nu. 3. de appel.	524	Praxis Fraciae mittendi excusatorem & super quibus. nu. 18. de excusa. & exonijs.	178
Possessionem utranque amitto, deiccto eo qui meo nomine possidebat. art. ult. gl. una. nu. 17. & seq. de caus. benefi. poss.	314	Praxis quando arbiter est in mora. arti. 1. gl. 5. num. 9. de arbit. & arbitr.	198
Possessionis ciuilis effectus. nu. 11. & seq. in praef. de mater. pos.	226	Praxis hodierna in adipiscendo possessionem beneficii. nu. 122. in praef. de mater. posse.	238
Possessionis fictae, & uerae effectus quantum differant nu. 39. ibi.	229	Praxis l. si. C. de edic. diui. Aariani tollendo num. 217 ibidem.	247
Possessionis turbatae quatuor remedia, ex quibus tres maxime differunt. art. 2. gl. 2. nu. 4. & 8. eo.	257	Praxis quando appellatio non est releuata intra tres menses. art. 4. gl. 2. nu. 2. de appel.	493
Possessor iurare debet, & restituere sequestro. art. 5. glo. una. nu. 3. de sequestr. & c.	326	Praxis petendi desertionem appellationis. ar. 5. gloss. una. nu. 31. eod.	498
Possessor ciuilis an ui possit feudum suum ingredi. n. 15. & seq. in praef. de mater. possessor.	227	Praxis declarandi appellationes desertas. num. 40. ibidem.	499
Possessor male fidei fructus restituere a mora tenentur. ar. 1. gl. una. nu. 31. de fructib.	466	Praxis contra illum qui aliquid attentauit. art. 16. gl. 2. nu. 8. eod.	528
Possessor condempnatus tenetur declarare quos fructus perceperit. art. 2. gl. una. nu. 5. eo.	468	Praxis oppositionis contra tertium. art. 1. gl. 2. nu. 6. de arest. & opponen. contra ea.	564
Possessor in sequestro debet omnia restituere. ar. 5. gl. 1. nu. 6. de sequestris seu commissar. & c.	327	Præceptum & monitio in uim simplicis citationis resolutur. nu. 17. in praef. de citationi.	47
Possessor iniustus quis sit. art. 1. gl. una. nu. 5. de cau. benefi. poss.	291		
Possessor quando cogitur ostendere titulum possessio			Præcibus

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

Præcibus, an liceat inducere testem. art. uno. gl. 7. nu. 5. de testib. &c.	392	Princeps an per suam legem uideatur derogare con- suetudini. nu. 88. in præfa. de consuetu.	15
Præconis uoce publica fit citatio. nu. 72. in præfa. de citationi.	57	Princeps an citationem tollere possit. nu. 28. in præ- fa. de citatio.	49
Præconis officium. nu. 73. ibid.		Princeps concedere potest contumaciam & si non pe- titam. art. 1. gl. una. nu. 22. de contu.	100
Præiudiciales sunt expensæ, & si reus nolit eas acci- pere, requiritur depositio. art. 5. gl. una. nu. 38. de expen. dam. & interesse.	454	Princeps ius in spe tollere pot. n. 39. in præf. de cit. 52	
Præiudicialis est recusatio ad totum negotium. art. 3. gl. una. de recusa.	154	Princeps legitimare & feudū auferre pot. nu. 40. ibid.	
Prælati arum possessorium recta agitur in parlamen- to. ar. 6. gl. una. nu. 4. de inquisito. seu commif. 376		Princeps statuta sine citatione conditorum tollit. nu. 41. ibidem.	
Prælati & monachus quod habeant domicilium. nu. 11. in præfa. de domici. elect.	134	Princeps in omni appellatione releuare potest. & quā- do attentatum ante releuamentum debeat retra- ctari. art. 6. gl. una. nu. 5. de appell.	501
Prælati & ecclesia in expensis condemnatur. art. 5. gl. una. nu. 44. de expen. dam. & interesse.	454	Princeps nō transfert possessionem, nec dominū con- trahendo. art. 9. gl. una. nu. 3. de mater. poss.	277
Præscriptio pro euictione sufficit. ar. 5. gl. una. nu. 17. de dilatio.	345	Princeps etiam non uisa nuntij citatione procedit. ar. 2. gl. una. nu. 7. eod.	102
Præscriptio qualem possessionem requirat. num. 12. in præfa. de mater. posse.	226	Princeps an sententiam mutare possit. art. 3. nu. 20. de senten.	431
Præscriptio contra ciuilem possessionem an currat. nu. 21. & seq. eod.	227	Princeps ex caussa releuat eum qui non illico appella- uit. art. 1. gl. 2. nu. 22. de appella.	485
Præscriptio non ualet ut non appelletur. ad principē. art. 1. gl. 1. nu. 9. de appell.	483	Princeps & curia suprema appellationē pro infecta possunt habere. art. 12. gl. una. nu. 4. de appella.	513
Præscriptioni inchoandæ necessaria est utraque pos- sessio. nu. 20. in præfa. de mater. poss.	227	Principis quod sit officium. art. 2. gl. 8. & seq. de con- suetu.	29
Præsens in iudicio pars citatur. ar. 2. glo. una. num. 4. & seq. de contuma.	102	Priuatio officij & beneficij fit ob contumaciam. arti. 13. gl. una. nu. 10. de contuma.	128
Præsens uictus an absenti reo sit condemnandus ad ex- pensas. art. 1. gl. una. nu. 23. de expen. damnis & interesse.	439	Priuatus an possit esse commissarius. artic. 3. glo. una. nu. 17. de inquisitor. seu commissar.	373
Præsentando ad nō suum beneficium committitur tur- batio. art. 1. glo. 2. nu. 26. de mater. poss.	253	Priuilegium & consuetudo æquiparantur, sed nō quo ad dispensationem. nu. 75. in præfa. de consuetud. 16	
Præsentando turbatus agit. num. 7. in præfa. de caus. benefi. possess.	290	Priuilegium amittitur contumacia. art. 8. gl. 1. nu. 1. de contumacia.	114
Præsentatio ignorante patrono facta an inducat pos- sionem. nu. 133. in præfa. de mater. poss.	238	Priuilegium fori amittunt ciues per contumaciam. ar. 8. gl. 1. nu. 5. eod.	115
Præsentatio debet esse specialis. art. 1. gl. una. num. 2. de dilatio.	331	Priuilegium an allegari possit ab excusatore. nu. 14. de excusa. sine exonijs.	177
Præsentatio facta per appellantem specialis esse de- bet. arti. 1. gl. 1. nu. 1. & seq. de dilatio.	331	Priuilegium mortuo datum quasi uiueret an profit. art. ult. nu. 14. de sen.	435
Præsentationes in parlamenti quomodo fiāt, & quod citatio nulla nihil operetur. ar. 5. gl. una. nu. 20. de contumac.	110	Priuilegium nisi confirmatum non prodest. art. 2. nu. 16. de appell.	488
Præsentationis cuiuslibet salarium. ar. 1. gl. una. nu. 2. de presenta.	546	Priuilegium debet esse probatum, antequam exequa- tur sententia. art. 9. gl. una. nu. 9. de contuma.	121
Præsentia rei contentæ in instrumento an desideretur ad possessionem eius acquirendam. nu. 88. & se. in præfa. de mater. poss.	234	Probanda quomodo sit possessio. art. 2. gl. 3. num. 14 de mater. poss.	262
Præsumitur possessio ex titulo. nu. 123. ibid.	238	Probanda consuetudini requisita. art. 2. glo. 3. nu. 19. de consue. & modus huic rei mure accommodus num. 41. ibidem.	24. & 27
Præsumptio sufficiens ad condemnandum. art. 2. glo. 13. nu. 35. de consuetu.	35	Probare debet actor suam petitionem etiam contra contumacem. art. 9. glo. una. num. 1. & 7. de contu- mac.	120. & 121
Præuētio fit per citationē. n. 117. in præf. de citatio.	64	Probari ueræ debent cause recusationis, non per iur- amentum. art. 9. glo. una. nu. 4. de recusa.	161
Præuentionem habet iudex domicilij. nu. 34. in præ- fa. de domici. elect.	136	Probari quomodo possit desertio. arti. 5. glo. 1. nu. 45. de appella.	500
Prima ipsa assignatione citationis ueniente absens pōt declarari cōtum. ar. 8. gl. 2. n. 23. de cōtu.	119	Probatio contra consuetudinem quando amittatur. n. 31. in præfa. de consue.	7
Primogeniti iura non acquiruntur fratribus. nu. 172. in præfa. de mater. poss.	242	Probatio consuetudinis habetur per duas sententias arti. 2. glo. 3. num. 9. eod.	22
Primum decretum quando decernebatur & secun- dum. art. 9. gl. una. nu. 4. de contuma.	121	Probatio cōsuetudinis approbatæ, non tamen descri- ptæ quomodo fiat. art. 2. gl. 24. nu. 1. & seq. eo.	41

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Probatio impedimenti quomodo fiat. n. 61. de exc. 187	alicuius defendendam suscipere nisi sit instructus. artic. 18. gl. una. nu. 4. de appellat. 529
Probatio obtinentis in sequestro contra iuramentum possessoris. arti. 6. gloss. una. nu. 1. 2. & seq. de sequestris. 327	Procurator non sufficit in criminalibus sed exoniato re opus est. nu. 76. de excusatio. 189
Probatio summaria & plena que dicatur. arti. 1. 2. n. 8. de dilatio. 353	Procurator an constituitur ad homologandum arbitrium nondum latum. art. 1. gl. 9. num. 14. de arbitr. 210
Probatio post secundam dilationem fieri non potest. arti. 1. 3. in prin. eodem. 354	Procurator domino possessionem acquirit. nu. 201. in prefa. de mater. possess. 246
Probatio recipitur usque ad tres turbas. art. uno glo. 6. nu. 4. de testib. 397	Procurator an dominum nominare possit. ar. 2. gl. 1. nu. 12. & an tertium. nu. seq. de dila. 334
Probatio impensarum requiritur. ar. 5. gl. una. n. 2. 2. de expensis. damnis & interesse. 452	Procurator sine speciali mandato non suscipit citationem. nu. 15. & seq. ibidem.
Probatio defensionis statim fieri debet. ar. 1. 2. gl. una. nu. 4. de contumac. 125	Procurator an reuocetur per mortem. art. ult. num. 7. de senten. 434
Probationes noue excusant ab expensis. arti. 9. gloss. una. nu. 36. de appellationib. 510	Procurator Regius expensas non debet, nec pars illi quod limitatur. art. 1. gl. una. nume. 19. de expens. dam. & interesse. 439
Probatum esse debet priuilegium ut possimus eo uti. arti. 9. gl. una. nu. 9. de contumac. 121	Procurator an & quando appellare teneatur. arti. 1. glo. 2. nu. 1. de appella. 484
Probatum consuetudo tam per actus iudiciales quam extraiudiciales. ar. 2. gl. 3. nu. 31. & 33. de consuetudin. 26. & 27	Procurator Regius generalis in parlamento dicitur, alij uero substituti. ar. 4. gl. 3. eodem. 495
Probatum possessio testibus & instrumentis. ar. 3. glo. 1. nu. 6. de mater. possess. 264	Procurator non potest appellationi renuntiare sed do minus. art. 15. gl. 2. nu. 14. eodem. 521
Proceditur contra resignantem quousque declaret suum resignarium. ar. 11. gl. una. nu. 17. de causis benefic. possessor. 308	Procurator allegans attentatum punitur, nisi illud probauerit. art. 16. glo. 3. eodem. 528
Processum appellans portare tenetur. arti. 9. de dilationib. 350	Procurator non paratus die dicta mulctatur. art. 17. glo. una. nu. 8. eodem. 529
Processus in curia pendente an transigi possit. ar. 4. gl. una. n. 1. de liter. impet. ad renuntian. prouoc. 552	Procurator negligens punitur. art. 19. gl. 4. n. 1. eo. 531
Processus modus inferendus. art. 18. glo. una. nu. 9. de inquisitor. seu commissar. 388	Procurator non anticipat, sed pars. arti. 2. nume. 4. de anticipat. 546
Processus contra mortuum inchoari non potest. arti. ult. nu. 4. de senten. 434	Procuratorem citare quando sufficiat. ar. 2. glo. 1. nu. 4. & seq. de citatio. 69
Processus coram iudice appellationis mediato. an ualeat. art. 2. gloss. una. nu. 5. de appella. 487	Procuratorem an impeditus teneatur mittere. numer. 68. de excusatio. 188
Processus post desertionem non ualeat, nec sententia. art. 5. gl. una. nu. 11. ibidem. 496	Procuratorem non inueniens excusatur. numero 77. eodem. 189
Processus exemplum an portandum sit ad iudicem appellationis, an originale. ar. 17. n. 5. de app. 529	Procuratorem citare an sufficiat ad uidendum testes iurare. articu. 13. gloss. una. nume. 5. de inquisitio. seu commissar. 383
Processus communicatio quando, & quomodo fiat. art. ult. gl. una. nu. 1. de part. product. 415	Procuratores non possunt conuenire, ut incidens iungatur princip. art. 3. gl. una. nu. 12. de expens. 446
Processus quando iudicatus dicatur. ar. 2. gl. una. n. 8. de liter. impet. ad renuntian. prouoc. & c. 551	Procuratores inuentaria conscribant. ar. ult. gloss. una. nu. 1. de inuentar. 424
Processus ineptus non adiunatur adiunctioe tertij. art. 1. gl. 1. n. 11. de salar. taxat. pro uisita. proces. 561	Procuratori an sufficiat denuntiare rem euinci. arti. 5. nu. 31. & seq. de dilatio. 346
Processus in scriptis seu uerbis quis dicatur. arti. 1. gl. una. nu. 3. de presenta. 548	Procuratorij generalis pretextu non potest fieri oppositio. art. 5. gl. pri. nu. 21. de mater. possess. 268
Procurator Regius an incidat in contumaciam. n. 12. in prefa. de contumac. 94	Procuratoris dolus. fraus, uel collusio non nocet domino. art. 1. glo. 2. nu. 10. de appella. 484
Procurator quomodo noceat domino in ordinatione litis nu. 25. ibidem. 96	Procuratoris contumacia non nocet domino. nume. 20. in prefa. de contumac. 96
Procurator colludens cum aduersario punitur num. 26. ibidem.	Procuratoris constitutio non tollit electionem domicilij. art. uno. gl. una. nu. 5. de domicil. electio. 140
Procurator frustra comparet ante receptum mandatum. art. 1. gl. una. nu. 9. eodem. 98	Procuratoris habitatio pro domicilio eligi potest a parte. nu. 16. ibidem.
Procurator generalis non admittitur ad recusandum sed pars. art. 1. glo. 1. nu. 2. de recusa. 150	Procuratoris absentia etiam in expensis mulctatur. ar. 5. gl. una. nu. 50. de expensis ad. & interesse. 455
Procurator quomodo mandatum suum ostendere debeat. ar. 3. gl. una. n. 2. de contuma. & defect. 105	Procuratorium quomodo iudicetur. art. 3. gl. una. nu. 3. de contumac. 106
Procurator siue actoris siue rei non debet causam	Procuratorium an debeat habere excusator. nu. 24. de excusatio. 179

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

Procuratorium speciale esse debet ad respondendū.	bus possunt.art.4.gl.1.nu.21.de appel.	493
art.1.nu.15.de respon.per credit.		359
Procuratorium generale an sufficiat ad domicilij electionem.ar.uno.gl.una.nu.18.de domicil.ele.	Prorogatio non fit in iudicem incompetentem.arti.8.gl.1.nu.8.de contuma.	115
Procuratorium recipi non debet sine instructionibus.	Prorogatio dilationis quando concedatur.art.4.glo.una.nu.4.de causis benefi.possess.	295
art.1.gl.3.de appella.	Prorogatio non fit nisi parte petente.nu.5.ibid.	486
Procuratorum usus quare inuentus.ar.3.gl.una.num.1.de contumac.	Prorogatio absente parte facta nō ualet.n.6. ibi.	296
Producendi sunt probatissimi testes priori loco.artic.uno.gl.8.nu.3.de testib.&c.	Prorogatio non fit nisi pendente dilatione.nu.8. ibid.	398
Producendi gratia tres dies prestantur. ar.3.gl.una.nu.1.de partium productio.	Prorogatum compromissum de consensu partium.ar.1.gl.14.nu.11.de arbitris.	221
Producendum est in possessorijs intra primam dilationem.art.4.gl.una.nu.1.eod.	Prorogatur dilatio ex equitate.ar.4.gl.una.nume.2.de causis benefi.possessor.	295
Producere quando quis teneatur.art.4.gl.una.num.1.& seq.de partium productionib.	Prosequi appellationem intra annum quis tenetur.nu.48.in prefā.de appella.	479
Producere instrumentum differens ultra dilationē illud postea nisi persolutis expensis non producat.ar.4.gl.una.nu.4.de expen.dam.& inter.	Protestari an teneatur impeditus.nu.5.1.& n seq.de excusatio.	185
Producere appellans intra quod tempus debeat.art.19.gl.1.nu.1.de appel.	Protestans coram iudice à quo non renunciat appellationi.art.15.gl.1.nu.27.de appell.	519
Producere post conclusionem quando pars possit.art.2.gl.una.n.5.de lite.impet.ad renunc.prouoc.	Protestatio in testimonijs quid profit.art.1.& 2.glo.una.nu.6.de reprob.a.testium.	402
Productio quando fit faciendā.arti.1.& 2.gl.una.nu.1.de partium productio.	Protestatio quando noceat.nu.7. ibidem.	
Productio cuiusque rei cautē faciendā.ar.3.gl.una.nu.1.de part.produt.	Prouisio duplex in casu nouitatis.art.2.glo.3.nu.22.de mater.possess.	263
Productis non recipitur post conclusionem.art.4.glo.una.nu.4.eod.	Prouisio in compromisso quibus casibus possit aduocari.arti.1.gl.13.nu.8.	219
Productione facta datur dilatio ad contradicendum.art.1.& 2.gl.una.nu.5.& seq. ibid.	Prouisorie sententię pendente appellatione exequi possunt.art.16.gl.1.nu.16.de appella.	525
Productiones non fiant sine inuentario.artic.ult.gloss.una.nu.3.de inuenta.	Prouocatio & appellatio an differant. nu.53.in prefā.de appella.	479
Proferendū arbitrium est super eo solo de quo fuerit cōpromissum.ar.1.gl.9.nu.23.de arbi.& arb.211	Puplica à persona appellatur non à priuata.num.3.in prefā.eodem.	475
Prohibitio facta aduocatis extenditur ad litigantes.ar.1.gl.una.nu.12.de dilacionib.	Publicantur attestaciones.ar.1.gloss.una.nu.1.de publica.attestatio.	416
Prohibens edificare turbat.art.1.gl.2.nu.22.de mater.possess.	Publicatio testium non fit in curijs supremis & quare nu.2. ibidem.	
Prohibetur regulariter sequestratio de iure.art.1.gl.2.nu.3.de sequestris.	Publicatio quando fiat in Curia Romana. nu.5. ibid.	
Prohibitorijs uerbis legis partium consensus non potest derogare.art.uno.gl.1.n.4.de testib.&c.	Publicatione facta de nouo an producantur testes.nu.1. ibidem.	417
Prohibitorium est edictum de in ius uocando.nu.111.in prefā.de cita.	Publicatione denegata appellatur.art.uno.gloss.una.nu.6.de publicat.attesta.	417
Prohibitorium est de testibus edictum.art.1.& 2.gl.una.nu.3.de reprob.a.testium.	Publicatis attestacionibus an producantur testes.art.1.gl.1.nu.15.de arrestis & opponen.contra ea.	561
Prohibitus locus pro domicilio non potest eligi.art.uno.gl.una.nu.35.de domicil.elect.	Pura personales actiones que.art.uno.gl.una.nu.12.& purus laicus.nu.11.ut laici non conue.	90
Pronunciatio desertionis quando requiratur.artic.5.gl.una.nu.41.de appel.	Pura spirituales materie que dicantur.n.15. ibid.91	
Prophane rei saisina & ecclesiasticę differunt.ar.2.gl.2.nu.1.& seq.de mater.possess.	Purgatio indicitur contumaci.ar.13.gl.una.num.26.de contuma.	129
Propria causa que dicatur.ar.1.gl.1.nu.2.de app.		
Proprietas reseruanda in petitorio.ar.13.cum seq.gl.una.nu.23.de mater.possess.		
Prorogare dilacionem datam facilius est quam nouam concedere.ar.4.gl.una.n.3.de cau.bene.poss.		
Prorogari non debet dilatio inuito collitigante.ar.13.in fin.de dilatio.		
Prorogari tres menses à partibus non à procuratori-		

Q

QUADRAGINTA dies ad releuandum quando dentur:& quando quindecim in preconijs.artic.4.glo.2.nu.26.& seq.de app. 493

Qualitas omissa in solidum in correis non uitiat sententiam.articul.8.gloss.una.nu.20.de l'expen.dam.& interesse. 460

Qualitas in intimatione appellationis exprimendā.art.ult.gloss.una.nu.12.de appella. 535

Qualiter fit citatio.nu.112.in prefā.de cita. 64

Quando domicilij electio à collitigantibus fieri debeat arti.

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

beat. artic. uno. gloss. una. nume. 8. de domicil. elect. & nume. 62.	139. & 146	10. & seq. in prefa. de consuetud.	5
Quando liceat se opponere recusationi. art. 1. gloss. 2. nume. 1. de recusa.	150	Rationabilis consuetudo tendi in anime utilitatem, uel in bonum publicum. nu. 13. ibidem.	7
Quantitas magna que dicatur. arti. 1. glo. 8. nume. 11. de arbitris.	204	Rationabilis consuetudo que sit. nume. 44. ibidem. 9.	12
Quanto tempore duret arbitrium. arti. 1. glo. 14. nu. 15. eodem.	204	Rationem an consuetudo uincat. nu. 61. ibid.	12
Quatuor persone quando in iudicio non sint necessarie. nu. 27. in prefa. de appella.	477	Ratione temeritatis multi ad expensas condemnantur. artic. 3. gl. una. numer. 18. de expensis damnis & interesse.	448
Quatuor naturas habet appellatio. artic. ulti. gl. una. nu. 33. eodem.	537	Ratione literarum Regiarum quomodo appellandū art. 2. gl. una. nu. 19. de appella.	488
Querela nouitatis quam possessionem requirat. artic. 2. glo. 3. nu. 1. de mater. possessor.	262	Rationes adiunctionis prohibite Aduocatis Regijs, cum instantia triennio non peritura. art. 1. gl. 1. nu. 3 & 4. de adiunctionib. seu subscriptionib.	170
Querela nouitatis requirit nos fuisse possessoris. nu. 10. ibidem.	262	Rationes prius redditas esse oportet antequam fiat preceptum restituendi. artic. 7. gloss. una. num. 4. de sequestris.	329
Querela nouitatis quid potest, & in quibus casibus officialis intemat nouitatem art. 4. glo. una. nu. 3. & 5. de mater. possessor.	265	Realia an personalia sint possessoria. arti. 7. glo. j. nu. 34. de mater. possessor.	275
Querela de nouis dissaisinis que sit. ar. 13. & seq. gl. una. nu. 1. eod.	286	Realis & petitoria materia que sit. art. 1. num. 20. de fructibus.	465
Querela uia in compromisso quis iudex sit aduendus. arti. 1. gl. 10. nu. 2. de arbitris.	212	Recedens tanquam appellans, non est amplius citandus. arti. 8. glo. 2. nu. 29. do contuma.	120
Querela statutum sublatum. artic. 13. glo. una. num. 1. de causis benefi. possessor.	311	Receptio testium impeditur ex defectu citationis. ar. 1. & gl. una. nu. 17. de reprob. testium.	403
Querimonia contra querimonia non habet locum. artic. 5. glo. 1. nu. 23. de mater. possessor.	268	Receptionem attestacionum an & quando pars impedire possit. nu. 15. ibidem.	
Querimonia nouitatis super rebus mobilibus quando detur. art. 5. glo. 2. nu. 26. de mater. possessor.	269	Recipiuntur testes collitigante citato non comparente. articul. 13. gloss. una. nu. 2. & 3. de inquisitor. seu commissar.	382
Questores qui. arti. 1. glo. 1. nu. 3. de sequest.	315	Recolendo testes an etiam partis citatio requiratur. artic. 12. gl. 2. nu. 6. eodem.	381
Questio triplex in omni materia potest emergere. n. 2. in prefa. de consuet.	1	Reconuentio non habet locum in possessorio. ar. 7. gl. 1. nu. 21. de mater. possessor.	173
Quilibet appellans renuntiare debet, & unius renuntiato non sufficit art. 15. gl. 4. nu. 10. de appel. 5	23	Recors uocat testes art. 2. gl. 4. nu. 2. de citatio.	76
Quinquennalis possessio in Regijs officiis computatur. arti. 6. glo. 1. nu. 15. de cau. benefi. possessor.	299	Recredētia & plenum possessorium uno iudicio sunt terminanda. artic. 10. gloss. una. nu. 1. de caus. benefi. possessor.	305
Quis teneatur eligere domicilium. art. uno. gl. una. nu. 7. de domicil. elect.	139	Recredētia quando non detur art. 1. glo. 1. num. 25. de mater. possessor.	251
Quis excusatorem mittere possit. n. 19. de excu.	178	Recredētia sola quando detur. ar. 2. gl. 3. n. 24. eo. 263	
Quis grapherius defectus criminum expediat, & quomodo cauendum ne multetur. arti. 3. gloss. 3. nu. 5. de contuma. & defect.	106	Recredētia non patitur attestaciones. artic. 3. gloss. 1. nu. 7. eod.	264
Quo iure introducta sit recusatio. num. 5. in prefa. de recusatio.	148	Recredētia datur ex literis & titulis. artic. 7. gloss. 1. nu. 1. eodem.	271
Quotuplex sit contumacia. nu. 14. in prefa. de contu.	94	Recredētia & status quomodo differant. art. 1. gloss. una. nu. 15. de cau. benefi. possessor.	292
R		Recredētia ex apparentioribus titulis adiudicatur. artic. 3. gl. una. num. 7. eodem.	295
R APTORES facultatum ecclesie ex communicati. num. 7. ut laici non conueniant. & c.	89	Recredētia est executoria. nu. 9. ibid.	
Ratio edicti ne testes ultra decem recipiantur. artic. uno. gloss. 1. nu. 2. de testibus & quot super uno quoque artic.	393	Recredētia datur ex contumacia. art. 11. glo. una. nu. 15. eodem.	303
Ratio que sit habenda in expensis contumacie taxandis. art. 5. gloss. una. nu. 55. de expen. dam. & interesse.	455	Recredētiarius succumbens in pleno possessorio restituit fructus. arti. 1. gl. una. num. 18. eod.	292
Ratio consuetudinis quod mortuus saisiat uiuam. art. 9. glo. una. num. 7. de mater. possessor.	277	Recuperat contumax quancumque rediens sua bona saisita. arti. 12. glo. 2. nu. 5. de contuma.	126
Ratio quare in uno articulo debeat fieri expensarum condemnatio, & non in fine reseruari. artic. 2. gl. una. nu. 3. de expen. dam. & interesse.	444	Recuperatores qui dicantur. artic. 1. gloss. 1. numer. 4. de sequestris.	316
Rationabilis quomodo cognoscatur consuetudo. num.		Recurritur hodie passim ad arbitrium boni uiri. art. 1. gl. 3. nu. 7. & gl. 5. nu. 2. de arbitris. 196. & 197	
		Recurfus ad arbitrium boni uiri intra quod tempus debeat haberi. arti. 1. glo. 8. nu. 2. eod.	203
		Index Thom. Tertius.	D 2

Index tertij Thom.commen.do.P.Rebuff.

Recursu ad arbitrium boni iuri pendente nihil inno- uandum. art. 16. gl. 1. nu. 35. de appella. 527	Regis interesse requiritur in adiunctione. num. 11. de adiunctionib. seu subscript. 171
Recusans sumere causam tenetur coram iudice con- uento litigare. art. 4. gl. una. nu. 10. de dilatio. 342	Regis epistola non excusat Consiliarium. art. 18. glo. 1. nu. 2. de inquisi. seu commissarijs ad sac. &c. 387
Recusans arbiter cognoscere cogendus est. arti. 1. glo. 5. nu. 6. & seq. de arbitris. 197	Regius tantum iudex in possessoris cognoscit. art. 5. gl. 1. nu. 19. de mater. possessor. 263
Recusare iudicē potest nominat. ar. 4. n. 13. de dil. 343	Regius commissarius a iudice Regio puniendus. arti. 9. glo. una. nu. 4. de inquisitor. seu commiss. 379
Recusatio sine causa nō admittitur. arti. 8. gl. una. de recusationib. 161	Regula, dolo facis non habet locum in possessorio. ar. 7. glo. 1. nu. 29. de mater. possessor. 274
Recusatio est præiudicialis ad totum negotium. arti. 2. glo. una. nu. 1. de recusa. 154	Rei persecutio etiam intra annum intentatur. arti. 2. glos. 1. nu. 5. eodem. 256
Recusatio an rescripto tolli possit cum appellatione. nu. 17. in præfa. de recusa. 149	Rei meæ possessionem si per decem annos relinquam, eā amitto. ar. ul. gl. 1. n. 11. de caus. benefi. pos. 314
Recusatio quādo sit opponenda, & præcipue ex noua caussa usq; ad conclusio. ar. 1. gl. 2. n. 1. & seq. eo. 151	Rei contentiose sequestratio fiet ad partium petitio nem. arti. gl. una. nu. 14. eodem. 292
Recusatio ex scripto datur nō sola uoce, & quæ sit le gitima causa recus. ar. 6. gl. 1. n. 6. 7. & 11. eo. 157	Rei per se determinate non fit ostensio. art. 2. glos. 2. nu. 10. de dilatio. 337
Recusationis causa non relinquatur arbitrio iudicis recusati. arti. 1. glo. 3. nu. 1. 2. & 3. eod. 151	Reiectio testis etiam ex officio Curie auditū sit. artic. 1. & 2. gl. una. nu. 12. de reprob. testium. 402
Recusationes causæ quomodo probari debeant: & quæ causæ friuole dicantur. art. 9. glos. una. nu. 2. 4. & 8. eodem. 161	Reiectis testibus restitutio datur ad probandum. arti. 3. gl. una. nu. 8. de reprob. testium. 405
Recusationis tres causæ, & quæ ex illis maximè re- ijci possunt. art. 9. gl. una. nu. 9. 15. 23. & 49. de re cusationibus. 162. & 166	Reicienda quando sint testimonia. artic. 1. & 2. glo. una. nu. 5. eodem. 402
Recusationē qui iniuriosam opponit, punitur: & re- quisita ad recusationē. art. 1. gl. 3. n. 1. de recu. 152	Reijcitur appellatio tanquam ab abusu. artic. 2. glos. una. nu. 4. de appellatio. ab abusu. 543
Recusatione pendente super principali procedi po- test. art. 6. gl. una. nu. 1. de recusa. 157	Reijciuntur testes excedentes numerum decem te- stium. arti. uno. glo. 8. nu. 1. de testib. &c. 398
Recusatione pendente nihil innouetur. arti. 16. glos. 1. nu. 34. de appella. 527	Reintegratio fit per oppositionem, ad quam non suf- ficit procuratorium generale. arti. 5. glo. 1. nu. 20. & seq. de mater. possessor. 268
Recusato ordinario quis eius uicem suppleat. arti. 1. glo. 10. nu. 11. de arbit. 213	Reipublicæ causa abesse quando quis intelligatur. ar. ti. 1. gl. 1. nu. 5. de dilatio. 332
Recusatus an & quando cognoscat de recusatione. art. 5. gl. una. nu. 1. & seq. de recusa. 156	Relatio nuntij qualis esse debeat. arti. 2. gl. 3. nu. 23. de citationib. 75
Reditum uel censum petens an rem demonstrare co- gatur. arti. 2. glos. 2. num. 7. de dilatio. 337	Relatio licet obscura quomodo ualeat de consuetudi- ne Francie. nu. 26. & seq. ibid. 75
Reductio ad arbitrium boni iuri, an requirat litis contestationem. art. 1. gl. 8. nu. 28. de arbit. 206	Relatio nuntij sine testibus non ualeat. ar. 2. gl. 4. num. 4. & seq. eodem. 76
Reductione pendente, an possint partes condēnari ad obseruatiā arb. ar. 1. gl. 8. n. 20. de arb. & arb. 207	Relatio nuntij præcedere debet contumaciā, & prius scribēda. art. 2. gl. una. nu. 3. de cōtū. & defect. 101
Reductione pendente. an transactio facta ualeat. num. 23. ibidem.	Relatio nuntij etiam non uisa, suppletur ob pericu- lum in mora. arti. 2. gl. una. nu. 5. eod. 102
Reductio ad arbitrium boni iuri intra quod tempus fieri debeat. art. 1. gl. 8. nu. 6. de arbit. 1204	Relatio estimationis fructuum a quo sit excipien- da. arti. 7. nu. 5. de fructib. 472
Referre sufficit apparitori in citando tales presentes fuisse absque alia subscriptione. art. 2. gl. 4. nu. 16. de citationib. 77	Relationes estimationis communis fructuum ubi sint faciēda. art. 6. nu. 8. & quando. art. 7. in prim. ibid.
Regalia ubi tractentur. art. 6. glo. 2. num. 9. de cau. be- nefi. possessor. 300	Relationes hodie principi raro fiunt. art. 16. gl. 1. nu. 30. de appella. 526
Reges pontifices, iudices, & alij canere debent, ne subuertantur muneribus. arti. 1. glo. una. num. 1. de salar. taxatis pro uisita. process. 553	Relationis apparitoris formula. arti. 2. glo. 3. nu. 9. de citatio. 73
Regesta probant communem fructuum estimationem. artic. 8. nu. 1. de fructib. 473	Relegatus habet locum relegationis pro domicilio. nu. 10. in præfa. de domicil. elect. 134
Regesta & signata sit taxatio. artic. 1. glo. una. nu. 22. de salar. taxat. pro uisita. processus. 556	Relegatus tenetur mittere procuratorem quando est citatus. nu. 73. de excusatio. 188
Regia litera cui sint presentanda, & quomodo. arti. 13. cum seq. glo. una. nu. 7. de mater. possessor. 287	Releuamenti in literis differentie multæ inueniun- tur. art. 4. gl. 2. nu. 3. de appella. 494
Regij iudices an cognoscant de possessorijs beneficio rū. art. 7. gl. 2. nu. 1. & seq. de cau. benefi. pos. 301	Releuandi tempus in appellatione quod detur. artic. 4. glo. 1. nu. 26. eod. 493
	Releuandi dies quindecim in præconijs. arti. 4. glos. 1. nu. 27. ibidem.

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Releuandi tempus quod detur in curiis inferioribus.
articu. 4. glo. 7. nu. 1. eod. 495
Releuare pro se & consortibus an liceat. art. 4. gl. 1.
nu. 23. eod. 493
Releuare nolens appellationem ad expensas tenetur.
art. 9. glo. vna nu. 23. eod. 509
Releuari ab illico appellans potest. artic. 1. glo. 1. nu.
me. 6. eod. 483
Releuat princeps contra prescriptionem. nu. 35. in
præsa. de consuetud. 8
Releuat princeps in appellatione. art. 6. gl. vna nu. 1.
de appella. 501
Releuatur appellatio post compromissum arti. 4. glo.
1. nu. 10. eod. 492
Releuata appellatione, licet non sit prosecuta, non di
citur deserta. nu. 17. ibidem.
Releuatur appellatio in parlamento intra tres men
ses. nu. 1. ibidem. 491
Releuatur duob. modis appell. in parlamento. n. 2. ibi.
Religiosi & Bursarii vocantur ad prandiu per cam
panam. nu. 107. & seq. in præsa. de citati. 63
Religiosi an possint esse sequestri. articu. 7. in fi. de se
questris. 330
Religiosis an assensu dandi elemosinā ius qua
ratur nu. 182. in præsa. de mater. possess. 244
Religiosus, & uir sacre uite. an ad expensas teneatur.
ar. 1. gl. vna. n. 25. de exēp. dānis & interesse. 440
Renuntians appellationi post octo dies ad expensas
tenetur. ar. 9. gl. vna. n. 22. de appellationibus 508
Renuntians appellationi an iuri appellandi renuntia
re censetur. art. 5. gl. 1. nu. 4. eod. 516
Renuntians appellationi nihil præstare tenetur. num.
17. ibid. 518
Renuntians debet habere literas à iudice coram quo
renuntiat appellationi. ar. 15. gl. 3. nu. 8. eod. 522
Renuntians post octo dies per literas recipitur, ad ex
pensas tamen condemnatur ar. 15. gl. 4. nu. 2. ibid.
Renuntiare appellationi licitum est intra octo dies. ar.
15. glo. 1. nu. 20. eod. 518
Renuntiare appellationi non obstante anticipatione
licet. nu. 20. ibidem.
Renuntiare & acquiescere appellationi an differant.
art. 1. gl. vna nu. 1. de literis impetratis ad renunt.
prouoca. 549
Renuntiare an possit reductioni ad arbitrium boni ui
ri art. 1. gl. 8. nu. 10. de arbitris. 204
Renuntiare testibus reprobandis an liceat. art. 4. glo.
vna. nu. 10. de reprob. testium. 406
Renuntiare appellationi an liceat per pactum. arti.
15. glo. 1. nu. 6. de appella. 507
Renuntiare potest appellationi post octo dies sine mul
cta. nu. 26. eod. 518
Renuntiatio partium non impedit reductionem ad ar
bitrium boni uiri. art. 1. glo. 5. nu. 17. de arbit. 199
Renuntiatio appellationis duplex artic. 15. glo. 1. nu.
3. de appella. 516
Renuntiatio appellationis coram apparitore parte in
timata ualet. artic. 15. gl. 2. & 11. eod. 519
Renuntiatio intra tres menses fieri debet. nu. 12. ibid.
Renuntiatio appellationis, non ualet in criminalibus.
artic. 15. glo. 1. nu. 25. eod. 518

Renuntiatio appellationis quomodo fieri debeat. art.
15. glo. 2. nu. 1. eod. 519
Renuntiatio appellationis apud acta, ualet etiam non
notificata parti. nu. 6. ibid. 520
Renuntiatio appella. an parti debeat intimari. n. 8. ibi.
Renuntiatio appellationis coram notario & testibus
non ualet. art. 15. gl. 3. nu. 4. eod. 522
Renuntiatio est duplex quo ad appellationem ar. 1. gl.
vna nu. 4. de liter. impetr. ad renun. prouo. 550
Renuntiatione appellationis facta, an quis releuari pos
sit ad appellandum. ar. 15. gl. 4. n. 5. de appel. 522
Renuntiatione appellationis iam facta, an contra iura
dicem agi possit. nu. 8. ibid. 523
Repeti possunt testes ob rationem dicti non reddita
ar. 17. gl. vna. n. 4. de inquisitor. seu comissariis. 336
Repellere non debet iudex opponentem. ar. 1. glo. ult.
nu. 4. de arestis & opponen. 566
Reprobare testes quousque sit licitum. art. 1. & 2. gl.
vna. nu. 9. de reprob. testium. 402
Reprobatio u locū obtineat in sumariis. n. 14. ib. 403
Reprobatio superuacanea reprobanda. est art. 4. glo.
vna. nu. 7. eod. 407
Requirenda est contumacia etiam in parlamentis. ar.
1. gl. vna. nu. 10. de contuma. 98
Requisita ad contumaciam. art. 10. gl. vna. n. 2. eod. 122
Requisita ad recusationem art. 1. gl. 5. nu. 1. de recusa.
& art. 5. gl. vna. nu. 4. ibid. 152 & 156
Requisita antequam adiunctio procuratoris regij fiat
art. 1. glo. 1. nu. 5. & seq. de adiunct. 170
Requisita in materia arbitrorum. art. 1. glo. 6. num. 1.
& seq. de arbi. 200
Requisita quinque ad acquirendū possessionem mobi
lium seu immobilium. nu. 26. in præsa. de mater.
possessoris 228
Requisita tria ad acquirendum possessionem incor
poralium. nu. 127. & seq. 238
Requisita in interdicto uti possidetis. art. 8. glo. vna.
nu. 2. eod. 275
Requisita antequam scholasticus adiungatur causa.
ar. gl. vna. nu. 1. de adiunctionibus seu subscri. 172
Requisita, ut testes accipiantur ad perpetuam rei me
moriā. ar. 2. gl. vna nu. 3. de cau. benefi. pos. 293
Requisita in citatione peragenda. art. 2. gl. 4. nu. 12.
& seq. de citationib. 77
Requisita in literis de pacificis possessoribus. ar. 6. gl.
1. nu. 11. de causis benefi. possess. 299
Requisita in sequestro artic. 4. gl. 2. nu. 1. & seq. de se
questris. 325
Requisita ut agi possit de euictione. art. 5. nu. 15. &
seq. de dilatio. 344
Requisita in appellatione. nu. 29. & seq. in præsa. de
appellatio. 277
Requisita ut iure appellationi renuntietur. art. 15. gl.
3. nu. 2. eod. 521
Requisitio quid. nu. 12. in præsa. de citatio. 46
Requisitio a iudice per literas requisitorias. nu. 13.
& seq. ibidem.
Res inter alios acta, an aliis præiudicat. art. 2. glo. 3.
nu. 7. de consuetud. 22
Res inter alios acta, aliis prodest. nu. 101. in præsa. de
consuetud. 17

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

Rescisio contractus fundata super dolo an euisione habeat. artic. 2. gl. 1. nu. 33. de dilatio.	336	Retentio proprietatis non transfert possessionem. nu. 93. & seq. ibidem.	
Rescripto an recusatio tolli possit. nu. 17. in præfa. de recusationib.	149	Reuocari sententiam an tacite possit. ar. 3. n. 30. de sen. 431	
Rescriptum post desertionem appellationis non ualeat. ar. 14. glo. una nu. 1. de appella.	515	Reuocatio commissariorum in usurarios. art. 20. glo. una de inquisito. seu commissar.	390
Rescriptum post perceptionem instantie an ualeat. n. 5. ibi.		Reuocatio procuratoris in causa, si peruenerit ad notitiam iudicis uel partis, an ualeat. art. ult. gloss. una. nu. 5. de senten.	434
Reseruans ius appellationum, ultimam censetur seruare. nu. 78. in præfa. eod.	481	Reuocatur taxatio expensarum ex defectu citationis. art. 5. gl. una. nu. 6. de expen. dam. & inter.	450
Reseruatis principi consuetudo se immiscet. nu. 81. in præfa. de consuetud.	15	Reus potest cogere actorem ad prosequendum. n. 124 in præfa. de citatio.	65
Resignati quid agendum ut liberetur ab expensis litis. art. 11. gl. 1. nu. 14. de causis benefi. poss.	308	Reus in interdictione uti possidetis quis dicatur. ar. 8. & 9. gl. una. nu. 12. de cau. benefi. possess.	303
Resignatarius post recedentiam ad quas expensas tenetur. art. 11. glo. una. nu. 11. ibid.		Reus suscipiens onus probandi, absoluitur etiam si non probauerit. nu. 19. ibidem.	304
Resignatio quando habeatur pro infecta. art. 12. glo. una. nu. 7. de appel.	513	Reus quando moritur lite pendente, instantia processus transit in heredem. ar. uno. glo. una. n. 20. de sent. 435	
Resignato etiam beneficio non cessat causa recusandi. art. 2. gl. 1. nu. 4. de recusatio.	154	Reus si in primo termino comparuit & confessus sit de bitum, tunc ad expensas non debet condemnari. ar. 1. gl. una. nu. 27. de expen. dam. & interest.	440
Resistendo committitur turbatio. art. 1. gl. 2. nu. 37. de mater. possess.	255	Reus potest cogere actorem ad prosequendum. n. 114 in præfa. de citatio.	65
Respondendum in prima assignatione, limitatur in iusta subdit causa. art. 4. gl. una. nu. 1. de citatio.	80	Reus sui copiam non faciens, contumacis poenam patitur. nu. 4. in præfa. de contuma. & defectu.	93
Respondere recusans contumax censetur. num. 17. in præfa. de contumacia.	95	Reus contumax quancumque rediens, recuperat sua bona saisita. artic. 13. gl. una. nu. 5. eodem.	126
Respondere unus pro alio non cogitur articulis. ar. 1. nu. 16. de respon. per credit.	359	Reo commeatu sub conditione à iudice dari potest. art. 2. glo. una. nu. 11. de contuma.	103
Respondere interrogatorijs quando pars non teneatur. art. 6. nu. 3. cum seq. eod.	365	Reo comparente, & actorem absente, circumducitur edictum nu. 3. in præfa. eod.	93
Responsiones absentes mittere debent. art. 1. nu. 13. & seq. eodem.	359	Reus in desertione quid petere debeat. ar. 5. gl. una. nu. 3. 2. de appella.	498
Responsiones subscriptæ esse debent. art. 1. gl. una. nu. 13. de responsio. per credit.	359	Rex solus consuetudines inducere non potest, sed abrogare sic. art. 2. gl. ulti. nu. 1. de consuetu.	43
Responsiones per credit sublatae sunt. art. 2. n. 1. cū se. ibi.		Rex non acquirit possessionem. possidendo iure maioris imperij. ar. gl. 1. n. 9. & seq. de mater. poss. 267	
Responsiones unius alteri non profunt. ar. 6. n. 6. eo. 365		Rex precipit ut consuetudines concludantur, ne fiat uariatio. art. 2. gl. 1. 1. de consuetu.	29
Restabilimentum fieri debet ut quis recipiatur ad oppositionem. ar. 5. gl. una. n. 20. de mater. possess.	268	Rex solus literas nouitatis concedit. art. 13. cum seq. glo. una. nu. 5. eod.	287
Restabilimentum in sequestro. art. 5. gl. una. nu. 1. & 6. de sequest.	326	Rixa collegium, coadunatio, quid importent. artic. unico. glo. 6. nu. 6. & 7. de testib. & c.	397
Restituere quando in possessorio quis teneatur. art. 2. glo. 2. nu. 2. 2. de mater. possess.	259	Rixa sedendæ gratia decernitur sequestratio. art. 1. gl. 1. 1. nu. 7. de sequestris	316
Restituitur, qui ob procuratorium ereptum fuerat condemnatus. art. 2. glo. 13. nu. 3. 8. de consue.	35	Rogatus restituere hereditatem an sit saisitus. art. 9. glo. una. nu. 29. de mater. possess.	280
Restitutio omnium est facienda in sequestrum art. 5. glo. 1. nu. 1. de sequestr. & c.	326	Rumor excusat. reprobate teste. art. 5. n. 3. de reprob. testium.	8
Restitutio de fructibus perceptis quomodo fieri debeat per communem estimationem. art. 2. gl. una. n. 34. de fruct. & eor. restitu.	466	Saisina non admittitur contra Regem. art. 2. gl. 2. nu. 26. & seq. de mater. possess.	
Restitutio in nouitate non conceditur. ar. 2. glo. 2. nu. 7. de mater. possess.	256	Saisina potest acquiri etiam post arrestum. art. 5. gl. 1. nu. 6. eod.	267
Restitutio non conceditur contumaci, nisi parte uocata. art. 5. gl. una. nu. 27. de contumaci.	111	Saisina sine apprehensione est contra ius scriptum. art. 9. gl. una. nu. 1. eod.	276
Restitutio fit per uiam attentatorum. art. 1. glo. una. nu. 4. de cau. benefi. possess.	291	Saisina rei prophane differt à re ecclesiastica. art. 2. gl. 2. nu. 1. eod.	257
Restitutionis literæ non conceduntur in nouitate. art. 2. gl. 1. nu. 7. de mater. possess.	256	Saisina simplex cur non protendatur ad triginta annos. nu. 11. & seq. ibidem.	
Retardati processus & calumnie ratione debentur expensæ ab actore. & reo. art. 4. gl. una. nu. 2. de expen. dam. & interesse.	448	Saisina extenditur, etiam ad quæcunque occupata per tertium art. 9. gl. una. nu. 13. eod.	278
Retentio usufructus transfert possessionem. nu. 91. in præfa. de mater. possess.	234		Saisina

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Saisina an sit sine aliquo actu possessorio. nu. 15. ibid.	Scripta consuetudo an nomen consuetudinis mutet. nu. 43. in præfa. de consuetud.	9
Saisina tantum operatur quantum aditio hereditatis. num. 34. ibidem.	Scriptæ consuetudinis commoda. art. 2. glo. 5. & seq. eodem.	28
Saisina simplex ratione lecture in Theologia competit. nu. 10. in præfa. de caus. benefi. possessor.	Scripto constare debet de recusatione. art. 5. glo. una. nu. 6. de recusatio.	156
Saisire duo significat. arti. 9. glo. una. num. 4. de mater. possessor.	Scripturæ non clausæ ad informandum reiiciuntur. art. 2. glo. una. nu. 6. de inquisitor. seu commissa.	370
Saisire passiuè seu translatiuè sumitur. nu. 5. ibid.	Secretè debent examinari testes. arti. uno. glo. 10. nu. 8. de testib. &c.	400
Saisita res non potest conduci ab ipsamet parte. art. 1. glo. 4. nu. 3. de sequestris &c.	Secunda dilatio quando dari debeat. art. 12. nu. 5. & sequen. de dilatio.	353
Saisitus hæres an cogatur soluere creditoribus. ar. 9. glo. una. nu. 54. de mater. posses.	Secundi beneficij adoptione renuntiatur liti super altero art. 11. glo. una. nu. 20. de caus. benefi. poss.	309
Salaria diuersimodè præstari solita, quomodo sint præstanda art. 2. glo. ulti. nu. 2. de consuetu.	Securitate pendente nihil est innouandum art. 16. glo. 1. nu. 36. de appel.	527
Salarium an possint exigere arbitri. arti. 1. glo. 7. num. 4. de arbitris.	Sede uacante nihil innouandum. nu. 41. ibid.	
Salarium recipit sequester. artic. 1. glo. 1. nu. 18. de sequestris.	Sedente iudice ueniens, & statim discedens absque cõmeatu punitur. art. 5. glo. una. nu. 22. de contum.	111
Salarium cuiuslibet præsentationis. arti. 1. gloss. una. nu. 2. de præsentationib.	Semiplena probatio in possessorijs an recipiatur. art. 7. glo. 1. nu. 26. de mater. posses.	274
Salarium aduocatis & procuratoribus debetur. art. 5. glo. una. nu. 19. de expen. dam. & interesse.	Semiplena probatio, testes, uel instrumenta iustam præsent causam litigandi. art. 1. glo. una. nu. 33. & seq. de expen. dam. & interess.	441
Saluagardia tuetur possessorem iustum. arti. 2. glo. 2. numc. 29. de mater. posses.	Sententia nulla interdum inducit consuetudinem. nu. 25. in præfa. de consuetud.	6
Saluagardia & nouitas quomodo differat. nu. 30. ibi.	Sententia an probet consuetudinem. art. 2. glo. 3. num. 4. eodem.	2
Saluagardia etiam post uiginti annos intentatur. nu. 34. ibidem.	Sententia ius publicũ respiciens singulis etiam non comprehensis præiudicat. nu. 7. ibidem.	
Saluatio testium arti. 1. & 2. glo. una. nu. 11. de reprob. testium.	Sententia nna quando inducat consuetudinẽ. n. 8. ibid.	
Saluatio repellens obiectionem instrumentorũ recipitur. art. 1. & 2. glo. una. nu. 11. de part. produ.	Sententia contra stylum est nulla. arti. 2. glo. 13. num. 44. eodem.	36
Saluo iure superflui quid operetur. art. 2. glo. una. nu. 26. de contuma.	Sententia contra consuetudinem notoriam nulla est. nu. 102. in præfa. eod.	17
Satisfare de rato an excusator. teneatur. nu. 11. de excu. siue exonijs.	Sententia an sub conditione ferri possit artic. 2. glo. una. nu. 12. de contuma.	103
Satisfatio facit cessare sequestrum. arti. 7. glo. una. nu. 7. de sequestris.	Sententia qua dicitur, absoluo si probaueris, an ualeat art. 2. glo. una. nu. 17. ibidem.	
Satisfatio sequestri duo continere debet. num. 8. ibi.	Sententia nouam desyderat citationem artic. 8. glo. 2. num. 13. eod.	118
Satisfatio in Fræcia nõ impedit sequestrũ fieri. n. 9. ibi.	Sententia recusationis quãdo requiratur tacita uel expressa ar. 5. glo. una. nu. 11. de recusationibus.	157
Satisfationem in possessorio non exigit usus hodiernus. arti. 1. glo. 1. nu. 16. de mater. posses.	Sententia quomodo ferenda in possessorio. artic. 13. cum seq. glo. una. nu. 17. de mater. posses.	288
Satisfationis gratia non remittitur contumax. arti. 13. glo. una. nu. 41. de contuma.	Sententia in possessorio uim habet tituli. arti. 8. & 9. glo. una. nu. 25. secus in petitorio. nu. seq. de caus. sis benefi. posses.	304
Scholasticus ut possit adiungi causæ quid requiratur art. 2. glo. una. n. 2. de adiuctio. seu subscriptio.	Sententia contra resignantem ualeat arti. 11. numer. 8. eodem.	307
Scholasticus requirens adiungi, probare debet sua interesse. nu. 3. & seq. ibidem.	Sententia contra resignantem est executoria contra resignarium nu. 18. ibid.	308
Scientia an præsumatur in domino. nu. 129. in præfa. de mater. posses.	Sententia sequestri executoria est. art. 1. glo. 2. nu. 13. de sequestr.	319
Scientia & patientia cuius requiratur in acquirenda possessione. nu. 138. ibidem.	Sententia lata contra nominatum an sit executoria cõtra nominantẽ. art. 5. glo. una. nu. 3. de dila.	343
Scientia & patientia in quibus casibus non requirantur nu. 140. & seq. ibid.	Sententia & arrestum quomodo proferrì debeant art. 1. glo. 1. nu. 38. de publica. atesta.	419
Scire præsumitur citationem qui citatus est. art. 5. glo. 2. nu. 2. de citatio.	Sententia arbitratoris quo iure reducatur. arti. 1. glo. 8. nu. 25. de arbit.	206
Schoti iuuenens medicos in Angliã mitterem solent, & quare. art. 13. glo. una. nu. 3. de mater. posses.	Sententia arbitrõrũ lata, recurritur ad iudicẽ superiorem	
Scribens calumniose punitur. art. 6. glo. una. num. 1. de respon. per credit.		
Scribæ ne committantur ad testes audiendos. arti. 1. glo. una. nu. 7. de inquisitor. seu commissa.		

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

riorem arti.1.gl.10.nu.1.cod.	212	gl.una.nu.29.de caus.benefi.possess.	305
Sententia lata super possessorio non irrogat infamiam.		Sententia a procuratoribus cum consilio facta non	
art.7.gl.1.nu.31.de mater.possess.	274	possunt a partibus reuocari.arti.1.gl.una.nu.5.	
Sententia possessoriij lata in defunctum non est execu-		de lite impetra.ad renuntian.prouoca.	550
toria contra illius heredem.artic.11. gl.una.nu.		Sententijs etiam tribus latis adhuc potest tertius se	
1.de caus.benefi.possess.	306	opponere.ar.1.glo.2. nu.2. de arestis & opponen-	
Sententia possessoris est executoria contra resignata-		contra.eadem.	563
rium.nu.4. ibidem.	307	Sepem interponens turbare dicitur quam frangere li-	
Sententia condemnatoria in male impetranthem casu		cet.arti.1.gl.2.nu.15.de mater.possess.	253
nouitatis. nu.19. ibidem.	309	Sequester quis dicatur.ar.1.gl.1.n. 5. de sequestris. 316	
Sententia absolutoria ab obseruatione iudicij proprie		Sequester voluntarius a principio, postea fit necessa-	
non est definitiua.arti.8. & 9.gl.una.nu.17. eo.303		rius.ar.1.gl.2.nu.21. de sequest. seu comissar. 320	
Sententia iuste uel iniuste confirmata, pena soluitur.		Sequester quomodo fit conueniendus.nu.23. ibid.	
arti.1.glo.11.nu.5. & seq. de arbit.	215	Sequester a simplici depositario differt.art.1. glo.1.	
Sententia quamuis sit executoria, non est exequenda		num.11. eodem.	316
contra tertium. antic.1. gl.2. nu.3. de arest. & op-		Sequester non exoneratur, nisi uocatis opponentibus.	
ponen. contra ea.	563	art.1. gl.2. nu.22. eodem.	320
Sententia arbitri confirmata, pena an sit exigenda		Sequester possidet, & non depositarius. art. gl.1. num.	
art.1. gl.11. nu.11. de arbit. & arbitra.	216	13. eodem.	316
Sententia interlocutoria est reuocabilis. arti.3. gloss.		Sequester cuius iudicis mandato restituat fructus. ar.	
una. nu.26. de senten.	431	7. gl.una. num.1. eodem.	328
Sententia interlocutoria ad ius audiendum non po-		Sequester soluens utraque parte presente liberatur.	
test reuocari. nu.37. ibidem.	432	nu.1. ibidem.	329
Sententia non definiens totum negotium an ualeat		Sequester recipit salarium, & non depositarius. art.	
ar.8. gl.una. nu.4. de expen. dam. & interes. 459		1. glo.1. nu.18. eodem.	317
Sententia imperfecta consensu partiu. ualeat. n.11. ibi.		Sequestri sententia executoria est. ar.1. gl.2. n.13. e.	319
Sententia quando confirmatur pro parte, & pro par-		Sequestri officiu. quoniam finiatur. ar.7. gl.una. n.6. eo.329	
te non nu.14. ibidem.		sequestro cessante fit rerum descriptio. art.1. gl.2.	
Sententia an differatur per literas Regias arti.1. nu.		num.9. eodem.	319
7. de senten.	427	Sequestro dato possessor iurare debet, & restabilire.	
Sententia non debet proferri incerta. art.2. eod.	428	arti.5. glo.1. nu.3. eod.	326
Sententia a iudice scribenda, & a consultoribus sub-		Sequestro decerni quando debeat. ar.1. gl.1. n.21. eo.317	
scribenda. art.3. nu.2. eod.	429	Sequestro usque ad petitorium contingebat proroga-	
Sententia reuocari non potest nec mutari. nu.7. cum		ri. art.8. & sequen. glo. una. nu.1. de caus. benefic.	
seq. ibidem.		possessor.	302
Sententia nulla an reuocari ab ipso iudice possit nu.		Sequestrari non debet res apud consanguineos iudi-	
16. ibidem.	430	cis. arti.10. gl.una. nu.1. de mater.possess.	282
Sententia in mortuum lata an ualeat. art. ult. nu.1. de		Sequestratio ob contumaciam. artic.13. glo.una. num.	
sententijs.	433	11. de contuma.	128
Sententia an in procuratorem ferri an in dominum		Sequestratio ante litem contestatam petenda est arti.	
debeat. nu.11. ibid.	434	1. gl.1. nu.11. de mater.possess. & artic.1. gl.1. nu.21.	
Sententia in fauore defuncti lata an ualeat. n.13. ib.	435	de sequest.	249. & 317
Sententia super pronuntiatione. desertionis an sit de-		Sequestratio non fit ab ipsomet apparitore. art.4. gl.	
finit uel interlocutoria. art.5. gl.una. nu.43. de		una. nu.2. de mater.possess.	265
appellatio.	500	Sequestratio an habeat locum in petitorio. art.7. glo.	
Sententia si non fuerit producta, appellatus de ea in-		1. nu.8. eod.	272
terrogabitur. nu.48. ibidem.		Sequestratio rei contentiose fit. art.1. gl.una. nu.14.	
Sententia per se nulla an requirat appellationem. ar.		de caus. benefic. possess.	292
7. gl.2. nu.32. eod.	505	Sequestratio triplex. ar.1. gl.1. nu.6. de sequestris. 316	
Sententia differentia inter curias supremas & infe-		Sequestratio fit ne bona dilapidentur. ibidem.	
riores. ar. uni. gl.una. nu.38. de public. attest.	419	Sequestratio regulariter prohibita est. arti.1. gl.2. n.	
Sententia prouisorie pendente appellatione exequi		3. de sequest.	318
possunt. artic.15. glo.una. nu.16. de appel.	525	Sequestratio necessaria ex legis uel iudicis necessita-	
Sententiam profert arbiter quacunque pena appo-		te non priuat quem sui possessione. arti.1. gl.1. nu.	
sita. artic.1. glo.5. nu.1. de arbitris.	197	19. eodem.	317
Sententiam ostendere pro se latam non sufficeret in		Sequestratio iuxta quid. nu.20. ibid.	
petitorio, sed in possessorio secus ad colorandum		Sequestratio rei fit ad partitionem partis. n.10. ibi.	316
titulum. ar.8. & 9. n.26. de cau. benefic. poss. f.	305	Seruientes mali proueniat. articu.6. gloss.2. numer.6.	
Sententiam secundam an arbiter ferre possit. arti.1.		eodem.	300
gl.10. nu.10. de arbit.	213	Seruientem asserens habere in re mea probare debet.	
Sententiam pro titulo sufficit allegare. artic.8. & 9.		artic.1. glo.2. nu.10. de mater.possess.	252
		Seruientis	

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

seruiens quomodo puniatur ex falsa relatione. arti. 5. glo. 3. nu. 5. de citationib.	85	Status dilatione pendente nihil agendum. art. 16. glo. 1. nu. 38. de appella.	527
Seruiens pecunia corruptus, necnon si in curia uel simplicitate falsum comiserit, mulctatur. nu. 9. ibi.		Statuta contra libertatem ecclesie non ualent. arti. uno. glo. una. nu. 4. ut laici non conueni.	80
Seruiens & apparitor idem significant. artic. 3. glo. una. nu. 7. & 8. eodem.	82	Statuti articulus producendus est. artic. 1. & 2. gloss. una. nu. 12. de partium productio.	412
Seruienti ratione officij credendum est. art. 5. glo. 3. nu. 4. de citationib.	85	Statutum uel consuetudo non potest actus substantia mutare. nu. 5. in prefa. de appella.	475
Solitus quid agere iure familiaritatis non sibi acquirat possessionem. n. 175. in prefa. de mater. pos. 243		Statutu ut secularis potestas ecclesiam tueatur ab oppugnationibus. ar. 1. gl. 1. n. 15. de appel. taq. ab abu. 541	
Seuerus nimium iudex recusatur. art. 9. gl. una. nu. 43 de recusatio.	166	Statutum uel consuetudo non tollit citationem. num. 32. in prefa. de citatio.	50
Sextaria duo loco unius soluuntur. nu. 100. in prefa. de consuetud.	17	Statutum loquens in appellatione quomodo interpretetur. nu. 11. in prefa. de appella.	476
Si & inquantu, effectus. ar. 2. gl. una. n. 20. de cont. 104		Styli per iudicem fit inquisitio ab aduocatis & procuratoribus cuiuslibet curie. art. 2. gl. 3. nu. 52. de consuetud.	37
Signato uino non tamen transfertur possessio. nn. 116. in prefa. de mater. possess.	237	Stylo cognoscitur author. num. 4. ibid.	31
Signaturam quantum iuuat producere. ar. 1. gl. una. nu. 9. de causis benefic. possess.	292	Stylum non seruans puniatur. nu. 56. ibid.	37
Signo queritur possessio. num. 115. in prefa. de mater. possessor.	237	Stylum iudex seruare debet. nu. 27. ibid.	34
Simplex saisina cur non protendatur. in 30. annos. ar. 2. gl. 2. nu. 11. eod.	258	Styli etimologia a graeco petita. artic. 2. glo. 13. nu. 10. de consuetud.	32
Simplex saisina ratione lecture in Theologia competit. nu. 10. in prefa. de caus. benefi. possess.	290	Stylo an derogetur. nu. 37. ibidem	35
Singula citationes unius & eiusdem processus an sint libellanda. art. 3. gl. una. nu. 8. de cita.	79	Stylum cuius curie sequi debeat commissarius. artic. 7 & 8. gl. una. nu. 5. de inquisitor. seu commissa.	377
Sistere promittens mortuum an obligetur. art. ult. nu. 19. de senten.	435	Stylus quot modis sumatur. art. 2. gl. 12. nu. 4. & seq. de consuetud.	31
Societate acquiritur possessio. nu. 105. in prefa. de mater. possess.	236	Stylus pro fori consuetudine. nu. 8. ibidem.	
Socius in socium quomodo remedijs possessorijs utatur. art. 2. gl. nu. 2. 36. eodem.	260	Stylus decennio inducitur. nu. 11. ibidem.	32
Solennitatis ex consuetudine inductae omisio uitiat actum. nu. 84. in prefa. de consuetud.	15	Stylus differt a consuetudine. nu. 12. ibidem.	
Solui non potest contumacia. art. 13. gl. una. nu. 13. de contumac.	128	Stylus minus generalis est quam consuetudo. nu. 14. ibid.	
Soluta pena quid iuris si compromittens iterum contrahat sententiam. ar. 1. gl. 6. n. 10. de arbitris.	201	Stylus declarat ius commune, & si sit dubius accipit ab eo interpretationem. nu. 18. & seq. ibidem.	33
Soluti causa rem habens nominare actorem potest. arti. 5. nu. 30. de dilatio.	346	Stylus fori secularis a iure ciuili, ecclesiastico a iure canonico interpretatur. nu. 20. ibidem.	
Solutum ex causa rei iudicatae quando possit repeti. arti. 1. gl. 14. nu. 1. de arbitris.	220	Stylus a crimine falsi excusat. arti. 2. gl. 13. num. 55. de consuetud.	37
Spiritualia, uelut ornamenta ecclesie, & decima possideri non possunt. art. 8. gl. una. num. 5. de mater. possessorijs.	275	Stylus in quibus rebus allegatur, & ubi fit comparatio instrumenti & styli. nu. 30. & seq. ibidem.	34
Spoliatus alium appellationi renuntiare censetur. art. 15. gl. 1. nu. 10. de appella.	517	Stylus si omittatur, literae sunt suspectae, unde falsitatis praesumptio ad condemnandum sufficiens. nu. 34. & seq. ibidem.	35
Spoliatio an possit allegari. in casu nouitatis. arti. 2. gl. 3. nu. 20. de mater. possess.	263	Stylus parlamentorum & curiarum omnium unicus. art. 2. gl. 27. nu. 26. eodem.	43
Spoliationis causa quibus sit committenda. arti. 13. cum seq. glo. una. nu. 4. eodem.	287	Stylus ualet ut examinatio testium in criminalibus fiat. art. 2. gl. 31. nu. 48. eodem.	36
Sportulas dat iudici pars non per se sed per actuarium. art. 1. gl. una. nu. 24. de salar. taxatis pro uisita. processus.	556	Stylus a iudice quoadq; mutatur, at non sine causa, & quare consuetudines sint diuersae. n. 50. & seq. ibid.	
Sportulae a iudice acceptae exprimendae. art. 3. num. 6 de senten.	429	Stylus curiae pro lege custodiendus. nu. 22. ibid.	
Sportulae seu honoraria cur species gallice uocentur. artic. 2. gloss. una. num. 1. de salar. taxat. pro uisita. processus.	557	Stylus est quid indiuiduum. nu. 26. ibidem.	34
Sportulae praesolutae quando possint repeti. nu. 3. ibid.		Stylus ordinem iudicarium respiciens aut litis decisionem quomodo differant. nu. 53. ibidem.	37
		Stylus contra ius debet plene probari. nu. 54. ibidem.	
		Stylus non extenditur extra suam curiam. nu. 56. ibid.	
		Stylus in scriptura redigatur. ar. 2. gl. 14. & seq. eo. 38	
		Subdelegare non possunt commissarij in attestationibus. ar. 16. gl. una. n. 1. de inquisit. seu commiss. 389	
		Subdelegare an possint inquisitores accedente partium consensu. nu. 8. ibid.	
		Subdelegati Regij sententia ad quem deuoluatur. & emissa appellatione. nu. 33. in prefa. de appel. 478	
		Subde	

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

Sub delegatum mandatum. artic. 1. gl. una. nu. 6. de inquisitor. seu commissar.	368	gl. una nu. 9. de mater. possess.	283
Subditus quis dicatur, arti. 2. gl. 3. nu. 6. de cita.	72	Suspecto iudici an possit causa committi. nu. 9. in praef. de recusatio.	148
Subditus ratione domicilij num. 33. in praef. de domicil. electio.	137	Suspectus iudex quando dari possit in civilibus. nu. 1. ibidem.	179
Subditus an possit in dominum literas nouitatis obtinere. art. 5. gl. 1. nu. 15. de mater. possess.	268	Suspectus est iudex in causa illius prelati a quo beneficium recepit. art. 2. gl. 1. nu. 1. de recusa.	153
Subornans testes punitur. arti. uno. glo. 7. nu. 6. de testib. & quot super unoquoque artic.	398	Suspendit sententiam appellatio. artic. ult. glo. una. nu. 21. de appella.	536
Subornatos non fuisse testes quando iurandum. art. 3. glo. una. nu. 6. de reproba. testi.	404	Suspenditur copromisso & causa principalis & causa appellationis. art. 1. gl. 14. nu. 2. de arbitr.	223
Subrogatus a papa acquirit possessionem. nu. 108. in praef. de mater. possess.	236	Suspensionis poena in iudices. ar. 10. gl. una. nu. 13. de mater. possess.	283
Subrogatus nouam accipit possessionem. nu. 109. ibi.		Suspicio an possit adiunctio obijci. nu. 14. de adiunctio. seu subscrip.	171
Substitutus procuratoris Regij quando possit intimari proprio nomine. ar. ult. gl. una. nu. 13. de appe.	335	Suspicio partis inducit sequestrem. art. 1. glo. 1. nu. 23. de sequestr.	317
Substitutus heres est saisitus. arti. 9. gl. una. nu. 31. & seq. de mater. possess.	280	Suspicionis causae ad recusandum iudicem quomodo probari debeant. art. 9. gl. una. nu. 2. de recusa.	61
Successor iudicis expensas taxat. art. 5. gl. una. nu. 14. de expens. dam. & interesse.	451		
Succumbent in aliquo remedio possessorio an ab alio excludatur. arti. 2. gl. 2. nu. 19. de mater. poss.	358	T ACITE quando quis censeatur renuntiare appellatio. art. 15. gl. 1. nu. 7. de appel.	517
Succumbens in nouitate condemnatur ad expensas. & c. & ad multam. art. 11. gl. una. nu. 1. eo.	284	Taxanda quae sint partibus uaticae. art. 5. nu. 20. de expensis.	451
Suffragio priuatur contumax. ar. 13. glo. una. nu. 42. de contumac.	131	Taxatas sportulas non excedat iudex. art. 1. glo. una. nu. 20. de sala. taxa. pro uisi proce.	556
Sui qui dicantur nu. 32. de excusa.	181	Taxatio & condonatio expensarum semel tantum fiat. ar. 3. gl. una. nu. 11. de expens. dam. & interesse.	447
Summaria tantum petitio inferitur citationi. art. 3. glo. una. nu. 13. de cita.	80	Taxatio expensarum per iudices & non per actuarium fieri debet. arti. 5. gl. una. nu. 1. eodem.	449
Summarie quando probanda sit consuetudo. arti. 2. gl. 3. nu. 14. de consuetud.	23	Taxatio expensarum in auditorio fieri debet. nu. 5. ibi.	450
Summarie quamuis causae tamen requirunt contumacia accusari. ar. 1. gl. una. nu. 14. de contumac.	99	Taxatio & condonatio expensarum an simul fiat nu. 5. ibi.	451
Summarie decidenda sunt causae possessoriae. arti. 3. glo. 1. nu. 1. de mater. possess. & art. 1. gl. una. nu. 12. de causis. benefic. possess.	264. & 292	Taxatio expensarum ante tres sententias post appellatio nem in curia ecclesiastica non fit. nu. 25. & seq. ibi.	452
Summarie tractanda est oppositio. ar. 1. gl. 1. nu. 23. de arestis & opponen. contra ea.	562	Taxatio facta in praesentia procuratorum non recipit appellationem nu. 34. ibi.	453
Summatio garandi locum habet in personalibus, & quomodo fiat. arti. 2. gl. 2. nu. 27. de dilat.	335	Taxatio expensarum quomodo reuocatur, si pars in taxatione citata non fuerit. nu. 6. ibi.	450
Summatio in quacunque parte litis fit arti. 3. nu. 9. de dilatio.	341	Taxatio expensarum quando in curia fieri possit. nu. 36. ibi.	
Suptus fugiendus art. 10. gl. una. nu. 12. de mat. poss.	383	Taxatio expensarum facta in praesentia partium quando recipiat appellationem. art. 6. nu. 2. eod.	457
Supernumerarij testes nec quidem ui literarum Regiarum recipiuntur. art. uno. gl. 8. nu. 6. de testib. & quot super unoquoque arti.	398	Taxatio equa debet esse. art. 1. gl. una. nu. 21. de salar. taxat. pro uisita. processus.	556
Supernumerarios testes recipiens commissarius punitur. arti. uno. gl. 9. nu. 1. eod.	399	Taxationem expensarum solent iudices reservare, non condemnationem. de expens. damnis & interesse. artic. 5. gl. una. nu. 11.	450
Supplicans aresti correctionem subdit se periculo multae. ar. 2. gl. una. nu. 1. de arestis & opponen.	567	Temere quid. art. 1. gl. una. nu. 7. eodem.	438
Supplicare an possit uerus contumax. ar. 10. gl. una. nu. 17. de contumac.	124	Temere pluries appellans appellandi potestate priuatur. nu. 77. in praef. de appella.	481
Supplicatio denuncianda est parti. nu. 34. in praef. de citationib.	51	Temere opponens se arestis ad quam summam multetur. art. 1. gl. 3. nu. 1. de arestis & opponen.	564
Supplicationis uia non appellationis quando emendatur sententia. ar. 1. gl. 2. nu. 3. de adiun. seu subscri.	171	Temere opponens quomodo etiam erga partem condemnatur. art. 1. gl. 4. nu. 1. eodem.	565
Supplicationis uia quando releuari debeat appellatio. arti. 4. gl. 1. nu. 5. de appella.	491	Temere se opponens contra sententiam quomodo punitur. artic. 1. gl. ult. nu. 1. eodem.	566
Supremus tollere potest citationem in eo quod est iuris positiui. nu. 37. in praef. de cita.	52	Temeritas quando dicatur & temerarius. art. 3. glo. una. nu. 17. de expens. & interesse.	448
Suspectis non debet concedi res sequestrata. artic. 10		Temeritatis etiam ratione debentur expensae incidentis, & ratio art. 2. gl. una. nu. 1. eodem.	444
		Tempora exercendarum actionum uaria fuisse. num. 90. in praef. de citationib.	96
		Temporalia	

super constitut. seu ordi. Reg. Gal.

Temporalia quæ dicantur. art. uno. glo. una. nu. 17. ut laici non conueniant. 91	Testes post conclusionem non reprobantur: nisi antea protestatū fuerit. ar. 3. gl. una. nu. 1. & 2. eo. 404
Temporalia clerici quæ capi posse intelligatur n. 19. ib.	Testes reprobati iniuriarum agere non possunt. arti. 5. gl. una. nu. 1. eod. 407
Tempus ad conditionē implendā certum præstituitur cõtumaci. ar. 13. glo. una. nu. 33. de cõtuma. 130	Testes sine adiunctio an sint recipiendi artic. 17. gl. 1. nu. 9. de inquisitori. seu commissar. 385
Tempus certum præstituitur ad probandum recusationem. art. 5. gl. una. nu. 9. de recusa. 157	Testes in communi reddunt rationē dicti n. 35. ibi. 327
Tempus recusationis expirat ut primū cõmissarius arripuit iter. art. 11. gl. una. nu. 3. eod. 163	Testes adhibendi sunt expletis uiatorum. ar. 1. gloss. 2. nu. 1. de cita. 67
Tempus post desertionem an iudicatis detur. art. 5. gl. una. nu. 25. & seq. de appella. 498	Testes sine adiunctio audiri non debent. art. 2. nu. 13. de adiunctio. seu subscriptio. 173
Tempus ad redeundum in curijs inferioribus quod datur. art. 4. gl. 4. nu. 1. eodem. 495	Testes quatuor ad exonium probandum sufficiunt. n. 27. de excusatio. Testibus itidem contrarium probari potest. nu. 28. eodem. 181
Tempestas excusat & quid probandum sit. nu. 47. & seq. de excusatio. 184	Testes ad futuram rei memoriam quando possint examinari. art. 2. gl. 2. nu. 20. de mater. possess. 258
Tempus an sit modus tollendi compromissum. art. 1. glo. 5. nu. 10. de arbitris. 198	Testes ut recipiatur ad perpetuā rei memoriā quid requiratur ar. 2. gl. una. n. 3. de causis benef. pos. 393
Tempus quando incipiat arbitris currere. art. 1. glo. 14. nu. 21. eod. 222	Testes nō iterū examinatur in futuro exami. n. 7. ibi.
Tempus multiplex consideratur in appellatione. nu. 43. in præfa. de appella. 478	Testes clarē deponant art. 3. gl. una. nu. 21. de inquisitor. seu commissar. 323
Tertio prouocare non licet. ar. 7. gl. 2. nu. 29. eo. 504	Testes rogandi sunt super interrogatorijs & non ultra nu. 24. ibidem. 324
Tertius innouare non prohibetur appellatione pendente. art. 16. gl. 1. nu. 2. eod. 524	Testes quando audiuntur sine partis citatione. art. 12. glo. 2. nu. 8. eod. 381
Tertius opponit se contra arresti executionem. arti. 1. gl. 1. nu. 3. de arrestis & opponen. 560	Testes audiuntur ad perpetuam rei memoriam etiā non uocata parte. nu. 9. ibidem. 382
Tertius opponit se tripliciter. nu. 7. ibidem.	Testes audiuntur appellatione non obstante. artic. 4. glo. una. nu. 1. eod. 384
Tertius in eodem statu recipitur in quo inuenitur processus. nu. 9. ibidem. 561	Testes an plus decē recipiatur super eo. facto ar. uno. gl. 1. n. 1. de test. & quot super unoquoque art. 393
Tertius opponens legitimus, & quando iure opponere dicatur. nu. 21. ibidem. 562	Testes probatissimi priori loco sunt producendi. art. uno. gl. 8. nu. 3. eod. 398
Testandi mos coram duobus notarijs ualet. nu. 22. in præfa. de consuetud. 5	Testes cessant si sit alia legitima probatio. art. 4. gl. una. nu. 6. de reproba. testium. 406
Testandi ius præbet consuetudo. nu. 86. ibid. 15	Testes an puniantur ratione criminis obiecti & probati art. 5. gl. una. nu. 8. eodem. 402
Testes super consuetudine tria debent deponere. art. 2. gl. 3. nu. 15. eodem. 24	Testes non recipiuntur post publicationem. art. 1. gl. 1. nu. 7. de publica. attesta. 417
Testes ad probandum consuetudinem quot & quales requirantur. nu. 20. & seq. ibidem. 25	Testes ultra decē quādo tertius producere queat. ar. 1. gl. 1. n. 16. de arrestis & oppone. cõtra ea. 562
Testes deponentes de cõsuetudine rogādi sunt separatim. & unus pro omnibus seligendus nu. 26. ibid.	Testi unico an & quando credatur. art. 1. gl. 3. nu. 1. de citationib. 67
Testes supernumerarij in aliquo non iuuabunt arti. unic. glo. 9. nu. 8. de testib. & c. 309	Testi nisi iurato non creditur. art. 2. gl. 3. num. 25. de consuetud. 25
Testes iurati audiuntur etiā ultra dilationem. ar. 12. glo. una. nu. 10. & seq. de dilationib. 354	Testibus articuli consuetudinis sunt tradendi. nu. 22. & seq. ibidem.
Testes lingua materna deponant. art. 4. gl. una. nu. 22. de inquisitorib. seu commissar. 374	Testibus qui minatur malam præsumitur fouere causam. art. unic. glo. 10. nu. 3. de testib. & c. 400
Testes repeti possunt propter rationem dicti non reditam. art. 17. gl. una. nu. 4. eodem. 386	Testibus eodem tenore sermonis deponentibus creditur. nu. 29. ibidem. 26
Testes ultra decem aliquādo examinatur in criminibus arti. unic. gl. 2. nu. 3. de testib. & c. 394	Testibus auditis sine citatione partis quid agendum. ar. 12. gl. 2. nu. 10. de inquisito. seu commissar. 382
Testes à parte sunt producendi. secus illis non creditur. glo. 4. nu. 1. & seq. eodem. 395	Testibus prælegenda est depositio. art. 23. gl. una. nu. 16. eo. & ar. uni. gl. una. nu. 4. de testi. 392. & 400
Testes decem tantum examinandi super quolibet articulo. glo. 9. nu. 3. eodem. 399	Testificata à iudice criminali facta in causa ciuili nulla sūt ar. 1. & gl. una. n. 29. de repro. testiū. 404
Testes an diebus feriatis ueniant examinandi arti. uno gl. 10. nu. 7. eo. & art. 1. gl. una. nu. 26. de repro. testium. 400. & 403	Testimonia cõsusa, & testimonia tumultuaria utrū melius. art. unic. 6. nu. gl. 2. de testib. & c. 397
Testes secretē examinari debēt, & eorū dicta extēse scribēda ar. uni. gl. 10. n. 8. & 9. de testi. & c. 400	Testimonia præstita in ecclesia an uitentur. ar. 1. & 2. gl. una. nu. 25. de reproba. testium. 403
Testes auditi quomodo reijciantur. art. 1. gl. una. nu. 13. de reproba. testium. 402	Testimonia

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

Testimonia cui parti danda sunt in publicatione. art. 1. gl. 1. nu. 12. de publica. atesta. 417
 Testis an possit dicere esse consuetudinem. art. 2. glo. 3. nu. 39. de consuetud. 27
 Testis examinatus non citata parte non probat. art. 1. 2. gl. 2. nu. 3. de inquisi. seu commissar. 381
 Testis est interrogandus de ratione dicti sui. artic. 17. gl. una. nu. 1. eodem. 386
 Testis non legitime examinatus nec quidem iudiciū facit. art. 18. glo. una. nu. 18. eodem. 389
 Testis precibus potest rogari, at illum subornare nō licet. art. unic. gl. 7. nu. 5. & seq. de testibus & c. 398
 Testis optimus quis dicatur. artic. 1. gl. una. nu. 1. de re probat. testium. 401
 Testis infamis an à iudice sit repellendus, & an debeat iudex de conditione testis inquirere. art. 5. gl. una. nu. 10. & seq. eodem. 408
 Testis interrogatus, nec amore nec odio, nec proprio commodò testari debet. art. 23. glo. una. nu. 17. de inquisitorib. seu commissar. 391
 Testium receptio quomodo impediatur. artic. 1. glo. una. nu. 16. & 18. de reprobata. testium. 403
 Testium reprobationes à iudice diligenter considerandae. artic. 4. glo. una. nu. 4. & 5. eodem. 405
 Testium dictis non contradicendum, sed illi potius reprobandi. art. ult. glo. una. nu. 1. eodem. 410
 Testium dictis quomodo opponatur, & quomodo falsum deponentes personaliter sunt citandi. nu. 4. & sequen. ibidem.
 Testium examinatio in criminalibus an possit committi. art. 2. gl. 13. nu. 48. de consuetud. 36
 Testium recognitio non expectatur in possessorio. art. 7. gl. 1. nu. 27. de mater. possess. 274
 Testium priorum depositio non iuitatur ob supernumerarios. artic. uno. glo. 9. nu. 2. de testib. & quot super unoquoque artic. 399
 Testium & examinationis ad futuram rei memoriā expensae computantur. arti. 5. glo. una. nu. 18. de expensis damnis & interesse. 451
 Tigni immisione in parietem acquiritur possessio. nu. 191. in præfa. de mater. possess. 245
 Titulis instificanda est possessio art. 1. gl. una. nu. 1. de cau. benefi. possess. 291
 Titulo ex inualido possessio. nu. 7. ibidem.
 Titulus in consuetudine non requiritur nu. 26. in præfa. de consuetud. 6
 Titulus iustus debet iudici apparere. art. 2. glo. 3. nu. 6. de mater. possess. 261
 Titulus necessarius est in possessorio. art. 1. gl. una. nu. 2. & seq. de causis benefi. possess. 291
 Titulus beneficij quando sit exhibendus. art. 8. & 9. gl. una. nu. 27. eod. 305
 Titulus habilis præcedit clauium traditionem & tradens clauis transfert possessionem nisi possideat nu. 67. in præfa. de mater. possess. 232
 Tolli non potest citatio etiam ex plenitudine potestatis. nu. 31. in præfa. de citatio. 50
 Tollitur citatio certis casibus. nu. 36. ibidem. 51
 Tradidit uerbum, in instrumentis apponi solitum an inducat missionem in possessionem. nu. 50. & seq. in præfa. de mater. possess. 230

Transactio pendente reductione arbitri facta an ualeat. ar. 1. gl. 8. nu. 23. de arbit. 207
 Transactio facta tertius non desinit prof. qui. art. 1. gl. 1. n. 17. de arrestis & opponen. contra ea. 562
 Transgressor consuetudinis punitur. nu. 72. in præfa. de consuetud. 14
 Transigendo super iudicatis appellationi renuntiari censetur. art. 15. gl. 1. nu. 9. de appella. 517
 Transigi an possit processu in curia pendente. ar. 4. gl. una. n. 1. de literis impetrat. ad renūcian. prou. 552
 Translatione fortunarum suarū mutatur domicilium. n. 18. & 36. in præfa. de domicil. elect. 135. & 137
 Tres præcipue causae recusationis. ar. 9. gl. una. nu. 9. de recusa. 162
 Tributorum ab impositione aut decimarum an appellatio recipiatur. art. 7. glo. 2. nu. 14. de appel. 503
 Triennialis possessionis ratio habetur in beneficijs nō in rebus prophanis. art. 6. gl. 1. nu. 14. de caus. benefi. possess. 299
 Triennialis possessor ex ultimis annis dijudicatur. nu. 17. ibidem.
 Tringinta post annos an appellatio sit deserta art. 4. glo. 1. nu. 19. de appella. 493
 Trima citatio quando à iudice possit concedi. art. 7. 4. glo. una. nu. 13. de contuma. 114
 Turba uicem unius tantum testis gerit. art. uno. glo. 6. nu. 1. de testib. & quot super unoquoque ar. 396
 Turba quibus actibus probāis adhibeatur n. 3. ib. 397
 Turbans quomodo puniatur arti. 1. glo. 2. num. 44. de mater. possess. 255
 Turbans in expensis condemnatur. art. 8. & 9. gloss. una. nu. 8. de caus. benefi. possess. 303
 Turbatio noua nouum inducit remedium. art. 2. glo. 2. nu. 3. de mater. possess. 256
 Turbatus in presentando agit. n. 6. in præfa. de caus. benefi. possess. 290
 Turbatae possessionis quatuor remedia. art. 2. gl. 2. nu. 5. & seq. de mater. possess. 257
 Tutor succumbens an expensas à pupillo petere possit art. 1. gl. una. nu. 56. de expensis damnis & interesse. 443

V

VACATIONVM solum tempore datū est Consiliarijs suas peragere cōmissiones. ar. 4. & 5. gl. una. nu. 1. inquis. seu cōm. 374
 Vacua possessio tradenda est sequestro sub pœna amissionis causae art. 4. gl. 3. nu. 3. de sequestris. 325
 Vagabundus domicilium eligere cogitur. arti. uno. gl. una. nu. 2. de domic. elect. 138
 Valor fructuum quomodo probetur. art. 6. gl. una. nu. 7. de sequestris. 328
 Valor rei quomodo facile possit estimari. ar. 1. nu. 41. de fructib. 467
 Valor fori attenditur. articulo sexto. n. 10. de fruct. 471
 Valor rei quomodo probetur. art. 8. glo. una. nu. 10. de fructib. & eor. restit. 474
 Variatio nominanti conceditur. ar. 5. glo. una. nu. 13. de dilationib. 344
 Varia tempora constituunt diuersum agendi modum nu. 224. in præfa. de mater. possess. 248
 Varietas tot consuetudinum in Francia unde prodit. artic. 2.

arti. 2. gl. 1. nu. 5. de consuetud. 36
Vbi domicilium debeat eligi. art. uno. gl. una. numero
 34. de domicil. et c. 142
Vbinam exoniam fieri debeat. nu. 22. de recusa. 179
Vedigal qui longo tempore non soluit, propter id
 dicitur esse in possessione non soluendi. nu. 159. in
 praef. de mater. possess. 241
Venatio aut piscatio an prohiberi possint. nu. 184. &
 seq. in praef. de mater. possess. 244
Vendens rem meam turbat me. arti. 1. glo. 2. num. 21.
 de mater. possess. 253
Vendere iustitia grauius est, quam beneficiu uedere.
 art. 1. gl. 1. nu. 7. de sala. taxat. pro uisit. proces. 554
Venditor si sit absens, tutius est ut citentur eius ami-
 ci. art. 5. glo. una. nu. 44. de dilationib. 347
Venditori etiam scienti facienda est denunciatio: sed
 fideiussori facta non sufficeret. art. 5. gl. una. nume.
 27. & seq. de dilationib. 345
Venefici, & malefici & alij priuantur remedio ap-
 pellationis. arti. 7. gl. 1. nu. 11. de appella. 503
Veniens contra arbitrium, an in poena incidat, & an
 sententia arbitroru reducatur in arbitriu boni ui-
 ri. art. 1. gl. 5. nu. 11. & seq. de arbi. & arbitra. 198
Verba debent intelligi secundum patriae consuetu-
 dinem. nu. 69. in praef. de consuetud. 13
Verbales commissiones annullatae. art. 2. gl. una. nume.
 5. de inquisitor. seu commissar. 370
Verbali processu commissarij quid comprehendat.
 arti. 18. gl. una. nu. 4. eodem. 388
Verbali petitio fit in breuibus causis, sed in magnis
 libellus offertur. art. 1. gl. 1. nu. 14. de publ. attest. 417
Veritas in actibus uoluntariae iurisdictionis magis in-
 spicitur quam probatio. art. 2. gl. una. nu. 8. de con-
 tumac. & defectu. 102
Varietate & probatione semel cognita, causa ceden-
 du est: fecas pertinax ad omnes expensas est conde-
 nand. art. 1. gl. 1. nu. 15. de expens. da. & interef. 439
Verus cotumax quis. art. 10. gl. 1. nu. 7. de contuma. 123
Veteris iuris obseruatio in annotatione bonorum. ar.
 12. gl. 2. nu. 6. eodem. 126
Vi fundum ingredi an liceat possideti ciuilit. nu. 15.
 in praef. de mater. possess. 227
Vi occupans non dicitur possidere. art. 6. gl. 1. nu. 13.
 de caus. benefi. possess. 299
Viatica solent taxari. artic. 5. gl. una. nu. 21. de expen-
 dam. interefse. 451
Viator non cogitur exhibere literas sui officij. arti. 1.
 gl. 2. nu. 3. de citationib. 67
Viator debet legere coram testibus citationem. artic.
 5. gl. 3. & 4. de citationib. 83
Viatoris non possunt exequi extra suum territorium.
 art. 1. gl. 1. nu. 2. eodem. 66
Vicarius in causa sui episcopi recusatur. arti. 9. glof.
 una. nu. 30. de recusa. 164
Victor ab expensis appellare potest. arti. 8. glof. una.
 nu. 3. de appella. 505
Victor uicto quandoque in expensis condemnatur. ar.
 1. gl. una. nu. 58. de expen. dam. & interefse. 444
Victus uictori regulariter in expensis condemnatur.
 nu. 6. ibidem. 438
Victus in causa appellationis in expensis condemna-

tur. art. 9. gl. una. nu. 25. de appella. 509
Vim publicam si quis turbaret, criminaliter posset pu-
 niri. art. 1. gl. 2. nu. 47. de mater. poss. f. 255
Vim inferentes in beneficijs priuantur iure possessorio
 art. 14. gl. una. nu. 3. de causis benefi. possess. 312
Violentia prohibetur etiam in dependentibus benefi-
 ciorum. nu. 6. ibidem.
Violento alias bonum ius habenti an beneficium ad-
 iudicari possit. nu. 4. ibidem.
Virgan deferre qui apparitores possint, & ubi. art. 1.
 gl. 1. nu. 3. de citationib. 67
Vis publica in beneficijs prohibetur. art. 14. glof. una
 nu. 1. de caus. benefi. possess. 312
Vnde ui & uti possidetis interdicta intra annum inte-
 rantur. art. 2. gl. 1. nu. 4. de mater. possess. 256
Vnica dilatio, & hac quanti temporis concedi de-
 beat. art. 4. gl. una. nu. 5. de citationib. 81
Vnica dilatio ad scribendum & producendum. art. 4.
 gl. una. nu. 1. de caus. benefi. possess. 295
Vnica citatio sufficit ad uidendum iurare testes. artic.
 12. gl. 2. nu. 4. de inquisitor. seu commissar. 381
Vnico testi an & quando credatur. ar. 1. gl. 3. de cita. 67
Vnico actu possessio quando acquiratur. num. 188. in
 praef. de mater. possess. 244
Vnicus defectus quando sufficiat. art. 7. glo. una. nu. 11.
 de contumac. 113
Vnicus dandus est commissarius in sequestro. artic. 3.
 glo. 2. nu. 3. de sequestris. 324
Vnionem sine citatione factam papa reuocat. nu. 38. in
 praef. de citatio. 52
Vnus facti appellatione quid ueniat. art. uno. glof. 3.
 nu. 1. de testi. & quot super unoquoque arti. 395
Vnus articuli expensae statim per soluenda. articu. 2.
 glo. una. nu. 6. de expen. dam. & interefse. 444
Vno in actu contumax tamen in alijs est citandus. arti.
 8. gl. 2. nu. 2. de contumac. 117
Vnus tantum decernatur commissarius. artic. 13. cum
 seq. glo. una. nu. 9. de mater. poss. f. 287
Vocandae sunt partes ad decernendum sequestrum.
 art. 1. gl. 1. nu. 22. de sequestr. 317
Vocare in ius quid sit. nu. 5. in praef. de cita. 45
Vocari an possit appellatus coram iudice a quo, & ad
 quem eodem tempore. arti. 5. nu. 36. de appellat. 499
Vocatus ad maius tribunal, ab inferiore excusatur. nu.
 nu. 38. de excusa. 182
Voce praconis quomodo fiat citatio. nu. 72. in praef.
 de citationib. 117
Voluntarie comparens ad citationem recusati, uide-
 tur renuntiare suis recusatationibus. artic. 6. glof.
 una. nu. 4. de recusatio. 158
Voluntarius sequester postea fit necessarius. artic. 1.
 gl. 2. nu. 21. de sequestris. 320
Vsusfructuarij haeres non est saisitus. arti. 6. glo. una.
 nu. 50. de mater. possess. 282
Vsusfructus retentio transfert possessionem. nu. 91. &
 seq. in praef. eodem. 234
Vsus hodiernus non exigit satisfactionem in possesso-
 rio. art. 1. gl. 1. nu. 1. de mater. possess. 250
Vsus solus habentibus causam discontinuam an suffi-
 ciat, & ad praescriptionem requiritur scientia. nu.
 143. & seq. in praef. eodem. 239
Vsum

Index tertij Tomi comment.d.P.Rebuf.

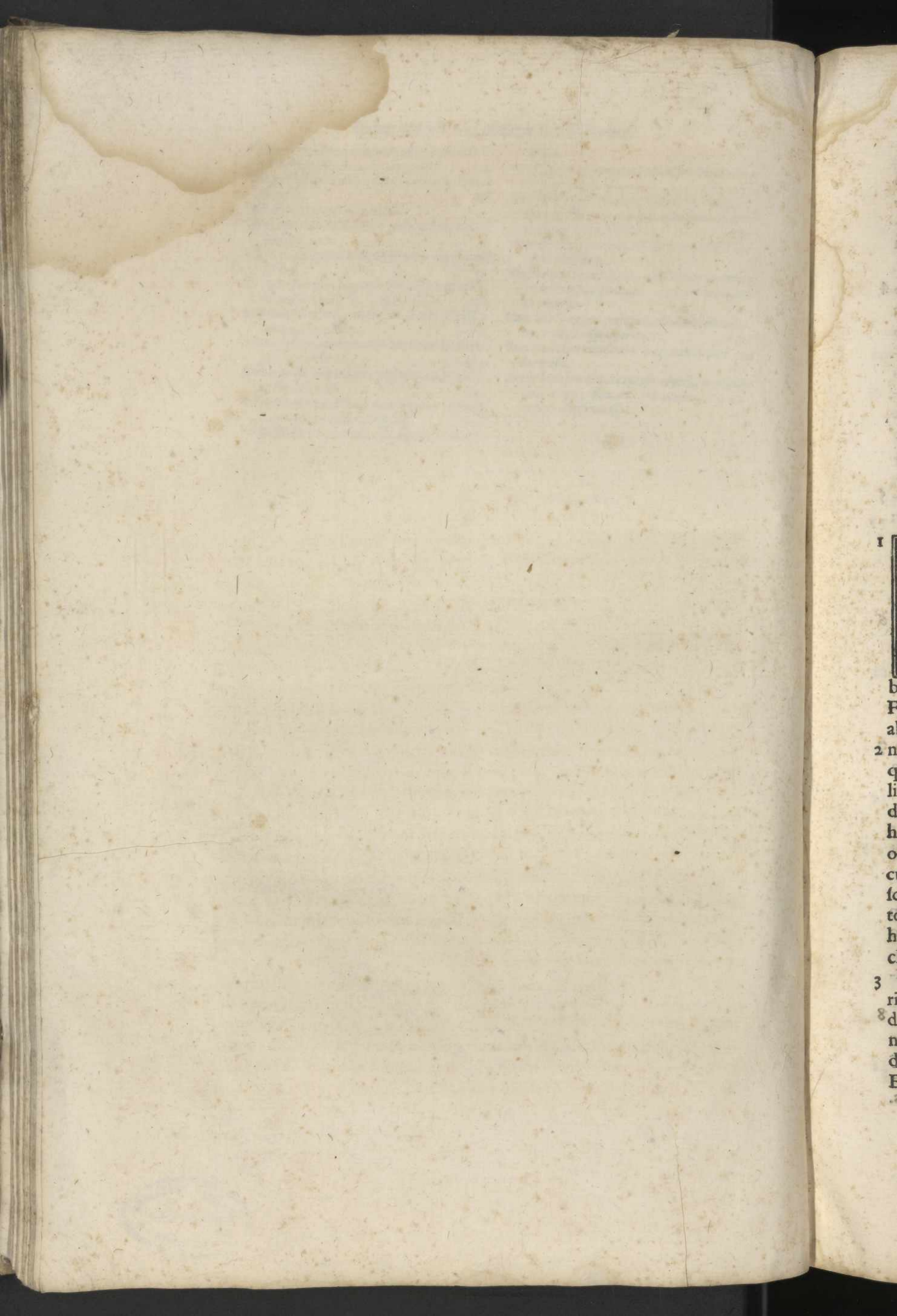
Vsum uel seruitutem rei meae impediens turbare dicitur. ar. 1. gloss. 2. nu. 11. de mater. possess.	252	ibidem.	249
Vsus pro iure seruitutis. arti. 2. gl. 12. numer. 3. de consuetud.	30	Vti possidetis an competat tantum pro immobilibus art. 9. gl. una. nu. 3. eodem.	275
Vsus pro actu utendi. nu. 4. ibidem.		Vti possidetis interdictum utile pro rebus incorporabilibus, directum pro rebus soli datur. num. 1. in praef. de caus. benefi. possessor.	289
Vtendi rebus alienis facultas à consuetudine nu. 104. in praef. eodem.	17	Vti possidetis pro decimis, uel alio iure ecclesiae datur. nu. 2. ibidem.	
Vtendi modus quomodo probetur. arti. 17. gloss. 3. nu. 38. eod.	27	Vtraque pars in expensis commissariorum contribuere debet. arti. 4. glo. una. numer. 5. de expen. dam. & interesse.	449
Vterque actor & reus quando sunt absoluendi. art. 8. & 9. gl. una. nu. 13. de cau. benefi. posses.	303	Vxor an interrogari possit in causa mariti. art. 4. glo. una. nu. 4. de respon. per credit.	363
Vtilitas defectus intra annum petenda. artic. 8. gloss. 1. num. 14. de contumac.	116	Vxorem ducens excusatur à comparando. nume. 40. de excusa.	183
Vtilitas interrogationum. arti. 6. nu. 7. cum seq. de respons. per credit.	365	Vxoris bona pro mariti expensis aduersario adiudicatis an capi possint. art. 5. gl. una. num. 63. de expen. dam. & interesse.	456
Vtilitas probationis ualoris ex registis. arti. 8. num. 3. & seq. de fructib.	473		
Vti possidetis interdicti usus quam frequens in Francia. ar. 1. gl. 1. nu. 1. de mater. possess.	248		
Vti possidetis interdictum cur sic appelletur. nume. 3.			

FINIS.

249
libus
275
ora=
ora=
89
da=

buc
am.
49
glo.
363
40.
83
di=
x=
56

I
b
F
a
2 n
q
li
d
h
o
c
fo
to
h
c
3
ri
8 d
n
d
E

TRACTATUS DE

CONSVETVDINE, VSV, ET STYLO:

IN IVDICIIS VALDE

frequens & utilis.

R V B R I C A,

Des coutumes, stils, & usages.

P R A E F A T I O.

1

IN LEGE Duodecim Tabularum (dicebatur) *Ritus familiae patriaeque seruant.* Et sic praecipiebatur Consuetudinem seruari. Et alibi Cicero de legibus ait, ex patriis ritibus colunt optima. Vnde cum Consuetudo vim habeat legis, imò vincat legem, l. de quibus. cum ll. sequ. ff. de legi. quia antiquior fuit lege, vt inferiùs dicitur: ob id imprimis tracta-

Consuetudines seruandas lex duodecim tabularum statuit.

bimus de consuetudine. Verùm quia multi interpretes in Consuetudines Franciæ diuersas multa conscripserunt, ideò ego breui ea praecipuè, quæ ab ipsis ommissa sunt, & quotidiana hic inserere nitar. Inuocato prius Diuino nomine, sine quo nihil fieri potest, vt in proœmio Insti. habetur. † Et quia in omni fere materia triplex potest emerge quæstio, de iure (videlicet) voluntatis, solemnitatis, & personæ, teste Bal. in l. bonorum. col. ij. C. de bono. posse. secund. tab. ideò in his constitutionibus frequentius de his videbimus. Verùm vt propius ad hanc materiam accedamus, primùm omnium à definitione incipiemus: quærendo quid sit Consuetudo: secundò, quotuplex: tertio ponam differentias inter Consuetudinem & praescriptionem: quartò, necessaria ad Consuetudinem: Quintò, an Cõsuetudo tollat legem: sextò, quam vim habeat Consuetudo: quibus discussis ad tex. harum const. Regiar. veniemus: ibidem simul de vsu & stylo multa & præclara tractaturi.

Triplex in omni materia quæstio emergere potest.

3 **P**RIMVM aggrediens dico: † Consuetudo, est ius quoddam moribus institutum, quod pro lege suscipitur, cum deficit lex, cap. consuetudo, id est, distin. gloss. in cap. cæterum. de testib. cogend. quam definitionem prosequitur Bart. in l. de quibus. ff. de legib. Panorm. & alij in rubric. de consuetud. Ioan. Fab. & Ange. in §. sine scripto. de iure natur. in Insti. Ego aliter non discuto, cum definitio in tex. decreti scripta sit, & cum ea

Quid sit consuetudo.

iiij. To. Comment. Do. Rebus.

multi quoque pertranseant, quamuis bene multi eam reprobent, & nouissimè Roch. Curt. in tract. de Consuet. q. j. videte si possit definiri, quòd Consuetudo est vsus longo tempore obseruatus. probatur in d. l. de quibus. & l. fed ea. eod. tit. Sufficiat nunc verbum hoc, Consuetudo, intelligere: reliqua inferiùs dicentur ad hanc rem pertinentia, & vtilitati forensi magis arridentia.

Quoruplex sit consuetudo. S E C V N D ò duplex est Consuetudo, vt iuris tradunt interpretes: vna, 4 facti obseruantia, vt in aibus Consuetudo volandi, & reuolandi. §. pauonum. de rer. diui. in instit. & Consuetudo patris familias tam in loquendo, l. si seruus plurium. §. si. ff. de lega. j. quàm in vtendo. l. ij. in fine. ff. de optione legat. & de alimen. & cib. leg. l. alimen. & l. vel vniuersorum. ff. de pig. actio. & ego dicerem tunc accipi pro vsu, vt in l. naturalem. §. pauonum. ff. de acqui. rer. domi. Altera est Consuetudo, quæ ex vsu longæuo inducta est, & vocatur ius non scriptum. d. §. sine scripto. Instit. de iure natu. & hoc modo ius est, c. consuetudo. j. dist. docet Old. conf. c. cliij. quia tota. col. j. & conf. clxxij. quia omnes. col. ij. ibidem.

Quo tempore cepit consuetudo, & lex. Et sic capitur hic pro illo iure Consuetudinario, quod exordium ha- 5 buit, ex quo homines conuenientes in vnum, cœperunt simul habitare: quod ab eo tempore factum esse creditur, ex quo Cain ciuitatem ædificasse legitur. Ius verò constitutionis à Mose incoepit. Et sic Consuetudo antiquiorem ortum habuit. c. fi. §. ius verò. vj. dist. Tamen melius est initium constitutionis, quàm Consuetudinis, licet priùs fuerit Consuetudo, quàm lex Regia, † ob id lex Regia Consuetudinis est filia & alumna: & 6 non est mirum, quia Consuetudo iurisdictionem dare potest, & merum, ac mixtum imperium, l. viros. C. de diuer. offic. lib. xij. tex. in cap. cum contingat. in fin. de foro compe. vt inferiùs dicam quæstio. vj. Et hoc est vtile ad consuetudines huius patriæ, in qua maximè vigent, & sunt à Rege confirmatæ.

Consuetudines à Rege approbate Regis dicuntur constitutiones. Et sic hodie leges Regiæ consuetudinariæ post confirmationem voca- 7 ri poterunt: licet antea simpliciter Consuetudines dicerentur: quia omnia nostra facimus, quibus authoritatem impartimur. l. j. §. omnia. C. de veteri. iur. enuclean. c. si apostolicæ. de præb. in vj. Et quamuis ita scriptæ sint, tamen non desinunt esse Consuetudines, vt in proce. Feud. iuris testantur interpretes. Et antequam à Principe sint approbatæ, priuatæ dici possunt Consuetudines, postea notoriæ. & ab omnibus tanquam leges obseruandæ, vt inferiùs dicitur. vnde Bal. in rubri. de consue. col. j. sic ait, Consuetudo habet diuersas ætates, sicut omne quod regitur tempore. Nam dum incipit est infans, dum adolescit, est adolescens, & est sui vigoris quando est vir soliditate vigoris, sed consuetudo fatua nunquam efficitur vigorosa. Et de multiplici Consuetudine scribit Roch. Cur. in trac. de consue. super rub. q. iij.

Consuetudo naturalis vel corruptela quando dicitur. Consuetudo tamen bona dicitur naturalis, quia prouenit ex instin- 8 ctu rationalis naturæ, quæ inest homini tanquam propria passio, & perfectio. Bal. in c. vno. §. j. in quibus causis feudum amit. quæ si mala fuerit vocatur corruptela, quia corrumpit, & contaminat vtentes. cap. cum venerabilis.

bilis. & c. fi. de consue. c. inter. de exceſ. præla. c. mala autem cōſuetudo. viij. diſt. & Cice. lib. j. de legi. ait tantam eſſe corruptelam malæ conſuetudinis, vt ab ea tanquã igniculi extinguantur à natura dati, exorianturque, & conſumentur vitia contraria. † Sed conſuetudo in dubio præſumi debet bona, & laudabilis, ex quo ciuibus placet, quia quod eis placet, generat concordiam, quæ ciuitatibus vtiliſſima eſt: teſte Fel. in c. ſi quando. col. viij. verſic. vbi verò. de reſcrip. quia in dubio non debet præſumi irrationabilis, & ſic delictum, l. merito. ff. pro ſoc. quod eſt verum, ſi ſit præter ius, ſecus ſi contra ius. Pan. & alij in d. c. fi.

Bona præſumitur conſuetudo.

10 Quomodo cognoſcatur rationabilis, vel econtrario? Reſpon. rationabilis conſuetudo ex ſequētibus cognoſcitur. Primò, ex perſona eius, qui vult conſuetudinem inducere, vt ſi ſimplex ſacerdos manus impoſitionem, quæ in ſacramento confirmationis ab Epifcopo præſtari ſolet, & alia, quæ ad Epifcopum pertinent, per conſuetudinem acquirere velit. c. quanto. de conſue. Vel vt ordines conferre poſſit. contra c. j. & per totum. de tempo. ordi. facit c. ſacratas. xxij. di. vbi non valet conſuetudo vt moniales tangant vaſa ſacra.

Rationabilis quomodo cognoſcatur conſuetudo.

11 Secundò, dicitur conſuetudo irrationabilis ex perſona, cōtra quam inducitur, vt ſi contra Deum inducatur, non valet. c. ſi conſuetudinem. & ca. ſeq. viij. diſt. Ideò contra ius diuinũ conſuetudo nõ valet, c. fi. de conſue. & ibi plenè Curtius. Itẽ contra honeſtatẽ, vel bonos mores. reg. non eſt obligatorium. de regul. iur. in vj. Clau. Seyſſel. in l. iuſtitia. §. j. ff. de iuſti. & iur. & malè adinuẽta, malæque cōſuetudines neque ex lōgo tẽpore, neque ex lōga conſuetudine confirmantur. §. nulli. in authen. vt nulli iud. collatio. ix.

Conſuetudo contra ius diuinum nulla eſt.

12 Tertio, ex re ſuper qua conſuetudo fundatur, vt ſi quis velit per conſuetudinem acquirere, ne ſit ſubditus Papæ, vel procurationem Epifcopo debitam tollere. c. cùm non liceat. & c. accedentes. de præſcript. c. cùm inſtantia. & c. venerabili. de cenſib. vel ſi quis velit acquirere ea, quæ compētunt Principi in ſignum ſupremæ authoritatis. l. comperit. C. de præſcriptio. xxx. annor.

13 Quarto, ex modicitate temporis, quo obtinuit conſuetudo, vt in d. §. ſi ne ſcripto. de iur. nat. in Inſti. & inferiùs dicitur per d. l. de quibus. ff. de legib. Et ſic conſuetudo rationabilis eſt, quando tendit in animæ vtilitatem, vel in bonum publicum: & ſi contra hæc, irrationabilis. Gemi. in c. j. de conſu. in vj. & aliàs relinquitur arbitrio iudicis. Vteriùs quãdo conſuetudo dicitur rationabilis, vel irrationabilis, docet gl. & Doct. in c. j. in verb. rationabilia. de conſti. lib. vj. & in c. cùm apoſtolus. de cenſib. Barb. in c. ex parte. ij. col. iij. de offi. deleg. & Pantha. Cald. in repe. l. ij. col. lxxix. C. de reſcin. vend. Sed licet arbitrarium ſit, tamen iudex debet conſiderare in approbãdo vel reprobando conſuetudinem tanquam irrationabilem, ad ea quæ ſuprà ſcripſimus, ſi rectè iudicare velit. debet etiam proſpicere, ſi religioni cōueniat, ſi diſciplinæ congruat, ſi ſalubri proficiat, & eam tunc audacter poterit approbare, c. conſuetudo. j. diſt.

Rationabilis conſuetudo tendit in animæ vtilitatem, vel in bonũ publicum.

14 TERTIO videamus differentias inter conſuetudinem, & præſcriptionem, in quibus non modicus aderit fructus. Prima eſt, quòd in conſuetudine. iij. To. Comment. Do. Rebuf.

Differentie inter conſuetudinem & præſcriptionem.

dine requiritur consensus tacitus populi, vel maioris partis. l. de quibus. in fin. ff. de legi. Vnde requiritur in illius probatione, quod sciente populo, & non contradicente quis vsus fuerit: vt in l. j. & ij. C. quæ sit longa consue. & per Docto. in cap. fin. de consue. & inferius dicetur in probatione consuetudinis. Præscriptio autem consensum aduersarij non requirit, sed contra ignorantem currit, l. sicut. in fin. C. de præscrip. xxx. vel xl. annorum. l. si. circa si. C. de præscrip. long. tempo. glo. in cap. fin. de consuetu. Bald. in l. fin. xv. opposi. num. xxxvj. C. de edict. diui. Adri. tollend. nisi ageretur de præscriptione iurium, l. ij. C. de serui. & aqua. & c. cum ecclesia. de cau. poss. & propriet. licet contrarium teneat Ioan. Francisc. Balb. in tract. præscrip. in j. parte, quæst. vltima.

*Iure gentium
competens
non præscri-
buntur.*

Secunda est, quod illa, quæ de iurerentium cõpetunt, non præscribuntur, 15
l. si. ff. de vsucap. Ideo non præscribitur facultas deducendi aquam ex flumine publico nauigabili. Bart. & alij in l. quominus. quæst. xv. ff. de flumi. Sed illa cõsuetudine acquiri possunt. Io. Fab. Ang. & alij in §. flumina. Inst. de rerum diui. Vnde si quis fuerit piscatus in certa parte fluminis publici, & alios prohibuerit sciente populo, & non contradicente, dicitur esse sibi ius quæsitum ex tacito populi consensu: adeo vt ipse solus possit deinceps piscari, & alios prohibere, l. si quisquam. ff. de diuer. & tempo. præscri. plenè profequitur Io. Fran. Balb. tres tradens limitationes, in d. trac. præscrip. in iiiij. parte quintæ partis princip. c. vj. col. lxiiij. cui tamen legi vltimæ dedidit nouum intellectum: vt in intellectibus meis videre erit.

*Populus op-
ponere se po-
test contra
inducentem
consuetudi-
nem.*

Item in casu Consuetudinis poterit populus vnus ciuitatis se oppone- 16
re, & profequi contra illum, qui vult Consuetudinem inducere, d. l. si quisquam. ff. de diuer. & tempo. præscrip. quia totius populi interest, cum ius illum tangat, vt in actione populari, l. j. & per totum. ff. de popul. acti. Diuersum est in præscriptione: quia is cuius interest, profequi tantum poterit. l. de vno. ff. de re iudica.

*Lex tollens
præscriptio-
nem non tol-
lit consuetu-
dinem.*

Tertia differentia est, quia vbi lex tollit præscriptionem, non videtur 17
tollere consuetudinem, quia consuetudo facti est, & eam conditor legis ignorare videtur, cap. j. de constit. in vj. cap. Imperialem. de prohib. feud. aliena. per Fede. vbi consuetudo potest permittere alienationem feudorum, non autem præscriptio. facit glos. in cap. cum non deceat. de elec. in

*Feudorum
alienationes
ex consuetu-
dine permis-
suntur.*

lexto. & in clemen. dudum. in fin. de sepul. † Vnde in hoc regno Franciæ 18
Consuetudo alienandi feuda introducta est, vt ea alienentur sicut bona alia patrimonialia: & sic feuda instar patrimoniorum habentur de consuetudine: quod præscriptio facere non posset, vt ibi, & scripsi in arbore Feudo. hoc profequitur Ioan. Raynaud. in comprehenso feudali in §. habito. col. xxiiij. de prohibita feud. aliena. per Feder. quem sequitur Iacobi. in tracta. de feud. in verbo, & cum pacto de non alienando. col. v. quod facit ad artic. ij. de prec. vbi scripsi.

*Præscriptio
aufert: con-
suetudo in-
ducit.*

Quarta, in præscriptione, ius quod ab vno aufertur, alteri applicatur. 19
Sed ex consuetudine non aufertur alicui illud, quod applicatum est alteri, sed de nouo inducitur. Bald. in rub. ff. de rerum diui. colum. ij. versic. hic ergo quæritur. num. ij. Aret. in §. flumina. in Insti. illo titul. vnde si quis prohibue

prohibuerit longo tempore piscari in mari, vt Veneti, vel in flumine publico, ius quod ipsi acquisierunt, non aufertur ab aliquo, licet illis per consuetudinem acquisitum fuerit. gl. in l. si quisquam. ff. de diuer. & tempora. praescrip. facit glo. in l. sanè si maris. ff. de iniur. sed facultas quaedam aufertur à singulis, vt non possint deinceps alij piscari extra ipsos, qui ius quaesierunt ex consuetudine.

20 Quinta, quod praescriptio tendit ad tollendum, quod est in esse productum, vt potè dominium, vel actionem, pignus, & similia. consuetudo verò tendit ad inducendum de nouo. cap. contra morem. 100. dist. vbi per consuetudinem vtendi pallio extra missarum solennia, acquiritur ius illud de nouo. & gloss. in c. nullus. iij. in j. q. j. dicit, quòd praescriptio ius auocat creatum, nouum autem non creat: de consuetudine contra. vt per gloss. vltim. & docto. ibi. in c. si diligenti. de praescrip. Ias. post alios in l. de quibus. col. x. num. xliij. ff. de legi.

21 Sexta, ex praescriptione ius priuato quaeritur, siue ex publico ius illud trahatur, siue ex priuato: per consuetudinem verò non acquiritur ius soli priuato, sed in publico vnicuique, etiam si ius trahatur ex priuato. l. venditor. §. si constat. ff. commu. praedi. vbi potest induci consuetudine, vt possit quilibet lapides ex alterius fundo cedere dato pretio. Et hoc non so-

Ius priuato ex praescriptione quaeritur, totum verò populo ex consuetudine.

lùm vni competi, sed cuilibet. † Item Consuetudo testandi coram duobus notariis in hac patria, tam vni, quàm alteri competit: quia Consuetudo est lex non scripta, & sic communis. cap. erit autem lex. iij. dist. gloss. in cap. frustra. & in cap. quæ contra. viij. distin. & in c. si. de consuet. & consuetudo comedendi carnes diebus sabbatinis à festo natiuitatis Domini vsque ad purificationem beatæ Mariæ, cuilibet de populo Parisiensi competit, iuxta consuetudinem inibi introductam, sed per praescriptionem priuatus acquirit, per consuetudinem Respub. Paulus in l. de quibus. ff. de legi. Francisc. Ripa in consilio iij. plura. rubrica. de rescript. columna penultim. post Alexand. in disputatione incipiente, Sigismundus. columna xij. versic. item confirmatur. Maleret. in tract. de electio. folio 14. columna iij. & sequ. Feli. in cap. quæ in ecclesiarum. de constitutio. columna xvj. & sequen. Iacob. in tract. de feud. in verbo. & cum Argentifodius. Gemi. consilio cxxij. In nomine. column. j.

Consuetudo testandi coram duobus notariis valet.

23 Et quando acquiritur collegio, censetur priuato acquiri, & dicitur praescriptio: quia collegium vicem vnius tenet: capitul. cum dilectus. de consuetu. Nam est quoddam corpus fictum, & representatum, l. proponebatur. ff. de iudic. l. mortuo. de fideiussoribus. & Ioan. Andreas, & Panormi. in dict. cap. fin. in gloss. vltim. quod declarat ibi Curtius, quando aliquid acquireretur collegio vt collegio: secus si personæ collegij aliquid obseruarent populo approbante, tunc diceretur consuetudo. capit. cum omnes. de constitutionibus. vbi collegij erat consuetudo de recipiendo fructus in absentia. in versicul. alia est etiam differentia, plus dicens, quòd etiam ex actibus meticolosis & violentis inducatur consuetudo: allegat Bartol. in dicta l. ij. quaestio. xvij. numero 24. & sequen. C. quæ sit longa consuetu.

Collegium vicem vnius obtinet.

*Bona fides
in consuetu-
dine non at-
tenditur, in
præscriptio-
ne sic.*

Septima differentia est, in consuetudine inducenda non requiritur 24
bona fides, imò populus cum mala fide potest inducere consuetudinem,
& sine titulo: & postea alij vtentes ea consuetudine excusantur: vt in exem-
plo superiùs allegato, si omnes comedant diebus subbatinis carnes Paris.
à festo Natiuitatis vsque ad Purificationem: nam post consuetudinem non
debet quis dubitare. cap. illa. xij. distinc. vt docet Ange. & alij, quos refert
Ias. in d. l. de quibus. colum. xj. nume. 46. Panor. & alij in cap. ij. de obserua.
ieiunior. Sed præscriptio cum mala fide induci non potest. capi. vigilantia.
& cap. fi. de præscript. regul. possessor. de regu. iuris, in vj. Alexan. consi. vj.
Vifo themate. colum. j. volumi. j. & in disputa. incipiente, Sigismundus. col.

*Ex sententia
nulla quan-
doque indu-
citur consue-
tudo.*

xiiij. † Vnde etiam ex sententia nulla, quæ in populi notitiam deuenit, in- 25
ducitur consuetudo: quia ex ea satis colligitur tacitus populi consensus.
Barto. in d. l. de quibus. in ij. q. principa. nume. 18. quem sequitur Rochus
Curtius in d. c. fi. colum. lxxix. vnde dicit Bal. in rubri. de consuetu. colum. j.
quod consuetudo est præscriptio cuiusdam ciuitatis, vel moralis obser-
uantia, quæ pro lege habetur: sed mera præscriptio est alieni vel quasi
alieni vsurpatio.

*Titulos in
consuetudine
non requiri-
tur: in præ-
scriptione cõ-
tra.*

Octaua, in præscriptione requiritur titulus, & bona fides. capit. si dili- 26
genti. in fin. de præscript. cap. j. eodem titul. in vj. hoc ita iure cautum est,
quoniam contra ius. dict. capit. j. Diuersum est in consuetudine, in qua so-
la voluntas populi, seu consensus tacitus sufficit, cum sit quædam lex. nec
est necessaria etiam tituli allegatio, glos. in cap. j. & iij. de consuetu. in vj. gl.
in c. fi. illo tit. in antiquis. & in c. super. §. præterea. in verbo, non extat me-
moriam. de rerborum significa. Anchar. in cap. cum olim. no. ix. de præscri-
ptio. Panor. in dict. capit. fina. de consuetu. Bald. in repeti. l. j. colum. viij. C.
de emancipat. libero. Alexan. dic. consil. vj. colum. ij. in j. volum. & consil.
cxxxij. super primo. colum. ij. volum. iij. & consil. xvj. In causa colum. iij.
nume. xij. volu. v. Cald. in consi. vlti. rub. de consue. & Ioann. Franci. Balb.
in trac. præscrip. in j. parte. quæst. x.

*Aequitas
in consuetu-
dine, in præ-
scriptione ri-
gor.*

Nona differentia est, quia præscriptio est rerum, consuetudo morum. 27
Bal. & Paul. in l. cum de consuetudine. ff. de legib. quam legit cum d. l. de
quibus, quod passim non procedit, quia consuetudo & rerum & morum
est, vt patet: licet primam sententiam referat, & sequatur Ioan. Franci. q.
x. & vlti. primæ partis, vbi etiam dicit in consuetudine considerari æqui-
tatem, in præscriptione autem vertitur rigor, & odium. allegat Bald. in d. l.
de quibus. & consuetudo nemini facit iniuriam, quia est lex voluntaria,
præscriptio sic. gloss. in l. nam hoc natura. ff. de condic. indeb. Barb. in cap. j.
qui feu. dare possunt. in addit. ad Bal.

*Restringen-
da præscri-
ptio, consue-
tudo verò
amplianda.*

Decima differentia, præscriptio tanquam odiosa est restringenda, nec 28
extenditur etiam ad similia. l. cum quidam. ff. de liber. & posthu. cap. odia.
de reg. iuris, in vj. Bart. & Ias. in l. fi. ff. de eo per quem factum erit. & regu-
la est, quantum possessum, tantum præscriptum, l. quod meo. in fin. vbi
Docto. ff. de acquiren. possess. l. j. §. si quis hoc interdicto. de itinere acty-
que priuato. vbi Barto. & in l. si publicanus. in fin. de public. Panormi. &
Felin. in capitulo auditis. de præscrip. Ioan. Franci. in tract. præscrip.
in ij.

- in ij. parte. colum. iij. versic. facio igitur regulam. consuetudo verò, cùm sit fauorabilis, amplianda est: saltem amplior interpretatio in ea fieri debet, quàm in præscriptione: quia illa dispositionem habet vniuersalem: præscriptio verò non. cap. cùm olim. de consue. Inn. & Anto. in capit. fin. de offic. archidiano. Cardi. in clemen. prima. de supplen. neglig. prælatorum. vnde consuetudo extenditur ad alias res, & personas eiusdem Pro- uinciæ, cùm vnicuique acquiratur per eam. capitul. sopitæ. & ibi Ancha.
- 29 notab. iij. de censib. † Vnde si Parisiensis nubat Tholosæ, vxore præmor- tua lucrabitur bona vxoris, ac si Tholosæ natus fuisset: quia illa consue- tudo extenditur ad illos, qui ibidem nubunt, nisi onerosa sit, & exorbi- tans. Paul. in d. l. de quibus. colum. iij. per l. quod non ratione. ff. de legib. Romanus consi. ccccxcvj. In casu. nume. 4. per l. si verò. §. de viro. ff. soluto matri. Ripa in cap. cùm ecclesia. num. 125. de causa posses. dicit extendi ad similia. allegat d. l. quod non ratione. ff. de legibus. Idem firmat Ioan. Ma- ria, vulgò Riminaldus, in l. more. colum. x. versicu. in eadem. ibi, item con- suetudo. ff. de iuris. omnium iudi. vbi dicit fuisse magnam contentionem de consuetudine, quæ erat Mantuæ in contractibus, an extenderetur ad vltimas voluntates. & Cardinal. in clemen. vna. colu. vij. nume. xj. de sup- plenda neglig. prælatorum. dicit consuetudinem extendi de loco ad locum, sed non de iure ad ius. Et Ludo. Roma. consil. cxxliij. ad prædicto- rum. Sed regula inferiùs subiicitur, quòd consuetudo non extenditur: ibi fusiùs cicam.
- 30 Vndecima est, quia præscriptio locum habet tam in rebus mobilibus, quàm in immobilibus, corporalibus, quàm in incorporalibus §. j. de vsu- capio. in Institu. & per totum. capit. auditis. & sequent. de præscript. con- suetudo verò in incorporalibus, vt in seruitutibus, iurisdictionibus, & simi- libus: vt docet Hostien. in summa de consuetu. §. fin. versiculo extra sum- mam. vbi etiam aliam tradit differentiam: quòd vbi consuetudo præten- ditur, admittitur probatio in contrarium. argumento l. litibus. C. de agri- col. & censu. libro vndecimo. sed contra præscriptionem non admittitur.
- 31 † quod dictum intelligerem verum, nisi consuetudo iam esset inducta, & confirmata: tunc partes non reciperentur ad probandum contrarium, antea verò sic, vt dicitur inferiùs articulo ij. etiam contra præscriptio- nem possum probare interruptionem, l. naturaliter. ff. de vsucapionibus, & alia quæ dicuntur in l. cùm notissimi. C. de præscriptio. xxx. anno- rum.
- 32 Duodecima differentia est, quia consuetudo est ius disponens, & ex consensu totius populi, vel maioris partis vniuersitatis. Præscriptio ve- rò est ius constitutum. §. sine scripto. de iure natu. Insti. & in d. l. de quibus. Præscriptio verò est ius dispositum, quo quæruntur iura formalia, dire- cta, & similia ex consensu singulorum inductum: vt patet in dict. l. de qui- bus. & in l. alienationis. de verbo. sign. † Et hac ratione consuetudo præ- iudicat aliis, quia in ea consentiunt singuli tanquam vniuersi. d. l. de qui- bus. Aegi. Bellamera. consil. x. factum est tale. col. xv. in iij. dubio. Præscri- ptio verò inter quosdam non præiudicat aliis, l. si quis emptionis. in prin- cipio.

Parisiensis nubens The- losæ fructu consuetudine Tholosana.

Consuetudo in incorpo- ralibus, præ- scriptio etiã in corpora- libus.

Quando con- tra consuetu- dinē nō pro- batur.

Consuetudo est ius dispo- nens, at præ- scriptio ius dispositum.

C. de præscrip. xxx. anno. l. naturaliter. ff. de vsucapio. quia in ea consentiunt homines tanquam singuli, non tanquam vniuersi. Dinus in reg. iur. quòd omnes. de reg. iur. in vj. Bart. in l. ij. nume. xj. C. quæ fit long. consue. Sequitur Curtius in tracta. de consuetu. c. fi. col. lxxviii. & sequent. versicu. alia est differentia.

Potest etiam consuetudo præscriptio dici, diuerso tamen respectu: vt 34 c. ij. de consuet. lib. vj. Panor. & alij in d. c. fi. illo tit.

*Princeps cõ-
sra præscri-
ptionem re-
leuat.*

Item vidi Principem sæpius releuare contra præscriptionem: sed non 35 regulariter contra consuetudinem, nec debet, nisi ex maxima causa, & faciendo mentionem illius, c. j. de consue. in vj. Nempè Bal. ait in c. j. de natura feudi. quòd Princeps tenetur consuetudines obseruare, & ius consuetudinarium ligat ipsum, c. j. de prob. Mar. Carr. in tracta. de prin. nu. ccv. Imò consuetudo quæ disponit in ipsum Principem maior est Principe, teste Bald. in c. j. de suc. feu. vt refert Ias. in confi. j. in prin. vol. j. quod est verum, si rationem contineat naturalem: vt dicit Bal. in §. fi. qui feu. dar. poss. quia fortius est ius naturale, quam principatus, secundum eum. Ideò non poterit diuestire vasallum sine causa, vel officialem suum, officio priuare.

*Necessaria
ad consue-
tudinem.*

QVARTO QVOD SINT NECESSARIA ad inducendam con 36
suetudinem videamus: Respon. multa. Primò, quòd moribus vtentium (id est) tacito consensu sit introducta, vel maioris partis populi, l. de quibus. cum ll. seq. ff. de legi. l. quod maior. ff. ad municip. † Et sic in inducenda consuetudine requiritur consensus populi, non Principis: licet contrarium teneat gloss. in cap. frustra. viij. dist. quæ communiter reprobatur à iurium interpretibus, tam ibidem, quàm in capit. fina. de consuet. vbi Cur. aliquas adducit limitationes, quæ omnes solent reprobari, ob id eas non refero.

*Consuetudo
continuata
sit per decem
annos.*

Secundò requiritur, quòd vsus sit continuatus longo tempore, vt de- 37
cem annorum. §. sine scripto. Institu. de iure natur. Nam ea, quæ longa consuetudine comprobata sunt, ac per annos plurimos obseruata, velut tacita ciuium conuentione non minus, quam ea quæ scripta sunt, iura seruantur. l. sed ea. ff. de legib. requiritur etiam quòd non sit interrupta ante decem 38 annos, alias non diceretur consuetudo, vt ibid icitur, per plurimos annos obseruata. In rebus autem ecclesiasticis requiruntur quadraginta anni. cap. cum de beneficio. de præb. in vj. cap. de quarta. extra de præscrip. gloss. in c. mos. est. i. dist. Io. Fab. & Ang. in d. §. sine scripto.

*Præscripta
consuetudo
quid sit.*

† Et quòd Iurisconsulti vocant diuturnam consuetudinem, l. diuturna. 38 ff. de legib. vel inueteratam, d. l. de quibus. ibidem, vel longam, in l. j. C. quæ fit long. consue. professores Canonum vocant præscriptam, quasi longo tempore inductam, & obseruatam. Nam ille mos & vsus debet esse continuatus tempore requisito ad præscriptionem, videlicet per decem annos, & sic postea dicitur consuetudo, non antea: vnde ius ciuile & canonicum conueniunt in hoc, quicquid dicant Doct. in contrarium in d. c. fi.

*Consuetudi-
nis nomine
quid veni-
at.*

Ex quo infertur, q̄ consuetudinis nomine venit consuetudo præscripta, 39
quasi lōgo tēpore inducta. c. Cumana. de ele. vbi Pan. & alij: quia antequam inducta sit, nō potest dicitur consuetudo, & sic in vanum super hoc disputant

Doct.

Doct. vnde dicit Bald. in cap. j. de feu. cog. quòd consuetudo antequàm sit præscripta, id est, inducta, non dicitur consuetudo, sed voluntas inducendi consuetudinem, quæ antequàm sit inducta, requirit factum, id est vsum, & ipsum consuescere: quæ debent esse antequàm consuetudo inducatur, quod consuetum dici potest ex duplici actu, l. vniuersorum. ff. de pignor. act. cap. querelam. de elec. sed non dicitur consuetudo, nisi longo tempore inducta sit. c. cum ecclesia. de causa poss. Nam contrahere facti est contractus iuris, l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iure iuncta l. consilio. ff. de cur. fur. sic dicimus in verbo consuescere, vel consuevit, & in ver. consuetudo, quia verbum consuevit, est facti, consuetudo iuris. Et sic tolluntur obiectiones Doctorum, vt inferiùs abundantius dicetur.

41 Tertiò, frequentia actuum requiritur, l. an in totum. ibi, præses probatis his, quæ in oppido frequenter in eodem genere controuersiarum seruata sunt. C. de ædifi. priua. Et aliquando duo actus sufficiunt, si sint notorij, alias secus gl. in d. §. sine scripto. & l. pen. ff. de rit. nup. gloss. in cap. mos est j. dist. Tamen non requiritur quòd sint iudiciarij: licet glo. teneat contrarium in d. §. sine scripto. & l. ibi in addi. ad Porcum. Et quot actus sint sufficientes ad inducendam consuetudinem, dicit stari arbitrio iudicis, arg. l. j. ff. de iure delib. vbi dicunt tot requiri actus, ex quibus consensus populi tacitus colligatur. Panor. & alij in d. c. fi.

Frequentia actuum in consuetudine.

42 Quartò requiritur, quòd cum ratione sit inducta, non per errorem, aliàs esset corruptela. c. fi. de consuetud. l. quod non ratione inductum est, sed errore primùm, deinde consuetudine obtentum, in aliis similibus non obtinet. ff. de legib. licet quidam legant sine negatiua, tamen ista videtur vera lectio, vt ea quæ per errorem inducta sunt, non extendantur ad similia: quia consuetudo sine veritate vetustas erroris est c. consuetudo. viij. dist. dist. dist.

Errore inducta consuetudo an valeat.

43 Quintò quòd sit ius non scriptum, nisi esset scriptum ad probationem, vt consuetudines feudorum, quæ non propter hoc desinunt habere nomen consuetudinis: Doct. in proemio feudorum. & tantæ authoritatis hoc ius habetur, & in tantum probatum est, vt non fuerit necesse scripto id comprehendere, l. imò. ff. de legib. gloss. & Doct. in dicta l. de quibus. ideò apparet quòd consuetudo est partim redacta in scriptis, partim moribus tantùm vtentium est reseruata. Quæ in scriptis redacta est, constitutio siue ius vocatur: quæ verò in scriptis redacta non est, generali nomine consuetudo videlicet appellatur. sunt verba text. in cap. consuetudo. prima dist. dist.

Scripta consuetudo si sit, an ideo nomen amittat.

44 Sextò, quòd sit rationabilis, & honesta, cap. fi. de consuetu. & tunc dicitur rationabilis, quando religioni conuenire, disciplinæ congruere, & saluti proficere videtur. d. cap. consuetudo. j. dist. Item nemo consuetudinem rationi & veritati præponat, quia consuetudinem ratio & veritas semper excludit. cap. veritate. viij. dist. & ideò mala consuetudo non minus quàm perniciosa corruptela est abiicienda, & vitanda. cap. mala. ibidem. & sufficit quòd sit rationabilis in quamplurimis, licet non in singulis: quia in legibus, & consuetudinibus inspicimus genera singulorum, non singu

Rationabilis sit consuetudo.

singula generum. l. nam ad ea. & l. ex his. ff. de legib. Bald. in rubr. de consuetud. in de cretal. colum. ij.

Ius naturale non tollitur consuetudine.

Septimò, requiritur quòd non sit contra ius naturale: alias non valeret, 45
cùm sit immutabile. §. sed & naturalia. Instit. de iure natu. quando in ratione naturali est fundatum. c. fi. §. his ita. vj. dist. cap. omnis ætas. xij. q. j. Bar. in l. j. §. remouet. ff. de postu. & ius naturale fundatum in præsumptione naturæ est mutabile, vt fera fiat mansueta, secus si ex necessitate naturæ: vt non alere filios. Ange. in dicto. §. sed & naturalia. ac etiam in aliquibus casibus mutatur, vt in libertate, & in seruitute: non in totum. glōf. & Doc. in cap. à nob. s. de decim. & d. §. sed & naturalia. Vnde his verbis dicit tex. in cap. quo iure. in fi. viij. distin. dignitate verò ius naturale similiter præualet consuetudini, & constitutioni: quæcunque enim vel moribus recepta sunt vel scripturis comprehensa, si naturali iuri fuerint aduersa, vana & irrita habenda sunt.

Filij vt non alantur à parentibus non valet consuetudo.

Vnde non valet consuetudo, vt filij non alantur à parentibus. Panor. in 46
d. cap. fi. & ibi Curt. col. lv. in iij. conclusio. nisi Consuetudo ex causa distingueret, aut limitaret, vt pote si disponat, vt filij ingrati non alantur. text. in l. si quis à liberis. §. idem iudex. ff. de libe. agnoscen. Pan. & alij in d. cap. fi. §. causas. in authen. vt cùm de appel. cognos. collatio. viij.

Lactare filios suos matres ipsæ debent.

Nec etiam valeret consuetudo (quæ Parisiis maximè viget) quòd ma- 47
tres non lactent filios, nec ipsæ excusantur, quia ex sola carnis incontinentia videtur inuentum fuisse, nempe dum continere nolunt, despiciunt lactare quos gignunt, teste August. in cap. ad eius verò. v. dist. nisi mater esset Illustris, quæ eos sine dedecore alere non posset. Bal. & alij in l. alimenta. C. de neg. gest. Sed quod maius decus illustri mulieri esse posset, quàm lactare filium suum? sicut Virgo sanctissima lactauit Iesum Christum, licet excusationem prætereundere potuisset, quòd Virgo esset: sed volenti nihil difficile.

Aucupandi vel piscandi ius consuetudine tolli non potest.

Ad hæc non valet consuetudo, vel prohibitio aucupandi, piscandi, vel 48
venandi, quia id de iure naturali competit, quo omnium vna est libertas, acquisitio eorum quæ de cælo, terra, marique capiuntur. cap. ius naturale. j. dist. §. ferè. Insti. de rerum diui. nisi cum fraude fieret venatio, quia tunc prohiberi potest, vt si fiat instrumento, vel modo prohibito, sicut est instrumentum aucupij, quod vulgò *la tone*, siue *la tonelle*: quia omnia illius generis animalia sic capi possent, & postea non inuenirètur: vt docet patruus meus Rebuf. in l. vna C. de vena. ferar. libr. xj. §. retia. de pa. te. & eius violator. Jacob. in trac. de feu. in verbo & cum venationibus, & cum piscationibus. alia multa scribit Cur. in d. c. fi. de consue.

Ius gentium consuetudine tolli non potest.

Item non valet consuetudo contra ius gentium, quia est ratione na- 49
turali inductum. §. ius autem gentium. Instit. de iure natura. & potentius est ius gentium, quàm principatus, teste Bald. in §. fi. qui feudum dare possunt. quod olim erat verum, antequàm translatum esset Imperium in Principem per legem Regiam. l. prima. ff. de constitu. princip. sed hodie videmus contrarium de facto. Ias. in repetitio. l. quo minus. not. iij. ff. de fluminib.

Et sic

- 45 50 Et sic nec valeret consuetudo, quòd quis priuaretur dominio rei suæ si- *Dominio rei suæ an quis priuati possit sine causa.*
 ne causa, quòd est de iure gentium, l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur. nec etiam
 rescriptum Principis. glo. in l. quoties. C. de precib. Imper. offe. Ias. in l. Bar-
 barius. ff. de off. præto. c. quæ in ecclesiarum. de constit. nisi pretium eidem
 pro re solueretur, & de consensu illius: vt patet de Nabor. 3. Reg. c. xxj. & in
 l. ij. C. quib. ex cau. ser. pro præm. lib. accip. & l. venditor. §. si constat. ff. com-
 46 51 mu. præd. Ant. de Burgos in rubric. de emp. & vend. col. pen. † Item nõ va- *Incidere li- gna in alie- no an quis de consuetu- dine possit.*
 let consuetudo, quòd quis incidat ligna in nemoribus alienis, si non suffi-
 ciant ligna domino: quia rationi naturali repugnaret, quòd extraneus do-
 mino præferretur, d. l. venditor. in fi. ff. commu. prædio. capitulo suggestum
 de dec. Pan. in d. c. dilecti. in j. gl. de arb. Cur. in repe. c. fi. col. lvij. de consue-
 versi. quarta sit conclusio. & quia charitas bene ordinata à seipso incipit. l.
 alterius. C. de seruit. & aqua.
- 46 52 Fallit quando illa consuetudo concerneret fauorem publicum, l. item si
 verberatum. ff. de rei vend. gl. & Doct. in l. fi. C. si contra ius, vel vtilita. pub.
 & in c. quæ in ecclesiarum. de const. debet tamen etiam eo casu tradi rei æ-
 stimatio. d. l. serui. C. ex quibus cau. ser. pro præmio libert. d. l. Barbarius. ff.
 de offi. præto.
- 47 53 Vel nisi esset modicum præiudicium, vt in l. quoties. C. de preci. Imper.
 offer. dixi abundè in tract. de lite. dilator. ideò his nunc contentus ero, post-
 quàm dixero Floren. in prima parte summæ, tit. xvj. §. iij. de leg. consue. de-
 scribere octo requisita. sed vel sub prædictis cõprehenduntur, vel non sunt
 necessaria, ob id ea missa facio.
- 48 54 His adde quatuor secundum Bal. in rub. de consue. col. ij. quæ tantum di- *Quatuor in- ducunt con- suetudinem.*
 cit possunt & inducere consuetudinem. Scilicet mores, tempus, ratio, &
 consensus populi. primum patet in d. §. sine scripto. de iure natu. in Instit.
 Secundum, nempe tempus, in l. de quibus. l. diuturna. ff. de legib. Tertium,
 scilicet ratio, patet in l. quod non ratione. ff. eod. Quartum est cõsensus po-
 puli, qui sicut expressus se habet in statuto, ita & tacitus in consuetudine, d.
 l. de quibus. ff. de legib.
- 49 55 Vltimò non valet lex, ordinatio, statutum, vel consuetudo contra liber- *Consuetudo contra eccle- siasticam li- bertatem nõ valet.*
 tatem ecclesiasticam. auth. cassa. C. de sacrosanct. eccl. cap. nouerint. de sent.
 excom. extrauag. vna. in tit. de consue. in communi. doct. in c. ecclesia sanctæ
 Mariæ. de const. Ideò protestatur Papa in §. & cùm omnium. de firma. con-
 cordat. stabil. se nolle approbare consuetudines, vel statuta Gallia præiudi-
 cantia quomodolibet libertati ecclesiasticæ. Vnde ignoro quo iure laici *ab*
 quidam se possint tueri contra ecclesiam, & clericos passim cognoscentes.
 vide Roch. in d. c. fi. col. lvij. & seq.
- 56 Sed an consuetudo laicorum teneat clericos, vel ecclesias? Communis
 conclusio Doct. est non ligare. per c. ecclesia sanctæ Mariæ. de const. Io. Fa.
 in l. ij. C. quæ sit lon. consuet. limitat, quando à clericis & laicis inducta ef-
 fet. & Curt. in d. c. fi. q. xj. tradit regulam cum decem ampliatio. & c. xij. limi-
 tationibus. Ibi videte. & quæ scripsi in proæmio Ordinatio. in prima gl. in
 57 primo Tomo. † Et an clerici consuetudinibus laicorum vti possint. quòd
 sic, obseruata consuetudinis forma. per c. si in adiutorium. x. distinct. capit.
 dilecti.

dilecti. de foro compet. Bal. in l. omni in nouatione. C. de sacrosanct. eccle. Vnde si consuetudo adsit, quod duo notarij conficiant testamenta, clericus poterit conficere testamentum coram duobus notariis, dū tamen sint duo & vnus cum duobus testibus non sufficeret, quia forma consuetudinis nō esset seruata. Ias. in d. l. de quibus. col. ij. ff. de legib.

Et an consuetudo liget exteros: quod non, docet gl. in c. quæ cōtra. viij. 58 dist. l. fi. ff. de iurisdic. omn. iud. c. fin. de consti. nisi ille exterus in loco consuetudinis contraheret, aut aliud ageret, seu degeret. c. illa. xij. distin. Bart. & alij in d. l. de quibus. dicas vt per eos, & per Curtium in d. c. fina. q. xij. vbi septem modis limitat.

*Leges an cō
suetudine
tollantur.*

QVINTO DICENDVM EST, an consuetudo legem tollat? Et 59 super hoc conclusiones faciendæ sunt sequentes. Prima est, quod consuetudo generalis tollit legem generalem præcedentem, l. de quibus. ff. de legib. & nullum est ius merè positium, quod consuetudine mutari non possit, Bal. in §. præterea. j. col. j. de prohib. feud. aliena. per Fede. vnde cū hæredes instituti sumus, adita hæreditate, omnia quidem iura in nos transeūt: possessio autem nisi naturaliter apprehensa sit, ad nos non pertinet, l. cū hæredes. ff. de acq. posses. de consuetudine tamen generali regni Franciæ, possessio bonorum defuncti transit in hæredem, etiam non apprehensa, & testator moriendo transmittit possessionem in hæredem, & dicimus, mortuus saisit viuum. Et hæc consuetudo generalis Regni vbique tollit legem, & idem in aliis generalibus Regni consuetudinibus, videlicet de retractu, & aliis.

*Intellectus
ad l. ij. C.
quæ sit lon-
ga consuetu-
do.
Rationē an
consuetudo
vincat.*

Nec obest l. ij. C. quæ sit longa consue. dicens, Consuetudinis, vsusque 60 longæui non vilis authoritas est, verū non vsque adeò valitura momento, vt aut rationem vincat, aut legem scriptam. gl. & Doct. ibi. interpretantur vincat, pro tollat: quod non approbo. † Sed verus (vt arbitror) est sen- 61 sus, vt consuetudo non vincat rationem, id est, non superet legem, quia nō est ratione aut lege fortior, sed inducta, habebit legis effectus, & valebit sicut lex, & omnes tenebit: vt inferius dicam in sequen. q. Vnde dicit text. in capit. diuturni mores legem imitantur. xij. distin. † Sed quando est inducta 62 contra legem, ipsa seruatur, & illam legem vincit. Sed dicet quis, quomodo potest consuetudo vincere legem, cū lex sit rationabilis? l. cū ratio. ff. de bonis damnato. & consuetudo non potest esse rationabilis contra rationem. Respon. multiplex est ratio, & pro diuersitate locorum, & temporum. capitulo non oportet. de consanguinit. ideo potuit primò esse ratio in lege condenda, quæ nunc cessat. & fortior est contraria ratio in consuetudine: & ob ista fortior ratio, quæ consuetudini inhæret, tollit aliam legem, & rationem illi adhærentem. Ioan. Andr. & alij in cap. fi. de consuetud.

Et sic consuetudo specialis loci tollit legem etiam generalem, ibi, non 63 in alio loco. l. venditor. §. si constat. ff. commu. prædio. licet Bartol. in dicta l. de quibus. intelligat dicto §. si constat. in lege speciali. Sed idem est in generali: quia tantæ authoritatis est consuetudo, sicut lex generalis, vel localis, seu specialis. quod intellige quando consuetudo esset rationabilis.

Porc. in

Porc. in d. §. sine scripto. & ibi Ias. in addit. ad eum. in sti. de iure natu. tamen non tolleretur consuetudo legem diuinam, c. consuetudinem. ix. dist. gloss. in
 64 c. frustra. viij. distin. Bartol. & alij Doct. in d. l. de quibus. † nec valeret contra Concilia generalia, vt pote quòd quis in anno non semel confiteretur: vt in c. omnis. vbi scripsi. de poeni. & remiss. vel quando disponderet contra publicam vtilitatem, l. nec damnosa. C. de precibus Imperato. offerend. Pyrrhus in reg. nemo alieno. §. temporales. ff. de reg. iur.

Concilia generalia non tolluntur consuetudine.

65 Consuetudo etiam generalis de nouo inducta tollit aliam consuetudinem generalem, nec non specialis consuetudo tollit generalem in illo loco, in quo specialis viget, & specialis specialem. Tamen non debent nisi ex maxima causa induci nouae consuetudines. & reprehenduntur Canonici Parisien. qui sine sui Episcopi consensu nouas inducebant consuetudines, cum nouitates discordiam pariant, capit. cum consuetudinis. de consue. quia in rebus nouis constituendis, euidentis esse debet vtilitas, vt recedatur ab eo iure, quod diu æquum visum est, l. ij. ff. de mand. princi.

Consuetudo tollit consuetudinem.

66 † Imò per vnicum actum maioris partis populi interrumpitur consuetudo nondum completa, per gloss. in l. nemo. §. temporalis. ff. de reg. iur. Fel. in cap. cum accessissent. col. antepenul. de constit. Et quando prima consuetudo interrumpitur, redimus ad ius commune, gloss. in l. cum de consuetudine. ff. de legibus. Si verò fuerit completa, tunc per vnum actum consuetudo non tollitur, sed eo modo, quo inducta fuit, & sic per contrariam consuetudinem. tex. in l. fin. C. de seruit. & aqua. facit cap. j. de reg. iur. Ias. & alij in d. l. de quibus. ff. de legib. quòd limitat Curt. in d. cap. fin. col. 50. & sequen. vbi vide.

Interrumpitur consuetudo.

67 Secunda conclusio, quando consuetudo præcedit legem, tunc lex sequens tollit consuetudinem, l. iij. §. diuus Adrianus. ff. de sepulchro viol. ibi, quia tamen si lex municipalis permittat in ciuitate sepeliri post Principalia rescripta, an ab hoc discessum sit, videamus: quia generalia sunt rescripta, & oportet Imperialia statuta suam vim obtinere, & in omni loco valere. authen. nauigia. C. de furt. vide quæ scripsi in tract. de præcon. ar. ij. in ij. Tomo.

Lex tollit consuetudinem.

68 Obseruatio tamen legum, consummatio incorruptionis est. Incorruptio autem facit esse proximum Deo. verba sunt Salomon. Sapien. vj. c. & dicitur Esaiæ. xxiiij. c. Quia transgressi sunt leges, mutauerunt ius, dissipauerunt foedus sempiternum, propter hoc maledictio vorabit terram, & peccabunt habitatores eius, ideòque infanient cultores eius, & relinquentur homines pauci. Vide Barb. in cap. cum consuetudinis. de consuetu. Rauen. in rub. de offi. deleg. fol. 216. bonum est igitur se continere in iure, & non inducere tot consuetudines, futilisue leges: vt scripsi in procemi. consti. Regiar. in j. Tomo.

Mala proueniunt ex legibus vel consuetudinibus non seruatis.

69 Nota, quòd verba contrahentium debent intelligi secundum consuetudinem patriæ, Bar. in l. vt iurifurandi. §. si liberi. col. ij. ff. de oper. liberto. Ias. consi. cxxxvij. in causa. col. j. vol. iij. & verbis consuetudinum & statutorum est inhærendum. Ias. consil. cxlvij. per decretum. col. j. vol. iij. quod ad multa potest adaptari.

Verba debent intelligi secundum consuetudinem patriæ.

Effectus & vis consuetudinis.

SEXTÒ QVAERO, QVAM VIM habeat cōsuetudo? Hæc quæstio 70
est utilis, ob id effectus principales referam. Imprimis omnes debent ser-
uare consuetudines, sicut leges, l. diuturna consuetudo pro iure seruari so-
let. & l. de quibus. ff. de legib. Magni enim faciunt prouinciales seruari sibi
consuetudinem, l. obseruare. §. ingressorum. ff. de off. procon. & sicut pre-
ses tenetur seruare leges, ita & consuetudines locorum, tam in ciuilibus,
quam in criminalibus, per d. l. obseruare. Curtius in c. fi. iij. no. de consue. &
Bal. consi. cccxviii. quidam nobilis. in ij. vo. ibi dicens, consuetudini sicut
matri adhibendam reuerentiam. † Vnde iudices in hoc Regno adiguntur 71
iuramento ad seruandum tam Ordinationes, quam locorum consuetudi-
nes. non tenentur tamen eas seruare nisi rationabiles, & licitæ fuerint, cap.
dilecti de maio. & obed. c. j. de iureiu. in vj. quod est verum antequam à Re-
ge approbatæ sint, sed post approbationem illas sequi debent, & secundum
eas iudicare, nec disputare eis licet an sint licitæ, l. si Imperialis. C. de legib.
c. cum dilectus. ibi, approbata. de fide instr. Parlamenta tamen solent etiam
post approbationem de illis iudicare, vt sapius vidi, & modificare: nec li-
cet partibus aliquid contra consuetudinem generalem ponere.

Transgressor consuetudinis punitur.

Secundò, transgressor consuetudinis sicut transgressor legis punitur, & 72
sicut præuaricatores diuinarum legum, ita contemptores ecclesiasticarum
consuetudinum coercendi sunt cap. in his. xj. dist. Bal. in l. j. per illum text.
C. quæ sit long. consue. quod semper intellige, quando sunt approbatæ &
notoriæ. cap. ecclesiasticarum. xj. dist. vt per Fel. & alios in cap. nam con-
cupiscentiam. de consti. facit l. sacularij. §. sunt quædam. ff. de extraor.
crimi. & cap. ij. de maiorit. & obed. vicem enim legis obtinet consuetudo,
l. fin. C. de testa.

Peccat contrarietatis consuetudinis.

Tertiò peccat qui aduersatur consuetudini rationabili, arg. d. cap. in his 73
Fel. in cap. j. col. ix. de sponsa. vnde si quis ieiunaret die Dominico, esset
transgressor consuetudinis, quæ pro lege obseruanda est: & consuetudo
diem Dominicum, diem lætitiæ habet, non ieiunij. Archid. in cap. vtinam.
xxvj. dist. c. si quis tanquam. xxx. dist.

Consuetudo etiam in cōscientia seruanda est.

Ideò consuetudo etiam in foro conscientie est seruanda, nisi tenderet 74
in periculum animarum, c. denique. iij. d. quia lex ciuilis est pars legis diui-
næ: vt dicit Bal. in prælud. feudo. col. iij. allegat no. in c. super specula. extrà
ne cle. vel monach. quod nihil facit: & ista ratio periclitatur, vt alibi dixi:
nec inuenio quod lex ciuilis sit pars legis diuinæ, nec econtra: quia sunt
omninò separata: vt docet Floren. in prima parte summæ rubr. de lege
diuina. & seq. † Et sicut legis virtus est, imperare, vetare, permittere, & pu- 75
nire: ita & consuetudinis, l. legis virtus. ff. de legib. imò magnæ authoritatis
hoc ius habetur, quod intantum probatum est, vt non fuerit necesse scri-
pto id comprehendere, l. imò. ibidem.

Legis & cōsuetudinis virtus.

Authenticū facit instrumētum cōsuetudo: non tamē tabelliones gene- rales.

Quartò, consuetudo facit instrumentum authenticum, quod aliàs non 76
esset, & vt credatur priuata scripturæ, cap. cum dilectus. de fide instr. Feder.
consi. cxix. nulli dubium. in fi. & Dec. consi. dcxviii. In casu. col. j.
† Non potest tamen consuetudo creare tabelliones generales, cap. cum 77
P. tabellio. vbi. Inno. de fid. instrum. refert. Bal. in rub. de consue. num. 13.

Quintò,

- 78 Quintò, potest etiam facere vt credatur instrumento Notarij sine re-
ftium inscriptione. Doct. in c. cum dilectus. Rauen. in c. cum vigesimum de
offic. delega. vbi etiam dicit consuetudinem posse detrahere fidei instru-
menti, quod alias de iure est validum.
- 79 Sextò, dat iurisdictionem etiam priuatæ personæ, cap. cum contingat. in *Iurisdictio*
fi. de foro compet. l. j. C. de emanc. lib. & l. viros. C. de diuer. offi. lib. xij. & *quaritur cō-*
Corf. in fin. inci. statutum. xvj. etiam foeminis, l. cum prætor. in ver. moribus. *suetudine*
ff. de iud. c. dilecti. de arb. Roc. Curtius. in c. fi. no. 4. ver. octauò infertur. de *etiam mu-*
ff. de iud. c. dilecti. de arb. Roc. Curtius. in c. fi. no. 4. ver. octauò infertur. de *licri.*
80 confue. vbi plenè explicat, & limitat. † Imò quandoque potest notarium à *A falso ex*
pœna falsi excusare: vt si fortè sit consuetudo, quòd notarius scribat nomi- *cusat cōsue-*
na etiam absentium, aliàs falsi punitur illos scribens, c. quanto. de his quæ *tudo.*
fiunt à præla. Bald. in c. j. de feu. cogni. refert Iaco. in d. l. de quibus. col. pen.
& alias quendam ex hoc liberaui.
- 81 Septimò consuetudo disponit etiam circa ea, quæ sunt Principi refer- *Reservata*
uata, c. super. §. præterea. de verb. signi. Maleret. in tract. de elect. fol. 24. *principi e-*
Albe. Brun. confi. xxij. in mater. feud. Ioan. Franc. Balb. in tract. præscript. in *siã consuetu-*
v. parte principa. q. vij. col. xvij. *dine dispo-*
nuntur.
- 82 Octauò, præbet mandatum agendi, l. nulli. iuncta gl. ff. quod cuiusque *Mādatur*
vniuer. nomi. l. pe. de iure fil. lib. x. vnde is poterit agere sine mandato, cui *ad agēdum*
permittit consuetudo. Bal. in c. j. nu. 5. qui feu. dare possunt. *præbet con-*
suetudo.
- 83 Nonò, facit etiam legitimum, qui alias erat illegitimus ad promotio- *illegitimum*
nem, c. cum olim. de cler. coniu. & ibi plenè glo. & Doct. *consuetudo*
legitimum
- 84 Decimò, omisio solemnitatis etiam ex consuetudine inducæ vitiat *facit.*
actum. Panor. in proce. decret. Greg. ideò non valet instrumentum, si non *Solēnitatis*
interuenerint solemnitates de consuetudine requisitæ. gl. in auth. vt præp. *ex consuetu-*
nom. Imper. §. si qua verò. in verb. authore. coll. v. Bal. in prin. de pac. cōstā. *dine intro-*
Et notarij debēt in instrumētis clausulas solitas apponere, alias non valet *ducte omis-*
instrumentū. gl. in l. generali. C. de tab. lib. x. Fel. plenè. in c. iij. no. de spons. *sio vitiat a-*
ctum.
- 85 Vndecimò, vim habet decreti, & tenaciter obseruata vim iustitiæ. tex. *Testādium*
iuncta. glo. in §. fi. in authen. de vsur. nautic. colla. ix. Bald. in c. j. num. 5. qui *præbet con-*
feud. dare possunt. *suetudo.*
- 85 Duodecimò, potest consuetudo conferre filiofamil. ius testandi. arg. c. *Testādium*
Raynutius. & ibi docto. de testa. sed non monacho: quia repugnat regulæ. *præbet con-*
Bald. in auth. ingressi. no. ij. C. de sacrosanct. eccle. *suetudo.*
- 87 Decimotertiò etiam potest disponere, quòd iudex scribat acta: & in his *Iudex acta*
credatur ei, contra cap. quoniam contra. de prob. hoc. docet. Bar. in l. feruus *ex consuetu-*
communis. col. ij. ff. de stipu. ser. Are. in cap. ex literis. de proba. per c. cum *dine scribe-*
dilectus. de fide instru. *re potest.*
- 88 Decimoquartò, Princeps condendo legem, non videtur derogare con- *Consuetudi-*
suetudini: quia est facti, & in facto consistit, & Princeps eam ignorare vide- *ni an Prin-*
tur. c. j. de constit. in vj. idem dicimus per rescriptum Principis nisi de con- *ceps videat-*
suetudine fiat mentio. Arch. in c. in his xj. dist. Barb. in d. c. cum consuetu- *tur deroga-*
dinis. dixi in c. ij. de præconiis. in ij. Tomo harum constit. *re per legē.*
- 89 Decimoquintò, excusat in foro contentioso, sed non à pœna gehen- *Consuetudo*
nali, & sic in foro animæ, c. denique. iij. dist. gloss. in cap. cum venerabilis. *non excusat*
nali, & sic in foro animæ, c. denique. iij. dist. gloss. in cap. cum venerabilis. *à pœna ge-*
hennali.

de consuetu. Panor. in c. vult. in fi. de const. Roma. sing. xix. an consuetudo.
 & Fran. Cremen. sing. cxlix. mos puerorum. vbi dicit se excusasse puerum,
 qui interfecerat alterum puerum ad lapides de consuetudine ludentem,
 quod vsu venit Carcaffona: & in Montepessulano in festo hilariorum vna
 pars ciuitatis proicit mala punica contra alteram: ibi si vnus sine dolo
 occidatur, non tenetur occidens lege Cornelia de ficariis, quæ dolum re-
 quirir, l. lege Cornelia. ff. de sicar.

Idem est in consuetudine Auenionensi, quæ est inter se percutientes
 ludendo in illis diebus privilegiatis, vt vulgo dicam, de karesme prenant: quo
 tempore luxuria, & gula osculata sunt.

Decimosexto, delegandi potestatem concedit, l. cum prætor. §. ite si hi
 quibus more concessum est. ff. de iudi. Barb. in c. sanè. col. ij. de fo. compet.

Decimosextimo, quamuis electio ad capitulum, confirmatio verò spe-
 ciet ad Episcopum. cap. cum ecclesia. de electi. tamen valet consuetudo in
 contrarium. glo. in cap. j. lx. distin. c. cum ecclesia. de elect.

Decimooctauo, clerici pretiosis vestibus vti possunt secundum regionis,
 & prouinciæ consuetudinem, vt conformet se moribus eorum, inter quos
 viuunt: & ne vilescat clericalis dignitas. argu. cap. Episcopi. lxxx. distin. glo.
 expressa in summa. xxj. q. iij. Vide quæ scripsi in tracta. de pannis aureis, ar-
 gen. & c. in secundo Tomo.

Decimonono, consuetudo potest remittere solennitatem offerendi li-
 bellum, vel alias solennitates ordinis iudiciarij, teste Inno. in cap. j. de libel.
 obla. & Bal. in rub. de consuet. col. ij. ac Barb. in c. cum consuetudinis. col. j.
 de consuetu. & iudex potest libellum contra consuetudinem fori conce-
 ptum retinere. gl. & doct. in l. de quibus. ff. de legi. & in l. j. de offi. assess. vide
 Bauer. in §. fin. de testa. in Inst. an consuetudo possit remittere testium nu-
 merum, quod sic probatur in l. fi. C. de testa. vbi Iaf.

Vigesimo, dat priuilegium, quia priuilegium & consuetudo æquipa-
 rantur. c. quia. lxij. distin. & cap. conquestus. ix. q. iij. l. litibus. C. de agricol.
 & censu. lib. xj. Inn. in c. nouit. col. ij. de iudi. per illum tex. non tamen inducit
 dispensationem. Ideo non dispensat circa habentes plura beneficia, vt do-
 cet Barb. in cle. gratiæ. col. xxij. vers. quis autem possit dispensare: de re-
 scrip. quia in dispensatione requiritur causa, & animus. c. per venerabilem.
 vbi Doct. qui filij sint legit. glo. in c. non est de voto. scripsi abundè in Pra-
 xi beneficiarij in rescripto dispensatio. Imò plus potest consuetudo, quam
 principis, aut Papæ gratia: vt docet Innoc. in c. ad Apostolicam. de simo. &
 refert Bal. in c. j. de success. feud.

Vigesimoprimum, declarat & extendit factum, l. si de interpretatione cum
 l. seq. si de legib. licet. C. loca. Bal. in rub. de consue. col. ij.

Vigesimosecundo, potest idem quod pactum, & plus. gloss. in rub. C. de
 decre. decur. lib. x. Ideo sicut pactum naturalem tollit obligationem, l. Sti-
 chum. §. naturalis. ff. de soluti. sic videtur in consuetudine. Bald. in rub. de
 consuetu. col. ij. vide Bauer. in §. fi. col. vij. & seq. de testa. in Insti. post. Lu-
 cam de penna. in l. ius emphyteutici. de fun. patrimo. lib. xj.

Vigesimotertio, potest quis in alieno citare territorio, si hoc habeat
 consue

Ludus pue-
 rilis excu-
 sat homici-
 dium.

Delegandi
 potestas à
 consuetudi-
 ne datur.

Electio &
 confirmatio
 requiritur con-
 suetudine.
 Vestibus pre-
 tiosis vti pos-
 sunt clerici.

Solennitate
 libelli remit-
 titur consuetu-
 do.

Priuilegiū
 & consue-
 tudo æqui-
 parantur, sed
 non quo ad
 dispensatio-
 nem.

Declarat
 & extendit
 consuetudo.
 Consuetudo
 tollit obliga-
 tionem sicut
 pactum.
 Citare in a-
 lieno, etiam
 territorio
 quis potest.

consuetudo, l. iij. §. fi. de testib. Bal. vbi supra. nu. 13. Hippol. & alij in l. fina. ff. de iurisdic. om. iudic.

- 100 Vigesimoquartò, valet consuetudo, quòd pro vno sextario frumenti soluantur duo sextaria ordeï, vel alterius generis. arg. l. si quis stipulatus fuerit decem in melle. ff. de solutio. Bal. in rub. de consuet. col. iij. quem sequitur Barb. in d. c. cum consuetudinis. col. ij. ibidem. *Sextaria duo vt soluantur pro vno, an valeat consuetudo.*
- 101 Vigesimoquintò, consuetudo potest facere, vt res inter alios acta etiam aliis profit. contra rubr. C. res inter alios acta. Inde potest facere, vt emptor etiam extraneus teneatur vendere confanguineo, vel conforti. text. in cap. constitutus. de in integr. restit. Bald. in dict. rubric. C. res inter alios acta vbi est plena additio in meo Cod. *Res inter alios acta, aly prodest.*
- 102 Vigesimo sextò, sententia lata contra consuetudinem non valet, quando consuetudo est notoria. Bal. in l. ij. nu. 6. C. quan. prouo. non est neces. Pan. & Felin. in c. j. de re iudi. facit c. primum de consti. in vj. Imò iudex facit litem suam, ac si contra legem iudicasset. Bal. in authen. iubemus. in vlti. not. C. de iudi. Curt. in repe. c. fi. notab. iij. de consue. *Sententia non valet contra consuetudinem.*
- 103 Vigesimo septimò, consuetudo potest transferre possessionem ipso facto, præsertim interueniente aliquo signo extrinseco, vt inuestitura etiam tali quali, id est impropria, c. ex literis de consue. Bal. in rub. illius tit. num. 14. col. iij. sicut est consuetudo generalis regni Franciæ, qua cauetur, quòd mortuus saisit viuum, id est, mortuus mittit in possessionem viuum, adeò quòd mortuo patre, vel fratre, proximior est ratione consuetudinis in possessione bonorum relictorum à mortuo, de qua consue. D. Tiraquel. edidit vnum tractatum, ad quem te reiicio, ibi alia quàm amplissimè super hoc videre poteris, vbi post Bald. dicit consuetudinem habere vim precarij, vt transferat possessionem ipso iure. *Consuetudine transferitur possessio absque alia apprehensione.*
- 104 Vigesimo octauò, potest consuetudo dare facultatem vtendi rebus alienis dato pretio, vt accipiendi lapides in fundo alieno, l. venditor. §. si constat. ff. communia prædio. Bar. in proce. ff. col. iij. Feli. in c. quæ in ecclesiis. de consti. col. xvj. Iacobi. in tracta. de feud. in verb. & cum argentifodinis. Dec. consi. dxx. col. vlti. & Iaf. consi. lxxj. volu. iij. ac Alber. Brunus. consi. lvij. in materia feu. alias si remoueret sine pretio, diceretur consuetudo diabolica: vt docet. Bal. in l. sicut. C. de serui. & aqua. Matth. Afflic. in deci. Neapo. cccxxj. in Regia. *Consuetudo dat facultatem vtendi rebus alienis.*
- 105 Vigesimo nonò, consuetudo potest etiam super matrimonio disponere, l. exigere. ff. de iudic. c. j. vbi Præposi. & Feli. de sponsa.
- 106 Vltimò, consuetudo restringit arbitrium iudicis in impositione poenæ. Nam licet poena fit in illo casu arbitraria, tamen iudex non debet excedere poenam consuetam, glos. & Doct. in c. inquisitionis. de accu. alioqui sententia esset iniusta. Pañor. & alij. in c. de causis. in fi. de offi. delega. Bal. in cap. j. col. ij. nume. 8. de consti. & vt breuibus complectar, quod potest. lex, vel princeps, hoc omne ferè potest & consuetudo. d. l. de quibus. & l. non impossibile. ff. de pac. Guid. Papæ in sing. dcccij. à consuetudine. & sententia erat Theoctisti, *Δεν τὴν ἀποφασιστικὴν ἐπιπέδου ἀπογεννησάσθαι, καὶ φύσιν ἐν παραμύλλῳ μεταποιῆσαι*, Id est, magna vis consuetudinis est ad moliendum satietatem & *Arbitrium iudicis consuetudine restringitur.*

tem & naturam vicissim immutandum & sententia Hippodami Pithago-
fic habet, Consuetudines & studia animum formant, quasi cereum sin-
gunt, naturali habitu ob assiduam actionem imbutum. Alia igitur hic
non prosequar ad tex. Ordina. me recipiens.

Articulus
primus.

LOYS XII. des publiées M.CCCCXCIX.

LOYS par la grace de Dieu Roy de France, Sçauoir faisons,
à tous presens & aduenir, Que nous considerans, comme ainsi
que iustice est la premiere, & plus digne des vertus cardinales,
aussi est elle la principale, & plus necessaire partie de toutes mo-
narchies, royaumes, & principautez bien conduites & ordonnées:
par laquelle les Roys regnent, & les Seigneuries s'entretiennent,
quand ils la font bien & deuement rendre, & administrer à leurs subiets, selon qu'il
est ordonné de Dieu, & qu'ils y sont tenuz. Et qu'ainsi soit que ce Royaume (par la
grace de Dieu) est le premier, & mieux doué de toutes choses que nuls autres: aussi
a-il communement esté de tous temps mieux regi, & gouverné, que nulle autre me-
narchie, en iustice: laquelle y a esté iustement & également administrée à tous, sans
acception de personne, mesmement entant qu'il a peu toucher les desirs, vouldoirs, &
affections des Roys nos predecesseurs: lesquels en eux vouldant acquiter enuers Dieu
& leurs subiets, ont fait, & établi plusieurs bonnes saintes, iustes, & tresutiles con-
stitutions & ordonnances, pour à l'honneur de Dieu faire rendre, & administrer
deüe & vraye iustice au peuple, & subiets, qu'il le ur a commis. Et outre ce, pour
icelles faire mettre à deüe execution, ont ordonné & établi en tous les quartiers &
prouinces de ce Royaume, grand nombre d'officiers de iustice, tant souuerains que
autres: lesquels ils ont bien grandement salariez, sans y vouldoir aucune chose es-
pargner pour le bien de leur peuple: en quoy ils ont bien vouldu autant employer, &
despendre, que plusieurs autres Roys, & grands Princes ont de reuenue: dont avec les
autres bonnes œures ils ont acquis, & merité sur tous les autres Roys & Princes
le nom de Treschrestien, Toutesfoys pource que nous auons esté aduertis, que tant à
l'occasion des guerres & diuisions, qui ont par cy deuant regné en cedit Royaume,
comme par la faute & negligence de plusieurs nos officiers, lesquels ne gardent pas si
soigneusement, qu'ils deuroyent, icelles ordonnances: ains en contreuenant à leur ser-
ment, & au deuoir de leurs offices, font maintesfoys le contraire: & aussi pource que
selon la varieté & changement des temps, plusieurs choses pourroyent estre adiou-
stées, ou diminuées ausdites Ordonnances, pour le bien de iustice, & de nosdicts sub-
iets: Parquoy nous qui desirons sur toutes les choses mortelles, que de nostre temps &
regne, nosdits Royaume & subiets soyent bien regis & gouvernez par bonne &
deüe

deue iustice & police, auons fait venir, assembler en ceste nostre ville de Bloys aucuns prelatz, presidens, & conseilliers de nos cours des Parlements de Paris: de Tholose, Bourdeaux, & aussi aucuns de nos Seneschaux, & Baillifs: lesquels avec nostre amé, & feal Chancelier, nostre amé & feal cousin, & conseillier, l'Euesque d'Alby, aucuns de nos Chambellants, & les gens de nostre grand conseil, à ce par nous commis & ordonnez, ont entendu, vaqué & besogné aux choses dessusdictes, en tresgrand soing, cure, & diligence, par plusieurs iournées: & ont mis & redigé par escrit plusieurs poinctz, & articles pour le bien, & acceleration de la iustice, proufit, & utilité de nosdicts Royaume & subiectz, que depuis nous auons fait voir en nostre presence, & de plusieurs Princes & Seigneurs de nostre sang: par le conseil, aduis, & deliberation desquels, & aussi de nos dessusdits conseilliers, auons de nostre plus ample puissance, & authorité Royal fait, & authorité, faisons & autorisons par cestes à tousiours pour Ordonances fermes, & stables, lesquelles nous voulons à tousiours inuiolablement, & sans enfreindre estre gardees, entretenues, & obseruées de poinct en poinct par nos Officiers, & subiectz, sans aucunement y contreuenir, selon leur forme & teneur.

HIC articulus primus parum utilitatis Pragmaticis exhibet, ob id aggrediar secundum, & quædam ad huius articuli principium scripsi arti. ij. tract. vt benef. ante vacatio. non conced. in prin. in ij. tomo Commenta. ea inibi vide, si non graueris: & illa hic censeantur repetita.

CHARLES VII. Article CXXV.

Articulus
secundus.

ITEM, & que les parties en iugement tant en nostre Cour de Parlement que par deuant les autres Iuges de nostre Royaume, tant nostres, que autres.

GLOSSA PRIMA.

DE M. statutum inuenio à Carolo quinto Imperatore excellentissimo inter ordinationes, quas publicauit Bruxellis anno 1540 die iij. Octobris, quod omnes consuetudines in scriptum redigi debeant, & concordari, ac demum concludi, & confirmari.

Iudicis
nomine.

Tex. hic, Iuges comprehendit etiam Iudices seculares Baronum, Du-
ij. To. Comment. Do. Rebuf.

ne qui ve-
piant. cum & aliorum secularium habentium iurisdictionem secularem per hæc
verba, *tant nostres, que autres.* Adeò quòd allegabantur consuetudines co-
ram, Senatu, & coram iudicibus Regiis, & aliis: sed quia erat difficile eas
probare; ideò processus immortales erant, sicut etiam nunc sunt in Gallia
ex partium malitia, & infinitæ fiebant impensæ, ob id eas tollere vult, vt pa-
tet in seq. & facit c. dispendia. de rescrip. in sexto.

Index con-
suetudinem
interpreta-
tur. Aduertendum est, quoties de interpretatione legis vel consuetudi- 3
nis est dubium, ad bonum virum recurrere debemus, vt docet Bald. confi.
cccxlviij. ad euidentiã. col. vlt. in secundo vol. per tex. in l. ideò & l. sequē.
ff. de eo quod certo loco. l. societate. l. final. ff. pro soc. l. si libertus. de opera.

Iuris qua-
siones cur
soluere nes-
ciamus. libert. l. nam Imperator. ff. de legib. † & propter peccata nostra nescimus 4
iuris dubia dissoluere, teste Bal. in c. quia propter. col. iij. de elect. vnde si
immaculati essemus, nedum iuris, sed & omnium rerum, & artium dubia
Deus Opt. soluere concederet. Nam Christus scientia est c. si iuxta xxxviij.
dist. & qui ignorat Christum, ignorat & scientiam. ibi.

Item consuetudo quantum habet de actu, tantum habet de potentia, 5
& non plus, quia est præter legem. Bald. in c. j. in princ. col. v. qui feud. dare
posses. Et consuetudines restringuntur per actus, ex quibus inducuntur,
sicut restringuntur præscriptiones, vt terminos non excedant. vtor verbis
Bald. in l. fi. col. iij. nume. 10. C. communia vtriusque iudic. refert Ias. confi.
clxxxv. in ista col. iij. vol. ij.

Et vbi statutum, consuetudo, vel ordinatio loquitur seruanda est: 6
in re enim dubia melius est verbis edicti seruire, l. j. §. si is qui nauem. ff. de
exercito. actio. Bald. in l. j. in fin. C. de arbit. Ias. plenè confi. cccxxxviij. anno
salutis. col. j. in secundo vol. & consil. lvij. col. iij. versic. octauo. in tertio vol.
Iudex ergo debet iudicare secundum statuta descripta, vel secundum
consuetudines conuentas, & confirmatas: & ab illis non discedere.

Consuetudo
quando ex-
tenditur. † Et sic regula est, quòd consuetudines non sunt extendendæ, nisi ad simi- 7
lia, & quando sunt fauorabiles, vt scripsi superiùs q. iij. in x. differentia.

Item ex vno ex correlatiuis consuetudo loquens, habet in alio locum, 8
vt dicit Bald. in authent. hoc locum. in fin. C. si secundo nupser. mulier. vbi
dicit gloss. vxorem vsufructuariam relictam existentibus filiis habere tan-
tùm alimenta. Idem erit in marito sic vsufructuario relicto. Iaso. in l. fin. C.
de indict. viduit tollen.

Idem in parificatis, & æquatis à lege: per tex. gl. & ibi Bartol. & alios 9
in l. si quis seruo. C. de fur. iuncta l. non tantùm. ff. de seruo corrupt. cap. de
multa. de prebendis. quia tunc consuetudo non extenditur per homi-
nem, sed per legem, & talis extensio dicitur passiua: de qua per Bartol. &
Docto. in l. prima ff. ad legem Falcid. in princip. † Etiam in accessoriis, & 10
consecutiuis sicut dispensatio extenditur, cap. quia in tantum de prebend.
vbi gloss. & Felin. in capitu. postulasti. col. xij. de rescript. regul. cum princi-
palis. ff. de regulis iuris.

Item consuetudo vnus ciuitatis, vel loci extenditur ad loca subiecta il- 11
li ciuitati, si ille locus nõ haberet consuetudinem propriã. l. qui ex vico. ff.
ad muni. gloss. in l. ex ea. ff. de postulan. Bart. in l. ij. q. xxvj. C. quæ sit longa.
consue.

- confue. Iaf. in l. omnes. col. ix. in ij. lectura. ff. de iustitia & iure.
- 12 Præterea quando est eadem ratio in casu omisso à consuetudine, tunc ille casus includitur in ipsa propter eandem rationem, c. j. vbi gloss. de tempo. ordinan. in vj. glo. & Doct. in authen. quas actiones. C. de sacrosanct. eccle. Alex. conf. lxxv. videtur. in v. volu. Iaf. in l. si quis id quod. ff. de iurif. om. iud. abundè Curtius in d. c. fi. de consuetud.

Proposent et alleguent plusieurs usages, styles, et costumes, qui sont diuerses, selon la diuersité des pays de nostre Royaume.

GLOSSA II.

I **NOTANDVM** est, quòd populus regitur tribus modis. *Populus tribus modis regitur.* Rege, lege, & consuetudine. Rege, & tunc talis populus nihil potest statuere, nisi Regis nutu concedentis, l. ij. ff. de origi. iur. vbi olim manu Regia omnia gubernabantur, sed postea leges promulgatæ fuerunt. Bal. in c. j. in fin. de constitu. l. j. ff. de constitu. princi.

2 Secundò, lege regitur scripta, vel statutis propriis, quæ valent, si licita & honesta sint, non tamen ius superioris tangere possunt: & hoc modo regitur lingua Occitana, & delphinatus, ac Prouincia, nec non Italia, in quibus laborat Bar. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Alb. & Bal. in tract. statutor.

3 Tertiò, regitur consuetudine, vt Francia consuetudinaria, & ressortus ferè Parisien. de qua in d. l. de quibus. ff. de legib. tradunt iuris interpretes in tit. de consue. in decre. Barb. in c. nemini. nu. 48. de offic. lega.

4 Nec tamen consuetudo maior est Imperio: vnde Papa potest in terris suis, & temporali suæ iurisdictioni subiectis annullare consuetudines, & cassare: cum sit maioris authoritatis quàm consuetudo: & idem in alio Principe non recognoscente aliquem in superiorem. Bald. confi. ccccxxx. circa col. fin. vol. iij. ideò Rex non abs re vult eas approbari à seipso, vel à suis curiis supremis. *Princeps potest abrogare consuetudines.*

5 Hodie nostra hæc Gallia regitur partim lege, partim consuetudine, vel statutis: vnde cessantibus consuetudinibus, vel statutis in Francia, ius commune seruabitur. & sic oportet scire & ius, & consuetudines, & statuta patriæ, antequàm plenè quis possit consulere partibus. *Francia regitur & iure & consuetudine ac statutis.*

Et les leur conuient prouuer.

GLOSSA III.

I **QVI** dicit consuetudinem talem esse, opus est quòd eam probet, l. qui accusare. C. de eden. l. actor. C. de proba. l. ij. ff. eod. Nam consuetudines antequàm redactæ sint, & confirmatæ, facti sunt, & in facto consistunt, l. de quibus ff. de legib. c. j. de constit. in sexto. Et facta non præsumuntur, nisi probentur, l. in bello. §. factæ. ff. de capti. ideò solent in scripturam redigi, vt ex illa faciliòr fiat probatio, l. contrahitur. ff. de pigno. *Allegans consuetudinem eam probet. Facta non præsumi.*

Quomodo

Probari quomodo debeat consuetudo.

Quomodo probari debeat consuetudo, & testes super ea deponere, gl. 2 in c. fi. de consue. dicit consuetudinem esse difficilis probationis. & Panor. in consil. liij. In prædicta causa in fin. vol. ij. dicit difficillimum esse probare consuetudinem. Et multi credunt probare illam, sed aberrant. Host. & alij. in d. c. fi. de consue. dicunt esse quasi impossibile probare consuetudinem: quia modò alba, modò nigra: vt ait Lud. Rom. fin. ccclxij. incip. Bal. in l. si filius. & Bar. prolixè hoc tractat in d. l. de quibus. sed paucis agam: quia inter pragmaticos agimus, qui breuitatem breuibus exquirunt verbis. Ego sequentes describam casus.

Primus casus est, consuetudo in scripturam redacta, conuenta, conclusa, 3 & à principe approbata per librum consuetudinum, probatur sicut ius scriptum, d. l. contrahitur. ff. de pig. scilicet per libri & articuli exhibitionem. Bart. & alij in d. l. de quibus. Et hoc quotidie fit: vt in simili dicit tex. in l. certi conditio. §. si nummos. ff. si certum peta.

Sententia an probet consuetudinem.

Secundus casus est, si iudex inter duos causa cognita per sententiam de 4 finitiuam pronuntiauerit talem esse consuetudinem, tunc illa sententia probat consuetudinem etiam inter omnes, secus si per interlocutoriam, l. ij. & liij. & si. in prin. C. de leg. gl. & Doc. in l. cum de consuetudine. ff. eo. tit.

Attestatio iudicis non probat consuetudinem. Modus inquirendi de consuetudine per iudicem.

Non crederetur tamen attestations iudicis dicentis talem esse in tali loco 5 consuetudinem, tum quia ad suum officium non spectat attestari, sed iudicare: tum etiam quia vni non creditur, c. cum à nobis. & c. licet de testi. Sic consuluit Panor. d. consil. liij. col. ij. vol. ij. † Si tamen iudex interrogaret 6 pragmaticos in iudicio super hac consuetudine, & ipse secundum eos proferret talem esse consuetudinem: illa scriptura per iudicem facta postea probaret. Ita solet in Francia fieri.

Res inter alios acta an alijs præiudicet.

Nec refragatur, quod res inter alios acta alijs non præiudicat: verum est in 7 his, quæ ius respiciunt priuatum, vt pote si dicatur fundum esse, vel dominiū Titij. sed hæc sententia ius respicit publicum, ob id omnibus præiudicat, sicut in popularibus, cū quocūque lata fuerit, l. eum qui. §. in popularibus. ff. de iureiu. Bal. in ru. C. res inter ali. act. col. ij. Alex. in l. sapè. ff. de re iud.

Quando ex vna sententia inducitur consuetudo.

Intelligendum est per hanc sententiam probari consuetudinem iam in- 8 ductam, sed non induceretur ex vna sententia consuetudo concernens iudicia. gloss. in dict. l. de quibus. & in §. sine scripto. de iure natu. in Insti. & in rub. C. quæ sit longa consue. Ideò si quis in contradictorio iudicio obtinuit, non ex hoc probatur consuetudo: sed bene cum iudex pronuntiauit talem esse consuetudinem, quod raro fit. Et ista est communis sententia teste Anton. Butrio in dicto capit. fina. de consuetud. siue sit contradictor legitimus, id est syndicus, siue alius priuatus, quamuis Barto. in dicta l. ij. q. xvij. teneat contra: videlicet requiri syndicum, sed quò ad hæc quilibet priuatus dicitur legitimus contradictor, opponendo non esse istam consuetudinem.

Sententia due probat consuetudinem.

Tertius casus, per duas sententias probatur consuetudo, etiam si in 9 illis non dicatur consuetudinem talem esse. gloss. in rub. C. quæ sit longa consue. & sic quæ sententiæ in iudicialibus requiruntur, non in extraiudicialibus. gloss. & Doct. in d. §. sine scripto. de iur. nat. Bar. & alij in dict. l. de quibus

- quibus. & l. cum consuetudine. ff. de legi. Vnde si producantur duæ sententia intra decem annos lata, in quibus dimidia pars hæreditatis fuit adiudicata primogenito nobili, vel tertia ignobili, probabitur consuetudo, per l. j. C. quæ sit lon. cõsue. l. an in totum. de ædifi. priua. Idem si reperiatur in actis scriptum, quòd hoc obseruatum fuit sine contradictione, & conflictu, d. l. cum de consue. vbi negatiuè legitur, teste Roc. in d. c. fi. sed ille tex. nõ probat, sed facit l. sed ea ibi. † Item tot requiri dicunt actus in probanda cõsuetudine, vt verisimiliter transuerit in populi notitiam, & tacitum illius consensum, & hoc arbitrio iudicis relinquitur ex pluribus probatis actibus. Panor. & alij in d. c. fi. & ista est communis opinio secundum Doct. ibid.
- 10** *Mulri actus in consuetudine requiruntur.*
- 11** Quartus casus est, consuetudo fori iudicialis non redacta in scripturam probari potest per aduocatos, procuratores, & notarios. De qua iudex etiã ex officio se informare potest, l. iij. in fi. ff. de testi. auth. nisi breuiiores. C. de sen. ex breui. reci. & hoc inferiùs abundè tractabo scribendo de stylo.
- Consuetudo fori iudicialis quomodo probetur.*
- 12** Item per acta extraiudicialia, id est per instrumenta probari consuetudo potest, & tunc tot requiruntur actus, & instrumenta, ex quibus verisimiliter colligatur tacitus populi consensus. Vnde consuetudo inducens, quod renuntiationes, quæ à mulieribus fiunt, sine subscriptione testium fiant, probatur ex inspectione instrumentorum omnium, super dictis renuntiationibus factorum, nec alia eget probatione. Pan. in confi. lxxij. in quæstione. in prin. col. iij. cum seq. vo. ij. vbi per plura inuentaria dicit non esse probatam consuetudinem conficiendi sic inuentaria, ideò per octo instrumenta producta, in quibus non erat nomen Imperatoris, dicit non fuisse probatam consuetudinem, quòd instrumenta fieri possit sine nomine Imperatoris: quia illi actus non præsumuntur deuenisse in notitiam populi.
- Extraiudicialia quomodo probant consuetudinem.*
- 13** † Nam acta extraiudicialia non ita innotescunt, sicut iudicialia. Refert Rochus Curtius in d. c. fin. facit l. omnium. C. de testa. & l. in donationibus. C. de dona. & tunc arbitrium est quot actus requirantur pro natura, & qualitate negotiorum. Ideò si consensus populi eliciatur per vnum actum, iam non est opus frequentia, vt si quis faciat pontem, & pons legitimo tempore permaneat, & nemo contradicat per illum vnicum actum, inducitur consuetudo, vt docent Iurium interpretes in d. l. de quibus. & tex. in l. sed ea. ff. de legi. dicit comprobata per plurimos annos veluti tacita ciuium conuentione, & obseruata.
- 14** Quintus casus est, consuetudo quæ respicit ordinem iudicij, cum sit modici præiudicij, sufficit quod summarie probetur, & sine scriptis per procuratores, & curiæ pragmaticos, d. l. iij. in fi. ff. de test. l. iij. §. sciendum. ad exhi. vt etiam inferiùs diceretur de stilo: & ita potest intelligi opinio Petri recitata per Bartol. in dicta l. consuetudinis. questio. xvij. C. quæ sit lon. consue. vbi dicebat semiplenè probandam consuetudinem. quod verum in his casibus esse potest: alioqui plenè, vt inferiùs dicitur. & in his casibus tanta debet esse probatio, vt mouere debeat iudicem ad credendum sic esse, per ea quæ dicit Batol. in l. admonendi. col. iij. ff. de iureiuran.
- Summarie quando probanda, sit consuetudo.*
- 15** Sextus casus est, consuetudo, quæ litis decisionè respicit, plenè probanda est

*Testes super
consuetudi-
ne tria de-
bent depo-
nere.*

da est (vt superius dictum extitit) per librum, instrumenta, vel testes, l. iudices. C. de iudi. l. in exercendis. C. de fid. instr. Testes autem isti, tria maxime debent deponere, vsum populi, frequentiam vsus, & temporis diuturnitatem: per text. in l. sed ea. ff. de legib. Bart. in l. ij. quæst. xvij. §. quæ sit long. consuetudi. vbi hanc docet praxim, quam sequitur Alexand. consil. cxxxvj. in causa col. penul. num. 16. in ij. Vol. & Panor. consil. liiij. in prædicto. vol. j.

*Praxis te-
stes interro-
gandi super
consuetudi-
ne.*

† Vnde si velim probare consuetudinem matrimonij (de qua per gloss. in l. 16 dos à patre. C. solut. matrimon.) quod per obitum vxoris maritus lucretur dotem, etiam extantibus liberis, iudex testes productos interrogabit, an vnquam viderint vti quòd maritus sic fuerit lucratus dotem. Si dicant ita, Iudex iterum quæret, quid de hoc vidistis? Ipsi dicent, vidimus fuisse sic inter duos tales iudicatum pro marito, præsentibus tot, &c. Item inter alios sic vidimus iudicatum: tot hominibus præsentibus, qui faciunt maiorem partem populi. Et tunc Iudex adhuc sciscitabitur, quot anni sunt ab eo tempore? & ipsi dicent, decem anni, & vltra. Itaque vides consuetudinem probatam. Tamen Bar. in l. Labeo. col. ij. ff. de suppellect. leg. dicit addendum esse hoc, fuisse obseruatum à decem annis, & citra, & per id tempus: vt docet Alexan. consil. xlv. visis. col. ij. nu. 8. in secundo volu.

*Decemnalis
consuetudo
probat etiã
contra ius
scriptum.*

Et inducitur consuetudo etiam contra ius scriptum spatio decem anno 17 rum, licet quidam voluerint quadraginta requiri annos, sed quod decem sufficiant extra bona ecclesiastica, est communis Doct. sententia, vt docet Guido Papæ consil. clxiiij. circa. col. ij. & doct. in d. l. de quibus. Si verò testes interrogati, quot & quibus præsentibus fuit iudicatum, vel gestum, dicant se nescire, non probant, l. j. C. quæ sit lon. consue. Alex. d. consil. xlv. col. pen. vol. ij. non tamen requiritur, quòd dicant tot præsentibus fuisse, qui facerent maiorem populi partem, vt ibidem scribitur: vel vt dicit Bald. in d. l. de quibus. col. pen. vers. postremò. testes pro causa dicere debent se vidisse ita obseruari, & vti in forensi iudicio, & in tali Curia publicè & notoriè longo tempore in multis litibus, & causis, & in omnibus maximè in quibus interfuerunt. Et istud in Curia Franciæ est vsitatum, vt inferius dicitur. Verumtamen quia in hoc senatu fuit alias super hoc decretum factum, quod obseruandum est, quia ex eo perpulchre nostra hæc materia deciditur: ob id illam ordinationem hic duxi annectendam.

*Ordinatio
Curia ad
probendam
consuetudi-
nem.*

Inquiritur de consuetudine in hunc modum. Vocabuntur plures sa- 18 pientes carentes suspitione: & ipsis vocatis proponetur eis consuetudo, & tradetur eis in scriptis: & postea ipsi iurabunt dicere & fideliter referre, quod credunt, & viderunt vsitatum super d. consuetudine: quo iuramento præstito trahent se ad partem, & deliberabunt, & demum referent deliberationem eorum: & dicent inter quos viderint illam consuetudinem, & in quo casu, & in quo loco, & si fuit iudicatum, & de circumstantiis, & in com muni reddent causam dicti sui, & omnia redigentur in scriptis. Et hæc mittentur ad Curiam clausa sub sigillo inquisitorum. Ex registris Curia extrahentur. Itaque videtis requisita in consuetudine probanda in hoc senatu- consulto, & ad inquirendum super ea.

*Requisita
ad proban-
dã consuetu-
dinem ex-
curia placi-
to.*

Primò, quod vocentur plures sapientes, non stulti. nec valeret con- 19
fuetudo

- suetudo, quòd tam sapientes, quam stulti deponerent: vt in c. ad audientiã. vbi etiam plenè Doc. de consue. ob id cū summa deliberatione est in hoc
- 20 senatusconsulto dictū, sapientes vocabuntur † Sed quod testes requirantur? l. vbi numerus. ff. de testi. & Host. in summa huius tituli. in §. quot & per quos testes. duos saltem requirere videtur. Tamen secundum stylum Curia²⁰ Franciæ, consuetudines inter alios non redactæ, nec approbatæ, solent per turbam probari, in qua requiritur ad minimum decem testes, l. prætor. §. turba. ff. vi bono. rap. Ioan. Fab. in d. §. sine scripto. col. iij. & in l. ij. versic. circa quintum. C. quæ sit long. cons. Boër. in §. ij. de consuet. ma. & Boër. in consu. Bitur. quod limitatur in curiis spiritualibus, vt ibidem per eum.
- 21 Secundò, quòd illi careant suspitione: quia suspecti testes repellendi sunt, l. iij. in princ. & per totum titulum. ff. de testib. vnde si quis haberet similem causam, vel habiturus esset, repellitur à testimonio, capitu. personas. de testib. Iacob. in d. l. de quibus. nume. 40.
- 22 Tertiò, testibus debent tradi consuetudinis articuli, super quibus sunt examinandi. Nec enim possunt deponere, nisi sciant super quo, & præmeditentur in hoc diuturnum vsum, & veterem obseruantiam, ideò dicit tradendam consuetudinem, sicut habetur in capi. præsentium. de testib. in vj.
- 23 † Imò quando pars allegat consuetudinem debet nominare testes, per quos intendit probare consuetudinem, videlicet per pragmaticos talis tribunalis Aurelian. vel alterius.
- 24 Quartò, in scriptis articulus, super quo testes deponere debent, est dandus, quòd possint melius super eo deliberare, & perpendere: quia ea quæ in scriptis sunt, oculis melius prospici, & prouideri possunt, & legi non semel tantum: sed sæpius, ideò facilius super scripta consuetudine deponere poterunt, l. j. ff. de his quæ in testa. delen.
- 25 Quintò, iurare debent testes se dicturos fideliter, quod credunt, & viderunt vsitatum super dicta consuetudine. Testi enim non iurato non adhibetur fides, l. iurisiurandi. C. de testib. Sed in hoc casu recipitur testimonium de credulitate, vt scripsi in tract. de reprob. testium.
- 26 Sextò, docet Ordinatio Curia²⁶ testes separandos esse à tumultu auditorij, & inter ipsos deliberandū super dicta consuetudine: ne postea dum interrogabuntur, sint sibi ipsis contrarij, vel diuersi: quibus non crederetur, & vnus pro omnibus interrogabitur, & respondebit post cõclusionem inter eos factã, vt de electione dicit tex. in cap. sicut. de elect. in vj. Vnde si aliqui deposuerint de consuetudine frumenti, videlicet non esse vsitatū solui nisi octauam partē pro decima frumenti: alij idem dicunt de consuetudine vini, non probabitur consuetudo. quia sunt singulares, d. l. iurisiurandi. C. de testib. Bal. & alij in d. l. de quibus. nisi concordarent in eodem genere l. j. C. quæ sit long. consu. quia tunc licet facta essent diuersa, vt in tali facto vidi seruari hoc, & in tali facto hoc, tamen probant, quia idem est genus, videlicet super frumento. argu. gloss. in verb. iudicari. §. cum verò. capi. accusatus. de hæreti. in vj. Bart. & alij in d. l. de quibus. Ioan. Fabr. in §. sine scripto. de iure natu. in Insti. Alexan. consil. cxxxj. nume. 9. & consil. clxxij. visis. col. vlt. vol. ij. Fely. & alij in c. licet ex quadam. de testib.

Quot testes ad probandū consuetudinem requirantur.

Consuetudinis articuli testibus tradendi.

Testi nisi iurato non creditur.

Testes interrogati separandi, & vnus pro omnibus dicet, & quomodo

*Depositi-
ones super rē-
pore imme-
moriali.*

Septimò, deponent testes, & referent hoc vsitatum fuisse à decem an- 27
nis, & citrà. Bar. in l. Celsus. col. pen. ff. de vsucap. Sed si probaretur consue-
tudo tanti temporis, cuius memoria non est in contrarium, tunc debent
deponere quod suis temporibus viderunt sic obseruatum, & à suis maio-
ribus acceperunt etiam sic fuisse vsitatum, & seruatum, nec vidisse, nec
audiuisse quenquam qui aliter viderit obseruari. Io. Fab. in d. §. sine scri-
pto. verfic. circa quintam. col. iij. de iure nat. in Insti. facit gl. in c. j. in verb.
memoria. de resc. in vj. Ale. conti. lxxij. viso in vj. vol. scripsi in trac. de dec.
q. xij. nu. 94. & seq.

*Non est ne-
cesse nomi-
nare perso-
nas inter
quas est iu-
dicatū nec
casus.*

Octauò, interrogantur testes inter quos viderint illam consuetudinem 28
seruari: qui si dicant se nescire, non valet eorum depositio: vt docet Barto.
in l. ij. C. quæ sit lon. consu. & habentur, ac si nullo modo deposuissent, quia
non intelligunt id, ad quò d sunt adhibiti: vt firmat Alexand. consil. xlv. col.
ij. in ij. vol. non requiritur tamen quòd dicti testes nominent aliquos, nec
in quibus casibus, sed sufficit quòd dicant, presentibus multis simpliciter,
& in multis casibus sic fuisse obseruatum, l. si. ff. ad legem Iuliam maieft. &
in l. Labeo. in fi. ff. de superllect. legat. l. fin. C. de bonor. poss. secund. tab. Io.
Fab. in d. §. sine scripto. col. iij. quem sequitur Guid. Papæ consil. clxiiij. pro
certo. colum. ij.

*Testibus per
eundem ser-
monem de-
ponentibus
creditur.*

Nonò, deponent testes in quo casu, & facti specie viderunt obseruari 29
dictam consuetudinem, & sic omnes testes deponentes per eundem ser-
monem probant. teste Bal. in d. l. de quibus. & Curt. in d. cap. fi. col. cvij. vj.
qni. fin. quia talis sermo est sermo iuris necessarius probationi consuetu-
dinis: licet regulariter in aliis testes his verbis deponentes suspecti reddan-
tur, l. iij. §. ideòque. ff. de testi. & ibi addidi. & bonum est quando testes sunt
memores illius casus, vt illum referant: alioqui non astringantur casum in
indiudivo exprimere, sed sufficit deponere generaliter in multis casibus
hoc vidisse obseruatum, vt dictum fuit.

*De loco te-
stes deponere
debent.*

Decimò, habetur in Curia placito, vt testes deponant in quo loco vide 30
runt, quia si vellemus probare consuetudinem Parisien. esse, quòd duo
notarij actus, & contractus recipere debeant, & vnus testis deponeret ita
vidisse Mediolani, alter Tholosæ, isti non probarent: ideò debent depo-
nere se vidisse in illo loco, de quo interrogantur, & in quo est quæstio. Bar.
in d. l. Labeo. ff. de supellecti. legat. quia responsio interrogationi confor-
mis esset debet. l. si defensor. ff. de interroga. acti. capitu. cum Ioannes. de fi-
de instrumen.

*Sententia
probat con-
suetudinem,
& actus ex
tra iudicia-
les.*

*Iuramentum
deferre, aut
fama publicam re-
ferre non li-
cet in pro-
bada consue-
tudine.*

Vndecimò, interrogantur testes, si super ea consuetudine fuerit iudi- 31
catum. Nam primum quidem illud explorandum esse arbitror, an etiam
contradictorio aliquando iudicio consuetudo firmata sit, l. cum de con-
suetudine. ff. de legib. Alexan. consil. 73. col. 2. volu. vj. † Vbi dicit non pos- 32
se deferri iuramentum in supplementum probationis ad probandum
consuetudinem, nec testes probare, si dicant, quòd publica vox & fa-
ma est, quòd talis consuetudo seruatur in tali loco, & ita audiuerunt di-
cere, nec plenè probat illa fama, l. iij. §. eius quoque. ff. de testi. gloss. & Doc.
in l. admonendi. ff. de iureiu. vbi alia dicit quæ videri possunt,

Potest

- 33 Potest etiam consuetudo probari tam per actus iudiciales, quam extrajudiciales, nec est necesse probare ad inducendam consuetudinem, quod ita fuerit iudicatum, d. l. de quibus. & l. diuturna. ff. de legib. sic consuluit Guido Papæ confi. cxxxj. circa processum. q. iij.
- 34 Duodecimò, deponent etiã testes de circũstantiis, vt clarior eorũ reddatur depositio, l. instrumenta. C. de prob. vt etiã dicitur in d. senatuscõsulto.
- 35 Decimotertiò, causam in communi reddent dicti eorũ, videlicet quod viderunt sic vsitatum, & seruatum in tali curia, publicè & notoriè, longo tempore, & in multis litibus, & causis, & in omnibus, in quibus interfuerunt. Et sic solent dicere testes pro consuetudine deponentes. *Communis testium pro consuetudine depositio.*
- 36 Decimoquartò, omnia quæ ipsi testes dicent, describentur à grapherio, seu scriba causæ: sicut quando in alia materia deponunt, cap. quoniam contra. vbi Lanfran. de proba. *Grapherius singula dicta testium describet.*
- 37 Decimoquintò commissarius qui audiuit testes, mittit has depositiones clausas ad Curiam, in qua causa ventilatur, & hoc sub sigillo suo, non alterius Curia: probatur in l. iudices. C. de fide instr. cum auth. ibi posita.
- 38 Decimosextò, si vsus loquendi faciendi, vel vtendi probandus sit, requiritur quod vsus longi temporis probetur, & quod testes dicant à decẽ annis, & citra, & per ipsum tempus communis vsus talis fuit in tali ciuitate. Bar. in l. Labeo, col. ij. ff. de supellect. leg. plenè Roch. Curti. in c. fin. q. vij. de consue. Alex. confi. cj. nu. 17. in vij. vol. Bar. confi. lxxij. co. j. in iij. vol. & Bened. in repeti. c. Ray. in verb. eidẽ nu. 24. & seq. de testa. Et hoc est notandum, quia sæpius oportet probare vsum loquendi, vel vtendi: & senatus solet dicere, quod inquisitio fiet super modo vtendi, & sic ferè semper fieri debet, vt superius scripsi. † Vltimò nota quod non debent testes deponere tale esse consuetudinem, sed de facto, videlicet quod viderunt tales actus fieri, ex quibus iudex poterit consuetudinem colligere. Bar. & alij in d. l. de quibus Alex. in l. stipulatio. §. hoc quoque. ff. de verborum obligat. & d. consil. xl. in ij. vol. nisi testis esset peritus, quia verisimile est quod tunc intelligat, quod deponit: per ea quæ no. Doct. in auth. si quis in aliquo. C. de eden. *Modus vtendi quomodo probetur.*
- 39 Et sic cessat opinio Doct. in d. l. de quibus. & Ioan. Fabr. in d. §. sine scripto. vbi dicunt valere depositionem testis, dicentis talem esse consuetudinem, licet rationem non dicant. Tamen in Francia propter legẽ Regiam, & hoc Senatusconsultum, debet testis interrogari de ratione, saltẽ in communi, vt hinc dicitur: quam si non assignet, non valebit eius depositio, vt in l. solam. C. de testib. plenè scripsi in tracta. de repro. & salua. test. in verb. causam. *Testis an possit dicere esse consuetudinem.*
- 40 Item cùm per Ordinationem Regiam pars possit facere, vt aduersa pars interrogetur, vidi ponere, quod tale erat consuetum fieri, & talis erat consuetudo, si pars credat, non erit opus aliter probare consuetudinem: & sic erit facilis modus probandi consuetudinem, seu releuandi ab onere probandi, vt dicit Curt. in c. fin. de consue. q. vj. & tenebitur interrogatus respondere positioni consuetudinis, licet non iuris: vt in l. ij. col. vlti. ff. de confessis. & in l. omnes populi. in fin. ff. de iusti. & iure Bald. in l. ij. §. quod obseruari. col. iij. q. v. C. de iuramen. calum. & in l. j. C. quæ sit longa consuetu. *Testem rationem dicti debere reddere.*
- 41 Item cùm per Ordinationem Regiam pars possit facere, vt aduersa pars interrogetur, vidi ponere, quod tale erat consuetum fieri, & talis erat consuetudo, si pars credat, non erit opus aliter probare consuetudinem: & sic erit facilis modus probandi consuetudinem, seu releuandi ab onere probandi, vt dicit Curt. in c. fin. de consue. q. vj. & tenebitur interrogatus respondere positioni consuetudinis, licet non iuris: vt in l. ij. col. vlti. ff. de confessis. & in l. omnes populi. in fin. ff. de iusti. & iure Bald. in l. ij. §. quod obseruari. col. iij. q. v. C. de iuramen. calum. & in l. j. C. quæ sit longa consuetu. *Facilis modus probandi consuetudinem.*

Parquoy les proces sont souventesfois moult allongez, & les parties constituées en grands frais & despenses.

GLOSSA IIII.

Causa legis impulsiva que dicitur.

HIC duplex causa legis condendæ assignatur: tum quòd processus prolongantur in probando consuetudinem, tum etiam quòd partes grauantur laboribus, & expensis. Ob id istæ causæ sunt impulsivæ. Nam in dubio cùm causa in lege exprimitur, præsumitur impulsiva: gloss. in l. ij. in fin. ff. de donati. licet præfationes ostendant causam finalem, vt in l. fin. ff. de hæredi. institu. Et sic sublata causa legis, lex sublata non censebitur, per l. j. §. sexum. ff. de postulan. vnde Præpositus in ca. cùm cessante. col. iij. de appella. ait, quòd si causa sit specialis, & lex generalis, tunc dicitur causa impulsiva vt si in choreis noctu ductis occisus quidam fuerit, & ob id princeps legem facit prohibentem, ne deinceps choreæ noctu ducantur, quia homicidium tale fuit perpetratum, etiã vbi causa non est necessaria, illa dicitur impulsiva. Bald. in l. non omnium. ff. de legi. & in l. generaliter. C. de episcop. & cleri. alia videri poterunt plenius per Docto. explicata. in dict. capitu. cùm cessante. & Iacob. in l. j. nota. j. C. de caduc. tol. Alibi scripsi an præsumenda sit potius finalis, quàm impulsiva causa.

Et que si les coustumes, usages, & styles des pays de nostredit Royaume estoient redigées par escript, les proces en seroyent de tant plus briefs, & les parties subleuées des, despens & mises.

GLOSSA V.

Scripta consuetudinico moda.

DVO cessarent incommoda, si consuetudines essent in scripturam redactæ, nempe breuiores essent processus, & partes leuantur oneribus, & expensis: certè si consuetudines conclusæ sunt, & conuentæ, ac confirmatæ, atque in scripturam redactæ, iam sunt probatione vallatæ, vt in simili de instrumento dicit Bald. in l. cùm precibus. C. de probationi. Ergo non essent amplius probandæ dictæ consuetudines, in quarum probatione multæ solent fundi pecuniæ, cùm vix probari queant. Ideò hic dicit ista cessare non tamen ob id quòd scriptæ sunt, amittent nomen consuetudinis: vt Bal. & alij firmant in procemi. feudor. & superiùs scripsi.

Et aussi les Iuges en iugeront mieux, & plus certainement.

GLOSSA VI.

MELIVS & certius Iudices iudicare possunt ex consuetudinibus scriptis, & approbatis, quàm sine illis: tum quòd sapius partes contrarias allegant consuetudines, vt sequitur, & curare debet Iudex, vt certam proferat sententiam. §. curare. de actio. in Institu. & per totum titul. de sentent. quæ sine certa quanti. profer.

Car

*Car souuentefois aduient que les parties prennent coustumes
contraires en un mesme pays.*

GLOSSA VII.

XNTERDV partes contrarias adducunt consuetudines, & tunc iudicandum est secundum eum, qui melius probabit: & in hoc Iudex debet respicere qualitatem personarum rationes redditas per testes, & alia quæ scripsi in tracta. de reprobatione & saluatio. testium in verb. contrarij, & in verb. præferuntur, & quæ etiam abundè scripsi in Concord. Franciæ, in titu. de Annatis. Et probari potest contra consuetudinem antequam sit conclusa, & constituta, ac à Principe approbata, postea non, vt inferiùs dicitur. Ob id bonum est illam primò conclusam esse & approbatam. Sic contra præscriptionem probari potest, nisi in singulari casu l. litibus. C. de agri. & censit. lib. xj.

*Iudicandum
quomodo sit
si diuersa &
contraria al-
legentur con-
suetudines.*

*Et aucunesfoys que les coustumiers les muent, & varient à leur
appetit, dont grands dommages, & inconueniens aduient
à nos subiets: Nous voulans abbreger les proces, & litiges
d'entre nos subiets.*

GLOSSA VIII.

BONI Principis est lites abbreviare, l. properandum. C. de iudic. c. finè. de dolo & contu. de quo scripsi plenè in procem. Ordinat. in j. Tomo. & Rex circa quatuor maximè studere debet, vt scribit Floren. in iiij. parte summæ, tit. ij. c. vj. de prudentia Reg. primò vt Deo placeat, secundò vt populo pro virili satisfaciat, tertio Reipu. prouiderè debet, quartò, leges iustas, & possibiles condere: quæ prosequere vt per eum ibidem.

*Princeps ad
qua inter-
dere debeat.*

Et les releuer des mises & despenses.

GLOSSA IX.

PRINCEPS partes releuare dispendiis litium debet, iuxta c. dispendia. de rescip. in vj. docui in procem. Concordat. & Ordina.

Et mettre certainté es iugemens.

GLOSSA X.

EX certo facto ius certum oritur, si probatio certa fuerit, l. si seruus. §. in cliuo. ff. ad leg. Aquil.

*Tant que faire se pourra, & oster toutes matieres
de variation, & contrarieté.*

GLOSSA XI.

VARIATIO prohibetur, & maximè clericis. cle. vna. de renun. & generaliter tollitur facultas variandi, & sic allegandi varias, & contrarias consuetudines, quando conclusæ, & conuentæ sunt, ideò mandat Rex, & præcipit, vt concludantur, & constituentur.

iiij. To. Commen. Do. Rebuff.

c iiij

Ordonnons & decernons, declarons, & statuons, que les
coustumes, vsages.

GLOSSA XII.

Consuetudo
& vsus dif-
ferunt.

VID sit consuetudo, superius in præfationibus scripsi: Vfus 1
autem & mores propriè respiciunt factum: videlicèt vti: quo
vsu consuetudo inducitur. consuetudo verò ius est. Bart. in
l. de quibus. ff. de legi. in repe. q. j. Cardinal. in repeti. ca. fin. q.
vj. de consue. quandoque vocatur communis vsus, de quo
in l. Labeo. ff. de supelle. leg. Doct. in proce. ff. noui. & Bald. in l. diuturna.
ff. de legib.

Et sic differunt vsus & consuetudo, vt causa & causatum, & tanquam 2
materia & subiectum, secundum Doct. per illum text. in c. cum consuetu-
dinis. de consue. & c. consuetudinis. xj. dist. Corne. consi. lxxxix. visis actis.
col. vlt. in j. volu. prauum vsu & lex, & ratio vincit. ca. j. xj. distin. Vfus &
mores sunt causa consuetudinis, videlicèt remota. nam causa proxima est
populi cõsensu, qui colligitur ex vsu & moribus. §. sine scripto. de iure na-
tu. in insti. Bart. & alij in d. l. de quibus abundè scripsi de moribus in l. pro-
nuntiatio. §. fi. ff. de verb. signi. hïc non repetam.

Notandum tamen est, quod aliquando vsus capitur pro iure, seu serui- 3
tute, vt in toto titul. ff. de vsu & habita. & C. eo. & in Insti. illo titu. Capol.
in tract. de serui. vrba. prædi. ca. v. titu. de serui. vsus. & de hoc nihil ad nos
quò ad hanc materiam.

Interdum capitur pro actu vtendi, quem Græci χρῆσις vocant, & Galli- 4
cè dicimus, vsage inde dicitur vsus causa paratum, in l. cum in testamen-
to. ff. de auro & arg. leg. l. in lege Censoria. ff. de verb. sig. in extrauag. Ioan.
xxij. vnde dicitur, Deo semel dicatum, non est ad humanos vsus transferendum.
regu. semel. de reg. iur. in vj. c. conquestus. de foro compe. c. ratio. de præb.
vide tex. sing. in l. donationes. §. j. ff. de dona. vbi donans ad vsu videtur
proprietaem relinquere. Sed ego in intellectibus ineis nouis, & interpre-
tationibus ad illum text. cui dedi nouum intellectum, contrarium tenui.
† Aliis etiam modis accipitur à Theologis, quod describit Floren. in j. par- 5
te summæ, titu. iij. c. xj. & in iij. parte tit. ij. c. iij. vide etiam quæ scripsi in l.
qui vti optimæ. ff. de verb. signi. sed de obseruatione, & an lex non seruata
omnes teneat, docui plenè in j. Tomo. Ordi. in proce. in glo. v. & quæ leges
non seruentur in Curiis Franciæ ibidem scripsi.

Item inuenimus duobus modis consuetudinum corruptionem acci- 6
dere. nam aut per nos, aut per exteros: per nos quidem, vel quia agimus
molesta, vel quoniam sequimur iucunda. Cæterum ab externis consuetu-
dines malè pullulant, cum peregrinus populus nobiscum habitat merca-
toria foelicitate affluens, & luxu, aut vrbs vicini voluptarij, & molliculi
sunt quia morum contagio propinquos afficit, vt patet Genes. vj. c. quapro-
pter opus est vt legislatores & Magistratus sedulò animaduertant, num di-
ligenter obseruentur mores approbati, & æquales in omnibus pergant
Hoc ex Hippodami Pythagorei sententia patet. liberè quod sentio dicant
quòd

Corrumpi-
tur duobus
modis con-
suetudo.

quòd hodie quidam exteri bonos mores Gallorum quorundam peruerterunt, & corruperunt, necnon alios deteriores addiderunt. quod grauiter ferendum est, & dolendum.

Et styles.

GLOSSA XIII.

- V**PEREST declarare quid sit stylus, de quo loquimur. *De stylo.*
 Et ad illius elucidationem multa hic scibere intendo quotidiana. Primò quot modis stylus accipiat, quid sit, quomodo do introducat, quid à consuetudine differat, quam vim, seu effectum habeat. † Et ad primum veniens, quot modis stylus sumatur. Ræspõ. interdum stylus, vel stylum sumitur pro colomna, vnde epistylum est, quod supra columna locatur. *Quot modis sumatur stylus.*
- 1** Aliquãdo stylus, id est graphium, vel penna, seu pro scriptura accipitur, vt testatur Luca de Penna in l. iij. col. ij. C. de bonis vacan. libr. x. & Gallicè vocamus, *la touche de quoy on escrit sur tabletes.* & Iob, Quis mihi det, vt exarentur in libro, stylo ferreo. Nonnunquã sumitur pro Consuetudine scribendi, vt in c. pen. de confir. vti. c. quamuis. de crimine falsi. † *Et dicitur, ex stylo cognoscitur author.* Bal. in l. comparationes. nu. 18. C. de fid. instru. *Author ex stylo cognoscitur.*
- 2** Interdum sumitur pro sententia, l. si quis intra. ibi, Stylum proscriptio nis incurrit. vbi glo. sic exponit, & Bal. C. de bonis damna.
- 3** Alias etiam dicitur modus dicendi, seu orationis fructura. Terent. in Proce. Andriæ. Dissimili oratione sunt factæ ac stylo. Et dicitur oratio in sensu, stylus in verbis oratio ad res, stylus ad verba. hæc ibi Donatus.
- 4** Sumitur interdum: pro quacunq; dispositione scripta, l. j. ibi, nihil enim est, quod magis hominibus debeatur, quam vt supremæ voluntatis liber sit stylus, & licitum, quod iterum non redit, arbitrium. C. de sacrosan. eccle. quia moribus olim receptum erat apud veteres, vt ipsi testamenta conscriberent stylo, id est, instrumento æneo, quo in albo, id est in tabulis ceratis, vt & est hodie mos Gallorum secundum Alberic. ibi, vt notarij lineas faciant, vt rectè scribant. Accipitur etiam stylus pro communi vsu loquendi, procedendi, & scribendi, Bar. in l. de quibus. in repet. col. v. versic. vltra hoc quæro. ff. de legib. & in l. ij. C. quæ sit long. consue. & Albe. in rub. ibidem. col. xvj. Ang. in d. §. sine scripto. col. ij. Inst. de iur. natu. vbi dicit, quòd stylus non solum concernit ordinem iudiciorum, sed & extraiudiciorum.
- 5** Item stylus sumitur pro eo, quod est vsitatum, & vt ipse dicit, practica tum in aliqua Curia, & diutiùs seruatù. Cyn. in l. ij. col. iij. C. quæ sit longa consue. vel dicitur consuetudo alicuius fori. Georg. Natam in repeti. cle. sæpè. §. & quia. col. ij. de verb. signi. hæc de prima quæstione.
- 6** Secundò quæro, quid sit stylus? Bal. in d. l. j. dicit, quòd est consuetudo alicuius fori iudicialis, vel est ius non scriptum, vsibus introductum, ab vnus iudicis voluntate sæpè stylatum, secundum Pet. & Cy. ibidem. & Ange. in dicto §. sine scripto. vel est practica Curia vsu confirmata. Bald. in l. fina. C. quæ sit longa consuetudo. Iacobi. in d. l. de quibus. colum. iij. iij. To. Commen. Do. Rebuff. *Stylus pro fori consuetudine. Stylus quid.*

vel continuata. Corne. confi. cclxxvij. post superscriptum. col. ij. vol. iij. & secundum Bal. in ru. de rescri. col. iij. dicitur stylus quasi calamus, quia olim stylo scribebatur. Bald. in rubr. de rescri. col. iij. † Vel stylus quasi stans ad similitudinem styli ferrei, qui est stabilis, quasi ferreus, hæc sunt verba Bal. in dict. l. de quibus. co. vj. vers. nota tamen. ff. de legib. Bar. in rub. de rescrip. col. xij. vers. quærit etiam Bal. quæ parum arrident. quinimò ex Græco potius petenda fuisset huius vocabuli etymologia, cum $\sigma\upsilon\lambda\omicron\varsigma$, nomen sit Græcum, columnam significans, cuius columnæ formam gerebat calamus, stylus dictus, quo scribebant veteres in tabulis cereis: inde contra ineptè scribentes, & temerarios, tritum fuit adagium, meliorem esse eam partem styli, quæ deleteret, quam quæ scriberet. Vnde etiam euasit, vt hodie apud nos ipsa scriptura stylus vocetur: sed quia hæc parui sunt emolumenti, ob id aliter non discutio.

Introducitur stylus per decem annos. Tertiò videndum est quando stylus introducatur. Respon. per decem annos in aliqua Curia, secundum Guido. Papæ in confi. cxix. ex processu. in iij. dubio, in additio. allegat Raymund. de Sabanac. in repeti. l. more maiorum. ff. de iurisd. omnium iudic. Sic dicit gl. de consuetudine. in d. §. sine scripto. de iure natural. in Institut. & superius dictum fuit.

Stylus differre à consuetudine. Quartò quæritur, quomodo stylus differat à consuetudine. Bart. quem alij sequuntur in d. l. de quibus. dicit consuetudinem respicere decisionem, stylum verò ordinem loquendi, procedendi, & scribendi. Idem tenet ibi Iacobi. col. iij. licet quandoque pro eodem accipiantur, vt in capi. quàm graui. de crimi. falsi. & superius dixi.

Secundò differt, quia consuetudo introducitur tacita voluntate plurium, & vñu populi, vel maioris partis, d. l. de quibus. stylus verò ex voluntate vnius iudicis. Ange. in d. §. sine scripto. Cardinal. in c. fi. q. vij. de consuetud. Chassa. in proem. ad Consuet. Burgund. in prin. col. ij. Io. de Anania confi. xcij. viso processu. col. iij. vers. prætereà est aduertendum.

Tertiò, consuetudo est generalis populi, stylus particularis personæ, vel officij. Cy. in l. ij. col. iij. q. iij. C. quæ sit longa consuet. Doc. in rub. de consuet. col. ij.

Quartò, consuetudo contra ius valet, l. de quibus. ff. de legi. l. ij. C. quæ sit longa cons. stylus iudicis non, quia tantum valet ad declarandum mentem iudicis, qui nõ potest contra ius. Antho. & Cur. in c. fi. de cõsuet. Alex. cõf. xxxvij. viso themate. col. vl. in ij. vol. fallit ratione approbationis Principis, & bonum esset ne Curia regni vagarentur sub incerto, vt vnus esset tantum stylus in omnibus curiis regni, sicut est in omnibus Francia Parlamenti.

Quintò, in stylo non requiritur cursus temporis, in consuetudine sic. Anth. & Curtius in d. c. fin. Areti. confi. ciij. in causa. in fi. Alex. consil. cvij. pro inuestigatione, col. pe. nu. 21. in ij. volu. quod intellige quando stylus non esset contra ius, alioqui requiritur temporis cursus, sicut in consuetudine: vt probat glo. in c. vl. de consuet. lib. vj. Aret. confi. xj. procedendum. colum. xj. Soci. consil. cclx. in causa. colum. xj. versicul. non obstat tertiò. in secundo volumi. & Alexand. consilio xxxvj. viso themate. in fin. volumi. ij. vel intellige in stylo eius, qui habet potestatem legis condendæ, non

- non requiritur cursus temporis, alioqui sic. Dec. in rub. de consuet. col. ij.
- 17 Sexto, in stylo interpretatio non requiritur pluralitas actuum, in consuetudine secus. Curtius in rub. de consuet. q. iij. allegat Panor. in capitulo in causis. vl. notab. de re iudica. ca. fin. xx. distin. Alexand. consil. xxxvj. in fin. vol. ij. haecenus de hac quaestione.
- 18 Vltimò, nunc videamus quã vim habeat stylus, siue effectum? Respon. ^{Effectus styli.} effectum declarandi, vt si stylus velit, quòd in causa xx. solidorum non offeratur libellus: tunc declarabit. authent. nisi breuiores. C. de sentent. ex breui. reci. Albe. in rubr. C. quæ sit longa consuetu. col. xvj. Alexand. d. con
- 19 fil. xxxvj. viso themate. in fin. in ij. volu. † Et quando stylus est dubius, recipit interpretationem à iure communi, sicut statutum: vt no. in l. j. in princ. in gloss. in verb. nunciationem legitimam. ff. de noui oper. nuncia. l. si serui. C. de noxal. actio. Guido Papæ consil. cxix. ex processu. in v. dubio. Calde. consil. ix. quicquid. rub. de consti. per c. cum dilectus. de consuetud.
- 20 Stylus curiæ secularis recipit interpretationem primò à iure Ciuili: curiæ verò ecclesiasticæ stylus à iure Canonico. Panor. in ca. ex literis. col. ij. ^{Stylus curiæ secularis à iure ciuili interpretationem recipit: curiæ verò ecclesiasticæ à iure canonico.} de const. sic & rescriptum, priuilegium, & iuramentum recipiunt interpretationem à iure, teste Barba. consil. lxj. scribitur. col. vj. in j. volu. & statutum aut consuetudo, seu lex Regia disponens idem quod lex, debet interpretari secundum leges: & est ipsa lex secundum Cy. in l. qui sepulchra. C. de sepulchro viola. gloss. Bar. & Hercula. in l. j. in princ. ff. ad legem Fal. Iac. in l. & si post tres. col. j. si quis cauti. & ita attestatur Rex. in titul. des Aydes. ord. iij.
- 21 Secundus effectus est, quòd stylus habet vim consuetudinis in illa curia, in qua est præscriptus. Bald. in l. si quis intra. C. de bonis damnato. imò si stylus contradicat consuetudini, standum erit stylo tanquam speciali, quia generi per speciem derogatur, per regul. iuris: & hoc firmat Guid. in statu. si quis. in verb. per duos. in fin.
- 22 Tertius, stylus curiæ pro lege seruandus est, l. obseruandum. ff. de iud. & l. iij. in fi. de testi. Barto. in l. iuris peritos. ff. de excus. tutor. Bald. in l. si. C. quæ sit longa consue. & in l. de quibus. col. iij. in ij. q. ff. de legib. l. Labeo. ibi, morem agentium sequi debemus. ff. de statulib. Hippoly. singu. cxvij. Stylus curiæ. Corne. consil. cclxxvij. post superscriptum. col. ij. in iij. vol. & Iudex maxime debet seruare curiæ stylum. Barto. in d. l. iuris peritos. Angel. & Iaso. in l. si domus. §. in pecunia. in col. j. deleg. j. & si nolit illum seruare, Pragmatici illi resistere possunt. arg. l. defensionis. & l. prohibitum. C. de iure fisci. libro decimo. ^{Stylus curiæ pro lege custodiendus.}
- 23 Quartus. stylus curiæ facit ius, c. ex literis. de constitu. c. de confirma. vti li. & c. quàm graui. de crimine falsi. Cardinal. consil. xxx. in hoc dubio. col. ij. nu. 24. cap. literas. de iuramen. calum. in additio. ad Panor. in Procem. De cretal. Gregorius in verbo, de stylo. D. de Petrucia in ij. reme. ad fidem lit. sui tract. de virib. iuramen. Federi. consil. cclj. casus talis est. Iacob. in fin.
- 23 Quintus, ita punietur transgressor consuetudinis notoriæ, & styli, sicut legis. Bal. in l. si quis non dicam. col. iij. nu. 3. C. de episco. & cleri. & superius dixi in effectu consuetudinis. ^{Punitur stylum non seruans.}
- 25 Sextus, effectus styli est, quòd si lex deficeret, stylus curiæ seruaretur ^{Legis deficiet} Iac. de

- te Stylus ser- uatur.* Iac. de Bello visu in sua prac. rub. de fuga recor. nu. 39. fol. 51. maximé si aliquando iudicio contradictorio fuerit firmatus, l. cum de consuetudine. ff. de legi. † Septimus, Iudex vel partes non possunt pro parte acceptare stylum, & pro parte respuere: cum stylus sit indiuiduus, sicut & consuetudo. no. Bar. in consi. xxxiiij. illud in mediū. col. vlt. in iiij. vol. Fallit, quando hoc exprimitur à lege, l. vna. in fi. C. de latina liber. toll. sing. secundum Bar. in re peti. c. Raynaldus. col. xlvij. & col. clviij. de test. & in rub. de rescri. col. xvij.
- Acceptari stylus pro parte non potest.* Octauus, Iudex non seruans stylum suæ curiæ facit litem suam, ac si nõ seruaret consuetudinem, aut legem. Bald. in §. iudices. col. ij. de pace iura. firmand. citat. Dec. in ca. inter cæteras. col. vlti. de rescript. post Lanfranc. in repet. l. admonendi. col. j. ff. de iureiur. Calca. consil. cxviij. sanctissimus. col. ij. idè poterit per superiorem puniri.
- Non seruans stylum facit litem suam.* Nonus effectus styli est, quod clausulæ solitæ apponi de stylo, habentur pro appositis. tex. & ibi Panor. in ca. cum M. de consti. l. quod si nolit. §. quia assidua. ff. de ædil. edic. idè notarius ex seipso potest tales clausulas apponere, licet partes de his nihil dixerint. gloss. notab. in l. si fundus. §. in commissoria. ff. de in diem adiec. c. quod translationem. de officio. delegat. † Facit quòd dicit Barto. in l. ex ea parte. ff. de verbor. oblig. vbi debitorem posse cogi inquit conficere instrumentum creditori, secundum stylum & consuetudinem patriæ, etiam si esset consuetum, vt sigillum regium apponeretur, vt hic, vel obligatio ad rigores parui sigilli Montispeffulani. conscriberetur, vel conuentionum Nemausi: vt in patria Montispeffulani. Sequitur Georg. Natan in clem. sæpè. §. quia. colum. iij. de verborum significatio.
- Debitor cogitur conficere instrumentum creditori secundum stylum patriæ.* Decimus, stylus potest allegari etiam in decisionibus causarum. Panor. in c. ex literis. col. ij. in fin. per illum tex. de constit. Curtius consi. lxxvj. super præmissa. nu. 154. etiam si fit contra ius. & hoc si est à Principe confirmatus, & eò tendat: alioqui non vt superius scripsi.
- Allegari potest stylus.* Vndecimus, debet fieri comparatio & instrumenti, & styli. Bal. in l. vna. in fin. C. de emenda. Iust. Cod. per gloss. in c. licet. in verb. scripturæ. de crimine falsi. Vnde narrat Plutarc. de Pyrrho Rege Epirotarum, quod propter styli inæqualitatem perpendit literarum falsitatem, quas ei transmitti curauerat Lysimachus tanquã à Ptolomeo Rege scriptas: non enim erat scriptum, vt consueuerat, sic, Pater filio salutē sed ad Ptolomæus Rex Pyrrho Regi salutem refert Fely. in c. ij. col. vj. versicul. Stylus. de rescri.
- Comparatio styli fit.* Duodecimò, literæ obtentæ præter, vel contra stylum curiæ præsumuntur subreptitiæ, aut falsæ, & non valent, c. tua nobis. & ibi Panor. no. i. de offic. vicar. no. in c. ad nostram. de confirm. vtil. glo. & Philip. Fran. in ca. quãuis. i. de præben. in vj. Cardinal. in c. quod super. de fide instrumen. cap. causam. ij. de testi. quia non est inspiciendum quod scriptum est, sed quod scribi, & fieri debuit, l. sed licet. de offi. præsid. c. cum causam. de elect.
- Literæ contra stylum præsumuntur subreptitiæ, aut falsæ.* Decimustertius effectus, præsumuntur literæ cõtra stylum erroneæ, & eis non est credendū, l. fi. & ibi patruus meus, & Platea. C. de can. lar. ti. li. x. Curtius consil. lxxvj. super præmissa. num. 5. & consil. lxxiiij. super memorata. col. pen. idè commissarius debet supersedere, ca. ex parte. de capel. mona. Fely. &

- Feli. & alij in cap. ij. col. vj. versic. stylus. de rescrip. per illum text.
- 34 Item si omittatur stylus, literæ redduntur suspectæ. d. cap. quam graui. de crimi. falsi. Panor. in cap. ad hæc. de senten. excom. Bal. in rub. de resc. col. iij. & in prouincial. Cur. Roma. fol. 13. † Et hæc præsumptio falsitatis est sufficiens ad condemnandum de falso. cap. porrecta. de confirma. vtil. & Feli. in d. cap. ij. versic. stylus. de rescrip. & Curtius d. consil. lxxiiij. super memorata col. penul. & seq. per liubemus. C. de probatio. Alexan. consil. lxxvij. in causa accusationis. col. ij. in j. vol. quod est repetitum consil. lxij. in iij. vol. scripsi in trac. de rescrip. in xj. q. in xxj. effectu. ij. Tom.
- 35 *Præsumptio ad condemnandum sufficiens.*
- 36 Fallit tamen quando omitteretur illud, quod tacitè inest, c. cū M. de constit. Feli. in c. ad hæc de sen. excommu.
- 37 Secundò fallit, quando fieret expressa mentio styli, & quòd non obstante stylo valeant, quia tunc literæ valebunt. Archi. in cap. seruatis. xxv. q. ij. dicens, quòd quando constat de voluntate superioris, illa est seruanda, & exequenda. Sequitur Georg. Natan in repe. cle. sæpè. §. & quia. col. ij. de verb. signi. facit l. j. C. de superindictio. lib. x. Quia non est suæ intentionis quòd stylo derogetur, quando non exprimit, alioqui secus. cap. ad aures. c. mandatum. de rescrip. c. exposita. de arbitr. c. cum causam. & c. fi. de præb. c. cū in illis. illo tit. libr. vj. † vnde factum tale vidi emergi.
- 38 *Stylo an derogetur.*
- 38 Nuntius fuit ab armigeris durante bello spoliatus, qui ob id non potuit ferre procuratorium ad eum, qui erat constitutus procurator, nec alia instrumenta: quare pars amisit causam: quæ tamen impetrauit literas Regias, quibus mandabatur Iudici, quod si ei constaret, etiam per solam nunciij declarationem de dicta spoliatione, & impedimento, eo casu non obstante rigore styli annullaret contumaciam, & alia facta in contrarium, & partes audiret, & iusticiam eis administraret. & hoc bonum & æquum visum est, per ea quæ Doc. not. in l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis cautio.
- 39 *Restituitur qui ob procuratorum exceptum condemnatus fuit.*
- 39 Ideò quotidie impetrantur literæ contra stylum, qui cū sit de iure positiuo, tolli potest per Principem, & mutari, l. Princeps. ff. de legib. ca. proposuit. de concess. præb. vnde in curia parui sigilli interdum impetrantur literæ Regiæ, vt non obstante rigore styli recipiantur aliæ iustæ exceptiones: videlicet præscriptionis, & metus, vel doli. Guido decis. ccxcij. si alicui.
- 40 *Literæ contra stylum impetrantur.*
- 40 Decimusquartus, libellum contra stylum vel consuetudinem formatum potest Iudex ex officio reiicere, & dentibus lacerare, l. j. & ibi glo. ff. de offi. assesso. gloss. in l. de quibus. in verbo, inueterata. ff. de legib. Feli. & Dec. in d. c. ij. versic. stylus. quod bene notent practicanes, & ab stylo non deuiant. † Et ratio est, quia ex officio Iudex debet prouidere, ne iudicium reddatur elusorium, ca. causam. j. & ibi Panor. de iudi. sed vbi stylus iudicij non obseruaretur, corrumpet iudicium. argum. ca. quàm graui. de crimi. fal. ergo ex officio iudex illum libellum reiiciet. Cur. in c. fin. q. vij. de consti. nec poterit pars ob hoc appellare, quia Iudex hoc facit iure permittente.
- 41 *Libellum contra stylum conceptum iudex reiicit.*
- 42 Decimusquintus, citatio contra stylum emanata non valet, nec tenetur citatus comparere. Ang. in l. fi. C. de cano. largi. tit. libr. x. l. fin. & ibi Bal. & Ange. C. de iureiur. Felyn. & alij in cap. quoniam contra. in glo. citationes.
- 42 *Citatio contra stylum non valet: nec est contumax non comparens.*
- de

de proba. Ias. in l. testamentum. in fin. C. de testa. Curtius consil. lxxiiij. col. penult. Hippoly. singul. cxviiij. stylus curiæ. & in repetit. l. fi. nu. 38. ff. de iurisdictioni. omni. iudi. & in l. de vno. nu. 217. de re iudica.

Decimuffextus, citatus contra stylum curiæ, etiam si non comparuerit, 43 non est contumax. Angel. in l. fi. C. de cano. largit. tit. libr. x. Deci. refert. in c. quoniam contra. vij. col. de prob. & in c. ex parte. col. v. de rescript. Hippoly. sing. cxviiij. stylus. & in d. l. de vno. nu. 217.

Sententia contra stylum nulla.

Decimusseptimus effectus, sententia lata contra stylum est nulla, sicut 44 contra legem. Guido Papæ in decis. suis, quæstio. ccxcij. si alicui: vbi dicit potius esse standum stylo, quam consuetudini, quando sibi contradicunt: quia se habent tanquam generale & speciale. Et species derogat generi. c. j. & c. sciscitatus. de rescri. idem docet q. xcviij. sed an dominus. in fin. & Soci. confi. xxxix. capio primum. colum. v. in iiij. volum.

Præsumitur pro stylo.

Decimus octauus, præsumendum est pro stylo tribunalis, in quo adest 45 copia prudentum. Panor. in c. sicut nobis. not. penult. de sent. & re iudic.

Decimus nonus, valet stylus curiæ de non vocando præsentem, vel de 46 vocando certo modo. Feli. in c. cum olim. nu. 10. versicul. tertius casus. de rescrip.

Citatio quædo omitti potest.

Vigesimus effectus est, Citatio requisita in examinatione testium de 47 stylo potest omitti. Alexan. consil. lxxv. habita. col. vlti. in j. lib. Dec. consilio clxiiij. in causa matrimoniali. col. vj. num. 8. & in aliis casibus omittitur citatio. quos scribit Ias. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offic. proconsul. & Hippol. in l. de vno. ff. de re iudi. & centum quindecim casus, in quibus non requiritur citatio, congerit Anto. Nicell. in concordan. iuris canonici. & ciuili hi.

Examinatio testium in criminalibus an possit committi.

Vigesimus primus, valet stylus, vt examinatio testium in criminalibus 48 alicui committatur. Iacob. de Bello visu in pract. rub. de fuga. reor. nu. 41. licet de iure secus. authen. apud eloquentissimum. C. de fide instr. non tamen valet stylus, vt pars causa cadat, nisi fuerit per principem approbatus & confirmatus. cap. cum omnes. & ibi Doc. de consti. quia id quod nostrum est, sine facto nostro à nobis auelli non potest. reg. id quod nostrum. ff. de reg. iur.

Vigesimus secundus, quod stylus non præsumitur seruatus, nisi probe- 49 tur. Barba. consil. iij. clementissimi, & quidem. col. xj. in ij. volum. quia est facti, & facta non præsumuntur, l. in bello. §. factæ res. ff. de captiuis. l. quæcunque. in fi. ff. de publician. in rem actio. dixi in repeti. l. diuus. in ij. no. ff. de senatusconsult. Siliano.

Iudex ex causâ immutare potest stylum sue Curie. Quare sunt diuersæ consuetudines.

Vigesimus tertius, licet stylus curiæ sit volubilis, quia ex mutatione iu- 50 dicum quandoque mutatur, teste Ioan. And. in cap. j. de elect. lib. vj. refert Ias. in repeti. l. j. numero 53. C. de summa trinita. tamen Iudex non potest illum mutare sine magna causa. † Et per hæc dicit Rauen. in cap. super spe- 51 cula. de priuil. tot esse consuetudines diuersas in quibusdam locis, quia Iudices ibi iuris ignari protulerunt sententias contra ius: & postea successores idiotæ secuti sunt dictas sententias, cum non possent discernere an essent iure latæ: quare in consuetudinem venerunt, & sic inductæ. fuerunt

- fuerunt consuetudines, & rot stylli contra ius, l. ij. §. mirabile. C. de veter. iure enuclean. Sed in patria iuris scripti doctissimi verebantur à iure discedere, ob id nullas consuetudines iuri contrarias introduxerunt: vt scripsi in præem. Ordin. & in comment. in primo Tomo.
- 52 Vigefimusquartus, quando dubitatur de stylo alicuius Curia, potest Iudex se informare nemine citato ab antiquis illius Curia aduocatis, & procuratoribus. Bar. per illum tex. in l. iij. §. fin. ff. de testib. Bal. in l. vna. in fin. C. vt quæ de sunt aduoc. part. iudex suppl. Hoc dicit se exercuisse Ang. in §. sine scripto. col. ij. num. 6. versic. vnum addo. Institut. de iure natural. Iacob. in l. de quibus, col. iij. ff. de legib. Chassa. in Consuet. Burgun. in princ. & ita seruat curia laicalis secundum Ioan. Fab. in dict. §. sine scripto. col. iij. Et hoc sæpius, fit in Castelleto: quod potest fieri quando dubitatur de stylo, seu consuetudine Curia. † Secus si allegetur consuetudo ad litis decisionem, tunc plenè eam probare oportet. Bartol. in l. lege Iulia. ff. de testib. Curtius refert quæst. viij. in dicto c. fin. Benedict. de Plumb. in l. Labeo. ff. de statulibet. Imò non annullatur processus, licet operarius ecclesie non fecerit fidem de sua potestate, si hoc petatum non fuerit, & hoc habebat stylus, sicut communiter in Francia: vt scribit Aufrer. in decis. Tholos. q. cxv. & Alexan. consil. xiiij. viso. colum. j. in v. vol. & Decis. consil. clxiiij. in causa matrimoniali. col. vj. num. 8.
- 53
- 54 Intellige si stylus sit secundum ius, secus si contra: quia tunc debet plenè probari. Curtius in repeti. d. c. fin. in viij. q. post Decis. in cons. cccij. in causa. num. 12. alias limitationes vide per Bartol. & alios in d. l. de quibus vbi dicit quòd circa ea quæ respiciunt decisionem litis, non poterit sic se informare partibus absentibus, & sequitur Soc. cons. xxxvj. in causa Antonij. col. iij. in quarto vol. & idem quando est maximi præiudicij secundum eum, cons. lxxxix. capio primum. colum. v. num. 28. in eod. volum. Sed nec habet se informare quando stylus est scriptus, & in apertum prolatus, & notorius, ac per Regem confirmatus: vt est stylus Curia Parlamenti. Sed illum legere, obseruare, & menti commendare debet.
- 55 Vigefimusquintus effectus, cōsuetudo & stylus excusant à crimine falsi. Host. & Ioan. And. in c. ij. de fid. instit. Bal. in c. vno. col. ij. de feud. cogn. refert Alex. cons. lxx. viso processu. col. ij. in primo vol.
- 56 Postremò stylus non ligat generaliter, sed tantum in Curia, in qua viget Bald. in l. certum. colum. iij. num. 11. C. vnde legit. dicens, Iudicem secularem non teneri seruare stylum curia Episcopalis, nec contra. Aufrer. idem dicit, quæst. cxv. si operarij. & Iacobi. in dicta l. de quibus. colum. iij. in ij. quæst. & Nichol. Mil. in verb. stylus, & ibi, in additio. Curtius in rubric. de consuet. q. iij.
- 57 Imò nec stylus curia Romanæ imponit necessitatem obseruandi in aliis curiis particularibus, secundum Baldum, in capit. ij. de feriis. quia alia Curia non habent pro iure communi id, quod singulariter in Romana obseruatur Curia: vt patet in præem. regul. Cancellar. per Gomef. cum quælibet Curia communiter suum habeat stylum: & licet in verbis quili-

Iudex de stylo quando inquirit à pragmatistis.

Stylus ordinem iudicium respiciens, aut litis decisionem quomodo differat.

Stylus contra ius debet plenè probari.

Stylus à crimine falsi excusat.

Stylus in sua quaque curia seruari debet.

Prælicus in una curia nō est in aliis ignarus. bet stylus sit diuersus: † in effectu tamen virtute, & substantia idem ferè 58 sunt. Et iuuenis qui praxim vnius curiæ sciuerit, parum deficiet in practica alterius, teste Ioan. episcop. Vauren. in tracta. de ordin. iudic. rubric. penultima.

Fallit quando conueniret stylo aliarum curiarum, tunc debet seruari 59 tanquam stylus propriæ Curia, non tanquam stylus alterius Curia, vt dixi.

Stylus Principis est generalissimus.

Secundò fallit quando esset stylus Principis, qui omnes ligat, sicut lex 60 l. leges. C. de legib. Panor. in dicto cap. ex literis. de constit. Chass. in princ. consuetu. Et si Princeps vellet quòd omnes curiæ Franciæ seculares obseruarent vnum, & eundem stylum, bonum esset, vt superiùs dixi. Et ista nunc de stylo sufficient: prosequar text.

De tous les pays de nostre Royaume.

GLOSSA XIII.

L T S I C vult, quòd stylus etiam in patria iuris scripti in scripturam redigatur, vt memoriæ commendari, & quilibet eum scire, & eo regi possit, l. contrahitur. ff. de pignor. & vtinam vnus esset omnium Franciæ Curiarum stylus. Nam tot consuetudines diuersæ, & styli perturbant ingenia hominum.

Soyent redigees, & mises en escrit.

GLOSSA XV.

Styli cur in scripturam rediguntur.

R I M V M ergo statuit, vt in scripturam redigantur consuetudines, & styli, ne memoria illorum pereat. Et vt quilibet secundum illos regatur, ac vt Curia praticantes ab illis non deuiant: & vt Iudices procedant, & iudicent insequendo illorum verba. † Et sic scriptura fit quandoque propter necessitatem probationis eius, de quo agitur: quandoq; vt ipsa pbatio magis habiliter, vel ppter substantiam eius, quod intenditur, teste Bald. in authent. sed nouo iure. colum. penult. C. si certum petat. vide l. contrahitur. ff. de pigno. & Doct. in l. j. C. de iure emphyteu.

Et accordees par les costumiers, Practiciens.

GLOSSA XVI.

S E C V N D V M est, quòd communi concordia, & consensu Pragmaticorum fieri illa scripta debent. Nam si vnus dicat talem esse consuetudinem, & alius aliam, non concludetur, nec constituetur consuetudo: donec dicanici super hoc conueniant: & quod ab illis conclusum, & constitutum fuerit, scribetur, & sic solet fieri: quod potest probari, argumen. l. si voluntate. C. de rescinden. venditio.

Et gens

Et gens de chacun pays de nostre Royaume.

GLOSSA XVII.

TERTIVM, vt practicantes illius patriæ, in qua rediguntur consuetudines, in hoc conueniant: quia quanto viciniore estis tantò meliùs scire potuistis, ca. quanto. de præsumpt. nec uale-
ret consuetudo Parisiensis, quæ concluderetur cum aduocatis Tholosanis: quia illi nesciunt consuetudinem Parisiensem. Ob id scribitur hic, quòd in qualibet patria, & cum hominibus patriæ concludatur: quia quælibet patria suo sensu, & consuetudinibus abundat, ca. cum venerabilis de consue.

*Concludan-
tur consue-
tudines à
practicanti-
bus locorum
in quibus he
vigent.**Lesquelles coustumes, vsages, & styles ainsi accordez
seront mis, & escrits en liures.*

GLOSSA XVIII.

QUARTVM, vt consuetudines sic conuentæ, ac constitutæ, in librum redigantur, qui vocabitur Liber consuetudinum Parisiensium, vel Luteriæ, seu alterius ciuitatis, vel oppidi. Et sic Commissarius vt inquirat de his consuetudinibus, non potest alias addere, nec populo præbere, quia ad hoc tantum datus censetur, vt populi consuetudines in scripturam redigat: qui si addat ex capite suo, tanquam priuatus censetur, nec erit lex, nec consuetudo, l. iij. ff. de offi. præsid. & venire contra mandatum dicitur, c. cum dilecta de rescrip. l. diligenter. ff. mand.

*Inquirens
de consuetu-
dinibus ni-
hil debet
addere.**Lesquelles seront apportees par deuers nous, pour les faire voir, &
visiter par les gens de nostre grand Conseil, ou de nostre
Cour de Parlement.*

GLOSSA XIX.

QUINTVM vult quòd postea sic redactæ consuetudines, & descriptæ in libro, ad Principem deferantur, vt eas perspicere faciat per Consiliarios magni Consilij, seu per Curiam Parliamenti, in cuius iurisdictione ea ciuitas est: quæ vult Consuetudines approbari. Et eò fit, vt consuetudines rationabiles Rex approbet, irrationabiles verò ex libro deleat: per ea quæ Doct. docent in c. fi. de consue. facit c. nouerint. de senten. excommunicationis.

*Approba-
tio consue-
tudinum quo-
modo fiat p
Principem.**Et par nous les decreter & confirmer.*

GLOSSA XX.

SEXTVM hic statuit, quamuis Consuetudo sit tantæ authoritatis, vt non requirat confirmationem superioris, quia confirmatur legitimo temporis cursu, l. an in totum. C. de ædific. priua. Bald. in rubr. de consue. col. ij. Barba. in c. cum consue-
iij. To. Comment. Do. Rebuf.

*Consuetudo
cõfirmatio-
nem non re-
quirit.*

tudinis. columna. j. de consuetu. tamen hic vult eas confirmare, & decretum super illis imponere, ne de cætero dubitetur de vsu, & autoritate illarum. Et licet princeps videatur confirmare consuetudines eo ipso, quòd sunt tolerabiles, l. tam collatores. C. de re milita. libro duodecimo. & l. domini prædiorum. de agricol. & censit. libro xj. Guido Papæ in singul. dcccij. tamen Rex hic vult expressè eas approbare & confirmare, ne super his dubitetur, text. in capit. in his. xj. distinctio. Feli. in capit. ius generale. prima distinctio. *quia plus solet timeri quod specialiter, quàm quòd generaliter est constitutum, & confirmatum, capitul. quia in causis, de procuratorib. capitul. quanquam. xxij. distinctio. capitul. j. de rescript.*

Et iceux usages, coustumes, & styles, ainsi decretez & confirmez, seront obseruez & gardez es pays, dont ils seront.

GLOSSA XXI.

*Rescriptū
contra con-
suetudinem
non valet.*

ET sic statuit, quòd postquam hæ consuetudines fuerint à Rege confirmatæ, & constitutæ, seruentur ab omnibus. Intellige tamen quòd consuetudo localis in illo loco seruari debet, vbi viget, & non in alio, l. final. C. de anno. & tribut. libro decimo. gloss. in capitul. consuetudo. j. distinctio. & in capit. illud. & capitul. illa. xij. distinctio. nec valebit rescriptum contra consuetudinem, ea non expressa, nec derogabit consuetudini, quia eam ignorare videtur rescribens, capitul. j. de constitu. in vj. & superius fusiùs scripsi.

Et aussi en nostre Cour de Parlement es causes, & procez d'iceux pays.

GLOSSA XXII.

ET sic Curia Parlamenti, ad quam appellatur, tenetur etiam iudicare secundum consuetudinem loci primi Iudicis, & secundum legem primò datam. in authenti. vt cùm de appellatio. cognosc. in princip. colla. viij. In aliis causis alterius loci non tenetur iudicare secundum consuetudinem Parisien. vt hic dicitur.

*Consuetudo
cuius loci sit
spectanda.*

Et sic si primogenitus Baronis, vel nobilis in totum debeat succedere in Vasconia, si ille nobilis habeat bona etiam in Francia, vbi non est talis consuetudo: tunc omnes filij succedent per viriles in illa patria: nec computabitur primogenito sua portio quam in Vasconia habuit: vt Bald. & alij tradunt in l. j. C. de summa trinit. & Iacob. in l. de quibus. colum. penulti. ff. de legib.

Et ingeront les Iuges de nostre Royaume tant en nestredite Cour de Parlement, que nos baillifs, seneschaux, & autres iuges, selon iceux usages, styles, & coustumes es pays dont ils seront.

GLO

IUDICABUNT singuli iudices secundum consuetudines suorum locorum, etiam Parlamenta secundum consuetudines vigentes in suis iurisdictionibus: eodem modo etiam iudicabit magnum Consilium, & alij iudices deputati per Regem ex causa euocationis, vel aliàs, secundum consuetudines cuiuslibet loci, c. cum venissent. de eo qui mittitur in possessionem. scripsi in interpretatione l. quod iussit. ff. de re iudic. in secundo notab. & plenius in tract. de supplica. in primo Tomo ordinatio.

2 Vnde si diuersæ sint consuetudines, in concernentibus ordinem, seu processum, illæ seruandæ sunt, in quo loco litigatur, & proceditur. capitulum quod clericis. vbi gloss. & Docto. de foro comp. Itidem inspicienda est consuetudo loci executionis. Bald. in l. j. quæst. iij. C. ne filius pro patre. quia executio ordinem concernit. Bart. & alij in l. à Diuo Pio. ff. de re iudic. Bal. consil. cclxxxv. casus super quo. colum. ij. in ij. volumi.

Quæ consuetudines attendenda.

3 In decisiõis vero debet iudex sequi consuetudinem litigantium, vel statuta, l. si fundus. ff. de euctio. l. exigere. de iudic. Bal. in l. j. C. quæ sit longa consue. quod limitat Curtius in tracta. de consue. q. penult.

Sans en faire autre preuue, que ce qui est escrit audit liure.

IOTANDVM est, quòd hæ Consuetudines sic descripte, approbatæ, & confirmatæ aliquando non aliter euulgantur, id est, non solent impressioni dari: & tunc quicumque allegat consuetudinem, oportet quòd eam probet: quæ probatio fit hoc modo: citatur pars ad videndum extrahi talem consuetudinem ex libro consuetudinum, & tunc illud transcriptum probat: vt Doct. tradunt in capit. ad audientiam. de præscript. nec aliter probari potest hæc consuetudo: † vt pronuntiauit Senatus anno 1516. die xx. Iunij post prandium pro Magistro Vberto Tyboust Consiliario, contra Magistrum Nicolaum Puechon secretarium. & idem statuit anno 1518. die tertia Iulij, inter Ioan. & Franciscum Pomereaulx, & do. Franciscum D'oultre L'auoye.

Probari consuetudines approbatæ quomodo possint.

3 Si autem liber consuetudinum sit notorius, vt consuetudines Parisienses, & multæ aliæ, tunc non est necesse eas extrahere, sed sufficit eas allegare in rubric. tali, & capit. & tunc quilibet eas videre poterit, & solet produci talis liber consuetudinum. Ita expresse describit Benedict. in repetitio. capitulum Raynutius. in verb. & uxorem. numer. 40. de testa. vide in regu. Cancel. xxvj. alia quæ ibi tractat gloss. † Si vero aliquis neget Consuetudinem generalem, vt mortuus saisit viuum, solent aduocati partium requirere, vt aduocati & procuratores interrogentur de illa consuetudine, & iudex practicanes interrogat, vel solet Iudex ad partis alterius petitionem eum, qui negat consuetudinem generalem, interrogare cum iu-

ij. To. Comment. Do. Rebuff.

d iij

ramento, an ignoret talem esse generalem Consuetudinem, qui saltem verebitur deierare in conspectu aliorum, si conscientia & fama prouidere sua cupit: si verò dicat se nescire, postea interrogabuntur illius tribunalis dicanici.

Et lesquelles coustumes, usages, & styles ainsi escrits, confirmez, & accordez, comme dit est, voulons estre gardees, & obseruees.

G L O S S A X X V.

A subditis seruanda sunt consuetudines.

STATVIT, vt consuetudines sic constitutæ & confirmatæ ab omnibus custodiantur. Nam leges ab omnibus æqualiter obseruari debent, l. leges. j. C. de legibus, capitu. placuit. xxxij. dist. in c. † Intellige à subditis, capitu. i. de constituti. Sed an Princeps teneatur seruare consuetudines. Bald. in §. final. qui feud. dare possunt. ait consuetudines ligare Principes: quia potentius est ius naturale, quàm principatus. Et in ore Principum firmior debet esse veritas, quàm priuatorum. refert Ias. consil. j. colum. j. & secunda. in primo volumi. & superiùs dixi in iij. quæstio. ac multa de his scripsi, quando ligetur conventionibus Princeps, in præfa. ad rubric. de collatio. in Concorda hic non repetam.

En iugement, & dehors.

G L O S S A X X V I.

Interpretatio consuetudinis ad iudicem spectat.

QVANDO emerget quæstio in extraiudicialibus, seruatur consuetudo disponens de extraiudicialibus: si disponat de iudicialibus, in iudiciis seruabitur. Et consuetudo loquens de successione, etiam in iudiciis seruabitur, & secundum eam iudex iudicabit, per istum text. copulatiuè loquentem. Et quando consuetudo loquitur, serua consuetudinem. Bald. in l. prima. in fine. C. de arbitr. vide Iaso. consil. ccxxxviiij. anno salutis. colum. prima, in secundo volumine, & consilio quinquagesimoseptimo, columna tertia, versiculo octauo, in tertio volumine. Nam consuetudo tantum habet de actu, quantum de potentia. Bald. in capitul. primo, columna quinta, qui feudum dare possunt. & tantum de effectu, quantum habet de vsu. Et proprios facti & vsus terminos non excedit. Bald. in l. fin. C. communia vtriusque iudic. refert Ias. consil. clxxxv. in ista. colum. iij. volumi. ij. supra dixi.

Simile consuetudinis an attendatur, an legis.

Tamen si casus occurrens non reperiatur decisus à consuetudine, nec à lege, tunc quod proximum, & consequens est consuetudini, attenditur, l. de quibus. & ibi etiam Doct. ff. de legib. Sed in locis, vbi non est Consuetudo, lex seruatur, qua deficiente quod legi proximum est, inspicitur. Doct. in capitul. final.

Toutesfois n'entendons deroguer au style de nostre Cour de Parlement.

GLOSSA XXVII.

CVM ergo vnus sit stylus omnium Curiarum & Parlamento-
rum regni Franciæ, huic non intendit derogare, & vtinam eo-
dem modo vnicus esset stylus omniū Curiarum inferiorum,
sicut est stylus omnium Parliamentorum: Sunt etiam in stylo
Parlamentorum multa, quæ hodie non seruantur, quia variantibus tempo-
ribus necesse est, vt varientur statuta humana, c. non oportet. de consang.

*Parlamente-
torum vni-
cus est sty-
lus.*

*Et defendons à tous les aduocats de nostre Royaume, qu'ils n'alle-
guent, ne proposent autres coustumes, usages, ou styles,
que ceux qui ainsi seront escrits, decretez, & ac-
cordez, comme dit est.*

GLOSSA XXVIII.

PRIMO prohibet aduocatis, ne proponant, vel allegent alias
consuetudines, quàm sic descriptas, vel confirmatas, & postea
in sequenti omnibus prohibet. Sed qua pœna venient punien-
di contrarium facientes? videtur quòd pœna falsi, l. penul. ff. ad
legem Cornel. de fals. Sec contrarium dico. Et videtur quòd pœna sit ar-
bitraria, postquam non est hic expressè statuta, l. j. ff. de effractor.

*Allegari
alias consue-
tudines non
possunt.*

Et enioignons audits Iuges.

GLOSSA XXIX.

HIC vocat Senatores, & Consiliarios Iudices ab effectu, quia e-
tiam iudicant. Et iudex est nomen generale, quasi ius dicens, c. fo-
rus. de verb. signi. Et sic ipsi Iudices vocari possunt.

*Qu'ils corrigent, & punissent ceux, qui feront le contraire, & qu'ils
n'oyent, ne reçoient aucunes personnes à proposer,
n'alleguer le contraire.*

GLOSSA VLTIMA.

NON auditur allegans aliam consuetudinem, quàm appro-
batam. Nam Rex vel Imperator potest consuetudines tolle-
re, sed non facere. dicit Barb. in addi. ad Bald. in cap. j. qui feu.
dare poss. plus dicens, quòd licet populus Romanus transtu-
lerit omne imperium, & iurisdictionem in Principem, l. j. ff. de
constitu. princ. tamen non transtulit ius naturale, nec consuetudines, nisi
quo ad probationem, & reprobationem earum.

*Rex cōsue-
tudines face-
re nō potest,
licet eas tol-
lere possit.*

2 Postremò incidit quæstio frequens? Rex concessit officium Titio secun-
dum salaria consueta: varia tamen fuerunt salaria, & stipendia: quæ atten-
dentur? Breui respondeo consideranda stipendia vltima, per text. in l. Mela.
§. sed & si alimenta, quæ viuus præstabat, reliquerit, ea demum præstaban-
tur, quæ mortis tempore præstare solitus erat: quare si fortè variè præstite-
rit, eius tamen temporis præstatio spectabitur, quod proximum eius mortis

*Salaria cō-
sueti si di-
uersa sint,
quæ soluen-
da.*

ij. To. Comment. Do. Rebuff.

fuit. ff. de aliment. & cibarij. lega. & illum text. singul. not. Lanfranc. in l. admonendi. colum. j. ff. de iureiurand. hoc docet Bald. in l. qui binos. C. de aduoca. diuer. iudicio. Vnde si Rex mandet Admirabilem maris recipiendum secundum antiquam consuetudinem, debet intelligi prout est consuetum in vltimis annis, vt plenè scribit Anton. Capycio. in decis. Neapolita. quæstio. clxiiij. plus addens, quòd si Dominus constituat procuratorem generalem ad faciendum omnia, quæ Dominus solitus erat facere, non poterit tamen facere nisi ea, quæ Dominus faciebat ordinariè, non extraordinariè: vt consuluit Alexandr. consil. v. colum. ij. numer. 10. in quinto volumi. quod probat l. vel vniuersorum. ff. de pignora. actio. vbi addidi alia huic materiæ accommoda.

Alia de consuetudine multa scriberem, quæ tamen cum sint notoria, & plenè per consuetudinarios descripta, etiam quia non sunt quotidiana, vel per supradiçta intelligi poterunt, ea nunc missa facio, de his omnibus quantumlibet Deo omnipotenti, & eius sacræ Virgini gratias agens immensas.

Amen.

TRACTATUS DE CI
TATIONIBVS NON MINVS
FREQVENS, QVAM VTILIS.

Des adiournemens.

PRAEFATIO.

VAMPLVRIMA super his citationibus adducere possem (Lector Beneuole) sed cum Socy. in suo tract. de citationibus multa suo more cōgesserit, ea nolo hic transcribere: verum illa maxime pertractare, quæ inter Pragmaticorum manus versantur, & præcipue quæ in Curiiis Franciæ agitantur. † Et quia omnium actionum instituendarum principium ab ea parte edicti proficiscitur, qua Prætor edicit de in ius vocando: utique enim imprimis aduersarius in ius vocandus est, id est, ad eum qui ius dicturus est. text. in §. fin. Insti. de pœnit. temer. litig. glos. & Doct. in rubri. ff. & C. de in ius voc. & processus sine citatione est nullus, lea quæ. C. quomodo & quando iud. cap. inter. de maior. & obed. & c. j. de cau. pos. & proprie. Bar. in tract. de cit. Barb. in c. ecclesia. num. 69. de constit. & omnia quæ fiunt in præiudicium absentium, non valent sine citatione, capit. omnia. iij. quæst. ix. Dec. in cap. quoniam contra col. x. in gloss. citationes. de prob. † Ideò hic ante omnia plures elucidabimus terminos, quos sermo communis habet præcipuos. Secundò, quid sit citatio dicemus. Tertio, quo iure inuenta sit, & quæ sit illius utilitas. Quarto, quotuplex sit. Quintò quis citare possit. Sextò, quis citari valeat. Septimò, qualiter citatio fiat. Octauò, quot modis citatio impugnari possit. Nonò, quis citationis effectus. Decimò, & ultimo Ordinationes Regias hanc materiam tangentes sine explicatione non omittemus.

Primò igitur notandum est, nos habere plures terminos in hac materia, videlicet in ius vocare, edictum, denuntiationem, conuentionem, requisitionem, citationem, & adiornamentum: quæ omnia idem largè significant. vt asserit Io. Fab. in §. fi. de pœn. tem. lit. in instit. quæ sequitur Chaff. in consu. Bur. §. vj. rubr. *des iustices*. Ego tamen inferius dicam diuersa esse, singulorum significationes subiungendo. † In ius vocare est iuris experiundi causa vocare, vel ad eum vocare, qui ius dicturus sit, l. j. ff. de in ius vocando. & d. §. fi. & quot modis fieri possit, dicetur in iij. q. inferius.

Ante omnia quis est citandus.

Totius tractatus summa & ordo.

Plures termini citationis.

In ius vocare quid sit.

Edictum

Edictum Edictum verò dicitur citatio, quia edicebat Prætor talem esse in ius vo- 6
quid. candum. §. si. ibi, quia prætor edicit. Inst. de pœn. teme. litig. Et hoc voca-
Edictaria batur edictum, l. cùm verò. in fideicommiss. liberta. † Et primum edictum 7
de ius in vo- erat decem dierum, quo proposito si pars non veniebat, non ducebatur à
cano. & parte, prout quidam voluerunt dicere, quorum opinio ex hoc solo con-
quarū pe- uincitur, quòd non fuisset opus alia proponere edicta, cuius contrarium li-
remptoriū. quidè constat. Nam post primum, secūdum etiam proponebatur edictum,
 deinde tertium: quibus propositis aliud quoque, peremptorium vocatum,
 quod inde nomen sumpsit, quòd petimeret disceptationem, hoc est vltra
 non pateretur aduersarium tergiuersari, l. ad peremptorium. cum seq. ff. de
 iud. in quo peremptorio iudex comminabatur etiam absente aduersa parte
 se cogniturum, & pronuntiaturum, l. in peremptorio. ibidem. & l. j. §. hoc
 edicto. ff. quæ sen. sine appel. rescin. aliisque modis sumitur edictum: vt dixi
 titu. de verbor. signific. in lilla verba.

Denuntiatio Est & aliud verbum, videlicet denuntiatio, quo etiam Iurifcon. vtuntur 8
quid. in l. cùm verò. §. si. ff. de fideicom. liberta. ibi, proinde denuntiationibus, &
 edictis, literisque euocandi sunt. l. iij. §. prætor. ff. de dam. infect. ibi, vere-
 cunde autem Prætorem denuntiari iubere, non extrahi de domo sua, &c.
 l. tres denuntiationes. C. quomodo & quando iud. & est verbum magis
 generale, & plus comprehendit quam in ius vocatio. Nam si viator denun-
 tiant alicui vt in ius eat, dicitur eum in ius vocare. §. prætor quòd si aliàs
 nuntiet, non dicitur in ius vocare, sed denuntiare, vt l. j. §. ij. & §. denuntia-
 re. ff. de liber. agnoscend. vel si nuntiet se bona debitoris cepisse, manum-
 que iniecisse, & demum ea se venditurum: vt dico in tracta. de præcon. &
 subhasta. in secundo Tomo.

Si verò actus fuerit à iudice in absentia partis factus, debet illi absenti 9
 nuntari. c. si tibia bsenti. de præben. lib. vj. Bar. in l. penul. ff. de iureiuran.
 scripsi in tract. nomina. q. xiiij. num. 2. & seq.

Item hæc denūtiatio fieri potest in extraiudicialibus, tam à parte, quàm 10
 ab apparitore, l. si fundum. C. de rei vend. & in l. his consequenter. in princ.
 ff. fami. ercif. ac in tit. de no. oper. nuntia. alia scripsi de hoc verbo in l. dete-
 statio. ff. de verb. signific.

Conuentio Conuentio, seu conuenire magis respicit partem. Nam solet dici, actor 11
quid sit. conuenit aduersarium coram iudice, l. hæres absens. in prin. ff. de iudic. l. xj.
 de iurisdictione omnium iudic. l. vna. C. vbi conueniatur, qui certo loco
 dare promif. multaque alia significata habet, quæ scripsi in l. iij. ff. de ver. sig.

Requisitio Requisitio sæpius fit à parte coram iudice, vt cùm requirit conducto- 12
quid. rem migrare finito locationis tempore, l. j. ff. de migrand. vel si non soluat
 pensionem. l. æde, C. loc. etiam à parte parti extra iudicium fieri potest, l.
 quidem Hiberus. ff. de serui.

Interdum Iudex requirit alterum iudicem per literas, quæ requisitoria 13
 vocantur, vt talem in ius vocet: de quibus scripsi in tract. de liter. requisito.
 & hæc requisitio fit à pari, si gloss. creditur in clemen. j. in ver. requisierint.
 de hæret. cùm par in parem non habeat imperium, l. iij. ff. de arbi. ideò solet
 par parem requirere, non præcipere.

Item

14 Item ab inferiore fieri potest, capit. vt super. de appel. in sexto. ad hanc requisitio aliò tendit, quàm citatio, quia requiritur Iudex, vt tales ceter, vel quid aliud faciat: & in hac requisitione debet adiungi iudicis præceptum: alioqui non posset citari pars ad partis solam requisitionem. Ideò dicit gloss. quòd citatio est sententia interlocutoria, in l. cum clericis. C. de episcop. & cleric. vnde requisitio sola non est citatio, nisi cum Iudex concefferit.

15 Monitio interdum fit parti à iudice, vt compareat tali die: illa plus operatur quàm simplex citatio, quia habet vim edicti peremptorij, l. ij. C. quomodo & quando iudex gloss. in capitul. consuluit. de offic. deleg. in verb. terminum. Lanfranc. in repet. capitul. quoniam contra. in verb. citationes. colum. iij. de probationib. Socin. in regul. ccclij. in tract. fallentiar. potest etiam fieri in iudicis absentia, & regulariter fit: vt pars monita quicquam faciat: & est hortari seu admonere. cap. ignorantia. xxxviiij. distinct. vbi momentur sacerdotes legere sanctas scripturas. Et eo verbo maximè vtuntur iudices ecclesiastici: vt monemus semel, secùdò, tertio, canonicè, & peremptoriè, vno edicto pro omnibus, vt restituatis, &c. Inde monitoria generales, de quibus abundè Probus in capitul. vltim. de constit. lib. vj. in additio. ad Ioan. monac.

*Monitio
respicit iudices ecclesiasticos, non Regios.*

16 Et hoc verbum tanquam humilitatis plenum receperunt meritò Iudices ecclesiastici, quia humiles esse debent, & tanquam patres alios monere. Sapient. xj. capitul. hos quidem tanquam pater monens probasti illos. & Act. xx. per triennium nocte & die non cessavi cum lacrymis, monens vnumquemque vestrum. Et quia monitio potest fieri à pari, etiam ab illis, qui non habent iurisdictionem. gloss. j. in capitul. cum causa. de offic. deleg. diuersum est in citatione, vt inferiùs dicitur. & hoc verbo monemus, ad hunc effectum vix vtuntur Iurisconsult. sed Imperator sic. vt in l. cum clericis. C. de episcop. & cleric. & in l. si quando. de testib. & l. ij. & l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex. l. iij. C. qui accusare non possunt. §. si quis verò non implens. in authent. de hæred. & falcid. colla. j. ius autem Pontificium etiam sæpissimè: vt in capitul. fin. de cleric. non residen. capit. à crapula. & c. fi. de vita & hon. cler. & illo tit. in sexto.

*Humilitas
maximè vobis decet ecclesiasticos.*

17 Sic iudices Regij rarò solent vti hoc verbo monemus, sed præcipimus: quod verbum est magis austerum, & dominationem præ se ferens, quàm alterum: & præceptum sine causæ cognitione factum alicui resoluitur in vim simplicis citationis, si pars se opponat, l. j. C. de execu. rei iud. scripsi abundè. in tract. de lite. oblig. ar. vj. gloss. ij. idem in monitione docet Are. in §. curare. de act. in Instit. quem refert Petrus Paul. Paris. in cons. cxiiij. monitorium. in princ. volum. iij. quod est verum, quando habet clausulam, nisi causam allegare voluerit, ad quam allegandam, &c.

*Præceptum
& monitio
in vim simplicis citationis resoluitur.*

18 Citare est vocare, quo verbo sæpiùs vtuntur Rhetores: vt citatur reus, agitur causa. Cice. pro Cluentio. & in Verrem citat reum, non respondet, citat accusatorem. & Mart. lib. iij. *Nec pauidos tristi voce citare reos.* Sed rarò Iurisconsult. pro in ius vocare vtuntur, hoc verbo citare, sed pro vocare in foro per præconem die ipsa cognitionis, vt vulgò dicitur, *l'appeller a la bar*

Citare quid

a la barre. allegatur l. & post edictum. ff. de iud. l. penult. de in integ. restit. alibi dicam, sed summi pontifices, & vulgus pro in ius vocare accipiunt sæpissime: vt patet in c. gratum & seq. & per totum. de offi. deleg. & vbique: ferè, atque Imperatores in l. sanacimus. C. de iudic. quod verbum etiam sermo communis vulgi recepit, ideòque quia communius est, ob id eo frequentius vtemur in hoc tractatu.

*Adiorna-
mentum per
citationem.*

Adiornamentum verò est vocabulum Gallicum, & propriè pro in ius 19
vocatione; & in curia seculari vsurpatum: teste Fab. in d. §. fin. instit. de pœ-
na teme. litig. his vocabulis declaratis nunc se offert secunda quæstio.

*Citationis
definitio.*

SECUNDO QVAERO, quid sit citatio? Respond. Iurium interpre- 20
tes multis modis definiunt, qui tamen mihi in hoc non satis faciunt, ob id
ego breui sic dico. Citatio est ad iudicium legitimè facta vocatio. c. præ-
tereà. ibi, reo ad iudicium legitimè conuocato. de dilatio.

*Citatio nul-
la non dici-
tur citatio.*

Nam ideò ponitur legitimè, quia citatio contra ius, quæ est nulla, non 21
meretur dici citatio. l. iij. §. condemnatum. cum simi. ff. de re iudic. probat-
tur in cap. cùm secundum. ibi, te citato legitimè, de præbenda, cap. propo-
suiisti. de foro competen. & clemen. vna §. si vero. ibidem. cap. sicut nobis.
de senten. excommunic. cap. ij. de dolo & contu. & per citationem nullam
non tenetur quis comparere. l. consentaneum. vbi Boër. C. quomodo &
quando iudex. & intelligo de iudiciaria, nam si aliam comprehendere ve-
lis, adde, vel ad alium actum, & de hoc verbo legitimè, vide gloss. in c. con-
sanguinei. de re iudic. Aret. in ca. cum venissent. colum. j. de testib. & plene
Hippol. in cons. ij. num. 47. cum sequen. vel si velis definias ex Iuriscons. in
l. j. ff. de in ius vocan. Citatio est iuris experiundi causa in ius vocatio.

*Quo iure ci-
tatio inuen-
ta sit.*

TERTIO QVAERO, quo iure citatio sit inuenta? Respon. In hac 22
quæstione varia reperiuntur hominum voluntates, vt in simili dicit text.
in l. quia poterat. ff. ad Trebellian. quas vt inuicem conciliem, facio con-

*De iure di-
uino inuenta
citationis sua
origine.*

clusiones sequentes: quarum † Prima est, Citatio quò ad inuentionem 23
est iuris diuini, Deus enim noluit Adam condemnare nisi prius eum vo-
casset, per hæc verba. Adam, Adam vbi es? Genes. iij. cap. & cap. serpens.
de penitent. distinct. j. hanc conclusionem tradit gloss. de iure plenior ad
hoc in extrauag. rem non nouam. de dolo & contu. in communibus quam
probat Angel. in §. final. Institut. de pœnitent. teme. litigan. & in addit. ad
Bald. in l. j. colum. ij. C. quomodo & quando iudex. Roma. sing. cccccclxiiij.
tu scis quòd nedum & in l. lege Cornelia. colum. penult. ff. de Senatuscons.
Syllania. Panor. in capit. cùm olim. colum. vltim. de re iudicat. Fely. in capit.
ex parte ij. colum. de officio deleg. Aret. cons. clxv. sicut Ioannes. colum.
xiiij. versic. ad rationes. & Soc. consil. lxxxvij. visis. nu. 16. col. ix. in tertio vol.
Curtius senior, consil. l. num. 413. & sequent. Neuifa. consil. xij. patres.
colum. xxvij. versic. l. tertia ratio, posito inter consilia. Albet. Bruni in ma-
teria feudal. Ias. consil. clxxvij. graue admodum. colum. iij. versicul. item fa-
cit. volum. ij.

*Citatio sa-
piens quoad
defensionem
est iuris na-
turalis.*

Secunda conclusio, Citatio quò ad defensionem est iuris naturalis, 24
quia fit vt is, cuius interest, se defendat. l. nam ita. ff. de adopt. l. de vno.
de re

- de re iudica. Et Cicero primo officiorum dicit. Principio generi animantium omni à natura est tributum, vt se, vitam, corpúsque tueatur, &c. & sicut defensio est de iure naturali, ita & citatio quo ad hoc, cle. pastoralis. §. Ratio. cæterùm. de re iudic. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. l. scientium. §. qui cum aliter. ad legem Aquil. † Nam defensio sine scientia esse non potest vera, vel interpretatiua, quæ inducitur per citationem: nam statim atque inchoatur modus offendendi, id est, per quem pars potest offendi, datur quoque possibilitas defendendi per citationem. Albe. in l. ea quæ. colum. penult. C. quomodo & quando iudex. sequitur, Oldr. conf. xliij. quæritur. Et hanc opinionem docet Bartol. in extrauag. ad reprimendum. in verb. & figura. gl. in extrauag. rem non nouam. Bald. in l. final. C. de legib. & l. executorem. C. de execut. rei iudicat. Bened. Plumbi. in l. apud. in fin. ff. de manumiss. Ias. in l. certum. num. xvij. C. vnde legitimi. Dec. in cap. dilecti. col. iij. de iudic. Soc. in tract. de citation. articul. septimo versic. xxxvj. procedit. & consil. xiiij. insignis doctor. colum. iij. in iij. volum. & in l. iustè. colum. ij. ff. de acquirend. posses. Oldr. conf. xliij. intellige de prima citatione, quæ fit ad defensionem: secus in aliis, quæ iuris sunt ciuili, vt statim dicam: & hoc asserit Bald. in c. cum sit Romana. in fin. de appel. & Dec. in d. c. ex parte. ij. col. vj. vers. octauo fallit. de offic. deleg.
- 25
- 26 Tertia conclusio, modi & formæ citationum sunt inducti de iure ciuili, teste Alber. in d. l. ea quæ. C. quomod. & quando iudex. & Oldr. conf. xliij. quæritur. quia omnis actus fori est de iure ciuili. Bald. in conf. cxix. quidam vxoratus. colum. ij. volum. v. ideò modus multiplicandi citationem est iuris ciuili, l. fin. ff. de feriis. l. ad peremptorium. cum sequen. ff. de iudic. l. inter accusatorem. de accus. l. consentaneum. & auth. seq. & l. tres denuntiationes. C. quomod. & quando iudex. Iacob. de Bello visu in repetit. §. contrahentes. c. Romana. num. xxxij. de foro competen.
- 27 Item citatur quis interdum per nuntium, aliquando per epistolam: & hoc est à iure ciuili inductum, l. sed interpellatur. §. j. ff. de arbit. & interdum in ius vocatur quis ad videndum iurare testes. gloss. & Doctor. in l. si quando. C. de testib. & hoc etiam à iure ciuili institutum esse reor: vt not. Lanfranc. in rep. c. quoniam. in verb. testium depositiones. de probat.
- 28 Ex quibus infero Papam non posse tollere citationem, nec sine ea posse procedere, c. j. de causa posses. ibi, nec nos contra inauditam partem aliquid possumus definire. Idem in Imperatore, Rege, & alio Principe quantumuis supremo, clemen. pastoralis. de re iudic. l. fin. C. de legib. & ibi Bald. Bartol. in l. filiusfamil. colum. ij. ff. de donatio. & in extrauag. ad reprimendum. in verb. sine figura. quomod. in læsæ maiest. crimi. proceda. glo. in extrauag. rem non nouam. de dolo. Bald. in l. ne causas. & ibi Barba. in additio. ad eum. C. de appell. & in l. fin. C. de fruct. & litium expens. & in l. fin. C. quib. res iudica. non nocet. l. executorem. de execut. rei iudicat. Roman. in l. si quis arbitrato. ff. de verborum obligation. Felyn. in capit. quæ in ecclesiarum. in vj. limita. numer. 69. de constitut. Ias. in leg. certum. colum. penult. & vlt. C. vnde legit. & in leg. Gallus. in princip. colum. iij. iij. To. Comment. Do. Rebuf.

Ad defensionem requiritur citatio.

Modi & forma citationum de iure sunt ciuili.

Papa aut princeps an citationem tollere possit.

in j. lectu. & §. & quid si tantum. colum. vlt. ff. de lib. & posthum. Zasius. in l. ij. §. eodem tempore. in verb. ratum. ff. de origin. iur. Claud. Aquen. in l. vt vim. colum. j. de iusti. & iure. Georg. Natan in repet. cle. saepe. §. & quia. col. xxiiij. cum sequen. de verborum signi. Hippoly. in repetit. l. de vnoquoque. amplia. ij. ff. de re iudic. & in Spec. Principum. rubr. xxxvij. §. humanum. fol. 170. per Petrum Bulge. Idem firmat Bald. consil. lviiij. factum super quo. 29 colum. secunda. in tertio volum. & Angel. consil. cclx. punctus est per dominum. & consilio liij. Gemina. consil. lxij. prosequor. colum. secunda. Corne. consilio xvij. in hac consultatione. colum. iij. in primo volum. Anch. consilio ccccxxxix. ex prædicta. colum. iij. in secunda quæstio. Barb. consilio xviiij. clementissimi. columna viij. in primo volum. & consil. xxiiij. clementissimi. columna penultima, in secundo volum. Hieron. de Tortis consilio vltimo colum. xij. quod ponitur post consilia. Anto. de Butr. & Alexand. consilio cxxiiij. scripsi. colum. antepenult. in iij. volum. & consilio xj. aliàs consului. colum. j. cum sequen. in vij. volum. Roman. consil. cccclxxxvij. in casu præsentis. Socyn. consilio xxvij. in præsentis. in iij. volum. & consil. liiiij. visa breui. colum. ij. in iij. volu. Curt. senior consilio 50. memoriæ. nu. 413. cum sequen. Hippol. consilio viij. in causa. num. 32. Ideò allegavi hic multos, quia dubia est ista sententia.

Citatio est iuris diuini.

Ratio est, quia citatio est iuris diuini, vt supra dictum extitit, continet- 30 que defensionem, quæ iuris est naturalis: vt supra probatum fuit, & quia inquisitio veritatis requiritur etiam coram Principe, quæ est de iure gentium, ad quam peruenitur per citationem partis, l. fin. C. si per vim vel alio modo. Ibi, merita causarum, & quia Deus citauit Adam: & omnis Christi actio est nostra instructio. & inferior videlicet Princeps non potest tollere legem superioris Dei. cle. ne Romani. de elect. Sic non poterit Princeps citationem tollere: alioqui defensionem tolleretur, quod non potest.

Etiam ex plenitudine potestatis citatio tolli non potest.

Primò amplia etiam ex plenitudine potestatis, vt tenet Panormit. & 31 Fely. in capitul. cum olim. de re iudica. per dict. clemen. pastoralis. & ibi Imol. & Ias. in l. Gallus. in j. lectura, in princip. colum. quarta. ff. de liber. & posthum. Albert Brunus consilio vij. reuerendi patres. colum. iij. in mater. feudal. vbi dicit hanc partem esse communiorem, ac magis rationabilem ne plenitudo potestatis sit causa non leuis iniquitatis. Aret. consilio clxv. sicut Ioan. Curtius senior consilio xxj. Deus æterne. versicul. circa secundum membrum. & consil. præceden. quia non potest tolli rectitudo iustitiæ naturalis, nec defensio exclusiua criminis, Hieron. de Tortis in consilio suo posito in fine consiliorum Anton. de Butrio, colum. xij. cum sequen. & Decif. consilio ccccx. in causa. colum. iij. & sequen. nec ista plenitudo potestatis se extendit ad ea, quæ sunt iuris diuini: vt nota. in dict. clement. ne Romani. de elect. & in l. Barbarius. ff. de offic. Prætor. plenè Soc. consil. cclxvj. in causa. colum. xvj. & sequen. in ij. volum. vbi sex casus conscribit.

Statutu vel consuetudo non tollit citationem.

Secundò amplia idem in statuto, vt nec possit citationem tollere, & sic nec

fic nec consuetudo, Dominic. consil. lxij. prosequar. columna. ij. Soci. consil. liij. visa breui. colum. secunda. in liij. volumi. vnde non valeret statutum, aut consuetudo, quod quis non citetur: quia tolleretur defensio, quæ iuris est naturalis, vt supra dixi. & ita tenet Albert. Brunus in dicto consilio septimo. Reuerendi. columna. iij. & quia est de iure diuino, & contra istud præceptum negatiuum, quod non possit procedi parte non citata in casu, quo causæ cognitio verti potest, Papa, seu imperator, vel Rex non dispensat: quia nunquam super tali præcepto in lege diuina reperitur dispensatum. Bartol. in extrauagan. ad reprimendum. in verb. figura. Roman. in l. lege Cornelia. ff. de senatusconsult. Silan. Soci. consil. xij. insignis Doctor. colum. iij. in liij. volumi. Ancha. consil. ccxj. de iure communi. colum. ij. Calderi. consil. viij. an sententia, rubri. de re iudicata.

- 33 Tertiò, etiam procedit in Curiis Parliamentorum: vt consuluit Soci. consilio xij. quoniam in præsentiarum. columna prima, & seq. in primo volumine. vbi etiam ampliatur, siue procedant ad petitionem partis, siue ex officio. per not. in capitu. qualiter. j. de accusatio. & decisio. Neapolita. cccxcj. fuit dubitatum, & non solent maximè Curia supremæ sine citatione procedere. † Imò semper solent etiam in supplicationibus dicere, fiat, & significetur parti: vt vidi obseruari. & facit pro illa proxi. l. item veniunt. §. petitam. ibi, Senatus ipsi denuntiari exigat. ff. de petitio. hæredi.
- 34 *Curia Parliamentorum citationem non tollunt.*
- 35 Quartò, procedit etiam si Princeps vellet tollere citationem ex certa scientia: quia non potest, d. c. j. de causa poss. & docet Soci. consil. clxiiij. visa bulla. in ij. volu. & d. consil. xij. rationibus prædictis. Ob id nullus debet sine citatione in præiudicium alterius in iudiciis quicquam facere.
- 36 Primò fallit in his, quæ iuris sunt positivi, videlicet quo ad modos citandi. potest enim Papa facere, ne quis ter citetur: quoniam ista, cum sint iuris positivi, & Papa sit supra ius, capitu. proposuit. de concess. præbend. tollere poterit: sed vt vna tantum requiratur, & sufficiat citatio. Sic & alius Princeps non recognoscens superiorem, l. Princeps. ff. de legib. l. digna vxor. C. eodem. l. ex imperfecto. C. de testamen. Oldrad. consilio xliij. Iacob. de Bello visu vbi supra, conclu. iij. Panor. in capitu. inter quatuor. notab. ij. de maiorita. & obediens. quia Princeps potest tollere defensiones à iure positivo introductas. Bald. in l. j. colum. iij. ff. ne quis eum qui in ius vocat. est, vi eximat. Ias. & alij. in l. iij. §. si is pro quo. quod quisque iuris. per l. eas. ff. de capitis diminu. intellige in ciuilibus, secus in criminalibus. per dictam clementi. pastoralis. & ita loquitur d. decis. Neapolita. cccxcj. Panormita. & alij in capitul. cum inter. de exceptionib. tamen etiam in criminalibus, dum non auferat substantialia defensionis, sed multiplicationem citationum, etiam hoc facere poterit, vt ibidem scribitur. Iridem & causæ ciuiles, quando essent grauis præiudicij, criminalibus æquiparantur. §. item propter litem. Instit. de excus. tuto. Docto. in l. admonendi. ff. de iureiuran. sic consuluit Soci. consil. clxiiij. visa bulla. col. penult. in ij. volu.
- Supplicatio parti denuntianda.*
- Casus in quibus citatio tollitur.*

Supremus Princeps tollere potest citationem in eo quod est iuris potestatis. Intellige in Principe supremo, qui habet supremam potestatem, ut Rex 37 noster Franciæ, secus in inferioribus, ut Ducibus, vel Comitibus, aut Baronibus: & ita consuluit Ias. consil. clxxxvj. graue admodum. volumi. secundo.

Vnionem sine citatione Papa reuocare potest. Secundò limita in his in quibus habet Princeps plenitudinem potestatis, ut Papa in beneficialibus, & feudis, quia in his ex iusta causa poterit etiam sine partis citatione procedere. capit. sicut vnire. in fin. de excessib. prælator. vbi Papa reuocat vnionem à priore Granden. factam sine assensu Episcopi, licet fortè speciali priuilegio potuisset prior factum suum defendere, & tamen Papa illum non vocauit: ita Bald. in l. secunda. C. quomodo & quando iud. Panormita. & alij in capitulo primo, de causa possessionis, & proprietatis. Docto. in capitulo in nostra. de procurator. in fin. & ibi gloss. Felin. in capitul. quæ in ecclesiarum. colum. xij. numero 40. de constitu. & in capitu. cum olim. colum. xij. versicu. secundum exemplum. de re iudica. Ioan. de Selua, in tracta. de benefic. in prima parte, quæstio. iij. nume. 13. Areti. consil. clxv. sicut Ioannes. colum. xij. cum sequen. versicu. circa secundum. Soci. consil. clvj. pro fundamento. col. ij. in ij. volumi. vbi dicit Principem ius à se concessum, & beneficium, seu priuilegium tollere posse, etiam non citato eo, cui concessit: & ibi tradit sex casus, & in consilio cxx. memini. colum. viij. in tertio volumine: quod non est simpliciter verum, ut alibi dicam.

Princeps ius in spe tollere potest. Idem in iure quæsito in spe: cui etiam Princeps derogare potest cum plenitudine potestatis, & sine partis citatione, idè poterit legitimare in præiudicium venientium ab intestato, (sed non sine animæ suæ præiudicio) l. ij. ff. de natal. restituend. Barto. & alij in l. Gallus. §. & quid si tantum. de libe. & posthu. vnde Bald. in l. nam ita diuus. columna j. de adoptio, & l. ij. quæstio. xvij. C. de seruitu. & aqua. dicit non procedere in Comite Palatino. & Feli. in c. cum olim columna x. versu. primum exemplum. numero 19. ac Alexand. consil. ij. in j. volumi. Soci. consilio lxij. visis testamen. colum. vj. in fi. j. quæstio. versu. sed hoc non obstante. & consil. lxxxvij. visis inuestitura. colum. vj. in vj. dubio. in iij. volumi. † vbi plus dicit, Regem posse priuare vassallum eo non vocato, licet hoc non debeat facere. Et vide Francisqui. consil. j. colum. viij. cum seq. in ij. q. Deci. consil. cccxc. quoniam ex facto. in fin. quod non faceret bonus Princeps tyrannide exutus, & nonquam hoc vidi fieri sine iustitia, qua quidem præclare fulget serenissimus noster Rex Franciscus.

Princeps statuta sine citatione conditorum tollit. Tertiò fallit, quando Princeps vellet tollere statuta facta contra libertatem ecclesiæ, & ea pronuntiare esse contra ius, & contra libertatem ecclesiæ facta, ac cassa, & irrita, quæ etiam in absentia conditorum pronuntiare poterit. Archidia. in capitu. quæ Lotharius. ij. quæstio. prima. Roma. singul. cccccclxvij. seculares: tutius est tamen vocare conditores, si sint, ut rationes quibus moti fuerint depromant: & hoc etiam fieri solet. capi. nouerint. de sentent. excommuni. & constitutio. Federi. de statutis & consuetudini. contra liberta. eccles. & in Concorda. in titul. de firma. & irruocab. concord. stabilit.

Quartò

- 42 Quarto limita, quando Papa vellet procedere contra detinentes notorie res ecclesie, vel castra. Io. And. in ca. cum olim. de re iud. Roman. lingu. cccccclxiiij. Tu scis. Ias. in l. j. colum. ij. ff. de constit. princ. Solet tamen Papa literis admonere Tyrannos, & alios detinentes ecclesie bona, vt ea restituant, & in recusatione eos excommunicare: & eos saltem per edictum citare. extrauag. Io. xxij. & extrau. Infidelis, de furtis. in communibus. Detinentes res ecclesie possunt excommunicari.
- 43 Alios casus, in quibus potest procedi sine citatione tradit Iason. in l. nec quicquam. §. vbi. ff. de offi. procons. Soc. in tract. de citatio. artic. vij. & vide lx. casus per Hippoly. in l. de vnoquoque. ff. de re iudica. ac centum & quindecim scribit Anthon. Nicellus in concordan. gloss. iuris Canonici & Ciuilis. num. 53. incipien. alta materia.
- 44 Curie tamen Francia vbi partis imminet praedictum, sine citatione, vel denuntiatione procedere non solent, etiam ferme in illis casibus inibi notatis: adeo quod ferè semper opus est vocatione. & hæc de ista quaestione. Curia Francia sine citatione non procedunt.
- 45 QVARTO QVAERO, quotuplex sit citatio, seu adiornamentum? Respond. duplex, quaedam realis à Doctor. sic vocata, alia verbalis. Realis est, vbi quis re ipsa trahitur, & ad iudicium ducitur per manus iniectio- nem, prehensionem, & captionem: & hæc fieri solet in criminalibus, l. plerique. ff. de in ius vocan. ca. proposuisti. & ibi Henric. Boic. de foro competen. ca. si iudex laicus. & ca. si clericos. de sentent. excom. in vj. Bonifac. in cle. j. colum. iij. not. iij. de hæret. Bald. in l. senatus. in fi. C. qui accusare non possunt. Duplex est citatio, realis & verbalis.
- 46 Solet etiam citari delinquens, vt personaliter compareat, capitul. primo de iudic. in vi. & hoc regulariter in leuibus criminibus fit, & contra officiales, & alios diuites domicilia, habentes, & multa bona, vt patet infra, in rubr. *des adiornemens personnels*, in quarta parte Ordin. reg. vbi abundantius tractabitur. Citatio personalis contra quos dēcernatur.
- 47 Verbalis verò citatio est, quæ verbis fit: & est duplex, vna iuris, altera hominis. Iuris citatio seu legis est illa, quæ à iure fit, vt intra certum tempus à iure statutum quis compareat, vt in capitul. j. & capitul. cupientes. de elect. in vj. capitul. quamuis. de offic. ordin. eodem lib. l. final. C. de dolo. Differt autem à citatione hominis: quia hæc cum comminatione fit, in qua, si exprimat, quod si pars non comparuit, procedet iudex quantum de iure poterit, non habet tunc vim peremptoriae citationis, ad hoc scilicet, vt non comparente parte possit aduersarius mitti in possessionem ex primo decreto: secus si idem iudex comminetur, quod nisi pars veniat, procedetur ad sententiam. text. in capitul. causam quæ. de rescript. Specul. hoc asserit in titul. de citatio. §. viso. versicul. sed quaeritur. Bartol. & alij in l. si finita. §. Iulianus. versicul. non autem. ff. de damno infec. Felin. in capitul. ad petitionem. colum. viij. versicul. item adde quod si in citatione. num. 20. de accusa. & hoc erat tempore Spec. sed hodie alio iure vtimur, vt inferius dicetur: quia hoc exprimi non solet, sed semper dici, procedetur prout iuris, & rationis erit: & solet vulgò dici, *que sera procedé comme appartenendra par raison.* Citatio legis & hominis differit.

Citatio legis est peremptoria non hominis. Citatio autem legis cum prima comminatione (de qua in dict. capitulo. 48 causam quæ.) licet in lege non apponatur peremptorie, vel aliud æquipollens, habet tamen vim peremptorij: per text. in dict. capitu. j. de elect. in vj. iuncto cap. j. de appella eodem lib. & vbiq. Innocen. & Mathes. no. viij. not. quod est differentia.

In citatione debet fieri de sententia mentio. Item differt, quia citatio hominis non valet, nec arctat citatum ad sententiam definitiuam, nisi specialiter in citatione de ea fiat mentio. text. singu. in capitu. eum qui. de dolo. libro sexto. secundum Barba. in clemen. vna. colum. xij. de exceptio. glo. singu. in clemen. sæpè. versi. sententiam. in verb. ad id. de verbor. significatio. & ibi Lanfran. & alij. Philip. Perus. in cap. primo. colum. secund. de confess. & capit. cum contumacia. vbi est glo. de hæretic. libro. vj. Barba. in cap. primo. colum. x. de iudic. Præposi. in capit. cum cessante. colum. ix. de appel. Ias. in. repeti. l. admonendi. nume. 76. ff. de iureiuran. Feli. in cap. ad petitionem. columna vij. versi. secundò quærit. de accusa. † Citatio verò iuris cum habeat vim peremptorij cum comminatione, quod procedetur in causa prout iuris erit & rationis, sufficit ad omnia acta, etiam ad definitiuam, capitu. veniens. & ibi Anto. de renuntia. cap. sæpè. de appella. Ioan. Andr. in nouel. in c. i. de elect. libro. vj. Math. not. viij. not. quod est differentia.

Citationem iuris quis facere possit. Et istam citationem iuris potest facere ille, qui iura & statuta condere potest, teste Socino in dicto tractat. de citation. arg. iij. quæstio. iij. Quis autem possit iura statuere, tradit Hostien. in summa, de constit. §. quis possit. Bar. & alij in l. omnes populi. ff. de iustit. & iure. scripsi. in præmi. Legum Regiar. in primo. Tomo.

Multiplex est citatio hominis. Citatio hominis est, quæ fit ab homine: & ista est etiam quadruplex quædam ante iudicialis à iuris interpretibus vocatur, quæ fit pro litis ingressu: iudicialis, que fit pro litis ad vltiora progressu: alia iudicialis, id est, peremptoria: alia post iudicialis, quæ fit post sententiam in articulis opportunis, & in executione: vt scribit Bal. in capitu. quoniam. colum. iij. in fi. de probatio. sed aduertendum est, quod hæc citatio hominis, vt cunque vocetur, multis solet fieri modis, siue ante iudicium, siue durante iudicio, siue eo finito.

Per iudicem potest fieri citatio. Primò fit per iudicem voce monentem partem, seu citatorem, & hæc habet vim peremptorij. text. singu. in l. ij. C. quomod. & quand. iud. Corset. in singu. incipien. citation. in ij. & Mathe. not. cxxxj. not. singulare. Barba. in ca. ex literis. nu. 15. col. v. de rescript. & in clemen. j. col. xij. de exceptio. Boer. in repet. l. consentaneum. fol. 14. in expeditio. xij. & xiiij. conclus. C. quomod. & quando iud. Moder. in c. j. colum. viij. de iudic. Iacobi. in l. ad peremptorium. colum. j. ff. de iudi. Deci. in ca. ij. not. iij. de testib. Ias. in l. si procuratori præsentis. not. j. ff. de verbor. obliga. Deci. in capit. quoniam abbas. not. j. de offic. de leg. † Et fatuus est iudex, qui habens partem, vel testem in conspectu suo, iubet nuntio vt illum citet, Bald. & Iacobi. in l. & post edictum. ff. de iudic. & ista est frequens.

Illustres & Patres Francie citantur in scriptis. Hoc autem perdit officium suum in Paribus Franciæ, & Illustribus, qui debent citari non solo verbo, sed per literas. text. singu. in l. quoties. in fi.

in fi. C. de dignit. libro xij. secundum Corset. in singul. incipiunt. citatio. iij. sequitur Aufre. in stylo Parlamen. rubric. de adiornamen. Parium Franciæ, in prima parte. Barba. in tracta. de præstan. Cardinal. in prima quæstione primæ partis. columna xvj. numero 65. & in capitulo primo. columna ix. numero 23. de proba. Feli. in capitu. cùm quidam. de iureiurando. Roma. in l. si verò. §. de viro. column. septima. ff. solut. matrimo. & Boër. vbi suprâ. fol. 11. Purpur. in l. prima. numero 147. ff. de officio eius. &c.

56 Sed hoc fortè posset intelligi de prima citatione. Nam si processu inchoato iudex diceret Illustri, vel Pari vt compareret tali die, putarem hoc sufficere. Alioqui ius dicenti non obtemperaretur: cui tamen obtemperari ius præcipit: alias punit non obtemperantem, l. vna. ff. si quis ius dicen. non obtemperauer.

57 Regulariter autem hanc verbalem citationem in præsentem exercere potest quilibet iudex etiam delegatus. glos. & Doct. in l. sancimus. per illum text. C. de iudi. Purpur. in l. ij. col. j. ff. de iurisd. om. iudi. etiã pedaneus. Spec. tit. de cita. §. sequitur. ver. & nota secundum Vbertum.

58 Idem in arbitro, l. sed interpellatur. & ibi not. ff. de arbit. Imol. & alij in clemen. i. de iudic.

59 Notandum est, quòd si in alia lege, vel ordinatione reperitur partem à iudice citari, vel moneri debere: poterit tamen illa monitio fieri per apparitorem, sed de iudicis mandato, & censetur à iudice facta: vt docet gloss. in §. illud. in verb. decreto. in authen. de hære. & falci. colla. prima. quam probat Anto. Butrius in capitulo cùm causam. colum. penultima. numero 21. de iuramen. casum. & ibi Imol. Angel. & alij in authentic. hoc amplius. C. de fideicommiss. vbi dicit se habuisse de facto Hippoly. in repeti. l. de vnoquoque. numero 103. & sequen. ff. de re iudica. quod facit ad intellectum capitul. secundi. de confess. libro sexto. & d. authent. hoc amplius, vt iussus à iudice responde positionibus habeatur pro confesso: quod etiam procedit, si à viatore iudicis mandato iubeatur, licet hoc non receperit vsus forensis. hoc etiam in aliis multis casibus locum habet.

60 Secundò, citatio fit ex iudicis requisitione, seu vt vulgò dicitur ex literis requisitoriis. c. pastoralis. §. j. de offi. deleg. scripsi in titu. de literis requisitor. Et hoc potest facere iudex requirens, siue requisitur fit subditus, aut subalternus iudex, siue non, dicendo, Citeris talem N. nos offerentes &c. teste Specu. in titu. de citatio. §. iam de citatione. versic. sed pone is cui & de hac dixi latè in tract. de literis requisit. in secundo. Tomo.

61 Tertiò, quandoque citatio fit per literas, seu epistolam, de qua in l. sed interpellatur. §. arbiter ad esse litigatores, vel per nuntium, vel per epistolam iubere potest. ff. de arbitr. l. cùm verò. §. euocari. versicul. proinde, denuntiationibus, & edictis, literisque euocandi sunt. ff. de fidei commiss. l. berta. † Vbi ponit triplicem citandi modum, videlicet denuntiationibus, edictis, & literis. text. in l. consentaneum. C. quomod. & quando iudex. cap. nec episcopi. Ibi, admoneantur epistolis. extrâ de tempori. ordi. & ca. prudentiam. de offic. delega. Bart. in extrauag. ad reprimendum. in verb.

ijj. Tom. Commen. Dom. Rebuf.

per literas. quomodo in læsæ maiest. crimi. proceda. cap. j. iij. q. v. & capitu. si ægrotans. v. q. iij.

Literis quis citare possit.

Quis possit per huiusmodi literas citare? Respond. tam iudex delegatus, quàm ordinarius, pedaneus etiam iudex vindemiarum Montispefulani, ac arbiter. capitulo pastoralis. §. primo. de officio delegat. l. prima. ff. de officio assessor. l. sancimus. in fin. C. de iudic. dict. l. sed interpellatur. §. primo. Iacob. de Bello visu in sua practi. in secunda parte, rubric. de caus. crimina. fol. 40. Specul. in titulo de citatio. §. iam de citatione. versiculo j. tamen de substantia citationis non requiritur scriptura. argumen. l. pactum quod bona fide. C. de pact. Socin. docet in dicto suo tracta. de cita. argumen. xx. quæstio. viij. in fi. nisi in Illustribus & Paribus Francia, l. quoties. C. de dignita. libr. xij. vt superius scripsi, & in quibusdam aliis à iure exceptis.

Cautela pro eo qui literarum citationum amissione timet.

Cautela est, quando actor timet ne à nuntio auferantur, aut præripiantur dictæ citationis literæ (vt quandoque fieri solet) citatoriarum, vel frangantur, & idem non posset postea facere relationem: vt prius faciat in acta citationem redigi antequàm tradat eam seruienti, & si postea literæ auferantur, non cessabit apparitor à sua relatione, vt not. Soci. in d. tracta. de citatio. articu. xiiij. q. vj. alioqui non posset apparere de citatione, & sic relatio non valeret sine citatione: sed & hæc omnia euitantur per duos, quos saltem testes adhibemus in huiusmodi citationibus, vt inferius articu. j. diceretur.

Citatio per nuntium an fieri possit.

Quartò fieri potest etiam citatio per nuntium priuatum dando ei signum, seu sigillum, vel anulum à iudice, per glos. singu. in cap. significauit. de appel. secund. Alexand. in addi. ad Barto. in l. si quis vxori. §. apud Labeonem. ff. de furt. Barba. in ca. coram. col. iij. de offic. delega. Hippoly. in l. de vno. nume. 198. ff. de re iudica. Ioan. Lupus in repeti. capitul. per vestras. in primo notab. de donatio. inter virum & vxorem. vide Deci. in cap. tertio loco. colum. j. de proba. † quod non seruaretur in hoc regno, cum habeamus publicos apparitores his rebus præfectos. Ob id iudex non posset in præiudicium ipsorum aliis committere: & si hoc faceret, non crederetur illis tanquam minus legitimis, cum sint tanquam priuati, itidem & his legitimis & publicis apparitoribus iustam appellandi causam iudex præstaret, etiam tanquàm ab abusu, quia notoriè iudex abuteretur, cum sit illi prohibitum constitutione Ludouici xij. rubric. *des seneschaux.* articu. xij.

Citatio per apparitorè communis est.

Quintò igitur fit & regulariter citatio per viatorem, seu per nuntium publicum: qui solo verbo in hoc Regno, saltem plerisque in locis, citabit intra ciuitatem, & aliquando pro locorum consuetudine per totam iurisdictionem illius iudicis, in cuius territorio est commissus. dicta. l. sed interpellatur. & l. is cui. §. missus. ff. vt in possess. legat. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. l. sicut. de præscriptio. triginta. annorum.

Et istam potest quilibet iudex per apparitorem, & executorem facere: per iura supradicta, & hoc asserit Iacob. de Bello Visu in sua practica.

- practica.rubr.de cau.crimi.fol.40.num.90.cum sequen.
- 68 Nota tamen quòd apparitores Parlamentorum solent citandos modicum virga percutere, dicentes: Rex vos salutatur, & pro hac citatione facit text. in l. hac lege. §. j. ibi, aut plures fortè ferendi sint. C. de proximis sacror. scrinior. libr. xij. licet communiter text. ibi corruptus sit, vbi est ferendi. vt docet Lucas ibi. *Apparitores curiarum supremarum citando feriunt.*
- 69 Etiam arbiter iuris citare potest per nuntium, d. l. sed interpellatur. §. j. ff. de arbit. Bart. in extrauag. ad reprimendum. in verb. per nuntium. quomod. in l. a. maieft. crimi. proceda. & l. ij. C. de sportul. *Arbiter per nuntium potest citare.*
- 70 Sextò, potest citatio fieri per notarium, vt dicit Spec. in titul. de citatio. §. sequitur. in princip. alleg. text. in argu. in cap. j. ibi, sed illorum notariis. & c. xxij. q. v. quem sequitur Hippoly. in repet. l. de vnoquoque. numero 194. ff. de re iudica. Præposi. in cap. cum parati. colum. viij. de appel. & ita habetur in stylo Curia primitialis Bitur. eod. titu. articu. iij. Ratio est: quia postquam potest fieri per nuntium vilem, fortiùs per notarium, qui est publica persona. l. generali. C. de tabular. libr. x. & iurata. in authen. de tabel. colla. iij. & pro isto præsumitur cum sit iuratus, & maioris auctoritatis quam feruens, cap. ad audientiam. de præscriptio. capit. sancimus. j. q. vij. *Per notarium citatio fieri potest.*
- 71 Et idem poterit relationem scribere, & eidem creditur, teste Spe. in d. §. sequitur. argu. l. si consul. ff. de adoptio. sequitur Socin. in trac. de citatio. arti. viij. q. ij. & ista fit etiamnum in causis ecclesiasticis, quia mandatum dirigitur clericis, notariis, & aliis: ob id notarij possunt exequi. Sed in Curia secularibus litera executoria, citationes, & alia diriguntur apparitoribus, & non notariis, ob id notarij exequi illas literas non possent, nec aliàs sine iudicis expresso mandato. *Notarij in causis ecclesiasticis exequuntur.*
- 72 Septimò, per vocem præconis quandoque fit citatio, quem Gallicè dicunt, *Crieur public.* l. fina. C. de fer. auth. qui semel, C. quomodo & quando iudex. *Vocem præconis citatur quis*
- 73 Hodie officium illius est proclamare Regis placita, leges, edicta, & magistratuum præcepta, necnon aliquem absentem publicè citare, maximè, in criminalibus ad tres breues dies, iuxta l. dies festos. C. de fer. l. inter. ff. de publi. iudi. de hac vide in tracta. de præco. *Præconis officium.*
- 74 Legimus Neronem imperatorem publicè de præconis peritia certasse & de vocis magnitudine, eosque superasse: vt tradit Suet. Tranquillus eius in vita, & Eusebius addens, quòd ad conseruandum vocem suam clystere, & vomitu stomachum suum purgabat, seque à pomis, & aliis fructibus, qui voci nocent, abstinebat, supinùsque plumbi laminam pectori suo adiungebat, quia magnopere confert ad vocem conseruandam: vt author est Plinius. lib. 34. cap. 18. *Nero superabat vocem præconem.*
- 75 Notandum est tamen, quòd hæc citatio non potest fieri per delegatum inferioris à Principe, sed tantum per ordinarium. text. in §. omnem. in authent. de litigio. colla. viij. Bald. & alij. in l. ij. C. quomodo & quando iud. & authenti. qui semel. ibidem. Doct. in l. sancimus. C. de iudi. & per hoc fuit annullatus processus cuiusdam delegati commissarij Curia Senef *Delegatus voce iudicis non citat.*

Seneschalli Tholosæ factus, teste Antho. Tremo. in addi. ad Vbertum de Bonacurs. rubr. quib. mod. cita. versicul. vel quia ad clamorem. Nam hic non inuenta persona domi citare poterit, vel requirere ordinarium loci, vt voce præconis citet, vti inferiùs dicitur, arti. j. glo. j.

Citatio per curatum fieri poterit.

Octauò in ecclesia etiam potest fieri citatio per curatum, seu vicarium: 76 & interdum hæc denuntiatio, seu monitio fit in publica prædicatione, & hæc solet fieri in monitoriis de occultis, & in matrimoniis publicandis, & quibusdam aliis per text. in clemen. vna. de foro competen. & capitul. cum inhibitio. de clandestin. desponsa. Iacob. de Bello visu in repeti. cap. j. §. contrahentes. in verb. trahere. de foro compe. lib. vj. Soci. in dict. trac. citation. arti. xvij. q. vj. & sequen.

Citatio per partem quando fieri potest.

Nonò, fit citatio per partem in tribus casibus: primò ex pacto, vt si pro- 77 misisti te repræsentare coram iudice ad meam requisitionem, requiro te, vt cras te præsentet: illa requisitio vim citationis habet, & sufficit coram duobus testibus facta, licet non interrumpat præscriptionem: text. in l. fina. in princip. & ibi Bartol. & alij. ff. de eo per quem factum erit. Bald. in l. nam ita Diuus. ff. de adoptio. & Feli. in capitu. cum causa. colum. vltima. de offic. delega. sed non est propriè citatio, sed requisitio: vt superiùs scripsi.

Item potest fieri per partem ex commissione iudicis: vt docet glof. in 78 l. si vt proponis. ij. C. quomodo, & quand. iud. singul. secundum Baldum in Marg. in verb. citatio. quæstio. xxxix. quem sequitur Specul. in titul. de citatio. §. sequitur. versiculo quandoque citatio fit per partem. glossa Panormi. & alij in capitul. cum sit Romana. in fin. de appellatio. facit l. eum qui. §. si epistola. ff. de furt. gloss. & Bart. in l. iustè. ff. de acquirenda possessio. Ias. in l. iubere cauere. colum. iij. de iurisdic. omni. iudic. & in. §. quadrupli. numero 32. Institu. de actio. Præposit. in capitu. cum parati. colum. viij. de appellatio. Hippoly. in repeti. l. de vnoquoque; numero. 196. ff. de re iudicat. not. in l. miles. §. qui iudicati. illo titulo.

Forma alia citationis per partem faciendæ.

Et potest sic fieri, dicat iudex, Præcipio quòd notifices aduersario tuo, 79 vt tali die, & hora compareat coram nobis, & tu etiam compareas: vt docet Socin. in tracta. de citati. articulo viij. quæstio. quarta. Angel. & Iaso. in §. pœnales, & §. quadrupli. Institu. de actio. Ioan. Lupus in repeti. capituli per vestras notab. primo. de dona. inter virum & vxorem. Sed in hoc regno non solet sic fieri, nec crederetur parti, si hoc non probaret literis, vel alias legitimè.

Cautela cū apparitorio vult exequi.

Prætereà potest fieri citatio etiam sine commissione, quando pars 80 non inuenerint nuntium, vel quia citandus est potens, & viator non vult eum citare, posset in eum casum pars coram notario & duobus testibus protestari contra apparitorem, & postea coram illis testibus, vel aliis literas citationis parti ostendere, & requirere vt compareat iuxta iudicis præceptum: & talis citatio valebit, teste Barto. in extrauagan. ad reprimendum. in verb. per literas, in fin. quem sequitur Alexand. in l. iustè. num. 31. ff. de acquirenda possessio. & Ias. in l. iubere. colum. iij. numero 7. de iurisdic. om. iudic. ac Hippoly. in d. l. de vno. nume. 196. quia necessitas legem

legem non habet, l. prima. ff. de offic. consul. & facit licitum, quod aliàs esset illicitum, capitul. si quis propter necessitatem. de furt. Petr. Gerard. singu. vlti.

- 81 Intellige suprà adducta in citatione verbali. Citationem autem realem, id est, prehensionem non potest pars facere: nisi in debitore suspecto de fuga, l. ait prætor. §. si debitorem. ff. de his quæ in fraudem creditor. gloss. & ibi Iason. in §. primo. Institut. de actio. Modern. in capitul. primo. de iud. quia non est singulis concedendum, quod per magistratum publicè fieri possit, ne occasio sit maioris tumultus faciendi, l. non est singulis. ff. de reg. iur. tamen quidam citationem fieri aiunt his verbis. † Caterum vocatio hæc iure Romano veteri sine vlllo apparitore ac iudicis præcepto fieri solebat, vocatúsque ab aduersario, nisi confestim iret, & vocantem sequeretur: inuitus ab eo ducebatur. Et hic quidem mos vsque ad tempora Iuriconsulto. (ex quorum monumentis libri Pandectarum confecti sunt) durauit: donec eum constitutione sua sustulit, & antiquauit Theod. in l. neminem. C. de exhibendis reis. quam sententiam confirmat per legem primam, & iij. ff. ne quis eum qui in ius vocatus est vi eximat. vbi actio aduersus eos, qui in ius vocatos vi eripiunt, id est, è manibus vocantis, siue ducentis auferunt, à prætore proponitur. probat aliis pluribus, vt potè per Cicero- nem, Plinium, & Terentium, & per l. qui neque sequantur vocantem in ius, inuiti non ducantur. ff. de verborum signification. & l. si vero. in fin. qui satisfacit. cogant. vbi aduersus eum, qui locupletem fideiussorem iudicio sistendi causa non accipit, iniuriarum actionem esse ait quia non est quælibet iniuria, id est non leuis, seu non vulgaris, duci in ius eum, qui satis idoneum fideiussorem det. hæc ille.
- 82 Ego verò putarem seu iure. ff. aut C. neminem vocandum sine apparitore, vel alio legitimo modo, vt superius dictum fuit. hoc probat textus in d. l. sed interpellatur. §. arbiter adesse litigatores, vel per nuntium, vel per epistolam iubere potest. ff. de arbitr. facit l. magis puro. §. ne tamen. ibi, oportebit prætorem curare, vt pecunia accepta creditoribus soluatur, & de hoc decernere, daréque viatorem, qui & renuntiet. ff. de reb. eorum non omittetur textus in l. is cui. §. missus. ibi, aut per viatorem, aut per officialem præfecti. ff. vt in posses. legat. & textus magis ad rem pertinens in l. properandum. §. & siquidem. C. de iudic. ibi, licentia erit iudici per executores negotij actorem requirere, & c. l. sicut ibi, subsecuta per executores conuentio. C. de præscriptio. triginta annorum.
- 83 Alioqui nullus id temporis fuisset apparitorum, vel executorum vsus: & tamen Liuius, Fenestella & alij per celebres Historiographi pro indubitato dicunt Consules, Dictatores, Prætores, & alios magistratus habuisse lictores, & executores, qui illorum iussa executioni mandarent: imò manu militari iure etiam veteri executio fiebat, l. qui restituere. ff. de rei vendicatio. l. si quis. ibi, exequi oportere decretum suum nonnunquam etiam per manum militarem. ff. ne vis fiat ei. & præfectus vrbis habere debebat dispositos milites stationarios ad tuendam populariū quietem, & ad referen-

*Prehensio
partis à par-
te fieri non
potest.*

*Authoris
resolutio.*

*Apparito-
rum seu e-
xecutorum
antiquus v-
sus.*

referendum sibi, quid ubique agatur, &c. l. j. in fi. ff. de offic. præfect. urb. facit l. iij. de officio præfecti vigil. l. obseruare, de offic. procon.

*Contumax
multa ple-
bitur.*

Ad hæc si quis in ius vocatus non ierit, condemnatur ad multam, l. ij. 75
ff. si quis in ius voca. non ierit. l. si quis ex aliena. de iudi. ergo non ducitur
à parte, vel si duceretur, non esset locus multæ.

*Absurdum
resulans si
colligās ci-
taret colligi-
gantem.*

Etiam non putarem credendum parti, quæ facillè mentiri posset, l. j. §. 86
cùm quis. ff. de quæstio. Et eccle. c. xij. habetur: Non credas inimico tuo in
æternum, quoniam septem sunt nequitia in corde illius. & Prouerb. c. xxvj.
posset enim parare inimicos ad occidendum partem aduersam in via, &
postea simulatè venire ad partem, & eam in ius vocare: quare non est ei-
dem credendum, vt docet Spe. in tit. de citatio. §. sequitur. ver. quandoque
citatio per partem. & Soci. in d. tract. q. iij. Tutela etiam inimicis non est
committenda, l. pater. in fi. de test. tutel. imò pars non teneretur venire ad
illius partis denuntiationem, vt asserit glo. in cap. cùm sit Romana. in verb.
nec solent. de appella. quam probat Innocen. in cap. dilecti. de maiorita. &
& obediens. vt refert Panormi. in capit. j. colum. xij. numero 33. de iudic.

*Refellit
opinio con-
traria.*

Nec refragantur in contrarium adducta: primò l. neminem. C. de exhi- 87
ben. reis. quia ante legem illam probaui vsum apparitorum, & viatorum
habuisse locum: & illa lex loquitur in exhibitione, & non in vocatione in
ius inter quæ vocabula est lata differentia, vt patet in l. plus est. vbi scripsi.
ff. de verb. signi. & per totum titu. ff. de in ius vocan. & ad exhibendum. &
de exhiben. reis. etiam illam lex in criminalibus loquitur, vtpote de exhi-
bitione reorum, tamen etiam in ciuilibus sine præcepto iudicis non vo-
cabatur quis in ius, l. adoptiuum. ff. de in ius vocand.

Nec me mouet l. si verò. §. fin. ff. qui satisd. cog. quia si quis offerat fide- 88
iufforem iudicio sistendi causa idoneum, non debet duci inuitus, in qui-
bus videlicet casibus aliàs inuitus duceretur, vt in criminalibus: & in rubr.
in ius vocati vt eant, & satis vel cautum dent. Ideò ibi text. non dicit quòd
à parte pars duceretur. Imò d. l. qui neque. probando potius nostram opi-
nionem facit contra eum, cum dicit, qui neque sequantur, neque du-
cantur.

Et authoritates Cicer. & aliorum quæ referuntur ad partem, videlicet. 89
in ius voca. intelliguntur, videlicet per apparitorem, vel aliàs iure, non ve-
rò propria authoritate, quæ est in iure maximè reprobata, l. extat. ff. quod
metus causa. Nempe dum apparitor vocat aliquem in ius, non hoc suo
nomine facit, sed partis, capit. j. de iudic. Ideo pars vocasse censetur,
per leg. j. §. videor. ff. de vi & vi arma. Et sic pars in ius vocat partem per
apparitorem, & de iudicis præcepto, prout à iudice decretum erit: & ita
mihi visum est.

*Varia fue-
re tempora
exercenda
rum actio-
num.*

Non negarem tamen olim varia fuisse tempora exercendarum actio- 90
num Romæ, & varias formulas: vt traditur in leg. ij. ff. de origin. iuris. vt
tunc fortè duceretur: sed aucta ciuitate, & postquam Iureconsultorum
ingenia florere cœperunt, nusquam puto id in nostro iure ciuili rece-
ptum: sed edictis vocabantur in ius rei, qui si tribus vocati non venis-
sent

- sent, & vno peremptorio, l. ad peremptorium. cum l. sequen. ff. de iudic.
- 91 contumaces dicebantur, l. contumacia. ff. de re iudica. † Et interest, ne ita intelligamus edictum Prætoris, de parentibus, & patronis in ius non vocandis, quòd ideò propositum ait, quia turpe, & indignum erat à liberis libertisue duci eas personas: quæ si sola edicti ratio esset, non inciderent in pœnam nisi duxissent, & venia fuisset postulanda, non solum quòd vocarentur, sed vt & ducerentur inuiti. Alia ianè edicti ratio est, scilicet propter famosas actiones, quæ perstringunt pudorem, non quòd ducerentur inuiti, l. sed si. §. prætor ait. ff. de in ius vocand. Et vocabatur quidem inuitus, & adhuc vocatur, non tamen cogitur venire, l. quamuis. ff. eodem. hocque probat clarissimè eodem titulo, l. sed & si is, qui domi est, interdum vocari in ius potest: tamen de domo sua nemo extrahi debet. probat etiam tit. si quis in ius voc. non ierit. hæc autem quæcunque vocatio fit per appa-
- 92 ritores, vt suprâ dixi: † & tunc si quis vocatum & ductum de manibus rapiisset, eripere dicebatur: si verò non ductum, sed venientem impediisset, & detinuisse, exemisse. Et incidebat in pœnam tit. ne quis eum qui in ius voca. est vi eximat. l. iij. ff. ne quis eum qui in ius voca. vi exi. tametsi verbum eximere, generale sit, vt in ea lege dicitur. Hæc non disputo amplius, sed libera cuique relinquo, afferens duntaxat nostra iudicia: quod liberale est & pium: nec scolastica, sed forensia sequimur.
- 93 Decimò, citatio fit per edictum, id est, per affixionem (vt dicunt) in valuis, instar edictorum, quæ per prætores in albo ponebantur, l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iudi. & de hac loquitur cle. j. & ibi Doct. de iudic. & Bart. in extrauag. ad reprimendum. in verb. per edictum. Fel. in c. quoniam. §. porrò. nu. 14. vt lite. non contest. Et pro habenda notitia huiusce citationis, quia sæpiùs Conseruatores Apostolici abutuntur, ideò dicetur, quis ita possit citare, quis citari, quando, & qualiter. vbi debeant affigi hæc edicta, quanto tempore debeant stare affixa, & quis sit effectus. Et breui ista decidendo,
- 94 Primò, cum quæritur quis possit citare per edicta? Respond. iudex ordinarius, & delegatus à Principe, non pedaneus, vel alius, gloss. in l. ij. C. quomodo & quando iudex. Bar. in d. extrauag. ad reprimendum. d. verb. per edictum. & in l. sancimus. C. de iudi. sequitur Imo, in d. cle. j. col. ij. refert Boëri. in repeti. l. consentaneum. in iij. opposi. fol. x. C. quomo. & quando iud. seruatur, teste patruo meo Rebuffo in l. locorum. C. de omni agro deserto. lib. xj. vbi dicit, quod magni Magistratus communiter faciunt talem citationem.
- 95 Ad secundam quæstionem respondeo, quòd omnis potest citari per edictum, cuiuscunque status, conditionisue sit, d. cle. j. & Soci. in tracta. de citatio. art. xxiiij. q. iij.
- 96 Tertio, quando possit fieri: & dico quòd in duobus casibus tantum. Primus est quando citandus impedit, vel procurat per se, vel alios quomodo, ne citatio possit ad eum peruenire, cle. j. de iudic. gl. in c. j. in §. facta. in verb. vocetur. de electio. in pragma.

Edicti prætoris de parentibus & patronis in ius non vocandis.

Eripere in ius vocati, aut eximere quomodo differant.

Citatio per edictum.

Quis per affixionem citare possit.

Quis per edictum citari possit, & quando.

Citatio per edictum duobus tantum casibus fit.

Secundus, quando domicilia, vel loca, vbi citandi inhabitant, non pos- 97
sunt tutè adiri, liberéve, d. clemen. j. de iudi. & pauci sunt, qui eam rectè in-
telligant, teste Pau. & Iaco. in l. ad peremptorium. col. iij. ff. de iudi. vel quan-
do ignoratur, vbi citandus sit, & nullus in domo illius inhabitat, tunc iti-
dem ex iudicis mandato sic fieri solet.

*Qualiter ci-
tatio per edi-
ctum fiat.*

Quartò, qualiter debeat fieri ista citatio? Respon. iudex primum debet 98
examinare, an locus sit citationi faciendæ per edictum, & an insint quali-
tates, d. cle. j. videlicèt, an tutè possit adiri citandus, vel non. argu. l. de æta-
te. ff. ad Trebel. Bart. in d. verb. per edictum. Et in hac examinatione nulla
est necessaria partis citatio. Soci. vbi suprà. q. v.

Hodie verò ex consuetudine nulla fit huiusmodi examinatio, sed nun- 99
tij in quibusdam Curiis apostolicis passim citant per affixionem in valuis,
& referunt locum non fuisse tutum, ideò se in valuis citasse, & solet recipi:
quia ordinarij habent has citationes exosas propter partium proteruita-
tem, ideò ad vitandum scandalum, & tumultum sic solitæ sunt fieri.

*Vbi citatio-
nes affigi de-
beant.*

Quæro demùm, vbi citationes affigi debeant? Respon. olim in albo, ho- 100
die verò in valuis Ecclesiæ cathedralis, aut maioris illius ciuitatis, seu mu-
nicipij, aut in valuis Scholarum, si Doctor, aut Scholaris citetur, vel in Pa-
latio, aut in aliis locis patentibus, vbi verisimile sit posse peruenire ad no-
titiã citandi, teste Bart. in verb. publicè, in extravag. ad reprimendum.
quomodo in læsa maiesta. crimi. proceda. & Soci. vbi suprà. scripsi in tra-
cta. nomina. in xiiij. quæstio.

Aduertere tamen debent Conseruatores ecclesiastici, quòd ad hoc vt 101
possit sic citatus excommunicari, non sufficit probare quòd in vicinis par-
tibus citatio facta, seu affixa sit, sed q̄ ad notitiã citati ex illo verisimiliter
potuerit peruenire: & bonum esset q̄ nuntius hoc in relatione sua poneret,
vt not. in c. si aduersus. de eo qui mit. in poss. Aegid. Bellamera. in deci. iij.
de dol. incip. vt citatus. hoc tamen non est solitum inquiri, nec conscribi.

*Quanto tẽ-
pore affixa
litera stare
debet.*

Quanto tempore debeant stare affixæ hæ literæ citatoriæ? Bar. in d. ex- 102
trauag. in ver. publicè. dicit relinquere arbitrio iudicis, & sufficit, quòd probe-
tur publicè fuisse affixum edictum in tali loco, nec est necesse quod appo-
natur in relatione, quod tanto tempore steterit. Soci. vbi suprà. q. x. facit
tex. in l. sed & si pupillus. §. proscriptum. ff. de instito. acti.

Et præsumitur quod tantò tempore steterit affixum, quòd ad notitiã 103
citati peruenerit, nec præsumitur sublatum: quia remotio est delictum, l. si
quis id quod. ff. de iurisd. om. iud. quod non præsumitur, l. meritò, ff. pro
soc. l. penul. C. de his qui in testa. sibi adscribunt.

*Remouẽs ci-
tationẽ affi-
xam puni-
tur.*

Possset tamen citatus probare, quod statim fuit ablatum, & tunc non 104
valeret citatio, cùm venire non potuerit ad suam notitiã: & peccant
qui hoc faciunt quia plus faciunt, quàm Papa, qui non potest tollere ci-
tationem: & ipsi tollunt, & tenentur ad omnes expensas, quas ille postea
excommunicatus faciet, & suis expensis tenentur absolutionem impetra-
re, teste Hippoly. in l. de vnoquoque. numero 55. ff. de re iudica. & in ru-
brica de fideiussorib. quæstione. lviiij. in fin. vide l. sed & si pupillus. §. pro-
inde. ff.

105
106
107
108
109
110
111

inde. ff. de instito. actio. & quando citatio affigitur ostio, & statim tollitur, non dicitur citatio competenter facta: vt docet Feli. in cap. ex parte decani. col. iij. num. 7. vers. reuocatio procuratoris. de rescrip.

105 Effectus est, vt citatus debeat comparere, alioqui contumax reputabitur. Hippol. in repet. l. de vnoquoque. num. 192. ff. de re iud. Doct. in d. clemen. j. Feli. in c. quoniam. §. porro. vt lite non contest. & inferius dicitur vltima quaestio. praefa. Effectus citationis.

106 Vltimò potest quis citari per campanam, & hac citatio fit ad congregandas vniuersitates, capitula ecclesiarum, aut collegia. capitul. in causis, §. nuntij. & ibi Pan. & alij, col. iij. de elect. gloss. in capit. si capitulo. de concess. praebend. lib. vj. & in l. sicut. ff. quod cuiusque vniuersit. nomi. Ioan. Andr. in ca. j. de offic. custod. Bal. in authent. qui semel. colum. iij. num. 15. C. quomodo & quando iudex. Iacob. de Bello visu in repetitio. §. contrahentes. c. Romana. num. 32. de for. compe. lib. vj. & in stylo Curiae ecclesiasticae Biturri. artic. ij. & sequen. rubr. de vicariis, officialib. & cæteris. & Hippol. in d. l. de vno. num. 200. ff. de re iudic. Citatio per campanam.

107 Item vocantur religiosi ad prandium per sonum campanae, in quo non deficiunt, nec non collegiati & Bursarij in suis gymnasiis: sic vidi fieri dum à primis ferè annis eram collegiatus collegij *Du-vergier*, Montispeffulani, quo tempore fui etiam illic per biennium Prior, & gradus seu schalæ, ac multa illius cubicula me Prioris nomine pecunias ministrante fuerunt constructa, vt ibi notoriè patet. Vnde actus qui à capitulis fieri debent, tam electiones quàm alij per campanam notificabuntur, & vocabuntur sic tam canonici, quàm collegiati. † Et qui non comparebit, contumax reputabitur, & in posterum actus sine illo factus valebit. capit. cum in ecclesiis. de praebend. in vj. nisi ex consuetudine sit solitum aliter citari. Et cornibus interdum homines vocantur, vt periculo ignis subueniant, & ad ipsum extinguendam, l. j. ff. de offic. praefect. vigi. quod in vicis, & pagis quandoque fieri solet, vbi desunt campanae: sed in ciuitatibus per campanas ad hoc vocari solent. Vocantur religiosi & bursarij ad prandium per campanam.

109 Et sic per praedicta satis est responsum ad quintam quaestionem, quis possit citare, vt videlicet non solum iudex ordinarius, sed & delegatus, pedaneus, & arbiter in quibusdam citare possit, vt dictum extirrit superius: nempe cui commissa est iurisdictio, omnia censentur commissa, siue quibus iurisdictio explicari non potest, l. secunda. ff. de iurisdictio. omni. iudic. Quis citare possit.

110 S V P E R E S T nunc resolvere sextam quaestionem principalem, quis possit citari? Et paucis respond. quod omnis ille, cuius interesse potest, debet citari, d. l. de vnoquoque. de re iudica. l. ij. ff. de in ius vocand. vbi prohibentur aliquae personae in ius vocari: ergo omnes aliae possunt. arg. l. ius singulare. ff. de legib. & l. j. ff. ad municipa. vide alias personas prohibitas in ius vocari, per Azon. in summa, de in ius vocan. & Soc. vbi supra, artic. v. quaest. xvij. vbi ponit decem, & octo personas, quae in ius vocari non possunt. Citari quis possit.

111 Nam hoc edictum est prohibitorium certarum personarum, & per Edictum de
iij. To. Commen. Do. Rebuf. f ij

*in ius vocā-
do prohibi-
torium.* mifforium regulæ, sicut dicitur de testamentis, quis possit illa facere. l. si
quæramus. ff. de testa. Hostien. in summa illius titu. Idem dicitur de testi-
bus. in rub. ff. de testib. & ibi per Azon. in summa. & in l. iij. illo titulo.

*Qualiter
fiat citatio.* SEPTIMÒ, qualiter citatio fiat? Respon. Interdum per iudicis, nun- 112
tium, per literas, per notarium, per campanam, per partem, & aliàs, vt abun-
dè superiùs fuit explicatum in iij. quæstio.

*Exceptio ci-
tationis in-
valida an
in Parla-
mento reci-
piatur.* OCTAVÒ, quot modis impugnari possit citatio, non refero hic, quia 113
Spec. in tit. de cita. §. j. conscribit, & Vbert. de Bonacurso. in practic. sua. ru-
bri. quibus modis citatio impunè contemni possit: & quamuis in stylo Par-
lamenti. rubri. de iudi. ordin. viij. dicatur exceptionem citationis invalidæ nõ
recipi in Parlamento: verum esse crederem, si pars compareret: vt Doc. not.
in rub. ff. de in ius vocand. sed si pars non compareat, quæ nec ritè erat ci-
tata, potest impugnari: & vidi sic impugnantem obtinuisse, & ita obserua-
tur. gl. Bal. & alij in auth. si ob æs. C. si mi. se ab hære. absti.

*Citationis
multi effe-
ctus* NONA est quæstio, quis sit effectus citationis? Respon. vt citatus cõ- 114
pareat, vel comparere debeat per se, vel procuratorem legitimum, ad hoc
vt possit defendere, l. nam ita diuus. ff. de adoption. clemen. pastoralis. de re
iudica. dixi latè suprà. † Et ex quacunque causa quis citetur, tenetur com- 115
parere, l. ex quacunque. ff. si quis in ius vocatus non ierit. & toties tenetur
comparere, quoties citatur. Vndè licet semel citatus, comparuerit, si
iterum citatur, & non comparet, dicitur latitare. not. in l. Fulcinius. §. quid
sit autem latitare. ff. quibus ex causis in posses. eatur. Bal. in capitu. vno. de
milite vassalo qui contumax est. potest etiam per vnam comparitionem
euadere contumaciam multorum, si ad plures actus citatus erat: sicut vno
verbo potest cum pluribus litem contestari. Bartol. & Imol. in l. si
finita. §. Iulianus. ff. de damno infec. Angel. & Imol. in l. duo. ff. de duobus
reis.

*Pendet li-
te per citatio-
nem.* Secundus effectus, per citationem lis dicitur pendere. clemen. vltim.
vt lite. penden. ad intellectum illius clemen. multa in tracta. de effectib. li- 116
tis contest.

*Præuentio
per citatio-
nem fit.* Tertius est, per citationem præuenitur iurisdictio, l. si quis posteaquam.
ff. de iudic. ca. proposuisti. de foro competent. gloss. in clemen. j. de iudic. 117
& qualis citatio requiratur, vide per Socyn. in capit. proposuisti. & in l. li-
bertus. ij. ff. de in ius vocand.

*Perpetua-
tur iurisdic-
tio per ci-
tationem.* Quartus est effectus, quod iurisdictio per citationem perpetuatur. cap.
gratum. & capi. relatum. de offic. delega. not. gloss. & Doct. in dict. clem. j. de 118
iudi. Bartol. & alij in l. & quia. ff. de iurisdic. omni. iudi.

*Fundamen-
tum iudicij
citatio.* Quintus, quia citatio est iudiciariæ cognitionis principium, ac iudicij
fundamentum. §. final. Institu. de pœna temerè litigant. capitul. quoniam 119
contra. in verb. citationes. de probatio. dixi suprà. Ideò omnia quæ fiunt in
præiudicium absentium sine citatione sunt irrita. cap. omnia. & capi. ca-
ueant. iij. quæstio. ix.

Sextus effectus est: nam qui scit se citatum, præsumitur malitiosè ver-
sari, si non compareat. capitu. ad hæc. iij. & ibi Baldus. de appellationib. & 120
in l. consentaneum. colum. penult. C. quomodo & quando iudex.

Septimus,

- 121 Septimus, per citationem inducitur contumacia, si citatus non compareat. rubri. de dolo & contuma. scripsi. in tract. infra de contumacia & de
- 122 festu. † de consuetudine tamen generali Franciæ si in termino citationis dies festus incidit, continuatur ad diem sequentem. & hoc probavit Senatus anno 1525. die penult. Ianuarij. *Continuatur terminus ad diem sequentem in citationibus.*
- 123 Octauus, ut comparens saluis suis exceptionibus teneatur suscipere iudicium, capitu. primo. de iudic. Et quando habeat ius reuocandi domum, vide in l. ij. ff. §. legatis. ff. de iudi. cap. fi. per Doc. de foro competen. scripsi in tracta. de exceptio. *Arcatum.*
- 124 Nonus, quia comparente reo ad ipsius petitionem tenetur actor vsque ad finem iudicium perducere, & in eo persistere. authen. qui semel. & ibi dixi. C. quomodo & quando iudex. vbi dedi decem limitationes ad illam authen. *Reus potest cogere actorem ad prosequendum.*
- 125 Decimus est, citatione etenim & dilatione pendente officium iudicis conquiescit, ut non possit interim procedere, l. siue pars. C. de dilat. & si alterauit actum in qualitate, vel substantia, non valebit: quia videtur celebratus parte non citata, cum agatur aliter quam fuerit in citatione expressum. Barto. in l. aut qui aliter. in princ. ff. quod vi aut clam. Soci. confi. x. insignis Doctor. in quarto volumi. *Dilatione pendente qui est officium iudicis*
- 126 Undecimus est: nam citato acquiritur ius ut pendente termino praefixo ad comparendum per ipsum tempus expectari debeat. c. cum inter vniuersas. de electio. Imol. in c. fi. de his quæ fiunt à præla. in iij. notab. *Citato ius acquiritur.*
- 127 Fallit quando citatus non haberet ius in eo, ad quod est citatus, & sic non erat vocandus, quia illum iudex non tenetur expectare, nec admittere comparentem. Ancha. & alij in d. c. fina. quod in Francia fortè non procederet: si tamen vocatus venerit, interesse, & damna, quæ passus est ab eo, ad cuius petitionem est vocatus, petere poterit. Imol. in l. liber homo. §. decem. ff. de verb. obliga. & d. c. fi. de his quæ fiunt à præla.
- 128 Duodecimus effectus est, citatio præscriptionem longissimi temporis interrumpit, l. cum notissimi. in princ. C. de præscrip. triginta. vel quadraginta annorum. cap. penul. decimasexta quæsti. tertia. Roma. confi. xxxviiij. in casu. *Citatio interruptit longi temporis præscriptionem.*
- 129 Fallit in casibus traditis per Ioan. Francisc. Balbum in tracta. de præsc. in iij. parte. vj. partis in princ. col. xxxiiij. cum seq. vbi ponit nouem ampliationes, & totidem limitationes, quas non transcribo. ibi licet videre. adde Bald. in consil. ccxcix. proponitur. in ij. volu.
- 130 Intellige quando citatio est valida, & legitimè facta: secus si nulla, vel temeraria, tunc non habet effectum. *nam quoties vitiosè cautum est, pro non cauto habendum est*, l. quoties. ff. qui satisfacere cogantur. & condemnatum eum accipere debemus, & citatum, qui ritè citatus est. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudica. Imò omnia quæ requirunt citationem, ut processus & sententia, sunt nulla, si citatio præcedens sit inualida. per gloss. in l. si accusatoribus. C. de accusa. quam sequitur Bal. in Margar. in verb. citatio. & Feli. in capitulo quoniam. colum. vij. de probatio. Hippoly. in repet. l. de vno. nume. 50. de re iud. & in pract. crimi. §. quoniam. nume. 44. iij. To. Commen. Do. Rebuff. f iij

ac in rubr. de fideiuf. nu. 355. & conf. xx. maturè. col. ij. atque Alber. Brunus
confil. xx. requisitus. col. j. in materia feud.

Finis cita-
tionis.

Habet tamen mirabilem effectum hæc citatio, quia habet vim interpel-
lationis extraiudicialis ad constituendum debitorem in mora, ex illa cita-
tione, quamuis inualida, teste Bal. in cap. vno. col. ij. de milite vasallo. quem
sequitur Iacob. in l. quod te. col. ij. ff. si cer. peta. Finis verò citationis est, vt
causa apud iudicem, à quo facta est citatio, definiatur, l. vbi acceptum. & l.
de qua re. ff. de iudic. Conrad. Lag. in method. iuris, titu. quomodo proced.
aduersum eos, qui in iudicium voca. non veniunt.

Alios effectus citationis validæ vide per Spec. in tit. de competen. iudi.
adit. §. fina. Et per Socy. in tracta. de citatio. articu. xxxj. nunc breuiter, vt
quæ praxim tangunt perstringamus, ad tex. me confero, elucidaturus,
vt sequitur.

LOYS xij. articu. lvj.

Item prohibons & defendons à tous sergens.

GLOSSA I.

Apparito-
ris nomine
qui veniãt.

OC nomine, *sergens*, seruentis, comprehenditur omnis ap-
paritor, siue sit apparitor iudicum inferiorum, siue superiorum,
non tamen curiæ supremæ nuntij, & apparitores (quos vulgus,
huissiers, vocat) comprehenduntur, siue magni Consilij, seu alte-
rius Curiaæ supremæ: quia distincta sunt nomina, & sic decisio. l. si idem.
C. de codic. & quia maioris sunt authoritatis, quos illustrat Curiaæ excel-
lencia, sicut dicitur de naturalibus datis Curiaæ. §. fin. Instit. de nupt. nam
his etiam solis credi solet. Apparitores multos tradit Imperator in variis
tit. lib. xij. C. de apparit.

Citare non
possunt via-
tores extra
locu, in quo
sunt præfe-
cti.

Dicet quis vbi possint hi citare? Respond. in illo loco, in quo præfecti
sunt, & non alibi, quia extra territorium impunè non paretur ius dicenti,
multò minus viatori, l. fin. ff. de iurisdictione om. iudic. c. fin. de constit. in
sexto. Ideò apparitor Aureliane. ibi quidem citabit, non Lugduni, quia
ibi non est præfectus. Ita censuit Senatus die penult. Maij 1524. in causa
Francisci de *Chasteaubrean*: nec apparitor Curiaæ ecclesiasticæ citabit co-
ram iudice laico, vel écontrario eadem ratione, quia iurisdictiones sunt
distinctæ, cap. nouit. de iudic. & *Diuisum imperium cum Ioue Caesar habet*, vt
Virgil. ait: & cùm contrarium fuisset factum, audiui abusiue & perperam
processum.

Arestum.

Si tamen apparitor sit talis, qui sit præfectus in toto regno, vbique pote
rit exequi: vt sunt quos vulgò apparitores equites, *sergens à cheual*, Castel-
leti Parisien. vocamus, qui si abutantur, restis eos sequitur, vt vidimus de
quodam, *sief à sief*, viatore in hac ciuitate suspenso.

Consilij ma-
gnæ appari-
tores vbi pos-
sint exequi.

Item apparitores magni Consilij poterunt vbique consilij iussa exe-
qui, sed iussa inferiorum magistratuum exequi non possunt, si ad hæc præ-
fecti à consilio non sint. Vnde interdum vidi appellari ab executione fa-
cta

Et ab apparitore magni Consilij, eo quod sententiam inferioris iudicis executioni demandat: nam sicut iudex extra territorium habetur tanquam priuatus, l. iij. ff. de offi. præf. sic & omnes viatores, vbi præfecti non sunt. † Ideò in auditorio, in quo præfecti sunt, virgam deferre possunt regulariter, extra verò non. Imò apparitores Generalium Iustitiæ non possunt deferre virgam in aula Palatij Parisien. & si deferant, Curia apparitores illas frangunt, sed in auditorio tantum Generalium ferent. Et soli Curia apparitores intra aulam, & extrà deferre possunt: quod est notandum.

Virgam de ferre qui apparitores possunt, & vbi.

Qu'ils ne facent aucuns adiournemens, ou autres exploits sans records, & attestations de deux tesmoings.

GLOSSA II.

STATUIT, præcipitque apparitoribus, ne quemquam in ius vocent, nisi duos testes habeant, qui testificari de illo actu possint: nam cum ipsi regulariter vi les sint, l. prohibitum. & l. defensionis. C. de iure fisci. libro x. & falsas relationes solent multi facere: vt Doct. not. in c. quoniam contra. de probat. & pro modico vini dolio deierare, teste Hostien. in summa. rub. de contuma. §. qualiter. versic. contra. Ideò duos debent adhibere testes. Nam in ore duorum, vel trium testium stat omne verbum: vt est in Euangel. & in cap. cum esses. & relatum. de testa.

Quales testes sint adhibendi in explis viatorum.

† Et isti testes non debent esse apparitores: quia vnus pro altero etiam falsum deponere posset, quemadmodum (vt adagio fertur) muli mutuo se scabunt: sed debent esse testes idonei, non domestici citantis, aut alias suspecti, l. idonei. cum sequent. ff. de testib. sustinentur tamen ipsi apparitores.

Apparitor testis esse non potest a pparitori.

Creditur verò apparitori, etiam si non ostendat literas sui officij in loco, & iurisdictione, intra quam est apparitor: extrà non. capi. cum dilecti. de dolo. Bart. in trac. quomod. in læsæ maiesta. crimi. proceda. in verb. per nuntium. Et eo ipso quod quis defert literas iudicis, præsumitur quod sit illius nuntius. Inno. in ca. quoniam contra. de proba. Perus. in cap. cum parati. colum. vj. nu. 10. de appell. Idem si committatur tali viatori executio causæ, tunc etiam sufficit illas commissionis literas ostendere. vt Doc. no. in dict. capi. quoniam. alias sine literis commissionis illi non creditur regulariter.

Viatori creditur etiam si non ostendat literas officij.

Ou vn pour le moins.

GLOSSA III.

NVNI soli credatur testi? Respon. regulariter non. In ore enim duorum vel trium stat omne verbum. cap. relatum. & ca. cum esses. de testamen. Casus tamen in quibus vnico creditur testi, vide in l. Theopompus. ff. de dote præleg. Ias. multos cumulat in l. admonendi. colum. lxxj. & sequen. nume. 220. & sequen. de iureiur. & per istum text. adde alium casum, quod etiam sufficit viatori vnicum habere testem: sed vide articul. seq.

An & quãdo vnico testi credatur.

ijj. To. Commen. Do. Rebuf.

f 4

Sur peine d'amende arbitraire es grandes matieres, ou autres, esquelles par un seul defect la partie peut obtenir gaing de cause.

GLOSSA ULTIMA.

LSTA pars text. declaratur per articulum sequentem, vbi pœnam, seu multam decem librarum declarat. Et quamuis per istum textum apparitor, cum vnico teste posset citare in non arduis, & in quibus pars non obtineret ex sola contumacia victoriam causæ: tamen huic derogatum est per articulum sequentem, vt hodie duo testes debeant inscribi, nec vnus sufficiat, vt dicã ibidrm.

FRANÇOYS Article IX. des publiées
M. D. XXXIX.

Que suyuant nos anciennes ordonnances tous adiournements seront faits à personne, ou à domicile en presence de records, & de tesmoins, qui seront inscrits au rapport, & exploict de l'huisier, ou sergent: sur peine de dix liures Parisis d'amende contre ceux qui seront trouuez en faute.

GLOSSA PRIMA

A lege Regia statuto & consuetudine forme citationis introduci potest.

STATVIT Rex, quod omnes citationes fiant ab apparitoribus in persona, vel in domicilio, & in præsentia testium quos inscribere in relatione seruientes debent, sub pœna decem librarum Parisien. Nempe quia forma citationis potest à statuto, vel stylo introduci, multò fortius à lege Regia. glo. & Doc. in l. si accusatoribus. C. de accu. Alex. in l. in ter accusatorem. ff. de publi. iud. & modus citandi etiam præter ius, teste Bald. in l. j. col. ij. vers. modus. C. quomodo & quando iudex. argu. in l. iij. §. si. ff. de testib. idem firmat Bal. in tra. statuto. in verb. absens. q. j. Ideò hic statuit, vt testes interuenire debeant in citationibus: quamuis hoc à iure statutum non esset, sed in hoc seruienti crederetur, c. cum parati. de appel.

Iuri conformis articulo.

In hoc autem articulus iste est iuri, ac generali consuetudini conformis, 2 statuendo vt in facie citetur pars, vel ad domum: multasque Doctorum opiniones confundit, nec est ampliùs lis sub iudice: vt dicebat gloss. in l. ex consensu. §. primo. ff. de appellatio. sed est decisa per istum textum qui probatur in l. prima. §. j. ff. de liber. agnoscend. & in l. scire oportet. §. qui autem. ibi, in facie, vel ad domum. de excusatio. tutorum. & in l. aut qui aliter. §. & si forte. quòd vi aut clam. l. vt perfectiùs. §. si autem abfuerit.

abfuerit. C. de annal. exceptio. gloss. in l. quinquaginta. C. de excusatio. tutor. & in l. prouincialium. de erog. milit. anno. lib. duodecimo. Bartol. & Alex. in l. iij. §. prætor ait. ff. de damn. infect. vbi dicunt istam esse communem, vt primò quis citetur in facie, si reperiatur, alioqui ad domum. idem tradit Bar. in tit. de citatio. quæst. ij. & Bal. in Marga. in ver. citatio. quæst. vij. & in l. ea quæ. col. ij. & l. consentaneum. vbi etiam Boër. col. xxj. ver. pro solutione. C. quomodo & quando iudex. Berber. in viator. iuris, in iij. parte rubric. de iudic. versicul. quæro an valeat citatio. Aufrer. in stylo parlamen. rubri. de adiornam. §. item sciendum. Domi. de Rota. decis. j. de dol. & contumac. incip. valet citatio. in not. Et Guido Papæ in decis. Delphin. quæstio. ccccxl. incip. an valeat. Ang. in §. vlti. in fi. de pœn. teme. litigan. in Instit. Alexan. consi. ij. consideratis. col. iij. in tertio vol. Corne. consilio cccxl. licet. col. ij. volu. primo. Panormi. consil. xlij. in quæstione. in secundo volumin. Roman. consi. ccccliiij. in re præsent. col. ij. Et quòd sit generali consuetudini conformis, meminit Lucas de penna in dicta l. prouincialiũ. col. j. in fin. de erog. milit. anno. lib. duodecimo. C.

3 Et curia laicalis huius regni indistinctè hanc citationem à longo tempore admisit: vtor verbis Ioan. Fabr. in dicto. §. fina. in Instituti. de pœna temerè litiganti. & Aufrer. in stylo Parlamen. in prima parte rubri. de appellatio. §. & supradictæ. Et hodie vbique in Francia seruatur hæc citatio per istum articulum, qui obligat tam in patria iuris scripti, quàm consuetudinaria, imò etiam in Hispania, & in Italia seruatur, quòd prima citatio in personam citandi fieri debeat, si inueniatur, alioqui in domo habitationis: & hoc asserit Alfonsus de Montaliuo in foro rega. libro ij. tit. iij. rubr. *delos emplazamentos.*

4 Quæro, an in personam procuratoris fieri possit citatio. antequàm in domum fiat: quod videtur per l. meminerint. ibi, conueniendos dominos, aut si fortè defuerint, eorum actores, procuratorésque esse quærendos. C. vn. de vi. & l. aut qui aliter. §. & si fortè. ff. quod vi aut clam. cap. causam. de dolo & contuma. clementi. causam. de electio. Respon. Si constet dominum absentem reliquisse procuratorem ad illam causam, vel generaliter constitutum, tunc priùs citari debet procurator, quàm domi fiat citatio. per textum in dict. l. meminerint. vbi Bartol. sic illum text. intelligit. & in l. cum clericis. C. de episcopis & clericis. Bald. in l. solent. ff. de alimen. & ciba. leg. Bal. & Ias. in l. eum qui res. C. de procurato. Inno. Panormi. & alij in capit. dilectus. de procura. Guido Papæ. singu. ccclxx. Barba. consi. xvij. clementissimi. col. iij. in primo vo.

*Procurato-
rem citare
quãdo suffi-
ciat.*

5 Et procuratore non reperto fiet citatio in domicilio procuratoris de consuetudine: licet Doct. dicant in domicilio partis. in dict. §. prætor ait l. iij. de damno infec. Alexand. in l. non solùm. §. morte. numero 38. ff. de noui operis nuntiatio. quod intellige, quando procurator nunquam comparuisset, tunc in domicilio partis citatio faciendâ erit: alioqui si dominus litis procurator effectus fuisset, ipse & non dominus esset citandus, & valeret citatio in domicilio procuratoris facta: vt firmat Bartol. & alij in lege, furio. ff. de re iudicata. per textum. in l. procuratoribus. C. de procuratoribus.

ratoribus. & in l. prima. C. de sententiis & interlocutionib. omnium iudic. Barba. confilio xvij. clementissimi, & c. mihi videtur. col. iij. in primo volu. & ita seruatur in curiis Francia.

*Amici ad
sentis quan-
do citandi
sint.*

Item amici interdum sunt citandi: & hoc quando quis est Reipub. causa 6
absens. l. hæc autem. ff. quibus ex causis in possess. ea. vel est pupillus, & non
habet tutorem. l. ergo, ibidem. l. magis puto. §. requirat. de rebus eorum,
qui sub tutel. vel cura. sunt: glos. in d. c. causam. de dolo & contu. Alber. &
alij in l. cum proponas. C. de bo. auto. iudi. possi. Cy. in repeti. l. ij. q. ix. ff. si
ex noxal. causa aga. Si verò haberet tutorem, tunc tutor vocabitur, & non
amici, d. l. hæc autem. §. j. Alexand. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infec.
Panor. confil. xxix. in quæstione. in fin. volum. ij. & in casibus tantum à iure
expressis fit amicorum conuocatio. d. §. & si fortè. gloss. in l. fin. vbi pupil.
educa. debeat. & in c. perlatum. qui filij sint legit. Bald. in rub. C. de succes-
sorio edicto. Boërius in repetitione dictæ legis consentaneum. fol. 20. C.
quomodo & quando iudex.

*Quomodo
sint amici,
& quò vo-
candi.*

Notandum tamen est, quòd in quibus casibus vocandi sunt amici, non 7
sunt vocandi singulariter, nec in facie, sed generale edictum fieri debet,
quòd si quis consanguineorum, & amicorum velit talem defendere, com-
pareat tali die in tali tribunali. argu. l. sed & si pupillus, §. proscribere. de in-
stitut. actio, Bar. & alij in d. l. hæc autem. Bald. in auth. sed cum testato. col. ij.
num. 9. C. ad leg. Fal. Alber. in d. l. ergo. ff. ex quib. cau. maior. Panor. in d. c.
causam. col. v. de dolo. quod rarò seruamus in Francia.

Et sunt eò vacandi, vbi res agitur, & non extra prouinciam: alias esset 8
processus in infinitum. glos. & Barto. in dicta l. hæc autem. & si non sint de
iurisdictione citantis, ad hoc extra territorium citari non possunt. l. final.
ff. de iurisdictione omnium iudicum. l. magis. §. illud. ff. de rebus eorum.

*Litera auto-
ritationis.*

† Sed vt hæc citatio fieri possit, tutius est quando non inuenitur citandus 9
facta perquisitione in domicilio, nec in Regno, quòd impetrentur literæ
Regiæ concedentes, vt voce tubæ citare liceat talem sic perquisitum, &
istæ literæ vocantur literæ authorizationis, quibus Rex præstat authori-
tatem citandi voce tubæ, sic solet exerceri: & fuerunt alias tales literæ an-
nullatæ non facta perquisitione citandi, in Senatu anno 1534. die ij. Iunij.
Scripsi in Concor. Francia in rubric. de const. in glos. edictum. de his lite-
ris authorizationis.

Arestum.

Interdum etiam hæc potestas citandi per præconem, conceditur à iu- 10
dice, vt si appareat citandum apparitores cædere ac contumeliis affi-
cere solitum, dum obeunt munus executionis contra illum. clement. j.
de iudic. teste Roman. confil. ccccxiiij. quo ad primum. Feli. in capitu-
lo in nomine domini. columna quarta. numero 13. de testi. In ciuilibus su-
pradiçta procedunt, & sic citatio fiet. † Sed in criminalibus regulariter 11

*Citatio in
criminali-
bus quomo-
do fiat.*

citatio voce tubæ ad tres breues dies fiet, etiam contra minorem, si
non inueniatur: nec tunc citabuntur amici, aut consanguinei. per le-
gem, inter. ff. de public. iudic. Baldus in authentica, qui semel. C. quomo-
do & quando iudex. & si inueniatur, citabitur compariturus in personam
tali die: vel capietur, vt scripsi in rubrica, *des adiournemens personnels*, ita
prosequi

prosequitur Ioannes Milius in sua praxi criminis persequendi abundantius tu illum, si non graueris, videto.

Tous adiournemens seront faitz à personne.

G L O S S A I I.

QVI TOTVM dicit, nihil excludit, l. à procuratore. C. Omnis, Gallicè quid im-
mand. l. Iulianus. ff. de leg. iij. Est tamen differentia inter omne
& totum: vt in procem. ff. patet. & scripsi. in art. j. tractatus de li-
ter. oblig. in primo Tomo. Sed quo ad idioma Gallicum solet
exponi omnes pro, tous.

2 Et sic procedit hæc citatio, vt in facie, vel ad domum fieri debeat, & co-
ram duobus testibus tam in iudicialibus, quàm extraiudicialibus, per l. in
concedendo. ff. de aqua plu. arcen. & l. fi. C. de auctori. præst. & in art. supra
proximo statuit, ne aliquam faciant citationem. Bar. in l. si quis arbitrato.
col. ij. & sequent. ff. de verb. obli. Feli. & alij in c. cum olim. de re iud.

3 Vnde si donatarius velit insinuare donationem, debet citare vt hîc, vi-
delicet primò in facie, secundò si non reperiatur citandus, poterit citari in
domicilio, teste Ang. cons. clxxix. visis prædictis instrumentis. in fi. & Hipp.
in repe. l. de vno. num. 3. cum sequen. ampliati. vij. ff. de re iud. dixi an hæc
citatio sit in insinuationibus necessaria, in tract. de don. insinuand. supra.

4 Et sic debet citare arbiter. Bart. in l. societatem. §. arbitrorum. ff. pro
socio. Bal. in c. ij. §. lancimus. col. j. in fi. quo tempore miles inuestitu. petere
debeat. Hippol. sing. clxxij. fiunt quotidie.

5 Item procedit tam in causa principali, quàm in causa appellationis. cle-
men. causam. de elect. Soc. in tract. de citatio. articul. vij. princip. versic. pri-
mò procedit, siue ante litem contestatam, siue post. Iacob. in l. & post edi-
ctum. num. 10. ff. de iudic. Innocen. in capit. consuluit. in gloss. iij. in fine. de
offic. deleg. Etiam in definitiua hæc citatio fieri sic potest, per clemen. ij. de
re iudica. capitul. ij. de dolo. libro vj. Iacob. de Bello visu in pract. rubr. de
caus. crimin. numer. 102. fol. xlj. pag. ij. & in possessorio, & in petitorio. Bald.
& alij in l. si deserta. C. si propter public. pensita. & Doct. in l. final. C. de
edicto diui Adr. tollend. Guido papæ. in statu. si quis. in verb. etiam absque
violentia.

6 Etiam si ageretur plenario, vel summario iudicio, iuxta clemen. sæpè. de
verborum significatio. Bart. in extrauag. ad reprimendum. in verb. & figura,
quomodo in læsæ maiest. crim. proced. & Soc. in l. si quis arbitrat. colum. j.
ff. de verb. oblig.

7 Et sic etiam debent testes citari, capit. ij. de testib. l. si quando. C. illo ti-
tul. etiam clerici in casibus, in quibus citari possunt à iudice laico, & breui
omnes citationes ibi, (*tous adiournemens*) sic possunt fieri, vt in text. scribi-
tur. Vnde si impetrem rescissionis rescriptum, fortè vt contractus ratione
ætatis, vel alia, sicut scripsi in tract. de rescif. contract. rescindatur, poterit
sic fieri, & post primum rescriptum impetratum non poterit pars aliud iudicem
impetrare

impetrare, sed quidem impetratum recusare poterit, si causa, vel causæ ad-
sint: vt dicam in tracta. de recusa. & scripsi articu. vij. tracta. de rescript. seu
liter. Reg. in secundo Tomo.

*In beneficij
domo liti-
giosi an ci-
tatio facta
valeat.
Arestum.* Etiam sic citandum eum, qui de officio, aut beneficio litigat, non verò 8
in loco beneficij litigiosi, aut officij, docet Rom. confi. cccxlij. quo ad pri-
mum. col. ij. Nam cum nondum sit pacificus, non tenetur in beneficio li-
tigioso residere: ergo nec debet ibi citari: & nullus fuit declaratus defe-
ctus in loco beneficij contentiosi: anno 1523. die ix. Februar. cum secus sit
de pacifico: quia cum ibidem debeat residere, itidem ibi citari potest, c. ex
tua. de cleri. non resi. vnde quòd valeat citatio in loco controuerso facta in
Arestum. casu saisinæ & nouitatis, censuit Senatus Paris. vt docet Aufrer. in stylo
Parlamen. aresto xcij. Item nota quòd valet, &c.

Ou à domicile.

G L O S S A I I I.

*Citatio fa-
cienda in do-
milio quo-
modo intel-
ligatur.*

*Hodie indi-
stinctè cita-
tio in domi-
cilio fit.*

*De quo do-
milio in-
telligatur or-
dinatio.*

*Subditus
quis dica-
tur.*

INTELLIGE citandum quem in domicilio, si persona in-
ueniri non possit, c. j. ibi, sed literis tuis quæsitus nondum po-
tuit inueniri. qui matrimo. accu. poss. † Et intellige quòd dictio, 2
ou, significat, aut, & denotabit ordinem, videlicet quòd primo
quis citatur in personam, si reperiat: deinde in domicilio, vt declarat Bar.
& alij in l. iij. §. prætor. ff. de damno infect. per tex. in l. cum pater. §. penul. ff.
de lega. ij. Card. in clemen. vna. col. j. de foro compe. scripsi de hac alter-
natiua in §. statuimus. ij. in verb. aut saltem. de colla. in Concor. licet alterna-
tiua non sit regulariter ordinis. gl. & Doct. in c. cum plures. de offic. dele. in
vj. & regu. in alternatiuis. de reg. iu. in vj. l. si hæredi plures. ff. de condi. insti.
Nam præsumitur quando fit in domicilio citati, quòd veniat ad eius noti-
tiam: quia isti habitantes præsumuntur ei dedisse citationis exemplum, &
certionem eum fecisse. † Et hodie sufficit, vt apparitor citandum domi per- 3
quirat, licet non alibi, vt iste tex. de aliquo operetur, quamuis de iure maior
requisitio fieri deberet, vt in d. §. prætor. scribunt iuris interpretes.

Nec audirentur volentes postea probare non venisse in notitiam illo- 4
rum, teste Matth. de Afflictis in constitu. Neapolit. in rubri. de liter. cita-
tor. col. ij. num. j. Et hoc etiam seruatur in Francia, cum ratione Ordina-
tionis huius, tum quia infiniti fierent processus, & vt hæc Ordinatio de ali-
quo operetur: quamuis secus de iure, teste Ioan. Andr. in cap. quod sicut.
de electio. Bal. in authen. qui semel. C. quomodo & quando iudex. per l.
j. ibi. in notitiam peruenit. ff. quæ senten. sine appella. rescindan. † Intelli- 5
ge hic de domicilio ratione habitationis. non rei, vel originis: quia si ibi
non habiter, non poterit citari, gloss. singularis. in cap. statutum. §. cum ve-
rò. in verb. vnam dietam. de rescrip. in vj. secundum Fely. in cap. j. col. fin. de
sponsa. & c. nuper. col. iij. de senten. excommunicata. sequuntur Doct. in cap.
dilectus. ij. de rescrip. & Soci. confi. lxxix. si effemus. colum. iij. volumi. iij.

† Et propriè dicitur quis subditus ratione domicilij. gloss. singular. in cle- 6
menti. vna. in verb. subditos. de foro competen. secundum Philip. Perus.
in c. cum

- in cap. cùm nullus. col. ij. de temporib. ordinan. in vj. & Barba. in procem.
- 7 clemen. §. hæc sanè. colum. xiiij. † Et sic sufficit citare maritum in do-
mo, in qua vxor habitat: quia maritus præsumitur habitare cum sua v-
xore. cap. j. qui matri. accusa. possunt. Guid. Papæ in tract. de præsump.
quem refert Alciat. in tracta. præsumptio. reg. j. præsumpt. xxxv. & vxor etiã
in domo viti citari debet, quia ibi est suum domicilium, non apud canoni-
cos. Bald. in l. ab eo. C. quomodo & quando iudex per text. in l. cum quædã.
ff. de iurisdic. omnium iudic.
- 8 Ratio huius text. est quare citatio in domicilio fieri debet, non inuenta
citandi persona, tum vt illi de domo nuntient citato. Bald. in l. meminerint.
C. vnde vi. Fulgos. consi. lxxvj. factum. Et vt facta citatio ad illos, quorum
interest peruenisse venisse verisimilius præsumatur, clemen. vna versu. si ve-
rò dicti de foro competen. Archid. in capit. caueant. iij. q. ix. ideò Constit.
Neapoli. cauetur, vt seruiens adigat iuramento eos de familia, quòd dictam
citationem nuntient domino. Sed in Francia familiares promittere solent
seruienti, quòd domino denuntiabunt, non autem iurare: & apparitor solet
eis iniungere citando vt notificent.
- 9 Et postea in relatione scribunt se iuisse ad domum Titij, & ibi inuenis-
se vxorem, vel ancillam, seu famulum talem & ab eo quæsiuisse, vbi esset
Titius, qui respondit se nescire: ob id (dicit) ego dedi ei quandam papyrum
sic continentem, & c. cum expletis, & illorum copiam, & iniunxi ei, vt de ta-
li citatione eum citatum certiozem quamprimùm faceret, ne cõtumax fiat:
& sic non valeret citatio si fieret in persona vxoris, vel alterius in itinere
inuenti: quia non fit in facie, nec domi, vt fieri debet.
- 10 An seruiens possit domicilium citandi ingredi, & ibidem citare: videtur
quod sic, per hunc tex. ibi, *A domicile.* & per text. in clement. causam. ibi, in
domo. de elec. alioqui non posset citare. Respon. contrarium, quia domus
tutissimum est cuique refugium: & nemo in ciuilibus in domo sua citari
debet, l. plerique. ff. de in ius vocando. & ibi communiter approbant Do-
cto. facit quod habetur Deutero. xxiiij. c. Cùm repetes à proximo tuo rem,
quam debet tibi, non ingredieris domum eius, vt pignus auferas, sed stabis
foris. & Ecclesiasti. xxj. c. Stultus a fenestra respicit: vir autem eruditus foris
stabit.
- 11 Imò seruiens si ingrederetur, faceret iniuriã domino domus, l. lex Corn.
ff. de iniur. glo. in d. cle. causam. de elect. in verb. domo. facit glo. in l. diuus.
ff. de seruit. rustic. prædi. Spe. in titul. de citati. in §. sequitur. versu. sed an reo.
Roma. fing. ccccccj. regu. Io. de Plat. in l. quosdam. C. de metallar. libr. xj.
Alex. consi. xxv. animaduersis. col. vj. nu. 3. in ij. vo.
- 12 Fallit quando domus esset aperta, & nullus prohiberet seruientem in-
gredi. text. in l. satis. ibi, sed si aditum ad se præstet. ff. de in ius vocan. & So-
cy. in dict. l. plerique. in ij. notab.
- 13 Secundò non procedit, quando citandi essent aliqui vt vniuersi: vt po-
te vniuersitas, capitulum, collegium: tunc apparitor ingredi potest, quan-
do erit vniuersitas congregata, & sic citare. Barb. in d. clem. causam. colum.
ij. de electio. alias non posset citari vniuersitas. quæ non solet extrã do-
mum.

Maritus
& vxor vbi
sunt citandi.

Ratio qua-
re in domi-
cilio citatio
fieri potest.

Relationis
formula.

Apparitor
nō debet ci-
tandi causa
domum in-
gredi.

Apparitor
domū ingre-
diens facit
iniuriã do-
m: no: fallit
vt hic.

mum congregari.

*In officina
an quis cita-
ri possit.*

Tertiò, non potest quis citari in officina, seu in statione, à la boutique, si non tibi inueniatur: & si fieret, non sufficeret, quia hic loquitur de domicilio. per l. Fulcinius. §. denique. ff. quib. ex caus. in poss. eatur. l. j. §. j. ff. de liber. agnoscend. Bart. in d. l. lex Cornelia. §. si tamen. in fi. Bal. in l. ab eod. C. quomod. & quan. iud. Florianus in l. j. §. habitare. ff. de his qui deiece. vel effu. Lanfran. in repe. c. quoniam contra. in verb. citationes. q. iiii. de probat. Aufr. in stylo parlament. eod. tit. §. item sciendum. §. item si dominus. & Boër. in repe. l. consentaneum. fo. 22. C. quomod. & quand. iud.

Nec obest l. item apud. §. conuitium. ff. de de iniu. vbi in statione fit iniuria, sicut domi. Respon. citando in statione non posset nuntius fortè tam facile inuenire citandum, aut suam familiam, quæ referet citationem, sicut domi: ideò citatio non valebit non inuenta ibi citanda persona. Bar. in d. §. conuitium. Socy. in rub. de dilat. art. xvij. q. v. vers. circa septimam.

Item hic vult fieri in domicilio: sed domicilium aliud est ab officina statione, per iura supradicta, ergo alia erit decisio. Bart. in l. nec ea. ff. de adulte.

Fallit, quando citandus in officina, seu statione habitaret, vt frequenter fit Paris. quia tunc domicilium esset, & in domicilio diceretur facta citatio, l. iiii. §. prætor. ff. de damno infect. Barb. in d. clem. causam. col. xlv. & Boër. in d. l. consentaneum. fol. 22.

Et frequentius hodie inuenitur dominus, & famuli in statione, & officina, quàm domi. Ideò dicerè ibi in persona famulorum, vel vxoris, seu alterius domestici citationem etiam fieri posse, maximè si domi nullum inuenierit.

*Citatio ad
domicilium
quomodo
fiat.*

Quæro quomodo seruiens citabit, si non ingrediatur domum? Respon. pulsabit ostium, & postea ante domum alta voce clamare potest, an dominus sit illic: nam eum vult paucis alioqui. l. diffamari. Ibi, vocitare. C. de inge. manumif.

Et si dominus respiciat per fenestrâ, eum citabit. Card. in clem. j. quæst. ij. de iudic. si quis dicat eum abesse, citabit dominum in personam illius domestici, qui respondebit, & ita seruatur. Alias ampliaciones, & limitationes tradunt Doct. & maximè Socy. in d. l. plerique. ibi viderelicet.

*Consuetudo
seruientium
Parisien.*

Ex consuetudine tamen Parisien. apparitores ingrediuntur domos, & cubicula aperta citandorum, & citant personas si inueniant: alioqui relinquunt aliquod scriptum domesticis, quod vulgo copiam expleti vocamus: & ita vidi seruari sed quando inueniunt ostium clausum, non possunt per vim in civilibus ingredi: vt alibi scripsi: & probatur in d. l. plerique. cum l. sequent. ff. de in ius vocand.

*Domicilia
plura habes
in quos citandus.*

Item si citandus duas, vel plures domos habeat, seu domicilia, citari debent vbi degit tempore citatonis cum familia, l. iiii. §. prætor. ibi, sed domum in qua degit. ff. de damno infect. l. in lege censoria. de verb. signi. facit l. j. C. de offic. diuersor. iudic. & text. in §. ad hæc sancimus. in authentic. vt sponsa. largi. ibi, in quibus ipsi degunt. collat. viij. Specu. in titu. de citati. §. sequitur. vers. quo facto. Barto. in l. j. ff. de libe. agnoscend. Angel. in §. fin. Insti. de poena temer. litigant. Bertach. in tract. episcop. lib. j. partis iij. colum. iij. Petrus de Ferra. in sua practica, in forma respon. rei. glos. j. versic. sed pone

pone in casibus.

- 23 Et sic nota, quòd nuntius debet referre se citasse in domo propriae habitationis, in qua de præsenti degit, nec sufficeret, si diceret se citasse domi: quia non intelligeretur de qua domo, & sic incerta esset relatio. arg. l. si ita. ff. de auro & arg. leg. & posset esse citatus, aut citatio facta, ubi non degit, & sic nec valeret citatio. Bar. in l. quod si dubitet. ff. de acq. hæredi. Panor. in c. causam. col. iij. de dolo. & contu. Alex. consi. ij. in iij. vol.
- 24 Nec valeret, si diceret se citasse in domo solitæ habitationis, quia fortè erat solita in hyeme, sed non in æstate, quo tempore citavit, vel fortè tempore citationis ibi non degebat, teste Corne. consil. lvij. in causa col. iij. litera h. in iij. vol. & consi. liij. in hac col. vlt. in iij. vol. vide per Socy. in trac. de cita. arti. iij.
- 25 Ista tamen hodie nõ solent perquirere iudices. Sed si postea pars iterum citata opponeret se non citatam in loco, in quo degebat, tunc iudex primam contumaciam ei non imputabit.
- 26 Etiam esset relatio obscura, si seruiens referret se citasse, vt in mandatis continetur, vel vt sibi mandatur, & sic non valeret: vt docet Aegid. de Bel- lamera deci. 15. de re iudi. incip. si commissarius, & Alex. in d. l. iij. §. prætor. ff. de dam. infect. & consi. cxxxvij. in causa. col. iij. in ij. vol. & consi. ij. in iij. vol. contrarium tenet Socy. consi. lvj. viso processu. col. ij. in iij. vol.
- 27 Et credo quòd ista vltima opinio seruaretur in practica, per l. si ita scripsero. ff. de cond. & demon. l. si prior. & ibi no. solut. matri. vide Lanfran. in repe. c. quoniam. in verb. citationes. in fi. de proba. & debet nuntius exprimere in quo loco inuenit citandum, & quo die: potuisset enim citare illum, & in loco inhabili, & die: idè non valuisset citatio, teste Bal. & Præposito in c. cum parati. col. ij. de appella.
- 28 Sed hodie inuenta persona citandi ista non curantur, sed pars illa opponere debet, si velit: si verò non fuerit inuenta persona, & quis citatus fuerit domi, & seruiens retulerit citasse, vt in mandatis continetur, valet de consuetudine citatio, si non impugnetur à parte allegante se nõ fuisse citatam, ubi degebat. vel si alleget aliam causam iustam, vt Doct. asserere videntur in d. l. consentaneum. C. quomodo & quand. iudex.
- 29 De triplici domicilio scripsi in tract. de domicil. elect. infra.

*En presence de records, & de tesmoings, qui seront
incripts au rapport, & exploit de l'huissier, ou sergent
sur peine de dix liures parisis d'amende contre ceux qui
seront trouuez en faulte.*

GLOSSA IIII.

I SIC in citatione debent interesse testes, qui in nuntij relatione inscribi debent sub pœna decem librarum Parisien. hic comminata, non tamen imposta, quam tamen iudex imponere vocato & audito apparitore potest, vt gl. & Doct. decidunt in cap. vno de sagitta. alibi scripsi.

ijj. Tom. Comme Do. Rebuf.

g ij

Testes vocantur records & quare.

Hic autem, *records*, vocat testes, eo quod testes debeant recordari illorum, quæ geruntur coram eis: inde est quod in sponsalibus puellarum solent verberari adfistentes, vt recordentur: sicut dicit gl. in l. fi. C. de emanc. libe. quam probat Boër. in §. j. de consue. matrimo.

Particula et pro idest.

Dictio, &, in hoc articulo posita exponitur pro id est: vt alibi in l. prima. ff. de dolo. & in §. sed istæ. Institut. de actio. & in rub. C. de vindict. libert. vbi plurimas gloss. cumulauit in Cod. meo antiquo. ratio est quare testes adhibentur, vt falsi materia præcludatur apparitoribus, quæ quidem bene multis est peculiaris: & vt calumnia partis volentis inficiari se citatam, tollatur. Ad hæc vt si pars auferre literas à viatore vellet, vel eum percutere, præsentia testium compescatur, & refrænetur, & vt actus facile probari possit.

Relatio nuntij sine testibus an valeat.

Sed quæro, an valeat relatio nuntij sine testibus? Breuiter existimarem valere, quia hoc non annullatur, sed puniri seruiens in decem libris Parisien. debet, Docto. in l. non dubium. C. de legib. sed in constitut. Neapolita. fol. 180. numer. 4. & Andræas de Ifernina in peregrin. commentar. ibidem, rubric. de liter. citato. fol. 54. tenent ibi esse de forma, & sic aliter factum non valere. † quod verum est, si à parte impugnetur, & allegetur sic factum non esse, vt in Ordinatione continetur, tunc non credetur illi relationi ob testium defectum: alioqui ipso iure citatio tenebit in Francia, si non fuerit impugnata.

Imò si dicatur in præsentia testium, vel vicinorum factum esse, non sufficiet, per istum tex. requirentem testes inscriptos esse debere, & sic nominatos oportet eos esse. Et ita censuit Senatus anno 1542. die vj. Martij: & sufficit si apparitor scribat eos, licet ipsi testes non se subscribant, per istum text. qui non requirit nisi inscriptionem, non subscriptionem: & dicuntur inscripti, quando apparitor in relatione dicit citationem factam in præsentia Ioannis, & Gaij tali die &c.

Citatio de iure sine iudicis mandato non valet.

Et licet de iure non valeat citatio, si non appareat de iudicis mandato in actis, Doct. per illum text. in c. quoniam. de probatio. glo. in l. sancimus. in fi. C. ad Trebel. Panor. & alij in c. j. de iudi. Bal. cons. lxxij. solum in v. vol. cum aliis similibus.

Apparitor in Francia quomodo sine iudicis mandato citare possit.

Imò non valet citatio etiam data commissione iudicis, nisi exprimat per quem vult hoc fieri: vt asserit Bald. in l. eius qui. in iij. columna. versicul. prætereà. ff. si certum petatur: & in l. fin. circa medium. C. de exhibend. reis. & in cap. cum venerabilis. colum. ij. de dolo. & istud dictum esse paucis notum, per quod honorem & commodum quis assequi poterit. vt asserit Hippoly. in singu. ccxxxv. procuratores.

† Tamè non seruatur in Francia, in qua eo ipso quod quis est factus apparitor, seu seruiens, statim sine alia commissione ad solam partium requisitionem citare potest, sed non prehendere, seu personam capere, vel arrestare sine iudicis mandato. † Et sic ardua sine iudicis mandato non facit, leuia sic quia in modicis non curatur de iudicis mandato. arg. l. scio. ff. de in integr. restitut. nisi in Parlamento, ad quod nullus citare potest sine Regis, vel Curia mandato, per §. nullus. rubr. de adiornamentis. in stylo parla

- 11 Parla. Ioan. Fab. in §. quadrupli. column. j. de actio. in Instit. † Etiam in materia saisinæ & nouitatis non potest citari quis sine madato: vt censuit Senatus, prout refert Aufrer. in stylo Parlamen. aresto. xli. item quòd seruientes. *Arestum*
- 12 Et sic requiruntur hic sequentia, primò quòd aliquis sit citandus, quia hic de citatione tractatur, probatur ibi, *Adiournemens.* *Requisita in hoc articulo.*
- 13 Secundò quòd illa citatio fiat in facie citandi, vel in eius domicilio, in tex. ibi, *à personne ou à domicile: vt superiùs dictum fuit.*
- 14 Tertio, quòd fiat in præsentia testium, ibi, *en presence des records,* & sic requiritur, quòd testes intelligant, nec sufficeret sola illorum præsentia, per l. diem proferre. §. coram. ff. de arbitr. & l. coram. vbi scripsi, de verborum signification. quia non recordarentur de eo, quod nescirent.
- 15 Quarto, requiritur in hoc text. quòd duo saltem testes adsint. Nam vbi numerus testium non adiicitur, etiam duo sufficiunt: quia pluralis locutio duorum numero contenta est, l. vbi numerus testium. ff. de test. & in hoc fortè corrigitur art. primus suprà eod. vbi vnus sufficiebat. & sic non credetur viatori nisi testes inscripti sint, vt hic: licèt de iure crederetur in his, quæ ad suum spectant officium. tex. in cap. cùm parati. de appel. vbi plenè Panormi. & alij.
- 16 Quintò requiritur quòd illi testes præsentis inscripti sint in relatione, & in expletis, seu executione apparitoris, ibi, *qui seront inscripts.* Non tamen requiritur subscriptio testium, sed sufficit viatorem referre citasse talem in præsentia Ioan. & Petri, &c. Et quando apparitor exemplum citationis & executionis tradit parti, etiam testes inscribere debet, & nominare. *Referre sufficit apparitori talestes presentes fuisse, absque alia subscriptio- ne.*
- 17 Vltimò hic, *sur peine de dix liures,* non est poenæ impositio, sed tantum comminatio, per glo. in cap. vno de sagittar. ob id iudex hanc poenam imponere non poterit, nisi audito apparitore, nec istam poenam solent iudices in principio declarare, sed ad leuem multam decē solidorum, seu aliã condemnare, vt vidi seruari. *Comminatio poena infligenda apparitori. Apparitores à quo puniri possunt.*
- 18 Sed à quo possunt apparitores condemnari, quando in eorum officiis delinquant? Respond. à iudicibus tantum Regiis, quibus subditi sunt, vt à iudicibus Bailliuorum, Seneschallorum vel Gubernatoris Montispeffulani vt asserit Ioan. Fab. in l. final. C. de officio præfecti. vrb. Petrus Iacob. in practica sua, in rubrica de condictione. ex lege. §. quadrupli. vbi dicit iudices teneri ex delictis seruitium, quia tales elegerunt. Verum hodie quia Rex eos elegit iudices non tenentur, nisi ex dissimulatione, quia eos non puniunt, ne Clodius fortè accuset mœchos.
- 19 Poterunt tamen alij iudices etiam non Regij sistere apparitores, & arrestare donec mandati, executionisque testationem præbuerint, vt docet Imber. in capitu. i. in fin. libr. i. foren. institu. & quandoque puniuntur si in contemptum illius quicquam moliantur. l. vna. ff. si quis ius dicent. non obtempera. *Arestari apparitores possunt.*

Articu-
lus ter-
tius.

Que tous adiournemens pour faire & intenter nouueaux procès seront libel-
litez sommairement & contiendront la demande, & moyens d'iceluy en
brief, pour en venir prest à defendre par le defendeur au iour de la premie-
re assignation.

G L O S S A V N A.

In prima
citatione
petitio inse-
ri debet.

V R I conueniens videtur iste articulus, dicens, Qua quisque¹
actione vult agere, prius eam edere debet. Nam æquissimum
videtur eum, qui acturus est edere actionem, vt proinde sciat
reus, vtrum cedere, an contendere vltra debeat: & si cõtenden-
dum putet, veniat instructus ad agendum cognita actione, qua conuenia-
tur, in l. i. ff. de edend. Et per hanc Ordinationem multæ confunduntur Do-
ctorum opiniones.

Nam hic planè statuitur, quòd in prima citatione libellus actoris de-²
beat inferi: vt plenè reus instrui possit, de quo conuenitur: & alia dilatio de
liberatoria postea dari non debet: vt hic, & probatur in c. prætereà. de dila.
vbi iudex exemplum rescripti in prima citatione inferit. & c. fi. ibi, vt ad re-
sponsum præparati veniant. v. q. ij. & Cyn. in l. j. col. ij. C. de dila. dicit bo-
num esse, si cum citatorio semper mittatur libellus, & iuridicum est, licet
non consuetum ante istam Ordinationem: ideò postea libello in prima cita-
tione non dato necesse erat dilationem viginti dierum concedere, vt reus
deliberaret, auth. offeratur. C. de litis contesta. sed vides hic esse statutum, vt
libellus, seu petitio citationi inferatur, † vt in primo termino reus respondere³
teneatur. facit tex. in l. iubemus. ibi, querelæ propriæ libellum cõscriptum. C.
de defen. ciui. §. ad excludendas. in authen. de litigios. collat. viij. Et huius
fuit sententiæ Petrus de Bella pertica. in d. authen. offeratur. Barto. & alij. in
l. si finita. §. Iulianus. ff. de damno infect. Nam per hoc cessant dilationes, &
subterfugia multa, quæ reus quærebat & exercebat: vnde hodie breuis que-
dam scriptura dari solet apparitori, quam ipse reo præstat, quæ sic habet:⁴
Citetur talis Ioannes ad talem diem, coram tali iudice, vt veniat ad reco-
gnoscendum suum chirographum, seu schedulum, vel visurus se condem-
nari ad restituendum decem aureos, quos mutuo à tali habuit. Super hac
scriptura, vel alia pro qualitate facti reus deliberat, quid in primo termino
responsurus sit.

Formacita-
toris libel-
lata.

Et si petitio non inferatur, non erit nulla citatio, quia hic nõ annullatur:⁵
sed non tenebitur in primo termino se defendere reus, sed dilationem ad
deliberandum habebit, vt sequitur articulo proximo ibi, pour en venir prest
à defendre par le defendeur au iour de la premiere assignation.

In causis
etiam bre-
uibus cita-
tio petitio-
nem debet
contineri.

Fallit secundum quosdam in causis breuibus, in quibus libellus offer-⁶
ri non debet, authen. nisi breuiores. C. de senten. quia plus in libellis, &
scripturis expenderetur, quam res valeret, & non est faciendum id in
quo

quo plus exponitur, quam res sit. tex. & ibi Bartol. in l. mediterranea. C. de anno. libro. x. Sed ego putarem istum articulum habere locum etiam in modicis rebus, quia in hac breui petitionis scriptura minimæ fiunt expensæ: ergo in illo quamuis modico etiam petitio mitti debet, & multò fortius, vt citius hæc causa breui expediatur. Et ita seruatur, quamuis Doct. putent. intelligendam illam libelli solennitatem, de qua in titul. de libelli obla. & in authen. offeratur. C. de lit. contesta. esse mittendam, de qua non intelligitur hic text. sed tantum de illa summaria petitione, quam superius expressi: & hoc vult dicere tex. ibi, *sommairement.*

- 7 Secundò, non adstringitur officialis, vel alius iudex ecclesiasticus, quando citat clericum, ad seruandum hanc legem: vt fuit in Senatu pronuntiatum anno 1537. die iij. Iunij: quia non ligantur ecclesiastici iudices his Ordinationibus, nisi vt dixi in procem. supra in primo Tomo. Sed quia iuri conformis est constitutio, vt superius dixi, & probat Ignæ. in l. contractus. columna lvij. ff. de regulis iuris. & Boër. in repeti. l. consentaneum. C. quomod. & quand. iud. & docto. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damno infecto: ideò ius sequi teneretur, tanquam vtile partibus: & sic ita seruare debet, per quæ processus breuiore sunt, ad quod debent ipsi laborare, capit. finem. de dolo, & contu. & capitu. venerabilis. de iudic.
- 8 Tertiò derogatur huic text. in aliis citationibus vltra primam, quia prima tantum continere debet dictam petitionem, aliæ verò non: quod probat hic text. ibi, *pour faire & intenter nouveaux proces.* Et Cyn. in l. prima. C. de dilatio. huius videtur esse sententiæ, quia post primam citationem datur de liberatio, ergo in illis locum non habebit. Tamen iste textus procedit in quacunque citatione prima, vt hic dicitur, *tous adiournemens pour faire, & intenter nouveaux proces.* quamuis hic text. non loquatur de aliis, tamen eadem ratione dictante sic fieri debent, si possint, aliæ citationes: & hoc recepit vsus forensis: solet enim citari pars ad videndum produci testes instrumenta, vel ad alia faciendum.
- 9 Et sic in hoc textu sequentia requiruntur: primò quòd intentetur nouus processus: ibi, *intenter nouveaux proces.* de hoc verbo intendere dixi in tracta. de except. in quæstione decima.
- 10 Secundò, quòd citatio fiat ad intentandum illum nouum processum: secus ergo si ad executionem fieret, vel ad alium actum, nisi vt dictum fuit. Et dicitur nouus processus, qui de recèti inchoatur: vt plenè de hoc scripsi in l. sylua. §. noualis. ff. de verborum significatione.
- 11 Tertiò, requiritur quòd illa citatio sit libellata, id est, libellus, seu petitio inserta sit in citatione, vt citetur talis ad restituendum talem domum sitam, &c. quæ petetur ab eo actione rei vendicationis. Conuenit ordinatio Regia in rubr. *que les lais ne seront conuenus.* articu. v. † sed non loquimur hic de illa libelli solennitate, de qua Doctores in l. prima. ff. de edendo. & in capitulo primo, de libelli oblatione. sed de summaria petitione, qua non obstante fiet in termino alia petitio, & postea dabitur

*Iudex eccle-
siasticus pe-
titionem ci-
tationis de-
bet insere-
re.*
Arestum.

*Singule ci-
tationes v-
nus & eius-
de processus
an sint li-
bellanda.*

*Requisita
in hoc text.*

*Libellata
petitio se-
cundum.
Ordinatio-
nem quomo-
do intelliga-
tur.*

libellus, nisi in modicis causis, ut vidi in iudicio forensi seruari, & Doct. tradunt in d. auth. ff. offeratur. C. de litis contestatio. sed iste libellus erit conueniens primæ petitioni: alioqui non teneretur pars respondere, ut per Doct. in d. l. j. ff. de edendo. & l. edita. C. illo tit. imò haberet dilationem deliberatoriam, si primæ petitioni non conueniret libellus in iudicio datus, quia super eo non potuit pars deliberare.

Summariè petitiõ in se ruitur libello. Quartò, requiritur quod summariè petitiõ inferatur, non totus libellus 13 prout offertur per hoc verbum, *sommairement*. Sed sufficit exprimere, ut reus sciat deliberare quid responsurus sit. l. j. ff. de edendo.

Quintò debet continere illa citatio petitionem actoris: ibi, *la demande*, 14 ut citetur talis ad dandum & restituendum decem aureos, quos mutuo recepit à tali, &c.

Causata debet esse petitiõ in libello. Sextò, requiritur non solum petitiõ, sed etiam petitionis causa ibi, & 15 *moyens d'iceluy en brief*. Et sic non sufficeret dicere, citetur talis ad dandum, & restituendum decem aureos: sed oportet inferere, quos causa mutui debet, vel ex causa venditionis frumenti, aut alia. Et sic causa remota in actione personali exprimeretur, in reali causa proxima, l. & an eadem. §. fi. ff. de except. rei iudi. Doct. in §. j. de exceptio. in Insti. & in l. j. ff. de eden.

Qui iudex est solum in certa causa citado eam debet exprimere. Arrestum. Imò quando iudex est in vna sola causa iudex, debet in citatione, vel 16 commissiõne sua inferere illam causam, propter quã est iudex: ut Doct. no. in c. prætereã. de dila. Et sic fuit iudicatum contra Præposit. parisi. & scabinos anno 1543. die viij. Aprilis ante Pascha in tornella, pro mercatoribus lignorum, qui ab ipsis, iurisdictionem solum super flumine habentibus, appellauerant tanquã ab incompetentibus, eò quòd non expresserant in illo casu se habere iurisdictionem: quod est notandum.

Finis libellata citatio nis est, ut paratus veniat reus ad iudiciũ. Vltimò ista fiunt ut paratus veniat reus prima die assignata ad compa- 17 rendum, & se defendat, nec obtinebit aliam dilationem ad deliberandum: ibi, *pour en venir prest à defendre par le defendeur au iour de la premiere assignation.* & dixi probari in capitu. ij. & fin. de dilatio. Limitatur in articulo. seq. ut sequitur.

Citatio de iure quid continere debet. Nota tamen quòd de iure citatio continebat rem quæ petebatur, causam petendi, nomen actoris, & rei, & coram quo sit quæstio agitanda Bar. in suo tract. ritus iudicio. versu. item quòd super quocunque.

Articu. quartº.

Ce qu'il sera tenu de faire, sinon que pour grande & euidente cause luy fut baille un delay pour tous pour venir defendre.

GLOSSA VNICA.

Limitatio precedemis articuli.

XSTE articulus limitationem præcedentis articuli continet. 1 Nempe in arti. præcedenti dictum fuit reum citatum inserta petitione teneri ad respondendum in prima assignatione: fallit, nisi ex magna, & euidenti causa danda esset dilatio ad defendendum: & tunc vna pro omnibus dari debet.

Et sic requirit hic articulus causam: non sufficit tamen quælibet causa, sed 2

fa, sed magna & euidens: unde si quis dicat non vidisse citationem, quia fuit impeditus ad ludos, non obtinebit dilationem: sed oportet quod alleget iustam causam: imò text. dicit magnam, *grande*. Unde si aliquis citatus ad restituendum domum quam detinet iniuste, in termino compareat, dicens se non potuisse videre instrumenta, ob cohæredem suum absentem, apud quem erant omnia hæreditatis instrumenta tanquam antiquiorem, iuxta l. procurator. C. de edendo, tunc ista causa est magna, & euidens, ob quam danda fit ei dilatio.

Dilationē deliberatoriam quando iudex possit concedere.

3 Ideò non relinquitur hic arbitrio iudicis, ut det dilationem, quando sibi videbitur, & sine causa: sed tunc demum quando ex causa magna, & euidenti hoc faciendum esse videt. Et istius causæ approbatio arbitrio iudicis relinquitur, arg. l. j. ff. de iure deliber.

4 Et puto hic dici magnam & euidens causam, id est, euidenter & notoriè iustam, quia causa allegata oportet quod notoriè iusta videatur iudici. nec ista causa alias probatur, sed sufficit allegatio causæ iustæ hîc: alioqui oporteret nouum confarcire processum super hac causa, & quæ dicatur euidens, vide in l. licet. ff. de lega. j. & quæ scripsi in l. natura cauillationis. ff. de verb. signi.

Causa magna & euidens que dicitur.

5 Item vna tantum dilatio dari debet, non duæ, ut probatur hic: *un delay pour tous*. Et ideò si iudex post primam dilationem concederet sine causa secundam, posset actor appellare, quia tantum vna hic permittitur dilatio. Ideò pars in hoc grauatur, & sic iusta erit appellatio.

Vnica dilatio & quæ prolixa concedi debet.

6 Alia dicuntur per Doct. in c. j. de libel. oblat. & in c. ij. de dilatio.

Et istam dilationem iudex longam vel breuem concedere debet pro qualitate materiæ personarum & locorum, & arbitrari: ut per Doct. in l. j. & ij. C. de dilatio. l. ij. ff. de re iudica.

IDEM, Article XXII. Ibidem.

Que de toutes commissions, & adiournemens seront tenus les sergens laisser la copie avec l'exploict.

Articu. quint.

GLOSSA PRIMA.

1 **E**XEMPLVM citationis, seu copiam dandam dicit hic text. qui elicitur ex c. prætereà. de dila. & rescripti copiam dandam dicit tex. in cap. cum contingat. de rescrip. & gloss. in c. causam de electio. in verb. porrecto. scripsi in §. teneantur. in verb. dare, de col. in Concor. Franc. Ut igitur in superioribus articulis dicta fiant statuuntur hic sequentia. Primùm, ut viatores, & seruietes teneantur dimittere exemplum, siue copiam parti, ut partes causari postea non possint, se non potuisse deliberare, ut declarat hic tex.

Apparitores exemplum citationis & executionis partibus relinquere teneantur.

2 Sed quorum copiam teneatur apparitor dimittere? probatur in c. cum personæ. ibi, de articulis, de quibus controuersia fuerit transcriptum tradere teneatur. de priuileg. in vj. & hic text. dicit. *de toutes commissions*

Copia quid debeat continere.

& ad

Adiournemens. Si fortè commissum sit negotium tali, vel testium examinatione, seu alius articulus causæ. iuxta gloss. in clementi. j. de offic. delega. & iudex delegatus transmittit exemplum rescripti, per capitul. secund. de dilatio. † non tenetur tamen ostendere viator, quòd sibi commissum sit onus citandi de consuetudine, vt superius dixi. De hoc verbo committere abunde scripsi in leg. inter stuprum. §. j. ff. de verbo. significatio.

Notario scribenti sibi fuisse commissum negotium an credatur.

Et an credatur notario, seu grapherio scribenti examinationem testium, vel alium causæ articulum fuisse sibi commissum, scribit. Bartol. in l. ex sententia. ff. de testamen. tutel. quòd sic. & in decisi. Neapolita. quæstione cccxvij. dicit esse consuetudinem, vt credatur, sequitur Collect. in capitul. si qui testium. columna secunda. de testib. & hoc seruatur in Francia, licèt communis sententia sit in contrarium: vt consuluit Alexand. consil. cccij. in sexto volumine. & Dec. consil. xlij. in secundo dubio. alibi pleniùs examinabo.

Debet etiam idem nuntius copiam citationis dare vna cum executione, quam ipse fecit, quam vocat *l'exploit*. Et sic tenetur exemplum dimittere, & literarum citationis, & executionis factæ, videlicet quòd in vim talium literarum talis fuit citatus ad talem diem, coram tali iudice, ad tales effectus, &c. præsentibus talibus testibus, qui respond. &c.

Et sic non arctat hæc constitutio viatorem ad relinquendum commissio- nem aliorum actorum: quia de duobus tantum loquitur: videlicet de commissio- nibus, & citationibus: ergo in aliis non astringit. argu. l. cum prætor. ff. de iudic. & cap. nonne. de præsumpt.

An serui- tis nomē ex- tēdatur ad eos quos vo- camus huius- siers.

Sed nunquid hæc ordinatio loquens in seruiantibus, *les sergens*, procedat etiam in apparitoribus aliis, quos vocant, *huissiers*? Et existimarem etiam in illis procedere: cum hoc nomen, *sergens*, sit generale, & quia eadem ratio habet locum in his sicut in aliis apparitoribus: & omnes communiter de iure apparitores vocantur: licèt communis vsus differentiam adhibeat, vt superius dixi, tamen quia eadem est ratio in illis, idem quoque ius erit: per cap. de multa. de præben. l. illud. ff. ad legem Alquil.

Omnium exe- cutionū & præceptorū copia relin- quenda.

Et hodie seruatur quod tam seruiantes, quam alij executores non solum citationum exemplum, vel commissio- num præbent, sed etiam omnium actorum, & executionum, quas faciunt, & præceptorum in ciuilibus. Sed quibus, vide quod sequitur.

Aux adiournez, ou à leurs gens & seruiteurs.

GLOSSA II.

Exemplum cui relin- qui debeat.

SECUNDO PROVIDET hic, cui relinquere de- beat apparitor exemplum. Et responde citatis, si illis citatio intimetur: Si verò aliis, tunc illis copia dabitur, quibus citatio denuntiabitur. Primò vxori, si citatus habeat: nam quod vxor scit viro non celabit, vel econtrario. dicit glos- sa. in lege, aut qui aliter. §. sed & Seruius. ff. quod vi aut clam: quam ponde

ponderat Bald. in Marg. in verb. maritus. in vij. quæstio. & Docto. Tiraq. in tractatu de legib. connubia. in x. lege in princip. & non inuenta vxore potest relinquere familiaribus, & domesticis, & vni fufficit: & qui contineantur horum nomine describit glo. in cap. in literis. de testib. vbi dicit omnes comprehendi seruos, & habitantes cum domino Et hoc probat etiam tex. hic, *ou à leurs gens*, nam vulgò famulos & omnes nobiscum habitantes vocamus, *nos gens*. De his scripsi in tract. de mercato. articul. j. gloss. iij. in ij. Tomo.

- 2 Item quando istis dimittitur exemplum citationis, & aliorum, quæ superius dixi, citatio præsumitur peruenisse in notitiam citati. per glo. in l. si legibus. C. de episc. audien. Bart. in l. si tut. de excusa. l. tutor. scire. §. fufficit. ff. de admi. tutor. Alexand. in l. inter omnes. §. rectè. ff. de fur. l. de pupillo. §. nuntiationem. de noui oper. nuncia. Et si nullus ex domesticis inueniatur, audi quid statuitur.

Citatio præsumitur in notitiam citati peruenisse.

Ou les attacher à la porte de leurs domiciles.

GLOSSA III.

- 1 **X** GITVR si non inueniatur citandus, nec vxor eius, vel alius ex illius domesticis in domo, vel fortè nolunt respondere, eo casu apparitor in presentia duorum testium affiget citationis, commissionis, & executionis exemplum portæ illius citati clauo, vel cera, seu glutino: & hoc probatur in clem. j. in fi. de iudic. & superius descripsi fufius in præfa.

Exemplum si dari non possit affigendum est.

- 2 Intellige quòd hic non statuit quantum temporis remanere debeat affixa citationis copia, sed nullus debet illam auferre, nisi vellet illam ad citatum mittere: & fufficiet quòd constet in relatione affixum fuisse citationis exemplum coram duobus testibus. quos apparitor in dict. relatione inscribet, licet non fiat mentio de tempore, quo remansit affixum. Doct. in dict. clem. j. de iudic.

Affixa copia citationis quanto tempore stet non curatur.

- 3 Et debet viator publicè legere istam citationem coram testibus, secundum Bart. in verb. publicè. in extrauag. ad reprimendum. quomodo in læsæ maiest. crimi. proceda. alioqui testes quomodo scirent quòd citatio fuit affixa. Posset enim seruiens aliam scripturam affigere, ideò maxime illiteratis dixerem esse legendam: sed si testes essent literati, qui ipsi possent cognoscere, diuersum dicit Matthæ. de Afflictis in consti. Neapo. rubr. de lit. citato. not. v. nu. 10.

Legere debet viator citationem coram testibus.

- 4 Tamen ego vtrobique dicerem saltem apparitorem debere dicere testibus, quòd volebat citare talem, & quia eum non inuenit, nec aliquem domesticorum, ideò affixit istas literas ostio domus citati, quæ sunt exempla tam commissionis, citationis, quàm executionis factæ: & testes literati debent illas videre, si verum sit quòd dictum à seruiente est. Alij autem credere ei possunt: & literæ quæ affinguntur, debent habere testes inscriptos, in quorum præsentia factum fuit, vt superius articulo secundo scripsi, necnon ipsius apparitoris subscriptio inesse debet: & ita seruatur.

Encores

Encores qu'ils ne fussent point demandées.

G L O S S A I I I I.

Petere regulariter quis debet. fallit ut hic

ICET regulariter iudicium non detur, nisi postulatum fuerit, l. iij. §. hoc autem iudicium, ff. de dam. infect. quia in Evangelio dicitur, Petite, & accipietis: nec copia nominationis dari debet, si non petatur: ut scripsi in tract. nomi. q. xiiij. nu. 88. scripsi multa in glos. Concord. in §. teneantur. in verb. petierit. Plura cumulat. Hipp. in l. vnus. §. cognitorum, ff. de quæstio. fallit quando contrarium esset expressum, ut hic, per text. in c. per tuas. ibi, etiam si absolutio- nem non petat. de senten. excommu. no. Doct. in dict. §. hoc autem. maximè de Ripa, post Bart. & alios. † Et sic apparitor sine petitione relinquet co-
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Obluisse copiam citationis sufficit apparitori.

Et en faire mention par l'exploict.

G L O S S A V.

Qua sunt in relatione seruientis exprimenda.

APPARITOR ergo debet facere mentionem in execu-
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 4

bet in relatione nomen & cognomen citati exprimere, vel illum demonstrare certis & veris demonstrationibus, vt filium talis mercatoris, &c. l. j. cum l. sequen. ff. de lib. & postu. & text. in l. si de rei vendi. Si nomen eius ignoret, demonstratione eius vtendum erit, veluti qui ex illa hæreditate, vel qui ex illa ancilla natus est, facit l. certum. ff. si cer. pet.

4 Sed an credatur isti nuntio? Doct. dicunt illi credendum ratione officij: hoc verum si adhibuerit illos testes, quos ex lege debet adhibere, ca. cum dilecti. de dol. & contu. & c. cū parati. de appel. Bar. in extrau. ad reprimendum. in vers. per nuntium. quomod. in læsæ maie. crim. proce. poterit tamen pars probare contrarium. per not. in c. quoniam contra. de probat.

Seruiēti an credatur.

5 Quid si pars falsam relationem probauerit, quomodo apparitor punietur? Respon. si pecunia corruptus hoc fecerit, lege Cornelia de falsis. l. j. §. sed & si quis ob renuntiandum. vbi gl. & Doct. ff. de fal. quæ hodie in iudiciis est pœna mortis in Frācia. in rub. *des faux tabellions, notaires, & resmoings*, inferiūs. † Si verò non pecunia, sed quadam incuria, vel simplicitate falsum commiserit, ad interesse actione in factum tenebitur, & ad multam, per l. qui nomine. ff. de fal. quam sing. dicit Roman. sing. cccxij. hodie. & Guido Papæ in suis dec. quæst. xliij. testis. in fi. & suo officio priuari debet, teste Bald. in c. fi. col. j. de dol. & contu. ar. §. fin. in auth. de armis. col. vj. quando ex simplicitate vulpina (qua vti solent) hoc fecit: secus si ex simplicitate columbina, & sine dolo. Chassa. in consuet. Burg. §. vj. in glos. *de leurs rapports*, sed cuius expensis, vide text. seq.

Seruiēs quo modo puniatur ex falsa relatione.

Et ce aux despens des demandeurs, & poursuyuans.

G L O S S A V I.

- 1 **C**OMMISSIONIS, citationis, & executionis tenetur viator exemplum citato tradere, sed cuius expensis? hic elucidat expensis petitoris hoc faciendum esse, siue plures fuerint actores siue vnus. per tex. in c. fi. §. offeratur. iij. q. iij. glos. in cle. causam. in verb. porrecto. de elect. vbi expensis partis appellantis debet copia dari appellatio. idem tenet Pan. in c. contingit. de fide instr. Aufrer. in dec. Tholo. q. xcj. tex. & Doc. in authen. offeratur. C. de litis contest.
- 2 Et sic tolluntur opiniones contrariæ, quas recitat Pan. & alij in ca. j. in fi. de libel. obla. & in auth. offeratur, & per Aufrer. vbi suprā. etiam iudici, vel alteri si copia dari debeat expensis prosequētis concedetur. Idem in copia nominationum scripsi in §. teneantur. in verb. dare. de coll. in Concord.
- 3 Et iste text. loquitur in apparitore, qui si expensis rei exemplum huiusmodi traderet, excedere facilius posset metas rationis in exigendo: vt in aliis facere solent, ob id statuit, vt expensis actoris fiat. † Cū autem exemplum petit reus ab actore, vel écontrario, aliquorum instrumento-
- 4 rum, tunc non procedit iste tex. † Sed sufficit parti, si instrumentorum scribendorum copiam faciat, & permittat describere, & quòd fiat expensis recipientis: vt habetur in l. j. ff. de edend. Et hæc lex in suo casu seruabitur,
- 5 iij. To. Comment. Do. Rebuff.

Expēsis cuius partis copia dari debeat.

Absurdum resultās nisi actoris expēsis daretur copia citationis.

non in aliis Aufrer. d. q. xcj. vbi dicit in aliis seruandam consuetudinem cuiusque Curia, & loci? Alia multa scripsi in repeti. l. diuus. ff. de senatus. consul. Silan.

*Actor re-
ensante da-
re copiam,
citare non
debet appa-
rator.* Et si actor nollet dare copiam, seruiens citare non debet: alioqui ipse 6
apparitor iudicis arbitrio puniendus esset, quia non facit quod sibi præ-
cipitur, inò posset cogi ad tradendum, per iudicem illius territorij, etiam
per attestationem personæ suæ, quia ibi dicitur delinquere, per c. fin. de fo-
ro competen. not. Docto. in l. ij. C. de edend. † vel pars non tenebitur com- 7
parere, si petierit, & eidem datum exemplum non fuerit, vt superiùs dixi.
Si tamen comparuerit, opponere non poterit: sed iudex concedet ei tem-
pus ad deliberandum, iuxta d. authen. offeratur.

*Apparitor
assignas die
coram iudi-
ce ecclesia-
stico non tra-
hetur ad lai-
curiam, vt det
copiam.
Arrestum.* Si tamen apparitor exemplum non reliquerit, cum partem coram iudi- 8
ce ecclesiastico conueniret, non poterit postea pars trahere actorem coram
laico, ad tradendum dictam copiam, sed coram illo iudice, coram quo pars
fuit conuenta: vt censuit Senatus anno 1543. die viij. Ianuarij contra Ambi-
anen. Bailliuum, qui præbyterum coram se processurum, & exemplum tra-
diturum iudicauerat: ideò malè iudicatum curia pronuntiauit, nisi vt su-
periùs dixi, quando iudex esset absens, vel in alio loco fieret citatio.

Sauf à les recouurer en fin de cause.

G L O S S A V L T I M A .

*Actor pri-
us facit ex-
pensas, quas
postea si vi-
cerit, recu-
perat.*

STAS tamen copiarum traditarum expensas, si actor vice-
rit, recuperare poterit in taxatione expensarum, per istum text.
ibi, *sauf à les recouurer. ff. c.* Et sic oportet actorem prius expen-
sas facere, & postea recuperare: quod prodest, alioqui citatio
non arctaret citatum, vt dixi: sed quòd soluamus, & postea summis labo-
ribus, atque incertis repetamus, à tali prodesse liberet nos Deus: vt scribit
glo. in l. si seruus §. boue. ff. de condict. furti. & in l. si quis cum totum. §. pla-
nè. ff. de excep. rei iudi. Ideò multò tutius est retentione vti, vt traditur in
c. debitores. de iureiur. & in rubr. de procurat. dicitur in his Ordinat. Reg.
vbi quando & retentio, & solutio se offerunt, retentio vtilior est: sed hic
ex legis Regiæ præcepto oportuit alterum facere: quod bene in fine (si
actor obtinuerit) vertet.

Multa alia, & propè infinita liberum esset hic de citatione conge-
rere: sed illa tantum, quæ quotidie in iudiciis versantur, des-
cribere in animo fuit, cum tanquam superflua Pra-
gmatici, quæ vsu veniunt, reiiciant, eaque conspi-
cere recusent: ideò his contentus, alia

nunc missa faciam. De his gra-

tias Deo, & virgini Mariæ

agens perpetuas,

Amen.

TRA-

TRACTATUS VT LAI-
CI NON CONVENIANTVR
CORAM IVDICIBVS ECCLE-
SIATICIS.

Que les laiz ne seront conuenus par deuant les Iuges d'Eglise.

FRANÇOYS. I. Article I. des publiées M. D. XXXIX.

*C'est asçauoir, que nous auons defendu, & defendons à tous nos sub-
iets, de faire citer, ne conuenir les laiz par deuant les Iuges d'Eglise es
actions pures personnelles, sur peine de perdition de cause, & d'amende
arbitraire.*

IDEM Artic. II. Ibidem.

*ET auons defendu à tous Iuges Ecclesiastiques, de bailler, ne deli-
urer aucunes citations verbalement, ou par escript, pour faire citer nos-
dits subiets, purs laiz, esdites matieres d'actions pures personnelles, sur
peine aussi d'amende arbitraire.*

IDEM Artic. III. Ibidem.

*ET ce par maniere de prouision quant à ceux dont le fait a esté re-
ceue sur la possession d'en cognoistre, & iusques à ce, que par nous autre-
ment en ait esté ordonné, & sans en ce comprendre ceux, qui en auroyent
obtenu arrest donné avec nostre procureur general, s'aucun en y a.*

IDEM Artic. IIII. Ibidem.

*SANS preiudice toutesfois de la iurisdiction ecclesiastique, es matie-
res des sacremens, & autres pures spirituelles, & ecclesiastiques, dont il
pourront congnoistre contre lesdits purs laiz selon la forme de droict. & aus-
si sans preiudice de la iurisdiction temporelle & seculiere, contre les clerchez
mariez & non mariez, faisans & exerçans estats, ou negotiations: pour
raison, desquelles ils seront tenus, & ont accoustumé respondre en cour*

seculiere, ou ils seront contrainsts de ce faire, tant es matieres ciuiles que criminelles, ainsi qu'ils ont faict par cy deuant.

LOYS XII. Artic. XLV. des publiées 1512.

ITEM, & à ce que les iurisdictiones ecclesiastiques, & temporelles ne s'empeschent, ains s'aident, & confortent fraternellement l'une l'autre, auons enioinct, & enioignons à tous iuges ecclesiastiques de nostredit Royaume, qu'en toutes citations, qui seront dorenuant par eux octroyées en leurs cours, ils expriment les causes d'icelles citations, à fin que lesdicts gens ecclesiastiques contre gens laiz citez, puissent estre aduertis si la cognoissance de laditte matiere appartient ausdits iuges ecclesiastiques: & pareillement auons interdict & defendu, interdisons & defendons à tous nos iuges, & autres iuges temporelz de nostre dict Royaume, de non decerner aucunes inhibitions, lettres de recours, clains, & autres semblables lettres, sans premierement auoir veu ladite citation, & par icelle cognu que la cognoissance leur appartient. esquelles inhibitions, lettres de recours, & clains ils seront au cas dessusdits tenus exprimer les causes de leurs inhibitions, telles que si prouuées estoyent, la cognoissance leur appartiendrait, & non ausdits iuges ecclesiastiques: & si autrement sont faites, n'y sera point obey.

GLOSSA VNA.

Christiano-
rum duogenera.

ERTVM EST, quòd duo sunt genera Christianorum: est autem vnum genus, quod mancipatum diuino officio, & deditum contemplationi & orationi, ab omni strepitu temporalium cessare conuenit: vt sunt clerici, & Deo deuoti, videlicet conuersi. Aliud verò genus est Christianorum vt sunt laici: *laici* enim Græcè, est populus latinè: his licet temporalia possidere, sed non nisi ad vsum. can. duo sunt. xij. quæst.

prima. Et inter istos iurisdictiones distinctæ sunt. Amarias autem sacerdos & Pontifex vester in his, quæ ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zabadias filius Hismaël, qui est dux in domo Iuda, super ea opera erit, quæ ad Regis officium pertinent. ij. Paralip. xix. in fi. & plenè Doctor. per illum textum. in capitulo nouit. de iudiciis. & in capitulo si Imperator. xcvj. distin. & Virgil. *Diuisum Imperium cum Ioue Caesar habet.*

Laici super

Quãobrem in concilio generali sic statutum fuit, Cùm laicis, quamuis

uis

- uis religiosis, disponendi de rebus ecclesiæ nulla sit attributa potestas, quos obsequendi manet necessitas, non autoritas imperandi: dolemus in quibusdam ex illis sic refrigerare charitatem, quod immunitatem ecclesiasticæ libertatis, quam non tantum sancti patres, sed etiam principes seculares privilegiis multis munierunt, non formidant suis constitutionibus, vel potius destitutionibus impugnare: non solum de alienatione feudorum, ac aliarum possessionum ecclesiarum, & usurpatione iurisdictionum: sed etiam de mortuariis, nec non & aliis, quæ iuri spirituali annexa videtur, illicitè præsumendo: unde decernimus constitutiones non tenere, sed præsumptores per censuram ecclesiasticam compescendos, ca. fi. de reb. eccles.
- 2 non alienan. † Ideò iurium professores communiter non probant, quod laici statuunt super clericis, vel ecclesiasticis personis, cum à iure hoc prohibeatur. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de constit. & plenè in c. bene quidem. xcvj. dist. & dict. c. fi.
- 3 Imò excommunicantur ciues Pisani, & bonis ecclesiasticis priuantur, qui statuta in derogationem Apostolicæ sedis, & subuersionem ecclesiasticæ libertatis edere præsumserunt: vt si quis clericus, vel laicus contra quemcunque laicum Pisani districtus ad iudicem ecclesiasticum literas apostolicas impetrauerit, in mille solidis condemnetur. ca. grauem. de sentent. excommunic.
- 4 Etiam anathemate feriuntur, qui seruari faciunt statuta edita, & consuetudines introductas contra ecclesiæ libertatem, nisi ea de libris (quos capitularia vocant) intra duos menses post publicationem amoueri fecerint, & tam qui statuta fecerint, quam scriptores, potestates, consules, ac illi, qui secundum ea statuta iudicare, vel in publicam formam scribere iudicata præsumserint. c. nouerint. eod. tit. de sentent. excom. Et si qui fuerint huius constitutionis contemptores, bona eorum impunè ab omnibus occupari posse statuit Imperator. authen. cassa. C. de sacrosanct. eccles. † vbi dicit Alber. quod d. authen. cassa. & dict. c. nouerint. eodem die facta fuerint: hoc ab Honorio, iij. illa à Federico secundo in die suæ coronationis anno 1520. qui Federicus postea fuit à Papa depositus, quia contra ecclesiam venerat: vt patet in c. ad apostolicæ. de re iud. lib. vj. Ioan. Bapt. in repet. l. omnes populi. ff. de iust. & iure. & Curt. in repet. c. fi. col. lxxxv. vers. quinta sit conclusio. de consuet.
- 5 Et is contra libertatem ecclesiæ facit, qui bona ecclesiastica surripit, vel rapit, ca. qui Christi. & capit. nulli liceat. & capit. quicumque. xij. quæst. ij. & qui bona clericorum occupant. capitul. similiter. & capit. quia iuxta. xvj. quæst. j. unde cum per sententiam quærat dominium, l. ex hoc iure. ff. de iust. & iure. & Doc. in l. Iulianus. ff. de conditione indebit. & per præscriptionem. authent. nisi tricennale. C. de bon. mater. gloss. in l. j. ff. de acquirend. rerum domi. authent. quas actiones. C. de sacrosanctis ecclesiis. Ioan. Francis. in tract. de præscript. in secunda parte principio. quæst. ij. si illud acquisitum tollatur ecclesiæ, videtur contra libertatem ecclesiasticam. Barbat. in rubr. de reb. eccles. non alienandis.
- 7 Et Lucius Papa sic ait: Omnes ecclesiæ raptores, atque suarum facultatum raptores

rebus eccle-
siae statuere
nō possunt.

Excommu-
nicatur, qui
litteras apo-
stolicas im-
petrare pro-
hibent.

Statuta con-
tra liberta-
tem ecclesia
nō valent.

Federicus à
Papa depo-
situs.

Contra liber-
tatem ecclesia
quando quis
facere cen-
setur.

Raptores su-

*culatum ec-
clesie excō-
municati-* tum alienatores, à liminibus eiusdem matris Ecclesiæ anathematifamus, Apostolica auctoritate pellimus, damnamus, atque sacrilegos esse iudicamus, & non solum eos, sed omnes consentientes eis: quia non solum qui faciunt, rei iudicantur, sed etiam qui facientibus consentiunt. Par enim pœna & agentes, & consentientes comprehendit, in capitul. omnes. xvij. quæstio. iij.

*Iurisdictio-
nem impe-
diens eccle-
siasticam.* Item qui impediunt iurisdictionem ecclesiasticam, sunt excommuni- 8
cati, capitulo conquestus. de foro compe. & capitulo quoniam. de immu-
nita. ecclesiarum. libr. vj. Et multi sunt magistratus excommunicati, qui
non solum diminuere, imò subtrahere iurisdictionem ecclesiæ moliun-
tur: si Stephano Maleret credatur, in tracta. de electio. fol. xxxij. versicul. sed
aduerte.

Sed hic Rex suam tueri iurisdictionem vult, vt potest, l. vna. ff. si quis ius
dicen. non obtempera. & non est mirum: quia hic statuitur, vt laici non
conueniant laicos, vel clerici laicos, nisi coram iudice laico: vt etiam est
statutum ab ipsis Pontificibus summis, in capitul. si clericus laicum. de foro
compe. quia actor sequitur forum rei. ca. cùm sit generale. de foro compe.
l. iuris ordinem. C. illo titul. alioqui pertubarentur iurisdictiones: quod non
debet fieri, sed mutuo iuuari, c. dilecto. de senten. excommunic. in vj. ca. no-
uit. de iud. & artic. fi. hic statuitur.

*Clerici in
personali-
bus coram iu-
dice eccle-
siastico con-
ueniri de-
bent.* Vnde non video hic prohibitum, quòd laicus conueniat clericum in 10
actionibus personalibus coram iudice ecclesiastico, vt fieri debet, ca. quod
clericis. c. cùm sit generale. c. ex transmissa. & cap. seq. ca. si diligenti. de foro
compe. licet plerique magistratus abutantur, extendentes Constitutionem
hanc præter, & contra Regis mentem, vt videre est: vnde non est dubium
eos incidere in pœnas prædictas. Et quosdam scimus depositos iurisdictionem
ecclesiasticam peruertere volentes, sequentes eorum patrem & Ma-
gistrum Petrum de Cuneris, sed defecerunt sicut fumus, & aruit cor eo-
rum. Videte multa quæ scribit Aufrer. in clem. j. de offic. ord. & in tract. de
potesta. secul. alibi fortè dicam fusiùs.

*Purus lai-
cus quis di-
catur.* Explicabo itaque vocabula, ne quis ampliùs super his Constitutionibus 11
dubitet. Primò purus laicus dicitur, qui nunquam fuit initiatus sacris, nec
insignitus charactere clericali. Ideò qui tonsuram primam accepit, licet
postea duxerit vxorem, tamen non dicitur purus laicus, nisi viduam acce-
perit, vel alias bigamus fit, c. vno. de bigam. lib. vj.

*Pura perso-
nales actio-
nes que.* Item in text. dicitur, *pures personnelles*. Meræ seu puræ personales actiones 12
sunt, quæ nihil realitatis sapiunt, in quibus agit quis cum eis, qui obligati
sunt ad faciendum aliquid, vel dandum: & semper aduersus eundem
habent locum, l. actionum genera. ff. de action. & obligation. Et sic
excludit actionem realem, per quam rem nostram, quæ ab alio possi-
detur petimus. & semper aduersus eum qui rem possidet, datur, d. l.
actionum. & §. j. de actio. in Institutio. scripsi in §. xij. gloss. prima, tract. de
sentent. execu.

Etiam excluduntur actiones mixtæ, de quibus in §. quædam. de action. 13
in Insti. vt actio familiæ eriscundæ, cõmuni diuidũdo & finiũ regũdorum.
Personales

- 14 Personales etiam in rem scriptæ, per hoc verbum, *Pures personnelles*, excluduntur: quia meræ personales non sunt: sed dicuntur personales origine: quia ex contractu vel quasi nascuntur, ex maleficio vel quasi, tamen semper comitantur possessorem rei, & contra eum dantur, ob id in rem scriptæ vocantur: vt actio ad exhibendum, l. iij. §. est autem personalis hæc actio. ff. ad exhiben. & ibi pulchra gloss. ponens alias. Ias. & alij. in §. omnium. de actio. in Instit.
- 15 Materiam puram spirituales vocantur sacramenta, Baptismus, Eucharistia, confirmatio, & alia: vt Panor. & alij docent in cap. quanto. de iudic. Archi. in cap. quod autem. j. q. j. & c. piæ mentis. xvj. q. vij.
- 16 Spiritualia etiam dicuntur, quæ vitam concernunt æternam: vt Eucharistia confectio, articuli Fidei, Baptismus, & similia, capi. quoniam. x. distin. & ibi Domi. in fin. Et spirituales causæ dicuntur etiam, vbi de his spiritualibus, & aliis agitur, vt de electione. cap. Massana. & cap. sacrosancta. de electio. de decimis. c. tua. De decimis scripsi in meo tracta. de decim. Idem si de vsuris, vel iure patronatus agatur. gloss. in summa xj. quæst. j. glo. & Doct. in capit. literas. de iuramen. calumn. Quæ etiam ecclesiasticæ dicuntur, quia ad ecclesiam spectant, vt symonia, hæresis, & alia: de quibus in c. decernimus. de iud. & c. cum sit generale. de foro. compet.
- 17 Temporalia sunt diuitiæ, bona corporalia, fundi, domus, & alia res, quæ à Deo dantur hominibus ad tempus: hoc est quamdiu in hoc seculo sunt, cap. sicut. ij. xlvij. distinct. Floren. in prima suæ summæ partæ, titul. v. ca. ij. §. iij. rubr. de tribus nouissimis. Et spiritualia non sine istis corporalibus & temporalibus consistunt. cap. si quis obiecerit. j. q. iij.
- 18 Iurisdictio temporalis est, quæ de his rebus corporalibus competit, vt in capit. solitæ. de maio. & obed. capi. nouit. de iudi. vbi Docto. † Vnde cum interdum temporalia clerici mandantur capi, non debent capi sacramentalia, id est, redditus ex sacramentis ecclesiasticis, vel spiritualibus prouenientes: sed illi tantum prouentus, qui ex bonis corporalibus & prophanis: quod est vtile in hoc regno: vt cum interdum alicuius Prælati bona temporalia mandantur capi: vt scripsi in tract. de liter. oblig. artic. ij. vide pulchrum text. Gregorij in cap. omnes. xlvij. dist.
- 19 in capit. solitæ. de maio. & obed. capi. nouit. de iudi. vbi Docto. † Vnde cum interdum temporalia clerici mandantur capi, non debent capi sacramentalia, id est, redditus ex sacramentis ecclesiasticis, vel spiritualibus prouenientes: sed illi tantum prouentus, qui ex bonis corporalibus & prophanis: quod est vtile in hoc regno: vt cum interdum alicuius Prælati bona temporalia mandantur capi: vt scripsi in tract. de liter. oblig. artic. ij. vide pulchrum text. Gregorij in cap. omnes. xlvij. dist.
- 20 Alia ad hanc materiam pertinentia, & maximè quod non valeat consuetudo, vt laici habeant iurisdictionem in clericos, vide per Doct. in cap. ecclesia sanctæ Mariæ. de consti. & per Panorm. & alios in d. capit. solitæ. de maio. & obed. Inno. & iuris interpretes. in capit. postulasti. de foro compet. Domi. de Rota deci. 10. incip. vtrum valeat consuetudo. de consuet. in antiq. & deci. ij. eod. titu. in nouis. Aufrer. in decis. cxxvj. & scripsi in titul. vlt. Concordat. & addidi multa ad dict. c. ecclesia. in decretal. meis antiq. Multa legere poteris apud Ioann. Lupum, in tracta. de liber. eccl. Ne plura: quia infelicitas temporis veritatem odit: & vide Guido. Papæ in tract. quibus casibus laici subditi Imperio domi. Ducis Sabaudia polsint trahi ad iudicem ecclesiasticum.

Arcitum.

Notandum est, quod in curia ordinatum fuit anno 1287. & postea per 21 Regem approbatum in titulo *des eaues & forestz*, quod Duces, Comites, & Barones, ac alij temporalem iurisdictionem habentes, non debent constituere suos Præpositos clericos, sed tantum laicos, nec seruites, vel Balliuos, aut aliud officium dictis clericis tribuere, vt si in officio delinquant, superiores illorum possint eos punire: & si instituti fuerint clerici amoueri debent: quod est consonum iuri: vt capit. ij. & capit. sed nec procuratores. ne cleric. vel monach. vt ibidem patet. Nunc super his calamum continebo: ne plura &c. agens Deo omnipotenti immensas gratias. Amen.

I
2
10
no
me
3
cir
11
me
Im
vo
4
cis
ftit
iur
5
dic
xxx
qui
ma
non
6 act
cab
com
com
mea

TRACTATUS DE
CONTUMACIA ET DEFECTU,
ET DE UTILITATE ILLORVM.

RUBRICA,

Des congez, defaux, & contumaces.

PRAEFATIO.

IN HOC titulo tria praecipue tractabimus: Primum quando actor non comparet eo die, quo in ius vocavit reum: secundò de contumacia rei: tertio de utriusque contumaciae utilitate.

Sciendum itaque est quòd actor interdum vocat reum coram iudice ad certum diem, quo nec ipse comparet, nec reus: & eo casu habetur, ac si in ius reus vocatus non esset: ideò ex integro agendum erit, si actor velit actionem instaurare, & de

*Litigantiū
utroque non
comparente
quid iuris.*

novo erit reus conueniendus. Docto. in l. consentaneum. & authen. qui semel. C. quomodo & quando iud.

3 Interdum in ius vocatus reus die cognitionis adest, & actor abest: tunc circumducitur edictum, l. & post edictum. §. j. ff. de iudiciis. & si reus com-
1 meatum petat, ei dabitur abeundi facultas, quam Gallicè dicimus *congé.* te, & actor
Imperator appellat relaxare, l. properandum. §. & si quidem. C. de iud. qua
voce etiam vtuntur curia ecclesiastica, & rei petentes relaxari.

*Circunducū
in edictum
reus comparent
congé. te, & actor
re absente.*

4 Aliquando in ius vocatus reus sui copiam non facit, & tunc contumacis poenam patitur, & Gallicè vocamus *default*, cum reus tempore sibi praestituto contemnit sui copiam facere, vt loquitur l. contumacia. ff. de re iud. Et iura quae inferius adducentur, & de hac loquemur maximè in hoc titulo.

5 Quandoque actor non pareat iudici praecipienti aliquid, vel reus, & tunc dicit esse quasi contumaciam, & non propriè contumaciam, Dec. consil. xxxiiij. & pro tenui, per l. de ætate. §. qui tacuit. ff. de interrogato. actio. qui textus expressè contrarium habet, ibi, *qui omninò non respondit, contumax est.* Et sic siue quis non compareat, siue non respondeat, vel non pareat iudici, contumax est, & poenam contumacis patietur, siue

*Contumax
est generali
ter, qui iudi
ci nò pareat.*

6 actor sit, siue reus: † licet vsus forensis vtatur his tanquam diuersis vocabulis *defaux*, & *congez*, vt primò obtineat actor contra reum non comparentem, aut non parentem: secundò obtineat reus actore non comparente, scilicet, *congé.* datur enim non comparente actore com-
meatus, seu facultas reo abeundi. Et quatuor remedia quae datur reo com-
paren

*Default &
congé.*

parenti contra actorem contumacem conscribit Aufrer. in stylo Parlamen. in tit. de defectu in actione reali. §. item si actor.

Definitio Verum ut veniamus ad definitionem rei, de qua agimus, Doctor. variè 7
contumacia
secundū iu-
risconsultum. definiunt contumaciam: ego tamen his omnibus prætermisissis mallem se-
qui Iuriscons. hanc bellissimè definientem in l. contumacia. ff. de re iud. his
verbis, Contumacia est eius, qui tribus edictis propositis, vel vno pro tri-
bus, quod vulgò peremptorium appellatur, literis euocatus, præsentiam sui
facere contemnit.

Contumax
quando pœ-
nam nō in-
curret. Pœnam autem contumacis non patitur, quem aduersa valetudo, vel 8
maioris causæ occupatio defendit: nec contumaces videntur, nisi qui cùm
obedire deberent, non obsequuntur, id est, qui ad iurisdictionem eius (cui
negant obsequi) pertinent, d. l. contumacia, sed quandoque vocatus eis ob-
temperare non tenetur, l. vt vim. ff. de iust. & iure.

Casus qui-
bus excusa-
tur quis à cō-
tumacia. Casus autem in quibus excusatur contumax sunt ij, Primus, valetudo d. 9
l. contumacia. Secundus, tempestas, vel vis fluminis, l. ij. §. si quis in iudicio.
ff. si quis cautio. Tertius, absentia Reipublicæ causa, l. prætor. §. Paulus.
ff. de iud. & per totum tit. ff. ex qui. cau. maior. Quartus, vis maior, vt si quis
à latrunculis detineatur, l. j. & per totum. ff. ne quis eum qui in ius voc. est
vi eximat.

Quintus, si non interfit aduersarij reum non venisse, vt pote quia dies 10
cognitioni præstitutus erat feriatas, vel iudex causæ vacare non poterat,
l. ij. ff. si quis in ius voca. non ierit. Sextus est, quando quis certus est omni-
nò se non esse de iurisdictione iudicis eum vocantis, d. l. contumacia. & l. fi.
ff. de iurisd. om. iud. Septimus, si excusator ex recepta causâ missus sit, l.
quæsitum. ff. de re iudic. prout scripsi in tract. de excusa. & exoniis. Septi-
mus est, quando conuentus, ad maius tribunal vocatus erat. l. contra. ff. de
re iudic. Postremus casus est maioris causæ occupatio, qui omnes alios 11
comprehendere videtur, d. l. contumacia. plures explicat causas, l. ij. ff. de in
ius vocan. & ibi Doct.

Procurator
Regius non
incidit in cō-
tumaciam.
Arctum. Adde quòd contumacia non datur contra procuratorem Regis, quan- 12
do agitur de patrimonio Regis, quod *domaine* Gallicè vocatur: quia ipse
patrimonium Regis sua contumacia diminuere non potest, l. j. & ij. ff. de off.
procura. Cæsar.

Et idem dicunt in Saluagardia: & ita fuisse in Parlamento decisum con- 13
tra Comitem de *Dammartin*: vt docet Ioan. *Botelier*, in sua summa, eodem
titu. nec etiam dabitur contra partem, cui erit procurator Regius adiun-
ctus illius scilicet beneficio, vt est in magno Consuetud.

Quotuplex
sit cōtuma-
cia. Quæro, quotuplex sit contumacia? Iurium interpretes duplicem esse af- 14
serunt, veram, & fictam: veram appellant cùm personæ facta erat citatio: fi-
ctam quæ non ipsi personæ, sed in domicilio conuenti, seu voce tubæ, vel
per affixionem literarum, seu alio modo: vt declarauit in tracta. de citatio.
in præfa.

Species cō-
tumacia plu-
res à Do-
ctor. assi- Item nostri interpretes alias multas & varias species contumaciæ enu- 15
merant, quas omnes putarem sub vno comprehendi, scilicet in non pa-
rendo,

- rendo, nempe siue initio cum quis vocatus est, non venit, siue se malitiosè occultando, seu impediendo ne citatio ad eum perueniat, non parere dicitur. c. fi. §. porrò. vt lite non contest. clem. j. de iud. siue siquidem venerit, tamen iussis iudicis non paret, vt quia discedit sine iudicis venia, seu com-
 meatu. c. j. de iud. & iste semper dicitur verus contumax, teste Bal. in consil. cccxxxviii. ad audientiam. in primo volum. nisi recessisset ob iustum impedimentum: quia sicut impedimentum excusat non venientem, ita & discedentem, l. quæsitum. ff. de re iud. Doct. in d. c. j.
- 16 Idem si comparuerit quidem, sed hora indebita, l. j. §. quid ergo. ff. quād. appel. sit. Bal. in c. plerumque. col. ij. de rescrip. nisi dolosè id ageret, vt cum esset in iudicio, fingeret se valetudinarium, quò recedere posset, sicut euasit Dauid à conspectu Regis Achis: vt habetur j. Reg. c. xxj. in fi.
- 17 Item qui omninò non respondet, contumax est. Et respondisse omninò non videtur, qui ad interrogatum non respondet, quia Prætorem contem-
 nere videtur, l. de ætate. §. qui tacuit. & §. seq. ff. de interrog. ac. Et nihil interest neget quis, an taceat interrogatus, an obscurè respondeat, vt incertum dimittat interrogantem. §. nihil. ibidem. Dolus enim malus non tatum in eo est, qui fallendi causa obscurè loquitur, sed etiam qui insidiosè obscurè dissimulat, l. ea quæ. in fi. ff. de contrah. emp. Bal. cons. xcvi. decreto. in j. vol. non paret qui iussus instrumenta exhibere, non exhibet. l. creditor. §. iussus. ff. de appel. & per totum tit. ad exhib. ff. & C. & l. in actionibus. ff. de in litem iuran. † Et qui restituere iussus iudici non paret, contendens non posse restituere, siquidem habeat rem, manu militari, officio iudicis ab eo possessio transferetur, & fructuum duntaxat, omnisque causæ nomine condemnatio fit. l. qui restituere. ff. de rei vend. non enim res pluris fit per contumaciam, sed ex contumacia æstimabitur ultra eius pretium. l. j. ff. de in litem iurand. Et generaliter quotiescunque quis quauis in parte litis iudici non parere deprehenditur, contumax dici potest.
- 18 Effectus autem & pœna est, vt iudex interdum suppleat: vt si pater auctoritatem filio suo præstare recuset, l. fi. §. necessitate. C. de bo. quæ libe. vel maritus vxori, l. bonorum. C. qui admit. interdum mulctat, vt inferius latius dicetur artic. fin. infra eo. vbi alios effectus tradam.
- 19 Notandum est tamen, quòd procuratoris regulariter contumacia in committendo non nocet domino, vt causam perdere debeat dominus, sicut nec contumacia tutoris nocet pupillo, l. vna. §. vltim. ff. si quis ius dicent. non obtemperan. † Sic nec contumacia Prælati ecclesiæ, capitul. dilecto. j. de verborum signification. Innocent. & alij in capitulo j. vt lite non contestat. nec contumacia syndici nocet vniuersitati. Bartol. in l. vltim. in fin. ff. de in integrum restitution. l. j. C. de iure reipublic. libro xj. Doct. in capitul. vno. de syndic. † Sic nec contumacia socij nocebit socio. Florian. per illum textum in l. si de communi. ff. si seruit. vendicet. facit l. secunda. de seruitutib. † Sic nec contumacia usufructuarij proprietariò, l. hoc amplius. §. quæsitum. & §. sequent. ff. de damno infect. Alexand. in l. eum qui. C. de procuratorib. Nec principalis contumacia nocebit fideiussori.
- Iaf.

gnat a hic v-
no membro
comprehen-
sa.

Hora inde-
bita veniens
est contumax.

Respondere
recusans con-
tumax est,
& non exhibens
nec restituens.

Effectus con-
tumacia.

Procurato-
ris contumacia
nò nocet
domino.

Ia. in l. j. ff. de in litem iurando. Cuma. consil. xxxij. inculpatus. quia contumacia est delictum, l. contumacia. ff. de re iudica. quod suos authores tenere debet, l. sancimus. C. de pœnis. Barto. in l. omne delictum. ff. de re mili. & quia facit contra formam mandati, ideò non valet quod facit. l. diligenter. ff. manda. cap. cum dilecta. de rescript.

*Contumacia
in omittendo
nocet domi-
no.*

Verùm contumacia procuratoris consistens in omittendo nocet domi- 24
no, & vbi sufficit ficta contumacia. Bald. in c. j. col. ij. vt lite non cõtest. quia
dominus est in culpa, qui talem procuratorem elegit. arg. §. si. Insti. pro so-
cio. & censetur contumacia domini, l. si procuratorem. §. si tutores, ff. man-
da. l. cum filius. §. in hac. ff. de verbo. oblig. vbi dicunt Docto. quòd si pro-
curator semel comparuit, & suscepit causam, si postea deficiat, dicitur pro-
curatoris contumacia, & poterit ipse citari. Bartol. in l. eum qui. C. de pro-
cura. Capol. cautel. lvij. iste articulus.

*Procurator
nocere po-
test domino
in his, que
ad ordinem
iudicij in
spectant.*

Et sic in his, quæ in iudicio exercentur, procuratoris contumacia nocet 25
domino in his, quæ ad processum & mandatum pertinent. Bar. & alij in d.
l. eum qui. C. de procur. Et sic nocebit domino maximè quo ad expensas, l.
eum qui. in fi. cum l. seq. ff. commoda. l. non cogendum. ff. de procur. tenebi-
tur tamen in conscientia procurator eas soluere, si sua culpa contingant,
Bart. & alij in l. vna. §. si procurator. ff. si quis ius dicen. non obtemperauit.

*Procurator
colludens cõ
aduersario
non nocet.*

Limitatur quando procurator colluderet cum aduersario, vel non ef- 26
fet soluendo, l. j. in fi. vbi Bartol. post gloss. ff. quando appelland. sit. gloss. in
c. biduum ij. quæst. vj. Alexand. consil. xcv. visis. nume. 7. in secundo volumi.
Guido Papæ in statu. si quis. in verb. appellatione. Soci. consil. xvij. profe-
quendo. col. ix. in primo volumi.

*Dominus
restituitur
a procurato-
ris contuma-
cia.*

Poterit tamen dominus releuari ab ista procuratoris contumacia im- 27
petrando literas Regias, vt non obstante procuratoris contumacia iusti-
tia ministretur. Bal. consil. cxxj. proponitur. volu. j. quod nos in Francia ser-
uamus. Vide alia quæ traduntur per Doct. in d. §. si procurator. dicam fortè
in titu. de procurat. supra.

FRANÇOYS Artic. ij. des publiées. 1528.

*Articulus
primus.*

ITEM, & pour obuier à la multiplication des congez & defaux, qui
s'appellent les lundy, & mardy, auons ordonné que chacun procureur des le
samedy matin dedans vnze heures, baillera es mains du greffier des pre-
sentations de ladicte Cour ou son clerc, en vne fucille de papier, toutes les
cedulles, congez & defaux, qu'il voudra estre appellez, dont les assigna-
tions seront escheües deux iours deuant, pour en faire vne liace, qu'ils si-
gneront. Et ledict iour de releuée ledict greffier baillera à son clerc icelles
fueilles, pour rediger toutes lesdictes cedulles par escript en vn cayer de pa-
pier, qui sera cotté & intitulé du mesme iour, & datte, que lesdictes cedulles
seront presentées, sans ce qu'apres on y puisse plus aucune chose adiou-
ster.

ster. Et à ceste fin sera ledict registre paraphé dudiect greffier. Lequel registre sera le lundy ensuyuant communiqué par ledict greffier, ou son clerc, à tous les procureurs, & leurs clers. Et sera ledict greffier pendant que nostre dicte Cour sera en conseil, tenu soy tenir à la barre, ou se tiennent les huisiers de nostre ditte Cour, & les autres iours en sondit greffe. Et ce le matin depuis sept heures iusques à onze heures: & apres disner depuis quatre heures iusques à six heures, à fin d'eux pouuoir coter sur ledict registre, durant laditte sepmaine.

GLOSSA VNA.

HIC conditor instruit procuratores, quomodo partes vocandæ sint, & cõtumaciam obtinere debeant in Parlamento: & quia hoc tritum est procuratoribus, & declaratum à senatu: vt patet inferiùs in Ordina. Curia, ideo luci faces non admouebo.

Peti debet
cõtumacia.

2 Ex hoc tamen articulo colligere possumus, quòd contumacia ipso iure non datur, nec ex iudicis officio regulariter, nisi pars eam requirat, text. not. in l. properandum. §. & si quidem. ibi, parte fugiente ex vna parte actoris absentiam inculante. C. de iudic. & illum text. ad hoc not. Docto. ibi & Bal. in Margar. in verb. contumacia. xij. quæstio. & Bar. in l. si finita. §. Iulianus. colum. iij. nume. 15. ff. de damno infect. & in l. arbiter Calendis. de arbitr. & in tract. Ritus iudicio. ver. Item quòd veniente. Boër. in l. consentaneum. in fin. C. quomodo & quand. iudex. post Spec. in ij. parte rubric. de compara. ver. sed & ipse actor.

3 Et sic in quibus casibus sola citatio interrumpit præscriptionem, non sufficeret actorem fecisse citari reum, nisi etiam in termino se præsentauerit, & contumaciam accusauerit. Bald. in l. j. ff. de in ius vocand. & in l. fin. circa fin. princip. de eo per quem factum erit. l. & post edictum. §. j. ff. de iudic.

4 Nec etiam dicetur lis pendere ex sola citatione quoad hoc, clem. fin vt lite penden. Socyn. consil. xlj. antequàm. colum. prima, & secunda, in primo volu.

5 Amplia istam regulam procedere tam in ciuilibus, quàm in criminalibus, & hoc quando proceditur per accusationem: requiritur enim quòd accusator expressè contumaciam accuset, alias reus non censetur contumax, quia in criminalibus proceditur ad instar causarum ciuiliu, l. absentem. §. j. ff. de poenis. Bart. in l. inter accusatorem. vlt. col. ff. de publ. iud. & in extrauagan. ad reprimendum. in verb. neglexerit. quomod. in læsa maiest. crimi. proced. Sali. in l. absentem. C. de accu.

Accusanda est cõtumacia in criminalibus.

6 Ratio est, quia pendente citationis dilatione ad comparandum, potest esse facta concordia, aut solutum debitum: & sic reus non habebit necesse comparere in termino, nam intelligitur à iure permissum, vt non compareat. text. & ibi Iacob. in l. neque. §. fina. ff. de in ius vocand. Et iij. To. Comment. Do. Rebuf.

postquam partes sunt concordēs, quid ad iudicem. l. j. §. inde quæritur. ff. de noui oper. nuntia. † Ideò in his priuatis non debet iudex sine petitione 7
ne procedere, l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damn. infect. etiam quia
actor non comparens in termino suæ citationi renuntiare videtur: & illa
citatio non profecuta, non habet suum perfectum esse, vt docet text. in l.
& post edictum. §. circumducto. ff. de iudi. Bald. in c. consuluit. col. ij. de of.
deleg. refert Ias. in rubr. ff. de in ius vocand.

Item actor non comparens, non potest reo contumaciam imputare: 8
quia contumacia cum contumacia compensatur. argumen. l. viro. ff. solu.
matri. Etiam si reus non venisset die præstituta, & iudex fuisset impedi-
tus. l. ij. ff. si quis in ius vocat. non ierit. l. arbi. de arbi. Inno. in capitu. ca-
lumniam. de poenis. Ancha. conf. xcviij. in quæst. colum. ij. idem & quando
actor compareret, & nihil peteret, vel etiam si alius non habens mandatū
pro eo compareret. Bertrand. confi. cclxviij. si pactum. in fin. in iij. volu. ex
prima editione.

*Procurator
ante rece-
ptū mada-
tum frustra
comparat.*

Vbi plus dicit, quod si nondum habuisset mandatū, tamen fuisset 9
procurator, non potuit efficaciter comparere, per ea quæ no. Archid. &
Ioan. Andr. in capit. is cui. de procura. in vj. Bart. in l. si pupilli. §. item si pro-
curator. ff. de negot. gest. tamen in forensi iudicio datur procuratori dila-
tio ad ostendendum mandatū. facit text. in clement. j. de procurat. & Ias.
consil. xlviij. volum. j.

*Requirēda
contumacia
etiā in Par-
lamentis.*

Secundò amplia tam in Curia seculari, quàm ecclesiastica. cap. j. & ibi 10
Docto. de iudi. etiam habet locum in Curia Parlamenti per istū text. licet
multa habeat priuilegia, quæ docui in proœ. Concordan. in verb. summas.

*Contumax
est qui talis
a iure est ve-
putatus.*

Tertiò extende, etiam si statutum, vel consuetudo diceret, quod non 11
comparentes in termino præstituto sint contumaces, adhuc requiritur
quod contumacia accusetur, quia statuta recipiunt inter pretationem à iu-
re, l. ij. C. de noxal. actio. Et ideò ille dicitur contumax, qui à iure talis est
reputatus. d. l. contumacia. ff. de re iud. sic consuluit Alex. confi. cx. discuf-
sis. col. ij. in v. vol. facit l. fi. §. in computatione. & ibi glo. C. de iure deliber.
vbi si statuto caueatur, quod hæres nō possit venire contra factum defun-
cti, intelligitur vbi hæres facit inuentarium, & sic secundum ius commu-
ne: ita in casu isto. Hoc tenuit Alber. in ij. parte statu. q. cxcij. & Barba. in
tract. de præstan. Cardina. in ij. q. ij. partis. col. v. & consil. lxj. scribitur. col.
vj. in j. volu. † Tum primò ne indebitè damnum patiat, & ne lucrum in- 12
debitum recipiatur, l. adigere. §. quamuis. ff. de iure patro. tum etiam in iu-
diciis, quia iura absentibus non subueniunt, vnde est quòd sententia pro
absente lata non tenet, l. furioso. ff. de re iudica. iura enim in iudiciis, sicut
in aliis actibus considerant interesse litigantium. l. stipulatio ista. §. alteri.
ff. de verborum obliga. sed si actor non compareret, sua non interest reum

*Contumax
pro confesso
nō habetur
parte nō re-
quente, &
iudice non
pronuntian-
te.*

non comparuisse, ideò reus non dicitur contumax. l. ij. ff. si quis in ius vo-
cat. non ierit.

Item actor non comparens, & contumaciam non accusans, videtur 13
iudicis auctoritatem spernere, & sic debet ei denegari audientia. l. sed &
si per prætorem. §. sed & si decreto. ff. ex quib. caus. maio. hoc expressè te-
net

net Ancha. consil. xcviij. in quæstione. & sic licet statutum, vel consuetudo velit contumacem haberi pro confesso, tamen oportet quod actor contumaciã accusauerit. Moder. in c. j. de iud. quia ad hoc requiritur pronuntiatio iudicis. Panor. in ca. fi. de iuramen. calum. glos. in cap. ij. de confessi. lib. vj. quam pronuntiationem non potest facere iudex, nisi pars petat. glo. in l. sancimus. C. de iudic. c. fi. de rescrip.

14 Quartò, amplia etiam in casibus, in quibus proceditur summarie & de plano, clemen. sæpe. de verbor. signi. Bart. in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infect. Ancha. consil. xcviij. col. iij. nam in clement. sæpe. ponuntur priuilegia, & alia quæ debent fieri in causis, quæ summarie & de plano tractari debent, sed non ponitur quod contumacia in illis casibus non sit accusanda, ergo secundum ius commune fiet: vt in simili dicitur in §. actionum. Institu. de actio.

Causa summarie requiritur contumaciam accusari.

15 Quintò, procedit etiam si iurauero parti resarcire expensas contumaciæ, intelligitur quando actor contumaciam accusauit: & quando erit contumacia de iuredicta, quia iuramentum sapit naturam actus, & contractus super quo inter ponitur, vt iurans in plus nõ obligetur, quàm obligaretur virtute actus: text. singu. in l. fin. C. de non numer. pecu. † Sed virtute actus contumaciæ non obligaretur, nisi esset accusata, ergo nec quãdo iuratum esset. Præterea actum nullum iuramentum de iure ciuili non validat, l. non dubium. & ibi Ias. not. C. de legib. sed contumacia est nulla non accusata, ergo etiam cum iuramento: hoc videtur tenere de Petruca in tract. de virib. iura. in iij. effectu.

Iuramentum nõ impedit contumaciam accusari.

16 Sextò, procedit iste text. siue pars requirat, siue procurator nam potest quis in ciuilibus comparere per se, vel per procuratorem, & sic contumaciam petere. l. fi. C. de procura. & qui per alium facit, per inde ac si ipse faceret, per regul. qui per alium. de regul. iuris lib. vj. ergo sufficit siue pars contumaciam accuset, siue eius procurator.

Procurator contumaciam requirere potest.

18 Primò limita non procedere in causa electionis, vbi non curatur partis presentia, c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in sexto. tñ quia in ea potest, & debet iudex supplere etiam de facto, tum quia in ea parte absente procedi potest: vt dicitur ibidem. glos. in capitu. cum nobis olim. de elect. Ancha. consil. xcviij. colum. iij. fauore ecclesie, vt diu non sit vacans. c. quàm sit. de elect. in vj.

Causa in quibus non est contumacia requirenda a iudice.

19 Secundò limita, quando procederetur per viam inquisitionis. Innoc. in capitu. cum clamor. de testib. Barto. in disputa. xiiij. incipien. Iudex malefidorum quia nulla est ibi pars, quæ possit petere, nisi fama, & iudex. tamen ego dicerem (cum hodie procurator Regis, vel fiscalis succedat loco partis) quod ipse deberet accusare contumaciam, sicut pars in ciuilibus & ita seruetur.

20 Tertiò fallit in causis fiscalibus. Bartol. in l. secunda. §. senatus. per illum text. ff. de iure fisci. & hoc est speciale, & ita censuit. Senatus in fauorem procuratoris Regij adiuncti, vt docet Ioan. Gallus in quæstio. per aresta. quæstio. xcviij. eodem anno. tamen procurator Regius hoc casu petere sollet, vt dixi.

In causis fiscalibus contumacia an sit requirenda.

FRANCOYS, Article III. des publiées

M. D. XXXVIII.

ITEM, ordonnons que lesdits congez & defaux seront appellez en iugement en nostreditte cour, le lundy ensuyuant apres dîner, depuis trois heures iusques à cinq, ou le mercredy, ou lundy ensuyuant, s'il estoit feste, ou vigile de feste le lundy. Et seront tenus tous procureurs y assister en leurs personnes, sur peine d'amende arbitraire.

Articu.
secun-
dus.

GLOSSA VNA.

HIC statuit, quo die contumaciæ vocari debeant. & qua hora, quo tempore procuratores adeste: & ex hoc colligere possumus, quod Iudex vel Parlamentum non debet concedere contumaciam, vel defectum, nisi constet de die assignata, scilicet per relationem nuntij. probatur in l. hæc autem. §. j. ibi, liquere enim debet prætori. ff. ex quib. caus. in poss. eatur. † Vnde infert Barto. in l. multum. in fin. ff. de condit. & demon. si iudex pronuntiauerit contra aliquem tanquam contra contumacem, cum ipsius contumacia non esset iudici nota, processum esse nullum, atque contumaciam, aliisque actus factos ante relationem nuntij, licet contumax verè esset, cum primo debeat constare iudici de contumacia: quia illud principale, propter quod pronuntiat, & quòd ius ita pronuntiandi habeat, ignorat. l. quæro. ff. de eo qui pro tutore. Balba. consilio vlt. colum. v. numero 8. in iij. volumi. facit l. fin. ibi, præsidibus probauerit. ff. de liber. agnosc. l. si pater, ibi, satis erit liquere prætori. & c. de fideicommiss. liber. l. generaliter. §. penult. versi. postquam fuerint ei intimata. C. de reb. cre. capit. prudentiam. de offic. delega. capit. ex parte. de concess. præbend. capit. si. ibi, dummodò de præmissa fraude appareat, de renuntia. libro vj. Idem voluit Barto. & alij in l. si finita. §. Iulianus. colum. iij. ff. de damno infect. quem sequitur Bald. in l. iij. vlti. not. C. de procura. & l. ij. C. de sportul. & l. penult. §. his de præsentibus. in fin. C. de reb. credi. & in Margar. in verb. contumacia. in xij. quæstio. & in capitu. quoniam. colum. iij. de proba. Hippol. in l. patre. numero 46. & seq. ff. de quæstio.

Et istud est notandum contra actuarios, & scribas, qui prius scribunt contumaciam, & postea nuntij relationem, vt non valeat, quia prius iudici debet constare de die assignata: secundum Philip. Francum in capit. cum parati. column. viij. de appellatio. & sic cautela est in sententiis, quæ proferuntur contra contumaces, vt inseratur in sententia, Visis citationibus, relationibus, libello. & c. vt not. Bartol. in d. l. multum. Barto. & alij in authentic. si quis in aliquo. C. de eden. quia sufficit citationem, relationem. & alia ex actis constare. & tunc præsumitur quòd iudex eam viderit. Panor. in capitu. quoniam contra. colum. vj. de probatio. & Socy. in d. l. multum. facit. c. j. & quod ibi not. Doct. de deposi. quòd clericus non de iij. To. Comment. Do. Rebuf.

Constare de-
bet de assi-
gnatione di-
ci.Processus
est nullus si
non constat
de relatio-
ne nuntij.Relatio nū.
ty prius scri-
benda, quam
contumacia.

*Clericus si
ne diffama
tione no est
torquendus.*

bet torqueri, nisi sit de crimine infamatus, & oportet iudici de illa diffamatione constare. Barba. consilio xlviij. scribitur. colat. xvj. in j. volum. vi. de eundem consilio lvj. à Ioue. col. iij. in iij. vol. & consil. vlti. col. ix. in iij. volu. quia paria sunt non esse, vel non constare, l. duo sunt. ff. de testa. tutel. & inferius dico.

*Citatio non
requiritur,
vbi pars est
presens.*

Primò limita, quando actus fuisset gestus à iudice præsentibus parti-⁴ bus: tunc de citatione aliter non curatur. Bart. in l. prolatam. C. de senten. Fely. in ca. quoniam contra. col. vj. de probat. Hippoly. in l. patre. nu. 48. ff. de quæsti. Ratio est: quia is actus, qui potest fieri parte citata. poterit fieri parte præsentem: quia præsentia supplet vicem, & effectum citationis. authent. si omnes. C. si minor se ab hæredi. abstiner. & ibi Bald. Bart. & alij in rubr. de in ius vocan. dixi supra in tract. de cita.

*Periculum
in mora sup
plet nuntij
relationem
non visam.*

Secundò limita, nisi periculum fuisset in mora. Bald. in l. falsus. collat. ⁵ vij. versicu. item dubitatur. C. de furt. vt si statutum arctabat iudicem, vel stylus ad proferendum sententiam: & nuntius erat corruptus, & differabat relationem. vt l. iij. C. de sportul. tunc si iudex credidit citationem esse factam, valebit contumacia, & actus factus contra partem. Et idè si aliud erat periculum. facit quod dicit Bart. in l. Seius. ff. ad leg. falcid. vbi quando labitur instantia, seu terminus ad finiendum causam, potest iudex ex suo officio procedere ad sententiam, non expectata partis requisitione. facit l. item quæritur. §. exercitu. ff. loca. Hippol. in l. qui eadem. nume. 4. ff. ad leg. Cornel. de fica.

*Consuetudo
& stylus in
nuntij rela
tione viden
da seruand
us.*

Tertiò limita, quando esset consuetudo, vel stylus, quòd nuntij rela-⁶ tio incontinenti post actum à iudice scriberetur. Imol. & alij in capitulo cum parati. de appella. per text. in l. ij. C. quemadmodum testamen. aperi. l. iij. in fin. ff. de testib. vbi in respicientibus ordinem procedendi debet. seruari consuetudo loci, in quo iudicium agitur: & quæ incontinenti fiunt, inesse videntur, l. lecta. ff. si certum petatur. Item minimè mutanda sunt, quæ semper certam interpretationem habuerunt, l. minime. ff. de legibus

*Princeps
no visa nun
tij relatio
ne procedit.*

Quartò limita in Principe procedente contra contumacem. Imol. in ⁷ ca. ex tenore de foro compe. Socy. in l. multum interest. in fin. ff. de condi. & demon. Barb. in addi. ad Bal. in l. falsus. col. vij. C. de furt. ista tamè limitatio esset periculosa, si intelligeretur, quòd Princeps procederet parte non citata, quia non posset: vt supra, in tract. de citatio. in præfatio. dixi. sed facta citatione quamuis ipsi non constet de relatione nuntij, si procedat, valet de potestatis plenitudine, vt ibidem.

*Actus vo
luntaria in
iurisdictione
sine relatio
ne fieri pos
sunt.*

Quintò, fallit in actibus voluntariæ iurisdictionis: quia magis in illis ⁸ inspicitur veritas, quàm probatio, secundum Bal. in authen. vt liceat matri & auia. in fin. & C. quando mulier tutel. offic. fungi potest. Alex. in additio. ad Bar. in d. l. multum.

*Relatio sus
ficia quod
constet.*

Sextò, restringe quando iudici aliquo modo constaret sine relatione ⁹ citationem esse factam, tunc valeret contumacia lata. Pau. & Socy. in d. l. multum interest. ne malitia nuntij nolentis facere relationem noceat parti. Bald. in d. l. falsus. Roma. & Alexand. in l. sed si de sua. ff. de acquirenda hære.

- hæredit. per capitu. venerabilibus. §. secus. de senten. excommunicata. in vj. Fely. in capit. ecclesia sanctæ Maræ. colum. viij. versicul. decimò ad hanc partem. de constitu. & sic siue constet relationem esse factam, siue dubitetur, valebit sententia sine contumacia, si ex actis constet. † Si verò certum est, quod iudex non viderit relationem, quia nulla erat, non valebit processus. & ita intelligantur suprà deducta: licet contrarium tenuerit Hippol. de Marsil. in l. patre. nume. 46. cum seq. ff. de quæstio. Et in forensi iudicio non audiui ista disputari, dummodò relatio nuntij ad fuerit, quia hi dicanici non amant iuris sine fructu subtilitates, sed planè cùm communi sententia incedunt: ideò valebit sententia, si constet de relatione nuntij in processu, licet iudex eam non viderit.
- 11 Item iudex reo præsentem commeatum dare absente actore sub conditione possit, si dies sit assignata: quia maior est contumacia actoris, quam rei. capit. j. de dolo & contuma. in vj. Docto. in l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. & reus fauorabilior est, quam actor, l. Arrianus. ff. de act. & obligat. & quia non est facile interdum reo ostendere se citatum si forè domestici amiserint duplum ab apparitore illis traditum: & sic habetur in stylo Bitur. artic. iij. eod. titul.
- 12 Hic patet secunda regula, quòd reus relaxatur, si illi detur (vt verbis practantium vtar) congedium sub conditione, si sit dies assignata. Ideò quæro, an sententia ferri possit sub conditione. Regula est, quòd non valet sententia lata sub conditione, l. j. §. biduum, ff. quando appel. sit. l. relegati. §. ad tempus. de interd. & releg. † Quia sententia debet esse certa. §. curare. Institu. de actio. & rubric. C. de sent. quæ sine certa quanti. Sed si proferretur sub conditione, non esset certa, cùm conditio habeat se ad esse, & non esse. l. cùm ad præsens. cum l. seq. ff. si cert. pet. etiam conditioe deficiente non esset sententia, & sic nihil prodesset processus.
- 13 Primò, fallit in sententia interlocutoria. gloss. & Bald. in l. à diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iudic. vbi valet interlocutoria, si non reperiatur bona mobilia, capiantur immobilia. Dixi in interpretatione l. quod iussit notab. ij. differentia. xxxix. ff. de re iudic.
- 14 Secundò, limita quando profertur sub ea conditione, quæ pendet ex his, quæ in iudicio fiunt, sic Condemno te, vel absoluo, si hoc feceris, vel absoluo te, si iuraueris, gl. sing. in l. cùm iudex. C. de senten. facit. l. iusiurandum & ad pecunias. in fin. ff. de iureiur. Dec. in c. præterea ij. de appell. vbi excommunicatio potest ferri sub conditione, vt si non satisfeceris intra decem dies, sis excommunicatus. Si terminus fuerit per partes prorogatus, & debitor non soluat in termino prorogato, non est excommunicatus, secundum Doct. ibi, licet multi teneant contra. vide Ias. in l. lecta. ff. si certum petat.
- 15 Tertiò, non procedit in sententia arbitratorum. Ancha. confi. ccviiij. iudex. colum. iij. Alexan. & Vicen. in d. §. in venditione. per tex. in ca. quinta. de iureiuran.
- 16 Quartò, non habet locum si feratur sub conditione intrinseca, videlicet, si probaueris te non debere, absoluo: & hoc faciunt iudices ignari, l. cum eorum. C. de sentent. & l. cùm iudex. Bartol. & alij in l. ait prætor. §. si valeat.

Comeatum reo sub conditione dari potest.

Sententia an sub conditione ferri possit, regula cum limitat.

Non solues in termino prorogatio an sit excommunicatus

Sententia ab ignari soluo si probaueris: an valeat.

iudex.& §.in veditioe.ff.de re iudi.Anth.de Tremol.in addit.ad Vbert.
in rubric.de imped.executio.versicu.ratione conditionis.Iacob.in l.non
quemadmodum.ff.de iudic.in hoc regno non probaretur illa sententia à
Parlamentis.

An conditiones appositæ in matrimoniis vitient matrimonium, vel 19
sponsalia, vide in c.j.& per totum, de condit.apposit.& per Brunel.in tra-
ctat.de spons.in viij.conclus.folio xlviij.& sequen.& in xxxij.conclus.

De conditionibus appositis in vltimis voluntatibus, & in institutioni-
bus, vide rub.de condit.insti.ff.& in legatis.in rub.ff.de condi.& demon.
& sic illi duo tituli non sunt superflui.

*Clausula, si
& inquan-
tum esse-
tur.*

Notandum est, quòd si reus dicat, nego animo litem non contestandi, 20
nisi si & in quantum de iure teneor, poterit iudex pronuntiare litem ha-
beri pro contestata. Et ista est bona practica secundù Io.de Graffis in trac.
de substan.procura.in verb.litem contestandam.in fi.& alias vidi contra
quendam nolentem respondere, nisi si in quantum, &c.proferri excom-
municationem, si & in quantum, &c.& fuit maxima controuersia an vtrun-
que valeret, vel neutrum.

*Cōsentio in
iudicē si &
quatenus est
competens.*

Item in iudiciis solet hæc clausula poni statim atque quis est in iudi- 21
cium vocatus, & comparet coram iudice, dicit se non consentire in iudi-
cem, nisi si & quatenus est competens: quæ operatur, vt non dicatur con-
tumax. Ioan. Andr.in capitu.Cumana.col.ij.de elect.Ange.& alij in l.non
videtur ff.de iudi.† Et nisi apponeretur hæc clausula, sed simpliciter di- 22
ceret, non consentio in iudicem, posset iudex pronuntiare comparen-
tem contumacem, c.certum.xj.q.iiij.cap.j.de iudi.per text.in c.ex parte.in
versicu.quia stare noluit iuri.de verborum signific.Ias.in l.eleganter.§.si
quis post.ff.de cond.indeb.dicit fatuum esse aduocatum, qui sic protesta-
tur simpliciter.

*Libellus
quomodo ad
mittendus.*

Prætereà si iudex dubitat, an libellus sit admittendus, vel alij actus ac 23
scripturæ coram eo productæ, debet dicere, Admittimus si & in quantum
debent admitti, & debet exponi, si de iure, & non de facto. Bald.& alij in
l.j.in fi.C.quomod.& quan.iud.gloss.sing.in c.cùm contingat.in verb.ni-
hilominus.de offic.delega. Præposi.capitu.sapè.colum.iiij.de appellatio.
Alexan.in l.iudex.in fi.ff.de re iudica.Roma.consil.ccccccj.de Ripa in ca-
pi.cùm M.numero ccccccj.de consti.Vita.de Camba.in tract.Clausul.fo-
lio ij.& seq.

Et hæc clausula nihil operatur, quando iudex admittit non admitten 24
da. Bart.in l.si quando.in fi.princ.ff.de lega.j.& in l.ambitiosa.col.vij.ver.
quæro, quid si in reformatione. ff.de decret.ab ord.faciend.& in l.ille à
quo.§.si de testamento.versu.quæro quid operetur.ff.ad Trebel.

*Clausula ad
vitandã fal-
si accusatio-
nem.*

Item si quis dubitet instrumentum esse falsum, & interrogetur an eo 25
velit vti, debet dicere quòd sic, si & in quantum: scilicet continet veri-
tatem. Alioqui crimine falsi teneretur, l. penultima. C. de probationi.
Bartol.in l.diuus.ff.de falsis.Cynus in l.si falsos.C. illo titulo. Baldus in l.
si aduersarius. de fide instrumentorum. Vide latè Felyn, in capitulo, cum
contingat.col.tertia & seq.de offic.delega. iudex tamen coget illum ad
decla

declarandum præcisè, an eo vti velit.

- 26 Item si iudex dubitat an positiones, vel articuli admitti debeant, adii- ^{Saluo iure,}
cere debet hanc clausulam, Admittimus saluo iure impertinentium, & ^{quid opere-}
non admittendorum, & si non debeant admitti, illa admissio nihil opera- ^{tur.}
tur. Bart. in l. si duo patroni. §. idem iuris. & ibi Ias. & alij. ff. de iureiur. Vi-
tal. in tract. clausul. clausul. saluo iure. & idem quando recipiuntur testes,
docet Bartol. in d. l. ille à quo. §. si de testamento. ff. ad Trebel. refert Gui-
do Papæ in sing. Dcccclvij. clausula, saluo iure.
- 27 Præterea si in libello est apposita hæc clausula, saluo iure superflui, nō ^{Saluo iure}
punietur plus petens. Ias. in §. si quis agens. no. j. Insti. de actio. ^{superflui, ef-}
^{fectus.}
- 28 Item potest iudex appellationem ab interlocutoria non admittere, ni-
si si & in quantum & c. vt consuluit Corne. consilio lxxx. in decisivis. col. j.
volu. j. & hoc faciunt iudices in patria iuris scripti. vide Ias. in l. fin. quæ-
stio. xxiiiij. & sequen. C. de iure emphyteu. & quæ ibi addidi.

FRANÇOYS, Article IIII. des publiées 1528.

ITEM, & pource que esdits congez & defaux en pourra
auoir, dont les parties seront tenues de comparoir en personne,
sur peine de bannissement, ou de porteurs de lettres de remission, ou
de pardon, autre qualité, dont par les arrests donnez par nostre-
ditte Cour entre les Greffiers des presentations & criminel, l'expe-
dition & deliurance est adiugée par prouision au Greffier criminel:
Enioignons audit Greffier des presentations de communiquer ledit
registre desdits congez & defaux audit Greffier criminel, ou à ses
clercs, ou luy deliurer l'extraict desdits congez & defaux, pour les
grossoyer, & deliurer ausdites parties, sans ce que ledit Greffier des
presentations en puisse expedier aucuns desdites qualitez, sur peine
de nullité, & d'amende, & du recours à la partie contre ledit Greffier
pour ses dommages & interets. Et à fin qu'il n'y ait faute esdites
qualitez, enioignons ausdits procureurs d'exprimer au vray par
leur cedulles, & defaux, les qualitez selon les exploicts, sur peine de
cent solz Parisis d'amende: qui sera leuée sur le procureur, qui aura
baillé ladicte cedulle, sans deport.

Articu-
lus ter-
tius.

GLOSSA VNA.

- N**OTANDVM est, quòd partes de iure possunt per se com- ^{Vsus procu-}
parere, aut per procuratorem: idèò vsus procuratorum inuen- ^{ratorum quâ}
tus est, vt qui suis rebus superesse per se non possunt, per pro- ^{ob rem inuē-}
curatorem saltem in exequi valeant, l. j. ff. de procur. ^{tus.}
- 2 Itaque cùm per procuratorem vna partium comparet, potest altera ^{Mādātū de}
pars eum cogere ad exhibendum suum procuratorium, & tradendum il-
lius

bet ostende
re procura-
tor.

lius exemplum, l. licet. C. de procurato. vt petat reus super eotempus ad deliberandum: vt docet Specu. titu. de comparit. versicu. cæterum addo- catus quo tēpore præstituto pars solet illud impugnare, & pars impugna- tum defendere.

Procurato-
riū quomo-
do iudice-
tur.

Et iudex his auditis pronuntiat procuratorium legitimum, & bonum, 3 vel inualidum: quòd si inualidum esse iudex protulerit, solet dilatio dari illi, qui procuratorium detulerat, vt primo termino afferat aliud idoneum, & instructus veniat. Alioqui iudex potest procedere tanquam in contu- macem contra illum, qui mittit procuratorem non instructum. Bartol. in l. prætor. §. defendi. ff. quibus ex caus. in poss. eat. l. j. §. & quidem. quod cuiusque vniuersita. nomi. Panormit. in capitul. constitutus. de procura. Nam persona minus legitima pro nulla reputatur. gloss. in capitul. si duo. de procur. in vj. capit. penult. de elect. illo libr. facit l. de creationibus. C. de epi- sco. audien.

Differentia
inter ere-
modiciū &
cōmeatum.
Quis gra-
pherius ex-
pediat defe-
ctus crimi-
num.

Ex hoc text. differentia colligitur inter eremodicia, vt vocat Budæ. de- 4 faux, & comēatum, id est, congē, quia primum vt dixi datur cōtra reum: secundum contra actorem deficientem: & aliquando partes tenētur præ- cisè comparere per se: quæ si non compareant, Actuarius criminum de- 5 bet istos defectus expedire: ad eum namq; pertinet ista crimina tractare. idè debet Grapherius præsentationum illi declarare hos præcisos defe- ctus, nec ipse debet illos expedire, sub pœna nullitatis: nullæ enim erunt expeditiones, & processus facti coram Actuario præsentationum, vel ci- uili: & demum is Grapherius multabitur, ac pars poterit agere ad expen- sas, damna, & interesse: idè procuratores in cedulis debent qualitates ex- primere sub pœna centum solidorum Parisi, quæ exigetur à procuratore, qui istas qualitates non exprefferit, vt hic.

Personali-
ter compa-
rere quādo
quis tenea-
tur.

Item ex hoc text. habemus quando quis personaliter comparere tenea- 6 tur, primò quando est dictum in citatione, vt hic, & quando altera pars te- netur sic comparere, c. j. de iud. in vj.

Idem quando quis defert literas gratiæ, & remissionis: ipse enim per se 7 eas præsentare tenetur, cuius forma præsentationis ponitur infra titu. des graces, pardons, & remissions. articu. v. etiam quando materia hanc præci- sam præsentiam requirit.

Arestum.

Gratia non
interinatur
per procura-
torem.

Comproba-
tio gratia
nō lecta non
valet.

Gratia in
honore festi-
uitatis non
damur pro
secundo ho-
micidio.

Ideò gratia delinquentis absentis non potest comprobari, nec interi- 8 nari, etiam si in literis esset concessum, quòd per procuratorem interina- ri posset: vt docet Aufre. dicens Senatū ita censuisse aresto ccxxij. suo sty- lo: & literarum gratiæ nisi fuerint lectæ non valet comprobatio. Itidem nec potest fieri, nisi coram magistratibus Regiis, vt allego aresta in titul. des graces. infra.

Præterà si ex consuetudine, vel priuilegio in honorem alicuius sancti, 9 debeat quis liberari, non poterit liberari is, qui sæpius delictum perpe- trauit: idè pro secundo homicidio hæc gratia non proderit: quia remis- sionem veniæ crimina nisi semel tantum commissa non merentur, l. iij. C. de Episcopali audient. Huius est sententiæ Barbatī, in capitulo testi- monium. columna nona, versiculo ecce nunc. de testib. & attestatio. Et qui

qui parcit malis, probis nocet, vt dicit Volaterran. lib. ix. in princi. & gratiæ quæ iustitiam transgrediuntur, ne gratiæ quidem dici debere videntur: ex Sopatri episto. vt refert Stobæ. in titu. de magistra. Alia dicentur in titu. des graces.

FRANCOYS, Article V. des publiées
M. D. XXVIII.

ITEM, ordonnons, que des lendemain apres la huitaine, ledict Greffier des presentations deliurera lesdits congez, & defaux, qui n'emportent gaing de cause, à qui les demandera. Et quand aux congez simples, differera de les deliurer iusques apres le sauf, que sera baille en laditte cour. Et le temps passé sera ledit Greffier des presentations tenu deliurer iceux congez & defaux, pour estre apres iugez par laditte cour en la maniere accoustumée.

Articu
l^r quar-
tus.

GLOSSA VNA.

1 **H**IC præstituitur regula, quando actarius concedere defectum debeat, & est facilis: & hic articulus est fusiùs elucidatus per Ordin. Curiaè inferiùs, vbi videre quilibet potest, ne plura.

Iudex an
absentē ex-
pectare pos-
sit.

2 Notandum est tamen, quod iudex potest de benignitate absentem expectare, per text. in l. non quicquid. ff. de iudi. & l. j. C. quomodo & quand. iudex. text. expressus in cap. dilecti. ibi, diu ultra terminum duximus expectandum. de dolo. c. consuluit. de offic. delg.

3 Quod est verum, nisi stylus, aut fori consuetudo prouidisset, quòd non comparentem reum defectus concederetur, & ad decem absens teneretur, tunc non poterit iudex illi stylo derogare, & ius acquisitum parti auferre in eius præiudicium. glos. & Docto. in c. sæpè. de appel. Alex. in l. si finita. §. Iulianus. col. xij. ff. de dam. infec. facit. l. huiusmodi. §. Stichum. in fin. de leg. j. clem. pastoralis. de re iudica. vnde putarem quod post defectus ab his legibus præstitutos non posset iudex expectare contumacem: vt docet Panor. & alij. in d. c. sæpè. de appel.

LOYS XII. des premieres, Article CXXXIII.

ITEM, nous enioignons à tous nos baillifs, Seneschaux & Iuges, ou leurs lieutenans, que auant que eux leuer de leur siege, ils facent lire & publier tous les defaux qui par eux ou l'un d'eux auroyent esté baillez cedit iour: & qu'ils facent que les presens soyent rabatus sans rien payer: en prenant appointment, & procedant à la cause: & ce fait nosdits Iuges, ou leurs lieutenants leuez ne seront plus rabatus lesdits defaux sans cause legitime: ne sans en appel

Articu
lus quī
tus.

*en appeller les parties qui les auroyent obtenus, & sans ce que luy
qui aura obtenu ledit défaut puisse estre mis en défaut dudit iour.*

G L O S S A V N A.

*Comparenti
iudice au
huc sedente
pro tribu-
nali non no-
cet contu-
macia.*

STATVITVR hic iudices non debere discedere à 1
tribunali, donec omnes defectus legantur, & publicentur,
& partes præsentis restituantur sine aliquibus expensis:
sed si partes sedente iudice non venerint, non audientur
postea sine causa, & solutis expensis; vt in l. sancimus. C. de
iud. & dixi in tract. de expen. inferius.

*Regula cum
amplia. &
limitatio.*

Et sic ponitur hic regula iuri, consuetudiniq; , & stylo Curiarum con- 2
formis, videlicet quod citatus, qui vocatus non respondit, sed iudice se-
dente pro tribunali comparuit, restituitur ad procedendum in causa. Ra-
tio est, quia lex præsumit, quod nõ dolo, nec sua culpa abfuit, sed quia pa-
rum vocem præconis exaudiuit, l. diuus. ff. de in integrum restit. quæ non
est alibi secundum Baldum in Margar. in verb. citatio. quæst. l. ibi, itaque
si citatus non respondit, & ob hoc more solito pronunciatum est, confe-
ssim autem pro tribunali te sedentem adiit, existimari potest non sua cul-
pa, sed parum exaudita voce præconis defuisse, ideòque restitui potest:
obedientia enim & comparitio restituit quod contumacia abstulerat. l.
vna. in prin. C. de caduc. tollend. facit ca. potuit. de locato. vbi emphyteu-
ta ecclesiæ non soluens canonem intra biennium, potest purgare moram
celeri satisfactione. sic & veniens iudice sedente pro tribunali. Idem ha-
betur in l. & si post tres. ff. si quis cautio. l. si ita quis. §. j. de verbo. oblig. late
Docto. in l. si insulam. ff. illo titul.

Amplia, quòd potest restitui veniens iudice sedente pro tribunali ad 3
procedendum tam in Curia ecclesiastica, quàm seculari, quia hoc ex æqui-
tate fit, quæ debet seruari, maximè in Curia ecclesiastica cùm ecclesia cul-
trix & auctrix sit iustitiæ, non patietur contra iustitiam aliquid fieri in se,
vel in alterum: priuatus verò sæpè obuiat iustitiæ, ca. j. de aliena. feud. gl. &
Docto. in capitul. ij. de testib. & capitul. cùm Bertoldus. de re iudica.

Secundò amplia procedere tam in patria iuris scripti, quàm consuetu 4
dinaria: cùm tam lex quàm Ordinatio Regia vtramque liget, quas supra
citauit, per ea quæ not. Docto. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure.

*Contumax
quando ad
expensas nõ
teneatur.*

Tertiò procedit etiam non refusis expensis. Paul. in l. sancimus. in prin. 5
C. de iudi. dicens illam legem sic militari. facit iste text. ibi, *qu'ils soyent ra-
batus sans rien payer.* & hoc probat l. diuus. & not. in capit. venerabilibus.
§. idem. de senten. excommunica. lib. vj. licet Bald. in l. sancimus. dicat te 6
neri ad expensas. in stylo Bituricen. sic distinguitur. Aut actor, seu eius
procurator veniente reo erat absens, & tunc teneatur ad expensas: aut erat
præsens, & non teneatur: & sic intelligatur opinio Paul.

Ego verò quantum ad terminos huius text. putarem non esse facien- 7
dam hanc distinctionem. Nam si pars iudice sedente pro tribunali com-
pareat, restitui debet ad procedendum, licet cùm vocaretur, esset absens,
& pro

& prolatus esset à iudice contumax, tamen simpliciter hic text. dicens *soyēt rabatus*, non distinguit de parte, vel de procuratore præsente, aut absente, nec ego distinguam: vt docet l. de pretio. ff. de public. in rem act. alioqui fieret fraus legi, & huic Ordinationi: nam pars, aut procurator actoris prolata contumacia in reum, statim à iudicio discederet, vt expensas obtinere posset: & sic in sua potestate esset auferre iuris beneficium, quod iuri contrarium est: *nam indultum à iure beneficium, nemini est auferendum*, regul. indultum. de regu. iur. in vj. Ideò hic veniens iudice sedente recipietur, licet altera pars recesserit, vel eius procurator: nec soluet expensas, sed tenebitur notificare parti per apparitorem, vt in primo cognitionis die compareat.

- 8 Quartò, extende etiam si veniens nullam probauerit causam: quia ista causa restitutionis est eo ipso, quòd iudice sedente venit. Albe. in d. l. diuus. per illum text. Et ita dicit in iudiciis seruari quando quis petit restitui, debeat probare causam, l. j. ff. ex quib. cau. maio. non tamen in hac restitutione cum æquitas hoc habeat: & præsumitur, qd absens non audierit vocem præconis, & sic sua culpa non abfuit: & per illum text. solent iudices antequàm contumacem proferant aliquem, facere eum vocare in prætorij hostio, alta voce, & postea ille apparitor refert se talem vocasse, & tunc à iudice contumax pronuntiatur: & sic solet fieri in Parliamentis Franciæ.
- 9 Quintò, amplia etiam si iudex recessisset ob naturæ necessitatem: & ille absens interim venisset: vt restituendus sit, si iudex redierit statim, argumen. l. cum antiquitas. C. de testamen. quia recessisse non videtur, qui statim rediit, l. iij. ff. de repud. & l. quicquid. de regul. iur. capitul. diuortium. de pœnitent. distinctio. j.
- 10 Sextò iudice sedente, debet ex æquitate restitui, siue iudex velit, siue nolit. per istum textum. ibi, *qu' ils facent que les presens soyent rabatus*, hoc præcipit, & quod præcipitur, imperatur, & quod imperatur, necesse est fieri, & si non fiat, pœnam meretur. capite finali. xiiij. quæstio. j. alias poterit pars appellare ad superiorem: & est iusta causa appellandi, etiam si pars vellet aliquas ex hoc consequi impensas. Docto. in d. l. diuus. & iudex qui denegauit per superiorem punietur.
- 11 Septimò, habeat etiam locum, siue iudex sedeat pro tribunali, siue in auditorio, intra tamen Curiam, ex humanitate, quia eadem æquitas videtur: postquàm iudex est intra auditorium iam cessat contumacia, ergo & pœna cessare debet, l. quod dictum. ff. de pact. Ideò præcipit hic quòd legantur, antequàm discedant iudices de auditoriis causarum, licet non se deant quandoque pro tribunali, sed infernè.
- 12 Octauò, etiam si quis sub pœna debeat interesse Curia, vel consilio, sufficit ad euitandum eam, quòd consilio cœpto intersit, vt à pœna excusetur. & ita obtinuisse refert Alber. in secunda parte statuto. quæst. ccxxvij. sed pone: quia quæ incontinenti fiunt, inesse videntur, l. lecta. ff. de rebus credit. & sic interdum excusantur, qui in principio actus non interfunt.
- 13 † Vnde Vicarij, & Curati ecclesiarum, qui debent interesse synodo, sufficit, quòd veniant ante finitam Synodum, vel consilium, nec discedant

antequam dissoluatur. cap. si quis autem. xvij distinct. Docto. in capitu. j. de iudic. per d. l. diuus. Idem dicerem in Doctoribus, vt interesse etiam debeant antequam congregatio vniuersitatis, vel collegij separetur. † Et 14 idem in Consulibus, Scabinis, & iuratis ciuitatum: debent tamen venire quam primùm poterunt, nec debent esse singulares, vt se expectare faciant, sicut quidam vana gloria duci solent, vt ad eos sapiùs mittatur, & ij puniendi sunt.

Limitatiões ad regulã. Primò limita, quando veniret iudice non sedente: ita probatur in hoc 15 textu, ibi, *nosdits Iuges, ou leurs Lieutenans leuez, ne seront plus rabatus*: vt pote si iudex iam à iudicio recessisset: nam non dicitur venisse, qui hora non debita venit, l. j. §. quid ergo. ff. quando appellan. fit. Bald. in c. plerumque. col. ij. de rescript. † Restringe, quando iudex ex aliqua causa ante horam solitam 16 discessisset. Bald. in l. si cum ipsa. ff. de excusatio. tuto. Albe. in l. liberorum. ff. de his qui not. infami.

Iudice discedere ante horã debitã quomodo absentes restituantur. Oportet tamen, quòd is qui allegat iudicem ante horam discessisse, pro- 17 bet. Bart. in l. ex consensu. §. j. ff. de appella. Iac. de Bello visu in repet. §. contrahentes. c. Romana. nu. 42. de foro compet. lib. vj. tamen quia pars debet venire iudice sedente, ob id si non venerit, quando cunque iudex recesserit, non restituetur sine expensis: & ita seruat vsus foren. quia iudex non tenetur expectare partem, sed e contrario: sic debet tamẽ iudex tempore præstituto & consueto adesse in causarum auditorio.

Iudice manente post horã in auditorio, an possint citari veniẽdo morã purgare. Ideò si iudex erat adhuc post horam in auditorio, etiam eo casu sine ex- 18 pensis ex æquitate restituetur: quia vbi æquitas evidens exposcit, subueniendum est, l. diuus. ff. de in integ. restit. Eadem est æquitatis ratio, ergo & iuris decisio erit, l. illud. in fi. ad leg. Aquil. Alberi. in d. l. diuus. exponit text. confestim, id est, antequam recedat. per l. ij. ff. de appel. & iudices debent esse ad restituendum faciles. † imò ex stylo Pictauieni. si intra vij. dies vene- 19 rit reus purgabit contumaciam: vt habetur in rubr. *de la maniere de proceder, quand l'une des parties. artic. j.* Curia præfidiãlis Nemausi, ac Montispeffulani tempore pluuiarum, niuium, pestis, aut alterius impedimenti consuevit interdiceri, ne literæ contumaciales expediãtur intra sex, vel octo dies: quod est valde æquum, teste Berber. in viator. iuris rubr. de iudi. in iij. parte, vers. quæro respectiuè: & iudices huius patriæ solent dicere. *defaut sans huiçtaine,* vel alio tempore præstituto per stylum.

Præsenta-tiões in parlamentiis quomodo fiant. Secundò limita in parlamentiis: quia de stylo Parliamentorum est quod 20 partes, quæ habent agere in eis ad dies Baillarum, seu Seneschallarum suarum se præsentent coram Grapherio præsentationum die assignata, vel in crastinum, antequam Domini tenentes Parlamentum recedant. Hoc habetur in stylo Parlamenti in prima parte, rubr. *de præsen. facie. in parlamen.* Sic habetur in Ordinatione Regia Carol. vij. articul. xxxvij. vbi in Parlamenti debet præsentari primo vel secundo die ad summum, vide in titul. *des presentations.* & hoc est immutatum, vt in Ordina. Curiaë conscriptum est ibidem.

Citatio nul- Tertiò fallit, quando citatio esset nulla, tunc debet restitui, etiam si 21 non

non venerit iudice sedente pro tribunali, sed alio die : quia citatio nulla nihil debet operari, argu. l. quoties. ff. qui satisda. cog. & quæ contra ius fiunt, debent vtique pro infectis haberi. reg. quæ contra ius. de reg. iur. libr. vj. & in stylo vbi suprâ §. item quod dixi. Et quod nullum est, non habet imaginem rei. l. vna. C. de latin. liberta. tollen. nec potest aliquid super eo fundari. Bald. consil. cccxxxvj. amplius in iij. volumi.

22 Quartò restringe, quando pars comparuisset iudice sedente pro tribunali, & nihil dixisset, vel statim recessisset absque com meatu iudicis : quia tunc non videtur comparere, qui non stetit, & sic non restituetur, l. scire. §. scire. & seq. ff. de excu. tuto. c. j. de iudi. nec sufficit comparere, nisi expectauerit quantum debuerit, l. ij. §. fi. ff. quib. ex cau. in pos. eat. Spe. in titu. de compar. versi. hic quoque. gl. in l. si qua. C. de episc. & cleri. & in l. si quis decurio. j. de decurio. lib. x. & l. euectionum. de cursu public. lib. xij. Innoc. in c. calumniam. de poen. & in stylo Parlamen. vbi suprâ. versic. idem si quis.

Veniens sedente iudice, et statim discedens absque com meatu, non restituitur.

23 Quintò limita in canonicis, qui nisi interfuerint matutinis, ante finem Psalmi Venite, & in aliis horis ante finem primi Psalmi, vel in missa ante vltimum Kyrie eleyson, tanquàm absentes debent haberi, & nihil debent lucrari in illa hora: vt cauetur in pragma. Sanct. in rubr. quo tempore quisque

Canonici quando ad horas venire teneantur.

24 debet esse in choro. † Sextò fallit in scholasticis, qui si tardè ad lectionem accesserint. & ea nondum finita, non restituuntur ad iam dicta : & ideò in principio lectionis debent esse, & ante finem non debent discedere. text. not. in arg. in clemen. vna. de celeb. miss. & ibi Cardi. & Rauen. ponderant. & quilibet diligens debet esse in principio actus, vt fructum totius actus reportet : aliàs tarditas ei nocet, & potest ei dici, sera prece subueniri tibi desideras, l. ij. C. de iuris & facti ignoran.

25 Vltimò, quando pars venit non sedente iudice, ex causa restitui solet vt pote si in itinere captus fuit, & detentus, l. iij. ne quis eum qui in ius voca. est vi eximat. ff. vel si per inundationem aquarum, vel niuium venire non potuit, l. ij. ff. si quis cautio.

Detentus in itinere restituitur, si ob id non compareat.

26 Idem in alio iusto impedimento, per istum text. ibi, sans cause legitime, de quibus scripsi abundè in tracta. de excusa. seu exoniis inferiùs.

Restitutio non fit contra contumaciã, nisi vocata parte.

27 Et tunc dicit iste text. iudicem nõ debere restituere sine vocatione partis, quæ obtinuit contumaciam, ibi, sans appeller les parties, qui auroyent obtenu ledict defaut : quia dum partis vertitur interesse, vocari debet pars, & dum lædi potest, l. nam ita diuus. ff. de adopt.

28 Etiam addit iste text. quòd si hæc pars, quæ obtinuit contumaciam, discedat, & postea absens veniat, poterit quidem pars, quæ venit iudice sedente restitui : sed non poterit obtinere contumaciam contra alteram partem, & ibi, & sans ce que celuy qui aura obtenu ledit defaut puisse estre mis en defaut dudit iour: alia in seq. dicentur.

FRANCOYS Article XXXI. des publiées.

M. D. XXXIX.

Q' VEN vertu de deux defaux, bien & deüement obtenus contre le garant, sera donnée sentence ou arrest apres la iij. Tom. Comment. Rebuff.

Articulus sextus.

k ij

*verification deüement faicte par le demandeur en matiere de recours de
garantie du contenu en sa demande.*

G L O S S A V N A.

*Pro guarã
do summa-
do unica
sufficit cita
tio.*

QVAMVIS olim tres defectus, vel quatuor requirentur contra actorem laudatum, seu garendum, vt in stylo parlamen. patet in tit. de dila. quæ datur pro garendo. §. quicquid. Tamen vnica dilatio pro Garando summando datur, vt in tit. de dilat. artic. ij. dictum fuit, nunc verò statuit, quòd si actor laudatus & Garendus vocatus, semel & iterum deficiat, tunc proferetur sententia contra eum, postquam actor probauerit id, quod petit, videlicet venditionem à tali Garendo factam, & alia necessaria, de quibus scripsi in titu. de dila. etiam datur actio re eucta, quamuis venditor non promiserit defendere, seu garentire emptorem: per l. non dubitatur. C. de eucta. alia vide in tit. de euctio.

FRANCOYS, Article XXIIII. des publiées
M. D. XXXIX.

Articu-
lus se-
ptimus.

*Qu'en toutes matieres ciuiles, & criminelles, ou l'on auoit accoustumé
user de quatre defaux, suffira d'y en auoir deux bien & deüement obte-
nuz par adiournement faict à personne, ou à domicile, sauf que les iuges ex
officio en pourront ordonner vn troisieme, si lesdits adiournemens n'ont
esté faicts à personne, & ils voyent que la matiere y fust disposée.*

G L O S S A V N A.

*Olim qua-
tuor defe-
ctus, hodie
duo suffi-
ciunt.*

TEM quàmuis olim ex stylo generali huius patriæ quatuor re-
quirentur defectus: nempe si citatus non comparebat in primo
termino, exceptiones amittebat declinatorias, & iterum citabatur
visurus adiudicari vtilitatem primi defectus, & inferebatur actoris petitio:
& si iterum citatus nõ comparebat, amittebat & dilatorias: tertio citabatur
visurus adiudicari commodum, & vtilitatem duorum defectuum contra
ipsum obtentorum, vnà cum cõclusionibus in primo defectu captis, & aliàs
procedi, prout iuris fuerit, & rationis: & si non comparebat, exclusus erat
ab omnibus exceptionibus declinatoriis, dilatoriis, & peremptoriis: quia
crescente contumacia, debet crescere & pœna, l. relegati. in fi. ff. de pœnis.
cap. quoniam. in fin. vt lite non contest. Et adhuc iterum citabatur visurus
adiudicari commodum, & vtilitatẽ tam dictorum trium defectuum, quàm
summæ, vel rei principalis petitæ. Et si citatus nondum comparebat, debe-
bat adiudicari res petita cum expensis, affirmando iuramento petitionem
suam esse veram, si erat ex facto suo: si verò de facto alieno dependebat, suf-
ficiebat iurare se credere eam veram. Et huius styli meminuit Ioan. Faber in
l. j. col. viij. & seq. C. de sum. trinit. & Do. Boër. in repet. l. consentaneum. fol.
9. cum sequen. C. quomodo & quando iud. vbi miratur stari debere iura-
mento partis, licet consuetudo habeat, quòd contumax debeat haberi pro
confesso

confesso, debet tamen de intentione actoris apparere, & si non liquet contumacem esse debitorem, debet absolui. text. in l. ij. §. quod si actor. C. de iureiuran. propter calum. dand. & ibi gloss. Bartol. consil. c. colum. iij. incip. à domino Cyno. lib. j. Hippol. sing. lxxij. hodie est decisum. artic. ix. infra.

- 2 Tamen hodie per istum text. duo defectus sufficiunt, & sic sunt per istum textum correctæ omnes aliæ ordinationes, & styli contrarij, vt patet in hoc text. ibi, *ou l'on auoit accoustumé d' user de quatre defaux, suffira en y auoir deux*, dummodò tamen interuenerint requisita in hoc text.
- 3 Primò, quòd reus fuerit bis citatus separatim, & sic vna citatio p̄ omnibus non sufficeret. per gloss. sing. in verb. tertio. in cle. j. de vita & hone. cleric. vbi dicit, quòd in casibus in quibus requiruntur duæ, vel tres citationes, vna etiam peremptoria non sufficit, nec est in potestate iudicis illas abbreviare, quando priuilegium admittitur. quam singul. not. Ludouic. Roma. singul. dccxix. attende. alia addidi ibidem.
- 4 Secundò, quòd istæ duæ citationes ritè factæ fuerint, & iure, ac secundum stylum, alioqui non valerēt, c. causam. de dolo. & quoties vitiosa est citatio, pro non facta habenda est, l. quoties. ff. qui satisfda. cogan. l. consentaneum, ibi, impleta iuris solennitate. C. quomodo & quando iud. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudic.
- 5 Tertiò requiritur, quòd hæ citationes factæ sint consecutiue. l. ad peremptorium, ibi, mox alterum. ff. de iudic. vnde si secunda citatio fuerit facta post annum à prima, non habebit locum iste text. quia ordo seruandus est, l. j. in fi. ff. de vulg. docet Bar. in l. iij. §. prætor. ff. de dam. infect. Bened. in repet. c. Raynutius. in verb. mortuo. j. nu. 190. de testa.
- 6 Quartò, quòd ad idem, & contra eundem teneant: vt consuluit Corne. consil. l. ij. in hac consultatione. col. j. in iij. volu. Ideò si vna facta sit contra vnum, altera contra alterum, non habebit locum iste text.
- 7 Quintò, quòd illæ citationes debita interualla contineant, iuxta stylum & consuetudines curiarum, coram quibus causa tractanda est. c. j. de dilatio. vt pulchrè scribit Bened. in repe. c. Raynutius. in verb. mortuo. in primo. nu. 151. de testa. † Et hoc durante illo Parlamento, sed eo finito secus: vt docet Masuer. in sua practi. in j. titu. versi. item in Parlamento.
- 9 Sextò requiritur, quòd in vtraq; citatione contumacia fuerit accusata, alioqui vtroque non comparente circunduceretur edictum, l. & post edictum. §. j. ff. de iudi. & quòd contumacia accusari debeat, facit tex. vbi Docto. not. in c. j. de iudic. & superius scripsi, artic. j.
- 10 Septimò requiritur, quòd olim quatuor requirerentur defectus in illa causa, alioqui vbi duo tantum sufficiebant, nihil de illis est immutatum, vt in possessoriiis causæ nouitatis, vt in Consuetud. Picta. articu. cccxxxiiij.
- 11 & in stylo Burdeg. articu. j. & ij. est declaratum. † etiam vbi vnus defectus sufficiebat, vt in venditione bonorum captorum ex causa rei iudicatæ, vel obligatorij instrumenti. doctor. in l. à diuo Pio. ff. de re iudi. idem si existens in carceribus ob debitum, citare faciat partem ad videndū eum elargiri: quæ si deficiat, ex hac contumacia extrahetur à carceribus, sed ex

Vna citatio pro duabus an sufficiat.

Consecutiua debent esse citationes.

Citationes de eodem & in eodem esse debent, vt inducāt defectum.
Interualla citationum.

Accusari debet contumacia in singulis citationibus.

Vnus defectus quando sufficiat.

penfas, damna, & interesse non obtinebit ante duos defectus vt hic, & ita scribitur in magno Consuetu. eod. titul. versu. *si vn prisonnier*: & ibi scribit, si quis esset citatus ad videndum bona vendi, & (vt dicunt) appretiari, ex vna sola contumacia hoc fiet: vt dixi in tracta. de liter. oblig.

*Tertia cita-
tio quādo à
iudice cōce-
di possit.*

Nonò, poterit iudex duobus concurrentibus defectibus tertiam decer- 13
nere citationem. Primò, si ambæ citationes non sunt factæ in persona rei,
quia tunc non videtur esse per magnus contemptus, vt in l. vna. ff. si quis ius
dicent. non obtemperauit.

Vt si vna in facie rei, altera domi facta fuerit, ex officio etiam iudex ter- 14
tiam concedere poterit: si videat materiam esse ad hoc dispositam: vt est in
text. & disposita videtur, si iudex dubitet non peruenisse ad notitiam citati,
vt potè quia scit eum causa reipublicæ abesse, & quia vna citatio domi fa-
cta est, altera in facie, & sic ambæ, vt requirit iste text. citationes non factæ
in persona, & relinquitur arbitrio iudicis, vt in l. j. ff. de iure delibe. an mate-
ria sit disposita vel non.

Nec poterit pars ob hoc appellare, cùm officio iudicis relinquatur, 15
quod est latissimum, l. j. ff. de iurisd. omni. iudic. & nemini facit iniuriam, si
suo iudex vtatur officio, l. j. §. permittitur. ff. de aqua quotidiana & æstiuā.
vbi Bart. per regu. iuris.

*Minores his
ligantur legi-
bus.*

Decimò, an hic comprehendantur minores dubitari vidi, sed & com- 16
prehendi communiter receptum est, quia consuetudo & stylus ligant
etiam minores, l. si sine. §. Lucius. ff. de administr. tut. l. minor etiam. de mi-
no. plenè Boër. in decis. Burdegal. q. lxiiij. minor. & Soci. conf. cxxiiij. num. 5.
in iij. volum. sed restituuntur, quia non dicuntur in vero dolo, sed præsum-
pto. Bart. in d. l. minor etiam. & in l. vbi. ff. de edend. Ias. in l. neque. col. vltim.
de in ius vocand.

IDEM Article xxv.

Articu-
lus octa-
uus.

*En toutes actions ciuiles, ou y aura deux defaux, sera par vertu
du second le defendeur debouté des defenses.*

GLOSSA I.

*Præilegiū
perdit con-
tūmax.*

NTE istam Ordinationem talis (vt dixi arti. præceden.) ser- 1
uabatur in Curiis huius Franciæ praxis, vt contumax propter
quatuor defectus perderet exceptiones declinatorias, dilatorias,
& peremptorias, quas vocat hic, *defenses*, & hoc erat tam in
actionibus personalibus, realibus, quàm mistis, etiam si in se-
cunda citatione compareret, amittebat declinatorias, quia contumacia fa-
cit perdere beneficium, l. de die. §. planè. ff. qui fatidat. cogan. & l. si finita. §.
item videamus. vers. illud. ff. de damno infecto. l. eum qui in possessionem.
de priuileg. credit. & Innoc. in ca. prætereà. in fi. de dilatio. Ioan. Fab. ff. de
iudic. in l. si. C. de exceptio. Angel. in l. eum qui. ff. de iudic. Panorm. in ca. j.
col. v. de iudic. & ibi in addi. Masuer. eodem titul. §. item in petitorio. Imol.
in ca. si duobus. colum. ij. de appellatio. Alexan. in l. si quis ex aliena. ff. de iu-
dic. Hippol. in l. de vno. num. 220. de re iudi. & l. si quis ne quæstio. nu. 116.
de quæstionib.

Et hoc

- 2 Et hoc introductum erat tam in odium contumaciæ, quàm etiam quòd contumacia facit perdere priuilegium, vt scripsi, etiam quia habetur pro confesso, l. locorum. C. de omni agro deserto. lib. xj. ca. fin. de confessis. in vj. & quia absentia pro præsentia habetur contra absentem: quia Dei præsentia repletur, l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. Absentiam
contumacis
supplet De-
præsentia.
- 3 Sed si fuisset præsens, & tacuisset, nõ potuisset eas opponere, postquam in principio eas non opposuit, l. ita demum. C. de procur. l. peremptorias. C. sent. rescindi non posse. Ergo nec etiam poterit illas opponere, quando fuit absens, ne contumax melioris conditionis reputetur, quàm præsens, contra §. si autem ille quidem nõtiet, in auth. vt omnes obediant iud. prouinc. coll. v. Perus. in c. si duobus. nu. 22. de appel. Barba. in cle. vna. col. iij. de excep.
- 4 Item quod bene fecit iudex, non debet reuocari, ca. audita. de restit. spo- liato. dixi latè in interpretatione l. quod iussit in ratione dubitandi. & in not. ff. de re iudica. Sed iudex bene fecit, quando ad vltiora processit, vt patet. ergo non debet reuocari, sed si exceptiones admitterentur, reuocaretur quod iudex ritè, & bene fecit, igitur hoc non fiet: vt docet Innoc. in ca. prætereà. in fin. de appella. Nõ reuoca-
tur quod iu-
dex benefe-
cit.
- 5 Amplia etiam si aliqui haberent priuilegium, vt non possent conueniri in prima instantia, nisi in ciuitate, vt habent ciues Montispeffulani, tunc etiam perderet priuilegium declinandi non comparendo, postquam expressè possunt renuntiare, ergo & per contumaciam: sic conclusum est per consilium Neapol. vt patet decis. cxxxij. fuerunt citati. Alex. in additionibus ad Bart. in l. si quis ex aliena. ff. de iudic. Ciues per cõ
tumaciam
perdiit pri-
uilegiũ fori.
- 6 Limita primò, quando exceptio esset notoria. gloss. singu. & ibi Panor. in c. super literis. in verb. nisi forsan. de rescrip. vbi quando notoriè constat ci- tantem non habere iurisdictionem, citatus non tenetur comparere, & sic nec perdit suam exceptionem. Sic consuluit Alex. conf. lxxvij. visis. col. iij. in iij. vol. & hoc intellige, quando notorium erat tam partibus, quàm iudici non habere ipso iure iurisdictionem, secus si ipso iure habebat, sed quæ eli- di poterat: vt not. Pan. in c. si duobus. de appel. & ibi Feli. & alij. Iac. in l. non videtur frustrandæ. col. ij. ff. de iud.
- 7 Secundò limita, quando contumax vellet allegare exceptionem incom- petentiæ, per gloss. singu. in clem. vna. in fin. de sequestratio. possession. & fruct. quam singularem not. ibi Card. & Imol. Bald. in Margar. in verbo iu- dex. quæst. clxij. & in verbo, lis. quæst. xxix. scripsi in tract. de sentent. execut. artic. iij. gloss. ij.
- 8 Et nota, quòd nunquàm fit prorogatio ipso iure per contumaciam in iudicem in- competentem, ca. j. & gl. de offic. deleg. nec talis citatio arctat citatum: diuer- sum est si iudex esset competens, sed remoueri posset per exceptionem: quia tunc non excipiendo valet processus. Bald. in l. si qui ex consensu. col. iij. C. de episcopali audien. per gloss. in cle. vlt. vt lite penden. Deci. in ca. si duobus iij. nota. de appel. quia ius excipiendi non durat amplius in absen- tia, quàm in præsentia. Imol. in l. quidam consulebant. ff. de re iudic. Feli. in c. si duobus. Ias. in l. ita demum. C. de procur.

Etiam

Iudex incō-
petēs nō pri-
uat partes
exceptioni-
bus.
Arestum.
Etiam si semel, & iterum fuerit contumax coram incompetente, adhuc poterit exceptiones declinatorias allegare: quia postquam non est iudex, non potest priuare partem exceptionibus: & sic iudicauit Senatus anno 1533. die x. Martij, annullando sententiam conseruatoris Pictauien. eò quòd quidam non Scholasticus conuenerat aliquem, qui noluit comparere, & is priuauit eum suis exceptionibus, ex quo ipse appellauit.

Praxis pro-
nuntiandi su-
per exceptio-
nibus contra
contumacē.
Item oportet quòd super istis exceptionibus pronuntietur, vt consu- 10
luit Deci. conf. cvij. in causa. col. j. Et solet iudex pronuntiare defectus de-
bitè fuisse obtentos, & continuatos, & declarare reum esse verum contu-
macem & deficientem, ac omnibus exceptionibus declinatoriis, dilatoriis,
& peremptoriis cecidisse, & exclusum fuisse, &c. hoc expressè docet Boër.
in decis. Burdeg. q. lxij. minor. in fine.

Contumax
impeditus
restitutur.
Tertiò limita, nisi haberet iustum impedimentum infirmitatis, aut quæ- 11
dam alia, quæ numerauit in tract. de excu. infra, & tunc restituetur non ob-
stante contumacia, & vt vulgò dici solet, *les defaux seront rabatus*. Bartol. in l.
non videtur frustrandæ. ff. de iud. & l. ij. vers. sed quæro quid si processum.
ff. si quis in ius voca. non ierit. Innoc. in c. prætereà. Pan. & Deci. in c. si duo-

Citatio nul-
la nihil facit
cōtra contu-
macem.
bus. de appel. † Quartò nisi hoc à Principe concedatur, vt non obstante 12
stylo possit dictas exceptiones opponere, quod potest Princeps, ca. propo-
suit. de concessio. præbend. Ideò literæ tunc Regiæ impetrandæ essent, vel
nisi ipsa pars purgaret contumaciam, soluendo expensas, tunc ad pristinum
statum reduceretur: ne duplici onere grauaretur, vt scribitur in capite, at si
clerici. in fine. de iudic.

Utilitas de-
fectus intra
annum pe-
tenda.
Quintò, nisi citatio esset nulla: quia hæc non arctat citatum ad compa- 13
rendum, nec ad deliberandum, nec per eam aliquid amittitur. Anton. de
Butr. per illum text. in d. c. prætereà. Roma. conf. xlij. visis. Dec. conf. ccclx.
perscrutatis. col. j.

Sextò fallit, quando actor non accusaret contumaciam, & defectum in 14
termino præstituto, vt debet, iuxta d. l. properandum. §. & si quidem. C. de
iudic. dixi supra eod. artic. j. hoc expressè tenet Boër. in d. l. consentaneum.
fol. 8. Item ex stylo Franciæ est, vt quis utilitatem defectus intra annum
petat, alioqui lapso anno non auditur. capitul. plerunque. vbi Dec. de re-
scriptis. habetur in magno Consuetu. eodem titul. libr. iij. versicul. nota,
en aucun default.

Amisio ex-
ceptioni ob
contumaciam
non nocet in
alia causa.
Septimò limita quo ad tertium, à quo si de nouo conueniretur, etiam 15
coram illo iudice, & conuentus compareret, non perderet declinatorias
propter absentiam, & contumaciam in alia causa commissam. casus singu-
laris in l. si quis libertatem. ff. de petitione hæreditat. Corset. singular. inci-
pien. clausula, in primo: quia res inter alios acta, aliis non præiudicat, vt est
in rubric. C. sic incipiente. alia super hoc vide per Felinum. & alios in capit.
inter monasterium. de re iudicata. & per Iasonem & alios in l. ita demum.
C. de procuratorib.

Et par mesme moyen est permis au demandeur de verifier
la demande, & apres l'enqueste faicte sera la partie adiour-
née

*née pour veoir produire lettres, & titres, & bailler contredits si bon luy
semble, & prendre appointement en droit, sans ce qu'il soit necessaire or-
donner, que le defaillant soit adiourné pour bailler son ny.*

GLOSSA II.

I **Q**UAMVIS olim in tertio defectu, vt dictum fuit, quis amit-
teret defensiones, hodie per istum textum in secundo, & per-
mittetur actori probare & instrumenta, & testes producere ad
probandum sibi deberi id, quod petit, & postquam actor pro-
bauerit, adhuc citabitur reus contumax ad videndum produci instrumen-
ta, titulos, & alia causæ munimenta, & ad contradicendum dictis instru-
mentis, & documentis per actorem productis: qui si compareat, causam
prosequi debet in eo statu, in quo eam reperit. Alex. in l. si perlusorio. §. j. ff.
de appel. Philip. Perus. & alij in c. cum cessante. colum. xj. ver. sed & in his.
illo titul.

2 Et hoc probatur regula, quòd contumax in vno articulo, in aliis est ci-
tandus. gl. not. in c. vlti. de dolo & contu. lib. vj. facit l. aut qui aliter. in princ.
& l. si. §. si. ff. quod vi au clam. Specu. in tit. de cita. §. viso. versu. item licet. col.
iij. & ibi in addi. facit c. praterea. de appell. gloss. & Doct. in c. consuluit. de
of. deleg. Lucas de Penna in l. omnium. C. de omni agro deserto. libro xj.
Bart. in l. statuliberos. §. Stichus. ff. de statulib. & in extrauag. ad reprimen-
dum. in verbo, super dicto crimine. & in verb. per edictum. circa si. in l. con-
sentaneum. & ibi Docto. Boër. C. quomodo & quando iud. Bald. in rubr. de
dol. col. ij. Decis. consil. ccxxij. Alex. consil. cxxxvij. in causa. col. iij. volumi. ij.
Socy. in tracta. de citatio. artic. v. q. xxix. Hippol. in repetitio. l. de vno. nume.

3 224. ff. de re iud. Nico. de Milis. in verbo, citatio. q. lxx. † Et sic licet citatus
ad videndum iurare testes non compareat, tamen debet citari ad produ-
cendum instrumenta, & ad publicationem, atque ad alios actus, teste Luca
in l. si apparitor. col. j. C. de cohortal. lib. xij. Inn. in c. ecclesia vestra. col. j. de
4 elect. † Ratio est: quia contumacia proueniens ratione delicti, dicitur esse
delictum, l. omne delictum. & ibi Bar. ff. de re milit. gl. in l. si filius qui. & ibi
addidi, de interrog. act. Ias. in l. vna. in fi. ff. si quis ius dic. non obtem. Sed in
delictis poena non egreditur terminos delicti, l. rescriptum. in prin. ff. de his
quib. vt indict. l. sancimus. C. de poenis.

5 Secunda ratio est, quia absentia in vno actu etiam iudiciali sibi tantum
in illo actu præiudicat, & non in aliis, gl. no. in cle. sapè. in verb. partibus. de
verb. signi. sequitur Panor. in c. quoniam contra. in fin. de proba. Paul. in l. si
conuenerit. ff. de iurisd. omnium iudi. Barba. in c. j. colum. ij. de libelli oblat.
Fely. in c. cum dilecta. col. xj. de rescri. & ca. si quis contra. colum. iij. ce foro
compet. nec maior debet esse poena, quàm contumacia.

6 Item tacita renuntiatio in vna re, non nocet in alia. Innoc. in c. cum ve-
nissent. circa finem. de testib. Ias. in l. si priusquam. col. ix. nu. 3. de operis no-
ui nuntia.

Item

Item ex diuersis non inferitur, l. Papinianus exuli. ff. de mino. l. fin. de ca- 7
lum. & quia separata nihil commune habent: vt in simili dicit text. in l. na-
turaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. poss. & qui in vno non patuit, hodie
parere potest. l. j. §. si quis adita. & l. filij. ff. ad Tertul. Et instrumentum fal-
sum in vno, remanet verum in aliis, l. si ex falsis. C. de transact.

Amplia etiam procedere in iudicio summano. Socy. consil. cxcv. circa 8
primum. col. pen. versi. confirmantur premissa. in ij. volu. quia in his proce-
ditur sicut in plenariis, nisi in casibus à iure expressis. clem. sàpè. de verbo.
signi. & scripsi in tracta. de sent. executio. artic. ix. gl. ij.

Secundò, amplia tam in ciuilibus, quàm in criminalibus. Bartol. in extra- 9
uagan. ad reprimèdum. in verb. super dicto crimine. & in verb. per dictum.
circa fi. quia in his de maiori agitur periculo, ergo cautiùs erit agendum, &
sic absens non damnabitur saltem quo ad crimen: licèt quo ad interesse
partis, iste text. posset locum habere. l. absentem. ff. de poenis.

Tertiò, amplia tam in curia seculari, quàm ecclesiastica, cum vbique ea- 10
dem sit ratio æquitatis, ergo eadem iuris debet esse decisio. l. illud. ff. ad le-
gem Aquiliam. Fely. in c. j. col. iij. de iudic.

*Confitens
vni non fa-
teatur aliud.*

Quartò, amplia quòd contumax in vno capitulo non habetur pro con- 11
fesso in alio. Bal. in l. generaliter. §. j. de reb. credi.

Quintò, extende tam in contumacia non venientis, quàm in alia. Alb. in 12
l. statuliberos. §. Stichus. ff. de statulib. Bal. in d. l. generaliter. §. j. col. ij.

*Sciētia de-
siderat no-
nam cita-
tionem.*

Sextò, procedit etiam in sententia, vt citatus ad processum, iterum sit ad 13
sententiam citandus. gl. singula. in l. quæsitum. ff. de re iudic. Bald. in Marg.
in verb. citatio. quæstio. lvj. citatus. c. vlti. de dolo & contum. libr. vj. Domi.
Boër. in l. consentaneum. fol. 14. versicu. octauò opponitur. & ibi in additio.
ad eum. C. quomodo & quando iudex.

Septimò, amplia etiam si citatus comparuisset in omnibus actibus, præ- 14
terquam in sententia, vt si sit in ea absens, adhuc erit citandus. Ancha. in
cle. j. de foro compet. Fely. in c. cum olim. col. ij. de testi.

*Noua iuris-
dictio in re-
cit. nouam
citacionem.*

Octauò, procedit etiam si iurisdictio veniret de nouo: vt si locum tenens 15
cognoscit vt iudex Ducis, sed per rescriptum ei mandatur, vt cognoscat
tanquam iudex Regius, debet de nouo citare partes: quia noua est pote-
tas, & noua iurisdictio, ac nouus ordo, l. edictum. ff. de iudic. sic consuluit
Bal. consil. iij. quidam. in v. volu.

*Contumacia
respicit io-
tū iudicium*

Nonò, amplia etiam in multa. Bart. & alij in l. vna. in princ. ff. si quis ius 16
dicen. non obtemp. dixi latè in l. aliud est multa. ff. de verb. signi. † Primò 17
limita. quando contumacia respiceret totum iudicium. cle. j. de dolo. Ioann.
Ang. in c. ecclesia vestra. ij. col. iij. de elect. Ias. in l. si priusquam. col. ix. num.
31. ff. de noui oper. nuntiatio. quia hoc casu in omnibus censetur contu-
max.

Secundò fallit, quando notorium esset defensionem nullam competere. 18
Panor. Felin. & alij in c. cum olim. col. v. de re iudic. Hippoly. sing. xx. Boër.
in repet. l. consentaneum. in iij. oppositio. in fin. C. quomodo & quando iu-
dex. Hippo. plenè in repetit. l. de vno. ff. de re iudica. hoc tamen vsu forensi
vix seruaretur in Francia.

Tertiò

- 19 Tertiò limita, quando citatus esset ad totam causam. Innoc. in c. confu- Citatus ad totam causam.
luit. in fi. de of. deleg. & in c. auditis. col. j. de procu. Bal. in Marg. in verb. ci-
ratio. q. lvj. Philip. Franc. in c. j. de elect. lib. vj. Bal. consil. iij. quidam in v. vo-
- 20 lu. Oldr. confi. xij. quæstio. † Si tamen semel compareret, expiraret vigore
edicti. not. in l. & post edictum §. circumducto. ff. de iud. Berber. in viator. iu-
ris, in rubr. de iudi. in quarta parte. versic. quæro quid operetur. Soci. consil.
cxiiij. circa col. penulti. volu. ij. & posset postea citari per præconem mis-
sum per ciuitatem. Philip. Francisc. in c. ij. de dolo & contu. lib. vj. sed istæ
citationes ad totam causam rarò fiunt in Francia.
- 21 Quartò restringe, quando prima citatio fit cum comminatione, quòd
procedetur ad alios actus non obstante contumacia. gl. in l. si apparitor. C.
de cohorta. lib. xij. Corset. in sing. incip. citatio. in iij. Philip. Perus. in c. j. §. j.
de elect. libr. vj. in curiis Franciæ adhuc solet fieri citatio ad singula capita:
- 22 vt vidi in multis curiis. † Quintò limita, quòd contumacia repellit in vno Judex in prima cita-
tione potest
declarare
eodémque negotio, secus in alio, & inter alias partes. gloss. in l. sed & si per
prætorem. §. sed si dum decreto. ff. ex quib. cau. ma. & Ial. in l. priusquam. ff.
de no. ope. nuntiat. † Sextò modera, quando iudex ob contumaciam vellet absente con-
tumacem.
eum declarare contumacem: quod potest sine alia citatione, c. j. de iudic. ca.
certum. xj. q. iij. cap. querelam. de procu. etiam si ille contumax posset se de-
fendere allegando causam probabilem, cur non comparuit. Bart. & Alex. in
l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infect. Barba. consil. xvij. in primo volumine.
in Francia citatur iterum, vt dixi superiùs.
- 24 Septimò restringe, quando esset citatus ad actum, qui haberet depen- Citatus in
vno conexo-
ram in alio
cessorur ef-
se citatus.
dentiam, vel connexitatem necessariam cum actu, de quo fuit citatus. cap. si
capitul. §. j. & ibi Docto. de concess. præbend. lib. vj. Fely. in c. cum olim. col.
ij. de testib. Hippol. in rub. ff. de fideiuf. q. xxv. nu. 192. quia accessorium se-
quitur naturam sui principalis, l. cum principalis. ff. de regu. iur. & regul. ac-
cessorium. illo tit. lib. vj.
- 25 Octauò modera, quando citatus ascenderet equum, & statim post cita- Citatio iu-
ris.
tionem iret in partes longinquas, & hoc iudici constaret. Bald. in l. ij. in fin.
C. quomodo & quando iudex. Alex. in d. §. Stichus. l. statuliberi. ff. de statu-
liber. in addi. ad Bart. adhuc tamen esset citandus: quia fortè potest procu-
ratorem reliquisse, vel consanguineo mandatum dedisse.
- 26 Nonò non procedit in citatione iuris, pro qua quis tenetur venire in-
structus. c. j. & ibi Philip. Perus. de elect. libr. vj. quam elucidavi in tracta. de
citatio. supra.
- 27 Decimò limita in pœna respiciente processum, vel accessoria, vt in ex- Ex prima
contumacia
non taxan-
tur expense.
pensis, in quibus iudex condemnare poterit sine noua citatione. Cyn. &
alij in l. sancimus. C. de iud. Bar. & ibi Alex. in addi. ad eum. in l. desertorem.
§. si ad diem. ff. de re mi. & hoc quando debentur ratione contumaciæ. Inn.
in c. calumniam. de pœnis. Felyn. in capit. j. colum. iij. de iudic. Secus si de-
bentur ex eo quòd temerè litigauit. c. j. de restit. spol. lib. vj. Nico. de Milis in
verb. citatio. quæ. lxx. in Francia tamen iterum solet reus citari, vt superiùs
dixi.
- 28 Vndecimò, quando citatus ad vnum actum diceret se nunquam compa- Causa asse-
riturum

*vens se nun-
quā compa-
riturum.*

riturum coram illo iudice, à quo citatur, vel nunquam venturum: secus si simpliciter diceret se nolle venire: quia licet nunc venire nolit, in alio forte actu veniet. Gloss. Doctor. & alij in d. c. ij. de dolo. lib. vj. Bart. in l. ex consensu. §. si. ff. de appel. glos. in clemen. vna. de dolo. & ibi Docto. c. vno. de milite vassal. qui contumax est. in vsib. feudor.

*Recedens
tāquam ap-
pellans non
est amplius
citandus.*

Duodecimò fallit, quando quis recedit appellans, tunc dicitur contumax, & videtur protestari, quòd de cætero non vult sub eodem iudice litigare. c. si. de dolo & contumac. libro vj. clemen. vna. illo titulo. Ideò amplius non est vocandus: secus in alio contumace. Innoc. pulchrè in c. ad petitionem. col. j. de accus. Oldra. d. consil. xij. quæstio. in fin. alia vide per Boër. in repet. l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex.

Idem Article XXVII.

**Articu-
lus no-
nus.**

Qu'au parauant que donner aucunes sentences contre les defaillans contumax, & non comparens, le demandeur sera tenu faire apparoir du contenu en sa demande.

G L O S S A V N A.

*Actor etiā
contra contu-
macē debet
suam peti-
tionem ve-
rā probare.*

Arrestum.

NTE QVAM sententia definitiua proferri possit contra absentem, petitor probare debebit contenta in petitione vera esse, aliàs non obtinebit: sed contumacia rei punietur. l. prope- randum. §. & si quidem. C. de iudic. constare enim debet, li- queréque Prætori debitum esse, text. in l. hæc autem. §. j. ff. qui. ex cau. in posses. eat. & reprobatus fuit contrarius Castelleti stylus in iuridicis con- uentibus Molinis habitis anno 1540. die xvij. Septembris. † Et cùm olim iuramento partis staretur, dabatur materia peierandi: ideò per istum text. hoc probare oportet. hodie etiam pars tenetur petitionem suam iuramento firmare veram esse, si ex suo pendeat factò, secus si ex alieno: quia tunc suf- ficit iurare se credere eam esse veram: scilicet ratione ignorantia, quæ hic legitimè solet interuenire, l. qui in alterius. ff. de regul. iur. & inferiùs dice- tur, & probatur etiam in l. ij. §. quòd si actor. & sequent. C. de iureiur. pro- pter calum. dand. & ita docet Masuer. in sua practic. tit. de contumacia, vers. item si ad diem. Iacob. Rebuff. per illum text. l. si apparitor. C. de cohortali. lib. xij.

*Qualiter
procedatur
contra ab-
sentem.*

Notandæ sunt insuper quædam conclusiones, qualiter procedatur de iure contra absentem in causis ciuilibus: quarum prima est, quando ali- quis non potest reperiri, nec eius procurator, vt pote quia iusta de cau- sa est absens, videlicet studiorum, vel alia, de quibus in l. final. ff. de in in- tegrum restitutio. practica iuris est vt iudex committat seruienti, quòd perquirat dictum absentem: & si non possit inueniri, detur curator bo- nis absentis ad requisitionem creditoris, & postea ille curator poterit con- ueniri, & condemnari: & executio fiet in bonis absentis, l. ab hostibus. §. j. ff. ex quibus causis maiores. l. ignorare. vbi Bartol. & Paul. C. de restitut. mi- lit. & in rubric. ff. de curato. bon. dando & adhuc seruari petest in Francia.

Secunda

- 4 Secunda conclusio est, quando aduersarius fuit citatus, & ante litem contestatam est contumax, tunc contra eum procedetur ad missionem ex primo & secundo decreto, iuxta. c. fin. §. in aliis. vt lite non contestata. glo. in c. consultationibus. & ibi Doct. de offi. delega. l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infe. Sed ex iure harum Ordinationum procedetur vt hic. Primum de creta quando decernitur & secundum.
- 5 Tertia conclusio quando aduersarius non est absens, sed occultat se, & latitat, ne citatio ad eum perueniat, tunc habetur pro citato, quantum ad missionem in possessionem, l. Fulcinius §. j. ff. quib. ex caus. in pos. eat. Deci. in d. c. consultationibus. in hoc casu debet fieri citatio domi: vt dixi supra in artic. j. de citatio. & tertia ex officio iudicis decernetur citatio: vt dictum fuit artic. supra proximo. Latitas habetur pro citato.
- 6 Quarta conclusio, licet de iure Codicis absente actore post litem contestatam reus deberet absolui ab obseruatione iudicij, l. properandum. §. & si quidem. C. de iudi. iure tamen nouissimo poterit reus procedere absente actore, & iustificare suas exceptiones, & absoluetur non solum ab obseruatione iudicij, sed & definitiue procedetur. Authen. qui semel. C. quomod. & quand. iud. qua praxis in curiis Franciae seruat, quando reus. vult probare. alioqui absoluetur ab obseruatione iudicij, & instantiae. Et reus non tenetur per istum text. probare suas defensiones absente actore: quia hic tex. de actore loquitur, & non de reo: ideo in eo locum non habet, per l. cum praetor. ff. de iud. sed absente actore reus etiam si nihil probauerit absoluetur ab instantia, per l. qui accusare. C. de edend. l. circa. ff. de prob. Actore absente reus duplici modo potest procedere.
- 7 Ibi in text. *le demandeur sera tenu faire apparoir du contenu en sa demande.* Colligitur quod iudex non debet condemnare contumacem ad id, quod actor petit, nisi actor hoc probauerit: liquere enim praetori debet antequam condemnet. l. haec autem. §. j. ff. quib. ex caus. in pos. eat. Alioqui in potestate actoris esset extorquere summam non debitam ab absente: ideo iura his malitijs obuiant, l. in fundo. ff. de rei vendica. Actor absente reo etiam debet probare.
- 8 Facit quod consuluit Barba. consil. xliij. scribitur. colum. v. & seq. in j. volu. num. 9. quod si iurisdictio competeat vicario ratione impedimenti existentis in suo collega, si non appareat de impedimento illius collega, non poterit vicarius cognoscere. c. scitatus. de rescriptis, & oportet quod probetur illa qualitas, & pronuntietur super ea, teste Inno. in c. Romana. §. contrahentes. de foro compe. in vj. Colliga vt possit sine collega procedere, tenetur probare impeditum esse collega.
- 9 Etiam consuluit Ange. Florentiae, quod si potestas debeat exequi sententias latas in causa mercaturae, prius tamen debet sibi constare esse latas in illa causa mercaturae. c. j. de foro competen. in vj. vt refert, & sequitur idem Barb. consil. lvj. à Ioue. col. iij. in iij. volu. pro hoc facit text. in §. planè. de testa. mili. in Instit. quod etsi valet militis testamentum coram duobus testibus, oportet tamen constare quod à milite factum sit. Probatū debet esse priuilegium an tequam vi illius exequatur sententia.
- 10 Præterea clericus potest torqueri si infamis sit, vel diffamatus de crimine, c. j. de deposit. Oportet tamen quod prius constet de infamia, seu diffamatione, vt consuluit Barb. consil. xlvij. scribitur. col. xvj. in j. volu. & Doct. in d. c. j. de deposi. sic & hic constare debet debitum esse actori, antequam reus absens condemnetur. quod est utile. Infamia in clerico probatam esse oportet vt torqueri possit.

Articulus
decimus.

Que les vrais contumax ne seront receus comme appellans: ainçois quand par la deduction de leurs causes d'appel, & defenses au contraire, il appert que par vraye desobeissance, & contemnement de iustice, ils n'ayent voulu comparoir, seront declarez non receuables, comme appellans, & ordonné que la sentence dont a esté appellé, sortira son plein & entier effect, & executée nonobstant oppositions ou appellations quelsconques.

GLOSSA VNA.

Verius contumax non appellat.

STATVITVR in hoc text. quòd condemnatus per contumaciam veram non appellat: & hic articalus est iuri conformis, ca. fi. §. sunt etiam. quorum. ij. quæst. vj. & l. ex consensu. in fi. ff. de appel. Glo. & Doc. in clem. vna de dol. & contu. vnde si Titius citatus, & inuentus non comparuerit, & ego ostenderim me mutasse ei decem aureos, & citatus bis, & vt leges Regiæ disponunt, non venerit, si demum à iudice condemnatus fuerit, appellare non poterit, l. j. C. quorum appel. non recip. l. properandum. §. cum autem. C. de iudic.

Requisita
in text. no-
nem.

Et sic ex hoc tex. sequentia requiruntur. Primò quòd iste sit citatus, & in ius vocatus, alioqui non posset dici contumax: idem tamen dicerem, si iussus fuerit verbo à iudice venire, & non venerit, per l. ij. C. quomodo & quando iudex. vbi addidi, & in tracta. de citatio. supra. † Secus si iussus exhibere per contumaciam non exhibuerit. is enim appellat: vt in l. creditor. §. j. ff. de appellat. super cuius intellectu aliquando cogitavi diuersitatis rationem: sed inuenio contumacem in non veniendo non rectè prouocare, quia in eius potestate fuit ante diem præstitutum pro tribunali respondentem aut defensum, edicti denuntiationem rumpere, l. ex consensu. §. fi. ff. de appellatio. sed iussus exhibere, fortè non potest exhibere, quod iussus est: tamen iudex non iure condemnauit eundem, ideò appellare poterit: vt pleniùs dico in intellectu nouo ad illam legem.

Intellectus
ad l. credi-
tor. in fi. de
appel.

Secundò requiritur, quòd is citatus fuerit in sua persona apprehensus: alioqui si citatus domi in persona domesticorum esset, diceretur fictus contumax: gloss. in d. cle. vna. de dol. cap. venerabilibus. §. porrò. de senten. excom. in vj. & is appellare posset id est ad peremptorium. in fin. ff. de iudi. l. ab eo. C. quomodo & quando iudex.

Tertiò requiritur, quòd vocatus & inuentus non comparuerit: alioqui si iudice sedente pro tribunali compareret, non noceret ei contumacia, l. penul. ff. de in integr. resti. & superiùs scripsi ar. v. docet & Soci. in tract. fallen. regu. lxxij. contumax. verus.

Manifestus
contumax
quia.

Etiam si dum citaretur dixisset se non venturum: quia is manifestus dicitur contumax, d. c. venerabilibus. §. porrò. & seq. de senten. excom-
muni

munica. in vj. & quamuis aliqui velint dicere verum contumacem, & manifestum eundem esse, ego tamen existimarem esse differentiam: scilicet manifestum eum dici, qui apprehensus dixit se non venturum, vt in d. §. portio. & in §. secus. sic dicitur fur manifestus, qui deprehenditur in furto, vel cum refurtiua, antequam ad locum, quò destinauerit perferre, peruenerit, l. iij. cum l. seq. ff. de furt. sic cum dixisset se non venturum, manifestè apparet eum contumacem: quia loquela sua manifestum eum facit.

- 7 Verum eum existimarem contumacem. cuius personam apparitor apprehendit, & illicitationes intimauit, & ex contemptu & inobedientia vocatus non venit, nec vlla prepeditus causa, quia tunc verus debet dici contumax: vt dixi in l. natura. & in l. verum. ff. de verb. sign. quia verè citatum & apprehensum eum apparet. *Contumax
verus quis*
- 8 Fictum autem eum existimant, quem citationes non apprehenderunt, sed in domicilio citatus est. Et eò dicitur fictus ad differentiam veri, & quia ius fingit citationem ad suam peruenisse notitiam per domesticos, & eum per contemptum non venisse, quod verè non apparet. Doct. in l. consentaneum. cum authen. ibi posita. C. quomodo & quando iudex. *Fictus contumax quis.*
- 9 Vnde ad hoc, vt verus dicatur contumax, non requiritur quòd dicat se non venturum, sicut in manifesto, sed oportet quòd ipse apprehensus fuerit, & noluerit venire, per hunc text. ibi, *que par vraye desobeissance, & contemnement de iustice ils n'ayent voulu comparoir*: non requirit iste text. quòd dixerit se non venturum. *Vera inobediencia, & contemptus quando dicitur.*
- 10 Quartò, requirit iste tex. quòd non comparuerit ex vera inobedientia & contemptu. Vera inobedientia præsumitur eò quòd apprehensus non venit, l. vna. ff. si quis ius dicen. non obtemperauerit. & l. si quis ex aliena. de iudic.
- 11 Etiam eò ipso quod vocatus, & apprehensus non venit, dicitur verus inobediens, & contemnere iudicem, l. litigatores. in prin. ff. de arbit. *Apparens contumacia quando dicitur.*
- 12 Quintò, etiam hic tex. requirit, quòd hæc inobedientia appareat, & contemptus, ibi, *il appert*. quia de his quæ non sunt, & non apparent, idem est iudicium, l. duo sunt. ff. de testa. tute. Apparere dicitur eò ipso quòd is apprehensus non venit, nec aliter docendum est per partem, quæ præsumptionem habet pro se, & contumax contra se, ideò ipsi onus incumbit probationis. Bar. & alij in l. admonendi. ff. de iureiur. l. ei qui. ff. de proba.
- 13 Sextò, requirit iste text. quòd hic in ius vocatus noluerit venire, ibi, *qu'ils n'ayent voulu comparoir*. Ergo si probet per valetudinem aduersam, vel quòd in via fuerit detentus: vt habetur in c. venerabilibus. §. idem est. de senten. excom. in vj. tunc appellare posset, vt hic à contrario: & scripsi in tracta. de appel. artic. vij. gl. ij. tria igitur iste tex. not. primò, inobedientiam, secundò contemptum, tertio nolle comparere.
- 14 Et sic non sunt paria hic nolle, & non posse, sicut in materia substitutionum, in l. cum proponas. C. de hæred. instit. Bart. & alij in l. j. ff. de vulgar. *Verus contumax non potest se opponere, nec restituatur.*
- 15 Septimò, sicut hic verus contumax non auditur appellans, ita non auditur opponens, quia in hoc regno Franciæ de consuetudine, & lege regni non auditur condemnatus, nisi per appellationem. & hic prohibetur

appellatio, ergo & præcedens, scilicet oppositio. l. ad legatum. ff. de procur. scripsi in Tracta. de liter. oblig. articu. j. in j. Tomo. nisi per literas concedatur, aut purgata fuerit contumacia.

*Restitutio-
nem petere
an possit cō-
tumax.*

Octavo, hic verus contumax non potest petere restitutionem in inte- 16
grum, per text. sumendo à contrario, in l. Diuus. ff. de in inte. restit. alioqui
non puniretur contumacia, imò commodo ei esset, & hoc sentire videtur
Inno. in c. cum olim. col. ij. in verb. citatus. de dolo & contu. & Bal. in Mar-
garit. in verb. contumacia. q. xxvii. nisi fuerit minor, l. minor etiam. ff. de mi-
no. in Francia aliquando per literas Regias hæc restitutio conceditur.

*Supplicare
an possit ve-
rus contu-
max.*

Nonò, supplicare etiam prohibetur, gl. & Doct. in l. fi. C. vt lite penden. 17
Imol. in l. ex consensu. §. fi. ff. de appel. refert Carolus Ruinus, consi. clvij.
de tribus. col. pen. in v. volu. scripsi in tracta. de suppli. in j. Tomo.

Erat tamen ius Regi Lacedæmoniorum, vt si ab Ephoris vocatus, pri- 18
mæ & alteri iussioni non pareret, contumacia fraudi non esset. Tertiæ tamē
nisi paruisset imperio, cogi poterat, teste Alexan. in libr. Genial. dier. vj. c.
xxiiij. intelligenda sunt prædicta, quòd verus contumax non potest suppli-
care proponendo erratum esse à Senatu, qui eum condemnauit: quia oportet
errorem interuenisse, vt dixi in d. Tracta. sed supplicationem Regi vel
Cancellariæ porrigere poterit, vt statim dixi, & in tract. de suppli. in j. Tom.

*Articulus
vndeci-
mus.*

FRANÇOYS Artic. xxix. des publiées M. D. XXXIX.

*Et s'il y auoit quelque doubte sur la contumace, & que l'appellant
allegast aucunes defenses peremptoires, dont il feist promptement
apparoir, à tout le moins sommairement, luy sera donné vn seul
delay, pour informer plainement de sesdites defenses, tant par
lettres, que par tesmoings: & sa partie au contraire, à ses despens:
pour le tout rapporté, leur estre fait droict sur la cause d'appel,
sans autre delay, ne forclusion.*

*Requisita
in textu.*

GLOSSA VNA.

EX HOC articulo notanda sunt sequētia. Primò requiritur,
quòd dubium sit super contumacia, quia fortè contumax dicit
se non à viatore apprehensum, vel à latrunculis captum in iti-
nere, dum cōparere cupiebat, c. venerabilibus. §. porrò. de sen.
excom. in vj. & sic dubitatur an contumacia vera sit, vel procuratorem mis-
sum à latronibus interfectum. l. cum à matribus. C. qui petant tuto. & du-
bium etiam dicitur per partis negotiationem. l. fi. C. quib. ad liberta. pro-
clama. non licet. nisi quod negatur, notorium esset. glo. in l. post rem. ff. de
transactio. 2

Secundò, requirit hic text. quòd appellans alleget se habere perempto-
rias exceptiones, videlicet quæ semper locum habent, nec euitari possunt,
l. iij. ff. de except. §. appellantur. illo titu. in Institu. de illis scripsi abundè in
arbore exceptionum. & plenius in Tracta. de except. 3

Et sic non haberet locum, si diceret se habere exceptiones dilatorias,
quas

quas amisit ratione contumaciæ, vt superiùs dixi, & sic eas non recuperabit ratione dubij: nam quod extinctum est, non potest restitui, l. qui res. §. aream. ff. de solu.

- 4 Tertiò, vult hic text. quod statim fiat probatio illarum defensionum, id est, die præstituta ad appellandum: nam si fuerim in ius vocatus, vt recognoscerem scedulam, die præstituto non adfui, scedula fuit habita pro recognita, & ego condemnatus ad summam in illa contentam, appello, dubitatur de contumacia, si illo appellationis discutiendæ die, allegem acceptilationem, & saltem summariè probem, non repellar à prosecutione appellationis, sed dabitur mihi dilatio ad probandum dictam acceptilationem, quæ parit exceptionem peremptoriam, per §. item per acceptilationem. quib. mod. tollitur oblig. in Insti. vide gl. de his defensionibus in c. j. de litis contest. in vj. dixi in tract. meo, exceptio.
- 5 Quartò, potest appellatus expensis appellantis contumacis probare contra illam solutionem allegatam, vel aliud adducere remedium, quod sibi competere dicit per istum tex. & hoc est introductum in odium contumacis, vt damno expensarum coerceatur, l. sancimus. C. de iudi.
- 6 Quintò, probatione hincinde facta causa appellationis decidetur, in qua si iustè se appellasse ostenderit, obtinebit: alioqui succumbet, l. hi qui. C. de appel.
- 7 Vltimò, non requiritur aliqua exclusio ad iudicandum processum, ibi *sans autre delay, ne forclusion*, hoc tamen non seruatur in Parlamento, in quo vix sine exclusione proceditur, & iudicantur processus.

FRANÇOYS Article XXV. des publiées

M. D. XXXIX.

Qu'es matieres criminelles par vertu du premier default donné sur adiournement personnel, sera decerné prinse de corps: & s'il y a deux defaux, sera dict qu'a faute de pouuoir apprehender le defaillant, il sera adiourné à trois briefs iours, avec annotation & saisie de ses biens, iusques à ce qu'il ayt obey.

Articulus duodecimus.

GLOSSA PRIMA

IC articulus conueniret etiam inferiùs materiæ criminali, sed sed quia loquitur de contumacia, etiam hic bellè conuenit, sicut videmus sæpiùs leges repetitas in duobus titulis, quia ambobus conueniunt: vt l. si quis in conscribendo. C. de epif. & cler. cui

Leges repetita pro materiis in diuersis titulis.

titulo conuenit, quia ibi agitur de clerico, an possit fori priuilegio renuntiare: etiam est eadem l. si quis in conscribendo. C. de pact. videlicet an valeat pactum, vt quis fori priuilegio renuntiet: item duæ eadem leges habentur in l. mulieres. C. de incolis. lib. x. & l. mulieres. de digni. lib. xij. quas etiã ambobus titulis cernes conuenire, si eas conspicias.

- 2 Aduertendum est quòd rumore perlato ad iudicem, quod crimen sit commissum, ipse de eo inquirere debet, c. qualiter. de accusa. & inquisitio postea facta ostenditur procuratori Regis, qui si videat testes deponere aliquem Titium hoc commississe crimē, aut quod est persona fugæ suspecta, tunc procurator requirit, quod is capiatur, & prehendatur vbicunq; inuē-

Praxis super criminibus.

ijj. To. Commen. Do. Rebuff.

l iij

rus fuerit, & sic solet iudex decernere, itaque informationes debent præcedere prehensionem, siue quam dicunt capturam, l. nullus. vbi Saly. C. de exhib. reis. Purpura. in l. magistratibus. col. j. nu. 12. ff. de iurisd. omn. iudic. scripsi regulam cum limita. in interpre. l. diuus. ff. de senatusconsult. Silan.

Citatio personalis quando decernatur.

Si verò talis sit hic, de quo quæritur, quòd in eo nulla sit verisimilis fugæ suspitio, vt quia diues est, vel habet in Regno optimum officium seu beneficium: tunc procurator requirit, quod citetur in personam compariturus, & iudex hoc decernit. Sed si is præsto adesse iussus, & citatus personaliter non compareat, tunc iudex decernit eum apprehendendum, & capiendum vbicunque inuenietur, extrà tamen loca sacra: vt hic dicitur: & ista est communis Regni curiarum praxis.

Citatio ad tres breues dies.

Si autem non inueniatur, vt capi possit, iterum domi citabitur, qui si adhuc non compareat, decernetur eum citandum ad tres breues dies (vt dicunt quod fundatur in l. inter. ff. de publ. iudi. & scribitur in tit. des proces criminels, inferius. & hoc docet plenè Io. Milius in sua praxi criminal.

Auec annotation & saisie de ses biens iusques à ce qu'il y ait obey.

GLOSSA II.

SI CITATVS ad tres breues dies non compareat, annotari illius bona & saisiri debent, donec obedierit iudicis præcepto, id est personaliter comparuerit.

Annotatio quid sit, & quare fiat.

Annotatio est bonorum rei absentis conscriptio, & consignatio: vnde cum hic reus est contumax, iudex cum suo Actuario, seu Grapherio accedit ad domum accusati, & inquiret de bonis illius & omnia conscribi curabit per actuarium, iuxta l. si quis intra. C. de bo. dam. docet Spec. in tit. de accus. §. si. versic. vt autem. & versic. sed qualiter.

Pendente processu annotantur bona: & describuntur.

Quamuis de iure bona alicuius non sint capienda pendente processu, sed possunt resistere omnes quorum interest, l. prohibitum, & l. defensionis. C. de iure fisc. li. x. neque enim inaudita causa quenquã damnari æquitatis ratio patitur, l. j. ff. de requi. reis. tamen bona accusati contumacis annotari, ac describi iure possunt: vt hic, & docet Rebuff. in d. l. defensionis. per l. j. & ff. de requi. reis. & Iac. de Bello visu in sua praxi, titu. de fuga reo. nu. 33. Ideò fit ista annotatio. vt annotandus sui copiam faciat, l. j. ff. de requi. reis. quem si præstiterit, bona se purgando intra annum recuperare poterit, l. si. ff. illo tit. & ne vlla fraus in bonis illis interim fieri possit, siue bona confiscari debeant, siue absentis restitui, d. l. defensionis. & l. prohibitum. & Spe. in d. tit. de accus. §. si. versic. fit autem annotatio. Ideò huius annotationis reus est certiorandus, si inueniatur. Bar. & alij in d. l. j.

Annotatio propter quod fiat.

Recuperat reus contumax quando cunque rediit sua bona saisita. Iuris venerationis obseruatio in annotatione bonorum.

Hodie in hoc Regno Franciæ, bona rei contumacis annotantur, & describuntur, saisuntur, & traduntur commissariis gubernanda, & regenda, & quodocunque venerit reus, potest solutis expensis contumacialibus, bona (si se purgauerit) recuperare, vt abundantius dicam, cum opere pretium fuerit in ij. parte inferius in materia criminali. † quamuis de iure si citatus secundum iuris ordinem annotationem patiebatur, post annum non audiebatur super bonis, l. j. & ij. C. de requi. rei. & d. l. fin. sed super crimine sem

ne semper, d. l. ij. C. de requi. reis. si verò annotatio non erat facta secundam iuris formam, id est, omiſſa citatione, tunc audiebatur reus etiam post annum super bonis, vt docet Iacob. de Bello visu in sua prax. tit. de fuga reor. nu. 12. & seq. Hactenus de ista annotatione.

FRANÇOYS Article CXXI. des publiées

M. D. XXXIX.

Que les Conseillers de nos Cours souveraines ne donneront point de defaux à la barre, ni ailleurs, sinon aux procureurs des parties, & non aux clerks, ne solciteurs.

Articulus
decimus.
tertius.

GLOSSA VNA.

Contumacia
à quo peten-
da.

XSTE articulus tollit fraudes, quæ olim fiebant: nam conueniebant quandoque procuratores de controuersia inter ipsos decidenda, vt fieri est solitum, & interim & clerici, seu famuli illorum, seu partium sollicitatores, petebant contumaciam contra partem: ob id statuit hic, ne Consiliarij contumaciam concedant contra absentem, si non fuerit petita à parte, vel eius procuratore, vt tradunt Doct. in c. j. de iudic. & sic vides contumaciam à parte, vel à suo procuratore peti debere, l. consentaneum. C. quomodo & quand. iudex. l. ad peremptorium. ff. de iudi.

2 Vnde si magistratus non inquisierit de delicto, quia non fuerit requisitus, non debet puniri, si non erat notoriū, l. j. §. magistratibus. ff. de magist. conuenien. vbi Bal. dicit esse tex. ad excusationem iudicum, etiam si primus iudex teneretur, tamen non tenebitur iudex appellationis, vel Parlamentum, quod de appellatione cognoscit, vt alibi scripsi: & per hoc excusauit quendam Præsidentem Curie supremæ, negligentia notatum.

Magistra-
tus non in-
quirit de
delicto an
puniat

3 Item notandum est, quòd iudex interloqui debet, & pronuntiare, alioqui vix pars excluditur: vnde iudex debet lapsò termino pronuntiare illum contumacem, & amplius non esse audiendum, alioqui poterit probare, vel facere, lapsu termini non obstante, vt Ang. & Imo. dicuntur in l. quadiu. ij. ff. de acq. hæ. & Ang. in §. idem iuris. col. pe. & §. appellatur. col. ij. de exce. p. in Institu. vbi dicit procuratores, & aduocatos debere esse cautos, vt in termino accusent contumaciam, & procurent, vt iudex pronuntiet absentem contumacem, & amplius super illo audiendum non esse. hoc etiam docet Capol. cautel. clxyj. vt quis post. sequitur Hippol. consi. cxxix. super criminibus. nu. 30. & seq. Iacob. in l. destitisse. in fi. ff. de iud. & abundè Geor. Natan. in repet. cle. sapè. §. & quia. in glo. non obstante. col. xij. de verbo. sig. & hoc in curiis Franciæ seruari solet.

Excludi pars
debet, alio-
qui actus
etiam post
tempus fa-
cere poterit.

4 Effectus seu pœnæ contra contumaces hæ sunt. Prima in criminalibus hæc est, vt si iussus præsto adesse, & vt dicitur, personaliter comparere. si inquam contumax sit, capietur, l. j. §. administrationem. C. vt omnes iudi. tã ciuil. quàm militar. & ibi not. & superiùs scripsi art. proximo. In ciuilibus verò ad multam, si non venerit solet condemnari, vel procedi: vt dixi supra art. viij. & dicitur in materia criminali.

Pœna con-
tra contu-
maces.

5 Secundò, contumax exilio dari, & vt vulgò dici solet, banniri. authen. iij. To. Commen. Do. Rebuff.

item quæcunque communitas. C. de episco. & cler. & in c. nullus. vbi gl. & Docto. de præsum. Bart. in l. absentem. ff. de pœn. Berber. in viator. iuris. tit.

Clericus à laicis iudicibus an exilio dari possit. de iud. in iij. parte, versic. quæro igitur de practica. & Bene. in repe. c. Raynutius. in verb. mortuo. j. nu. 146. cum seq. de testa. clericus tamen à seculari non solet banniri, c. ij. de cler. excom. sed laici solent ei interdicerè regno, vel suo territorio ita pronuntiauit do. Præses à sancto Andræa contra clericum, qui falsum in nominationibus commiserat, anno domini. 1540. in vigilia Assumptionis beatæ Mariæ, pleniùs alibi dicam.

Arestum. Tertio, fit bonorum annotatio contra contumacem, l. j. & vlt. ff. de requi. 6 reis. & superiùs dictum fuit art. xij.

Contumax potest modicè castigari. Quarto, contumax potest modicè castigari: vt docet Flori. in l. si is cum quo. col. j. ff. comm. diui. per l. magistratibus. ff. de iuris. om. iud. quæ tamen nihil, vel parum ad hoc facit, nec seruatur hæc pœna in curiis Franciæ.

Attestatio persona ob contumaciam. Quinto, prouidetur contra contumacem per personæ arestationem, l. ij. 8 C. de exactor. tributo. lib. x. quæ licet in debitore publico loquatur, habet tamen etiam locum quoad hoc in priuato contumace, vt asserit idem Flor. in d. l. si is cum quo.

Pignorum captio in contumacem. Sexto, per pignorum captionem prouidetur: vt in d. §. si verò reus. in 9 Instit. de satisfd. facit l. cum eo. ff. ad leg. Iuliam pecula.

Priuatur officio & beneficio contumax. Septimo, contumax priuatur officio, & beneficio. §. si clericus. & §. seq. 10 de pace tenend. & eius viola. Docto.

Litigantium utroque non comparente quid iuris. Octauo, fit sequestratio ob contumaciam, l. si fideiussor. §. si. & ibi. latè 11 Iaf. ff. qui satisfd. cogant. l. Imperatores, §. si. de appell. scripsi in tract. de sequestris infra.

Alienatio ab contumaciam prohibetur. Nonò, iudex ob contumaciam, alienationem rei interdicerè potest, l. 12 prospexit, ff. qui & à quib. l. de pollicitationibus, ff. de pollicita. Iorda. Bricius in repet. §. contrahentes. in vlt. oppos. de foro competen. lib. vj. Ludou. Rom. consil. ccxlj. & Alex. consil. ciiij. visis. num. 9. in ij. vol. Iaf. in §. j. nu. 80. de actio. in Insti. & in d. l. si fideiussor. §. si.

Solui non potest contumaci. Decimo, potest prouideri contra contumacem, ne ei soluatur, l. fin. ff. de 13 requi. reis. cui alias solui potuisset, etiam criminis postulatio reo, l. reo. ff. de solutio. Iacob. de Bello visu in repe. §. contrahentes. num. 124. cum seq. de foro competen. lib. vj.

Mulctatur contumax. Vndecimo, potest contumax ad mulctam siue emendam condemnari, l. 14 vna. ff. si quis ius dicen. non obtemper. l. j. & per totum. C. de modo mulctan. dixi in l. aliud est mulcta. §. si. ff. de verb. signif. & si post condemnationem contumax impetret literas, vt contumacia annulletur, literæ tamen non comprobabuntur quò ad conductorem mulctarum: sed eisdem mulcta dabitur: vt censuit Senatus anno 1536. die vj. Martij. pro conductore mulctæ loci de Pontoyse.

Arestum. Duodecimo, contumax perdit actionē, l. ij. §. quòd si actor. C. de iureiur. 15 prop. calū. dand. quòd est verū si iudex hoc proferat, alioqui non ipso iure.

Denegatur audientia contumaci. Decimotertio contumaci denegatur audientia, l. sed & si per prætorem. 16 §. sed & si dum decreto. ff. ex quib. caus. maior. Ludo. Rom. in repet. l. si verò. §. de viro. col. xliij. fallen. xlvj. ff. sol. matr.

- 17 Decimoquartò, potest destrui domus contumacis, l. si is cum quo. & ibi Alber. Bal. & Floria. ff. commun. diuidum. Bar. in l. Atteius. §. ult. ff. de aqua pluuiarum arcen. Alber. in l. quid ergo. §. poena grauior. in fin. de his qui notan. infam. §. conuenticula. de pace iuram. firm. Bal. in l. & si Seuerior. in fin. C. ex quib. caus. infa. irrog. c. foelicis. de poen. in vj. Ioan. And. in addit. ad Specul. in rubr. de iureiur. & in rubr. de poenis. *Contumacia domus destrui an possit.*
- 18 Hodie non habet locum, quia domus non peccauit: ideò non debet destrui. §. oportet. in authen. de mand. Prin. col. iij. & ne vrbs deformetur ruinis, l. cætera. ff. de lega. j. nisi speciali statuto, aut consuetudine esset permiffum. Floria. in d. l. si is cum quo. vel propter hæresim, læsam maiestatem, aut propter rebellionem, ob quam etiam ciuitas subiicitur aratro, vt Carthago. dicit gloss. in l. si vsusfructus ciuitati. ff. quibus mod. vsusfruct. amitta. & illas tunc non licet reedificare sine Principis indulgentia. Benedic. in c. Raynuttius. in verbo, domum. num. 25. de testamen. *Domus quã do possit eueri ob crimen.*
- 19 Domus tamen clericorum non debent destrui, etiam ex mandato Principis statuentis domos delinquentium destruendas, vt firmat Benedic. vbi suprã. dicens ita Philippum Franciæ Regem constituisse. *Domus clericorum nõ est destruenda.*
- 20 Decimoquintò, potest iudex providere cõtra contumacem, ne de domo sua egrediatur, l. si. ff. de inter. & releg. no. in §. si iudex. de pace tenenda & eius violat. Iac. de Bello visu, in repet. §. contrahentes. nu. 125. cum seq. de foro compet. lib. vj. vbi ponit alia remedia contra contumaces. *Prohibetur contumax domo egredi.*
- 21 Decimosextò, contumax excõicatur, c. j. de sen. excõ. in vj. gl. in ca. quere lam. de proc. & in c. de illicita. xxiiij. q. iij. Bal. & Ia. in l. iij. no. v. C. de proc. *Excõmunicatur contumax.*
- 22 Decimosseptimò, res à contumace manu militari aufertur, l. qui restitue re. ff. de rei vendicatio. ac iuramentum in litem præstatur comparenti contra contumacem: vt ibi patet. & l. in actionibus. ff. de in litem iurand. *Res à contumace aufertur.*
- 23 Decimooctauò, aliquando permittitur depredatio contra contumacem, c. vno. in fi. de milite vassallo qui contumax est. in vsibus feudorum. *Deprædatio cõtra contumacem an concedatur.*
- 24 Decimononò, perdit priuilegium fori, si non alleget illud, l. si quis ex aliena. ff. de iud. vbi Alex. in additio. ad Bart. post Inn. in c. præterea. de dilatio. & superiùs satis superque dictum fuit. *Priuilegium fori contumax perdit.*
- 25 Vigestimò, cõtumax nõ appellat, saltẽ verus, vt dictum fuit superiùs. art. x. *Contumax nõ appellat.*
- 26 Vigesimoprímò, indicitur contumaci iuramentum purgationis. l. præfenti. §. sicubi. C. de his qui ad eccles. confug. ibi vide. *Purgatio indicitur cõtumaci.*
- 27 Vigesimosecundò, arctatur ad cautionem, l. in omnibus. ff. de iudic. l. is cui. vt in posses. legat. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. *Interdicitur foro contumaci.*
- 28 Vigesimotertio, illi interdicitur foro, l. moris. §. & nõnunquam. ff. de poe. *Interdicitur foro contumaci.*
- 29 Vigesimoquartò, contumax amittit exceptiones declinatorias, dilatorias, & peremptorias: vt fuit dictum superiùs, artic. viij.
- 38 Vigesimoquintò, iudex mittit in possessionem bonorum contumacis ex primo decreto, & secundo, ca. quoniam. vt lite non contestat. l. si finita. §. si plures. & seq. ff. de damno infec. vbi abudè Iurium interpretes. & interdum trãsfertur possessio ab eo in cõparentem. l. si. ff. de rei ven. Fel. in c. cæterum. colum. pen. de iud. Ias. in §. omnium. de act. in Instit. & hoc procedit, quando reus conuenitur actione reali, sed si actione personali, actor mittetur in possessi

possessionem bonorum contumacis pro modo debiti in libello declarati. authen.& qui iurat.C.de bonis autho.iudi.possid.& d.c.quoniam.

*Fructus per
dit contu-
max.*

Vigefimosextò, ob nimiam contumaciam potest iudex statuere, vt mis- 31
sus in possessionem lucretur fructus, vt tædio affectus contumax citius re-
spondeat, l. Fulcinius. §. si. ff. quib. ex cau. in pos. eatur. Pan. in c. fin. §. in aliis.
col. ij. vt lite non conte. & ita nonnunquam disceditur à regulis iur. Bar. in
c. olim. de rescri. vbi Deci. & probatur in l. consentaneum. cum authen. ibi
posita. C. quomodo & quando iud. Hippol. in l. de vno. num. 229. cum seq.
ff. de re iudi.

*Pro confes-
so reputa-
tur contu-
max.*

Vigefimosseptimò, sapiùs habetur pro confesso, l. de ætate. §. qui tacuit. 32
ff. de interroga. actio. c. si. de confes. in vj. tex. egregius non citatur per Doct.
in l. locorum, ibi, propria confitentur absentia. C. de omni agr. deser. li. xj.

*Præstini-
tur contu-
maci tem-
pus ad cõdi-
tionem im-
plendam.*

Vigefimooctauò, præstituitur contumaci certum tempus ad conditio- 33
nem implendam, l. si quis instituat. §. item si conditioni. ff. de hæredib. in-
sti. & ibi glo. sing. quam no. Alex. confi. xlvj. in causa. in vij. vol.

*Vigefimononò,
liem ad ac-
cusationem
& actionem
prosequen-
dam.*

Vigefimononò, etiam assignatur contumaci tempus ad accusationem, 34
& actionem prosequendam, l. præses. C. de appel. secundum vnum intelle-
ctum. & l. diffamari. C. de ingen. manumif.

*Trigefimò,
fi. de consu-
etiam ad optionem,
l. mancipiorum.
ff. de optio. lega.
facit c. 35*

Trigefimò, etiam ad optionem, l. mancipiorum. ff. de optio. lega. facit c. 35
fi. de consu. in vj. & c. si tibi. de præben. eod. lib. item ad aditionem l. si
seruus. ff. de bonis autho. iudic. possid.

*Expensas
non recupe-
rat contu-
max.*

Trigefimoprímò, in expensis punitur contumax, l. sancimus. C. de iudi. 36
etiã si non esset iudex cõpetēs, is, coram quo est conuentus, cle. j. de rescri.

Trigefimosecundò, si idem contumax postea vincat in principali, non 37
recuperabit dictas expensas ratione contumaciæ solutas. Bar. in l. si pigno-
re. ff. de pigno. actio. per l. damni. iij. §. cum parietem. in fi. ff. de damno infe-
cto. quia damnum quod quis sua culpa sentit, sibi debet, non aliis imputa-
re. reg. damnum. de reg. iur. in vj. Bal. in l. non ignorat. q. pen. C. de fructi. &
lit. expen. Sali. & alij in l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic.

*Bannitus an
occidi pos-
sit contu-
max.*

Trigefimotertiò, contumacia est delictum, ideò bannitus propter con- 38
tumaciam super maleficio commissam potest occidi, sicut si verè damna-
tus esset: vt docet Bar. in l. omne delictum. ff. de re milita. sequitur Angel. in
tracta. de malefi. in glo. qui iudex videns. vers. quæro an contumacia. quod
non seruatur in Francia.

*Brachium
seculare con-
tra contuma-
cem implo-
ratur.*

Trigefimoquartò, imploratur brachium seculare contra contumacem, 39
l. si quis in hoc genus. C. de episco. & cleric. c. dilecto. de senten. excom. in
vj. etiam si sit iudex delegatus, cui non sit data expressa potestas imploran-
di, & inuocandi: quia hoc à iure habet, cap. cum non ab homine. de iudi.
Federic. confi. clxiiij. super inuocatione.

Intellige tamen quòd tunc poterit requirere brachium seculare, quan- 40
do iudex inuocans non habet vltra quid faciat, aliàs non. d. cap. cum non
ab homine. c. ij. ibi, si necessè fuerit. de maledi. Oldra. confi. lxxxix. Episco-
pus. & Archidia. in c. administratores. xxiiij. q. v. glo. singu. secundum Lan-
franc. ibi in clemen. dispendiosam. in verb. actori. de iudic.

*Contumax
nò remitti-
tur satisfac-
tionis gra-
tia.*

Trigefimoquintò, qui non pòt satisfacere de iudicio fisti in loco, in quo 41
petitur, pòt remitti ad alium locù, in quo cautionem præstare poterit, nisi
fuiisset

fuiſſet contumax, quia tunc ſua culpa hoc perdit, l. de die. §. planè. & §. fin.

ff. qui ſatitda. cogan.

42 Trigeſimoſextò, poteſt quis ob contumaciam priuari ſuffragio in electionibus, vel ſuſpendi. Bal. in l. vna. col. vlti. verſi. xij. & vlti. C. quando non peten. partes. per c. ex literis. de conſtit. vbi plenè Doct.

*Suffragio
priuatur
contumax.*

43 Trigeſimoſeptimò, quando alter ſocius reis communis reſecit rem communem, & alius ſocius eſt contumax ad reſtituendum dimidiam partem expenſarum: poſt quatuor meſes ſocius ille reſiciens efficitur dominus

*Contumax
amitti rem
ſuam, ſi non
ſatiſfecerit.*

partis ſocij, l. ſi vt proponis. C. de aedific. priuat. l. ſi fratres. §. idem reſpond.

ff. pro ſocio. no. Bene. in dict. capit. Raynutius. in verbo domum. num. 19.

cum ſeq. de teſt. Capol. in tracta. de ſerui. vrbano. prædior. cap. xl. col. ix.

rubr. de pariete, ſeu muro. & rub. de reſectio. cap. lix. col. iij. & cautel. lxxxv.

& Franciſ. Cremen. ſingu. xcviij. decidit Petrus de Vbald. in tracta. de duob.

fratrib. in vj. parte, quæſtio. iij. Boer. in conſi. ij. poſt Conſuetudinem Bi-

turicenſem. & Sanſon in Conſuetu. Turonenſ. rub. j. art. iij. & Chaffa. in

Conſuetudi. Burgund. in rub. *des foreſtz.* §. xx. Iaſ. in l. quominus. xvij. quæ-

ſtio. ff. de fluminib.

44 Intellige etiam ſi domus fuerit diuiſa de nouo, quæ requirat parietem de nouo conſtrui: vt concludit Lucas de Penna in l. ij. column. ij. C. de meta. & epid. libr. xij. quod ſeruatur in Francia, ſi hoc iudex non declarauerit.

45 Trigeſimooctauò, acta facta contra contumacem non ſunt poſteà ei edenda, nec copia danda: nec ſunt communia, niſi reſuſis expenſis. Franciſ. in c. j. in glo. abſentia de electio. lib. vj. no. Docto. in l. j. §. edenda. ff. de edendo. intellige niſi contumaciam purgauerit.

*Acta non
ſunt edenda
contumacia.*

46 Trigeſimononò pœna contumacis eſt, vt altera pars poſſit probare expenſis contumacis, vt habetur artic. xj. ſuprà eod.

47 Quadrageſimò, contumax non præſumitur iuſtam fouere cauſam, ſed opus eſt quòd probet, alioqui non fugeret. l. properandum. §. & ſi quidem. & l. ſancimus. ibi, mala conſcientia. vbi Bald. C. de iudic. & in l. nam ita diuus. ff. de adop. Alexander in l. Papinianus. §. meminiffe. ff. de inoffic. teſta. & videtur de ſua cauſa diffidere, ſimulatque non comparet. glo. in c. honoratus. lxxiiij. diſtin. l. ea quidem. C. de accuſ. Panor. in c. j. col. iij. de iudi. Hippo. in repe. l. de vno. nu. 228. ff. de re iudica.

*Contumax
malà cenſe-
tur fouere
cauſam.*

48 Quadrageſimoprimò, dicitur eſſe in dolo, l. non poteſt dolo. ff. de regu. iur. l. ex conſenſu, in fin. ff. de appel. Bar. in l. minor. etiam de minori. & fraus & malitia in eo præſumitur, teſte Soci. in tractat. de dilat. articu. xxxj. in v. effect. in ſi. per d. l. ſancimus. nec bona fide videtur litigare. Bald. in l. ingenuum. ff. de ſtatu. homi.

*Dolus &
fraus in con-
tumace præ-
ſumitur.*

49 Quadrageſimolecundò, contumacia ſemper interpretari debet in id quod eſt contumaci deterius, & obediendi vtilius. Bart. in l. quandiu. ij. col. j. ff. de acqui. hæred. per l. de ætate. §. qui tacuit. ff. de interrog. acti. Vnde ſi contumax reſuſis expenſis audiatur, id quod antea erat ſtatutum, valebit, etiam ſine alia declaratione: vt cenſuit Senatus anno. 1537.

*Contra con-
tumacem in-
terpretatur
cōtumacia.*

*Arectura.
niſi*

nisi illa acta annullentur à Curia.

*Actus quã-
do sine ab-
sentia præ-
sentia fieri
possit.*

Ultimò quando actus non potest fieri sine contumacis præsentia, fiet ille actus, & valebit ac si contumax præsens esset, nec tunc punietur in expensis. Bal. & Soci. in l. vna. in fi. ff. si quis ius dicen. non obtem. Panor. & alij in c. auditis. de procur. quia non interest aduersarij illum comparere, ideò non videtur quo ad expensas contumax, sed iuri suo quo ad illum actum sufficit, quòd censeatur renuntiare. arg. l. pen. C. de pac. c. si diligenti. de foro compe. Demi. in c. j. in fin. de elect. in vj.

*Citatio ad
videndũ in-
rare testes
non compa-
rente, testes
recipiuntur.*

Ideò citatus ad videndum iurare testes, si non veniat, testes recipiuntur ad iuramentum, l. si quando. C. de testib. dixi inferius arti. xij. tract. de inquisi. Et citatus ad videndum taxare expensas, si non compareat, taxabuntur eo absente, l. sancimus. C. de iud. quia eius absentia Dei præsentia replebitur, l. properandum. §. j. C. de iudi. quem Deum altissimum vti velit in omnibus actibus meis auctor & adiutor adesse, rogo.

Amen.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

1
8
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

TRACTATUS DE DOMICILII ELECTIONE, ET

A QVIBVS, QVANDO, ET
vbi eligi debeat.

D'election de domicile.

PRAEFATIO.

LVDICIORVM materiam absque domicili electione nullam ferè tractari videmus, ob id frequentissimam esse quisque pragmaticus planè nouit, & quia in ea dubitationes quotidianè oriri solèt, ideo has quas frequentius in Curiis agitari vidi, hic cōgerere ac decidere p viribus conabor, vt omnibus materia ista notissima fiat. Et imprimis dicam quod duplex sit domicilium. Secundò, quot modis quæ-
ratur. Tertio, quis effectus sequatur ex hoc domicilio. Quarto, quot modis amittatur. Quintò, an quis de iure teneatur ad domicilium eligendum, & qua ratione. Sextò, quis teneatur eligere domicilium. Septimò, quando quis illud domicilium eligere teneatur. Octauò, vbi domicilium eligere debeat. Nonò, in quibus causis eligendum sit domicilium. Decimò, quæ sit pœna non eligentis domicilium. Vndecimò, an quis plura possit eligere domicilia. Duodecimò, & postremò, an electione facta variari possit. quib⁹ discussis in domicilio nostro pacificè degemus.

Primò igitur quotuplex sit domicilium videamus: & triplex esse dico, videlicet naturale, accidentale, & commune: vt scribunt Doct. in rubr. de foro. compe. † Naturale inquam domiciliū est locus propriæ originis, vel paternæ l.j. & l. assumptio. §. filius. ff. ad munic. & dicitur naturale, quia ex natura venit, nempe eò q quis nascitur in aliquo loco, ibi naturale domicilium habere dicitur gl. in c. cū nullus. de tēpo. or. li. vj. & in c. accedens. ij. vt lite nō contes. l. pen. ff. de senat. & in multis aliis locis, quos de industria omitto, ne congeries allegationum volumen augeat sine effectū.

Potest etiam quis ex propria, aut paterna origine dici municeps, & incola, & habere domicilium d. l. j. ff. ad municip. vnde incolam eum esse Iureconsultus ait, qui in aliquam regionem domicilium suum contulit, quem Græci ἀνατοικῶν appellat, l. pupillus. §. incola. ff. de verbor. signific. & incolas domicilium facit, ciues quidem origo, allectio, vel adoptio. l. ciues. C. de incol. libr. x. quis sit municeps, docet Iuriscons. in l. j. ff. ad municip. l. iij. To. Comment. Do. Rebuff.

Totius tractatus dimissio.

Domiciliū triplex.

Naturale domicilium

Incola, ciuis, & municeps qui sint.

cipal. & in l. municipales. de verb. signif. vbi abundè scripsi.

*Accidentale
le domicilium*

Domicilium accidentale, est locus, quem quis sibi habitandi gratia constituit, vt ibi perpetuò habitet, d. l. assumptio. in princ. iunct. §. iurisprudentibus. ad municip. ff. vel vbi quis sedes, & tabulas habet, suasque sedes constituit. l. in lege. ff. de verbor. signific. vbi fusiùs scripsi: & in eodem loco, vnicuique nostrum ibi esse domicilium nō ambigitur, vbi larem rerumque ac fortunarum suarum summam constituit: vnde rursus non sit discessurus, si nihil auocet: vt diuus Adria. suo edicto manifestissimè declarauit in d. l. ciues. C. de incol. lib. x.

*Communis
patria Roma
& Paris.*

Commune est, quod patria communis nobis parit, vt Roma est communis patria, & sic commune domicilium, l. Roma. ff. ad municip. Idem in Curia Imperatoris, & Regis Franciæ dicit Socin. in cap. de foro compet. hoc tamen parum conuenire videtur: quia domicilium non dicitur quis habere in Curia: quia sicut rota voluitur, ita & Curia Principum: ideò dicerem ibi domicilium accidentale dari non posse, sed ciuitatem Parisiensem esse commune domicilium, asserit Io. Gallus in q. per aresta. quæst. cxlv. per arestum.

*Curia Principum
sicut rota
voluitur.*

Hodie hoc domicilium commune parum emolumentum affert: ideò Iason. in l. qui Romæ. colum. iij. ff. de verbor. obligat. dicit hodie Romam nō esse commune domicilium, vnde delicto commissio alibi, non potest cognosci Romæ, nec Paris. sed solent remitti delinquentes ad locum domicilij, vt vidi sapiùs in iudicio fieri. Et ideò hoc commune domicilium parum tractabitur hic. Etiam Iuriscon. his terminis naturale, accidentale, & commune, non vtuntur: sed sunt vocabula à iuris interpretibus conficta, quibus praxis vtitur, & ego cum practicis ago.

*Quot modis
domicilium
queratur.*

SECUNDO quot modis domicilium queratur? Resp. multis. Lege priùs queritur domicilium, si lex statuatur domicilium, vt Bal. scribit in l. priuilegio. C. de inco. lib. x. & statutum confert domicilium, l. si. C. de ven. rer. ciui. lib. xj. l. iij. §. planè. ff. quod vi aut clam. Bal. in l. j. C. de munic. & origi. lib. x. vbi dicit statutum non posse facere, vt ad filios transeat domicilium. Item per priuilegium Principis potest quis sequi domicilium matris, licet regulariter sit contra, l. j. ff. ad muni. Etiam per consuetudinem, quæ differt à statuto, tanquam expressum & tacitum, l. de quibus. ff. de legi.

*Relegatus
habet locum
relegationis
pro domici-
lio.*

Item queritur domicilium per relegationem. relegatus enim in illo loco, in quem relegatus est, interim necessarium habet ibidem domicilium. l. filij. §. relegatus. ff. ad munic. & ibi Bartol. dicit facere pro confinatis, vt suis verbis vtatur, vbi sortiuntur domicilium, l. ij. §. si. ff. ad municip. quod facit pro condemnatis ad curandum portum Malsiliæ, vt ibi domicilium id temporis, quo degunt, videantur habere.

*Prelatus
& mona-
chus vbi ha-
beant domi-
cilium.*

Præterea constituitur domicilium per prælaturæ adeptionem: nempe ibi domicilium quis habet, vbi prælatus est. Bartol. in l. j. ff. ad muni. Ideò effectus Episcopus, vel abbas in aliquo loco, ibi sortitur domicilium. Inno. in c. ex ore. de priu. Ioan. And. in ca. statutum. §. cum verò. de rescript. lib. vj. Bartol. in d. l. j. & in l. ciues. C. de incol. lib. x. Panor. & alij in ca. postulasti. de for. compet. licet quidam prælati cum suis potiùs habitent ganeis, quàm in prælaturis, & lepra Naaman adhæret illis, & suis similibus in æternum.

Item

- 12 Item fortietur domicilium monachus illius ciuitatis in qua effectus est monachus, quādiu erit in illo loco monachus. Nam si alio transferatur, ibi habebit domicilium. Bar. in d. l. j. Doct. in c. fi. de paroch. Feli. in ca. dilectus. col. iij. in viij. concl. de rescrip. Idē etiam dices in prælatis regul. hodie mala pars monachorū, non dicā bona pars, nisi pro maiori intelligam, apostatat.
- 13 Et per adeptionem dignitatis, aut officij domicilium constituitur. Bar. in d. l. j. & Doct. in ca. fi. de for. cōpe. Bar. & patruus meus Rebuff. in d. l. ciues. C. de incol. lib. x. l. municeps. ff. ad munici. Ideò Tholosanus factus Senator Parisiensis dicitur ibi domiciliū habere. Senatores tamen licet in vrbe domicilium habere dicantur, nihilominus & ibi vnde oriundi sunt, habere domicilium intelliguntur: quia dignitas domicilij adiectionem potius dedisse, quā permutasse intelligitur, l. penul. ff. de senator. *Consiliarius ibi habet domicilium, vbi dignitatem.*
- 14 Item si quis adipiscatur beneficium, requirens residentiam in vno loco, ibi domicilium constituere censetur, ca. cum nullus. de temp. ord. in vj. c. ex ore. de priuil. l. senatores. ff. de senato. Fel. in ca. dilectus. ij. col. ij. de rescrip. Sed cū omne beneficium assiduitatem requirat personarum, ca. præterea de præben. & ca. ad hæc ibidem. an habeat locum in alio beneficio simplici. Ibi deciditur non habere ex consuetudine generali ecclesiæ, vt dixi in praxi benefi. in rescripto de non residendo. *Beneficiarius locum beneficij habet pro suo domicilio.*
- 15 Item per lecturam. Nam doctor ibi censetur habere domicilium, vbi est conductus, & habet stipendia, & vbi iura profitetur, siue sit Doctor Regens ordinarius, aut non. *Domiciliū Doctor habet in vniuersitate, in qua proficitur.*
- 16 Ideò do. Alcia. & ego dum Biturigibus essemus conducti, & ibi iura profiteremur, habebamus ibi domicilium id temporis, vt docet Bar. in l. municeps. ff. ad muni. Soc. in d. c. fi. de fo. compe. & Fel. in rub. de magistris. col. vlt. etiam habui domiciliū Caturci, dum ibi Doctor eram Regens, iura profitens, & ciuilia & canonica, sic & hic Paris. vbi longo tēpore professus sum. & idem in ciuitate Tholosana, & Pictauien. dum ibi profitebar.
- 17 Insuper acquiritur domicilium in loco, in quo aliquis nupit, si vir illo se conferat habitandi gratia: & mulier ibi domicilium habet, vbi vir habitat, l. pen. ff. de iuris. om. iud. l. ab eo. col. iij. C. quomod. & quando iud. vbi Bal. scribit. l. fi. §. item rescripserunt. ff. ad munic. Præterea adoptiuus filius domicilium habet in loco, in quo pater adoptans, donec emancipatus fuerit. l. ordinem. in fi. & l. seq. ff. ad munic. Iac. Rebuf. in d. l. ciues. in glo. magna. lib. xj. C. & Soc. in c. fi. de for. compe. in tertio membro. *Domiciliū per nuptias queritur.*
- 18 Item maioris partis fortunarum suarum translatione acquiri domicilium non ignoramus, per d. l. ciues. & l. sed & si susceperit. §. j. & seq. ff. de iud. & l. ij. C. vbi Senat. vel clarif. gloss. tamen in d. ca. dilectus. de rescript. dicit duo requiri, videlicet, quod quis possideat ibi maiorem partem fortunarum suarum, & quod assiduè in illo loco conuerfetur. quod probat Fel. ibidem. *Translatione fortunarum suarum mutatur domicilium.*
- 19 Vltimò, acquiritur domicilium per electionem, quando quis eligit illud, vt hic, de quo inferiùs dicetur abundantius. Et de hoc potest dici, Hic habitabo, quoniam elegi eam. Tamen hîc non solet eligi, nisi litis prosequendæ gratia, vt dicetur inferiùs. *Electione queritur domicilium.*

Domicilij effectus & utilitates. TERTIO, quis effectus resultet, & quæ utilitas cognoscendi domiciliū? 20
Respond. multi. Primus effectus est respectu potestatis conueniendi: quia in loco domicilij potest quis apud magistratus illius loci conueniri, cap. dilecti. & c. postulasti. de for. compet. l. hæres absens. §. proinde. ff. de iudic. l. incola. la. prima, ad municip. vide l. pupillus. §. incola. ff. de verb. sig. & quæ ibi scripsi. Et hoc habet locum, siue loquamur de domicilio naturali, siue accidentali, de quibus supra dixi, & de utroque loquitur d. l. incola. 21

Secundus effectus est, quia poterit iudex omnimodam iurisdictionem exercere in habentem domicilium, siue de delictis alibi commissis siue de contractibus, c. postulasti. & ibi Doct. de fo. compe. c. cum contingat. illo tit. cle. ij. de re iud. Nam istud forum domicilij est generale, & ordinarium ad omnia quecūq; alibi contracta, gesta, & perpetrata: teste Calde. in c. j. de rapt. & Socin. in d. c. fi. de for. compet. col. xij. & principali quæstio. assignat rationem: quippe si non posset reconueniri in loco domicilij, forum domicilij esset superfluum. quod non est dicendum. Nam potest conueniri quis ubi deliquit, & contraxit, etiam extra domicilium, c. j. de priui. in vj. d. l. hæres absens. ff. de iudic. † Ideò fuit condemnatus Ierosolimitanus quidam appellans tanquā ab abusu ad senatū de Episcopo Lingonen. volente cognoscere contra eum ratione delicti comissi in eodem episcopatu Lingonen. circa sacramentum Eucharistiæ, & fuit permissum Episcopo, & officiali eius ut cognosceret contra eum, licet esset exemptus: quod est notandum. 22

Arestum Episcopus contra exemptum cognoscit.

Tertia utilitas est respectu citationis, ut hic: quia in loco domicilij, quò ad omnes effectus poterit citari, licet sit absens, videlicet quò ad missionem in possessionem, vel quò ad condemnationem, si status causæ patiat, quia ubicūque sit, remanet subiectus iudici domicilij: ideò citatio decernitur in proprio territorio iudicis, licet executio quandoque fiat extra territorium. Alexand. & alij in l. fin. ff. de iurisd. omn. iud. Oldra. consi. lxxxviij. Socin. consil. clxvij. non inutilis, volu. ij. colum. vj. in iij. quæstio. Bal. in l. ab eo. col. vlt. C. quomod. & quand. iud. & consi. cxxvj. citatio. in iij. volum. 23

Citatio in loco domicilij fieri debet.

Quarta utilitas, seu effectus est, respectu præuentionis, quia iudex domicilij potest præuenire alios iudices, qui possent cognoscere de illa causa, vel ratione contractus, delicti, vel originis, c. proposuisti. de fo. comp. l. si quis postea. ff. de iudic. ca. cum plures. de offic. deleg. lib. vj. Et subditus non poterit in præiudicium iurisdictionis iudicis præuenientis, aut partis mutare domicilium, d. c. proposuisti. vbi not. Doct. & Aufrer. in decis. suis. quæ. clxiiij. item eadem die. 24

Iudex domicilij habet præuentionem.

Quinta utilitas, respectu sententiæ ferendæ: quia sicut poterat citari talis N. siue sit præsens, siue absens, ut supra dictum extitit: ita in casibus, in quibus potest præueniri contra eum licet absentem ad sententiam definitiuam, potest etiam hoc casu condemnari & contra eum sententia ferri, si status, vel qualitas causæ hoc patiat. † si verò qualitas causæ non patiat, ut contra absentem perueniatur ad sententiam, tunc procedetur contra talem absentem ad missionem in possessionem ex primo & secundo decreto in causis ciuilibus, ut not. in l. si finita. §. si plures. ff. de damn. infect. ca. quoniam. ut lite non contest. & alia remedia contra contumacem exerceri poterunt 25

Sententia à iudice domicilij ferri potest.

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

rerunt, de quibus per gloss. in l. iij. §. tutores. ff. de suspect. tuto. l. si quis inter. §. fin. de excu. tuto. gl. in c. ij. de confes. lib. vj. Bal. in l. consentaneum. C. quo mod. & quand. iud. scripsi in tract. de contumacia, & defectu supra.

27 In criminalibus grauioribus, in quibus venit imponenda poena supra relegationem, poterit procedi ad annotationem bonorum, & si non compareat intra annum, quo bona sunt descripta, publicantur omnia bona, l. j. & ij. C. de requir. reis. Bar. in l. absentem. ff. de poen. Cano. in c. veritatis. de dolo & contu. vel secundum praxim Regni Franciæ poterit in loco domicilij citari ad tres breues dies, iuxta l. inter. ff. de pub. iudi. vide quæ scripsi supra art. xij. gloss. ij. tract. de contu. & defectu.

Annotatione bonorum in criminalibus.

28 Sexta utilitas est respectu munerum munera enim quis subire tenetur & honores in loco domicilij, vt patet in l. j. & per totum. ff. de muner. & hono. & in rub. C. de munerib. & in quo loco munera. lib. x. & vide Albe. in rub. de mune. & Petrum Antibolum in tract. de mune. Soc. conf. cxxix. in j.

Munera in domicilio quis subire debet.

29 vol. † & an filius sequatur domicilium patris accidentale, aut originale quò ad onera subeunda, vide vnam distinctionem per Bal. in conf. ccccxv. quia quæritur. in v. vol. non tamen poterit in hoc domicilio electo munera subire, sed intelligitur de domicilio habitationis.

30 Etiam alij quidam effectus intelliguntur de hoc domicilio. nam electum prodest in illa lite, in qua electum est, & in ea causa non in alia: nam separatorum separata est ratio, l. fi. ff. de calum. Et si vna res delegatur, non extenditur ad aliam, l. ij. ff. de iud. c. j. & ix. de offic. deleg.

31 Septima utilitas, quia in domicilio potest quis ordines sumere, & ab Episcopo domicilij etiam sine aliis literis dimissoriis: quia is etiam est verus Episcopus, c. cum nullus. de temp. ord. in vj. vt dixi in tract. nomi. q. xiiij. num. 42. alias utilitates scripsi in l. pupillus. §. incola. ff. de verb. signif.

Ordines conferuntur habita ratione domicilij.

32 Quomodo accipiatur domicilium? Respon. pro domicilio habitationis, non rei, vel originis: prout dicit gloss. in dubio debere domicilium intelligi in c. statutum. §. cum verò. in verb. vnam dietā. de rescript. lib. vj. singu. secundum Fel. in c. j. col. fi. de spon. sequuntur Doct. in ca. fi. de foro compe. Alex. in l. pen. ff. de iurisd. om. iud. & in l. assumptio. §. filius. ff. ad muni. Pan. & Fel. in c. dilectus. ij. de rescri. & idem Pan. in c. ex parte. de foro compe. Soc. in conf. lxxix. si effemus. in iij. vol. col. iij. Sed hic intelligimus de domicilio electo ratione litis persequendæ.

Domicilium in ordinatione quomodo accipitur.

33 Item dicitur quis proprie subditus ratione domicilij. gloss. sing. in cle. vna. in verb. subditos. de fo. compe. secundum Card. & Imo. ibi. & Philip. Franc. in c. cum nullus. col. ij. de temp. ord. lib. vj. Barb. in proce. clem. §. hæc sanè. col. xiiij. Pan. in c. proposuisti. de foro compe. & ibi addidi.

Subditus ratione domicilij.

34 Q V A R T O quæro, quot modis domicilium amittatur? Respon. primò si quis de propriis laribus expellatur cum sua familia, l. cum quis. ff. de dol. facit. l. item quæritur. §. exercitu. ff. loc. l. si de eo. §. j. de ac. poss.

Amittitur domicilium pluribus modis.

35 Secundò, iure, vt si deportetur, vel relegetur vltra decem annos, aut perpetuo, l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de cap. dimi. vel si destruaturo bello ciuitas, aut alia ex causa, vt ibi.

36 Tertiò, consensu, vt quando quis dimissis propriis laribus novos con-

fituit, l. domicilium. ff. ad munic. l. ij. C. vbi Senato. & hoc intellige quando quis recedit cum familia, & rebus. Bar. in d. l. assumptio. ff. ad munic. & in d. l. domicilium. & Bal. in rubr. C. si à non compet. iudice iudica. fuer. Cuma. consil. cxlvj. in fin. † Et quis potest transferre domicilium pro libito, 37
l. libertus. §. j. ff. ad munic. Bar. in l. idem Vlpianus. §. sunt & alij. ff. de excu. tuto. in ij. lectura. Bart. & Alex. in d. l. assumptio. in prin. Corne. consil. viij, 38
visis literis. in iij. parte. † Si tamen quis sit frequens in domiciliis sine causa 38
mutandis, inconstans, & laevis praesumitur. gl. in c. quae dignior. xxiiij. q. j.

*Frequens
domicilio-
rum mutatio
arguit in-
stanciam.
An quis do-
micilium eli-
gere tenea-
tur.*

QVINTA QVAESTIO est, an quis teneatur ad eligendum domicilium, de quo loquimur? Respond. hic statuitur quod sic. vide text. seq. & 39
lege quid dicat.

FRANÇOYS Artic. xxij. des publiées M. D. XXXIX.

Articu-
lus vni-
cus.

*Nous ordonnons, que tous les plaidans, & litigans seront tenus au
iour de la premiere comparition en personne, ou par procureur suffi-
samment fondé, declarer ou eslire leur domicile, au lieu ou les proces
seront pendans, autrement, & à faute de ce auoir deuëment fait, ne
seront recepuables, & seront deboutez de leurs demandes, defenses, ou
oppositions respectiuement.*

GLOSSA VNA.

*De iure do-
micilium eli-
gi debet.*

HAEC EST optima Ordinatio iuri conformis, & generaliter 1
per iudices seruari debet, tam in patria iuris scripti, quam consue-
tudinaria, quae elicitur ex l. nihil. & l. domicilium. & l. non utique. ff.
ad munic. & c. si. pe. paroch. & hanc practicum, vt carens habitatione tenea-
tur eligere domicilium, valde commēdat Bart. in extrauag. ad repri. in verb.
per edictum. circa finem. quomod. in laesa maie. crimi. proced. & ante eum
docuerat Spec. in tit. de rescrip. praesenta. §. ratione autem causa. vers. quid
si non discernatur. & Host. in summa de foro compet. §. quibus ex causis.
† vbi vagabundum debere eligere domicilium, inquit, intellige vt hic, vi-
delicet, vt eligat domicilium in quo postea citabitur. hoc etiam approbat
Socin. in tract. de cita. art. xvij. in fin. & art. xxv. q. iij. & hoc suadet aequitas, &
fauor diminuendarum litium, teste Boer. in repet. l. consentaneum. fol. xvj. in
j. q. C. quomodo. & quando iud. † Et huius sententiae multiplex est ratio. 3
Prima, vt expensae vitentur, & litis anfractus, ac labores partium minuan-
tur, capit. fin. de dolo & contuma. vbi Imo. notat per illum text. iura tendere
ad lites abbreviandas, ne partes laboribus & expensis grauentur.

*Vagabun-
dus domici-
lium elige-
re cogitur.*

*Rationes
domicilij eli-
gendi.*

Secunda, vt lis celeri Marte percurrat, cap. dispendia. de rescri. in vj. & 4
in l. quidam existimauerunt. ff. si cer. pet. l. properandum. C. de iud. † Ter-
tia ratio est difficultatis: quia difficile esset in quolibet actu citate quen-
dam

dam ciuem nostrum, hic Paris. litigantem: cum de facili non possint citationes de longinquo geminari, c. fi. viij. q. v. c. certum. xj. q. ij. & propter multam locorum distantiam non potest sine magnis laboribus, & expensis sæpius ad absentem haberi recursus, c. tum ex literis. in fi. de in integr. test.

6 Quarta ratio est, vt absentis incommoda vitentur, argum. l. si longius. ff. de iud. & sic æquitas & fauor minuendarum litium sunt proxima causa huius Ordinationis. Boër. in repet. d. l. consentaneum. fol. xvj. in j. q. C. quomodo. & quando iudex. & sic cum hic articulus sit & iuri & æquitati conueniens, erit ampliandus tanquam fauorabilis, l. cum quidam. ff. de libe. & posthu. reg. odia. de regu. iur. in sexto.

7 SEXTO, quis teneatur ad eligendum domicilium? Hic articulus in principio respondet, quod omnis litigans tenebitur. Et qui totum dicit, nihil excludit, l. Iulianus. ff. de leg. iij. ibi, *tous plaidans & litigans seront tenus*, &c. Litigans autem à litibus dicitur. Litis nom. tam ad actionem personalem, quàm realem refertur, l. litis. ff. de verb. sig. vbi scripsi abudè: quare hic non repetam. Ideo quicumque litigat, tenetur domicilium eligere, siue sit actor, siue reus: vt inferiùs scripsi. Et vide quæ scripsi de isto verbo *tous*, & omnis, in art. j. tract. de lite. oblig. glos. j. etiam quis eligere domicilium tenetur, siue habeat domum in loco, in quo litigat, siue non, vt sequitur. Sed est differentia in aliquo, vt dicitur.

Sexta quaestio quis teneatur domicilium eligere.

8 SEPTIMO, quæro quâdo ista domicilij electio fieri debeat? Respondet iste text. *Au iour de la premiere comparition*: & sic ante litem contestatam, quod est intelligendum, etiam si citatus actor, vel reus habeat habitationem in loco, in quo causa agitur, etiam si domum conductam, vel aliam

Quomodo domicilij electio fieri debeat.

9 habitationem duntaxat precario datam: † sed est differentia: quia is, qui iam domicilium habet, non tenetur aliud eligere, quàm suum, sed eliget suum, vel declarabit hoc velle sibi esse domicilium, & is, qui nullum habet, eliget vnũ in illo loco, in quo litigat, nec posset cogi habens ad aliud eligendum, sed ad declarandum, quod domicilium sibi velit, ibi, *declairer, ou eslire*. alioqui appellare posset, vt Doctor. no. in c. fi. de dila. † Si autem haberet quis hortum cum vna parua domo, in qua non habitaret, nec in ciuitate, ibi tamen posset suum eligere domicilium, quamuis domus propriè non dicitur. vt in l. Senatus. §. Marcellus. ff. de leg. j. sing. secundum Rom. sing. cccxxx. hodie. & Iaso. in l. cætera. illo titul. nec domicilium quis habere dicitur ibi, vbi talem domum habet, vt in prædictis iuribus patet.

11 Posset tamen iudex cogere habentem qualemcunque domum, vt declararet, an velit illam sibi esse domicilium, & hoc tenetur pars dicere. vt in text. ibi, *declairer ou eslire*. Eligere spectat ad non habentem, *declairer*, ad habentem. vel si pars plures habeat domos, declarare debet in qua domicilium velit eligere, vt postea omnes citationes ibi fiant, & imputet sibi is qui eligit, vel desertam, vel minus vtilem, in qua non habitat: quia nihilominus omnia postea ibi intimata valebunt, licet non peruenerint ad notitiam partis: quia postquam ipse elegit, sibi imputet.

Habens domicilium eam sibi velit esse domicilium declarare cogitur.

12 Quæro quid si quis non elegerit in prima comparitione, & sit in primo termino, nec quidem ante litem contestatam, an postea eligere

Domicilij electio peti potest in quacunque parte litis.

poterit? Respon. sic, & cogitur pars eligere, nec litis contestatione tollitur hæc domicilij electio, quia cum semper grauetur pars mittens nuncium ad citandum partem aduersam in longinquis partibus degentem, semper hoc remedio vti poterit vsque ad conclusionem in causa, instar illius qui continuo grauetur. nam poterit appellare etiam post decem dies, text. & ibi eum not. Doct. in c. ex parte. j. de appel. Bal. in l. ij. quæst. ij. C. de episcop. audien. Jas. in l. ita demum. col. ij. num. 5. C. de procu. & ita seruatur in iudiciis. nec obstat iste text. dicens in prima comparitione: quia hoc est verum, si tunc petatur, sed si tunc non petatur, semper potest peti: vt dixi.

*Eligere do-
mici-
lium
quis tene-
tur, si pars
petat.*

Nec refragatur quod iste tex. videatur præbere formam, etiam quia an- 13
nullat actum in contrarium. Respon. hic non dari aliquam formam, nec an-
nullatur actus, si bene conspiciatur tex. Sed vult quemlibet litigantem te-
neri eligere domicilium: hoc intelligitur si petatur, l. vniuersa. C. de precib.
Imper. offeren. l. iij. §. hoc autem. ff. de damno. infect. hoc statutum est in fa-
uorem partium, ergo illi fauori partes renuntiare poterunt, non petendo. l.
penult. C. de pact. Et si pars petat, & aduersarius nolit domicilium eligere,
non debet recipi petitio illius recusantis, nec defensio, aut oppositio: non
quod annullentur in contrarium facta. Et ideò non est dubium per prædi-
cta, quod processus valebit in contrarium non apponente parte, vt plenè
probauit in §. si quis verò. de colla. in Concord.

Et est longa differentia inter libellum obscurum, incertum, & hunc ca- 14
sum: *qui sententia ferri potest licet quis non elegerit domicilium*: sed super libello
incerto non, ideo partes huic non renuntiant. Et quia hoc est notum do-
ctis pragmaticis, ob id pluribus non insistam, & hoc etiam seruat commu-
nis vsus curiarum. ideò minimè mutanda sunt, quæ semper certam inter-
pretationem habuerunt, l. minimè. ff. de legib.

Ad hæc quamuis pars ab initio cõstituerit procuratorem, tamen adhuc 15
eligere domicilium tenebitur. Nam licet procurator habeat domicilium,
tamen citationes quandoque etiam post constitutionem procuratoris sunt
faciendæ in personam domini, vt in iuramento de calumnia, per verbum
credit, vel non credit, & ad respondendum libello, & articulis, & in aliis ca-
sibus multis, in quibus oporteret facere citationes in personam domini
longè distantis: & rationes suprà positæ haberent locum, quatenus vide-
licet sumptus ingruerent. Ideò dicerem adhuc debere eligere: item quia
hic text. loquitur in termino communi, *plaidans & litigans*, ergo quilibet: &
solent exteri eligere domicilium in domo procuratoris.

Præterea diuersitas nominum inducit diuersitatem rerum, l. si idem codi- 16
cilli. C. de codicil. Chaffa. in consue. Burg. in rub. *des iustices*. in gloss. j. §. vj.
num. 102. & quia sunt diuersa nomina inter procuratorem, & domicilium,
ob id qui eligit procuratorem habentem domicilium, vel aduocatum, po-
terit & debet adhuc parte petente eligere sibi domicilium: † sed poterit
tunc eligere domicilium, in quo degit procurator, vel aduocatus, cum ad
hoc non sit prohibitus, vt inferiùs dicetur.

*Procurato-
ris domici-
liu eligi po-
test à parte.*

Itē tex. dicit, *tous plaidans & litigans seront tenus au iour de la premiere cõparition 17
en personne, ou par procureur suffisamment fondé declarer, ou eslire leur domicile.*

Ecce

Ecce siue constituerit procuratorem, tenetur eligere domicilium, siue non
 18 constituerit, quia hic nihil excipit. † Verum est tamen quod poterit pro- ^{Generale}
 curator eligere domicilium pro parte, quando sufficiens habet ad hoc ^{procurato-}
 mandatum, & in hoc fortè sufficeret generale mandatum ad prosequen- ^{rium an suf-}
 dum causam & omnia faciendum quæ pars facere posset, si præsens esset: ^{ficiat ad do-}
 nec inuenio speciale mandatum requiri, vt descripsi in §. fin. rub. de elect. ^{miciij ele-}
 deroga. & hic text. dicit, *suffisamment fondé*, tamen hoc solet in procurato- ^{tionem.}
 rio exprimi hodie, vt vidi, & est tutius.

19 In super domicilium eligere tenetur pars tam in prima instantia, quam ^{Electio do-}
 in secunda, cum eadem sit ratio in vtraque, ergo & eadem iuris decisio. l. ^{miciij in}
 illud. ff. ad leg. Aquili. & quia supradictæ rationes in eis habent locum, & ^{quacunque}
 hic articulus non distinguit, nec ego. l. de pretio. ff. de public. in rem actio. ^{instantia sic}
 vt debet.

20 Et si semel elegerit coram Præposito, & appelletur ad Baillium, vel
 ad alium iudicem, poterit iudex appellationis citare in domicilio electo in
 prima instantia, tum quia eadem ratio, quæ mouit primum iudicem, mouit
 & secundum. arg. c. super literis. in fi. de rescrip. tum quia est eadem causa.

21 † ad hæc etiam quia aduocatus datus in vna causa tenetur illam prosequi
 etiam in causa appellationis, quando in eadem ciuitate tractatur. l. inuitus,
 & l. ita demum. C. de procur. gl. in l. vna. C. de suffrag. quod vix mihi per-

22 suadeo † Nam aduocatus in vna curia, non erit in alia aduocatus, nisi esset ^{Aduocatus}
 in parlamento, tunc in omnibus aliis curiis intra ressortum illum poterit ^{in vna cu-}
 patrocinari, & in magno quoque consilio. Et hoc propter Curiaæ supremæ ^{ria, an pa-}
 excellentiam. Cuius curiaæ supremæ alia priuilegia scripsi in proce. Con- ^{trocinari pos-}
 sit in alia

23 cordat. in verbo summas. † Tamen quod electio facta in prima instātia pro-
 fit in secunda, est declaratum in stylo Borbonij. eo. titu. art. vl. facit l. qui ha-
 bet. §. fi. cum l. seq. ff. de tutel. & quod no. Bald. in l. fi. §. necessitate. col. pe-
 nul. C. de bonis quæ libe. vbi consensus præstitus filio in potestate in causa
 principali, censetur præstitus & in causa appellationis, ideò nouus consen-
 sus non requiritur secundum eum.

24 Item satisfactio de iudicio fisci præstita in prima instantia, durat in causa
 appellationis. Iac. in l. Iulianus. col. vlt. qui satisf. cog. vide gl. in Prac. san-
 ctio. in §. & ne sub vmbra. de cau. in verb. eadē. Et causa cōmissa alicui, vt
 summarie procedat, in hac procedi summarie tam in prima instantia, quam
 in secunda debet. teste Cassado. in dec. viij. fuit etiam. in rubr. de rescri.

25 Limitarem quando is qui eligit in prima instantia, vellet eligere de no- ^{In causa ap-}
 uo domicilium in causa appellationis vt possit: quia licitum est illi facere, ^{pellationis}
 quod sibi prodest, & nemini nocet. l. fluminum. §. fin. cum l. seq. ff. de dam. ^{quis domi-}
 infect. Item quia per appellationem extinguitur pronuntiatum, & reponi- ^{ciliū eligit.}
 tur in eo statu, vt possit appellans omnia facere, quæ poterat in causa prin-
 cipali. l. j. in fi. ff. ad Turpil. Bar. & Iac. in d. l. ita demum. sed in prima instantia
 poterat eligere, igitur & in secunda poterit.

26 Etiam facit c. iij. de iura. cal. lib. vj. & l. cum apud. ff. iudic. solui. Dy. con-
 fi. xxv. quæstio talis. & renuntiatio productionis testium in prima instan-
 tia facta non porrigitur ad instantiam appellationis. glo. Panor. & Imo. in c.
 cum venissent. in gloss. vlti. de testib. vide Felyn. & alios in cap. fraternita-
 tis. j.

Eligens in una instantia: in alia eligere cogitur.
 tis.i.no.ibid.& glos.in ver.& personā.in auth.de his qui ing.ad appel. col.v.
 Secundò,limitarem,quando elegisset domicilium pro ista instantia tan- 27
 tùm:& in electione dixisset,eligo in hac instantia tantùm:tunc iudex appel-
 lationis deberet eum cogere ad eligendum in causa appellationis. Quia
 quando procurator constitutus est in prima instantia, tantùm non potest
 prosequi causam appellationis,licèt possit appellare. l. inuitus.C. de procu.
 ca.non iustè.illo titul.de procu. in decre. hoc tenet expressè Iac.in l.ita de-
 mum.col.pen.C.de procu.

Bonum ergo esset quod pars videret primam electionem domicilij, sit 28
 ne generalis,quandiu hæc causa in ciuitate agitabitur: & tunc nullam aliam
 electionē quæret:si verò non viderit,cautela est, quòd iudex appellationis
 ante initium causæ interroget partes,quod domicilium eligere velint,& an
 illud idem velint habere in secunda instantia:& si respòdeant quòd sic,non
 erit dubium. † Atque si velint eligere aliud,valebit etiam electio secunda. 29
 Si tamen iudex appellationis hæc omiserit, & in domicilio in prima instãtia
 electo citationes,& expleta fecerint,valebūt: vt sup. dixi, si partes nihil pe-
 tierint. † Tertiò,limita rem,quando duæ iurisdictiones sunt in ciuitate di- 30
 uersorum dominorum,& pars eligit domicilium in illa iurisdictione, in qua
 causa tractabitur: quia alibi non posset:tunc si causa conuolaret ad alium
 iudicem diuersæ iurisdictionis, prima electio non proderit, sed debet hic
 iudex compellere ad eligendum de nouo,& in sua iurisdictione.

Electio domicilij in una iurisdictione an porrigatur ad aliam.
 Imò procurator qui litem est contestatus in prima instantia, non potest 31
 substituere procuratorem in causa appellationis, ratione illius contestatio-
 nis:quia tantùm est dominus illius instantiæ effectus, l. si procurator. ff. de
 doli excep.Sic concludit Guido Papæ sing.ccccccx.an procurator.

Et actus à partibus facti in prima instantia non extenduntur ad causam 32
 appellationis:sicut est renuntiare testibus,& similibus,ca. cùm venissent. &
 c.fraternitatis.de testib.Imol.in c.cùm dilectus.in fi.de fide instru.& prote-
 statio opponendi contra personas testium facta in prima instantia, non ex-
 tenditur ad causam appellationis,teste Areti. in c.ex parte A.col.vj.nu. 19.
 de testib.Alex.consil.xcvj.vifo.volum.ij.

Electio domicilij coram iudice seculari non potest coram ecclesiastico Aresta.
 Electio etiam facta coram iudice seculari, non censetur facta coram iu- 33
 dice ecclesiastico: quia alius est iudex, & iudicium diuersum. Ita fuit iudi-
 catum in hoc Senatu anno 1515. die xxij. Iulij. & expleta facta in causa
 appellationis annullata fuerunt.Imò anno 1533. die Maij, fuit dictum ele-
 ctionem domicilij in principali causa factam, non extendi ad causam appel-
 lationis, ideò de nouo facienda erit. Intelligendo tamen vt superius dixi,
 quod partes tenentur declarare in causa appellationis, an primum habere
 velint domicilium,vel nouum eligere:& ad hoc possunt instare partes.

Domiciliū ubi debeat eligi.
 OCTAVO, ubi quis domicilium eligere teneatur? Respon. text. in 34
 l. nihil est impedimento, quominus quis vbi velit domicilium habeat.
 ff. ad munici. postea subiicit text. quod ei interdictum non sit. Igitur
 non poterit eligere domicilium inhonestum, videlicèt lupanar. argu. l.
 si cùm dies, §. si arbiter. ff. de arbitr. tum quia honestatis ratio non pa-
 titur, l. ij. C. ne fiscus rem quam vend. euincat. libro x. tum quia illud
 possumus,

possumus, quod honestè, & cum honore possumus, l. filius. ff. de cond. inst. Ang. in tract. de malef. in gl. & dictus Titius facit l. hæc demum. ff. de op. lib.

Idem cenfeo, si vellet eligere domicilium prohibitum à iure ingredi, vt monasterium monialium, quod ingredi ius prohibet, ca. monasteria. de vita & honest. cle. & hoc probatur per d. l. nihil. ibi, quod ei interdictum non sit: sed monasterium fœminarum est interdictum viris: ergo vir non poterit eligere, vt ibidem citetur, nisi fuerit mulier, quæ ibi degit, & cui non est interdictum, vel nisi in circuitu monasterij esset vna domus pro viris, vt communiter esse solet, extra tamen locum monialium.

*Monaste-
riū mona-
liū aut aliū
locū prohibi-
tū pro domi-
cilio quis eli-
gere non po-
test.*

36 Item debet eligere secundum hanc Ordinationem vbi processus pendet: vt est tex. ibi, *au lieu ou les proces seront pendans*, illa dictio *au*, pro in, iuncta ablatiuo, significat intra, nisi resultet cōtrarietas, l. j. ff. de flum. & in l. Gallus.

37 §. ille casus. de lib. & posthu. † Et sic non vult comprehendere eos, qui iam pendent, sed futuros tantum: sicut constitutio ad futura tantum extenditur, c. fi. de const. vnde qui litigat Paris. non potest eligere domicilium. Aureliæ, quia vbi litigat eligere tenetur, per verbum, *ou*, quod hic significat vbi.

*Constitutio
futura re-
spicit.*

38 Quid si velit eligere domicilium extra ciuitatem, in qua litigat, an possit videtur quod non, vt in tex. patet ibi, *au lieu, ou les proces seront pendans*. Contrarium crederem, quando vellet eligere in suburbiis: quia appellatione ciuitatis & suburbia continentur, l. ij. ff. de verb. sig. vbi abundè scripsi. Fel. in c. Rodolphus. de rescrt. Illa enim quæ proxima sunt, inesse videntur, l. lecta. ff. si cer. pe. facit gl. no. in §. in ecclesiis. in ti. de colla. in pragm. Sanc. in verb. existit. scripsi in tract. nomina. q. xvj. ergo poterit eligere vbicunque litigat, & in omnibus locis non prohibitis à iure, nempe quod non prohibetur, permitti censentur, c. nam concupiscentiam. de const.

*Extra ciui-
tate an quis
domicilium
eligere pos-
sit.*

39 **N O N O**, in quibus causis eligendum sit domicilium? Resp. in omnibus causis tam plenariis, quàm summariis: & tam in ciuilibus quàm criminalibus: vt in stylo Picta. rub. *des contestations, ou le procureur du Roy est partie*. art. xij. & text. in l. nihil. ff. ad muni. Et hic articulus generaliter loquitur: ergo generaliter debet intelligi, l. j. §. & generaliter. ff. de leg. præstan. imò suadet hic text. dum dicit, *au iour de la premiere comparicion en personne*, &c. Ecce ergo quod comparens personaliter, vt solet fieri in criminalibus, ca. veniens. de acc. tenetur domicilium eligere.

*In quibus
causis domi-
cilium eligi
debeat.*

40 Quod est verum, quando non custodiretur in carceribus, quia tunc frustra eligeret domicilium, cum domicilium ibi habeat necessarium, vbi in carceribus custoditur. Et derisorium esset petere à captiuo, vt eligeret domicilium: quia aliud eligeret, quàm carceres, si ei esset liberum. Verum quia causa pendente potest aliquo casu euadere, ideò non erit absurdum, vt eligat domicilium vbi degit: quod si fugerit, in vim illius domicilij electi poterit iudex ad vltiora procedere, & ibi citari, vel vocæ tubæ. Sed non solet hæc domicilij electio peti à detento in carceribus.

*Incarcera-
tus nō eligit
domiciliū.*

41 Amplia in omni eo procedere, qui conuenitur in loco, in quo nihil habet: nec in illo ressortu seu iurisdictione iudicis, coram quo agit, vel conuenitur: vt teneatur eligere domicilium, vt hic dicitur *tous plaidans*. Sic fir-
mat Panor. in ca. si. colum. iij. de dil. vbi dicit procedere in quibus procedit

*Nulla ha-
bēs bona eli-
git domici-
lium.*

citatio

citatio generalis ad totam causam. Ang. & Ias. in l. qui ante Calēdas. in fi. ff. de ver. obl. Boēr. vbi suprā in d. l. cōsentaneum. etiā superiūs dixi in habēte bona & domiciliū, q̄ tenetur declarare locū, quem pro suo domicilio velit habere, & iste tex. procedit etiā in actione, per istū text. ibi, *de leurs demandes.*

*Domiciliū
etiā in cu-
ria ecclesia-
stica est eli-
gendū.*

Secundò etiā hęc practica potest seruari in curia Ecclesiastica, sicut 42
in curia seculari. Panor. & alij in d. c. fi. cū rationes supradictæ procedant
tam in curia ecclesiastica, quàm seculari, ergo in vtroque foro procedet: &
ita videtur tenere Soc. in tract. de citatio. art. xx. q. xvj. vers. circa secundam
quæstionem. non vt Curia ecclesiastica astringatur ratione huius Ordina-
tionis, sed in vim iuris suprā adducti.

*Iudex dele-
gatus eligit
certum sibi
locū ad co-
gnoscēdū.*

Tertiò, amplia etiā in iudice delegato, qui non habet certum locum. 43
Nam bona practica est, vt in principio causæ assumat, & eligat sibi certum
locum ad cognoscendum de causa, & postea omnes citationes censentur
factæ ad illum locum, nec postea erit in citationibus necesse exprimere lo-
cum, alioqui contrā: teste Bar. per illum tex. in l. si vt proponis. ij. C. quomo-
dò & quan. iud. Lopus allega. xlviij. in fi. l. si locus. ff. de iud. l. penult. ff. de
iusti. & iure. Bal. in l. vt perfectiūs. C. de annal. except. dixi suprā.

Quartò amplio, sit diues litigans, vel pauper: quia iste tex. generaliter lo- 44
quitur, nec rationem potiūs habet vnius, quàm alterius. & ista docent iu-
riū interpretes in d. c. fi. de dila. etiā si habeat habitationem in illius iu-
risdictione iudicis sub quo conuenitur. & de hoc videtur text. in l. scien-
dum. §. j. ff. qui satisd. cogan. & ibi Ias. vt etiā superiūs dixi.

*Declinans
iudicem do-
miciūm e-
ligit.*

Quintò etiā habet locum in eo qui declinat iudiciū: quia verba Ordi- 45
nationis istū cōprehendūt, videlicet *plaidās*. Nā ex cōmuni vsu simul atque
quis est citatus, dicitur *plaidant*, qui cōmunis vsus attendi debet. l. Labeo. ff.
de supel. leg. Fel. in proce. decre. & idē in ver. litigās, pōderantur etiā in hoc
articulo verba, *au iour de la premiere cōparition*, quādo quis declinat iudicem
primò comparet: ergo in illo die primæ comparitionis debet eligere domi-
ciliū probat etiā verbū *oppositions*, quia dū declinat iudicē, opponit. s. contra
ipsum iudicem, ergo ab illa oppositione vult hic text. quòd priuetur, nisi
eligat domiciliū. Etiam quia rationes, vel saltem aliquæ habent locum in
hoc casu. Et quia hoc est fauorabile, & parū præiudicij parti infertur ex hac
electione domiciliij, ideò tenetur etiā declinans iudicium eligere domici-
liū: quod est notandum. Et hoc fuit in magno Regis consilio decisum,
quando in prima comparitione non decideretur ille articulus, sed longum
habere posset tractum, alioqui contra, & ita intelligi debet: vt alibi scripsi.

*Quam pœ-
nam subeat
nolens domi-
ciliū eligere.*

DECI MO, quā pœnam patiatur nolens domiciliū eligere? Resp. 46
de iurē iudex poterit eum citare ad totam causam, & ei intimare, vt in om-
nibus actibus intersit: vt docet Bar. in extraua. ad reprimendum. in verb. per
edictum. Alexand. & Ias. in d. l. qui ante Calēdas. ff. de ver. obl. Alexan. in l.
statuliberos. §. Stichus. ff. de statuli. Soc. plenè in tract. de cita. in ar. xx. in
xvj. q. & Boēr. in repe. l. consentaneum. in j. q. C. quomo. & quan. iud. Alio-
quin si ad totam causam citaretur, posset appellare. Imo. & alij. in ca. con-
sult. de offic. deleg. Domi. & reliqui in ca. fi. de elec. lib. vj. quia ex tanta
generalitate citationis, videlicet vt intersit singulis diebus, & horis, videtur
grauari

grauari, ergo appellare poterit. Soc. vbi suprà. tract. de citat. artic. xx.

- 47 Secundò, poterit iudex nolentem domicilium eligere compellere per denegationem audientia, & aliis remediis iuris, quibus sibi iustum videbitur, vt dicitur in simili in l. fi. §. necessitate. C. de bo. quæ lib. vel etiam iudex eliget, aut cõstituet ei domicilium, in quo omnes fient citationes. facit tex. in l. iij. §. sed & si proponas. ff. de iur. dot. c. nullus. de iure patro. Ioan. Lup. in repe. c. per vestras. §. xxij. fol. 13. col. iij. & seq. de dona. inter vj. & vxo.
- 48 Sed ad vitandas omnes ambiguitates hic statuitur, quòd actor si domicilium eligere recuset, debet repelli à sua petitione, reus à sua defensione vel oppositione. *ibi, ne seront recepuables, & seront deboutez de leurs demandes, de senses; ou oppositions respectiuement.* & isti sententia adhærendum est, propter
- 49 hanc legem: & repelluntur, ac excluduntur à iudice. † Nā quando verba ad iudicem referuntur, oritur officium iudicis. gl. in l. si soror. C. de coll. & ideo si iudex nō repellat, nō repellūtur ipso iure. c. cum secūdum. de hæret. in vj.
- 50 **V N D E C I M ò** quæro, an plura domicilia pars eligere possit. Respon. Non, ne sub incertum vagetur: incertum enim esset in quo domicilio citationes, & denuntiationes fieri deberent, quæ incertitudo parit obscuritatem. l. ita fidei. ff. de iure fisci. & hic text. in singulari loquitur: *ibi, estre leur domicile.* Item lites ex litibus oriri possent: nam qui plura haberet domicilia, diceret se citatum in loco, in quo degebat, & sic magna esset confusio, quam prætor tollere vult. in l. iij. §. ait. ff. de re iudic. imò qui haberet plura domicilia, teneretur declarare vnum, in quo vellet citari, & alios actus iudiciales sibi significari, vt hic dicit tex. & superius expressum fusiùs fuit.
- 51 **D V O D E C I M ò** quæsitum est, an electione facta variare quis possit: & si semel vnum elegerit domicilium pars, an possit aliud eligere? Breuiter respondeo, quòd non per text. in l. serui electione legata semel optare possumus. ff. de leg. j. ratio est, vbicunque à lege, statuto vel consuetudine alicui defertur electio, si semel elegerit, electio non potest iterum fieri. l. si mihi & tibi. in princ. ff. de leg. j. l. eum qui certarum. §. j. ff. de verb. obl. ca. ij. de rescri. nam eligendo videtur quasi cõtraxisse cū parte, quia in iudiciis quasi cõtrahitur. l. iij. §. idem scribit. ff. de pecu. ergo sine cõsensu illius non potest resilire. arg. l. j. & ij. C. quand. liceat ab emp. disced. & l. sicut. de acti. & obl.
- 52 Fallit si ex causa, puta pestis, aut alia iusta causa non audet accedere ad suum domicilium electum, poterit aliud intra dictam ciuitatem eligere, aut alibi, si extra ciuitatē tedderetur ius. Et istud est priuilegium pestis, quod
- 53 adde ad illa quæ posuit de Ripa, in suo tract. de peste. in ij. parte: † debet tamen pars cum iudicis autoritate secūdum eligere domiciliū: supplicando illi, & narrando causam, vt liceat alterum domicilium videlicet tale sibi eligere. & iudex hoc decernet, statuens parti electū domiciliū nuntiandum: &
- 54 ista praxis est tutior. † Etiā debet pars iterum eligere, si causam contingat habere cū alio, licet semel elegerit cum primo: quia res inter alios acta non prodest aliis: vt in rubr. C. res inter alios acta. scribit Imber. in institution. Foren. pag. xciiij. possit tamen in secunda causa eligere illud primum domicilium iam electum: quia nihil est impedimento quominus eligat, &c.

Nota ex isto text. Ordinationis sequentia. Primò, quòd omnis litigans

ij. To. Comment. Do. Rebuff.

n

ex hoc text. ordinatio- nis Regia. tenetur eligere domicilium, vt in princ. probatur, siue actor sit, siue reus, cum litigatoris appellatione vterque veniat. c. quoniam. de probatio. ergo requiritur litem esse intentatam. nam extra iudicium non fit ista domicilij electio, per hoc verbum litigans. † Secundò, quòd in prima comparitione, 56 & sic in primo termino: *ibi, au iour de la premiere comparition*: tamen si in primo termino non elegerit, potest pars petere, vt domicilium eligatur vsque ad sententiam exclusiue: vt supra dixi. sed hic vult quòd in prima comparitione peti possit, & si sapiat aduersarius, hoc petere debet in principio.

Citatio præcedit domicilij electio- nem. Tertiò requiritur citatio antequàm teneatur pars domicilium eligere, 57 quia sine citatione regulariter quis non comparet: alioqui frustra inuenta esset citatio. l. consentaneum. & l. tres denuntiationes. C. quomo. & quand. iudi. ad peremptorium. ff. de iud. si tamen vtraque pars inueniretur in iudicio, cum præsens non debeat citari. Bar. in rub. ff. de in ius vocand. & subiret iudicium, tunc etiam absque alia citatione compelleretur ad domicilij electionem: quia prima illa diceretur comparitio. arg. l. ij. C. quomo. & quando iud.

Quartò siue pars per se compareat, siue per procuratorem, *ibi, en person- ne, ou par procureur.* 58 Requiritur ergo, quòd pars compareat, alioqui altera peteret defectum contra non comparentem per totum titu. de dolo & contumac. vel circumduceretur edictum, si neutra pars compareret. l. & post edictum. §. circumducto. ff. de iudi. & sic requiritur, quod vtraque pars compareat, per prædicta, vel per procuratorem.

Mandatum requiritur sufficiens ad domicilij electionem Eligitur domicilium in loco processus. Quintò requiritur, quod procurator, vel qui petit electionem domici- 59 lij, & qui eligit domicilium habeat mandatum sufficiens: quod declarauit superius, & probatur in tex. *ibi, suffisamment fondé,* Sextò, tenetur quis eligere domicilium in loco, in quo processus pen- 60 det *ibi, au lieu ou les proces seront pendans,* ergo illi qui in Baillia, vel Seneschalia morantur, extra tamen ciuitatem, tenentur eligere domicilium in ciuitate, vt hic art. aliquid iuri communi addat, & si domicilium habeat, oportet q̄ declaret suū domiciliū, vt hic dicitur, & superius fusiùs scripsi.

Interpellatio requiritur in domicilij electione. Septimò, quòd pars aduersa petat, aliàs non tenetur, *ibi, à faute de ce auoir deuement fait.* Ergo debite fieri debet petitio, & quòd interpellatio requi- 61 ratur, probat. l. vniuersa. vbi. l. as. C. de preci. Imper. offe. vt scripsi superius.

Vltimò, requiritur, quod pendente processu petatur electio domicilij. 62 Nam si finito processu peteretur, non fieret domicilij electio. probat iste text. *ibi, au lieu ou les proces seront pendans.* † Quid nomine processus veniat, 63 abundè scripsi in tract. nominatio. q. vltim. & non petit quis post sententiam, quòd si faceret, repelleretur. per hunc tex. *ibi, seront deboutez de leurs demandes.* Intelligas tamen nisi in executione esset processus, vbi requiritur causæ cognitio, quia tunc etiam teneretur quo ad eam eligere domicilium. Interdum enim executio est difficilior, quàm processus principalis, & venenum iacet in cauda: vt dicit Io. Fab. in rub. de pub. iud. in Institu. Multa alia quæ fortè longiùs rem ipsam respicerent, adducerem, sed his si lubet provide lector contentus eris: de his Deo optimo maximo & sacræ virginis gratias agens perpetuas, finem facio. Amen.

TRACTATUS DE RECUSATIONIBVS.

Des recusations.

PRAEFATIO.

- I** **V**AMVIS QVI iudicem aliquem adit, vt ab eo ius sibi reddi postulet, imprimis ipsum sibi conciliare salutando debeat, l. fi. C. de offic. diuer. iudi. & aliis modis, quos docet Spec. in tit. de aduo. §. hic dicendum. quod etiam fieri poterit, si eius laudes ad nostræ causæ vilitatem coniunxerimus: allegantes pro honestis dignitatem illis suam, pro humilibus iustitiam, pro miserabilibus misericordiam.
- 2** †tamen si conciliari non valeat iudex, sed ad recusationem te venire cogit causa, causam qua id fieri possit diligenter scrutare, tecumque tacitus considera, si eam probare possis, & si probata ad recusationem sufficiat, ad quam facile deflectere non debemus. si Spec. credatur. in titu. de recu. §. qualiter. ne fortè victus postea magis acerbum iudicem habeas. argum. l. fi. §. sin verò quidam. C. de testa. manu. Nam præstat non sùgillare iudicem eum recusando, & sic iniuria afficere. l. litigatores. ff. de arbit. quàm postea coram offenso iudice contendere. Bal. in c. super. de offi. deleg. quia periculosum est coram iudice suspecto litigare, c. cum inter. de excep.
- 3** Quamobrem præfari ad intellectum huius materiæ licebit. Primò, quid sit recusatio. Secundò, quo iure introducta. Tertiò, an possit per Principem tolli, & recusatione remota causa delegari. Quartò, quando recusatio proponenda sit: & artic. j. decidetur. Quintò, an recusatione proposita iudex possit de principali causa cognoscere, & si cognoscat, an sit nullus processus: quod in articu. vj. tractabitur: & an ipse iudex recusatus possit de causis recusationis cognoscere: dicetur artic. v. Septimò, quibus ex causis recusari possit iudex. artic. viij, & ix. & aliæ quæstiones vsu venientes interferentur, & breui explicabitur hæc materia, ac Regiæ constitutiones huic rei conuenientes, Deo opt. maxi. authore.
- 4** **A**D PRIMVM recusatio est iurisdictionis, vel audientia causa suspicionis proposita declinatio. sic definit Spe. in tit. de recusatio. §. j. in j. parte. sequuntur Docto. in l. apertissimi. C. de iudic. Ego dicerem recusationem quantum ad hanc attinet materiam, esse, iudicis ratione odij,

*Iudicis benevolentia
primū captanda.*

Ex causa recusatur iudex.

Summa & ordo huius tractatus.

Definitio recusationis.

amicitiæ, alteriſve iuſtæ cauſæ reiectionem: quæ definitio ſatis elucidabitur inferiùs.

*Quo iure in
introducitur re
cuſatio.*

SECUNDO, quæritur quo iure introducitur reſcuſatio? Et reſpond. 5
Panor. & communiter Docto. in c. cum inter. de except. de iure naturali
inuentam. per c. quod ſuſpecti. in fin. ibi, etiam quodam modo naturale eſt.
iij. q. v. & c. ſecundò requiris. in fi. de appella. & quia continet deſenſionem,
quæ eſt de iure naturali. cle. paſtoralis, de re iud. ne videlicet innocens con-
demnetur per ſuſpectum iudicem, & opprimatur.

Ego dicerem reſcuſationem iure civili eſſe introducitur, quadam ratio- 6
ne naturali dictante: vt in d. c. ſecundò requiris. in fi. ibi, ipſa namque ratio
dictat, quia ſuſpecti & inimici iudices eſſe non debent. d. c. quod ſuſpecti,
ibi, nam quodammodo eſt naturale ſuſpectorum iudicum inſidias declina-
re, & inimicorum iudicium velle reſugere: & ſic non dicit eſſe naturale,
ſed quodammodo naturale.

*Legitima
quo iure ſit
introducitur.*

Sic dicitur de legitima: vt ſit introducitur de iure civili ratione naturali 7
dictante, §. primum itaque. ibi, ſecundum naturam ipſis debeat. in au-
thent. de hæredi. & Falcid. colla. j.

Ita tamen vt quarta pars, quæ eiſdem liberis debetur ex legibus, nullo 8
modo minuatur. C. de ſecund. nupt. l. penul. C. de legit. hære. vbi dicit hæ-
reditatem legitimo iure deſerri. hoc probat Dy. in c. indultum. de regul.
iuris. lib. yj. Vincen. Hercul. in l. quod de bonis. §. fina. ff. ad legem Falcid.
& in diſputat. incipien. Peruſinus. in ij. quæſtio. verſicu. circa ſecundam
quæſtio. & Doctor. in regul. iura ſanguinis. ff. de regul. iur. Panormi. conſil.
lxij. ſtante quadam. col. ij. volumi. j. & Alexander conſil. lxxv. viſis column.
iij. volumi. j. & Rota in deciſ. j. de conſuetud. incip. fuit dubitatum. in not.
& ibi in additio. pluribus iſta probaui in tracta. meo de decim. quæſtio-
ne prima.

*Suſpecto iu-
dici an poſ-
ſit cauſa co-
mitti.*

TERTIÆ quæſtionis deciſio inferitur ex præmiſſis, videlicet quod 9
Papa & Princeps non poſſunt committere cauſam iudici ſuſpecto remo-
ta reſcuſatione, per gl. ſing. in cap. ad hæc de reſcrip. quam ſing. dicit gloſſ.
in regu. Cancell. xl. & Barba. in tracta. de præſtan. Cardi. in iij. quæſtio.
ij. partis. col. ij. Contrarium tamen tenent glo. & Docto. in d. l. apertiffimi.
C. de iudi. & in cap. poſtremò. & cap. cum ſpeciali. de appel. & iſta eſt com-
munis: vt dicunt Panor. Deci. & alij in capi. cum inter. de except. & Deci.
conſil. clxxv. in cauſa. col. ij. quia iſ poterit appellare, ſi condemnetur ab illo
iudice ſuſpecto, & ſic non eſt ei ſublata deſenſio, l. vna. in fin. ff. apud eum
à quo appellatur.

*Commiſſio
cauſæ recu-
ſatione re-
mota intelli-
gitur de fri-
uola.*

*Cauſæ qui-
bus prin-
ceps non com-
mittit ſemo-
ta reſcuſatio
re.*

Imò, ſi Princeps expreſſè committat cauſam reſcuſatione remota, intel- 10
ligitur de reſcuſatione friuola. argum. capitu. ex parte. ij. de offic. delega.
& adhuc ex iuſta cauſa iudex reſcuſabitur: quia lites ſine ſuſpicionem pro-
cedere Imperator iubet, in dict. l. apertiffimi. Et ideò illæ literæ ſunt
contra Principis voluntatem prima facie, & ſic ob importunitatem præ-
ſumuntur emanatæ. l. j. C. de petitio. bon. ſubla. libro x. Sanxon in ordi.
Turon. † Super hoc facerem cauſas ſequentes. Primus eſt, quòd in 11
criminalibus non poteſt Princeps committere cauſam reſcuſatione re-
mota,

mota, quia ex hoc tolleretur defensio, quæ de iure naturali est. cle. pastoralis. de re iud. & Cicer. in j. offic. Primò generi animantium omni à natura tributum est, vt se, vitam, corpùsque tueatur: caueat quæ nocitura sunt. ideò solet ipse dicere delatis, aut accusatis, si sciant aliquam recusationem contra talem, & talem iudices, & an ipsi velint eos in iudices habere: & tunc hi accusati sciscitabuntur ab illis, qui cognoscunt iudices, an sint iusti: & postea acceptabuntur, vel recusabuntur. Ita vidi fieri, & docet Bald. in l. iij. ff. quod quisque iuris. & hoc est tutius.

12 Nec refragatur quòd condemnatus possit appellare, quia fac esse, tamen quia iudex suspectos, & falsos audire posset testes, & sic falsum facere processum: ob id licet appellatio permittatur, non ob hoc reparari poterit falsum in processu commissum: ideò non debet Princeps suspecto iudici causam criminis committere, alias tolleretur defensionem: & absolvendus multoties condemnaretur. capitul. cum inter. de except. & melius est occurrere in tempore, quàm post causam vulneratam remedium quærere, l. vltima. C. in quibus causis in integrum restit. & l. vnica. C. quand. lice. vnicuique sine iudi. se vindi.

Appellationis remedium non impedit recusationem.

13 Secundus casus, in ciuilibus poterit iudex suspectus ex certa scientia & plenitudine potestatis committi. Et ista est communis conclusio: vt Deci.

14 probat. in capitul. cum inter. de exceptio. † quod dicerem verum esse, quando alium haberet coniudicem, vel adiunctum: quia is poterit falsum impedire, alioqui Princeps non esset rationalis, si alio committeret modo: vt probatur in authent. si verò. C. de iudic. ideò si solus datus fuerit, non poterit iudicare sine adiuncto: & seruari debet tunc iuris ciuilis dispositio, alioqui paria essent rem auferre sine causa, & committere suspecto: sed primum non potest Princeps facere sine tyrannide, l. quoties. vbi gloss. & Doctor. C. de precibus Imper. offerend. sic non secundum poterit vni soli committendo.

Suspectus in dux quando dari possit in ciuilibus.

15 Tertius casus, vbicumque causa committitur iudici suspecto etiam ex certa scientia, quod non solet fieri, is poterit recusari, nisi expressè hoc prohibeatur. c. cum inter. vbi Docto. de except. quia Princeps videtur ei committere vt de iure. arg. l. si duo. ff. de acquirend. hære. Barb. in c. Raynaldus, col. iij. de testa. Ias. conf. lxxxiiij. vol. j. Doct. in dicta l. apertissimi.

16 Licet quidam distinguant inter suspectum ex inimicitis, & ex aliis causis: quod non admitterem, quia suspitio ex amore ita arctat, sicut ex odio. c. quatuor modis. xj. q. iij.

17 Quartus casus est, quòd non potest Princeps in ciuilibus, vel criminalibus recusationem & appellationem simul tollere, quia difficilius duplex funiculus tollitur, quàm vnus. capitul. primo. de treuga. & pac. potentiora enim sunt duo iura, quàm vnum. l. cohæredi. §. discretas. ff. de vulgari. l. re coniuncti. & ibi Iason. vltim. not. ff. de legatis tertio. tum quòd non possit (vt dictum fuit) adimere defensionem, tum nec rem alicuius auferre, quod faceret, si sic rescriberet, vel quando negotium committeret supremæ Curia, vel aliis iudicibus, vt iudicarent, (sicut dicitur) *en dernier ressort*, tanquam vltimi iudices, quia tunc vtrunq; adimeretur: quod esset iniquum. clem.

Recusatio an rescripto tolli possit cum appellatione.

CHARLES viij. Article Lxiiij.

Articu-
lus pri-
mus.

Item ¶ pource que l'on à trouué que les parties ont baillé plusieurs
recusations malicieusement au deshonneur des Presidens ¶
Conseillers de nostredicte Cour.

GLOSSA PRIMA

Iudex non
debet mali-
tiosè recu-
sari.

Iudex ab
ipsa parte
recusari de-
bet, non à
procurato-
re.

FX MALITIA non debent iudices recusari, sed ex
causa & quidem iusta: alioqui recusantes puniuntur, vt di-
cetur inferiùs artic. ix. & sequen. † & ideò dicit, *les parties.* 2
quia iudex non potest recusari, nisi à parte, & non à pro-
curatore, nisi super hoc speciale habeat mandatum, l. non
solum. §. fin. ff. de procurator. & Barto. in l. si procurator. ff. de condit. in-
debi. quia famæ causa est. dict. §. final. & iudici per recusationem videtur
inferri iniuria. l. litigatores. ff. de arbitr. & ad hoc non videtur procurator
constitutus. † Et ita censuit Senatus anno 1534. die penult. Iulij. etiam 3
quia recusans incidit in pœnam, vt patet inferiùs articul. ix. ob id pro-
curator non potest facere, vt dominus incidat in pœnam, si ad hoc specia-
liter non sit constitutus, dict. l. si procurator. l. si pater. quæ in fraudem cre-
ditor. Et casus requirentes speciale mandatum docui, in §. fina. in glo. pe-
nul. de elect. derog. in Concor. *col. 109. in fin.*

Arestum.

Absentis
nomine pro-
curator re-
cusat.

Si tamen procurator generalis allegauerit dominum absentem, & hanc 4
recusationem ab ipso propositam approbaturum, & petat dilationem ad
obtinendum speciale mandatum, interim iudex recusatus in causa proce-
dere non debet: alioqui perperam factum iudicauit Senatus Parisien. anno
1543. die iij. Decembris.

Arestum.

Statuons, ¶ ordonnons, que pour quelque recusation que soit baillée
contre nosdits Presidens ¶ Conseillers, ils ne s'abstiennent d'estre
au iugement des procès, sinon que la recusation soit baillée par
auant que le procès soit mis sus, ¶ qu'elle soit trouuée bonne ¶
raisonnable par nostredicte Cour.

GLOSSA II.

Quando sit
opponenda
recusatio.

HIC DECIDITVR quarta quæstio, videlicet quando 1
recusatio opponi debeat, & fac casus sequen. Primus est, quod
recusatio contra iudicem de causa cognoscere volentem ante
litem contestatam opponi debet. capitul. quod suspecti §. & re-
vera. iij. quæstio. v. l. appertissimi. ibi, antequam lis inchoetur. C. de iudic. c.
pastoralis. vbi glos. & Doct. de exceptio. tum quod exceptio dilatoria
ante

Handwritten scribble or signature.

ante litem contestatam opponenda fit. l. ita demum. C. de procurator. cap. inter monasterium. vbi gloss. & Docto. de re iudica. tum quod non opponendo videtur in iudicem consentire. ideò postea eum reiicere non poterit. dic. l. appertissimi. vbi Ias. in secundo notab. C. de iudic. Iaco. in l. sed & si susceperit. ff. illo titu. Bartol. in l. quidam consulebant. ff. de re iudi. Lanfranc. in repeti. capitul. quoniam. in verb. recusationes. col. ij. de probatio.

2 Secundus casus, quando recusationis causa de nouo venit ad cognitionem partis, potest opponi vsque ad causæ conclusionem. c. insinuante. de offi. deleg. Doct. in d. c. pastoralis. de exceptio.

3 Tertius casus est, si adhibeantur iudices ad iudicandum, vel consulendum super re iudicanda, tunc recusatio offerri potest antequam processus fuerit inceptus iudicari, vel referri, & sic antequam eos videatur, approbare. dic. l. sed & si susceperit. in princip. Bartol. in dict. l. quidam consulebant. ij. de re iudica.

A laquelle nous enioignons, qu'elle ne remette point la decision de laditte recusation à la conscience de celuy qui est recusé.

G L O S S A I I I.

HIC TEXT. prohibet ne conscientia recusati relinquatur recusationis causa, & hoc duplici ratione. Prima est, quia hic causam habens affectatam deierare posset, & conscientiam suam damnare, ideò hoc non est permittendum. argum. l. quæ sub conditione. ff. de conditio. institu.

2 Secunda, quia multi iudices, dum non auderent iudicare contra Connestabilem, aut alium magnum Dominum, procurarent vt recusarentur, & dicere possent causam recusationis veram esse: & sic via aperiretur periuriis: contra l. ij. in fine. C. de indic. vidui. tollend.

3 Etiam quia causa suspicionis est alleganda, & probanda, cap. suspicionis. de offic. delegat. cap. secundo, de appellat. in sexto. Ideò non relinquenda conscientia recusati.

4 Nec etiam sufficeret, si pars iuraret habere se iudicem suspectum, vt ibi: quamuis in notoriis, & modicis dicant Docto. sufficere. per gloss. in dict. l. apertissimi. vbi Ias. & alij. C. de iudic. tamen regulariter requiritur causa probatio.

5 Interrogari tamen Consiliarius recusatus potest de veritate recusationis. gloss. in cap. j. in verb. siue confessi. de exception. Perus. in cap. cum speciali. in fine. de appellatio. nisi recusaretur ob crimen, quia tunc nemo tenetur prodere seipsum. Panormitan. & alij in dicto capitulo primo. & hoc seruari in Parlamento vidit Aufrer. vt in dicto tracta. de recusa. in fine. asserit, & ego ipse multoties.

Et aussi s'elle trouue, que ladicte recusation soit iniurieuse en chargeant l'honneur dudit recusé, qu'elle punisse celuy qui l'aura baillée.

GLOSSA IIII.

Iniuriosam opponens recusationem, puniatur.

PRIMO iubet puniri eum, qui iniuriosam recusationem opponit contra Præsidem, vel Consiliarium. Sed qua pœna hic puniatur. Respon. arbitraria pro qualitate personæ, tam iniuriam passæ, quàm inferentis. argu. l. j. ff. de effracto. & iniuria dicitur atrox ratione personæ, scilicet Præsidis & Consiliarij. §. atrox. de iniur. in Inst. ob id grauius puniêda, nisi illam causam probauerit, vt sequitur.

Si elle n'estoit (comme dit est) trouuée bonne, raisonnable & veriffée.

GLOSSA V.

Requisita ad recusationem.

TEXT. hic sequentia requirit. Primò quòd causa recusationis sit bona, & rationabilis: nam si vellem recusare iudicem eo quod parti aduersæ dedit eleemosynam, causa non est bona, nec rationabilis, ob id reiicienda: vnde dicit hic text. *si elle estoit trouuée bonne.*

Secundò requiritur quòd hæc causa sit opposita, nam hæc recusatio non iudicatur, nisi opposita fuerit. l. apertissimi. C. de iudic. l. iij. §. hoc autem. ff. de damno infecto.

Tertiò, quòd proposita fuerit tempore debito: vt superiùs dixi in gloss. ij. alioqui dici potest, sera prece subueniri tibi desideras. l. ij. C. de iuris & facti ignorantia.

Quartò, quòd illa causa probata sit, quia non sufficit dicere, & oppone-
re, nisi probetur, l. qui se dicit. ff. de iudic. & tex. ibi, *veriffée.*

Quintò, quòd approbata sit à curia, ibi, *& qu'elle soit trouuée bonne & raisonnable par nostre dicte cour.* alia per te elicias.

Et n'entendons pas, que si apres que ledit procès sera mis sus, aucunes causes de recusations sont venues à sa cognoissance, qu'il ne les puisse proposer, en affermant par serment ladicte cause estre de nouuel venue à ladicte cognoissance.

GLOSSA VI.

Nota ex causa admittitur qd ad recusandum etiam extra tempus prestitum.

EX HOC textu habemus, quòd Consiliarius recusari non potest, postquam processus est inchoatus iudicari, nisi causa de nouo ad notitiam peruenerit. per capitul. insinuante de officio delega. idem in alio iudice dicendum est, per dictum cap. insinuante.

Dicet

2 Dicet quis, quomodo hoc sciri poterit? Respond. standum esse iuramento ^{Iuramento} partis ^{partis} ^{statur.} per cap. pastoralis. de exceptio. & ita scribitur in hoc text. ibi, *en affermant par serment.* Et hoc casu recusari poterit, etiam si inchoatus fuerit processus, dum tamen ipse recusandus non dixerit sententiam suam: vt Doct. dicunt in d.c. insinuante. & d.c. pastoralis.

3 Idem dicendum est, si de nouo causa recusationis superuenerit, vt si tempore, quo processus decidebatur, Consiliarius duxit in vxorem consanguineam partis, etiam recusari tunc poterit ex illa noua causa. per. dict. cap. insinuante. de offic. delegat. nam quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio. l. de ætate. §. ex causa. ff. de interrogat. actio. Domini de Rota. decisi. vlt. de rescrip. in no. & Hippol. in l. j. §. si quis vltro. num. 18. cum seq. ff. de quæst. alia videri poterunt in d.c. pastoralis. & c. insinuante.

LOYS XII. Art. XXVIII. des publiées

M. CCCCXCIX.

ITEM, que nosdits Presidens, Conseillers, Baillifs, Seneschaux, & autres nos Iuges, ou leurs Lieutenans, ne pourront estre, ne assister au iugement du procès d'vng Prelat, ou Collateur, ou d'aucun seigneur, duquel ils, leurs enfans, freres, ou cousins germains, directement, ou indirectement, obtiendront d'oresnauant aucun benefice, ou office formé, & intitulé quand les parties les recuseront.

Articulus
secundus.

GLOSSA PRIMA

1 **I** VSTE statuit hic Rex, vt Præsides, Consiliarij, vel alij Magistratus non iudicent, néue eorum Locum tenentes in causa collatoris, à quo ipsi habent beneficium, vel officium propter affectionem, quam habere possunt in eos, ratione obligationis antidotalis, per lex hoc iure. ff. de iusti. & iur. l. sed & si lege. §. consuluir. de petit. hæredi. humanum est enim, vt quis exhibeat ei reuerentiam, à quo percepit beneficium. cap. illud. vbi gl. viij. q. ij. humani autem moris est illum vereri, cuius iudicio & voluntate nunc erigitur, nunc deprimitur. cap. visis. xvj. q. ij.

*Iudices non
iudicent in
causa prala-
ta, a quo be-
neficium re-
ceperint.*

2 Idem si contulerit filiis Consiliarij, vel fratribus, aut consobrinis germanis, vt dicit iste tex. facit l. isti quidem. ff. quod met. cau. secus si erant secundarij consobrini. §. quarto gradu. de grad. affini. in Instit. cum hic text. tantum exprimat istos, non extenditur ad alios: vt etiam dixi in tract. de cess. & transpor. in ij. tomo. quia in illis non est tanta affectio, sicut in enumeratis in text.

3 Iste text. dicit, *obtindront.* ergo non sufficeret, si ordinarius collator eis contulerit beneficium, quod postea ab eis euictum est, quia tunc non obtinent, & obtinere intelligitur cum effectu, sicut habere. l. nomen. §. final. ff. de verborum signific. ij. quod quisque iur. ff. & cessat ratio huius text.

tex. vt scripsi in §. volumus. de colla. in concordia.

*Resignato
essam bene
ficiu non ces
sat causare
susand.*

Etiam intellige istum tex. licet Consiliarius non habeat tunc benefi- 4
cium, quod verè obtinuit, sed illud permutauit, vel in fauorem alicuius re-
signauit, quia tunc cepisse intelligitur, qui alij acquisiuit, l. cepisse. ff. de
verb. signi. vt affectio. cadere possit, & recusari.

*Beneficium
ex necessi-
tate collati
non inducit
causam re-
cusandi in-
dicis.*

Intellige tamen si ex voluntate, secus si ex necessitate contulerit: vtpote 5
si Episcopus contulit Consiliario per viam mandati, nominationem: vel
indulti: quia hæc collatio necessaria non obligat accipientem, sicut volun-
taria, l. j. ff. de fundo dotali. quia nemo in necessitatibus liberalis existit, l.
rem legatam. ff. de adimend. lega. Ias. in l. fin. §. sed quia. col. ij. in j. limita.
communia de legat. C. ideò tunc non habebit locum iste text. sic fuit iudi-
catum anno 1543. die xxvij. Augusti.

Arestum.

Item si perpetuò, & in titulum collatum esset, procedit hic text. secus 6
si ad sex menses, vt per commendam, iuxta cap. nemo. de electio. in vj. &
hic tex. ibi, *intitulè*. Beneficia enim perpetua esse debent. cap. præcepta. lv.
distinct.

*Officium
sicut benefi-
cium colla-
tum Consi-
liario indu-
cit causam
recusandi
eundem.*

Idem in officiis, sicut in beneficiis: dicit hic text. ibi, *ou office*. Ergo si 7
Admirabilis vel Connestabilis petierit pro aliquo officium Consiliarij
à Rege, non poterit d. consiliarius adistere in causis illius, nec iudicare,
sicut nec in causis collatoris: † siue directè obtinuerit ab eo officium, vt 8
pote quia ipse dedit, cum dependeret à Ducatu suo, quem possidebat, siue
indirectè obtinuerit? quia à Rege petiit eius nomine quidam illustris no-
bilis, & obtinuit: vel Harpya quædam rapax petiit ab Episcopo benefi-
cium, quod Episcopus sua causa iudici, aut eius filio contulit, recusatus

*Abstinere
nō debes in
dex nisi re-
cusatus fue-
rit.*

est in omnibus causis illius, cum ab ipso obtinuerit directè. † Sed ista pro- 9
cedunt, si pars recuset eos, alias ipsi non debent abstinere. Ideò si fortè
pars confidit de prohibitate, & sanctitate Consiliarij, vel iudicis, & ob id
nollet eum recusare, tunc iudicare poterit. Nam quid ad Regem, si partes
sint concordēs, & eum non recusent, l. j. §. inde. ff. de noui oper. nuntiat.

Idem article xxxviiij. Ibidem.

*Articulus
tertius.*

*ITEM, que les requestes de recusation, qui seront baillees
à nosdictes Cours de Parlement, seront couchées dedans l'in-
uentaire de la partie baillant ladicte requeste: pour prealla-
blement y faire droict.*

GLOSSA VNA.

*Recusatio
est princi-
palis ad to-
tum nego-
tium.*

SI PARS supplicationē dederit recusatoriam alicuius præsi- 1
dis, vel Consiliarij, debet in inuentario dantis cōscribi, vt ante
omnia ius fiat super illa recusatione, sicut ante omnia recusa-
tionis exceptio opponi debet, l. apertissimi. C. de iud. & supe-
rius scripsi art. j. alioqui si in inuentorio nō cōscriberetur, omitti posset, vel
in finē causæ differri, & post conclusum & iudicatū recusationē proponi:
& sic

& sic duplex labor in expediendo processum ad effectum, & frustra data effectus recusatio: vnde hic iuste statutum fuit, quod notes.

*IDEM Article XL. des publiées
M. D. XII.*

ITEM pour obuier à la grand multiplication des lettres, qui souuent s'impetrent en nos Chancelleries, pour les suspensions, & recusations des Iuges de nostre Royaume, auons ordonné, & ordonnons, qu'apres les premieres lettres baillées, pour attribuer la congnoissance d'aucune matiere à aucuns Iuges, les parties ne pourront de nous obtenir autres lettres pour oster la congnoissance de ladite matiere audit Iuge: ains se pourueront par declinatoire, recusation, appel, ou autre voye ordinaire, ainsi qu'ils verront estre à faire par raison.

Articulus
quartus.

G L O S S A V N A.

IC statuitur, quod non valeant secundæ literæ, vt causa committatur alteri iudici, quam primo, cui per primas literas fuerat commissa causa: quia olim infinitæ literæ super hoc concedebantur, & causa in longos differebatur annos, & sumptibus & expensis partes consumebantur, contra c. dispendia. de rescript. in vj. vnde hæc noua processit constitutio. † quamuis de iure canonico contrariæ & diuersæ super his possint impetrari literæ. c. pastoralis. & c. cum contingat. de rescrip. sed hæc iustior est constitutio: nam si aduersarius impetrauit iudices, aut sunt suspecti, & recusari possunt: sin minus, non grauatur pars, si hi cognoscant de causa. Ideo si impetrem contrarias literas super his, infiniti orirentur processus, & finis litibus imponi non posset: vt docet c. finem litibus imponendum. de dolo, & contuma. Alioqui lites essent immortales ex hac rescriptorum multiplicatione: ob id iustum est, vt secundæ non impetrentur literæ attributiue iurisdictionis post primas: sed per recusationem, exceptionem declinatoriam, appellationem, aut alias via ordinaria sibi provideat pars. Nam vbi competit remedium ordinarium, non debet quæri extraordinarium, l. in causæ. ff. de minorib. & frustra impetratur, quod iure communi conceditur, l. vna. C. de thesaur. libr. decimo. & per hoc abreuiabuntur lites, & minuentur litis sumptus, & expensæ. Et quod decem annis vix consequi pars posset, nunc breuiter obtinere poterit per istam constitutionem.

Litera iurisdictionis attributa non nisi semel impetrentur.

3 Vnde fuit in Senatu dictum, quod literæ simplices à Cancellaria emanatæ, attribuentes iurisdictionem alicui, etiam de consensu partium non valerent, reclamante Procuratore Regio, anno 1540. die xiiij. Ianuarij.

Arctum.

FRAN

Articulus,
quintus

Quand les recusations proposées, ou baillées par escript seront friuoles, & non recepuables, le iuge recusé les pourra telles declairer, & ordonner que nonobstant icelles, il passera outre selon la forme de droict.

GLOSSA VNA.

Cognitio re-
cusationis an
& quando
spectet ad
recusationē.

EXTA soluitur hic quæstio, vt videlicet quòd de iure iudex 1
recusatus potest de recusationis causis cognoscere, & an sua
sit iurisdictio. per l. ij. ff. si quis in ius vocatus non ierit & l. si
quis ex aliena. de iudic. † nisi recusatio proposita suggillaret, 2
& notaret iudicem, vt si diceretur furiosus, infamis, aut homicidium com-
misisse, tunc eligentur arbitri, qui de his cognoscent. per c. suspencionis. de
offi. dele. c. legitima. de appel. Bar. & alij in l. quidam consulebant. col. ij. ff.
de re iudi. Areti. confi. cvij. clarissime. col. iij. in iij. q. & seq.

Friuole cau-
se recusan-
di non im-
pediunt iu-
dicem.

Hodie per hunc articulum ita demum, si appareat luculenter ex ipsa 3
propositione causarum eas esse friuolas, iudex in quem opponuntur, eas
friuolas declarare poterit, & non esse recipiendas, vt hic. vide regulam cū
xiiij. limitat. per Fely. in c. super literis. de rescript. Iacob. & alios in l. si quis
ex aliena. de iud. Atque Corset. in singul. incipien. iurisdictio. j.

Recusatio-
nis aliquot
requisita.

Sed sequentia in hoc text. requiruntur. Primùm oportet, quòd istæ re- 4
cusationis causæ fuerint à parte oppositæ. ibi, *proposées*, quia iudex eas non
supplebit, si pars non opponat. l. vna. C. vt quæ defunt Aduoca. part. & c.

Secundò, quòd fuerint datæ, & oblata, ibi, *baillées*, & quamuis in tex. sit
alternatiua (ou) tamen accipitur hic pro coniuncta, per l. sãpè. ff. de verbo-
rum significati. nec sufficeret opponere verbo, nisi offerantur, & in scri-
ptis, vt sequitur,

Ex scripto
dari recusa-
tio debet nõ
sola voce.

Tertiò requiritur, quòd in scriptis. ibi, *par escript*, ne si voce tantùm da- 5
ret, postea posset pars negare tradidisse, & dixisse, quod opposuerat. Ideò
recusatio in scriptis opponi etiam de iure debet. text. in l. apertissimi. ibi,
libello suspencionis ei porrecto. C. de iudic. & l. fin. ibidem. Lanfran. in c. quo-
niam. in verbo recusationes. col. ij. de proba. & ista est communis senten-
tia hîc approbata.

Friuola ma-
nifestè recu-
satio qua.

Quartò requiritur, quòd illæ causæ sint, & appareant friuolæ ex ipsa in- 6
spectione, vt si pars dicat iudicem esse patrem partis aduersæ, & notoriè
patet contrarium, vel si diceret eum non regnicolam, vel non esse Docto-
rem, istæ causæ ex ipsa inspectione apparent friuolæ: ideò ipse iudex recu-
satus eas tales declarare poterit, vt hic.

Apparentis
recusationis
nõ est iudex
recusatus
sed locum
tenens.

Sed si legitimæ appareant prima facie, vt si dicat pars iudicem super 7
hac quæstione pro parte consuluisse, vel esse partis consanguineum, vel
se iactasse. quòd partem condemnaret quocunque modo: tunc iudex re-
cusatus cessat: & locum tenens, vel is qui loco iudicis pro tribunali sedet,
etiam

etiam si fuerit antiquior aduocatus, dabit vnam dilationem parti ad probandum illas causas suspicionis, vt art. vij. infra docet text. ne causa prolongetur. c. suspicionis. de offic. deleg.

9 Item si hic opponens non probauerit intra terminum datum ab illo particulari locum tenente, is poterit repellere opponentem à causis recufationis propositis ob probationis defectum, sicut iudex maior: & ab eo tempore iudex primus sua iurisdictione vtetur, ca. postremò. in fine. de appel. nisi appellatum fuerit, vt sequitur.

*Tēpus certū
præstituitur
allegari re-
cusationē.*

10 Sed iste text. nihil dicit, si probatæ fuerint causæ recufationis: ideò ego dicerem, quòd à contrario Locumtenens particularis, vel Præfectus in locum iudicis poterit eas legitimas, & bonas declarare, & quòd iudex ab illa abstinebit causa, vt probat d. ca. postremò. Et tunc iste Locumtenens specialis cognoscet de causa principali, nisi appellatum fuerit.

*Locumtenēs
particularis
cognoscit de
causa recusa-
tionis primum
iudicis.*

11 Quartò, an sufficiat tacita pronuntiatio, scilicet procedendo ad vltiora. Fel. col. xx. num. 34. in c. super literis. de rescript. dicit quòd licet alias tacita pronuntiatio sufficiat ad reiiciendum exceptiones impediens processum. c. ex parte ij. de appellationib. Bart. in l. à procedente. C. de dilatio. glos. in verb. reprobasse. in c. suborta. de re iudicata. Tamen in isto casu requiritur expressa pronuntiatio. gloss. in verb. processus. in fine. c. dispendia. de rescript. in vj. & in c. ij. ibidem c. Rodolphus. in fine. illo titu.

*Sentētia re-
cusationis
quādo requi-
ratur tacita
vel expres-
sa.*

12 Nam quando iudex caret funditus iurisdictione, per processum ad vltiora non videtur acquirere iurisdictionem, licet exceptionem repellere videatur. gloss. in clem. fin. de appellat. Diuersum est quando se pronūciauit competentem: quia eo casu quāuis careret iurisdictione, valebit processus, si pars non appellauerit. teste Innoc. in c. prætereà. de appel. quem sequitur & refert Fel. in d. c. super literis. Et sic est de stylo Curiarum regni Frāciæ, vt iudex expressè debeat regulariter pronuntiare: alioqui non valebit iudicium. vide tamen Bart. & alios in dicta l. à procedente.

*Stylus Frā-
ciæ.*

IDEM Article XI. ibidem.

Et s'il en y a appel, sera nonobstant iceluy passé outre, non pas par le iuge recusé: mais par iceluy, qui a accoustumé tenir le siege en son absense, soit Lieutenant particulier, ou le plus ancien aduocat, tellement que pour la proposition de ladicte recufation, & appellation sur ce interietée: la poursuite, & procedure ne soyent aucunement retardées, ou delayées.

*Articulus
sextus.*

GLOSSA VNA.

1 **I**STE TEXT. remouet dubitationem, & quintam questionem propositam, videlicet, an post recufationem propositam iudex possit super principali cognoscere, & si cognouerit, an processus sit nullus: quam Doctor. in diuersum trahunt. Tamen Bartol. iudicem non posse cognoscere post re-
iij. Tom. Com. Rebuff.

*An pōtēte
recufatione
possit super
principali
procedi.*

cusationem firmat, & si cognouerit, processum esse nullum asserit, per text. in l. vna. C. si quacunq[ue] præditus potesta, & capitul. iudex de officio deleg. in sexto. cap. legitima. de appellatio. illo lib. Bartol. in l. quia poterat, ad Trebellianum. quia recusatus omni iurisdictione priuatus censetur, per dictam, l. vnam.

Ideò quicquid postea facit, censetur facere tanquam priuatus, non habens iurisdictionem: ergo non valebit: vt Ioan. Andr. & alij docent, in d. ca. iudex. Salyce. & Iacob. in l. apertissimi. C. de iudiciis. Paul. in l. qui iurisdictioni. ff. de iurisdictione omnium iudicum, & Barba. in capitul. cæterum. colum. vj. numer. 25. de rescriptis. & in tractatu. de præstant. Cardinal. in iij. quæst. ij. partis.

Et sicut appellatione pendente nihil est innouandum, vt patet in titul. nihil noua. penden. appel. & cap. non solùm. de appel. in vj. Sic in recusatione scribit Panorm. & alij in c. cum speciali. de appel. Et Alexan. conf. lxxxix. diligenter. volum. j. & conf. clxxxij. viso. colum. ij. vol. ij. ac Deci. conf. clx. in causa. colum. j.

Comparès voluntariè, causis recusationis tacite videtur renuntiare.

Ex quo patet, quòd processus erit nullus, nisi pars recusans citata à iudice voluntariè compareat, non protestans de causis recusationis, & nihil de eis dicens, sed spontè coram iudice procedens, tunc videtur renuntiare causis recusationis propositis, ac si expressè renuntiaret. capitul. ex parte M. & capitul. cum speciali. de appellatio. Bartol. in dicta l. à procedente. C. de dilationib. gloss. in capitul. non solùm. de appellationib. in vj. Alexand. conf. clxxxij. viso processu. colum. ij. volumi. secundo. & conf. duodecimo. videretur. volum. sexto. facit l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbitr.

Arbitri iuris hodie non eliguntur, scilicet ad videndam prolixitatem causa.

Et sic apparet, quòd iudex recusatus non poterit hodie de causis recusationis cognoscere, nisi vt superius dixi, articul. v. nec eligendi sunt arbitri, vt de iure: † sed in hoc Regno post recusationem Locumtenens huius iudicis, vel alius, qui loco illius ius reddere solet, aut aduocatus antiquior, istorum vnus ordine seruato poterit cognoscere de his recusationis causis: quod est bene notandum. Nam quandoque ante electionem arbitrorum, & antequàm recusationis processus decisus esset, pars trahebatur ad decem annos causam, vel ad aliud tempus: † hodie causa principalis tam citò ferè decidi potest, sicut recusationis: & est iusta, & sancta hæc constitutio, quicquid in contrarium iactetur. Nam si iudex recusatus nihil dicat de causis recusationis, iudex secundarius dilationem parti præfiget, vt patet articul. ij. intra quam dilationem si pars non probauerit, iudex reiiciet partem à causis recusationis: & postea primus iudex cognoscet.

Iudex recusatus an valeat presens esse cum alter de causis recusationis cognoscit.

Videndum est, an iudex recusatus possit esse præsens, quando alter cognoscit de causis recusationis? quod videtur: quia sua interesse censetur. Contrarium tamen putarem: quia posset timorem partibus, & iudici, seu aduocato cognoscenti incutere: ideò abesse debet. Et istius sententiæ est Cardinal. Alexand. in capitul. cum speciali. colum. xij. de appellatio. refert & sequitur Butrig. in capitul. nouit. de iudic. & cap. dilecto. de senten.

senten. excom. lib. vj. Anto. Capit. in deci. Neapolitan. q. cxxxviii. nume. 5. & ista seruant iudices Francia, etiam Præsides. vt statim discedant, si recusati sint, & de recusatationis causis agatur eis absentibus.

9 Sed vidi dubitari, an aduocari Regij debeant ius dicere absente iudice: quod videbatur. nam omnibus aduocatis etiam antiquioribus præferri debent, quia à Principe sunt approbati ratione officij per l. ij. & l. restituentæ. in fi. C. de aduo. diuer. iudi. Contrarium tamen censuit Senatus Parisien. anno 1540. die xx. Aprilis: quia aduocatus Regius est satis impeditus circa fisci causas, ideò non debet priuatas quærere. facit l. sancimus. j. C. de aduo. diuer. iudi.

Aduocati Regij an absente iudice præferantur ad reddendum ius.

Arestum.

10 Imò plus fuit ab eodem Senatu decretum, quòd iste aduocatus antiquior iudex factus huius constitutionis autoritate, poterit causas summarias expedire absente iudice, in illis casibus, in quibus mora est periculum alatura. de quo in l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de noui operis nuntiatio. vt sunt materiæ alimentorum, & prouisionales, de quibus scripsi in tract. de prou. & quæ ferias non timent, vt in l. j. & seq. ff. de fer.

Antiquior aduocatus quo ordine subeat munus iudicandi.

Arestum.

11 Et si intra tres dies iudex absens non venerit, poterit is aduocatus paruos expedire processus, & si intra octo dies neuter iudex aderit, poterit is antiquior aduocatus indifferenter omnes processus decidere, & iudicare, sicut alius iudex potuisset, & valebunt gesta ab ipso. l. Barbarius. vbi Doc. ff. de offic. prætor. & sic iudicauit idem Senatus.

12 Et abesse censetur iudex, etiam si mortuus fuerit l. mulieris. ad fi. ff. de verbo. signi. & cap. si delegatus. de offic. deleg. lib. vj. vel si sit valetudine aduersa detentus, vt non possit ius reddere, & sufficit quòd absit ab auditorio, nec tenetur aduocatus antiquior mittere ad ipsum, sed federe pro tribunali debebit: quia abesse censetur, qui ab auditorio abest l. absentem. vbi scripsi. ff. de verborum significatio. & sicut dies interpellat pro homine, ita & hora l. magnam. C. de contrahenda & committenda stipulatio.

Abesse iudex quando censetur.

Idem Artic. XII. Ibidem.

Et s'il ha esté sur ce frivolement appellé, & la partie vueille acquiescer, si c'est hors iugement, sera condamné en quarante liures Paris d'amende, moitié à nous, & moitié à la partie. Et la moitié plus, si c'est en iugement, & s'il plaide & succumbe en l'amende ordinaire, qui ne pourra estre moderée, & en la moitié d'icelle, enuers la partie.

Articulus septimus.

GLOSSA VNA.

HIC MVLTAM statuit diuersam in appellantes à declaratione recusationis friuolæ facta per iudicem. Et primò si hic appellans velit acquiescere, & suæ renuntiare appellationi extra iudicium, tunc ad quadraginta condemnabitur libras Paris. To. Commen. Do. Rebuff.

Emenda friuole appellantium, & he vna secundum per

o ij

*rimanciã ap-
pellantis.* rificens. quarum dimidia Regi applicabitur, & dimidia parti. vt in text. exprimitur. si autem in iudicio acquiescere velit, ad sexaginta libras Parisien. condemnabitur, fisco & parti applicandas.

Si verò appellans prosequatur appellationem in iudicio, & fuerit dictum perperam appellatum, condemnabitur ad mulctam sexaginta librarum, quæ non poterit hoc casu minui.

Licet ego ex causa interdum viderim diminutam à Curia. Et quòd hoc possit facere Curia suprema non dubitant docto. in l. & si feuerior. C. ex quibus causis infamia irroga. scripsi in l. aliud est fraus. §. j. ff. de verbor. significat. secus in alia inferiore.

*Mulcta hec
gravior in-
fligitur ra-
tione appel-
lationis in-
seriecta ad
Senatum.* Intellige istam mulctam habere locum, quando appellatio emissa esset ad Senatum: secus si ad iudices inferiores, vt sequitur.

Vnde videtur hic melioris conditionis fieri litigantem, quàm non litigantem: nam acquiescens extra iudicium ad quadraginta libras condemnatur, si in iudicio ad sexaginta libras: si autem litiget, & succubat nõ cõdemnatur, nisi ad illas sexaginta libras. Respond. Is qui acquiescit extra iudicium ad quadraginta libras tantum condemnatur, partiendas ex æquo inter fisco & partem: si verò acquiescat in iudicio, ad medium plus, vt dicit text. & sic ad sexaginta libras. si verò litiget, & succumbat, ad sexaginta libras erga fisco condemnabitur, ad mediam summam vltra, id est ad triginta libras quò ad partem, quæ summa computata ascendit ad nonaginta libras: & sic non est litigans melioris conditionis, etiam quia ad hanc emendam, & ad expensas tenetur, quamuis text. ista non dicat, tamen de iure victus victori in expensis est condemnandus. l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudi. vide quæ super hoc scripsi in l. si debitori. ff. de iudic. cui legi dedi nouum intellectum apud Tholosates eam interpretando, vt in meis nouis interpretationibus apparet.

Idem Article XIII. Ibidem.

Articu-
lus octa-
uus.

Et si lesdites causes de recusation sont trouuées legitimes, sera baillé vn seul delay pour les prouuer, & verifier, non pas par le iuge recusé, mais par celuy qui doit tenir le siege en son lieu, comme dit est, lequel à faute de ladicte verification au dedans dudit delay: & apres iceluy escheu, & passé, & sans autre declaration ne forclusion deboutera le proposant desdites causes de recusation.

GLOSSA VNA.

SUPERIVS articul. vñdecim. expedita fuit materia huius articuli, superest vt nono & sequen. articul. addamus quædam vtilia.

Notandum quòd interdum iudex non recusatus poterit super

super vno articulo recusari, & super aliis iudicabit. ideo censuit Senatus Parisien. Baillium Ambianen. recusandum quò ad confectionem attestationum, eò quòd prætenderet simile commodum, scilicet exemptionis. Voluit tamen quòd post confectionem attestationis factam ab alio, ipse iudicaret, anno 1529. die vigesima Iulij. Si tamen hæc recusatio fiat simpliciter non allegata causa, non valet, & si iudex declaret talem recusationem inualidam, & pars appellet, non poterit is iudex recusatus attestaciones conficere, attentando post appellationem: vt iudicauit Senatus anno 1533. die v. Martij.

*Recusatio
fit interdum
ratione v-
nius articu-
li.
Arrestum
Recusatio
sine causa
non valet.
Arrestum*

Idem, Article XIIII. Ibidem.

Et lequel proposant sera pour chacun fait de recusation calumnieusement propose, en nos cours souveraines condanné en vingt liures Parisis d'amende, moitié enuers nous, & moitié enuers la partie, & de dix liures aussi par moitié comme dessus, en nos iustices inferieures.

*Articu-
lus no-
nus.*

G L O S S A V N A.

IN HOC articulo dicitur, quod per calumniam proponens recusationem pro quolibet facto, & capite reculationis condemnabitur in Curiiis supremis ad viginti libras Parisien. partim Regi, partim aduersæ parti applicandas, in curiis verò inferioribus condemnabitur ad decem libras, sic vt superiùs diuidendas.

*Multa in
curiis infio-
ribus recu-
satio p. ca-
lumniam.*

2 Hic tolluntur infinitæ Doctorum dubitationes. Primâ, an parti sufficiat probare causas suspicionis per iuramentum? & de iure ciuili dicebant quidam sufficere. per glossam in l. apertissimi. C. de iudiciis. licet de iure canonico probandæ essent coram arbitris, & coram iudice recusato proponendæ. capitu. secundò requiris. in fin. de appellatio.

*Suspitionis
causa, ad re-
cusandum
iudicē quo-
modo proba-
ri debeant.*

3 Sed hic tolluntur istæ dubitationes, nempe in isto text. recusatio opponitur iudici, & non eliguntur arbitri. Sed alius iudex in locum iudicis recusati suffectus, vel antiquior aduocatus cognoscit de his causis, an sint legitimæ, vel non: dum tamen iudex in initio eas friuolas non protulerit.

*Probari ve-
rè debent
causæ recu-
sationis, non
per iuramē-
tum.*

4 Secundò, causæ recusationis debent probari verè, non per iuramentum, etiam si ageretur de iudicis, & partis ignominia: vt si dicatur iudicem consuetudinem habere cum vxore alterius partis, quamuis contrarium teneat Cardinal. Alexand. in capitulo, secundò requiris. post Panormita. de appellatio. nisi contra scribam, notarium, ac commissarium: quia non agitur de magno præiudicio, ideo tunc iuramentum sufficet. ita consuluit Alexand. consil. ciij. circa colum. ij. in quinto volumine.

*Coram non
recusato iu-
dice proban-
da sunt cau-
sæ recusatio-
nis.*

5 Tertiò, debent probari hæ causæ coram isto secundo iudice, non autem coram primò, vt superiùs fuit dictum artic. vj.

iiij. Tom. Comment. Do. Rebuf.

o iij

Quartò, quòd hic secundus iudex de causa principali cognoscet, & de 6 causis recusationum. Primò de causis recusationum, & si declaratae insufficientes, vel illegitimae fuerint, & pars appellet, tunc iudex particularis, vel antiquior aduocatus de principali cognoscet, ne principalis causa proteletur. §. si. de excep. in Institu. & superius scripsi art. vj.

Calumniosè opponere quando recusans dicatur. Quintò requiritur, quòd opponens calumniosè opposuerit, ibi, *calum-7* *niewement.* Et dicitur calumniosè proponere, si non probauerit. per gloss. & ibi Doctor. in l. Athletas. §. calumniator. ff. de his qui notan. infamia. & in capitul. final. de calumniato. vbi Ioan. de Ana. & Fely. dicunt esse communem opinionem: quam tamen limitant in multis casibus, quos ibi videre quilibet poterit.

Friuole causa recusationis que dicantur. Quæro, quæ dicantur causæ friuolæ? Respon. leues & inanes. Archidiac. 8 in capitul. cum appellationibus. de appellation. in sexto. & quæ sunt vanæ & futiles. capit. veniens. de accusatio. scripsi in rubr. de friuol. appellation. in Concord. vel quæ à iure improbatæ sunt.

Tres causa recusationis. Sed videndum est quot sint causæ à iure approbatæ? Respon. tres maximè, quæ ferè alias continent. prima, causa odij: secunda, amoris: tertia, indifferens: & quia his tribus modis peruertitur iudicium. capitul. quatuor modis. vnde prima quæstione tertia. Ideò his tribus modis est prouidendum per recusationem, & quia dicitur Ecclesiastic. vj. c. ab inimicis tuis separare. & Deuter. xxxj. Inimici nostri sunt iudices.

Primò, recusatur iudex, si inimicus sit alterius partis, l. si pariter. ff. 10 de libera. causa. capitul. quod suspecti, & inimici iudices esse non debeant. iij. quæstio. v. & ibi dicitur, quid gratius, & amabilius dare quis inimico potest, quàm si ei ad impetendum commiserit, quem lædere fortè voluerit.

Quomodocunque prouenerit inimicitia, etiam si culpa illius, qui iudicem recusat, teste Archidiac. in c. statutum. colum. vij. de rescript. in sexto. in vers. non audens. argu. l. nec timorem. in fin. ff. quod metus causa.

Secus si dolo partis proueniet inimicitia, l. j. §. cum quis. ff. de quæstio. 12 vbi Hippoly. gloss. in ca. vt debitus. de appell. & in l. Athletas. in verb. facta. de excusa. tuto.

Inimicus in dextera si dolo partis, tamen recusatur. Ego tamen dicerem adhuc iudicem secundarium debere cognoscere, 13 sed partem puniendam, vt qui dolo iudicem inimicum sibi fecit. per text. in artic. vj. supra. vbi generaliter vult, vt in locum recusati cognoscat locum tenens particularis, vel antiquior aduocatus.

Sed dicet quis, ergo in potestate partis erit priuare primum iudicem cognitione causæ faciendo illi iniuriam, fac esse, tamen hæc pars grauius erit punienda, & ad multam, & damna, & expensas iudicis quem læsit.

Exprimenda est specialis causa odij. Et sic semper causa specialis odij, & inimicitia est exprimenda, nec sufficeret generalis expressio, teste Ioan. Andr. in ca. legitima. de appellation. in sexto. quem sequitur Bertach. in tracta. de episcopo. in quarta parte quartæ partis. quæstio. xj.

Capitalis inimicitia nõ requiritur. Recusatur autem iudex etiam si non esset inimicus capitalis. gloss. in 16 capitul. secundo. de procurator. in sexto. & ibi domi. & Specul. in titul. de iudi

de iudice delega. §. superest. versicul. item si inimicus. Bald. in l. vna. C. si tur ad recon-
 quacunque prædit. potesta. hoc tamen in praxi exprimi solet, quod est ^{fundum.}
 inimicus capitalis.

17 Idem si iudex esset inimici mei consanguineus, vel commensalis, <sup>Inimici mei
consangui-
neus, aut a-
lias recusa-
tur.</sup>
 aut subditus. capitul. accedens. secundo. vt lite non contesta. capitul. cum
 oporteat. de accusatio. Angel. in §. prætereà. ij. column. octaua, de exceptio.
 in Institut.

18 Etiam si esset inimicus vtriusque partis, adhuc reus conuentus poterit
 eum recusare. quia actor volens coram illo litigare, fortè eum reconci-
 liauit, & sic remanet tantùm inimicus rei. teste Ioan. Andr. in additio. ad
 Speculator. in titul. de iudic. delega. §. superest. versicu.

19 Item si est canonicus, quamuis inimicus etiam reconciliatus possit ad-
 huc recusari. capitul. secundo. in tertia quæstio. quinta. vt asserit Roman.
 singul. cccxv. & Innocen. in capitul. per tuas. primo. de Simo. quia amico
 reconciliato non fidas in æternum, à quo nos liberet Deus, etiam si fin-
 geret se amicum, vt cauti quidam faciunt curiales, qui quantò magis fin-
 gere sciunt, tantò minus est illis confidendum, & quicquid dicant,
 non te fidare, & non seras gabato. multos enim nocendi modos in
 corde habent.

20 Idem dicendum esset, si iudex crebro cum inimicis conuersaretur lu- <sup>Conuersans
cū inimicis
recusatur.</sup>
 dendo, bibendo, & cum illis pernoctando, teste Specul. in titul. de iudi.
 deleg. §. j. versicu. item si comes. per text. in capit. accusatoribus. ibi, vel qui
 cum inimicis morantur. tertia quæstio. v. & capit. repellantur. & capit. cum
 oporteat. de accusat. Præpos. in capit. postremò. de appellatio. sed ista causa
 difficilè in praxi obtineri potest.

21 Vel si esset confœderatus cum inimico, etiam recusabitur. per gloss. in l. <sup>Confœderatū
mei inimici
recusare pos-
sunt.</sup>
 liberi. C. de inoffic. testa. quia diffidato Principe & eius confœderati cen-
 setur diffidati. vt or verbis Bald. in l. ij. colum. xij. C. de serui. & aqua. & An-
 gel. in l. quæ religiosus. ff. de rei vendica.

22 Idem si litem mecum haberet pro alia re, capit. cum super. vbi gloss. <sup>Lis habita
cum iudice
legitima est
causa recu-
sationis. vel
similis cau-
sa.</sup>
 & Docto. de offic. deleg. capit. j. vbi Docto. de iud. Barb. consil. lxxx. colum.
 vij. in primo volumine. Etiam si lis esset finita, & ipse esset victus,
 adhuc censetur durare odium, & aduersarius dicitur, in l. cum posteaquam
 aduersarius matris tuæ victus. C. de pact. Bald. in l. in ipsius. C. famil. ercis.
 de Ripa plenè in capitul. j. de iudi. hætenus de odio. Vel si similem cau-
 sam haberet. capitul. causam. de iudi. sic iudicauit Senatus anno 1512. die
 iij. August.

23 Secundò, iudex recusabitur ratione amicitiae, quæ interdum proue- <sup>Amicitia
est causa re-
cusationis.</sup>
 nit ratione sanguinis: vt si iudex consanguineus actoris sit capitul. postre-
 mò. de appellatio. l. qui iurisdioni. ff. de iurisdictione omnium iudi-
 cum. vel ex magna animorum coniunctione, vt si quis sit iunctus alte-
 ri magna non leui amicitia. l. latæ. §. amicos. ff. de verborum signific. vbi
 scripsi. & capit. ad hæc. de rescript. & c. cum R. de offi. deleg. no. in l. exigen-
 di. C. de procu. & ad quid profit amicitia, scripsi in scholast. priuil. ciiij.

24 † quia propinquitatis & familiaritatis affectio veritatem impedire solet:
 iij. To. Comment. Do. Rebuff.

amor carnalis, timor, atque auaritia, plerunque sensus hebetant humanos, & peruertunt opiniones. c. accusatores. in iij. quæ. v. Et præsumendum est, quòd ad consanguineum suum iudex, & amicum declinabit. ca. cum nemo carnem suam habere odio dicatur. c. non existimemus. xiiij. quæst. ij. facit. ca. sciant. de electio. in vj. nota. in l. ij. §. prætor. ff. qui satisd. cogantur. Henric. Boic. in c. graue. de præb.

Nisi esset consanguineus vtriusque partis, & in pari gradu: quia tunc par 25 esset affectionis causa, quæ tolleret suspicionem. Lud. Rom. in l. non solum, 81 supra de viro. col. xvj. fallen. xvij. ff. sol. matrim. Idem in affinitate dicunt, vt eius prætextu possit etiam iudex recusari. glo. & Doct. in d. ca. postremò. de appell. c. accedens. j. vt lite non contest. c. absens. ij. in iij. quæ. ix. c. ij. de procura. in vj. quia par affectionis causa inter cõsanguineos & affines videtur. 91

Cõsiliarij ne comedant cõ luigat. bus.

Idem si actor sit socius, vel commensalis iudicis. d. c. cum R. de offic. de- 26 leg. Doct. in d. c. postremò. Oldra. conf. cccj.

Ideò est prohibitum in Ordinat. Reg. rub. *de la cour de Parlement.* art. xvij. 27 ne Præsides vel Cõsiliarij comedant cum his, qui litigant in Parlamento, etiam si in illa classe, seu camera processus non tractetur: quia ibi generaliter prohibet illa constitutio, eò quòd maior familiaritas acquiritur in cibo sumendo, quàm in colloquio. glof. j. in c. omnes. xxvij. quæst. j. 36

Famulatus est causa recusationis.

Vel si famulus sit illius iudicis. cap. insinuante. de offic. delegat. vel mul- 28 tum familiaris. l. fin. C. de iudic. Angel. in §. præterea. verf. viso. de rescript. colum. vij. Instit. de exceptio. per gloss. in summa. iij. quæst. v. ca. final. de verborum signifi. in sexto. aut canonicus in eadem ecclesia. d. ca. cum R. quia est quoddam ius fraternitatis. argument. l. verum. ff. pro socio. Ioan. Andr. d. ca. cum R.

Compaternitas reddit suspectum iudicem.

Idem dicunt Doct. in compatre, vt recusari possit, dict. cap. postremò. 29 AEncas de Falco. in c. causam. de iudic. Sed hodie non recusaretur ob hoc, si aliud non accedat, videlicet magna familiaritas, aut quid aliud: vt docet Aufrer. in tractat. de recusa. in versicul. xxxiiij. dicens sic fuisse per Senatum declaratum.

Vicarius in causa sui episcopi recusatur.

Vicarius etiam in causa sui Episcopi recusatur, & Officialis. Panormi- 30 tan. & Imol. in dict. capitul. insinuante. & Doct. in dict. capitul. postremò. Imò quando Episcopus est suspectus, eius Officialis vel Vicarius poterit recusari: quia est vnum consistorium, & episcopus posset illi præcipere. capitul. ij. de consuetud. in sexto. Philip. Franc. in capitul. dilectus. colum. x. de appel. & in capitul. postremò. colum. vij. in xij. causa. ibidem. & Capic. in decis. Neapolitan. quæst. cxxxvij. in ij. quæst. licet contrarium videatur tenere Iaso. in dict. l. apertissimi. colum. iij. C. de iudic. quem vide, & Codecham. in c. j. col. xlij. de iud.

Aduocatus ne sit in causa.

Idem si fuerit aduocatus in illa causa recusari potest, ratione affectio- 31 nis, quam in illa causa habere potest. gloss. & Doct. in capitul. causam quæst. de offic. delega. capitul. statutum. ij. quæstione vj. capitul. fi. de confess. in vj. Prætor. ff. de iurisdictio. omnium iudicum: idem si fuerit procurator, d. ca. final. de confess. in sexto. gloss. & Doct. in dict. capitul. insinuante. vel si causam habeat similem. capitul. causam. ij. de iudic. de Ripa, in capit. primo. 40 nume.

numer. 15. de iudic.

- 32 Item si iudicauit vno modo in vna causa, & postea eadem causa intenditur coram eo, tunc quia non est verisimile, quod aliud iudicaret, recusari poterit. capit. in decisio. Neapolita. quaestio. cxlvj. & quaestio. sequen. hoc non vidi seruari, nisi in modum euocationis, per l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbitr. vt scripsi in tracta. de euocatio. in constit. Reg. in primo Tomo. *Iudicata causa ab vno iudice ne ab eodem iterum iudicetur.*
- 33 Vel qui consuluit, recusatur, ne in illa causa iudicet. Ioan. Andr. in ca. si contra vnum. de offic. delega. in vj. Bart. in ca. de causis. col. ij. illo titul. Pan. in c. causam. ij. in fi. de iudic. *Consultus in certa causa, ne in eadem sit iudex.*
- 34 Item recusari potest iudex, si actor, & idem iudex istius iudicis habebat causam coram se: quia posset esse contractus, facio vt facias. l. naturalis. ff. de praescript. verb. & hi reciproci iudices sunt valde suspecti. teste Specul. in titul. de iudic. delega. §. superest. versic. item si vnus. Doctor. in c. fin. de offi. deleg. in sexto. *Iudex in causa iudicis est suspectus.*
- 35 Item iudex recusatur in causa sua amasia, quia amasius pro amasia omne fas, atque nefas committeret. l. secunda. §. initium. ff. de origine iuris. vbi Bald. dicit: quod amor mulierum peruertit omnem sensum amantium. *Iudex in causa sua amasia.*
- 36 Ideo interdum vidi recusari quendam iuuenem iudicem luxuriosum in causa pulcherrimae mulieris, facile cadentis: quia a iuvene cupido creditur reddita virgo? dicit glo. in l. si vero non remunerandi. §. si adolescens. ff. manda. gloss. in ca. si quis acceperit. xxxij. quaestione prima. Ideo putarem istos iudices coeuntes cum mulieribus habentibus processum coram eis, tanquam raptores puniendos: quia vi rapiunt: nam mulieres non consentirent, nisi putarent amittere causam, & sic coguntur ei consentire. Ergo est vis, & sic est raptor, per l. vnam. C. de rapto. virgin. & sic deberent puniri. *Iudices quando ut raptores mulierum puniuntur.*
- 37 Item is iudex recusari potest, qui parti minatus fuerat: & in quem fuerat Saluagardia concessa: vt censuit Senatus Parisiens. anno 1540. die iij. Decembris. *Minatus parti iudex recusatur. Arrestum.*
- 38 Tertio, iudex recusatur ex causa indifferenti, vt dicunt iuris interpretes, non odij, vel amoris, sed ex alia quacunque causa indifferenter, si iusta sit: vt pote, si commodum ex illa causa iudex perciperet, vel percipere posset. gloss. & Bartol. in l. de iure. ff. ad municipal. Sed ibi est amor & affectio. idem habetur in l. si quis ex aliena. de iudic. vbi Alexand. in addit. ad Bartol. & Bald. in l. ij. ff. si quis in ius vocat. non ierit. Bart. cons. ij. col. iij. in primo volum. *Indifferetes cause quibus iudex recusari potest.*
- 39 Idem si iudex sit illiteratus, & (vt dicunt) grossus ac ingenij habes: tunc in puncto subtili recusari posset. secundum Bald. in l. si quaest. xvj. C. de haereditib. instit. & Iac. in l. apertissimi. C. de iud. Bertachi. in tract. de episcop. libro quarto. part. iij. vers. causae autem suspicionum. *Illiteratus iudex recusatur in puncto iuris.*
- 40 Sed hoc non seruamus. Nam postquam magistratus a Rege est approbatus, non posset ob hoc recusari, l. penultim. C. de crimi. sacrileg. alioqui multi iudices, & magistratus recusari possent: quia non intelligunt iuris terminos.

Si cau

Causa tangens comodum iudicis parit suspensionem. Si causa tangat iudicem. vtpote quia ipse de euictione tenetur, recu- 41
fari in illa causa poterit, vtdocet Specul. in titu. de iudic. deleg. §. super-
est. verfi. Item si causa aliquo modo c. biduum. §. palàm. ij. quæstio. vj. l. j. §.
proprium. ff. quando appel. sit.

Incapax iudex recusatur. Item si opponatur defectus iurisdictionis, vel incapacitas, vtpote quia 42
iudex est laicus, & agitur de re spirituali, de qua non potest cognoscere.
cap. tuam. de ordine cognitio. cap. si iudex laicus. de sententia excommu-
nicatio. in sexto.

Seuerus nimis iudex, recusatur. Idem dicunt Docto. vt iudex valde seuerus recusari possit, etiam si sint 43
Consiliarij Curiarum supremarum. Bald. in l. ii. per illum text. ff. de his
qui sunt sui vel alieni iur. Ias. in dicta l. apertissimi. col. ii. & sunt quidam
iudices iudicantes ita austerè homines, sicut pecora: non considerantes.
quòd melius est reprehendi de misericordia, quàm de seueritate. c. alligant. xxvj. quæst. vij.

Iudex facilius recusatur, quàm testis. Notandum est prætereà, quòd quibus ex causis recusari testes possunt, 44
ex eisdem & iudices. vt asserit Ias. in d. l. apertissimi. col. ij. C. de iudic. Et fa-
ciliùs repellitur iudex, quàm testis: quia plures inueniuntur, qui iudicare
possint, quàm testificari. gloss. in cap. cum R. canonicus. & ca. insinuante. de
offic. deleg. gloss. in cap. accusatores. iij. quæst. v. ca. accedens. primo. vt lite
non contesta.

Itidem poterit iudex recusari in casibus à iure expressis, & in casibus si- 45
milibus, vel maioribus. §. porrò. quæ fuit prima causa benefic. amittend.
Deci. in cap. cum speciali. col. j. de appellat. & istæ causæ à iure expressè re-
linquuntur arbitrio iudicis. de his per Aufrer. in tractat. de recusa. ver-
ficul. xciiij.

Si tamen quis recusaret omnes Doctores, & Aduocatos, seu Pragma- 46
ticos Curia. præsumitur in fraudem facere, ne iudicetur: & repellenda
est talis stolidus recusatio. Bald. in l. hoc modo. per illum textum. ff. de con-
ditio. & demonstratio. Docto. in cap. primo. de iudic. † nisi quis ex iusta re- 47
cusaret causa: vt si ageretur contra Ciuitatem, vel Episcopum, aut capitu-
lum. vt dicit Alber. in secunda parte statutorum, quæst. c. j. an autem quis.
probat. c. statutum. §. cum verò. de rescript. in vj. Capit. quæstio. cxxxvj. in
decif. Neapolit. alibi dicam.

Executor non potest recusari. Nec poterit recusari meus executor, videlicet apparitor diabolicus ad 48
exequendum datus. c. nouit. de appel. secus in mixto. glo. ibi, & doct.

Quæ persona recusari possint. Notarius tamen, seu Grapherius, consultor, testium examinador, ad- 49
iunctus eius, & assessor recusari poterunt, per textum in dicto capitul. sta-
tutum. §. assessorem. de rescriptis. in sexto, gloss. in §. & quòd sæpè. in au-
thenti. de triente & semisse. collatio. tertia. Bald. in dicta l. apertissimi. & in l.
nullum. de testibus. & si post recusationem processerint, non valebit, quod
postea gestum erit: vt consuluit Alexand. consilio centesimo quarto. cir-
ca colum. secundam. in quinto volumine. Alia de recusatione vide maxi-
mè per Aufrerium in dicto suo tractatu. de recusat. & per Doctorem. superiùs
allegatos: vt tantùm quotidiana, & quæ in curiis versantur attingamus, &
anno millesimo quingentesimo vigesimo quinto. die xxvij. Februarij,
dum

*V. Auenda de lxx
quendis 2^a par
c 23 n 13 vs serua
tium] foto 220 iur.*

*Generalis
recusatio
Curie
recipi-*

Arestum

dum domin. de Medula, Senator Curia recufaret scribam supplicatio-
num, fuit in eius locum fuffectus clericus alterius scriba.

Idem, Article XV. Ibidem.

*Et voulons en outre, que nonobstant ladite recufation & delay baille
pour la verifier, soit paffe outre au principal, par deuant le Iuge non
recuse, qui aura baille ledict delay, & qui ha accoustumé tenir ledict
siege au lieu dudict recuse.*

Articu-
lus deci-
mus.

ISTE articulus cum sua materia superius, maximè articu. sexto
fuit expeditus, ob id sequentem pertranseo.

IDEM, Article CXIII.

*Que nos Conseillers executeurs des arrests de nos Cours souueraines,
ne pourront estre recusez sur les lieux, ains nonobstant les recufations,
qu'on pourroit proposer contre eux, passeront outre iusques à la perfe-
fection desdictes executions: mais bien pourront nosdicts Conseillers estre
recusez au parauant leur partement, se bon semble aux parties, & il y
ait matiere de ce faire.*

Articu-
lus vn-
decim^o,
& vlti-
mus.

GLOSSA VNA.

ILIM MULTAE inueniebantur partes, quæ nullam re-
cusationis causam proponebant, quando sciebant Consilia-
rios velle executionem arresti, & iudicati facere: sed expecta-
bant donec essent in loco executionis, & tunc oppone-
bantur recusationis causæ, vnde executiones arrestorum pro-
longabantur, & interdum irritæ fiebant, & cum multi iam facti essent sum-
ptus, illudebantur Consiliarij executores, & arresta erant illusoria, contra l.
si prætor. ff. de iudi. vt pars sæpius hos irrideret Consiliarios, qui causam
sic infectam reliquerant, & iactabant se id facturos, ideò statuit hic, vt re-
cusentur Consiliarij antequam egrediantur loco, id est à Curia Parlamen-
ti. † Nam si postea pars velit eum recusare, non recipietur: quia videtur
consensisse pars, postquam eum non recusauit ab initio: nam ei tunc libe-
rum erat, postea non, sicut nec post litem contestatam, vt superius dixi ar-
tic. j. per text. in l. apertissimi. C. de iudic. vbi antequam inchoetur nego-
tium, quis debet recusari: sed inchoatum est negotium eo ipso quòd Con-
siliarius iuit ad locum executionis, ob id non poterit recusari. Et ista est de-
claratio huius text.

Consiliarij
commissarij
sunt recu-
sandi ante-
quam pro-
fiscantur
ad commis-
sionem.

Imò

Imò etiam si itinere eum vellet recusare, non reciperetur per hunc
 text. à contrario, ibi, *au paravant leur partement.* Ergo, *apres le partement,*
 non: qui enim permittit vnum, alterum negat, vel è contrario, l. cum
 prator. ff. de iudic. alioqui sic quotidie illuderetur Consiliarius, † nec so-
 let dari executor in Curiis supremis clam, vnde pars potest sciscitari⁴
 apud Grapherium & cognoscet: & tunc dum Consiliarius parat sarcin-
 ulas, poterit illum recusare, si iustam habeat causam, alias me-
 liùs faciet si se sumptibus inanibus non vexet. vt di-
 xit l. j. ff. de inofficio. testament. his demum
 finem impono, deo opt. Ma-
 ximo gratias agens
 immensas.

Tempus re-
 cusationis
 expirat, vt
 primam ar
 ripuit iter
 commissar
 rini.

Articu-
 lus vii
 de curia
 & ali-
 quibus

Quo non Consiliarius executoris de curia de non Curia in materia
 ne portione esse recuset per la banc, cum non obstant la recusat
 que en fonton propter curie curie, quod non oportet in parte
 sectione de curia executoris de non Curia in materia de non Curia
 recuset in la curia de non Curia in materia de non Curia in materia
 in materia de non Curia in materia de non Curia in materia

G L O S S A

L I M M V L T A E iudicium datur, que nullam re-
 cationis causam proponant, quando recusat Consiliarius
 nos velle executionem accipi, & iudicium facere: sed exparte
 hanc donec eliam in loco executionis, & tunc opponere
 datur recusatōis causa, vnde executionis accipiatur pro-
 longantur, & interduum inter se habent, & cum multi iam facti essent iur-
 bus illud datur Consiliarius executoris, & nulla erant illorum, contra
 illos recusatōis datur, vt pars sapientis hōmīdret Consiliarius, qui causam
 in interduum datur, & hanc datur se id facturos, idem hanc hanc, vt re-
 cationem Consiliarius antequam recusatōis loco, id est a Curia in materia
 in. Nam si postea pars velle cum recusatōis, non reciperetur: pars velle
 consensit pars, possidetur cum non recusatōis ab interduum hanc datur
 cum erit datur non hanc nec post hanc consensit pars, vt recusatōis datur
 recusatōis in la datur hanc, de iudic. ubi antequam recusatōis datur
 cum datur datur recusatōis sed inchoatum est negotium eo ipso quod Curia
 hanc iur de locum datur hanc, op id non poterit recusatōis. Et ita est de
 datur hanc hanc

co
 ho
 vt
 te
 qu
 lat
 2
 o i i j
 f i
 u a
 R e

TRACTATUS DE ADIVNCTIONIBVS SEV SVBSCRIP-
TIONIBVS, ET QVANDO fieri debeant:vtilis & quo-
tidianus.

Des adionctions.

CHARLES viij Article Lxxxviij.

ITEM, & à fin que les procez ne soyent delaissez, ne les parties travaillées au moyen de l'adionction de nostre procureur, nous enioignons à nosdits aduocats & procureurs, qu'ils ne fassent aucune adionction, que premierement la matiere ne soit deliberée entre eux, & qu'ils ne cognoissent que nous auons droit & interest en ladite matiere.

Articulus primus.

GLOSSA PRIMA.

ITEM SCRIBITVR in stylo parlamenti Lugduni impresso. in rubri. de offic. aduoca. & procura. Regio. articul. vltim. in hæc verba. Prætereà ne medio adiunctionis procuratores nostri lites differant, & partes indebitè vexentur, præfatis aduocatis, & procuratoribus nostris iniungimus, vt nullam faciant adiunctionem: nisi, materia prius inter eos deliberata, cognoscant in ea nos habere ius, & interesse. Super quo honorem, & conscientiam eorum oneramus. hætenus ibi, quamuis styli Paris. impressi hoc non habeant: multæque Ordinationes notabiles in illis omissæ sunt: vt quilibet intueri potest, ob id nullus mirari debet, si in suo stylo hæc interdum non inueniat: quia Paris. multa omiserunt valde necessaria, & alia quæ necessaria non erant, addiderunt. quod sciri potest ex amborum collatione.

Lex Regia in stylo posita de adiunctionibus aduocatorum Regionum.

Et idem habetur in stylo Picta. & Bituricen. quibus conuenit text. in l. iij. C. de aduoca. fiscali. sic dicens, Fiscus aduocatus pœnas metuens caueat, ne fiscalia commoda occultet, neue vlllo negotio existente fiscali nomine priuatis audeat calumnias commouere. Vnde prohibetur hic, ne cognitores Regij subscriptionem aliquam postulent, neue adiunctionem faciant, nisi iij. To. Commen. Do. Rebuf.

prius inter eos deliberata fuerit, & ius Regium vel interesse Regis inesse videant.

Rationes adiunctio- nis prohibi- ta aduoca- tis Regiis. Ratio est, quia per istas adiunctiones procuratoris Regij processus pro- 3 longantur, & interdum omittuntur, partes fatigantur laboribus, & expen- sis, forum quandoque etiam mutatur: vnde ob hoc prohibetur hic sicut in simili Papa in cap. dispendia. de rescript. in vj. nam delicta quæ fiunt ab istis, tendunt in Principis ignominiam si mala committant. cum ipsi alios corrigere debeant. Ideo statuitur in l. vniuersi. C. vbi caus. fiscal. quod si aduocati, vel fisci procurator iniuriis & deprædationibus quemquam vexent, viui sunt comburendi: & hoc dicit Bald. in marga. in verbo. damnatus. in j. q. Multa de his procuratoribus scripsi in titu. de elec. deroga. in Concord. Franciæ.

Instantia quando non pereat triennio. Item cum procurator Regius est coniunctus parti in aliqua causa, 4 illa non perit, vel instantia triennio, per l. properandum. C. de iudic. & ita iudicauit Senatus anno 1513. die verò xxviij. Nouembris, habetque alia priuilegia. ob id partes petebant istam adiunctionem dicti Regij procuratoris: sed hic prohibetur, nisi fuerit deliberata, & ius vel interesse Regium adsit.

Requisita antequam adiunctio procuratoris Regij fiat. Notandum est, quod antequam procurator Regius possit subscribere 5 causæ, & se adiungere, sequentia requiruntur. Primò (vt dixi) quod illa adiunctio sit trutinata, & deliberata inter procuratorem, & aduocatos Regios: nec sufficeret deliberatum esse inter duos aduocatos, vel inter vnũ 6 aduocatum & procuratorem, vbi sunt duo. Nec debet procurator fisci causam agere sine aduocato: alioqui nihil actum censetur, per l. si fiscus. ff. de iure fisci. l. fi. C. de aduoca. fisci.

Adiunctio deliberata & conclusa esse debet. Secundò requiritur, quod ista adiunctio sit conclusa inter eos, videli- 7 cèt quod fiet hæc adiunctio. vnde si procurator dicat non esse faciendam adiunctionem, aduocatus non poterit postea subscribere, & adiungere, vel contra, vt hic: & dict. l. fi. C. de aduoca. fisci. l. ij. §. diuus. ff. de iure fisci.

Vnde fuit annullata appellatio procuratoris Regij Ambianens. qui ap- 8 pellauerat à sententia iudicis Ambianens. eo quod reus à carcere liberatus fuisset cum consensu aduocati Regij Ambianens. sine procuratoris consensu. Sed fuit præceptum factum procuratori, vt concluderet ad consiliũ aduocatorum Regionum, qui ad hoc dari censentur, vt consulant procuratori, quid agendum sit, & si eorum consilium respueretur, res fisci malè haberent, & in irritum cedere possent.

Teriò, quod ipsi cognoscant ex deliberatione ius Regium inesse in 9 illa causa, vel quod Regis intersit, nam quilibet priuatus potest ius suum prosequi, §. j. de actio. in Instit. & se potest adiungere, quando sua inter est cap. veniens. ij. vbi Doct. de testib. Multò magis poterit procurator fisci.

Quartò, quod illa causa sit à priuatis incepta: alioqui ipsi possent eam 10 principaliter mouere, & non esset adiunctioni locus, sed esset fisci causa, vt in hoc tex. apparet.

Quintò

- 11 Quintò requiritur, quòd Rex ius habeat prosequendi, vel interesse: ibi, *Regis interesse requiritur in adiunctione.* Et quamuis tex. vtatur copulatiua, tamen potest exponi pro disiunctiua, sicut sapius in iure, l. sapi. vbi dixi. ff. de verbo. signifi. vel Princeps nunquam ius habet, nisi sua etiam interfit: vnde licet fiscus non habeat ius in re, sed sua interfit, etiam in minimo, potest procurator Regius se adiungere, ne ius Regium pereat.
- 12 Sextò, quòd à iudice, coram quo lis pendet, expressum habet mandatum, aut super hoc legitimam habeat informationem, vel agatur de Regis patrimonio, quod domanium vocamus. Ita statuitur in stylo Parlamenti rubr. de offic. aduoca. & procurator. Regio. ordinat. iij. incipiente, Præterea statuiamus. *Mandatum iudicis vel informatio precedere debet adiunctionem.*
- 13 Septimò secundum quosdam requiritur, quòd procurator dum vult se subscribere causæ, & adiungere, iuret se deliberasse hanc adiunctionem, & conclusum fuisse ipsum debere adiungi: quia informatus fuit de iure Regio. hodie tamen non iurant in Curiis supremis, saltem non vidi. Sed informatus de iure Regio esse potest per testes, vel instrumenta, cum parem habeant vim, l. in exercendis. C. de fid. instr. nec certum debet se dicere, vbi non est, nec e contrario. c. cum contingat. de rescript.
- 14 Addendum est, quòd quando pars vult adiungi processui, debet admitti in eo statu, in quo inuenit causam: ideò si principalis erat exclusus ab exceptionibus dilatoriis, & is qui petit adiungi, erit exclusus, per l. principaliter. vbi Io. Fab. C. de libera l. caus. facit c. vbi periculum. §. sanè. verficu. si verò de elect. in vj. nisi ex gratia aliud concedatur. refusis tamen expensis. † Sic fuit dictum pro aliquo, qui voluit iungi processui, & dum pars nihil probauerat intra dilationem, fuit ei adiuncto ex gratia data altera à Senatu dilatio. anno 1543. die xxvj. Aprilis. *Adiunctio in eo statu fieri debet, in quo causa inuenitur.*

Dont nous chargeons leur honneur & consciences.

G L O S S A I I.

1 **P**A P A sic sapius solet dicere, conscientias eorum, vel vestram oneramus, cle. j. de iure patronat. & notandum est, quòd quando actus relinquitur conscientie alicuius, vt hic, non potest appellare pars, per glo. valde singu. in c. statutum. §. assessorem. de rescrip. in vj. quam not. Alex. & Ias. in l. de pupillo. §. qui opus. ff. de noui operis nuntia. alia addidi ad d. §. assessorem.

2 Vnde cum conscientie alicuius relinquitur, solus Deus est cognitor, ideò pars non appellabit: sed requiritur quòd is iuret suam conscientiam hoc dictare. gl. & Doct. in dict. §. assessorem. facit l. hac edictali. §. his illud. C. de secund. nup. & quamuis hodie non soleant iurare procuratores, tamen si partes peterent, hoc eis seruari posset. *Conscientia alicuius si fuerit relinquitur, ab eo non appellatur.*

3 Si tamen appellatum esset, superior emendaret, si quid malè factum esset, per viam supplicationis, non appellationis, vt glo. docet in clem. j. in verb. oneramus. de iure patro. Ange. & Ias. in §. sed istæ. de actio. in Insti. tu. ergo ab hac adiunctione deliberata appellari non poterit, postquam ita visum fuerit aduocatis & procuratoribus Regiis. *Supplicationis via, non appellationis quæ docenda est sententia.*

ij. To. Commen. Do. Rebus.

p ij

Articu-
lus secū
dus.

Item pource qu'au moyen des adionctions que font les escholiers, nonobstant qu'ils n'ayent interest raisonnable en la cause, en laquelle ils se veulent adioindre, les parties sont molestées, & travaillées, nous voulons & ordonnons en outre, que aucun escholier ne soit receu à soy adioindre en aucune cause, sinon que ce soit pour interest par luy pretendu, qui soit iuste, & raisonnable, & dont il face promptement apparoir au iuge ordinaire: par lequel nous voulons qu'il soit receu. Et ou il n'en pourroit promptement faire apparoir au Iuge, mais seulement par la discussion du procès, & partant conduiroit ledit procès comme adioinct: & en la fin d'iceluy estoit trouué ledict interest estre moins que iuste, & raisonnable: en ce cas nous voulons ledit escholier estre condamné enuers la partie en tous les dommages, & interests: & enuers nous en grande amende extraordinaire, selon que le cas le requerra.

GLOSSA VNA.

Requisita
antequam
scholasticus
possit ad-
iungi causa.

PROHIBET hic scholasticis, ne se processui adiungant, nisi si iuste eorum intersit, de quo incontinenti ostendant: quod si ostendere non possint, & sic processum prosequantur vsque ad finem, & appareat eos non iuste prosequutos, tunc iudex condemnabit eos ad expensas, damna, & interesse partis, ac in multa extraordinaria.

Scholasti-
cus se adiu-
gens proba-
re debet sua
interesse.

Nota requisita antequam scholasticus se subscribere causæ, vel adiun-
gere possit. Primò requiritur quod causa sit inchoata, ibi, *en aucune cause.*
nam ante inceptam causam, non potest adiungi ei causæ, quæ non est,
argum. l. decem. ff. de verb. obli. & causa secundum quosdam dicitur post
litem contestatam, l. causas. C. de transact. scripsi in l. restituere. j. ff. de
verb. signifi.

Secundò, quod ipse sua interesse prætendat, ibi, *pour interest par luy pre-*
tendu: alioqui sine iure & interesse non audiretur, etiam appellans, l. j. ff. de
appella. recipiend.

Tertio, quod id quod interest, sit iustum & rationabile, ibi, *iuste,* & *raisonnable.* iustum enim debet esse desiderium. l. iustum. C. de edend. vn-
de si dicat se velle adiungi, quia ipse est conciuus, vel amicus, & aliquan-
do poterit illam rem acquirere, hoc non est iustum ac rationabile: ideo
iudex illum repellere debet.

Quartò, quod statim ipse sua interesse probet: non enim sufficit dice-
re, nisi

re, nisi probetur, l. j. iuncta gl. ff. si quadrup. pauper. fecit. dica. & statim, id est in ipso die, quo allegat. solet tamen in forensi iudicio dari vnica dilatio ad probandum sua interesse, quod etiam summarie probatur, & qui sua interesse dicit, propriam causam defendit, l. ij. in fi. ff. quando appelland. sit.

6 Quinto, quod probet iudici ordinario, coram quo vult adiungi. ibi, *Et dont il face promptement apparoir au iuge ordinaire. facit l. procurator. ibi, apud alium iudicem probandum. C. de edendo.*

7 Sexto requiritur, quod iudex recipiat eum, vt se adiungat. & ita pronuntiet, & permittet ei adiunctionem in illa causa. ibi, *nous voulons qu'il soit receu &c.* à qua receptione potest pars appellare, si videat scholasticum nullum habere interesse: quia hic non relinquit conscientie iudicis, sicut articulus præcedens, sed facile appellare non debet, cum ex modico interesse possit hanc adiunctionem facere. *Iudex recipere debet adiunctionem.*

8 Septimo si non possit scholasticus incontinenti sua interesse probare, sed dicat ex processu apparere posse: si in fine processus appareat eum non habuisse ius, vel interesse, tunc ad omnia damna & interesse partis condemnari debet. Et hic damnorum appellatione etiam venient expensæ, vt plenè scripsi in interpreta. l. vnica. in proce. C. de senten. quæ pro eo quod interest profer. Etiam hic tex. vult, vt scholasticus ad emendam extraordinariam condemnatur, id est, ad arbitrium iudicis ordinarij, coram quo causa agitur: hæc est summaria elucidatio ad istum tex. *Interesse vò probato condemnatur ob adiunctionem scholasticus ad expensæ, &c.*

9 Et sic patet iudicem debere recipere in dubio scholasticum, vt se adiungat, etiam si non statim probet sua interesse. Nam postea in fine luet pœnas, & quoad expensas, damna, & interesse, & quoad mulctam. Quæ ratio non solet imponi, sed alia sic. † Menti tamen reponendum est, quod si duo scolastici etiam pro inæqualibus partibus processum prosequantur, vel alij, & simpliciter condemnentur ad expensas, tenetur quilibet pro media parte, & sic pro virili, per text. in l. si qui separatim. §. quoties. ff. de appel. quia quasi contrahere videntur litigando, l. iij. §. idem scribit. ff. de pecul. l. si mandato Titij. §. Paulus. ff. mand. Bar. per illum text. in l. j. C. si plures vna senten. ideò iudex debet hoc exprimere in sententia, quando aliter vult condemnare: tamen iudex incontinenti debet decidere, & non ad ius & consilium remittere: vt statuit Senatus anno 1523. die 3. Augusti, de quo in stylo. Parla. aresto. ccccxi. † Notandum est quod adiuncti officium finitur cum principali, l. j. vbi Bald. C. quando tutor vel curator esse desinat. Item qui vult adiungi in interdicto vti possidetis super aliquo beneficio litigioso, debet adiungi intra annum: & postea non recipitur, quia interdicta sunt annalia, l. j. ff. de interdict. & quia non habet maius priuilegiū, quàm pars principalis, sed in petitorio intra triennium petere potest, cap. si hi qui. vt lite penden. in vj. *Expensa debentur pro virili.*

10 Et sic patet iudicem debere recipere in dubio scholasticum, vt se adiungat, etiam si non statim probet sua interesse. Nam postea in fine luet pœnas, & quoad expensas, damna, & interesse, & quoad mulctam. Quæ ratio non solet imponi, sed alia sic. † Menti tamen reponendum est, quod si duo scolastici etiam pro inæqualibus partibus processum prosequantur, vel alij, & simpliciter condemnentur ad expensas, tenetur quilibet pro media parte, & sic pro virili, per text. in l. si qui separatim. §. quoties. ff. de appel. quia quasi contrahere videntur litigando, l. iij. §. idem scribit. ff. de pecul. l. si mandato Titij. §. Paulus. ff. mand. Bar. per illum text. in l. j. C. si plures vna senten. ideò iudex debet hoc exprimere in sententia, quando aliter vult condemnare: tamen iudex incontinenti debet decidere, & non ad ius & consilium remittere: vt statuit Senatus anno 1523. die 3. Augusti, de quo in stylo. Parla. aresto. ccccxi. † Notandum est quod adiuncti officium finitur cum principali, l. j. vbi Bald. C. quando tutor vel curator esse desinat. Item qui vult adiungi in interdicto vti possidetis super aliquo beneficio litigioso, debet adiungi intra annum: & postea non recipitur, quia interdicta sunt annalia, l. j. ff. de interdict. & quia non habet maius priuilegiū, quàm pars principalis, sed in petitorio intra triennium petere potest, cap. si hi qui. vt lite penden. in vj. *Arestum.*

11 Item adiunctus non potest ex capite suo proponere, nec allegare facta, & si alleget, recipi non debent communiter: vt vidi seruari in Curiis.

12 Nec omittendum est alio modo dici adiunctum, prout Budæ. vocat in foren. adiunctum, adscriptum, seu allectum qui variis ex causis dari solet. Primò interdum datur alicui Præposito ad inquirendum subinqui-

ij. Tom. Comment. Do. Rebuff.

p iij

fitor, seu adiunctus, & tunc principalis non debet audire testes sine adiuncto. Alioqui annullatae olim fuerunt attestations à Senatu in contrarium factae. Et statutum fuit, vt examinatores adiunctum reciperent. anno 1487. die 2. Ianuarij: vt est in lib. confi.

Adiunctus an possit vt suspectus recusari. Item si ad audiendum testes cooptetur hic subscriptor, seu adiunctus, 14 tunc neutri partium suspectus esse debet: alioqui recusari poterit, sicut iudex. cap. cum inter. de except. Et iurare debet hic adiunctus, vt fuit dictum.

Arestum. Et ob id quod non iurauerat fuerunt reiectae attestations, anno 1534. die 4. Martij: vt scripsi in tracta. nominatio. quaest. xj. per tex. in l. hac edictali. §. illud. C. de secundis nup.

Adiunctus de consensu parui dandus est. Idem si accipiatur adiunctus ad executionem sententiae vel aliis modis, 15 pragmaticis notis, etiam non debet suspectus dari, sed cum partium consensu. Et non debet dari iudicis, seu inquisitoris consanguineus, ne cum iudice colludere possit, sed alias idoneus est constituendus. argumen. cap. quoniam contra. de probatio.

Præterea si iudex ali debeat, vt in cap. statutum. §. insuper. de rescrip. in 16 vj. ita & hic adiunctus, & salarium eidem dari debet pro qualitate personae, & consuetudine curiarum & quantitate causae. l. ij. ff. de re iudi.

Alius itidem de iure datur adiunctus, quando ordinarius iudex recusat, 17 tur, l. apertissimi. cum authen. ibi seq. C. de iudi. quod tamen non procedit in Curiiis secularibus Franciae: vt plenè scripsi in tract. de recusatationibus. & quamuis iudex delegatus recusari possit, & non detur adiunctus, tamen de iure canonico secus. c. cum

speciali. de appe. Quod dicit Romae seruari Staphil. in tract. de liter. iustitiae. vers. dantur literae. fol. 17. & seq. Alia de adiunctis.

hic non adiungam, sed orabo.

Deum vt suae societati me

adiungere dignetur.

Amen.

TRACTATUS DE EXCUSATIONIBVS, SIVE

EXONIIS, IN IVDI-

ciis frequens.

* *
*

ANC MATERIAM in curiis frequentem esse, vtilémque, & non iustè, & secundum Curiarum Franciæ vsum tractatam conspiciens, breui & ad congruam iudiciorum praxim redigere curavi, vt omnibus notior fiat, & exordiis aliis prætermisissis ad rem ipsam venio.

Imprimis *exoine* vocabulum est gallicum, à Græcis vt Budæus ait deductum, nempe à Græco verbo *ἐξοίνωμαι* deducitur, quod eiuro magistratum, hoc est repudio, & excuso

Exoine unde deducitur.

quippiam, ne magistratum gerere cogar, & *ἐξοίνωμαι τὴν πρεσβείαν*, hoc est eiuro legationem, & iureiurando affirmo obire me legationem non posse. Inde *ἐξοίνωμαι ἕτερον*, est iureiurando eum excusare, qui iudicio non adest, aut euocatus præsto non est, & sic lingua vernacula *exoine* à græcis mutuata est.

2 Exoniare enim appellant iureiurando excusare eius absentiae causam, qui vadimonio obstrictus est, inde *ἐξονίωται*, & exoniatos vulgus appellat vulnere, aut mutilatione causarios, id est, qui ob vulneris, vel mutilationis causam detrectare iure militiam possunt, teste Budæo in commentariis Linguae Græce. folio 9. & sequen.

Nuncius causarius ad excusationem missus.

3 Et causarium nuncium, qui ad excusationem mittitur, teste Budæo in Forensibus. verùm quia multi se excusant, ne in iudiciis compareant, cum præsentibus comparere teneantur: ideò de his excusationibus, & exoniis, dicendum est, quæ fiunt ab eo, qui ob crimen præsentialiter, & non per procuratorem comparere debebat.

Excusatur morbo impeditus.

4 Hoc enim iuri æquitatiquè conforme est, videlicet vt citatus non valens ratione infirmitatis, aut alterius impedimenti comparere, mittat causarium nuncium, quem exoniatorem practici dicunt, qui certiore iu-

iiij. To. Commen. Do. Rebuf.

P 4

dicem faciat de prædicto impedimento, vt morbus diem differat, l. quaesitum. ff. de re iudic. capitul. si ægrotans. quinta quaestione tertia. & capitul. placuit secunda in xvij. distinctio. capitul. querelam. de procuratorib. sic in euangelio Lucae xiiij. multi se excusauerunt vocati ad coenam magnam.

Excusatio quid. Quia de excusatione loquimur, Excusatio est alicuius iustæ causæ allegatio, ob quam impeditus vocatus à superiore venire non tenetur. *glof. 5* fa in rubrica. C. de excusationi. muner. libro decimo. & l. prima ibidem.

Qualis debeat esse iste excusator. IN GREDIENDO MATERIAM, quæro imprimis qualis debeat esse excusator? Respon. text. in stylo Bituricen. rubr. *des excusations, ¶ exoi- 6* nes, discretum esse debere: ibi, *personne de discretion.* Hi autem discreti intelliguntur, qui qualitates rerum & monumenta discernunt. text. in c. si qui testium. de testibus.

Et sic patet, quod indiscretæ personæ ad hanc exoniam non recipiuntur. de quibus in ca. pastoralis. de iudic. videlicet stultus, fatuus, amens, infans, mutus, surdus, & id genus hominum, quia non sunt discreti, nec rerum qualitates discernere possunt, l. operis. cum l. sequen. ff. de no. oper. nuntiatio. Iason. in l. de pupillo. §. nunciationem. colum. penultim. ibidem. & in capitul. omnis vtriusque sexus. vbi scripsi. de poenitent. & remissio. tamen aliæ personæ de iure inhabiles, discretæ tamen, admittuntur, vt mulier, infamis, excommunicatus, minor, dum tamen ad annos discretionis peruenerint. Bartol. in l. penultim. §. ad crimen. col. v. ff. de public. iudic. l. seruum. §. publicè. ff. de procurato. quia ista est allegatio meri facti, quæ potest fieri per quemlibet.

Nec obstat l. quos prohibet. ff. de postuland. vbi infamis regulariter à iudicio prohibetur, etiam parte consentiente: sed hoc non procedit, quando allegaret causam meri facti necessariam pro absente, teste Socin. in capitul. veniens. colum. xxxvij. de accusatio. in ij. quaest. at in praxi nonmitteretur infans excusans aliquem ad causas absentiae allegandas, de quibus hic loquimur, sed infamis, & aliæ discretæ sic, licet de iure inhabiles sint ad alia, nec solet inquiri de conditione istorum excusatorum, cum communiter viles mitti soleant, qui facile iurant, & facilius fortè peierant, quod eorum conscientis relinquo. nam procuratores eos instituere solent, quid dicent.

Excusator quid sit. SECUNDO QVAERO, quid est excusator? Respon. est is, qui venit ad proponendum causas absentiae alicuius, qui non poterat vel ratione sui, vel causæ, seu ignorantiae, procuratorem constituere. per capitul. cum dilecti. de dolo & contuma. & capitul. veniens. de accusatio. dicto capitul. si ægrotans. v. quaestio. iij. Specul. in tit. de excus. in prima parte. vel est, qui sine mandato ad dicendum excusationes, seu causas absentiae, non causas causæ mittitur. ca. bonæ memoriae. §. nos

§.nos igitur. de electi. Spec. in tit. de his qui alieno no. in iudicio interue. versic. excusator, vel qui ad excusandum aliquem mittitur. l. seruum. §. publicè. ff. de procura. nos autem eos excusatores recipimus in criminalibus, quando venire per se non possunt infirmi.

- 10 Tertiò quæro, quod sit eius officium? Respon. allegare partis vocatæ ægritudinem, vel aliam iustam causam, & illam iustificare rationibus probabilibus, Inno. in c. veniens. de accusa. Bal. in Marga. in verb. officium. q. xxxj. Bar. in d. §. ad crimen. & Spe. in d. tit. de accusa. vnde solet is excusator dicere in Curia talem in ius vocatum valetudine aduersa detentum, qui sine periculo suæ personæ comparere non posset, nec ad iudicium venire, pedes nec eques, & sic nullo modo. *Officium excusatoris.*
- 11 Quartò quæro, an is teneatur satisfdare de rato? glo. in l. in eod. ff. de regu. iur. §. nemo. non teneri affirmat, quam probat Bar. in d. l. pen. §. ad crimen. ff. de publi. iudi. quia cum in eum non possit fieri executio, frustrà quæritur de satisfdatione, l. liberto. §. fi. ff. de neg. gest. Bal. in Marg. in verb. cautio. quæst. vj. Iaf. & alij in l. filiusfamiliàs. in princi. ff. qui satisf. cogant. debet tamen promittere de repræsentedando citatum in termino à iudice præstituto. glo. & ibi Alex. & Soc. in rub. ff. in ius voc. vt eant. nec repræsentedare hodie reum promittit: nec de rato satisfdat in Curiiis Franciæ, sed tantum excusat ægrum. *Satisfdare de rato an excusator teneatur.*
- 12 Quintò quæro, an teneatur iurare de malitia, vel de calumnia? Ioan. Andr. in additio. ad Spe. in tit. de iura. calum. in §. sequitur. versic. quid de quæstionibus. eum teneri affirmat, quem sequitur Soci. in cap. j. colum. fi. & cap. ij. col. vj. in xx. exten. de iura. calum. nec obstat authen. hodie. C. de iureiurand. propter calum. dando. vbi dicit iuramentum non præstari sæpiùs, intelligitur quando semel iuratum est generaliter de calumnia: sed quando specialiter est iuratum, & super vno articulo, non prohibet quin possit iurare generaliter. Hodie iurat dicere veritatem super quibus impedimentis interrogabitur, & non de calumnia, nec de malitia, vt vidi in curiis seruari. *Iurare de calumnia an exoniator debeat.*
- 13 Sextò, an possit pluries excusare? videtur quòd actus de primo intelligatur, l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. signi. contrarium communiter tenetur: nam si durauerit infirmitas in secunda citatione, adhuc excusare sic poterit, & finita prima dilatione: quia iura dict. l. ij. & l. quæsitum: loquuntur generaliter, & cum eadem causa duret, ideò excusari debet. de stylo tamen Bituric. nisi semel reiicitur: & in ciuilibus si fuerit pars pluries exoniata, iudex potest statuere, quòd procuratorem in prima comparitione mittet, aliàs contumax reputabitur: vt dicit gloss. in l. j. §. si is qui ff. si quis caut. Barto. in l. j. ff. de diuer. & temporal. præscript. & Masuerius in dict. rub. de contuma. nume. 14. vnde inferiùs dico vltra semel non repiendam excusationem: vel poterit iudex statuere, vt vbi inuenietur, prehendi debeat. *Pluries excusare an sit liberum.*
- 14 Septimò quæro, an excusator missus possit ægri priuilegium allegare, siue exceptionem aduersus iudicem, aut contra partem opponere? Respon. non: quia ista mandatum requirunt. Henr. Boic. in dict. c. veniens. & infra *Excusator non allegat priuilegiū nec causā.*

& infra dicam. in x. quaestio.

Appellare an excusator possit. Octauò quaero, si iudex nolit admittere excusationem propositam, nec causas allegatas, an possit excusator appellare? Respon. posse. Bald. in Margar. in verbo. officium. vel processus postea factus erit nullus. no. in cap. ex parte. de appellat. Socyn. in d. c. veniens. col. xxxviii. versic. & aduerte. si tamen non appellauerit, non punietur, in d. l. liberto. §. fin. ff. de negot. gest. quia non cogitur, vt ibi. hodie causas tantum facti allegat, nec aliud facit, nec appellat de stylo Curiarum Franciæ.

Quis excusator mittere possit. Nonò quaero, quis possit mittere excusatorem, siue exoniatorem? Respon. Reus, non actor: alioqui si actor mittat, poterit reus ab obseruatione iudicij absolui cum expensis: cum actor procuratorem teneatur mittere, gloss. in verb. potestatem. & ibi. Bart. in l. j. ff. de diuers. & tempor. præscrip. Cy. in l. j. C. de resti. mili. Masue. in rub. de contuma. §. item contra eum. vbi dicit nuper fuisse declaratum, tamen in stylo Bituricen. admittitur tam actor, quam reus, vt patet in text. styli Biturigum, ibi, *soit demandeur ou defendeur*: quia in iudiciis debet esse æqualitas. reg. in iudiciis. de regu. iur. libr. vj. quod in Curia suprema Parisien. non vidi seruari in actore, sed in reo tantum.

Idem dico in electo non comparente intra mensem ad petendum confirmationem, vt saltem excusatorem mittere debeat, seu procuratorem, cupientes. §. quòd si per viginti. de electio. lib. vj.

Praxis Franciæ mittendi excusatoris, et super quibus. Idem in criminalibus, vt debeat mitti excusator ad allegandum causas innocentia, teste Bart. in extraua. ad reprimendum. in verb. neglexerit quomòdò in læsæ maiest. crimi. proceda. & Alexand. consil. xlj. viso processu. in vj. volumi. quod reprobatur praxis Franciæ, quamuis de hoc multa scribat Anto. de Canar. in tract. de excusa. per totum, post Spec. eod. tit. sed Curia Franciæ non admittunt excusatorem in criminalibus, quando per se debet quis comparere, & non per procuratorem: nisi citatus ille morbo fontico detineatur, quia tunc poterit excusatorem mittere ad eum excusandum, non autem reciperetur, si causas innocentia allegaret: & ita seruant etiam suprema Curia Franciæ.

Curatus impeditus ad synodum ire se excusat. Idem in curato seu vicario habente curam animarum, vt si sit impeditus ire ad synodum, teneatur mittere excusatorem, vel literas, ca. placuit. xvij. distin. Henr. Boteus in tract. de synodo episcop. in ij. parte. nu. 69. & seq.

Idem in appellatione. Idem in causa appellationis in stylo Parlamenti, in rubr. de contu. §. si verò pars. in j. parte. videlicet, vt appellatus si non compareat, excusatorem mittere debeat, vt ibidem scribitur: quod est intelligendum quando per se comparere teneretur, vt in criminalibus, alioqui cõtra, vt inferiùs dicitur.

Excusationis effectus. Decimò quaero, quis sit effectus excusationis? Respon. vt si iudex procedat contra absentem sic excusatum, & ferat sententiam, erit ipso iure nulla, d. l. quaesitum. & ibi glo. & Bar. intelligunt quando iudex scit impedimentum, vt post excusationem: alioqui non esset nulla, sed impeditus si excusatorem non miserit, petere restitutionem in integrum per literas Regias, probato impedimento, poterit. glo. & Doct. in d. cap. querelam. de procu. & in l. ij. §. si quis. ff. si quis cautio. l. non videtur latitare. ff. de iud.

Quia

22 Quia post excusationem lata est contra absentem non cōtumacem sententia, & sic nulla, l. ea quæ. C. quomodò & quando iudex. & l. penult. Ias. in additio. ad Porcum, in §. item propter. de excus. tuto. in Institut. & Iacob. in rub. ff. in ius voc. vt eant. Anto. in addi. ad Vber. de Bonacurs. in rub. quibus modis citatio. circa finem. in verb. valetudine. & ista est communis opinio secundum eos. & nota perpetuò quòd ista excusatio debet fieri iudici, vt iudici, & non valeret si fieret ei tanquam priuato, vt puta in domo, vbi non reddit ius, vel in ecclesia, secundum Bal. & Iac. in d. §. si quis in iudicio. ideò in Francia fieri solet iudici pro tribunali sedenti.

*Excusatio
vbi fieri de-
beat.*

23 Adde etiam quòd si tales excusatores inciderent in latrones, & caperentur, vel interficerentur, excusarentur mittentes. tex. solennis in l. cum à matribus. C. qui petant tuto. Archi. Alex. & alij in cap. episcopus. j. xvij. distin. & illum tex. dicit sing. Bald. in marga. in verb. citatio. in xlvj. q. ad hoc quòd citatus sub pœna, si misit procuratorem, quia in itinere est interfectus, non incidit in pœnam. quod est valde notandum. facit c. venerabilibus. §. porrò. de senten. excom. in vj.

*Si excusa-
tor in latro-
nes incidat,
& nò possit
excusare,
quid intis.*

In Francia nullo comparente datur defectus, & iterum in ius vocatur hic contumax ad videndum adiudicari defectus vtilitatem, qui si compareat, & ista probet, inducetur primum edictum, & vti vulgò dicitur, *sera rabbatu le default*, ad hoc vt ad nullas expensas primæ cōtumaciæ teneatur, ad quas, si non probet supradicta, condemnabitur: vt scripsi in tract. de cōtum. & defectu. & hoc in ciuilibus. Diuersum est in criminalibus, nempè si personaliter compariturus neminem mittat, dicitur eum capiendum, & in carceres coniiendum: sed aduersa eum valetudo excusabit.

24 Vndecimò quæro, an requiratur procuratorium ad excusandum? Respon. in stylo Parlam. in rub. de contumacia. in j. parte. versicul. item circa hunc. dicitur excusatorem non admittendum, nisi procuratorium deferat, in quo habeat potestatem excusandi, siue exoniandi: sequitur Specul. in tit. de excusato. in j. parte. per glo. in c. cupientes. §. quòd si per viginti. de elect. libr. vj. in verb. proposita. dicens debere habere mandatum. & ibi Archid. tenet debere esse procuratorem. text. in d. c. bonæ. l. j. de elect. & c. ex parte. de priuileg.

*Excusator
an procura-
torii habe-
re debeat.*

Tamen sufficit apud Bituriges, quòd sit missus specialiter ad excusandum, etiam sine procuratorio. & ista est communis opinio secundum Soci. in d. c. veniens. colum. xxx. patet in text. styli Buturig. ibi, *enuoye excusateur pour l'excuser*. cum ibi non requirat procuratorium, nec ego requiram, & gloss. in d. verb. proposita. dicit sufficere, si gerens negotium excuset etiam sine mandato: vbi etiam scribit Io. Mona. quod si amicus velit cauere amicum ratum habiturum, excusatio admitti ex æquitate debet. gloss. tamen in ca. bonæ memoriæ. in j. de elect. dicit, quod nuntius destinatus ad allegandum causas infirmitatis, vel absentia, debet esse literatoriè destinatus. per text. in ca. prudentiam. in primo respon. de offi. deleg. & illa gloss. in hoc seruatur. quod exoniator debet esse expressè, etiam sine literis ad hoc missus, & se ad hoc missum allegare debet, alioqui non auditur: vt in Consuetudinario

mag.

mag. patet. eod. tit. in fin. lib. iij. & sine mandato potest allegare causas absentia facti, secus si iuris. Imo. in d. §. ad crimen. Bald. in l. reos. col. penul. versi. vltimus quæro. C. de accusa. vide eum in c. j. col. ij. de milite vassal. qui contumax est. in feudis. & tam facile esset alicui mittere procuratorem ab causam, quàm constituere nuncium excusatorem per literas: ob id in praxi seruatur, vt sine literis & mandato in scriptis facto, excusator mitti soleat, & recipi: quia fortè is valetudine detentus demens factus est. ob id vxor, vel amici istum excusatorem mittent.

*Iudex si no-
lit credere
excusatori,
quid agen-
dum.*

Duodecimò quæro, quid si iudex non vult illi excusatori credere? Re- 25
spon. excusator debet offerre se probaturum causam, seu causas per eum
allegatam vel allegatas, & si iudex nollet admittere, non valebit postea
processus, quia habetur pro certificato, l. ait prætor. §. si quis particeps. ff.
quæ in fraud. credit. probato postea impedimento, vincet pars in causa nul-
litatis, igitur iudex debet excusatori dare terminum, vt doceat de suo im-
pedimento, l. inter accusatorem. & l. pen. §. ad crimen. ff. de public. iudic. &
excusator debet proponere, si non credatur ei, quòd veniat is, qui non cre-
dit, & expensis suis, scilicet non credentis, excusator ducet eum ad locum
infirmi, vbi inueniet vera esse, & ista dicat esse sibi commissa per infirmum,
vel illum qui eum misit, vt in summa rural. eod. titulo. sic describitur. & si
non obtulerit se probaturum, valebit sententia, per l. liberto. §. fina. ff. de
nego. gest. vbi appellari poterit. ergo sententia valet.

Consultiùs tamen est, quod iudex pronuntiet absentem contumacem,
nisi causa absentia ab excusatore probetur: & dicunt pragmatici dari de-
fectum, vel congedium, *sans son exoine*, arg. l. qui vias. ibi, sub exceptione. ff.
de dam. infect. & in stylo Picta. rub. *des contestations ou le procureur du Roy est*
partie. Bart. in extrauag. ad reprimendum. in verb. neglexerit. & in d. l. quæsi-
tum. Panor. & alij. in ca. querelam. de procurato. Masuer. in sua præct. rubric.
de contumacia. §. item contra eum.

*Infirmas
quomodo
probetur.*

Decimotertiò quæro, quomodo probabit excusator illum fuisse in- 26
firmum? Primum potest probare per medicos deponentes excusatum fuisse
tali febrì ephemera, & tali die correptum, quibus in hoc creditur, l. se-
mel. C. de re milita. libr. xij. licet plerique parabolani conscientia obli-
ta, multa soleant iudicibus mendacia, fauorem clientum potius, quàm ani-
mas respicientes, enuntiare, suis verbis magis quàm factis eos valetudi-
narios reddentes. Ideò Neapoli in magna Curia vicaria seruatur, quod
debet præsentari instrumentum publicum, continens quòd talis est in
tali loco æger, & in illo instrumento debet inseri medici depositio, con-
tinens quòd talis æger non potest in iudicium proter suam infirmita-
tem proficisci: sed in Francia datur defectus salua exonia, & datur dila-
tio parti aduersæ volenti probare illum sanum, & vtraque pars proba-
bit intentionem suam, si velit & possit: posset etiam probari infirmitas
per aspectum corporis, quia facies est extenuata, quasi hominis ab infir-
mitate surgentis. argum. l. minor xxv. annis adito. ff. de minoribus. poterit
etiam per familiares probari, qui adstiterunt morbo, l. consensu. C. de re-
pud. &

*Praxis
Francia.*

pub. & l. de submersis. C. de naufrag. & ibi Bartol. libr. xj. vel aliis indiciis & probationibus, ac etiam per iuramentum infirmi, secundum Bartol. in d. l. quæsitum. & Imol. ibi.

27 Et iudicatum per arestum fuit, quod sufficiebant quatuor testes ad exo- *Arestum.*
niam probandam, quamuis septem requirerentur olim, & iuramentū partis *Quod suffi-*
affirmantis in bailliatu Rhemenfi: sed hoc fuit reprobatum, vt Io. Gallus *cia: quatuor*
scribit in quæst. per aresta. quæst. cxlv. per arestum fuit. in antiq. stylo, quia *testes ad exo-*
in nouis omnia fuerunt immutata: ideo in illis alia allegatione opus est. *ni approbada.*

28 Si tamen pars aduersa vellet probare contrarium, videlicet illum sanum
fuisse, hoc probare poterit, ne quis per falsos testes obtineat, c. presentium.
de testi. & quia probare volentibus mos gerendus est, l. circa. ff. de proba. &
in stylo Parlam. rub. de contu. §. & bonum est. Masu. vbi supra. Et si proba-
tum fuerit eum esse sanum, poterit iudex reuocare dilationem expectato-
riam iam concessam. vt not. in l. siue pars. C. de dilatio. & in Francia solet
iudex dicere, vt is excusatusprehendatur, seu capiatur vbicunque repertus
fuerit, extra tamen loca sacra. dixi artic. penul. de contuma.

29 Nota quod triplex est excusatio, vt per Bal. in c. bonæ. j. col. vlti. de ele- *Triplex est*
ctio. vna quæ incidit inuito, vt febris subitanea, d. l. quæsitum. & tempestas *excusatio.*
maris, l. Cæsar. ff. de public. & præceptum Regis, vel maioris, c. cum parati.
de appel. quædam est excusatio quæ ex natura causæ accidit, propter quam
quis non tenetur iudicio sisti. vt in l. vir bonus. ff. iudica. sol. idem si propter
ferias, l. ij. in fin. ff. si quis in ius voc. non ierit. Tertiò dum quis ratione pri-
uilegij excusatur, si tale est, cui renuntiare non potest, vt clericus, vt in ca. si
diligenti. de foro competen.

30 Et sic ponitur hic vnum infirmitatis priuilegium, vt videlicet detentus
valetudine aduersa excusetur à comparendo. facit tex. in l. si quis instituat *Infirmitas*
hæres. in fi. ibi, vel ægitudine, vel valetudine ita impediretur, vt in ius pro- *excusatus à cõ-*
duci non possint. ff. de hæred. instit. intellige quando esset talis morbus, qui *parado sua*
cuique rei agendæ impedimento esset: secus si esset leuis febricula, vel ve- *& suorum.*
tus quartana, d. l. quæsitum.

31 Quod debet intelligi non solum de infirmitate sua, sed etiam suorum,
allegatur gl. in c. omnis. xxij. dist. & Boër. in §. xvij. de iuris. om. iud. in con-
sue. Biturig. & Sanxon. artic. xv. in Ordina. Duro. Iaso. & alij in l. ij. §. si quis
cautio. & in l. j. col. penul. de offi. eius. & in l. j. col. ij. in ius voca. vt eant. & in
l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. q. ix. de no. oper. nun. ego verò allego tex.
in l. interdum. §. j. ff. de iudi. ibi, humanum est propter fortuitos casus dila-
tiones accipi, veluti quod pater litigator filium, vel filiam, vel vxor virum,
vel quod filij parentes amiserunt.

32 Et sui dicuntur vsque ad quartum gradum, teste Bal. in l. petitionem. C.
de aduoc. diuer. iudic. & Barba. conf. xxvij. clementissimum. col. iij. in ij. vol. *Sui qui di-*
Pantal. Calder. in repe. l. ij. col. lxxvij. ff. de rescinden. venditio. alia dixi in l. *cantur.*
morbus. ff. de verb. signifi. hodie vix excusaretur etiam ob duram valetudi-
nem patris, vel matris, vel vxoris, seu alterius eorum obitum.

Non solum impedimentum morbi, sed etiam quodlibet aliud excusat,
iij. Tom. Comment. Do. Rebuff.

vt dicit Bar. in l. ij. ff. de in ius vocan. Paul. in d. l. quæsitum. & Bart. in l. ij. §. fi. ff. si quis cautionib. & in l. pen. C. quom. & quan. iudex. Matthe. in deci. xxix. quidam. quod in Francia vix recipitur, nisi in infirmitate.

Multiplex est impedimentum. Aduertendum est, quod multiplex est impedimentum: primum valetudo aduersa, de qua proximè dictum extitit. 33

Carceris deventio excusat, & quando quis recomendari possit. Secundum, si detentus sit in carcere. Bart. & alij vbi suprâ. Alexan. in d. l. quæsitum. & d. l. ij. §. fi. si quis cautio. vbi quando ille qui est in carceribus citatur, non valet citatio, nec processus, si iudex citans hoc sciuerit, alioqui esset necessaria restitutio. secundum Bar. & alios in d. l. ij. de in ius vocan. & quando posset is qui est in carceribus ibi re cõmendari. Bar. in d. l. ij. si quis cautionib. Ang. in tract. de malef. in gloss. fama. Docto. in l. fin. vbi scripsi. ff. quod metus causa. Aret. conf. cxxxij. consultissimè. idem cauetur in consuetud. d. Norma. c. xlviij. *d'excusation par prison*, & tunc debent secundo iudici deferri literæ primi iudicis attestantis talem in suis retentum carceribus. 34

Excusatio loci nõ ruti, & pestis. Tertium impedimentum est, quando locus non erat tutus propter inimicos: nemo enim se suis exponere inimicis debet, c. accedens. in secundo. vt lite non conteñta. sed eo casu excusator mandatum habere debet, & iudex debet ei offerre saluum conductum, & tunc non excusabitur, quo minus compareat. vt docent Imo. & Ioan. Ana. in d. c. veniens. & Matthæ. de Afflict. in consti. Neapol. lib. j. rub. de liter. cita. num. 24. 35

Pestis excusat. Quartum impedimentum est pestis, quo tempore non tenetur comparere aliquis. c. ad supplicationem. de renunciatio. ca. ex parte. primo. de appellatio etiam si in instrumento esset cautum, quod posset vbi que conueniri, quia non intelligitur de loco non tuto. Anto. in capitul. j. de iudic. Alexand. in l. cum res. in principio. ff. de legatis j. quia salutis & dignitatis prius ratio habenda est l. sed sciendum. ff. ad Trebel. Quod intellige verum, quando ius non redderetur in illo loco. Alexand. in dicta l. sed sciendum. & l. de ætate. ibidem. latè de Ripa, in tractat. de peste. in tertia parte. gloss. in verb. pestis. rubri. de autho. general. consil. in prag. & tunc non est mittendus excusator. 36

Bellũ excusat citatũ. Quintum, propter bellum. gloss. in verb. guerram. in dict. tit. de authorit. sacr. con. in prag. Doctor. in l. ex hoc iure. ff. de iustitia & iure. Bald. plenè in cons. xlv. lata fuit. in tertio volu. & tunc sibi pars de literis status antequàm discedat, prouidere debet in causis motis, & mouendis, alioqui excusator non reciperetur: vt scripsi in tracta. de liter. status, in ij. Tomo commen. in has consti. Regias. 37

Vocatus ad maius tribunal, a minore excusatur. Sextum, si ad maius tribunal sit vocatus, l. contra. §. primo. ff. de re iudic. quia cum ad maiorem iudicem debeat accedere, cessabit iudicium minoris, etiam si lis inchoata fuerit, sed hoc est intelligendum, quando vtrobi que citatus personaliter fuisset: diuersum est si ad vnum potuisset mittere procuratorem: vt per Bartol. Alexand. & alios in dicta l. quæsitum. Socin. in tracta. de citatio. art. xxxj. in v. effect. & Hippol. in l. de vno. num. i i 8. ff. de re iudic. sic seruatur in ducatu Normaniæ. vt licet videre in Consue. Normaniæ. a. xlvi. rub. *d'excusation par iustice.* 38

Septimum

- 39 Septimum impedimentum est mors patris, aut filiorum, vel vxoris contingens illo die, quo comparere tenebatur: secus si famuli, l. ij. & ibi gloss. ff. de in ius vocand. melior text. in l. interdum. §. j. de iudic. vbi Iacobi. & sic non potest citari, vt tempore funeris veniat, sed vt finito funere sic. ita declarat ibi Bart. quem alij sequuntur. facit authent. sed nec ante nouem dies. C. de sepulchr. violat. nisi famulus peste occubisset: quia cum dominus presumatur infectus, non debet esse cum aliis, instar excommunicati. capit. exceptionem. de except. & quia oportet fugere, ideo potest excusari. vt hic: quod in ciuilibus non reciperetur, cum possit procuratorem mittere, iudex tamen ex æquitate solet contumaciam contra illum concedere, salua tamen dilatione decem vel quindecim dierum, intra quam poterit pars comparere, vel procuratorem mittere. *Mors patris in excusat.*
- 40 Octauum, si in illum diem ducat vxorem, vt habetur Lucae xiiij. capitul. vbi nullam petit excusationem ad coenam magnam vocatus, qui ducebat vxorem. Archidiacon. in capitul. displicet. per illum text. in fin. xxij. quæstion. iij. text. in dict. l. ij. ff. de in ius vocand. Socin. in tractat. de citation. articul. v. quæstion. xvij. & qui citaretur dum comitatus vadit ad ecclesiam nubendi causa, vel quando comitatur funus, actione iniuriarum experiri posset contra eum, qui diem ei dixit. Doctor. in dict. l. secunda. & l. plerique. de in ius vocand. oportet autem quod is, qui seruitutem duram subit, die saltem nuptiarum latetur: tamen vix reciperetur hic excusator in criminalibus. *Vxorē ducēs à coparenas excusatur.*
- 41 Nonum, si mulier puerum isto die pariat, vel parere velit, ipsa excusatur. Doctor. in d. l. ij. vel si cum est citata, sit grauida multorum mensium & dierum. Bald. in Imperator. in secundo. ff. de stat. homin. gloss. in §. fiat igitur inuentarium. in authen. de heredib. & falcid. collatio. j. l. ij. §. si non propter. ff. si quis cautio. Guido Papæ in decis. Delphina. quæstione. cclvj. mulier. vnde mulier sic condemnata, & excusata, impetrauit literas ciuiles contra arestum, quæ fuerunt comprobatae anno 1513. die decimasecunda Decembris. *Mulier tempore partus excusatur.*
- 42 Fallit, si esset mulier rustica, & valens, ita vt eo tempore portet onera, ac si non esset grauida, & tunc ad iudicium ire posset, & non excusaretur, nisi sit valde partui proxima. teste Fulg. & Iason. in dict. l. ij. quem citat Ioann. Sanxon, in Turonen. Ordinati. articul. xv. prægnantis. vbi Doctor. ff. de pœnis. *Arestum.*
- 43 Decimum, si absens causa reipublicæ sit, tunc excusari poterit. text. in l. j. ff. de diuers. & tempora. præscription. ibi, proinde siue apud hostes sit, siue reipublicæ causa absit, siue in vinculis sit: aut si tempestate in aliquo loco, vel in regione detineatur, vt neque experiri, neque mandare possit, in ea causa est, vt experiundi potestatem non habeat, nec poterit procedi contra istum absentem vsque ad reditum eius: vt Matthæ. afferit in Constitutio. Neapolit. lib. ij. rub. de bannitis, nu. 22. *Absens causa reipublicæ quando excusatur.*
- In Francia tamen impetrare absens, vel eius consanguineus literas status potest, vt causa differatur vsque ad aduentum suum: vt in rub. de literis status scripti, & procurator causæ hodie hoc solet facere. *Literæ status impetrantur à milite.*

Nobilis excusatur, si vestimenta non habeat.

Vndecimum, si nobilis propter paupertatem venire non potuit, quia non erant eidem vestimenta, & nudus sine dedecore apparere non poterat, c. si qui testium. de testi. glos. in §. fiat igitur inventarium. in auth. de hæred. & Falc. col. j. in verb. necessitas. l. in eadem. ff. ex quib. caus. maio. & tunc ad ipsos debet mitti iuramentum, sicut ad egregias personas. Roma. singu. clxx. Item quæro. dicens se habuisse de facto Romæ: unde gloss. in l. inuiti. in j. ff. de testi. gl. in cle. cupientes. §. cæterum. in verbo, alia iusta. de elec. lib. vj. quoad crimen nihil peodesset, sed in civilibus prodesset posset.

Vim fluminis & inundatio aquarum in se est impedimentum.

Duodecimum impedimentum est ob inundationem aquarum, siue ob vim fluminis. l. ij. ff. si quis cauti. vim fluminis intelligere debemus, & si magnitudo eius impedimento sit, siue pons solutus sit, vel nauigium non stetit. sic declarat Iuriscons. in d. l. ij. §. vim fluminis. hoc intelligi debet, si per alium locum etiam longiorem transire non poterat, alioqui contra, vt ibi scribitur.

Impedimentum niuum excusat.

Decimum tertium ob niues. Alber. in d. l. ij. §. si quis in iudicio. & ibi not. per l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excusatio. tuto. & ita habetur in magno consuetudina. rubr. des excoines. libr. iij. & in summa rural. fol. 7. vbi numerantur aliqua impedimenta. & Boer. in §. xvij. de iurisdictione omnium iudic. Calder. consil. v. an si quis. rubr. de dilatio. & Vber. de Bonacurfo, in practic. sua rubr. quibus modis cita. circa finem. & idem habetur in consuetud. Norma. rubr. de excusatione par noif. c. xlvi. fol. 54. & his casibus non nititur excusator, quia si excusator ire ad ius possit, ergo & pars citata ire debebat.

Tempestas excusat, & quid probatum sit.

Decimum quartum, si ob tempestatem venire non potuit, d. l. ij. §. si quis. & §. sequen. declarant Docto. siue sit maritima, siue terrestris, dummodo sit impedimento itineri, vel nauigationi.

maioris.

Non tamen sufficeret, quod probaretur tempestatem fuisse in mari, vel vim fluminis, nisi probetur quod de domo sua recesserit: Bartol. in d. l. ij. §. quod diximus. per text. in l. qui comatus. ff. de re mili. & ista est communis sententia, secundum Iason. in d. §. quod diximus. sed contrarium tenent Fulg. & Paul. ibi, & Lucas de Penna, in l. fi. C. de comatu. colum. ij. lib. xij. quia frustra fit id, quod non releuat, l. hæc stipulatio. §. diuus. ff. vt lega. no. caueat. l. non cogendum. §. Sabinus. ff. de procurat. ars & natura nihil faciunt frustra, l. qui bis idem. ff. de verb. ob. §. minorem. Instituit. de adoptio.

Conciliantur opiniones contrarias, & domo egredi oportet.

Ego tantos patres discordes sic conciliarem, vt videlicet opinio Bartol. procedat, quod oportet domum egredi, quando illa tempestas, vel inundatio venit, posteaquam debuisset citatus à sua domo esse egressus, alias secus: vt si Bituricen. fuit citatus Parisiis ad decimam diem, hic non egressus fuit domum suam per septem dies, postea venit tempestas, dico quod postquam se arctauit, eidem non succurritur, qui tardius à loco profectus est, secus si citatus sit ciuis Iffolduni coram iudice Bituricen. & tempestas, siue vis fluminis accidit post citationem, non tenetur egredi domo sua, quia nihil eidem prodesset, & ita probat text. in d. l. qui comatus. ff. de re militari. ibi, dum tamen non tardius à loco se profectum probet

liber. in summa.

bet, quàm vt occurrere possit. Certè superfluū esset eò velle accedere si dū sum domi, & vno die possum ad locum iudicij accedere, item ad flumen, constat me transire non posse, & idem esset si longo tempore durasset tempestas.

- 48 Et intellige vt dixi, quòd oportet esse profectum à domo non tardiùs: nam si Lemouicen. qui ad Parisien. habet duodecim dies pro itinere, non profisciscitur, expectans vim fluminis quæ accidit, non nisi in fine termini, tunc non succurritur, quia postquam non probat se profectum, præsumetur quòd non venisset, etiam si tempestas cessasset. Aufrer. quæstio. Tholosa. cccij. item quid si aliquis probat text. in l. si cui. §. si. ibi, continuare iter non potuit. ff. ex quibus causis maio. Iaco. in l. in exceptionibus. §. vlt. de probationi. ex æquitate vidi partem excusari, quãuis non probasset, quòd domo egressa erat, sed quæ fuit fluminis vis, & aquarum profluuius: prout hoc anno 1547. propter quam pars pontis sancti Michaëlis in ciuitate Parisien.
- 49 corruit. † Fallit, quando impedimentum esset procuratum, & affectatum, quia non prodesset, sed istud affectatum esse non potest, quia Dei fato venit, gloss. in clementi. ij. §. illis. & ibi Cardina. de pœnis. & dict. l. ij. §. fin. & Ias. in l. si verò. in princi. ff. qui satisfac. cog. Felin. in c. si. de testib.
- 50 Alia impedimenta an sint iusta, arbitrio iudicis sunt relinquenda, cùm numerari non possint. gloss. in capit. si quis iusto. de electio. libr. vj. facit l. j. ff. de iure deliberand. & hæc in ciuilibus intelligas paucis exceptis. alia quæ excusant licet videre per Calder. consi. v. an si quis. rubr. de dilatio. & per Brixien. in verbo. excusatio. & quæ scripsi in §. j. in gloss. impedimento. de colla. in Concord.

Iusta impedimenta an sine arbitrio iudicis relinquenda.

- 51 Pro complemento huius materiæ quæro, an impeditus comparere propter impedimentum aliquod ex suprâ numeratis, vel aliud iustum, teneatur protestari. quòd compareret, nisi esset impeditus? Super hoc sunt duæ opinioniones, vna quòd teneatur protestari: per capitul. final. de appellatio. & l. final. C. de his qui per metum iudic. non appella. text. in l. secunda. ff. de nautic. foenor. & l. mulier. de lege commissor. capit. cupientes. & ibi gloss. in verb. proposita. §. quòd si per viginti. de electio. libr. vj. quam tenet Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi. ff. de noui operis nuntiatio. Anton. in cap. cùm non liceat. de præscriptio. & Alexand. consil. xix. viso processu. in primo volumi. & consil. clj. viso themate. colum. penulti. in secundo volumi. & consil. clxiiij. viso processu. colum. ij. in eo. volumi. Felin. in capitu. ex transmissa. colum. ij. de præscrip. & in cap. venerabilis. col. iij. de iudic. vbi dicit necessariam esse protestationem, nisi in tribus casibus, quos ibi licet videre: & idem habetur in rubric. de pacific. possess. in Concordat. & ibi scripsi in meo tracta.

Impeditus comparere an protestari teneatur.

- 52 Secunda est opinio, quòd non sit necesse protestari: & secundum istam est facienda regula, quòd impeditus comparere aliquo impedimento obstante, non tenetur protestari. tex. in l. ij. §. quòd diximus. ff. si quis caut. vbi text. non requirit protestationem, sed tantum impedimentum, & alibi Bartol. in l. ij. §. dies. ff. quando appella. sit. dicit esse de consilio, quòd impeditus protestetur. idem tenet Bald. in additio. ad Specul. in titul. de appella.

verfic. non fallunt. Aret. consil. clxiiij. verum est. col. iij.

Vtile tamen est, q̄ fiat protestatio, teste Inno. & Panor. in ca. ex transmissa. de præscrip. & Ias. in l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudi. si tamen aliter posset de animo constare, non est necessaria. Claud. A. quen. in d. §. si quis ipsi prætori. & quia praxis Franciæ hanc non requirit protestationem in hoc casu.

Amplia etiam si fuerit impeditus facto aduersarij, l. quibus diebus. in 53
princi. ff. de cond. & demon. l. j. §. si reus. de eo per quem factum erit. sed
contrarium docet Peru. in d. c. fi. & communiter Doct. ibi tenent hoc casu
protestationem necessariam. †Secundò, amplia etiam si sit impeditus facto 54
iudicis, l. arbiter si calendis. ff. de arbi. Aret. d. consil. clxij. licet contrarium
teneat Cardi. Alex. & Imol. in d. c. fi. de appel. quia vbique est eadem ratio:
dummodò probetur impedimentum extra protestationem, quid opus erit
protestari? & hoc seruat praxis Franciæ non requirens in hoc protesta-
tionem.

Tertiò, amplia etiam si impedimentum prouenerit casu fortuito, tunc 55
non requiritur protestatio, l. ij. ff. si quis cau. l. qui comatus. de re mili.

Quartò, etiam si impedimentum procedat ex persona impediti, id est 56
illius, qui debet actum facere, d. l. quæsitum. & l. j. ex quib. caus. maior. Imò
etiam si quis tractet de se exonerando, sufficit quocunque modo appa-
reat de impedimento, dum tamen constet quod fecisset quod debebat,
nisi fuisset impeditus. Alex. & Aquen. in d. §. si quis ipsi. in xij. q. Bart. ff. de
noui oper. nuntia. l. de pupillo.

*Protestari
quando quis
teneatur.*

Primò fallit, quando lex requireret protestationem fieri ad declaran- 57
dum voluntatem, tunc esset necessaria protestatio, d. l. fi. & c. fi. de appe. vt
appareat stetisse per iudicem, & non per partem, vt dicit ibidem Deci. &
habetur in rubr. de pacifi. possessio. vbi dixi abundè in tract. meo. nu. 310. &
seq. vel quando impeditus vult facere actum coram aliis personis, & in alio
loco, quam coram illis coram quibus tenebatur, tunc est necesse protesta-
ri, d. c. fi. & c. pastoralis. de offic. ordi. l. fi. C. de vsur. pupilla. l. si reus paratus.
ff. de procura. de Ripa in tract. de peste. in iij. parte. q. vj. fol. 47. & seq. Ratio
est quia cum ille actus possit fieri pro libito voluntatis, & ex necessitate, &
ex diuersis causis, & ad diuersos fines: ideo requiritur protestatio animi de-
claratoria, vt sciatur, quo animo fiat, & ad quem effectum, vt in d. l. fin. & l.
at si quis. §. plerique. ff. de relig.

Secundò limita, quando ex facto suo quis vellet non solum à mora 58
excusari, sed etiam ius nouum acquirere in præiudicium aduersarij, vel a-
uersarium in mora constituere: tunc requireretur protestatio, d. l. si reus
paratus. & l. Labeo. ff. de nauic. foeno. Areti. d. consil. clxij. Aliam limitatio-
nem tradit Card. Consil. cxxviii. in quæstio. & alias Felin. in ca. extranmis-
sa. colum. iij. de præscrip. & Henric. Boteus in tract. de synodo episcoi. in ij.
parte.

Bonum est & tutius, vt voluntas declaretur, quòd quis protestetur, 59
& ita consulo ante factum, vt tenet Chassa. in consuetudi. Burgund. rubric.
des droitz. §. xx. gloss. ou quelle ayt empeschement. sed hic sufficit mittere

excusatores, licet alias non protestetur.

- 60 Hodie ista exonia, seu excusatio tantum in Francia recipitur in criminalibus, quando reus debet personaliter comparere, & sic vidi in forenfi iudicio seruari. In ciuilibus verò procuratorem quis mittere debet, alioqui contumax reputatur: tamen si aliquo iusto impedimento obstrictus fuerit, pœnam contumacis non patietur, per l. contumacia. §. pœnam. ff. de re iudi. vbi sic dicitur, pœnam contumacis non patitur, quem aduersa valetudo, vel maioris causæ occupatio defendit. & sic eo postea comparente vulgò dicimus, *luy sera rabattu le default.* & ob impedimentum euitabit impensas contumaciæ, & duos casus, quibus etiam in ciuilibus habet locum exonium. not. gloss. in ca. ij. de procura. quando maritus est extra patriam, vxor illum excusare de stylo solet.
- 61 Insuper quæro quomodo probetur impedimentum? Respon. euidentissimis probationibus, l. vlti. §. illud. C. de tempo. appel. quæ est sing. secundum Rom. sing. ccviii. tu. scis. & sic per testes. gloss. in c. cupientes. §. quod si per viginti. in verb. plenam fidem. de elect. lib. vj.
- 62 Fallit quando impedimentum esset tale, quod non possit facilè per testes probari, tunc probabitur per iuramentum, & hoc iudicis arbitrio relinquitur. per l. thesaurus. ff. ad exhiben. l. fi. C. de fide instrum. quia ex necessitate multa permittuntur, quæ alias non permetterentur, l. j. ff. de offic. consul. Perus. in c. ex ratione. colum. iij. de appellatio. & maximè si sit honestus vir is, qui impedimentum allegat. Guido Papæ in suis decisio. quæstio. lxiiiij. si altera pars, & quæstio. ccv. in causa appellationis. Iaso. & alij. in l. ij. §. quod diximus. ff. si quis cautio. & Henr. Boteus. in d. tractat. de synodo episcopi. in secunda parte.
- 63 Restringe quando semel fuisset periurus. c. paruuli. xxij. quæstio. vlt. quia semel periurus facit vt amplius ei non credatur. Sali. post Bal. in auth. contra qui propriam. C. de non nu. pecu. Nam semel malus, semper præsumitur malus, in eodem genere mali. reg. semel. de reg. iur. lib. vj.
- 64 Secundò restringe, quando ageretur de graui præiudicio. Alexan. & Ias. ind. §. quod diximus.
- 65 Tertiò restringe vltra semel. l. fi. ff. de bo. auth. iud. poss. & alia vide per Iason. & alios. in d. l. ij. §. quod diximus. & per Chassa. in d. §. xx. in gloss. ou. *qu'elle ayt empeschement.* in Consue. Burg. & in additio. ad Vbertum. in rubri. quib. mod. cita. contemni possit. in verb. impeditus.
- 66 Quartò intellige, quòd ille, qui debet iurare, non debet iuramentum subire, antequàm sibi deferatur, alioqui nihil eidem proderit. l. iij. ff. de iure iuran. hoc expressè tradit Iacob. in l. exceptionibus. §. vlt. in fi. ff. de probat. allegat Bar. cons. lxxij. ex facto.
- 67 Notandum est tamen, quod non sufficit allegare impedimentum, nisi probetur, quòd fuit causa immediata quare non venit, probando diligentiam adhibitam: vnde si canonicus probet infirmitatem, non sufficit vt habeat distributiones quotidianas, nisi appareat, quòd infirmitas fuit causa, cur non interfuit diuinis: probando quòd sanus consueuerat interesse. Feli. in ca. ex transmissa. colum. j. Iacob. in d. l. in exceptionibus, §. fi. ff. de proba.

Exoniator
tantum in
Francia, in
criminali-
bus excusat.

Impedimen-
tum quomo-
do probetur.

Iuramento
quòd pro-
betur impe-
dimentum.

Allegare
non sufficit
impedimen-
tum.

Ias. in l. properandum. §. si autem utraque. colum. j. & sequent. C. de iudic. scripsi in gloss. impedimento. §. j. de colla. in Conc. in actu forensi seruatur, quod sufficit probare impedimentum, & allegare quod fuit causa cur citatus non comparuit, vel aliud non fecit, sed hoc probare non tenetur.

Impeditus an procuratore mittere teneatur.
 Quæro an citatus impedimento detentus teneatur mittere procuratorem? Ista quæstio est difficilis, & valde intricata, secundum Socin. in tracta. de citatio. art. v. quæstio. xxviii. *Ego arbitror regulam esse figendam, ut impeditus procuratorem mittere teneatur.* per cap. querelam. ibi, cum non possit quis cogi, nisi velit in grauioribus causis procuratorem constituere, fumendo argumen. à contrarin. de procura. & ibi Doct. gl. in c. cum dilecti. de dolo. glo. in c. si ægrotans. v. quæst. iij. probatur in l. j. §. vsus. ff. de procurat. vbi dicitur, vsus autem procuratoris perquam necessarius est, vt qui rebus suis ipsi superesse vel nolunt, vel non possunt, saltem per alios possint vel agere, vel conueniri. l. ij. ff. si quis in ius vocat. non ierit. Ratio est, quia iniquum esset, vt propter absentiam, vel impedimentum vnus, ius periret alterius, l. sed & si restituatur. §. sed si dies. ff. de iudic. nempe vnus non potest alterius, etiam socij conditionem deteriore facere. l. ij. ff. de seruitut.

Etiam priuilegiatus procuratoris designare debet.
 Amplia, siue citaretur vt compareret per se, vel per procuratorem: quia vbi vna pars alternatiuè impleri non potest, altera, si potest, debet impleri. l. si in emptione. §. penultim. ff. de contrahen. emptio. siue simpliciter, quia etiam hoc in casu videtur citari, vt compareat per se, vel per procuratorem. l. j. §. vsus. ff. de procur. l. si. C. illo titul. vbi Ias. & Iacobi.

Amplia etiam si esset impeditus priuilegio perpetuo, vt personæ illustres, & aliæ descriptæ in l. penult. C. de procur. & l. ij. ff. de in ius vocan. & ibi Bart. & alij.

Tertiò, amplia tam in actore, quam in reo. c. intelleximus, de iudiciis. & c. cum inter. de exceptio. & ibi not. facit text. in dict. l. j. §. vsus. ibi, agere vel conuenire, cum limitationibus tamen infra tradendis.

Quartò, amplia etiam si voluntario impedimento, vt si mercator in mercatoria detentus esset. argu. capitul. inter quatuor. & capitul. fin. de maioritat. & obediens. Imol. in dict. capitul. querelam. l. j. ff. cum qui appella. in prouincia defendi.

Relegatus tenetur mittere procuratorem.
 Quintò, extende etiam si impedimentum esset necessarium tantum, vt pote quia est relegatus ab hac ciuitate sua culpa, tenebitur etiam mittere procuratorem. l. Papinianus exuli. ff. de mino. l. sed & si per prætorem. §. primo. ex quibus causis maior. facit. c. primum. qui matrimo. accusa. possunt. capitul. perlatum. qui filij sint legitimi. gloss. in l. Celsus. §. final. ff. de arbitris. etiam si breue esset impedimentum, quia sua culpa non debet esse cuiuspiam emolumento. cap. ex tenore. de rescrip. Alexand. consil. lxxij. visis. colum. ij. in ij. volumi.

Sextò etiam procedit quoad impediendum, & interrumpendum præscriptionem. l. j. ff. de diuers. & tempora. præscriptio. & ibi Bar.

Item quoad impediendam missionem in possessionem debet procurator mitti, ne pars mittatur in possessionem. l. ignorare. C. de in integr. restit. mili. Innoc. & Boic. in d. cap. querelam. l. eundem. ff. de legationibus. quid in extra-

extraudicialibus; vide per gloss. & Docto. in cap. vno. quo tempore miles inuestituram petere debeat.

76 Primò limita, quando quis esset citatus personaliter compariturus in criminalibus, vel in aliis casibus permisis, cum non possit propter impedimentum comparere, non tenebitur procuratorem constituere, sed tunc exoniatorem mittere poterit: vt diximus superius, gloss. in cap. fin. de maio. & obedient. quia in criminalibus frustra procurator interueniret. l. penulti. §. ad crimen. ff. de public. iudic. Angel. in l. si quis instituatur. ff. de hæredibus instituend. & ibi Imol. per dictam l. ij. §. si quis in iudicio. & ita fuit iudicatum Bononiæ per do. Gasparem Portuen. episcopum sedis apostolicæ Legatum. de consil. Doctor. prout referunt Archidia. & Docto. in capit. si ægrotans. v. quæstio. ij.

*Procurator
nō sufficit in
criminali-
bus sed exo-
niatore opus
est.*

77 Secundò perdit officium regula, quando in illo loco non posset inuenire procuratorem idoneum. l. idemque. & ibi Bar. ff. pro socio. vel quando non inueniret, qui vellet onus acceptare, cum nemo ad id compellatur. §. mandatum. el. primo. & §. fin. Instit. manda. cle. j. de procurato. vnde non videtur imputandum impedito, non valenti reperire, cum nemo ad impossibile obligetur. l. impossibile. ff. de reg. iur. Tamen in diuite, & potente non est est præsumendum, quod non inueniant procuratorem. Hosti. in c. eum di-

*Non inue-
niens procu-
ratorum ex
cusatur.*

78 lecti. de dolo. † Nisi causa agitaretur contra tyrannum, tunc non est qui audeat dicere, domine cur ita facis? in hoc verò tam illustri regno, si pauper litiget contra Regem, datur eidem procurator, & aduocatus expensis Regis, vt veritas causa seruetur. teste Iac. in l. vix. certis. ff. de iud. & Boer. in addi. ad §. xxiiiij. de consuetu. feud. & censu. in lib. consuet. Bituri. ego tamen hoc non vidi seruari.

79 Tertiò fallit, quando causa esset ardua. gloss. in d. c. querelam. & d. cap. si ægrotans. & vtrobique per Doct. nempe ardua alteri quis non debet committere, sed cum consilio ea tractare debet. cle. ne Romani. & ibi Barb. de elect. & consil. j. col. xj. in j. vol. Feli. in c. edoceri. col. iij. de rescrip.

*In arduis
quis procu-
ratorum nō
mittit. &
qua dicitur
ardua cau-
sa.*

80 Et dicitur causa ardua, quando quæritur de statu personæ, vel de statu libertatis, vel subiectionis, vel de aliis magnis rebus arbitrio iudicis. Bal. in d. c. edoceri. col. ij. de rescri. & c. ex ratione. col. ij. de appell. vbi dicit etiam causam famosam dici arduam. & Arch. in d. c. si ægrotans. & Imol. in d. l. quæsitum, per l. infamia. C. de decurio. lib. x. & cap. ex merito. vj. quæstio. j.

81 Idem si causa sit omnium bonorum, vel maioris partis. ca. j. de resti. spo. lib. vj. l. propter litem. ff. de excu. tuto. & §. item propter, Instit. illo titu.

82 Idem si causa sit super matrimonio, c. j. de consang. & affi. ca. fin. de procurato. lib. vj. quia ibi agitur de perpetua hominis seruitute, l. ij. ff. de libero hom. exhibend.

83 Idem si causa sit criminalis, per quam solus etiam fustium ictus, vel infamia veniret infligenda, l. in seruorum. ff. de pœnis.

84 Vel dicitur ardua, quando est magni ponderis, vel est intricata & difficilis. gl. in d. c. si ægrotans. & alias dicitur ardua arbitrio iudicis. Inno. Ioan. And. & alij in d. c. querelam. facit gl. in c. sedes. de rescrip.

Idem

Idem si sit causa beneficialis, glos. in d. c. querelam. c. quàm sit. de elect. in 85
vj. si de maximo ageretur beneficio, secus si de paruo.

Idem si agatur de remotione præclari, c. quanto. in ij. de accusa. 86

Et quando periculum animæ vertitur, illa est valde ardua. capit. præci- 87
pimus. xij. quæstio. j. Doct. in d. c. si ægrotas. cum anima nobis sit plus, quàm
status corporis, & quàm corpus, l. sancimus. in prima. C. de sacrosanct. ec-
cles. cap. Matthæus. de fimo.

*Limitatio
preceden-
tium.*

Restringe de iure canonico fauore dirimendarum litium, vt etiam in 88
causis arduis quis teneatur mittere procuratorem. argu. c. fina. de dolo. cap.
cum olim. de testib. Socin. in d. tracta. de citatio. art. v. quæstio. xxviii. hoc
tamen non est perpetuum, & alios intellectus habet ille text. prout Felin.
scribit in cap. accedens in ij. nu. 8. vt lite non contest. Nos tamen in Francia
dispositionem iuris canonici seruamus.

Secundò restringe, quando causa desideraret celeritatem, vt in causa 89
electionis, in cap. cupientes. §. quòd si per viginti. versi. in super. de elect. lib.
vj. vbi gloss. in verb. procuratorem. hoc dicit speciale, vt in arduis mittantur
procurator, nec ecclesia diu vacet pastore, & lupus rapax interim gregem
dominicum inuadat. c. ne pro defectu. de electio.

*Citatus vs
coram Pa-
pa vel cu-
ris supre-
mis compa-
reat procu-
ratoris mit-
tit.*

Tertiò quando quis esset citatus coram Papa, vel Principe nam eo casu 90
etiam in causa ardua procuratorem tenetur mittere. d. ca. cum dilect. secun-
dum vnum intellectum. de dolo. & Ias. d. §. quod diximus. in fin. nisi impe-
dimentum esset tam circa principalem, quàm circa procuratorem. argu. ca.
bonæ. in primo. de elect. Doc. in d. c. si ægrotans. col. ij. l. in eadem. ff. ex quib.
cau. maio. & ita seruant Curia suprema, & ferè alia regni Franciæ.

Quartò limitatur, quando necessitas esset euitabilis, tunc absens pro- 91
curatorem mittere tenetur. Bal. in c. ij. col. j. de testib. post. Innoc. & alios, se-
cus si ineuitabilis, vt ibidem scribitur.

*Cœpta cau-
sa etiam in
arduis mit-
titur procu-
rator.*

Quintò, quando causa esset cœpta, si postea impedimentum superuenit, 92
tunc etiam in arduis tenebitur procuratorem mittere. text. in l. penult. §. j. ff.
de legatio. Iacobi. & alij in d. l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis cautio. quod
est verum ad iudicij præparatoria, non ad sententiam, & alia decisoria. per
gl. singul. in l. si quis instituat hères, in fi. ff. de hæred. insti. secundum Bal.
in margari. in verb. absens quarto. Alex. & Ias. in l. ij. §. si quis in iudicium. ff.
si quis cautio. & Barba. in additio. ad Bal. in cap. vno. col. ij. de milite vassal.
qui contumax est. in feud. sed in Francia, sine literis status vix excusaretur
quis, vt dixi superiùs in eo. tracta.

*Impedimē-
tum longum
vel breue.*

Quartò intellige, quando impedimentum breui tempore esset duratu- 93
rum, tunc poterit excusari, l. penul. §. j. ff. de vaca. mune. l. si longius. & l. pars.
de iudi. Bal. in l. ab eo. colum. ij. C. quomodo & quando iudex. Et quando
dicatur impedimentum longum, vel breui tempore duraturum, relinquatur
arbitrio iudicis. argu. l. j. ff. de iure delib. Iacob. in d. §. si quis in iudicio. Et
quando impedimentum esset dubium, debet iudicari longum. argu. l. suffi-
cit. ff. de condi. indeb. Imol. in d. l. quæsitum. de re iudi.

Idem si priuilegium esset temporale, & modico tempore duraturum, 94
l. ij. ff.

l.ij. ff. de in ius vocan. Qui si tenerentur mittere procuratorem, nullum esset priuilegium, secundum Iaso. in d. §. si quis. l. ij. si quis cauti.

95 Sed quando dilatio esset periculum allatura, tunc impeditus teneretur procuratorem mittere. argu. l. ij. ff. de fer. Specula. in titu. de procu. §. ij. in fin. Iacob. in d. §. si quis.

96 Quintò modera, quando locus non esset tutus principali, nec procuratori. c. ex parte. de appel. c. accedens. vt lite nō conte. & vtrouique notatur.

97 Sextò, quando impedimentum esset iustum, & probabile, vt infirmitas, & esset breui tempore duraturum: tunc sufficit excusatorem mittere, vt hic. *Iustum seu probabile impedimentum.* & idem quando esset absens causa reipublicæ, l. contra pupillum. ff. de re iudic. Bal. consil. cxlix. statuto. in v. vol. & per hæc est illa admodum difficilis quæstio meliùs quàm alibi tradita. Laus Deo optimo maximo, eiusque matri, ac omnibus cælicolis. Tamen in Francia ex vsu Curiarum, & stylo vix excusatur quisquam in ciuilibus, qui non mittit procuratorem: ideò non reciperetur excusator in curiis Franciæ in prædictis. quæ practica probatur in c. bonæ. de electioni. nisi vt superiùs dixi.

98 Notandum quod tria facit excusator, siue exoniator, primum quòd iurat eum, qui ipsum emisit, infirmum esse, vel alio retentum impedimento. *Excusator que facere tenetur.* probatur in text. styli Bituricen. ibi, *affirme par serment.* & hoc passim seruari in omnibus Curiiis solet.

99 Secundò requiritur in practica, quòd dicat se expressè ad hoc missum, vt videlicet excuset dictum infirmum, qui eum misit. Masue. in rubri. de contuma. versic. Item contra eum: alioqui contumacia & defectus conceditur simpliciter contra non comparentem, & dicunt practici, *que l'exoine, qui n'est vallablement rapportée, ne doit être receüe,* & sic defectus simplex dabitur, si verò sit *vallablement rapportée, & receüe sera donné défaut ou congé, sauf l'exoine.*

100 Tertiò dicit nuntius hic causarius, quòd is excusatus dedit ei negotium excusandi ipsum, vt in summa rura. hoc titu. fol. viij. scribitur. Alioqui iudex non admittit excusatorem, nisi ad hoc dicat se expressè destinatum. ita in practica seruatur, & ideò interrogari exoniator solet, quis eum misit, quod est verum, quando quis excusat hunc impeditum. Diuersum est, quando citatur maritus absens, tunc vxor eius poterit eum excusare, & obtinebit dilationem ad reddendum eum certum, non solum vnam, sed etiam quatuor dilationes, quæ solent quatuordecim dierum dari, & vulgo vocamus, *par quatre quatorzaines,* & hoc secundum stylum aliquarum Curiarum: qui non tamen passim seruatur.

101 Quartò, requiritur secundum practicam Parlamenti, quod literario excusetur, d. c. si ægrotans, & sic deferat literas curati, aut vicarij, seu medici attestantis infirmitatem, vel meliùs quòd iudex illius loci attestetur ad relationem medicorum, aut aliorum testium, & ita excusari solet, si sit incarceratus: tunc enim excusator defert literas illius magistratus, qui eum tenet ob delictum perpetratum, & narrat causam detentionis, & alia impedimenta probantur literis magistratibus illius loci ad testium depositionem: *Literario excusatio requiritur.* sed

sed excusator in criminalibus literas non solet deferre, sed verbo tantum excusat: & ita in curiis Franciæ exercetur. Bonum esset tamen ut literas medici deferret.

Quintò, licet ex hac practica non detur nisi vna dilatio, ita in text. sty-¹⁰² li Buturig. ibi, *pour une fois seulement*, tamen in aliquibus locis dantur tres dilationes, & quarta ex abundantia, ut dicitur in praxi, in magno Consuetudinar. eodem titulo. libro iij. fol. 104. superius dixi in excusatione absentis iusta causa.

*Purganda
qualiter sit
contumacia
ab excusa-
tore conua-
lescente.*

Sextò, si actor miserit exoniatores, seu excusatores, debet post octo¹⁰³ dies, quam reconualuerit citare reum ad purgandum contumaciam, & defectum contra eum datum, & dicunt practici, *pour voir purger son exoine, & voir mettre au neant le default*: reus verò non tenetur citare actorem ad purgandum exoniam, sed quando actor eum vocabit, ipse dictam contumaciam purgabit, & ostendet veram esse exoniam, & excusationem.

Septimò, si non potuerit mittere excusatores propter pestem, niues,¹⁰⁴ aquarum inundationem, aut aliud impedimentum, dabitur defectus contra non comparentem: attamen si iterum citetur, ad expensarum illius defectus taxationem, poterit se excusare, hoc probando impedimentum, ut in d. summa per Ioan. Botellier. eod. titu. fol. 8.

Vltimò, esset hic tractanda materia excusatoris causa innocentiae, ut de¹⁰⁵ eo qui mittitur, ut excuset citatum personaliter, ut veniat ad defendendum se super homicidio perpetrato. & Bartol. in l. absentem. ff. de poenis. tractat, & Socin. in capitu. veniens. de accusatio. verum quia hæc materia non exercetur in Francia, in forensi iudicio, sed contra absentem procedi ad tres breues dies solet, ideò hanc materiam nunc omittam, etiam quia

Anton. de Canar. edidit super hoc tractatum de excusatore, ibi quilibet abundantius videre poterit: finem faciens, postquam Deo optimo maxim. & virgini Mariæ gratias immensas egero in perpetuum.

Amen.

TRACTATUS DE
DE ARBITRIS ET ARBITRATO-
RIBVS ET QVOMODO ILLO-
rum sententiæ reformari
debeant.

Des arbitres, & arbitrateurs.

Loys xij. Arti. xxxiiij. des publiées. M.D.XII.

Item que toutes parties &c.

GLOSSA PRIMA.

ISTE TEXT. elucidat vnum valde per Iu-
rium interpretes controuersum, videlicet, cer-
tum est quod à sententia arbitri arbitratoris po-
test quis recurrere ad arbitrium boni viri: id est,
ad iudicem. l. si societatem. §. arbitratorum, ff. pro
socio. sed an interim exigi pœna possit? hic dicit
non exigendam, antequam iudex arbitri senten-
tiam confirmauerit: sed pars à confirmationis
sententia appellans non audietur nisi prius pœ-
nam in compromisso appositam soluat, & demum poterit prosequi appel-
lationem, in qua si fuerit dictum malè iudicatum, pœna recuperabitur. Ita
statuit hic conditor. Et fusiùs hæc materia inferiùs tractabitur. Ista est hu-
ius articuli sententia summaria.

*Summa
estius tra-
ctatus.*

2 Item licet iste text. generaliter loquatur (*que toutes parties*) tamen intelli-
gitur de habilibus compromittentibus. per l. j. C. de sacrosanct. ecclesi.
ideò si furiosus compromiserit, non stabitur illi compromisso, nec ab eo
exigitur pœna. idem si infans, pupillus, aut demens, quia compromissum
non valet: ergo nec pœnæ adiectio. l. diem. §. coram. & l. si pupillus. ff. de
arbitr. sequitur Alexand. consi. vltim. in vj. volumi. & sic generalitas restrin-
gitur ad habiles. dict. l. j. vbi notauit. & docet Euerard. in locis legal. fol. vij.
& sequen. ac scripsi in gloss. j. articuli primo, tract. de liter. oblig. supra in
iij. To. Commen. Do. Rebus.

*Compromit-
tere non o-
mnes pos-
sunt.*

j. Tomo harum Constitu. quia si non valeat principale, nec accessorium. l. cum principalis. ff. de regu. iur.

Que compromittunt.

GLOSSA II.

Compromittere quid.

COMPROMITTERE est simul promittere, quando inter partes est de aliqua re controuersia, ipsae eligunt, quendam, qui eorum decidat negotium. Et simul promittunt stare illius sententiae sub poena decem aureorum, vel sine poena: tunc illae partes dicuntur compromittere, id est, simul promittere, quod stabunt arbitrio illius. l. diem proferre. §. stari. & §. si. ff. de recept. arbit.

Inde hic arbitrium vocatur compromissum. dict. l. si societatem. §. arbitratorum. ff. pro socio. Et compromissum est illa simultanea partium de stando arbitrio, promissio.

Arbitrium.

Quaerendum est, qui possint compromittere, & generalis regula est, quod quilibet, qui a iure non prohibetur. Quia edictum de arbitris est prohibitorium certarum personarum, & permissorium regulae. per l. si pupillus. iuncta. l. non distinguemus. §. si seruus. ff. de arbit. & sicut iudicium regitur, ita compromissum. l. j. ff. de arbit. & in iudiciis personae quaedam excipiuntur. l. cum praetor. ff. de iudi. sic & in arbitriis. vt docet Azo in summa. de arbit. & Hostien. & probat hic tex. toutes parties. Ergo quaelibet pars, siue actor sit, siue reus. compromittere potest, exceptis quibusdam: vt scripsi in glo. proxima, supra.

Compromittere qui possint, & in quos.

Iuxta quod dubitatur etiam, qui possint arbitri eligi? Respon. regulariter omnes, siue sint magistratus, siue non: patresfam. vel filii fam. l. iij. cu. l. seq. ff. de arbi. tamen sunt quidam excepti. ¶ Alij ratione suae personae prohibentur vt seruus, excommunicatus, ac minor, furiosus, foemina, & alij id genus. l. Padius. §. j. iuncta glo. & l. sed & si in seruum. §. j. & l. si pupillus. l. cu. lege. ac l. vlti. ff. eodem. & propter inimicitias excusatur arbiter, si superuenierint post compromissum. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. eo. de arbit. ¶ Ratione etiam rei prohibetur compromissum. vt in criminalibus quoad vindictam publicam, & poenam fisco debitam, quam partes non possunt remittere. gl. in l. ij. ff. de senat. sc. Sillan. vbi abunde scripsi. Bart. in l. j. §. vsq; adeo. ff. de iniur. si agatur ciuilitate compromitti potest, vbi & transigi. l. quid ergo. §. ex compromisso. ff. de his qui notan. infam. l. non distinguemus. §. Iulianus. ff. de arbit. l. transigere. C. de transactio. Doct. in c. quinquaginta. de iureiur. vel si de re sua sit compromissum in dominum. d. §. Iulianus. & l. penul. ibidem. Alias personas prohibitas scribit Hosti. in summa huius titu. & Vber. de Bonacurso in practica sua rub. de impedi. quae impediunt compromissum. & plures alias scribit Anto. Blanchus in tract. de

Eligi arbitri qui possint.

Compromissum in duos vt si dissentiant, tertium eligant.

compromiss. lib. ij. quaest. ij. Item licet non valeat compromissum in duos, vt si dissentiant, eligere tertium possint, nam in assumendo possunt dissentire. l. item si vnus. §. si duos.

l. i. c. de iur. i. l. i. c. de iur. i. l. i. c. de iur. i.

si duos. ff. de arbit. tamen hodie solent cogi per iudicem, vt certum eligant, de quo in §. fi. ibidem. & seruat. r

- 8 Item postquam factum est compromissum, & acceptatum, non licet adire iudicem. l. sed & si in seruum. in fin. cum l. sequent. & l. si quis rem. ff. de arbitr. & Bald. consil. ccxlij. fuit factum. in iij. volum. Tamen si pendente compromisso quis aduerit Episcopum, & petierit instrumentum iuratum seruari, & promissa solui, non incidit in poenam, nec eo soluitur compromissum: vt consuluit Bald. consilio cccclxj. inter Ioannem. columna secunda. in primo volumine. † Ego putarem solui compromissum, quia si Episcopus super illo protulerit, iam est de eo decisum, & non licet alij quam compromissario decidere de causa compromissa: alioqui frustra iudicaret postea arbiter. Et si partes adeunt arbitros, impeditur processus iudicis. *Post compromissum non licet vnpar ti adire iudicem.*
- 9 † Ego putarem solui compromissum, quia si Episcopus super illo protulerit, iam est de eo decisum, & non licet alij quam compromissario decidere de causa compromissa: alioqui frustra iudicaret postea arbiter. Et si partes adeunt arbitros, impeditur processus iudicis. *Probat. li. teris compromissum.*
- 10 † oportet tamen quod probetur arbitrium per literas alioqui iudex semper procedere poterit: vt docet Masuer. in eod. tit. in princip.

En arbitres, arbitrateurs, ou amiables compositeurs.

GLOSSA III.

- 1 **A**RBITER interdum assumitur pro iudice ordinario, vel delegato. l. quisquis. C. de postul. l. arbitro. cum l. sequent. ff. qui satisfat. cogant. & quandoque pro eo, qui de iure eligitur, dum iudex recusatur ex causa suspicionis. l. apertissimi. C. de iudic. capitul. suspicionis. de offic. deleg. capitu. cum speciali. de appellat. cap. legitima. illo titu. in vj. & illum vocant Docto. iuris arbitrum. *Arbiter quis.*
- 2 Interdum accipitur pro eo, qui eligitur a partibus ex compromisso conuentionali. Et ita accipitur hic. & in l. iij. §. j. & toto tit. ff. de arbit. quamuis eum iuris interpretes nominent arbitrorem. de quo in §. arbitratorum in l. societatem. ff. pro socio abunde scripsi. & in l. illa verba arbitratorum. ff. de verborum signifi. glo. in l. penulti. ff. eodem. *Arbitrator quis.*
- 3 Et differre arbitrum ab arbitratore Doct. dicunt, quia arbiter est ille, qui de iure iudicare habet, & secundum iudiciorum ordinem procedere. l. j. ff. de arbit. Arbitrator autem est qui a partibus electus procedit, & pronunciat & de iure, & de facto: nec habet necesse iuris ordinem seruare. Hoc tamen magis ex opinionibus Doct. fundatur, quam bonis iuribus, vt statim dicetur. Vel alij dicunt arbitrum, qui de quaestione, vel lite cognoscit, arbitratorem autem super contractu, & re non litigiosa, & recipitur vt pacificet. Et ideo vocatur amicabile compositor. Specula. in titu. de arbitro, & arbitratore. §. primo. versicu. est etiam differentia. Bar. in d. §. arbitratorum. & Ioan. Baptista, in tracta. de arbit. lib. j. capitu. ij. & iij. Oldendrop. in lexico iuris, in verb. arbitri. sic ait. Arbitri nomen commentatores ineptissime tractant, rem prorsus reipublicae saluberrimam non attingunt: & cum in iure horum arbitratorum mentionem factam non legerit Coras. non modo vocabulum ipsum, sed & totam hanc arbitratorum declarationem commentitiam putat, in libr. iij. Miscella. ca. xvij. dicam in d. l. illa. *Differentia inter arbitrum & arbitratorem.*

ij. To. Commen. Do. Rebuf.

r ij

*Arbitrorum
duo sunt ge-
nera.*

Ego interim super hoc diuisionem Iurisconsul. sequar. in d. §. arbitro- 4
rum. vbi sic scribitur. Arbitrorum duo sunt genera: vnum eiusmodi, vt siue
æquum sit, siue iniquum parere debeamus, quod obseruatur, cum ex
compromisso ad arbitrum itum est. Alterum eiusmodi, vt ad boni viri
arbitratum redigi debeat: & si nominatim persona sit comprehensa, cuius
arbitratu fiat: veluti cum lege locationis comprehensum est, vt opus arbi-
trio locatoris fiat.

*Pœna adie-
cta in cōpro-
misso, nō re-
cuperabitur
ad arbitriū
boni viri.*

Vnde sequendo Iurisconsul. Quando cum adiunctione pœnæ fuerat 5
in aliquem compromissum, standum erat sententiæ illius arbitri, nec recupe-
rabitur ad arbitrium boni viri, propter pœnam. dicit text. in l. diem. §. stari
autem debet sententiæ arbitri, quam de re dixerit, siue æqua, siue ini-
qua sit, & sibi imputet, qui compromisit. ff. de arbitr. idem probat. dict.
§. arbitrorum. quamuis contrariam sententiam firmauerint Docto. in l. qui
Romæ. in fin. ff. de verbor. obligatio. & Lucas de penna. in l. nemo iudex.
C. de decurioni. libro x. quam reprehendit Alciat. lib. paradoxor. primo
capitu. xvij.

Sed quando dicebatur, vt opus fieret arbitrio talis, vel legatum dare 6
tur, aut aliud quid fieret eius arbitratu, tunc si ille fortè nolebat arbitra-
ri, vel quod poterat, vel iniquè arbitrabatur, certè iura voluerunt vt ad
boni viri arbitratum recurratur. d. §. arbitrorum. cum l. sequen. & l. j. de le-
gat. j. l. in personam. §. generaliter. de regul. iur. l. in euentis. C. de contra.
emptio.

*Recurritur
hodie pas-
sim ad arbi-
trium boni
viri.*

Hodie verò praxis statuit per hunc text. & seruat quòd semper recur- 7
ratur ad arbitrium boni viri, vbicunque arbiter iniquè arbitratus est. Et
hoc siue cum adiectione pœnæ erat electus, vt hic, siue non, & sic non fit
hodie differentia in hoc Regno, in quo passim recurritur. ad arbitrium bo-
ni viri, quomodocunque arbiter iniquè arbitratus fuerit, & siue arbiter,
siue arbitrator, siue amicabilis compositor, & quocunque nomine voca-
tatur fuerit.

Et per hoc cessabunt differentiæ in hoc Regno inter arbitros & ar- 8
bitratores. in quibus Angel. & ceteri Docto. sua torquent capita. in §.
omnium. de actioni. in Institu. & Ioan. Blas. in suo tracta. de arbitr. vbi cen-
tum differentias congerit, quæ ferè hodie apud nos superuacaneæ sunt
per hunc text. ibi, *arbitres, arbitrateurs, ou amiables compositeurs.* Ideò
hic loquar de istis arbitris omnes comprehendendo, sicut Iurisconsul.
solent.

Et chascun d'eux.

GLOSSA IIII.

VLT dicere text. quòd si partes compromittant simul in 1
arbitros, arbitratores, & amicabiles compositores, siue in
singulos, idest, in arbitros tantum, vel in arbitratores tantum,
siue sint amicabiles compositores, quòd huius text. decisio
locum

locum semper habebit. Vide gl. in c. vt circa. in verbo omnia & singula. de elect. in vj. & sic exprimuntur omnia hæc nomina in tex. vt tollat difficultates super illis à iuris interpretibus scriptas. vide tex. in l. non distinguemus, §. cum in plures. ff. de arbit. vbi si in plures sit compromissum, sine hac clausula, & cuilibet infolidum, omnes debeat iudicare: si verò data fuerit potestas, vt vnus possit, seu quilibet, tunc vnus sententia valebit. c. ij. de arb. in vj.

Avec adiection des peines.

G L O S S A V.

- P**ŒNAM hic nos accipere oportet, non solum si pœna nummaria promissa sit, sed etiam si vtrunque alia res vice pœnæ, si quis arbitri sententiæ non steterit. l. litigatores. §. quod ait. ff. de arbit. siue adiecta sit pœna compromisso, siue sententiæ, siue certa pœna promissa sit, siue incerta, vt quanti ea res erit. l. diem proferre. in fi. cum l. seq. ff. eod.
- 2 Ex hoc tex. ergo videtur hanc decisionem non habere locum in arbitris electis sine adiectione pœnæ nam si nulla pœna sit adiecta, nõ tenetur quis stare sententiæ illorum. d. l. diem proferre. §. stari. sumendo argumentum à contrario. ff. de arbit. ideò de nouo agendum erit, ac si nihil dictum fuisset, nec isti quidem arbitri cogi possunt arbitrium proferre. l. iij. ff. eod.
- 3 Tamen (vt inferius dicam) hodie actio, & exceptio ex arbitrio illorum oritur: & ob id praxis habet, vt ad arbitrium boni viri recurratur vtrobi- que, licet iste text. tantum loquatur de arbitrio cum adiectione pœnæ & intelligitur quantum ad pœnæ exactionem, &c.
- 4 Igitur de pœna dubitatur, an possit exigi ab eo, qui non vult stare sententiæ pendente recursu ad arbitrium boni viri: ob id statuit pœnam non exigendam, nisi iudex arbitri sententiam comprobauerit, & solum potest ad pœnam agi, si arbitrio non pareatur: sed pars non tenetur stare contractui, soluendo pœnam, nisi fuerit dictum, rato manente pacto, l. qui fidem. ff. de transactio. † Et durante compromisso, non efficitur deserta appella- tio, etiam si non sit releuata intra tres menses. clem. quandiu. vbi Docto. de appella. & authen. si tamen. C. de temp. appel.
- 5 Item non est solum cum adiectione pœnæ compromissum. si arbitri declarent se nolle cognoscere, vt altera pars possit statim adire iudicem, & prosequi iudicium prius inchoatum, vel appellationis desertionem: sed debet pars petere, vt arbitri à iudice ordinario cogantur arbitrium proferre, per l. iij. ff. de recep. arb. & poterunt cogi, si illud acceptauerint acceptare tamen est eis liberum. l. iij. §. j. ff. eod. sicut dicitur de procuratore, in cle. j. de procurato. Bal. in l. fi. col. v. C. de contrahen. emptio.
- 6 Etiam hodie acceptus sine adiectione pœnæ, stipulatione tamen inter- posita à partibus, quòd eius arbitrio parebunt, cogi poterit, nec tunc eius arbitrium erit elusorium, nec superuacuum, quia & actio & exce- ptio ex eo oritur. l. cum antea. in fin. C. eodem. Petr. Iacob. in practica. iij. Tom. Comment. Do. Rebuff. r iij

*Arbitri
quando sint
cogendi sen-
tentiã pro-
ferre.*

*Arbitri cũ
adiectione
pœnæ, & si-
ne, cogendi
sunt hac cõ-
stitutione.*

*Appellatio
durante com-
promisso nõ
iudicatur
deserta.*

*Nõ eo solui-
tur compro-
missum
quod arbi-
tri nolint co-
gnoscere.*

*Arbitri co-
gi possunt
arbitrium
proferre.*

sua.rubr.de recurfu ad arbitrium boni viri.§. item prædictus arbitrator.

Arestum. Vnde pars quæ citauerat partem ad desertionem appellationis coram 8 Senatu, fuit reiecta, & ad expensas condemnata, licet probasset arbitros declarasse, nolle de causa cognoscere, sed fuit dictum eos cogendos, per d.l. tertiam. & præceptum factum illis, vt intra certum tempus cognoscerent: alioqui fauore vnus partis hoc declinare arbitri possent, & variare eis non licet post compromissi acceptationem, & quod approbauerunt reprobare non possunt.l.Pomponius.ff.de negot.gest.l.in arenam.C.de inoffi.testa.in Senatu anno 1534.die xxvj.Ianuarij.

Praxis quæ do arbitri est in mora. Notandum est, quòd quando arbitri, vel alter ipsorum est in mora, tunc 9 pars diligens accepto compromisso supplicat Seneschallo, vel Bailliuo, quòd fiat præceptum eis, vt procedant vltra ad compromissum: alioqui citabuntur arbitri, & pars recusans arbitrium, visari & audituri arbitrium, & compromissum annullari: & partes procedent coram Seneschallo in statu, in quo erat causa die istius præcepti facti, vt docet Masuer. in eod. tit. §. item si arbitri.

Compromissum ante peritiam non potest tolli. Ergo soluitur compromissum, si arbiter intra annum non protulerit suum arbitrium, teste Bartol. in l. si quis arbitrato. ff. de verbor. obligat. sed posset etiam postea cogi, vt asserunt iuris interpretes, quia tempus non est modus finiendi compromissum, nisi à partibus dictum fuerit, & tunc durat, donec arbitrium fuerit latum. Secus in vltima voluntate: vt loquitur Bartol. Bald. in l. final. colum. iij. C. de contrahen. emptio. & consilio. cccclxxxv. præsupposita. per text. in clem. quandiu. de appella. & consilio. cccclxxxviij. punctus quæstionis. in vj. volum. & ista est communis opinio, quam probat Ioan. Frans. Balb. in tracta. præscrip. in iij. parte, quartæ partis. quæst. xxxiiij. & Vital. in tract. clausula. versic. quanto autem tempore duret potestas arbitrandi.

Veniens contra arbitrium quod est nullum an in pœnâ incidat. Si videndum est, an veniens contra arbitrium, quod est nullum, incidat in pœnam: docet Alexand. in consilio. xxxiiij. opportunè. in ij. volu. & consilio xcvi. viso & opportunè. in vj. volum. vbi concludit pœnam deberi, quia pœna fuit facta adiecta, videlicet promiserunt partes non venire contra arbitrium prolatum ab arbitris, vt altera pars de facto contra venit, in pœnam incidit. nam venire contra est facti, ideò etiam in seruum cadit. gloss. in l. cum proponas. C. de hæredi. instituend. l. sed & si quis. in fi. ff. si quis cautio. † & quia pœna ex arbitrio etiam nullo 12 existit, nisi declaretur nullum esse arbitrium. capitul. cum secundum leges. de hæretic. in vj. itaque habebit locum quod hic dicitur, vt possit peti reductio ad arbitrium boni viri, & in reductione allegabitur nullitas, & grauiamen.

Arbitrium iuratum an nihilominus possit reduci ad boni viri arbitrium. Item dubitant Doctor. an possit quis petere, vt sententia arbitrorum 13 reducatur ad arbitrium boni viri, si partes iurauerint non venire contra? Et respon. quidam non posse, si iurauerint non petere etiam reductionem: quia iuramentum quod potest seruari sine detrimento salutis æternæ, seruandum est, ca. si verò. de iureiuran. Hostien. & alij in c. quintaualis. ibidem

ibidem. Sic firmat Calder. in confi. j. de arbit. & confi. pe. de iureiur. Ferracautel. viij. tu scis. & ita fuit iudicatum Grationopoli: vt docet Guido Papæ in suis Decis. quæstio. cccccxix. licet renunciatum, & Deci. in c. ad hæc. de appella.

13 Ego verò teneo in hoc Regno Franciæ non obstante iuramento petendam reductionem, quia iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis. cap. & si Christus. de iureiuran. & debet intelligi, si æquè arbitratus fuerit. cap. quinquauallis. de iureiurand. ideò hoc casu debet impetrari dispensatio iuramenti, & postea nihil obstat: vt consuluit Ioan. Ana. confi. xvj. viso puncto. in fi. Masuer. in eod. tit. §. item signanter.

14 Ideò statuit Imperator, ne arbitri sub iuramento accipiantur, in authen. de iudicib. in §. quia verò multæ. colla. vj. authen. decernimus. C. eodem.

*Ne arbitri
sub iuramento
accipiantur.*

15 ne periurium postea partes incurrant. † Et quidam super hoc impetrant literas Regias, vt hoc permittatur, & postea iuramenti impetrant dispensationem. quod probatur in capitu. ij. de arbitr. & Soci. hoc docet consil. cxxj. in causa. colum. v. nu. 5. in iij. volum. vbi dicit super hoc esse constitutionem Legati concedentis reductionem, non obstante iuramento. Imò

16 consului Panor. confi. lxxij. in quæstione. in v. dubio. volumi. ij. † quòd si sit enormis læsio, non requiritur dispensatio. per cap. veniens. & cap. quinquauallis. de iureiur. nos tamen indistinctè solemus in Francia impetrare, alias iudex non audit partes.

17 Itaque nulla renuntiatio reperitur, quæ impediatur reductionem, subsecuta enormi læsione, teste Bald. in l. cum antea. columna. iij. de arbitr. C. & istam communem esse opinionem, & obseruantiam dicit Deci. consilio xj. & pro tenui. col. iij. num. 6. vbi alios plures citat. & consil. xxxix. iuridicam. in fine & in confi. lx. viso themate. columna iij. & plenè Vital. de Camba. in tractat. clausula. in clausula, an reductioni ad arbitrium boni viri possit renuntiari. Alios casus non enumerabo, in quibus non licet petere reductionem secundum Docto. cum ferè semper apud nos petere liceat, saltem vi huius ordinationis, & vt aliquid ultra ius operetur, quando hoc Princeps concedit.

*Nulla veni-
tatio impe-
dit reductio-
nem ad ar-
bitrium bo-
ni viri.*

18 Dubitaret quis, an ista pœna debeat, cum in cap. fraternitas. xij. q. vij. dicatur pœnas non exigendas, saltem in conscientia. Respon. quædam est pœna canonica, vel legalis, & hæc licitè exigere potest, cap. dilecti. de arbi. l. si qua pœna. ff. de verbo. signifi. & per totum titu. ff. & C. de pœnis. & c. statui mus. xvj. q. vlti. c. quisquis. & seq. ibid. alioqui posset quis impune delinquere, si non timeret pœnam legis.

*Pœna quæ-
dam etiam in
foro pœni pos-
sit exigi.*

19 Alia est consuetudinaria, quæ ex consuetudine debetur, vel staturo, seu ab ordinatione, & illa etiam licitè petitur, cap. dilectus. de offic. ordinar. vbi Docto. & Hostien. in capitu. dilecti. col. pen. de arbit.

*Pœnarum
varie spe-
cies.*

20 Quædam est arbitraria, quæ ad iudicis arbitrium imponitur, quæ mulcta vocatur, in l. aliud est pœna. & l. si qua mulcta. ff. de verborum significatione. seu emenda. in capitul. dilecto. de sentent. excommunic. in vj. & hæc etiam debetur, alioqui iudici partes non parerent. licet ius

illis obedire præcipiat, l. vna. ff. si quis ius dicen. non obtemperauer. cap. Iulianus cum multis aliis. xj. q. iij. & hanc Docto. vocant iudicalem, quia in iudicio imponitur. † Aliquando ratione contumaciæ, vt per totum titu. 21 de dolo & contuma. & in c. de causis. de offic. deleg. æquum est enim vt quilibet pœnam suæ contumaciæ luat, l. locum. §. condemnatio. ff. de tabu. exhiben. l. j. §. si cum duobus. de colla. bonor.

Conventionalis alia vocatur, quæ ex partium conuentione debetur, 22 & vocatur interesse conuentum: & ista etiam debetur, nisi in casibus, quos præscripsi in interpreta. l. vnica. C. de senten. quæ pro eo quod interest profer. c. peruenit. & c. constitutus. de fideiussor.

Etiam pœna in compromisso adiecta debetur in foro conscientia, c. di 23 lecti. de arbit. quia loco contumaciæ, & non parentis præcepto arbitri punitur, quæ semper exigere potest. Alex. confi. xxxj. opportunè. confi. j. & ij. in ij. volu. ratio est, vt contumacia non seruantis compromissum puniatur, & vt satisfiat de laboribus & expensis. Licet Roma. in rub. de arbit. dicat de iure canonico peti non posse, cum eatenus petatur, quatenus interfit, quod videtis non esse verum.

Après que la sentence sera donnée par lesdits arbitres, arbitrateurs, ou amiables compositeurs.

G L O S S A VI.

Requisita in materia arbitrorum.

E T SIC ex hoc tex. sequentia requiruntur in hac materia. 1 Primò, quòd partes compromittant in arbitros, ibi, *qui compromettent.*

Secundò, quòd illi arbitri sint electi cum adiectione pœ- 2 næ, vt prædixi: ibi, *avec adiection de peine*, & hoc quantum ad pœnæ exactionem, secus quoad recursum boni viri. per d. §. arbitrorum. Et idem si cum iuramento de stando sententiæ illorum recepti sint, vel per stipulationem, vt dictum fuit superius.

Tertiò, quòd sententia arbitri prolata sit, vt hic patet: *Après que la sen- 3 tence sera donnée.* Nam si arbiter differret, non haberet locum iste text. vel si nollet iudicare, erit tamen cogendus, l. iij. & seq. ff. de arbitr. vt superius scripsi in glo. proxima. non tamen acceptare cogitur. Ideò partes interim ad iudicem ire possunt, antequàm arbiter acceptauerit compromissum: vt concludit Bald. confi. cccclxj. inter Ioannem. col. ij. in j. volu.

Quartò requiritur, quòd pars prætendat se grauata ex illius senten- 4 tia arbitri: alioqui si vtraquè pars pareret sententiæ, non haberet locum iste text. quia si partes sunt concordæ, quid ad iudicem? l. j. §. inde. ff. de noui oper. nuntia.

Ab arbitro quomodo appellatur ad ordinarium.

Quintò, quòd pars recurrat per appellacionem ad iudicem, ibi, *appel- 5 ler au iuge ordinaire.* Sed pendente compromisso altera pars non posset ad iudicem accedere, quia non est grauata: nisi pœnam solueret, in quam ex hoc incidisse censetur, l. sed si in seruum. §. final. cum l. sequen. ff. de

ff. de arbitr. & l. si quis rem ibidem sic iudicauit Senatus anno 1534. die j. *Arestum*
Decembris.

6 Sed si vtraque pars declaret nolle stare cōpromisso, tunc soluitur com- *Consensus*
promissum voluntate compromittentium. per l. non distinguemus. §. com- *viriusq; par*
promisso. ff. de arbit. quia omnis res per easdem causas soluitur, per quas *is dissolui-*
conficitur. c. j. de regulis iuris. sic consuluit Ludoui. Rom. conf. cccxxxviii. *tur compro-*
in casu. & aliis modis soluitur compromissum quos scribit Specul. in titu. *missum.*
de arbitro, & arbitr. §. finitur. & tunc partes ad pœnam non tenentur.

7 Sextò requiritur, quòd grauata pars ad iudicem ordinarium recurrat. Et
sic non ad alium. *ibi, au iuge ordinaire, vbi fusiùs demonstrabitur* quis ille sit:
in glos. & quamuis de iure recursus recipiatur per viam quærelæ, etiam hic
dum dicit *recourir ou appeller*, Tamen hodie per nouam Ordinationē hic re-
cursus non fit sine appellatione: ideò opus est ad iudicem ordinarium ap-
pellare.

8 Septimò, si iudex ordinarius sententiam arbitri approbauerit, appellatio *A sententia*
partis postea non recipietur, nisi priùs soluta fuerit multa in compromisso *arbitri con-*
apposita, quia præsumitur pro sententia. l. hærennius. §. Caia. ff. de euctio. *firmata non*
c. in præsentia. de renuntia. sed si iudex arbitrium improbauerit, & perpe- *appellatur,*
ràm latum pronuntiauerit, pignora, & omnia occasione compromissi ac- *nisi soluta*
cepta, restituenda sunt. & hoc pronuntiare iudex debet, si pars petierit. per *pœna.*
text. in c. exposita. de arbit.

9 Octauò, post solutionem multæ non prohibetur pars prosequi appel- *Multa so-*
lationem emissam, super qua si malè iudicatum postea pronuntiatum fue- *luta prose-*
rit multa soluta exigi poterit tanquàm indebita, quia vltima sententia an- *qui licet ap-*
nullauit aliam. l. j. in fi. ff. ad Turpil. & inferiùs dicitur. *pellationem*
etiam vsque

10 Quid si pars semel soluit pœnam, an si iterum contraueniat sententiæ *ad supremis*
arbitri, iterum illam soluere teneatur? Respon. non, si non fuerit apposita *curia. arc-*
clausula, quòd toties committatur pœna, quoties contrauentum erit. l. si *stum.*
duo. in fi. ff. eo. Doctor. in l. qui fidem. ff. de transactio. sed in praxi Francia *Soluta pœ-*
etiam cum illa clausula vix exigeretur pœna bis, quia ratione huius consti- *na quid iu-*
tutionis non debetur pœna & res, sed si quis non seruet arbitrium ad pœ- *ris si iterum*
nam, nisi illud fuerit à iudice confirmatum, non tenetur. Et sic contraue- *contraueniat*
niendo pars in pœnam non incidit, quod est notandum. *sententia.*

La partie pretendat estre greuée.

GLOSSA VII.

1 **E**T SIC quælibet pars prætendens se grauata, poterit
recurrere ad arbitrium boni viri, siue actor sit, siue reus, &
vterque. d. §. arbitratorum. glos. & Doctor. in c. à iudicibus. ij.
quæstio. vj. an verò in magno debeat esse grauata, inferiùs *Arbitri per*
dicetur in glos. seq. nam omnis oppressus liberè potest ap- *peram indi-*
pellare. c. omnis. ij. quæ. vj. & causa vitiata remedio appellationis subleuan- *canas quo-*
da est. c. ij. q. vj. *modo puni-*
tur.

Quæro

Quæro quomodò puniri isti arbitri possint, si perperàm arbitrati fue-
rint? Respond. faciunt litem suam. l. penult. C. de pact.& Institu.de oblig.
quæ ex quasi delict.in princ.probat Angel, in §.omnium. col.ij. de actio. in
Instit.& Ias.in l.arbitr.col.ij.ff.qui satisd.cogant.& in l.in actionibus.colum.
viii.de in litem iurand.

Et ideò possent puniri per iudicem ordinarium, ad quem causæ co-
gnitio spectat, si dolo, vel fraude iudicauerint, vel concussionem com-
miserint, instar magistratus Regij, qui aliter damnari non solent: vt scri-
psi in præfa.ad Constitut. Regi. & hoc fieri poterit prosequente procura-
tore Regio,

Arbitri an possint exigere salarium. Hi arbitri, vel arbitratores an salarium (si rectè iudicauerint) petere pos-
sunt? & tex.in l.multis.vbi Bar.& alij.C.de princ.agen.in reb.lib.xij. decidit
posse, quem no.Rauen.in Alphas.in verb.arbitr. & Floria. in l. sed & loci.
§.j.ff.fini.regundor, non poterunt tamen ipsi sibiipsis taxare, si non fuerit à
partibus data potestas, sed poterunt coram iudice ordinario petere, vt ipsis

Otho. taxetur. argum. l. j. §. in honorariis. ff. de var. & extraordina. cognition. Otho
tamen, qui postea imperauit, à duobus de finibus arbitr electus, agrum
emit, de quo orta erat controuersia, & alteri contententium dono dedit,
atque ita inter ipsos litem sustulit: vt refert Baptista Fulgos. in libr. deditis
factisque memorab. in lib. viij. titu. de insig. priuat. iudic. quod alienum est à
salarij perceptione,

*Excommunicatus an possit petere re-
ductionem ad arbitrium boni viri.* Item quamuis Doctor. dicant excommunicatum non posse petere re-
ductionem ad arbitrium boni viri, quia in hoc est tanquam actor, qui re-
pelli debet ab agendo: vt in ca. intelleximus. de iudi. Panor. & Feli. in ca. si-
gnificauerunt, de except. Alexand. in l. de pupillo. in final. colum. iij. ff. de
noui oper. nuncia.

In praxi tamen eum non vidi repelli in curia seculari, sed de consuetu-
dine recipitur, teste Masuer. in §. final. eod. tit. per ea quæ Ioannes Fabri di-
cit. in §. final. de curator. in Institut. licet malè fiat, quia excommunicatus ab
omnibus actibus iudicialibus repelli debet ca. cum inter. de except. & ca.
intelleximus, de iudic. pœnas illorum congesti in rubr. de excommun. non
vitand. in Concord. Franciæ.

Si verò altera pars putans se non grauata, non appellet, poterit ta-
men iudex totum arbitrium infirmare, vel confirmare, licet vna pars non
poterit. tex. not. in l. ampliorem. in princ. C. de appella. vbi Bald. facit. l. final.
C. de contrahend. empt. & l. fin. C. quando prouocare non est necesse. Sic
expressè consuluit Alexand. consilio septuagesimonono. prospectis. in ij.
volumin. & consilio. clxxxij. in causa. columna secunda. in sexto volu.

*Vtraque parte appel-
lante ab ar-
bitrio, quod
postea fiat cõ-
firmatũ quo-
modo pœna
exigenda.* Quæro, si vna pars se grauata affirmet, & petat arbitrium rescindi,
si confirmatum fuerit, certum est illam partem ad pœnam teneri. Quid si
vtraque pars appellet, & pronuntietur æquum arbitrium, ac confirmetur:
an vtraque pars soluet pœnam? quod magis puto, postquam vtraque resi-
stit: & quod in vna persona dicitur, maximè in correlatiuis, & in duabus lo-
cum habebit. l. singularia. in fin. ff. si certum petatur.

Sed

9 Sed cui applicetur illa poena? Respon. illa dimidia quæ fisco applicatur, *Cui poena si applicada.* illi dabitur ab utroque pro virili. l. si duo. ff. si quis cautio. & l. si seruus. vbi notatur, ibidem. Illa verò poenæ pars, quæ parti succumbenti debebatur, non soluetur à partibus, postquam neutra pars acquieuit arbitrio, sed culpa vnus cum culpa alterius compensabitur. l. si duo. ff. de dolo.

Pourra recurrir.

G L O S S A V I I I.

1 **E** T SIC per istum textum, datur parti grauatae facultas recurrendi ad iudicis ordinarij arbitrium, etiam si cōuentum fuerit inter partes, quòd à sententia arbitri appellare non liceat, vel recurrere ad boni viri arbitrium, tum quia hic datur facultas, & nemo potest facere, quin leges in sua dispositione locum habeant. l. nemo. ff. de legat. j. tum quia dolus futurus non remittitur. Sed tunc in hac patria opus esset literas Regias impetrare, quibus id permetteretur non obstante hac clausula, quòd appellare non liceret, nec ad boni viri arbitrium recurrere. Et an possit pars renuntiare quòd non fiat recursus, fusiùs dicetur inferiùs statim.

*Cōpromisse
ita cōcepto,
ne liceat
partibus ap-
pellare, quid
iuris.*

2 Sed non dicit iste text. intra quod tempus debeat hic recursus haberi? Quidam dicebant intra decem dies, sicut in appellatione: cum recursus sit quædam species appellationis, l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbitr. Specu. in titu. de arbitr. §. sequitur. versicu. sed infra quòd tempus. facit. l. cum antea. §. si autem post sententiam. C. de arbitr. Archid. in ca. à iudicibus. ij. quæst. vj.

*Recursus
ad arbitrium
boni viri in-
tra quod tē-
pus debet ha-
berri.*

3 Alij verò (vt Bartol.) requiritur super hoc principis decisionem, tamen postea firmat intra annum debere agere, alias videtur probare sententiam arbitri per k qui se grauatos. C. de censib. libr. xj. & si quis non sit conquestus intra annum, poterit tamen postea intra tantum tempus agere, quanto tempore durat actio, vel exceptio. Bartol. in d. §. arbitratorum. l. societatem. ff. pro socio.

4 Vel si proponatur officium iudicis principaliter ad rescindendum sententiam, tunc intra quadriennium debeat agere, intra quod restitutio petitur. l. in honorariis. in versu. sed cum rescissa. ff. de acti. & obli. iuncta. l. si. C. de temporib. in integrum restitut. petend. plenè Vital. in tracta. clausul. rub. intra quantum tempus petatur recursus ad arbitrium boni viri.

*Officio iudi-
cis non præ-
scribitur an-
te xxx. an-
nos.*

5 Alij, vsque ad triginta annos, quia venit officio iudicis, cui non præscribitur ante. per gloss. in l. sicut. C. de præscript. xxx. vel xl. annor. & hoc docet Angel. ibi. & in l. secunda. C. de arbitr. Bartol. in d. §. arbitratorum. Bald. in l. final. columna sexta. numer. 10. C. de contrahend. emptio. ista est communis opinio secundum Alexand. consil. xcvi. visis processibus. colum. vltim. in ij. volum. & consil. clxxxiiij. in causa columna secunda. in vj. volum. Deci. consil. xxxix. iuridicam. colum. vltim. Socin. consil. ccxx. visis. colum. iij. in ij. volumin. & consil. ciiij. visis. in iij. volumin. columna tertia. refert & sequitur Ioan Francisc. Bald. in tract. præscrip. in iij. parte iij. partis. quæst

q. xxxiiij. colum. lxvij. Et sic fuit iudicatum Neapolit. vt refert Matthæ. de Afflict. q. cxxxij. fuit dubitatum. in Decif. Neapol.

*Praxis Fræ-
cia de redu-
ctione ad ar-
bitrium, in-
tra quod iu-
rius fieri de-
beat.* Hodie tamen in regno Franciæ, cùm reductio detur per viam ap-⁶
pellationis, & appellatio intra decem dies à die scientiæ computandos e-
mitti debeat. capitul. concertationi de appellat. in vj. videtur sic itidem hic
posse fieri. Tamen per ordinationem editam super rescissione contra-
ctuum, quis recipitur intra decem annos ad rescissionem cuiuslibet a-
ctus dolo, vel fraude initi, postea non. Et sic intra decem annos auditur
iste appellans, si dicat à tempore scientiæ illico se appellare. Et ita ser-
uat praxis, quicquid in contrarium concludatur, nisi homo legatum fuerit
arbitrium.

Itaque si pars non approbauerit arbitrium, poterit has literas Regias ⁷
impetrare intra decem annos, vt liceat appellare ab illo iniquo arbitrio,
prolato per dolum, aut sordes, vel intra dictos decem dies poterit literas
appellationis impetrare à iudice ordinario, ad quem habetur recursus.

*Ignorantia
partis absen-
tis presumi-
tur, donec
intimata
fuerit ei sen-
tentia.* Et potest pars condemnata prætere ignorantiæ sententiæ arbi-⁸
tralis, donec altera pars eidem sententiam nuntiauerit, maximè si erat ab-
sens, quia ignorantia præsumitur. per regu. iur. ignorantia. in vj. & l. verius.
ff. de proba.

Nec refragatur l. qui se grauatos. C. de censib. libr. xj. quia loquitur in ⁹
peræquatore grauante, & sic non debet extendi ad alium casum.

*An possit
renunciari
reductioni
ad arbitri-
um boni viri.* Etiam dubitat Bart. an renunciari possit reductioni ad arbitrium boni ¹⁰
viri? Respondent quidam, aut dolo arbiter pronuntiauit, & tunc non va-
let renunciatio: quia dolo futuro renunciari non potest, nec dolus remitti.

*Quantitas
magna e-
qua dicatur.* l. si vnus. §. illud. ff. de pactis. Si sine dolo renuntiet, valet, nisi arbiter grauet
in magna quantitate.

Et dicitur magna quantitas, si excedat dimidiam iusti pretij. l. ij. C. de ¹¹
rescin. vend. Corn. consil. ix. præmittendum. colum. iij. in j. volum. Alij sex-
tam partem dicunt magnam quantitatem, vt Doct. referunt in cap. quinta-
uallis. de iureiur.

*An possit
agi contra ar-
bitrium ma-
le arbitriæ.* Ego arbitror posse peti hanc reductionem siue dolo probetur, siue ¹²
non, quia in d. §. arbitratorum. nihil de dolo dicitur, & dolo ostenditur re-
ipsa. l. si quis cùm aliter. ff. de verborum obligatio. ideò non est in hoc vera
decisio Doct. saltem in curiis Franciæ reiicitur, & quamuis ipsi conclu-
dant, quòd si in reductione arguatur dolo arbitri, necesse esse, vt prius aga-
tur de dolo contra arbitrium, antequàm rescindatur sententia in fauorem
partis lata. Alex. Iaso. & Curtius. in l. si ex falsis. in princip. C. de transaction.
per tex. in l. si. in prin. C. eo. & in l. fin. in prin. ff. de eo per quem factum erit.
vbi dicunt esse nouam decisionem in practica, & verè noua est. & non ser-
uata, nam si seruaretur, multiplicarentur processus, & in infinitum proten-
derentur, ac circuitus quæreretur, qui omninò iuribus interdicitur. Ideo-

que tutius est petere reduci ad boni viri arbitrium, vt & à iure, & per hanc
constitutionem permittitur, non autem conuenire arbitrium, vt Doct. ¹³
asserunt.

*Renunciari
an possit re-
ductioni ad
arbitrium
boni viri.* Et sic in hoc tres sunt quæstiones. prima, an possit renunciari redu-
ctioni

- ationi ad arbitrium boni viri, & conclusum est non posse, quin grauatus intra decem annos audiatur, saltem impetrando literas Regias, & cum allegatur dolus arbitri, etiam si cum iuramento fuerit renuntiatum, vt decidunt Docto. de Rota decis. ij. no. quod quis mediante. de arbitris. in antiq.
- 14 † quia ista clausula de stando ordinationi arbitratorum intelligitur. si æquè fuerint arbitrati. l. si libertus. ff. de oper. liberto. c. veniens. & ca. quinquauallis. de iureiu. Guid. Papæ in decis. Delphi. quæstio. ccccccix. licet renuntiatum. Et ita iudicatum fuit Tholosæ, vt refert Aufrer. in decis. Tholosa. quæstio. cclxvij. Item an iurans, quia dolus remitti non potest, vt dixi, alioqui daretur arbitro occasio delinquendi. contra. l. conuenire. ff. de pact. dotal.
- 15 Et sic non valent quatuor cautelæ posite per Capolam cautel. cxcvij. difficile est. quia illis non obstantibus reductio ad arbitrium boni viri petitur, saltem impetrando literas Regias, quibus id conceditur, quamuis contrarium decidat Ioan. Ana. cons. l. in quæstione. *Cautela Capol. rescitur.*
- 16 Secunda quæstio est, an prius agendum sit contra arbitrum, quam petatur reductio? & dico potius reductionem petendam, & ita vidi semper peti in iudiciis. vt statim dixi.
- 17 Tertia quæstio, vsque ad quam quantitatem requiratur deceptio? aliqui ultra dimidiam: per l. ij. C. de rescind. vend. quam sententiam probat Decis. conf. lx. viso themate. col. vlti. post Bar. in d. §. arbitratorum. vbi dicit requiri læsionem in sexta parte. Ego autem dico hoc arbitrium, & sic relinqui arbitrio iudicis, vel Principis concedentis literas, vt quis possit audiri post arbitrium pro qualitate personarum, & quantitate rei. *Qua deceptio requiritur in arbitrio vt ab eo possit appellari.*
- 18 Et postquam istæ literæ sunt concessæ parti, non ex hoc impugnantur, quod non sit læsus in maxima quantitate, quia sufficit principis concessio. etiam si partes dixerint in compromisso, quod possit lædere in parua quantitate, siue in magna: & quæ tunc dicatur magna quantitas. docet Bal. cons. xxxj. in iij. vol. tamen adhuc recursus non obstante aliqua renuntiatione peti potest in hoc Regno, quibuscunque clausulis vsæ partes fuerint.
- 19 Etiam si iuratum sit non petere reductionem, quia semper intelligitur superioris authoritas in dispensando excepta. c. venientes. de iureiurand. Et tunc habita dispensatione iuramenti literæ impetrantur à Principe, qui concedit vt peti, non obstante temporis lapsu, possit reductio, dummodò intra decem annos, si dolus allegetur, impetrentur & hæ literæ directæ iudici postea comprobantur.
- 20 Et sic cum iste text. permittat recurrere ad arbitrium boni viri, non debet quis pœnam soluere antequàm iudicatum sit per istum bonum virum, & arbitrium per illum fuerit confirmatum. Licet quidam dicerent pœnam deberi statim etiam post rescriptum impetratum. per l. si quis maior. C. de transactio. quæ loquitur in transactione iurata, non in isto casu.
- 21 Item per hoc dicit Socin. in tracta. fallen. regu. v. quod acta coram arbitro sunt scribenda, alioqui non valet, quod agitur. per l. cum antea. in verb. si quidem subscriperunt. C. de arbitr. & Doctor. in ca. quoniam contra. de proba. Nam iudex ad quem recurritur, quomodo posset iudicare? an per- *Acta coram arbitro an sint scribenda.*

peram, vel bene factū sit ab arbitro, quia posset arbiter referre aliud, quā
quod in sententia protulit: ob id scribi debent acta coram eo. quia arbitria
redacta sunt ad instar iudiciorum. l. j. ff. de arb.

Nisi in duobus casibus per Socin. scri ptis. videlicet quando data esset
per partes potestas procedendi, sine scriptis. l. a. plenē conl. xij. allegata. vo-
lum. j. putarem tamen etiam hoc casu arbitrium teneri redigere in scriptu-
ram, si altera pars hoc requirat. per ea quæ not. Bar. & alij in authen. offera-
tur. C. de litis contest. in causis etiam modicis non requiritur scriptura.
authen. nisi breviores. C. de senten. Et arbitratores etiam non teneri scri-
pturas facere. sed extrajudicialiter se informare possunt. docet Inno. in d. c.
quintauallis. & Bartol. in d. §. arbitratorum. vt refert Pan. conl. xiiij. visis. col. ij.
in j. volum.

Tutius tamen & melius, quod vterque scribat, vt in reductione tandem,
de iustitia, vel iniquitate apparere possit. Saltem sententia arbitri scripta
esse debet.

*Acta corā
arbitro pro-
bant coram
iudicibus.*

Et ista acta facta coram arbitro probabunt coram iudicibus. per l. cum
antea. in fi. C. de arbit. si ritē confecta sint. Nam quoties vitiosē cautum est,
pro non cauto habendum est l. quoties. ff. qui fatidare cogant. Pet. Iaco. in
sua practica. rub. de recurfu ad arbitrium boni viri. §. item si coram limita
vt per Fel. & alios in c. presentata. de testib. Soc. in tract. fallen. reg. viij.

*Quo reme-
dio sententia
arbitratoris
reducatur.*

Præterea torquentur Doct. quo iure sententia arbitratoris reducatur ad
arbitrium boni viri: & Bar. in d. §. arbitratorum. num. 17. distinguit sic, videli-
cet in contractibus stricti iuris per officium iudicis. per l. si libertus. ff. de
oper. libe. In contractibus autem bonæ fidei datur actio ex eo contractu, in
quō est grauatus. per l. vnde si Neruæ. ff. pro socio. & per illam actionem
petet ad arbitrium boni viri reduci.

Sed si non oriebatur actio, tunc officium iudicis impetrabit, vt abundē
scribit etiam Vital. de Gamba. in tract. clausul. in rubr. quo iure petatur re-
ductio ad arbitrium boni viri.

Nos verò vt prædixi, in hoc regno per appellationem tantum recurri-
mus ad iudicem ordinarium, vt hic patet: & sic cessant istæ difficultates:
quod est vtile: vt dicit gl. in c. per tuas. de senten. excom. vt appelletur etiam
à sententia nulla, quia si nullitas allegata non sit euident, non impedit exe-
cutionem, tamen appellatio. per rubr. ff. nihil nou. appel. penden. Doctor. in
l. iij. §. condemnatum. ff. de re iud. Cæpol. cautel. cxcvij. licet soleat. vide gl.
& Doct. in l. j. C. quando prouoc. non est necesse. scripsi in tract. de sentent.
execu. art. vij. gloss. x. in fi.

*Reductio ad
arbitrium bo-
ni viri an re-
quirat litis
contestatiōē.*

Item apud Rotam fuit dubitatum, an in causa reductionis ad arbitrium
boni viri sit lis contestanda, quia per officium iudicis imploratur: & te-
nent quod non absente aduersario, sed eo præsentē, sic in decis. iij. de restit.
in integr. incip. si petatur. & ibi in addit. j. in nou. & Vital. in tract. clausu.
fol. 244. & sequ.

In Francia tamen hæc dubitatio non fit, quia per appellationem re-
cursus fit, & omnia quæ in causa appellationis requiruntur, & in hoc
recurfu seruari solent. vnde dicit text. in l. non distinguemus. §. illud. ff.
de arbit.

de arbit. compromissum comparauimus ordinariæ actioni.

20 Vltimò audiui dubitari, an pendente reductione iudex possit condemnare partes ad seruandum sententiam arbitri? quod non videtur, &c. hoc docet Bald. in l. fi. colum. vj. in x. quæstio. C. de contrahen. empt. quia hæc arbitri sententia non plus operatur, quàm sententia iudicis. l. ait prætor. ff. de re iudic. Et sicut appellatio suspendit iudicatum. capit. veniens. de iureiuran. Ita hic recursus, qui vim appellationis habet. Scùm quidam. l. non distinguemus. ff. eod. Panormita. in capit. quinquauallis. collum. xix. nume. 41. versicu. sed hic annecto dubium. de iureiuran. indistinctè tenet pendente reductione ab arbitrium boni viri, executionem sententiæ arbitri suspendendam: quia hæc reductio vim habet suspensiuam, sicut appellatio, vt Doct. scribunt in rubr. de appella. in decre.

Pendente reductione an possint partes condemnari ad obseruandam arbitry.

21 In contrarium videtur, nempe in hoc Regno iudex, si agatur de rescindendo contractu, pronuntiat rescissione pendente contractum seruandum, vt dixi in tracta. de rescis. contract. quia postquàm apparet instrumentum arbitri non ratum, nec cancellatum, nec aliter vitiatum, approbari debet. l. fin. C. de edict. diui Adria. tollen. Et hoc maximè quando processus super recursu breui finiri non posset, & quia nihil perit parti, cùm ipsa recipiat cautionem, vt plenè docui in tracta. de sentent. prouisio. & quia præsumitur pro sententia arbitri. teste Socin. in consil. lxxix. viso. iij. volumi. Sed iste casus ordinatione omissus est, ideò relinqui debet iuris dispositioni, quæ dat executionem arbitro, l. diem. §. stari. ff. de arbitr. cùm transactionis instar sit. iuncta gloss. in §. ij. in authent. vt differen. iudices. colla. ix. & hoc tenuit Cardina. in cap.

22 exposita. eod. † Itaq; conciliando opiniones, crederem, quòd si actum fuerit de alimentis coram arbitris, vel de alia materia prouisionali, quòd tunc iudex poterit fortè per prouisionem condemnare ad soluendum illud, quod est in sententia arbitri expressum: si verò sit alia materia non prouisionalis, non poterit: & ita intelligitur contraria opinio. facit quod not. Petr. Iacob. in sua practi. rubric. de recurs. de arbitr. boni viri. col. penult.

Resolutio.

23 Postremò videndum est, an valeat transactio pendente hac reductione ad arbitrium boni viri? & valere non dubitauit Bald. per illum text. in l. fina. ff. famil. erciscund. facit text. in l. non distinguemus. §. j. eod. Deci. consil. xj. & pro tenui. colum. v. nume. 7. Et post quàm partes erunt in concordia, iudex non pronuntiabit sententiam suam, nec tenebuntur partes ad pœnam, quia solutum est compromissum, cùm vltima derogent prioribus, l. pacta. C. de pact.

Transactio pendente reductione facta an valeat.

Ou appeller.

GLOSSA NONA.

DOCT. valdè super hoc dubitant videlicet an liceat à sententia arbitratorum appellare, & eò quòd casus non distinguunt, multa iactant incerta, & à veritate procul aliena. Vnde ego sic puto casus separandos. Primus à sententia arbitri cum adiectione pœnæ assumpti non

A sententia arbitri quãdo licet appellare.

ij. To. Comment. Do. Rebuff.

f ij

licet de iure appellare, l.j.C.de arbitr. quia metu poenæ standum est illius sententiæ, & imputet sibi, qui in eum compromisit. l. diem proferre. §. stari. ff. de arbit. gloss. §. j. in verb. iudice. §. statuit. in titu. de cau. in pragma. quod limitat. Soci. xiiij. modis in tract. fallen. reg. xvj. † *Tamen in hoc Regno appellatur à quocunque arbitro, & tam in patria iuris scripti, quam consuetudinaria, per istum text. generaliter loquentem. quod probatur in cap. à iudicibus. in fin. j. quæstio. vj. licet gloss. ibi contra teneat. vnde Imperator ait, nostros autem iudices omnibus modis suscipere appellationes sancimus, & nulli licentiam esse penitus hoc repellere. §. nostros. in authent. de iudic. colla. vj.*

Eisam non adiecta poena, oritur a iure & exceptio ex arbitrio.

Secundus casus, quod etiam à sententia arbitri assumpti sine poena licet appellare, quia hodie oritur actio & exceptio ex ea, l. cum antea. C. de arbitr. ista est sententia Bartol. in l. nemo potest. colum. iij. nume. 13. & seq. ff. de leg. j. quam sequitur Paulus in l. arbitro. ff. qui satisf. cogan. Et licet contra istos teneant communiter Doct. tamen hæc opinio seruatur in forensi iudicio, per istum text. qui licet loquatur in arbitro cum adiectione poenæ, idem tamen erit in alio. facit l. ex consensu. ff. de appell. & iste text. fundatur ex regula æ quitatis, quæ probatur à iure canonico, videlicet, si graueris appella. Nam omnis oppressus appellare potest, cap. ad Romam capit. ideò. §. cum ergo. ij. quæstio. vj. Alexand. & alij in d. l. nemo potest. & idem Alexand. consil. ccliiij. abunde. col. iij. in fin. volum. vj.

An & quædo à sententia iudicis confirmantis arbitri sententiam, appellari possit.

Tertius casus erit, an à sententia iudicis confirmantis arbitri sententiam, vel infirmantis, appellari possit? Bart. in l. j. in fin. ff. de lega. ij. dicit non posse appellari: nam vbi cūque iudex aliquid vt bonus vir arbitratur, nunquam ab eo appellatur. Allegat. Innoc. in capit. præsentis. de rescrip. Sed non est aliqua decretalis sic incipiens: hoc tamen docet Innoc. in c. fin. circa finem. de feriis. Et hanc opinionem sequitur Ioan. Andr. in additi. ad Specu. in tit. de appel. §. in quibus. col. iij. & in additi. incipien. de hoc plene scripsi. Tum quia à sententia arbitri non appellatur, vt dixi: ergo nec à sententia iudicis confirmantis illam sententiam, vel infirmantis: illa enim sententia subrogata est in locum sententiæ arbitri Guido Papæ sing. cccclxxxij. plene recurritur. Panomit. consil. ij. dum esset. & consil. xxxviiij. casus in effectu. in j. volumi. Cardin. consil. cxxxix. factum tale. & consil. seq. Alioqui si appellari posset ab ista reductionis sententia, superuacanea esset hæc sententia, & nihil nobis seruiret, vt dicit Salyc. in dict. §. arbitrorum. & l. & in maioribus. C. de appella. ac Vita. Comba. vbi supra. §. postremò videndum est. & quia reductio non petitur nisi semel.

Contrarium docet Bald. in l. vna. colum. iij. C. ne liceat tertio prouoca. & in §. fina. quo tempore miles. Nam in dubio iudex videtur iudicare vt bonus vir, quia sic vocatur à iure, licet interdum non sit. l. continuus. §. cum ita. ff. de verborū obligat. l. vir bonus. iudica. solui. & sic nunquam appellari posset à iudice: & certum est quod etiam in arbitrariis appellatur. l. si qua poena. ff. de verborum significa. Alioqui daretur causam malè iudicandi sub specie boni viri. l. j. ff. de appel. Bald. in l. j. C. de asser. tol. Alexan. in d. l. j. ff. de leg. ij. & quia tanquam iudex iudicauit, ideò licet ab eo appellare.

Alia

- 6 Alia est opinio, quod si iudex grauat in modico, non poterit ab eius sententia appellari, secus si in magno. Bal. in l. vna. colum. ij. in secunda opposi. C. de his quæ pœnæ nomi. Nicol. de Milis in verb. arbitrator. Ioan. de Ana. consil. l. j. in causa, & Doct. in c. quinquauallis. de iureiuran.
- 7 Ratio est, quia natura causæ vertentis coram arbitro est, vt in modico lædere possit, & in magno pro bono pacis. capit. nisi essent. de præbend. Sic & natura causæ recursus esse debet, cum similis sit per omnia appellationi. l. j. in fin. C. an per alium causæ appell. Et ista est veritas, vt testatur Ludouic. Roma. consil. cclxj. super eo. vbi Bart. sententiam improbat, illicque respondet.
- 8 Ultima opinio vera & approbata in hoc Regno est, quod si sententia arbitri sit à iudice confirmata, potest quidem pars appellare ab illius sententia iudicis: sed non recipietur illius appellatio, donec soluerit multam appositam in compromisso: tum quia pro sententia præsumitur. capit. in præsentia. de renuntia. l. Herennius. §. Caia. ff. de euct. tum ne pars ex malitia prosequatur, & interim consumat bona, vt non possit postea multam soluere. & ad hoc videtur inclinare Dyn. in consil. xix. Ptolemeus. facit tex. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verborum obligat. & c. ab arbitris. de offic. deleg. in vj. Alioqui daretur iudici, si ab eo non appellaretur, materia delinquendi, etiam quia appellatio non est denegata hoc casu, ergo concessa, l. præcipimus. C. de appel.
- 9 Vnde consuluit Barba. consil. xvij. clementissimum. colum. j. in iij. volu. quod pendente reductione ad arbitrium boni viri non impeditur executio statuto dictante: vides tamen impediri donec confirmata sit arbitri sententia à iudice ordinario: quia tunc sunt duo vincula, quæ sunt vno fortiora. capit. j. de treuga. videlicet iudicis & arbitri sententia. hæc quoque decisio huius text. cui standum est. † & ista sententia intelligi debet, vt liceat condemnato appellare, siue sit grauatus in magna quantitate, siue in parua, per hunc text. permittentem omnibus posse recurrere ad iudicem, si grauati sint: ergo quocumque modo sint grauati siue in paruo, siue in magno: nam appellatio etiam de iure recipitur, licet in modico quis grauatus sit, l. & in maioribus. C. de appell. capit. de appellationibus. illo titu. in decret.
- 10 Tamen iudex super hoc debet arbitrari, ne tam declinatè quis de sententia arbitri conqueratur, vt ius ei dici non debeat, argu. l. continuus. §. cum ita. ff. de verborum obligat. Ergo in arbitrio iudicis cognoscentis de sententia, residet, an pars ex illo conqueri debeat. argum. gloss. in authent. prætereà. C. vnde vir & vxor. Et sic non recipitur appellatio à sententia iudicis confirmantis arbitrium, donec fuerit soluta multa, siue pœna adiecta in compromisso.
- 11 Sed vtrum requiratur cautio? Respond. non à fisco, cum semper soluendo sit. l. ij. ff. de fundo dotal. Sed pars cauere tenetur de restituenda pœna, si postea per superiorem hoc pronuntiatum fuerit. ita scripsi in tract. de senten. executor. artic. xv. per illum. text.
- 12 Limita istum text. quando homologatum esset arbitrium à partibus, iij. To. Comment. Do. Rebuff. f iij

Praxis, quo modo recipiatur appellatio à sententia arbitri confirmata.

Appellatio etiam de modico recipitur.

Cautio eius cui soluitur pœna, quando exigatur. Homologatio à partibus arbitri.

Procurator an possit constituere ad homologandum arbitrium nondum latum.
 tunc non debet recipi appellatio, per l.cum antea. C. de arbitr. Præposit. in rubr. de appell. col. xix. & Fortu. in tract. de ultimo fine. nume. i ro. quamuis Bar. in l.nemo. ff. de lega. j. dicat partem homologare post sententiam arbitri, & intelligi debet tanquam sic latam, & non tanquam bene latam: & sic poterit etiam post homologationem appellare: hoc tamen non est verum, vt de Ripa & alij censent in d.l.nemo. nec auditur quis in hoc Regno post homologationem expressam, nisi impetratis literis à principe, qui hoc indulgeret, & tunc esset licitum: si fortè dolo inductus fuerit ad homologandum.

Consortium uno solū appellante non exigitur pœna ab aliis ante confirmationem.
 Sed an possit constitui procurator ad homologandum arbitrium, antequam sit prolatum? quod non possit, patet per gloss. in dict. l. cum antea. quia sicut ipsa pars non potest illud approbare, antequam sit latum, & futurus dolus non potest remitti, l. si vnus. §. illud. ff. de pact. ita nec approbatio procuratoris præiudicabit domino, quando esset læsio. l. creditor. §. Lucius. ff. manda. Bal. in l. fin. col. penult. quæstio. xij. C. de contrahen. empt. Sali. in l. societatem. §. arbitratorum. ff. pro socio. faciunt quæ abundè scripsi in tract. nominat. quæstio. xiiij. nume. i 12. † Ita autem ratificatio facta ante sententiam, vel iuramentum, intelligitur, si iustè arbitrium latum sit. l. fin. C. de non numerata pecu. l. si libertus. ff. de oper. libert. Bart. in d. §. arbitratorum. colum. xi. nu. 30. & seq. Bar. Alexand. & Vincen. in l. quod de bonis. §. j. ff. ad legem Falci. Soci. consil. lxxxv. viso compromisso. col. ij. volum. j.

Item si vnus consortium prætendat se læsum, & appellet, pœna ab aliis non exigetur ante confirmationem, sicut de appellatione dicitur, ut vnus appellatio alteri possit, l. j. & per totum. C. si vnus ex plurib. appellaue. l. si separatim. ff. de appel.

Et sic per recursum vel appellationem non debetur pœna ante iudicis confirmationem, quia intelligitur si arbiter iustè arbitratus fuerit. d. l. si libertus. Bar. in l. quidam cum filium. ff. de verborum obligat. quamuis Dy. in consil. xix. Ptolomæus. teneat pœna debitam post petitionem & litis contestationem deberi. Doct. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verbo. oblig.

Obiectiones que possunt fieri contra arbitrium.
 Quæro quid possit pars allegare contra istud arbitrium? Respond. dicere esse latum per sordes, vel gratiam, si ita sit. l. iij. C. eod. vbi Imperator sic ait: Arbitrorum ex compromisso sententiæ non obtemperans, si sordes, vel euidens gratia eorum, qui arbitrari sunt, intercessit, exceptione doli mali vti poteris. & l. iij. §. j. ff. eod. † Item quod sententia fuerit venalis. l. ita de mum. ff. eod. sicut de iudice dicitur, in l. venales. C. quando prouoc. non est necesse. & authent. nouo iure. C. de pœna iudic. qui malè iudica.

† Idem si sententia fuerit contra leges lata, l. iij. ff. eod. sicut sententia iudicis contra leges lata non valet. c. j. de re iudicata. l. j. ff. quæ senten. sine appella. rescind. Panor. consil. lxxij. visis. colum. j. in j. volum.

Item si arbiter ambarum partium, vel vnus tantum factus inimicus sententiam protulit post recusationem. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. eod. ibi, inimicus manifestè apparuisset, testationibus etiam conuentus, ne sententiam diceret.

Idem putarem, si post iudicis inhibitionem arbitrium latum sit. Nam post

post iudicis, vel superioris inhibitionem attentata sunt nulla. ca. non solum.
de appel. in vj. c. ex parte. de arbitr.

- 23 Allegari etiam contra arbitros potest, quod iudicauerint inter alias personas, vel de rebus non comprehensis in compromisso: *quia potestas à compromisso pendet.* l. non distinguemus. §. de officio. ff. eo. & quicquid proferunt extrà comprehensum est nullum. l. si cum dies. §. plenum. ff. eo. Bal. in l. cum antea. C. eo. sic consuluit Soc. conf. cxxj. in causa. in ij. q. nu. 3. & 5. in iij. vol. inferiùs pleniùs dicam, vel si non honestum iusserit, vel post diem compromissi arbitrium protulerit, d. l. si cum dies. §. compromisso. *Arbitrium nō super alio proferendum, quàm de quo fuerit compromissum.*
- 24 Item opponi potest, si quis corruperit arbitrum, vel pecunia, vel ambitione, vel aduocatum aduersæ partis, vel aliquem ex his, quibus causam suam commiserat, vel si aduersarium callidè circumuenit, vel alio quocunque modo, si in hac lite dolosè versatus sit. text. in l. ita demum. ff. de arbi. & sic dolus semper allegari poterit, teste Alexand. conf. cxxxix. viso puncto. in septimo vol. & nulla potest esse renunciatio, nec cautela, per quam tolli reuissio possit super dolo, vel enormi læsione. Bal. in l. cum antea. C. eod. refert Iaf. cōf. cxxxv. super art. in prin. in iij. vol. nisi vt superiùs dixi ex lege Regia. *Corruptus arbitrius reuissio.*
- 25 Aliis etiam modis opponi potest contra arbitrium, quos conscribit nepos de Monte Albano. in rub. contra arbitros, & contra compromissum. & Specul. eo. tit. §. excipitur. de Bonacurso in rubr. de impedimen. quæ impediunt compromissum. ac Dec. conf. xxxix. iuridicam. col. j. & Vital. in tracta. clausula. in clausul. de reductio. ad arbitrium boni viri. vers. sequitur videre contra arbitros.
- 26 Et ideò si aliquis appellauit, & postea illam non prosequatur causam, si tamen intra tres menses releuauerit, non poterit ab eo exigì pœna ante sententiam confirmationis expressam, vel tacitam, ideò altera pars debet causam prosequi cum procuratore Regio, cui media pars pœnæ applicari solet. *Appellans ab arbitrio quado incidat in pœnam.*
- 27 Et sic patet hic, quod licet fuerit compromissum, etiam in arbitratorem, potest quis appellare, & soluendo pœnam, à sententia arbitratoris resilire licet, & prosequi appellationem, vt dicit gl. in clemen. quandiu, vbi Doct. de appel. quamuis Bar. & Doctor. in l. qui fidem. ff. de transactio. dicant non licere venire contra arbitrium prolatum ab arbitratore, quia habet vim transactionis, in qua non habet locum pœnitentia. d. l. qui finem. Bald. in l. eos. §. apostolos. in fi. C. de appel. *Appellare licet etiã ab arbitratore.*
- 28 Sed hic per istum tex. licet appellare ab arbitrio, etiam non soluta pœna: quia non est vera transactio à qua non liceret discedere, per l. si quis. C. de trans. sed in arbitrio diuersum est, vt hic.
- 29 Et sic habetis quod à sententia arbitri licet appellare, per istum text. quicquid dicant Doct.
- 30 Secundò, quod à sententia iudicis, qui confirmauit sententiam arbitri non licet appellare, nisi pœna soluat.
- 31 Tertiò, quod facta solutione pœnæ licet appellare, & prosequi appellationem.
- 32 Quarto, quod licet pœna soluenda sit, tamen res principalis non datur

ante sententiam superioris illius, qui sententiam arbitri confirmavit: & ista sunt notanda, super quibus hactenus valde laborarunt iuris interpretes.

An Iuge ordinaire.

GLOSSA X.

Ad quem iudicem recurratur a sententia arbitrorum.

AD QVEM appelletur a sententia arbitrorum? Respon. de iure Bartol. in l. ij. C. vbi & apud quem cog. in integ. restit. dicit appellandum ad superiorem eius, qui iudicavit, quia de sententia conqueritur. probat l. j. & vlt. ibidem. Bald. Angel. & Salic. ibi sequuntur. & Pan. in c. quinquauallis. num. 39. de iur. iuran. facit c. anteriorum. ij. q. vj. & c. Romana. §. debet. de appel. in vj. Et sic consuluit Rom. conf. cclxv. in casu. & Matth. de Afflict. in decis. Neapo. q. lj. item fuit dubitatum.

Querela via in copro misso quis iudex sit ad eundem.

Quod non obseruatur, si adeatur iudex per viam querelæ, quia tunc iudex ipsarum partium tantum adiri debet, ca. venerabilibus, §. j. de sentent. excom. lib. vj. Philip. Fran. in rub. de appel. col. viij. Sed in arbitratore iudex rei est adeundus, quia videor de contractu conqueri. Bartol. & alij in d. §. arbitrorum. Feder. conf. cclxxxv. Petrus & Anto. Blanch. q. x. in fi. tracta. de compromissis.

Ordinarius iudex est adeundus ad reducendum arbitrium.

Quæro ad quem iudicem, si duo fuerint? quidam dicunt ad iudicem appellationum: cum reductio sit quædam species appellationis, l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. eo. Alij dicunt adeundum iudicem principalem. & plura scribit Camb. in suo tract. clausul. in clausula, de reductione. §. videamus quis est iudex. At videtis hic iudicem ordinarium, & non iudicem appellationis adeundum esse.

Ab arbitris an liceat immediate appellare ad curiam supremam. Arestum.

Nec quidem licet appellanti Curiam Parlamenti pro bono viro eligere, & ad eam appellare, nisi partes, aut ipsarum altera de iure suo debeat inibi litigare ex priuilegio, vt Pares Curia. Et si pars ad eam appellauerit, remittetur ad iudicem ordinarium cum expensis, vt Aufrer. his verbis scribit in Stylo Parlamen. rub. des appellations. ordi. vij. Nisi in curia processus fuisset introductus, tunc Curia cognoscit, vt fuit pronuntiatum in ea, anno 1520. die xvij. Decembris. & hoc prætextu Ordinationis antiquæ allegatæ tunc per aduocatum Regium Do. Lisetum.

Ordinarius iudex quis dicatur.

Quis dicatur iudex ordinarius? Respon. Qui iure suo, vel Principis beneficio iurisdictionem vniuersaliter exercere potest, l. more maiorum. cum l. sequent. ff. de iurisdictione omnium iudicum. Specul. in titul. de offic. ordinarij. §. primo. & dicit tex. in c. a iudicibus. ij. quæst. vj. quod ordinarij sunt, qui ab apostolico, vt ecclesiastici: vel ab Imperatore, vt pote seculares, legitimam potestatem accipiunt. Et sic appellatur per istum textum, ad iudicem partium competentem, non ad iudicem arbitratoris.

Respectu partium, & non arbitrorum in hac materia diiudicatur quis ordinarius.

Sed an intelligatur hic iudex ordinarius ratione rei sitæ, vel domicilij? Respon. ille propriè dicitur iudex ordinarius alicuius, in cuius territorio, vel diocesi pars habet domicilium: & sic is regulariter erit iudex, qui in causa fuisset iudex sine compromisso. ca. fin. de foro compe. Specul. in tit.

in titul. de competen. iudi. aditio. in §. sequitur. Ideò ordinarius hic dicitur is, in cuius iurisdictione partes compromittētes residebant, & domicilium habebant, licet arbitri non essent illi subditi, vel is iudex, qui de ea re cognouit, seu veriùs cognoscere incoepit. Imber. in Institut. foren. libr. j. §. nec verò. ca. lxvij.

7 Sed si partes essent diuersæ iurisdictionis, & domicilij, vt si Aurelianen. compromiserit hic Paris. & læsus fuit, vult appellare ab illa sententia, appellabit ad iudicem Paris. qui dicitur ordinarius partium, tam ratione domicilij vnus, quàm contractus, id est, compromissi facti, licet de iure ad iudicem rei. l. cum antea. C. de arb. & c. statutum. §. j. & ij. de rescrip. in vj. Bart. in d. §. arbitratorum. col. vj. num. 19.

8 Sed an reductio possit fieri ad illos, qui iudicarunt? Iason. in consilio cxxxv. in quarto volum. tenet posse fieri. per ca. accepta. de appel. & per gl. vltim. in l. filius. ff. de inoff. testamen. & idem firmat Cæpol. cautel. cclvij. quarta cautela.

9 Tamen in hoc Regno hoc locum non habet, per istum tex. statuente, vt ad iudicem ordinarium recurratur, & appelletur, nisi is fuisset arbitrator, & tanquam talis processisset. quod potest de iure canonico. c. ex parte. ead. Pan. in c. cum tempore. ibidem. Secus de iure ciuili, ne fiat iniuria iurisdictioni ordinaria. gl. & Doct. in l. j. ff. de iudic. per l. sed & si in seruum. §. j. ff. eo. & ius canonicum seruatur in hoc Regno.

Ad iudicē ordinariū non recurritur, si is ipse fuerit arbitrator.

10 Vnde si in arbitrio quis formam compromissi seruauit, iniquè tamē arbitratus est, non potest aliam proferre sententiam, quia est suo functus officio. l. dicere. in fi. ff. de arb. sicut iudex, l. iudex. ff. de re iud. diuersum est si formam compromissi non seruauerit, per l. quid tamen. ff. de arb. gl. & Bar. in d. §. arbitratorum. hoc procedit in arbitris. Sed vtroque casu putarem in causa reductionis eum iudicem, qui arbitrium protulit, non esse ad eundem, quia suspectus videtur.

An arbiter secūda proferre sententiam possit.

11 Tamen recursus habebitur ad eandem Curiam ordinariam, sed is pronuntiabit super reductione, qui non fuit arbiter, & qui loco iudicis ordinarij pro tribunali sedere solet, & iudicare, vt locum tenens, vel commissus, seu aduocatus antiquior, de quo scripsi in tracta. de recusa. art. vj.

Iudice ordinario recusatō, quis eius loco iudicet.

12 Quid si clericus dicat se læsum ex huiusmodi arbitrio? Respon. Ad officialem Episcopi recursus habebitur, qui est iudex clerici ergo inter laicos iudex secularis illorum proprius est ad eundem: inter clericos Episcopus, seu officialis. c. ordinarij. de offic. ord. in vj. c. à iudicibus. ij. q. vj. Felin. in ca. post cessionem. col. j. de prob. vide tamen Pan. in tertio nota. in ca. cum sic generale. de foro competen.

Inter clericos compromittentes recurritur ad Episcopum de iure, sed aliter in Francia seruatur.

13 Sed si clericus & laicus velint petere reductionem ad arbitrium boni viri, debent eam petere coram superiore arbitratoris. ita Aufrer. in tract. de potesta. eccle. super laicos. versic. xvij.

14 In Francia tamen aditur etiam à clericis de consuetudine iudex ordinarius Regius secularis, siue appelletur ab arbitro, siue ab arbitratore: nisi causa fuisset ecclesiastica, vt docet Aufrer. per c. exposita. & ca. peruenit. de arb. Aufrer. in tracta. regula. ij. in xvij. fallent.

Et is

*Dicēti sen-
sentia arbi-
tri iniquam
incūbit onus
hoc probādi.*

Et is qui dicit sententiam arbitri iniquam, habet hoc probare. tum quòd præsumatur etiam pro arbitri sententia. c. nisi essent. de præben. Spec. in tit. de arbit. §. sequitur. ver. item quid si compromissum. Panor. conf. lxxij. visis col. ij. in j. vol. Alex. conf. xliij. quia subtiliter. col. ij. in vj. vol. *tum etiam quia dicenti & alleganti incumbit onus probandi*, l. ei qui. & l. quoties. §. qui dolo. ff. de probat.

Et hoc quatenus fecerint secundum formam compromissi, si verò asse- 16
ratur arbitros excessisse compromissum, tunc non præsumetur pro illo-
rum sententia. vt docet Alcia. in tract. præsumpt. in regul. iij. in xij. præsum-
ptio. allegat Alex. conf. xxij. col. ij. in ij. vol. tamen qui dixerit eos excessisse,
oportet quod probet, per regulam prædictam.

*Ex quibus
actis iniqui-
tas arbitrij
arguatur.*

Et iniquitatem habet probare ex antiquis actis, non verò probationes 17
omninò nouas inducere: teste Bartol. in d. §. arbitrorum. probat Vital.
de Camba. in tractat. clausul. rubr. qualiter iustificetur, vel impugnetur ar-
bitrium. Si tamen arguatur dolus, vel iniquitas arbitri, tunc etiam noue
possunt super hoc recipi probationes. per Doctor. in capit. quinquauallis. de
iureiurand.

An arbitrium præsumatur ritè latum, docet Albert. Brunus in tracta. de 18
forma & solennita. actus. rubr. de proba. & præsumpt. ferme. versic. in laudo
verò: & vbi dicit præsumendum pro arbitramento: & quòd onus probandi
incumbat impugnanti. idem docent Pan. & alij in d. c. quinquauallis. de iure-
iurand. per c. nisi. de præben. Fel. & alij in c. quoniam. de proba. vbi limitat
Pan. conf. lxxij. visis. col. ij. in j. vol. Decif. conf. cccclxxv. iuridicam. colum. j. &
Iaf. conf. xij. allegata. col. iij. in j. vol. num. 6.

*Et si par le iuge ordinaire la sentence desdits arbitres, arbi-
trateurs, ou amiables compositeurs
est confirmée.*

G L O S S A X I.

*Licet hac or-
dinatio lo-
quatur in
plurali, ta-
men extēdi-
tur etiā ad
singulare.*

HOC text. patet, partes non recipi ad appellationem, 1
postquam arbitrorum sententia est confirmata, nisi prius
soluerint pœnam in compromisso adiectam. Sed iste text.
loquitur in plurali numero, *Arbitres*, quando sunt plures
arbitri. Quid si vnus dixerit sententiam, quæ fuerit con-
firmata à iudice ordinario, an habeat locum iste textus? quod non vide-
tur. quia hic textus loquitur in pluribus, & integrum est iudicium, quod
plurimorum sententiis confirmatur. capitul. prudentiam. in princ. de offic.
delegat. † In contrariam tamen sententiam inclinarem: quia quando 2
lex loquitur in plurali, etiam habet locum in vno, si eadem sit ratio in
illo, sicut in pluribus. per text. in l. iij. §. negotia, vnum vel plura. ff. de ne-
gotiis gestis. Sic quando lex vsa est singulari numero, tamen ad plu-
res etiam refertur. §. si plures. de legiti. agnator. success. in Institut. &
l. singularia. in fin. ff. si certum petatur. l. prima. §. item hoc edictum. ff.
quod

quod falso tutor. author. gestum erit.

3 Nec refragatur, quod attendatur iudicium plurimorum, verum est in alia materia: sed hic respicitur sententia iudicis confirmantis sententiam arbitri, vel arbitrorum, ideò non attenditur simpliciter arbitrorum sententia, sed & iudicis ordinarij confirmatio: & quia hic dicit in principio, *ou chascun d'eux*. id est, à singulis illorum, vt dixi ibi. per l. non distinguemus. §. cum in plures. ff. de arbi. & in c. ij. illo tit. in vj. vbi maioris partis sententia obtinet.

4 Item si sententia esset confirmata à iudice delegato, vel à iudice chartulario, tunc non haberet locum iste text. loquens in iudice ordinario, & sic de seculari, quia alteri suum non concedit officium. non loquitur tamē iste text. de iudice Regio, ideò iudex ordinarius alicuius domini posset confirmare, & haberet locū iste text. dūmodò esset ordinarius in illo loco, quia conueniunt verba, & sic dispositio. l. iij. §. toties. ff. de damn. infec.

Etiā iudex ordinarius non Regius potest arbitrium confirmare.

5 Nec expectatur an iuste confirmata sit, an iniuste, quia semper pœna soluetur, donec per superiorem iudicem dictum contrarium fuerit. per text. in l. qui Romæ. §. fin. vbi Bar. col. j. & ij. ff. de verb. obl. facit. l. de pupillo. §. meminisse. ff. de noui oper. nuntia.

Iuste vel iniuste fuerit confirmata sententia pœna soluitur.

6 Intellige etiam si sententia non valeat, quia inspicitur factum, id est, contrauentio, vt superius dictum fuit, nisi notoriè appareret ex ipsa sententia: vt potè quia iudicatum erat, de quo non erat compromissum, vel contraformam, vt superius docui. facit capit. examinata. de confirma. vtili. Et tunc erit etiam necesse appellare, & interim soluitur pœna, maximè quando ista nullitas longam requireret indaginem. Felin. in capit. cum dilecta. columna duodecima, nume. 8. versicu. amplia octauò. de rescript. per l. ille à quo. §. si de testamento. ff. ad Trebel. & præsumitur arbitrium valere. l. Herennius. §. Caia. ff. de euct. Vnde regulariter pars tenebitur post confirmationem sententiæ arbitri soluere pœnam: ~~no~~ qui non audietur appellationem emittens. per istum text.

7 Ad hæc iudex debet confirmare sententiam arbitri, vel infirmare ibi, *est confirmée*. nam confirmari debet ad hoc, vt pœna exigatur. si verò fuerit infirmata, nulla pœna debetur. Et sic iudex non debet iterum ad arbitrum remittere, imò si iterum remitteret, censeretur iustitiam negligere, & iustitiam non facere. per text. in l. non distinguemus. §. quæsitum. ff. de arbitr. quia ad iudicem spectat confirmare, vel infirmare sententiam. l. eos. C. de appella. & imponere finem controuersia. l. quidam. ff. si certum petatur. sic consuluit Ludouic. Roma. consil. cccxxxvij. in casu. in primo dubio.

Confirmare vel infirmare debet iudex, non autem remittere ad arbitrum.

8 Aduertendum tamen est, quod si pars habeat iustam appellandi causam, vel recurrenti ad arbitrium boni viri, licet non obtineat in causa principali, tamen excusabitur à pœna compromissi, propter probabilem ignorantiam, vt si petebat tanquam successor Titij centum, quæ tamen erant soluta, & is compromisit, & sub pœna quinquaginta aureorum promisit stare arbitrio, sed demum appellauerit, certè debet releuari à pœna per iudicem, qui sententiam arbitri confirmat. Bal. Paul. & Iacob. in l. tres fratres. in fin. ff. de pact. Alexand. & alij. in l. qui Romæ. §.

Iusta ignorantia excusat à pœna compromissi.

ma. §.

ma §. duo fratres. ff. de verborum obligat. & confi. xxxij. opportunè. colum. ylti. in secundo volum. Nam qui in alterius locum succedunt, iustam habere causam ignorantia dicuntur. l. qui in alterius. ff. de regul. iur.

Item si fuerit confirmata ex nouiter productis, non debetur multa, vt fuit litigatum in Parlamento anno 1518. die xj. Martij, & ad consilium remissum. vide Felin. in capitul. cum Ioannes nume. 22. de fide instru. colum. vj.

Casus in quibus non committitur poena in compromissa adiecta.

Item non debetur poena, si arbitrium fuerit pro parte confirmatum, 10 & pro parte infirmatum, quia tunc iuste quis postulauit reduci, postquam erat in aliquo grauatus. Et sic iustum videtur petiisse, vnde non incidit in poenam, teste Bal. in Leos. §. cautione. columna secunda, C. de appell. versicu. quid si hoc faceret iudex. & §. inter partes columna penultima de lege Corradi. versic. sed quid si arbitrator. sequitur Boer. in quaestio. cclxxxiiiij. nume. 22. in decis. Burdeg. facit capit. Raynutius. de testa.

Puto tamen exigendam poenam, siue fuerit confirmata sententia arbitri, eo quod pars eam non probauit iniquam, non expressa aliqua causa, vel expressa, licet Bar. & doct. videantur notare differentiam in l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudica. & in l. Iulianus. ff. de conditio. indebit. & sic videtur consuluisse Alexand. consil. lxxvj. visis dubitationibus. columna secunda, in v. volumi. quia hic text. confirmationem tantum requirit, non verò confirmationis causam, per not. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verbor. oblig.

En ce cas ne sera receüe la partie appeller de ladicte sentence.

G L O S S A X I I.

Informata arbitri sententia poena non soluitur.

IT SIC in isto casu non recipitur appellans, videlicet quando sententia arbitri est à iudice ordinario confirmata, donec fuerit soluta poena. Quid ergo si fuerit infirmata, tunc quia praesumendum est pro iudicis sententia. c. in praesentia. de renun. non tenebitur pars, quæ ab arbitris erat condemnata, soluere poenam, sed ab ista sententia infirmationis poterit pars prosequens, vt arbitrium seruetur, appellare. & si à superiore confirmata fuerit arbitri sententia, poena debebitur, per istum text. dicentem, *si elle est confirmée*, si sit confirmata. † Ergo à quocunque iudice ordinario competente fuerit confirmata, vel à proximo, vel ab alio mediato, non audietur appellans, nisi soluta poena. cum iste text. non distinguat à mediato, vel immediato, ergo nec nos. l. de pretio. ff. de publician. in rem actio.

Et nota quod hoc casu quando est confirmata, recusatur, nec admittitur appellatio, ergo alio casu. secus. l. si, ibi, imò hoc casu, quod iussu actio non competit. ff. quod iussu. vnde si substitutio fiat in hoc casu, non comprehendit alium. l. commodissime. ff. de libe. & posth. l. iam hoc iure. ff. de vulga. vide multa quæ scripsi de isto pronomine hoc, in l. j. ff. de verbor. signific. vbi phrasas innumeras conscripsi.

Item

- 4 Item quamuis iste tex. dicat non recipi partem ad appellandum, idem tamen erit si per viam nullitatis, vel querelæ vellet agere: nam regulariter in Francia non recipimus aliquem, etiam à sententia nulla, nisi per appellationem: vt est Ordinatio Regia, quam superius scripsi.
- 5 Item per istum textum, non annullatur appellatio emissa à iudice confirmante sententiam arbitri, sed non recipietur appellatio ab eius superiore, donec soluta fuerit poena. Vnde poterit quidem pars condemnata ab arbitrio appellare à sententia huius iudicis qui sententiam confirmauit, & releuare suam appellationem coram superiore.
- 6 Sed postea volens eam prosequi, opponente parte non recipietur: ergo si pars nihil opponeret, cum in fauorem ipsius sit introductum, posset renuntiare. l. penultima. C. de pactis. capit. si diligenti. de foro compet. & bonum est quòd si pars sentiat se grauata à sententia iudicis confirmantis quòd appellet: alioqui si expectaret decem dies excluderetur. per athen. hodie. C. de appellatio. vt dicetur inferius in tractatu de appellation. & superius scripsimus.
- 7 Vnde anno 1543. die ix. Iulij fuit annullatum tam arbitrium, quam sententia Bailliui Carnoten. confirmatoria sententiæ arbitralis, eo quòd cum fuisset in quinque compromissum, & dictum quòd tres possent decidere, tamen duo receperant testes: & ideò non valebat, quia contra potestatem datam. nam quemadmodum decisio processus non poterat fieri nisi à tribus, l. si in tres. ff. de recep. arbitr. ita tres requirebantur ab instructionem processus, nisi aliud dictum fuerit. capit. prudentiam. de offic. deleg. Alex. consi. cxxiiij. in causa. in secundo volumi. cum sit præparatoria sententiæ, & decisionis causæ, per iudicium esse debet. teste Deci. in rubric. extra, de iudic. Moder. in rubri. C. de edend. quod est signandum, quia sæpiùs causa committitur tribus, vel duobus: tunc enim si vnus solus instruat processum non valebit.
- 8 Ideò cum causa quibusdam committitur, debet clausula inferi, vt vnus, vel duo instruere, & processum facere, ac inquirere possint: alioqui non valebit quod actum erit ab vno.
- 9 Quæro, hic prohibetur appellatio. an minor possit restitui? quòd videtur, quia si minor sit læsus per compromissum, vel alias, restitutionem petere poterit. l. si minor 25. annis filiofamil. in fi. ff. de minor. Soci. consi. cc. xcix. capio. in fi. volumi. Contrarium est verum, quia vbi competit remedium ordinarum, videlicet appellatio, non datur extraordinarium, videlicet restitutio. l. in causæ. ff. de minor. † Sed minor hic poterit appellare soluendo poenam, & illam repetere postea, si iudex superior hoc decreuerit: ideò non restituetur ex hoc, sed si per arbitrium ob omiffam fortè allegationem, vel appellationem læsus fuerit, restitui poterit: vt Doct. scribunt in l. j. C. si aduers. transactio.

In Francia nullus recipitur per viam nullitatis aut querelæ nisi appelles.

Confirmata arbitri sententia, et soluta poena licet vsque ad arrestum

prosequi appellationem. Non nisi opponere parte exigatur poena.

Arrestum. Quot requiruntur ad decisionem causæ, et ad ipsius instructionem requiruntur.

Clausula utilis cum causa delegatur pluribus.

An minor ex compromisso deceptus possit restitui.

Simon en payant preallablement la peine apposée en l'arbitraige.

iiij. Tom. Comment. Do. Rebuff,

lum.
abe-
ra, vt 9
n re-
stru.
tum, 10
post-
n in-
e ap-
ultima
estio.
ia ar- 11
cau-
iiij. S.
lebit.
lum-
quirit,
res. ff.
ando 1
fuerit
men-
pars,
ia in-
& si
istum
unque 2
b alio
on di-
publi-
mitti- 3
actio
com-
ff. de
or. si-
Item

No auditur appellans a sententia arbitri confirmata nisi soluta poena.

DEBET igitur pars, quæ recursum habuit ad iudicem ordinarium, si ipse confirmauerit sententiam arbitri, poenam in compromisso appositam soluere, ibi *en payant*, & postea appellationem suam prosequi poterit, nisi confirmata fuerit arbitri sententia a suprema Curia, vel ab illo iudice, a quo appellatio non solet recipi, l. j. ff. a quib. appel. non licet.

Arbitrium.

Vnde anno 1522. in mense Februario die Iouis, Senatus censuit Ioan- nem de Plenos appellan- tem a Bailliuo Carnotensi, qui arbitrorum sententiam confirmauerat, non audiendum, antequam consignasset summam mille librarum in compromisso appositam, quo facto partes concludent in processu in scriptis, & audientur, vt prædixi. Nam hoc gerundium, *en*

Gerundium in condicione m.

payant, exponitur id est, si soluerit. per tex. iuncta glo. in l. si tu ex parte. ibi, adeundo, id est si adieris. ff. de acquiren. hæredi. scripsi in tract. de senten. prouisiona. articu. ij. probat etiam hoc verbum, *preallablement*, id est, primitus soluat, quàm recipiatur ad appellationem.

Integrè poena solui debet vt nec desit obolus.

Item totam intellige poenam, adeo quod non audiretur pars etiam si vnus obolus deesset. arg. l. si eo tempore. C. de distract. pign. quia indefinita æquipollet vniuersali. l. si pluribus. ff. de leg. ij. cap. vt circa. de electio. in sexto. siue sit apposita in vtilitatem fisci, siue partis, siue ad vtriusque vtilitatem, cum hic text. simpliciter loquatur de poena apposita in arbitrio, vt soluatur: per ea quæ superius scripsi.

Cautio nec quidam pignora recipiuntur pro poena.

Non audiretur tamen pars, si cautionem offerret pro poena soluenda, 4 quia hic loquitur, *en payant*. Et vbi opus est soluere, non sufficit cautionem, nec quidem pignora, vel fideiussores tradere, ne obligationes ex obligationibus fiant. l. iij. §. ait prætor. ff. de re iudi. Alioqui iste tex. hoc dixisset, vt in simili dicit text. in cap. ad audientiam. de decim.

Pars non tenetur ad poenam, nisi pro eo quod arbitri iudicauerunt.

Intellige tamen, quod si arbitri condemnauerunt ad quinquaginta, iudex ad quem appellatum fuit, ad centum, si pars soluat quinquaginta ab arbitrio dicta, non tenetur ad poenam, quia pars non tenetur ad poenam, nisi pro eo quod arbitri iudicauerunt, non pro eo quod iudex, quia ad hoc non se astrinxerunt. facit l. cum apud iudic. solui. Bartol. expresse in l. multa. ff. de conditio. & demonstra. glo. & Bal. in l. vnde si Neruæ. pro socio.

Ex hoc infert Bar. quod si arbitrio executoris quid fieri debeat sub certa poena, si executor nolit arbitrari, ob id deuenitur ad Episcopum, qui exequatur, per cap. nos quidem. de testa. l. nulli. C. de episc. & cleri. tamen non incidit in poenam, qui non paret Episcopo, in l. multa. quia non receditur a persona in vltimis voluntatibus arbitrante: ideo recusans soluere id quod dicit Episcopus, non incidit in poenam, sed ad hoc cogi poterit, quod pronuntiauit Episcopus.

Pendente appellatio ne poena quidem exigatur, sed cessat principale.

In super hæc poena exigetur per hanc ordinationem sed quo ad rem principalē non fiet executio durante appellatione, cum nihil sit nouandum ea pendente. rub. nihil nou. appel. pendente. nec exequi debent sententiæ pendente

- dente appellatione. c. venientes. de iureiur. & quia hic text. de poena tantū dicit, ergo de principali negat. argumen. l. cum prator. ff. de iudi. cap. nonne. de præsumpti. ita docet Panor. in cap. quinquauallis. col. xix. ver. sed hic annexo dubium. nu. 41. de iureiuran. Cuma. consil. vij. visis. & ita seruatur in praxi. & de stylo Curiarū, teste Boër. in decis. Burdegal. quæstione cc-
 8 lxxxiiij. sed maius est dubium. col. penul. † Ideò non debet secundum eum *Quando per modum prouisionis pro uisionis pro cedatur in cōpromisso.* iudex pronuntiare, per modum prouisionis rem principalem soluendam, vel garniendam, nisi in duobus casibus. Primus est quando arbitrium & sententia fuisset homologata, l. ne in arbitris. §. si quis autem. C. de arbitr. vel si fit iuramentum in compromisso interpositum, de seruando omnia, quæ dicentur ab arbitro, per §. quia verò multæ. in authen. vt omnes obediant iudi. prouinciar. & in criminalib. & in pecuniar. caus. & c. col. v.
- 9 Ego adderem alium casum, quando in compromisso esset dictum non petendam reductionem, nisi facta executione sententiæ arbitralis, & quando materia ipsa esset prouisionalis, vt pote alimentorum, vt plenè scripsi in tract. de senten. prouisio. in j. Tomo, & superiùs.
- 10 Sed cui debet solui hæc poena? text. nihil dicit, ideò concludendum est, *Cui poena debeat applicari.* quòd si per partes in compromisso dictum fuit parti soluendam, tunc non est dubium, quòd illi soluetur, de quo conuentum fuit, quia pactum & conuentio est seruanda, l. iurifgentium. §. prator ait. ff. de pactis. l. j. §. si conueniat. ff. de depositi. si verò nihil fuerit dictum in partes, puto deberi secundum consuetudinem patriæ. l. de quibus. ff. de legibus.
- 11 Si non appareat de consuetudine, tunc applicabitur parti approbanti sententiam arbitri. per l. arbiter intra. ff. de arbitr. & Bartol. in tracta. suo de arbitr. colum. ij. versiculo sed quid si arbiter. & illum text. dicit singularem. Bald. in marga. in verb. poenā. quæst. xxij. quòd poena conuentionalis non potest apponi à partibus fisco applicanda; nisi persona publica stipuletur pro eo.
- 12 Imò non valeret sententia arbitri quoad fisco, declarantis standum *Fisco per priuatos an acquiratur.* esse suæ sententiæ sub poena centum aureorum partim fisco, partim parti applicandorum, vt consuluit Anchar. consil. j. quia per priuatos non potest acquiri fisco, cum per liberam personam alteri non acquiratur. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verborum obligati. l. prima. C. quod cum eo. Alberi. in l. j. ff. de iure fisci. & in l. non ex omnibus. ff. de arbitr. vbi etiam Bal. & sic tenet Boër. in q. cclxxxiiij. in fi.
- 13 Sed contrarium est verum, per l. j. ibi, vel poenam fisco ex contractu priuato deberi. ff. de iur. fisci. quia poena est indiuidua, & debetur tam fisco, quàm parti: & hic dicit poenam, & sic totam: vnde ex consuetudine solet dimidia pars applicari parti, & dimidia fisco, nisi aliud dictum fuerit.
- 14 Et quando aliquid fisco acquiritur, procurator Regis prosequitur. Nec vidi aliquam Ordinationem dicto nostro aduersantem: licet Boër. alleget, sed non inueni. & ista Ordinatio hoc non dicit, sed dicit, poenam solue-
 dam, non dicit vel parti, vel fisco, sed simpliciter, & nō est verisimilè quod fisco sua iura neglexisset. Et licet priuatus acquirere non possit priuato,
 iij. To. Commen. Do. Rebuf. t ij

quia non sua interest, tamen fisco sic: quia sua semper interest, ut fiscus sit diues, & soluendo, ut postea nihil ab eo, vel parum exigat: ut not. in l. j. C. de indictio. lib. decimo.

Sauf toutesfoys à icelle peine recouurer, s'il est dit en fin de cause.

GLOSSA VLTIMA.

Solutum ex causa rei iudicata quādo possit repeti.

REGULARITER vix solet repeti, quod solutum ex causa rei iudicatae fuit, l. j. C. de condict. inde. tunc enim propter authoritatem rei iudicatae repetitio quidem cessat, l. si fideiussor. §. in omnibus. ff. manda. Tamen si solvatur ex causa sententiae, quae est suspensa appellatione, & disponente lege, vel statuto, tunc quia non fit voluntarie, repeti potest: ut hic. Et maxime quando lex statuit, ut repetatur, sicut hic, & sic limitatur dict. l. j.

Idem dixi in omnibus sententiis executoriis post appellationem, in trac. 2 de literis obligat. articul. v. gl. ix. in primo Tomo. quia dum in sententia vltima fuit annullatum arbitrium, solutio poenae redit ad non causam, ob id non debetur amplius: ideo repeti potest. gloss. & docto. in l. Iulianus. ff. de condict. indebi. sic consuluit Bald. consilio xcij. quaedam sententia. in fin. volumi. j.

Vnde si hic soluat simpliciter hanc mulctam, siue cum protestatione 3 de repetendo, semper eam repetere poterit mediante hac lege, quae illi praebet assensum. ibi, *sauf toutesfoys à icelle peine recouurer, s'il est dit en fin de cause.*

Arbiter nō indicat de poena in compromisso ad iudicium, nec de rebus, nisi expressis.

Notandum est, quod arbiter non potest cognoscere de his, quae non 4 sunt in compromisso expressa, per text. in l. non distinguemus. §. de officio. & l. si cum dies. §. plenum. ff. de arbitr. facit l. si de certa. C. de transact. ideo si arbiter poenam peti statuerit, non valebit quod ad hoc arbitrium, quia non de poena compromissum est, l. quid tamen. in fin. ff. de arbitr. Angel. consi. vltimo.

Vnde arbiter, vel arbitrator in quem factum est super vna re compromissum, non potest facere, & disponere, quod totus fundus controuersus remaneat penes Titium, & ipse det domum, vel aliam rem Caio, quia super domo non fuit factum compromissum. Bart. & Iaf. in l. cum Aquiliana. ff. de transact. nisi fuerit ei data à partibus potestas, ut consuluit Bald. consi. cccccix. arbiter. in fi. in v. volu. Lud. Roma. consi. cccciij. pro decisione. Alex. consi. cxxiiij. in causa & lite. in ij. vol. Socy. consi. ccxcix. capio. colum. j. in secundo volumi. & pleniùs consi. ciiij. visis. in iiij. volumi. vbi dicit arbitratorem non posse cognoscere de re, de qua non erat lis inter partes, per l. j. ff. de transact. & cap. dilecti. de arbitr. & cap. constitutus. de relig. domi. Iaf. consil. clxviij. in causa. colum. ix. in iiij. volumi. plenè Barb. cōf. xxx. illud. in iiij. volumi.

Imò

- 6 Imò arbitratoris vel arbitri sententia non potest homologari super eo, de quo non fuit factum compromissum, vt docet Bal. in titul. de pace Constantiæ. in verb. sententiæ. prout refert Bolog. consil. vj. reuerendissimus. col. j. nisi vt valeat tanquàm pactum, vt docet gl. in l. ij. C. communia vtriusque iudi. sic consuluit Panor. consil. lxxij. in controuersia. colum. j. in ij. volum.
- 7 † Limita in connexis, & ideò potest arbiter iudicare de fructibus, & expensis, & dare dilationem ad soluendum, licet nihil dictum fuerit in compromisso. glos. singu. in dict. §. de officio. secundum Ange. in §. omnium. colum. ij. de action. in Institut. Bald. in l. j. colum. ij. C. si à non compet. iudic. iudicat. fuerit. facit clemen. dispendiosam. de iudic. & capit. constitutus. de religios. domib. Ias. in d. l. cum Aquiliana. colum. ij. glos. in ca. cum dilectus. de arbitris.
- 8 Idem super cohærentibus, c. constitutus. de religios. domi. Alex. in l. fin. C. de transact. Iac. in d. l. cum Aquiliana. cum seq. quia connexorum idem est iudicium. c. translato. vbi amplè Doct. de consti.
- 9 Secundò, pro æqualitate rei potest cogere vnam partem dare aliquid alteri, vt vna res alteri sit æqualis. quod probat Ludouic. Roma. consil. lv. si volumus. per text. in l. si ita legatum. j. ff. de condi. & demonstr. facit cap. ad quæstiones de rer. permu.
- 10 Tertiò, potest condemnare ad pecuniam vnum pro æstimatione, & alteri adiudicare rem, quia licet non possit vnam rem, de qua est compromissum, adiudicare vni, & alteram, de qua non est dictum, condemnare, vt alteri detur, tamen in pecunia, & in æstimatione secus, quia omnes res æstimantur. l. j. ff. de contrahen. empti. l. si ita fideiussorem. ff. de fideiussor. Ias. in dict. l. cum Aquiliana. col. vlti. & Iaco. post eum firmat: quia pecunia in rei locum succedit. allegat Specu. in titu. de arbi. in §. excipitur. versic. sed pone. Bald. in l. ij. §. sed & si quis. col. iij. C. communia de legat. sic consuluit Alex. consil. lxxxix. eleganter. in v. volumi. & Socy. consil. ciiij. visis. colum. ij. in iij. volum.
- 11 Quartò, si compromissum fuerit super certa re, & partes litigauerint super alia, super illa poterit arbiter pronuntiare, quia de consensu partium videtur prorogatum compromissum, per l. diem proferre. ff. de arbit. & cap. per tuas. illo titu. Alex. expressè in consil. lxxxiiij. super consultatione. volumi. v. Deci. in cap. prudentiam. col. vj. nu. 13. de offic. deleg. † Imò si procurator excessit fines mandati parte præsentis & tacente, videtur prorogatum mandatum. Boër. in deci. Burdeg. quæsti. cclxxxiiij. de prorogatione. vbi dicit compromissum & tacite & expressè prorogari posse, plus dicens, quòd sententia arbitri, si appareat eam esse latam præsentibus partibus, & non contradicentibus, valebit: quia partes de nouo videntur compromittere. Ang. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & censetur cum eisdem qualitatibus prorogatum, & cum eadem multa. Alexan. Ias. & alij per illum text. in l. lecta. vbi addidi. ff. si certum petatur. Boër. plenè q. cclxxxiiij. in decis. Burdegal. incipien. sed maius dubium.
- 13 Quintò, limita pro bono pacis, tunc poterit arbiter etiam de re non cõ
 iij. To. Commen. Do. Rebuf. t iij

Nō homologatur arbitrium vltra contenta in cōpromisso.

Arbiter in dicat de cōnexis.

Arbitrio potest vni res adiudicari, & alteri æstimatio.

Prorogatiū compromissum de consensu partium.

commiffa cognofcere, per Socy. confi. ciiij. col. ij. in iiij. volum. & Barb. confi. iij. illud. in iij. vol. Cor. in fing. incip. arbiter. & in tracta. de potestat. regul. quaestio. xl. in priuilegi. pacis, alias regulariter arbiter non potest cognofcere, nifi de his quæ sunt ei commiffa in compromiffo: nam ex eo potestatem capit.

Sextò & vltimò potest facere ea, quæ commodè veniunt ad compromifsum, & sine quibus non posset arbitrium explicari. per l. ij. ff. de iurisd. omn. iudi. glos. in d. §. de officio. vt diem solutioni statuere, locum, & tempus ad cognoscendum.

*Quanto tē-
pore duret
arbitrium.*

Quæro quanto tempore duret arbitrium? Respon. si tempus sit appositum, tanto tempore durabit, quanto est inter partes conuentum. Nam contractus à conuentione partium legem accipiunt, l. j. §. si conueniat. ff. depositi. l. contractus. de reg. iur.

† Si verò nullum tempus fuerit appositum, & conferatur substantiale contractus arbitrium in vnum ex contrahentibus, tunc intra sexaginta dies debet arbitrari, alioqui postea non recipietur vt si displicuerit, res vendita, eam mihi reddas, debet eam pars intra sexaginta dies reddere, l. quòd si nolit. §. si quid ita. ff. de ædili. edicto. Roma. fing. Dccv. vendo tibi. & fing. Dcclxix. emo. Ias. in l. si quis arbitrato. col. xij. ff. de verb. oblig. & in l. non erit. §. si neque. de iureiur.

Si verò arbitrium conferatur in tertium, perpetuò durabit, postquam tempus non est adiectum. Alex. Ias. & alij in l. si quis arbitrato. & est communis conclusio: vt testatur Ioan. Franci. Balb. in tract. de præscri. in iiij. parte iiij. partis. q. xxxiiij. colum. lxvij. ideo tunc erit arbiter, qui suscepit arbitrium. cogendus.

*Infra quod
tēpus possit
cogi arbiter
suum arbitrium
proferre.*

Item intra quantum tempus possit cogi arbiter ad suum arbitrium proferendum? glo. pulchra, & Doct. decidunt in l. item si vnus. §. j. ff. de arbitr. vbi plenè videbis. Vnde verius est, qd iudex præfigat terminum arbitris, intra quem habeant causam expedire sub comminatione, quòd post tempus ipse de causa cognoscet, vt docet Boer. in deci. Burdeg. q. cclxxxiiij. de pro rogatione. nu. 9. & ita seruetur.

*Morte
vnius collu-
gantium solui-
tur compro-
missum.*

Sed mortuo vno ex colligatoribus non poterunt cogi arbitri, quia solutum est compromissum. l. diem. §. j. ff. de arbi. Bal. in ca. quoniam. colu. & c. suspicionis. col. ij. de offic. deleg.

Item nō possunt cogi arbitri, nisi prius acceptauerint compromissum neminem enim cogit prætor arbitrium recipere: quoniam hæc res libera & absoluta est, & extra iurisdictionis necessitatem posita. Attamen vbi semel quis in se receperit, cogi poterit, l. iij. §. j. ff. de arbit. Bal. in l. si cum dies. ibidem. vt fuit dictum.

*Tēpus quā-
do incipiat
arbitris cur-
rere.*

Et tempus incipit ipsis arbitris currere, statim atque factum fuit eis præsentibus, & acceptantibus. Bal. in l. si cum dies. vbi Alber. & Petrus Iacob. in sua practi. in forma libelli quo agitur ad pœnam ex compromiffo. Ange. consilio ccciiij. hic solum. & Socy. consil. lxxxvij. pensatis. colum. j. volumi. iij.

Vltimò

- Ultimò quæro, quis sit effectus compromissi? Respond. vt eo pendente suspendatur iurisdictio iudicis ordinarij, & cognitio: & quandiu durat cōpromissum iudex non possit cognoscere, si à parte opponatur clem. quandiu. de appel. authenti. si tamen. C. de tempo. appella. Bald. in l. j. C. si quacunquē prædit. potesta. Paul. in l. pecuniam. in fin. ff. si cer. pe. Ias. conf. xij. allegata. col. ij. vol. j. imò si altera pars adierit iudicem eo pendente, incidit in pœnam. per l. si quis rem. ff. eod.
- 23 Secundus effectus est, quòd sicut transactio dicitur exceptio litis finitæ, & impedit processum, & litis ingressum super his, quæ transactioe de cisa sunt. l. eleganter. §. si quis post. vbi Bar. & alij. ff. de condict. inde. idem est in arbitrio, teste Ancha. in c. j. de litis contest. in vj. refert Ias. in conf. xij. ibidem. in j. vol.
- 24 † Tertius effectus quòd non solùm causa principalis incepta, sed etiam causa appellationis suspenditur, donec fuerit pronuntiatum, vel solum arbitrium. authen. si tamen. C. de tempo. appel. & cle. quandiu. & quamuis illa iura loquantur in causa appellationis, eadem tamen ratio est in causa principali, vt dicit Bal. in l. non dubium. C. de legib. & ob frequentiam fuit expressum, & sic non obest gl. in cle. j. de rescri. authen. cassa. C. de sacrosact. eccl. scripsi plenè in tract. nominat. quæstio. v.
- 25 Tertius effectus est, quòd per arbitrium finitur iis, saltem si fuerit homo logatum. text. in authen. ne in arbitris. C. eod.
- 26 Quartus, quòd tempus compromissi non computatur in termino causæ finiendæ, vel releuandi appellationem, vel audiendi testes, seu producendi. d. cle. quandiu. quia non debet quis lædi ex cursu temporis, qui negligens non fuit, d. authen. si tamen. & vbi non est negligentia, ibi non cadit præscriptio. capi. quia diuersitatem. de concess. præbend. gl. ij. ibidem. Barba. in c. de causis. colum. xj. de offi. deleg. Rota decis. ij. de dilatio. incip. fuit dubitatum. in no. Philip. Franc. in cap. ex ratione. col. vj. versicul. vj. de appella.
- 27 Quamuis dicant Doct. instantiam causæ principalis, scilicet triennium prorogari non posse, per l. properandum. C. de iudic. & iura loquuntur de causa appellationis, in qua rata manet sententia post lapsum instantiæ. cap. cum sit Romana. de appella. cle. si appellationem. illo titu. & non de causa principali, quæ non prorogatur. Ludo. Roma. in l. ij. ff. de re iudi.
- 28 Ego putarem etiam in causa principali iurisdictioem iudicis suspendi ad aliquod tempus: & triennium propterea non prorogatur, nec tempus compromissi detrahitur de tempore triennij. Sed de consensu partium poterit suspendi iurisdictio ad certum tempus, & differri dummodo intra triennium causa decidatur. Et sic possunt conciliari ambæ opinioniones.
- 29 Hodie verò in Francia, cum non seruetur illa l. properandum. vt scripsi in procem. Ordinatio. in primo Tomo. tempus compromissi detrahetur, tam in causa appellationis, quàm in causa principali.
- 30 Quintus effectus est, quòd ex compromisso, & litis contestatione facta,

Effectus cōpromissi multiplex.

Compromisso ne dicitur causa principalis suspenditur, sed etiam causa appellationis.

Tempus cōpromissi non computatur ad perueniendam instantiam.

Compromisso quomodo

*actiones per
petuantur.*

actiones perpetuantur, & præscriptio interrumpitur. l. cum antea. §. fina. C. de arbitr. Panormit. & Felyn. in capitulo illud. de præscript. Ioan. Francisc. in tracta. de præscrip. in vj. parte vltim. partis. ij. colum. versiculo quaro igitur.

*Acta corā
arbitro, pro
bant coram
iudice.*

Sextus, quòd acta facta coram arbitro, probant coram iudice. capitul. 13 causam. & capitul. præsentata. de testib. l. penult. in fin. C. de arbitr. Socy. in tracta. fallent. regul. secunda.

*Morte v-
nius arbitri
finisur com-
promissum.*

Septimus, & vltimus, quòd per mortem vnius arbitri finitur compromissum, nec transit ad hæredes compromit-

tentis. capitulo finali, de arbitris. Alios effe-

ctus poteritis ex superioribus col-

ligere: de quibus omni-

bus Deo gratias age-

mus perpetuas.

Amen.

*Compromissum
est per*

†

ij. To. Commen. Do. R. chul.

I
b
in
V
la
2
c
v
11
m
fa
c
m
3
n
t
il
b
n
v
ff

TRACTATUS DE MATERIIS POSSESSORIIS, QVO-

TIDIANVS, ET IN IVDICIIS

Franciae maximè fre-
quens.

Des matieres possessoires.

P R A E F A T I O.

HAEC POSSESSIONIS materia à Iurecō-
sultis frequentissima dicitur, in l. Fulcinius.
§. ij. ff. qui. ex caus. in pos. eat. & difuse per eos
& iurium interpretes tractata. veruntamen
multa à Doct. fuerunt ob praxis & diuersita-
tem, & ignorantiam tradita, quæ forensis vsus
non recipit: nec non plura praxis introducta
vocabula bonæ illi antiquitati penitus inco-
gnita, quæ non mediocrem inter nos pariunt
difficultatem. Ob id mei officij esse putavi

breuiter ea describere, & enodare praxim cum theorica coniungendo,
inutilia, & vana relinquendo, & quæ ad ostentationem tantum profunt.
Vnde lector beneuole, non miraberis, si multa hac in materia subtilia scho-
lasticis disceprationibus agitanda prætermittam. † Primò præfari nobis li-
cebit possessionem esse vsum rei à proprietate separatum, l. quæstio. ff. de
verbor. signi. vbi Alciat. dicit esse definitionem possessionis, ego quoque
meam opinionem ibidem interposui. Quamobrem ne toties repetita nau-
seam prouocent, desinam amplius vos in hac definitione detinere, maximè
cùm Corraf. & Fernan. Doct. Tholosa. egregij in interpreta. ad §. nihil com-
mune. l. naturaliter. ff. de acquirend. posses. multa super his scripserint.

3 Verum vltèrius progrediendo sciendum est duplicem esse possessio-
nem naturalem, & ciuilem, hoc tradit expressè text. in l. iij. in fi. ibi, ciuili-
ter & naturaliter incumbit possessioni. ff. ad exhiben. l. ij. §. j. pro hærede.
ibi, vt possessio non solùm ciuilis, sed etiam naturalis intelligatur. l. & ha-
bet. §. placet. de precar. ibi, quia possidebat corpore: penes dominum, quia
non decessit animo à possessione. l. iij. de acquir. pos. l. j. §. deicitur. de vi &
vi arma. & alibi sæpiùs. l. videamus. §. si possessionem naturalem reuocen.
ff. de vsuris.

*Possessio
quod sit.*

*Duplex est
possessio.*

Natu

Naturalis possessio quid. Naturalis, seu corporalis possessio est, quæ per corporis actum acquiritur, ut pote si quis acquirere velit possessionem, requiritur ut aliquam fundi partem introeat, non ut omnes fundi glebas circumambulet. l. iij. ff. de acqui. pos. & oportet animo acquirendi possessionem id agi, quia possessio per se corpore, vel per se animo acquiri non potest, sed corpus & animus requiruntur, ibidem. & quemadmodum nulla possessio, scilicet naturalis, acquiri nisi animo & corpore potest, ita nulla amittitur, nisi cum utrumque à contrario defuit, l. quemadmodum. ff. de acqui. pos.

Civilis possessio quid. Civilis possessio est, quæ à lege civili inducta est, in animo & voluntate consistens, tam in acquirendo, ut dixi, quam in retinendo: quia mercator ad nundinas proficiscens, & quiuis alius retinet animo possessionem bonorum suorum, quæcunq; domi relinquit, licet quis eo absente illa occupet bona. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acqui. pos. † Unde etiam si exercitu veniente migravit aliquis eo animo, ut non amitteret possessionem, eam non amittit. l. item queritur. §. exercitu. ff. loca. & d. l. quemadmodum.

Civilis possessio quomodo committitur naturalis. Proinde pulchrè dicit Bal. in c. ceterum. col. iij. de iudi. me habere possessionem equi naturalem, si super eo sedeo, vel in conspectu habeo: sed si non est in conspectu meo, tamen quia figura & species eius mente concepta est, & si non sit equus præsens, illius possessionem habeo civilem, scilicet per sensum interiorem voluntatis retentam.

Sed nec minus naturalem videor habere, si eum in stabulo habeam, & domi, vel alias in mea potestate, ut eo pro arbitrio possim uti, veluti in suppellectili licet intueri. nam licet dominus non omnem habeat præ oculis domi existens, nihilominus tamen integram eius possessionem retinet.

Naturalis non perditur nisi re ab alio occupata. Verum pro resolutione dicerem, quod rerum à nobis dimissarum utraque possessio retinetur, donec alius illas res occupaverit, per quarum occupationem occupans naturalem, seu corporalem acquirit, nos verò civilem retinemus: ita concilianda sunt iura, & intelligenda, ut docet Ias. in l. j. in principio. nu. 45. cum seq. ff. de acq. pos. videtis itaq; differentiã inter naturalem

Interdicta tria producantur à naturali possessione. possessionem & civilem. † Item addendum est, quod naturalis possessio parit remedia possessoria acquirenda, retinenda, vel recuperanda possessionis. in §. j. de interdict. in Insti. de quibus inferius dicitur.

Effectus civilis possessionis. Civilis verò producit effectus civiles, videlicet usucapionem, & præscriptionem. Dyn. in regul. sine possessione. de reg. iur. in vj. Alex. & Ias. in l. j. & iij. ff. de acq. poss. quia similis similem generat. l. quod si nolit §. qui mancipia. ff. de ædict. quod est verum, si coniuncta sit naturali: nam sola civilis non parit præscriptionem, vel usucapionem. Doct. in l. sine possessione. ff. de usucapi. † Nempe sicut in inchoanda præscriptione utraque possessio requiratur: in complenda sola civilis sufficiat, si alius illam rem non detineat. l. j. §. per seruum. ff. de acqui. pos. gl. & Doct. in reg. sine possessione. de reg. iur. in vj.

Fructus lucrantur à civili possessore. Secundò parit effectum lucrandi fructus, §. si quis à non domino. de re rum diuis. in Insti. l. certum. C. de rei vendi. Guid. Papæ in decis. Delphi. q. ccclvj. quos & quot effectus.

Tertiò

- 14 Tertio, si amittatur naturalis sola non interruptitur praescriptio, secus in civili. l. si id quod. in fi. ff. de acquir. posses. Doct. in c. illud. de praescript. Dyn. & alij in d. reg. sine possessione. de reg. iur. in vj. *Naturalis possessio sola non interruptit praescriptionem.*
- 15 Quarto, qui habet civilem, potest ingredi rem sic possessam etiam per violentiam, si eam per alium repererit occupatam. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acquir. posses. Bar. in l. creditores. col. viij. C. de pigno. quod non seruamus in Regno, quia autoritate iudicis hoc fiet, ne sit occasio maioris tumultus, l. non est singulis. ff. de reg. iur. *Civilis possessor an visum fundum suum ingredi.*
- 16 Quinto, per civilem excusatur quis a vitio, etiam si clam apprehenderit possessionem, & ignorante domino. Bar. in d. l. creditores. col. vj. nu. 20. per l. cum creditor. ff. de furtis. *Clandestina possessio excusatur a civili.*
- 17 Sexto, civilis possessio, quae fit per constitutionem precarij, vel per retentionem vsusfructus transfert dominium, si constituens erat dominus, & possidebat. l. quod meo. ff. de acquir. pos. l. quisquis. C. de donat. Guido Papae in d. decis. ccclvj. quos & quot. & decis. cccccxij. Titius. *Civilis solius possessio quomodo transferat dominium.*
- 18 Septimo, civilis possessio impedit missionem in possessionem ex beneficio diui Adriani: vt docet Bart. & alij in l. fin. C. de edict. diui Adria. toll. Guido Papae in statuto, si quis. in verb. posses. in vij. effectu. *Civilis impedit missionem in possessionem.*
- 19 Octauo, possidenti etiam civiliter datur interdictum vnde vi, vel remedium. c. reintegranda. iij. quaest. j. l. j. §. deicitur. ff. de vi & vi arma. Guido Papae in d. q. ccclvj. † Ex hoc infertur ad praxim, quod licet rem per alium possessam incipiam animo possidere, non tamen eam praescribam, quia praescriptio sine possessione naturali & civili non inchoatur. glos. in l. sine possessione. ff. de vsucap. gl. in l. j. C. de seruis fugitiuis. Dy. in reg. sine possessione. de reg. iur. in vj. ob id in acquirenda possessione corpus & animus interuenire debent, l. iij. & l. quemadmodum. ff. de acquir. pos. *Civilis possessoris competit interdictum vnde vi. Virago possessio requiritur in inchoanda praescriptione.*
- 20 Vnde vidi opponi contra illum, qui possederat domum per viginti annos inter absentes, quod non praescriperat, eo quod absens retinuerat possessionem animo, & quando retineretur, non currit praescriptio, l. si de eo. §. j. ff. de acquir. pos. glo. magna. in fin. in l. j. C. de seruis fugitiuis. & in l. male agitur. C. de praescrip. xxx. vel xl. annor. Bart. in l. Celsus. colum. iij. ff. de vsucap. Alex. conf. ccj. viso themate. col. ij. in vij. vol. Ias. in l. j. col. xj. num. 45. de acquir. pos. quia vtraque possessio non est in praescribente, quod requiritur, vt d. l. iij. & l. quemadmodum. ff. eod. † & praesumitur animus per decem annos durare, l. peregre. ff. de acquir. pos. vel saltem tanto tempore, quanto iudici videbitur. glo. not. in l. furtum. in fi. ff. de vsucapio. quam probat Io. Faber. in l. licet. C. de acquir. pos. † Et quia ea quae in animo & voluntate consistunt, probantur iuramento, c. vt circa. in fin. de elect. in vj. §. sed ista. in glo. de actio. in Insti. & ideo istud posset esse vtile ad opponendum contra praescriptionem.

21 Iam vero se offert locus hic tractare quomodo possessio acquiratur, quia agi super ea non potest, nisi sciamus an sit acquisita, quod vt breuiter edoceamus: breuis haec sit distinctio. Aut loquimur in corporalibus, aut in incorporalibus. *Acquiratur quibus modis possessio.*

In

In primo dupliciter nobis acquiritur: aut per nos, aut per alios, l. j. ff. de 25
acqui. posses.

*Quinque re-
quisita, seu
media ac-
quirēdi pos-
sessionē mo-
biliū seu im-
mobiliū.* Primū acquiritur per nos duobus modis, aut per actus naturales, aut 26
ciuiles, & fictos. Per actus naturales acquiritur nobis possessio quinque re-
quisitis.

Primò in rebus mobilibus manualis apprehensio requiritur, in immo- 27
bilibus verò ingressus, vel sessio, seu alius actus possessioni conueniens. l.
naturalem §. j. ibi, quàm si eam ceperimus. ff. de acqui. rerum domi. l. j. §. si
iusserim. ibi, necesse est apprehēdere possessionem. de acqui. posses. §. illud.
de rerum diui. in Inst. Paul. & alij in d. l. j. col. ij. † Vel requiritur quòd iudex, 28
seu apparitor partem in possessionem miserit. l. si ex stipulatione. & l. iuste.
de acqui. posses. Bal. consi. cclxvij. in causa. in iij. vol.

*Familiari-
tatis iure ca-
pta possessio
nil prodest.* Secundò requiritur, quòd animo quærendi possessionem apprehenda- 29
tur, non verò iure familiaritatis. l. qui iure. & l. generaliter. ff. de acqui. pos.
Vnde si filius longo tempore receperit fructus in fundo patris, vel matris,
non ob id dicitur acquisiuisse possessionem: quia iure amicitiae & familia-
ritatis recipit, non suo iure. Doct. in d. l. qui iure. & declarat Soci. con. cxxxj.
in præsentī col. ij. vol. j. dicit tunc iure familiaritatis fieri, quando is nullum
ius possidendi habet, sed ratio consanguinitatis aut amicitiae hoc suafit: &
inferiùs dicetur in acquisitione quasi possessionis in incorporalibus.

*Animus cū
apprehensio-
ne possessio-
nis requiri-
tur.* Tertiò animus & intentio possidendi cum apprehensione requiritur, 30
l. iij. in prin. & l. quemadmodum. ff. de acqui. posses. voluntas enim & pro-
positum distinguunt maleficia. l. verum. ff. de furtis. verum si non habeam
voluntatem acquirendi, non acquiro: quia inuito non confertur benefi-
cium, nec acquiritur. l. inuito. ff. de regulis iuris. † Ideò furiosus, dormiens, 31
ebrius, & id genus homines, quia animum possidendi non habent, non ac-
quirunt possessionem. l. j. §. j. ff. de acqui. posses. † Minores tamen sensu ca- 32
paces eam acquirunt, & sine tutoribus super his agere possunt. Docto. in l.
momentaneæ. C. qui legitim. perso. etiam possessio acquiritur cōtra istos,
& contra priuilegiatos, & non priuilegiatos.

*Ad repellē-
dū possessio-
nem.* Cautela ergo est, vt quando quis dicit se possessorem, vt in eum oppo- 33
natur, quòd non habuit animum acquirendi, fortè quia precariò intrauit
possessionem, vel iure amicitiae, vel familiaritatis, vi, vel clam. l. j. in fi. ff. vi
posside.

*Error impe-
dit possessio-
nem.* Quartò requiritur scientia, vt non sit error in corpore rei, cuius posses- 34
sionem volo acquirere: vnde si partis possessionem acquirere volebam, &
ingredior fundum, fundi possessionem non acquiro. l. si me in vacuam. ff.
de acqui. poss. quia error impedit consensum, l. si per errorem. ff. de iuris.
omni. iudi. † Sed error in nomine, vel qualitate possessionis non nocet. l. si 35
quis in fundi vocabulo. ff. de leg. j.

*Certitudo
requiritur
in possessio-
ne.* Quintò requiritur rei certitudo, & loci. l. iij. §. incertam. de acquirend. 36
posses. nam qui ignorat, nec tradere potest, nec alter accipere id, quod in-
certum est. l. locus. §. j. ibidem. l. si fur. in fin. de vsucap. † Vnde si quis ven- 37
dat decem arpenta terræ illius vineæ, qua in parte emptor eliget, & con-
stituat

stituat se nomine emptoris possidere, non transfertur possessio ratione incertitudinis, cum non dixerit specificè, an ex parte orientis, vel occidentis. Bartol. & alij in d. §. incertam. Dec. conf. ccxxvj. magister. colum. ij. sequitur Hippo. sing. ccccxcvj. constitutio. Ias. & recentior. alia docent in d. §. incertam. Et si per ^{nos} & alios actus naturales acquiritur possessio.

- 38 Secundò, acquiritur possessio per actus civiles & fictos: tamen possessio per hos actus fictos quæ sita, est vera. l. & certè. §. j. ibi, propriè precario habere dicor. ff. de preca. c. contingit. ibi, verus constituatur anno elapso possessor. de dolo. l. quarundam. & l. quod meo. ff. de acqui. pos. ibi respectu possessionis Iurisconsul. utitur verbis veritatem denotantibus & proprietatem, sed respectu traditionis & acquisitionis ponuntur verba improprietatem denotantia. Bar. & alij in l. ab emptione. in fin. ff. de pact. & l. si quis pro emptore, de vsucap. Doct. in l. singularia. col. penult. ff. si cer. peta. & Barba. conf. viij. sapienter. col. xv. in j. vol. licèt distinguat in ca. ij. col. vij. de consue. Ratio est, quia tantum debet operari fictio in casu ficto, sicut veritas in casu vero. l. filiusfamilias. ff. si cer. pe. c. cum dilectus. & ca. ad audientiam. de cle. non refi. Guid. Papæ in deci. Delphi. q. cxij. in dicta curia. & Deci. conf. cccij. & pro tenui. Sed actus verus & naturalis inducit veram possessionem, sic & actus fictus.
- 39 Utilitas est, quia ficta possessio non parit effectum recuperandæ possessionis: vera autem sic. l. j. C. quor. bonor. Bald. in authen. defuncto. q. iij. C. ad Tertul. Alex. & Ias. in l. si forori. C. de iure delibe. & istam communem dicit Alex. in l. in suis. col. iij. ff. de libe. & posthu.
- 40 Quamvis contrarium teneat Soci. in l. rem quæ nobis. in v. q. ff. de acqui. posses. Bald. & alij in rub. de causa posses. & Deci. conf. lxxxiiij. excellentissimi. & hæc opinio servatur in hoc Franciæ Regno in primo capite possessorij. teste Do. de Petrucia in tract. de virib. iuram. in j. effectus.
- 41 Ego tamen vidi servari in Curiis Franciæ, ut per actus civiles acquiratur possessio, quæ tanquàm vera tuetur, & possessorio agitur.
- 42 Altera utilitas est, quia ficta possessio non prodest ad inchoandam præscriptionem, vera sic. gl. singu. in regu. sine possessione. in fin. de regu. iur. in vj. quam no. Roma. sing. ccccx. lex quamvis. & Fel. in ca. illud. colum. vlti. de præscrip. hæc igitur proderit.
- 43 Videamus ergo civiles actus, per quos possessio acquiratur. primò acquiratur possessio per aspectum, siue per rei præsentiam. vnde si iusserim venditori, ut procuratori meo rem traderet, cum ea res in præsentia sit, videri mihi traditam Iurisconsul. ait in l. j. §. si iusserim. ff. de acqui. posses. & l. quod meo. §. si venditorem. & gloss. in l. iij. ibidem ponit alios multos modos, ordinem illius gloss. sequar.
- 44 Notandum est, quòd antequàm per visum acquiratur possessio, sequentia requiruntur. Primò quòd res videatur, d. §. iusserim & §. si venditorem. ibi, demonstrat. & Matth. iij. ca. ibi, ostendit ei omnia Regna mundi. & in deci. Rotæ. v. nota. pone quòd aliquis. de cau. pos. & propriet. in antiq.
- 45 Prætereà quòd tradens, vel transferens possideat, l. iij. §. Neratius. ff. de acquiren. posses. gl. in verb. tracta. in clem. j. de hære. quia sicut is, qui verè

Vera dicitur possessio etiam ea, quæ est per actus fictos, & civiles.

Effectus ficta & vera possessionis quantum differant.

Aspectu rei possessio acquiratur.

Requisita ut per visum acquiratur possessio.

non possidet, non potest in alium transferre, l. quod meo. ff. de acquirend. posses. ita & qui nec fictè quidem possidet, non potest alium possessorem facere, ne plus fictio profit, quàm veritas, vt dicunt Doctor. in l. si is qui. ff. de vsucapionib.

Item quòd potestatem tradendi possessionem habeat, Roman. consilio 46
 cccclxxxij. in casu. colum. j. quod verum intelligerem, quando deficeret
 potestas naturalis, vt in pupillo, furioso, & demente, vel in eo qui mitteret
 in possessionem beneficij sine collatione. †secus si tradens de facto, aut ex 47
 accidenti non haberet potestatem tradendi, forte per bellum, aut ob pe-
 stem non auderet accedere ad locum beneficij, vel alium, tunc ab excelsa
 turri videndo beneficium, aut alium locum poterit illius loci possessionem
 apprehendere. Ita dicit Albetic. se consuluisse amico suo in d. §. si iusserim.
 per illum tex. ibi, ex mea turri demonstrat. facit l. naturalem. ff. de acquiren.
 rer. domin. ca. contingit. de dolo. de Rota decis. viij. an inductus. de restitut.
 spoliat. in antiquiorib. per Bisignet. de Ripa. in tracta. de peste. xix. speciali.
 pestis in contractibus.

Tamen nuntius non potest aliquem verbo mittere in possessionem rei, 48
 etiam si sit in conspectu, nisi interueniente aliqua apprehensione, l. non est
 mirum. in fin. ff. de pign. acti. teste Specul. in titul. de primo & secundo de-
 creto. §. iam nunc. in princ. per l. iij. ff. eod.

Ideo debet partem ponere intra fundum, vel domum, aut vextem ostij 49
 tradere, seu rei alterius possessionem, nisi quando possessio esset vacua, &
 iustum esset impedimentum, per l. si finita. §. Iulianus. ff. de damno infect. l.
 quamuis. cum gl. de bonis autho. iud. pos. Bal. in l. ob maritorum. colum. ij.
 C. ne vxor pro mari. Feli. in ca. cum aliquibus. col. ij. de re iudic.

Vnde illa verba posita in instrumentis venditionis, & aliis, Vendidit, 50
 vel donauit fundam, & tradidit, non probant veram traditionem, si res non
 erat in præsentia, vt docet Alexand. consilio decimo viso processu. col. ij.
 in iij. volum. & consil. xcviij. viso processu. colum. j. volum. vij. per l. prædia.
 ff. de acquiren. possess.

Id autem operatur, vt emptor sua autoritate possessionem ingredi pos- 51
 sit. Bar. in l. ij. in fin. C. de acquiren. pos. Idem probat Pe. Ferrar. in sua pract.
 in forma positio. actor. in verb. item quòd præscriptus. *ubi dicit bonum esse,
 si notarius attestetur in conspectu domus, vel fundi instrumentum fuisse factum, &
 venditionem ipsam, tunc probabitur possessionem traditam fuisse.*

Ad hæc requiritur animus tradentis, d. l. iij. §. Neratius. ff. de acquir. pos- 52
 sessio. gl. in verb. qui primi. d. l. j. ff. de acquiren. posses. ideo vendens rem
 oportet quòd declarat se velle tradere rem in suo conspectu sitam: vt docet
 Alexan. & alij in d. §. si iusserim. & Are. in d. l. quod meo. §. si venditorem, ac
 Paul. in d. l. quarundam. illo tit. † ideo non habet locum in rebus vacanti- 53
 bus, quia animus tradentis deficit. Doct. in §. vlt. de rer. diui. in Inst.

Etiam ex voluntate iudicis, tutoris, curatoris, procuratoris & similiū non 54
 transfertur possessio per aspectum: quia scilicet non interuenit volūtas veri
 possessoris, & domini. Bar. & alij in d. l. j. in prin. in iij. prin. de acquir. posses.
 Secundò, acquiritur possessio per custodis appositionem. eò enim, quòd 55
 vendis

Potestas tra-
 dendi posse-
 sionem quomo-
 do intelliga-
 tur.

Beneficij
 possessio quo-
 modo apprehen-
 ditur in-
 gruenre bello,
 aut peste.

Apparitor
 quomodo in
 possessionem
 mittere de-
 beat.

Missio pos-
 sessionis an
 cõteatur ex
 verbo, tradi-
 dit, in instru-
 menti appo-
 sitione.

Animus
 tradentis rō
 inspicitur.

Custodis ap-
 positio tras-
 fert posse-
 sionem.

- vendis mihi rem, etiam si non praesentem, & ego huic rei adhibeam custodes, statim acquirō possessionem, etiam sine voluntate custodum: quia videtur mihi res tradita, l. quarundam. vbi Alexand. & alij. ff. de acquir. poss. Are. & alij in d. l. iij. in princ. & facit §. Nerua. & l. rem quae nobis. de acquir. posses. Soc. conf. lv. viso instrumento. in iij. volu. Caro. Ruinus conf. clxxij. viso processu. col. iij. nu. 9. in iij. vol.
- 56 Licet alias in possessione quae acquiratur per seruum, aut per procuratorem, requiratur animus serui, aut procuratoris, l. j. §. haec quae de seruis. & §. per procuratorem. & ibi Doct. abunde. ff. de acquir. posses.
- 57 Tertio, acquiratur possessio per traditionem clauium, l. clauibus. ff. de contrahen. emp. gl. in verb. fundi. in rubr. de consuet. feud. Boer. in tract. de custod. clauium. fol. r. i. ¶ *Theod. Samius fuit primus inuentor clauis*, vt videre licet apud Polydo. Vergi. de inuentorib. rer.
- 58 Ratio est quia clauis pas rei dicuntur. l. fundi. in princ. ff. de acti. empt. & qui partis possessionem apprehendit, acquisiuisse totius rei possessionem videtur. l. iij. in prin. ff. de acquir. posses. Nam *¶ qui aurem alicuius tetigit (inquit Trebatius) totum eum videri tetigisse*, l. vulgaris. de furtis. vide tamen glo. & Doct. in d. l. iij. in princ. quando per apprehensionem vnius rei acquiratur alterius rei possessio.
- 59 Etiam si clauis tradita sint extra rei praesentiam, vt docet Alexand. & Vincen. in d. l. iij. §. Neratius. & Vinc. d. l. j. q. iij. num. 93. & in d. §. si iusserim. col. ij. Nam praesentia rei esset sufficiens ad acquirendum possessionem sine clauium traditione, vt superius dictum fuit: igitur clauium traditio debet operari de aliquo. l. si quando. de lega. j. facit c. ex literis. de consue.
- 60 Nec obest d. l. clauibus. ibi, apud horrea tradita sunt. quia narrat facti contingentiam, non negans idem esse etiam si non contingat partes in rem praesentem venire. quia eadem est ratio: quamuis gl. contrarium teneat ibidem. & Imo. in c. ij. de consu.
- 61 Sed dicerem quod traditio apud horreum statim transfert possessionem, etiam si is cui traditio clauium est facta, non aperiat horreum: ¶ si vero traditio sit facta extra praesentiam rei, tunc non acquiratur possessio, nisi is cui clauis haec sunt tradita, aperuerit horrea, & viderit merces intra horrea positas. hoc probat text. sic dicens, Clauibus traditis ita mercium in horreis conditarum possessio tradita videtur, si clauis apud horrea tradita sunt: quo facto confestim emptor dominium & possessionem adipiscitur, etsi non aperuerit horrea: hoc etiam probat verbum confestim. Nam statim censetur tradita possessio per traditionem clauium apud horrea. Sed quando extra horrea, ita demum si horrea aperuerit, & in eis viderit res sibi venditas, quae sub clauibus continebantur.
- 62 Item aduertendum est, quod si vendam domum, & tradam clauis illius, etiam extra domus praesentiam, videor tradere domus possessionem, per c. ex literis. de consuet. quia partem rei tradendo, totam rem tradere videor, vt superius scripsi, per l. iij. ff. de acquir. posses.
- 63 Sed quando vendo merces in horreo inclusas, ita demum transfertur possessio, si apud horrea tradita sunt, licet tunc non aperuerit.
- 64

Diuerfum est si traditæ sint extra præsentiam horrei, quia nisi is qui re- 66
cepit claues, aperuerit horrea, non acquirit mercium possessionem. Nam
claues non dicuntur partes mercium, sicut domus, l. fundi. ff. de act. empt.
ob id non censetur tradita possessio mercium, licet aliter in ipsa domo
vendita: quod est notandum, ad intellectum illius legis, quia Docto. non sic
distinguunt.

*Clau. tra-
ditio præ-
cedat titu-
lus habilis.*

Quod est verum, si traditio clauium facta esset ex causa venditionis, vel 67
alterius tituli habilis ad transferendum dominium: alioqui causa custodia
facta magis censetur. per text. & Bar. in l. cum pater. §. pater pluribus. ff. de
legat. ij. Bar. in l. j. §. nec castrense. col. pen. ff. de colla. bono. Anch. in cle. j. §.
porro. de hæret. tex. & ibi Porc. in §. item si quis. de rerum diui. in Institut.
Dec. cons. lvj. in causa. col. ij. † Et quando is, qui tradidit claues possidebat: 68
secus si alius: quia tunc quod non habet, non transfert, cum etiam non
possint duo in solidum possidere. l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. ff.
commoda. nec aufertur possessio à tertio possidente eo non audito. c. licet
Episcopus. de præb. in vj. Soci. cons. cxxxj. in præsent. col. xxxiiij. vers. nec
me mouet. in j. vol. & Old. cons. ccix. in causa. & de Ripa in d. tract. de peste.
vers. secundò casu. fol. 35. vt superius in alio casu scripsi.

*Clau. tra-
ditio nisi pos-
sideat, non
transfert pos-
sionem.*

*Clau. eccle-
siae vel do-
mini benefi-
cij quid ope-
reniur.*

Insuper si tradantur claues ecclesiæ, tradita censetur quasi possessio iu- 69
rium illius incorporalium, tamen si tradantur claues domus rusticæ bene-
ficij, tunc acquiritur quidem quasi possessio administrationis temporalium
rerum, & non spiritualium, nisi de consuetudine talis actus esset destinatus
in signum totius possessionis, vt domus presbyteralis, teste Anto. Butr. in
c. fi. col. xx. de cau. pos. vt refert Nico. Milis, in verb. possessio. quæst. xxxiiij.
† declarationes & limitationes ad illam. l. clauibus. scribit Ang. in §. sed 70
istæ. in fi. de acti. in Insti. & Io. Franc. Balb. in repeti. l. Celsus. col. xxj. & xxv.
ff. de v. ucap. ibi alia videre liberum erit.

*Constitutio
quæritur pos-
sessio.*

Quartò, acquiritur possessio per constitutum. nam si vendas mihi rem, 71
& constituas te illam meo possidere nomine, in me possessio eo ipso trans-
fertur: quia desinis habere animum ampliùs possidendi tuo nomine, con-
sequens est, vt desinens possidere, & mihi acquiras. l. quod meo. ff. de acqu.
possef. glol. in l. ab emptione. de pac. & in §. interdum. de rerum diuisio. in
Institut. Dyn. cons. xlvi. visa. & cons. xlix. thema. col. ij. las. cons. vj. colum. viij.
vers. j. propter constitutum. in iij. vol. & cons. cxj. in iij. vol. quod in multis
casibus limitarem, nisi Docto. Tiraquel. multa super hoc tradidisset in suo
tract. de iure constit. ad eum te nunc reiicio.

*Incapax nõ
acquirat po-
sitionem per
constitutum.*

Verùm non acquiritur possessio per constitutum, quando is esset inca- 72
pax: vt si clericus constituat se possidere beneficium nomine laici, vt docet
Anto. in ca. fi. de cau. possef. & refert do. Nico. Milis. in verb. possessio, seu
quasi. §. xl. facit c. causam. de præscr. Caro. Rui. cons. clxxij. non est dubium.
col. iij. nu. 14. in j. vol.

Et quando constituens non possedisset tempore constituti, quia tunc 73
non potuit transferre possessionem, quam non habebat. l. traditio. ff. de ac-
quirend. rerum domi. Carol. Ruin. consil. xlvi. visa. columna ij. numero 5.
in quarto volumine, & consilio liij. viso. colum. j. ibidem, vide differentiam
& nouam

& nouam declarationem, quam assignaui in ista precarij constitutione, in tract. de dona. insinuandum. art. ij. glos. iij.

- 74 Quintò, acquiritur possessio per traditionem instrumentorum. nam si instrumentum venditionis domus meae tibi donem, & tradam, possessio- nem etiam domus tradere videor. *Instrumenti traditio transferi possessione ma.* tex. in l. j. C. de don. quem text. dicit sing. Bal. in Marg. in verb. instrumentum. glos. in l. iij. ff. de acquir. pos. & in c. ij. de consuet. recti feud. Bal. in ca. j. quid sit inuestit. Porc. in §. interdum. de rer. diuisi. in Inst. quia videtur esse rei pars. l. fundi. ff. de actio. emp. † & acquisita partis possessio, in tota re acquisita videtur. d. l. iij. in princ. Iason. conf. cxj. magnificus. col. j. in iij. volum. Masuer. in eo. titu. de pos. §. item per traditionem. num. 36.
- 75 Item si quis donet, vel vendat instrumentum debiti, ipsum debitum donare, vel vendere videtur, ne actus sit inutilis, l. seruum filij. §. eum qui chirographum. de legat. iij. & qui pignori instrumentum tradit, ipsam rem in instrumento contentam in pignus concessisse videtur, l. cum constet. C. *Instrumentum donans videtur in eo contentum donare.* quæ res pigno. obliga. possunt. l. creditricem. de remis. pigno. † & creditor dans instrumentum creditori debitorem ipsum liberare videtur, l. Labeo. ff. de pact. glos. in l. j. in fi. de reb. eorum. Soc. in tract. Fallen. regul. clxxxiiij. instrumentum.
- 76 Requiritur tamen sequentia. Primò quòd vendens instrumentum receperit pretium, vel fuerit habita fides de pretio. iuxta §. venditæ. de rerum diuisi. in Institu. *Requisita in instrumentorum traditione, ut transferatur possessio.* quia non debet plus operari fictio, quam veritas. Bald. in rub. C. de contrahend. empt. q. xvj.
- 77 Item quòd instrumentum fuerit traditum, d. l. j. ibi, traditis. non sufficeret ergo, si quis donaret instrumentum emptionis, & non traderet, sed constitueret se nomine donatarij instrumentum emptionis possidere. *Nam ibi essent due fictiones, quæ de iure regulariter non concurrunt.* l. j. C. de dotis promiss. l. singularia. ff. si cer. peta. vbi Doctor.
- 78 Ad hæc quòd is qui tradit instrumentum, possideat rem in instrumento contentam. glos. in d. l. j. quia possessionem quam non haberet, non posset transferre, ergo nec fictè, per l. traditio. ff. de acquir. rer. domi. l. ij. vbi Angel. C. de acquir. pos. Alexan. conf. x. viso processu. in iij. vol.
- 79 Præterea requiritur, quòd tradat instrumentum ipsius rei, in quo continetur ius vendentem habere: secus si tradatur instrumentum contractus: vt *Instrumentum quale esse debeat, ut transferenda possessione.* vendo domum, & trado instrumentum donationis illius domus factæ quondam patri meo, ius tunc & possessionem trado: † secus si dem rem, duntaxat tradendo tibi instrumentum continens me donasse, tunc auctoritatem apprehendendi possessionem transferre videor. l. si ex stipulatione. ff. de acquir. pos. Sali. in d. l. j. per illum text. facit l. Titius. ff. de actio. empti. l. prædia. ff. de acquir. pos. Petrus de Bella pertica. quæst. cxxxviiij. de donatio.
- 80 Insuper requiritur, quòd illa instrumenta contineant res corporales, & iura illarum: diuersum est, si continerent nomina debitorum, quia tunc *Incorporatiua possessio non transferitur per instrumentum.* actionum non censeretur facta esse traditio, nec possessio debiti. Imol. per illum text. in l. vltim. ff. de don. sequitur. Vincen. Hercula. in d. l. iij. in princ. iij. To. Comment. Do. Rebuff.

prinç.col.vij.nu.18.ff.de acquir.pof.quamuis. Alex. ibidem teneat contra, ideò hoc casu requireretur celsio domini. †vnde si quis deferat instrumen- 84
tum castru empri à Titio, quo velit cogere censuales ad recognoscendum,
dixi non teneri, nisi ostendat celsionem factam per dominum, vt plene
probauit alibi. *hanc tamen celsionem in Francia non vidi requiri.*

*Mobilium & immobili-
um posses-
sio per in-
strumentum
transfertur.* Etiam requiritur secundum quosdam, quòd sit res mobilis, vel se mo- 85
uens. d.l.j. C. de dona. ibi mancipiorum. Vincen. in d.l. iij. quia cum rei mo-
bilis est vilis & abiecta possessio, l. si rem. ff. de acquir. pos. non extenditur
ad possessionem rei immobilis. † sed contrarium dicerem esse verius, quia 86
eadem est ratio in traditione instrumenti rei mobilis, quæ & immobilis, er-
go & eadem erit iuris decisio. l. illud. ff. ad legem Aquil. & ille text. loquens
in mancipiis narrat factum Lucij, de quo in superscriptione, ideò non vide-
tur se restringere ad illud factum tantum: quia natura legum est vt sint ge-
nerales, l. leges vt generales. C. de legib.

*Instrumentum
quod probet tra-
ditionem pos-
sionis.* Tamen instrumentum non probat traditionem possessionis, etiam si di- 87
catur in eo, Dedit & tradidit: nisi res esset in conspectu, quamuis instru-
menti traditio sic. l. prædia. ff. de acquir. pos. Alex. conf. x. viso. in iij. volu. &
conf. xcviij. col. j. in vij. vol. alia possunt videri in d. l. iij. per Doct.

*Præsentia
res contenta
in instru-
mento an deside-
retur.* Item requirunt quidam, quòd res in instrumento contenta sit in præ- 88
sentia. arg. l. clauibus. ff. de contrah. empt. & superius scripsi. glos. & Bal. in d.
l. j. & And. de Ifernina in c. j. quid sit inuesti.

Sed contrarium putarem verum, qui aliàs superuacua esset instrumenti 89
traditio, quia sine instrumenti traditione, si res esset in præsentia, acquire-
retur possessio: ergo nihil operaretur instrumenti traditio. & huius est sen-
tentia Alex. & alij in d. l. iij. & Soc. conf. lv. viso instrumento. col. j. in iij. vol.

*Incisio in-
strumenti
quid opere-
tur.* Adde quòd sicut per traditionem instrumenti videtur translata posses- 90
sio, ita per incisionem illius instrumenti factam de voluntate donantis, vi-
detur rursus possessio translata in primum dantem. gloss. singu. in l. ab em-
ptione. ff. de pact. quam ibi sequitur Bartol. & alij. & Ro. singu. cccxxiiij. per
traditionem. Bal. in prælud. feu. col. viij. & c. j. col. ij. quid sit inuestitura vide
iurium interpretes. in d. l. iij. & in c. ij. de consue. recti feu.

*Retentio v-
sufuctus
transfertur
possessionem.* Sextò, acquiritur possessio per retentionem vsusfructus. Nam si donem 91
Titio domum retento mihi vsufructu, Titium possessorem facio, l. quisquis.
C. de dona. facit l. si quis argentum. §. sed si quidem. ibidem. glo. in d. c. ij. de
consue. & in c. j. de consue. recti feudi.

Nam qui vult esse tantum vsufructuarius, necesse est in consequens, vt 92
proprietatem à se abiicere velit, & nomine proprietarij possidere ex man-
dato tacite à lege concessio. l. j. §. si. cum l. seq. ff. vsufruct. quemadmo. caueat.
Alex. & Iaf. in l. j. in fi. de noui oper. nunt. Alex. in l. naturaliter. in princip. de
acquiren. pos. & conf. cxviij. viso processu. col. ij. vol. ij. Dyn. conf. xlix. thema.
col. ij. Cor. conf. cxiiij. circa primum. col. j. vol. j.

*Retentio pro-
prietatis
transfertur
possessionem.* Quod est verum, quando ille qui retinuit sibi vsufructum, posside- 93
bat, alioqui non, vt docet Lanfranc. in repe. ca. quoniam. in verb. testium
depositiones. col. xxxiiij. de prob. & Chassan. in Consue. Burgun. in rubr.
des fiefz §. viij. glo. reale. Boer. in §. j. rubric. de dona. in Consue. Bitur. † vbi 94
dicit

95 dicit non procedere econtrariò, si quis retineret sibi proprietatem, quòd non videtur translata possessio vsusfructus: quia proprietatem est dignior, nec conuenit quòd vsusfructui seruiat. Sed contrà sic Bald. in dict. l. quisquis. Do-
 96 ctor. in dict. l. iij. † si tamen quis retineat sibi ius emphyteusis in aliqua re, videtur transferre directum dominium, & possessionem, vt docent Are. Ale-
 xand. in dict. l. iij. & Ias. in l. traditionibus. C. de pact. † & si contractus sit inutilis, non transfertur possessio, quia si principale non valeat, nec accessio-
 rium, l. cum principalis. ff. de regul. iur. Carol. Rui. consil. lxxix. diligenti. nume. 15. in iij. volum. Allegat Bald. in l. ex ex testamento. C. de fideicom. & in cap. ij. de feudo dato in vicem legis commissio.

*inutilis dicitur, non transfer-
tur possessio*

97 Septimò acquiritur possessio per locationem, si dem tibi domum, & eam loces mihi, transfertur possessio in te locatorem, per l. quaedam mulier. ff. de rei vendicatio. l. qui bona. in princ. & l. quamuis. §. j. & ibi Doctor. ff. de ac-
 quiren. pos. l. in rebus. & l. certè. in fine. & l. fin. de precar.

*Locatio
transfertur
possessio.*

98 Ratio est, quia conductor non potest suo nomine possidere, nec potest rem suam conducere, l. non solùm. in fin. ff. de vsucap. l. suæ rei. & l. si in em-
 ptione. §. rei suæ. ff. de contrah. empt. ergo videtur transferre possessionem in locatorem, quia tacitè videtur se constituere nomine illius possidere, ab eo conducendo: quod per familiare est vsurariis. Angel. in l. quod meo. ff. de acquir. pos. facit l. si quis conductionis. C. loca. † quod est verum, si locator sciat, alioqui in ignorantem non transfertur possessio, quia non ha-
 99 bet animum possidendi. glos. & Doct. in d. l. quaedam. & Socin. consil. xcj. Casus super quo. col. v. in iij. volum.

*Conductor
non possidet*

100 Tamen per locationem non probatur possessio in præiudicium tertij, sed aduersus conductorem tantùm, dict. l. quamuis. §. j. ff. de acquir. pos. ni-
 si locator mercedem, seu pensionem recepisset, quia tunc non est verisimi-
 le, quòd recepisset pensionem, si alius fuisset dominus. Ideò oportet quòd ille tertius hoc probet. Bat. & alij in dict. l. quamuis. & sic consuluit Soc. conf. cvj. libenti animo. colum. j. in iij. volum. dicens esse communem, & in pra-
 101 ctica seruari. † Et quod in corporalibus dicitur, idem in incorporalibus, cum sit eadem ratio. Firmat de Ripa respons. clxxv. rescript. capit. vj. duo tan-
 tum. in v. dubio. nume. 8. allegat text. in l. procuratoris. ff. de procurat. & Are. conf. xxx. viso. in colum. penult. idem docet Carolus Ruinus conf. xlvj. visa facti serie. nume. 13. in iij. volu. ac conf. clxj. præmittendum. col. iij. num. 10. in j. volu. & conf. xlvij. in causa. col. j. in iij. volum. vide conf. cxvij. ibidem.

*Locatio nò
probat pos-
sessione in
præiudicium
tertij.*

102 Octauò, acquiritur possessio etiam sine traditione, si commodatarius, depositarius, conductor, aut similis rem emat, aut alio titulo habili acqui-
 rat. §. interdum. de rerum diui. in Insti. l. quaedam. ff. de rei vendicat. l. certi-
 conditio. §. fin. vbi Bar. & alij. si certum petat. l. qua ratione. §. interdum. de
 acquir. rerum dom. l. qui saxum. de dona. glos. & Doct. in l. traditionibus. C. de pact. nisi is cui fuit vendita, non adimpleuerit contractum ex parte
 93 sua. argu. l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. empt. §. venditæ. Institù. de rerum di-
 ui. glos. in d. §. interdum.

*Commoda-
tarius, depo-
sitarius, &
cōductor e-
mentes rem
apud eos e-
xistentem.
Ignorantia
vendentis im-
pediet pos-
sessione tras-
ferri.*

103 Idem si dominus ignoraret eum, cui vendit, detentorem, nec tunc qui-

dem transfertur possessio. glos. sing. in l. quædam mulier. ff. de rei vindicat. l. ij. vbi glos. de acquirend. pos. Ias. in dict. §. si certum petat. Bald. in l. super longi. colum. penulti. C. de præscript. longi temp. facit l. non statim. ff. de pecul.

Possessio à non domino tradita, nihil operatur. Item restringi debet, quando causam à non domino habuerit, vt pote 104
si emerit à non domino, l. fin. C. de acquirend. pos. Bal. in l. alienum. C. de fur. Are. in l. traditionibus. col. j. C. de pact. quia non potest quis plus iuris transferre quàm habeat, l. traditio. ff. de acqui. rerum domi.

Societate acquiritur possessio. Nonò, acquiritur possessio in contractu societatis ex solo titulo. glos. in 105
l. j. & iij. ff. pro socio. & ibi Bartol. & alij glos. in l. j. in verb. vniuersæ. pro dete. Bar. in l. qui tibi. de hered. vend. Alexand. in l. iij. in princ. de acqui. pos. Dec. & alij in l. si socius. ff. si cert. petat. quia licet specialiter traditio non fiat, tamen tacitè censetur interuenire, l. secunda. ff. pro soc.

Incorporatum possessio non sine cessione transferitur. Quod est verum in corporalibus, secus in incorporalibus, quæ sine ces- 106
sione non transferuntur. text. in l. ea verò, & ibi Albe. ff. pro soc. ne duæ fi- ctiones ad vnum, & idem concurrant cõtra l. j. C. de dotis promif. & Bart. in l. si is qui p emptore. ff. de vfucapio. in Francia idem, vt circuitus vitetur.

Defendere recusans possessionem eam perdit. Decimò, si quis petat se in possessione rei mitti, & aduersarius præfens dicit se nolle defendere, tunc statim possessio transfertur. Bart. per illum 107
text. in l. non solùm. ij. ff. de noxa. Alexan. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damno infect. Felin. in cap. cæterum. col. penul. de iudi. Ias. in §. omnium. nu. 90. cum seq. de act. in Instit. Tamen in praxi iudex super hoc solet pronuntiare, per l. si. ff. de rei vend.

Subrogatus à Papa acquirit possessionem. Undecimò, subrogatus à Rom. pontifice in ius & possessionem alterius, sine noua apprehensione efficitur possessor. de Rota decisione v. incip. Su- 108
brogatus. vt lit. pendent. in nouis. Felyn. in rubr. de præscrip. colum. iij. versi. & ideò. glos. in regul. Cancel. xxvij. Floria. in l. seruitutes. magna. col. am. iij. ff. de seruitu.

Subrogatus nonam accipit possessionem. In regno tamen Fraciæ solet subrogatus nouam accipere possessionem, quando non erat antea possessor, vt scripsi in §. declarantes. de manda. apost. 109
in Concord. alioqui non audiretur super possessorio, quia possessio non apprehensa non solet in alium transferri, l. cum hæredes. ff. de acquirend. pos. † nisi ille, in cuius locum subrogatus est, esset possessor, & in instantia cum alio, tunc possessio sui authoris proderit subrogato, dummodò eam apprehendat, si ipse subrogatus antea non erat possessor.

Impeditus apprehendere possessionem eam tamen acquirit. Duodecimò, quando aduersarius impedit, ne quis possessionem apprehendat, in odium eius lex fingit apprehensam, & facit prohibitum posses- 110
sorem. l. cum vnus. in fin. cum l. seq. ff. de bon. autho. iud. pos. ca. contingit. de dolo. vbi Doct. sic consuluit Carolus Ruinus consil. clxj. præmittendum. colum. iij. nume. 16. in j. volum. Nam regula iuris est, quod per me non stat, mihi non est imputandum, l. in iure ciuili. ff. de regul. iur. † Sicut lex facit eum liberum cui dominus libertatem debitam iniuste denegauit, l. cum verò. §. 113
apparet. & l. si quis rogatus. ff. de fideicom. liber. l. cum inter. C. eod. l. cum Sillanianum. C. de his quib. vt indig. l. fin. ad Orfic. & l. fin. C. de liber. caus. Doct. in §. j. de ingenu. in Instit. & Ias. in l. naturalis. ff. de præscript. verb. quod

quod verum arbitraret, si autoritate iudicis missus impediretur, vt loquitur ille titulus.

113 Decimotertiò si quis adoptauerit, vel arrogauerit aliquem, aut si quis ingressus fuerit religionem, se & sua dedicat Deo. in authen. ingressi. C. de sacrosanct. eccles. Et tam adoptans quàm ecclesia acquirunt possessionem bonorum illius. l. si adoptauero. & ibi Bar. ff. de precar. & in l. cum hæredes in fin. de acquir. pos. authent. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccles. glos. in ca. si qua mulier. xix. quæst. iij. Innoc. in ca. in præsentia. de probationib. imò etiam ecclesia sine aliqua apprehensione. per text. in l. fin. C. de sacrosanct. eccles. *Ingressus religionis vel adoptioe acquiratur possessio.*

114 † Licet in hoc regno non fiat hæc tacita bonorum dedicatio, vt scripsi in proœmio Ordina. Regiar. in primo tomo.

115 Decimoquartò, si rei affigam sigillum, aut aliquod insigne, aut notam: unde si porcos vendidero tibi, & eis tu signum imponas, tunc sine alia apprehensione est tibi acquisita possessio: quia eos signando, apprehendisse eorum possessionem videris. tex. singu. in l. quòd si neque. in fin. ff. de pericu. & commod. rei ven. secundum Roma. singu. cclxxxj. & conf. cccclxxxij. super præmissis. Bal. in rub. C. de peric. & commod. rei ven. col. j. Barb. in ca. tertio loco. col. iij. de proba. & Ias. in l. traditionibus. col. ij. C. de pact. Socin. conf. lv. viso instrumento. colum. j. in iij. volum. † non procedit in vino, l. j. §. si dolium. ff. de peri. & commo. rei vend. quia magis ne summutetur, signari solet, quam vt traditum videatur, vt ibidem scribit text. *Signo quaeritur possessio.*

117 Decimoquintò, per inuestituram factam anulo, calamo, vel pileo transfertur possessio. glo. in cap. ij. de consuetu. Quod est verum, quando per traditionem rei continentis ius cohærens illi rei, quæ conceditur, vt per traditionem instrumenti continentis ius. l. j. C. de dona. vt superius scripsi, vel quando in præsentia rei fieret. capit. j. quid sit inuestitu. Innocen. in capit. in literis. de restitu. spoliato. Bal. in rub. C. de contrahen emp. quæstio. xvij. Et quando fieret inuestitura per eum, qui habet rei possessionem. † secus si per nuntium, ne plures fictiones interueniant. Panormita. & alij in capitul. ij. de consuetu. & quando esset consuetudo. dict. capit. ij. alioqui per inuestituram non transfertur possessio, sed datur potestas apprehendendi possessionem propria autoritate. Panormita. in dicto capitu. autoritate. colum. vlti. de Insti. Doct. in l. si ex stipulatione. ff. de acquir. pos. Vincen. & alij abundè in d. l. iij. ff. eo. *Inuestitura quomodo possessio acquiratur.*

119 Decimosextò in beneficiis, si quis acceperit possessionem in ecclesia, vel in domo, in qua degere solitus est curatus, tunc acquiritur possessio omnium rerum beneficij, etiam sine alia apprehensione, teste Innoc. in cap. in literis. de resti. spol. Doct. in l. iij. per illum textum. & l. cum hæredes. ff. de acquir. pos. de Rota deci. i. incip. possessor beneficij. de restitu. spol. in not. & deci. viij. de restitut. spolia. in antiquior. per Bisig. Floria. in l. seruitutes. in mag. col. iij. ff. de seruitu. quid in hæreditate & aliis rebus, vide per Doctor. in l. iij. ff. de acquirenda possessio. † Imò per tactum ostij ecclesie beneficij, vel alterius rei affixæ portæ, si non possit ingredi, tangat anulum portæ ecclesie, & ita acquiratur possessio, vt docent do. de Rota. deci. v. not. pone quòd aliquis. de cau. possessio. & propriet. in antiquis. *Beneficij possessio quomodo apprehendatur.*

quis. & deci. viij. de resti. spol. in antiquiorib. per Bisignet. vide quæ dixi superius in iij. in modo acquirendi. & abundantius in praxi benefic.

Laicus non potest inducere in possessionem beneficij.

Quod est verum, quando traditus est anulus portæ beneficalis per illum. qui potestatem habebat mittendi in possessionem, alioqui contra: teste Roma. consil. cccclxxxij. in casu. colum. j. Vnde qui sic adeptus est possessionem, potest agere possessorio, vt latè concludit Guido Papæ consil. lxxj. pro diuisione. colum. iij. versic. quintò præsuppono. Ideò vidi aliquem à possessione repulsum, qui missus fuerat in possessionem per apparitorem Regium, non habentem ad hoc potestatem.

Praxis hodierna adipiscendi possessionem beneficij.

Et solent hodie in Francia prouisi per presbyterum coram notario, & testibus adipisci possessionem per traditionem missalis, vel libri ecclesiæ, & osculum altaris & pulsus campanæ, & alia similia faciendo: & hæc procedunt, si possint ingredi ecclesiam, sin minus per pessuli tactum, vel ostij, vt dixi supra.

Presumitur possessio ex titulo.

Insuper notandum est, quòd si quis reperitur in possessione, & ignoretur ex qua causa possideat, censetur possidere ex contractu præcedente: ideò probando contractum, & suam possessionem, censetur illam ex tali titulo habuisse. glos. est singularis in l. quædam. glos. vlt. ff. de rei vendic. quam extollit Lanfranc. in repe. ca. quoniam. in verb. testium. colum. xxxiiij. de prob. & Corset. in singul. incip. possessio. & Iaf. in l. certi conditio. §. fin. colum. ij. ff. si cert. petat. † Et sic acquiritur his casibus possessio, sine apprehensione, alias regulariter sine apprehensione non acquiritur possessio, l. iij. ff. de acquir. pos. & hoc est utile, quia his casibus in hoc regno potest se dicere scilicet & possessorem, vt videtur dicere Masuer. in titu. de possessio. §. item cum quis dat. Et hæc de possessione rerum corporalium dicta sunt.

Incorporalium possessio quomodo acquiratur.

Nunc videamus quomodo acquiratur possessio in incorporalibus, quæ proprie non possidentur, sed quasi. l. seruus. §. incorporales. ff. de acquir. rer. domi. & rex. in l. ait ptator. §. j. ibi, Item ei qui per captiuitatem fundi possessionem vel vsusfructus quasi possessio. diem amisit. ex quibus. cau. maio. & Instit. de reb. corpora. & incorpo. & eadem ferme est vtilitas in quasi possessione, quæ in possessione.

Requisita tria ad acquirendum possessionem incorporalium.

Itaque tria necessaria sunt ad acquirendum possessionem in his incorporalibus. Primò requiritur scientia & patientia domini illius rei, cuius possessionem iuris acquirere volo, vel scientia illius exigitur, qui posset expressè seruitutem constituere. l. penult. ff. de serui. l. iij. §. dare. de vsufruct. l. j. in fin. de seruitu. rustico. prædio. l. ij. C. de seruit. & aqua. † vbi Bart. instruit pragmaticos, vt articulum faciant de scientia, & patientia, quæ probentur. Sequitur Panor. consil. xvij. in causa col. penult. in ij. volum. & consil. xxij. ibidem. Caro. Ruinus consil. clxij. Iesu Christi. col. ij. in v. volum.

Et si sint plures domini, requiritur scientia omnium, & patientia: teste Flor. per illum text. in l. si communem. ff. quemadmo. serui. amit. & ignorantia vnus prodest omnibus æquè possidentibus, nisi iura sint diuersa, & separata. Flor. in l. per fundum. ff. de serui. rusti. præd.

Scientia domini an præsumatur.

An præsumatur domini scientia? Resp. arbitrabitur bonus iudex de actu multiplicatione, & qualitate ipsorum, & ex aliis circumstantiis, teste Inno. in c. bonæ

capit. bonæ. ij. colum. j. de postu. præla. & Panor. in cap. cùm ecclesia. de cau. posses. colum. iij. Nicol. de Milis. in verb. possessio. §. lvij. & in deci. Neapol. quæst. lxxvij. super causa.

130 Et in præscriptione vectigalis cuius scientia requiritur, scribit Bartol. & Ludouic. Roma. in l. si publicanus. in fin. ff. de publica. & Doct. in cap. super. §. fin. de verbor. signific. & Panor. in consil. xvij. ac Caro. Ruinus, consilio clxxij. viso processu. colum. iij. num. 9. in iij. volum. & Ias. consilio lxxxj. videretur. colum. ij. in iij. volumi.

131 Et in præscribendo mero Imperio, vel mixto, cuius scientia & patientia interuenire debeat, docet Ias. & alij in l. imperium. colum. ix. nume. 21. ff. de iurisd. omn. iudic.

132 Et an vsufructuarij vel domini, vide Nicol. de Milis. in verb. possessio. §. lxj. & sequent.

133 Ex quo inferitur, quòd si fiat præsentatio ignorante vero patrono, non acquiritur quasi possessio præsentandi, vt consuluit Calder. consil. vlt. ru. de caus. posses. Doct. in capit. consultationibus. de iure patro.

*Per præsen-
tatione igno-
rante patro-
no factam
non acqui-
ritur quasi
possessio.*

134 Secundò, quòd si Abbas, vel alius conferat beneficia, ad collationem episcopi, vel alterius spectantia eo ignorante, & inscio, non acquirit quasi possessionem conferendi: vt docet Innoc. in ca. ij. col. iij. de in integ. restit. vt plenius dicam in praxi benefic.

135 Tertiò, si quis vtatur seruitute eundi, vel alia, per fundum meum me absente & ignorante, non acquirit quasi possessionem seruitutis, l. ij. C. de serui. & aqua. & idem in aliis dicas.

136 Ratio est, quia in his incorporalibus patientia pro traditione habetur cùm alioqui res non possit tradi, l. penult. ff. de ser. l. datio. §. si iter. de act. empt. Bar. & alij. in l. seruitutes. de serui. & in l. ij. C. illo titu.

137 Et patientia non potest esse sine scientia, vt patet, ergo vtrumque interuenire necesse est. docet Alexand. in disput. incip. Sigismundus. in ij. dubio. colum. xxxij. Doct. in §. æquè. de actio. in Instit.

138 Et sic scientia & patientia possessoris rei non sufficeret, sed requiritur patientia domini. glos. & Paul. in l. j. C. de seruit. & aqua. Socin. consil. clxxxvij. in controuersia. volum. viij. in ij. volum.

*Scientia &
patientia cui-
us requiratur.*

139 Nec sufficeret scientia & patientia conductoris, l. quamuis. §. si conductor. ff. de acquir. poss. Ioan. Franc. in tract. præscrip. in ij. parte. iij. partis. quæstio. j. col. xij. in addi. Carol. Ruinus, consil. clxij. colum. ij. nume. 7. in v. volu. Sed requiritur scientia & patientia eius, qui posset constitueret seruitutem, vel illud ius, de quo quæritur, vt ibi.

140 Limita quando aduersarius non possideret rem, sed possessio esset vacans, teste Inno. in ca. bonæ. ij. col. j. de postu. præla. Flo. & Paul. in l. seruitutes. mag. colum. vj. & ff. de serui. & l. si communem. quemad. ser. amit. quia nullum videtur domino fieri præiudicium, cùm ipse non possideat: & sic non requiritur scientia, nec patientia alicuius isto casu.

*Scientia &
patientia in
quibus casibus
non requiratur.*

141 Quod intellige verum in iuribus priuatorum, sed in iuribus ecclesiarum requiritur scientia custodis, vel superioris, ad quem spectat concessio iuris: teste Ioan. Francisc. in tract. præscript. in secunda parte. iij. partis, quæ

quæstio. j. colum. xij. in additio.

Secundò, non procedit in iuribus, quæ sola non videnti negligentia præscribuntur, vt ius libertatis, quod fauorabile est, l. si partem. §. si per fundum. ff. quemadmod. serui. amit. vbi ius seruitutis amittitur per non vsum longi temporis absque scientia & patientia. gloss. in l. si sic. ibidem. Ioan. Fran. in iij. parte iij. partis q. iij. colum. xxvj. & col. xiiij.

Tertiò restringe in seruitutibus habentibus causam discontinuam, in quibus quantum ad interdictum de itinere actûque priuato, non requiritur scientia, sed sufficit solus vsus. Bart. in l. j. §. hoc interdicto. colum. iij. de iti. actûq; priuato. † tamen quoad præscriptionem seruitutis requireretur scientia, secundum eundem Bar. in d. l. ij. C. de serui. & aqua. Anto. Butr. in capit. peruenit. colum. vj. de censib.

Quintò non habet locum, quando possidens habuisset titulum, tunc non requiritur alia patientia: nam ex illo titulo traditio censetur facta, l. si ego. ibi, per traditionem constituentis. ff. de publicia. & l. iij. §. dare de vsufruct. Cæpo. in cap. xx. versicu. secundò fallit. Paul. in l. seruitutes. in magna. ff. de seruitu.

Etiã si haberet titulum à tertio domino, quod sufficit, per l. si ego. §. j. ff. de public. in rem actio. Alberi. in l. ij. facit text. in l. vlti. in fin. ibi, vt bono initio. C. de præscript. long. tempo. Ias. in l. naturaliter. in princip. colum. fin. de acquir. posses.

Sextò fallit, quando quis possedisset longissimo tempore xxx. vel xl. annorum. quantum enim operatur titulus, vt possim præscribere aduersario ignorante, tantum operatur longissimum tempus, quando titulus non interuenit. teste Paul. in l. ij. C. de seruit. & aqua. Capol. refert in capit. xx. in iij. parte, requisito. iij.

Quod intelligerem verum, quando ageretur de tanto tempore, cuius initij memoria non est in contrariû, per l. iij. §. ductus aquæ. ff. de aqua quotid. Alioqui contrà teste Alexand. consil. vj. viso. col. ij. volum. j. Felyn. in capit. de quarta. colum. penult. de præscript. Ias. in l. imperium. col. ix. & sequ. nu. 12. ff. de iurisdic. om. iud. in illis iuribus in quibus hoc tempus necessarium est, alioquin sufficeret longissimum tempus. vt ibidem.

Septimò vitiabitur regula, quando dominus non haberet potestatem tradendi, vt pote quia est pupillus, vel furiosus, tunc ipsorum scientia non habetur pro traditione, nec plus potest fictio operari, quàm veritas, l. qui ad certum. ff. loc. Floria. in l. seruitutes. col. xj. ff. de serui.

Octauò limita, vt docet Ioan. Franc. in tract. de præscript. in secunda parte, quartæ partis. quæstio. j.

*Exercitium
in acquirenda
seruitute
incorpora-
lium requi-
ritur.*

Secundò, ad quærendam possessionem rerum incorporalium requiritur exercitium, seu factum, l. si partem. §. j. ff. quemadmo. serui. amit. l. arboribus. §. de illo. de vsufruct.

Nam sicut in corporalibus non aquiritur possessio sine apprehensione. l. iij. ff. de acquir. poss. Ita nec in incorporalibus sine vsu, & exercitio, quod loco apprehensionis habetur. no. in cap. cum ecclesia. de caus. poss.

Ideò si velim probare me esse in possessione accipiendi ligna ex nemoribus

moribus Regiis, oportet quòd probem me alias accepisse: alioqui possessio non probatur.

154 Ex quo infertur, quòd si Rex concedat alicui merum imperium, & mixtum cum iurisdictione in aliquo castro, non acquiratur quasi possessio illius iurisdictionis, nisi ille iurisdictionis aliquos actus exercuerit: vt docet Inn. in cap. olim iij. de resti. spoli. & Doct. in l. imperium. ff. de iurisdic. om. iudi. Bal. in tract. de pace. Constan. in verb. amplius consueuerunt. facit l. vna est via. ff. de serui. rusti. praedio.

Iurisdictione concessa requirit aliquod exercitium.

155 Secundo, si quis concedat mihi seruitutem eundi per suum fundum, non acquiram illius seruitutis quasi possessionem, si nunquam iuerim. & idem in similibus noct. in l. si partem. §. j. quemadmo. serui. amittant. & l. j. §. j. ff. de itinere actusque priuat. Imò amittetur seruitus imposita sicut priuilegium de faciendo, si nihil factum fuerit, l. j. ff. de nundinis.

156 Limitatur quando quis haberet titulum, quia tunc vnum exercendo actum, & in vna specie, acquirat quasi possessionem alterius speciei, in qua nullum actum exercuit. c. cum in tua. de decim. Inn. in cap. dilectus. de capell. monach. Bar. & Ias. in l. iij. in prin. col. penul. & seq. ff. de acqui. pos. & Bar. in l. j. §. si quis. j. in fi. de itinere actusque priuato. Albe. Brunus in consi. xcij. in causa. col. iij. in mater. feuda. facit tex. in l. si stillicidium. §. fin. ff. quemadmodum serui. amittant. Ias. in l. imperium. col. x. ver. tertio circa praedicta.

157 ff. de iurisdic. om. iud. † Vnde si dominus suspenderit vnum latronem, acquirat quasi possessionem ad comburendum haereticos, & ad aliam iurisdictionis speciem, secundum eos. † Item restringe in iuribus incorporalibus, in

158 quibus nihil fit, aut immittitur in rem alterius, tunc in istis sufficit contradictio sine alio exercitio, vt ad acquirendum quasi possessionem altius non tollendi, sufficit quòd dixerim vicino, ne altius tollat, & illi prohibuerim, & illi prohibitioni acquieuerit. gl. in l. qui luminibus. ff. de seruit. vrbano. praedio. l. prima. C. de seruitu. & aqua. Barto. in l. sicuti. §. sed si quaeratur. ff. si seruitu. vendice.

Contradictio quando sufficiat.

159 Et sic audiui pronuntiarum contra aliquem, qui longo tempore non soluerat vectigal, & quando ab eo fuit petitum, impetrauit manutenentiae literas, dicens se esse in quasi possessione non soluendi. † Sed hoc non est verum, quia ante contradictionem non acquiratur illa quasi possessio, & ipse nunquam contradixerat, vt fatebatur: ergo non debebat manuteneri, vt inferius dicetur.

161 Tercio requiritur, quòd exercens actum, intendat vti iure suo, per l. si ff. quemadmo. serui. amitt. Inn. in c. bonae. ij. de postu. praelato. l. j. §. Aristo. ff. de aqua quoti. & aestiua. ibi, qui se putat suo iure vti, non eum qui scit nullum ius se habere,

Iure suo in incorporalibus utendum est.

162 Vnde qui transiit per fundum alterius, putans ibi esse viam publicam, non acquirat ius itineris, nec quasi possessionem illius. ff. quemad. ser. amitt. d. l. si. vbi Doct. Fely. in d. c. quarta. col. xiiij. de praescri. vers. limita etiam.

163 † Sed malefidelis possessor ius itineris retinet, l. licet. ff. quemad. serui. amitt. quia facilius conseruatur, quam acquiratur quasi possessio: vt probatur in l.

patre. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris.

Ratio est, quia sicut in corporalibus requiritur animus & corpus, ut superius dixi, ita & in incorporalibus requiritur animus possidendi, qui dicitur quando suo iure quis actum facit.

Iure facultatis & amicitiae non acquiritur possessio.

Et per hoc infertur, quod per actus, qui fiunt iure facultatis, vel amicitiae, nunquam acquiritur quasi possessio iurium incorporalium. l. fluminum. §. item videamus. & l. Proculus. ff. de dam. infec. l. j. §. denique & l. si in meo fundo. de aqua pluvia arcenda, l. viam. ff. de via publica. l. qui iure. & l. generaliter. de acqui. posses.

Et sic perperam videntur haec sensisse Doct. dicentes debere interuenire animum acquirendi, quia loquuntur contra illa iura, quod quis debet uti iure suo: in quibus non dicitur, quod quis debeat acquirere iure suo, nec animum acquirendi habere, sed suo iure facere. † Ideo debemus intelligere iure suo facere, quando facit eo animo, ut possideat. l. qui iure. ff. de acqui. posses. & sic sua potestate, autoritate, & facultate, ut testatur Budæ. in l. usufructuarius. ff. de usufructu.

Etiam dicimus iure suo, id est, ac si spectaret ad eum, qui utitur, & sic iure suo tanquam habens ius hoc faciendi. Phrases huius verbi, suo iure, meo iure, & tuo iure, scripsi in l. verbis legis. ff. de verb. signifi.

Quomodo cognoscitur quod actus fiat suo iure.

Quomodo noscatur quod actus fiat iure suo? Respon. super hoc faciendi sunt tres casus. Primus est, per actus, qui fiunt ex gratia, vel familiaritate nunquam acquiritur quasi possessio incorporalium, nec dicitur quis iure suo facere, quia non eo animo ingressus est, ut possideat, l. qui iure. ff. de acqui. posses. c. bonæ. ij. de postul. prælator.

Caponum solvens par longo tempore non astringitur ad constituendum.

Ex hoc infertur, quod si rusticus dederit aduocato, vel alteri, vnum par caponum per triginta annos, & postea cessauerit, cogi non potest: quia amicitiae causa hoc censetur fecisse. glos. vlti. in l. solent. ff. de offic. proconsul. Bar. in l. cum de in rem verso, colum. pe. ff. de vsur. Roma. in Lauus. ff. de pact. Butr. & Panormi. in c. peruenit. de censib. & Felin. in c. de quarta. de præscrip.

Intellige ut per Alex. consi. cxxiiij. super primo. in iiij. vol. & Socy. consi. cxxxj. in præsent. col. j. vol. j.

Primogeniti iura non acquiruntur fratribus.

Secundo infertur, quod si mortuo nobili, castrum pertineat de consuetudine ad primogenitum, qui in eo habitauit cum suis fratribus per triginta annos, & hi simul ponebant officiales, & iurisdictionem exercebant, si postea fiat diuisio, non poterunt fratres dicere se acquisiuisse super his possessionem, vel aliquod ius, quia frater primogenitus hoc passus fuit causa fraternitatis & communionis. & ita dicit se consuliisse Paul. in l. qui iure. ff. de acquiren. posses. quem sequitur Masuer. in rubr. de possesso. §. item soror.

Tertio si frater maior natu, vel socius administrauerit res communes longo tempore, non acquirit quasi possessionem, quia iure familiaritatis & amicitiae fecisse censetur. Bar. & alij in d. l. qui iure. Alber. Brunus in consi. xciiij. in causa. colum. ij. in mater. feud.

Quarto

174 Quartò infertur, quod si amicus fuerit in domo alterius amici hospita- *Amicus ho-
spitatuscum
amico longo
tempore non
acquirit pos-
sessionem.*
tus per xxx. aut xl. annos, non videtur acquisita quasi possessio hospitato,
quia hoc non fecit iure suo, sed iure cuiusdam amicitiae & familiaritatis, &
sic animus deest vtendi, & acquirendi. l. & habet. §. hospites. ff. de precat. l.
si mulieri. quibus modis vsusfruc. amittat. Ioan. Fabri. in §. æquè. col. vij. In-
stitu. de actio. Floria in l. seruitutes. in magna, col. vij. de seruitu. Io. Maria. in
l. si certis annis. in fi. C. de pact. Car. conf. xxxviii. dominus Comes. Ancha,
conf. clvij. summæ prudentiæ. in fin.

175 Quintò, si quis solitus sit ire ad vineas alterius causa comedendi race-
mos, non acquiritur quasi possessio, quia iure familiaritatis fit, vt sunt soliti
clerici sancti Mauricij Viënæ ire die sancti Symphoriani, vt testatur Guido
Papæ in statuto, si quis per literas. in verb. vel quasi possessione. in fi. vbi li-
mitat, quando longissimo tempore, nisi appareret de protestatione, vt ibi.
sed ego puto etiam quòd longissimo tempore vix ius acquiritur.

176 Sextò, si nobilis fuerit tractari solitus die festo in domo presbyterali cu- *Curatus fe-
sto die paro-
chia non ten-
netur nobi-
les vel alios
hospitio re-
cipere.*
rati per xl. annos, si postea alius curatus nolit illum recipere, non poterit
cogi: nam hoc fuit ratione amicitiae & familiaritatis, vt vidi, nec iste nobilis
poterit remedium possessorium adducere contra curatum. Caro. Ruin.
conf. v. viso processu. col. vj. num. 13. in iij. vol.

177 Secundus casus est, per actus, qui iure facultatis fiunt, nulla acquiritur *Actus iure
facultatis
non præbent
possessionem.*
quasi possessio. l. fluminum. §. fin. & l. Proculus. ff. de damn. infecto. Ias. in l.
quominus. col. v. in j. quæst. Bar. ff. de fluminib.

178 Ex quo infertur, quòd si quidam accesserint ad coquendum panem ad *Coquere pa-
nem in suo
furno nobi-
lis cogere nõ
potest aliõ.*
furnum alicuius, etiam per centum annos, non per hoc est acquisita quasi
possessio illi, vt cogere eos possit ad coquendum in suo furno, nec ad pro-
hibendum alium facere furnum, vt docet Petrus Iacobi. in sua practica.
titul. libellus super furno. colum. iij. & sequen. Ioan. Fabri, & alij in d. æquè.
colum. vj. Institu. de actio Panorm. in capitul. ex parte. colum. ij. de conces.
præben. & in ca. suam. de Simo. Cæpol. in tract. de seruitu. urbano. prædior.
capitul. v. rubric. de furno. Guido Papæ in decisione. Delph. quæst. ccxcviii.
vtrum.

179 Vbi dicit quemlibet posse furnum facere in sua domo quamuis Bartol.
ibidem alium habeat, nisi ipse priuilegium haberet, & sequitur Ias. consilio.
clxj. in causa. in ij. vol. idem dicens in torculari.

180 Secundò, si quis iuerit ad molendinum alterius per longissimum etiam *De molen-
dino.*
tempus, tamen non poterit cogi ad molendum in prædicto molendino,
quin possit ad aliud accedere, nec per hoc tempus quo accessit, acquisita
est quasi possessio, teste Bal. in l. j. colum. ij. C. de seruitut. & aqua. & consilio
ccccx. quæritur. in v. vol. Pan. in c. quòd translationem. col. ij. de offic. lega. &
in c. Abbate sancti. de verb. signific. Iacob. à Sancto Georg. in tract. feudor.
in verb. & cum molendinis. col. iij.

181 Tertiò, quamuis ab vno lanione & macellario quis longissimo tempore *De macel-
laris.*
carnes emerit, non tamen potest cogi ab illo emere, quin ab alio possit,
nec quæsitum est aliquod ius illi cogendi huiusmodi emptorem, capitul.

significante. de appel. & ibi Docto.

De religio-
si solita e-
leemosynam
accipere.

Ex usu hau-
riendi aqua
ex puteo, an
acquiratur
possessio.

Venandi
possessio an
prohiberi
possit cu pi-
scatione.

Quartò, religiosi non est acquisita quasi possessio ex eo, quòd soliti sunt recipere eleemosynas per centum annos ab aliquibus, vt docet Bald. confi. cclxxvij. in quadam. in ij. parte.

Quintò, non est quasi possessio acquisita vicinis alicuius putei ad hau- riendum aquam, licet longissimo tempore hoc eis permiserit dominus putei, quia hoc iure facultatis factum extitit, de Ripa in ca. cum ecclesia. col. ix. de caus. posses. vbi idem etiam dicit in Tabernatio.

Sextò, nunquam acquiritur quasi possessio in his, nisi à die prohibitio- nis: vnde si populus de Balbanicis non exercuerit venationem, aut pisca- tionem longissimo tempore, tamen Baro non poterit eum prohibere vena- ri, piscariue, cum sit de iure gentium, nisi aliquoties volentes venari, pro- hibuerit, & ipsi acquieuerint dictæ prohibitioni.

Ideo dixi quod si in die festo S. Iuliani fiat prohibitio solita, ne venetur, & ipsi se opponant, non acquiritur quasi possessio Baroni. probat text. in l. iniuriarum. in fi. cum l. sequen. ff. de iniur. & Deci. confi. cxxvij. in causa. col. j. & Iaco. in tract. de feu. in verb. & cum venationibus. colum. ij. & in verb. & piscationibus. in fin. quia natura istorum actum consistit in actu prohi- bitiuo. Bald. in l. j. C. de serui. & aqua. facit gloss. in l. qui luminibus. de ser- ui. urbano. prædio. Alberi. Brunus. consil. xxxv. in causa. col. ij. ac consil. xcix. in causa, in materia feud.

Nisi ille qui facit actum, declarauerit se illum facere iure suo, tunc per vnum actum acquireretur quasi possessio. Alex. confi. vlti. consideratis. in fin. vol. j. Deci. confi. ccxv. in causa. colum. penult. als cons. 214.

Idem si quis haberet priuilegium hoc faciendi, consuluit Ias. confi. clxj. in causa. colum. in iij. in primo volumi. dicam in titulo *des chasses*, in Ordina. reg.

Tertius casus per vnicum actum, qui non solet fieri, nisi à possessori- bus eius iuris, acquiritur quasi possessio, quia suo iure tunc censetur is fa- cere, vt præsentare ad ecclesiam vacantem vel conferre, hoc non solet fie- ri, nisi quis ius habeat. c. consultationibus. de iure patro. capi. cum ecclesia.

att³ de cau. pos. Bal. confi. xxxij. quidam nobilis. in fi. in j. vol. Feder. confi. ccxxx- iij. super primo. Panor. confi. liij. casus contingentia. in j. vol. Roma. consil. cccxj. in casu. in fin. Barba. confi. lxvij. illud. in iij. volu. Socin. confi. cclvij. in causa vicariæ. colum. j. cum seq. in ij. vol. Deci. consil. cxxvj. in causa. & confi. seq. ac confi. cxxxiiij. viso puncto. Rochus de Curte in tracta. de iure parro. in verb. competens. q. xv. & seq. Ioan. de Selua. in tractat. de benefi. in ij. par- te. quæstio. vij.

Collatio vel presentatio sine effectu nihil prodest. Item si semel interfuerit electioni Episcopi. per hoc enim acquiritur quasi possessio eligendi. capitul. querelam. de electi. capitul. cum ecclesia. de causa posses. capitul. dilecto. de præbendis Doctores. in capitul. bonæ. ij. de postul. prælator.

Quod est verum, quando is cui collatum est beneficium, vel præsen- tatus gauisus est eo beneficio illo iure, & sic habuit effectum. Docto. in c. 190. cum

cum de beneficio. de præb. in vj. & in c. dilecto. Bar. in l. j. §. hoc interdicto. ff. de aci. actu. priu. l. j. §. quæsitum. de aqu. quo. & æsti. Doc. in c. cum olim. de caul. posse. Barb. conf. lxxvij. illud. in fi. vol. iij. alioqui nihil proderit illa collatio vel præsentatio, quæ non habuit effectum: vt dicam in praxi benefi.

191 Et per immisionem vnus tigni in parietem tuum acquiritur quasi possessio seruitutis tigni, quia non solet fieri nisi ab habentibus ius. l. ficuti. §. sed si quærat. ff. si seruit. vendic.

192 Nisi ille actus fieret ex gratia & permissione, vt pulchrè tradit Barba. conf. lxxvij. illud in medium. col. vlt. in iij. vol.

193 Quartus casus, quando actus potest fieri tam per modum facultatis vel amicitia, quam iure suo, tunc plures actus requiruntur, qui facultatis vel amicitia excludant præsumptionem. §. si verò. ibi, bis vel ter. quid sit inuestitu. l. j. §. hoc interdicto. vbi Bar. ff. de itine. l. vt primum. de serui. vt pote ire per fundum vicini potest fieri per viam facultatis, si via publica sit destructa. l. si locus. §. j. ff. quemadmodum ser. ami. aliquando iure suo, vt quando seruitus est imposita. l. j. ff. de serui. rusti. præd. Floria. in l. si sic. quemadmodum serui. amit.

Actus qui iure facultatis & iure suo fieri possunt.

194 Et bonus iudex considerare hoc habet habita frequentia actuum, qualitate, & coniecturis, vt docet Ioan. Fab. in d. §. æquè. col. vij. de actio. instit. & Pan. in c. cum ecclesia. col. iij. de causa poss. & proprie.

195 Intellige quòd in quibus casibus ex vnico actu queritur quasi possessio, non censetur tamen acquisita quoad alios actus diuersæ species: vnde acquisito iure præsentandi non censetur acquisitus actus eligendi, vel alius, cum ista sint diuersa. c. cum illis. §. cum autem. de præben. in vj. *quia tantum præscriptum, quantum possessum, & non ultra.* Bart. in l. cum de in rem verso. col. vlt. ff. de vsur. c. fi. de offi. Arch. c. cum in tua. & ibi Pan. in ij. notab. de dec. & in c. dilectus. de capel. monach.

Possessio in vno non requiritur in alio.

196 Si tamen nullus possideret, ex vnico actu acquiritur quasi possessio in aliis actibus etiam diuersis. c. j. secundum vnum intellectum. de relig. domibus. Flor. in l. seruitutes. magna. col. vj. ff. de serui. Roch. Curtius in tract. iuris patronatus. in verb. competens. q. xv.

197 Secundò limitetis, quando exercens actum haberet titulum, vt pote, si à Rege fuerit castrum donatum cum mero, misto imperio, & iurisdictione, si exercuit iurisdictionem in vno actu, acquirit quasi possessionem in aliis, etiam in quibus nullum habuit exercitium. l. arboribus. §. de illo. vbi Bar. ff. de vsufu. Soc. conf. clvij. abundè. col. penul. in ij. vol. & conf. clxxxvij. col. vj. ibidem. Purpurat. in l. imperium. nu. 46. vers. secundò limitetis. ff. de iurisdic. om. iudic. & superius scripsi.

De iurisdic. et iurisdictione acquirenda in aliis speciebus, quam vsus fuerit.

198 Tertiò ad alias personas etiam extendetur hæc concessio: vnde si Rex concesserit nobili vt vectigal exigere possit à transeuntibus, si quisquam de nouo veniat, & transeat, ab eo vectigal exigere poterit. Bal. in l. si quis diurno. ff. si serui. vendi. Cuma. conf. clvij. visis. in fi. & Deci. consilio. ccxv. in causa. col. xxxij. Iaf. in l. iij. §. fi. de acquir. pos. † vide quinque declarationes

199 per Feli. in c. auditis. col. vj. de præscrip.

possessio quo
 magis nobis
 queratur
 per alios.

Postremò videndum est, quomodo nobis queratur possessio per alios, & in hoc faciendi sunt duo casus. Primus, aut queritur per illos, qui non sunt in potestate, aut per illos, qui in nostra potestate sunt.

Procurator
 domino pos-
 sessionem ac-
 quirat.

Primo casu per liberam personam acquiritur nobis possessio, si ipsa 201
 mandatum acquirendi habeat, & nostro acquirat nomine, vt procurator
 l. j. §. per procuratorem. ff. de acqui. pos. l. quod meo. ibidem. Bar. in l. j. §. nun-
 tiatio. col. ij. cum sequen. ff. de noui ope. nuntia. l. qui mihi donatum. colum.
 vlti. de donatio.

Si autem mandatum non habeat acquirendi, vt negotiorum gestor, no- 202
 tarius, nuntius, & alij: tamen mihi acquirere possessionem possunt, si illam
 nomine meo apprehendant, & ego postea ratum habeam, l. communis ser-
 uus. §. j. ff. de acqui. pos. l. si procurator. j. ff. de acqui. reru. domi. l. solutum. §.
 per liberam. de pigno. actio. Fulg. confi. ccxxxij. in proposita. col. j.

Vnde si nuntius adquisierit possessionem nomine Titij, & non appareat 203
 de ratificatione illius, hæredes eo mortuo non erunt possessores. quod est
 notandum, vt consuluit Decius confi. ccxxvj. magister Ioannes. colum. ij. &
 Bolog. confi. xxxix. idcirco. col. ij. & sequent. vide Guidonem Papæ limitan-
 tem in confi. xiiij. in causa domini. & Bal. confi. ccxxxvij. licet sint diuersæ. in
 v. vol. Doct. in l. j. C. per quas perso.

Requiritur etiam quòd apprehensa fuerit, & quæ sita possessio nomine 204
 meo: alias non possum habere ratu, quod nomine meo non est gestum. reg.
 ratu. de reg. iur. in vj. l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de neg. gest. gl. in c. mulieres.
 de sentent. excommunic. Ias. in l. prætor. §. hoc interdictum. ff. de noui oper.
 nuntia.

Et sic oportet vel probare mandatū, vel quòd nomine meo adquisierit 205
 & quòd ego postea approbauerim, & ratam illam habuerim acquisitio-
 nem. per gl. in l. j. §. sed & si. vbi gl. ff. de vi & vi arma. Docto. in d. l. commu-
 nis seruus. in fin. de acqui. pos.

Cessio procu-
 ratoris non
 requiritur
 hodie.

Item requiritur cessio procuratoris, l. possessio. §. final. ff. de acquirenda 206
 possessio. Iason limitat in l. nam & postea. in §. iusiurandum. ff. de iureiu-
 rand. hodie in hoc regno non curamus de huiusmodi cessione, sed sine illa solemus
 agere in forensi iudicio post procuratoris acquisitionem.

Filius fami-
 liæ et seruus pa-
 tri & domi-
 no possessio-
 nem acqui-
 runt.

Secundus casus est in possessione querenda per illos, qui sunt in po- 207
 testate nostra: & in hoc dicendum est, quòd per seruum, monachum, vel
 filium familiæ, acquiritur domino, Abbati, aut patri ex causa peculiari
 etiam ignorantibus: quod prodest ad vsucapionem, l. j. §. item acquiri-
 mus. cum §. sequenti. & l. quicquid. & l. peregrè. §. quæsitum. ff. de acqui-
 renda possessione. * Quia voluntate nostra intelliguntur possidere, cum 208
 eis peculium habere permiserimus, d. §. item acquirimus. capit. bonæ. & ibi
 Decius. de appellationib. Ioan. Crotus in repetitio. l. si is qui pro empto-
 re. colum. xxij. de vsucapio. ff.

Si tamen habuerint animum acquirendi possessionem patri, vel alte- 209
 ri, alioqui non, d. l. j. §. hæc quæ de seruis. & ibi plenè Alex. & alij.

Idem si ipse pater, vel alius habuerit animum acquirendi per filium,
 vel alium 210

vel alium, alioqui non quæretur. l. quemadmodum. ff. de acquir. poss. & d. §. hæc quæ de seruis.

211 Quod intelligendum est si iustè filius, vel seruus acquirat, per l. quod seruus. ff. de acquir. poss. l. Pomponius. in fi. ibidem. quia iniquissimum est patrem vel dominum ex iniusta causa locupletari. l. iij. §. ex furtiua. ff. de pecul. quia illud generale mandatum, quod tacitè à iure habet acquirendi ex re peculiari, non extenditur ad illicita. l. si procurator. ff. de condict. indebi. l. si pater. quæ in fraud. credit. Ias. in l. videamus. ij. notab. ff. de iureiuran.

Iniuste acquiri nõ debet.

212 Item præter etiam rem peculiarem per filium & alios subiectos acquirimus possessionem etiam ignorantes. l. si seruus. ff. de preca. & l. j. §. hæc quæ de seruis. ff. de acquir. poss. † Quod est verum, si nomine nostro acquirunt, & ex causa, sed hoc casu sola possessio nobis acquiritur, non vsucapio, nisi sciuerimus, & voluerimus præscribere: sed ex re peculiari etiam nobis ignorantibus acquiritur vsucapio. gl. in l. j. C. de acquir. poss. & hæc possessio plurimum habet iuris, vt scribit gl. in c. cum nostris. de concess. præben.

214 Omnis autem possessoria materia ad tria interdicta redigitur, videlicet ad interdictum adipiscendæ possessionis, retinendæ, & recuperandæ: vt in §. sequens. de interdict. in Instit.

Tria sunt potissima interdicta.

215 Interdictum adipiscendæ possessionis datur ad acquirendum possessionem de nouo, quam aliquis antea non habuerat. §. adipiscendæ. de interdic. in Instit.

216 Et quãuis possessio possit acquiri per interdicta, acquiritur tamen etiam per legem ciuilem, & sic per edictum diui Adriani, & alias plerasque leges.

217 Vnde in patria iuris scripti si hæres institutus velit acquirere possessionem hæreditatis, aget remedio l. fi. C. de edicto diui Adria. tollen. vbi institutus in testamento non raso, nec cancellato debet mitti in possessionem

Praxis l. fi. C. de edicto diui Adria.

218 bonorum, quorum est hæres. † Idem in interdicto quorum bonorum, & legatorum, l. j. ff. quorum bon. & lega. declarat Pan. in c. pastoralis num. 11. & seq. de caus. pos. quamuis de consuetudine generali Regni Franciæ mortuus saisiat viuum, & sic hæres eam acquirat consuetudinario iure, & potest agere interdicto vt i possidetis: vt inferius dicitur art. ix.

219 Etiam hæc acquisitio possessionis, & interdictum acquirendæ locum habent in beneficiis, teste Io. Fab. in d. §. sequens. de interdict. in Institut. & Pan. in d. c. pastoralis. num. 14.

220 Nam quamuis possessio verbalis fuerit per archidiaconum data, inducendo in possessionem institutum: iuxta c. ad hæc. de offic. archi. vel per alium, vt in c. autoritate. de instit. tamen oportet corporalem & naturalem cum effectu habere, in quibus opus erit interdicto adipiscendæ, sicut dicitur de saisito, qui potest agere remedio l. fi. C. de edict. diui Adria. tollen. Pau. & Alexand. in l. si forori. C. de iure delib. & suus petit fideicommissum confirmari immiffione, l. apud Iulianum. §. idem Iulianus. ff. ad Trebel.

221 Ergo acquiritur possessio tam per interdicta, quàm per leges ciuiles, vt si quis rem vacantem apprehendat, §. feræ. & §. nullius. de rer. diuisi. in Institut. & §. hoc amplius. ibidem. l. j. ff. pro derelict. l. qui agros. C. de

Possessio per leges ciuiles ac prætorias acquiritur.

omni agro desert. lib. xj. l. fi. ff. de rei vendi. Et retinetur quoque per leges: vt per nuntiationem noui operis. l. de pupillo. §. meminisse. & in l. prætor. ff. de noui oper. nuntiat. dicam inferiùs artic. ij.

Necnon recuperatur possessio tam per leges, quàm per interdicta, per l. 222 indebiti. §. sed si nummi. ff. de condi. indebit. l. extat. ff. quod met. causa. l. si me. de rebus credit. l. j. §. si vir. de acquir. possess. l. & ideò in fi. de condi. fur. l. j. cum l. seq. de tritica. cum aliis multis.

Et licet Doct. ista confundant putantes per interdicta solùm possessio- 223 nem adipisci, retineri, vel recuperari, præcesserunt tamen remedia ciuilia ad hæc tendentia secundum varia tempora, quæ diuersum agendi modum, & tempus præstituerunt: vt dicam in gl. ij. arti. ij. infra eo. his nunc contentus ero, alia suo loco reseruans.

CHARLES vij. Artic. Lxx. des premieres.

Articu-
lus pri-
mus.

ITEM, & pource que plusieurs grands fraudes & abus se commettent de iour en iour es causes de complaints en matiere de saisine, & de nouuelleté, & que souuentesfoys les complaignans, apres qu'ils ont fait executer leurs complaints, & sequestrer la chose contencieuse, obtiennent de nous lettres de reliefuement, par ce qu'ils n'ont prinse leur complainte dedans l'an & le iour du trouble, qu'ils pretendent poursuyuir & conduire leur complainte, comme s'ils eussent fait executer leur dite complainte dedans l'an, & le iour dudit trouble: Nous, pour obuier ausdits abus, auons ordonné & ordonnons qu'incontinent que tel reliefuement sera presente au iuge (soit en nostre Cour de Parlement, ou par deuant quelconque autre iuge de nostre Royaume) que le iuge remette l'opposition en l'estat qu'elle estoit parauant la sequestration, & l'en laisse iouir iusques à ce que les parties oyes autrement en soit ordonné par recreance ou diffinitive. Et en outre que si le iuge trouue que par fraude ou dol icelle complainte ait esté executée, ou le reliefuement impetree, qu'il punisse le delinquant, ainsi qu'il verra estre à faire par raison.

GLOSSA PRIMA.

Vsus inter-
dicti vis
possidens
quam fre-
quens in re
gna Frãcia.

CIENDVM est hic tractari de interdicto retinendæ i possessionis, quod est in hoc regno frequentissimum, quia nullus vult dicere se possessione priuatum, ideò omnes præctici Franciæ solent in hoc interdicto concludere, teste Ioã. Fabr. in §. retinende. de interdict. in Instit. & quia multæ fraudes in his indies committuntur, ideò introductus est hic text. ad eas compescendas.

Retinendæ

2 Retinendæ igitur possessionis gratia comparata sunt interdicta, per quæ ^{Utrum vi, vel} eam possessionem, quam iam habemus, retinere volumus, quale est uti pos- ^{utrobi in-} fideatis, & utrum vi, ut Iul. Pau. ait lib. recepta senten. quinto. titul. de inter- ^{terdictum.} dictis. quamuis utrobi in ff. vocetur.

3 Quod interdictum retinendæ quia frequens est ob id plena manu pro- ^{Uti posside-} sequendum duxi. Et Iurisconsul. vocant illud uti possidetis interdictum, eo ^{is interdi-} quod Prætor in albo solebat affigere, uti possidetis, ita possideatis. l. j. ff. eo. ^{ctum cur sic} & sic denominationem sumpsit à primis edicti verbis, sicut alia ferè inter- ^{appellatur.} dicta, ut docet Alciat. in lib. ij. pareg. c. vlt.

4 Pragmatici Franciæ vocant casum, vel causam nouitatis, siue saisinæ & nouitatis, ut est in stylo Parlam. rubr. de causa nouita. in j. parte. Gallicè vo- camus *complainte en matiere, ou en cas de saisine, & nouuelleté*. ut hic.

5 *Complainte* ideò dicimus, quia conqueritur is, qui in possessione turba- ^{Complainte} tur, de turbante, & ob id querelam proponit, quæ dicitur *complainte*, & sic ^{en cas de sai-} non datur ex officio iudicis, nisi postulatum fuerit à parte, l. iij. §. hoc au- ^{sine, unde} tem iudicium. ff. de damno infect. ut docet Io. de Kalaguerio in interpreta- ^{dicatur.} legis Regiæ de nouis diffaisinis in stylo Parlam. antiq. Lugduni impresso.

6 *En cas de saisine*, eo dicimus, quia saisito & in possessione existenti datur ^{Nouitatis} hoc remedium, non verò spoliato, l. j. & iij. ff. uti posside. Et cuiusque pos- ^{remediū da-} seffori competit, siue superficiario, vel usufructuario, siue iusta sit possessio, ^{tur cuius-} siue iniusta, verum superior erit, qui iustam causam habebit, l. ij. & iij. §. cæ- ^{que possesso-} terum. & l. fi. ff. uti possidet.

7 *Nouuelleté*, ob id etiam dicitur, quia pro noua turbatione possessionis ^{Nouitatis} datur, & non post annum. l. j. §. j. ff. uti possid. unde possessio noua intra an- ^{causa unde} num dicitur, ut abundè scripsi in l. sylua. §. noualis. ff. de verb. sig. & habetur ^{dicatur &} in stylo Parlam. §. j. e. ti. ^{quis eius sit} ^{inuentor.}

8 Alicubi legi Simonem de Buci inuenisse hanc nouitatis materiam, ut nunc in iudiciis exercetur, ut dixi artic. ix. gloss. j. de sentent. executor. supra in primo Tomo.

9 Et super hoc interdicto, & recuperandæ fuerunt editæ duæ leges Re- ^{Casus noui-} giæ, quæ successerunt in locum horum interdictorum. Et vocabantur le- ^{tatis & de} ges super casu nouitatis, & de nouis diffaisinis: atque conditione ex illis ^{nouis diffai-} legibus olim agebatur, ut docet Ioan. Berbe. in viator. iuris. in practica le- ^{sinis que duo} gum Regiarum, & Aufrer. in stylo Parlam. in rub. de causa nouit. & de mo- ^{interdicta} do procedendi super nouis diffaisinis. vbi Io. de Kalaguerio. addit scholia ^{cōprehēdit.} quædam, quæ omissa sunt in stylis impressis Paris. licet ea habeam in im- pressis Lugduni. De remedio reintegrandæ possessionis scripsi in tracta. de sentent. executor. art. v.

10 Item notandum, quod hæc possessorij retinendæ cognitio duo habet ^{Capita duo} capita, primum, & secundum. In primo tradit custodia rei contentiosæ, ^{possessorij.} quæ si decernatur à iudice alteri partium, recredentia vocatur: si verò non parti, sed cuidam tertio, tunc dicitur sequestratio, l. sequester. ff. de ver. sig. & utroque casu sub manu Regia res possideri intelligitur, & autoritate prætoris. De hac manu Regia vide text. in l. ij. ff. de orig. iur. scripsi in §. j. de no

de nominatio. Regi. in Concordan. & in §. j. de sentent. executor.

Sequestratio ante litem contestatam petenda est. Et cautus quis esse debet, ne initio hæc duo omittat, scilicet sequestratio-
nem & recredientiam simul petere, quia si omiserit initio petere sequestra-
tionem, non poterit eam post litem contestatam requirere, vt habetur in
stylo Parlam. tit. de causa nouita. §. item si iuxta casum. & inferius dicam.

entre tanto

Manus tenentia quomodo & quando inuenitur. Secundum caput est, in quo recipiuntur testes ab vtraque parte super
possessione, & instrumenta producuntur. Et iudex his visis manutinet in
possessorio vnam partem, & remouet manum Regiam ad omne aliud im-
pedimentum, & istud plenum constituit possessorem.

Libellus in possessorio resurrendus. Cui secundo capiti pulchrè conuenit interdictum. Vti possidetis, ita
possideatis. Cuius edicti verba nihil aliud sonant, quàm quòd iudex pro-
fert in sententia huius pleni possessorij, cùm dicit, *nous maintenons, & gar-*
dons: &c. en possession & saisine, &c. Et initio omnia hæc duo capita solent si-
mul his verbis requiri: *† Tel demande estre maintenu, & gardé en possession, &*
saisine de la chose, dont est question, & autres possessions pertinentes, & en cas de de-
lay la recreance luy soit adiugée, pour iouyr de la chose contentieuse, pendant le pro-
ces, par maniere de prouision, comme ayant le plus cler, & euident droict: & que ce
pendant pour la conseruation du droict des parties, & obuier quòd ad arma non
profiliant, que la complaincte sera preallablement fournie, & la chose contencieuse
sequestrée, & regie sous la main du Roy, commissaires mis bons & solubles, qui en
sachent rendre bon conte, & reliqua, quand, & à qui il appartiendra, & que chacune
des dites parties soit contrainte à restablir ce qu'il aura prins, & leuè de la chose con-
tencieuse, es mains des commissaires qui seront commis, &c.

Cöclusiones obseruanda in interdicto resurrenda. Ex hoc patet sequentia in libello debere impetrandem petere, vt iudex
super his suam interponat sententiam. Primò quòd pars à turbatione desit-
stat, & in futurum non turbet, & ad interesse turbationis illatæ condemne-
tur. Bar. in l. j. §. interdictum. ff. vti possidet.

Satisfactio in possessorio non exigitur vsus hodiernus. Secundò, quòd satisfidet de obseruando præmissa, l. j. in fi. C. vti posside.
Sed hæc satisfactio non solet in hoc Regno præstari, sed solet dici in libel-
lo, quòd pars aduersa indebitè turbat, & de nouo: alioqui non tenebitur
aduersarius respondere, imò com meatum petere poterit, & manus Regia
auferetur, & ipse reus saisitus remanebit, eo quòd impetrans non expri-
mendo prædicta, formam casus nouitatis non seruauit.

Tertiò solet peti, quòd impedimentum, vel impedimenta auferantur.

Quartò, quòd pars restabliat ea quæ accepit ab anno citrà, vt inferius
dicetur.

Quintò solet addi libello, quòd aduersarius condemnetur ad restitu-
dum ablata, & damna, interesse, ac expensas. Hæc praxis traditur in l. pe. ff.
de aqua quotidiana. & æstiuu. Bar. in d. l. j. §. interdictum. vti possidet. Io. Ferr.
in practi. sua. in forma libel. pro posses. turbat. in verb. ad cessandum. & an-
no 1514. die xxvij. Nouembris sic fuit in Parlamento iudicatum.

Arestum.

*Clausula tres in litem nouita-
tis.*

Et sic tres sunt clausulæ in literis nouitatis circa casum oppositionis.
Prima, quòd res ponetur ad manum Regiam. Secunda quòd impe-
dimenta

dimenta remouebuntur. Tertiò, quòd percepta à partibus restituentur, & restabillentur, his verbis: *Et en cas d'opposition la chose contentieuse mise en la main du Roy, comme souueraine, la nouuelleté, troubles, & empeschemens ostez, & restablissement fait de ce que prins, & leué aura esté.*

- 21 Item nemo regulariter cogitur ostendere titulum suæ possessionis, l. cogi. C. de peti. hæred. nisi diceret se saisitum aliquo iure, quod non potest in personam suam cadere, vt in iure exigendi vectigal, c. super his. de verb. sig. l. eum qui. cum l. seq. vbi dixi. illo titul. ff. & tunc antequàm pars aduersa respondeat, titulum seu priuilegium ostendere tenetur: vt fuit iudicatum pro Cancellario de Rochefort, contra maiorem & iuratos sancti Quintini, vt est in stylo Parlamen. *Possessor quando cogatur ostendere titulum suæ possessionis.*
- 22 Præterea possessio non acquiritur in feudis sine domini inuestitura, glo. & Pan. in c. autoritate. de institutio. Doct. in c. ceterum. de iudi. *Feudi possessio non acquiritur sine inuestitura.*
- 23 Et impositio manus Regiæ fit statim post literarum manutentionis im-
petrationem, à qua manus Regiæ impositione non appellatur: vt docet Ioan. Gallus. in q. per Aresta. q. xxviii. Item no. eo quòd non aufert possessionem ab eo, qui eam habet. sed præcipue ad ius vnicuique conseruandum est introducta. Boër. in §. iiii. de iurisdic. om. iudi. in Consuetu. Bitu. post Henr. Boïc. in c. examinata. de iudi. *Manus Regiæ quando imponitur ab ea non appellatur.*
- 24 Aliquando hæc Regia manus non apponitur nisi verbo tenus, vt in Baptismo, in sepulturis, in misis, si fortè quis sibi asserat horum possessionem, vel quasi, & tantum valebit in huiusmodi incorporalibus verbalibus manus Regiæ impositio, quantum Realis in corporalibus. *Manus Regiæ interdum verbaliter solum apponitur.*
- 25 Vltimò tenendum est, quòd si inter duos dominos de mero agatur imperio, seu de alta iurisdictione, recredentia neutri adiudicabitur: sed iudex ponet ab initio commissarium, qui gubernabit pro iure maioris imperij, vt dicunt, *par main souueraine.* *Recredentia quando non datur.*

Dedans l'an & iour du trouble.

GLOSSA II.

- 1 **T** SIC agere quis debet intra annum. & diem turbationis, quia interdicta sunt annalia, l. j. in fi. ff. de interdict. vt dico artic. sequen. *Intentandus est possessorem intra annum.*
- 2 Videndum est nunc (cùm quotidie de turbatione in foro rensi iudicio contendatur) quis dicatur alium turbare, ad hoc vt possit experiri interdicto vti possidetis? Respon. turbare dicitur is qui inquierat, impedit. ne re mea liberè vtar. l. vim facit. ff. de vi & vi arma. *Turbare alium quando quis dicitur.*
- 3 Quod contingit fieri multis modis. Primò, quando aduersarius negat me possidere rem controuersam, dicendo se verum esse & solum possessorem, l. j. §. sed si inter. ff. vti posside. ibi, alteruter se magis possidere affirmat, gloss. vltim. in l. extat. quod metus causa. Bartol. in l. si prius. in v. oppositione. ff. de noui oper. nuntiat. Matthæ. de Afflictis in decis. Neapoli. cccxciii. ecclesia. in ij. dubio. & ita iudicatum fuisse per sententiam Regiam asserit, quia per negationem res efficitur dubia. *Res dubia per negationem.*
- l. fin.

l. fin. C. quib. ad liberta. proclama. non licet. & turbare est metaphoricè dictum, quasi obscurum facere, an agens possideat. sic ait Alexan. consilio. liiij. viso processu. in fi. volumi. v. gl. in l. extat. ff. quod metus causa. Bald. in disputat. incipien. accusatus de vi turbatiua. col. ix. ver. in contrarium. † Fa-4
cit quod scribit Specul. in titu. de emphyteu. §. nunc aliqua. versic. lxxv. vbi etiam Bal. ver. si emphyteuta. vbi dicunt quòd si emphyteuta negat domino possessionem, dicitur interuere illam, & tanquã re malè vtens debet expelli. probat Boër. in §. xiiij. in fi. de consuetu. feudi. in consuetu. Bituri. & Cornæus confi. cxiiij. circa col. j. vol. j.

Quod est verum, quando quis negaret aduersarium possidere, & se solum possidere affirmaret: secus si simpliciter negaret illum possidere, quia tunc non daretur interdictum. glo. in l. j. §. huius. in verb. affirmat. ff. vti possidetis. vt asserit Innocen. in capitu. ij. volum. ij. in fin. & seq. de integrum restit. Bal. in l. ordinarij. colum. v. versicu. deinde quæro ego ago. nu. 12. C. de rei vendic. & l. non abs re. colum. j. vnde vi. dict. decis. Neap. cccxciiij. ecclesia. Alex. confi. liij. viso testamento. colum. ij. in ij. volumin. Soci. consil. lix. visis actis. colum. vl. in iiij. vol. etiam si bona fide quis negaret. Felyn. in cap. licet. xij. no. de proba. per cap. cùm ad sedem. de restit. spoliato.

Et hoc si ageretur ciuilitè, secus si criminaliter, quia tunc sola non sufficit negatio: etiam si assereret se possidere. Cuma. & alij in l. si prius. colum. iij. num. 9. de noui oper. nun. & ita consuluit collegium Floren. teste. Bertachi. in verb. turbare.

Colonus quando dicitur turbare dominum.

Secundò turbare dicitur colonus dominum, quando alteri tradit fructus, vel pensionem, vel quando alteri promittit tradere contra dominum voluntatem, per l. quamuis. §. j. ff. de acquir. posses. Bald. est huius sententiæ in l. cùm nemo. colum. ij. C. eod. & Fely. in dict. capitul. licet. nota. xij. de probatio. dicens idem quando non vult restituere domino possessionem.

Recipiens fructus rei meae turbare me dicitur.

Tertiò recipiens fructus rei meae, etiam per vim me absente dicitur me turbare, & non spoliare, vt asserit Bal. in l. post sententiam. col. vlt. C. de sentent. & interlo. om. iudi. & Alex. in l. colonus. ff. de vi & vi arma. Guido Papæ confi. lxxij. pro decis. ac Fely. in d. cap. licet.

Quartò, auferendo aliquid de re mea turbare me dicitur, l. si duo. §. item 9 videmus si actor. ff. vti posside. Inno. in cap. licet. colum. iij. extrà. de restit. spolia. & cap. licet. de probatio.

Asserens se habere seruitutem in re mea.

Quintò, asserens se habere ius, vel seruitutem in re mea, quia res non est mihi libera, l. j. §. hoc interdictum. vbi Bar. & l. si duo. §. si vicinus. ff. vti posside. §. l. sicuti. §. Aristo. vbi gl. ff. si serui. vendice. hoc expressè docet Bar. in l. Mæuius. §. fundo. in fi. ff. de lega. ij.

Impediens me vti seruante vel re mea.

Sextò, impediens me vti seruante fundi, turbare me dicitur, in l. sicuti. §. Aristo. ff. si serui. vendi. Bar. in l. j. §. hoc interdictum. ij. gl. & in l. vna. C. vti posside. † Quod est verum, quando seruitus habebat causam continuam, alioqui contrà. Barto. & alij. ibi, & quando dicatur habere causam per

- fam perpetuam, docet glos. & Bartol. in l. seruitutes. magna. ff. de serui.
- 13 Septimò impediendo arare, vel colere fundum vel fructus percipere, l. vim facit. §. j. ff. de vi & vi arma. l. si duo. §. item videamus. in fin. vti possid. glos. in l. vna. C. cod. Bald. conf. ccccxlvi. sciendum. col. j. in iij. vol. *Impediens arare, & colere fundum turbat.*
- 14 Octauò, si quis prohibeat me re mea vti, l. si duo. vbi glos. & l. sicuti. §. Aristot. vbi glos. & Flo. & Bart. in d. l. j. §. hoc interdictum. ij. & sic quando aliquis inhibetur per literas, ne vtatur sua possessione, illa dicitur turbata possessio, teste Innoc. in capitul. licet. co. iij. de proba. † vel si quis ponat sepem, aut murum, aut fossam faciat, vt non possim transire per fundum, in quo iter habeo. Guid. Papæ in statuto, si quis literas, in verb. vel quasi. vers. vlt. etiam quæro, & tunc licitum est frangere sepem, & fossam replere, ad tuendum quasi possessionem. Innoc. & alij in ca. j. de immuni. eccles. l. si alius. §. bellissimè. & l. si. §. si ad ianuam. ff. quod vi aut clam. Bart. in l. j. §. interdictum. col. ij. vti pos. *Inhibitio turbare an censetur.*
- 15 P. *Ponens sepem turbat, quâ frangere licet.*
- 16 Etiam iniuriarum agi possit, si quis me prohibeat, ff. de iniur.
- 17 Nonò, si intrat possessionem rei meæ tanquam in rem suam, vel me inuito. l. diuus. ff. de seruitu. rustico. præd. teste Bart. conf. cxij. quidam accusatus. & Bald. consilio cccclvj. in 3. volum. Cornæ. conf. xciiij. viso processu. col. iij. in iij. vol. *Intrâs possessionem rei meæ me inuito turbare dicitur.*
- 18 Etiam si dominus esset extra rem illam, l. j. cum glos. & ibi Bal. C. vbi de possess. agitur. Alexan. in l. si de fundo. ff. de vi & vi. arma, facit l. si seruus. C. quod cum eo.
- 19 Maximè si post prohibitionem domini quis ingrediatur: nam tunc iniuriarum tenetur, l. iniuriarum. in fin. ff. de iniuriis. gl. in l. diuus. ff. de seruitu. rusticor. prædior. † nisi ingrediens possessionem protestaretur se non ingredi possessionem animo occupandi eam de nouo, sed animo suam continuandi possessionem. Floria. in l. quicquid. ff. communia prædior. & hoc protestari est vtile.
- 20
- 21 Decimò, vendendo rem meam, & alteri tradendo quis me turbare dicitur. glos. ij. & Bart. in d. l. si duo. glo. pen. in l. malè agitur. C. de præscrip. xxx. annorum. *Vendens rem meam turbat.*
- 22 Vndecimò, si quis prohibeat me in meo ædificare, turbat me, dicitur. l. si duo. y. hoc interdictum. ff. vti possid. *Prohibens ædificare turbat.*
- 23 Duodecimò, qui laborat, aut serit in meo fundo me ibidem existente, l. vim facit. ff. de vi & vi arma. glo. in §. quorum. in glos. vlt. de interd. in Instit. Bart. conf. cxij. Alex. conf. cxxxiiij. viso. n. 7. in j. vol. *Laborans in meo, vel incidens arbores turbare dicitur.*
- 24 Decimotertiò, incidendo arbores, vel colonum meo laborantem nomine impediendo, aut pensionem soluere inhibendo, l. nam & si ramos. ff. quod vi aut clam.
- 25 Idem si soluatur scienter alij quàm domino. Bald. in l. cum nemo. C. de acquirenda possess.
- 26 Decimoquartò, qui eligit, aut præsentat, seu instituit alium me in possessione præexistente: vt docet Inn. in c. audita. col. j. de rest. spo. idem si noluit recipere institutum ab alio. Inno. in c. cum ecclesia vulturana. de electio. *Præsentando in beneficio sit turbatio.*
- 27 Nos tamen non solemus agere contra præsentantem, eligentem, vel

vel cōferentem, aut instituentem: sed cōtra institutum & prouisum ab alio.

*Prohibens
cesum mihi
solui, turbat
me.* Decimoquinto, in incorporalibus, quando quis prohibet mihi censum 28
solui, aut vectigalia, pensionem, aut redditus, vel si procurauit, quòd mulio-
nes soluere volentes vectigal aliò transeant, vel ipsi volunt hæc iura perci-
pere. Doct. in c. querelam. de elect. & Guid. Papæ in statuto, si quis per lite-
ras. in verb. quasi. vers. qualiter fiat turbatio. post Io. Fab. in §. retinendæ. de
interd. in Init. Guid. Papæ in statuto, si quis. in vers. vel quasi. ver. qualiter
fiat turbatio. & Masuer. eo. ti. §. item si dominus. num. 99.

*Opponendo
fit turbatio* Decimosexto, se opponendo pars dicitur me turbare. Ioan. Fab. in l. vna. 29
col. iij. vers. sed quæritur. C. vti possid. & Aufrer. in stylo Parlam. in j. parte,
tit. de caus. nouita. §. item vbi commissarius. Masuer. in rub. de posses. §. item
& prædictum. quia mihi dicitur contrarius, & contra me ponere, seu con-
traria ponere, ideo me turbare dicitur.

*Inducēs ope
rarios in re
meam tur-
bat.* Decimosseptimo, turbare etiam quis dicitur, inducēdo agricolas in pos- 30
sessionem rei meæ tanquam suæ. Alex. in addi. ad Bar. in l. in rem. §. tignum.
ff. de rei vend. vbi glos. no. dicit fabros in re aliena laborantes excusari ante
denuntiationem. probat Dec. in l. velle non creditur. ff. de reg. iur.

Decimooctauo, qui me ignorante, & absente sciens ingreditur meæ rei 31
possessionem, turbare me dicitur, quia in mea ciuili possessione, quam ani-
mo retineo, me impedit. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acq. pos.

*Ingressi
possessionem
me absente
turbat.* Decimonono, si quibusdam specialiter data sit facultas vendendi vi- 32
num, carnes, coquendi panem, vel quid aliud agendi, ab eo intelligas qui
potestatem habeat hæc concedendi, si demum alius in præiudicium con-
cessorum, aut vendat, aut quid aliud agat, dicitur hos ciuitatis communes
opifices turbare. Doc. in c. significante. de appel. de Ripa in c. cum ecclesia.
col. xj. de caus. pos.

*Delēs arma
alicius tur-
bat.* Vigesimo, si quis deleat arma, vel insignia alterius, dicitur illius turbare 33
possessionem, teste Fel. in c. iij. loco. col. j. de proba.

Et subditi delentes arma sui domini tanquam rebelles sunt puniendi. 34
Dom. in c. quemcunque. xxx. dist. quia sic dominum videntur velle sua pri-
uare ditione, quam in eos habet. Præposi. ibi, nisi dominus esset proditor, l.
eorum. ff. de poen. Ro. fin. cccccxvj. an arma.

Et clerici qui fundatoris arma delent, puniendi sunt arbitrio iudicis, l. 35
quæ libertatem. vbi Bartol. ff. de ope. public. Et is qui insignia in ecclesia
ponit per gloriam, meritum perdit, secus sic, vt incitet alios. Domi. in c. duæ
sunt. xlv. dist. per gl. & in dubio non censetur facere per gloriam, arg. l. meri-
to. ff. pro socio.

*Molestia
quacunque
inducit tur-
bationem.* Vigesimo primo, turbatio fieri dicitur per quemcunque molestiam, & 36
impedimentum. §. retinendæ. Inst. de interd. Bart. d. conf. cxij. Pet. de Ferrar.
in sua prac. in forma libelli pro turbata pos. in verb. ac præsentialiter turbat,
necnon & generaliter per quemcunque actum, quo quis non finit liberè,
& quietè nostra possidere, l. vim facit. ff. de vi & vi ar. l. vim. quod vi aut
clàm. Guid. Papæ conf. lxxij. pro decisione. in j. dubio. & contradictio iudi-
cialis sufficit ad inducendam turbationem. Alexan. conf. lxxxviii. quoniam.
col. penul. num. 16. in v. vol.

Vltimò

- 37 Vltimò, resistendo quis dicitur me turbare, teste Bal. in l. j. in princip. per illum text. C. de testib. Alex. in addi. ad Bar. in l. amplius. in verb. quæstio. ff. rem ratam habet. *Resistendo turbamus.*
- 38 Alij plures sunt modi turbationis, qui vix compræhendi possunt, quia plura sunt negotia, quàm vocabula, l. si quis in fundi. ff. de legat. j. Bart. conf. cxij. quidam accusatus. col. j. dicens, quòd turbatio est quædam species delicti: includit enim in se molestiam, & impedimentum in re §. retinendæ. de interdict. in Institu. facit l. si seruus. j. ff. de actio.
- 39 Item tenetur quis exprimere modum, & qualitatem turbationis, nisi ex actis appareret, vt pote quia pars opposuit, vel negauit actorem possidere. Bart. in l. j. §. interdictum. circa fi. ff. vti possid. Bal. in ca. licet. col. ij. de proba. Alex. in l. colonus ff. de vi & vi arma. Bolog. in add. ad Io. Ana. conf. xlviij. circa. & Fel. in d. c. licet xij. no. *Modus & qualitas turbationis exprimenda.*
- 40 Et duo substantialia probari debent, videlicet ex parte agentis possessio, ex parte verò conuenti turbatio, seu inquietatio, teste Bal. in d. disput. accusatus. col. ix. ver. in vti possidetis.
- 41 Tamen ille non dicitur turbare, qui non habet intentionem turbandi, sed per errorem hoc facit, vt not. in l. si duo. in princ. ff. vti possid. Bal. conf. cccclxij. statuto. col. ij. in iij. vol. & in q. incip. accusatus. col. xj. vers. ij. quæro. vbi dicit, quòd si quis putat se possidere, & turbat alium, qui similiter arbitratur se possidere, neuter istorum delinquit. *Animus in turbando requiritur.*
- 42 Quia ante declarationem iudicalem nemo tenetur ius suum indiscussum relinquere. l. illud. ff. de peti. hæred. vnde nec ipse prætor debet prohibere possessoribus, ne ad possessionem accedant. allegat. §. super hoc. in authent. vt nul. iud. colla. ix. sed est in §. seq. incip. & hoc peruenit. & Inno. in c. in præsentia. de proba. Petr. de Ferra. in forma libelli pro turb. posses. in verb. animo, & intentione: & sic sufficit erroris in iudicio facta declaratio, *Iudex non debet prohibere possessoribus non vti sua possessione.*
- 43 nisi essent vicini, qui ea quæ sunt vicinorum, scire præsumuntur. ca. quosdam de præsumpt. l. j. §. j. ff. de flumi. l. si ita. de fund. instru. Bald. conf. cxliij. præsupposito. col. ij. in j. vol.
- 44 Nota quòd temerarius turbator tenetur actione iniuriarum, & criminaliter accusari potest, l. seruus. j. ff. de act. & obl. secundum Bald. in ca. licet. colum. ij. de proba. qui allegat gloss. sing. in l. vltim. ff. de priua. delic. quæ parum probat. sed est gloss. expressa. in l. si duo. in gloss. j. ff. vti possid. Bald. confilio ccccxij. quoniam data. in ij. volumin. † quòd est verum, postquam iudex imposuit silentium perpetuum turbanti, secus quandiu contendunt & dicunt ambo se esse possessores, vt docet Bald. d. q. accusatus. colum. x.
- 45 Sed in hoc Franciæ Regno nequiquam vidi criminaliter accusari ex sola turbatione, nec agi iniuriarum eo solo nomine, verum ad expensas, damna, & interesse condemnari solent, vt inferius dicetur artic. xj. officium tamen iudicis potest implorari, teste c. in deci. Neapo. q. xcvi. † & si turbando vim inferret publicam, posset criminaliter puniri, vt per totum tit. ff. ad legem Iuliam de vi publi. nec poterit iudex imponere perpetuum silentium turbanti, nisi hoc fuerit petatum. teste Iacob. in l. solemus. col. j. ff. de iudic. nec in forensi iudicio solet peti in hoc Regno Franciæ. *Turbas quomodo puniatur.* *Criminalis accusatio non inferitur ex sola turbatione.*

Articu-
lus secū
dus.

*QVIL ne sera receu aucune complainte apres l'an, tant en matieres
prophanes, que beneficiales, sinon qu'il apparust esdictes matieres beneficia-
les le defendeur n'auoir tiltre apparent pour iustifier sa possession.*

GLOSSA PRIMA.

*Novitas nō
intentatur
post annū.*

REGLA ergo est, quod non recipitur quis in materia no-
uitatis, & interdicti vti possidetis post annum, nec regulariter
in aliis interdictis, l.j. in fin. ff. de interdict. & l.j. vti possidetis,
quia pratoris officium, qui ista introduxit, erat annale, §. eas.

In tit. de perpe. & tempor. act. vt apparet per Fenestellam in tractat. de ma-
gistratib. Roman. per Liuium, & alios historiographos.

Imò curia Franciæ tuetur possessorem, etiam si de proprietate ad aduer-
sarium spectante appareret, vt asserit Guido Papæ, deci. ccccclij. in materia.
Licet secus de iure in cap. ad decimas. de restit. spoliat. lib. vj. ca. cū eccle-
sia. de caus. pos.

*Noua tur-
batio nouū
inducit re-
medium.*

Potest tamen quis perpetuò agere ne turbetur, quia turbatio semper in-
stat, licet interesse turbationis præteritæ non possit peti, nisi ab anno, Bart.
in l.j. in fi. in princ. ff. vti possid. quemadmodum etiam ratione nouæ turba-
tionis potest semper agi, quoties videlicet quis turbatur, non habendo ra-
tionem ad primam turbationem. Doct. in dict. l.j.

*Unde vi &
vi posside-
tis intra an-
num inuen-
satur.*

Siue sit interdictum vti possidetis, siue vnde vi, & sic siue in casu noui-
tatis, siue in dissaisina, vel reintegranda post annum agi non potest per
istum text. ibi, *ne sera receu aucune complainte*, quia verbum querela *complain-*
te, vtrumque comprehendit: vt scripsi superius art. j. & *aucune*, aliqua, etiam
comprehendit omnem, vt scripsi in l.j. ff. de verborum signific. per gloss. in
cle. vna, de foro competen.

*Rei persecu-
tio etiā ex-
tra annum
intentatur.*

Poterit etiam agere post annum ad rei persecutionem. l. ij. §. fi. ff. de tab.
exhib. & l.j. in princ. de vi & vi ar. interdicta enim, quæ rei continent perse-
cutionem, vel ex maleficio dantur, perpetuò competunt, d. l. j. & l. in hono-
rariis. ff. de act. & obli.

Tamen in his casibus raro agimus interdictis, sed actionibus rei perse-
cutoriiis, vel imploramus officium iudicis.

*Restitutio
in nouitate
non cōcedi-
tur.*

Ad hæc post annum non potest quis in integrum restitui, nisi egerit in-
tra annum, quia ius est acquisitum alteri, vt scripsi in §. declarantes. titulo
de mand. apost. in Concord. & quia hic prohibet recipi, etiam ex partis con-
sensu hoc non fiat: quia hic negat omninò, *ne sera receu*. facit gloss. in cap. j. de
regu. iur. in vj. veruntamen si partes essent concordēs nullus contradiceret,
cū hoc ad partium vtilitatem sit introductum, per consequens illi pos-
sunt renuntiare. tex. in c. si diligenti. de foro competenti.

*Annus quo-
modo com-
putatur.*

Et hic annus computatur à die adeptæ possessionis ab aduersario, quia
ante non dicitur fatigari, nec turbari, per solam impetrationem beneficij,
& literarum, nisi executio interuenerit. arg. clem. j. de rescrip. scripsi in verb.
duobus.

ui, vel Praepositi, & inter istos est praeventio ius, ut patet in titulo *des Seneschaux*, ordina. xxvij. artic. xix. secus in simplici saisina, & quando per citationem agitur, quo casu coram iudicibus quoque aliis ordinariis agi poterit, etiam non Regiis, ut est in magno stylo Cancellariae.

- 22 Decima, restituere pars seu restabilire in casu nouitatis tenebitur res quas recipit, tam actor quam reus. At in simplici saisina non, sed is qui recipit, usque ad finem causae percipiet, quia nihil innouabitur lite penden. ut per totum titu. ut lite penden. † Vnde si impetrans literas in casu nouitatis eas perperam exequatur, pars aduersa non debet se opponere, alioqui teneatur accepta restituere, sed debet postea citare impetransem super turbata possessione, & tunc non restituet accepta: quod est utile, & hoc habetur in magno Consuetudinario.
- 23 *Restituere quando in possessorio quis teneatur.*
- 24 Ultima differentia, quod in simplici saisina sufficit ciuilitate possidere: in casu vero nouitatis & saisinae, & naturaliter & ciuilitate regulariter possidere oportet. Vnde si me absente quis ingrediatur possessionem rei meae eam possideat per annum, postea si me reuersum recipere in possessione recuset, de iure is absens ratione ciuilitatis in simplici saisina obtinebit: sed in casu nouitatis is, qui per annum & diem pacifice de facto possedit, teste Ioan. Fab. in §. quod autem. de vsucap. in Institut. Et ita seruant Curiae Franciae, ut docet Guido Papae in deci. Delphi. quaestio. ccccclij. & sic conciliantur opiniones diuersae inter Doctor. emissae in dict. l. clam possidere. §. fin. ff. de acquirend. pos. & l. naturaliter. §. j. ibidem. † Imo Curiae Franciae tuentur possessores, etiam si alterius proprietatem esse constet: licet de iure, capitulum ecclesiae. de caus. pos. capit. ad decimas. de restit. spoliat. in vj. donec petitorio actum fuerit, l. ordinarij. C. de rei vendic.
- 25 *Ciuilis possessio procedit ad simplicem saisinae intentionem.*
- 26 Non omittendum hoc singulare in hac materia, quod saisina non admittitur contra Regis supremum imperium, & ut dicunt, superioritatem, no. ca. super his. de verbo. signific.
- 27 Vnde non recipitur alius iusticiarius dicens se esse in possessione cognoscendi contra reos laesae maiestatis & falsae monetae, qui casus, & similes ad Regem tantum spectant in hoc Regno, & eorum cognitio: ut vidi semper obseruari: & sic est in registris Curiae statutum.
- 28 *Possessio quantum valet contra dominum.*
- 29 Ad haec est regula in regno trita, quod Rex nusquam litigat diffaisitus. Quartò conseruatur iusta possessio per saluagardiam, quae à Rege impetrari solet his ferè verbis. *Henry, &c. à noz iusticiers &c. A la supplication de tel, affermant se doubter de plusieurs personnes ses hayneurs & malueillans, pour certaines, & vrayes semblables presumptions & coniectures, nous vous mandons, que ledict suppliant, avec sa famille, droits, choses, possessions, & biens quelconques vous prenez, & mettez en, & soubz nostre protection, & sauuegarde especial, à la conseruation de son droit tant seulement, & le maintenez & gardez en toutes ses iustes possessions, droits, usages, franchises, libertes, & saisines, esquelles vous le trouuez estre, & ses predecesseurs auoir esté paisiblement, & d'ancienneté &c.*
- 30 Primò haec literae diriguntur magistratibus, non verò apparitoribus, quia causae cognitionem requirunt: alias abuteretur seruiens istas literas
- Saluagardia in iure possessorum iustum.*
- Saluagardia noni tas quomodo differat.*

Arestum. exequens, & in possessionem mittens impetranter de facto, vt censuit Senatus anno 1517. die 2. Martij. & fuit condemnatus viator ad expensas, damna, & interesse, qui aliquem possessione priuauerat, sed literæ in casu nouitatis apparitoribus dirigi solent. de hoc plenè scripsi in tract. de resc. viij. q.

Nouitatis literæ ob solas minas non impetranda. Ad hæc literæ in casu nouitatis non solent concedi, si minæ vel verba intercesserint, nec pro futuris, nisi de facto quis alium turbet: secus in literis saluagardiæ, l. non quemadmodum. ff. de iud.

Casus nouitatis in loco contentioso exequens. Præterea casus saisinæ & nouitatis in loco contentioso exequi solet, literæ verò saluagardiæ vt plurimum in loco iudicij. not. in l. denuntiamus. C. de his qui ad eccle. confug.

Item opponens se literis in casu nouitatis admittitur, sed in literis saluagardiæ vix, quia istæ gratiam Principis continent: & indultum a Principe beneficium non est alicui auferendum, nec opponendum, vel calumniandum. de reg. iur. indultum. & si opponat, dicetur ei dies coram iudice, qui de causa cognoscit, & cui literæ diriguntur.

Saluagardiæ etiam post xx. annos. Insuper hæc literæ conceduntur etiam si quis turbetur post decem vel viginti annos, vt est in literis, ibi, *vous le maintenez es iustes possessions, esquelles vous le trouuerez estre, & ses predecesseurs auoir esté paisiblement, & d'ancienneté &c.* † Literæ verò nouitatis intra annum, saisinæ intra decem, hæc vero quodocunque quis turbari timet, & molestari, & sic potest sustineri conclusio, quòd possessorio retinendæ potest post decem annos agi per hanc saluagardiam, non per interdictum.

Socius in socium quomodo remediis possessorij viatur. Præterea socius etiam communis fundi potest ratione huius saluagardiæ petere se manuteneri, & inhibere socio, ne ipsum impediatur: non tamen poterit socio prohibere vsum fundi, cum sit dominus communis, & non est in eo dare partem. Bar. in l. in prouinciali. §. j. de noui operis nunt. Masuer. eod. tit. §. item socius.

Colonus, inquilinus, et similes iuuatur remediis possessorij. Item detinens, vt colonus partiarius, & conductor etiam ad modicum tempus, ac inquilinus ad conseruationem eorum detentionis possunt vi huius saluagardiæ inhibere illi, à quo turbari timent, ne eos impediatur: & si non destiterit, vel impedimentum amouerit, petent illud auferri per viam citationis, vt asserit Masuer. eodem tit. §. item pro sola. nume. 43. quod itidem eis permetteretur per casum nouitatis. per l. iij. ff. vt i possidetis.

Interdicta ad conseruandum ius, non ad de nouo concedendum. Quemadmodum etiam in plerisque aliis conuenit saluagardia cum aliis remediis possessorij, vt sicut generaliter interdictum retinendæ tuetur possessorem, ita hæc saluagardia nihil noui iuris tribuit, sed ius legitimum conseruat, idè in his literis dicitur, *le maintenez, & gardez en toutes ses iustes possessions*, & sic in istis possessionibus debet manuteneri. l. si seruus. C. quod cum eo. Doct. in l. fi. C. de edicto diui Adria. tollen. † Iusta autem possessio dicitur legitima, non vitiosa, videlicet non vi, clam vel precario habitata, l. j. in fin. cum l. seq. ff. vt i poss. declarauit in l. iusta interpretatione. ff. de verborum signific. & in vim harum literarum subditi alibi quam coram suis iudicibus conueniendi non sunt, vt iudicauit Senatus anno 1518. die 3. Maij. do. Charmolue & Montolon aduocatis postulantis, cum à meridie causæ tractarentur.

Iusta possessio. Item

duobus. §. j. de manda. aposto. in Concord. & fortè sua collatione non iuuabitur pars, nec turbabit possessorem, si non adipiscatur possessionem & exequatur suam prouisionem.

Tant en matieres prophanes que beneficiales,

GLOSSA II.

- 1 **T** SIC æquiparat hic materias beneficiales prophanis, *Saisina rei prophana differt à re ecclesiasticæ.*
 vt in horum vtriuslibet teneatur quis agere in casu nouitatis intra annum: † sed ad simplicem saisinam potest agi in prophanis vsque ad decennium, in beneficiis verò vsque ad triennium, per titu. de paci. posses.
- 2 Sed res controuersa non ponetur ad manum Regis, nec sequestrabitur, nec locus erit recredientiæ, sed plenum tantum possessorium discutietur: nec ad interesse pars condemnatur, sed ad expensas solùm, vt dicunt pragmatici, & inferiùs dicetur.
- 3 Notandum est, quòd is qui turbatur in possessione, quadruplici solet *Turbata possessio quatuor remedia.*
 vti remedio hodie in praxi, licet de iure congeslerim alibi triginta remedia possessoria retinendæ: sed quibus prætermisissis ea duntaxat quatuor referam, quæ inter nostræ ætatis pragmaticos versantur.
- 4 Primum est per simplicem citationem remedium, vt potè, si quis turbetur, conueniet turbantem coram iudice ordinario sine literarum impetratione per apparitorem. & hoc dicunt *par simple adiournement*, & concludet in materia turbatæ possessionis, & vt desistat, & condemnatur ad expensas, & hoc modo potest agi etiam post annum, vt inferiùs dicetur.
- 5 Secundum remedium est per simplicem saisinam, & tunc impetrantur *Libellus in simplici saisina.*
 literæ Regiæ, quibus impetrans narrat factum, & concludit, vt sequitur his verbis, *Disant que depuis vingt ans en ça, & de toute ancienneté, tel auoit accoustumé à percevoir telle rente iusques puis deux ans en ça, que lesdits tels auroyent refusé, comme encores font, payer ladicte rente audiect demandeur, pourquoy a requis, & requiert à l'encontre dudict defendeur estre maintenu, & gardé en possession & saisine, qu'il estoit au temps de la possession dudict payement de ladicte rente, & conclud tout pertinemment en matiere de simple saisine. Et neantmoins ledict defendeur estre condèné à payer, & continuer ledict droict ausdits quatre termes, avecques deux années d'arreraiges escheuz au iour S. Remy dernier passé, avecques despens, &c.*
- 6 Tertium est, casus nouitatis, & saisinæ, in qua concluditur, vt dixi suprâ artic. j. glos. j.
- 7 Quo loco notandæ sunt differentia, & utilitates inter casum nouitatis, *Differètia inter tria remedia possessoria.*
 & simplicis saisinæ, & quando agitur per simplicem citationem. Nam quando agitur vti possidetis, siue casu nouitatis debet intra annum agi. *depuis an iour en ça.* computadum à die turbationis, vt superiùs scripsi. gl. proxima.
- 8 Sed in simplici saisina, & citatione agitur etiam post annum, vsque ad decem annos, vt superiùs scripsi. Verum post decem annos pars desinit habere animum possidendi, ergo postea agi non potest, l. peregrè. ff. de acq. possessio.
- 9 Videturque diuersitatis hæc esse ratio, quòd saisina simplex à lege sit
- 10 *iiij. To. Commen. Do. Rebuf.* y iij

inducta, d. l. clam. §. fi. & l. peregrè. ff. de acquir. pos. Sed interdictum à præ-
tore inuentum est, vt per totum titul. ff. de inter.

*Simplex sai-
sina cur non
procedatur
ad xxx. an.* Et durat triginta annis, sicut regulariter alia remedia à lege introducta. 11
Inst. de perpet. & tempor. actio. sed non potest in possessione, eo quòd ani-
mus in ea magis exteriori actu possidendi deprehenditur adesse, vel non,
quàm in dominio, quòd etiam quia magni est emolumentum, ideò multò te-
naciosius ipsa possessione nobis inherere voluerunt, cum scilicet possessio
parui admodum sit præiudicij, nimirum si non vltra decennium protenda-
tur, l. momentaneæ. C. qui legit. perso. hab. stand. in iud.

*In simplici
saisina ad
expensas tan-
tùm sit eodem
modo: secus
in nouitate.* Secunda est differentia: quia in casu nouitatis victus condemnatur ad 12
expensas, damna, & interesse, vt habetur art. xj. infra eod. vbi hoc expressè
statuitur: in simplici verò saisina, & citatione ad expensas tantùm, in sequen-
do l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iud.

*Manus Re-
gia nõ appo-
nitur in sim-
plici saisina.* Tertia est, quod si turbatus simplici agat saisina, vel citatione, res non 13
ponitur ad manum Regiam, nec sequestrabitur, cle. vna. de seque. pos. &
fruct. in casu verò nouitatis sic, vt patet hic. & in stylo Parlam. eod. tit. de
cau. nouita. & superiùs dixi.

*Attentata in
re saisina
quomodo re-
uocanda.* Quarta, ea quæ fiunt post manum Regiam appositam reuocantur, tan- 14
quam attentata, & innouata, & attentans punitur, sicut in causa appella-
tionis. capitul. non solùm. de appel. in vj. † quod non procedit in simplici 15
saisina, & citatione, sed is qui reperietur in possessione, remanebit vsque ad
finem causæ.

*Deliberandi
nõ datur di-
latio in no-
uitate.* Quinta, si per citationem vel saisinam possessio fuerit introducta, aduer- 16
sarius habebit dilationem ad deliberandum, vt dicunt practici *delay d'avis*,
ac dilationem demonstrationis faciendæ gratia, & vt dicunt *de veue*.

Sed in causa nouitatis non, quia solet hic casus nouitatis exequi in loco 17
contentioso. Ergo non est opus alia demõstratione, quia res est satis osten-
sa, l. j. in fi. ff. de dote præleg. si tamen non fuerit mandata executioni, & (vt
vocat pragmatici) *ramenée à effect*, potest pars eorum dilationem petere.

*Dilatio au-
thorũ laudã-
di in simpli-
ci saisina.* Sexta differentia est, quòd in simplici saisina dilatio ad laudandum au- 18
thorem suum habetur, prout dictum fuit infra de dila. art. ij. Sed in casu no-
uitatis ista dilatio non solet dari, vt ibi.

*Succubus in
vno reme-
dio possessorio
an exclu-
datur ab a-
lio.* Septima, qui succumbit in casu nouitatis, non est exclusus à simpli- 19
ci saisina, ob id eam intendere poterit. Nam qui non est possessor anna-
lis, non sequitur quin sit intra decem annos, ideò nec exceptio rei iudica-
tæ oberit, l. cum quæritur. cum l. sequen. ff. de except. rei iudic. secus econ-
uersò, quia esset bis de possessione quærere, teste Masuer. eod. titul. §. item
aliquis. num. 53.

*Testes ad fu-
turã rei me-
moriã quã
do possint
examinari.* Octaua, in casu nouitatis pars potest requirere, vt testes valetudinarij, 20
& senes audiantur ad perpetuam rei memoriam. per capitul. final. vt lit.
non contest. Secus quando proceditur per simplicem citationem, vel sai-
sinam: quia tunc lite non contestata non debent audiri testes, sicut nec in
alia materia, quia poterit lis contestari, & postea testes audiri, vt in titul. vt
lite non contesta.

*Iudices no-
uitatis.* Nona, casus nouitatis non intentatur, nisi in curia Seneschalli, Bailli- 21
ui, vel

40 Item exprimitur ad conseruationem sui iuris tantum, non ergo vult ius nouum illi dare: nam multa conseruantur, quæ fieri prohibentur, l. patre. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. & Bal. in §. fin. de prohib. feudi alien. per Lothar. dicit esse interdictum conseruandæ possessionis, quod non est verum, sed hoc est remedium conseruandæ possessionis, quod differt ab interdicto, de quo in l. j. C. de succes. edict. de Ripa in fin. præfa. de caus. pos. vide aliud remedium de pacifi. posses. tract. seq. artic. vj.

Sinon qu'il apparust esdittes matieres beneficiales le defendeur.

n'auoir titre apparent pour iustifier sa possession.

G L O S S A III.

1 **H**OC patet, regulam generalem (quod post annum quis non recipiatur ad intentandum remedium nouitatis) habere locum indistinctè tam in prophanis, quàm ecclesiasticis. † verum quoad beneficiales conditor addit exceptionem, scilicet quod etiam post annum liceat præfatam

Annalis sunt interdita regulariter, scilicet ut hic.

2 nouitatem intentare, cum notorium est reum nullum habere titulum apparentem ad iustificandum suam possessionem, † quod ea ratione potius introduxit in beneficialibus, quàm in prophanis, quia scilicet in his postea in petitorio coram iudice laico tractando, cuncta moderantur.

Nouitas in beneficiis cur ultra annum pro tendatur.

3 Sed in materia beneficiali iudices tantum ecclesiastici de petitorio in hoc regno cognoscunt, eò voluit hic text. specialiter possessorium extendere, vt iudices laici etiam de possessorio beneficiorum (cuius solius sunt ipsi, vt dicunt capaces) possint quoque post annum cognoscere, si defensor non habeat apparentem titulum ad iustificandum suam possessionem.

4 Et sic apparet non posse impetrari literas in casu saisinæ & nouitatis contra annalem possessorem, si (vt dixi) habet apparentem titulum. Apparentem dico verum titulum, vel coloratum, seu prima facie validum: & hoc casu coloratus sufficit, sicut post triennium, vt in decreto de pacific. possessor. patet in l. finali. C. de edicto diui Adriani tollendo. Declarauit in tractatu de pacific. possessor. quis titulus dicatur coloratus.

Coloratus seu apparet titulus quis dicatur.

5 Et apparere debet iustus iudici de possessorio cognoscenti, per istum text. ibi, *sinon qu'il apparust.* Et quod iudex laicus post annum in possessorio audire possit conquerentem in materia beneficiali, patet, quia etiam sententia super re spirituali in petitorio non transit in rem iudicatam sicut in matrimonio. capit. lator. & ibi Fely. colum. vj. in x. declara. de re iudi. glos. & Doctor. in cap. j. de concess. præben. multò fortius ante sententiam audiri pars poterit, vt hic. Et in dubio iudex debet in his potius audire, quàm reuicere, ne vitiosus ingressus sustineatur. cap. vno vbi not. de eo qui mit. in pos. libro vj. hoc sequitur Domi. consil. cxxxvij. super isto. colum. penulti. Et non vidi communiter iudices reuicere istos conquerentes nisi magnus adsit fauor pro possessore.

Iustus titulus iudici debet apparere.

Et si

Judicium arbitrium in iudicandis titulis quo ad possessionem
 Et si iudici vitiosus titulus defensoris videatur, audiet partes, & manutenebit meliorem habentem titulum. cap. ex insinuatione. vbi etiam. Doctor. de procurator.

Si verò videat titulum possessoris prima facie validum, & iustum, titulum verò conquerentis inualidum, reiiciet conquerentem, condemnando illum ad expensas, & repellet eum ab effectu impetrationis literarum.

† Quid si iste reiectus videat se bono iure tutum in petitorio? agere poterit coram iudicibus ecclesiasticis. vt in capit. j. per totum. de caus. posses. vide quæ dico artic. j. infra ti. proximo.

Querela nouitatis requiritur nos fuisse possessores.
 Et sic requiritur, quod is qui impetrat literas manutenentiæ in casu nouitatis, possideat. l. j. §. interdictum autem possessorem prædij tuetur. ff. vt possid. §. retinendæ. de interdict. in Instit. Guido Papæ in deci. Delphi. quæstio. cccclij. in materia. vbi dicit sufficere siue verè possideat. siue ex interpretatione iuris, vel consuetudinis, vt mortuus saisit viuum. † Adeò quod hæredes in hoc regno Franciæ sine apprehensione hæreditatis sunt possessores vi consuetudinis. contra l. cum hæredes. ff. de acquiren. posses. vt inferius dicetur. articu. ix.

Querela nouitatis quæ possessionem requirit.
 Sufficit etiam quod possideat siue ciuilitè, siue naturaliter tantum. Bart. in dict. l. j. in princ. & §. interdictum. vbi dicit statutum loquens de possessione turbatiua intelligi de ciuili. Alexand. cons. lxxx. examinato. colum. penult. volu. ij. Allegat. Bal. in l. j. C. communia de vsuca. facit l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acquiren. pos. † quod est verum in saisina simplici, secus in casu nouitatis. vt docet Masuer. in eo. titu. §. item pro sola. allegat. Bart. in l. cotem. §. qui maximos. ff. de publica. dixi supra in glos. ij. vide alia requisita in hoc interdicto infra artic. viij.

Probanda quomodo sit possessio.
 Quomodo probari potest hæc possessio? Respond. si quis probet se possedisse ante litem contestatam, & ante turbationem illatam per aliquod tempus, & se adhuc possidere, etiam si alleget tantum nunc possidere sufficit: quia præsumitur continuata possessio, cum in solo animo consistere possit. glos. & Doctor. in l. siue possidetis. C. de proba. Cyn. & alij in l. non ignorabit. ad exhib. Petrus Ferrarien. in sua practica. in forma lib. pro turba. posses. in versicul. hodie. Ioan. de Amicis, consilio lxiiij. pro parte Antonelli.

Extrema duo possessionis quomodo probanda.
 Et interdicto vt possideris requiritur quod actor probet se habuisse possessionem rei contentiosæ per vltimas annatas, vt practici dicunt, vel vltimos expletus: & possunt dici vltimæ, tres proximè elapsæ. vt docet Masuer. in sua praxi in titulo de possessorio. in princi.

Et in probanda continua possessione sufficit probare duo extrema habilia, principium & finem, & tunc medium præsumetur. glos. in capit. volumus. xvj. q. iij. & in capitu. accedens. de conuer. coniugator. quam probat Mathesila. singula. cxvij. not. mirabilem. & Corlet. in singul. incip. possessio possessionis. & Felyn. in capitulo inter. colum. tertia. de fide instrumentorum. Ioan. Francisc. Balb. in repetitio. l. Celsus. colum. xliij. & sequent. ff. de vsucapionibus. † Et aliis modis possessio probatur, vt per Alexandrum consil. cxviij. in causa colum. penulti. in ij. volumi. & consilio cc. viso. ibidem. Barba. consil. xxiiij. clementissimum. volumi. iij. Dec. consilio lvj. in causa

causa & confi. seq. Carolus Ruinus, consil. lxxviii. in causa. volum. ij. & xliiij. in iudicio. volum. iij.

- 18 Intellige probandum esse nos fuisse possessores, & in possessione tempore litis contestatæ, quando alius probaret se medio tempore possedisse, alioqui sufficere probare nos possedisse tempore turbationis: quia præsumitur possessio continuata. Aret. in dict. §. retinendæ. colum. iij. & Matthæ. de Afflict. quæst. cccxciiij. ecclesia. in decis. Neapol. post. post Bal. in d. l. non ignorabit. † Et in spoliatione quomodo probari possessio debeat, scribit Guid. Papæ in statuto, si quis. in verb. probata possessione. scripsi in titu. de amatis in Conco. da. *Possidisse tempore litis contestatæ quando probandum.*
- 19 Cauere tamen debet impetrans casum nouitatis, ne dicat se spoliatum, quia esset sibi contrarius, & ideo reiiciendus. l. j. C. de fur. Si tamen pars in libello exprimeret aliqua verba ad turbationem, & alia ad spoliationem pertinentia, tunc conclusio libelli esset inspicienda, ut si ad manutenendum se in possessione concluderet, iudex hoc secundum probata prosequatur, & decidat. l. fin. C. qui ad lib. perue. non pos. Guid. Papæ expressè in statuto, si quis. in verb. vel quasi. ver. quæro spoliatus. *Spoliatio an possit allegari in causa nouitatis.*
- 20 Item à tempore nouitatis impetratæ quis cessare debet ab ædificando & alio opere faciendo, alioqui condemnabitur ad demoliendum. c. significantibus. & seq. de noui oper. nun. ita iudicauit Senatus pro Ioan. Fred. tutore contra do. Gabrielem de Chastu. nec debet alicui permitti à iudice etiam cautione data de demoliendo, nec quidem in vim literarum Regiarum, quibus fuit priuatus do. Gabriel, anno 1514. die 27. Nouëbris: quia melius est in tempore occurrere, quam post exitum vindicare. l. j. C. quando liceat unicuique sine iudi. se vindicare. † Et quia in hoc interdicto non dantur nisi duæ prouisiones. Prima est furnimenti. Secunda recredentia: & postea fertur sententia super pleno possessorio, ut inferius dicam. *Nouitatis impetratæ cessandæ ab opere.*
- 21 † Tamen si dubitetur quantum quisque frumenti receperit, poterit pendente processu iudex condemnare partem ad declarandum cum iuramento: ut iudicauit Senatus pro Episcopo Catalaunen. contra habitatores dictæ ciuitatis, anno 1528. die 23. Decembris. *Arestum.*
- 22 Audiui à quibusdam dicanicis in possessoriis negatiuis non dari, nisi recredentiam ut si quis dicat se esse in possessione, quod talis non capiat fructus ex tali horto sine licentia sua. Et in possessione ne talis ingrediatur talem fundum sine facultate, & concessione, & in aliis negatiuis, vide alias limitationes in §. declarantes. in verb. successores. de mand. apostol. in Concord. *Prouisio duplex in causa nouitatis.*
- 23 *Arestum.*
- 24 *Recredentia sola quando datur.*

IDEM, Article LXIII. Ibidem.

ET seront toutes instances possessoires de complainte, on reintegrant de vuidées sommairement, les preuues faites tant par lettres, que par tesmoings dedans vng seul delay arbitré au iour de la contestation, & sans plus y retourner par reliefuement de nos Chancellieres, ni autrement.

Articulus tertius.

Summariè
decidit de-
bent cause
possessoria.

PRIMO statuitur hic, vt instantia possessoria, siue in causa no-
uitatis, siue in materia reintegranda possessionis summariè
expediatur, & hoc est iuri conueniens, vt l.ordinarij. vbi Do-
ctor. C. de rei vindicat. l. momentanea. ibi, mox. & l. memine-
rint. ibi, illico. C. vnde vi. l. vna. C. si à momenta. posses. fuerit appella. Bartol.
in extrauagan. ad reprimendum. in verb. summariè. Bald. in l. incerti. C. de
interdi. Alexand. consilio lxxvj. visis. colum. j. in v. volum.

Et summariè dicitur breuiter, prout declarat clement. sapè. de verborum
significa. & Bartol. in dicto verb. summariè scripsi viginti effectus in tractatu
de sentent. executor. articul. ix. glos. secunda. in primo Tomo. commenta. in
has Constitu. reg.

Dilatatio
vni
ca in posses-
sorio.

Secundò, quòd probationes fieri debent intra vnã dilationem, quæ 3
est arbitraria pro consuetudine, & in stylo curiarum, à qua si fuerit nimis
arcta, appellari poterit. capit. prætereà. de dilatio. vnde allegatur glos. sin-
gularis, in l. j. in verb. petiturus. C. quorum bono. dicens possessoria esse sum-
maria quoad actorem, tamen plena probatio per eum fieri debet. † secus 4
in reo, vt declarat Lanfranc. in repetitione clementina, sepè. colum. ij. de ver-
borum significatio. & Alexand. consilio cxxxix. circa primum. colum. vltima.
in vj. volum. † In Curiis tamen Franciæ seruatür æqualitas in actore & reo, 5
prout fieri debet. per regul. in iudiciis. de regul. iur. in vi. maximè in proba-
tionibus. Bartol. in l. de die. in princip. ff. qui satisda. cogan. Barba. consil. xxv.
clementissimum. colum. ij. in iij. volumine.

Probatur
possessorio p
testes: & in
instrumenta.

Tertiò, probationes in materia possessoria possunt fieri tam per testes, 6
quàm per instrumenta, vt hic *tant par lettres, que par tesmoings.* in exer-
cendis enim litibus eandem vim obtinet fides instrumentorum, quàm de-
positiones testium. l. in exercendis. C. de fide instrument. Soci. consil. lix. visis
actis. in iij. volum.

Recreden-
tia non pati-
tur attestat-
iones.

Quod est verum in pleno possessorio, sed in recredentia non recipitur 7
probatio per testes, sed tantum per literas: vt plenè scripsi in §. j. de sentent.
execu. in Ordina. reg.

Dilatatio se-
cunda ad
probandum
in posses-
sorio non da-
tur.

Quartò, etiam per literas à Cancellariis impetratas non poterit secunda 8
concedi dilatio, sed à magna Cancellaria reciperetur, quia Rex non facile
potest per suam constitutionem ligari. l. digna vox. C. de legi.

Quintò, iudex debet arbitrari dilationem, & eam concedere à conte- 9
statione litis, id est, simul facta contestatione. ibi, *arbitre au iour de la con-*
testation.

Contestatio
an fiat in
possessorio.

Item ibi, *par contestation*, patet, quòd in causa possessoria fit contestatio, 10
quod probatur in §. quorum. in fin. Inst. de interd. ca. ij. vt lite non contesta.
& in l. tigni. §. si quis. cum se. ff. ad exhib. glos. & Bartol. in d. l. vna. C. si de
momen. pos. Bald. in l. j. C. si per vim. & in d. l. incerti. q. xij. glos. & Doctor.
in cap. consultationibus. de offi. delega. Alexand. consil. ij. in iij. vol. col. iij. &
Roma. consil. ccxx. circa primum. col. j. Aufrer. q. ccxxvj. & l. properandum.
in princip. ibi, super possessione. iuncto verb. post litem contestatam. C.
de iud. & ita communiter tenetur, teste Salice. in dict. l. vna. C. si per vim. Et
ita in

ita in curiis Franciæ seruatur, etiam in interdicto recuperandæ possessio- nis: quamuis Ioan. Andr. & alij multi contrarium teneant in d.ca. consulta- tionibus.

Et puto in his contestationem fieri, quando contrariæ allegantur pos- siones, & vnus negat alterum possidere.

*Contestatio
in possesso-
rio.*

CHARLES VII. Articuli. LXXI. des premieres.

ITEM, ordonnons, que si les complaints contiennent relief- uement, que les executeurs d'icelles ne procedent à la sequestration rea- le des choses contentieuses, ains facent les adiournemens par deuant les Iuges, ausquels la cognoissance en appartient, ou est commise, lesquels parties ouyes appointeront sur le tout, ainsi qu'il appartiendra par raison.

Arti- culus quartus.

GLOSSA VNA.

SUPERIVS dictum fuit articuli primo, quod postquam res erat sequestrata, vna pars, quia non proposuerat interdi- ctum intra annum, impetrabat literas à Rege, & releuabatur, vt non obtante lapsu anni procederetur: nunc verò statuit, quod si literæ querimoniam contineant releuamentum, quod apparitor, seu executor illarum non procedat ad sequestrationem causa non cognita, sed remittat causam per citationem ad iudicem, ad quem cau- sæ cognitio spectat, qui partibus auditis super omnibus decideret.

*Declaratio
superioris
primi arti-
culi.*

Ratio huius tex. est, vt nihil sine causæ cognitione fiat, & in hoc corri- gitur hic articulus, quia hodie apparitor non potest rem sequestrare, & si fiat non valet, quia sine causæ cognitione non fit sequestratio, vt iudica- uit Senatus hoc anno 1551. & in tractatu, de sequestrati. abundantius scribam inferius.

*Sequestra-
tio nõ fit ab
apparitori-
bus.
Arestum.*

Item notandum est, quod querela nouitatis non impetratur super offi- ciis dominorum, ab eo. qui est destitutus, quia dominus hoc iure suo face- re potuit, cum hæc officia quasi precario possideantur, & ideò sunt ad nu- tum reuocabilia.

*Querela no-
uitatis non
habet locum
in officiis do-
minorum, nisi
in quatuor
casibus.
Arestum.*

Sed in casibus sequentibus pars destituta poterit implorare iudicis offi- cium contra illam destitutionem: vt censuit Senatus anno 1513. die xiiij. Iulij.

Primus igitur casus est, si fauore matrimonij datum fuerit officium, quia sic elusum redderetur matrimonium, quod esse non potest. nam iste qui duxit ea lege vxorem, onera matrimonij sustinere non valeret, quæ quidem sunt magna, & graui. l. pro oneribus. C. de iur. dot. quæ plerisque indu- cunt coniugatos ad multa contra conscientiam perpetranda.

*Casus qui-
bus officia-
lis domini
intetatur no-
uitatem.
Officiu in
remunera-
tionẽ cõces-
sum non re-
uocatur.
Arestum.*

Secundò, quando remunerationis gratia: & sic censuit Senatus anno 1513. die xij. Iulij, quia hoc speciem habet compensationis non donatio- nis, l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de petitio. hæred. facit l. si pater. in fi. ff. de

iiij. Tom. Comment. DoRebuff.

donationib.

*Officium em-
pium à do-
mino cenfe-
tur irrevoc-
abile.*

Tertiò, quando emit officium, tunc quoque non poterit destitui, per 7
tex. in capit. vno. de natu. feu. Bald. in l. qui se patris. col. viij. C. vnde liber. ne
videlicet quis ex aliena iactura locupletetur. l. nam hoc natura. ff. de con-
dict. indeb. & recipiendo ex eo pecunias videtur dominus cum eo contra
here, ne eum officialem destituat vendendo ei vsum officij. per Benedi. in
c. Raynutius. in verb. duas. nu. 36. cum seq. de testa.

Quartò, cum hac lege datum esset, vt quandiu viueret hic officarius, 8
reuocare eum non liceret, tunc conuentio seruanda est, l. iuris gentium. §.
prætor ait. ff. de pact. contractus enim ex conuentione partium legem acci-
piunt, l. j. §. si conueniat. ff. de po. l. contractus. de reg. iur.

*Officiales
Regij sunt
perpetui.*

Officiales verò Regij perpetui sunt, nec sine causa destitui debent, e- 9
tiam si ad beneplacitum Regis constituti sint, quod durat vsque ad mor-
tem. c. si gratiosè. de rescript. in vj. Bal. in l. Iuris peritos. ff. de excu. tuto.

Nam postquam eos creauit, ordinarij sunt, & iure proprio iurisdic- 10
tionem habent, l. j. ff. de offic. eius. & id quod nostrum est, sine facto nostro à
nobis auferri non potest. per regul. iuris. & maximè, quia dominium & ma-
gistratus æquiparantur, l. qui furere. ff. de statu. ho. & sicut Princeps domi-
nium rei non potest auferre sine causa. glos. in l. ij. C. de precib. imper. offer.
Doct. in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. c. quæ in ecclesiarum. de constit. facit
quod Gagui. refert, Reges Franciæ ita contraxisse cum suis subditis: qui-
bus contractibus Reges ligantur, c. j. de probation. scripsi in præfa. ad titu.
de colla. † Ideoque sicut Princeps rem, & vineam alterius auferens pecca- 11
ret, vt de vinea Naabot scribitur: ita & qui officiales sine causa priuaret:
non mirum igitur si destituti possint vti iuris remedijs atque possessorijs:
vt alibi plena manu scripsi.

IDEM Article Lxxij. Ibidem.

Articu-
lus quin-
tus.

*ITEM, ordonnons qu'en causes de complaints en matiere de
saisine, & nouuelleté, en causes d'applegemens, & contr' appleg-
emens, nul ne soit receu à plaider par retenue, mais playderont
les parties à vne foys, & à toutes fins.*

GLOSSA PRIMA.

*Aduocato-
rum prolixitas
restringenda.*

T breui decidantur causæ restringit veterum aduocatorum 1
prolixitatem, per hæc verba constitutionis, ibi, *nul ne soit
receu à playder par retenue &c.* quæ nõ ad iudicem, sed ad par-
tem referuntur, quippe aduocati non sine magnis partium
impensis, & causæ retardatione longa ambage verborum,
& prolixa oratione causas protrahebant, retinendo semper sibi ali-
quid ad dicendum: hanc igitur aduocatorum propteruitatem ad
magnum partium commodum, & totius Reipublicæ tranquillitatem
moderatur: vt in posterum quicquid, quod ad causæ suæ utilitatem per-
tinere

tinere videat, id quodcunque sit vna oratione perstringere, & qua poterunt breuitate singula comprehendere curent: vt dicit text. ibi, *à vne fois, & à toutes fins*, quibus pulchrè consonant ea, quæ not. per Doct. in l. & an eadem. §. actiones. ff. de excepti. rei iudic.

- 2 Sed quæro quid possit opponi contra istum impetrantem literas in casu nouitatis? Respond. cum dies dicitur opponenti ad allegandum suæ oppositionis causas, eo die potest opponens allegare litispendentiam, si sit, vel præuentionem in possessorio alibi factam inter easdem partes, & de eadem re, & sic excluditur nouus impetrans, l. cum quæritur. ff. de excepti. rei iudic. vt lite penden. Oppositiones in nouitate, vt litispendentia.
- 3 Vel si sit aliquis priuilegiarius causam petet remitti ad Consiliario supplicationum, vel ad alium iudicem suum, videlicet ad Conseruatorem priuilegiorum, c. Romana. §. contrahentes. de foro compe.
- 4 Quod est verum, si dum primò se opposuerit non allegauerit aliquam oppositionis causam, vel dixerit se, *à toutes fins s'opposer*: nam si opponendo vnicam causam allegauerit, alias non poterit adducere, nec exceptiones dilatorias, nec peremptorias: quia expressum facit cessare tacitum, l. cum ex filio. ff. de vulgari. Oppositio generalis praeualet specia.
- 5 Necnon potest opponens afferre alias fuisse iudicatum super hac possessione, & exceptio rei iudicatae nunc competit. c. vno. de lit. contesta. in
- 6 vj. & d. l. cum quæritur. cum l. seq. de exception. rei iudica. † Tamen pars aduersa poterit dicere se possedisse per annum, & ultra, à tempore arresti. Et sic saisina acquiri potest etiam post arrestum, quamobrem nec post annum erit exequendum, antequam partes opponentes audiantur. Saisina potest acquiri etiam post arrestum.
- 7 His itaque casibus, & aliis, quibus oppositio iusta reperitur, annullatur secunda executio, & condemnatur impetrans in expensis. teste Berber. in viator. iuris. in pract. leg. Regiar. Oppositio iusta operatur expensarum aduersationem.
- 8 Profert etiam opponens, & baptizat (vt dicanicorum verbis vtar) contrarias possessiones, videlicet quod ipse est, qui possidet, non impetrans: vel si aduersarius possideat, quod vi, clam, vel precario possidet. l. j. ff. vti possid. & hoc postea licebit iustificare: vt docet Ioan. de Kalaguer. in titu. de mod. proceden. super nouis diffais. in stylo Parlamen. Baptizat opponens contrarias possessiones.
- 9 Item adducere potest, quod post annum & diem fuit turbatus, vt superius tit. proximo dictum fuit, vel quod aduersarius ab anno non possedit, d. l. j. vti possidetis. † Nec ad rem pertinet huc deducere saisinam illam, quam palsim exercet Rex pro iure sui imperij, & vt dicunt *par main souveraine*: quia hæc retentio ad solam conseruationem iuris partium tendit, non ad acquisitionem possessionis: † Ideò nec Rex acquirat sibi possessionem, etiã si per decem annos possederit iure maioris imperij. Rex non acquirat possessionem iure maioris imperij possidendo.
- 12 Item quando est controuersia inter pares Franciæ, tunc res controuersa remanebit in manu superiori, & (vt dicitur) *en la main du souverain, i. du Roy*, & demùm causa finita totum restituetur victori, vt in magno consuetud. quem vocant *l'instruction de pratique* scribitur. Manus Regiæ saisit res controuersas inter pares Franciæ.
- 13 Quemadmodum etiam si sit controuersia in casu nouitatis inter subditum & Regem, res controuersa ponetur in manu Regia, tanquam supre- Nouitas inter Regem & subditum.

ma. & gallicè dicitur, *en la main du Roy comme souveraine*, & eo casu eligitur vnus bonus parterfamilias, gallicè vocant *preud'homme*, qui rem controuersam reget nomine vtriusque: & † sic plus conceditur in Regem, quàm in priuatum dominum: nam in eum non habet locum querela nouitatis, verùm hic intentari potest à subdito contra Regem.

Subditus an possit in dominum literas nouitatis obtinere. Item opponi potest, quòd impetrans est subditus illius, contra quem impetrauit literas nouitatis, subditum appello ratione iurisdictionis altæ, & infimæ, qui de consuetudine non recipitur in casu nouitatis contra dominum suum, & gallicè dicitur, *entre seigneur & subiect, n'a point de nouuelleté*, in stylo Parlamen. in rub. de caus. nouita. §. item si subiectus. Masuer. in sua praxi. eod. tit. §. item ille qui.

Confessoria & negatoria inter dominum & subditum. Sed habet quidem locum actio confessoria & negatoria utilis, vel officium iudicis, vel alia remedia, de quibus Bart. in l. j. §. huius autem. ff. vt possidetis. Panormit. & alij in capit. conquerente. de restitutione spoliatorum.

Nouitas inter dominum & subditum ratione terræ. Nisi esset nouitas inter dominum, subditum, & alium simul, tunc ratione tertij consisteret. arg. l. si communem. ff. quemad. serui. amit. sic censuit Senatus Paris. vt refert. Ioan. Gallus, in q. per aresta. q. clxxxiiij. Item xiiij. die. & q. xxvj. anno quo supra. Masuer. in §. item si dominus iustitiarius. tit. de possess. † Et in curia suprema ex causa audiretur subditus etiam contra

Arrestum. dominum. vt est in magno Consuetudinario.

Regius tantum iudex de possessorio cognoscit. Opponitur etiam, quòd is qui cognoscit, non est iudex competens, vt quia non Regius etenim alij iudices non recognoscunt de possessoriis, secundum consuetud. regni. Ioan. Sanxon in Ordina. Turo. articul. xxij. superius dixi.

Restabilimentum fieri debet, vt quis recipiatur ad oppositionem. Ad hæc antequàm iudex competens recipiat partis oppositionem, reus tenetur restituere sublata cum effectu, seu fictè, vt dicunt figuraliter, super quo primitus est attendenda literarum querimonie forma, & sequenda, per l. diligenter. ff. manda. cap. cum dilecta. de rescript. in quibus intelligas quòd opponens semper debet se dicere falsitum, alioqui non esset contradictor legitimus.

Procuratorium generale nõ sufficit ad oppositionem. Præterea ad allegandum istam oppositionem, non recipitur procurator generalis, nisi specialiter sit constitutus ad comparandum coram commissario: vt testatur Io. Gallus fuisse decisum in hoc Senatu, in quæstio. per aresta. q. clx. plenè scripsi in Concordia. in glo. penulti. de elect. derog.

Arrestum. † Sed coram commissario exequente casum nouitatis admittitur ad se opponendum pro illo, qui est citatus, quilibet de familia, etiam sine procuratorio. l. j. in fi. C. si per vim. Masuer. eod. titu. §. item coram commissario. vbi etiam dicit pro non citato non recipiendum quenquam sine procuratorio, quia ibi nulla necessitas imminet.

Querimonia contra querimoniam nõ habet locum. In super reus se opponere debet, nec admitteretur idem ipse ad impetrandum in actorem alias querimonie literas: nam querimonia contra querimoniam non recipitur, vt censuit Senatus Paris. prout refert Ioan. Gallus in quæstio. per aresta. quæstio. cxiiij. † Imò si opponens primo cognitionis die non petierit manum Regiam apponi, pars seu impetrans semper

Manus Regie impositio quando petenda.

semper possidebit, & vtetur re, pendente processu, vt seruant curiæ Fran-
 25 ciæ. † Tamen ratione alterius impedimenti, is contra quem defectus fuerit
 concessus in casu nouitatis, poterit de nouo conqueri: vt censuit Senatus
 secundum Aufrer. in tract. aresto 18. Item quòd deficiens.

25 Item opponi potest, quòd super bonis mobilibus non datur hoc inter-
 dictum, sed pro rebus soli, l. j. §. j. vt possid. nisi illæ res mobiles ad nos per-
 uenissent ex successione alicuius, etiam si hæc possessio tota non nisi mo-
 bilibus constaret, tunc quoque fuit approbata querela nouitatis à Senatu
 anno 1522. & die 23. Iulij, contra hæredes cuiusdam Maficonens. pro qua-
 dam vidua donatrice omnium bonorum.

Arestum.
Querimo-
nia nouita-
us super re-
bus mobi-
libus quan-
do datur.
Arestum.

27 Et idem quando actione vniuersali, vel generali deberentur: Ideò audi-
 tus fuit conquerens in casu nouitatis pro conquestibus mobilibus sibi do-
 natis, anno 1541. vel quando accederent res mobiles, & cohærerent immo-
 bili: vt si quis se diceret esse in possessione domus, vnà cum mobilibus in ea
 existentibus, vel in possessione fundi cum fructibus ei cohærentibus, aut
 collectis, l. si aliena. ff. de vsucapionib. l. j. §. vtique. & §. sequen. de vi & vi

Donata-
rius pro mo-
bilibus in-
tentat no-
uitatem.

28 armata. Masuer. eodem titu. de possessor. §. item casus nouitatis. † Necnò per
 interdictum vtrobi, quod aduen Gallicè dicitur: vt docet Imber. in Institut.
 Foren. libro primo. §. deinceps.

Virubiinter
dictum.

29 Item licebit parti se opponere pro quota aliqua parte rei saisitæ, & tunc
 cogetur declarare quàm partem velit controuertere, vt demum iudex ma-
 nu teneat impetranter quoad alias partes. l. qui seruum. §. qui in iure. ff. de
 interrog. act. Masuer. eod. §. item & quia nu. 22.

Opponitur
nequã de to-
ta re saisit-
ta, sed &
pro parte il-
lus.

30 Tamen interim saisiri potest ea tota res: & ad manum Regiam poni, etiã
 si litigetur tantum super dimidia parte hæreditatis, vel tertia, sed partibus
 auditis decernet iudex, quòd impetrans leuabit fructus ex parte rei non
 controuersæ.

32 Item si priuatus ceperit animal dans damnum intra mei domini territo-
 rium, casum nouitatis intentare potero, quia me turbat in mea iustitia, vt in
 mag. Consuetud. habetur.

Dominus
intentiã no-
uitatem pro
sua iurisdis-
ctione.

Causas d'applegemens, & contr'applegemens.

GLOSSA II.

IN PATRIA consuetudinaria vtuntur his vocaulis, *ap-ple-*
gemens, & contr'applegemens, quæ vt intelligantur ab his, qui
 sunt in patria iuris scripti, declarare non verebor. Et tribus mo-
 dis dicitur *applegemens*. Primò interdictum quorum bonorum.

2 Secundò interdictum vnde vi.

3 Tertiò modo dicitur oblatio illa cautionis à subdito præstari solita do-
 mino, qui aliquam eius rem saisit, vel saisite fecit, & petit subditus vt ma-
 nus iniecta in rem tollatur, offerens defendere contra dominum.

4 † Fit etiã hæc oblatio corã apparitore, vel iudice, quã si recuset admittere
 iudex, aut non concedat manus leuationem, tunc vel appellat subditus, vel

Applege-
mentis, quot
modis dica-
tur, & vn-
de.

tuetur suum ius coram iudice, & hoc applegementum dicitur *applegement de refus de pleige*, lis super hac re mota causa applegementi nuncupatur: & propriè hic modus dicitur *applegement à pleige*, gallico vocabulo pro cautione vel satisfactione.

Contrapplegement quid sit.

Contr'applegement, tot modis dicitur: nam est idem quòd defensio contra applegementa illa, & *contr'appleger*, nihil aliud est, quàm defendere contra applegementum. Itaque in his causis vt in causa nonitatis ne quid retineatur litigando, sed omnia semel in iudicium deducantur, statuitur hic.

IDEM Artic. VII. touchant le style.

Articulus sextus.

ITEM à certaines ordonnances faisans mention qu'on ne reçoive aucuns en fournissement à part, adioustons, & ordonnons peine d'amende arbitraire contre les infraçteurs d'icelles, selon l'exigence du cas.

GLOSSA VNA.

Pœna arbitraria quomodo intelligatur.

*Q*UIA interdum leges non plenè seruantur, nisi adiiciatur pœna, ideò hic adiungit pœnam arbitrariam iudicis arbitrio imponendam. Ne verò ideò voluntariam omninò intelligas, id est, pro iudicis voluntate infligendam, sed pro arbitrio ratione meriti vel culpæ: ideò dicit text. *selon l'exigence du cas*: sicut canones mensuram temporis in agenda pœnitentia pro vnoquoque crimine non præfigunt, videlicèt vt de singulis dicant qualiter vnumquodque peccatum emendandum sit, sed magis in arbitrio sacerdotis intelligentis relinquendum statuunt. capitulo mensuram. de pœnitent. distinctio. primo capitul. Deus. de pœnitent. & remissio. itaque respiciendum est iudicanti, ne quid aut duriùs, aut remissiùs constituatur, quàm causa deposcit. nec enim aut seueritatis aut clementiæ gloria affectanda est, sed perpenso iudicio, prout quæque res expostulat statuendum est: planè in leuioribus causis promptiores ad indulgentiam iudices esse debent, in grauioribus pœnis seueritatem legum cum aliquo benignitatis temperamento subsequi. Marcellus in l. respiciendum. in princ. ff. de pœnis.

IDEM Article LXXIII. des premieres.

Articulus septimus.

ITEM, & pource qu'en telles matieres de saisines & de nouelleté, qui sont matieres possessoires, puis aucun temps en ça l'on a procédé, comme l'on feroit es matieres petitoires, & que telles matieres possessoires, & de nouvelles dessaisines doiuent estre traictées, & decidées le plus brief, & peremptoirement que faire se peult: car apres les parties, se bon leur semble, peuuent proceder sur le peti-

toire:

toire & que par les fuytes & delays, que les parties prennent en telles matieres, & la longueur des plaidoyries les procez sont comme immortal: & les heritages sequestrez souuentefois en tournent en ruyne & desolation, dont en aduient souuentefois grand dommage à nous & à la chose publique de nostre Royaume, & à tous nos subiets. Et aussi puis aucun temps en ça l'on a pris une forme esdites matieres de nouvelles dessaisines, que l'on ordonne examen de tesmoins estre fait sur la recreance, combien que les parties en telles matieres se puissent expedier par titres: dont les procez sont moult retardez, & les parties grandement endommagées: Nous voulans pourueoir ausdits inconueniens, auons ordonné & decerné, ordonnons & decernons que d'oresnauant en toutes telles matieres possessoires & de nouvelles dessaisines, tant complaints qu'applegemens, affin que les choses sequestrées ne viennent en ruine & desolation (comme elles ont fait au temps passé) que la recreance ou iouissance des choses contentieuses sera adiugée par les lettres, & titres des parties, sans les mettre sur ce en aucune preuue: sinon que ce soit cause, où il n'y ait nulles lettres ne titres, & que sans preuue de tesmoins ne puisse estre expediee en recreance.

GLOSSA PRIMA.

- H**IC ARTICVLVS prætermisissis eius præfationibus statuit *Recredentia sit ex literis & titulis.* recredientiam literis, & titulis adiudicandam parti, sine alia probatione, nisi talis esset causa in qua nullæ essent literæ vel tituli, & quando recredentia iudicari non possit sine probatione testium. De hac materia multa scripsi in §. j. de sentent. execut. quæ hic non repetam, vbi etiam mala, quæ ex sequestratione proueniunt, refero.
- 2** Sed quia hic text. facit mentionem de possessorio & petitorio, idè videndum est quid dicatur possessorium? Resp. quando agitur de possessione alicuius rei, & materia possessoria cum causa vertitur super possessione. gl. & Doct. in l. fin. C. qui legit. perso. standi. Panor. & alij rub. de cau. poss. sic & istæ ordinationes tractant hanc materiam possessoriam. *Possessorium quid.*
- 3** Petitorium verò dicitur, cum de dominio agitur, & proprietate seu iure rei, vel eius restitutione, teste Specul. in titu. de petitori. §. primo. Doct. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquirend. possessio. & probatur in l. is qui destinauit. ff. de rei vendicatio. Carol. Ruyn. consilio clxiiij. quamuis ex his. col. iij. nume. 7. in v. volum. plenè Fernan. vir egregius, & doctor Tholosa. in interpretat. dict. §. nihil commune. in ij. præfa. ff. de acquire. possess.
- 4** Vnde Lanfran. in repetitio. clementi. vnicæ. columna prima de causa iij. To. Commen. Do. Rebuf. *Petitorium quid sit.*

possessio. ait aduocatū in hoc cautum esse debere. nam si quæstio sit de possessione, vt si quis dicat se possidere, & petat manuteneri, tunc dignoscet esse possessorium: si verò dicat se dominum, & talem declarari, tunc petitorium esse.

Conclusio libelli inspicitur ad discernendum possessorium a petitorio. Et ad hoc discernendum conclusio libelli, non narratio debet inspicere, sicut conclusio contractu s. l. si voluntate. C. de rescinden. vendit. Bartol. in l. Aurelius. §. Stichus. ff. de liber. legat. & in l. si oleum. in fin. cum l. final. de dolo. Bald. in rubric. C. si certum petat. Alexandr. consil. cxxj. viso processu. col. ij. & iij. in primo volumi. & consil. cxvij. viso. in ij. volumine. Iason in §. omnium. colum. xvj. de actionib. in Institut. & in l. si prius. numer. 33. ff. de noui operis. nuntiat.

Rationes istæ sunt etiam assignatæ in cap. j. & c. viij. & alijs in locis tract. 6 de sentent. execut. & in tracta. de caus. posses. benefi. vbi reliqua de hac tractabuntur materia inferius.

Differencia inter possessorium & petitorium. Quo loco non erit alienum subnectere aliquot differentias inter materiam possessoriam, & petitoriam: nam possessoria summarie, petitoria plenarie tractari debet, vt superius diximus, artic. iij.

Sequestratio an habeat locum in petitorio. Secunda sequestratio fit super possessorio, ne partes ad arma veniant. l. æquissimum. ff. de usufruct. & res ponitur ad manum Regiam in hoc regno, vt dictum fuit, sed in petitorio sequestratio regulariter est prohibita, l. vna. C. de prohib. sequestratio. scripsi in tract. seq. infra.

Possessorium facit cessare petitorium. Tertia differentia est, quia licet petitorium fuerit prius intentatum, tamen suspendetur, si pars velit agere possessorio, non econuerso, c. pastoralis. de causa posses.

Cumulatio petitorij & possessoriij, an fiat. Quarto, quando possessorium & petitorium simul deducuntur in iudicium, prius iudicandum est super possessorio, quam petitorio, capitulo ij. & cap. cum dilectus: & c. cum ecclesia. de causa posses. hodie verò prohibetur vtrunque simul cumulari, vt dicitur infra. fallit in vtrubi pro rebus mobilibus, in quibus vtrunque simul intentatur, nec constitutio Regia in hoc habet locum.

Feriatu die an procedatur in possessorio. Quinta, super possessorio potest procedi etiam tempore feriatu: vt dicunt quidam, & referunt Do. de Rota. decis. ij. de caus. posses. & proprietat. incipien. tempore feriarum. in nouis. maximè in possessorio reintegranda. Guido papæ in statut. si quis. in verb. clandestinè. versicul. quæro, an reintegratio. quod est verum inferiis introductis ad solam hominum vtilitatem. † Secus in feriis ad Dei gloriam, vel Sanctorum introductis. Bartol. in extra. traugan. ad reprimendum. in verbo, summarie. col. ij. consuluit Paulus consil. cccj. viso processu. col. ij. in primo vol.

Filiusfamilias etiam sine patris consensu interat possessorium. Sexta, adultus sine curatore, & filiusfamilias absque patris consensu possunt intentare possessorium, diuersum est in petitorio. l. si. §. necessitate. C. de bonis quæ liberis. l. fina. C. qui legitimam personam. l. vnic. C. si per vim.

Exceptiones que sunt admittende in possessorio. Septima differentia, in possessorio non admittuntur exceptiones requirentes altiorem indaginem. l. iij. §. ibidem. ff. ad exhibend. Bartol. & alij in d. l. final. C. qui legitimam personam standi. & in l. momentaneæ. vnde

- 15 vj. Sanson in consuetud. Turonen. articulo xxvj. rubric. *des retraits*. † Et dicuntur altiorem habere indaginem, quando non possunt discuti, nec examinari intra illud tempus, quo principale. Bart. in extrauag. ad reprimendum. in verbo, summarie. Ange. in §. æquè. col. xj. in fin. & sequen. de exceptionib. in Institu. Alexand. in l. ille à quo. §. si de testamento. ff. ad Trebellianum. vel committitur iudicis arbitrio. Et ista est communis, teste Socyn. confi. lix. capio. primum. col. ij. in iij. vol.
- 16 Nos seruamus vt in recredentia quidem non recipiantur hæ exceptiones, sed in pleno possessorio causarum beneficialium sic: quia de petitorio hi iudices Regij non cognoscunt.
- 17 Octaua, in possessorio quis agit etiam sine mandato nomine alieno, l. vna. C. si per vim. diuersum est in petitorio. l. j. C. de procur. l. nemo alieno. ff. de regu. iur. hæc etiam non vidi seruari in possessorio, vt quis recipiatur in Franciæ curiis sine mandato: quinimo in vtroque mandatum exigimus. *Mandato carens, tamen etiam pro alio agit possessorio.*
- 18 Nona, de iure ciuili à sententia lata super possessorio non appellatur, l. vna. C. si de momenta possession. glos. & Doctores. in capitulo primo. de causa posses. secus est in petitorio, per totum titulum. ff. & C. de appellationi. † hodie in forensi iudicio seruatur, vt appellari etiam à recredentia possit, nihilominus sententia mandabitur executioni, non obstante appellatione, & sine illius præiudicio, vt Bar. in dict. l. vna. docet. quæ opinio est hodie per ordinationem Regiam approbata: vt est in articul. v. tit. de senten. exec. vbi scripsi in primo Tomo commentar. in has Constitu. Regias. *Appellatio à sententia fit per possessorem, non admittitur.*
- 19 Decima differentia, quòd sententia super possessorio profertur super ipsa possessione, in petitorio pronuntiatur super dominio, vel iure rei. Bart. in l. j. col. ij. C. quorum bono. Bal. in l. penult. col. ij. si à non competenti iudic.
- 20 Vndecima, in possessorio non est locus reconuentioni: secus in petitorio. Specul. in titu. de reconue. §. ij. versicu. sed quid si agebam. per l. fin. C. qui legitimi. per l. Ioan. Andr. & alij in ca. cum dilectus. de causa possessio. *Reconuensio non habet locum in possessorio.*
- 21 Duodecima, causa possessoria non est spiritualis, etiam si sit super beneficio, vel re spirituali, teste Bal. in cap. vno. apud quem vel quos in feud. & in l. penultim. C. si à non competen. iudic. Nicol. Milius in verb. spiritualis causa. quia non continet medullam veritatis. Panormitan. & alij in c. literas. de iuramento calumniæ. Guido Papæ in statut. si quis. in verbo, clandestinè. versicu. sed iuxta materiam. alibi de hoc scripsi. *Possessorium etiam super beneficio non fit spirituale.*
- 22 Decimatertia differentia est, quòd iudices Regij licèt laici cognoscunt in hoc regno de possessoriis beneficiorum, & omnium rerum spiritualium, & iurium. Guido Papæ hoc docet q. j. in decis. Delphin. & quæstio. lxxxvj. & q. ccccclij. & confi. lxxvij. & cxlix. Aufre. q. ccccclxx. & in repet. cle. j. col. lxxvij. de offi. ordina. Masuer. in rubr. de iudic. §. itèm ad iudicem. Benedict. in repetitio. cap. Raynutius. in verbo, & vxorem. nume. 369. de testam. & hodie hoc est notorium in hoc regno. *Laici cognoscunt de possessorio beneficiorum.*
- 24 Tamen nunquàm cognouerunt nec cognoscunt de petitorio, quòd est spirituale,

spirituale, & ad spirituales pertinet. Docto. in ca. ij. de iudi. & in c. j. & ij. de cau. possessio. & propriet.

Ciuile possessorium prius criminali discernendum. Decimaquarta, si causa ciuilis & criminalis simul concurrant, causa ciuilis possessoria discuti prius debet, quàm altera, l. j. secundum vnum intellectum. C. de appel. Bald. in addit. ad Spec. in tit. de appel. ver. ego ago. & in dispu. incip. accusatus.

Semiplena probatio in possessoris. Decimaquinta differentia est, quia causa possessoria est leuis præiudicialis, ideóque semiplenæ sufficiunt probationes: secus in petitorio, teste Bar. in l. j. colum. ij. C. quorum bono. & in l. ij. C. vbi in rem actio exerceri debeat. Mathesila. no. ij. nota quòd in iudiciis. Doct. in cap. cum causam. col. ij. de proba. & in consil. lvj. in causa. col. j. vsus tamen forensis requirit in utroque probationes sufficientes.

Testium recognitio non expectatur in possessorio. Decimasexta, in causa possessoria scripturæ ante recognitionem testium fidem faciunt. tex. in l. fin. & ibi Bald. in v. opp. C. de edi. diui. Adria. tollen. licet secus in petitorio. auth. sed nouo iure. vbi Doct. C. si cert. pet. l. comparationes. C. de fide instru. plenè scripsi in tract. de chirograp. recogni. in j. Tomo.

Interdicta pro mobilibus raro intentantur. Decimasextima, remedia possessoria pro re mobili raro dantur, saltem de consuetudine, sine immobilibus, vt superiùs dictum fuit articu. v. sed petitorium sic. l. j. §. illud. ff. de vi & vi arma. l. j. §. pet. vti possid. quia vilis & abiecta est mobilium possessio. glos. in l. rem quæ nobis. ff. de acquirenda possess.

Regula, dolo facis, non habet locum in possessorio. Decima octaua, regula dolo facis petendo, quod statim restitutus es, non habet locum in possessorio, saltem recuperandæ. l. dolo. ff. de doli except. secus in petitorio. glos. in l. j. C. quorum legato. & regu. dolo. de reg. iur. & in l. j. §. qui vi. vbi Bart. de vi & vi arma. Philip. Franc. in cap. si beneficia. de præb. in vj. Angel. in §. j. col. xxij. Instit. de except. Vincent. in l. si focer. §. si. ff. solu. matri.

Annua sunt possessoria, & quid in petitorio. Decimanona differentia, quod possessoria remedia regulariter post annum non dantur. l. j. in fin. ff. de interdict. l. j. vbi Bar. vti possid. & superiùs dixi articu. j. & Guido Papæ in statuto si quis. in dict. verbo, clandestinè. versic. sed quid de statuto. ac in deci. Delphina. q. cccclij. in materia possessoria. sed petitoria vsque ad triginta annos plerunque extenduntur, l. omnes. C. de præscrip. xxx. vel xl. annorum.

Infamiam non irrogat sententia possessoria. Vigesima differentia, quòd sententia super possessorio lata non infamiam irrogat. l. neque. ff. de vi. & vi arma. glo. in l. in interdictis. ff. de interdict. & in l. cessat. de actio. & obl. secus super petitorio infamante. l. j. & per totum. ff. & C. de his qui notan. infra.

Maritus in possessorio uxoris agit etiam sine illius mandato. Vltima, de consuetudine in hac patria maritus in personalibus & possessoriis competentibus uxori agit sine uxore: quod probatur in l. maritus. C. de procuratorib. secus in petitoriis & realibus, quia tunc maritus cum uxore agit, & conuenitur, l. doce ancillam. C. de rei vindicatione. & Ioan. Fabr. in §. fuerat. columna prima. de actionibus. in Instit. & in l. prima. C. de bonis maternis. Boër. in §. iij. de consuetudine iuris status person.

34 *Actiones possessorias voco competentes pro possessione, quāvis Chas-*
sa. in consuet. Burgun. in rub. des droicts. §. v. dicat accipi pro actionibus rea-
libus, quæ dicuntur vendicationes: quod non est verum, nec inuenitur in
iure, quod actio possessoria dicatur realis. nam si esset in rem, aduerfa-
rium possessorem fateretur, quare de possessione non ageretur. l. is qui de-
stinavit. ff. de rei. vendi. §. omnium. de actionib. in Instit. vnde potius hoc
casu dicerem esse petitorium, quia hoc tam facile est, vt non egeat pro-
batione, ob id missum facio. Alias multas proferrem differentias, sed alia
omnes, saltem quæ obseruantur, sub istis comprehenduntur.

*Actiones
possessorie
an sint rea-
les, an vero
personales.*

CHARLES vij. Artic. LXIII. Ibidem.

ITEM, ordonnons qu'en causes de complainte en matiere
 de saisine & de nouuelleté, dont les exploits contiendront le
 cas, & aussi en matiere d'appel, les parties des que la iour-
 née de l'adiournement sera escheüe, & apres la presentation
 faicte, soyent prests de playder les causes, sans demander de
 lay en la matiere: car en icelles matieres les parties doibuent
 estre instruietes de leurs faicts.

Articu-
lus octa-
uus.

GLOSSA VNA.

- 1 **S** T A T V I T quò celerius causæ possessoriæ nouitatis deci-
 dantur, vt partes dicto die præsto adsint, & in termino, ne
 dilationem petant: quia de propriis factis instructæ de-
 bent esse.
- 2 Quo loco non erit alienum inferere requisita in inter-
 dicto vti possidetis, quibus præhabitis iudiciorum hanc
 aleã subire non tantoperè pertimescamus. Primum igitur requiritur eũ pos-
 sidere, qui hoc experitur interdicto. §. retinendæ. de interdict. in Instit. vide
 quæ dixi superius artic. ij.
- 3 Secundò, quòd rem soli & immobilem possideat, l. j. §. hoc interdi-
 ctum. ff. vti possidet. ibi, de soli possessore scriptum est. datur etiam pro
 quasi possessione iurium. c. licet. de probat. siue illa iura adhæreant rei mo-
 bili, siue non. † Curia enim Franciæ pro quocuuque iure saisinam, seu ca-
 sum nouitatis recipit, & quasi omnes causæ sunt de talibus: vt docet Gui-
 do Papæ deci. Delphi. q. ccccclij. in materia. quamuis olim inter Doct. con-
 trouersum sic, in l. si certis annis. C. de pact. & in c. querelam. de elect. Guid.
 Papæ in statu. si quis. in verb. vel quasi. & Ioan. Fabr. & alij in §. æquè. de
 acti. Insti. & hoc seruatur in Francia.
- 4 Tertiò quòd res sit talis, in quam possessio cadat, vel quasi, d. l. j. §. hoc
 interdictum. in omnibus etiam possessionibus, quæ sunt soli sine dubio lo-
 cum habebit, dummodo possideri possint, vt quia res sacræ possideri non
 possunt. l. qui vniuersas. §. j. ff. de acquirend. posses. vnde non possit laicus
 petere se manuteneri in possessione percipiendi decimas, vel alia spūalia,
 cum

*Dilatio nõ
datur in pos-
sessorio.*

*Requisita
in interdi-
cto vti possi-
detis.*

*Immobilia
an tãtũ ve-
niant in in-
terdictũ vti
possidetis.*

cum ad ea sit incapax. c. causam. de præscript. cap. decernimus. de iudic.

Quartò, quòd turberur, & inquietetur, d. l. j. §. huius autem. & §. illud. 6
& l. vim facit quod vi aut clam. & l. vna. C. si per vim vel alio modo.

Qualis pos-
fessio requi-
ratur in no-
uitate.

Quintò, quòd ille qui turbatur, non possideat vi, clam, vel precario: a 7
alioqui non potest hoc iuvari interdicto, d. l. j. in fin. ille tamen, qui allegat
possessionem esse violentum, vel clandestinum, hoc debet probare, non
possessor: vt docet Bart. in l. ij. in fin. ff. de itinere actûque priua, refert Gui-
do Papæ in statu. si quis. in verb. vel quasi. versi. sed an hoc casu.

Possessionis
tempus pro-
bandum est
impetranti
l. etas noui-
tatis.

Sextò, quòd possideat tempore litis contestatæ, §. sed hodie. de interdi. 8
in Insti. glo. in l. extat. ff. quod metus causa. Bar. in l. j. in fin. ff. vt possid. & in
l. vna. C. eodem. Rofred. in ij. parte libelli. rubric. de interdict. vt possidetis.

† Quod debet intelligi quando alius probaret se medio tempore posse- 9
disse, alioqui sufficit probare possedisse tempore turbationis: & per hoc
præsumetur etiam tempore litis contestatæ possedisse, teste Areti. in dicto
§. retinendæ. & Matthe. de Afflict. in decisio. Neapolit. cccxciiij. ecclesia.
Alexand. consilio lxxxviiij. quoniam. col. ij. in v. volum. Barba. consil. xxv. cle-
mentissimum. col. j. vol. iij. Socy. consil. lix. visis actis. col. ij. volu. iij. † Ratio 10
est: nam cum agamus de possessione præsumenda, præsens possessio est
potior præterita, quia de præsentis possessione constat per veritatem, de alia
non: vt not. Doct. in l. fi. C. de edicto diui Adria. tollen. Bald. consil. xxxvj. fa-
ctum sic se habet. in fi. volu. j. & superius ad alium effectum scripsi.

Anno pro-
ximo posse-
disse requi-
ratur in inter-
dicto vii pos-
sidentis.

Septimò, quòd ab anno citra possideat. l. j. in fin. ff. de interdict. ideò in 11
litteris saisinæ dici solet, depuis an & iour en ça, alioqui ad saisinam simplicem
recurrendum esset. de qua superius scripsi, arti. ij.

CHARLES viij. Artic. XXII.

Articu-
lus no-
nus.

ITEM, ordonnons qu'aux causes de complainctes en matie-
re de saisine & de nouuelleté, dont les exploits contiendront
le cas, & aussi en matiere d'appel, les parties des ce que la iour-
née de l'adiournement sera escheüe, & apres la presentation
faicte, soyent prestes de plaider les causes, sans demander de-
lay en la matiere: car en icelles matieres les parties doiuent
estre instruietes de leurs faicts.

GLOSSA VNA.

Saisina sine
apprehensio-
ne est contra-
tus scriptu.

hic reperitur, quod fuit statutum, & dictum artic. præceden. 1
veruntamen quia hic de saisina, seu possessione loquimur, ne
quod ad vsum forensem pertinet, intactum relinquam, operæ-
pretium esse putavi in medium proferre, quæ sint hæ personæ,
quæ in hoc Regno Franciæ sine apprehensione vera possessionis sunt per
consuetudinem saisitæ, & possessores.

† Cum hoc maximè cōtra ius esse videatur, quo passim traditur, possessio- 2
nem nō acquiri, nisi sic apprehensa, l. denique. ff. ex quibus causis maior. l.
commissa.

- missa. ff. de publ. glof. in l. fi. C. de sac. sanct. eccl. c. ij. de consue. vbi iurium interpretet. † nec quidem princeps vendendo transfert possessionem, nec dominium sine traditione. Bal. & An. in c. ij. de no. forma. fidel. col. pe. nisi princeps gratiam impertiatur alicui, tunc quidem etiam solum transfert dominium, non autem possessionem. c. si tibi absent. de præb. in vi. nam quælibet gratia principis dicitur esse priuilegiata. Ioã. And. in c. olim. de verb. sig. Iaf. refert cons. cxlviii. viso processu. col. ij. num. 4. in iiij. volum.
- 3° Primùm igitur sciendum est, quòd *saisire* duo significat. Primò manum iniicere, quasi rem manu capere, seu occupare. text. in c. pe. §. nos igitur. de immu. eccles. in vi. declarat bellissimè do. Tiraquel. in tracta. *le mort saisist le vif.* in princ. & actiue significat.
- 4° Secundò, *saisire* est aliquem possessorem facere, seu transferre possessionem. Vnde consuetudo illa vulgata, *Mortuus saisit viuum*, id est, possessorem facit: & *saisina* ferè dicitur possessio, & casus *saisinæ* & nouitatis vocatur interdictum vt possidetis, vt superiùs scripsi, & *palsiue*. † Hæc igitur est consuetudo generalis in toto regno Francia, quòd mortuus *saisit viuum*, id est, possessio defuncti quasi coniunctim descendit in hæredes. Iuriconsult. in l. cum miles. ff. ex qui. cau. maio. aded vt mortuus aperiat oculos uiuentis, vt docet Bal. in l. fi. C. commu. de manu. quia moriens facit possessorem uiuentem, simulatque moritur, & illa possessionis continuatio dicitur *saisina*, & facit possessorem verum, licet fictus sit actus, vt superiùs dixi in præfat. titu. huius: alioqui casum nouitatis intentare non posset hic possessor consuetudinarius.
- 5° Sed quamobrem inuenta sit hæc consuetudo? Respond. utilitatis publicæ gratia, vt finis litibus breui imponatur, l. properadum. C. de iud. c. finem. de dol. Etenim utile est tam diuitibus, quàm pauperibus, vt breui lites decidantur, vt hodie decem dierum interstitio intantum partes progrediantur, quantum olim via ordinaria vix decem annis cõsequebantur, vt docet Berber. in viator. iuris. in practic. legum Regiar. in prin. Attamen satis longa est via hodie, sed non sicut in petitorio.
- 6° Inuenta quoque est, ad vitandum tot circuitus adipiscendæ possessionis, & vt hæres, vel alius, cui bona delata sunt, quàm citò fruatur illis bonis, & iudices per possessionem has causas celeriter percurrere possint, & quasi breui manu possessio perueniat ad hæredes.
- 7° Et quamuis hæc consuetudo sit contra ius ciuile, quia in acquirenda possessione requiritur apprehensio, vt superiùs dictum fuit, l. iij. cū multis aliis. ff. de acqui. pos. & hæres non habet possessionem rerum hereditariarum regulariter, licet dominium habeat, l. cum hæredes. ff. de acqui. pos.
- 8° Tamen istam consuetudinem approbat ius canonicum: in c. ij. de consue. nec eam improbat omninò ius ciuile in quibusdam casibus, l. raptores. C. de episc. & cl. quamobrem ista consuetudo ex causis grauissimis inducta, nequam est odiosa, vel restringenda: imò tanquam perutilis amplianda.
- 9° Nec solent iudices in hoc regno agentem possessorio ratione hereditatis sibi delatæ excludere, quicquid dicant Doct. super hoc.
- 10° His igitur præmissis videamus iam qui dicantur *saisiti*, seu possessores

Consanguineus proximus est factus. continui sine apprehensione per nostram consuetudinē? Et primū de proximo cōsanguineo, q̄ sit factus, & possessor bonorū paternorum, vel sui alterius cōsanguinei, nemo dubitat, ob id non plura de eo differā. citabo tantū Io. Fab. in §. summa. de interd. in Inst. plerasq; super hoc allegat cōsuetudines Do. Tiraquel. in suo tract. *le mort saisis le vis.*

Saisina extenditur etiam ad quascunque occupata per verum. Etiam si alius occupauerit possessionem post mortem testatoris: nam testator moriendo misit eum in possessionem, quæ sine facto suo ab eo non potest auferri. id quod nostrum ff. de reg. iur. hoc docet. Bal. in rub. de cau. pos. col. iij. & Alex. cōf. lxxxij. perspectis. col. ij. nu. 5. in ij. vol. fsecus si testator tēpore mortis nō habuisset possessionē: quia tūc quā non habet, in aliū transmittere nō potest. Cu. & Ias. in l. Pōponius. ff. de acqui. pos. Sed quācūq; habet, proculdubio transfert: alioqui consuetudo esset elusoria, vt dicit Ia. cōf. lxxxv. quando. in fi. in iij. vol. & sic fuisse iudicatum Mediolani refert idem Ias. cōf. cxlvi. præsupposito. col. j. in iij. vol. & Bened. in c. Raynutius. in verb. mortuo. ij. nu. 72. & 77. de testa. & Chassa. in consue. Burgun. in ti. *des successions.* §. j. gl. j. Bello. lib. iij. supputa. c. xv. Et ita vtimur in nostra Gallia, teste Tiraquel. in iij. decla. v. partis, vt hæres possessorio agat contra eum, qui occupauit.

Saisina sine aliquo actu possessorio. Etiam absq; aliqua immixtione, vel alio actu possessorio: alioqui si requireretur apprehensio ad acquirendam possessionem, nihil prodesset hæredi consuetudinaria hæc saisina, cū de iure satis continuatum sit dominium in suos. l. in suis. ff. de lib. & posth. & consuetudo esset elusoria: contra l. si prætor. ff. de iudi. quicquid dicat Bello. in d. lib. iij. suppu. c. xv. quia hoc consuetudo nostra non requirit, nec ego &c.

Institutus heres est factus. Secundō hæres institutus etiam censetur factus vi præfatæ consuetudinis, mortuus factus illum viuū, cui detulit vniuersam hæreditatē, aut quotā illius partem, & consuetudo mittit eum in possessionem. Chas. in consue. Burgun. in ti. *des successions.* §. iij. Bened. in verb. mortuo. ij. nu. 78. & 83. de testam. quia venit ex voluntate declarata ab ipso testatore, sicut executor testamenti, de quo infra dicam.

Extraneus filius in regno decedentis est factus. Amplia procedere etiam in filio extranei in regno decedentis: vt si filius talis in regno à muliere regnicola duxerit originem, is de iure succedit suis patentibus, etiam sine literis naturalitatis, vt abundē in tract. de literis natural. in ij. Tomo Constit. Regiar. scripsi, adducendo aresta. is ergo erit etiam factus.

Adoptiuus filius est factus. Imò etiam adoptiuus hæres institutus à suo patre adoptante erit factus, per hanc consuetudinē generaliter loquentē: quia verè hæres est, si sit institutus vt no. in l. si arrogator. ff. de adop. & huius sententiæ est do. Tiraquel. in xij. decla. ij. partis. facit l. quidam. ff. de verb. oblig. nam postquam extraneus est factus, vt dicetur, sic & hic adoptiuus.

Legitimus filius institutus est factus. Idem iuris est in filio, qui tantū est legitimatus, quia hic nihil à naturalibus & legitimis differt. §. & quoniam. & §. si igitur licentia. in authent. quib. mod. natura. effici. legi. colla. vj. & ita iudicauit Senatus Parisien. vt docet Ioan. Gallus in quæstio. per aresta. quæstio. cxlij. dominus Carolus d'Espagne.

Item

- 20 Item etiã si esset filius emancipatus, & sic bonorũ possessor est etiã saisitus, quia in effectu hæres est. l. j. ff. de bo. pos. l. in conditionibus. §. si patrem. *Emancipatus filius est saisitus.*
- 21 de cõdi. & demõ. §. quos. ti. de bo. po. in Insti. † Hæreditatis enim nomine venit bonorum possessio l. hæreditatis. vbi scripsi. ff. de ver. sig. l. j. & l. q. patris. C. vnde liber. quia illa solẽntas antiqua in bonorum possessionibus est hodie correctã. l. fi. C. qui admitti. & differentia inter suos & emancipatos est sublata. §. nullam. in auth. de hæ. ab intest. veni. col. ix.
- 22 Etiam hæredis hæredes saisiti erunt cùm Ioã. Fab. dicat hæredem saisitũ in §. summa. & in §. retinendã. de interd. in Insti. ergo & iste, quia hæredis nomine omnes veniunt l. hæredis. & l. sciendum. ff. de verbo. signi. & consuetudo generalis est. & ita tenuit Chassan. confi. lxxvij. nobilis. col. xxij. vers. quintum & vltimum dubium. post Spec. in ti. de testa. §. sequitur. vers. sed pone. & Io. Fab. & Albe. in l. fi. C. de edicto diui Adria. tollen. Bal. conf. clxxvj. quia. col. ij. volu. j. vt refert do. Tiraq. in ij. parte declara. v. licet teneat contra, eo quod duæ concurrant fictiones, videlicet, vt fictè transfiret possessio in alium, & fictè eadem possessio transmitteretur. † Sed non video quod sit duplex fictio, ac fateamur esse plures, veruntamen possent concurrere, cum ex diuersis proueniant, & ad diuersa tendant. l. singularia. ff. si cert. pet. Bar. in l. si is qui. ff. de vsucapio. & consuetudo dicit mortuum saisire viuum: ergo primò mortuus saisuit, & fecit possessorem primum hæredem, & hic primus hæres moriendo fecit possessorem secundum hæredem, & sic hæredem hæredis: & ita dicitur in substituto inferiùs, qui dicitur secundus hæres.
- 24 Etiam saisitus est hæres siue ex asse, siue in quota. l. ex facto. ij. ff. de hæred. inst. quia eodem priuilegio & fauore vtitur vterque l. fi. C. de edi. diui Adria. tollen. gl. & Doct. in l. quoties. C. fami. erciscun. Chassan. dict. conf. lxxij. ex verbis. col. penult. *Hæres ex quota parte est saisitus.*
- 25 Vnde filius institutus in sua legitima erit saisitus, quia hæres verissimus est in illa, l. j. §. illud. ff. quo. leg. Guid. Papæ q. cccclvij. in dispositione. Bened. in verb. in eodem testamento. j. num. 260. de testamen. *Filius est saisitus in sua legitima.*
- 26 Idẽ in hæredibus succedentibus ex consuetudine in mobilibus, vel in immobilibus, vt vtriq; saisiti sint in illis bonis, in quibus de consuetudine succedunt quia non video rationem differentie inter istos, quia vtrique sunt hæredes, ergo & saisiti, nimirum si possessorium quotidie prosequantur: vt passim in curiis vidi seruari. *Mobilium seu immobilium hæres est saisitus.*
- 27 Etiam si sub beneficio inuentarij veniant, cùm sint hæredes, & consuetudo transferat possessionem in viuentem, & hic velit esse hæres, tamen sub beneficio l. fin. C. de iur. delibe. Et inducta ad vnum effectum non operabuntur contrarium l. legata. ff. de lega. j. Et si hic hæres sit ad persoluum debita hæreditaria d. l. fi. ergo vi consuetudinis oportuit eum esse saisitum: quomodò enim posset soluere, si non esset possessor, nec bona teneret, nec possideret? *Hæres sub beneficio inuentarij est saisitus.*
- 28 Parentes quoq; dicerã saisitos de bonis filiorũ, quia nõ minùs piẽ debetur hæreditas filiorum parentibus, quàm parentũ filiis l. nam & si parentibus. in prin. de inoff. testa. vt tunc itidem filius moriens mittat in possessorem. *Parentes sunt saisiti in bonis filiorum.*

tionem parentem superstitem, scilicet ex generali consuetudine, mortuus
 faicit viuum, cum generaliter loquatur consuetudo.

*Rogatus re-
 stitueret ha-
 reditatem est
 faicitus.*

Idem iuris in hærede rogato restituere hæreditatem Titio post puber- 29
 tatem, vel aliud certum tempus, quia interim hæres est, & sic possessorio
 agere poterit, postquam nomen habet, ergo & effectum. l. à nullo. C. de
 feriis. † Nec obstat q̄ de perpetuo debeat intelligi, l. j. ff. si ager vectig. vel 30
 emphyteut. petat. l. j. §. hoc interdictum. de fonte. vt scripsi in tract. de paci-
 fi. posses. in vj. limit. & hoc asserit do. Tiraquel. in iij. declarat. ij. partis. Nam
 cum nostra consuetudo non loquatur de perpetuo, seu temporaneo, nec
 ego addam, sed dicerem à moribundo faiciri viuum, à primo primum, & à
 secundo secundum: prout statim dicam.

*Substitutus
 heres est faic-
 itus.*

Substitutus etiam faicitus erit, quia est institutus, l. j. ff. de vulgari. & 31
 quemadmodum quilibet moriens faicit institutum moriendo, ita quoque
 institutus faicit suum substitutum moriendo: nec erunt duo faiciti, vt
 quidam putant. Institutus enim quandiu viuet, erit faicitus, & substitutus
 post mortem institui, vt moriens institutus mittat eum in possessionem,
 & aperiat oculos eius ad videndum se possessorem. † Et ita iudicauit Se- 32
 natus Tholosanus, vt refert Chaff. consil. lxxij. ex verbis. col. penul. quia est in
 locum instituti subrogatus: ideo eius naturam sequi debet, l. si eum. §. qui
 iniuriarum. ff. si quis cau.

*Fideicom-
 missarius
 est faicitus.*

Idem iudicatum fuit in fideicommissario Tholosæ, vt refert Bened. in 33
 rep. c. Raynutius. in verb. mortuo. ij. nu. 74. de testament. nam ex benigni-
 tate canonica transferuntur actiones in eum sine restitutione. Bal. in c. in præ-
 sentia. de prob. nec est disputandum an sit hæres, vel nō, quia consuetudo lo-
 quitur indefinite, q̄ moriens transfert possessionem in viuentem, eodem puta
 momento, quo de iure transfertur illud dominium, vt statim, & absque alio
 circuitu possessorio liceat experiri. † Et vt summatim dicam, remedia pos- 34
 sessoria intentantur statim in hoc regno, ac si ipso iure aditæ essent hære-
 ditates, aut restitutæ, vt docet Berb. in viato. iuris. in iij. parte. in practica
 legum Regiar. in prin. Nam cum consuetudo nostra loquatur indistin-
 ctè, & indeterminatè, q̄ mortuus faiciat viuum, ergo etiam generaliter
 intelligenda est, siue sit hæres, siue fideicommissarius, maximè quò vite-
 tur circuitus, & vt lites breui perstringantur, quicquid dicat Boër. in de-
 ci. Burdega. q. clvi. an fideicommissarij. † His tamē casibus in quibus fidei- 35
 commissarius ius non haberet, nequaquam esset faicitus, vt si ante tempus
 agere vellet, vel aliàs iniuste, & sic alia opinio fortè intelligi posset.

*Saisina ran-
 tum opera-
 tur, sicut a-
 ditio hære-
 ditatis.*

Imò etiam executores testamentorum sunt faiciti de bonis mobilibus 36
 testatoris, & hæc saisina fit per traditionem testamenti, quod illis testa-
 tores solent tradere: alioqui voluntatem testatoris executioni mandare
 nō possent, nisi essent faiciti. † Sed in bonis immobilibus hæredes: & non 37
 executores sunt faiciti, vt statuit Senatus anno 1374, die j. Septembris, si-
 ue sint executores ad pias causas, siue non. Intellige tamē vsque ad concur-
 rentiam relictorum, vt docet do. Tiraq. in vj. parte. in vltim. decla. tamen
 si hæres offerat pecuniam pro soluendis debitis liquidis, & de reliquis
 cautionem executori, debent bona ei tradi, vt censuit Senatus anno
 1498. die

*Executores
 testamento-
 rum sunt faic-
 itus in mobi-
 libus.*

Arrestum.

1498. die xxvij. Octobris pro Marquet filio.

38 Necnon fiscus, qui succedit deficientibus consanguineis, & testamento, erit saisitus, vt docet Masuer. in ti. de succes. §. item si nulli. nu. 21. per l. si vacantia. C. de bonis vacant. lib. x.

Arestum.
Fiscus est
saisitus.

39 Imò etiam in bonis emphyteuticis, & in feudis hæres tam ex testamento, quàm ab intestato, & tam in corporalibus, † quàm in incorporalibus in hoc regno se saisitum dicit: vt docet Bene. in rep. d. cap. Raynutius. in verb. mortuo. ij. nume. 71. cum seq. de testamen. & in verb. & vxorem. nu. 180. quia hæc bona locum patrimonialium in hoc regno habent. Ioã Fab. in authen. ingressi. in fi. C. de sacro sanct. eccle. & in §. j. de rerum diui. in Institu. scripsi in arbor. feudor.

Hæres va-
salli, vel em-
phyteuticæ est
saisitus.
Saisina est
rerum cor-
poralium,
& incorpo-
ralium.

41 Et siue prædicti sint maiores, siue minores, furiosi, vel sapientes, quia præfata consuetudo generaliter loquitur, & nemini præiudiciũ faciens, vt l. siq; ipsis ac omnibus, nimirum si eos comprehendat, nam sicut prætor eos omnes necessarios efficiebat, ita consuetudo possessores. & hoc tenendum, & obseruandum est, ne ab antiqua practica recedamus: vt ceter do. Tiraq. in xvj. declara. ij. partis. & in vij. declaratione iij. partis.

Minor ac
furiosus di-
cuntur sai-
siti.

42 Idem dicendum in his, qui sunt hæredes Episcoporum, vel aliorum clericorum, aut qui ab intestato eis succedunt ex lege, vel consuetudine, c. cum in officiis. de testamen. c. præsent. de offic. ordina. in vj. Boer. in §. vj. de testam.

Episco-
rum here-
des saisiti.

43 Et ne diutius immorer, quilibet hæres tam proximus, quàm extraneus est saisitus, cum consuetudo in his nullam constituat differentiam, sed simpliciter loquatur de mortuo, vt faisiat viuum, & ideò vxor, quæ succedit viro sine liberis & consanguineis decedent. l. j. cum auth. prætereà. C.

Indistinctè
quilibet hæ-
res est sais-
itus.

44 vnde vir & vxor. † Aut collegium, seu monasterium vel hospitale, & quælibet vniuersitas, quibus delata sit hæreditas, possunt inquã hi omnes agere possessorio ratione huius generalis consuetudinis. Istius sententiæ est do.

45 Tiraquel. in ij. parte, declarat. xiiij. sicut in fisco dixi supra. † Nec subtilitates iuris in hoc sunt seruandæ, quia nihil est magis æquitati consentaneum, quàm hoc remedium possessorium, quod nullum grauat, vtriq; verò parti quàm pulchrè consulit, ad expensas & vanos litium anfractus vitandos ideò censuit Senatus hæredem eius, in cuius fauorem successio fuit renuntiata, faisitum, anno 1517. die 17. Nouembris, pro Anthonia du Boys contra Catharinam, quæ renuntiauerat.

Arestum.

46 Vnde licet consuetudo localis disponat mortuum saisire proximum ex illa humanitatis ratione extenderem, vt nedũ proximus saisitus habeatur, sed etiam iuuante consuetudine generali, & communi obseruatione testamentarius hæres, quamuis extraneus saisitus intelligatur, ex ea scilicet parte, in qua posset per consuetudinem institui.

Instituus
licet extra-
neus est sai-
situs.

47 Nec alia ratione putarem consuetudines quasdam locales generaliter id addidisse, nempe, *le plus prochain*, proximum, quam eo quòd raro fierent testamenta in hac patria consuetudinaria. † Sed non quòd ex eo de-

Mortuus
saisit viuum.
le plus pro-
chain, cur
addatur le
plus pro-
chain.

48 rogatum sit generali consuetudini quoad hanc partem, pro qua testari possunt, quicquid dicat do. Tiraq. & alij super hoc. Nam ita vidi ob-

seruari tam in patria iuris scripti, quàm consuetudinaria, cùm videlicet in utroq; par sit ratio, idem fauor utilitasq; publica, & priuata.

In summa dicendum est, quòd hæc consuetudo saisit, id est, possessorem 49 facit viuũ, si mortuus habebat scilicet dominium, vel ius in hæreditate & possessionem: quia nemo potest in alium plus iuris transferre, quàm ipse habeat. per reg. iuris. & in l. traditio. ff. de acqui. rer. do.

Hæres usufructuarij non est saisitus.

Quapropter non saisit hæredem usufructuarij, quia usufructus mor- 50 te finitur §. finitur. de usufructu. in Instit.

Nec hæredem eius, qui precario habet, quia etiam morte precarium 51 finitur l. cùm precario. ff. de precar.

Hæres non est saisitus in re commodata.

Nec commodatarij, aut depositarij hæredem saisit, quoad rem depo- 52 sitam, quia nihil iuris in ea re habuerunt. l. bona fides. ff. depo. idem in colono, & inquilino dicemus l. si. ff. de vi & vi arma.

Ad mortuus non possessor nõ saisit suũ hæredem.

Nec mortuus non possessor, facit possessorem viuentem, nemo enim 53 dat, quod non habet. l. si vniuersæ. vbi etiam Bar. C. de legatis. Bened. in dict. cap. Raynutius. in verb. mortuo. nume. 72. & 77. de testa. & Boër. deci. clxxij. dominus. numer. 14.

Saisitus hæres an cogatur soluere creditoribus

Hic tamen per consuetudinem saisitus, si aliter non se immisceret hære 54 ditari, non est cogendus soluere creditoribus, si declaret se nolle esse hæredem, quia de iure etiam si sint sui, & necessarij hæredes tamen habent priuilegium abstinendi à prætore l. necessariis. ff. de acqui. hæredit. §. sui. & seq. de hæred. qual. in Inst. l. j. C. si minor se ab hære. absti. quia consuetudo nõ facit eum saisitum, nisi velit d. l. necessariis. l. ij. ff. de leg. cõmis. idque non nisi in merũ fauorem hæredum est introductum: quare non debet in eorũ damnum retorqueri per l. quod fauore. C. de legib. vnde hæres non tenetur legatariis respondere, nec satisfacere, donec verè realiter saisitus fuerit, & bona habuerit, vt censuit Senatus anno 1507. die 9. Aprilis, ante pascha pro Michaële Cotierio, & Petro Robin.

Arestum

LOYS XII. Artic. LXXXVI. des premieres.

Articulus decimus.

ITEM, quand aucune complainte sera fournie, soit en matiere beneficiale, ecclesiastique, ou prophane, noz iuges (soient Presidens, Conseillers, ou autres noz officiers, qui auront cogneu de la matiere) leurs enfans, & parens ne pourront estre commis au regime, & gouuernement de la chose contentieuse: mais seront tenus de commettre autres gens notables, non suspects, ne fauorables à l'une n'a l'autre des parties à moindre frais, que faire se pourra: sur peine de suspension de leur office, & autre peine arbitraire.

GLOSSA VNA.

Iudex non debet sequestrare rem apud cõsanguineos.

PRIMO hic statuitur, vt iudices Regij, etiam Præsides 1 Parliamentorum, & Consiliarij non committant rem contentiosam sequestrationis causa filiis, vel parentibus suis. filios hic accipimus ex communi vsu, omnes descendentes, vt in l. iutta. & l. liberorum. vbi scripsi. ff. de verborum signific. † Parens ve- 2 rò

3 rō generaliter accipitur hic pro quibuscunque consanguineis ex communi etiam vsu loquendi, vt scripsi in d.l. liberorum. † adeò quòd iste text. excludit omnes consanguineos iudicum tam ascendentes, quàm descendentes etiam affines, eo quòd in affinibus quoque rationes huius text. locum habent, vt statim dicetur.

4 Ratio est, quia hi iudicum consanguinei non possunt facillè cogi à partibus ad reddendam rationem, quia iudices semper eis fauerent, & sic fructus rei sequestratæ vsurparent, vel etiam iudices conniuendo causam protrahere possent, vt longo tempore isti consanguinei reciperent fructus. Consanguinei iudicis cur prohibeantur dari commissarij.

5 † & sic materia delinquendi, ab ipso iure tantopere reprobata daretur, & possent etiam iudices istis immèsum postea salarium taxare. Nimirū si prohibeatur hic ne consanguinei iudicis recipiant bona sequestrata, & nisi esset hæc prohibitio, vix partes auderent obistere iudici, vel non sine magno causa periculo iudicem in se prouocarent: aut ad vindictam, aut ad iram commouerent. Possent etiam iudex per manus istorum consanguineorum bona sequestrata recipere, ideò statuitur hic &c.

6 Et cùm hic text. dicat, *ne pourront*, tollit etiam facultatem, & potentiam partibus, adeò quòd iudex hoc facere non poterit, etiam si partium consensus accederet. reg. i. de reg. iu. in vj. capi. j. de causa possess. Bart. in l. vlti. col. ij. ff. de fer. & si fiat, irritum erit, & hic iudices suspendi ab officio vult & multa arbitraria puniri. † itidem consanguinei puniri debebunt, quia contra legem hoc prohibentem fecerunt. l. non dubium. C. de legi. nam si consanguineus negotium recusasset, iudex hoc non fecisset, & verisimile est, quòd instigantibus suis consanguineis iudex istos commiserit, & eis inuitis iudex non demandasset. arg. c. constitutis. de testib. Iudex non potest committere suis consanguineis. etiam de partium consensu. Poena iudicis & commissarij ab eo male datorum.

7 Quarta arbitraria puniri. † itidem consanguinei puniri debebunt, quia contra legem hoc prohibentem fecerunt. l. non dubium. C. de legi. nam si consanguineus negotium recusasset, iudex hoc non fecisset, & verisimile est, quòd instigantibus suis consanguineis iudex istos commiserit, & eis inuitis iudex non demandasset. arg. c. constitutis. de testib. Quales debeant esse commissarij.

8 Secundò, statuit alios extra iudicium consanguineos, notabiles committendos esse, id est, non viles, probos, & facultatibus idoneos, quæ reddere possint rationem, & reliqua de his, quæ recipient. scripsi in tract. de sentent. execut. artic. xvj. glos. xiiij.

9 Tertiò, iudex bona sequestrata debet committere aliquibus non suspectis partibus, fortè vel ratione inimicitia, aut amoris, aut etiam si esset dilapidator, aut pauper, qui postea fructus consumptos non posset redde- Suspectis non debet concedi res sequestrata.

10 re. l. si cùm dotem. §. fin autem. ff. sol. mat. l. Imperator. ad Treb. † item non debet committere eos, qui difficilis sint conuentionis, vt nobiles, diuites, aduocatos maximè, vel procuratores. l. fideiussor. vbi etiam Bar. ff. qui satisfacti. cogant. quia hi omnia mala nouerunt. l. ab Anastasio. vbi gl. in verb. morantur. C. mandati.

11 Quarto quòd non committat huic, qui sit alteri parti fauorabilis, alioqui posset alteri litigantium permittere frui lite pendente, quod est prohibitum, ideò dicit tex. *non fauorables à l'une, n' à l'autre des parties.* & sic nec consanguineis vnus partis debet iudex hæc bona committere, quia prohibetur ne suspectis committatur. ibi *non suspectz.* de consensu tamen partium putarem iudicem hoc facere posse. Fauorabilis non debet esse commissarius alteri partium.

12 Quintò, quòd isti custodes, seu commissarij committantur quam minoribus sumptibus fieri possit, per hæc verba, *à moindre frais que faire se pourra.* Sumptus fugiendam.

*Pœna suspē
sionis in iu-
dices.*

Sexto, adicit pœnam suspensionis, & pœnam arbitrariam saltem com-
minatur iudicibus contrarium facientibus. Alia super hac materia tra-
ctabuntur in tract. de sequestra. ne plura.

CHARLES VIII. Artic. XLIX.

Articu-
l^o vnde
cimus
& duo-
decim^o.

ITEM, & pource que souventesfois l'on prend complainte en
matiere de nouuelleté, sans grande apparence, & à cause de ce
se meuuent plusieurs & diuers procez, dont noz subiects sont fort
travaillez: Nous auons ordonné, & ordonnons, que pour repri-
mer ceste voye l'on condamne la partie, qui succumbera es despens,
dommages, & interest, & en amende arbitraire enuers nous.

LOYS XII. Artic. L. des publiés 1512.

ITEM, combien que par autres ordonnances faites par nos
predecesseurs, ait esté ordonné, que ceux qui succumberont en ma-
tiere de nouuelleté, seront condamnez es dommages, & interest. neant-
moins pour obuier à la diuersité des opinions, qui de iour en iour en
interuiennent, Nous auons ordonné, & ordonnons, que la partie qui
succumbera en matiere de nouuelleté, soit condamnée es despens dom-
mages & interest. Et outre ceux qui sans grande apparence auront
pris complainte, seront condamnez en amende arbitraire enuers nous.

GLOSSA VNA.

*Succumbēs
in nouitate
condemna-
tur ad ex-
pensas &c.
Et ad mul-
ctam.*

VO hic deciduntur casus, Primus, quod quicumque suc-
cumbit in causa nouitatis debet in expensis, damnis, & in-
teresse condemnari: & hoc in j. articulo.

Secundus casus est, quod is qui sine euidēti causa, vt hic
scribitur, sans apparence, impetrauerit casum nouitatis, vl-
tra expensas, damna & interesse, condemnabitur etiam ad mulctam arbi-
trariam Regi applicandam, quia temerè & dolosè litigauit, l. eum quem te-
merè. ff. de iudiciis. Et sic cūm hi duo articuli ad idem tendant, eos cōiun-
gere curau

*In recreden-
tia nō fit ex-
pensarū cō-
demnatio.*

Et ista procedere intelligas in sententia pleni possessorij. In recredientia
verò, quia adhuc plenè non apparet de bono iure partium, non solent iu-
dices Franciæ condemnare partes, nec quidem ad expensas, sed reseruant
ad plenum possessorium, in quo solet fieri hæc condemnatio,

*Apparētia
que dicatur
sufficiens ad
mulctandū.*

An verò sit magna apparētia, vt ita dicam, iudicum arbitrio relin-
quitur, qui de his causis cognoscunt. Si enim videant impetrantem nihil
omninò probasse, tunc ad mulctam etiam condemnabunt ultra expen-
sas, damna & interesse, quia est temerarius litigator. l. eum quem teme-
rè. ff. de iud. & per totum titul. de pœna temerè litigant. in Institu. l. j. §.
calumnia

calumniatoribus. ff. ad Turpil.

- 5 Tamen Curia suprema interdum si bonam fidem videat litigantium, & iustam causam, adiudicabit plenum possessorium vni sine expensis, interesse, & multa, vt vidi fieri inter duos Theologos. de præbenda Theologali contendentes. Nam Curia vni adiudicauit plenum possessorium, & sine expensis, damnis, & interesse. † Iudices tamen inferiores hoc vix possent, quia non possunt transgredi has ordinationes, nec leges, vt scripsi in præfa. ad has Ordina. in primo Tomo.
- 6
- 7 Item aduertendum est, quòd licet ad expensas debeat condemnari quis in possessorio, tamen si is qui obtinuit in possessorio, succumbat postea in petitorio, non debet in expensis condemnari. cap. cum dilectus. vbi Panor. de causa posses. † Quod est verum, quando possessorium & petitorium vno iudicio, & sententia deciderentur, vt in c. cum ecclesia. de causa posses. alioqui contra, si separatim, vt in hoc regno. arg. l. vtique. ff. de rei vend. sic sentit Alexan. conf. lxxvj. in causa. in ij. volu. & conf. xlv. visa facti. in iij. volu. & conf. xiiij. visa. in v. vol. Soc. conf. xcviij. iustissimè. colum. j. in iij. volum. quia victus victori debet in expensis condemnari, l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic.
- 8
- 9 Item solet condemnari ad expensas, damna, & interesse is, qui produxit instrumentem, quod allegatur falsum, & ipse postea desistit ab illo instrumento, declarans illo nolle se iuuare. Ita fuit iudicatum pro domino de Montemaire, contra Bonauenturam de prouille. anno 1514. die 18. Maij. Alioqui si persisteret, quasi falsarius esset puniendus, l. penultim. C. de probationib.
- 10 Et quæ differentia sit inter expensas, damna, & interesse, scripsi in interpretatio. l. vnica. in præfatio. C. de sentent. quæ pro eo quod interest proferuntur.
- 11 Postremò non est prætereundum, quòd missus in possessionem ex primo capite recredientiæ, vel secundo, videlicet ex pleno possessorio, si postea turbetur, iudex eum tueri debet in sua possessione, vt est in titu. ff. ne vis fiat ei, qui in posses. missus est.
- 12 Nec ad commissarium id pertinet, secundum Masuer. in sua praxi. in tit. de possessor. §. item iudex. nume. 21. allegat glos. in cap. ex parte. in glos. penulti. de testib. quia cõmissarius suo functus est officio p missionem in possessionem: ergo non potest potestatem iam finitam iterum reassumere, sicut dixi de executore beneficij, cuius potestas expirat facta collatione in Francia, in forma literarum executo. in Concord.

Loys XII. Artic. LII. des publiées 1512.

ITEM, & quant aux arrests, ou statuts de querelles en autres matieres que beneficiales, auons ordonné & ordonnons, que les Seneschaux & Baillifz, qui ont accoustumé de les bailler, ne les commettront plus qu'à noz Iuges ordinaires des lieüx: ou seront assises les choses contentieuses, ou à quelcun des aduocats des seneschaucces, & Bailli

Articulus decimus tertius.

bailliages, qui soyent graduez, & experimenterz, & ordinairement practicans esdites Cours: lesquels se transporteront sur les lieux, & ouyront les parties sur le premier chef, ainsi qu'il est de coustume: & si le commissaire estoit recusé, prendra un adioinct, selon l'ordonnance faicte sur ladicte reformation de la iustice de nostre pays de Languedoc: & lesdictes parties ouyes, si ledict commissaire non recusé, ou s'il est recusé, si luy, & sondict adioinct resaisissent l'une desdictes parties, le resaisissement tiendra, & sortira son effect, & sera executé: non obstant quelzconques appellations, & sans preiudice d'icelles, & inhibitions faictes, sans ouyr partie: en baillant toutesfois caution par celuy qui sera resaisy, de rendre, & restituer la chose contentieuse, ensemble les fruiets qu'il en aura perceus, s'il estoit dict, que faire se deust.

IDEM, Article LIIII.

Articu-
lus deci-
mus-
quartus

ITEM, apres la sommaire apprise faicte, si lesdictes parties, ou l'une d'icelles requeroit que la matiere fust remise, & r'apportée au siege dudit Seneschal, ou Baillif, dont sera emané ledict arrest, ou statut de querelle, pour estre determinée, ou que lesdits commissaires ne se peussent accorder sur ledict resaisissement, iceux commissaires seront tenus faire ledict renuoy par deuant iceux Seneschal, ou Baillif, à son siege principal: auquel cas, & aussi si iceux commissaires de leur propre mouuement auoyent faict ledict renuoy, & que par iceux Seneschal, ou Baillif l'une des parties fust resaisie, ledict resaisissement tiendra, & sortira son plein & entier effect: non obstant oppositions ou appellations quelzconques, & sans preiudice d'icelles, inhibitions faictes, ou à faire, parties non ouyes, en baillant caution, comme dessus.

GLOSSA VNA.

Querela
de nouis dis-
faisinis.

Condictio
ex cap. rein-
tegranda.
iiij. quest. j.

IC articulus cum sequenti, loquitur de spoliationis materia, quam vocamus diffaisinam, id est spoliatione: vtrum in patria Occitana erat quoddam arestum, quod vocabatur de nouis diffaisinis, quod valde frequentabatur in beneficiis, sed fuit in eis sublatum, vt patet in titu. seq. art. xiiij. & remanet tantum in rebus prophanis, vt hic. † Sed in hac patria vtuntur condictione ex cap. 2 reintegranda. iiij. quæstio. j. de qua dixi in artic. v. de senten. execut. in primo Tomo commentar. in has Constit. Reg. Et quidam stolidi pragmatici partibus consulunt, vt hoc interdicto vnde vi, seu querela de nouis diffaisinis, agatur

agatur, eo quod est remedium fauorabile.

3 Tamen cautus aduocatus debet semper, si possit concludere in turba-
 Ab tione, vt docet Io. Fab. in §. retinendæ. de interdict. in Instit. quò reddamus
 partem aduersam petentem, & sic vt probare teneatur: atqui text. in l. fi. C.
 de rei vend. ait, non curari de iure possessoris, si petitor non probet, & sem-
 per reus absoluitur non probante actore, l. qui accusare. C. de edend.

*Adigendus
est auerfa-
rius ad pe-
tendum.*

4 Et primò vult, quod Seneschali, seu Bailliui, qui huiusmodi literas super
 spoliatione concedere solebant, & regulariter omnes, vt scribitur in ti. de
 modo procedendi super nouis dissaisinis. in stylo Parlament. Et has passim
 quibuscunque Aduocatis dirigebant pro libito impetrantis, qui eas exe-
 querentur, vult inquam hic text. vt amplius non committant, nisi iudicibus
 ordinariis loci, in quo res sitæ sunt, vel aduocatis tribunalis præficialis ex-
 perimentatis & doctis.

*Spoliationis
causa qui-
bus sit com-
mittenda.*

5 Sed literæ in causa nouitatis à Rege, seu eius Cancellaria concedi so-
 lent: vt in ti. de cau. noui. §. j. & §. item in causa. in eodem stylo.

*Literæ noui-
tatis à Rege
tantum con-
ceduntur.*

86 Veruntamen Seneschallus Nemausen. & Casturcen. ex quodam priui-
 legio etiam has concedere solent nouitatis literas.

7 Notandum est tamen, quod impetrans has literas, vel alias debet eas
 præsentare iudici, cui diriguntur, sicut mandatum, c. eam te. de rescri. c. si c.
 de conces. præb. in vj. & debet curare, vt describantur, & registrentur, arg.

*Literæ Re-
gie cui sint
presentiæ
& quomodo.*

8 c. cum ex eo. de poen. & remis. † Nam si postea eriperentur ab apparitore,
 registrum Curia faceret fidem, & ex registro possent iterum haberi. hoc
 docet Guido Papæ instat. si quis. in verb. per literas. ver. quæro, obtinui.

9 Secundò hæ literæ dirigi debent ordinariis iudicibus locorum, in qui-
 bus res sitæ sunt, vel aduocato illius Seneschallia, seu Bailliua: ergo plures
 non debent dari, sed vnus tantum, quia in singulari loquitur, non in plurali.
 l. ij. ff. de testi. reg. plurali. de reg. iur. in vj.

*Vnus tantum
decernatur
commissarius.*

10 Tertiò declarat cuius qualitatis debeat esse iste aduocatus: certè esse
 debet illius curia, in qua causa agitur: ergo alterius Seneschallia, aduo-
 cato committi non posset, quia dicens de vno, de alio negat, l. cum prætor.
 ff. de iud. c. nonne, de præsumpt.

*Qualis de-
beat esse ad-
uocatus, cui
causa com-
mittitur.*

11 Debet etiam gradu esse insignitus, vt Doctor. licentiatus, seu baccalau-
 reus, & in electione iudicis est assumere etiam baccalaureum: cum hic non
 prohibeatur. nec sufficit gradus sine experientia, vt hic, *experimentez*, scien-
 tia enim & experientia coniunctum in aduocato desiderantur. §. quorum.

*Commissarius
debet esse
graduatus,
& experitus.*

12 in proce. Institut. l. nemini. C. de aduo. diuer. iud. † & licet aduocati antiqui
 sint quandoque minoris scientia, quàm iuniores, ex longa tamen practica
 sunt vtiores, vt docet Alb. in l. prouidendum. in princ. C. de postu. vbi
 sint melio-
 res.

*Aduocati
antiqui an
iunioribus
sint melio-
res.*

13 etiam dicit medicum nouum esse pestem in patria: † Ideoque solent Scoti,
 iuuenes medicos in Angliam mittere, vt ibi se exercent in grauem inimi-
 corum perniciem.

14 Requirit etiam iste text. vt assumatur is aduocatus, qui actu exercent ad-
 uocationis officium, ibi, *ordinairement practicans*, non honorarius tantum:
 nam primo loco habentur, qui in actu positi sunt. l. secunda. C. vt dig. or-
 do serue. libro duodecimo. nimirum is præfertur, quia actu talis est.

*Aduocati
postulantes
actu seligen-
di in comif-
sionibus.*

† vnde

Arestum. † unde hoc anno 1551. mense Iulio decidit Senatus contra do. L'archier, 15
 Consiliarium in curia Generalium, qui fuerat antea receptus in curia illa
 per tres, vel quatuor annos, tamen non exercuerat officium, sed pater
 eius, ut ab eo die, quo officium exercuit locus ei daretur, nec præflet aliis
 receptis etiam post suam receptionem verbalem, eo quod ipsi prius exer-
 cuerant: & sic receptus superiuentis loco, non præcedet alios postea re-
 ceptos, si ipse non exercent, sed eius pater, vel alius: vide text. in l. j. & ij. ff. de
 albo. scrib.

*Commissarij
probi, nō su-
specti.* Additur in Ord. linguæ Occitanæ artic. xvij. quod hi commissarij de- 16
 bent esse probi, & non suspecti. Alia abundè exprimit hic text. quæ non vi-
 deo seruari in curiis Franciæ. Nam hoc iudicibus tantum committi solet:
 ideò ea missa facio.

*Sententia
quomodo fer-
rèda in pos-
sessorio.* Postremò superest in hac materia videre, quomodo sit in hoc interdicto 17
 ferenda sententia? Respon. iuxta conceptionem libelli, l. v. fundus. ff. com-
 mu. diuid. c. licet Hely. de simo. §. curare. Insti. de action.

*Iudex ma-
nuenet pos-
sessorum &
manum le-
uat.* Primò debet manutenere possessorem in sua possessione, item expleta 18
 amouere ad illius possessoris vtilitatem: & istæ conclusiones in libello sunt
 requirendæ, & sic in sententia exprimendæ, teste Masuer. in titul. de pos-
 sesso. §. item ille. num. 33.

*Actore suo
cumbente in
possessorio
quid reo ac-
quiratur.* Si verò neutrum inueniat possessorem, debet dicere impetranter malè 19
 esse conquestum, & quod opponens iustè se opposuit, & expleta ad eius
 vtilitatem debent amoueri, quia impetrans habetur loco actoris, l. in tri-
 bus. cum l. se. ff. de iud. & actore non probante reus absolvitur, l. qui accusa-
 re. C. de eden. † sed non debet tunc manutenere opponentem, qui non 20
 possidet, per c. cum ecclesia, de cau. posses. sed expleta & impedimentum
 leuando tacitè manutinet.

Item in expensis condemnari debet is, qui succumbit, per l. properan- 21
 dum. §. si autem alterutra. C. de iud. Bart. in l. si duo. §. j. ff. vti possid. supe-
 rius dictum fuit art. xj.

*Manuten-
tia quo ad
certos arti-
culos.* Adhæc, si plures sint articuli, quorum aliqui probati, iudex in his pro- 22
 batis tantum debet manutenere impetranter, vel illum, qui probauit, in
 aliis absoluere. arg. l. quidam. ff. si certum peta.

*Proprietat
reseruanda
in posses-
sorio.* Præterea in sententia debet iudex reseruare ius proprietatis partibus, 23
 nisi in beneficialibus, quia hoc eis est prohibitum. art. ix. infra ti. seq.

*An appel-
letur à pos-
sessorio.* Et quamuis in iure controuersum sit, an à sententia super possessorio la- 24
 ta possit appellari: & communiter concluditur non posse, per l. vnam. C. si à
 moment. pos. fue. app. † Ego tamen dico recipiendam esse appellationem in
 Francia: sed si quis appellet à sententia primi capituli, videlicet recredientiæ, 25
 non obstante appellatione sententia mandabitur executioni, verum pars
 appellans postea appellationem prosequi poterit, ut abundè scripsi in trac.
 de sen. exec. art. v. glos. iij. & superius.

*Appella-
tio à senten-
tia plenipof-
sessorij.* Sed si quis appellet à sententia plenè possessorij, poterit appellans profe- 26
 qui appellationem, sicut in aliis causis: quicquid dicat Pet. Iac. in sua practi.
 de act. in factum ex inter. vti possid. & scripsi artic. ix. titul. de senten. execu.
 Alia supplebo in tit. sequen. de his (vt soleo) gratias Deo agens. Amen.

TRACTATUS DE CAUSIS BENEFICIORVM

POSSESSORIIS.

* *
*

Des causes possessoires beneficiales.

PRÆFATIO.

- S**CIENDVM est, quòd sicut interdictum vti posside-
tis directum datur pro rebus soli, & alia possessoria multa,
l. prima. ff. vti posside. ita & pro rebus incorporalibus, &
pro illa quasi possessione, quæ in his est tuenda, vtile da-
tur, l. penultima, ff. de seruitu. l. sicuti. §. Aristo. in fine, si
seruitus vendicetur. l. fin. vti possidetis. l. tertia. §. vnde vi.
de vi & vi armata. §. primo, de interdict. in Institut. Petrus, Iacobus in
practica in titu. de interdict. vtili vti possidetis pro seruitu. vbi vocat in-
terdicta vtilia, quia directa inuenta sunt pro rebus corporalibus. glos. in l.
si quis in tantam. C. vnde vi. Bartolus in dicta l. iij. §. vnde vi. Alexander in
l. naturaliter. ff. de acquirend. possessio. Guid. Papæ in statuto, si quis per
litteras. in verb. vel quasi. in princi. Bald. consi. ccccxxv. visis actis. colum.
prima in iij. volumin. Panormitanus & alij in capit. cum ecclesia. de causa
possessio.
- 2 Et sic quando quis cessat soluere per annum decimas, vel censum, ha-
bebit locum iudicium possessorium, teste Ioan. Fabr. in §. retinendæ. col. v.
& seq. Inst. de interdict. Aufrer. q. lix. in decis. Tholosa. Decius cons. cxxxvj.
quicquid Legistæ dicant in contrarium, hoc seruatur in Francia, teste Pe-
Iacob. in sua pract. rubri. de interdict. vtili vti possid. Et Chassane. in con-
sued. Burgund. in rub. *des censés*. §. ij.
- 3 Ratio est, quia præstatio annua habet vim, & naturam rei immobilis, &
inter immobilia computatur. text. in auth. de non alien. aut permu. reb.
eccle. §. j. colum. ij. ibi, *aut mancipia rustica, aut ciuiles annonas*. nam & hæc
inter immobilia sunt numeranda. cle. exiui. §. cumque annui redditus. de
verborum significa. gloss. in verb. annonas. l. iubemus. C. de sacrosanct.
ecclesi.
- 4 Item ista incorporalia præscribi possunt, capitul. j. de præscript. in vj. ca.
de quarta. illo titulo l. seruitutes. magna. ff. de seruitu. ergo possunt posside-
ri, vel quasi, cum sine possessione præscriptio non procedat. ca. causam. de
iij. To. Commen. Do. Rebuf.

*Vtile inter-
dictum vti
possidetis pro
incorporali-
bus directu
pro rebus so-
lidatur.*

*Vti posside-
tis pro deci-
mis, vel alio
iure ecclesia
datur.*

*Annua præ-
statio est in-
ter immobi-
lia.*

*Incorpora-
lia possiden-
tur, & præ-
scribuntur.*

B

præscript. l. sine possessione, de vfucap. ff. & de reg. iuris. in vj. & sic postquam hæc possidentur, interdicta locum habebunt. † aliqua tamen super his requisita scribit Petr. Iacob. in sua praxi, in titul. super pensione aliqua seu redditu, libellus. & Alex. conf. xciiij. repetitus. col. j. in vij. volum. & Barbat. conf. viij. sapienter. in ij. vol. col. iij.

Nouitas pro possessione eligendi. Ex quo inferitur, quod si quis turbetur in quasi possessione eligendi, potest interdicto uti possidetis uti, & casum nouitatis intentare in hoc Regno. ca. querelam. de electio. vel si spoliatur, agere poterit, ut restituatur. ca. cum ecclesia. de causa possess. Nicol. Milius, in verbo, possessorio §. xj.

Turbatus in presentando agn. Idem si quis turbetur in quasi possessione presentandi. c. consultationibus. de iur. patron. Barbat. plenè conf. lxxviii. illud in medium. in iij. vol. Dec. conf. cxxiiij. & sequent. & conf. cxxix. & pro tenui Ioan. Gallus in quæstio. clxiiij. Curia.

Turbatus in decimis. Potest etiam agi si quis turbetur in perceptione decimarum. c. ad decimas de restit. spoliat. scripsi in meo tractat. de decim. q. x. et *Memoire de retentione*

poss. rem 3. q. 13. n. 134. fol. 154.

Ciues turbati in iure pascendi agere possunt. In iure pascendi si ciues turbentur, agere hac nouitatis causa possunt. l. 9 j. in fi. ff. de seruitut. rustic. præd. l. qui seruandarum. in fi. de præscript. verb. Cæpol. in tract. seruitut. tit. de seruit. iuris pascend. Guid. Papæ in decisi. Delphin. q. ccccclxxiiij. suprâ. & Chassan. in consuetud. Burgun. in rubr. des forestz. §. iij. & sequen.

Simplex seu sine ratione lectura in theologia compet. Etiam fuit admissus quidam Carmelita ad proponendum faisinam in Parlamento in simplici querela ratione lecturæ, seu doctoratus in Theologia, quæ res est spiritualis, & quidam alius ad proponendum faisinam ratione fructuum sui beneficij in ecclesia sancti Quintini en Beauuoys, teste Ioan. Gallo in quæst. per aresta. quæst. clxiiij. fuit aliàs.

Manu Regia in incorporabilibus quomodo ponatur. Tamen quia res incorporalis non potest verè poni in manu Regia, ideò in verbo & intellectu ponetur, & tantum proderit, ac si verè posita esset, ad hoc ut partes contrarium facientes teneantur: ut est in magno Consuetud. rubr. des cas de nouelleté. versic. item main mise.

Contra iura nec est possessio nec prescriptio. Nota perpetuò quod nunquam acquiritur quasi possessio iuris improbi, ut concubinarus, vel adulterij, seu alterius iuris damnati, ut docet Anto. Burrig. in ca. fi. de causa possess. refert. Nicol. Milius. in verb. possessio. quæ. lxx. quantumcunque tempus sit: nam diurnitas temporis in his auget peccatum. ca. vltim. de constit. c. cum haberet. de eo qui duxit in matrim. quam poll. per adult.

Item electus ante confirmationem non administrat, sic nec potest causam nouitatis intentare, & se possessorem dicere: quia antea non potest possidere iure. ca. auaritiæ. de elect. in vj. Sic pronuntiauit Senatus anno 1517. die vltimo Iunii, & idem anno 1521. die xviii. Aprilis post Parescha contra Annam de Gauuay abbatissam de Bouliou, pro Maria de Broc coelecta.

Articulus primus. CHARLES vij. Article lxxv. des premieres. ITEM, & pource qu'es procez, & matieres de benefices les droictz

droits des parties apparent, & doivent apparoir par leurs lettres & titres:
 Nous voulons qu'iceux proces soyent expediez, decidez, & determinez
 le plus brief, & sommairement que faire se pourra par les lettres, & ti-
 tres des parties, & par un seul appointement sur la determination du-
 dict possessoire si faire se peut, Et si par lettres, & titres le tout dudit
 possessoire ne se pouuoit promptement adiuger, que la recreance soit adiugée
 par les lettres & titres: & le surplus dudit possessoire soit le plus briue-
 ment, & diligemment expedie, que faire se pourra.

G L O S S A V N A.

- I** X H O C text. colligitur, quòd causa beneficii posses-
 soria ex titulis iustificari, & probari debet. glos. in cle. vna. *Ex titulis iu-*
 in fine. de causa possessio. & sic requiritur, quòd possessor *ustificari pos-*
 habeat titulum, ex quo possit suam iustificare possessionē. *sessio debet.*
 i. iustam facere, & reddere, alioqui non poterit se iuuare
 possessione & præscriptione annali, ibi, *pour iustifier sa possession.*
- 2** Quod procedit tam in possessorio retinendæ, quàm restituendæ nam *In omni pos-*
 spoliatus petens beneficii restitutionem, oportet quòd iustificet posses- *sessio titu-*
 sionem ex titulo, alioqui denegatur ei restitutio. *lus est neces-*
sarius.
- 3** in glo. ultim. de caus. pos. nisi lite pendente esset spoliatus: † quia tunc per *Restitutio*
 viam attentatorum restitueretur, etiam non ostenso titulo: vt docent do- *per viam at-*
 mi. de Rota decisi. ij. de restit. spolia. incip. fuit dubitatum. in nouis. & ita *sententiarum*
 censuit Senatus Tholos. vt refert Aufrer. in decisi. Tholo. quæstio. xv. Cas-
 sador. in decisione ij. de restit. spoliat. post Oldr. consi. j. & Pau. Parisien.
 consi. xij. in isto. in iij. volum.
- 4** Et oportet saltem exhibere, & producere titulum coloratum, vt docet *Arestum.*
 Rota deci. vij. de proba. incip. si quis dicat. in no. & sufficit ad colorandum *Coloratus*
 possessionem, probare eam habitam fuisse autoritate superioris, licet *saltem titu-*
 collatio forè fuerit vitiosa. de Rota deci. xvj. de restit. spoliat. incip. si A. *lus requiri-*
 conferatur. in no. & Philip. Franc. in cap. fin. col. ij. de restit. spol. in vj. fa- *ur in posses-*
 cit capit. cum nostris. de concessio. præb. & gloss. in §. ordinarij. in verb. *sione.*
- 5** inquirant. in tit. de pacifi. possessor. in Pragmati. † plus dicens, quòd ex
 quo non apparet autoritas superioris, est euidenter iniustus possessor, cui
 non competit possessorium. de Rot. deci. ij. de restit. spolia. incip. fuit du-
 bitatum. in no.
- 6** Tribus modis scripsi iustificari possessionem, in tit. de annatis. in vij. re-
 gula. in Concord. vbi videre potes.
- 7** Vnde non est inconueniens etiam in beneficialibus allegare possessio- *Possessio tri-*
 nem habitam iustam ex titulo non valido, l. j. §. si vir. ff. de acquirenda pos- *bis modis*
 sionem. vbi iusta est possessio, quamuis ex titulo inualido, † quod prodest. *iustificatur.*
- 8** nam si quis acceperit possessionem ex titulo solùm colorato, & profecu- *Possessio ex*
 tus fuerit processum intra annum, si demum post annum habeat verum *inualido ti-*
 titulum, non est necesse nouam adipisci possessionem, nec poterit tempore *tulo.*

excludi, eo quòd non acceperit possessionem intra annum computandum ex vero titulo: vt dixi abundè in Concord. in §. declarantes in verb. successores. post Ancha. in regu. j. de regul. iur. in vj.

Signaturā quāntum inueniunt producere. Item si quis produxerit signaturam intra dilationem, & post dilationem 9 bullam, valebit productio, teste Bald. in cap. j. de fide in ltru. Hippo. singul. cxiiij. dictum testis.

Dilatio ad bullam producendam, & ad eam de falso arguendam. Nos tamen solemus petere nouam dilationem ad producendum bul- 10 lam: allegantes distantiam locorum, & facile solet obtineri. quam bullam poterit aduersarius contradicere, etiā si ad finem recredentiæ tantum produceretur, † necnon falsi arguere, si promptas afferat probationes: vt 11 si in literis appareant rasuræ, aut alia ratione impugnari possit, pro quibus vna dabitur dilatio ad verificandum, & postea adiudicabitur recredentia habenti meliorem, & apparentiorem titulum, per l. fi. C. de edi&. diui Adri. tol. Masuer. eod. tit. §. item si altera.

Summarie deciditur possessorium. Secundò, summarie decidi debent processus possessorij super materia 12 beneficii. clement. dispendiosam. vbi glos. & Doctor. de iudi. & dixi supra proximo titul. articul. iij.

Tertiò, vna solùm dilatio datur ad producendum titulos, vt dictum fuit 13 etiam supra titu. prox. & in titu. de dilat. infra.

Sequestratio rei contentiosa. Quartò, ad petitionem partium fiet sequestratio rei contentiosæ, seu 14 beneficii, ne partes ad arma ruant. l. æquissimum. ff. de vsufu. & vt sententia promptam & paratam habeat executionem. argu. l. post rem iudicatam. ff. de re iudic. Masue. in sua praxi tit. de pos. §. item in omni possessorio.

Recredentia & status quomodo differat. Quintò, si necdum plenum possit decidi possessorium, quia à partibus 15 facta allegantur, quæ probatione indigent, interim iudices recredentiam alteri debent adiudicare, de qua plenè scripsi titu. de senten. exec. artic. j. & hæc sententia momentaneæ possessionis vocatur recredentia: † nisi sit lata 16 super beneficiis iure regali collatis, quia tunc vocatur status: & idem si super officiis Regiis sententia proferatur in Curia Parlamenti, vt docet Aufr. in decisi. Parlamen. quæst. lix. & ita seruetur.

Sextò, postea partibus incumbit facta contraria allegata probare. nam 17 qui dicit, probare debet, l. ei qui. ff. de proba.

Recredentia eius succumbens in pleno possessorio restituit fructus. Septimò, si is cui adiudicata est recredentia in pleno succumbat posses- 18 sessorio, omnes fructus perceptos restituere tenebitur, sicut is qui ex primo decreto missus est in possessionem, l. si quis emptionis. §. sed & si. C. de præscript. xxx. anno. c. fi. §. prætereà. de offi. ordi. glos. in verb. possidebunt. §. itē quòd ad dictas. de colla. in pragma. ob id tenetur præstare cautionem, de qua plenè scripsi in tracta. de senten. execu. §. j.

CHARLES VIII. Article vij.

Articu-
lus secū-
dus.

ITEM qu'en matiere benefiale en cas de nouuelleté l'on vuide la recreance par les tiltres, & qu'on y procede par briefs delais, & sommairement, & de plein, & qu'on ne ioigne aucun examen à futur en matiere de recreance.

GLOSSA

- 1 **X**TEM decidi debet recredientiæ sententia per titulos, & non debet iungi examen ad perpetuam rei memoriam: sed debet ad plenum reiici possessorium. *Attestationes in recredientia non recipiuntur, nec quidem ad futurum examen iam facta.*
- 2 Et sicut testes non recipiuntur in recredientia, quæ ex solis titulis iudicatur, vt proximè dictum fuit: sic nec testificata, & attestationes factæ ad perpetuam rei memoriam, vt hic dicit tex. nam eò prorogabantur processus, & indirectè iudicabatur recredientia ex testibus, non ex titulis, ob id statuit non esse recipiendas attestations etiam factas ad perpetuam rei memoriam: de quibus in l. in lege Aquilia si deletum. ff. ad leg. Aquil. & cap. fin. vt lit non contest.
- 3 Item ad hoc, vt testes ad perpetuam rei memoriam recipiantur, requiritur causa rationabilis, videlicet quòd illi testes sint abfuturi, vel morituri de proximo, vtpote senes, aut valetudinarij, dict. cap. fin. vt lite non contest. & ne probatio deficiat, possunt testibus interim probare, qui testes possunt non esse eo tempore, quo conditio extiterit, vel probatio fieri debebit, l. in lege Aquilia. ff. ad leg. Aquil. *Requisitum vt testes recipiantur ad perpetuam rei memoriam.*
- 4 Secundò, requiritur quòd pars contra quam producuntur, citetur si citari possit. c. fin. & articuli ei ostendi super quibus debent examinari dicti testes, si pars hoc petat: vt censuit Senatus. *Citanda pars, & quòdo in examine ad futurum.*
- 5 Tertio, si pars non fuerit citata, quòd conueniatur intra annum, ex quo conueniri poterit, vel saltem renunciatio receptionis testium illi fiat. d. cap. fin. versicu. sed si actor. vt lit. non contestat. & glo. in c. significauit. de test. l. iij. §. duæ causæ. ff. de Carb. edict. si fortè pars non timuerit aduersarij potentiam. arg. c. statutum. §. j. de rescrip. in vj. Aufre. dec. cccclxxv. nec sufficit citatio domi facta secuta contumacia: vt docet Masuer. §. j. de testa. in sua practica. Vide Socy. in tracta. de citat. art. q. xxij.
- 6 Sed priusquam examinentur dicti testes ad futuram rei memoriam, iudex debet interloqui eos esse tales, videlicet senes, aut valetudinarios, vel aliam causam adesse: teste Guid. Papæ in consil. ccxxxj. absolui. per glos. magnam. in fin. in dict. l. in lege Aquilia.
- 7 Quarto, isti testes ita examinati non debent iterum examinari, licet superstitites sint post litis contestationem, vt iudicauit Curia parla. Paris. sicut refert Aufre. Aresto. 20. item quòd in quadam. licet Masue. in §. ij. de testa. dicat iterum examinandos superstitites, si pars non consentiat quòd prima examinatio proffit. Hoc ex causa fieri poterit, si iudici visum fuerit. *Testes non iterum examinantur in futuro examine.*
- 8 Quintò, istud examen debet fieri à iudice competente: & ordinarius ad hoc dicitur competens. & delegatus ab eo, capitu. cum P. tabelli. & capit. si instrumenta. de fid. instr. sic consuluit do. Gem. consil. iij. in causa. col. j. & ita iudicauit Senatus pro d. Ioanna Paterte, contra dict. Io. Godin. in magno Consilio Præfectum anno 1519. die 15. Iulij: vt est in arestis Aufer. in stylo Parla. ccccvj. & hoc si fiat à iudice lite iam cœpta: secus si autoritate literarum Regiarum ad id impetratarum. nam is ad quem diriguntur literæ, poterit, quæ vt plurimum ad iudices ordinario Regios dirigi solent, & antequam lis intentata sit, fieri potest per literas Regias potissimùm. *Arestum. Iudex competens examinans ad futurum quis. Arestum.*
- iiij. To. Commen. Do. Rebuf. B iij

Criminalia non patiuntur examen ad futurum. Arrestum.

Sextò, in ciuilibus istud examen solet fieri, non in criminalibus, d. cap. fi. 9 ibi, cum ciuiler est agendum. vnde anno 1519. die xij. Decembris fuit dictum bene appellatum & malè iudicatum per Locum tenentem ciuilem Paris. qui admiserat magistrum Petrum Crespin ad faciendum examen de futuro, quamuis ageretur de crimine falsi, & antequàm interrogatus fuisset reus, hoc pro magistro Matthæo le Turc præposito Pontis hare.

Affirmada sunt facta examinis futuri.

Septimò, poterit pars petere, vt facta super quibus testes examinari debent, affirmentur, vt fieri solet: quòd si non fuerit ab initio petitum, in quacunque parte litis peti poterit: vt censuit Sena. anno 1542. die vlt. Iunij.

FRANCOYS Article XLVI. des publices M. D. XXXIX.

Articulus tertius.

QVES matieres possessoires beneficiales, l'on communiquera les tiltres dès le commencement de la cause: pourquoy faire le Iuge baillera vn seul delay competent, tel qu'il verra estre à faire, selon la distance des lieux: & par faute d exhiber, se fera adiudication de recreance, ou maintenue sur les tiltres, & capacitez de celuy, qui aura fourny, qui sera executée, non obstant l'appel, quand elle sera donnée par nos Iuges resortissans sans moyen en nosdites Cours souueraines.

GLOSSA VNA.

Litis initium quando dicitur.

TATVIT quòd in principio causæ exhibeatur titulus ab vtraque parte: sed quando dicatur causæ initium? Respond. aliquando citatio dicitur initium, l. hac lege. C. de prox. sacra. scri. lib. xij. & glos. in clem. j. de iud.

Interdum litis contestatio, §. si verò apud. in auth. de litig. 2 coll. viij. no. Doct. in l. j. C. de iud. initium exponit Iuriscon. in l. quamuis. j. ff. de furt. faciendi furti tempus. Etiam accipitur initium post citationem, & antequàm iudex perueniat ad alios actus causæ, arg. l. continuus. ff. de verb. obligat.

Et principium exponit glos. post litem contestatam, in l. pen. §. omne igitur. C. de rebus credit.

Hic autem accipitur initium pro illa dilatione, intra quam hoc fieri debet, nempe postquàm in primo citationis termino partes comparent, iudex concedit eis dilationem ad communicandum suos titulos, & hoc dicitur in hoc tex.

Secundò, ad hoc datur vnica dilatio. ibi, baillera vn seul delay, ergo duas dilationes concedere non poterit, cum hic prohibeatur: alioqui dilationes sunt arbitraria, l. j. C. de dilat. dicam in titul. de dila. inferiùs. & si exclusus propter lapsum dilationis quis sit, solent impetrari ab eo literæ Regis, vt infra dicam.

Competens quando dicitur.

Tertiò requiritur, quòd iudex competentem dilationem concedat, ibi, 6 competant. Et competens dicitur pro distantia locorum. ibi, selon la distance des lieux. facit tex. in ca. cum sit Romana. de appell. ibi, secundum locorum distantiam, & personarum, & negotij qualitatem. Et si nimis arcta concedatur, appellari poterit. c. j. de dilatio.

Quartò,

7 Quartò, si vna pars non exhibuerit titulos, aut titulum, alteri exhibenti ad iudicabitur recredentia super his titulis: quia tunc apparentiorem censetur habere titulum, cum altera nullum producat: sicut minus solutum intelligitur, etiam si nihil esset solutum. l. minus. ff. de verbor. signi. sic minus apprensus, vbi est nullus.

Recredentia ex apprensioribus adiudicatur.

8 Et sic in recredentia iudices duo maximè debent videre titulos partium, & earum capacitatem. c. ordinarij. §. in conferendis. de of. ord. §. inquirant. de pacifi. pos. in Pragma. dixi in ti. de pacifi. pos. & adiudicare recredentiam debent habenti apparentiorem titulum si capax & idoneus sit, alioqui non. per c. grauem. de præb.

9 Quintò, illa recredentia mandabitur executioni non obstantibus appellationibus & oppositionibus, quando erit prolata à iudicibus Regiis, à quibus immediatè ad Parlamentum appellatur. de quo scripsi in tract. de sent. art. j. ex quo alia supplere poteris, & iste articulus ibidem repetitus est. ar. iij. vbi alia scripsi.

Recredentia est executoria.

IDEM Article xlviij. Ibidem.

ET apres que les parties auront contesté, & esté appointées en droit, leur sera baillé un seul brief delay pour escrire, & produire, qui ne pourra estre prorogé, pour quelque cause que ce soit.

Articulus quartus.

GLOSSA VNA.

HIC statuitur vnam dilationem dandam ad scribendum, quæ partes scribere voluerint, & ad producendum, scribere partes super hoc rationes possunt ad mouendum iudicem, & iura quibus moueri poterit, & ad impugnandum titulum, vel titulos partis aduersæ, & ad excusandum & saluandum sua iura, & prohibetur ne secunda detur dilatio, vel ne prorogetur ex aliqua causa. facit tex. in l. j. in fi. C. de dila. ibi, non facile ampliùs quàm semel, nec vlla trahendi arte sciant esse tribuendam.

Unica dilatio ad scribendum & producendum.

2 Item licet hic tex. dicat non posse prorogari ex aliqua causa, hoc est valde rigorosum, ideò non seruatum: nam si iusta subsit causa, prætor subuenit. l. j. ff. ex quib. caus. maio. sic & nostri iudices Gallia.

Prorogatur dilatio ex equitate.

3 Sed an possit dari secunda dilatio? quod non videtur, imò nec dilationis dabitur prorogatio, cum tex. exprimat & prorogationem, quæ facilius potest fieri, quàm noua concessio. c. cum olim abbas. de offi. deleg. Ergo & nouam concessionem prohibuisse videtur arg. auth. multo magis. C. de sacros. eccl. Saltem renouare & prorogare æquiparantur. l. iij. ff. de dam. infect. & hoc prohibet iste tex. dicens, *un seul brief delay.*

Facilius est prorogare datam dilationem, quàm nouam concedere.

4 Et hæc prorogatio non debet fieri, nisi causa cognita. l. fi. ff. de fer. & si fiat, vel secunda detur dilatio, erit ipso iure nulla, per l. fin. vbi text. aufert potentiam, & sic consuluit Bar. conf. xcviij. in quæstione prædicta, vbi etiam dicit non vitari dilationem, si dicat iudex, concessimus pro prima, si postea aliam non præstet. Alex. conf. cj. visis omnibus. col. ij. in v. volu.

Prorogatio dilationis quando concedatur.

5 Item parte non petente non potest prorogari, vel dari noua dilatio, & si ex officio data sit, non valebit. l. j. C. de dila. & c. fi. iij. quæst. iij. Bald. in l. fi. ff. de fer. sic consuluit Socin. conf. xlviij. in præsent. col. iij. nu. 3. in iij. volum.

Nō nisi parte petente fit prorogatio.

ij. To. Commen. Do. Rebuf.

B 4

*Prorogatio
absente par-
te facta nõ
valet.*

Nec valeret prorogatio parte absente facta, & ea non citata, secundum 6 Soc. vbi suprà: tum quia requiritur, vt dixi, causæ cognitio, l. ij. ff. de re iudi. ergo & citatio, l. in causæ. §. causa cognita. ff. de min. Lud. Rom. conf. ccxxvj. vltra. & Doct. in l. iij. §. si quis condemnatus. ff. de re iud. post Lucam de de Penna in l. apud eum. q. iij. C. de omni agro deser. lib. xj. & ista opin. de stylo Curia approbatur, quæ non consuevit dare dilationem, vel prorogare eam sine partis vocatione, teste Boë. in decis. Burd. q. ccxciiij. plerunque. si contrarium fiat, appellatione subueniendum erit, c. j. de dila. gl. in §. quem terminum. in verbo, prorogetur. de auth. sacr. Conci. in Pragma. Fel. in cap. quod ad consultationem. col. vj. de re iu. Alex. in l. in pecuniariis. ff. de fer.

*Parlamente-
tum nouam
dilationem
concedit.*

*Prorogatio
non fit nisi
pendente nisi
pendente di-
lacione.*

Curia tamen Parlamenti ex causa poterit prorogare, vel nouam concede- 7 dere dilationem, vt docet Boër. in decis. Bur. q. ccxciiij. plerunque. & hoc facere solent causa dictante.

Et prorogatio debet fieri pendente dilacione: alioqui non valet, l. sed si 8 manente. ff. de preca. vt plenè scripsi in titu. de prorog. dila. ad recipiendū & publicandum concordata. in Concord. Francia.

FRANÇOYS Article xlviij, ibidem.

*Articu-
lus quin-
tus.*

ET auront communication de leurs productions dedans trois iours: & de huitaine en huitaine apres pourront bailler contredits & saluations: autrement n'y seront plus receus: aincoys sera le proces iugé en l'estat, sans autre forclusion, ne signification de requeste & sans esperance d'autre delay par lettres de reliefuement, ny autrement.

GLOSSA VNA.

HIC statuitur dilatio ad ostendendum & communicandum ea, i quæ producta fuerunt à partibus, quæ tamen dilatio non exactè seruatur, & quia de hac dicetur in ti. de dilatio. non vltèrius prosequar.

*Literis rele-
uamenti di-
latio conce-
ditur.*

Item in eo quod statuitur, quòd non detur dilatio, etiam per literas releuamenti, est nimis rigorosum, ideò non seruandum, quia æquitas rigori præferri debet, l. placuit. C. de iud. & vidi in Parliamentis dari etiam sine literis Regiis, & literas à Cancellariis concedi ex causa.

CHARLES VII. Article LXXVI.

*Articu-
lus sex-
tus.*

ITEM, & pource que plusieurs esdictes matieres beneficiales s'efforcent chascun iour, sous couleur, & moyen de nostre Pragmatique Sanction, obtenir plusieurs mandemens, & impetrations, dont s'ensuyuent grandes inuolutions de proces, & grand' multitude de causes en nostre Cour de Parlement, & autres nos Cours: Nous voulans pourueoir à l'indemnité de nos subiects, & à ladicte multitude de causes, & reprimer en ceste partie tous inconueniens, & abus, voulons & ordonnons, qu'es impetrations qui seront d'o-
resna

dorenavant baillées en nos Chancelleries, ou es commissions qui seront requises par devant nos Seneschaulx & Baillifs, les impetrans & requerans soyent tenus declairer certainement les qualitez des benefices, & causes, & les moyens esquels & par lesquels ils pretendent nostredite Pragmatique Sanction estre enfreinte, & que les mandemens, ou commissions ne soyent octroyées, sinon que la matiere selon les choses données à entendre, touche nostredite Pragmatique Sanction. Et voulons, & ordonnons, que selon la grandeur des matieres, & les difficultez, qui vraysemblablement peuvent cheoir en icelles elles soyent commises en icelle nostredite Cour au regard des grands benefices, difficultez, & matieres: & par devant nos Seneschaux & Baillifs: quant aux autres, en leurs sieges principaux: & esquels aura affluence de notable conseil. Et en outre ordonnons, que les executions de nos mandemens, ou commissions de nos iuges en ceste matiere soyent faites en toute honnesteté & moderation, & deüe information precedente faite par nos iuges: sinon que la matiere requist grand celerité pour doubte d'absence, ou fuyte de personnes, transport de titres, ou publication scandaleuse, au preiudice de nostredite Pragmatique Sanction. Esquels cas les informations & exploits pourront estre faits par nos sergens: lesquels tantost, & sans delay seront tenus icelles informations bailler, ou enuoyer par deuers nostredite Cour, ou nos iuges, pour en estre promptement decidé & déterminé, en punissant tres-estroitement les impetrans, si par faux donné à entendre, ou autrement, vexation est donnée aux parties sans cause: & les sergens, si dol ou fraude, ou autre faute est trouuée en leurs informations & exploits. Et voulons le principal desdites matieres estre sommairement, & brief déterminé en iugeant, & decidant sur la transgression ou infraction de nostredite Pragmatique Sanction, & punissant les transgresseurs. Et s'il appert par la discussion du procès la matiere ne toucher nostre Pragmatique (supposé qu'en icelles chéent autres difficultez) nous voulons les parties estre mises hors de procès, & remises pour proceder, ou il appartiendra, & les impetrans estre punis & condempnez es interests des parties & amende: selon l'exigence des cas, & qualitez des personnes: pourueu qu'il n'y ait matiere de Regale, ou autre, dont la cognoissance appartienne seulement à nous, & à nostredite Cour.

Impetrans
contra pra-
gmaticam,
vel concor-
data quid
agere de-
beat.

IC articulus, quia loquitur de Pragmatica, quæ est abroga- 1
ta, videretur etiam abrogatus: verum quia Concordatum su-
brogatum est in locum Pragmaticæ, ob id ista quæ hic dicun-
tur, habent etiam hodie locum in ipso Concordato: vt scripsi
in Concorda. in titu. de pacific. pos.

Primò iste text. dicit multos processus generali in Curia, & inuolutio- 2
nes processum fieri ob tot, & tantas literarum impetrationes contra Pra-
gmaticam: ob id statuit, quòd si quis impetret literas, in quibus narret par-
tem aduersam fecisse contra Pragmaticam, vel Concordata super benefi-
cio, debet exprimere qualitatem beneficij. probatur in capit. ad aures. de
rescriptis. scripsi in forma manda. in verbo, pro expressis. in Concorda.

Item qualitatem causæ, & modos, per quos in Pragmaticam aduersariū 3
quid egisse putat, argu. c. vt circa. de elect. in vj.

Causa ma-
gne dirigū-
tur Parla-
mentis.

Et quòd aliàs non dentur istæ commissiões, nisi narrata tangant Pra- 4
gmaticam, aut Concordatum.

Præterea eò qualitates beneficiorum exprimi vult, vt in magnis benefi- 5
ciis literæ dirigantur Parlamentis, vbi tractari debent.

Quæ dicantur magna beneficia? Respond. arbitrio Curiaë relinquatur, 6
ficus arbitrio iudicis, cap. statutum. §. in super. de rescrip. in vj. glos. in authē.
præterea. C. vnde vir & vxor.

Causæ bene-
ficiales vbi
sunt tracta-
de.

Si verò beneficia non fuerint magna, literæ possunt, & debent dirigi Se 7
neschallis, & Bailliuus, vt tractentur in tribunali principali, & vbi erit af-
fluentia consilij: vnde dicit textus in capitulo statutum. in principio quòd
causæ istæ beneficiales debent tractari in locis insignibus, & vbi est peri-
torum copia. Bald. in capit. nonnulli. colum. vltima. de rescriptis. & Floria.
in l. penultima ff. de iuris & fact. ignoran.

Igitur ista duo copulatiuè requiruntur, scilicèt, quòd sit locus insignis, 8
feu sedes principalis, & ibi sit copia peritorum: nec alterum sufficeret: vt
docet Angel. consilio lxj. quæritur. columna prima & Docto. in capitulo
statutum. Et ideò Rex Francif. in titulo *des Baillifs*. ordina. 27. articulo xiiij.
his verbis statuit: † *Et à ce que les benefices ne demeurent longuement litigieux, 9*
pour les maux, ruynes, & incommoditez, qu'en prouiennent, ordonnons que nosdits
Baillifs, Seneschaux, & autres nos iuges ressortissans en nosdites Cours sans moyen,
en ayent la cognoissance totale en premiere instance, & non lesdits Preuosts.

Literæ de pa-
cificis posses-
sibus quæ-
do sine impe-
tranda.

Alia est impetratio literarum, quas vocant, de pacificis possessoribus, 10
illas impetrare debet (si sapit) is qui turbatur in possessione, vel iure be-
nificij post triennium: quia in regula Cancel. & in decreto de paci. posses-
so. in Concor. habetur, quòd pacificus beneficij possessor post triennium
non debet molestari, nec in petitorio, nec in possessorio: vnde si conue-
niatur

niatur quis super iure beneficij, fortè si quis dicat se de illo beneficio pro-
uisum, tunc contra eum triennalis possessor has impetrabit literas directas
illi iudici, coram quo est conuentus.

11 Nota tamen requisita. Primò oportet quòd is, qui vult has literas impe-
trare, habeat titulum verum, vel coloratum: ita habetur in d. reg. & in de-
creto, quòd probari videtur in l. Sulpitius. ff. de dona. inter vir. & vxor. ibi,
si color, vel titulus (vt sic dixerim) donationis. ergo hic possessor requisitus
suum debet exhibere titulum, super quo fundantur literæ, etiam si mole-
stans suum non exhibuerit, vt scripsi in titul. de pacificis possessoribus in
Concordat. allegans ibidem arestum.

*Requisita in
literis de pa-
cificis posses-
soribus.*

12 Secundò requiritur, quòd pacificè possederit, & sine lite. ita est in textu
regul. Cancell. vnde si molester ab eo, cum quo litigauit per triennium, non
possum has literas impetrare contra illum: si verò litem inièrim cum Titio,
& cum Caio non, si ipse post triennium me molester, possum his iuari li-
teris, quia pacificè possedi quoad eum: vt plenè scripsi in tracta. de pacificis
possessoribus in iij. limita. num. 164. & sequen.

*Pacifica pos-
sessio requiri-
tur in trien-
nali possessio-
re.*

13 Tertiò, quòd non sit violentus huiusmodi impetrans, vel alias inhabilis.
Triginta personas inhabiles conscripsi in tract. de pacific. possessoribus. in
iij. limita. quas hic non repetam.

*Occupans
vi non pos-
sedit.*

14 Quartò requiritur, quòd possederit prælaturam, aut beneficium eccle-
siasticum: secus ergo si officium prophanum, vel temporale, vt in xj. amplia.
dixi in tractat. de pacificis possessoribus, nu. 69. cum sequen.

*Triennalis
possessio in
beneficiis nõ
prophanis iu-
uat.*

15 In officiis verò Regiis, possessor post quinquennium non debet mole-
stari per ordi. Regiam, quæ est in nouis. in ti. *Que les officiers Royaux apres
cinq ans ne feront molester en leurs estatz.* Idem anno 1544. die penult. Octobr.
fuit dictum pro Iacobo *Mussard*, notario Castelleti, qui possederat officium
notariatus per quinquennium, contra Petrum *Mabeul*.

*Quinquen-
nalis posses-
sio in officiis
Regiis pro-
dest.*

16 Quintò, requiritur triennalis possessio completa & continua, non inter-
polata, cle. vna. de sequestra. pos. & fructuum. & solet dici in his literis, ibi,
auoit iouy dudit benefice paisiblement par trois ans continuels, & consecutifs. facit
c. cum de beneficio. de præbend. in vj.

*Continua de-
bet esse pos-
sessio trien-
nalis.*

17 Sextò, quòd per tres vltimos annos: vt patet in dictis literis, ibi, & *mes-
mes par les trois dernieres années,* &c. quia vltima possessio attenditur: vt scripsi
suprà, & in dicto tractat. de pacificis possessoribus. in v. limitatio. num. 266.
cum sequen.

*Triennalis
possessor ex
vltimis an-
nis diuidi-
catur.*

18 Septimò, iudex comprobando has literas solet dicere, *auons interiné, &
interinons les lettres &c. & en icelles interinant auons fait, & faisons inhibitions &
defences à tel N. sur peine &c. appliquer au Roy nostre sire, qu'il n'aye à troubler, ne
empescher, ne tenir en proces ledit impetrant pour raison dudit benefice en petitoire ou*

*Comproba-
tio literarũ
de pacificis
possessoribus*

19 *posseffoire &c.* † ex his videtis quomodò per has literas Regias de pacificis
possessoribus conseruatur, & retinetur eidem possessio, qui pacificè posse-
dit per triennium completum. Alia abundantius tractaui in tract. de pacifi.
possessoribus. in Concord. ibi, cui libet liberum est videre, ne sit hic neces-
sarium repetere.

Et en

Et en outre &c.

GLOSSA II.

Moderamen adhibendum in comprobandis litteris Regiis.

ITEM vult, vt iudices cum honestate & moderamine ad litterarum procedant executionem, videlicet vt prius inquirant de infractione pragmaticæ allegata, & non alias, nisi materia celeritatem requireret, vt potè quia pars vult fugere, & se ablentare.

Acceleratio processus ex multis causis.

Vel de titulorum furtiua sublatione agatur, quos pars vult aliò deferre. 2
argu. l. si quis ex argentariis. §. si. cum l. sequen. ff. de eden.

Informationes breues per apparitorem fieri possunt.

Aut si agatur de publicatione scandalosa Pragmaticæ Sanctionis, per ea 3
quæ scribit Felinus in c. nihil prodest. de rescrip.

In quibus supradictis casibus informationes fieri poterunt breui per 4
apparitorem, qui eas tenebitur statim ad Curiam deferre, si eius auctoritate, vel ad alium quemcunque iudicem, cuius scilicet decreto factæ sunt. authore capit. q. xiiij. & q. lv. in suis decisio. Neapol.

Seruietes puniendi.

Item dicit iudices debere punire impetrantes, si falsò allegauerint aliquem commisisse contra Pragmaticam, si non sit verum, idem si contra Concordata.

Impetrans iniuste mulctatur.

Et seruietes etiam puniendos decernit, si dolo aut fraude informationes 6
confecerint, vel aliam culpam, vel mendam in informationibus fecerint: hi enim omnia temere consueuerunt, l. defensionis. in fine. C. de iure fisci. libro decimo.

In quibus Parliamentum remittitur ad ordinarium.

Et demum vult, quòd si non appareat de transgressione, quòd puniat 7
partem impetransem ad interesse partis, & ad multam, pro qualitate causæ, facti & personarum. l. eum quem temerè. ff. de iudic.

Item licet aliæ fuerint dubitationes, tamen Curia debet eas remittere 8
ad suos iudices, si non agatur de infractione Pragmaticæ, vel Concordatorum, quia tunc appellatur tanquam ab abusu ad Parliamentum, quæ sunt protectores Concordatorum: vt patet in titul. de pœna temerè venientium contra Concordata.

Ius Regalium in Curia Parliamenti tractatur.

Vel nisi agatur de iure regaliorum, quòd ius tantum à Curia suprema 9
Parisiens. discutitur in magna classe, & deciditur, vt sæpius vidi seruari, etiam si de patrimonio Principis agatur, ad cameram domainij cognitio spectat: vt patet in titul. supra de la chambre du domaine du Roy.

CHARLES VIII. Article lxxix.

Articulus septimus.

ITEM des matieres beneficiales & ecclesiastiques qu'on introduict en nostredicte Cour par appellations extraordinaires, & autres voyes obliques, que nostredicte Cour promptement, sommairement & deplein les voyde, & aussi autres incidens par le moyen desquels telles matieres s'introduisent en icelle Cour, & renuoyent le principal de la matiere en Cour d'Eglise, ou de sa nature elle doit estre traictée: En gardant toutesfoys nos droicts, & des iuges seculiers de nostre Royaume touchant les posseffoires.

GLOSSA

PRAECIPIT vt causæ beneficiales introductæ per appellationes extraordinarias, vel aliâs : per obliquas vias: promptè, summariè, & de plano à Parliamentis expediantur, & incidentia, & postea à Parliamentum remittat causam ad Curiam ecclesiasticam, vbi ex natura sua tractari debet. Et quòd causæ ecclesiasticæ coram iudicibus ecclesiasticis tractari debeant, est text. in c. decernimus. & ca. fi. de iudic. clemen. dispendiosam. illo titulo. cum aliis multis similibus.

Appellationes extraordinariae breuiter sunt decidenda à Parlamento.

En gardant toutesfois noz droits, & des iuges seculiers de nostre Royaume touchant les possessoires.

GLOSSA II.

DICUNT enim iudices seculares Regij se posse cognoscere super possessoriis beneficiorum, & iurium spiritualium per priuilegium Martini Papæ descriptum à Guid. Papæ decif. j. per quod nullum ius Regi concedi videtur, sed habitum conseruatur. † Inualuit tamen in hoc regno vsus & consuetudo, vt docet Aufser. in tract. de potest. secu. super eccl. in ij. reg. limita. xxiiij. quamuis de iure Episcopi & eorum officiales de ipso possessorio cognoscere valeant. per text. iuncta glos. in verb. obtinuerat. c. inter. de fide instrum. c. fi. de iudic. vbi Doctor.

¹ Et sic iudex qui cognouit de possessorio, regulariter debet cognoscere de petitorio rei prophanæ c. j. & ij. de causa pos. & ita iudicauit Senatus pro iudice Montisferrandi, qui iudicauerat super possessorio, licet res & partes alibi iacerent, videlicet à Luffon, ideò ille iudex debebat cognoscere, & pars ob hoc appellauit à locū tenēte Montisferrandi, qui pronuntiauerat se cogniturum de petitorio: & Curia bene iudicatum pronuntiauit, eo quòd de possessorio priùs cognouisset, anno 1526. die 7. Martij. † secus in materia beneficij, in qua iudex laicus cognoscit de possessorio, & ecclesiasticus de petitorio, quia laicus non est capax petitorij, cap. causam. vbi Doctor. de prescrip. cap. causam. ij. qui filij sint legitimi. abundè scripsi in cap. j. de caus. possess.

Regij iudices an cognoscant de possessorio beneficiorum. Consuetudo cognoscendi de possessorio beneficij apud iudices Regios.

In prophanis idem est iudex possessorijs & petitorijs.

Arestum. In beneficijs seculijs.

FRANÇOIS Article VII. des publiées M. D. XXXIX.

ET pource qu'il s'est aucunes fois trouué par cy deuant les matieres possessoires beneficiales si grande ambiguïté, ou obscurité sur les droits & tiltres des parties, qu'il n'y auoit lieu de faire aucune adiudication de maintenue à l'une ou à l'autre des parties, au moyen de quoy estoit ordonné, que les benefices demoureroyent sequestrez, sans y donner autre iugement absoluire, ou condemnatoire sur l'instance possessoire, & les parties renuoyés sur le petitoire par deuant le iuge ecclesiastique.

Articulus octauus. & nonus.

ij. Tom. Comment. Rebuff.

C

Nous auons ordonné, & ordonnons, que doreseuuant, quand tels cas se presenteront, soit donné iugement absoluire au profit du defendeur, & possesseur, contre lequel a esté intentée ladicte instance possessoire, & le demandeur, & autres parties deboutées de leurs demandes & oppositions respectiuellement faictes, requestes & conclusions sur ce prinses, sans user de renuoy par deuant le iuge d'eglise sur le petitoire, sur lequel se pouruoyeront les parties, si bon leur semble, & ainsi qu'ils verront estre à faire, & sans les y astringre par ledit renuoy.

GLOSSA VNA.

Sequestrum
vsque ad pe-
titorum co-
singeat pro-
rogari.

RE F E R T quòd olim iudices propter difficultates inuentas in materia beneficiali, & super titulis partium pronuntiabant beneficia remansura sub sequestro, & causam remittebant ad iudices ecclesiasticos: vnde hoc erat valde perniciosum: nam longa vacatio ipsa erat valde ecclesiis damnosa, capit. quàm sit. de elect. in vj. ideò in articu. sequent. hoc corrigit.

Quando com-
medetur be-
neficiu.

Sed de iure interim committi administratio idoneæ personæ posset, c. 2 cum dilecta. de rescript. & vbi Episcopus non potest conferre, vt pote quia deuolutum est ius ad superiorem, tunc poterit deputare administratorem idoneum, donec à Papa fuerit prouisum, teste Pano. in c. cum nobis olim. per illum tex. in vl. no. de elect. & arg. c. regenda. x. q. j.

Admini-
strator bene-
ficij nō gau-
det decreto
de pacificis
possessoribus
In dubijs
quid agen-
dū iudici.

Et is administrator non iuuabitur decreto de pacificis possessoribus: 3 quia non habet titulum perpetuum, & tenebitur prouidere nominatis, vt scripsi in tracta. nomina. quæst. viij. nume. 30.

Quomodo iudex debeat iudicare, quando iura partium sunt obscura, 4 gl. & Doct. in l. Nefennius. ff. de neg. gest. dicunt rem diuidendam. & iudicium rusticorum sequendum. vide tamen quomodo hoc fieri possit, per Barb. in proce. cle. §. hæc sanè. col. xxix. Bauer. in §. fi. col. j. de vul. & Dec. in c. j. vlti. no. de proba. & consil. ccccxlvi. in casu. col. j. & abunde per Boer. in dec. Burdegal. q. xlij. alia. in fi. & q. cccxxxix. & in prædicta.

Actore nō
probante
reus absol-
uitur etiam
in beneficijs.

Ex hoc tex. colligitur regula quòd actore non probante reus absolui de- 5 bet l. qui accusare. C. de eden. c. vno. vt eccles. benefi. c. fi. de iureiuran. c. inter. in fi. de fide instrum. l. negantes. de act. & oblig. §. sacramentum. de con- sue. recti feudi. §. retinendæ. Insti. de interd.

Quæ regula procedit etiam in beneficijs. c. olim. de resc. vbi Doct. ca. ex 6 literis. vbi Fel. de proba. de Rot. dec. iij. incip. actore nihil. de re iud. in nouis. de Ripa in lib. ij. respon. de resc. Resp. xxv. in hoc iudicio. Roma. consil. cccxlviij. quoad articulū. ¶ Etiam si vterq; esset actor, & reus, tunc etiā 7 possessor venit absoluendus, vt hic docet Inn. & Pano. in c. cum contingat. de offic

de officio delegati. quorum sententia seruatur hic.

- 8 Et in expensis condemnabitur actor, quia malè fecit turbando rerum, ^{si turbans in expensis condemnatur.} de iure suo docere non poterat. Ita statuitur hic, quamuis contrarium tenet Rot. in dec. j. de re iudi. incip. si in causa. in no. Primæ tamen opinioni videntur adherere iidem de Rot. dec. xj. eo. ti. de re iud. incip. licet actor. in nou. tum quia victus victori in expensis est condemnandus, l. properandum. §. sin autem alterutra. C. de iud. tum etiam quia impetrans non probauit, quod obiecit, ob id est condemnandus, quia temere litigasse videtur, l. eum quem. ff. de iudi. & in §. j. & per totum. Instit. de pœna teme. litigan. & hoc est clarum in hoc regno. per istum text.
- 9 Imò etiam si constaret reum & possessorem nullum ius habere, quia de ^{Actore non probante, reus etiam nihil iuris habens absoluitur.} iure rei non curamus, l. si. C. de rei vend. gl. & ibi Phil. Peru. in c. vno. de eo qui mittitur in possess. lib. vj. de Rota decisi. xj. de caus. possess. & propriet. incip. nota quòd vbi. in antiq. vbi dicunt hoc procedere, si reus haberet saltem possessionem coloratam † secus si omninò vitiosam, vt per vim, clam, vel precario, l. j. & l. si duo. ff. vti possid.
- 10 Et procedit tam in petitorio, vt c. olim. de rescript. & c. vno. vt ecclesiasti. benefi. quàm etiam in possessorio, vt illi adiudicari possessio debeat, qui possidet, vt hic.
- 11 Sed cum vterque possideat in interdicto vti possidetis, l. j. ff. vti poss. cap. licet. de prob. quomodo procedetur? Respò. ille dicetur possessor, qui conuenitur, & actor qui ad iudicium prouocauit, l. in tribus. ff. de iudi. & sic conuentus absoluetur. ^{Reus in interdicto vti possidetis, dicitur is, qui conuenitur.}
- 12 Etiam stante probationum æqualitate, haberet locum iste text. vt possessor & reus sit absoluendus, per tex. in c. ex literis. de proba. c. inter. in fin. de fi. instr. vbi Doct. quia promptiora sunt iura ad absoluendum, quàm ad ^{Vterque actor & reus quando sit absoluendus.} condemnandum, l. Arrianus. ff. de act. & oblig. & l. fauorabiliores. ff. de re.
- 13 iur. Hippol. in l. vnus. §. in ea causa. ff. de quaestio. † Imò etiam si probationes actoris in modico excederent, adhuc reus esset absoluendus, teste Panor. in c. iij. de prob. & Doct. con. cccccxiiij. in caus. col. j. Mathefila. no. xvij. nota quòd quodocunque.
- 14 Si tamen pars aduersa probauerit istum possessorem incapacem, tunc ne vitiosus ad beneficia detur ingressus, ca. vno. de eo qui mit. in pos. in vj. sequestrabitur beneficiũ, & partibus ad cõtraria facta probadũ dilatio dabitur, vt fuit in Senatu cõclusum an. 1548. relatores d. de la Roserie. die. 2. Maij. ^{Arestum.}
- 15 Et ista sententia absolutoria erit definitiua super possessorio, adeò quòd ^{Actore nõ probante reus est absoluentus definitiue.} actor non poterit amplius agere possessorio, sed petitorio, & repellatur exceptione rei iudicatæ, si agere vellet possessorio. & hoc tenet gloss. & ibi Bal. col. iij. in authent. qui semel. C. quomodo & quando iudex. Fel. declarat in capit. aduersario. col. iij. de excep. & Hippol. Marfil. singula. clxix. nota est regula.
- 16 Et tunc dicitur definitiua, quando datæ sunt dilationes agenti ad pro- ^{Sententia absolutoria ab obseruatione iudicij.} bandum, vel terminus ad agendum præfixus, alioqui fertur sententia absolutoria ab obseruatione iudicij, quæ propriè non est definitiua, vt docent Aret. & Alexand. in l. qui accusare. C. de edend. & Felin. in cap. ecclesia. de cij.
- 17 ^{ij. Tom. Comment. D. Rebuff.}

const. Doctor. in l. properandum. §. j. C. de iudi.

Intellige quòd reo petente hæc absolutoria ferri debet, quia in omni ¹⁸ actu iudiciali, iudex procedit, si pars petat, l. iij. §. hoc autem. ff. de dam. in fact. l. ad peremptorium. vbi Bar. & Iaco. ff. de iud. gl. in l. sancimus. in ver. per contumaciam. C. ad Treb. & hoc solent partes in libello petere, & si non appareret de petitione, an valeret sententia, decidit Bar. in l. vna. C. vt quæ defunt aduoc. & ibi Alex. & Fel. in c. pe. de. iudi.

Reus sumens onus probandi ab soluitur etiam si non probauerit.

Etiam si reus assumpsisset in se onus probandi, fertur sententia pro reo. ¹⁹ per gl. in l. circa. ff. de probat. & releuandi actorem ab onere probationis, nam hoc casu etiam absoluendus est reus, quia in beneficiis debet probatio tituli fieri ab eo, qui vult obtinere. c. in litetis. de restitu. spoli. vbi Panor. gl. vlti. in clemen. vna. de caus. posses. quicquid dixerint Bal. & alij in d. l. qui accusare. C. de edend.

Si tamen iudex actore non probante possessionem rei adiudicaret actori, ²⁰ valeret sententia, & opus esset appellatione per l. argentarius. §. cum autem. ff. de eden. Fel. in c. ecclesia. col. ix. vers. sexto limita. de consti.

Hæc regula procedit etiam in causa appellationis, in qua si itidem actor ²¹ nihil probauerit, reus absoluetur, vt docent do. de Rota in deci. ix. incip. licet actum sit in partibus. de re iudicat. in nouis.

Vide limitationes huius regulæ per Specu. in tit. de prob. §. probare. ²² vers. nunc ad propositum & Doct. in d. l. qui accusare. ac Hippo. in l. de minor. §. j. ff. de quæstionibus. & in l. vnus in ea causa. ibidem.

Laicus decidens possessorium beneficij non remittat pro petitorio ad ecclesiasticos.

Prohibet etiam hic, ne partes remittantur ad iudices ecclesiasticos, ²³ quia partes poterunt ad petitorium accedere, si bonum eis videatur, & ideò non sunt ad hoc adstringendæ: quia si videant, quòd non iudicaret aliter iudex ecclesiasticus, quam iudicauit secularis, tunc non ibunt ad ecclesiasticum, alioqui malè facerent: sed si videant in petitorio multa esse deducenda, quæ in possessorio non adduxerunt, tunc finito possessorio, de iure permittitur intendere petitorium coram ecclesiastico, cap. fi. de iudic. & cap. significauerunt. de testib. Anto. in cap. pastoralis. colum. vij. de causa possessio.

Absolutus in possessorio beneficij an possit iura beneficij exigere.

Quæro, si iste qui obtinuit absolutionem, petat iura beneficij, an teneatur ²⁴ ostendere titulum? Respon. quâdo is qui agit, habet possessionem recentem, debet probare titulum, interest enim eorum, contra quos agit, vt solvendo liberentur. de Rota deci. i. de restit. spoliat. incip. possessor. in no. allegant Inno. in c. quia in cuncti. in glo. videlicet plures. de concess. præbend. in vi. quia iustam ignorantiam habet pars, an talis sit, ideò talè se probare debet l. non ignorat. C. qui accus. non poss. & ex tali recenti possessione non præsumitur bona fides, nec iustus titulus. not. Inno. in cap. ij. de in integrum resti. secus si longo tempore possederit per l. cogi. C. de petit. hære. † Sed cum in sententia dicatur, *auons maintenu & garde,* ²⁵

Sententia in possessorio vni tituli habet.

maintenons & gardons en la possession du benefice, &c. sententia ei erit pro titulo ad persecutionem iurium beneficij, nec poterit ei obiici res inter alios acta &c. quia non agitur de titulo & possessione beneficij contra detinentes aliqua iura beneficij, vt putà decimas, sed de iuribus & dependentibus

- tibus: & si esset simplex administrator, posset iura nomine ecclesie persequi, etiam nullum habens titulum, sicut in petitione hereditatis. l. vlti. C. de petit. heredita. quanto magis cum sententiam habet, quae pro veritate, & vero titulo habetur. reg. res iudicata. de regu. iur. l. ingenuum. ff.
- 26 de statu homi. † in petitorio autem non sufficeret ostendere sententiam pro se latam, sed in possessorio secus ad colorandum titulum, quia non est verisimile, quod palatium pro aliquo iudicasset, nisi de iure suo docuisset: vt scribit Fely. in c. cum venerabilis. colum. x. numer. 29. de excepti. & Hippo. in tract. de probat. improbatio. sententiae, versicul. modo transeo ad aliam speciem.
- 27 Secundò, requiritur ad hoc vt edere titulum quis debeat, quòd patitur controuersiam in beneficio, secus si possideat. Domi. in c. j. col. iij. de concess. præben. in vj. & Anto. Capit. in decisi. Neapo. q. vj. † vbi dicit longum tempus esse decem annorum: Putarem ego sufficere se possedisse per tres annos, quia tunc iuuatur decreto de pacific. possessio. vt patet in illo titu. in Concord. & in tractat. meo de pacifi. possess.
- 28 Idem si probaret se obtinuisse sententiam recedentiae, vel pleni possessorij. Nam illam ostendendo, non tenetur probare alium titulum prosequendo iura beneficij: quia non est verisimile quòd iudex adiudicasset possessorium contra iura, cum iustificari ex titulo debeat possessio. glo. in clemen. vna de caus. possess. & superius scripsi. & Fely. in dict. c. cum venerabilis Doctor. in c. vno de eo qui mit. in possess. in vj.

In petitorio non.

Titulus beneficij quando sit exhibendus.

Sententia pro titulo allegare sufficit.

FAANÇOYS Article LIX. des publiées. 1539.

NOVS defendons à tous nos iuges de faire deux instances separées sur la recreance & maintenue des matieres possessoires, ains voulons estre conduictes par un seul procès, & moyen, comme il est contenu es anciennes Ordonnances de nos predecesseurs sur ce faictes.

Articulus decimus.

GLOSSA VNA.

- 1 **V**LT vt iudices in vna instantia & vno processu decidant recedentiam, & plenum possessoriu. duos faciebant olim quidam iudices processus, & duas instantias: & prolata sententia recedentiae, de nouo inchoabant processum super pleno possessorio, quòd prohibetur hic, vt breuior sit processus, & finis litibus imponatur. cap. finem. de dol. & contuma. & ne lites sint immortales. l. prope-
 2 randum. C. de iud. † hic tamen non vult prohibere, quin separatim proferatur recedentia, & quin appelletur à recedentiae sententia, sed si appellatum fuerit, iudex appellationis, quamuis sit alterius instantiae. l. per hanc. C. de tempo. appella. poterit decidere vel recedentiam, vel etiam plenum
 3 possessorium, si non possit fieri sine attestationibus, † & iste. §. habet locum quando potest ipse processus decidi, vt pote quia non allegantur facta probanda testibus, alioqui separatim decidetur recedentia à sententia

Recedentia & plenum possessorium vno iudicio sunt terminanda.

iiij. To. Comment. Do. Rebuf.

C iij

pleni possessorij. † & non dicit iste text. quòd proferatur vna sententia tantum super pleno possessorio, sed quòd simul deducatur, & si possessorium plenum decidi possit sine testibus, decidatur: si minus, quòd sequestratio & sententia recredientiæ proferantur.

*Manutene-
re præsuppo-
ni possessio-
nem.* Verbum hoc, manutene, præsupponit possessionem, ideò quando petitur quis manuteneri, agitur de possessione retinenda, & sic in causa nouitatis, & vti possidetis, teste Barb. confi. l. j. scripsit. col. xx. vol. j. per tex. in cle. vna. §. porrò. ibi, honorem & statum manuteneret. de iureiur. Bal. in l. licèt. C. loca. col. ij. quæst. iij.

Quod videtur verum præsupponere possessionem ex parte petentis se manuteneri, sed non ex parte aduersa, sed tantum turbationem. Bald. confi. cx. pòderatis. in iij. vol. nam interdictum vti possidetis, datur etiam contra non possidentem, dummodò turbet l. j. §. restituendæ. vbi Bart. & Bald. ff. vti possidetis.

*Promittens
rem manu-
tenere in eo-
dem statu
ad quid te-
neatur.* Et quando quis promittit rem in eodem statu manutene, ad quid teneatur, plenè tradit. Bal. conf. cxlv. casus talis. in iij. vol. & conf. cx. vbi dicit manutene qui promittit, tenetur in eodem statu rem tenere.

*Iuxta posses-
sio an ma-
nutentio di-
catur, con-
tra Buda.* Quamuis Budæ. in Foren videatur quam nos dicimus, *maintenue*, iustam possessionem vocare, tamen non video qua autoritate motus. nec enim iurecon. sic accepisse video, in l. ij. ff. vti pos. nec alibi. ideò non molestum sit, si nos iuxta terminum gallicum manutentionem vocemus, sicut manumissionem, quandoquidem his tetminis vti cogit me Dicanicorum frequentissimus vsus. † & latinè manutene tueri dicitur, l. j. §. j. ff. ne vis fiat ei, qui in posses. mis. frustrà enim (inquit Iurecon.) prætor in possessionem mitteret, nisi missos tueretur, & prohibentes venire in possessionem coërceret. Et tueri gal. *garder & maintenir*, propriè dicitur. vnde solent hæc verba duo coniungi, *garder & maintenir*, in sententia. † In interdicto retinendæ non quæritur an iusta, vel iniusta possessio sit, nec quicquam interest, cum plus iuris habeat is, qui possidet, eo quòd possidet, quàm qui non possidet. hæc Iurecon. in l. iusta. vti possidet. quare *maintenue*, non potest dici iusta possessio, cum iudex etiam non iustè possidentem tueatur. dicam plenius in l. iusta interpretatione. ff. de verb. signific.

FRANÇOIS Article LXVIII. des publiées. 1539.

*Articu-
lus vn-
decim^o.* Si pendant un proces en matiere beneficiale l'un des litigans resigne son droict, il sera tenu faire comparoir en cause celuy, auquel il aura resigné: autrement sera procedé à l'encontre du resignant, tout ainsi que s'il n'auoit resigné, & le iugement qui sera donné à l'encontre de luy, sera executoire contre les resignataires.

GLOSSA VNA.

*Sententia
possessorij la-
ta in defun-
ctum nõ est
executoria
contra illius
herede m.*

DE IVRE sententia lata in interdicto vti possidetis contra defunctum, non mandatur executioni contra heredem illius, qui non possidet vi, clam, vel precariò: quia iustè potest hæres possidere, & suo nomine tantum tenetur l. de eo. §. hæres. ff.

res. ff. ad exhibend. Innocen. in cap. abbate. colum. ij. de verborum. signi. Nec possessio defuncti in hæredem continuatur l. cum hæredes. ff. de acquirenda posses. Bald. expressè in dicta l. de eo. §. hæres. sic iudicatum fuit in magna Camera Neapol. vt refert Matth. de Afflict. in decisio. Neapoli. quæstio. cxlv. lata fuit. Panormi. Felyn. & Paul. Paris. in ca. veniens. in fin. de præscriptio.

2 Tamen per sententiam latam contra Titium compescetur hæres eius turbans victorem, saltem per actionem iudicati, teste Ioann. Fabr. in. §. retinendæ. col. xij. versicu. sed an hæredi. de interdict. in Institut. † quia omnia interdicta sunt in rem scripta. l. prima. §. penultimo. ff. de interdi. sequitur Cap. in decisio. Neapoli. quæstio. j. facit l. si duo. in principio. ff. vti possid. Sic sententia lata contra resignantem non exequetur contra resignatarium, quia res inter alios acta aliis non præiudicat. vt in rubric. C. illo titu. patet, & in l. j. ibidem.

4 Sed hic statuitur, vt sententia exequatur etiam contra resignatarium, ^{Sententia possessoria est executoria contra resignatarium.} tum propter ipsius resignantis factum, & fortè malam fidem, & fraudis vitandæ causa, quia paria sunt possidere, vel dolo desinere possidere. l. qui dolo. de reg. iur. ff. & l. si quod dolo. & l. si autem. §. j. de rei vendi. reg. pro possessore. de reg. iur. in vj. † Tamen sententia post triginta annos nõ potest executioni mandari, quia illi præscriptum est. l. fin. C. de præscrip. trigin. annor. Bald. in l. creditor. C. de pactis. & ita fuit iudicatum in magna Curia. Neapol. vt patet in decisio. ccxlv. magnifici. in fin. & decisio. ccc. xlvj. sunt anni.

6 Item qui alienat iudicij mutandi causa, tenetur ad interesse, & damna ^{Alienans causam iudicij tenetur ad id quod interest, & ad damna.} ex hoc prouenientia. l. iij. & per totum, de aliena. iudic. mutan. ff. & præsumitur dolo facere quando rem alienauit pendente iudicio, & possessionem transtulit. c. j. de alienat. iudic. vbi Panormi. & alij. sic & hic resignans, ob id exequi sententiam poterit etiam contra resignatarium, qui fortè est fraudis conscius. argumen. l. ex facto. de negotiis gestis.

7 Et sicut morte mandantis finitur mandatum, l. à procuratore. C. mandati. ita per resignationem: cum ista à iure æquiparentur. capitul. si propter. de rescrip. in sexto. clementin. ne Romani. de election. & quia amplius iste procurator non potest prosequi nomine resignantis, cum nulum ius habeat, nec nomine resignatarij, quia non est ab eo constitutus, & sic defici. mandatum: vnde non valent de iure gesta cum illo procuratore. capitul. in nostra. de procuratoribus. sic firmat Philip. Probus, in

8 capitul. fina. numero trigesimo secundo. cum sequent. de renunria. † Sed hic confirmatur sententia lato cum resignante, ac si lata esset eum resignatario, nec poterit opponi contra procuratorem, quod non erat procurator: quia approbando resignationem, & omnia sequentia approbare videtur. per textum in l. ad rem. & l. ad legatum. ff. de procuratoribus. ^{Sententia contra resignatarium valet.}

9 Ex hoc text. sequentia colligi possunt. Primò requiritur quod aliquis resignauerit. ibi *resigné.*

10 Secundò, quod resignauerit pendente processu, alioqui si ante proces- ^{Pendens pro} iij. Tom. Comment. Rebuff. C 4

cessu resignans declarare debet cui resignauerit.
Arestum.
sum resignauerit, non habet locum ista ordinatio, sed sufficit resignanti conuento declarare eum cui resignauit. tex. hic, *pendant un proces*, & ibi litigans. Et ita iudicauit Senatus ann. 1544. 15. Ianuarij, post prandium. & in magna camera fuit annullata sententia consiliariorum supplicationum postulante do. Roberto aduocato; nam per litis contestationem dicitur quasi quidam contractus inter actorem & reum l. iij. §. idem scribit. ff. de pecul. vnde qui desiit possidere post litem contestatam: adhuc remanet obligatus, vt respondere teneatur, ac si possideret l. finautem. §. j. ff. de rei vend. sed ante litem contestatam, non.

Resignatarius post recedentiam ad quas expensas tenetur.
Notandum est, quando resignatio facta est post recedentiam, quod tenetur resignatarius ad omnes expensas etiam factas ante resignationem, nec subrogabitur, nisi omnes soluat expensas: secus si ante recedentiam fuerit resignatum, quia tunc solum ad expensas sui temporis tenetur, & quas ipse fecit & hoc probatur, quia in mala fide videtur esse recipiendo beneficium oneratum, super quo videt sententiam: ideo tenetur. secus si non est lata sententia, quia res transit cum suo onere l. alienatio. ff. de contrahen. empt.

Aresta. Ita iudicauit Senatus anno 1540. die 13. Aprilis, in magna camera postulans *Corlieu & du Boys*. & idem iudicauit anno 1542. die xj. Maij. inter magistros *AEgidium Durand*. & *Petrum Combaut*.

Tertio, quod resignauerit ius in beneficio preteritum, alioqui si liti cesserit, non procedit hic tex. ibi, *resigné son droit*, probatur per Doct. in l. postquam liti. C. de pact.

Resignati quid agendum vt liberetur ab expensis liti.
Quarto, hic resignans tenetur facere comparere illum, cui beneficium resignauit, ibi *il sera tenu faire comparoir*, sed quomodo, cum nullus ad factum teneatur, sed succedit obligatio ad interesse l. si quis ab alio. in fi. ff. de re iudic. Respon. iste resignans declarabit in iudicio se renunciasse, & petet vt citetur resignatarius, & vt suscipiat causam, & iudex illi resignanti concedet, vt citetur, & iste procurabit, & postea cum resignatarius petet se subrogari in locum resignantis, tunc liberatus erit. resignans ab expensis in posterum faciendis.

Recedentia ex contumacia.
Sed si resignatarius nolit comparere, iterum citebitur, & demum ex contumacia adiudicabitur recedentia parti aduersae resignantis.

Poterit tamen hic resignatarius comparere etiam per procuratorem cum hic non adstringatur, vt personaliter compareat: & de iure quilibet potest comparere per se, vel procuratorem l. si. C. de procur. vbi Ias. multas limitaciones scribit tex. & glo. in c. ij. de procu.

Contra resignantem proceditur quo usque declaratur sui resignatarium.
Si vero resignans nihil dicat de sua resignatione, duo hic statuuntur. Primò, quod procedi potest contra resignantem, ac si non resignasset, & sic tenebitur ad omnes expensas, damna & interesse, ratione fraudis, & quia dolo desiit possidere vt superius dixi.

Sententia contra resignantem est executoria contra resignatarium.
Secundò quod sententia lata contra resignantem, erit executoria contra resignatarium, tum ne sententia sit elusoria. l. si prator. ff. de iudic. tum causa fraudis vitandae, & quia subrogatus est in locum resignantis. ideo naturam eius sapere debet. l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut.

Item

- 19 Item in sententia debet iudex, dicere si videat impetranthem malè im-
petrasse casum nouitatis, vel non bene probasse possessionem, quòd im-
petrans malè & perperam conquestus est, & opponens iustè se opposuit, &
expleta debent amoueri, quæ amouemus ad rei opponentis vtilitatem, con-
demnantes impetranthem ad expen. damna & interesse, teste Masuer. in tit.
de posses. §. item illi qui. dixi in §. si suprà tit. proximo. *Sententiã
condemna-
toria in ma-
lè impetrã-
tem.*
- 20 Et sicut per adeptionem secundi beneficij vacat primum, c. de multa.
de præb. Io. And. in c. in nostra. de rescr. quia tacitè renuntiatur primo ca-
piendo secundum c. gratia. de rescr. in vj. cl. gratia. illo tit. ita & fortius
renuntiatur liti & causæ super primo motæ, etiam si pars protestaretur
quòd non intendit renuntiare. Inno. & Ant. in c. in nostra. vt refert Nico.
Milius in verbo, renuntiare non intelligitur. alia dicam in praxi benefi-
ciali in resignationis rescripto. vide etiam quæ scripsi in §. declarantes. in
verb. successores. de mand. aposto. *Adeptione
secundi be-
ficij renū-
tiatur liti
super alte-
ro.*

FRANÇOIS Article L XIX.

*Après le possessoire intenté en matiere beneficiale, ne se pourra
faire poursuyte par deuant le iuge d'Eglise sur le petitoire, iusques
à ce que le possessoire ait esté entierement vuidé par iugement de
pleine maintenue, & que les parties y ayent satisfait & fourny,
tent pour le principal, que pour les fruiçts, dommages & interest.*

Articu-
lus duo
decim^o.

GLOSSA VNA.

1 **I**STA ordinatio deprompta est ex quodam aresto prolato
anno 1512. die 2. August. contra Dauid de Bosigne pro Dioni-
sio Iobert requirente in causa beneficali sanctæ Radegundis
Pictauiens. *Arestum.*

2 Itaque prohibet, ne pars prosequatur petitorium coram iudice ec-
clesiastico, nisi integrè possessorium fuerit decisum à iudice seculari,
etiam quò ad plenum possessorium. Ista decisio probatur in l. ordina-
rij. C. de rei vend. & in l. incer. C. de inter. vbi priùs intentari potest, & de-
cidi possessorium, & postea petitoriũ, & si antequàm lis sit finita super pos-
fessorio, intentetur petitoriũ, peruersio ordinis vnus causæ ad aliam vitiat
processum, si exceptio opponatur c. cum dilectus. de ordi. cogn. l. si manci-
piũ. §. j. ff. de euiçt. gl. in l. ij. C. comu. diui. Láfran. in cl. vna. de cau. posses.
versic. nunc iuxta præmissã materiã. Et in hoc tex. requiritur q̄ sit decisum
integrè plenũ possessorium. ibi, *entierement*. integrum dicitur quod est sine
diminutione l. silua. §. integra. ff. de verb. signifi. vbi plenè scripsi. *Possessoriu
oportet o-
mnino deci-
sam esse an-
te petitoriu.*

3 Et sic post recredetiã sententiã nõ possit altera pars conuolare ad peti-
torium per hunc tex. ibi, *entierement*. imò si appellatũ sit à pleno possessorio,
vel à recredetiã, opus est quòd causa appellationis etiam finita sit. de Rota
deci. i. incip. intentato. de caus. posses. & propriet. in nouis. *Appellatio
in possessorio
impedit pe-
torium.*

4 Et requiritur quòd partes satis fecerint. ibi, *satisfait*. l. satisfactionis. *Petitorium
non
ff. de*

inueniãũ nisi possessio satisfactum sit. ff. de verb. signi. vbi dixi abundè, & hoc verbum satisfactionis latiùs patet, quam solutionis, l. iij. §. ait prætor. ff. de re iud. & hic dicit *satisfactũ quant au principal.* quia si percipiebas fructus talis beneficij, cuius possessio fuit mihi adiudicata, non debes audiri, nisi possessionem vacuum reliqueris, & quòd possim fructus percipere sine onere.

Cessio an habeat vim satisfactionis Vnde si pars cesserit bonis, quia fructus quos percipit ex beneficio non valebat restituere, putarem illam recipiendam in petitorio, quia autoritate iuris satisfacit. nam cessio vim habet satisfactionis. vt in ca. Odoardus. de solut. & §. fi. de actio. Instit. & sic fuisse iudicatum mihi relatum fuit. Alioqui is qui nihil haberet non posset suum persequi beneficium. vide quæ scripsi in tract. de sen. exec. arti. viij. gl. v. in fin. † & tunc putarem partem teneri cautionem præstare iuratoriã de reddendo fructus, per ea quæ scripsi in art. j. de sen. exec. in gl. *caution.*

Petitorium requirit omnino satisfactum esse in petitorio Tertio quòd pars etiam quæ vult prosequi petitorium quoad principale satisfecerit, videlicet quòd si habebat possessionem beneficij, quòd eam dimiserit aduersario: † sicut non potest obtineri clamor secundus, quod gallicè practici vocant, *exposer la clameur seconde*, nisi primus integrè sit executus, & primo satisfactum fuerit: vt in artic. j. tit. *des lettres de clameurs*. Sic nec petitorium intentari, nisi possessorium plenè decisum fuerit, & executio perfecta fuerit.

Petitorium an possit esse sine petitorio, & cõtra. Quarto, quòd fructus parti restituerit iuxta condemnationem: potest tamen esse possessorium sine petitorio, per. l. ij. in fi. ff. si ser. ven. & ibi Pau. & in l. j. communia præd. & hoc est sæpiùs in regno, & possunt partes renunciare possessorio, & intentare petitorium, c. pastoralis. vbi Doc. de caus. pol. † sed postquam est intentatum possessorium, non possunt partes remeare ad petitorium non deciso possessorio, tum quia interest iudicium secularium & populi, vt aliquis possideat interim. Etiam quia hic tex. dicit, *ne se pourra faire poursuite*, & sic tollit partibus etiam potestatem, gl. in reg. j. de regu. iur. in vj.

Expense & c. possessorijs persolueda sunt, vt veniamus ad petitorium. Quinto, quòd damna & interesse soluerit: nihil dicit tex. de expensis, sed tamen etiam expensas tenetur soluere, antequàm recipiatur coram iudice ecclesiastico, vt censuit Senatus Pari. anno 1543. die 22. Nouembris in magna Camera contra iudicem ecclesiasticum, qui contrarium iudicauerat, & fuit dictum abusuè, & perperam ab eo iudicatum.

Arrestum. Cautio dāni non liquidi. Tamen si damna non fuerint liquida, pars tenetur de damnis non liquidis cautionem præstare antequàm procedatur super petitorio, etiam in causa prophana, per tex. in l. statuliber rationem. ff. de statulib. sic iudicauit Senatus anno 1544. die xij. Maij.

Expensis etiam non solutis potest condemnari se defendere. Vltimò, poterit pars quæ succubuit, sed defendere etiam ante solutionem expensarum: quia iste tex. loquitur *de poursuivre*. vnde si tres erant partes in possessorio, & vna obtinuit, postea altera ex victis citet tam victorem, quàm victum coram iudice appellationis, poterit victus appellationem prosequi antequàm soluat, quia ipsa pars non persequitur, sed altera, & ipsa pars dicitur reus, & necesse habet subire iudiciũ, l. inter stipulantẽ. §. si Stichum. ff. de verbo. obli. nisi pars esset fraudis conscia. ar. l. ex facto. ff. de neg. gest. vel nisi fuerit fraus huic ordinationi. l. fraus. ff. de leg. alia multa scripta inuenies

inuenies in artic.vj.tit.de sentent.exec.vbi iste artic.est repetitus.

LOYS XII. Article LI. des publiées 1512.

ITEM, pource que pendant les procez possessoires, qu'on appelle en nostredict pays de Languedoc, & ressort dudit Tolose, arrests ou status de querelles, les parties contendantes on fait, & font chacun iour plusieurs forces, violences & excez, mesmement pour prendre, & percevoir les fruiets des choses contentieuses, soyent benefices ou autres: au moyen de quoy à en nostredicte cour infinis procez en matiere d'excez: Nous pour euter les pors d'armes, voyes de fait, forces, violences, & autres excez dessusdits, auons ordonné, & ordonnons que desormais lesdits arrests, ou status de querelles n'auront plus de lieu en matiere beneficiale: ains si aucun pretendoit droit en un benefice de quelque qualite qu'il soit, & qu'il die estre trouble en la possession d'iceluy, il pourra prendre (si bon luy semble) une complaincte en cas de saisine, & de nouuelleté, & la faire r'amener à execution.

Articu
lus deci
muster
tius.

GLOSSA VNA.

HIC statuitur ne in iurisdictione seu ressortu Parlamēti Tholosani in beneficiis partes vtantur statuto quærelæ: scilicet impetrabant partes literas directas iudici, aduocato, vel alij cuidā dicanico & practico illius curiæ, qui adibat locum cōtrouersum, & ibi audiebat partes super possessione etiam contraria, & verbo mittebant partes in possessionem, & demum causam remittebant ad auditorium, vbi plenius cognoscebatur, vt est in Ordinatio. linguæ Occita. plenius scriptum, & in stylo Parlamenti impresso Lugduni tit. de modo procedendi super nouis diffaisinis: sed hodie hæc tolluntur hic. † & qui turbatur in possessione beneficij, casum nouitatis intentare potest, qui casus in auditorio causarum deciditur, & non in loco controuerso. & quia prætextu illius statuti partes multa vi, & nefariè per portum armorum perpetrabant, non immeritò illud sustulit.

Saturum
quærelis su-
blatum.

3 Portum armorum crimen nostri dicunt priuilegiatum, eò quòd iudices Regi tantum de illo cognoscunt: nam vsus armorum inscio Principe est interdictus. rubri. vt vsus armo. inscio Principe. & c. lib. xj. C. vnde qui arma portat, videtur offendere Principem. Ideò illius iudices intercipiunt cognitionem etiam contra clericos, vt testatur Aufrer. in tracta. suo de potesta. super eccle. & Bernard. Lauret. ante eum in tracta. Casus in quibus & c. alibi fortè annotabo.

Armorum
vsus priuilegiatus.

FRAN

Articu-
lus deci-
m^o quar-
tus,

NOVS defendons à tous nos subiets pretendans droict, & tiltre
és benefices ecclesiastiques de nostre Royaume, de commettre aucune for-
ce ne violence publique esdits benefices, & choses qui en dependent: &
auons des à present, comme pour lors, declairé & declairons ceux, qui
commettront lesdites forces, & violences publiques, priuez du droict
possessoire, qu'ils pourroyent pretendre esdits benefices.

G L O S S A V N A.

Vis publica
in beneficiis
prohibetur.

PROHIBET ne vlla vis publica inferatur in beneficiis, ne-
que in dependentibus ab ipsis, & pœnam imponit, quæ erat
omissa in articul. præceden. Nam violentia est legibus inimica,
cap. Christiani. xj. quæst. j.

De vi pu-
blica & pri-
uata in be-
nificiis co-
gnoscit ma-
gnum con-
siliu.

Vim publicam vocat hic cum armis l. j. & per totum. ff. ad leg. Iuliam.
de vi publica. vim priuatam sine armis vt ad legem Iuliam de vi priua-
ta. vnde statutum fuit à Rege Francisco, quòd de his violentiis super
beneficiis commissis magnum consilium cognosceret, vt infra de euo-
ca. articul. iij. quod tamen edictum fuit reuocatum, articul. sequent. ibi-
dem scripsi.

Vim inferē-
tes in bene-
ficiis priua-
tur iure pos-
sessorio.

Secundò, declarat eos, qui vim publicam, & sic armatam commiserint,
priuatos omni iure possessorio, quia nō spectat ad laicum priuare benefi-
cio, ideò dicit iure possessorio nam qui non potest dare, nec auferre, &
qui non potest condemnare, nec absoluere l. iij. ff. de re iudic. & sicut com-
mittentes vim in rebus prophanis re priuantur, vel tantundem præstant,
l. si quis in tantam. & per totum. C. vnde vi. sic & in beneficiis ille qui vim
committit publicam, priuatur iure possessorio. adeò q̄ adiudicabitur re-
credentia, & plenum possessorium alteri parti, & tunc opus erit petito-
rio agere coram iudice ecclesiastico.

Violento
bonum ius
habenti, an
possit adiu-
dicari be-
nificium?

Quæro si iudex super petitorio videat istum, qui vim commisit, habere
bonum ius in beneficio, nonne poterit ei adiudicare beneficium videtur
posse, quia violentus non priuatur hic, nisi possessorio. Contrarium crede-
rem, quia de iure violentus repriuatur, in qua vim commisit. d. l. si quis in
tantam. & in beneficiis priuatur etiam iure, in c. eum qui. de præben. in vi.
& sic iste nec petitorio nec possessorio poterit agere.

Violentia
prohibetur
in beneficio-
rum depen-
dentibus.

Item licet princeps non possit tollere ius. dominij, etiam in prophanis,
l. quoties. C. de precib. Imper. offeren. l. si. si contra ius. tamen potest ius
possessionis tollere, & facere, vt tractetur de petitorio omisso possesso-
rio, vt docet Alex. consil. liij. viso. col. j. in v. volu. & Panor. in cap. in lite-
ris. colum. viij. de restitut. spoliato. refert Anto. Capit. in decisio. Neapol.
quæstio. lxxix. numer. 13.

Item prohibetur vis fieri non solum in beneficiis, sed etiam in depen-
dentibus ab ipso beneficio. † Dependere à beneficio censentur decimæ,
domus

domus beneficij, & fructus beneficij: vnde si super his vis inferatur, etiam iure possessorij priuatus est violentus, vt hic: quia eadem decisio habet locum in dependentibus, quæ in re principali, cle. fi. de iud. & idem in accessorijis statuitur ius, quod in principali, l. cum principalis. ff. de reg. iuris. reg. accessorium. de reg. iur. in vj. idem in connexis dicunt. Doct. in c. translato. de consti. facit l. qui tutor. ff. de admi. tuto. l. apud Iulianum. §. antistia. ad Trebel. Bar. in l. eum. de neg. gest. & in l. solent. de ali. & cib. leg. ca. cum singula. de præb. Hipp. sing. cclj. connexorum. Boer. in cons.posito post consue. Bitu. vide tamen Doct. in d. c. eum qui. de præb. in vj.

L O Y S xij. Article lxxxv. des publiées M. D. IX.

ITEM, & à ce que nosdits Baillifs, Seneschaux, & autres nos iuges ressortissans sans moyen en nos cours, puissent plus seurement proceder au iugement desdites recreances, auons enioinct & enioignons à nosdits iuges, qu'ils appellent avec eux, six ou quatre (pour le moins) des Conseillers, ou Practiciens de leurs sieges & auditoire, non suspects ne favorables à l'une n'a l'autre desdites parties: Lesquels seront tenus avec nostre dict iuge, de signer la sentence, ou dictum d'icelle.

Articulus vltimus.

GLOSSA VNA.

1 **H**IC articulus à me fuit elucidatus in tracta. de sent. execu. ob id ad illud bone lector te remitto: veruntamen prosequendo semper nostram materiam videamus hic, quomodo possessio amittatur: & superius art. pen. diximus amitti per vim publicam illatam, quod procedit in immobilibus.

Quibus modis possessio amittatur.

2 Secundo, hic possessio rerum mobilium amittitur simulatque res in custodia nostra esse desinit, l. iij. §. Nerua. ff. de acquir. posses. quia rei mobilis vilis & abiecta est possessio. l. si rem mobilem. illo titul.

Mobilium possessio quando amittatur.

3 Tertio, in possessione rerum immobilium amittenda requiritur corpus & animus, sicut in acquirenda, l. iij. §. in amittenda. & l. quemadmodum ff. de acquir. pos. quia ea quæ in construendo requiruntur, & in destruendo. authen. econtra. C. de repu. nam omnis res per quascunque causas nascitur, per eas & dissoluitur, c. j. de reg. iur. in antiq.

Immobilium possessio quomodo amittatur.

4 Et sic furiosus possessionem non amittit, quia animo caret, vt ibi, & l. si is qui animo. ibidem.

Furiosus non amittit possessionem.

5 Vnde si me absente rem, quam per me possideo, quis ingrediatur animo acquirendi possessionem, eam acquirit naturalem, & ego illam naturalem amitto, l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acquiren. pos. vide Car. Ruin. cons. lvij. super eo. colum. ij. in iij. volum. & cons. xxvij. ibidem. & cons. xxxvij. ibidem.

Naturalis possessio quomodo amittatur.

6 Civilis verò possessio animo perditur, quando animum amplius possidendi habere desino, l. quemadmodum. & l. si quis vi. §. j. ff. de acquir. pos.

Civilis animo perditur.

7 Vel quando quis me expellit de re, quam possideo, & ego amitto animum possidendi, dict. l. si quis vi.

8 Aut si aduersarius prohibuerit dum ego volebam accedere ad fun-

dum. l. si id quod. §. vltim. ff. de acquiren. pos.

Idem si timore perterritus dominus non ausus est præ timore ad rē suā 9 accedere: quia videbat eā occupatā, & timuit repulsam pati. text. & ibi gl. in l. iij. §. si quis nuntiet. ff. de acquiren. poss. & agebatur de possessione ipsa. † Secus si propter inimicitias personales aliquis possessionem occupasset, 10 glo. in l. licet. C. de acquir. pos. l. as. consi. xcj. visis. in iij. vol. col. penult.

Rei decem annis relicta possessio amittitur. Item si per decem annos relinquam rei meæ possessionem, eam amitto, 11 quia præsumitur animum amplius non durare, & sic ciuilem perditur, l. peregrè. & l. si is qui. vbi glo. ff. de acquir. pos. & l. furtum. §. fundi. de vsuca. & §. quod autem. in Insti. illo tit. l. j. C. de ser. fug. & l. licet. C. eo. & ista est communis opinio, teste Alex. consi. xciiij. visis. col. iij. in v. volu. & sic postea non potest agi etiam simplici saisina: vt scripsi. in tit. proximi. superius.

Forma rei mutata perditur possessio. Ad hæc perditur possessio, si rei forma fuerit in aliam mutata, vt vesti- 12 mentum ex lana factum, l. qui vniuersas. §. j. ff. de acquir. poss. & ibi traduntur alij modi amittendi possessionem in text.

Colonus meo moriete, vel dolo vel inquite possessionem, an eam amittam. Interdum possideo per alium, vt per colonū, & seruū, aut filiū, & tūc si 13 illi moriantur, aut vnus, amitto possessionem, vel si fuerit effectus furiosus, aut alias sine fraude ceciderit à possessione, & alius eam apprehenderit, l. si id. §. j. & l. si de eo. ff. de acquir. pos. Bal. in c. licet causam. col. 8. de proba. Si verò colonus meus per fraudem & malitiam possessionem alteri tra- 14 dat, patiēdo eum possidere, ego amitto possessionem naturalem, l. si. vbi gloss. C. de acquir. pos. Crotus in repe. l. si is qui pro emptore. col. lxxv. cum seq. ff. de vsucap. in versi. secundus casus.

Idem si ex defidia & negligentia ipse perdat possessionem, tunc etiam 15 eam amitto, l. si colonus. vbi glo. & Docto. & l. peregrè. ff. de acquir. poss.

Conditio ex l. si. C. de acquir. pos. ad quid datur. Et in his casibus poterit agi condictio. ex l. fin. C. de acquir. poss. ad recu- 16 perandam illam possessionem, ne malignitas coloni, vel defidia domino præiudicet quoad effectum, qui statim recuperabit, quod amisit, l. iij. §. in amittenda. ff. de acquir. pos. vbi Vinc. Herc. istam dicit esse communem.

Amitto vtrāque possessionem de iure eo, qui meo nomine possidebat. Item perdo naturalem & ciuilem, quando is qui meo possidet nomine, 17 fuit deiectus, l. peregrè. §. quibus. & l. si quis vi. ff. de acquiren. pos. Ad hæc amitto possessionem, quando is qui meo nomine possidet, in- 18 ficiatur se meo possidere nomine, sed suo, tunc interuertit possessionem, & ego vtrāque amitto, quam ipse sibi acquirit, l. iij. §. si rem. & l. si quis rem. ff. de acquiren. pos. l. non abs re. C. vnde vi.

Et tunc datur nobis remedium restitutorium, l. si quis conductionis. C. 19 loca. & l. cum fundum. ac l. colonus. ff. de vi. & vi arma.

Iuris quasi possessio quomodo amittatur. Postremò, si existens in possessione iuris non agit, cum primū scit il- 20 lud ius occupatum contra turbantem, solo animo videtur possessionem amittere, & postea non habebit interdictum vt possidetis, nisi ex iusta causa amisisset, vt pote valetudine detentus, aut alia iusta causa. Inno. in cap. ij. in j. gloss. de resti. in integ. Flor. in l. loci corpus. §. sciendum. ff. si seruit. vendi. Alios modos conscribit Hosti. in summa. de cau. pos. §. si. ibi videri potest. & per Pet. Iac. in sua praxi titu. de poss. Finem faciens, Deo de his gratias ago perpetuas. Amen.

TRACTATUS DE
SEQUESTRI, SEV COMMISSA-
RIIS REI CAPTAE, ET
saisitæ deputatis.

Des sequestres & commissaires à la chose saisie deputez.

FRANÇOYS Article lxxxij. des publiées 1539.

QUE tous sequestres, commissaires, & depositaires de iustice commis au gouvernement d'aucunes terres, & heritages, seront tenus les bail-
ler à ferme par autorité de iustice, parties appellées, au plus offrant &
dernier encherisseur: qui sera tenu de porter les deniers de la ferme iu-
sques en la maison des commissaires, & d'entretenir les choses en l'estat,
qu'elles leur seront baillées, sans y commettre aucune fraude ne maluer-
sation, sur peine d'amende à la discretion de iustice.

GLOSSA PRIMA

- Q**UOS Iurisconsulti sequestros, seu curatores bonis da-
tos vocant, in l. sequester. ff. de verborum significationi.
vbi scripsi, & in titulo ff. de curatore bonis dand. nos vul-
gò dicere solemus commissarios, qui in multiplici sunt
differentia. quidam sunt auditores, seu commissarij in
limine, seu in vestibulo, quos gallicè, *commissaires à la*
barre, vocamus, qui partes audiunt in Parlamento, cum opus est, & quan-
do illis est datum negotium, quos Budæus vocat disceptatores, sed rectiùs
fortè vocarentur auditores disceptatorum, seu litigatorum auditores, sicut
auditores in Rota.
- 2 Alij constituuntur pignorum captorum curatores, & commissarij, vt hi
qui rem captam autoritate iudicis custodiunt, & regunt: de quibus in cle-
mentina vna. de sequest. pol. & fruct. & inferiùs abundè tractabo.
- 3 Alij ad inquirendum super aliquo crimine designantur: & hos vocant
quæsitores, vel quando ad audiendum testes sunt præfecti, vocantur in-
quisitores. de quibus in rubric. *des commissaires pour faire enquestes*, inferiùs
scribam, in tit. de inquisitor.
- 4 Alij ad iudicandum, & hos vocat Budæus recuperatores, & aliis multis
iij. To. Commen. Do. Rebuf. D ij

*Commissa-
riorum va-
ria species.*

*Discepta-
tores.*

*Curatores
pignorum.*

Quæsitores.

*Recupera-
tores.*

modis gallicè vocantur. Sed Budæ. vocat commissarium, Curiaë legatum, disceptatorem, seu recuperatorem: nos contenti nostris legalibus vocabulis, & praxis erimus.

*Sequester
quis dica-
tur.*

Hi omnes ferè nomine sequestri comprehenduntur, sed declarationis gratia plura conscripta sunt vocabula. Sequester enim dicitur, apud quem plures eandem rem, de qua controuersia est, deposuerunt. l. sequester. ff. de verb. signifi. & hi vocantur etiam depositarij iustitiæ, apud quos auctoritate iudicis & curiaë, res deponitur: de quo scripsi in tract. de liter. obliga. artic. v. & in tract. de sent. execut. artic. j. & artic. viij. in Ordinat. Regi. in primo Tomo.

*Sequestra-
tio triplex.*

Notandum est, quòd triplex est sequestratio, voluntaria, necessaria, & mixta. Voluntaria est, quæ fit ex conuentione & voluntate partium, de qua in l. interesse puto. ff. de acquiren. pos. & ista semper est permessa, l. j. ff. de pos. l. si soluturus. de solut. quia si partes sunt concordæ, quid ad iudicem? l. j. §. inde. ff. de noui oper. nunt.

*Rixa fu-
genda gra-
ua fit. que
stratio au-
dice.*

Necessaria est, quæ præcepto iudicis, vel magistratus, & interdum ex officio iudicis fit, vt si ipse videat aliquos ad rixam paratos, tunc potest ex officio eos compescere, & rem sequestrare, l. æquissimum. ff. de vsufr. & eò dicitur necessaria, quia partes habent necesse eam subire. postquam iudex eam esse faciendam decreuerit, vel Ordinatio Regia, de qua infra dicam: vt est in hoc regno Franciaë regulariter ratione legis Regiaë.

*Curato no-
lente serui-
re beneficio
sequestran-
tur fructus.*

Secundò, fit ex officio iudicis deseruiente sequestrationi, vt pote, si curatus nolit seruire beneficio, vel negligat, potest iudex tunc sequestrare fructus non obstante appellatione, c. peruenit. ij. de appellat.

Tertiò, huiusmodi sequestratio nonnunquam fit ad petitionem sequestri, quando vult dimittere officium, & rem sequestratam, & quando hoc fiat, docet l. ei apud. §. fin. ff. de pos. scripsi. abundè in tractat. de sent. exec. artic. j. in j. Tomo comment. ad has Constitut. Reg.

*Pars petit
sequestratio-
ne rei fieri.*

Quartò, ad petitionem partis fit, si iusta subsit causa, l. vna. C. de sequestra. pecu. Curt. in tract. de sequest. q. j. in fin. & an sequestrum in manu tertij confitentis se debitorem valeat: quòd non, probat multis rationibus Bald. in consil. cxcv. punctus talis est. in j. volum.

*Differentia
inter seque-
strum & de-
positarium.
Arrestum.*

Tamen sequester, à depositario simplici differt, ideò pragmatici addiderunt depositarium iustitiæ, qui idem est cum sequestro: nam sequestrum fit, quando est controuersia, d. l. sequester. glos. & Doctor. in capitul. examinata. de iudic. vnde sequestrum factum non auditis partibus annullauit Senatus anno 1510. die vj. Februarij, contra Seneschallum Picta. pro Ioanna de la Ghasine. † etiam hoc anno 1551. prohibuit idem Senatus secretariis, & aliis, ne literas subscriberent, concederentve, per quas apparitoribus mandaretur, vt sequestrationem facerent, cum in hac causæ cognitio verteretur. Sed depositum potest fieri sine aliqua lite, & controuersia, Cardinal. in dict. clement. vna. quæst. xv. eod. titu. per text. in l. si quis nec causam. ff. si cert. petat.

*Sequester
possidet &*

Secundò, quia sequester possidet, depositarius non, l. licet. ff. de pos. 13

Tertiò

14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

- 14 Tertiò, sequestratio à pluribus fit. l. propriè. ff. depositi. & dict. l. seque-
ster. depositum verò ab vno etiam fieri potest: vt firmat Curt. in eo. tract. q.
v. quod dicunt verum Doct. in sequestratione voluntaria, secus in necessa-
ria. Pan. & alij in d. c. examinata. de iud. non deposti-
tarius.
- 15 Sed dicite, quòd ab vno, & pluribus depositum fieri potest. l. licet. l. j. §.
quòd si rem. & §. si duo. ff. depo. sequestratio verò non nisi à pluribus. d. l.
licet. ff. depo. & in solidum videtur vnusquisque deposuisse, quod aliter est,
cùm communem rem plures deponunt, vt ibi, & dicta l. sequester.
- 16 Quartò sequestratio sine partium consensu fieri potest sola iudicis au-
thoritate: vt superiùs scripti. & dict. l. licet. secus est in deposito: vt l. j. ff.
deposi.
- 17 Quintò, depositum reddi debet ad solam partis deponentis petitionem.
l. j. & per totum. ff. depo. sequestrum non sine iudicis mandato. quia nihil
tam naturale, quam vnumquodque dissolui eo genere, quo colligatum est.
l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. & Bal. in l. fi. C. de bon. auth. iudic. poss. fir-
mat, sequestrum ad solius iudicis mandatum sine partium consensu rem
reddere non teneri. quam sententiam sequitur Curt. q. vlt. Mandatum
iudicis re-
quiritur ad
recuperan-
dã rem se-
questratã.
- 18 Sextò sequester salarium recipere potest vt inferiùs dicetur, artic. iij. de-
positarius non, vt in l. si quis nec causam. ff. si cert. pet. scribunt iurium in-
terpretes. Alias differentias ex inferiùs scriptis hic describere liberum est,
aliasque inuenire, sed nunc istis contentus ero. Salariũ re-
cipit seque-
ster, nõ de-
positarius.
- 19 Sequestratio necessaria ex legis vel iudicis necessitate non priuat quem
sua possessione, quod secus est in voluntaria. Bart. & Doct. in l. interesse
puto. ff. de acquir. poss. plenè Alexan. conf. xciiij. visis & sæpius. in v. volumi.
Et ideò Henric. Boic. in c. examinata. de iud. dicit, quòd manus Regia ap-
posita rei contentiosæ non priuat quem sua possessione. sequitur Ioan. de
Selua. in tract. de benefi. in ij. part. q. ix. & hoc firmum est in forensi iudicio,
& inter pragmaticos: quia id quod nostrum est, sine facto nostro à nobis
auferri non potest. l. id quod. ff. de reg. iur. Necessaria
sequestratio
non priuat
quẽ sua pos-
sessione.
- 20 Et alia est sequestratio mista appellata, quæ autoritate legis, vel iudicis
fit, de voluntate tamen partium: vt in hoc regno communiter fieri solet. Mista se-
questratio
quid.
- 21 Sed hæc quando fieri debeat? Respon. iudex non debet ad sequestratio-
nem alicuius rei, vel iuris, seu ad oppositionem manus Curiaẽ procedere,
nisi sequentia interueniant. Primò oportet, quòd constet saltem summarie
de iure illius, qui sequestrum petit. l. cùm proponas. C. de bo. auth. iudic.
possid. l. si is à quo. ff. vt in poss. leg. Nam si is, qui petit sequestrum, nihil iu-
ris habeat, sequestrum non fiet, & sic ante productionem titulorum in ma-
teria beneficiali non fit. debet tamen peti ante litem contestatam, alioqui
petens postea non audietur: vt docet Masuer. titul. de poss. §. item per sty-
lum parlamen. num. 58. Sequestrũ
decerni quã
do debeat.
- 22 Secundò, pars debet vocari, quia sua interest, & omnis cuius interest, est
vocandus. l. de vno. ff. de re iudic. aliter sequestratio nullius erit momenti.
Doct. in d. l. de vno. & in d. l. vnic. C. de seq. pec. Et fuit pronuntiatum in
Senatu. an. 1510. die vj. Februarij, ne res inauditis partibus sequestraretur. Ante litẽ
cõtestatam
fit sequestra-
tio.
- 23 Tertiò requiritur, quòd ex parte vnus suspitio appareat, teste Guid. Vocanda
sunt partes
ad decernẽ-
dum seque-
strum.

inducit sequestru. Papæ in decisio. Delphina. q. ccxlvj. iudex non debet. Sed in hoc regno appareat suspicio, vel nō, autoritate legis Regiæ fiet, & hoc decernet iudex.

Arcti. Quarto, quod hoc decernatur à iudice: vnde sequestratio facta inter duos non censetur quo ad alios facta: ideò fuit executio apparitoris annullata, in qua sequestrum fecerat inter omnes, licet tantum sequestratio esset inter duas partes facta, an. 1518. die vlt. Mart. super eleemosynaria de mare.

Commis au gouvernement d'aucunes terres, & heritages.

GLOSSA II.

Commissarius quis dicitur.

X hoc text. patet hos commissarios dici, quibus est data administratio rei, & eius regimen pendente lite, & sic propriè sequester dicitur, vt superius scripsi.

Commissarij quando dantur.

Et vidi dubitari quando isti commissarij dantur? Resp. 2 per ordinationem tunc designantur, quando res est capta iudicis autoritate, quia scilicet illa res interim negligeretur: ob id iste tanquam curator illis bonis datur, & sequester, ac vt pars tædio affecta soluar, vel prosequatur, ac stare iudicio cogatur, ca. iij. de dolo. sicut olim dicebatur de iudicis decreto, in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damn. infect.

Prohibita regulariter sequestratio.

De iure tamen facienda est regula, quod regulariter sequestratio prohibita est, l. vna. cum rub. C. de prohib. sequestr. pecu. Ratio est, quia pendente lite quis non est sua priuandus possessione, ca. j. vt lit. pendent. ca. j. de sequestr. posses. oportet enim debitorem primò conuinci, & sic deinde ad solutionem pulsari, l. vna. C. de sequestr. pec. Boër. in qua. clxxij. Domi. Vita. in decis. Burd. & quia sequestratio est similis executioni, quæ non fit ex abrupto, l. j. C. de exec. rei iudic. Bal. in c. j. col. iij. de sequestr. pos. & fruct. vbi octo assignat rationes, quæ in idem ferè reincident. & quauis rub. C. de prohib. sequestr. pec. loquatur in pecunia, tamen pecuniæ appellatione rem significari Proculus ait, l. pecuniæ. ff. de verb. sig. vbi abundè scripsi.

Litigiosa rei sequestrum sit.

Primò fallit, quando esset statutum, ordinatio, vel consuetudo in contrarium: vt in hoc regno, in quo statim atque litigatur super aliquo beneficio interdicto retinendæ, tunc sequestratur beneficium, ne partes veniant ad arma, iuxta l. æquissimum. ff. de vsufruct.

Annalis pacifica possessio excludit sequestrum.

Quod tamen intelligas procedere, nisi altera partium possedisset per annum integrum pacificè, vt tunc quidem non sequestratur, sed super pleno possessorio procedatur, vt passim videmus seruari: quia tunc demum quando incertum est, quis possideat in interdicto vti possidetis, res sequestratur. Bal. in c. j. col. ij. de sequestr. posses. per c. quia res xj. q. j. qui consulit possessori vt protestetur ius suum saluum fore, tam in possessione, quam in proprietate, per l. interdum. ff. de acquir. poss. dixi supra in tract. de excus. seu exon. in fin. quando facienda sit protestatio.

Sequestratione bona dilapidantur.

Secundò fallit ex causa, vt pote si dubitetur de dilapidatione fructuum lite pendente, fiet sequestratio, quando reus non erat soluendo. l. Imperatores. in fin. ff. de appel. Aufre. in deci. Tholos. q. cccclxxvij. & Panor. in c. ij. & fin. de sequestr. posses. & fructuum. vbi dicit, quod quando æquitas, vel causa

causa debet mouere iudicem ad sequestrandum, potest fieri sequestratio: & sic ista limitatio potest extendi ad alios casus, & alios omnes comprehendit. eos ergo enumerare superfluum esset: quamuis gloss. & Doct. in d. l. vna. C. de proh. sequest. pec. † & ibi Cur. in ij. no. scribunt viij. limita. & Doct. in d. c. ij. & antea Host. in summa. de sequestr. §. & an sit licita. xv. casus conscripserunt. Facit quod scribit Alex. cons. clxiiij. circa. in vj. vol.

8 Et in quibus casibus sequestratio concedi potest, in illis die feriata fieri poterit, etiam in honorem Dei, si periculum sit in mora, teste Bald. in d. l. vna. & Ias. in l. fideiussor. §. fin. ff. qui satisd. co. quod intelligerem verum in sequestratione rei mobilis, *quam vocant arestationem*, secus in re immobili, quæ non fit, nisi die quo litigatur: & solet sententia sequestrationis in iudicio proferri, alioqui non sustineretur in Francia.

9 In casibus verò quibus prohibita est sequestratio, poterit tamen pars petere rerum & fructuum descriptionem fieri, ad hoc vt quantitas fructuum, & rerum facilius probari possit. Bart. per illum text. in l. j. §. fin. ff. de vent. in poss. mit. & in d. l. vna Bal. in c. j. de sequestr. poss. & fruct. & in l. si fideiussor. §. fin. ff. qui satisd. cog. vbi Alex. & Ias. Curt. in q. j. tract. num. 5. & seq. vbi limitat, videte ibidem. *Descriptio rerum & fructuum, sane sequestratio.*

10 Et idèd, inquit Iurisconsultus, quòd si fructus agri pendente appellatione depopulètur ab aduersario, æquum sibi videri fructus apud sequestrum deponi. l. Imperatores. in fi. ff. de appel. imò vidi istam descriptionem permitti, antequàm sequestratio fieret super vno beneficio.

11 Item istum curatorem bonis datum non tenetur dominus recipere in inuestituram: vt censuit Senatus anno 1544. die j. Decembris. *Arrestum.*

12 Poterit etiam hic commissarius dari seu sequester, tam inter duos, qui iure regaliorum prosequuntur beneficium, quàm si alio iure: vt iudicauit Senatus anno 1540. die xiiij. Febr. inter Castin Oliuier, & Ioannem Machereau, quia inter illos non est diuersa ratio: & quia ordinatio est lex generalis, quæ omnes comprehendit, l. leges. C. de legib. *Arrestum.*

13 Notandum est, quòd postquàm iudex decreuerit sequestrationem faciendam, illa sententia non obstante appellatione executioni mandabitur, per l. Imperatores. in fi. ff. de appel. Bal. & Roma. in l. si fideiussor. §. si. ff. qui satisda. cog. quia præsumitur fuisse appellatum, causa executionis impediendæ, & differendæ. l. satis apertè. j. C. de falsis. Pan. in c. ij. de sequestr. poss. & fruct. & hoc iure vtimur in Francia. *Sententia sequestratio executioni est.*

14 Et debet proferri præcedente summaria cognitione. §. si verò etiam. in auth. de exhib. reis. col. v. Bald. in l. si oleum. in princip. ff. de dol. Matth. de Afflict. dec. Neap. xcviij. pulchrum. vt superius dictum fuit in j. gloss.

15 Et si forma in sequestratione non fuerit seruata, tunc erit subueniendum per appellationem: vt docet Luc. de Penna in l. pen. §. super his, C. de erog. mili. anno. lib. xij.

16 Sed in hoc regno Franciæ ex quo sequestratio fit vigore Ordinationis Regiæ, ab ea appellari non potest in illis casibus, in quibus fieri debet, si seruata forma fuerit, quia à lege vel ordinatione non appellatur. l. si qua multa. ff. de verborum significat. & si appelletur, nihilominus executio in eo. *Appellatur in sequestratio ob non seruata formam in eo.*

fiet non obstante aliqua appellatione, & sine eius præiudicio: vt scripsi in tract. de sent. exe. artic. j. † veruntamen vidi appellari, & appellationem ad- 17
mitti, quando commissarius erat datus seu sequester beneficio, & Archi-
diaconus prætendebat per deportum (quem vocant) posse recipere fructus

*Deportus
gratia ap-
pellatur à
sequestro.
Arestum.* beneficij primi anni vacationis. † vel poterit etiam Archidiaconus habens 18
illum deportum se opponere dationi illius sequestri, & melius faciet, alio-
qui si præciperet istis commissariis sub poena excommunicationis, vt eum
non impedirent, abuti iudicauit Senatus anno 1534. die xj. Februa. videte
Ruzeum in tract. Regal. priuil. § 2. & seq.

*Inuitus quis
an cogatur
acceptare se-
questrum.* Dubium verò frequenter contingit, an inuitus sequester teneatur acce- 19
ptare sequestrum, & rem gubernandam suscipere? Respon. non, per l. fin. §.
sin autem. vbi Angel. C. de bo. autho. iud. poss. c. examinata. de iudic. quia
non est officium autoritate publicum. glos. & ibi Ias. in l. fideiussor. §. si. ff.
qui satisd. co. sed est officium voluntarium, non necessarium. Barto. in l. liti-
bus. in fin. C. de agri. & censu. libr. xj. & superius dixi per istum text. † hodie 20
multi inueniuntur sequestri, & receptores semper ad recipiendum anhe-
lantes, sed in rationem redditione semper litigantes, & pauci hodie recu-
sant hoc munus propter lucrum tacitum, quod sperant, quod Itali vocant,
la robe, dicentes, *qui non robo, na robo.*

*Voluntarius
sequester à
principio
postea sine
cessante.* Nota tamen, quod postquam sequester voluntarius hoc suscepit onus, 21
non potest sine iustissima causa relinquere rem sequestratam, sed autori-
tate iudicis partibus vocatis hoc facere debet, cum earum interesse possit.
Iei apud quem. §. fin. ff. depo. Bald. in rubr. C. depo. in fin. quod tunc pote-
rit, quando damnum pateretur. l. si. §. sin autem. C. de bo. auth. iudic. possid.

*Sequester
non exone-
ratur nisi
vocalis op-
ponentibus.* † vnde quando licitatur res immobilis Titij, & plures se opponunt, si hæc 22
sequestratio de iudicis mandato concessa fuerit alicui commissario, seu se-
questro, si Titius conueniat cum principali parte, adhuc non poterit præ-
cipere commissario, vt rem sequestratam reddat, nisi omnes opposcentes
consentiant, & iudex permittat propter interesse opponentium. Et hoc fuit

Arestum. pronuntiatum in hoc Senatu anno 1542. die xvij. Aprilis post Pascha,
nempe quod omnes tangit, ab omnibus debet approbari, per regulam iu-
ris, quod omnes. de regul. iuris. in vj.

*Sequester
quomodo sit
conuenien-
dus.* Item postquam voluntariè rem sequester recipit, ex quasi contractu 23
obligatur, vnde tenetur actione præscriptis verbis. l. si oleum. in princ. ff. de
dolo. & ibi Bar. nisi expressè se obligauerit, vt solet in Francia, tunc actione
ex stipulatu tenetur.

*Deposita-
rius iusticie
cogitur sub
poena carce-
ris.* Et hodie in regno Fraciæ ratione obligationis, si non reddat rationem, 24
& reliqua restituat, in carcerem coniicietur, quia depositarius iustitiæ dici-
tur, à quo manu militari res auferri potest. l. qui restituere. ff. de rei vend. &
Senatus alias annullauit executionem, quæ facta erat recipiendo cautiones
horum sequestrorum sine submissionibus, & his obligationibus, quæ in
Francia fieri solent, & in carceres coniicietur die feriata etiam in honorem
Dei, teste Bald. in c. j. col. ij. de sequest. poss. imò si vineas incultas reliquerit,
seu fundos, aut oliueta, ad interesse & damna eo nomine condemnatur: vt
vidi sæpiùs in curiis Fraciæ iudicari.

*Scront tenus les bailler à ferme par autorité de iustice,
parties appellees.*

GLOSSA III.

NOTANDVM ex hoc text. quòd sequester tenetur rem apud se depositam locare, requisitis seq. Primò requiritur, quòd sit sequester rerum immobilium. *ibi, terres ou heritages.*

Secundò, quòd hanc locationem faciat autoritate iudicis, cuius iudicio rem habet: ergo non sufficeret, si autoritate præpositi datus esset commissarius, vt locaret autoritate Seneschalli, aut alius quamuis superioris iudicis, & si res sequestrata sit tempore petitura, poterit iudex statuere, vt res vendatur partibus auditis & vocatis, sed sequester hoc solus facere non posset, quamuis periculum ad eum spectet. Masuer. docet in titu. de possess. §. item si res. num. 55. dicens. idem in creditore inchoata executione, per l. prætor ait. §. ait prætor. ff. de bonis author. iudi. pos. & l. si magistratus. ff. de priuileg. credit.

Tertiò, requiritur locationem fieri partibus auditis, aut vocatis: possunt enim lædi in locatione fructuum huius rei, ob id vocandæ sunt, per l. de vnoquoque. ff. de re iudicat. Nam posset commissarius gratiam pretij facere in locatione, minùs fortè locando, quod non faciet partibus præsentibus, saltem ita facillè.

Au plus offerant, & dernier enchrisseur.

GLOSSA IIII.

QVARTO declarat hic textus cui debent locari istæ possessiones datæ sequestris? Respond. plus offerenti, & licitanti, nec in hoc debet facere gratiam pretij sequester, alias de suo redere tenetur.

Et hi commissarij, si plus offerant, rem conducere poterunt, tum quòd non prohibeatur hic: ergo concedi videtur, l. cum prætor. ff. de iudi. & ipse locare aliis potest. cap. ij. de sequestra. possess. & fruct. sed ideò hic statuitur, ne ipsi maiorem fortè mercedem habere velint, & vt liquidum sit, quid possit ex illa re haberi.

Limitatur in parte, vel in prætendente ius in re saisita, & capta, vt licet plus offerat, tamen eidem non debet locari res sequestrata, alioqui nunquam partes possessionem relinquerent, sed plus offerrent, & lites protelarent, nec possent sequestri vti re sequestrata, nec vnquam partes cognoscerent bonam fidem.

Ideò censuit etiam Senatus viduam non recipiendam ad locationem bonorum mariti, cuius bona capta erant, & ipsa ius aliquod prætendebat, anno 1537. die 29. Nouembris, contra viduam Antonij de Marbli pro magistro Io. Brissouet, & inter dominum Gabrielem d' Alegre, & Comitissam de Frigni, die vij. Septembris, 1528. ac nouissimè inter viduam Ioan. Pradal, & Stephanum Pradal, die octaua Februarij, anno 1543.

Qui

Qui sera tenu de porter les deniers de la ferme iusques en la maison des commissaires.

GLOSSA V.

Conductores deferre debent mercedem ipsis commissariis.

PROVIDET hic, quid istarum rerum conductores facere debeant, quod scilicet pecuniam ex locatione debitam deferre ad commissarios teneantur: & hoc est introductum ne, commissarij pro quærenda pecunia desiderent aliquid habere salarium. vide in l. item illa. ff. de constitu. pecu. vbi Bart. & Doctores.

Commissarius conductor seruat mercedem locationis.

Et si commissarius conduxerit, ipse fructus recipiet, & vendet, ac pretium custodiet, l. litibus. versic. iterum per officium iudicis fructus vendantur, & pretia eorum secundum dictum modum deponantur. C. de agri. & censib. libro vndecimo. & l. is cui. §. qui legatorum. ff. vt in possess. legat. Nā postquam commissarius in locatione certum pretium promisit, ad illud tenetur, & non ad aliud.

Et d'entretenir les choses en l'estat qu'elles leur seront baillees.

GLOSSA VI.

Conductores in suo statu seruent rem sequestratā.

XTEM vult, vt istæ locationes fiant ea lege, vt conductores in eo statu rem seruent, in quo est: & hoc est introductum, quia multi commissarij pro reparationibus multa calculabant non vera, ideò ad illud euitandum conductores ad reparationes necessarias tenentur, & meliùs est modicum habere pretium vltra has reparationes & impensas necessarias, quàm omnia consumere, & hoc est iuris. nam sicut usufructuarius rem saluam reddere debet, §. j. de usufruct. in In-

Conductor an iuret de seruando re in suo statu.

Conductio in pecunia fieri debet. Arrestum.

stitut. sic & fructuum conductor, & iurare tenebitur se hoc facturum, antequàm rei administratio detur, l. vltim. in fin. C. de bonis autoritate iudicij possiden. facit l. si magistratus. ff. de priuile. creditor. sed in Francia non iurat, sed ad hoc se obligat coram iudice, & hæc conductio in pecunia fieri debet, non in vino, frumento, seu alia specie: vt censuit Senatus in magna classe, seu camera anno 1533. die xvij. post prandium,

Sans y commettre aucune fraude, ne maluersation, sur peine d'amende à la discretion de iustice.

GLOSSA VII.

Licitatio noua fit cū dolus premium interuenit.

SI enim fraudem in his locationibus commissarij commiserint, puta gratiam pretij faciendo, denuò res licitabitur, per l. in venditione. §. si quis fructus. ff. de bonis autoritate iudicij possiden. & ipsi actione doli tenebuntur. l. tertia. §. si executor. ff. de negotiis gestis. ac multa arbitraria pro delicti & doli qualitate, & quantitate punientur; vt hic.

Solent aliis multis modis commissarij fraudes committere, quibus iudex, coram quo agitur, obuiare debet, & commissarios punire, l. in fundo. ff. de rei vendicat.

Idem

IDEM Article lxxxiiij. Ibidem.

QUE lesdits sequestres & commissaires seront tenus le iour dudit bail à ferme, faire arrester par iustice la mise, & despence, qui aura esté faite pour le bail d'icelle ferme, en la presence des parties, ou elles deuement appellees.

Articu-
lus secū
dus.

GLOSSA VNA.

IPTIMUM remedium, vt fraudem committere non possint commissarij: nam solebant olim commissarij scribere se multa impendisse in his locationibus, & ad vocandum partes, & ad iudicem, & alia, & postea partes non recordabantur, & necesse erat his sequestris credere: ob id statuitur hic, vt istæ impensæ dispungantur post locationem factam, & concludantur inter partes, & iudex illas impensas approbet: postea in computatione nulla difficultas erit. facit l. magis. §. item prætor. ff. de rebus eorum.

Impense se-
questratiōis
quomodofine
computan-
da.

2 Et ideò vult quòd eo ipso die, quo le bail à ferme, id est, locatio fit licitatori, ne scilicet temporis diuturnitas inducat obliuionem, aut fallat memoriam, quæ labilis est, l. peregrè. ff. de acquirenda possess. quòd inquam, eodem die scribantur impensæ factæ ad licitationem faciendam, & locationem rei captæ, & saisitæ, & aliæ omnes impensæ, & concludantur à partibus, & approbentur, vt postea in computatione nulla possit esse contro-
uersia inter commissarium & partem quæ obtinebit: & est optima prouisio. Si tamen Parlamentum videat Ecclesiam indigere reparatione, adiudicabit dimidiam fructuum partem pro reparationibus, vt docet Aufre. in aresto, 225. item in eodem.

Aresto quæ
do res seque-
strata repa-
ratione in-
diget.

IDEM, Article lxxxiiij. Ibidem.

ET ne pourront sur les deniers de la ferme faire autres frais & mises, sinon qu'il leur fust ordonné par iustice parties appellees: & partant rendront les deniers de la ferme, sans aucune deduction.

Articu-
lus ter-
tius.

GLOSSA PRIMA

ITIAM alio prouidetur remedio contra commissarios, ne pecunias, quas recipiunt, deglutiant, quod olim facere solebant: nempe pro eorum arbitrio hi curatores impensas faciebant, vt vix aliquid ab eis extorqueri possent: ob id statuitur, quòd nihil impendere possint sine iudicis auctoritate, & decreto.

Impedi ni-
hil debet ad
commissario
nisi cum iu-
dicis decre-
to & parti-
bus vocatis.

2 Secundò, quòd partibus vocatis hoc decernatur, quia iudex, si non vocarentur partes, possent cum commissariis colludere in præiudicium illarum, & quia de illarum præiudicio agitur, ob id vocari debent, per l. nam ita. ff. de adopt.

3 Tertiò, quòd si aliqua impendant sine iudicis decreto, quòd illa non possint deducere, nec computare, per textum in l. ait prætor. in fine, ibi neque

Deductio
non fit im-
pense facta

in sequestro sine decreto iudicis. neque enim sine permisso eius debet diminutio fieri. ff. de iure deliberan. & in l. litibus. C. de agrico. & cons. lib. xj. licet contrarium videretur de eo qui missus est in possessionem ex primo decreto, per l. prætor. §. quod ait. ff. de bonis author. iud. possid. Ro. declarat singula. ccccviij. tu habes.

Tamen Salic. in l. vna. C. de prohibet. seque. pecu. dicit sequestrum conducere posse vnam domum necessariam pro custodiendis fructibus, l. is cui. §. qui legatorum. ff. vt in pos. lega. & postea in ratione reddenda potest deducere pensionem illius domus conductæ, quia in dano esse non debet.

Sed quia hic conductor recipit rem captam promisso aliquo pretio, ideo ipse debet omnes expensas facere, & pretium liquidum promissum reddere, vt dictum est superius articul. proximo.

FOR S de ce qu'ils auront ainsi frayé comme dessus, & de leurs salaires raisonnables, apres ce qu'ils auront esté ainsi taxez par iustice.

G L O S S A V N A.

Deductio quarum un per saru per mutatur in sequestro.

V O S hic excipit casus, in quibus sequester potest, quod 1 impendit deducere, & computare. Primò illos sumptus & impensas quas iudicis autoritate & decreto fecit.

Secundò, suum salarium rationabile, post tamen iudicis 2 taxationem, deducere potest, & sic à iudice taxari ei debet singulis annis. arg. l. vnica. C. de præb. fal. lib. x. & l. mulier. ff. de capt. & hoc fit ne patiatur damnum. l. fin. C. de bonis author. iudic. possid. Alioqui nullus vellet rem recipere, & operam gratis accommodare: vnde consuluit Barb. consilio. lxxj. illud. in iij. volum. pro nobili viro Thoma, eum à Rege Franciæ salarium consequi debere, eò quòd ciuitas Astensis apud eum fuisset sequestrata.

Commissarius vnus datus in sequestro, nō plures.

Vnde infertur, quòd vbi sequestrum fieri potest, vnus sequester seu 3 commissarius sufficit, cle. vna. eo. tit. ibi, apud aliquam personam idoneam, tum ne duplex salarium illis detur, tum etiam quia res melius per vnum, quàm per plures communis regitur. Nam (vt trito fertur adagio) Segniùs expediunt commissa negotia plures. glo. in l. iij. ff. de administ. tutor. §. j. de satisfd. tuto. in Institu. Et hoc tenet Ioan. And. in addi. ad Specu. in rubr. de sequestr. dicens iudicem ex causa posse subrogare alterum in locum demortui, vel negligentis, seu dilapidantis. Idem Cardina. in cle. j. quæst. xxiiij. de sequest. † De consensu tamen partium vidi etiam duos eligi, quod fieri 4 potest. argum. l. j. ff. de iure delib.

Consensu partium plures possunt esse commissarij. Arrestum.

Sed quia in vna causa tres fuerant dati, reprobauit Senatus anno 1533. 5 die xij. Maij. Nam plures eligi est valde damnosum partibus, nisi bona essent in diuersis locis & prouinciis, tunc in qualibet prouincia constitui vnus sequester poterit. argu. l. ex facto. in magna. ff. de hæredib. inst. & tres tantùm legati in vna legatione constitui debent. l. sciendum. in fi. ff. de legationib. vnde placuit Senatui, vt vnus, vel duo ad summum constituerentur in quolibet loco, in quo bona sita essent anno 1524. die xx. Martij, postulantibus aduocatis Du four. & Morelon.

Arrestum.

IDEM

IDEM, Article C V. Ibidem.

Et quant aux sequestres ordonnez par iustice, &c.

GLOSSA PRIMA

FT SIC duplex est sequester, quidam voluntarius, qui ex voluntate & conuentione partium datus est, de quo in l. in teresse puto. ff. de acquir. pos. & l. sequester. de verb. significat. necessarius, qui ex legis vel iudicis decreto datur, vt hic, & l. æquissimum. ff. de usufruct. & superius in princip. dixi de sequestratione alia, quæ mista est. sic sequester dici potest.

Articu
1º quar
tus.Commis
sariorum due
species.*Seront tenus les parties dedans trois iours apres la sentence conuenir des commissaires.*

GLOSSA II.

- I**N HOC text. notanda sunt sequentia requisita in hoc articulo.
- 1 Primò, quòd sententia lata sit. ibi, *la sentence.*
 - 2 Secundò, quòd partes post sententiam cõueniant de sequestris: ergo vtraque pars.
 - 3 Tertio, quòd infrà tres dies, *dedans trois iours.* & non computatur dies sententiæ, ibi, *apres la sentence.*
 - 4 Quarto, quòd in vnum commissarium & sequestrum conueniant, & in eo consentiant. ibi, *conuenir de commissaires.*
 - 5 Quintò, post tres dies teneantur partes dimittere rem sequestratam sub pœna amissionis illius rei, vt sequitur.

Ordo in se
questro ob
seruandus.*Et apres lesdits trois iours passez, soit qu'ils ayent conuenu, ou non, seront tenus les possesseurs, ou detenteurs des choses contentieuses, laisser la detention, ou occupation des choses sequestrées, sur peine de perdition de cause.*

GLOSSA III.

- I**TEM hic statuit, quòd siue partes conuenerint intra tres dies de sequestro, siue non, tamen tenebuntur possessores rerum, relinquere sequestris possessionem vacuum sub pœna amissionis causæ. clem. vna. de sequest. pos. & fruct.
- 2 Sed non dicit, quid fiet, an dabitur sequester? Respond. quòd à iudice tunc eligitur elapso termino. l. in venditione. §. fi. ff. de bonis authorita. iudi. possidend. Et si ante dederit iudex, quàm partes conueniant, perperam datum declarauit Curia suprema, anno 1531. die 23. Aprilis.
 - 3 Item quòd possessor teneatur possessionem vacuum isti sequestro relinquere, probatur in clementina vna. versic. & nihilominus. vbi dicit partem recusantem ius amittere, & contrahere excommunicationem, ipso tamen iure non amittet causam, nisi iudex per sententiam hoc declaret. quod non potest facere iudex laicus in beneficialibus, quia non potest priuare beneficio is, qui non potest dare, l. iij. ff. de re iudic.

Possessores
teneantur re
linquere se
questris po
ssessionem va
cuam.Iudex dat
sequestrum
si partes nõt
Arrestum.Vacua pos
sessio vacua
da est si que
stro sub pœ
na amission
nis cause.

iij. To. Comment. Do. Rebuff.

E

Laius priuatus quando possessorio beneficij, petitorio an priuari debeat. Et sic iudex laicus poterit tantum possessorio clericum priuare, non vero iure, quod habet in beneficio. Ideo petitorio postea experiri poterit, in quo videbitur, an illo casu debeat etiam amittere ius, ut in sequestratione, & tunc adiudicabitur etiam petitorium possessori: alioqui si casus ille, in quo fuit priuatus possessorio, non mereatur priuari petitorio, is succumbet in petitorio, qui obtinuit in possessorio, per cap. cum ecclesia. de causa posses.

Iudex an teneatur de sequestro, qui non est soluendo & quando. Est tamen differentia, quia si sequester soluendo non fit, si de partium voluntate receptus fuerit, non tenetur iudex, sed partibus impetandum est, qui talem elegerunt, sicut de socio dicit text. in §. fi. in Insti. de societa. secus si ex iudicis solius autoritate electus fuerit: quia tunc in subsidium iudex (cautionibus prius excusis) tenetur: sicut de eo, qui dat tutorem pupillo, l. j. ff. de magistra. conueinend. §. pe. de satisda. tuto. in Insti. † vel si ad vnius tantum partis instantiam, non soluendo datus fuerit, de dolo illa pars tenebitur in subsidium, id est, si sequester vel eius fideiussor soluendo non fuerit, l. si oleum. ff. de do. Et an certificatores teneantur, qui deponunt & asserunt fideiussores idoneos, scripsi abunde in tracta. de senten. execut. artic. j. in gl. caution. † & an si aliquis lite pendente dissi per fructus, res possit sequestrari: decidit Aufr. decisi. Tholosa. quaestio. cccclxxvij. non posse, si pars illa soluendo sit alioqui contra, c. fin. de sequestra. posses.

Pendente lite si quis dissipet fructus, an petatur sequestru.

IDEM Article cvj. Ibidem.

Articu 1° quin tus. Et pour le restablissement des fruits sera tenu le condamné r'apporter par serment la quantité de ce qu'il aura prins desdits fruits, & selon ledit rapport en faire restablissement promptement, sur peine semblable, de perdition de cause.

G L O S S A V N A.

Restitutio omnium est faciēda in sequestru.

Q V A N D O iudex sequestrationem faciendam præcipit, statue re solet, ut quilibet restituat ea, quæ percepit ante sequestrum, ut custodiantur vincenti, & is qui est condemnatus ad restituendum, & restabiliendum, tenetur iurare, quid, & quantum receperit, & secundum hoc iuramentum tenebitur restituere, & statim sub pœna amissionis causæ hoc facere tenetur.

Et sic primò requiritur in hoc text. condemnatio iudicis, à restablir, & ad deponendum ea, quæ pars receperit.

Dato sequestro, possessor iurare debet & restabilire.

Secundò, quòd is iuret se tot fructus recepisse, videlicet viginti sextaria frumēti, ideò paratum se dicat ea restabilire, & deponere in manibus sequestri. Nam vbicunque lex, vel ordinatio dicit, ut stetur dicto damnum passi, vel alterius, intelligitur cum iuramento, arg. l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nup. Ange. in repeti. l. si vacantia. C. de bonis vacan. libr. x. refert. Soc. in cap. fin. §. quod si super. colum. iij. versic. secunda dubitatio. ut lite non contesta. ut si stetur dicto officialis dicentis se inuenisse ludentes, vel damnum dantes, intelligitur si iurauerit, teste

Alexan.

Alexan. in l. qui bona. §. qui damni. ff. de damn. infect. & ita voluit iste text. quòd pars iuraret, quos fructus recepisset.

5 Vnde inferunt Doctor. quòd si persona sit infamis, non debet stari iuramento illius. Alex. in l. qui bona. §. qui damni. col. ij. & Ias. in l. si quando. C. vnde vj. sed hic putarem quemlibet iurare posse, vt hic text. permittit, sed ei non creditur, vt in §. seq. vbi permittitur parti probare contrarium. *Iuramento infamis nō est stādum.*

6 Tertiò, requiritur, quòd ea quæ recipit, restituat, & ea quæ dicit se recepisse, deponat apud sequestrum. ibi, *en faire restablissement, &c.* *Possessor in sequestro debet omnia restituere.*

7 Quartò, quòd hoc statim faciat. ibi, *promptement*, hoc est arbitrio iudicis relinquendum, vt docui art. ij. tract. de præco.

8 Quintò, comminatur pœnam amissionis causæ: hoc tamen non fit ipso iure, sed si iudici visum fuerit post plura præcepta, vt vsus forensis habet. *Amissio causam qui nō restituit sequestro.*

I D E M Article cxiij. Ibidem.

Et sera neantmoins permis à la partie qui aura obtenu ledit sequestre informer de la quantité & valeur desdits fruits outre ledict rapport par serment, & le condamner au contraire, au peril toutesfoys de l'amende ordinaire enuers nous, & autant enuers la partie contre celuy qui succombera.

Articulus sextus.

G L O S S A V N A.

1 VPERIVS in articul. proximo voluit condemnatum ad deponendum ea bona, quæ ante sequestrum receperat, posse iurare quæ bona habuerat, & ea restituere, seu deponere apud sequestrum: sed hic dicitur quòd si plures receperit fructus, quàm iurauerit recepisse, an pars possit probare alios multos fuisse perceptos, quos ipse non est professus: & iste text. permittit parti, quæ obtinuit probare posse, & alteri parti contrarium. *Probatio obtinēis in sequestro contra iuramentum possessoris.*

2 Sed quando hoc possit probari? Respon. text. quando pars obtinuerit: & sic postquàm altera pars per sententiam succumbuerit, per quam adiudicati sunt parti fructus. Nam tunc sua interest agere, cū fructus sint ei adiudicati, antea verò non, quia fortè succumbet. Ideò iste text. dicit, *qui aura obtinuit ledict sequestre.* & si pars statim posset probare, impediretur processus principalis, & postea fortè in recedētia succumberet. Ideò tutius est quòd pars obtineat, & postea poterit probare, vt hic: licet iste tex. dicat, quòd sequestrum obtinuerit.

3 Et sic tollit hic articulus dubium de l. non erit. §. dato iureiurando, non aliud quæritur, quàm an iuratum sit. ff. de iureiurando. per quam videbatur non posse probari contra iuramentum partis. Respon. quando iuramentum delatum est à parte parti, nihil aliud quæritur, ratione consensus partis deferentis: sed in iuramento à lege delato vel ab ordinatione, vt hic, seu à statuto, potest probari contrarium, licet consuetudo, vel ordinatio iuramentum deferat. Bal. in l. j. C. de rebus creditis. Alexan. in l. qui bona. §. qui damni. ff.

Probatio contra iuramentū quādo posset fieri.

de damno infect. refert Iason. in dict. §. dato. & hic articul. permittit vt pars possit probare contra assertionem.

*Iuramentum
vnius nō est
integra pro-
batio.*

Nam iuramentum vnius non est integra probatio, l. iurifiurandi. C. de 4
testib. c. licet vniuersis, illo tit. Ideo integra probatio ex aduerso recipi de-
bet, & praeualere probationi minus integræ. argu. l. admonendi. ff. de iureiu-
rand. & c. fin. illo tit. vnde si in aliqua dispositione defertur iuramentum ali-
cui, illi iuramento non statuitur, si probetur contrarium. text. in c. proposuisti.
de proba. vbi Pan. post gloss. in j. no.

*Iudex nisi
parere parte
nō admittit
probationē
contra iura-
mentum.*

Et sic per istum tex. patet iudicem non posse recipere probationem con- 5
tra partem ex officio non petente altera parte, vt hic. *permis à la partie*, quic-
quid dicant Doct. in l. si quando. C. vnde vj. & in dict. §. damni. Innocen. &
Ioan. And. in c. quia propter. §. illud. de elect.

Item superius in articul. proximo non dicitur, quod pars iuret super va- 6
lore fructuum, ideo poterit pars probare, quod sextarium valuit tali anno
decem libris, & modius vini sex. & idem in valore aliorum fructuum, sed
quantitas tantum fructuum fuit asserta, quam accepit.

*Valor fru-
ctuum quo-
modo probe-
tur.*

Et probabitur per librum, in quo singulis diebus mercatus conscribi 7
solet rerum valor, vt habetur in titul. *des fruits*, in Constitu. reg. vbi alia de
his dicentur, interim de his finem faciam.

Sed videndum esset, qui possint dari sequestri seu commissarij, vide or- 8
dinatio. sequentem.

FRANCOYS XII. Article LXXXVI. des premieres.

Articu-
lus se-
ptimus.

ITEM quand aucune complainte sera fournie, soit en ma-
tiere beneficiale, ecclesiastique, ou prophane, nos Iuges, soyent Presi-
dens, Conseillers, ou autres nos officiers, qui auront congneu de la
matiere, leurs enfans & parens ne pourront estre commis au regi-
me & gouvernement de la chose contentieuse: mais seront tenus
de commettre autres gens notables non suspects, ne fauorables à
l'une ne à l'autre des parties, à moindre frais que faire se pourra,
sur peine de suspension de leur office, & autre peine arbitraire.

GLOSSA VNA.

*Mandato cu-
ius iudicis
sequester re-
stituatur fru-
ctus.*

VNC videndum est, sequestri coram quo iudice rationem, 1
& reliqua reddere teneantur? Respond. sequester de mandato
illius iudicis, ex cuius sententia fuit electus, rem restituere te-
netur. l. si. §. penul. C. de bonis authorit. iud. p. s. idem.

Etiam si sit clericus: & potest cogi per iudicem illum secu- 2
larem, cuius sententia fuit sequestrum factum, & quia tunc non proceditur
contra istum clericum per modum iudicij, sed executiue in consequentiam
officij suscepti, teste Bal. in l. acceptam. col. j. C. de vsuris. Bal. & Iason. in l. fi-
deiuissor.

- 3 qui satisfacti cogantur. † Et si eius mandato restituat. statim est liberatus. *Presento parte vira que sequenter solvens liberatur.*
 Quod est verum, si hoc parte presente, vel citata factum fuerit. Bald. in l. fi. C. de bonis authorita. iudic. possidend. Curtius in tracta. de sequestra. quaestio. vlti. refert. Imò etiam dicit Aufrer. in tracta. de potesta. secul. super ecclesiast. perso. regul. ij. fallen. xiiij. quod clerici deputati à iudice. seculari sequestri possunt ab eodem iudice compelli ad reddendum rationes, & reliqua, quia non debent acceptare officium seculare, si nolunt secularibus subesse. capitul. secundo. ne clerici vel monach. secularibus negot. se immisceant. rationem tamen reddent coram iudice proximo illius loci, vbi recepit fructus, vt censuit Senatus anno 1521. die decima Decembris, pro Aymaro appellante contra Robertum appellatum. *Arestum.*
- 4 Et finito sequestro non debet, nec potest sequester compelli ad reddendum omnes fructus, quos recepit, sed imprimis debet citari ad reddendum rationem, qua reddita, præcipietur ei, vt reliqua reddat: alias si ante rationem redditam eidem præciperetur, vt omnes fructus redderet, grauarietur: quia ab executione non est incipiendum, l. j. C. de execu. rei iudic. *Rationes prius reddenda à sequestro, an sequamur præcipium restituendi.*
- 5 † Et quia expensas potest deducere, vt supra dictum est, per clemen. vnam ibi, superesse contingerit. Et ita fuit in hoc Senatu iudicatum anno 1541. die vlti. Februar. in magna Camera. & de rationibus scripsit in l. boues. §. j. ff. de verbor. signi. itidem alia plura de hac materia docui, in tractat. de senten. executo. *Arestum.*
- 6 Demum quando officium sequestri finiatur? Respon. quando datus est pendente lite, ea finita, expirat quoque eius officium, quia cessante causa, cessat effectus, c. cum cessante. de appel. *Finiatur quando sequestri officium.*
- 7 Item satisfactio facit sequestrum cessare, gloss. in l. fideiussor. §. fina. ff. qui satisfacti cogantur. l. fin. C. de ord. cognitio. Limitatur in casibus descriptis per Curtium in tracta. de sequestra. quaestio. xiiij. vbi etiam tradit alios casus, in quibus releuetur sequestrum, & quæ satisfactio requiratur & Bartol. in dict. l. litibus. & Curtius quaestione xix. Barbat. consilio vndecimo. illud. column. decima. in secundo volumi. dicit, † quod satisfactio duo continere debet, videlicet quòd fructus non consumet, l. diuus. ff. de petitione hæreditatis. & quòd illos fructus ad iudicis mandatum restituet. argument. l. si oleum. ff. de dolo. Bald. in cap. olim. numer. 4. de rescriptis. *Satisfactio duo continere debet.*
- 9 In regno Franciæ cum Ordinationis autoritate sequestratio fieri debeat, etiam si pars offerat satisfactionem, non cessabit sequestrum, etiam altera parte inuita in rebus immobilibus: in mobilibus verò cautione data solet res adiudicari domino. & ita vidi seruari in forensi iudicio. & dixi plenè in tracta. de literis obligatoriis. articul. sexto. gloss. tertia. *Satisfactio in Francia non impedit sequestrum fieri.*
- 10 Postremò, sequester in prima causa datus, durabit etiam pendente appellatione. per textum in d. l. litibus. C. de agric. & censu. lib. vndecimo. & l. fideiussor. §. final. ibi, vel lis finem accipiat. ff. qui satisfacti cogantur. & clementina vna. sequitur Curtius in tractatu de sequestrat. quaestio. iij. To. Comment. Do. Rebuff. *Pendente lite etiam in causa appellationis durat primus sequester.*

Religiosi
an possint
esse seque-
stri.

stione xviii. Addendum est tamen, quod si officium claustrale sequestre-
tur, tunc sequester quoad spiritualia debet deputari religiosus, quoad tem-
poralia alius. Si vero Prioratus claustralis non sit diuisus à mensa, sed est
communis, eo casu religiosi illius monasterij dabuntur sequestri, qui po-
stea reddent rationem vincenti: vt censuit Senatus pro Prioratu de Long-
pont anno 1534. die 29. Ianuarij.

Arestum.

Alias multas possem hic congerere quaestiones, sed tam ratione prolixita-
tis vitandae, quam etiam quia eas tantum deligo & scribo, quae
in foro quotidie versantur, ideo alias nunc missas fa-
ciens, gratias de his summo Iesu Chri-
sto ago, qui in trinitate perfecta
viuit & regnat per se-
cula. Amen.

1
tur
fis,
2
& a
neg
tium

1
agit
te,&

TRACTATUS DE
DILATIONIBVS UTILIS ET
QVOTIDIANVS.

Des delais.

1 **V**A DEFINITIONE incipiam, mihi videtur ^{Dilatio} dilationem sic describi posse. Dilatio est quædam tem- ^{quid.} poris ad aliquid agendū assignatio, seu prorogatio. quã- uis Cy. aliter definiat in l. j. C. eod. & Bal. in capit. quoniam contra. colum. vj. nume. 45. de prob. sic dicens: Dilatio est termini assignatio, ne precipiti via quis teneatur se defendere. quibus definitionibus vel potius descriptionibus omis- sis, quia parum in praxi curantur, ad alia pertranseo.

2 Dilationum multæ sunt species, vt docet Hostien. in summa de dilati- ^{Quotuplex} & aliquando multas alias congesi, quas parum etiam ad seriem huius ^{sit dilatio.} negotij pertinere vident: ideò consultò eas missas facio, prosequar tan- tum dilationes in tex. conscriptas: igitur ad tex. pergo.

CHARLES VII. Article XLI. des premieres.

ITEM, que nulle cause ne prendra delay contre quelconque personne que ce soit, qu'elle ne soit deliurée selon l'ordre des presen- tations, sinon pour cause d'absence, pour cause de la chose publique, ou autre grande urgente & necessaire cause. Et enioignons aux aduo- catz & procureurs, que contre ceste presente nostre Ordonnance ne facent requeste.

Articu-
lus pri-
mus.

GLOSSA VNA.

1 **S**TATVTVM est in titul. de præsentia. quòd omnis appel- ^{Præsenta-} lans tenetur se præsentare in Parlamento, alioqui contu- ^{tio debet es-} max reputabitur, articu. j. de præsent. quod limitat Aufrer. in ^{se specialis.} multis casibus in titu. de præsen. §. j. † & debet illa præsentatio esse specialis & expressa contra singulos, contra quos causam agit, alioqui illa generalitas, præsentatio me in omnib' causis, parit obscurita- tē, & non valebit. l. ita fidei. ff. de iure fisci. & præsentatio facta contra vnum, iij. To. Comment. Do. Rebuff.

E 4

non prodest contra alium, quia res inter alios acta. non prodest, nec præiudicat, vt declarat titulus, res inter alios acta.

Decidatur causa secundum ordinem presentationis. Vnde hic statuitur, quod omnes causæ decidantur secundum præsentationis ordinem, nec dilatio in contrarium dari debet: nam qui prior est tempore, potior est iure. per regul. iuris, & prius sua causa terminari debet, c. vt debitus, de appel.

Dilatio causa absentia datur. Limitatur ratione absentia causa reipub. tunc dilatio dabitur. illæsum enim ius per id tempus, quo quis Reipublicæ operam dabat, vel aduerso casu laborabat, manere debet. nec nõ & aduersus eos succurritur, ne vel

Reipub. causa qui abesse intelligitur. obfit, vel profit, quod euenit. l. j. ff. ex quib. causis maio. † Abesse Reip. causa intelligitur, & is, qui ab vrbe profectus est, licet nondum prouinciam excesserit, sed & is qui excessit, donec in urbem reuertatur. l. abesse. ibidem. Reipublicæ causa abesse eos solos intelligimus, qui nõ sui commodi causa, sed coacti absunt. l. Reipublicæ. ibidem. † tamen non verè dicitur Reipublicæ causa abesse ille, qui sui priuati negotij. causa in legatione est l. non verè. ibidem. nec qui dolo malo abest. l. item hi. ibidem. vel qui data opera. ibidem in l. sequent.

Dilatio ex urgente causa. Secundò limitatur ex causa urgente & necessaria, vt si sit in vinculis, vel si à militibus, & apparitoribus obseruatur, vel in hostium potestate sit: tunc quoq; dilatio concedi poterit, vt non ex ordine causa decidatur l. succurritur. cum l. sequent. & l. item ei ff. ex. quib. cau. maior.

Magna causa absentia que dicitur. Idem ex alia magna causa. Magnam causam hic voco, iustam, vt Iuriscon. 8 in l. in fi. ff. ex quib. caus. maior. vt pote si metu abfisset. l. ij. in fin. ibidem. † & metus causa abesse videtur, qui iusto timore mortis, vel cruciatus corporis conterritus abest, & hoc ex affectu eius intelligitur, sed non sufficit quolibet terrore adductum timuisse, sed huius rei disquisitio iudicis est. l. metus. ibidem.

Probabilis causa absentia que fit. Idem si quis ex causa probabili abfuerit, putà studiorum causa, fortè procuratore suo defuncto. l. necnon. ff. ex quibus causis maior.

Vltimò probet iste text. aduocatis & procuratoribus, ne supplicationes porrigant contra hanc ordinationem, quia iusta petenda sunt. l. ij. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. alioqui contrarium petenti posset dici, valde stultæ est petitio tua. l. Domitius. ff. de testament.

Prohibitio facta aduocatis extenditur ad litigantes. Sed hic non prohibet partibus, ergo partes hoc postulare poterunt. Reipon. prohibendo aduocatis, & procuratoribus, qui nomine partium petunt, videtur per consequens prohibuisse quoque partibus. l. ad legatum. & l. ad rem. ff. de procurat. sed istis specialiter prohibet, quia isti causam agunt. & prosequuntur. vnde cum isti soleant huiusmodi supplicationes concipere, & præsentare, hoc illis prohibet, non tamen excludens pares. & per ista habebitur materia præsentationis expedita additis his quæ Aufrer. tractat in titul. de præsentation. faciend. in Parlament. in stylo. & quæ inferiùs dicam eodem titulo.

Articulus secundus.

CHARLES VIII. *Articl. LXV. des premieres.*
ITEM, & que durant les guerres & diuisions de nostre Royaume

yaume, les parties ont demandé plusieurs delai^z de garant de veüe, ou de sommation de garant. ou autres sommations, & disoient qu'au dedans des delai^z, qui leur auoient esté baillez, ils n'auoient pou faire lesdites sommations ou veüe, ainsi qu'auoit esté appointée par nostredicte Cour: parquoy les procez ont esté moult allongez & differez: Nous voulans abbrevier les litiges & proces d'entre noz subiects, considerans que par la grace de nostre seigneur nous auons expellez & deboutez noz ennemis de nostre Royaume, & que l'on peut aller par nostre Royaume seurement, auons ordonné & ordonnons, que doreseuuant en nostre Cour de Parlement ne sera donné qu'une dilation pour garant, pour veüe, ou pour sommation de garant, & que temps & espace sera baillé suffisant aux parties, pour faire adiourner leurs garans, ou faire lesdites sommations ou veüe: durant lequel temps la partie, à qui sera donné ladicte dilation, sera tenue faire les adiournemens & exploits en tel cas appartenans: autrement elle en sera descheue de tous poinctz, s'il n'y a grand & urgent empeschement, ou cause, qui doye mouuoir nostredicte Cour à donner un autre delay.

GLOSSA PRIMA

ISTE articulus tractat de duabus dilationibus, videlicet de dilatione, quæ euictionis gratia conceditur, quam nostri *garand* vocant: altera est dilatio quæ demonstrationis causa datur, quam *dicanici veüe* nominant, vt in his non detur præterquam vna dilatio, nisi ex causa, vt etiam scribitur in stylo Parliament. titul. de defectu sup actione reali. §. item si post ventam, & in titul. de dilat. quæ datur pro garando. & Masuer. in titul. dilat. §.

Garandi & veüe vni- ca dilatio datur.

item & pro garando.

2 Sciendum est, quòd si aliquis possideat rem alieno nomine, si ab eo petatur, potest nominare eum, à quo rē habuit, & ei litē denūtiare, q̄ laudare authorē vocant, & Iurisconf. & Imperatores in l. tenetur. §. si tibi iter. ff. de actio. empt. & in l. authore laudato. C. de euict. & in l. ij. de in litem dando tutore. † Laudare autem prisca lingua est nominare, & nominatim vocare in iudicium defendendi causa. l. Herennius. ff. de euiction. quod nos summare dicimus. Budæ. ibi. Is itaque qui conuenitur. vt defendat mihi rem, quā præstitit, & cuius euictionem timeo, vocatur author laudatus in l. secunda. C. vbi in rem actio. exercer. debeat. & dict. l. authore laudato.

Laudare authorem quid sit.

4 Vulgo tamen hic author laudatus vocatur *garand*. nam defendere dicitur garentire. tex. & ibi Doct. in c. vno. §. j. de lege Corradi. Arb. in rub. C. de euict. & *Garand* deducunt quidam à verbo Hæbraico גָּרַח *Garah*, quod est miscere litem, quòd is qui conuenitur, vult miscere litem cum suo authore. nos verò dicimus esse gallicum vocabulum.

Etimologia huius nominis gal. garand.

Aduer

Aduertendum est quòd praxis habet nominationem & summationem, 5
 Nominationem vocant *garand simpliciter*, seu *garand formel*, Summatio est
 denunciatio, de qua in l.j.C.vbi in rem act.& inferiùs dicam differentias.

Et est inuenta hæc denominatio seu denūtiatio de iure in fauorem tam 6
 nominantis, quàm nominati: primò in fauorem nominantis, qui fortè non
 vult litibus inuolui, nec habet instrumenta, per quæ rem controuersam de-
 fendere possit, nisi nominatus defendat, nec re cuiçta possit postea agere, l.
 emptor fundi. C. de cuiçt. Bal. in l.ij. C. vbi in rem actio.

Nominati etiam est fauor, quia de re sua agitur, ideò facultas defensio- 7
 nis rei suæ dari ei debet, l. defensionis facultas. C. de iure fisc. lib. x. l.j. §. si
 quis eo. ne vis fiat ei.

Sed quis possit nominare & nominari videamus. Et respon. ille debet 8
 laudare seu nominare alium, qui alieno possidet nomine. Vnde colonus,
 commodatarius, & depositarius possunt hanc nominationem facere, quia
 sibi non possident, c. fi. §. in aliis. vt lit. non contest. l. non solùm. in fi. ff. de
 vsucap. l. rei commodatæ. ff. commod. l. j. depo.

Idem in aliis, qui alieno possident nomine, & nullum ius habent in re, 9
 quæ petitur. Nam si quis conueniatur super iure, quod habet, non potest
 alium nominare. glos. in dict. c. fin. quia ipse possit pro suo iure agere sic, &
 defendere se tenetur.

Quòd est verum, si actio intentata respiceret illud ius: vnde emphyteu- 10
 ta, vasallus, superficiarius, feudatarius, fructuarius, maritus & similes non
 possunt dominum nominare, si cõueniantur ratione iuris ad eos pertinen-
 tis: ¶ secus si conuenirentur ratione iuris ad eos non pertinentis. gl. & Doct. 11
 in l.ij. C. vbi in rem. & in l. locum. §. j. vbi gl. ff. de tab. exhi.

Procurator ergo datus ad negotia potest nominare dominum suum, 12
 quia alieno nomine possidet, & potest interrogari an eius dominus possi-
 deat, l. non solùm. de procurator. c. dilectus. de procurat.

Etiam procurator ad lites potest dominum nominare, si ipse non sit in- 13
 structus, vt dominus eum instruat. argument. l. sed & hæ. §. penul. ff. de pro-
 curator. Hostien. in c. fi. vt lite contesta.

Tamen procurator constitutus non potest nominare sine speciali man- 14
 dato alium tertium, quàm constituentem: quia per talem actum videtur
 transferri dominium in nominatum. ar. no. in l. j. ff. pro derelict. saltem pos-
 sessio possit in alium trãsferri. per l. fi. ff. de rei ven. & sicut ad renuntiandũ
 exceptioni peremptoriæ requiritur speciale mandatum. Bartol. in l. fin. in
 princ. ff. quæ in fraud. cred. Alex. in l. pactum curatoris. C. de pact. quia vide-
 tur quandam inducere donationem, l. si quis delegauerit. ff. de noua. quæ à
 procuratore fieri non potest. c. fi. de offic. vicar. in vi. & huius est sententiæ
 Soci. in c. fi. §. fi. artic. ij. vt lite non contest.

Idem dicemus in procuratore, qui suscipere defensionem nõ potest, seu 15
 (vt dicam) garandiam, nisi speciatim ad hoc fuerit constitutus. Ita habetur
 in stylo Parla. ti. de dil. quæ datur pro garendo. §. item si garendus.

Ideò necesse est apponere hanc clausulam in procuratoris cõstitutione, 16
*donnant & ottroyant audit procureur plein, & special pouuoir, & authoritè de faire
 aduen*

aduen ou desaduen sur garantie. Alias mandatum non teneret, vt ordinauit curia anno 1523. vt est in stylo. Item si garendus, & sic iudicauit Senatus vt in stylo, aresto 52.

Arestum.

- 17 Addendum est quòd hæc nominatio in iudicio fieri debet à con- uento, vt in l. ij. C. vbi in rem acti. sed laudans testari debet, quòd si laudatus nolit defensionem sumere, quòd ipse proponere intendit suas defensiones, & rationes, ius suum deducere: alioqui non reciperetur sine protestatione.
- 18 Sed in quibus rebus hæc nominatio seu laudatio facienda sit? Respond. Nomina- tam in rebus immobilibus, quàm mobilibus. tex. iuncta. gloss. in §. fi. c. vlt. vt tio in iudi- lit. non contest. & in d. l. ij. l. qui concubinam. §. si hæres. ff. de leg. iij. quia cio quomodo faciend a. rationes prædictæ habent locum tam in mobilibus, quàm in immobilibus, ne absenti fiat præiudicium, & quamuis l. ij. loquatur de immobilibus, post fieri.
- 19 † non negat tamen, quin in mobilibus ex paritate rationis locum habeat. auth. qua in prouincia. C. vbi de crimi. agi oportet.
- 20 Etiam habet locum hæc nominatio in rebus possessis alieno nomine, Nomina- quia hæc iura incorporalia pro immobilibus habentur, l. si aliena. §. j. ff. de tio in iuri- vsucap. Bartolus in dict. l. ij. bus.
- 21 In possessoriis verò non habere locum laudationem dicit gloss. in l. da- Laudare auctore in tior. §. j. ff. de acti. emp. in verb. continetur. Bartol. & alij. in l. venditores. ff. de possessoriis verb. obl. Fel. in c. edoceri. col. iij. de rescri. Sic censuit Senatus anno 1534. an liceat.
- 22 die xij. Iulij, in magna classe me præsent. † sed licet non habeat locum no- Arestum. minatio, summatio tamen locum habebit, nisi promissa esset ratione possessionis, vt docet Cepol. cautel. xcviij. tria faciunt. & hoc intelligitur quando res est eucta, sed quando res petitur etiam quo ad possessionem, dominus debet possessorem defendere, & liti assistere, & expensas dare. l. empt. & l. si controuersia. vbi Bald. C. eod.
- 23 Idem in actione mixta conuentus dominum nominare poterit, ex eo In actione quòd naturam actionis realis habet, & eadem videtur ratio, per l. etiam. §. si mixta quo- quis abientis. ff. de peti. hæred. Peru. in ca. dispendia. col. ij. de rescrip. in vj. modo lau- demus au- thorem.
- 24 † & solet sic concludi contra authorem laudatum, & garand formel, pour à ce que le garand garantisse la chose pour raison de laquelle il est poursuyui par le demandeur, & faire cesser ladicte poursuyte, & à faute de ce faire, condemné es despens dommages & interestz, que ledict demandeur en matiere de garand, & defendeur Cclusio cõ- au principal à souffert & soustenu, souffrira & soustiendra par faute de ladicte ga- tra auctore. rantie, &c.
- 25 In actionibus autem personalibus non habet locum nominatio, quia a- Nomina- ctio personalis afficit personam conuentam, & non rem, & semper aduer- tio nõ habet sus eundem locum habet, l. actionum genera. §. j. ff. de acti. & obli. per dict. loci in per- l. ij. quæ vult hoc in reali procedere, & sic non in personali. sonalibus.
- 26 Quod est verum in nominatione quoad effectum declinandi iudicij, se- cùs quoad effectum vt possit de suis iuribus informari Bart. in l. ij. per text. in authen. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oportet.
- 27 Ideò in his personalibus dicimus summationem habere locum, non Summatio garandi lo- autem garandum, quæ summatio potest fieri in quacunque parte litis, cum habet. vnde

in persona libus & quo modo fiat. vnde si plures sint insolidum obligati, & vnus eorum conueniatur insolidum, potest requirere alios correos debendi, vt dicunt, *sommer la poursuyte contre luy faite pour le desdommager, pour leurs pars & portions.*

Cōclusio in summatione. Et sic solet concludere: *Que l'appelle en sommation face cesser la poursuyte, 28 que fait le demandeur principal, ou que ledict sommé enseigne, & baille defences peremptoires, avec titre prouué, & argent pour se defendre: autrement à faute de ce faire, proteste de recouurer sur ledict sommé tous les despens, dommages & interestz. 29*

Et si requisitus dederit nominanti defensiones, si postea sit opus eas probare, adhuc debet requiri hic author, vt eas probationes subministret: alioqui non agetur de euictione, si reus præfatis non petitis succumbat.

In delictis non est laudandus aut spur. Item in delictis non potest quis suum authorem vocare, nec excusatur 30 quis laudando & nominando authorem. l. non ideò minus. C. de accus. l. si quis ab alio. §. item si filius familias. ff. de calum. & in stylo Parlam. tit. de dilatio. quæ datur pro garendo. §. item in delictis.

Nisi hoc fecerit iustitiam exercendo. tunc enim (dum non alias dolose 31 fuerit versatus) excusatur quis mandato domini, per regulam iuris, quod quis mandato. & hoc si dominus approbet illud factum, l. sermo. §. cum prætor. ff. ad Trebel. §. sed hoc, in dict. stylo. facit l. ad ea. ff. de regulis iuris. Bart. & alij in l. non solùm. §. si mandato. ff. de iniur.

F. scus promittens depiã, si rem euenit cõtingerit, quo modo tenetur. Præterea si fiscus promiserit duplum, si res fuerit euicta, non tenetur nisi 32 ad simplum & rei æstimationem. per text. in l. si procurator. ff. de iure fisc. Bal. in l. j. C. de hæred. vel acti. vend. refert Matthæ. de Afflict. in tract. de iure Protomis. no. ix. in fin. §. nisi quis.

Arctum. Idem in aliis seruamus de consuetudine regni, nisi dolus interuenerit 33 vel calumnia, quia alias non solent iudices condemnare authores, nisi ad litis æstimationem, & non ad duplum: sed ad damna & interesse in rescissione contractus fundata super dolo, non datur nouatio nec garandum: quia dolus est personalis, vt censuit Senatus an. 1535. die Martis post quasimod.

Euictio non habet locũ in beneficiis Item beneficiatus non agit euicto sibi beneficio contra collatorem, teste 34 Inn. in c. quia diuersitatem. de concess. præb. col. ij. instar donatoris. l. Aristo. ff. de don. l. ad res donatas. ff. de ædi. edict. nisi quando teneretur eidem conferre, vt in vim mandati apostolici, & nominationum. per text. in c. inter. de præben. scripsi in tract. nominati. q. xix. vers. ij.

Veue.

GLOSSA II.

Petens rem debet eam determinare.

CERTVM est quod actor petens rem, debet eam designare 1 & ostendere, l. si rem. ff. de rei vend. l. si irruptione. §. j. finium regun. c. ij. de lib. obl. vt reus possit deliberare, an velit cedere, vel contendere. l. j. ff. de edendo. & vt iudex sententiam proferat certam. §. curare. de action. in Instit.

Petita res quomodo sit designanda.

Primò, itaque in libello duo saltem fines rei petitiæ designari debent, l. 2 forma. ff. de censu. Et si non sufficiant, debet res ipsa ad oculum demonstrari,

stari, & ad digitum, vt dicit Specu. in tit. de actio. §. j. versic. item petenti. & Iac. in l. non potest videri. ff. de iud. per l. si rem. ff. de rei vendic. vnde iudex vocato reo debet in rem presentem venire & ostensionem facere: quod si denegetur, appellari potest. c. significantibus. de appel. Bart. & alij in l. j. col. ij. ff. de eden. & vulgò dicitur debere fieri, *de bout en bout, de long en long, à l'œil, & au doigt, & l'on doit monstrier les quatres bournes, & les quatres quignes de chacune part.* l. de pupillo. §. j. ff. de noui oper. nunti.

3 Et hæc ostensio peti potest tam in reali, quàm in possessoria, siue sit res mobilis, tunc ad iudicium deferri debet, & exhiberi. vt per totum titu. ad exhib. imò si aliquis fuerit deprædatus iuxta villam, & nesciat latronum nomina, potest petere vt omnes de villa cogantur seipsos exhibere coram iudice, vt latrones cognoscantur, & ita adigentur omnes petente Regio procuratore. Alber. in l. cum si exhibuissent. ff. de publican.

Ostensio rei in quibus fieri debeat.

4 Et sic seruatur inter amriggeros, quando delictum aliquod perpetrasse dicuntur.

5 Si sit res immobilis, ad eam itur, & illius ostensio fit. ca. ij. de libel. obl. quod vt Budæ. in annot. in Pandect. dixit, in rem presentem venire est: vt vulgò dicunt ventam facere: sed potest quis in rem presentem venire, & tamen non fiet ei rei demonstratio, ideò opus est in rem presentem venire, demonstrationemque facere: vt docet text. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de noui aper. nun. scripsi in l. verbum facere. ff. de verb. signifi.

In rem presentem venire pro ventam facere non bene conuenit, contra Budæum.

6 Idem si quis petat ius seruitutis itineris, vel aliud. debet enim ostendi qua in parte, cum in multis partibus fundi iter fieri possit. l. si cui. ff. de seruitu.

Ostensio in seruitutibus.

7 Vnde si quis petat alicuius rei redditus, tenetur ostensionem rei facere, super qua eos petat, nisi petat censum super bonis rei conuenti, tunc nulla fiet demonstratio, quia reus satis est certus de suis bonis, & eum qui certus est, amplius certiorare non oportet, per regul. iuris, Bened. in repetiti. capit. Raynutius. in verb. & vxorem. num. 3 12. de testa.

Redditum vel censum petes an rem demonstrare cogatur.

8 Limitatur in actione vniuersali: vt si petatur hæreditas cum pertinentiis, tunc non est necesse singulas res designare, sed sufficit ostendere locum insignem & principalis hæreditatis, l. iij. & l. si quo tempore. ff. de peti. hæred. quia in sententia non solum venient ea, quæ possidebantur tempore litis contestatæ, sed etiam ea, quæ postea, vsque ad sententiam. per d. l. iij. ideò in executione fiet illarum rerum declaratio, c. ij. de libel. oblat. Aufrer. eod. tit. in stylo. §. fallit. dicit ita à Senatu iudicatum.

Hæreditas petens non adigitur ad particularem rei demonstrationem.

8 Idem si ageretur actione in factum ex re iudicata, tunc non peteretur ostensio, quia verisimile est, quòd satis fuit demonstrata, antequàm fuerit super ea iudicatum, & certa lata est sententia: vt per totum titu. C. de sent. quæ sine cert. quanti. §. curare. de act. in Institu.

9 Item si quis petat rem satis suis limitatam finibus, & declaratam, tunc alia non fiet ostensio, quia rei demonstratæ frustra adiicitur demonstratio. l. j. in fi. ff. de dot. præleg. Bartol. in l. demonstratio. q. vij. ff. de condit. & demonstr. Alex. conf. xxxviii. in v. volum. c. tua. de cohab. cler. & mulier. Socin. conf. lxxxix. in causa. col. j. in j. vol. & conf. ij. in iij. vol.

Rei per se determinata non fit ostensio.

Demōstratio rei tantum semel fit.

Et semel tantum peti potest, nisi falsò esset facta, vt pote de alia re: tunc enim quòd vitiosè cautum est, pro nò cauto habendù est, l. quoties. ff. qui satisd. cog. & sic alia fieri posset. Bart. in d. l. demonstratio. ff. de còd. & dem.

Finibus mutatis secunda conceditur demonstratio.

Quod non procedit si factò rei sint mutati confines, quia tunc possum compellere eum, vt illos manifestet. Cyn. in l. cogi. C. de peti. hære. refert Fely. in cap. ij. num. 9. de libel. oblati.

Domus quo modo fiat demonstratio.

Item quando fit demonstratio domus, fieri debet de finibus extra domum non intra, quia sic contingeret paupertatem detegi, quod durum est l. ij. C. quando & quib. quarta pars debe. lib. x. ita in stylo Pieta. articu. v. tit. de faire monstrées. ¶ in aliquibus tamen locis seruetur contrarium, vt ingressus ad domum fiat, & ostendatur pars & inferior, & superior, sed æquior est prima sententia.

Item si petatur dimidia pars hæreditatis, debet de tota (vt superiùs dictum fuit) ostensio fieri, quia media pro indiuiso videri non posset: vt docet Masue. in ti. de dila. §. item qui agit. per l. Mæuius. §. duobus. ff. de leg. ij. Bar. in l. fi. vti poss. versic. aduerte. ideò de re principali demonstratio fiet.

Directus dominus demonstrat.

Item si domini directi petant bona emphyteutica, vt quia in commissum ceciderunt, debent illa bona declarare, & illorum ostensionem facere: vt docet Bald. & Præpo. in cap. significantibus. col. ij. de appel.

Emphyteuta interrogatur.

Poterit etiam emphyteuta interrogari, an illa bona sint emphyteutica, & cogi poterit respondere, teste Specu. in titu. de emphyteuf. §. nunc aliqua. versiculo lx. & si neget se emphyteutam, domino incumbit onus probandi, secundum Bald. in c. significantibus.

Demōstratio necdū per confines, sed & per qualitates rei fit.

Addendum est, quòd demonstratio per qualitatem magis valet, quam per confines, vt si sit error in finibus, sufficiat veritas qualitatis: vnde si legatur prædium, oliuetum, in tali loco existens iuxta tales vicinos, si ibidem non sit, sed in alio loco, certè debebitur: vt docet Angel. in l. si quis in fundi. ff. de legat. j. Alex. consil. viij. videtur. col. j. in iij. vol. Are. in l. certum. ff. si cert. pet.

Loci declaratio in delictis an fiat.

Sed an ratione delicti ostensio fieri debeat? Quidam dicunt faciendam, si dicatur delictum commissum in templo, vel alias in loco, ratione cuius delictum reputatur atrox, vt in palatio: vt in §. atrox. de iniur. in Insti. ideò de illo loco constare debet, & an hoc possit ibidem fieri, Bart. in l. j. §. cum urbem, versic. sed quid si dubitatur. ff. de offic. præfect. vrb. l. non videtur. de iudic. sed non solet ostensio loci fieri, saltè eam nò vidi fieri, sed sufficit quòd allegetur locus & probetur in tali loco commissum delictum. Bart. in l. libellorum. ff. de accu. & in casibus in quibus non fit hæc ostensio, fiet tamen declaratio in loco huius demonstrationis, & est tanti momenti quoad effectum, vt vocant pragmatici *declaration en lieu de veüe.*

Garèdus peti rei ostensionem.

Ad hæc nominatus & Garendus antequam suscipiat causæ defensionem, potest ostensionem rei petere, quæ non potest ei denegari, quæ facta possit vel recusare causæ patrocinium, aut suscipere: alioqui si semel susceperit, non potest postea ostensionem petere, quia certus esse de illa re videtur, etiam declinatoriæ ante litem contestatam sunt opponendæ. l. ita demum. C. de procu. Ideò etiam hæc tanquam declinatoria debent peti ante

- ante litem contestatam. Et ita dictum fuit aresto quodam inter do. *de Saifi*, & do. Franc. *Dallegre* comitem de *loigni*. ann. 1515. die 9. Auguf. nisi forte *Arrestum*. vno contextu peteret demonstrationem, & nominaret authorem, tunc peruersio ordinis non vitiabit. *tex. vbi Doct. in c. causam. de resc.*
- 21 Quomodo hæc ostensio fieri debeat? Resp. Primò pars eam petit, vt dicit Io. An. in add. ad Spe. in ti. de acto. §. j. ver. itē petenti fundum. vbi dicit ita Tholo. seruari & Cadurci, & iudex audit partes an hoc fieri debeat. *Ostensio rei quomodo fieri debeat.*
- 22 Secundò iudex audita vtraque parte decernet hanc ostensionem faciendam, vel si res satis sit demonstrata, non faciendam. l. si irruptione. in ff. finium regun. *Decretum iudicis ad ostendendam rem.*
- 23 Tertiò, dicit iudex per se vel alium faciendam: vt per Imper. in Institu. foren. in lib. j. §. atque reus.
- 24 Quartò, si dicat per alium faciendam, ipse debet de partium consensu committere alicui non suspecto. Doct. in l. appertissimi. C. de iudi.
- 25 Quintò, debet committere apparitori, vel alteri in loco, vbi ostensio fieri debet degenti, vt expensæ vitentur instar auditionis testium. l. iudices. & auth. apud. C. de fid. instrumen. *Apparitori proximo committenda demonstratio.*
- 26 Sextò, debet iudex partibus diē dicere, quo die, quæue hora, & loco comparebunt ad illam demonstrationem faciendam, & coram quo, vt in stylo Castel. etiam patet rubri. *des matieres de nouuelleté*, ideò solet iudex sic dicere, *que ladicte veüe se fera à la diligence d'iceluy demandeur à tel iour, par le premier sergent de tel lieu, sur ce requis, auquel nous mandons & commettons ce faire, & pour y proceder comparoistront les parties ledit iour, & heure de huiet attendant neuf de matim deuant la porte de telle eglise parochiale, pour de la eux transporter sur ledit heritage ou maison, afin de ladite veüe, ou intimation &c.* † Ideò statuitur alius locus notior, vt ibi compareant partes, quia postquam ostensio fieri debet de loco litigioso, ergo non est notus, ob id alius assignatur, & certus locus, in quo partes compareat. † Et cùm partes ibi fuerint, requiret actor hanc volens facere demonstrationem, apparitorem, & alteram partē, si velint ire ad alium locum, quod ipse conducet eos, & oculis rem controuersam subiiciet, sed si altera pars sit absens, petet contumaciam, & in eius contumacia demonstratiōe fieri: quod eidem concedetur ab apparitore. *Locus notus partibus est assignandus.*
- 29 Septimò, si reus non veniat, fiet eo absente ostensio, & valebit ac si præsens fuisset. *argu. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. & si vtraque pars abfuerit, circuducetur edictum, l. & post edictum. §. j. ff. de iudi. nec fit reo non comparenti præiudicium: vt statuit Senatus referente Aufrer. aresto cxxij. item nota quòd non tradens.* *Actor veniens demonstrat etiam reo absente.*
- 30 Octauò, quòd iudex hunc commissarium adigat iuramento, seu deferri faciat, quòd officium iure & legitime perficiet. l. iij. C. finium regun. l. hac edictali. §. his illud. de secund. nup. Flo. in l. si irruptione. ff. finium regund. quod hodie non vidi seruari. *Arrestum. Commissarius iuratus.*
- 31 Nonò, commissarius in rem præsentem veniet, vt tandem ipsam oculis subiiciat. d. l. si irruptione. nisi res esset inundata aqua, vel niuibus cooperta, tunc prorogabitur ad alium diem, per ea quæ not. Doctor. in l. ij. ff. si quis cau. & ita habetur in consuet. Norma. tit. xlvij.

Commissarius in re demonstranda duos adhibet testes. Decimo, requiritur, quod hic commissarius coram duobus testibus omnia faciat, alias ipsi soli non crederetur, l. vbi numerus. ff. de testib. & quatuor confines si possit conscribat, & in qua iurisdictione, vel ex qua dependet, & in qua parocia.

Demonstratio rei depicta fiat. Undecimo, si velit picturam fieri de finibus, debet ducere pictorem & assumere illum de partium consensu, qui omnes fundi limites, vias, & bivias depinget, & alia necessaria ad rei demonstrationem.

Duodecimo, quod facta ostensio deferatur ad iudicem qui commisit: unde dicere solet: *pour laquelle, ou ce qui en aura esté fait rapporter, assignons iour ausdictes parties à trois semaines, &c.*

Actoris expensis res demonstratur. Decimotertio, hæc omnia expensis actoris eam petentis fieri solent, quas prorogare actor debet tam pro commissario, testibus, quam aliis: parti autem non tenetur ad expensas, c. statutum. §. in super. de rescrip. in vj. vidi tamen interdum hoc communibus partium impensis fieri.

Multiplex demonstratio. Vltimo, in consue. Normandiæ habetur, quod demonstratio multiplex est. Primò. *veüe de fied, veüe d'homme en langueur, veüe de meffaiçt, veüe d'homme occis, & veüe de femme despucellee.* Ista habentur in tit. *dès veües.* tit. lxxvj. partis ij. & pro hoc vide per Ioan. And. in declar. arbor. consan. in princi. & per Doct. in c. proposuisti. de proba.

FRANCOYS Article xij. des publiées M. D. XXXIX.

Articulus tertius. Et defendons tous autres delais accoustumez d'estre prins au parauant la contestation, soit d'aduis, absence, attente de conseil, ou autres: fors seulement le delay d'amener garant, si la matiere y est disposée: auquel cas y aura un seul delay, pour amener ledict garant, qui sera adiourné à ceste fin, par adiournement libellé comme dessus.

GLOSSA VNA.

Dilationes antiqua abrogata.

LI AE dilationes quæ ante litem contestatam petebantur & concedebantur, hic tolluntur, sed tantum datur vna dilatio ad nominandum suum authorem, vt breui lites expediantur.

Nominatio debet peti ante litem contestatam.

Et sic patet, quando hæc nominatio fieri debeat, scilicet antequam conuentus respondeat, & sic ante litem contestatam, per ca. fi. §. in aliis. ibi, debet statim in iudicio dominum nominare. vt lite non cõtesta. & l. ij. C. vbi in rem actio. alioqui si liti se obtulerit, condemnabitur, l. qui se liti. ff. de peti. hære. l. is qui se obtulit. de rei vend. Spec. in tit. de primo decreto. §. restat. versic. debet autem statim.

Quia ista est quædam exceptio dilatoria, quæ ante litem contestatam opponenda est. l. ita demum. C. de procur. ca. cum inter. de re iud. c. exceptionem. de except.

Nominatio etiã post litem contestatam peti potest.

Limita, nisi nominans esset persona priuilegiata, vt minor, fiscus, & alij, l. 4 in minorum. C. in quib. cau. in integr. resti. non est necess.

Item non procedit, si vellet eum nominare, vt assisteret, & ad effectum, vt defensionibus nominati posset nominans vti, & tunc nominans non

- exonerat se lite, cum per contestationem sit obligatus ex quasi contractu, l. ij. §. idem scribit. ff. de pecul.
- 6 Et sic in hoc differunt nominatio, & summatio, & id quod nos dicimus, *Garand formel, & sommation de garand.*
- 7 Nam in nominatione, quando nominatus suscepit causam, nominans non tenetur amplius prosequi processum: quod secus est in summatione, l. j. & ij. C. vbi in rem acti. Bart. in l. j. §. si tabula. ff. de tab. exh. Masuer. in tit. de dila. §. item garandus. in fi. potest tamen si velit nominans assistere cause usque ad finem, ne nominatus colludat, l. empti. C. de euct.
- 8 Secundò, in nominatione datur dilatio ad ducendum nominatum, & interim nihil debet fieri: sed in summatione non datur dilatio, sed iudex solet assignare diem certum parti requirenti summationem ad procedendum in causa, quo die poterit pars, si bonum ei videatur, summare illos, vel illū, quos videt esse requirendos. ita solent seruare curiæ huius Regni.
- 9 Tertiò, nominatio ante litem contestatam peti debet, d. c. fi. & superius dictum fuit: summatio verò in quacunque parte litis, fieri potest, vt dictum fuit: supra. *Summatio in quacunque parte litis fit.*
- 10 Quartò in realibus locum habet nominatio, in personalibus summatio: vt superius dictum fuit.
- 11 Quintò, in nominatione non recipitur nominatus ad suscipiendum causam, nisi eligat domicilium, vt superius scripsi in tracta. de domi. elec. & nisi promiserit de stando iuri, vt est in stylo Bitur. artic. pen. eo. tit. in summatione diuersum est, quia hic non suscipit causam exonerato primo, ideò tenetur ista facere. Aliæ plurimæ sunt differentia, quas pragmaticus quisque dignoscit, ideò eas nunc missas facio. *Domicilij electio in nominatione fit.*
- 12 Ex hoc text. patet, quomodo facienda sit nominatio. nam conuentus antequam respondeat, dicet se possidere nomine alieno, videlicet habuisse à tali, quem sumit in authoritatem, & protectorem, vnde dabit iudex ei vnam dilationem ad citandum illum speciatim, d. l. ij. videlicet vt nominatus veniat ad suscipiendum defensionem pro tali, qui eum nominauit, ad cuius petitionem citabitur dato termino pro distantia loci, in quo nominatus degit, c. cum sit Romana. de appel. & credetur isti conuento, qui se nomine alieno possidere allegat, vt docet Alber. per illum text. in d. l. ij. alio qui conuictus de possessore fieret petitor, l. fin. ff. de rei ven.
- 13 Imò docet Bart. in l. cum miles. ff. de alien. iudic. quòd si conuentus per mendacium asserat se nomine potentioris possidere, amittit non solum possessionem, sed & proprietatem. Bal. in l. j. C. de his qui poten. nomi. dixi in tract. de celsio. actio. in ij. Tomo legum Regia. *Punitur mentiens se potentioris nomine dicendo possidere.*

IDEM Article xix. Ibidem.

Et si ledit garand compare, & veut prendre la garentie, il sera tenu de ce faire au iour de la premiere assignation, & contester: sinò qu'il vult amener autre garand, pour quoy luy seroit pourueu d'un autre seul delay, & de commission libellee, comme dessus.

Articulus quartus.

ij. To. Comm. Do. Rebuff.

F ij

Nominatus debet in primo termino defendere.

N hoc tex. habetur quādo nominatus patrociniū & defensionem suscipere teneatur. Et resp. in primo termino, seu assignatione, & contestari litem tenebitur. postquā enim ad hoc fuit citatus, potuit deliberare, auth. offeratur. C. de lit. cōt. dixi supra in tract. de cita. † Limitatur quando auctor rursus alium auctorem ducere vellet. nam is citatus ad patrociniū causæ sumendum dicit se habuisse rem à tali, illum poterit conuenire ad sumendum defensionem pro eo, & alteram habebit dilationem, vt gl. in l. si pro re. in fi. ff. de euiditionib. in verb. agere. Masuer. tit. de dila. versic. item & pro garando.

Auctor auctorem ducendo non habet dilationem.

Quāro quid debeat laudatus auctor facere, cū ad hoc citatus fuerit? Resp. debet ire ad defendendum eum cui rem dedit, vel mittere procuratorem instructum. tex. in §. in aliis. c. fi. vt lit. non contesta. † & cū citatur poterit dicere, *je me garderay de mesprendre*, teste Masuer. in tit. de dila. §. item in actione reali. vbi plus dicit, nominatum teneri præcisè patrociniū suscipere, quando est expressè obligatus in instrumento, alioqui contra: vt no. in l. venditores. ff. de verb. obli. & in l. j. C. de actio. emp.

Laudato auctorem quid agendum.

Sed si nominatus nolit suscipere causam, solet nominans petere, & concludere sic, *le demande, que ledict tel somme à garand, soit condemné luy bailler moyens & defences. fournir d'argent, de tesmoings & titres, pour les prouuer, si mestier est, le tout à ses perils, sinon le desdommager de la poursuyte, que fait contre luy la principale partie, l'acquiter des despens, esquels enuers luy il pourra succumber, & aussi qu'il soit tenu des despens que ledit requerant fera en defendant ledit principal, & en demandant à l'encontre d'iceluy poursuyui à garand dommages & interests.* Ista debent peti, & hoc scribi debet.

Conclusio libelli pro euiditione.

Quòd si nominatus susceperit causam nominans dimittendus est, nec tenetur amplius iudicium ratione huius causæ subire, nec prosequi causam. l. neque. §. j. ff. de in ius voc. Spe. in ti. de primo decre. §. restat. versic. sed nunquid nominans. no. Doc. in c. veniens. de test. & in c. cū super. de re iu.

Nominatus exonerat nominatum.

Nec poterit nominatus declinare forum ratione sui priuilegij, sed tenebitur se defendere, vbi causa cœpta erat. tex. in l. venditor. ff. de iud. & ita sapius fuit iudicatum in hoc Senatu, & maximè anno 1547. die prima Februarij relatores do. Beloto egregio Curia Paris. Consiliario.

Nominatus an possit declinare forum. Arrestum.

Etiam si fuerit clericus: quia conditio actoris deterior fieri non debet ex persona huius defensoris, vt docet Io. Fab. in §. fi. Insti. de sarif. dicens quicquid sit de iure hoc obseruari. idem tenet Aufre. in deci. Thol. q. ccclx. & Bened. in rep. ca. Raynutius. in verb. & vxorē. nu. 412. de testa. & ita opin. est consuetudine approbata, vt docet Soc. consi. xcj. casus. in iij. vol. col. pe.

Fiscus suscipiens garen dum nō potest declinare forum.

Idē in fisco esse debet, cum non debeat esse in hoc magis priuilegiatus, quam clericus: quāuis multa pro eo possūt allegari. tex. in l. ij. C. si aduer. fis. & in l. cū eorum. C. de sen. & l. si minori. de iur. fisc. lib. x. & in l. vna. in ver. apud suum iudicem. C. de vend. rer. fisc. ibidem. abundè super hoc scribit Anth. Capit. in deci. Neap. cxvij. nec debet fisco in hoc priuilegium sibi usurpare, cum videat alios priuilegiarios suis priuilegiis in hoc cedere.

Recusans sumere causam tenetur con-

Imò etiā si cōuentus recusaret sumere cām, adhuc tenetur coram iudice pri-

- ce primo causas dicere, ob quas reculat: vt cēsuit Sen. an. 1543. die 7. Aug. raw iudice conuente- rigare. Arclum.
- 11 Tenebitur tamen extraneus sumens causam coram hoc iudice eligere do- micilium, de quo dixi superius in trac. de dom. elect. post. Io. Fab. in dic. §. fi. de satisfat. in institut. versi. quid si alienigena.
- 12 Item is cui est cōmissa causa cōtra Titium, si Titius laudet Sempronium, poterit is iudex delegatus etiam contra Sempronium in rescripto delega- tionis nō nominatum cognoscere, quia venit in consequens primæ litis, & est de illius annexis, & in connexis idem est iudicium. c. translato. de cōsti. Paul. & alij docent in d. l. venditor. Barb. in c. P. & G. de offic. dele. licet Pa- nor. ibi dubitauerit. Sed huic primæ sententiæ adhæret Matth. Afflict. in deci. Neapol. q. ccxxvij. quidam nobilis. vide text. in l. minor. ff. de euiet. Delegatus iudex co- gnoscet etiā in laudatū auctorem.
- 13 Poterit tamen iste nominatus recusare iudicem, si suspectum eum ex iu- sta causa sentiat. nam tertius pro suo interesse recusare iudicem posset, er- go & iste. vt no. in c. cū super de off. dele. sed causa tractabitur in illo tribu- nali, vbi fuit ccepta, sed corā alio iudice: vt scribo in trac. de recu. suprā. Recusatio iudicis à no- minato fieri potest.
- 14 Sed quid si possidens alieno nomine conuentus, omittat nominare au- thorem suum? Resp. illi non nocebit quoad possessionem, nec quoad pro- prietatem. l. fin. C. si per vim. Sed iste conuentus tenebitur ad id, quod in- terest, & ad expensas, quia se obtulit causæ, l. is qui se obtulit. ff. de rei ven. Soc. in ca. fi. in vlt. ar. vbi dicit ante executionem non nocere domino, se- cus post rationem negligentia, si eam tamen sciebat, vt in l. pe. ff. de re iu. & c. fi. de empt. ibi vide fufius, ne plura. Omittēs au- thore nomi- nare an pre- iudicet ha- bentis ius.

IDEM Article xx. Ibidem.

Que les sentences & iugemens donnez contre les garans seront exe- cutoires contre les garantis, tout ainsi que contre les condemnez, sans des despens, dommages & interets, dont la liquidation & execu- tion se fera contre le garant seulement.

Articu-
l^o quin-
tus.

GLOSSA VNA.

- 1 **H**IC declaratur, quid si nominatus nolit venire, tunc iudex pro- feret sententiam contra nominantem, & illa sententia manda- bitur executioni contra nominatum, nisi quoad expensas & in- teresse, quorum executio fiet in nominantem. ita cautum erat in stylo Pic. tit. de demander & auoir garand. articu. ij. Nomina- tus recusās venire pu- nitur.
- 2 De iure si author citatus non compareat, debet tribus edictis citari, l. ij. C. vbi in rem act. Panor. in d. c. fin. Sed Card. dicit tempus dilationum esse arbitrarium, quo præfixo si non compareat, iudex summatim adhibita cau- sâ cognitione mittet actorem in possessionem. Doct. ibi. Sentētia cō- tra nomina- tū lata an sit execu- toria cōtra al- terum.
- 3 In Francia verò si in primo termino author non cōpareat, iterum voca- bitur: q si non veniat, procedetur cōtra nominantē ad snām de finitiuā, per istū tex. quæ erit executoria cōtra nominatum: adeò quòd si snā lata fuerit contra emptorem, per quā res fuit adiudicata actori, poterit hæc sententia executioni mādari contra venditorē, si possideret, ac si contra eundem lata fuisset, nisi quoad expēsas, & interesse. alleg. text. in l. si procuratorem. §. si viditorem, ff. man. hoc nominatim docet Iac. in l. venditor. col. ij. ff. de iud. Emptor e- tiam laudans viditorem, cur nihilo- minus con- demnetur.
- 4 Sed hoc videtur iniquum, vt hic emptor ad expensas teneatur, & ad in- iiii. Tom. Com. Do. Rebuff.

teresse, cū non sit in culpa, sed vēditor, qui illi vēdidit rē alienam? Respon. postquā is emptor defendit contra dominū, debet in expensis cōdēnari, tū quia temerē in hoc litigauit, & victus actor in expensis condemnari debet. l. properandū. §. sin autē alterutra. C. de iur. & actiones dicuntur personales, quæ contra personam dantur, sed postea iste emptor qui soluit huiusmodi expensas, à suo authore repetet, p̄r ea quæ superius probauimus. arti. iij.

Laudatus auctor corā quo iudice conueniatur ad restituendum expensas. Jurisdictiones sunt patrimoniales.

Nunc videndum est, corā quo poterit iste victus agere ad illas expensas, & interesse? Respon. æquum erit per eundē pratorē euictionem restituī. l. minor. ff. de eui. Nā cum de hac causa instructus sit, facilius de ea iudicabit. c. j. de cau. po. quippe de qua re cognouit iudex, de ea pronūtiare tenetur. l. de qua re. ff. de iur. & ne causæ continentia diuidatur. l. nulli. C. de iur. In hoc regno tamen agere tenetur corā iudice rei venditoris nominati, si ipse remitti petat, cum iurisdictiones sint patrimoniales: vt scripsi in tit. de cau. in Concor. & hoc etiam firmat Imber. l. j. Insti. foren. §. imprimis. & opinio contraria, vt primus iudex qui de re cognouit, possit cognoscere, intelligitur, si partes non reclamant, alioqui non: quod est notandum.

Effectus nominationis.

Effectus ergo nominationis est, vt nominatus & auctor laudatus sumere causam debeat pro ea parte, quæ dixit rem controuersam ab ipso profectam esse, & totam rem ad se spectare asserat d. l. ij.

Nominatus quomodo rueri debeat nominantem.

Item quod nominans absoluat ab obseruatione iudicij, & amplius nō tenetur causam hanc prosequi: quod est verum in nominatione, secus in summatione, vt ipse conuentus instruat, & muniat defensionibus suis nominantem, tunc in qualibet parte hoc fieri poterit, nec liberabitur nominans, authent. qua in prouincia. C. vbi de crim. agi. oportet.

Litis contestatio ex nominatione.

Item hæc nominatio quandam inducit litis contestationem, & sic interrumpit præscriptionem. glo. vlt. & Doc. in d. l. ij. C. vbi in rem act.

Nominatio ne perpetuatur actiones.

Et actiones temporales perpetuantur per hanc quasi litis contestationem, sicut per veram litis contestationem. l. fin. C. de præscrip. xxx. vel xl. annor. gloss. in d. l. ij. ne melioris sit conditionis contumax, quam comparens. Bal. & Paul. in d. l. ij. quicquid Anto. & alij in d. c. fi. dicant.

Imò poterit ex hac quasi lit. cōt. iudex peruenire ad sententiā definitiuā, & cōdēnare reū. per d. aut. qua in prouincia. q̄cqd scribat Soc. & alij in c. fi.

Mendacii puniuntur.

Quod si nominans dolo asseruit se alieno nomine possidere, & conuincatur, perdit possessionem. l. fin. ff. de rei ven. & quandoque proprietatem, sed in Francia condemnatur ad expensas & multam.

Variatio cōceditur nominantis.

Poterit tamē variare dicēdo se noīne suo scilicet nominantis possidere, si noīnatus nolit sumere causā verūtamen cōdēnabitur ad omnes expensas causa nominationis factas. l. sancimus. C. de iud. facit. l. electio. §. si is. ff. de noxal. & l. de ætate. §. si. cū. l. seq. de interrog. actio. Imol. & alij in d. c. fi.

Vltimò, quia sententia lata contra nominantem exequi poterit contra nominatum, vt superius dixi. hoc docet Io. Fab. in §. fi. de satisfda. in Instit.

Requisita vt liceat agere de euictione.

Antequā tamen re euicta possit agi de euictione, sequentia requiruntur: Primò, q̄ quæstio super re mota sit, & corā iudice. l. emptor. & l. si controuersia. C. de euict. imò oportet q̄ res sit euicta per sententiam. l. qui rem. C. eo. c. fi. de ēpt. nec venditor ad sumptus litis tenetur ante sententiā, q̄a nōdū est certum

est certum debitum iri. Bal. in l. cum testamento. vbi glo. C. de testam. manumiss. per l. petitor. ff. de liber. legat.

- 16 Secundò, quòd auctori vel hæredi sit denúciatum, l. emptor. & l. si cum quaestio. C. eo. & qualis debeat esse hæc denuntiatio, tradunt Docto. in l. non solùm. §. morte. ff. de noui. oper. nunciatio. & Alexand. consil. xxxij. viso themate. vol. ij. & consil. cxxxvij. viso puncto. in vij. vol.
- 17 Tertiò, requiritur, quòd emptor non præscripserit, alioqui non ager de euiçtione, quia præscriptione tueri se poterat, l. qui alienam. ff. de euiçtionib. & l. si obligata. C. de euiçtionibus.
- 18 Quartò, quòd pronuntiatum sit contra emptorem præsentem, alias propter suam absentiam amisisse videtur magis, quàm propter malam causam. text. iuncta glof. in d. l. emptor. & l. si ideò. ff. eod. Idem si malum aut ignarum habuerit aduocatum. glof. in l. quòd si nolit. §. qui mancipia. ff. de ædilit. edict. Barb. & de Burgos in cap. fi. de empt.
- 19 Quintò, q̄ emptor sua culpa non amiserit cãm, alioqui non succurritur ei, l. si rē. j. §. si duplæ. & l. Hærenius. §. vl. ff. eo. & l. exceptione. ff. de fideiuf.
- 20 Vnde si emptor in instrumento faciat conscribere rem esse sibi datam in solutum, vel causa permutationis, vt ius & necessitatem retractus euitaret, non ager re euiçta, sed perdet pretium retracta re per proximiorum, si fraudis particeps extitit, l. si controuersia. ff. eodem. culpa tamen non præsumitur. l. emptio. C. plus valere quod agitur. Matth. de Afflict. in tracta. de iure protho. in §. nisi. in vij. not.
- 21 Sextò, requiritur rem esse euiçtam per sententiam iudicis, non arbitri. l. si dictum. §. j. ff. de euiçt. quia nulla necessitate cogente hoc fecit.
- 22 Septimò, q̄ res illa sit euiçta nō per iniuriã iudicis, sed iure, quia iniuria quæ emptori fit, auctore nō cōtingit. l. emptor. C. eo. l. si per imprudētiã. ff. eo. Rofr. in trac. libel. rub. de act. ex stip. quæ interponi. pro vitio. in iij. parte.
- 23 Octauò actio de euiçtione habet duo fundamenta, scilicet pactum & naturam contractus. Bal. in l. fin. C. de asser. tol. & quando euinco rem ex facto tuo, vel auctoris tui, non teneor tibi de euiçtione. l. fundum. ff. de euiçtio. Ias. in l. qui Romæ. §. si. num. 35. ff. de verb. oblig.
- 24 Etiam regula est, quòd non potest agi de euiçtione, nisi fuerit denuntiatum auctori, l. emptor. C. de euiçt.
- 25 Et non solum vni sed omnibus, si plures sint. text. not. in l. si rem. ij. §. j. ff. eo. Fel. in cap. cum contingat. de rescri. ac Aufre. in stylo Parla. rubri. de dil.
- 26 quæ datur pro garando. §. item si garens. † Idem in pluribus hæredibus. l. in executione. §. in solidum. ff. de ver. oblig. nec sufficeret quemlibet portione sua offerre defensionem parti, nisi simul omnes defensionis onus fusciperent, alias vno non defendente omnes tenerentur. l. cum ex causa. ff. de verb. oblig. de Burgos. in c. fin. de empti. & vendit.
- 27 Etiam venditori scienti est facienda denuntiatio. gl. in l. emptor. C. e. de Rip. in c. cum M. n. 166. de cōsti. post Bal. cōl. xcij. in j. volu. Aufre. in deci. cccvij. quia non solū denuntiat, vt veditor litē motã sciat, sed vt assistat & defendat, l. si parentes. & l. empti. C. e. Bar. & Iac. in l. venditor. ff. de iud.
- 28 Sed fiediuffori facta non sufficeret, l. auctore. C. eod.

Denúciatū
est auctori

Præscri-
ptio pro e-
uiçtione suf-
ficat.

Contumax
non agit de
euiçtione.

Emptor quo-
modo sua
culpa ius e-
uiçtionis a-
mittit.

Euiçtio nō
præstat
nisi iure e-
uiçta sit res.

Euiçtionis
duo funda-
menta.

Singulis au-
thoribus fa-
cienda est
denúciatio.

Scienti etiã
v editori de-
nunciandum.

Tamen

Laudare licet etiā in causa appellationis auctorem. Tamen hæc denunciatio fieri poterit etiam in causa appellationis, dum modò ius auctoris deterius factum non fuerit, l. si rem. j. §. fi. vbi gloss. ff. eo. Io. Fab. in d. l. emptor. Bar. in l. qui concubinam. §. hæres. ff. de leg. iij. Ma- fuer. in rub. de empt. versic. item ad hoc vt emptor.

Soluti causa recipiens auctorem nominat. Item ille qui recipit in solutum, sic potest nominare eum à quo habuit. 31 tex. fing. in l. libera. C. de sent. & interlo. vbi Alex. in add. ad Bar. quia huiusmodi contractus vicem obtinet venditionis, l. si prædium. C. eo.

Procuratori denuntiatio non sufficit. Hæc denuntiatio auctori ipsi fieri debet, non procuratori, litem veniunt. §. petitam. ff. de pet. hæredit.

Arestum. Etiam si esset procurator generalis, vt est in aresto 52. in stylo Parlam. 33 quod est verum, si auctor esset præsens, alioqui contra gloss. in l. si dictum. in verb. procuratori. ff. eo. gl. in c. fi. de emp. l. j. §. mulier. ff. de ven. in spi.

Libelli exemplum tradit dū est auctori laudato. Et in hac denuntiatione oportet ostendere libellum, & illius exemplum 34 dimittere, & citationis: vt docent Bart. & alij in l. non solum. §. morte. ff. de noui ope. nun. licet ibi Ias. dicat non seruari de consuetudine: tamen in hoc regno seruatur: vt in art. iij. disponitur supra, videlicet quòd citatio libellata sit, vt etiam scripsi in tract. de cita. art. ij.

Ecclesia an tenetur denunciare. Limitatur in ecclesia, & minore, qui re ipsa suos constituunt debitores 35 in mora. l. in minorum. C. in quib. cau. in inte. res. non est neces. Bal. in l. j. co. ij. de peric. & cōm. rei ven. & in fisco idem dicit Alex. in l. quod te. si cer. pet.

Secundò non procedit, denunciationem videlicet requiri, si venditor iurauerit emptorem defendere, c. breui. de iureiu. vbi Io. An. & Alex. in l. ij. §. fi. col. pen. ff. solu. matr. Cotta in ij. parte me mora. in verb. emptor.

Denunciatio tenetur etiam priuilegiati. Hæc tamen limitatio in praxi non recipitur, quia oportet quòd emptor 36 declaret venditori litem, & an velit eum defendere, alioqui inuito defensio dari non debet, l. inuito. ff. de reg. iur. antequam ergo venditor requiratur, non tenetur: vt firmat Io. Lupus in repet. ca. per vestras. in fina. de don. inter vir. & vxo. & Gomez. in §. item si quis postulante. nu. 10. de act. in Inst.

Etiā auctori notorie nullum ius habenti est denunciandum. Tertiò, quando constaret auctorem nullum ius habere, vel habuisse in 37 re vendita, quia tunc frustra fieret ei denunciatio. Alexan. in l. non solum. §. morte. Præpo. in c. sollicitudinem. co. xlj. cum seq. de app. licet gloss. in l. emptorem. ff. de act. emp. teneat contra, quæ in praxi seruaretur, cum ferè semper denunciare soleamus, saltem ad repetendum interesse, & expensas ab eo, qui rem alienam vendidit.

Quādo non requiratur denuntiatio. Quartò, quando emptor & venditor eodem iudicio conuenti essent pro 38 illa re, tunc non fit alia denunciatio. glo. in l. si dictum. in verbo, possit. ff. eo. quia satis denuntiatum est postquam ad hoc est citatus.

Denunciatio ex æquitate. Quintò, quando per pactum denuntiatio remissa est, l. Hærennius. ff. de 39 euic. vnde solent quidam in instrumentis venditionum scribere, quòd venditor de euictione teneatur, etiā nō facta denuntiatione. Angel. in l. emptor. C. e. & Iac. in l. venditor. ff. de iud. † adhuc tamē ex æquitate denuntiandum est. vi- 40 de Fel. in c. cū cōtingat. col. v. in vj. cōcl. de resc. alioqui si venditor haberet instrumentum, quod si productum fuisset, emptor nō amisisset causam, in culpa est emptor non obstante pacto: ideò solet interrogari venditor, an aliam habeat defensionem, quam si habeat audiri debet. Doctor. d. ca. fi. de empt. 8c

- 41 Sextò, quando venditor esset in dolo, occultando instrumenta, quæ sciebat liti motæ inferuire. l. seruus. §. j. ff. de act. empt. l. Iulianus. §. Idē Iul. illo. ti.
- 42 Septimò, cedenti non fit denunciatio. Dec. cons. cij. præstantissime. Præposi. in c. sollicitudinem. circa finem. de appellationib. *Cedenti nõ fit denũciatio.*
- 43 Octauò, quando venditor se occultaret, vt denunciatio ad eum non perueniret. l. si dictum. §. simili. & l. si ideò. §. præsentis. ff. eod. glos. in c. fin. de empt. Bal. in l. cum successores. & l. si permutationis. C. eo. ¶ vbi Bald. dicit *Latitante reditore cui denuncian dicitur.*
- 44 tutius esse, vt si absens sit venditor, citentur amici, vel per edictum continens denuntiationem, & vt liti assistat, & eam instruat, vt defendat. artic. l. hæc autē. §. non defendi. ff. ex quib. cau. in po. ea. l. si eo tēpore. C. de re. pig.
- 45 Nonò, quando emptor vellet probare euincentem dominum. & eum agnouisse bonam fidem sine denuntiatione, tunc aget, l. si rem. j. in prin. ff. e. Cu. Alex. & Ias. in l. si domus. §. de euictione. ff. de leg. j. Imol. in c. fi. de emp. *Denuntiatio quando non fiat.*
- 46 Idem dicunt, quando venditor nullam iustam allegat defensionem post sententiam, quòd si ei denunciatum esset antea, aliam non allegasset, tunc emptor etiam sine denuntiatione aget, teste Præposi. in ca. sollicitudinem. col. xli. de appel. expensas tamen litis non soluet, cuius culpa non sunt factæ, sed emptor qui sic temerè litem est prosecutus.
- 47 Decimò, non est opus denuntiatione in illis casibus, in quibus mora sine interpellatione constituitur, vt no. Doct. in l. quod te. ff. si cert. pet. *Interpellatus venditor recusans defendere emptorem, non alia aget de denũciatione.*
- 48 Maximè procedit hoc, quando interpellatus venditor dixit nolle emptorem defendere super lite mota, tunc alia interpellatione non est opus, sic nec alia citatione, quando citatus dixit se non venturum, ca. eum qui. de dolo. lib. vj. glos. in c. ad hæc. in tit. hic finitur lex.
- 49 Vndecimò, in quibus casibus venditor non tenetur de euictione, tenetur tamen litem iuribus suis & instrumentis munire, tueri, & instruere. l. instrumenta. C. de fideicom. Baldus in margar. in ver. euictio. in j. q.
- 50 Duodecimò, si venditor paciscatur se nolle teneri de euictione, tenebitur tamen re euicta ad pretij restitutionem, sed non ad id, quod interest, l. emptorem. §. si. cum l. sequen. ff. de acti. empt. Iason. in l. stipulatio ista. in princ. col. iiii. ff. de verb. oblig. Alber. Brunus in consil. xcvi. in causa. in materia feudo. *Euicta re quãdo tenetur venditor ad pretium tantum.*
- 51 Limita quando exprimeretur persona, l. qui libertatis. ff. eo. Angel. Clauas. in sua summa, in verbo euictio. §. xxij.
- 52 Idem si traderentur instrumenta cum protestatione, quòd alias non vult teneri, nisi de suo facto. Socin. in tract. fallen. regu. ccccxxvij. *Instrumenta tradita ne quis de euictione teneatur.*
- 53 Idem quando certa causa expressa fuerit, vt nolo teneri ex causa petitionis hæreditatis, vel si fuerit factum pactum, quo prædixit se nolle teneri etiam ad pretium. l. qui libertatis. ff. de euictio. Bal. in d. l. j. C. de pericu. & commo. & in l. non dubitatur. C. eo. §. rursus. quib. mod. feud. amit. Aufre. q. ccclx.
- 54 Etiam quando est mutua, vel reciproca traditio, & inuicem conuentum, ne de euictione teneantur, tunc etiam non tenebuntur ad pretij restitutionem. gloss. singul. in l. si familiæ in gloss. magna. C. famil. herci. secundum Iason. in cons. ccxj. præsens. colum. v. versicul. item qui conuenit. in secundo volum. *Mutua traditio sub pacto ne inuicem præstentur euictio.*

Vltimò

*Euitio im-
minens an
differat pre-
ty solutio-
nem.*

Vltimò, quando in limine contractus imminet euitio, emptor pretium 55 totum, vel reliquum soluere non tenetur. l. si post perfectam. C. eo. Alexan. conf. lxxv. in v. vol. & Socin. conf. ccviii. in fin. volu. ij. & decis. Neapol. cclxxj. per Matth. de Afflict.

Arestum.

In Francia tamen emptor cogitur pecuniam tradere venditori cautione 56 data non solùm de pretio, sed etiam eius quod intererit. l. si habitationum. §. fin. ff. de pericul. & commodo rei venditæ. ne detur materia calumniandi emptori: & ita iudicauit Senatus anno 1545. die vigesima Nouembris. vnde iudices Franciæ per modum prouisionis solent condemnare emptorem ad soluendum pretium cautione data: vt prædixi.

CHARLES VIII. *Articl. 28. touchant le style,*

Articu-
lus sex-
tus.

ITEM ordonnons, que quand aucun appointement sera donné dorenavant par nostredite cour, qui contiendra temps & delay de faire aucune chose, les parties seront tenues d'y fournir dedans ledit temps, soyent demandeurs ou defendeurs, sans attendre, n'auoir esperance, que ledit delay leur soit autresfois reysteré ou prolongé: sinon que par deliberation de nostredite Cour, soit veu estre expedient, & necessaire, que ledit delay soit ainsi reysteré.

GLOSSA VNA.

*Dilatio ne
prorogetur,
aut reuere-
tur.*

*Factū post
dilationem
non valet.*

MONET partes, vt intra dilationem faciant ea, quæ agere 1 debent, quia post dilationem non recipientur, nec prolongabitur dilatio, nec noua dabitur: tamen de iure quando probatio fieret in incontinenti post terminum valeret, vt Bal. & Ias. afferunt in l. fin. ff. de feri. per. §. tutor. de autho. tuto. in Institu. & gloss. in l. Pomponius. §. rati habitationis. ff. de procurato. Iason. in l. edita. col. vj. C. de edend. † quod non seruaretur in Francia, etiam si ius partis non esset factum deterius, nec factum post dilationem, nisi sit prorogata, aut innouata, recipitur in curiis, licet Bartol. & Ias. in l. fin. contra teneant. Capit. in decis. Neapol. q. lxxxiiij. & q. xc. vide plenè Felin. in c. licet. in gl. j. de probationib. vbi ponit regulam cum limitatio, quòd valeat probatio, etiam quòd non valeat, alteram: quod est confusum, affirmatiuam & negatiuam regulam figere, ideò negatiuam regulam amplectere.

CHARLES VII. *Article XXV.*

Articu-
lus se-
ptimus

ITEM ordonnons, qu'après les delais ordinaires escheus de bailler les causes d'appel, que le procureur fournisse à l'appointement de la cour autrement s'il veut auoir autre delay, qu'il le prenne au greffe avec le procureur de la partie. Et s'il attend qu'il soit appellé en pleine Cour, le procureur

soit

soit condemné en l'amende en son propre & priué nom, laquelle soit leuée sans deport.

GLOSSA VNA.

NE TANTA curia occupetur dilationibus dandis, præcipit vt ab actuario recipiantur: & solent super hoc procuratores partium conuenire, & placita inter se componere.

Dilationes ordinaria ab ipsis actuariis conceduntur.

Et procedit hic articulus in ordinariis dilationibus, quæ sine causæ cognitione dantur, secus in aliis, vt inferiùs dicetur, per ea quæ docet Bar. & alij in l. fin. ff. de feriis.

CHARLES VIII. Article XXXI.

ITEM, ordonnons, qu'aucun delay, & compulsoire ne soit baillé par nostreditte Cour, outre les delais ordinaires pour produire, sinon que ledit delay & compulsoire eust esté demandé en iugement, en playdant la cause,

Articulus octauus.

GLOSSA VNA.

PROHIBET dari dilationem, vltra dilationem ordinariam ad producendum, nisi illa dilatio petatur in iudicio, & vocat hic ordinariam designatam ex stylo & vsu curiarum. probatur in l. fina. ff. de feriis. & quia materia dilationum est amputanda, l. ij. C. de temporib. appellationum.

Ne dilatio concedatur vltra ordinarias.

LOYS XII. Article XIX. des publiées. 1512.

ITEM, pource que par l'ordonnance faicte sur la reformation de la iustice de nostre pays de Languedoc, est dit, que les appellans ont trois delais, pour apporter les procès du iuge à quo: & le quart delay, de grace: pour lesquels delais, l'abbreuiation des causes, & du droit des parties est grandement empesché: & auoit le temps passé l'appellant huiet ou dix mois, auant qu'il feist apporter ledit procès, qui estoit grossoyé, comme dit est: qui ne fera doresnauant: & partant ne faudra tant de temps à les reconurer: Nous ordonnons qu'en nostredite cour de Tholose, & ressort d'icelle, lesdits appellans n'auront plus deux delais

Articulus nonus.

iiij. Tom. Commen. D. Rebuff.

G

pour apporter lesdits proces par escrit, & s'ils ne les apportent au second delay, congé sera contre eux donné: sauf si dedans le temps arbitré par nos cours, ils apportent iceux proces, le congé sera deliuré sans plus appeller.

G L O S S A V N A.

Dilationes ad portandum processum non nisi una.

DIAS dilationes ad portandum processum, ut lites breuientur præscribit in ressortu Tholosano, alioqui non portans excluditur, licet olim quatuor darentur dilationes, sicut ad probandum. capit. vltra. de testib. & sic per istum textum, quod appellans processum portare tenetur ad iudicem, ad quem appellauit, quia actor est, & probare ac ostendere se grauatum, si velit ut prima sententia reformetur. l. j. ff. de appellat. nisi appellatus anticipauerit: nam tunc vidi anticipantem portare processum, ut breuius causa terminetur.

L O Y S XII. Article XXXVI. des publiées. 1512.

Articulus de mus.

ITEM, & quand les parties estoient appointées en enquestes, par faict contraire ou autrement, le temps passé, on leur bailloit plusieurs delais & renouvellemens de commissions, sans aucune cause, ne sans auoir faict diligence durant les delais, qui leur auoyent esté baillez: nous enioignons a nostreditte cour, que d'oresnauant elle ne baille qu'un delay à rapporter l'enqueste, qui sera commun ausdittes parties: sinon qu'elles eussent faict diligence dedans ledit delay, ou qu'il y eust cause pour laquelle on deust renouveler la commission: sur quoy nous chargeons les honneurs & conscience des Presidens & Conseillers de nostreditte cour.

G L O S S A V N A.

Attestatio unum unica dilatio.

VNICAM dilationem ad conficiendum attestaciones, & ad probandum dari statuit, quæ dilatio est peremptoria, ut sequitur in artic. sequen.

Pendente dilacione nihil est innovandum.

Notandum est tamen, quod pendente dilacione officium iudicis cōquiescit, donec petiti temporis defluerint curricula. l. siue pars. C. de dila. vnde pendente dilacione nihil poterit iudex contra partem agere. ca. secundo. & cap. præterea. de dilatio. & sententia lata dilacione pendente est nulla. Ias. confi. xliij. ex sola. col. secunda volu. tertio. & executioni mandari non potest. Bal. confi. cccxxxiiij. videtur in secundo volumi.

Hæc

- 3 Hæc regula non procedit, quando aliquid superueniret de nouo, cui esset dilatio pendente prouidendum: vt pote quia debitor conuentus vult pendente dilatio omnia sua bona distrahere, non habens immobilia, tunc iudex hoc prohibere poterit: † vel si prouisio requiratur, quia mora est periculum allatura, vel agitur de re breui peritura, tunc iudex non obstante dilatio prouidebit. l. fi. ff. de appell. recip. l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de noui. oper. nunt. Socy. abundè in tract. fallen. regul. xciiij. dilatio.
- 4 Secundò, nisi iudex vellet procedere ad penitus diuersa, vt si dilatio data sit ad examinandum testes poterunt interim partes instrumenta producere, quia hoc non præiudicat examinationi testium. l. generaliter. §. his de præsentibus. versiculo, nullo tamen ex hoc litibus impedimento. C. de rebus creditis, & iureiurand.
- 5 Tertio, etiam si dilatio pendente alter litigantium aliquid attentauerit in præiudicium litis, vel alterutrius partis, poterit iudex attentata reuocare, non obstante dilatio, vt docet Lopus allega. lxxxij. in causa. colu. penulti. sicut attentata pendente appellatione. capit. non solum. de appella. in vi.
- 6 Quarto, de consensu partium iudex pendente quoque dilatio procedere potest, secundum glos. & Docto. in cap. significante. de appell. Bald. in l. cum antea. colum. iij. C. de arbitr. quia hoc est introductum in fauorem partium, cui renuntiare poterunt, l. penult. C. de pact.
- 7 Quintò, cum iudex ignoraret dilationem datam fortè à suo locumtente, vt scribit Socynus, in dicto tractatu fallen. regul. xciiij. dilatio, sicut dicitur in iudice, qui potest innouare pendente appellatione quam ignorat. capitulo si duo. de appellationib. & clementina prima. eodem titulo.
- 8 Sextò, quando præcedens dilatio esset inutilis, l. cum pater. §. curatoris. ff. de legatis secundo. quia nihil operatur id, cuius nullus est fructus. l. continuus. §. cum ita. in fin. ff. de verborum obligatio. Roma. in l. quandiu. secunda. ff. de acquirenda hæreditate. column. prima: † vel nulla, vt quia data fuerat sine causæ cognitione. l. prima. C. de dilatio. Docto. in dict. capit. significante. vbi Docto. tradunt alias limitationes, & quando duæ possint dari dilationes, vide multa quæ scripsi in tracta. de appellationib. articul. xvj.

Pendente dilatio quæ doque prouidet iudex

Instrumenta producta pendente dilatio testium.

Contra attentantem pendente dilatio prouidetur.

Consensu partium proceditur etiam pendente dilatio.

Iudex ignorans dilationem datam procedit.

Inutilis dilatio aut nulla non impedit processum.

FRANÇOYS Article XXXII. des publiées.

M. D. XXXIX.

QUE tous delais de prouuer, & informer, seront peremptoires, pour tous, ainsi qu'ils seront arbitrez par les iuges, tant de nos Cours souveraines, qu'autres, selon la qualite des matieres, & distance des lieux, lors que les parties seront appoinctées à informer.

Articulus vndecim^o.

iiij. Tom. Commen. D. Rebuff.

G ij

GLOSSA VNA.

Dilatio data ad probandum intelligitur peremptoria.

DISTE articulus est iuri conueniens, quòd omnis dilatio ad probandum, siue à Senatu præstita fuerit, siue ab aliis iudicibus, censetur peremptoria, etiam si non dicatur, l. final. ff. de feriis. vbi Iacob. primo notab. & Iason. columna secunda. & l. prima. vbi Bartol. C. de dilationibus. & Bartol. in l. mancipiorum. ff. de optio. legat. & in l. cessante. C. quomodo & quando iudex. gloss. & Doctores in capitul. secundo. eodem. Felin. in capitul. licet. columna ij. de probatio. Cap. quæst. lxxxj. in Decisi. Neapol.

Siue sit assignata parti præsentis, siue absentis. Bald. in authent. iubemus. colum. j. C. de iudic.

Etiam si dilatio data sit pro prima, adhuc dicitur peremptoria, teste Bartol. consilio xcvij. in quæstione. & Iacob. in dict. l. final. not. j. licet nulla, alias fiat mentio de peremptoria. Bald. in practic. sua. titul. de citatio. quæstio. xvj. allegat. Specu. in titu. de dilatio. §. primo. versicul. & nota. & Bal. quæst. xvij. ibidem in dicta practic.

Terminus datus ad excipiendum censetur peremptorius.

Ad excipiendum data dilatio etiam peremptoriæ vim obtinebit gloss. 4 no. in clementina vna. in verb. peremptorio. de exceptio. Bald. in l. consentaneum. columna tertia. C. quomodo & quando iudex. l. Titia. ff. de accusa. Angel. & Iacob. in d. l. fin. & in dubio terminus datus per iudicem censetur peremptorius, per illam gloss. quam not. singul. Præposi. in capitul. cum cessante. columna x. de appellatio. & eam probat Panor. & alij in cap. j. de dilati. & capitul. pastoralis. de exceptioni. vnde postea factum non valebit, vt sequitur.

FRANÇOYS Article XXXIII. des publiées
M. D. XXXIX.

Articulus duo decim^o.

ET n'y aura qu'un seul delay pour informer, ainsi moderé, & arbitré, comme dit est: fors que si dedans ledit delay il estoit trouué, que les parties eussent fait leur deuoir, & diligence, & n'eussent esté en contumace & negligence, on leur pourra encores donner, & moderer autre delay pour tous, faisant preallablement apparoir, à tout le moins sommairement, & en premiere apparence de leurs dites diligences, & purgeans leurs dites contumaces & negligences.

GLOSSA VNA.

Dilatio à iudice quæra dari debeat ad probandum.

VNA ERGO tantum dilatio dari debet ad probandum, vt hic, & Iurisconf. in l. fin. ff. de feriis. in pecuniariis causis omnibus dilatio singulis causis plus semel tribui non potest: in capitalibus autem reo tres dilationes, accusatori duæ dari possunt, sed vtrūq; causa cognita: & sic iste

iste text. est in hoc illi conueniens.

- 3 Secundò, ista dilatio à iudice concedi debet. *ibi, par les iuges. facit l. prima. C. de dilatio non tenebitur tamen reus antea iurare, sicut olim antequàm haberet quartam. capitulo vltra. de testibus. quia hic non habetur mentio illius iuramenti, nec ista secunda succedit in locum quartæ quò ad hoc.*
- 4 Tertiò, hæc dilatio longa vel breuis esse debet pro locorum distantia. *ibi, distance des lieux. & probatur in ca. cum sit Romana. de appella. & pro quantitate causæ, l. ij. ff. de re iudicat. ibi, selon la qualité des matieres.*
- 5 Quartò, quòd si pars in prima dilatione non fuerit negligens, dabitur ei à iudice secunda dilatio, vt pote si probet, quòd testes fuerint citati, & fuerunt contumaces, vt scribit Anto. Capi. in Deci. Neapol. q. xc. in causâ. & ideò dicit d. l. si. causa cognita. *Diligentia probata ad obtinendam non tam dilatio nem.*
- 6 Quintò, requiritur quòd pars saltem summarie probet se adhibuisse diligentiam de probando, & non stetisse per eam, & tunc sicut de iure communi, causa cognita secunda concedetur dilatio, l. final. ff. de feriis. & ita tenetur, vt dicit Boër. in Dec. Burdeg. quæst. ccxciiij. plerunque probari potest ista diligentia ex processu, quia omnes testes citare fecit, & audire vno excepto, qui fortè valetudine affectus fuit, vel citati comparere noluerunt:
- 7 † vel hac dilatione pendente fuit factum compromissum, quo pendente non currit tempus. clem. quandiu. de appellatio. & authen. si tamen. C. de tempo. appellat. aut aliud fuit impedimentum, tamen apparet partem fecisse diligentiam in sua prima dilatione.
- 8 Et vix reciperetur solum partis iuramentum sine probatione alicuius diligentie, de qua loquitur hic text. quam oportet probare, quæ tamen non probatur solo iuramento. Bartol. consilio xcviij. in quæstione. Alexand. consi. cj. visis omnibus. vol. v. Summaria probatio dicitur hic, per quam iudicantis religio ad præsumptionem adducitur: plena autem quando iudex plenè de veritate instruitur, vt docet Bal. in l. iudices. in principio. C. de iudic. Bar. in l. admonendi. colum. iij. ff. de iureiurando. *Summaria probatio & plena quæ datur.*
- 9 Sextò, quòd hæc dilatio secunda detur parte aduersa præsentem, vel eius procuratore, alioqui sic prorogatam dilationem absente parte, vel secūdam datam perperam iudicauit Senatus in conuentibus iuridicis apud Molinos habitis anno 1540. die vij. Septembris. † quia hæc prorogatio, vel noua concessio non debet fieri sine cognitione, & sic non potest fieri sine partis vocatione, & aliter concessa, vel prorogata nullius est momenti, vt docet Socin. consil. xcix. in iij. vol. & consil. xlvij. num. 12. & sequent. in iij. volum. Roma. consil. ccxxvj. vltra prædicta. plura pro hoc adducit Boër. Deci. Burdega. q. ccxciiij. plerunque. vbi dicit solere prorogari de stylo ad octo dies: sed hoc est arbitrium pro locorum distantia, & quantitate causæ. l. ij. ff. de re iudicata. *Absente colligante malè datur dilatio. Arrestum.*
- 10 Septimò, quando datur actori dilatio ad probandum, debet quoque dari reo ad defendendum; alioqui malè iudicatum pronuntiauit Senatus per Baillium Ambian. pro domi. de Croy. anno 1519. die xx. Decembris. *Comunis esse debet dilatio.*

Arrestum. Nam dilatio etiam vni data censetur communis, l. petendæ. C. de tempor. in integr. resti. peten.

Testes iurati si audiunt etiam ultra dilationem. Octauò, si testes iurauerint intra dilationem, possunt examinari etiam finita dilatione, quia non videtur aliquid de nouo fieri, sed quod inceptum est perfici. arg. l. sed si manente. ff. de precar. Bal. in l. si quando. C. de testib. de Rota. dec. xlv. incip. nota quòd vbi. de dilationib. in antiq. & Deci. xxvj. incip. vtrum duo menses de probatio. in eisdem. & sic non est necesse nouam ad hoc petere dilationem, sed depositio facta valebit, teste Boër. Deci. ccxciiij. † & curia, si supersit testis vnus vel duo, aut tres ad examinandum, 13 solet attestations recipere, saluis reiectionibus intra certum tempus dandis: parti petenti nihilominus reseruando, vt intra illud tempus possit examinari facere testes restantes, vt docet Boër. q. ccxciiij. in suis Decis.

FRANÇOYS Article XXXIIII. des publiées.
M. D. XXXIX.

Articulus decimus tertius.

Après lequel second delay passé, ne sera permis aux parties de faire aucunes preuues par enqueste, ne tesmoings, & ne leur en pourra estre baillé, ne donné delay, pour quelque cause n'occasion que ce soit, par reliefuement, ni autrement.

GLOSSA VNA.

Probatio post secundam dilationem admittitur.

Arrestum.

OST secundam dilationem non potest aliqua probatio fieri, etiam si à Cancellaria impetretur. & do. de Basauges qui literas impetrauerat à Cancellaria, vt sibi tertia dilatio concederetur ad probandum, fuit condemnatus ad emendam centum librarum, & à Senatu fuit eidem data dilatio vnus mensis, anno 1526. die xxix. Aprilis.

Imò si concessa fuerit dilatio, omnia quæ vi illius fient, erunt nulla, vt not. Ias. in l. fin. colum. iij. vers. amplius. ff. de feriis. & Anton. Capit. in Deci. Neapol. q. lxxxj. & sequent.

Attestationibus omisis quid agendum.

Etiam si quis attestations casu amisisset, non habebit aliam dilationem ad iterum probandum, ne lites ex litibus oriantur, teste Innoc. in c. prudentiam. colum. v. versic. probauerit. de offic. delegat. vbi dicit arbitrio iudicis relinquendum.

Hoc tamen casu putarem impetratis literis Regiis aliam dilationem concedendam ad iterum probandum per l. si quis ex argentariis. §. si. cum l. sequent. ff. de eden. Alex. consil. lviiij. in j. vol.

Dilatio non prorogatur inuito colligante.

Nec posset prorogari hæc secunda dilatio inuita altera parte, sine causa, cui iam quæsitum est ius, teste Bal. in l. j. in fin. C. quomodo & quando iudex. Ludo. Roma. consil. ccxxvj. vltra. col. j. alias fieret fraus legi, & lites non breuiarentur, contra rationem huius text. quamuis gloss. & Doctor. contrarium teneant in dict. l. fin. ff. de fer. sed ibi non est tanta prohibitio, sicut hic, nec istæ rationes procedunt omnes ibidem.

FRAN

ET defendons à tous gardes des seaux de noz Chancelleries, d'en bailler aucunes lettres, & à tous noz iuges, tant de nos Cours souveraines qu' autres, de n'y auoir aucun regard, ains les impetrans estre promptement deboutez & condamnez en l'amende ordinaire, telle que du fol appel, enuers nous, & en la moytié moins enuers la partie.

Articulus vltimus.

GLOSSA VNA.

- P**ROHIBET cuilibet Cancellariæ Franciæ, ne literas concedant ad obtinendum tertiam dilationem ad probandum, quamuis olim etiam quarta dari soleret. capit. vltra tertiam de testib. & hoc vt lites breuietur, & celeri Marte decidantur, l. properandum. C. de iud. c. finem. de dolo & contumac.
- 2 Sed si concessæ fuerint, vult vt iudices etiam supremi nullam harum literarum rationem habeant, nec vllam eis fidem adhibeant, sed eas reiciant, & condemnent impetrantem tam temerarium ad multam sexaginta librarum, quæ infligi solet temerè appellantis, & ad triginta libras erga partem. † quod est verum, quando illæ literæ sunt directæ Senatui: secus si aliis iudicibus. nam tunc non erit tam acerba multa, sed erit arbitraria.
- 4 Et quamuis hic paulò acriùs procedat text. & inhibeat: ego tamen vidi ex causa & gratia dilationem tertiam indultam à Senatu sine literis Regiis anno 1543. die 21. Ianuarij. Sed hoc prohibet ad deterrendum, ne sit frequens hæc literarum impetratio.
- 5 Etiam hæc literarum impetratio in magna Cancellaria valeret, quia licet prohibeatur aliis Cancellariis, non tamen ligat se Rex, quin possit concedere. Et quod à magna Cancellaria procedit, hoc à Rege immediatè procedere dicitur, ideò valeret si in literis diceretur, non obstante hoc articulo, l. fina. C. si contra ius.
- 6 Item quia hic text. loquitur tantùm in dilatione ad probandum per testes, ergo non habet locum in probatione per instrumenta facièda, quam vsque ad conclusionem in causa facere pars poterit, dum ex hoc ius aduersarij. non fiat deterius, per text. in cap. cum dilectus. de fide instrumen. gloss. in clement. sæpè. in verb. non obstante. de verb. significat. Felyn. plenè in cap. licet. col. ix. de probat.
- 7 Vltimò sciendū est, quòd omnes dilationes sunt arbitrariæ, l. siue pars. C. de dilat. & l. nonnunquam. ff. de iud. cap. induciæ. §. à iudice. iij. quæst. iij. & ideò iudex poterit abbreviare, vel prorogare tempus à lege præstitutum, & hoc cum causæ cognitione, nisi in aliquibus casibus, vt in l. ij. ff. de re iud. cap. prætereà. de dilat. Bald. in sua pract. titu. de citat. post quæstionem xiiij. versicu. & quia.

Cancellaria prohibetur dare tertiam dilationem.

Concessæ dilationis pro nō davis habentur.

Senatus ex causa dat tertiam dilationem ad probandū.

Arrestum Cancellaria magna indulget dilationem.

Instrumenta produci possunt vsque ad conclusionem in causa.

Dilationes sunt arbitrariæ quādo à lege.

*Secia quan
do ab ordi-
natione.*

Intellige hoc verum in tempore à lege præstituto, secus si ab ordinatio- 8
ne Regia, vel à stylo approbato, tunc iudex non posset nec prorogare, nec
abbreviare, quia inferior non potest derogare legi superioris. clement. ne
Romani. de elect. nec potest inferior leges superioris transgredi. capitul.
primo. vbi Docto. de constitu. capitul. vltimo. illo ritu. in.

Et sic debent iudices Regni Franciæ sequi leges Regias, & stylos
curiarum suarum. minimè enim mutanda sunt, quæ semper 9
certam interpretationem habuerunt. l. minimè. ff. de le-
gib. De dilationibus hætenus. Multa his addere
possem, sed quia doctis scribo pragmaticis, qui
paucis minimisque libris per legendis,
non sic pecuniis accipiendis, con-

tenti sunt, iis relinquam cæ-
tera. Laus Deo, de
præmissis.

TRACTATUS DE RESPONSIONIBVS PER CRE-

DIT, VEL NON.

Des responcez par credit, vel non.

LOYS XII. Article XVI. des publiées M. CCCCXCIX.

ITEM, nous ordonnons qu'apres que le demandeur aura posé, & affermé par serment aux saints Euangiles de Dieu, qu'il croit le contenu en sa demande, & escriptures, estre veritable, tant en nos Cours de Parlemens, que par deuant tous autres iuges Royaux, le defendeur sera tenu en sa personne (s'il est au lieu, ou sera demené le procès) respondre par credit, vel non credit pertinemment, par son serment aux Euangiles, à chacun article des escriptures du demandeur: & ou iceluy defendeur seroit absent dudit lieu, & semblablement les demandeurs, seront tenus d'envoyer l'affirmation & position de leurs faits, & la responce pertinente par escrit, signée de leur main (s'ils scauent escrire) ou sinon, d'un notaire Royal à leur requeste, sur un chacun article d'icelle demande, & defenses, à leurs procureurs avec procuracion suffisante, pour y respondre, & proceder par lesdits procureurs, selon le contenu desdittes articles, signez comme dict est.

Articu-
lus pri-
mus.

GLOSSA VNA.

NOTANDVM EST, Quod vsus iudiciorum antiquus multa inuenit contra partes remedia, vt veritatem ab eis eliceret. Primò (inquam) inuenit, vt iurarent se nihil calumniæ causâ facturas in causa, & ad hoc tendit totus titulus de iureiurando propter calumniam dando. C. & de iuramento calumniæ. in decretal.

Verùm quia istud iramentum in initio litis præstabañ, auth. principales. C. eo. aliquâdo partes in medio litis calûniabantur, & nō erāt memores illius iuramenti, ob id statu

Iuramentū
calumniæ
malitia an
præstetur.

statutum fuit, vt etiam iurarent de malitia, quòd malitiæ causa nihil facient, & hoc repetebatur. c. ij. in fi. de iura. calum. in vj. † & differentias inter ista 3 iuramenta tradit Socin. in rub. de iura. cal. quæ duo iuramenta in his Curiis Franciæ consuetudinariis non præstantur, sed in Curiis ecclesiasticis obseruatur iuris Pontificij dispositio, & hæc iuramenta seruantur.

Item iuramentum hoc tendebat ad credulitatem, l. ij. §. quod obseruari. 4 C. eodem. cap. literas. vbi Pan. & alij eodem. vbi differentias scribunt inter hæc iuramenta veritatis & credulitatis. iurabat enim pars se credere bonam habere causam.

Interrogatoriorum varia pro tempore obseruatio. Præterea vsus ille iudiciorum inuenit, vt in præparatoriis interrogarentur partes. l. j. ff. de interrog. acti. quæ lex cum desuetudine fuisset antiquata, rursus vsus iudiciorum hanc innouauit, vt partes leuantur onere probationis, scilicet vt ipsæ interrogarentur, & quòd tenerentur respondere, per verbum credit, quia si verè nesciant, saltem interrogentur, an hoc credant: & hæc praxis longo tempore obseruata fuit, tam per interrogatoria, quàm per positiones, vt per totum titul. de confess. lib. vj. & ff. de interrog. action. de qua responsione loquitur hic articul.

Responso per credit, vel non credit, quando fiat. Ex hoc tex. colligitur, quòd postquam petitor asseruerit iuramento ea, 6 quæ petit in suo libello, & articulis vera esse, tenebitur reus respondere per credit, vel non: vt si dicatur, pono te esse hæredem, dicet, non credo, vel, credo. gloss. plena in c. j. de confess. in vj.

Quis respondere debeat per credit, vel non. Secundò, tenetur ipsa pars respondere, non aduocatus. ibi, *sera tenu en sa* 7 *personne.* gloss. in d. ca. j. & ideò infans, vel impubes, respondere non tenetur, nec eius tutor de illius facto, nec curatores furiosorum, & aliorum, qui ope istorum iuuantur, quia istæ personæ dementes veritatis iuramentum non præstant. c. paruuli. xxij. q. v. l. iij. ff. de testi.

Adulti verò interrogari poterunt cum authoritate tutoris, l. clarum. C. 8 de author. præstan. & debet esse tutor autor, vt respondeat, sed non vt sic respondeat, scilicet negando, aut confitendo, quia istud non cadit in conscientiam tutoris, vel curatoris, nec quæritur de eius conscientia, sed minoris, & de eius facto, ideò ipse interrogari debet, l. videamus. ff. de in litem iuran. Pan. in c. pen. col. iij. num. 12. de iura. cal. & debet tutor dicere, ætatem habet, de seipso loquatur, vt est in Euange. & facit text. in l. si sine. in fi. ff. de interrogatoriis actionib.

Pertinentia respondere pars debet. Tertio, tenetur pertinenter respondere. ibi, *pertinemment*, quia omninò 9 respondisse non videtur, qui ad interrogatum non respondit, l. de ætate. §. quod autem. ff. eodem. & nihil interest taceat quis, an obscure respondeat. §. nihil. ibidem.

Respondebatur sub iuramento. Quarto, per sacramentum super Euangeliis præstitum. ibi, *aux saintz* 10 *Euangiles.* ergo tangere Euangelia debet. ca. vt circa. de elect. in vj. §. j. vt litigantes iurent. colla. ix. in authen. licet sit de iure controuersia, vt in cap. fi. de iur. calum. † tamen laici tangunt scripturam, presbyteri manu admota 11 ad pectus iurant. l. pen. §. in omnibus. C. de reb. cred. non fit tamen vis in Curiis Franciæ, siue iuretur super Euangeliis, siue super imagine Crucifixi, vel alias, prout solitum est.

Quintò

- 11 Quintò, non solùm respondebit vni, vel alteri articulo, sed cuilibet, ibi, *Articulo cuilibet respo. sedum.*
à chacun article. glo. in c. j. de confe. nihil enim credimus actum esse, quando aliquid superest agendum, l. penult. C. de his quib. vt indig.
- 12 Sextò, si absentes sint à loco iudicij, tenebuntur mittere responsiones super quolibet articulo, vel venire ad iudicium. ibi, *Absentes mittunt responsiones.*
ou iceluy defendeur seroit absent dudit lieu, & semblablement les demandeurs seront tenez d'enuoyer l'affirmation & position de leurs faits, & la responce pertinente par escrit. glof. & Doctor. in l. j. ff. de interroga. actio.
- 13 Septimò responsiones istæ subscriptæ esse debent manu illius, qui respondit, & hoc ipse debet attestari, vel si nesciat scribere, debet id agere notarius, videlicet vice illius subscribendo. ibi, *Subscriptæ responsiones esse debent.*
signée de leurs mains, s'ils scauent escrire, ou si non, d'un notaire Royal à leur requeste, l. sub signatum. vbi scripsi. ff. de verbor. signific.
- 14 Octauò, debet notarius attestari se signasse ad petitionem, & requisitionem talis. ibi, *Attestatio in responsionibus fieri debet.*
à leur requeste. nec poterit iudex deferre iuramentum parti, & eam interrogare, nisi parte hoc requirente. l. iij. ff. de iureiuran. ita iudicauit Senatus anno 1522. die xix. Nouembris, quia iudices in Francia ad partium vtilitatem solent esse elingues, sine requisitione illarum seruantes l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infect.
- 15 Nonò, debet mittere procuratorium ad respondendum & asserendum ea, quæ dicta sunt, & facta, & huiusmodi procuratoriū debet esse speciale, nec sufficeret generale, vt iudicauit Senat. ann. 1526. die v. Iunij contra do. Petrum Laydet Curia Consiliarium, & probat Socy. conf. lv. præstantissime. *Procuratorium speciale ad respondendum.*
in fin. volum. j. alios casus requirentes speciale mandatum congesi in tit. de elect. derogat. in fin. in Concord. Franc.
- 16 Nec alius pro alio respondere cogitur, l. si sine. in fi. ff. e. Sed cum mandato respondere poterit, l. qui seruum. §. idem est. ff. eod. quem text. sing. dicit Bal. in Marga. in verb. mandatum. in iij. q. Sed hæc responsio per credit, est sublata in Curia Franciæ secularibus, sed non in ecclesiasticis, vt sequitur.

FRANÇOYS Article xxxvij. des publiées M. D. xxxix.

QV'IL n'y aura plus responses, par credit, ne contredits contre les dictes des tesmoings, & defendons aux Iuges de les recevoir, & aux parties de les bailler, sur peine d'amende arbitraire.

Articulus secundus.

GLOSSA VNA.

- 1 **H**IC articulus prohibet, ne de cætero responsiones fiant per credit, nec scripturæ dentur contra dicta testium, de hoc scribam artic. vlti. inferiùs de reproba. testium. *Sublata responsiones per credit vel non.*
- 2 Sciendum est responsiones per credit, vel non, ob id, meo quidem iudicio, esse sublatas, quia partes super his frequenter peierabant, existimantes falso se non ligari, si iurarent per non credit, vel credit, licet de iure tantum valeat confessio facta per verbum credit, sicut facta de veritate, per gloss. fin. in ca. ex literis. de iureiur. secundum Peru. in ca. j. de iud. in vj.

in vj. & in addi. ad Panor. in rubr. de proba. Dec. in ca. cum venerabilis. de exepcio. ob id vt partes euitent hæc periuria tenentur de veritate iurare, vt in artic. sequent. scribitur.

Iuramentum tantum de veritate locum habet. Ad hæc partes addebant, nimis indignum esse & graue exigere probationem à reo, l. nimis graue. C. de testi. l. frustra. C. de probatio. ideò partes iurare recusabant, saltem rei: † sed visum est conditori, vt iurent partes de veritate, & non per credulitatem, ne aliquo palliètur colore ad periurium, nec videatur reo absurdum, si ipse etiam respondeat actoris interrogationi, cum actor ipsi reo respondere teneatur, & in iudiciis æqualitas seruari debet, nec licet actori quod non liceat reo, & econtrario per reg. iur. maxime circa probationes actor & reus sunt pares, nec vni plus fauetur, quàm alteri. Bartol. in l. de die. ff. qui satisd. cog. Deci. in l. fauorabiliore. de regu. iur. ff. ideò vt tam reus quàm actor reuelentur ab onere probandi statuitur hic, vt vterque iurare teneatur de veritate, sicut in criminalibus iuratur de veritate, & non de credulitate, l. repeti. ff. de quæst. Bartol. in l. Marcellus. ff. rerum amota.

Interrogatoria cur inuenta. Item propter hominum ad dissentiendum & negandum facilitatem, l. 5 item si vnus. in fi. ff. de arb. & l. vnic. ff. de libert. vniuersit. & l. j. §. fi. ff. de ac. qui. posses. eo. quòd simulatque actores petunt in iudicio, rei solent negare, vt qui Deum præ oculis non habent, sicut dicitur de iudice. l. quod si Ephesi. in fi. ff. de eo quod cer. loco. Ideò vsus iudiciorum antiquus inuenit, vt pars interrogetur cum iuramento super petitis à parte, & interrogabitur pars an esset hæres vel alias, vt per totum titul. ff. de interrogatoriis actionibus. glo. in c. j. de confessis, in vj.

Positiones quomodo fiebant. Veruntamen crescente malitia hominum partes affirmatiuè conscripserunt, quæ interrogatiuè describi solebant, vt pono talem hæredem esse, pono me mutuassem decem tali: & vocatæ fuerunt positiones, quibus tenebatur pars respondere, alias pro confesso habebatur post iudicis præceptum, c. ij. de confess. in vj. nec poterat iste contumax appellare, vt docet Pan. in c. fi. col. iij. num. 18. de iur. calum.

Positionum alia ante litem contestatam, alia post. Et harum positionum quædam fiebant ante litem contestatam, quæ habuerunt originem à iure Digestorum. Aliæ verò quæ fiunt post litem contestatam de iure Codi. vt asserit Bartol. in l. Offidius. ff. de leg. iij. & in l. vbi cunque, de interroga. actio. Bald. in c. ex parte. v. de rescrip. col. ij. nec obstat l. j. ff. de interro. acti. vbi text. dicit has interrogationes ante iudicium fieri non debere, ideò vsus forens. iudiciorum potius eas inuenit, quàm ius, & postea de isto vsu facta multa iura fuerunt. † sed hodie ventum est ad primum ius interrogationum, vt docet Georg. Nathan. in repet. clem. sapè. §. & quia col. j. de verb. signi. vt sequitur in text. nam corrigens corrigitur, & ad pristinam statum ius reducitur. l. quoniam. & ibi Bal. C. de secun. nupt.

FRANCOYS Article xxxviij. des puplées. M. D. xxxix.

Articulus tertius. ET neantmoins permettons es parties se faire interroguer l'une l'autre pendant le proces, & sans retardation d'icelluy, par le iuge de la cause, ou autre plus prochain

*ch ain des demontrances des parties, qui à ce sera commis, sur faictz
& articles, pertinens, & concernans la cause, & matiere dont est
question entre elles.*

GLOSSA VNA.

- H**ODIE per istum articulum vetum est ad ius antiquum, quo *Hodie sunt interrogatoria.* iure interrogabantur partes, & hoc, ideò quòd in positionibus multæ erant difficultates, quæ hodie sublatae sunt per istum text. & in defuetudinem abierunt: vt in l. j. ff. de interrog. actio. voluit enim conditor adstringere eum qui conuenitur ex sua in iudicio responsione, vt vel confitendo, vel mentiendo sese oneret, simul etiam portionis. pro qua quisque hæres extiterit, ex interrogatione certioretur. l. voluit. ff. de interrog. actio.
- 2** Et est differentia inter positiones, seu articulos, & interrogationes: quia *Differentia inter positiones & interrogationes.* illæ assertiuè conscribuntur, hæ verò dubitatiuè, videlicet, interrogetur talis, & interrogatus non videtur contenta fateri: secus in edente positiones, & articulos, l. cum precum. C. de libe. cau. Alex. consil. clxxij. in causa. col. j. in vj. volu. † & tempus datum ad ponendum, non censetur datum ad articulos dandum: vt docet Bal. in l. generaliter. §. j. col. j. C. de reb. cred. & positio plures potest continere articulos. cap. præsentium. ibi *super quolibet articulo, super qualibet positione contento.* de testib. in vj. Soc. in cap. fraternitatis. col. ij. illo tit.
- 4** Vnde hæ interrogationes fiunt, vt pars releuetur ab onere probationis per confessionem aduersarij, quæ probatio difficilis est. l. j. ij. & iij. ff. de interroga. actio. c. j. vbi glo. de confess. in vj. & vt veritas ex ore litigantis eliciatur. cap. cæterum. de iuramen. calum. & quia graue & onerosum est per testes probare. l. is qui destinavit. ff. de rei vendica. & quando testes non habemus, vel reprobantur per aduersarium, ideò ad confessiones veniendum est, vt inferiùs dicam artic. fin. ponendo vtilitates harum interrogationum. *Interrogationes cur fiant.*
- 5** Cùm istæ itaque interrogationes in locum probationum succedant: vt *Interrogationes fiunt post litem contestatã.* docet Spec. in tit. de positio. in §. secundò videndum. ideò fieri debent post litem contestatam, & sic pendente processu, vt hic, *pendant le proces.* & sic vsque ad conclusionem in causa. nam intra illud tempus probatio fieri debet. c. cum dilectus. de fide instru. Panor. in c. penult. col. v. nu. 20. de iuramen. calum.
- 6** Licet de iure vbicumque iudicem mouerit æquitas, interrogatio fieri *Interrogatio post conclusionem in causa.* possit etiam post conclusionem, l. vbicumque. ff. de interrog. acti. vnde ann. 1539. & die 7. August. Senatus reiecit aliquem appellansem à sua appellatione, & illum condemnauit ad multam, quam ad viginti libras moderauit, eò quòd appellauerat à Præposito Paris. qui pronuntiauerat ex officio post conclusionem in causa partem interrogandam: nam dicebat ex stylo Curia hoc non licere sine partis requisitione: quod est falsum, vt vides, quando fit ad iudicis instructionem, secus si ad partis vtilitatem simpliciter: vt dixi supra artic. j. & vide arestum anno 1532. die 19. Nouem- *Arestum.*

Nouembris, in quo fuit annullata sententia Præposi. Paris. eo quòd parte non petente pars fuit interrogata.

Respondens sine interrogazione habetur pro interrogato. Et si sine interrogazione quis responderit, pro interrogato habetur, & nocet ei sua responsio. l. si sine. ff. de interrogat. act. vbi dicit, Interrogatum accipere debemus non solum à prætore, sed etiam ab aduersario, & sic etiam aduocato tenetur quis respondere, secundum glo. ibi, quæ in actu forensi reiicitur, quia pars non tenetur in hoc parti, vel aduocato illius partis aduersæ respondere, sed iudici tantum interroganti, per istum tex. vel alteri à iudice substituto.

Interrogationes sunt comunicanda. Et isti articuli seu interrogationes debent communicari parti, antequàm respondere teneatur, vt cogitet verè respondere, ne si perperàm responderit, damno afficiatur, l. qui interrogatur. ff. eo. sic celsuit Senatus anno 1529. die xvj. Decemb. de Thou, & de Nulli, aduocatis postulantibus, per c. ij. de confes. in vj. † & datur tempus ad deliberandum. l. qui interrogetur. ff. de interrogat. act. quia interest viuentium, ne præcipitentur, quandiu iustè deliberant. l. & quia. ff. eo. quanuis Bar. in l. ij. §. quod obseruari. C. de iureiur. propter calum. dand. distinguat inter factum alienum, & proprium de recenti, quia in facto proprio non est tolerabilis error. l. si. ff. pro suo. & ideò tunc non datur dilatio ad deliberandum. † sed hæc communicatio habetur loco deliberationis, ideò non datur à iudice alia dilatio: quia tex. dicit, sine retardatione processus: sed hæc communicatio fit, adeò q̄ pars parti dabit articulos, super quibus respondere tenetur postea intra duos dies, vel aliud tēpus, & iudex illum interrogabit: si verò pars non communicasset parti articulos, seu interrogationes, & pars interroganda vellet habere modicum temporis ad deliberandum, iudex ei non deberet denegare, ne anceps periurium subire teneatur, & sic conciliantur iura, & Doct. opiniones.

Iudex ipse super interrogatoriis interrogat, & nō commissariis. Super his verò interrogatoriis debet iudex partem interrogare, l. vbi-
cunque. ibi, per iudicem. ff. de interrogat. actio. & cap. cum Ioannes. in fin. de fide instru. & non commissarij, vel notarij, quanuis commissarij testes audire debeant super attestationibus faciendis, non iudex, vt fuit in Senatu iudicatum inter iudices de Loches, & commissarium eiusdem oppidi, ann. 1518. in principio mensis Iunij.

Licet quidam dicant in summariis has interrogationes non esse faciendas: vt per Hippol. in l. de minore. §. j. ff. de q. tamen hodie in quibuscunque causis his vtimur interrogationibus in forensi iudicio.

Committi quando possint interrogatoria. Ad hæc istæ interrogationes fient per iudicem causæ. ibi, par le Iuge de la cause: si tamen valetudinarius esset reus, vel actor, seu absens, poterit iudex causæ committere illi iudici, in cuius iurisdictione degit actor, vel reus interrogandus, sicut in testibus audiendis, l. iudices. cum authen. ibi posita. C. de fide instru. ita loquitur hic arti. ibi, par le Iuge de la cause, ou autre plus prochain des demourances des parties, qui à ce sera commis.

Interrogatoria etiam contra stylū sunt reiicienda. Insuper debent interrogatoria esse pertinentia: nam captiosa sunt reiicienda, & ad rem non facientia. glo. in c. j. de confes. in vj.

Et tenentur partes respondere his interrogatoriis, etiam si stylus Curia habeat, quod interrogatoria locum non habeant: vt in supplicatio-

num camera Parisi. hoc censuit Senatus anno 1532. die 10. Martij contra *Arcstum.*
hæredes Do. de Brienne, & pro vidua prædicti quondam illius domini, vt
sequitur articul. sequen.

FRANÇOYS Article XXXVIII. des publiées 1539.

*Et seront tenues les parties affermer par serment les faicts contenus en
leurs escritures & additions, & par icelles, ensemble par les responces aus-
dits interrogatoires, cōfesser ceux, qui seront de leur science & cognoissance,
sans les pouuoir denier, ou passer par non sçauance.*

Articu
1° quar
tus.

G L O S S A V N A.

1 **S**ICUT dictum fuit arti. j. supra eod. pars vtraque tenetur af-
firmare per sacramentum facta posita in articulis, & additioni-
bus vera esse, & postea iurabunt partes super illis articulis, &
interrogatoriis. *Iuramentū
super arti-
culis præstā-
dum.*

2 Item pars quando respondet de veritate dicenda super quolibet arti-
culo, debet respondere quod scit, non autem per credo, vel non credo, si-
cut olim: nec potest negare factum, vel dicere nescio, sed quia tacuit apud
prætozem, in ea causa est, vt in solidum conueniatur, quasi negauerit se
hæredem esse. † nam qui omninò non respondit, contumax est: contuma-
cia autem pœnam hanc ferre debet, vt in solidum conueniatur, quemad-
modum si negasset: quia prætozem contemnere videtur, l. de ætate. §. qui
tacuit. ff. de interroga. actionib, & probat iste articu. ibi, *qui seront de leur
science & cognoissance.* *Interroga-
tus quomo-
do debeat
respondere
cuiuslibet ar-
ticulo.*

3 hæredem esse. † nam qui omninò non respondit, contumax est: contuma-
cia autem pœnam hanc ferre debet, vt in solidum conueniatur, quemad-
modum si negasset: quia prætozem contemnere videtur, l. de ætate. §. qui
tacuit. ff. de interroga. actionib, & probat iste articu. ibi, *qui seront de leur
science & cognoissance.* *Contumax
est, qui non
respondit.*

4 Item vtraque pars interrogari debet, adeò quod vxor etiam partis po-
test interrogari in bonis communibus, quia pars censetur, quamuis non
prosequatur processum, sed illius maritus. l. maritus. C. de procur. & ita iu-
dicauit Senatus die vij. Ianuarij, anno 1550. quia poterit citius veritatem
dicere, quàm eius maritus, qui fortè est procurator, vel aduocatus anti-
quus, qui non solent laqueis capi, sicut nec annosa vulpes. *Uxor in
causa mari-
ti interro-
gatur.
Arcstum.*

5 Adde quòd hæc interrogatio expens. fiet eius partis, qui illam profe-
quitur interrogationem fieri, salua repetitione, si obtinuerit: vt conclusit
Senatus inter Nicolaum de Pars actorem, & Ioannem le Vergeur, & in
mente Curia retentum, † licet de iure hoc fieri deberet communibus ex-
pensis, vt tradit text. & ibi Doct. in l. penult. §. his de præsentibus. C. de
reb. credit. c. statutum. §. insuper. de rescrip. in vj. & Aufre. decis. cclxxij.
tenendum est tamen quod expensis requirentis, vt dixi in trac. de citatio.
superiùs. *Expensis cu-
ius fiat in-
terrogatio.
Arcstum. inquit Grego.
in l. 22. lt. s. p. 3. v. 881
fuere, p. 3. No. 37.*

6 mente Curia retentum, † licet de iure hoc fieri deberet communibus ex-
pensis, vt tradit text. & ibi Doct. in l. penult. §. his de præsentibus. C. de
reb. credit. c. statutum. §. insuper. de rescrip. in vj. & Aufre. decis. cclxxij.
tenendum est tamen quod expensis requirentis, vt dixi in trac. de citatio.
superiùs.

7 Postremò iste textus statuit, quod pars non debet denegare articulum,
quem scit, & dicere se nescire: vt probatur in cap. cum contingat. de rescri.
sed potest dicere non esse verum, quod ponitur, vel id, super quo interro-
gatur. nam vera confiteri debet vera esse, non vera dicet non esse: & ita
puto intelligendum istum text. † & si non esset memor, poterit se referre
ij. To. Com. Dom. Rebuff. *Categorici
debet respo-
dere inter-
rogatus.*

8 puto intelligendum istum text. † & si non esset memor, poterit se referre
ij. To. Com. Dom. Rebuff. H ij

ferre ad instrumentum, verum est, prout in tali instrumento habetur authentic. si quis in aliquo. C. de edendo. & tunc deferendum esset eidem instrumentum, & ipse denuò esset interrogandus, si sua esset necessaria interrogatio, vt Doctores concludunt in dicta authentic. si quis in aliquo.

Iudex non potest parie cogere, vt in sua domo remaneat, pro interrogazione. Arrestum.

Non poterit tamen iudex statuere. quòd pars remanebit in sua domo, donec fuerit audita, quia hoc esset species incarcerationis, seu relegationis: vt probat l. j. §. hi quibus. ff. de legat. ij. & ita iudicauit Senatus anno 1535. die 10. Maij postulante do. Brulat, tunc aduocato, nunc autem procuratore Regio egregio.

IDEM Article XXXIX. Ibidem.

Articu
1° quin
tus.

ET ce sur peine de dix liures Parisis d'amende pour chascun faict denie calumnieusement en nos Cours souueraines, & cent sols Parisis es iurisdictiones inferieures, esquelles amendes seront lesdittes parties condannées enuers nous, & en la moytié moins enuers les parties, pour leurs interests.

GLOSSA VNA.

*Pœna calu-
niosè dene-
gantis.*

IC pœna statuitur aduersus partem, quæ denegauit factum calumniosè. nam si pars fuit interrogata, an habeat tale instrumentum, & responderit se non habere, punietur ad decem libras Paris. in Curiis supremis, in inferioribus autem ad quinque pro quolibet facto.

Hæc emenda fisco adiudicatur, sed condemnatur adhuc pars ad dimidiam emendam suprâ expressam, quæ applicatur parti pro suo interesse: vt docet iste textus. vide suprâ in titulo, de recusatio. articul. vij. vbi pleniùs scripsi. quare maiorem multam habeat fiscus, quàm pars.

Confessus an releuatur.

Quæro an possit confessus per literas Regias releuari à confessione? Respon. si iusto errore deceptus fuerit, poterit, vel culpa, non tamen dolo proxima. textus in l. de ætate. §. qui iusto. ff. de interrog. actio. si tamen sine dolo malo responderit, alioqui non. vnde Celsus scribit, licitum esse respõsi poenitere, dum nulla captio ex eius poenitentia si actoris. Quod verissimum mihi videtur, maximè si quis postea pleniùs instructus quid faciat, instrumentis vel epistolis amicorum iuris sui edoctus. §. fi. l. de ætate. ibidè. vide Capolam in cautel. l. xix. confessio.

*Nò compa-
rens pro cõ-
fisso habi-
tus.*

Arrestum.

Item anno 1519. die 20. Decembris cùm quidam fuisset citatus ad respondendum articulis, qui non comparuit, pro confassis habiti sunt, per capitulo ij. de confassis in sexto. is tamen postea ostendit se pro negotiis Regiis impeditum, ideò literis releuatus est, & permissum respondere. & inquisitiones facere, dummodò pars altera suis impensis faciat, & respondeat.

Et de

5 Et de hoc errore multa tractat Vital. Gamba. in tractatu clausul. in clausul. non errore ductus. vbi videbis quando error committitur in contractibus, vel in iudiciis, arbitriis, matrimoniis, à procuratore, aduocato, vel à parte, seu à iudice, quomodò succurratur, & in vltimis voluntatibus.

De errore facti.

IDEM Article XI. ibidem.

ET semblable peine voulons encourir ceux, qui auront posé, & articulé calumnieusement aucuns faux faits soit en plaidant, ou par leur escriture, ou autres pieces de procès.

Articulus sextus.

GLOSSA VNA.

1 **A**DEM pœna puniri debet pars quæ factum calumniosè falsum scripserit. quod putarem verum, si super eodem articulo partem aduersam cogeret ad respondendum:

Calumniosè factum scribens puniatur.

2 †secus si simpliciter conscripserit: quia verba debent intelligi cum effectu. l. j. ff. quod quisque iuris. habere enim cum effectu, sicut peruenire accipiendum est, l. nomen filiarum. in fi. ff. de verb. significa. vbi. scripsi.

3 Notandum est tamen, quòd in quibus casibus quis de iure non tenetur respondere positionibus, in illis casibus nec tenebitur respondere hodie his interrogatoriis.

Casus in quibus nō tenetur pars interrogatoriis respondere.

4 Ideò interrogationi continenti turpitudinem respondere quis non tenetur, l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iureiuran. Bart. in l. Marcellus. §. primo. ff. rerum amotar. Aufre. decisi. Tholos. de quæst. ccclxxj.

5 Vnde falsæ confessions naturalibus conuenire debent, alioqui non obligant, l. confessionibus. ff. de interrog. actio. & vt breui perstringam, in totum confessions ita ratæ sunt, si id quod in confessionem veniet, ius & natura recipere potest, l. si is cuius. in fi. ff. eodem. facit l. si filius. ibidem.

6 Item responsiones istæ factæ in causa inter Titium & Caium non proderunt quoad alium, cuius factò non fuit interrogatus, l. final. ff. de interroga. actionib.

Responsiones vnus a liis non præiudicant.

7 Vtilitas ex his interrogationibus prouenit magna: prima, quia releuat ab onere probandi: vt superiùs dictum fuit.

Vtilitates interrogationum.

8 Item à laboribus & expensis, quæ fierent in testibus audiendis: vt dicitur inferiùs in tracta. de inquisito. tit. seq.

9 Et quia fides habetur ei, qui contra se dicit, l. de ætate. §. primo. ff. eod. nullæ enim sunt partes iudicis in confitentes, l. proinde. ij. in fin. ff. ad leg. Aquiliam. ac fortior est hæc probatio per confessionem: vt docet Lanfrac. in verb. confessiones. c. quoniam. de proba.

10 Processus breuior redditur, & finis citiùs litibus imponitur, quod maxime interest. l. properandum. C. de iudic. cap. finem. de dolo.

Abbreuiatur processus per interrogatoria.

11 Confessio tamè vnus non liberat aliù, nec nocet alteri. l. si seruus. ij. ff. de interrog. actio. imò si sententia fuerit lata contra vnum, qui dicit se hæ-

ijj. Tom. Com. Do. Rebuff.

H ij

redem, vel debere centum, si soluendo non sit, rescisso superiore iudicio in eum, qui re vera hæres est, actio dari debet. l. qui ex parte. ff. eo. † Et sic 12 is qui respondit se hæredem esse, non liberat verum hæredem, nec is qui confessus sit se Titium occidisse, quem alius occidit, l. qui seruum. ff. de interrogatoriis actionibus.

Interrogatoria sup- ples vicem probationū.

Etiam vtile est sic partem interrogari, quia deficientibus probationi- 13 bus, si pars interrogata confiteatur, vincet altera pars, & obtinebit quod potebat, l. j. & per totum. ff. de confessis. vbi alia huic materiae confinia videri possunt. De

his gratias Deo optimo Maximo a- gens immensas, finem fa- ciam. Amen.

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to its orientation and fading.]

TRACTATUS DE
INQUISITORIBVS SEV COMMIS-
SARIIS AD FACIENDVM
testificationes
datis.

Des Commissaires à faire enquestes.

CHARLES VII. Article XX.
touchant le style.

ITEM, à fin que les commissions d'enquestes de nostredite Cour, soyent distribuées entre les Presidens & Conseillers d'icelle eu regard à la grandeur, & qualité des causes, & aux merites desdits Conseillers: ordonnons que doresnauant les Presidens, tant de la grand Chambre que des Enquestes, appelez avec eux deux Conseillers, l'un clerc, & l'autre lay, des plus anciens de chascun desdites chambres, distribueront lesdites commissions d'icelles nostre Cour, en la fin de chascun Bailliage, Preuosté & Seneschausée, ausdits Presidens & Conseillers, en accouplant & accompagnant un des ieunes, avec un des anciens, en gardant equalité le plus que faire se pourra: & promettront lesdits distribuans, faire icelles distributions, le plus loyaument & iustement qu'ils pourront en leur conscience. Et s'aucun desdits Presidens ou Conseillers, ne vouloit, ou pouuoit bonnement, pour aucune cause raisonnable, aller en la commission, qui luy seroit ainsi distribuée, il pourra subroguer en lieu de luy, lequel des Presidens ou Conseillers de nostredite Cour, que bon luy semblera, pourueu qu'il iure en presence desdits Presidens, qu'entre luy & celuy qu'il voudra subroguer en ladite commission, n'a marché fait, ou conuention aucune de pris, ne de somme appreciée, à cause de ladite subrogation: & ordonnons que doresnauant aucunes commissions de faire enquestes, ne seront baillées, ne distribuées à aucuns des greffiers, notaires ou huisiers de nostredite Cour.

Articu-
lus pri-
mus.

Commissio est
strictè inter
pretanda.

SUPERIVS in tractat. de sequest. in princ. dixi mul-
tiplices esse sequestros, seu curatores, & (vt vulgò dicam)
commissarios. Hic tantum tractabimus de inquisitore da-
to, seu commissario ad audiendum testes.

Notandum est, quòd mandatum seu commissio est
strictè interpretanda : vnde si committatur alicui, vt pos-
sit testes recipere, non poterit recipere instrumenta, aut confesiones,
cap. prudentiam. de officio dele. Barb. consilio septimo visis dubiis. in v.
dubio. iij. volu.

Examina-
re vales nò
potest demo-
strationem
facere.

Arestum.

Animaduertat ergo commissarius, vt suum sequatur mandatum, & ver-
ba mandati, nec ab eis deflectat : quia fines mandati diligenter sunt obser-
uandi, & qui excessit, aliud videtur facere, l. diligenter. ff. mandati. Et qui
qui potest examinare testes non potest demonstrationem, quam veritam
dicimus, facere: vt censuit Senatus anno 1527. die viij. Iulij, postulantibus
do. Poyeto & Charmolue aduocatis.

in A
-iqz sul
-um

Item si committatur alicui, vt testes possit recipere, eos examinare nò po-
terit, quia ista sunt diuersa. cap. ij. §. si verò. de testib. in vj. Aret. & Dec. in c.
licet. per illum text. in vij. notab. de probat. sed si sit data potestas alicui exa-
minandi testes, recipere eos poterit, quia est necessarium antecedens, nec
eos posset examinare, nisi antè eos reciperet. cap. praterea. de officio deleg.
l. ad legatum. & l. ad rem mobilem. ff. de procuratoribus. Receptio ad iu-
rumentum refertur, dum testis iurat veritatem dicere in iudicio, examina-
tio extra iudicium, vt docet Peru. in c. presentium.

Distribu-
tio commissio-
num.

Subdelega-
tum man-
datum.

Iste articulus tria statuit, Primò, vt iusta & æqua fiat mandatorum &
commissionum per Præsides distributio.

Secundò, quòd is cui datum est mandatum audiendi testes, si hoc ex-
plere non possit, alteri demãdare eius curam poterit, & subrogare alterum
subdisceptatorem, dummodò iuret coram Præsilibus, quòd nullum rece-
pit ex eo pretium, & nihil super hoc recipiet, nec aliqua conuentio inter
eos est de pretio recipiendo habita : vide inferiùs articul. xj. qui per istum
erit expeditus,

Scriba ne
committatur
ad testes au-
diendos.

Tertiò, quòd mandata & commissiones non debent concedi graphe-
rio seu scribæ, notario, seu apparitori curiæ Parlamenti : quia industria ma-
gna requiritur in audiendo testes, & peritia, quam hoc genus hominum
non habet regulariter.

Equali-
tas Lycu-
gi.

Imprimis igitur vult text. æqualitatem in distribuendis processibus ser-
uari, quæ maximè in iudiciis est habenda, cap. nouit. de iudi. vnde optimus
legumlator Lycurgus ab æquitate æqualitatem omniũ ciuiũ introduxit, vt
nullus ciuis nec suppellectili, nec fundo, altero ditior foret. diuisit enim so-
lum æqua portione, & forte. Et cum semel per agrum æstate post messes
transiens positos acervos similes & æquales vidisset, magna lætitia fertur
dixisse: Ecce omnis terra Laconica videtur multorum fratrum esse. Cicero.

Item

- 9 Item æqualitas inter virum & vxorem seruari debet quo ad dotem, & propter nuptias donationem, authen. æqualitas. C. de pactis conuen. & in authen. de æqua. dot. colla. vij. *Æqualitas inter virum & vxorem.*
- 10 Æqualitas etiam in vltimis voluntatibus spectatur, l. iam hoc iure. ff. de vulga. & pupilla. substit. l. in testamento. C. de militari testamento. unde de si probatum fuerit duos fuisse institutos, sed non in quibus portionibus, tunc iudicandum est eos esse ex æquo hæredes. per tex. in l. si quis ita. ij. ff. de hæredib. insti. vbi Bald. & Imol. & sequitur Iaf. in l. admonendi. col. vij. num. 41. in lectur. ff. de iureiuran. & in l. fructus. num. 7. solu. matri. æqualitas itaque in hæredibus seruari debet, l. cum pater. §. pater pluribus. ff. de legat. secundo. *Æqualitas in testamento.*
- 11 In collationibus etiam seruatur æqualitas, l. si emancipati. l. vt liberis. & l. illud. C. de colla. vnde filius in potestate tenetur conferre emancipato, & emancipatus filio in potestate, tam ex testamento, quàm ab intestato, authen. ex testamento. C. de colla. Socy. confi. iij. visis actis. in primo volumi. Docto. in d. l. si emancipati. C. de collationib. *Conferendi æqualitas.*
- 12 In contractibus seruatur, quia vltro citroque oritur obligatio, l. Labeo. ij. §. contractum. ff. de verb. signi. & actio directa & contraria oritur in multis contractibus: vt commodati vel contrà, depositi vel contrà, mandati vel contrà.
- 13 In quasi contractu etiam æqualitas seruatur, quod probatur in actione negotiorum gestorum. in §. j. de obligat. quæ ex quasi contract. in Institu.
- 14 Æqualitas etiam in tributorum solutione, & in muneribus subeundis seruanda est, l. in fraudem. C. de anno. & tribu. lib. x. *Munerum subeundorum æqualitas.*
- 15 Idem ergo dicemus in mandatis & commissionibus, vt æqua fieri distributio debeat inter Consiliarios, vt hic facit, l. in sacris. iij. vbi Lucas de Penna. in fin. C. de proxim. sacror. scrinior. lib. xij. *Distributio inter Consiliarios æqualitas.*
- 16 Præterea commissarius datus ad testes examinandos, non poterit testes super reprobationibus examinare, nisi expressè hoc dictum fuerit in commissione. cap. præsentium. §. testes. de testi. in vj. Iaf. & Purpurat. in l. ij. col. vij. ff. de iuridi. omn. iud. *Commissio examinatio nis an porrigatur ad reprobationes.*
- 17 Ad hæc commissarius datus ad examinandos testes, non tenetur recipere grapherium seu scribam loci, sed potest eligere vnum scribam quem velit, dummodò partibus non suspectum, per c. quoniam contra. de proba. Bal. in l. repetit. C. de episc. & cleri. Fran. Marc. in deci. cxxxvj. in decisi. Delphin. in prima parte. *Commissarius quem scribã habere debeat.*
- 18 Insuper debent Præsides maximè in his distributionibus considerare qualitatem causæ, si causa est ardua, difficilis, & dubia, tunc doctissimo eam committere debent. argument. l. ij. ibi, pro causa qualitate. ff. de re iudicat. etiam vult vt personarum conditio inspici debeat, ibi, *aux merites desdits Conseillers.* subtilibus enim & doctis subtiles causæ, sunt committendæ. Doctores per illum textum, in capitulo, statutum. in princi. de rescr. in sexto. & fortè abundantius dicetur in tit. de la Cour de Parlement: alia poteris supplere ex titu. de la distribution des procès, infra, qui per ista erit elucidatus. *Qualitas causa in distributionibus consideranda.*

LOYS XII. Article XXIIII. des premieres.

Articu
lus se-
cūdu.

ITEM, & à la fin du Parlement les distributions des commissions se feront en la maniere qui s'ensuyt, C'est asçavoir les enquestes & examen en la maniere accoustumée. Et au regard des executions d'arrests, chascun des rapporteurs pourra choisir vne commission de son rapport, telle que bon luy semblera, & la reste des commissions d'execution d'arrest, qui chet en commission, se distribuera selon l'ordre & antiquité & es chambres ou ils auront esté rapportez, par les Presidens ou autrement, ainsi que lesdits Presidens verront estre à faire pour le mieux.

G L O S S A V N A.

Distribu
tio quoad
executionē
arresti.

N proximo §.dictum fuit de inquisitoribus, seu commissariis ad testimonia conficienda, seu inquisita: nunc dicit de disceptatoribus, seu commissariis ad executionem arresti: & statuit quemlibet Consiliarium eligere vnam posse commissionem ex processibus per eum relatis, & per suam relationem iudicatis.

Alia verò mandata, & commissiones distribui debent pro antiquitate Consiliariorum, & per ordinem, vt illa classis & camera prius inspiciatur, in qua processus fuit iudicatus, & illi Consiliarij alijs præferantur, tum quia laborarunt in iudicando illum processum, tunc etiam quia facilius poterunt exequi, cum sint instructi, & alij non, vt in simili dicitur in l. nulli. C. de iudic. & in cap. j. de causa possession.

Mādatum
quomodo su
bscriptū esse
debet.

Item commissarius non debet audire testes, vel aliud agere spectans ad suam commissionem, nisi habeat mandatum subscriptum, & signatum, vt docet Masue. in tit. de prob. vers. item commissarij referendarij. † quod non procedit, si ipsemet iudex audiret testes, tunc ipse poterit exigere mandatum quando voluerit, vel nisi res sit vilis, vel alias de consensu partium fieret, vt docet ibidem Masuerius.

Commissions
verbales an
nullate.

Arrestum.

Scriptura
non clau-
sa ad infor-
mandū reij-
ciuntur.

Arrestum.

Imò commissiones verbales, & sine scriptis improbavit Senatus anno 1533. die 24. Martij, & arrestum factum per apparitorem habentem mandatum verbo iudicis, fuit dictum perperam factum.

Et scripturas non clausas ad informandum reiicit Senatus, & informationes factas ex illis scriptis annullauit anno 1538. die 16. Decembris postulantis aduocatis Alber. & Danechi.

CHARLES VII. Article XCV.

Articu
lus ter-
tius.

ITEM, & pource que les commissaires estans enuoyez de nostre Cour de Parlement pour faire les enquestes sur les procez des parties, ou elles ont esté appointées contraires, les parties ont esté, & sont souuentefois greuées des grandes mises, & despences

despences: Voulans obuier à icelles, auons ordonné, & ordonnons, que doresnauant es causes traictées en nostredite Cour moindres que de Baronnie, Chastellenies, ou autres plus grandes causes que la Cour verra estre de grand poids, Les enquestes soyent commises à bonnes personnes, saiges & loyaux, des pays dont les parties seront, lesquels par commission de nostre Cour, pourront proceder à faire les enquestes des parties, seant ou non seant le Parlement: mais si les parties requeroient auoir commissaires de la Cour, ils les auront. Et au cas que l'une des parties voudroit commissaires du pays, & l'autre du Parlement, nous voulons & ordonnons qu'ès dessusdites moindres que de Baronnie, Chastellenies, ou autres plus grandes causes, la commission s'adresse à un des Conseillers de nostredite Cour, tel que la Cour ordonnera, adioinct avec luy un preud'homme au pays. Et si toutes les parties vouloyent auoir commissaires de nostredite Cour, ils les auront. Et en outre ordonnons que les Presidens & Conseillers de nostredite Cour, qui deurent aller en commission, puissent commencer à faire les enquestes des parties à eux commises, des la feste de la my Aoust, & continuer durant la vacation de Parlement iusques à la saint Martin d'hyuer, pourueu qu'ils soyent retournez pour estre au commencement de nostre Parlement ensuyuant, & y faire residence, sinon qu'ils eussent congé de nostredite Cour de vaquer à faire & parfaire lesdites enquestes, outre le temps dessusdict.

GLOSSA VNA.

IN HOC text. statuuntur sequentia. Primò ad vitandum expensas, vt ad audiendum testes negotium committatur aliqui existenti in loco, vbi testes audiri debent, & hoc probatur in l. iudices. cum authent. apud. C. de fide instrument. & inferiùs articul. xx.

2 Siue agatur de magna causa, siue de parua, nisi de Baroniis vel Castellaniis ageretur, aut de alia maxima causa arbitrio Curie, & quòd etiam in magna causa sit cõmittendum in partibus, petentibus litigantibus censuit Curia ann. 1535. die iij. Aug. in magna Camera me audiente, nisi quando agitur de Baroniis & aliis maioribus causis: vt in isto text. expressum est.

3 Limitatur quando partes vellent disceptatorem, seu Curie commissarium habere, illis enim liceret: quia cum hic de commodo illarum agatur, illi renuntiare poterunt. l. pe. C. de pact. c. si diligenti. de foro compet.

4 Si verò alter litigantium velit Curie Consiliarium habere, alter non petenti de stylo dabitur Consiliarius Curie in cõmissarium, & adiunctus

Commissarij in proprio rei loco dandi.

Arctum. Consensu partiu datus commissarius nõ inspicitur qualis sit.

Adiunctus quãdo in loco rei accipi sume pi debeat.

sumetur in loco, in quo audiuntur testes, & sic vtrique parti consulitur.

*Culpa par-
us nō curā-
vis testra-
fentes exa-
minari.* Secundo limitatur non procedere, quando ille qui petit testes examina- 5
ri extra locum iudicij, potuisset eos facere examinare, dum erant præsentes
in iudicio: tunc non debent extrā examinari, sed imputet sibi is, qui hoc
non petiit. ita not. Angel. & Iaco. per illum text. in l. de die. in fi. ff. qui satisd.
cogan. Deci. Neapolit. cxxxvij. dicitur. sed ex bono & æquo adhuc commis-
sio daretur, nisi constaret de partis malitia euidenti.

*Iudex quā-
do per seip-
sum exami-
net testes.* Tertio, non procedit, quando iudex haberet illos testes valde suspectos, 6
præsertim quando causa est ardua: potest enim eo casu iudex facere, vt te-
stes ad se ducantur, vt eos per seipsum examinet, vel ipse ad locum acce-
dat: per ea quæ not. idem Iaco. in d. l. de die. referens Azo. idem tenere in
summa de testib. vers. producendi. & Imol. in l. cum initio. ff. quemadmo-
dum testa. aperian. Pan. in c. cum causam. circa fin. de testi. & Iacob. in l. iij. §.
vlt. in fi. ff. eo. † vbi plus dicit iudicem non debere esse facilem ad commit- 7
tendum examinationem testium, quia tota vis causæ in probationibus con-
sistit, & quando committit, videat cui committat. iudices enim quandoque
ista suis committunt consanguineis, quibus non committerent negotia sua
etiam vilia & minima.

*Criminaliū
ne fiat com-
missio.* Quarto, in criminalibus non habet locum hæc commissio, sed tantum 8
in ciuilibus, authen. apud. C. de fide instru. gloss. in c. testes. in verb. præsen-
tes. iij. q. ix. & in c. constitutus. de fideiuss.

*Instrumentū
originale an
transcribendū
committatur.* Quinto, si per instrumenta debeat fieri probatio, iudex coget illa instru- 9
menta ad se referri, nec committet ea transcribenda, nisi quando facile non
possent deferri: vt notatur in c. cupientes. de electio. in vj. & in c. j. de appel-
lationib. ibidem. c. contingit. vbi Doct. de fide instrumento. Decius in c. j. in
fin. de appellat.

*Commissarij
Castelleti
quādo atte-
stationes cō-
ficiant.* Item commissarij Castelleti attestaciones conficiunt intra ciuitatem Pa- 10
ris. nec non etiam extra vsque ad viginti leucas, si agatur de quadraginta li-
bris in redditibus constitutis, vel de decem libris in aliis redditibus fun-
diariis, & si pars non sit pauper: alioqui committitur in partibus: vt iudica-
uit Senatus anno 1519. die xxvj. Ianua. & iterum die vj. vel vij. Februarij,
anno 1524. pro quodam scholastico habente beneficium Lugduni.

Arestum. Ex hoc textu colligitur, quibus committi possit audire testes? Respon. 11
*Bonis necrō
sapiētibus cō-
mittendū ne-
gotium.* hic textus, à *bonnes personnes* Dauid prætulit bonitatem scientiæ, dum dixit,
Bonitatem disciplinam, & scientiam doce me domine. sic & hic, & idem
scribitur inferiùs art. xx. neque enim facultates, neque dignitas est ita suffi-
ciens ad fidem, vt bona electio, & benigni mores. l. scire oportet. §. eos. ff. de
tutoribus & curatoribus datis ab his.

Debet etiam hic inquisitor esse sapiens. ibi, *sages*. Sapiens enim non est 12
is, qui nocet. c. sapiens. vj. q. j. nec fallere vult, nec falli potest. l. fin. C. de pon-
dera. & auri illa. lib. x. & quia debet attendere circa testes, ideò sapiens esse
debet, qui ex multis rerum argumentis fit, & cognoscitur. §. quorum. in
proce. Institut.

*Fidelis & suf-
ficiens debet
esse commissa-
rius.* Etiam fidei committi debet. ibi, *loyaux*. hæc fidelitas in eo consistit, 13
quod ea quæ deponunt testes, commissarius verè conscribat, seu con-
scribere

scribere faciat, & quòd nihil ultra addat, quod parti nocere possit, & breui ut omnia ex fide agat: quoniam omne quod non est ex fide, peccatum est, ut ait diuus Paul. & est tex. in c. fi. de præscript.

- 14 Item sufficiens esse debet. artic. xx. infra. ibi, *par bons commissaires & suffisans*. Sufficiens dicitur, quando ea explere potest, quæ officio commissio incumbunt. Pan. & Deci. in c. cum in cunctis. de elect. scripsi quæ sit scientia excellens, siue eminentis, mediocris, & sufficiens. in §. j. in gloss. eminentis. de nomina. reg. in Concord.
- 15 Item ex illis locis eligendi sunt commissarij, in quibus partes habitant. *Pro loci* ibi, *des pays dont les parties seront*. Intellige quòd commissarij sunt eligendi *proximitate* ex illo loco, quem partes incolunt, & in quo degunt, ut natiuitatis locus non *sunt eligendi* spectetur. Nam quamuis partes sint Aureliæ natae, & agatur de domo sita *commissarij*. Tholosæ, ratione illius domus partes censentur Tholosanæ, ideò commissarius Tholosæ eligi debet. l. iudices. C. de fid. instru. & c. licet de probat.
- 16 Præterea iudices, quibus examinationes committuntur, tenentur iuris authoritate testes audire, ne illusoria sit commissio. argum. l. si prætor. ff. de iudic. ita docet Albert. in authen. apud. C. de fide instrumen. sequitur. Iaco. in l. iij. in fi. ff. eod. multa. super hoc scripsi in tract. de literis requisito. in ij. Tomo. constitu. Regiar.
- 17 Requiritur etiam quòd is cui committitur, sit magistratus, inquisitor, aut iudex etiam Regius: quippe aduocato, vel alteri priuato, etiam in dignitate constituto, non solet committi de consuetudine & stylo curiarum Franciæ, & hoc quando inquisitores, vel iudices Regij ad sunt: alioqui aliis magistratibus committi poterit, ut in l. iudices. C. de fide instrum. Imber. in
- 18 Insti. Foren. libr. j. §. & quoniam. † vbi dicit iuramenti receptionem priuato committi non posse, examinationem verò posse. per gloss. in l. hac consultissima. in verb. depositiones. C. de testa. Lanfranc. in ca. quoniam. in verb. testium. colum. ij. de proba. Iaco. in l. ij. de testib. c. ij. de iudi. lib. vj. vbi Doct.
- 19 Item debet iste commissarius diligenter examinare testes, cap. cum causam. de testibus. & de causa interrogare. Bal. ibi. num. 25. ut inferius dicitur. *Diligens & sufficiens commissarius esse debet.*
- 20 Item non valent literæ Regiæ, quibus committitur auditus testium alise cui commissario minus sufficienti, ut est statutum inferius artic. xx.
- 21 Item clarè debent testes deponere & concludere, c. licet. de probat. vbi etiam Bal. no. ca. cum clamor. de testib. *Clarè deponant testes.*
- 22 Qua lingua debeant deponere? Respon. lingua materna vulgari, ut dicit Ioannes de Crafsis in tractat. de substantia procur. in verbo, commissarios. *Testes deponant lingua materna.* scripsi in tracta. ut contractus & alij omnes actus gallicis concipiantur verbis, vbi hodie est Ordin. Regia. & quando dubitatur debet sermo Latinus in vulgarem, & econtrario transfundi, vtor verbis Bal. in l. de quibus. nu. 36. ff. de legibus. Bar. in l. si quis filiabus. ff. de testamen. tute.
- 23 Debet tamen commissarius in his testibus examinandis respicere fidem, dignitatem, mores, & grauitatem testium, l. ob. carmen. in fi. vbi Iacob. ff. de testi. capitul. cum causam. ibi, ac eos diligenter examinare procures, de singulis circumstantiis prudenter inquirens, de causis videlicet, personis, loco, *Circumstantia obseruanda in examinando testes.*

tempore, visu, auditu, scientia, credulitate, fama, & certitudine cuncta plenè conscribas. illo tit.

Interrogandi sunt testes seu per interrogatoriis, & non ultra.

Et super interrogatoriis partis aduersæ interrogare, ca. præsentium. de 24 testi. in vj. quid si non interrogauerit. vide Alexan. conf. clxxij. visis. colum. vlt. in ij. volum. dicentem quod testimonium non erit nullum, sed poterit pars etiam post publicatas attestaciones petere, vt repetantur, seu recolentur, vt docet Ioan. And. in d. ca. præsentium post Spec. in tit. de teste. §. iam de interrogatoriis. versic. item cautè. vbi abundè videre poteris de interrogatoriis ne plura.

Arrestum.

Non debent tamen commissarij interrogare testes ultra articulos, & 25 scripturas conuentas inter partes, etiam si altera pars diceret periculo suo hoc esse faciendum, vt docuit Senatus & pronuntiauit anno 1520. in mense Maio. inter Admiralium Franciæ & vice dominum Ambianen.

CHARLES VII. Article XXI. touchant le style.

Articu.
quartus
& quin-
tus.

ITEM ordonnons, que les Presidens & Conseillers de nostredite Cour, qui deuront aller en commission, puissent commencer à faire les enquestes à eux commises des la my-Aoust, & continuer selon l'exigence d'icelle, pourueu qu'ils soyent retournez, pour estre au commencement de nostre Parlement ensuyuant, & y faire residence: sinon qu'ils eussent congé & licence de nostredicte Cour de vacquer esdites enquestes outre ledict temps.

IDEM Article XXXIII. Ibidem.

ITEM ordonnons, que les Presidens & Conseiller de nostredite Cour, qui deuront aller en commission, pourront commencer à faire les enquestes de leurs parties des la feste de la my-Aoust, & depuis ledict temps, pourront en icelles vacquer & besongner iusques à la saint Martin d'hiuer ensuyuant, à fin que deslors ils soyent audit Parlement, pour y faire residence: sinon qu'ils eussent congé ou licence de nostredite Cour, de vacquer en leurs enquestes, outre ledict temps,

GLOSSA VNA.

Cōsiliarij nō nisi tempore vacationū suar exequerentur commissiōnes.

X HIS duobus articulis, & in fin. præcedentis statuitur quando commissiōnes fieri debeant à Consiliariis Curia, & dicit quòd tempore vacationum, quæ sunt à dimidio Augusti, vsque ad sanctum Martinum hiemalem, quia aliud est festum sancti Martini in æstate, ob id expressit d'hiuer, hiemis.

Item

- 2 Item quia parlamentum in crastinum huius festi sancti Martini in mense Nouembri inchoatur, ideo omnes Consiliarij Curia debent adesse in hac solemnitate inchoatione, & residere, ac iustitiam partibus ministrare vsque ad vacationes.
- 3 Limitatur si facultatem habeant à Curia, vt dicit iste textus, & inferius articul. nonus: vbi prohibetur, ne absint tempore Parlamenti, nisi ex causa, & tunc vnus tantum abesse poterit, & in commissione solet apponi, non obstante quòd Parlamentum sedeat, &c. Masuer. in ti. de proba. versic. item commissarij supradicti.
- 4 Hodie tamen abesse non possunt durante Parlamento sine regis permissione, vt est statutum in tracta. *des residences*. artic. vij. quod probatur in l. si quis decurio. C. de decurio. libr. x. nam qui prouinciam regit, fines eius non excedat, nisi voti soluendi causa, dum tamen abnoctare ei non liceat, l. illud. ff. de offici. Præsid. ne auxiliij latio cum opus fuerit, ciuibus desit, vt scripsi in gloss. residentia. §. j. de collat. in concord.
- 5 Vnde si Consiliarius vel Doctor. discedat sine Curia, seu collegij facultate, & licentia, & stipendia, & lucrum id temporis acquisitum perdere debet, per textum in l. hac lege. versic. vt qui liberam. C. de proxi. sacr. scrinio. lib. xij. & dict. l. si quis decurio. facit l. reipublicæ. ibi, coacti. ff. ex quib. caus. maior. huius est sententiæ Ioan. Igne. in l. iij. §. vtrum. in fi. ff. de senatusconf. Silla. quod obseruatum fuit contra quendam Doctorem gloriosum, qui absque collegij permisso discesserat.

Consiliarij debent adesse, & conuenire ad festum d. ni Martini.

Abesse facultas consiliariis an & quomodo de iur.

Consiliarius aut Doctor absens sine licentia perdit salarium.

LOYS XII. Article XIX. des premieres,

ITEM auons ordonné, & ordonnons, que les Conseillers de nosdittes Cours de Parlemens, ne pourront aller en commission hors le Parlement, sinon qu'il soit question de Baronnie, Chastellenie ou autre matiere, qui fust de la valeur de deux cens liures de rente ou au dessus, ou d'Euesché, ou d'Abbaye, Prieuré conuentuel, dignité ou autre benefice de la valeur de quatre cens liures porté, & la partie le requiert, & qu'il fust en ce cas deliberé par la Cour, que la commission se deust adresser à nosdits Conseillers. Toutesfois n'entendons, qu'ès cas, ou ladite Cour en voyant le proces, verroit estre à pouruoir ex officio, ès grandes matieres criminelles, ou de limites, qui bonnement ne se pourroyent autrement aduerer, ou vider, elle ne luy puissent faire à sa discretion.

Articulus sextus.

GLOSSA VNA.

- I **E**TIAM hic prohibetur ne Consiliarij durante Parlamento possint ad commissiones accedere. idem articul. viij. inferius, vbi ex causa vnus tantum abesse potest ex singulis Parliamentis: alioqui non valebunt testimonia. in articulo decimo octauo infra, vbi idem scribitur: quod non procedit, quando ageretur de Baronia, Castellania, vel de alia re prophana ascendit, quando ageretur de Baronia, Castellania, vel de alia re prophana ascendit, quando ageretur de Baronia, Castellania, vel de alia re prophana ascendit.

Consiliarij non nisi certis ex causis abesse possunt durante Parlamento.

dente ad ducentas libras reddituum, vel vltra. vel quando ageretur de Episcopatu, Abbatia, Prioratu conuentuali, vel alio beneficio valoris quadringentarum librarum oneribus deductis.

Et hoc si pars requirat, & sic tria requiruntur. Primò, valor superius expressus. Secundò, partis requisitio. Tertiò, quòd ita fuerit per Curiam decretum, quòd per Consiliarium commissio fiat.

*Possessoria
pralatura-
rum agitan-
tur in Par-
lamento.* Tamen ex officio Curia potest prouidere, vt vni Consiliario committatur, vt pote si agatur de materia criminali, vel de limitibus, vel de aliis rebus ad Curia discretionem, ideò ista non seruantur hodie in Curiis, quia cum sit magnus Consiliariorum numerus in singulis Curiis, possunt multi abesse, & tamen classis seu camera illa non cessabit.

Item dicit text. quando agitur de Episcopatu, vel abbatia, seu Prioratu, quomodò de his potest coram Senatu agi? cum sint maiores causae quae sunt Papae reseruatae. cap. quod translationem. de offic. delegat. & in tit. de causis. in Concord. Respon. quoad dispositionem ista sunt Papae reseruata, sed non quoad cognitionem super possessorio: de quibus cognoscunt etiam iudices laici Regni. vt docet Guid. Papae decisio j.

LOYS XII. Article XX. des premieres,

Articu-
lus se-
ptimus
& octa-
uus.

ITEM, qu nosdits Presidens ne pourront executer les commissions, qui leur aduiennent en distribution, ou autrement, sinon qu'il fust question de Duchez, Contez, Baronnies, ou autre seigneurie de mil liures de rente & au dessus, ou d'Eueschez, Abbayez, ou autres benefices, valants deux mil liures tournoys portez & au dessus, & que la partie le requiere.

IDEM Article XXI. Ibidem.

ITEM auons defendu, & defendons à nosdits Presidens & Conseillers, qu'ils ne voient pour les parties en commission, le Parlement seant, soit par nostre conge, ou de nosdites Cours, sinon qu'il y eust cause urgente, & qu'il fust question desdittes matieres, de Duchez, Contez, Baronnie, Chastellenies & autres de la qualite dessusdite es precedens articles respectiue-
ment, auquel cas la matiere sera mise en deliberation en nosdittes Cours: & si la cause estoit trouuee par nosdits Cours, si tresurgente & necessaire, que President ou Conseillier y deust aller ledit Parlement seant, en ce cas nosdittes Cours respectiue-
ment pourront (si les parties le requierent) ordonner commissio estre deliuree à nosdits Presidens, ou Conseillers, pourueu toutes-
fois que de chascune chambre de nostreditte Cour de Parlement de Paris il n'en pourra audit cas aller qu'un à la fois, & pour le plus, durant ledit
Parlement

parlement. Et de nosdits parlemens de Tholouse & de Bordeaux, un seulement de chacune de nosdites cours, sur peine de priuation de leurs gaiges de trois mois, pour la premiere fois, & suspension de leurs offices d'un an, pour la seconde, & pour la tierce, de plus grand peine arbitraire.

GLOSSA VNA.

PROHIBET præsidibus curiæ supremæ commissiones exercere, nisi agatur de Ducatu, Comitatu, aut Baronia, aut de alia dignitate, cuius valor ad mille libras, vel ultra ascendat.

- 2 Item si de episcopatibus, abbatibus, vel aliis beneficiis agatur, cuius fructus ascendant ad summam duorum mille librarum, & ultra, quia in his eligitur peritia viri, & quia de graui præiudicio agitur, ideo graues personas mittere decet, l. licet. de testib. *Commissiones consulariorum qualis summa esse debeant.*
- 3 Notandum est, quòd si testimonia autoritate commissarij curiæ fuerint facta, tunc recipientur illa inquisita à commissario, vel ab illa camera à qua erat designatus commissarius. Secus si testificata fuerint facta autoritate curiæ, quia tunc in magna recipientur camera, vt sæpius videtur fieri. *Autoritate cuius camere inquisita recipientur.*
- 4 Item quando appellatur à commissario, appellatur ad committentem. cap. si is cui. & cap. si à subdelegato. de offi. deleg. vnde cum interdum fuisset in curia dubitatum, an si aliquis appellaret à commissario conseruatoris Regij, ad ipsum conseruatore, vel ad curiam supremam appellandum sit: & iudicatum fuit ad ipsum delegantem, id est ad ipsum conseruatore præpositum Paris. anno 1510. die iij. Junij, licet aliquibus videretur delegatus conseruator. *Appellatur à commissario ad delegantem.*
- 5 Adde etiam quòd commissarius alicuius curiæ debet sequi stylum illius curiæ, à qua delegatus est, & non illius loci, in quo audit testes, per tex. in l. iij. §. fin. ff. de testi. & per doct. in l. j. C. de sum. trini. & Cur. in tra. de consue. in xij. q. ac in stylo parlamenti. rubric. de commiss. in j. parte Cuma. confi. cxl. P. Laicus Alb. Brunus in verb. sententiam. q. iij. *Commissarius cuius stylum curiæ sequi debet.*

LOYS XII. Article XXII. des premieres.

ITEM, auons inhibé & defendu, inhibons & defendons à nosdits presidens & conseillers que dorenavant ils ne prennent leurs dispens, ou autre chose equivalent à iceux, soit que lesdits dispens leur fussent offerts volontairement, liberalement ou autrement, en quelque maniere que ce soit: sur peine à nosdits presidens & cōseillers de priuation de leurs gaiges pour un an, pour la premiere fois, & pour la seconde, de suspension de leurs offices, & autre peine arbitraire, & aux parties aussi d'amende arbitraire.

ijj. To. Comment. Do. Rebut

I iij

Articulus nonus.

*Commissarij
moderatas
recipiāt ex-
pensas.*

DE IVRE inquisitor seu commissarius moderatus reci-
pit expensas, seu alimoniam, capi. statutum. §. insuper. de re-
script. in vj. sed hic prohibetur præsidibus & consiliariis
curiarum supremarum, quia maiores in illis expensæ con-
tingunt, quàm in minoribus. hi enim vno ferculo contenti
esse non solent.

Tamen hic articulus non seruatur etiam in illis, sed hodie ventum est
ad ius commune: vide in §. cogitatio. in authent. vt iudices sine quoquo
fuffrag. colla. ij.

*Parte non
valente præ-
stare alimē-
ta commis-
sario quid
agendum.*

Et si pars volens probare non possit alimoniam dare commissario, non
tenetur aduersa pars omnes expensas præstare, nec iudex suis impensis
hoc facere, per l. Imperatores. ff. de tut. & ra. distrah. Aret. pulchrè in cap. si
qui testium. col. ii. de testi. de iure tamen canonico, delegatus habens re-
ditus ecclesiæ suis expensis teneretur, vt in §. insuper. est text. & Panor. in
cap. cum ab omni. de vita & honesta. cler.

*Commissa-
rius Regius
à iudice Re-
gio punitur
Arrestum.*

Et quando commissarius Regius exigit aliquid, quod nō debebat, iu-
dex Regius cognoscet, & non iudex alterius domini, sic censuit Senatus
contra baillium de Bree, qui pronuntiauerat se iudicem competentem
contra commissarium Regium anno 1540. die 26. Julij.

LOYS XII. Article XXXVI. des premieres.

*Articu-
lus de-
cimus.*

ITEM, que le filz, frere, gendre, nepueu, & clerc, ne pour-
ront estre prins pour adoints par le commissaire ordonné, à faire
enqueste, posé ores que les parties y consentissent.

GLOSSA VNA.

*Consangui-
nei commis-
sary prohibe-
tur esse ad-
iuncts.*

PROHIBET commissario, ne pro adiuncto recipiat filium
suum, fratrem, generum, nepotem, aut clericum ad facien-
dum attestations, etiam si partes consentiant. Nam solet da-
ri adiunctus, vt videat & consideret pro vtraque parte: quòd
si commissarius fuerit suspectus, & voluerit aliquid contra alteram par-
tium moliri vt hic, adiunctus illi resistat, sed personæ hic nominatæ non
facile resisterent suis maioribus: sed conuenire inter se dolosè possent
ad partis alterius perniciem: ideo prohibet ne recipiantur: † si tamen re-
cepti fuerint, non annullat testimonia hic: ideo valere videntur: sed pu-
nietur is, qui contra hunc text. facit. seruatur tamen, vt nulla proferan-
tur testimonia, & Senatus pronuntiauit nullas attestations, eo quòd
commissarius adiunctum receperat maritum sororis suæ, anno 1522. die
25. Maij.

*Arrestum.
adiunctus
debet iura-
re.*

*Arrestum.
iuramentū
in orasna-
tione quādo
requiritur*

*an sufficiat
iurare per
fidem.*

Et hic adiunctus iurare debet, vt abundè scripsi in tracta. de adiuncti. 3
artic. vlti. fuerunt tamen in parua classe attestationum recepta testimo-
nia, quamuis adiunctus non iurasset. anno 1541.

Notandum est, quòd vbi in ordinatione vel statuto est facta mentio de 4
iura

iuramento, vel de sacramento, non sufficit affirmare per fidem, quia forma legis vel ordinationis hoc solo non seruetur, ideo actus nullus, l. cum hi. §. si prator. ff. de transact. cap. cum dilecta. de rescrip. & in dubio à verbis legis non est recedendum, l. non aliter. ff. delega. iij. in re enim dubia melius est verbis edicti seruire, l. j. §. si is qui nauem. ff. de exerc. act. & sacramentum est sacræ rei signum. doct. in auth. sacramenta. C. si aduer. vendi. quod non est fides, & diuersitas nominum facit diuersitatem rerum, l. si duo. C. de codic.

LOYS XII. Article XXXVI. des premieres.

ITEM, ordonnons que si aucun de nosdits conseillers estoit occupé, tellement qu'il ne peust ou vouldist aller en commission, il ne la pourra bailler à un autre, sans congé & permission de nosdits presidents.

Articulus vn-decim^o.

GLOSSA VNA.

NON potest consiliarius, cui data est potestas conficiendi testimonia, alteri demandare sine permisso præsidis: sufficeret tamen permissio primi, si consiliario illius camerae erat commissum negotium, secus si consiliario alterius camerae. quid si iste consiliarius alteri subdelegat, an valeant acta facta per illum? Respond. non valere, quia non est commissarius, ideoque nihil agit, cum tanquam priuatus id faciat, l. iij. ff. de offic. præsid. ideo ex integro fient attestations, & hic qui eas hoc nomine fecit, nullum habebit salarium, imò quod receperit partibus restituet. alia supple ex articulo primo, supra eodem.

*Consiliarius
nō subrogat
sine permisso
su præsidis.*

LOYS XII. Article XXXVIII. des publiées

M. D. XII.

ITEM, pource qu'en aucunes cours de nostre Royaume, mesmement en nostre Chastellet de Paris, quand les parties sont appointées en preuues, nos examinateurs dudit Chastellet ont accoustumé receuoir & faire iurer les tesmoings, sans appeller la partie, contre laquelle se fait l'enqueste, au grand preiudice des parties contre lesquelles les tesmoings sont examinez: Pour à quoy obuier, auons ordonné & ordonnons que dorefnauant les parties, contre lesquelles enquestes se feront, soyent appellées à veoir receuoir & iurer tesmoings, & qu'en leur presence, s'ils comparent, ou en leur absence, s'ils sont defaillants, laditte reception & serment se face: autrement seront lesdites enquestes nulles, & auront les parties leurs recours contre lesdits examinateurs qui feront lesdites enquestes.

Articulus duo-decim^o.

ijj. To. Comment. Do. Rebuf.

I 4

*Iurare quo
modo de-
beat testis.*

TAQVE testis tenetur iurare, l. iurifiurandi. C. de testi. cu-
iuscunque status, conditionisue sit. cap. nuper. illo tit. alioqui
nullam fidem facit, etiam si dicat per fidem, veritatem se di-
cturum, vt docet Bal. in l. milites. in fi. C. de testamen. militar. 2
Dec. consil. liiij. in casu. † imò licet pars esset contenta stare assertioni pe-
titoris, tamen iudex poterit inuita parte iuramentum extorquere. Bald. &
Alexan in l. j. ff. de feri. Ias. in repet. l. admonendi. colum. lxxvj. nume. 236.
ff. de iureiuran.

Et sic testes iurare debent alioqui eis non creditur, quia timore periurij
verentur falsum exprimere. capit. de testibus. eodem titu. & quia magis
creditur dicto iurato, quàm non iurato, l. eos. vbi Bartol. ff. de falsis. Iacob.
in l. qui falsi. columna secunda. ff. de testibus. & in l. admonendi. in fin. ff.
de iureiurando. Bald. in capitu. vno. in fin. qualiter domi. feudi propieta.
priue. nec sufficit domi. iurasse. Bal. in capitu. iurauit. columna secunda. de
probationib. nisi de consuetudine hoc esset immutatum, vt pote si domi
ius redderetur. Decius consilio clxiiij. in causa. columna sexta. numero o-
ctauo.

*Informatio-
nes an re-
quirant iu-
ramentum
testium.*

Nisi in informationibus, quæ possunt fieri etiam testibus non iuratis. 4
glos. in §. si duo. & ibi Bal. de pace tenend. & in margarit. in verbo iudex.
& in l. qui testamento. §. per contrarium. ff. de testamen. Curtius Iunior
consilio sexagesimoprimo. super eo. in fi. scripsi alias limitationes in trac.
de reprob. test. in verb. iuratus.

*Iuramentū
debet præ-
stari ante
depositionē.*

Etiam tenetur iurare ante depositionem, alioqui non valere testimo- 5
nia, etiam si postea iurarent, asserit Specula. in titulo de teste. §. sequitur.
in fine. & Bald. in margari. in verb. testis. quæstione lv. Guido Papæ in de-
cisio. cxxv. & sequen. Fely. in cap. fraternitatis. de testibus. si non appare-
ret an prius iurauerint, quàm deposuerint, præsumuntur prius iurasse,
quam deposuisse, vt docet Ias. in repetitio. l. admonendi. col. lxxvj. nume-
ro 230. ff. de iureiuran.

*De iuramē-
to testium
quomodo cō-
stare debeat*

Ideo si in actis scriba seu Grapherius diceret talis testis citatus, iura- 6
tus, & examinatus sic deposuit, ei non credetur, nisi appareat coram quo,
& quo die iurauit. capit. quoniam. de probationib. Bal. in practic. titulo,
quæstio circa probationes. versiculo, vtrum videatur testis iuratus. quæ-
stione ix.

Quomodo hi testes iurare debeant de iure? Respon. tactis sacrosan- 7
ctis euangelis. capit. vt circa. de electionib. in sexto. Guido Papæ in decis.
ccccccxv. religiosi &c.

*Iurandi mo-
dus & for-
ma.*

In regno Franciæ laici iurare solent manu in altum leuata, vel tactis 8
sanctis euangelis, vel alio libro, seu super imagine crucifixi. Sacerdotes
verò & monachi manu ad pectus admota. Guido Papæ in decis. Delphi.
quæstione lxx. licet. & quæstione cccccxv. Felyn. in capi. tuis. de testibus.
Imper. in institut. Foren. libro primo. §. constituto. alia huc pertinentia re-
pete ex superioribus.

Soyent

Soyent appellees à voir recevoir & iurer, &c.

GLOSSA II.

- C**ITARI debet etiam pars ad videndum iurare testes. l. si quando. C. de testib. alioqui. testificata sunt nulla. cap. ij. de testib. c. carthæ. iij. q. ix. interest enim partis scire testes, qui producuntur contra eam, ut eos reiicere, & reprobare possit text. in c. præsentium. de testi. in vj. & quia partis præsentia poterit inducere testes ad dicendum veritatem. arg. l. si in tres. ff. de arbitris. Bar. in l. Theopopus. col. ij. ff. de dote præleg. † Etiam adiunctus ratione eius quod interest, procurator Regius, vel alius citandus erit, ut docet Masuer. in præct. sua ti. de prob. versic. item commissarij. non possunt. arg. l. de vno. ff. de re iudic.
- Et testis non citata parte sic examinatus non probat, nec quidem facit indicium, ut firmat Panor. & alij. in d. capit. ij. per illum tex. ibi, nullius momenti. quod denotat nullitatem ipso iure. glo. in l. si libertus. in verb. momenti ff. de iure patrona. quia hæc examinatio facta est contra legem, ob id nulla est, l. non dubium. C. de legib. licet Dec. in cap. ij. dicat facere tantum præsumptionem. ego dicerem plures testes sic examinatos non plenè probare, nisi domo repetiti fuerint.
- Sufficit tamen vnica citatio etiam non peremptoria, si in ea causa exprimatur, videlicet ad videndum iurare testes. text. in c. ij. Barto. in l. consentaneum. col. ij. C. quomodo & quando iudex, valebit etiam facta in domo habitationis, maximè de stylo curiarum Franciæ, teste Ioan. And. in reg. præsumitur. de reg. iur. in sexto. in mercurialibus. Panormitanus & alij in dict. ca. secundo. de testib.
- Requiritur etiam hæc citatio per istum text. quamuis recipiendi sint testes omni exceptione maiores, & hi quibus nihil potest obiici, ut iste text. aliquid operetur. Bartol. docet in l. iij. §. prætor. ff. de damn. infecto. quamuis Alexan. consil. cxxx. difficultas in primo vol. & Hippo. in l. j. §. si quis vltro. ff. de quæstio. nu. 16. in rub. de prob. fo. 26. col. iij. in probatione notorij dicant non requiri citationem.
- Sed dum testes repetuntur ex officio, vel alias, quod, *recoler*, vulgò dicimus, non necessariam esse partis citationem dicit Bald. in authent. hoc sacramentum. in princip. C. de iureiurando. propter calum. dando. quia quia declaratio non est nisi voluntatis elucidatio. leg. hæredes. §. sed si notam. ff. de testamen. & in declaratione non requiritur præsentia alicuius l. Pomponius. j. ff. de neg. gest. Barb. consil. xvij. col. viij. in j. volu. † nisi aliquid noui adderent testes, vel dictum eorum mutaretur. Dec. in l. ij. §. creditum. in iij. conclusio. ff. si cert. pet. Hippo. in l. de vno. num. 64. de re iudicata. & sic cum testis semper possit addere, pars citari solet, vel ei saltem denunciari debet hæc testium repetitio. Et ita seruatur in curiis Franciæ.
- Limitatur quando quis esset passus aduersam fortunam, forte equus conductus in itinere mortuus est, tunc testes de illo casu audiri debent coram

Pars citanda est ad videndum iurare.

Testis examinatus non citata parte non probat.

Vnica citatio sufficit ad videndum iurare testes.

Recolendo testes an etiam citatio partis requiratur.

Testes quando audiantur sine partis citatione.

coram iudice loci, vbinam equus mortuus est, etiam sine partis citatione. l. ij. vbi Bart. C. de naufrag. libr. xj. Iacob. in l. curent. col. ij. ff. de testib. Hippo. singul. xxiiij. clarum.

Testes au-
diamur ad
perpetuam
rei memo-
riam etiam
non vocata
parte.

Parte nō ci-
tata quādo
auditi sunt
testes, quid
agendum.

Attestatio-
nes omissa
partis cita-
tione nulla
sunt.

Idem quando testes ad perpetuam memoriam examinantur. glos. in l. 9 laudabile. C. de aduo. diuer. iud. c. fi. §. sunt & alij. vt lite non contest. Alios casus tradit Deci. & alij in c. ij. de testib. Ego viginti limitationes, congesti in tract. meo. de reproba. test. & falua. in verb. citata si non fuerit pars. quas hic non repetam.

Vnum in summa notandum est, quod si auditi fuerint testes non cita- 10 ta parte ad videndum eos iurare, tunc poterit pars, quæ eos produxit, petere vt illi repetantur parte citata: etiam post conclusionem in causa officio iudicis, vt docet Capit. in deci. Neapol. q. xxxv. in fin. post Soci. in cap. fraternitatis. in iiij. princip. articu. in prima conclu. de testib. & sic faciant fidem, alias non, vt hic, & Purpurat. in l. ij. §. fin. numer. 63. cum sequent. ff. si certum petatur.

Vltimò dicit text. attestations omiffa alterius partis citatione esse nul- 11 las, & pars ad cuius petitionem fuerunt factæ, poterit agere contra commissarium, qui has fecit attestations: † sed non dicit ad quid, idè 12 dicas agi posse ad id quod interest, & ad repetendum datum isti commiffario, & vt denuò attestations fiant: ita solet condemnari in Curiis Fran- ciæ, vt sæpiùs ibi audiui: Alia nunc missa faciam.

CHARLES VII. Article XCVII.

Articu-
lus deci-
mus ter-
tius.

ITEM, voulons & ordonnons que quand les parties feront faire leurs enquestes, elles soyent tenues de comparoir diligemment par elles, ou leurs procureurs deuant les commissaires ordonnez par nostreditte Cour, aux iours & termes à eux assignez, soit pour veoir ouurir les articles, iurer les tesmoings, ou pour autre chose faire, à quoy elles auront assignation. Autrement si l'une des parties au iour de l'assignation est defaillant, defaut sera donné contre elle, & en son defaut procederont les commissaires en l'absence de la partie defaillant, comme si elle eust esté presente.

GLOSSA VNA.

Parte cita-
ta non com-
parente re-
cipiuntur ta-
men testes.

VO hic dicuntur: Primum, quod partes citatæ debent 1 a desse termino præstituto per commissarium, per se, vel per procuratorem. quod probatur in l. fin. C. de procura- toribus.

Secundum, quod si non compareant, contumacia seu defectus dabitur contra absentem, & recipiuntur, ac audientur testes 2 ac si pars præsens esset, & valebit examinatio. text. in authentica, si quis aliquid

quid. C. de testi. ibi, quod si venire cōtempserit, audiat iudex attestations. ita tenentes, ac si præsente eo factæ sint, nec opponere poterit quod ex vna parte datæ sint. capitul. ij. de testib. † & bonum est quod commissarius citet partes ad videndum iurare testes, & ad singulos actus inquestæ, & tunc procedere non obstante partis absentia poterit, dummodo in processu non interueniatur interruptio. vtor verb. Masuer. in tract. tit. de probat. vers. item commissarij dati.

4 Quia absentia partis dei præsencia replebitur. l. properādum. §. & si quidem. C. de iudic. & qui non allegat priuilegium suum per contumaciam, illud perdit. Alex. in additi. ad Bar. in l. si quis ex aliena. ff. de iudic.

5 Licet de iure sufficiat citare procuratorem, qui litem est contestatus, Bartol. in l. furioso. ff. de re iudic. Bald. in l. si quando. C. de testib. tamen per istum textum, & præcedentem oportet vocare partem ad testium productionem, quia pars melius sciet impugnationes, & vitia testium, quàm procurator. Boër. in decisio. Burdegal. quæstio. cclxxxv. quæritur numero septimo.

*Procurator
rē citare an
sufficit ad vi
dendum tes
tes iurare.*

6 Nisi testes producerentur eò loci, vbi procurator contestatus est litem tunc sufficiet procuratoris vocatio, vt docet Imbert. in Institut. Forens. libro primo. §. constituto. ego fusiùs dicam in tractat. de reprobation. & salua testib.

CHARLES VII. Article XCVIII.

ITEM, voulons, & ordonnons, que s'il aduenoit qu'aucune desdites parties appellast de commissaires en procedant à faire leurs enquestes, que nonobstant ledit appel, lesdits commissaires puissent besongner, & proceder à faire, & parachauer l'enqueste de l'autre partie: & en outre ordonnons que lesdites parties ne pourront sur un chacun desdits articles faire examiner que dix tesmoins seulement.

Articu-
lus deci
m' quar
tus, &
seques.

IDEM, Article XXXII. touchant le style.

ITEM, voulons, & ordonnons, que quand les parties feront faire leurs enquestes, soit à Paris, ou ailleurs, elles comparoistront diligemment par elles, ou par les procureurs deuant les commissaires à ce deputez par nostreditte Cour, aux assignations à elles faictes, soit pour venir veoir iurer les tesmoins, qui seront produicts: ou pour faire autre chose, à quoy elles auront assignation: autrement si la partie, à qui à esté faite laditte assignation, est defaillante, défaut sera donné cōtre elle, & en son défaut, procederont les commissaires en l'absence de la partie defaillante, comme s'elle eust esté presente. Et s'il aduient qu'aucune des parties appelle desdits cōmissai-

res, en

res, en procedant en leur enqueste, neantmoins ils procederont à pacheuer laditte enqueste, nonobstant ledit appel, ainsi, & par la forme, & maniere quil est contenu au style ancien de nostreditte Cour, que voulons & ordonnons estre en ce obserué & gardé, & ne pourront lesdittes parties produyre sur vn chacun de leurs articles que dix tesmoings seulement, selon la forme & teneur dudit style.

GLOSSA VNA.

Testes audiuntur appellacione non obstante.

RE PETUNTUR quæ dicta sunt in superiore articulo. Pretereà disponit partis appellatione non obstante, cōmissarium posse audire testes, & testimonia conficere, ne interim probationes pereant, l. quoniam. C. de hæretic. facit l. ita demum. C. de procura. clemen. testibus. de testib. † Sed istam appellationem ponet in sacco: vt scribitur in stylo Parliament. rubr. de commissar. in prima parte. §. item si vna. & attestations ab vno coeptæ ab eodem perfici debent, l. idem Pomponius. ff. de arbit.

Egregia persona ad iudicium in testes vocata non tenetur ire.

Et si testes egregiæ personæ sint, ad eas mitti debet, si hoc petant. l. ad egregias. ff. de iureiura. & hoc expensis communibus patium asserit Aufre. in decis. Tholos. quæstio. c. & cclxxij. hodie fieri solet expensis partis producentis, c. mulieres. de iudic.

Ad tendit est ad testes valetudinaris.

Si autem valetudine aduersa detenti sint, etiam ad eos mittetur, nec non ad mulieres, vt quas vagari non conuenit. Doct. in c. mulieres. de iudi. in vi. & in capit. fin. vt lite non contestat.

Et hoc fieri debet parte ad hoc vocata, alioqui non valent testimonia. 5 gloss. in capitul. mulieres. in verb. idoneam. & ibi Philip. Peru.

Mulieres quando vocantur ad testimonium an ire teneantur.

Hodie in Francia non solet mitti ad domū mulieris, sed ipsæ ad iudicia veniunt, nisi sint nobiles, vel nuptæ nobilibus, seu iis ad quos mitti debeat de iure, dicta lege ad egregias. ff. de iureiuran. nisi honestas vitæ, & amplitudo diuitiarum aliud suaderet, l. nobiliores. C. de commer. & mercat.

LOYS XII. Article XIIIII. des premieres.

Articulus decimus sextus.

ITEM, que tous commissaires besoignants es enquestes, soyent de nos Cours de Parlement, Baillifs, Seneschaux, iuges Royaux, leurs lieutenans, ou autres, facent eux mesmes les examens & interrogatoires des tesmoings, presens leur adioints, & nomment leurs depositions, ou escriuent, si bon leur semble: en leur defendant qu'ils ne facent faire lesdits examens de tesmoings par leursdits adioints ou clerics, ains les facent en leurs personnes, comme dit est.

GLOS

GLOSSA VNA.

- S**TATVIT, quòd omnes siue Curia commissarij, siue aliorum iudicum sint, vt per se audiant testes, adiunctis presentibus, & dicent testimonia, seu scribant, si velint: & hæc inquisita non fiant per adiunctos, vel clericos commissariorum: † & sic cum textus prohibeat ne fiât per alios, isti commissarij non possunt alii committere, quia electa est industria eorum, & quia nudum ministerium habent, quod alteri committere non possunt. glos. ij. in clement. j. de officio delegat. quam not. Lanfran. in c. quoniam contra. in verb. testium de positiones. colum. ij. de prob. & in stylo Parlamenti, titul. de commif. §. ite si commissarius.
- 1 *Commissarij in attestacionibus non possunt subdelegare.*
- 2
- 3 Si tamen iste inquisitor esset valetudine detentus, vel esset absens, erit expectandus, dummodò longo tempore non abfuerit. argum. l. si longius. ff. de iudic. Bal. in pract. in tit. de quaestio. emerg.
- 4 *Absens inquisitor est expectandus.*
- 4 Poterit etiam adiunctus interim testes audire, & probabunt, dum tamen postea à Commissario repetantur. & ita vidi fieri. vide Iacob. in l. pro-
- 5 *Adiunctus audit testes absente inquisitore.*
- 5 duci. ff. de testibus. † & quando testes debent repeti, si interim aliqui moriantur, nullam fidem faciunt: vt docuit Senatus anno 1510. die vigesima Martij inter dominum de Borbonio, & dominum Ioannem d'Aumont, inter se litigantes. *Arestum.*
- 6 Et sic cum textus dicat, quòd commissarij per se inquisita, & interrogatoria faciant, & in persona, ob id non poterunt fieri iure per alium, per textum in l. penultima. C. de erog. milit. anno. libro duodecimo. facit l. singulos. ff. de testament. scripsi in tractat. nominationum, quaestio. decima.
- 7 in iij. requi. numero duodecimo. † & factæ attestaciones per alium non valerent, cum iste textus hoc prohibeat, & factum contra legem nullum est, l. non dubium. C. de legibus.
- 8 Etiam ex cōsensu partium hoc committi non possit, tum ratione prohibitionis, tum electæ industriæ, capit. fin. §. is autem cui. vbi Doctor. de offi. deleg. licet de iure secus, per text. in clement. j. de offi. delegat. & Panormi. in capit. cum Bertoldus. de re iudic. Aufrer. in stylo Parlamenti. in §. item commissarius. in titul. de commissariis. in prima parte. Panormi. in ca. cum causam. de testibus. *Inquisitores an possint subdelegare de consensu partium.*
- 9 Fuit tamen conclusum in Cameris inquisitionum, inquisitores & commissarios in absentia adiuncti partibus presentibus, & non contra dicentibus posse recipere testes, & iuramenta eis præstare. anno 1535. die decima quinta Maij. *Testes an sine adiuncto sint recipiendi.* *Arestum.*

LOYS XII. Article XV. des premieres.

ITEM, que tous commissaires, qui examineront tesmoings, soyent tenus de les interroguer de la raison de leurs dits, & depositions, & icelle raison rediger par escript avec la deposition desdits tesmoings, sur peine d'amende arbitraire.

iiij. Tomo. Com. Do. Rebuf.

K

Articulus decimus septimus

Testis est interrogatus de ratione sui dicti.

PRAECIPIT inquisitoribus, seu commissariis, vt interrogent testes in eorum depositionibus de ratione & causa dicti sub poena multae, alioqui depositio testium non valebit, per l. solam. C. de testibus. vbi testis non interrogatus non tenetur causam reddere, ideò debet interrogari, vt hic. & cap. cum causam. de testibus. vbi plenè Docto.

Nec valet consuetudo, vt credatur dicto testis sine ratione deponentis. 2 Deci. in c. si quando. nu. 6. & seq. de rescript. vel si malam rationem assignaret. Deci. in c. j. colum. iij. de appellat. qui allegat Bal. in l. si non speciali. in fi. C. de testamen.

Testis assignare debet causam scientiam.

Ideò testis causam scientiae assignare tenetur, non contractus. Bald. in 3 dict. capitul. si quando. quia omne quod scitur per causam cognoscitur, teste Arist. & in teste modus sciendi ratio scientiae vocatur, quae per sensus corporis exprimi debet. §. si verò absunt. in authent. de hæred. & Falcid. colla. j. Bald. in capitul. cum causam. ij. colum. j. de testibus. quod enim ratione caret, extirpandum est. capitul. cor Episcopi. lxxvij. distin. & testis sine ratione deponens dicitur deponere tanquam pecus Melibæi. Ias. in l. cum hi. §. vlti. col. j. ff. de transactionibus.

Repeti possunt testes ob rationem dicti non redam.

Sed si primò non assignauerint rationem, quòd possint postea repeti, & 4 de ratione interrogari etiam post publicationem, probat capitul. per tuas. de testi. & Iacob. in l. product. de testib. & hoc fieri debet expensis comisarij, qui omisit ab his testibus rationem exigere: quia omittendo interrogare quae sui sunt officij, praesumitur causa malitiae fecisse. Bald. in margar. in verb. testis. q. lxxxj. † & quando testis possit repeti, vide in d. l. produci. de 5 testi. per Iacob. alia multa super hoc scripsi in tractat. de reprob. testium. in verb. rationem quae hic non repetam, ne prolixitatem mihi inimicam reconciliem. Etiam solent super hoc impetrari literae Regiae, vt concedatur 8 testes iterum interrogari, quod Rex concedit.

IDEM, Article XXIII.

Articu. decim^o octauus & sequens.

ITEM, ordonnons, qu'en ensuyuant les Ordonnances faites par nos predecesseurs, que tous nosdits Presidens & Conseillers se trouueront à la saint Martin, sur la peine contenue esdittes Ordonnances. Et declaron, & voulons, que quelques lettres missiues qu'escriuons à nosdits Presidens & Conseillers, pour les faire demourer, & retarder apres laditte feste saint Martin, ou aller en commission durant ledit Parlement, pour lesdittes parties, ils ne contremettent à laditte Ordonnance, & que sous ombre d'icelles: ils ne puissent pretendre ne alleguer excusation legitime: en declarant les enquestes, executions d'arrestz, & autres exploits faits par nosdits Presidens & Conseillers, durant ledit temps, en contre

en contreuenant à nosdittes Ordonnances, sous ombre de nosdittes lettres, & autrement, nuls, & de nul effect & valeur, & en outre enioignons aux greffiers de nosdittes Cours, de ne bailler, signer, ne deliurer aucunes commissions es cas dessusdittes à nosdits Presidens, & Conseillers, sur peine pour la premiere fois, de suspension d'un an, & pour la seconde, de priuation de leurs offices.

LOYS XII. Article XXIII. *es modifications.*

ITEM, ordonnons, qu'en ensuyuant les Ordonnances faites par nos predecesseurs, que tous nosdits Presidens & Conseillers se trouueront à la saint Martin, sur la peine contenue esdittes Ordonnances, & declairons, & voulons que quelques lettres missiues qu'escriuons à nosdits Presidens & Conseillers, pour les faire demourer & retarder apres laditte feste saint Martin, ou aller en commission durant ledit Parlement, pour lesdittes parties, ils ne contreuient à laditte Ordonnance, & que sous ombre d'icelle ils ne puissent pretendre, ne alleguer excusation legitime. En declarant les enquestes, executions d'arrestz & autres exploits faits par nosdits Presidens & Conseillers, durant ledit temps, en contreuenant à nosdittes Ordonnances, sous ombre de nosdittes lettres, nuls & de nul effect & valeur: sauf toutesfois aux parties d'auoir leurs recours respectiuellement contre lesdits Presidens & Conseillers pour les salaires à eux payez, & tous despens, dommaiges & interestz faits, souffers, & soustenus pour raison, & à cause desdittes commissions.

GLOSSA VNA.

ANNVLLAT attestations, & omnia alia gesta per Consiliarios extra vacationes, Parlamento durante, ac referuat parti actionem contra Præsidem, vel Consiliarium, qui hæc fecit ad repetendum salarium solutum, & ad damna & interesse, quæ tam difficulter exiguntur, quàm eriperetur claua de manu Herculis.

2 Etiam si prætextu epistolæ Regis hoc permittentis, testimonia, executiones, vel alia gesta fuerint: ergo si per literas authenticas fuerit à Rege permiffum, valebunt omnia facta etiam post festum sancti Martini.

3 Præcipit grafferio, ne istas commissions signet, vel concedat, sub poena suspensionis vnus anni pro prima concessione, & sub poena priuationis pro secunda.

Attestationes à Consiliariis confectæ extra vacationes annullantur.

Regis epistola non excusat Consiliarium.

Actuarius non concedat commissions Consiliariis.

Requisita in processu verbali commissarij. Notandum est, quòd commissarius ista solet in testium receptione, seu 4 in processu verbali conscribere, primò diem præsentationis, & receptionis siue commissiois, quia ante præsentationem non habet iurisdictionem. gl.in c.tibi qui.in verb.ante.de præscript.in vj.Archidi. in c.is qui. de procurat.in vj.Spec.in tit. de rescript. præsent.

Debet & diem inscribere præsentationis articulorum partis, vt in stylo 5 Parlamenti habetur,tit.de Commissariis.§.item si commissarius.in fi.

Citationem denique partis,seu citationes,si plures factæ sint, ad viden- 6 dum iurare,& ad producendum testes:vt scripsi superiùs art. xij.

A quo apparitore citati fuere,vt in l.j.C.de sportul. vbi Doctores. 7

Præterea diem quo producti testes fuere, & quo iurauerunt. Lanfranc. 8 in repetit.c.quoniam.In verb.testium depositiones de proba.

Modus processus inferendus. Debent etiam declarare modum, quo in his processum fuit, & si quid 9 pars minata fuerit testibus.nam ex hoc præsumitur malam fouere causam, ideò eam amittere debet.Bal.in l.sub prætextu.j. C. de transacti. & Angel. in l.satis apertè.de fals.refert.Hippolyt.in rubric.de probat.in vltima specie probat.verfic.possset etiam poni.

Exemplum processus verbalis tradendum partibus. Breui omnia debent hi Commissarij conscribere, quæ fecerunt coram 10 partibus, & horum omnium debent partibus dare exemplum, si petant, tam commissiois,articulorum,quàm nominum,& cognominum testium, & processus verbalis: vt docet Masuerius in titul. de testibus. §. sed an iudex.

Item commissarius nomina & cognomina testium edere debet parti 11 petenti,per tex.in l.non ex omnibus.ff.de arbitr.gl.& Doct.in l.j.§. editiones.in fi. de edend.nisi timor subornationis insit. Alexander & Ias. ibi, & Iacobus in l.lege Iulia.in fi.ff.de testib.

Atestationes clausæ mittendæ sunt. Depositiones verò testium cùm secretæ sint,debent ipsi clausas mittere 12 ad iudicem,vel portare,si eius sunt fori,qui eos delegauit.l. iudices. C. de fide instrumentorum.c.cùm causam.in fi.& c.cùm clamor.de testibus. Bal. in rub.de iudic.in ij.lectu.col.ij.in decretal.

Nuntius eligendus non suspectus ad ferendū atestationes. Item debet mittere per nuntium non suspectum, & non per partem 13 quæ possset fortè eas testificationes aperire: ideò vt omnis suspicio tollatur, hoc Commissarius facere debet, vt est in stylo Parlamenti. in prima part. rubric. qualiter habeant inquestam curiæ remittere. §. primo. vide capitul. præsentium. de testib. libro sexto. contra ea, quæ dicit Panormitanus in capit.cùm Bertoldus in tertio notabili, de re iudicata. Sed ibi sunt verba narratiua textus,quæ non probant,capitul. si Papa. de priuilegiis,in sexto.

Non tamen vitiarentur testificata, si non clauderet ea, sed mitteret 14 per nuntium fidelem, teste Socin. in l.j. in fin.ff.de offic.assess. & Purpura. ibi, num. 137. dicit etiam hoc casu non vitiari, sed pars censeretur eas didicisse, & sic excluderetur ab omni alia probatione super hoc. Felyn. in capitul. constitutus. j. & cap.vltra tertiam. de testib. & in cap. cùm venerabilis. column. vj. de exceptionib. quod est verum, si pars eas portasset,

fet, alias secus.

- 15 Si verò pars aperiat has attestations, tanquam falsarius punitur, non tamen poena falsi, sed alia arbitraria, & illas impugnare postea non poterit. per textum in capitul. cum olim. ij. de offic. delegat. vbi plenè Doctor. & aliis poenis quas scribit Ludouic. Romanus consil. cccxlvi. in hac col. ij. facit l. in fraudem. §. quoties. ff. de iure fisci.
- 16 Nam attestations debent esse partibus secretæ, l. nullum. C. de testibus. Lanfranc. in capitul. quoniam. in verbo testium. col. ij. de probat.
- 17 Debent etiam esse testibus secretæ, ne vnus sciat, quod alter deposuit, Paul. in l. minimè. ff. de legibus.
- 81 Testis non legitimè examinatus non facit etiam indicium, etiam si alias esset omni exceptione maior, & idoneus. Bal. in §. item sacramentum. col. ij. de consuetu. recti. feudi. Barba. consil. xj. illud. colum. antepenul. in iij. volumi. Hippol. in pract. in §. secunda quæstio. nu. 77.

*Aperiens
testificatio-
nes punitur
ut falsarius.*

*Attestatio
nos debet es-
se partibus
secretæ, ac
testibus.*

*Testis non in
re exami-
natus non fa-
cit etiam
indicium.*

PHILIPPES le Bel, Article XI. des secondes.

ITEM, comme nous auons entendu, que nos Seneschaux, Bail-
lifs & Preuosts, & leurs Lieutenans, es causes qui pendent par
deuant eux, ils retiennent aucunes fois par deuers eux l'audition, &
examination des tesmoings, & aucunes fois les commettent à leurs
clercs, & à leurs affins, d'ont plusieurs dommaiges s'en ensuyuent:
Nous voulons, & ordonnons, que d'icy en auant aucuns de nos Se-
neschaux, Baillifs, ou Preuosts, ou leurs Lieutenans, ne facent faire
enquestes, si ce n'est par bons commissaires, & suffisans. Et si nous
auons donné, & donnons aucunes lettres au contraire, nous voulons
qu'elles soyent nulles, & de nulle valeur. Et pource que aucunes
fois en nostre Parlement viennent plusieurs querelles, qui sont de peu
d'importance, & aucunes fois de gens de petit estat, il nous plaist, &
voulons que au cas que les parties seront à accord en nostre Parle-
ment, de prendre commissaires en leurs pays, qui leur seront octro-
yez affin que chascun puisse poursuyure sa cause à moins de frais,
& de cousts, & que par defaute de poursuyre, ne laissent à poursuy-
ure leur droict.

Articu-
lus vi-
gesim^o
& se-
quens.

IDEM, Article. XIII. Ibidem.

ITEM, pource que l'on ha faict depuis vn peu de temps Offi-
ciers nouveaux pour examiner tesmoings, nous voulons que tels
Officiers soyent ostez, & l'examination commise à bonnes personnes,
& suffisans, ou à ceux qui seront esleus du consentement des parties,
si comme dessus est dit.

iiij. Tom. Com. Do. Rebuff.

K iij

GLOSSA VNA.

Inquisito-
res aboliti
seu commis-
sarij.

ARTICVLVS iste xx. fuit expeditus superiùs artic. iij. sed^I in articul. sequen. xxj. statuitur commissarios ad audiendum testes de nouo institutos, esse abolendos, & ita fuerunt aboli-
ti in reffortu, seu iurisdictione Parlamenti Tholosani, quia hoc erat valde damnosum pragmaticis, & partibus: nam partibus: nam partes quandoque per amicum sine pecuniæ solutione commissionem faciebant, & examinationem testium, quod non licet per hos, qui emunt officia: coguntur enim postea eorum operas graui pretio conducere.

IDEM, Article XIIIII. Ibidem.

Articu-
l^o vige-
simus se-
cundus

ITEM, tous commissaires donnez sur le faict d'usure, sur transgression des Ordonnances de nos monnoyes faites hors de nostre Royaume, & sur autres cas semblables, nous rappellons des maintenant, & ne voulons qu'il leur soit en rien obey, pour pouuoir ou lettres qu'ils ayent sur lesdits cas, ou aucuns d'iceux.

GLOSSA VNA.

Commissa-
rii in usura-
rios dati re-
uocantur.

CASSAT & annullat omnes commissiones concessas ad^I inquirendum contra usurarios, & transgressores Ordinationum, seu Monetarum, quia abutebantur. hi enim olim magna furta commiserunt, & excessus, & fuit vnum genus pecuniæ exigendæ à regnicolis inter omnia alia, quæ à miseris hominibus inuenta sunt, qui nunc durè in inferno, si non resipuerint, cruciantur.

CHARLES VIII. Article XXXVIII.

Articu-
l^o vige-
simus
tertius.

ITEM, s'il auenoit que pour aucune cause urgente nostredite Cour commist aucuns de nosdits Conseillers, pour ouyr les parties sur aucunes requestes, & icelles decider, ordonnons que ceux, qui seront commis, les decident, & determinent, sans en faire rapport à icelle Cour: sinon qu'il fust question audit incident de quelque chose, parquoy en iceluy iugeant par cautelle, ou cauillation de la partie, le proces peut estre surceis & delayé.

GLOSSA VNA.

Consilia-
rius cui est
commissum
audire par-
tes, an deci-
dere possit.

NISTO articulo deciditur, quòd si Consiliario Curia^I negotium datum fuerit, vt partes super incidenti audiat, & decidat, debet ipse partes audire, & decidere negotium, nec debet referre Curia, vt eam omneribus grauibus leuet.

Sed si commissum sit alicui, vt partes audiat, tunc non²

- poterit decidere, sed Curia referre debet, postquam partes audierit. authentic. ad hæc. & l. iudices. cum authentic. sequent. C. de iudic. nam cui causæ sola cognitio commissa est, non potest eam decidere: alias forma commissionis non seruaretur, contra capitul. cum dilecta. de rescriptis.
- 3 Et quando Consiliarius decidit, ab eo appellatur ad Parlamentum, sicut de commisso ad committentem, vt superius scripsi, per ca. si à subdelegato. *Appellatur à Consiliario ad Parlamentum.*
- 4 Nota quod Commissarius de consensu partium eligi per iudicem debet, ne quid suspicionis prætendatur, capitul. quoniam. vbi Doctores, de probationib. qui postea recusari non poterit. Bald. in l. j. in principio C. de relationib. *Eligetur commissarius ab ipsis partibus.*
- 5 Nec mutari, Bald. in l. j. per illum text. C. de sportul. & in l. fin. C. quomodo & quando iudex. Decius in capit. quoniam. colum. v. de probationibus. *Commissarius non mutandus.* Bartol. & alij, in l. cum sententia. C. de sententiis & interlocut. omni. iudic.
- 6 Nisi ex noua causa. c. pastoralis. de exceptionib. c. insinuante. de offic. delegat. c. vt circa. de elect. in vj.
- 7 Notandum est Commissarij officium in his maximè consistere: primò in testium examinatione: debet autem interrogare testem productum de suo nomine, & cognomine, quæ debet exhibere parti, si petat, vt quæcunque velit, obiicere possit contra testes: vt dicit Guido Papæ in statut. si quis in verbo, testes col. iij. *Officiū Commissarij in examinandis testibus.*
- 8 Secundò, de statu & conditione suæ personæ, si sit artifex, cuiusve artificij. nam si testis nobilem se dicat, vel clericum, magis ei creditur, quam alteri ignobili, vel laico, l. iij. ff. de testib. capitul. clerici. lxxxj. distinction. vbi gloss.
- 9 Tertiò, de ætate, cuius ætatis sit is, qui deponere debet: quia si sit impubes regulariter non admittitur, l. iij. §. lege Iulia. ff. de testib.
- 10 Quartò, de habitatione sua, vbi degit, quia si in domo producentis, reprobari poterit tãquam domesticus, si cum illo viuat suis impensis, l. etiam. C. de testib. Masuer. in tit. de testib. §. item commissarij debent. vbi dicit omnia in depositione testis scribenda. *Domesticū testimoniū reprobatum.*
- 11 Quintò, an cognoscat partes, de quibus agitur. §. si verò ignoti. in authentic. de testib. collatio. vij. quod dicit necessarium esse in Curia ecclesiastica, in Curia verò seculari non seruari. Masuer. in titul. de testibus. §. item in Curia.
- 12 Sextò, an affectionem vel commodum ad partes habeant, vel in re, de qua litigatur, vel si acceperint aliquid pro ferendo testimonio, quia tunc testimonium eorum non valeret. capitulo, licet causam. de probationib. unde dicit glossa, in capitulo final. ij. quæstion. iij. quòd testis debet interrogari, quòd nec amore, nec odio, nec proprio commodo testetur. capitulo, quoties. de testibus. ideò super his interrogare debet diligenter Commissarius testes.

Septimò, interrogatur testis super facto, super quo producitur. no. in l. 13 qui accusare. C. de eden. & iurabunt testes veritatem pro vtraque parte dicere. c. non sanè. xiiij. q. v. gl. in d. l. qui accusare & c. fi. ij. q. iiij.

Octauò, de causa scientiæ, l. solam. C. de testibus, vt superiùs dixi articulo xvij.

Nonò, dictare testium dicta solet, & ea in scripturam redigere, vt superiùs dictum fuit articulo xvij.

Commissarius legi depositione testibus, Decimò, depositionem factam legit, vel prælegere facit testibus, vt ad- 16 dant, si velint, & videant an ita scriptum sit, sicut deposuerunt: vt in l. fidei- commissa. §. j. vbi gloss. ff. de lega. iij.

Alia traduntur in stylo Parlamen. in prima parte titu. de Commiss. 17 cum duobus sequentibus. maximè in titu. sequitur aduifamentum eorum &c. Hac breui tracto prolixitatem vitans, & gratias Deo optimo maximo agens.

Amen.

1
2
titu
licet
su co
num
litis

TRACTATUS DE TESTIBVS, ET QVOT SVPER VNOQVOQVE FACTO examinari debeant.

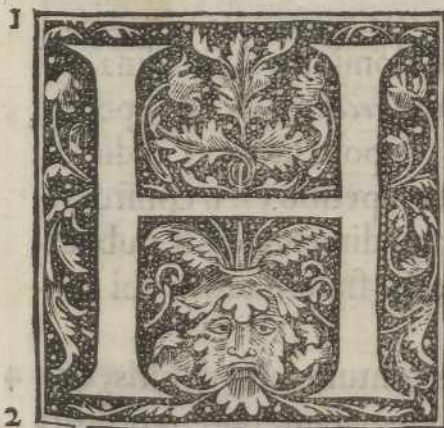
Des tesmoings, & combien sur un fait peuuent estre examinez,

Loys XII. Artic. XIII. de l'an 1499.

ITEM, que l'on ne pourra en quelque matiere que ce soit, sur un mesme fait contenu es escriptures, & additiōs desdites parties, produire, ne faire examiner que dix tesmoings pour le plus, & ne sera comptee une turbe, que pour un tesmoing, es cas qu'on a accoustume examiner tesmoings en turbe, & les tesmoings, qui seront examinez outre ledit nombre de dix, serot reiectez, & n'aura l'on regard a leurs dictz & depositions: & avec ce sera le commissaire: qui aura examine plus de dix tesmoings sur un mesme fait, mulctē a l'arbitrage du iuge, en l'auditoire duquel sera rapportee ladite enqueste: & si esdites escriptures, & additiōs desdites parties, y auoit articles faisans mention d'un mesme fait, nous ordonnons que les commissaires qui seront lesdites enquestes, accolleront les articles faisans mention d'un mesme fait.

Artic. vnicus.

GLOSSA PRIMA.

VIC articulo conuenit art. xiiij. & xv. supra tit. proxi. videlicet, ne vltra decem testes super vno facto audiantur, quæ decisio elicitur forte ex c. cum olim. j. de priuil. ibi, presbytero Car. diximus in mandatis, vt super amissione ac tenore priuilegiorum testes reciperet, quos duceret producendos, qui fideliter redegit in scriptis depositiones decem testium iuratorum, &c.

Testes nec plus decem recipiantur super eodē facto statutum est.

Ratio est, vt vitetur effrenata testium multitudo, vt inferius dicam: & duo hic statuit: vnum in sensu directo, videlicet, vt vltra decem testes non audiantur super vno facto: alterum in sensu contrario, vt decem testes audiri possint super quolibet facto, quia hic numerus videtur omnino sufficiens, vt dicam infra in glo. v. & vt vitentur litis an fractus, & dispendia, c. dispendia. de rescrip. in vj.

Ratio edita ne vltra decem recipiantur testes.

Item

Consentiēte etiam parte tollitur potestas recipiendi testes plus de sem. Item per hoc verbum non poterit, *ne pourra*, non erit liberum Commissario audire vltra decem testes, etiam si partes consentiant, quia hoc verbum *ne pourra*, tollit potestatem tam partibus, quàm Inquisitori. *ibi, produire ne examiner.* gl. in c. j. de regul. iuris in vi. Bar. in l. Gallus. in prin. ff. de lib. & posthu. cap. j. de caus. posses. *ibi*, nec nos contra partem inauditam aliquid possumus definire. & adeò hæc verba, *ne pourra*, resistunt actui, vt contra factam ipso iure nullum sit. Bal. in l. de his. col. j. ff. de transact. Tiraquel. post tract. de legib. connubia in gl. ij.

Partes non possunt renuntiare verbis legis prohibitoris. Etiam quando verba sunt prohibitoria, partes non possunt illis verbis renuntiare: vt docet gl. j. in fi. in l. j. C. ne fideiuf. dotium dentur. quam probat Alex. in l. si constante. §. quoties. col. ij. ff. solu. mat. Bal. confi. cclxxxviii. pone statutum. & Doct. in l. pacisci. ff. de pact. † etiam cum iuramento non possent partes renuntiare: vt docet Ias. in procem. Instit. de acti. nu. 22. Barbat. confi. xxxviii. præclare. col. vlt. in ij. vol.

En quelque matiere que ce soit.

GLOSSA II.

Laicus iudex indistinctè prohibetur examinare plus decem.

SIVE agatur de re prophana, siue ecclesiastica, in quibus casibus iudex Regius cognoscit, siue petitorio coram iudice laico super re prophana actum fuerit, siue possessorio: & hoc seruari dicit Berber. in viator. iuris, in pract. legum Regia. in verfi. productis igitur. & tam in Curiis supremis, quàm inferioribus, etiam coram iudicibus Baronum, vel aliorum dominorum hic tex. seruatur, cum hic generaliter statutum sit, & verba generalia omnes comprehendunt. l. j. C. de sacrosanct. eccle. l. à procuratore. C. manda. † In curiis tamen ecclesiasticis hæc constitutio non ligat, vt scripsi in procemi. harum constit. in primo Tomo. etiam quia dictio, *quelque*, quæ idem significat quod quælibet, æquipollet vniuersali, capit. vt circa. de election. in vj. Alexand. confi. cxv. in ij. volu.

In criminalibus interdum etiam vltra decem examinantur. In criminalibus tamen iudex ad inueniendam innocentiam rei ex officio poterit etiam vltra decem recipere, non verò ex parte accusatoris, l. j. §. si quis vltro. ff. de quæst. Hippol. confi. xxxix. dominus. facit. l. fina. vbi Doct. ff. de feriis. etiam post repetitos testes, quod *recollet*, dicunt, poterit accusatus producere alios testes eum alibi fuisse deponentes: vt iudicauit Senatus hoc anno 1551. die 24. Aprilis. licet ista repetitio, seu confrontatio æquipollet publicationi testium, tamen per indirectum post publicationem probare quis potest. cap. ex tenore. & cap. fraternitatis. vbi Doct. de testib.

Idem quando ego semel petiissem viginti ex centum mihi debitis, quæ obtinui, per. l. quidam. ff. si cer. pet. ideò si residuum petam, potero probare per alios testes, licet vltra decem, si in prima petitione produxerim decem, & est bona cautela: vt dicit Mathesi. notab. cxvj. nota quòd si ex centum &c.

Tertius tamen de nouo veniens poterit alios testes producere, licet 5 principalis decem produxerit: vt docet Bartol. & Imol. in l. si prolusorio. §. primo. ff. de appellationib. & Doct. in capitul. cum super. de re iudic.

non po

non poterit tamen pro se hic tertius ultra decem producere, per istum textum: & vide quæ scripsi in tractatu. De arestis & opponentibus contra ea. infra.

SVR Un mesme fait contenu es escriptures, & additions des dites parties.

GLOSSA III.

VNUM factum hic non tantum vocamus factum principale, sed & vnum quodq; factum, quod probari debet, ad obtinendum super facto principali, ut pote mutuavi tibi centum aureos, ecce factum principale: pono in articulo, quod misisti talem nuntium ad rogandum me, ut ego illi mutuarē, ecce aliud factum.

Vnum factis appellatio nequid veniat.

Item illi promisi, quod tibi soli pecuniam prestarem, ecce aliud factum, ad hæc quod in domo Claudij mutuavi presente Claudio, & sic de aliis. super quolibet articulo, non potero audire ultra decem testes, & non dicit quod decem teneatur quis audire, sed sufficit probatio duorum vel trium, l. vbi. ff. de testibus. † Sed plures ideò producuntur, eò quod vnus vel alter potest reprobari, & postea imperfecta remaneret probatio, ob id vsque ad decem produci, & audiri poterunt super quolibet facto: vide quæ do dicatur vnum factum, in l. nunquam plura. ff. de priua. delict. & in l. vulgari. de furt. & in l. si familia. de iurisd. omni. iudic. & in cap. fraternitatis. de testib. clement. ij. illo tit.

Ratio cur producantur plures testes.

Produire.

GLOSSA IIII.

PRODVENDI ergo testes à parte sunt, l. produci. cum l. seq. ff. de testib. alioqui si testes sine productione, & citatione se ingererent, eisdem non crederetur, tãquam suspectis. l. quæ omnia. §. j. ff. de procur. Bar. in l. post legatum. §. his verò. ff. de his quib. ut indig. † quia sic voluntariè deponens præsumitur inimicus. cap. cum P. Manconella. vbi Panor. de accus. Hippo. in l. vnus. §. seruo. not. primo. de quaest. ff. vbi idem dicit in eo, qui prosequitur homicidium, quando sua non interest, ut is videatur fecisse illud, cum se ingerat: & iudex dicitur suspectus, quando ingerit operam suam. gloss. in c. pastoralis. in verbo, plures. de rescrip.

Citatis debent esse testes, no vero spontaneè se ingerere.

Ne faire examiner que dix tesmoings pour le plus.

GLOSSA V.

DE iure Digestorum quot testes essent recipiendi, non erat expressè statutum, nec prohibitum, sed ex æquo ac bono iudices arbitrabantur, & eum solum numerum testium, quem necessarium esse sentiebant, patiebantur, ne scilicet effrænata potestate ad vexandos homines superflua caterua testium protraheretur. lege prima. in fi. ff. de testibus.

Indefinita licentia producendi testes cur redacta ad decem testes sit.

† Sed constitutiones Principum statuerunt testimonium duorum, vel trium,

trium in vno casu sufficere. Quid est enim quod non abundè intra præfinitum numerum solers quæstor inueniat? l. quoties. C. de naufrag. lib. xj. Masuer. in tit. de testib. in §. item ad refrenandum. † & vt lites abbrevientur, & vitetur confusio, & multiplicatio scripturarum, & quare potius decem, quàm vndecim, vel alium numerum statuit, quia hic numerus videtur sufficiens, etiam quia sic volo, sic iubeo sit pro ratione voluntas. §. furtiuæ. de vsucap. in Instit. & l. non omnium. ff. de legib.

*Effrenata
multitudo
que dica-
tur.*

De iure verò canonico effrenata tantùm testium multitudo reiicieba-
tur, vt quæ numerum quadragenarium excedat. c. significauerunt. & seq.
de testib. de hac effrenata multitudine. loquitur Ludo. Roman. in repet. l.
si verò. §. de viro. col. xlij. fallen. xlv. ff. soluto matr.

*Decem tā-
tum testes
examinan-
di super
quolibet ar-
ticulo.*

Hodie verò hac lege Regia decem tantùm testes in Curiis seculari-
bus super vnoquoque facto recipiuntur, & examinantur, per capit. cum
olim. de priuileg. vnde si decem testes examinentur super omnibus arti-
culis, alij præter hos examinari non poterunt, si verò pars velit super quo-
libet articulo factum continente, vt decem examinentur, ei liberum erit
per hunc text.

Siue articuli sint speciales, siue generales, etiam tunc decem sufficient: 6
vt censuit Senatus prout refert Ioan. Gallus in quæst. per arest. quæst. clxij.
aresto xij. de primo impressis.

Arestum.

Itaque partes super vnoquoque articulo decem producere non impe-
dientur, & si non deponant super illo articulo, super quo producti sunt, ta-
men poterunt super alio deponere, & valebit testimonium illorum: & † si 8
fortè testes quidam super vno articulo deponentes reprobati fuerint, alij
aderunt, & coadiuuabunt depositionem aliorum. Ita habetur in stylo Par-
lamenti. in tit. sequitur aduisamentum eorum, &c. §. item super.

*Fœmina vl-
tra decem
repelluntur
à testimo-
nio.*

Intellige siue examinentur viri, siue mulieres. nam cum ipsæ (extra testa-
mentum, & quosdam alios casus) testes esse possint, c. iij. de testi. l. qui testa-
mento. §. mulier. ff. de testa. l. ex eo. ff. de testi. ergo sufficet vt decem exami-
nentur, tum ad vitandum effrenatum numerum, tum etiam quia hic nume-
rus videtur sufficiens, quòd denarius numerus sit Deo sacratus, cum sit
perfectus, vt scripsi in §. j. in glos. decem. de mand. apostolicis. in Concor.
Franciae. † nec quidem vndecim producere poterit super vno, licet non 10
produxisset nisi duos, vel tres super altero, ne fiat fraus legi, & vt effrena-
tus vitetur numerus, l. fraus. ff. de legib.

*Et ne sera comptée vne turbe, que pour vn tesmoing es cas, qu'on à accou-
stumié examiner tesmoings en turbe.*

G L O S S A V I.

*Turba v-
nium tātum
vicem te-
stis gerit.*

TOLLIT dubium, si quis probet vnum articulum per tur-
bam decem testium, vel vltra, an possit alios producere? & re-
spondet turbam pro vnico teste annumerandam, scilicet in ca-
sibus in quibus testes in turba recipiuntur.

Et

- 2 Et Budæus hæc testimonia in turba emissa, confusa vocat, quæ forsitan propriè magis tumultuaria, quasi in tumultu recepta dici possent. *Confusa testimonia secundum Budæum. Et magis tumultuaria dici possunt.*
Turba autem est decem ad minus, l. prætor. ij. §. turbam, ff. vi. bono. rapt. quamuis Decius in capitul. primo. de testibus. dicat minorem numerum sufficere arbitrio iudicis.
- 3 Quæro qui sint casus consueti perturbam probari? Respond. consuetudines, & vsus per turbam probari solent, & non per testes sigillatim de stylo Franciæ, ac modus vtendi. Ioan. Fab. in l. ij. in versic. circa quintum. C. quæ sit long. consuetud. & in §. sine scripto. de iure natur. in Institut. & Boër. in §. ij. de consuet. matr. in consuet. Biturig. Masuer. in titul. de probat. §. item consuetudines. & in stylo Bituricen. vltra triginta *Qui actus perturbam probandi.*
- 4 testes pro vna turba non solent adduci, † & probatio recipitur vsque ad tres turbas, & non ampliùs, vt est in titul. des delairz des productions des tesmoings. articul. iij. in dicto stylo. *Probatio recipitur vsque ad tres turbas.*
- 5 Idem in summaris & tunc non requiritur alia publicatio, vt docet Baldus in l. prolatam. C. de sentent. & Lanfranc. in capitu. quoniam. in verb. testium. column. secunda. de probat. & in probanda nobilitate quoad nominationes & beneficia, scripsi in §. cum verò. de colla. in Concord. sed ibi sufficiunt quatuor testes.
- 6 Cætus vel rixa duorum est. dict. l. prætor. §. turbam. collegium tres faciunt. l. Neratius. vbi scripsi. ff. de verb. significa. c. j. de elect. vbi duo faciunt congregationem, & quinque coadunationem. Albe. in d. l. prætor. † Decem oues, aut quinque porci faciunt gregem. l. vlt. ff. de abig. si tamen sint mille, & vltra non desinit esse grex. l. grege. ff. de legat. j. & ij. *Cætus, collegium, coadunatio, quid importent.*

Et les tesmoings qui seront examinez outre ledit nombre de dix, seront reiectez.

GLOSSA VII.

- 1 **S**IVE ex officio recepti fuerint, siue ad partium petitionem: quia hic omnino prohibet in ciuilibus: alioqui semper iudex vltra numerum hic taxatū recipere posset, & sic posset hanc legem eludere: quod neuriquam fieri debet, l. si prætor. ff. de iudic. quia numerus hic taxatus videtur sufficiens, ideò non est per iudicem ampliandus, nec debet esse iustior lege, vt dicit Baldus in capitul. translato. de constit. Hippolit. consil. xxxix. *Iudex an possit ex officio ampliare numerum decrētū.*
- 2 Vnde pars antequam producat testes, debet cum eis loqui an, & quid de illa re sciant, & legere coram illis articulos, super quibus ipsos producere velit, & postea scribere super quo articulo deponere poterunt, & dare iudici paruam scripturam continentem, interrogetur talis testis super j. ij. iij. vj. xij. item talis super iij. v. vij. viij. x. & c. vt scribit episcopus Varen. in suo tractat. de ritu iudic. tit. qualiter actor probabit. & Paulus in l. ij. column. ij. C. de iureiurand. propter calum. dando. Spec. in tit. de aduocat. §. nunc tractemus. versicul. facto autem. & in stylo Parlamenti. titul. penult. j. partis. §. item præcaueat. *Modus instruendi testes.*
- 3 Et nota quòd licitum est instruere testes, vt aptè, & apertè deponant, *Instruere testes an sit licitum.*

dummodò non inducantur ad mentiendum, vel vt à veritate discedant: & licet talis testis diceret se instructum à parte, † non tamen eo solo re- 4 pelleretur tanquam subornatus, quia intelligitur de licita instructione. Bald.& Iaco.in l.vlti.in fi.ff.de fer.& Bal.in l.fi.C.si ex fal.instru.& in cap. licèt.col.vj.de proba.melius est tamen vt non dicat.

*Precibus
licet indu-
cere testem.*

Precibus etiam potest rogari testis, vt veritatem deponat, nec per hoc 5 dicitur se ingerere. Panormi.& Dec.in c.j.de testib.& in c. cùm in tua.de sponfalibus.

*Subornans
testes puni-
tur.*

Non tamen licitum est testes subornare, & eos à veritate deuiare: alio- 6 qui eadem pœna punitur subornans, qua tenebatur is, qui falsum depo- suit. l.omnes.in princ.vbi glos.C.de hære.l.culpa.de malefi.Iaco.de Bello visu in practi.rubr.de causis crimina.nu.45. quod facit ad ordina.regiam. infra tit.*des faux tabellions, notaires, & tesmoings.*

Et n'aura l'on regard à leurs dicts & depositions.

G L O S S A V I I I .

*Reiciuntur
testes qui ex-
cedunt nu-
merum de-
cò testim.*

R G O qui supra numerum decem recipiuntur, omnino eiiciun- 1 tur, & pars poterit petere, vt reiciantur, & si pars non peteret, ta- men iudex non debet eorum testimonia legere, per istum text. nec quidem lecta testimonia huiusmodi facerent indicium: † ideò nec solent le- 2 gi in Curiis Franciæ, quæ numerum decimum excedunt, & frustra lege- rentur postquam nihil profunt. facit l.j.ff.de his quæ in testamen.delen.

*Meliores
testes produ-
cendi prio-
ri loco.*

Imò etiam si melius probarent quàm primi, reiciuntur: ideò pars cau- 3 ta esse debet, vt priori loco, meliores testes audiri curet, nempe primi tes- tes imperfectè factum narrantes, & partium conuentionem, nihil pro- bant, & tamen hi qui vltra numerum sunt, repelluntur. gloss.in l.Lucius.ff. de his qui not.infa. facit text. in c. cùm clamor. de testib. Ias. in l. eleganter. ff. de condi. indeb. Alexa. consi. xciiij. viso processu. in vj. volu.

Etiam si de nouo venissent ad notitiam producentis, quamuis aliæ ex- 4 ceptiones sint recipiendæ, non tamen testes. c. pastoralis. de excepti. quia imputet sibi, qui tot testes audire fecit, nihil adrem facientes, per istum text. dicentem non habendam rationem ad eos, qui auditi fuerint extra numerum.

Etiam si viri sancti essent, & integri status, quamuis alias multum istis 5 deferatur. c. nisi de præben. c. de præsump.

*Supernu-
merarij te-
stes nec vs
literarum.
Regiarum
reciperen-
tur.*

Nec quidem reciperentur per literas Regias, nec comprobandæ lite- 6 ræ essent si essent impetratæ contra hanc legem Regiam: alioqui quotidie sic impetrarentur, & nulla lex Regia firma esset, contra l.leges. C. de le- gib. vide tamen Berber. in viator. iuris. in practi. leg. reg. vers. sextò exa- minatus. ibi, aduerte. &c. † Si tamen vnus haberet priuilegium contra hanc 7 ordinationem, poterit aduersarius ratione æqualitatis in iudicio seruan- dæ tot producere testes, quot alter habens priuilegium produxit. argu. ca. j. de iudic. in vi. & non debet licere actori, quod non licet reo, per regu. iu- ris. & ita censuit Senatus anno 1509. die 9. Decembris.

Aristum

Imò

Imò etiam isti, qui sunt vltra numerum præstitutum non iuuabunt in aliquo alios testes, qui de numero sunt, si fortè reprobati, vel alias inhabiles fuerint, cùm hic text. dicat eorum dicta reiicienda, & eorum non habendam rationem: haberetur autem ratio ad eos, si iuuarent, vt est gloss. in cap. duobus. de rescript. in vi. vbi quod non potest testibus probari, potest tamen illis iuari: sed non in hoc casu, cùm hic sit prohibitum, quamuis alias inhabiles iuentur per habiles, l. si quis. §. cogentur. versicu. sed si omnes. ff. de eden. & numerus interdum suppleat, l. tertia. §. eiusdem. in verb. numerus. ff. de testibus.

Et avec ce sera le commissaire, qui aura examiné plus de dix témoins sur un mesme fait, mulcté à l'arbitrage du iuge, en l'auditoire duquel sera raportée ladicte enqueste.

GLOSSA IX.

MVLCTARI ergo debet is, qui vltra decem testes recipit, quia fecit contra hanc legem Regiam hoc prohibentem, & omnis qui non fecerit legem Regis diligenter, iudicium erit de eo. i. Esdræ. ca. vij. scripsi in tracta. nominatio. quæstione decimanona. quomodo puniatur non obediens Regi.

Commissarius recipiens testes supernumerarios puniatur.

Et sic vtile per inutile non vitiatur indiuiduis, quia numerus decem testium valebit, & testes vltra istum numerum inutiles erunt. gloss. in l. pecuniæ. ff. de vsur. & Doctor. in l. certi. §. quoniam. si certum petat. & in regu. vtile. de regul. iur. in sexto. Iacob. in l. iij. §. lege Iulia. columna secunda. ff. de testibus. Hippol. in l. final. numero 42. ff. de iur. omnium iudic. vbi multa adducit an sententia lata per iudicem vltra iurisdictionem suam sit in totum nulla.

Testium priorum depositio non visatur ob supernumerarios.

Poterit tamen cogi inquisitor ad audiendum decem testes super quolibet facto, alioqui pars appellare poterit à denegatione, cùm sit grauata, eo quòd iste text. hoc permittat. argu. l. Pomponius. §. si quis. ff. de procur. Specu. in titul. de teste. §. restat. in fin.

Inquisitor audas at decem testes super quolibet articulo.

Et si esdites escritures, & additions desdittes parties, y auoit articles faisans mention d'un mesme fait, nous ordonnons que les Commissaires qui feront lesdittes enquestes accoleront les articles faisans mention d'un mesme fait.

GLOSSA X.

FT SIC per istum textum, si partes repetant vnum, & idem factum in pluribus articulis, super quolibet articulo non audientur decem testes, sed omnes isti coniungentur, & super his omnibus idem factum habentibus decem tantum recipientur, & examinabuntur testes: quia hi plures loco vnus habentur, & idem factum est, nimirum super quo non debent nisi decem testes recipi, sed possunt cogi, vt deponant, vt per totum titu. de testib. cogend.

Factum vnum plures repetitum non nisi vnus videri tenet.

iiij. To. Com. D. Rebuff.

L ij

Iurās nō de- Etiam si quis iurasset non deponere pro aliquo, poterit inuitus cogi, **2**
ponere pro non obstante iuramento, quod est contra bonos mores. text. in l. ij. §. si quis
alio cogitur. in iudicio. ff. si quis cau. & in cap. peruenit. j. de testib. cogend. & Fely. in c.

Minās te super. col. xj. de rescrip.

stibus malā Notandum est, quod si pars minetur testibus, ne deponant, malam præ **3**
causam fo- sumitur habere causam, & eam perdere debet, quia subtrahit probatio-
nerē presu- nem. Angel. in l. satis apertè. C. de proba. Hippo. in rubr. de proba. fol. 24.
mitur. col. ij. in vltima specie probatio. vide tamen Fel. in capit. cū venerabilis.
 col. v. nu. 21. de except.

Depositiō
perlegenda
est testibus.

Aduertere debet Commissarius, vt depositionem completam legat te- **4**
 stibus, aliōqui non valebit eorum depositio. gloss. in l. fideicommissa. in
 princ. ff. de lega. iij. Bal. in l. fi. C. plus va. quod agi. & hoc fit, vt per relatio-
 nem dictum eorum compleatur, & error, si quis sit remoueatur, & vt testis
 addat, si quicquam omiserit, vt dictum fuit artic. vj. tit. proxi.

Locus exa-
minandi te-
stis qualis
esse debeat.

Dicet quis, vbi nam sit facienda testium examinatio? Respond. in loco **5**
 non suspecto, ideōque non in domo producentis examinari debent, quia
 ab illa parte, in cuius vtilitatem examinantur, possent subornari in sua
 domo, vel depositiones, & dicta possent clam auscultari, necnon ipsis te-
 stibus minari. Bal. in rub. de iudic. col. ij. in ij. lectura.

Dicit tamen Bart. posse examinari in quolibet loco honesto, etiam in **6**
 ecclesia. in l. ij. C. de sacrosanct. eccle. quod intelligerem, quando alius lo-
 cus honestus, aut opportunus non inueniretur, alias secus. argu. cap. j. de
 fer. & l. fi. C. de illo titu. & cap. decet. de immun. eccles.

Feriatīs die
bus an li-
ceat testes
examina-
re.

Etiam quæro an examinatio possit fieri die feriata? Respond. sic, sed non
 receptio iuramēti. gl. singu. in cle. j. de officio deleg. quā singu. no. Lāfranc.
 in repeti. cap. quoniam. in verb. testium. colum. ij. de proba. hoc tamen non
 est secundum Lucam teste Masuer. in rubr. de testi. §. item testes. sed hoc
 solitum est fieri, nec quidem reprehendendum, cū beati dicantur, qui fa-
 ciunt iustitiam omni tempore. in Euangel.

Secretè de-
bent exami-
nari testes.

Adde quod hæc examinatio secretè fieri debet, l. nullum. C. de testi.
 vnde si iudex testem examinaret palam, non valeret eius dictum. gloss. sin-
 gu. in cap. quia propter. in verb. secretè. de elect. in vj. vel coram turba. Spe-
 cu. in titu. de teste. §. nunc tractandum. in princ. & versicu. sed pone. Guido
 Papæ in statuto, si quis. in verb. testes. fol. 28. col. iij. nisi in casibus à iure
 permissis.

Extensè di-
cta cuiusq;
testis sunt
describenda

Item extensè debet Commissarius describere dictum testis, non verò
 per relationem ad alium, vt talis testis deposuit sicut primus, vel secundus. **1**
 Bart. & alij in authen. si quis in aliquo. C. de eden. Guido Papæ in statuto,
 si quis, in verb. testes. tract. de reprob. testium. His nunc contentus, Deo
 gratias ago immensas.

TRAC.

TRACTATUS DE REPROBATIONIBVS

TESTIVM

Des reproches des tesmoings, contredits, & saluations.

CHARLES VII. Article XCIX.

ITEM, & ordonnons qu'apres l'enqueste desdittes parties receüe pour iurer, lesdittes parties seront tenues de bailler leurs reproches dedans huit iours apres ladicte reception, s'aucune en veulent bailler, sans esperance d'auoir autre delay: sinon que par nostreditte Cour pour grande & euidente cause y fust autrement pourueu.

Articulus primus. & secundus.

IDEM, Article XXXIIII. touchant le style.

ITEM, ordonnons que quand aucune enqueste sera receüe par nostreditte Cour, les parties seront tenues de bailler lettres, & reproches dedans trois iours apres ladicte reception faicte, s'aucunes en veulent bailler, sans esperance d'auoir autre delay: si non que par nostreditte Cour, par grande & meure deliberation, comme dit est, y soit autrement pourueu.

GLOSSA VNA.

STAM materiam abundè tractau in alio meo tract. de reprob. testium, & salua. ob id tantùm hic prosequar text. harum ordnationum, ne repetam ea, quæ fusiùs ibidem scripsi. † Sed quis dicatur optimus testis interrogatus, Demosthenes sic scribit, Optimus testis est, qui beneficiis non fuerit obstrictus, sed absque in alios beneuolentia coram iudicibus loquitur. Iurisperiti autem dicunt optimum testem eum qui aliqua exceptione repelli non potest, & dicitur omni exceptione maior. gloss. in verb. maiores. in capit. de confangui. gloss. in §. item verborum. in verb. idoneos. de inuti. stipu. in Institu.

Optimus testis quis dicitur.

iiij. To. Commen. D. Rebuff.

L iij

*Prohibito-
rium est hoc
edictum.*

Sciendum est quòd regulariter omnes ad testimonium admittuntur, 3
nisi sint à iure prohibiti, l. j. ff. de testib. Hosti. in summa illius tit. in decre.
vnde oportet, quòd repellantur à testimonio vel expressè, quando scili-
cet hoc à parte petitur, vt testimonio repellantur, & tunc dicuntur re-
probari, ca. testimonium. ibi, meritò reprobatur de testib. præsentium. §.
testes illo. tit. in vj. l. Lucius. ff. de his qui not. infa.

Tacitè reprobantur eo ipso, quod iudex contra ipsos iudicat, vel eos 4
repellit. glo. in verb. reprobasse. c. i. ubi nota. de re iudica.

*Reicienda
quando sint
testimonia.*

Quando ista reprobatio testium obicienda sit? Respon. pars in pro- 5
ductione testium contra ipsum facta debet protestari, quod non consen-
tit, & quod sibi liceat reprobare tempore & loco. tex. in authen. si quis te-
stibus. vbi Doctor. C. de testib.

*Protestatio
in testi- o-
nis quæ
profit.*

Et proderit hæc protestatio, quia testis auditus poterit reprobari, & 6
postea nullam faciet fidem, nec quidem indicium: alioqui contra, vt dicit
Hippo. singu. cxviii. testis. quia illa protestatio conseruat ius, & habetur
ac si testis non fuisset auditus, nec receptus. §. si verò dicatur. in authent.
de testib. colla. vij. Are. in c. ex parte A. de testi.

*Protestatio
quando no-
ceat.*

Non poterit tamen pars quæ protestata est de reprobando illum, eo 7
quòd nititur eum impugnare, illius iuvari testimonio. reg. ex eo. de regu.
iu. in vj. nisi in quinque casibus, quos ponit Fel. in c. præsentium. de testib.
† ideò pars debet protestari, quòd sibi sit licitum obicere contra testes, si 8
bonum ei videatur, & tunc testimonium poterit illi prodesse. Inn. in cap.
præsentium. de testib. & Masuer. in tit. de testi. versi. item si quis testetur. &
Io. de Graffis. in tract. de substan. procu. versi. in personis testium.

*Quousque
testes repro-
bare sit lici-
tum.*

Et sic testes reprobari, & reici debent vsque ad receptionem atesta- 9
tionum, sed postea non, c. præsentium. de testib. in vi. Masue. in titu. de pro-
ba. versicu. item de stylo. † quod est verum, si protestatio fuerit facta tem- 10
pore iuramenti testium, & reseruatio fuerit etiam per commissarium fa-
cta de consensu partium secundum eum, & sic coram commissariis oportet
tradere testium reprobationes, vel debet per ipsos Commissarios re-
seruari, quòd in fine testimoniorum dari possint, vt fuit dictum pro do.
Petr. Bouchet contra mercatorem equorum. vnde Masilia non fuit re-
ceptus in Curia ad reprobationem testium, eo quòd eos non reprobaue-
rat coram commissariis, vt est in quæsti. per aresta. per Io. Gall. quæst. cxvj.
coram commissariis, & c.

*Saluatio te-
stium.*

Et cum reprobatur à parte aduersa, licet producenti eos excusare, seu, 11
vt dicunt, saluare, teste Guid. Papæ in dec. Delphi. q. ccccc. actor. & in statu.
si quis. in verb. testes. col. ij. facit ca. licet. ij. de testib. & capit. licet Hely. &
cap. per tuas. seq. de fimo. & de hoc abundè scripsi in tracta. de reproba. &
salua. testium.

*Reiectio te-
stis etiã ex
officio Curia
auditi sit.*

Præterea reiectio testium fieri potest, etiam si testes ex officio Curia 12
auditi sint, & super factis secretis extractis ex ordinatione Curia. sic fuit
conclusum in parua inquisitionum camera, anno 1533. die 30. Maij.

Arestum.

Idem si testes auditi sint ad perpetuam rei memoriam, capit. fin. vt lite 13
non contestata.

In sum

- 14 In summaris autem reprobationem non recipiendam, ait Fel. in ca. veniens. num. 13. cum seq. de testib. sed non servatur passim in Gallia, in qua ubi præiudicium infertur irreparabile, quamvis summam tractandum sit, admittentur tamen reprobationes, ut docet Imber. in Inst. Foren. libr. j. §. deinceps. & in §. seq. ubi dicit cum in retinenda possessionis interdicto de sequestratione contenditur, & contradicta, & contradictorum dissolutiones procul arcentur, ut pronuntiatum est secundum eum in iuridicis conventi. Picta. die xxj. Octobris. 1531. *Reprobatio an locū obineat in summaris.*
- 15 Nota quod receptionem testificationis pars aliquando impedit, tum primò quod iurati testes non fuerint, ut docet text. in l. iurisiurandi. C. de testi. cap. tuis. illo titul. & dixi tract. superiore. *Arrestum. Receptione arrestationum an quando pars impedire possit.*
- 16 Item non citati, c. ij. de testi. & sic se ingesserunt, & qui se ingessit, suspectus est, l. quæ omnia. §. j. ff. de procurat.
- 17 Vel quod vocata non fuit pars ad videndum iurare, & recipere testes, l. si quando. C. de testib. & articul. xij. supra titul. de inquisitorib. dictum extitit. † & si apparitor referat verbo se citasse partem, & testes, non valet relatio, & ex hoc vidi testificata impugnari, quia in citatione testes requiruntur, de quibus non apparet per nuntij relationem, ut dixi supra tractat. de citatio. artic. j. *Receptio testimonium impeditur ex defectu citationis.*
- 18 tit. † & si apparitor referat verbo se citasse partem, & testes, non valet relatio, & ex hoc vidi testificata impugnari, quia in citatione testes requiruntur, de quibus non apparet per nuntij relationem, ut dixi supra tractat. de citatio. artic. j.
- 19 Vel auditi fuerunt testes in publico, non vnus post alterum, & in secreto, ut fieri debet, l. nullum. C. de testi. gloss. in capitu. quia propter. de elect. in verb. secretæ. Guido Pap. in statuto, si quis. in verb. testes. dixi in ti. proximo. in gloss. ult.
- 20 Seu quia inquisitor non scripsit nisi depositionem primi testis, & in aliis scripsit, idem deposuit Titius sicut præcedens: quia testis depositio cuiuslibet. extensè debet scribi, teste Guido. Papæ in stat. si quis. in ver. testes. col. vij. & Io. Sanson in ord. Turonen. fol. 18.
- 21 Item quod die assignata non iurarunt testes, sed alia die, quod non valet, l. & post peremptorium. ff. de iud. & c. consuluit. de off. delega. ubi Doct. *Iuramentum testis non nisi die assignata præstatur.*
- 22 Item quod testes fuerunt examinati sine adiuncto, & collega, licet datus esset, quod non valet. Doct. in c. præsentium. de testi.
- 23 Item quod testimonia fuerunt alibi facta, quam ubi decretum erat per iudicem facienda esse. nam dictum erat quod testes Aureliæ reciperentur, & audirentur, & tamen auditi sunt Blesis, aut in alio loco.
- 24 Et quod parte opponente testes fuerunt auditi in domo partis adversæ, tunc ratione suspicionis impediatur testimoniorum receptio. argum. l. apertissimi. C. de iudic. Ias. in l. certi condictio. §. quoniam. col. penult. ff. si certum peta. *Locus partis visum in testimoniis.*
- 25 Non poterit tamen reprobari, eo quod examinatio facta est in ecclesia, si non sit alius locus commodus. Bart. & alij in l. ij. C. de sacrosan. eccl. c. decet. de immu. eccl. in vj. vel in alio loco non suspecto. Bald. in rubr. de iud. col. ij. in ij. lect. in decretalib. *In ecclesia præstitum testimonium an visetur.*
- 26 Et potest fieri hæc examinatio etiam die feriata in honorè Dei, sed non iuramenti receptio. gl. singu. in clem. vna. de offi. delega. Lanfranc. in repet. ca. quoniam contra. in verb. testium. col. ij. de probat. *Feriata die an liceat examinare testem.*

Tamen poterit etiam reprobari & impediti receptio, si Commissarius 27 non legit, vel legi fecerit depositionem testi. per glo. in l. fideicommissa. §. j. vbi addidi. ff. de lega. iij. & inferius dicam.

Aliis in multis casibus impeditur attestationum receptio, qui elici pos- 28 sunt ex Spec. in tit. de teste. alia hinc non prosequar.

Opponi etiam potest, si in causa civili iudex criminalis attestationes 29 confecerit, & nullæ fuerunt declaratae à Senatu anno 1526. die xix. Aprilis, reseruato interesse parti, quamuis confectæ fuissent de partium consensu, & impetrata commissione generali ad inquirendum & hoc not. in l. solemn. §. latrunculator. ff. de iud.

Testificata
à iudice cri-
minali fa-
cta in civili
nulla.
Arrestum.

Loys XII. Article XXXIII. des publiées.

M. CCCCXII.

Articu-
lus ter-
tius.

ITEM, auons ordonné, & ordonnons, qu'és sieges de nostredie Royaume, esquels y a publication d'enqueste, auant ladicte publi- cation les parties bailleront (si bon leur semble) leurs reproches de tesmoings: apres laquelle publication n'y feront aucunement receuz.

GLOSSA VNA.

Obiectus re-
stium nõ re-
cipiuntur post
cõclusionẽ.

OST publicationem & conclusionem in causa non reci- 1 piuntur obiectus testium, nec reprobari testes possunt, per istum text. & in cap. licet causam. de proba. & in capit. præsentium. de testi. quia præsumitur pars ex malitia opponere, post- quàm tandiu distulit, vt ibi.

Inhabilitas
testis obici-
tur etiã post
cõclusionẽ.

Nisi fuerit antea protestatus, vel de nouo venerit ad suam notitiã, quod 2 iuramento suo probari poterit. d. c. præsentium. facit c. pastoralis. de excep. † si tamen iudex testes receperit, si pars iurauerit de nouo testes venisse ad 3 suam notitiam, & si possit probari non de nouo venisse, non valebit depo- sitio, quia iuramentum intelligitur tacitè, si ita sit. l. si. ff. qui satisf. cogan. ca. & si Christus. de iureiurando. Paul. Castren. in l. si cum patruo. C. commu- nia vtriusque iudic. Hipp. singu. ccxcvij. testes. vel nisi fuerit impeditus per partem, vel iudicem opponere. text. & ibi gloss. in verb. iuramenta. in c. cum I. & A. de re iud. † vel nisi illæ exceptiones omnino redderent testem inha- 4 bilem, vt potè quòd testis est hæreticus, Iudæus, & aliæ similes: quia istæ à parte remitti non possunt exceptiones. Bald. & Sali. in l. si quis testibus. col. vlt. C. de testib. † vel nisi testes fuerint recepti absente parte, quia tunc pars 5 non videtur consentire, vt docet Fel. in d. cap. præsentium. vbi alias videre poteris limitationes, & testes cum instrumento poterunt produci post pu- blicationem. per text. in c. series, de testib. secundum Roma. singu. lxxx. tu habes. quia tunc cessat timor subornationis.

Quãdo in-
ratur testes
nõ fuisse sub-
ornatos.

Et in quibus casibus quis producere testes debet post publicationem 6 & didicita testificata, iurare debet, quòd testes non subornauit, alias ad- mitti non debet, vt dicit Bald. in capitul. iuravit. de probationibus. quem refert

refert Hippo. singu. cxxviiij. testes.

7 Si tamen reprobationes fuerint in prima instantia oppositæ, in appellationis iudicio probari poterunt, idque consuetudine iuri contraria apud nos receptum est, teste Guido. Papæ in decis. Delphi. q. ccccc. actor. & in statut. si quis. in verb. testes. col. ij. versic. sed pone.

Reprobationes in prima instantia oppositæ, an in causa appellationis probentur. Reiectis testibus restitutum datur ad probationem

8 Si verò post didicita testificata appareat omnes testes propter obiectus repellendos, tunc pars poterit restitui in integrum, vt per alios testes probet, vt docet. Ioan. Andr. in c. auditis. de in integrum restit. refert Guido Pap. in d. statu. si quis. in verb. testes. colum. vj. versicul. sed quæro. quòd vix reciperetur in hæc patria, sed iste qui succubuit, poterit appellare à sententia, & coram iudice appellationis probare, per l. per hanc. C. de tempo. appel. sed si non posset appellare, tunc restitutio peti potest: & sic conciliandæ sunt hæc diuersæ sententiæ.

L O Y S XII. Article XXXIX. des publiées.

M. CCCCCXII.

ITEM, auons inhibé & defendu, inhibons & defendons à tous Iuges de nostre Royaume, d'appointer les parties à informer sur les faicts des reproches, sans veoir lesdittes reproches avec les procez principaux, & de ne receuoir lesdittes parties en preuue desdits faicts: sinon qu'ils fussent concluans, & contre les tesmoings, sans lesquels ne se pourroyent decider lesdits procez.

Articulus quartus.

GLOSSA VNA.

ADVERTENDVM est, quòd non debet iudex facile recipere partes ad probandum reprobatoria testium, nisi consideret sequentia. Primò, debet videre processum principalem, & obiectus, seu reprobationes testium, & videre an possit processus decidi sine probatione obiectuum, & tunc non debet recipere partem ad probandum obiectus, quia frustra fieret probatio, quæ nihil prodesset. arg. l. j. C. de thes. lib. x.

Consideranda in probandis reprobationis testium.

2 Secundò, videat iudex an facta reprobatoria sint admissibilia, vel non, quia non debet recipere facta, quæ non concludunt. ibi, *sinon qu'ils fussent concluans.* iudex enim non debet pati fieri superuacuum processum. l. litigatores. in fin. ff. de arb. Iacob. in l. non quemadmodum. ff. de iud. vide Bald. in l. si defensor. ff. de interrog. act. & stylus Aurelian. vt contrarium statuens, abusiuis fuit declaratus à Senatu anno 1543. die xvj. Iulij. quod si iudex dubitet, potest eos admittere cum clausula, si & in quantum de iure sunt admittendi: vt docet glos. in c. cum contingat. de officio delega.

Cöclusio debet resultare ex factis reprobatoriis.

3 Tertiò considerare iudex debet, si testes deponent aliquid super principali, quod necessariò concludat, vt debent. ca. in præsentia. vbi Deci. de motertio notabi. de probationib.

Arestum.
Iudex quæ debeat considerare ante quæ admittat probatio

4 Vel an instrumenta producta deseruiant proposito: alioqui si non attingant,

nes super reprobatoriis.

gant, non est necesse ea reprobare: vel si tangant quidem, sed non sit plene probatum, nec itidem operæpretium est ad reprobationes venire, ca. præsentium. vbi Doctor. de testibus. in vj.

Testes cessant cum est alia legitimè probatio. Quartò, iudex debet prospicere sufficiensne sit probatio, & plena, sine 6 testibus reprobatis, & tunc non debet decernere testes reprobatorios esse audiendos, quia nihil prodesse, & non debet recipi probatio. quæ non releuat. dict. capitul. in præsentia. & l. neque natales. & l. ad probationem. C. de probat. & iudex non inducit testes ad concordiam, quando alij testes sufficiunt. Bartol. & alij in l. ij. §. fin. ff. si certum petat. & Doctor. in c. cum tu. de testibus. dixi in tract. de reprobationib. testium. in verb. concordia.

Reprobatio supernacua fugienda est. Quintò, videat etiam iudex si actor plene intentionem suam probauerit: 7 quòd si non fecerit, non debent reprobari testes rei, nec iudex hoc debet decernere, quia frustra: nam actore non probante, reus etiam si nihil probauerit, absolui debet l. qui accusare. C. de edend. Fel. in c. si. de calumniat.

Sextò, iudex videre debet, an ex processu obiectus testium probari possint, & si possint, non debet permittere, vt alias probentur: vt si testis interrogatus fuerit, an sit consanguineus, & responderit se esse consobrinum, & velle, ac affectare vt eius consanguineus vincat, non requiritur alia probatio in istum reprobatoria: nam rei demonstrata frustra adiicitur demonstratio, l. j. in fi. ff. de dote præleg.

Articuli sunt decernendi super quibus fiat reprobatio. Septimò, iudex si videat partem esse admittendam ad probandum obiectus contra testes, debet præcidere, & declarare articulos, super quibus attestations reprobatoriæ fient, ne in vanum, & super factis non recipiendis testes audiantur, ne forte incertitudo vitiet depositionem. c. in præsentia. de probat. Doct. in l. si quis intentione. ff. de iud.

Renunciare licet testibus reprobatis. *Arcesium.* Octauò, si pars cuius testes reprobantur, habens forte instrumenta, vel 10 alios testes, renuntiet illis, quos pars reprobare vult, audietur, vt censuit Senatus pro procuratore Regio, & Abbate Montis Frigidi contra Consulles Burg. Narbonen. anno 25. vt habetur in stylo Parlament. in §. item si pars. in titul. de commissa. in prima parte. Ista sunt notanda iudicibus, ne postea à Senatu condemnentur ratione reprobationis frustra emissæ, vt sæpiùs vidi.

FRANÇOYS Article XXXI. des publiées.

M. D. XXXIX.

Articulus quintus. QVE pour chacun fait de reproche calumnieusement proposé, qui ne sera verifié par la partie, y aura condamnation: c'est à sçavoir en nos Cours souveraines, de vingt liures Paris de l'amende, moytié à nous, & moytié à la partie, ou de plus grand peine, pour la grandeur de la calomnie desdits proposans, à l'arbitration de iustice: & en la moytié moins en nos iustices inférieures.

GLOSSA

- D**E IVRE non agitur iniuriarum, licet opponens contra testes non probauerit ea, quæ opposuerat: quia pars hoc non fecit animo iniuriandi, sed se defendendi. Bald. & Ias. in l. si. ff. quod quisque iur. gloss. in verb. utilitas. in l. quisquis. C. de postul. Idque de consuetudine generali obseruatur in Francia, vt testatur Boër. in consilio vlt. posito post consuetud. Bitur. & Guido Papæ in statuto, si quis. in verbo, communi æstimatione, colum. xv. † maximè si quis protestatus fuerit se non animo iniuriandi opponere, vt fieri solet, teste Masuer. in sua practic. titu. de iniur. versic. item si aliquis. & Ias. in l. non solum. §. morte. numer. 47. versicul. successiuè in ista. ff. de noui operis nuntiatione. De Ripa. in capitu. cum M. numero 90. de constitut.
- 3 Vel nisi probauerit ipsum, cui opposuerat tali infamia notatum, & talem rumorem de eo increbuisse. Bartol. & alij in l. vltima. ff. de hæredibus instituendis. Nam sicut fama liberat à doli suspicione, ita à pœna, l. miles. §. mulier. ibi, falsis rumoribus inducta. ff. de adulteriis. l. ij. ff. quis ordo in bono. possess. serue. & hanc sententiam sequutos fuisse iudices insignes habet compertissimum Imber. in Institut. Forens. libro primo §. deinceps.
- 4 Tamen quia nemo debet famam alterius lædere, nec labefactare, & qui hoc facit (vt adagio fertur) Cydi pœnam debet, & in conscientia tenetur ad famæ restitutionem, iustè hic statutum est, quòd ex quolibet facto iniurioso calūniæ causa proposito in Parlamento opponens cõdemnari debet ad viginti libras Parisi. cuius pars dimidia fisco, altera parti applicatur: in curiis verò inferioribus ad decem libras pro media (vt dictum fuit) distribuendas.
- 5 Et calūniæ causa censetur obiectum, quando non est probatum, per istum textum, Ibi, *calumniesement proposé*. Bartolus in lege prima. in fine princip. ff. ad senatusconsultum Turpilianum. vt pote, *qui ne sera virifié par la partie*.
- 6 Malitiosè verò censetur opponere, asserendo quod ignorauit, & probare non potuit. lege Iulianus. ff. de actionib. empti. nisi fuerit deceptus, quia testes, qui super hoc deponere debebant, mortui sunt. gloss. vlt. in c. j. in fine. de electio. in vj. vel fuit deceptus falso rumore perlato. l. miles. §. mulier. ff. de adulter. vt dixi supra.
- 7 Imò etiam si factum sit tam iniuriosum, & calumniosum, poterit iudex ad grauiorem multam condemnare partem opponentem, vtpote si opponeret contra testem, quòd crimen læsæ maiestatis commisisset, vel crimen hæresis, vel aliud graue crimen, per istum textum.
- 8 Licet iudices, coram quibus per reprobationes crimina probantur, vel per confessionem testium, non debeant punire testes ratione illius criminis, pœna ordinaria: capitul. cum dilectus. in fine, de ordin. cognit. nec efficiuntur infames ex illo crimine obiecto etiam probato: tamen eorum opinio grauatur, secundum Innocentium ibi. & Guido Papæ in statu.

*Iniuriarum
nō agunt te-
stes nisi re-
probati.*

*Rumor ex-
cusat repro-
bationem te-
stem.*

*Pœna lædē-
tis famam
alterius.*

*Calumnio-
sè obiectum
quando dis-
citur.*

*Testes an
puniatur ra-
tione crimi-
nis obiecti,
& probati.*

in statu. si quis. in verb. communi æstimatione. versi. si obiectus. † tamen 9 aliquando vidi remissos aliquos testes ad suos iudices pro criminibus obiectis, & probatis, & hoc instante procuratore, vt crimina puniantur. l. 1 ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil.

Infamis an Imò non poterit iudex repellere testem etiam infamem, si pars hoc non 10
in teste vo- petat, & ista est generalis consuetudo Curiarum Franciæ, quia hoc iudi-
ari possit. cium non datur in Francia, nisi postulatum fuerit. l. iij. §. hoc autem iudi-
cium. ff. de damno infecto.

Iudex an ex Quamuis de iure iudex possit de conditione testis ex officio inquire- 11
officio possit re, etiam si pars non opponat. gloss. in l. j. §. si præses. ff. de magist. conuen.
inquirere de glos. in l. iij. in verb. inimicitia. vbi Iacob. ff. de testib. Bald. & Angel. in l.
coactione te- quos prohibet. de postu. glo. in c. querendum. ij. quæst. vij. Corset. in fin-
stis. gul. incip. testis. Felyn. in c. iuravit. in fin. de testib. Barb. confi. iij. col. j. in
ij. volu. si tamen hoc faceret in Francia, constitueret se partem, quod ca-
uere debet.

CHARLES VII. Article XXXVI.
touchant le style.

Artic.
sextus.

ITEM ordonnons, que les parties seront tenues de bailler contre-
dits à l'encontre des lettres de leurs parties aduerses, s'aucunes en veu-
lent bailler, dedans huiet iours prochainement venans, apres la produ-
ction desdittes lettres, & saluations dedans huiet iours apres ensuy-
uans, sans esperance d'auoir pour ce faire aucun autre delay, & sans
ce qu'il soit besoin de bailler doreseuuant, outre lesdits termes, aucune
requeste, pour bailler contredits, ou saluations, ou les en faire forclorre,
& que doreseuuant ne seront baillez aucuns contredits ou salua-
tions, sinon en procès appointé en droit, sur le principal, recreance ou
prouision.

GLOSSA VNA.

Contradictio
vnicui dilata-
tio.

Instrumentum
quomodo impug-
netur.

INSTRUMENTIS productis pars contra- 1
dicere, & ea reprobare & oppugnare potest, &
pars producens ea saluare, & excusare, pro quo fa-
ciendo conceditur vna tantum dilatio, vt dicit iste
tex. qui tamen non exactè seruatur in Parliamentis.
Et hæc contradictio fit in processu concluso ad 2
ius super principali, vel super recredentia, seu 3
prouisione.
Qualiter impugnari possit instrumentum, & 3
contradici, abundè docet Speculator in titulo de instrument. editio. in §.
postremo, & Nepos de monte Albano in tractatu de exceptionibus. in ver-
ficulo exceptio contra quamlibet scripturam, ibi quilibet videre potest, ne
plura.

CHARLES

touchant le style.

ITEM, voulons & ordonnons estre enioint par nostreditte Cour, & desmaintenant enioignons aux Aduocats sur leursdits sermens, que d'oresenauant ils soyent briefz en leurs contredits & saluations, sans reiterer les raisons contenues en leurs escritures principales, ou plaidoyé, ne poser aucunes friuoles allegations: car nous voulons, que si nostreditte Cour, en iugeant les proces, y trouue d'oresenauant la prolixité, telle qu'ils ont accoustumé de faire, elle en punisse ceux, qui le feront, de telle punition, que ce soit exemple à tous autres.

Articu.
septim^o

GLOSSA VNA.

PRAE CEPIT aduocatos (vt Græci dicunt) λακωνικῶς λέγειν. *Aduocato*
i. compendio dicere, & vt breues sint in suis scriptis, & nihil
repetant: nam legimus apud Philomenem, quendam Anaxi-
menem, qui plus æquo prolixam habuisset orationem, per
pulchrè à Theocrito sic fuisse redargutum. *Verborum quidem*

flumen est, mentis vero gutta. † & hos battalogos semper vsus forensis pro-
pulis, qui vt causam iudicibus incertam, & obscuram reddant, battalogia &
multiloquio vtuntur: & hi aduocati, qui hac verbositate nituntur, præsu-
muntur mali. nam argumento à contrario hæc inter se sunt cognata, pauca
loqui, & probum esse virum: vt docet Eras. in chiliad. † vnde Charillus ro-
ganti, cur Lycurgus tam paucas leges prodidisset, ait, pauciloquis non esse
opus multis legibus. huc pertinet vers. ille veluti prouerbialis apud Athe-
neum relatus † *ἄξις σωεῖς δὲ αὐδῆς πείσσει τάχιστα λέγωντι.* hoc est, mox persuadebis
cordato, si bene dicas. & dicit Iurisconsult. in l. vna. ff. de offic. præfect. præ-
to. breuiter commemorare necesse est: vnde officium boni aduocati est
breuiter, & summarim loqui, dicit Aretin. consil. cxx. procedendo.

Itaque iudex potest indicere silentium aduocato verboso, vel eum su-
spendere ab officio, & quandoque ab officio aduocationis priuare. glo. in l.
ex ea. quam ibi not. ff. de postul. & Ias. in l. j. ff. de officio assessoris gaudent
enim breuitate moderni docet glos. in l. j. ff. quod met. caus. scripsi in inter-
pretat. l. vnic. in ij. not. C. de senten. quæ pro eo quod interest.

Etiam no. ex hoc text. ibi. *nostre Cour*, quod simpliciter appellatione Cu-
ria, intelligitur suprema, quia omne analogum per se sumptum stat in suo
potentiori significato. §. sed ius quidem. Insti. de iur. nat. scripsi in glo. sum-

ma. in proce. Concor. vbi docui priuilegia curiarum supremarum. † & an
valeant aresta, in quibus dicitur, Curia dicit, *la Cour vous dict.* & valere non
dubitat Guid. Papæ in Decis. Delph. quæst. cccclj. quid contineatur, dicens
curia nomen esse indifferens, & comprehendere etiam quemcunque ius
reddentem in Curia, arg. l. ij. in princip. ff. de orig. iur. ideò valebit etiam
iij. Tom. Com. D. Rebuf.

M

*Judicis ani-
mã diuersio
in aduocã-
tos battalo-
gos.*

*Curia nomi-
ne simplici-
ter qua ve-
niat.*

*Aresta &
sententia per
curiam di-
cit an va-
leant.*

etiam sententia per iudicem, si dicat, Curia condemnat talem ad decem, &c. & hoc seruant præsertim Curiaæ supremae Regni.

Articu.
vltim^o.

FRANÇOYS Article XXXVI. des publiées 1539.

QVIL n'y aura plus contredits contre les dictz des tesmoings, & defendons aux iuges de les recevoir, & aux parties de les bailler sur peine d'amende arbitraire.

GLOSSA VNA.

*Contra dicen-
da non sunt
dicta testiu,
sed ipse per-
sona repro-
banda.*

ROHIBET ne obiectus contra dicta testium datur. idem 1
suprà articulo secundo, des responces par credit, statutum fuit:
quia iudex potest per se hoc considerare, & ista sunt iuris, &
discretioni iudicis relinquuntur, vt habetur in stylo Bituricē.
& hoc etiam statutum est, vt citius lites finiantur, & ne partes
sumptibus & expensis onerentur cum ex officio iudex hoc facere possit:
licet de iure secus, cap. series. de testi. cap. præsentium. illo titulo in vj. &
Specu. consultit, quod potius quis opponat contra dicta, quam personas:
quia hæc opposita vix possunt excusari. cap. cum tu. de testib. in titu. de te-
ste. §. sæpè testes &c.

*Dicta testiu
quando im-
pugnare li-
ceat.*

Notandum est quod in casu, quo non possum reprobare testem, vt quia 2
examinatus est etiam pro me, vt per glo. in capitu. constitutus. de testi. ta-
men potero opponere contra dicta, per text. & ibi Salyc. in l. si quis testi-
bus. columna ij. C. de testib. Domi. in capitu. ij. §. vlt. de confes. libr. vj. De-
ci. conf. viij. viso puncto. num. 8. † quod non procedit in Francia, cum non 3
possit opponi contra testium dicta: tamen hæc ordinatio non seruat in
ressortu Tholosano.

*Quomodo
opponatur
contra dicta
testium.*

Contra dicta testium opponi potest, quod sunt falsa, contraria, vel va- 4
ria. Bartol. in l. eos. ff. de falsis. l. scripturae. C. de fide instru. vel obscura, l. de
ætate. §. nihil. ff. de interrogato. actio. vel non sunt verisimilia. capit. quia ve-
risimile. de præsump. & quod non est verisimile, est falsitatis imago. Bal. ibi,
quem refert etiam Felyn.

*Falsum de-
ponetes per
sonaliter ci-
tantur.*

Et si prætendatur testes falsum deposuisse, possunt citari personaliter 5
sub poena confesi, vel conuicti, vel potest condemnari pars, ad cuius vti-
litatem deposuerunt, ad eos præsentandum intra certum tempus, alias eo-
rum depositionibus nulla adhibebitur fides: vt conclusit magna Curia
Neapo. prout refert Anto. Capit. in decis. Neapo. q. lx. in causa testium.

*Obiectus cō-
cludens de-
sur.*

Et obiectus in testes debet esse idoneus, & concludens necessario, sicut 6
probatio, l. neque natales. & l. ad probationem. C. de proba. c. in præsentia.
illo tit. Doct. in c. præsentium. de testi. in vj.

Et hoc inspicietur tempore depositionis, & iuramenti. l. iij. §. duæ cau- 7
sæ. ff. de Carbo. edi. Bald. in l. ij. C. de testi. l. iij. §. lege Iulia. ff. de testi. Albe.
in tract. statu. in iij. parte. quæstio. lxxj. Barb. consil. xlviij. præclare. col. iij.
in ij. volu. Hippol. in l. j. §. idem minimo. & §. seq. ff. de quæst.

Alia dicuntur in tract. meo de reprobationibus, & saluatio. testium, his 8
nunc contentus finem faciam, Deo gratias agens.

TRA

TRACTATUS DE PARTIVM PRODVCTIO- NIBVS.

Des productions des parties.

CHARLES VII. *Artic. C. des premieres.*

ITEM, prohibons & defendons aux parties que dorefnauant en faisant leurs productions, elles ne produisent lettres, tiltres, ou muniments, qui de rien ne seruent au iugement, & decision de leurs procès, & qu'elles n'employent, ne produisent autre chose en leur inuentaire, que ce qui sera escrit & designé en iceluy. Et s'ils veulent produire, ou employer autres lettres, ou autres choses, qu'ils puissent faire extraire, & que temps suffisant & moderé leur soit donné pour ce faire. Et ce leur defendons sur peine de cent sols Parisis d'amende au procureur, qui sera trouué auoir faict le contraire.

Articu-
lus pri-
mus &
secun-
dus.

IDEM, *Article XXXXIII. touchant le style.*

ITEM, ordonnons que dorefnauant les parties, en faisant leurs productions ne produisent lettres, & procès ou muniments, qui notoirement ne seruent de rien au iugement des procès, & qu'elles ne produisent ou plus ou moins, que ce qui sera escrit, & designé en leurs inuentaives, sur peine d'estre punis de cent sols Parisis d'amende contre la partie, ou son procureur, qui seroit trouuée faire le contraire, à appliquer comme dessus.

GLOSSA VNA.

ACTIS attestationibus, ac reprobationibus contra testes probatis, & attestationibus publicatis, necesse est, vt partes instrumenta, & alia documenta producant: ob id iste text. de his productionibus loquitur.

*Productio
quando sit
facienda.*

Et tria hic dicuntur. Primò ne partes producant literas, titulos, instrumenta, aut alia munimenta causæ, quæ ad ipsam causam non pertinent. l. nec quicquam. ff. de edend. quia non est producendum, quod productum non releuat, imò veriùs est reiiciendum, l. j. ff. de offic. assess. nec iudex hoc pati

iiij. To. Comm. Do. Rebuff.

M ij

debet. l. si duo. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. & ibi plenè Doct. & in cap. in præsentia. de prob. sed potest dici quòd scribit Iuriscon. in l. de ætate. §. quod autem. ff. de interro. actio. *ὁ δὲ πρὸς ἐπιθ.*

Inuentariū debet continere ea, quæ producta fuerit. *Instrumentum in sacco inuenit non productū an pro sit.* Secundò, quod nihil in inuentario conscribatur, nisi quod productum fuerit, sub pœna centum solidorum, & quid si inueniatur instrumentum non productum, an possit secundum illud iudicari. vide Ias. in l. j. §. editiones. col. fi. ff. de eden. quòd non, nec haberi debet ratio ad illud instrumentum, & ad literas non productas in iudicio, licèt inueniantur in sacco, alioquin deciperet quis partem aduersam, producendo instrumentum fortè falsum, vel acceptilationem, cui pars respondisset, si eam vidisset. vnde non solent iudices respicere nec quidem legere instrumenta non producta, in inuentario non conscripta, quia frustra legerent, cuius lectionis nullus esset effectus, nisi essent iuris allegationes, vel consilia Doctorum.

Dilatio gratia transcribendi instrumentum datur. Tertio, si quis velit probationem facere ex aliquibus instrumentis, & velit transcriptum habere, dabitur ei dilatio. text. in cap. cum personæ. de priuileg. in vj. Docto. in c. contingit. de fid. instru.

Productio facta datur dilatio ad contradicendum. Quarto, vltra tex. facta productione citatur aduersarius, si præsens sit in iudicio, vel eius procurator, & assignatur ei terminus ad impugnandum, & dicendum contra instrumenta, & iura producta, si ea impugnare voluerit: vt docet Io. episcopus Varen. in summa de ordin. iud. tit. de aliis proba. producen.

Instrumenta quomodo contradicantur. Quintò, pars aduersa contra instrumentum obicere potest, quòd solennia requisita non interuenerunt, posita per glo. in l. generali. C. de tab. libr. x. & per Bar. & alios in ru. de fid. instru. † vel opponi potest, instrumentum productum esse falsum, sibiq; ipsi contrarium. l. scripturæ diuersæ. C. de fid. instru. l. eos. vbi Bart. ff. de fal. dixi arti. fi. supra tit. prox. † vel conficiens instrumentum non erat notarius, vel ei fuerat interdictum ratione criminis, ne instrumenta de cætero conficeret, l. moris. §. solet. ff. de pœn. † vel instrumentum erat confectum in loco, vbi conscribens non erat notarius, & sic ibi non erat notarius, sed priuatus, sicut præses extrà territorium suum, l. iij. ff. de offic. præsid.

Item quòd instrumentum est rasum, vel cancellatum, ideò non probat, c. cù. Ioannes. de fid. instr. l. fi. C. de edict. diui Adria tollen. Aliaque multa opponuntur, quæ probari non possunt, quia summopere est cauendum, si saluti suæ velit pars prospicere, ne opponat, nisi ea quæ vera sunt, & quæ probare potest alioqui animam suam Diabolo committit.

Saluatio repellens obiectionem instrumentorum recipitur. Sextò, actor admittitur ad saluandum, & sustinendum sua instrumenta, & documenta, & hæc saluatio repellit obiectionem, sicut replicatio exceptionem: vt patet Insti. de replic. & in l. ij. ff. de except.

Statuti articulus productus est. Septimò, si quis teneatur producere statutum, vel consuetudinem, sufficit producere illum articulum statuti, vel consuetudinis, de quo est quæstio, non autem totum librum statutorum, vel consuetudinem producere tenetur: vt docet Bart. in rubr. de noui oper. nun. ff. colum. pen. Fely. & alij in c. j. in iij. conclu. nu. 29. cum seq. de prob. & Doc. in cap. contingit: de fid. instrumen. vbi plenius vide.

Ultimò,

- 13 Ultimo, producens instrumentum, vel alias literas, non tenetur eas dimittere apud acta, ne forte amittantur, sed eas recuperare potest retento exemplo: & Dicanici dicunt, retento regesto. dict. c. contingit. de fide instr. Cautè faciendā productio.
- 14 & c. cum personæ. de priuil. in vj. † nisi pars aduersa velit illud arguere falsi. l. fi. C. de fide instrum. alia vide in dictis locis, ne plura.

IDEM Article XXXV. touchant le style.

ITEM, ordonnons que doresnauant, quand les parties seront appointées à produire, & au conseil, leurs lettres & tiltres, & ce qu'elles voudront produire, elles seront tenues de fournir audit appointment, dedans trois iours, sans esperance d'auoir autre delay, sous ombre d'auoir compulsoire, ou autrement, sinon qu'euidemment y eust grand cause de ce faire, & qu'on l'eust requis en plaidant: autrement lesdits trois iours passez, seront iugez lesdits procez en l'estat qu'ils seront, sans ce qu'il soit besoing, pour ce faire, requérir, ou demander autre forclusion.

Articu. tertius.

GLOSSA VNA.

INTRA tres dies partes producere tenentur in parlamento, quando res est in consilium missa, nec alia datur, nisi ex causa, dilatio, & nisi quis intra dilationem produxerit, postea non recipietur, vt docet Paul. in l. iubemus. C. de iudic. & in l. j. C. de iureiur. propter calum. dando. sed parum seruatur, nisi accipias diem pro anno, & quandoque longius protenditur, & ille scit, & verum dicit, vt & vos credatis. Producendi causa tres dies datur.

2 Notanda est cautela, quam tradunt Alber. & Ias. in l. j. §. editiones. in ff. de edend. quod quando quis producit instrumenta, debet ea producere quatenus faciunt pro se, & in illis capitulis, & tunc pars aduersa secundum quosdam non poterit iuari illis instrumentis, eò quod non sunt producta ad illud partis commodum.

3 Vnde pars aduersa cauta esse debet, vt quando pars ita producit illud instrumentum, protestetur se velle vt eodem instrumento in illis partibus, quæ faciunt contra producentem, & tunc poterit, quia instrumentum factum est commune per productionem, per d. §. editiones. vbi Ias. in fi. post glo. Inno. & alij in c. cum venerabilis. de exceptio. Cautela ne quis producat contra se.

LOYS XII. Article XXX. des publiées 1512.

ITEM, que ledit proces conclud purement, & simplement, on ne receura aucune partie à faire autre production, sinon que il y ait cause raisonnable, & qu'elles ayent lettres à ceste fin adressantes à la Cour. Esquelles lettres seront tenus les produisans declarer la piece, & le fait, & article, pour verification

iij. To. Comm. Do. Rebuff. M iij

Articu. quart.

duquel ils voudront faire laditte production: & ne seront lesdittes parties receües à produire esdittes causes d'appel, qu'à une fois, & ne seront receües lesdittes productions, depuis que le procès aura esté mis sur le bureau.

G L O S S A V N A.

Producendum est in possessoris intra primam dilationem.

QUANDO quis producere teneatur? Respon. in possessoriis beneficiorum, & in primo capite statim ipsa dilatione data ad producendum instrumenta, vt est in titu. de mater. possess. vt celerius expediantur, quia periculosa est, & dispendiosa illorum vacatio. c. cum sit. de elect. in vj.

In aliis causis ciuilibus, vbi non est opus attestationibus, nec testimoniis, debet quis post litem contestatam producere vsque ad conclusionem, & in termino sibi concesso. c. dilectus. de fid. instru. vbi Doct. & in l. iudices. C. de iudic. cum authen. sequen. ibidem.

Si verò testationes faciendæ sint, tunc productio fiet post receptionem, & publicationem testimoniorum, & reprobationem testium: vt superius dixi artic. j.

Productio non recipitur post conclusionem.

Post renuntiationem verò, & conclusionem in causa non recipitur productio etiam instrumentorum, c. cum dilectus. & c. pastoralis. de cau. possess. nisi in causa beneficiari, quia in ea renuntiatio non est necessaria. clem. sepè. de verborum significatio. de Rota decisi. j. nota quòd postquam. tit. de probationib. in antiq. & nisi renuntiatio & cõclusio facta fuerit saluo iure producendi: vt docet Aufrer. in decis. Tholosa. q. xiiij. & cxlvj. vide reg. cum limitationibus per Soci. in tract. fallen. regu. clxxxiiij. instrumenta. & Felin. in c. cum dilectus. & Hippol. in l. j. §. si quis vltro ff. de quæstionib.

Litera quomodo impetratur ad instrumentum producendum ex æquitate post conclusionem.

Item nisi ex causa rationabili, vt pote si instrumentum sit de nouo reportum, l. admonendi. ff. de iureiuran. & hoc poterit fieri per literas Regias, quæ in Cancellariis etiam impetrari poterunt, per quas permittetur parti non obstante conclusione in causa producere tale instrumentum, † quod oportet in literis exprimere, & non expressum reiicietur, & articulus super quo vult illud instrumentum producere, est exprimendus, & factum ipsum, & poterit hoc semel tantum fieri. Oratione quidem diui Marci amplius quàm semel non esse dandam instrumentorum dilationem, comprehensum est: sed vtilitatis litigantium gratia causa cognita, & iterum dilatio tam ex eadem, quàm ex alia prouincia secundum moderationem locorum impartiri solet, & maximè si quid inopinatum emergat. Vlpian. sunt verba in l. oratione. ff. de fer. & hoc causa infinitatis vitandæ. c. ij. de rescrip. in vj. plenè de hoc scripsi in primò not. l. vnica. C. de senten. quæ pro eo quod interest. si tamen defunctus accepit dilationem ad producendum instrumenta, successori quoque causa cognita dari debet, d. l. oratione. in fin.

Ad hæc in his literis concedi debet productio, dummodò res non sit iudicata, vel incepta iudicari, & vt vulgò dicitur, *auant que le proces soit mis*

*mis sur le bureau, de quo scribam in tractat. de liter. impetrat. ad renuntian-
dum appellationi inferiùs.*

FRANÇOYS *Artic. LXXXVI. des publiées 1539.*

QV'EN toutes matieres civiles, y aura communication
d'inventaires & productions.

Articu-
lus vlti-
mus.

GLOSSA VNA.

IPTIMUM statutum, vt fiat communicatio inuentariorum
inter partes, & productionum, vt nihil ex infidiis agatur nam an-
tequàm processus fiat, relatio, & sententia concipiatur, debent
partes videre vtrum omnes literæ, & documenta producta sint in sacco,
quia interdum in perniciem animarum quædam partes solent furari in-
strumenta: ideò bonum est, vt partes videant an omnia sint completa, &
antequàm ista fiant, partes ostendunt & communicant inuicem, & produ-
ctiones & inuentaria, vt patet Dicanicis: & si pars videat alia instrumenta
esse, quàm ea quæ producta fuerunt, debet petere ea reiici, & iudex hoc
decernere debet: vt habetur in stylo Castelleti Parisi. Alia hic mul-
ta adderem, sed vt breui percurram has regias Consti-
tutiones, reliqua aliis Pragmaticis discutienda
relinquam: de his more solito gratias

*Communi-
catio pro-
cessus quan-
do & quo-
modo fiat.*

(ne ingrati officio fungar) Deo

Optimo Maximo, & eius

Virgini agens per-
petuas. Amen.

TRACTATUS DE
PUBLICATIONE ATTE-
STATIONVM.

De publication d'enquestes.

FRANÇOYS Article LXXXI. des publiées 1539.

Articu-
vnicus.

Q'EN matieres civiles y aura par tout publication d'enquestes, excepté en nostre Cour de Parlement & requestes de nostre dit Parlement à Paris, ou il n'y a accoustumé auoir publication d'enquestes, & iusques à ce qu'autrement en soit ordonné.

GLOSSA VNA.

Publicatur
attestatio-
nes.

TATVIT in omnibus Franciæ Curiis editionem seu publicationem inquisitionum esse faciendam, vt quisque videre possit, quo iure munitus sit, ne postea si condemnatus fuerit, appellet. Hæc tamen publicatio non fit de stylo in Parlament. Parisi. nec in Camera supplicationum Parisi. cuius styli meminit Guid. Papæ decisi. cccclxxxvj. quæritur.

Arestum.
Publicatio
testium nõ fit
in Curiis su-
premis, &
quare.

Et ita fuit à Curia statutum ann. 1276. vt habetur in stylo Parl. aresto 288. ex quo aresto sumpta est hæc ordinatio, quæ etiam hoc excipit, ibi, *excepté en nostre Cour de Parlement, & requestes,* etiam hic articul. non fuit in Parlament. Tholosano receptus, in quo non fit testimoniorum publicatio, nec in Curiis supremis, propter securitatem testium, ne ipsi incurrant odiû partium, contra quas deposuerunt, & vt facilius deponant, quod fortè non auderent, si partes illustres, aut alij magni domini scirët, aut videre possent illorum depositiones, teste Ioan. episc. Vauren. in summa de ord. iu. ru. qualiter fiat inquesta in curia.

Omissio pu-
blicationis
testium an
vitet sen-
tentiam.
Publicatio
quando fiat
in curia Ro-
mana.

De iure etiam omissio publicationis testium non vitiat sententiam, maxime si à parte non fuerit petita, quia non est de substantia iudicij: vt in c. cum I. & A. de re iud. & gl. in c. fi. de hære. in vj. vt docet Bar. & ibi Alex. in addi. in l. prolatâ. quicquid ibi gl. dicat. C. de sent. & interlo. omn. iud. quem sequitur Anchar. consil. liij. omissio publicationis. † & in Curia Romana non fit publicatio vsque ad tertiam sententiam, vt pars possit producere in causa

causa appellationis de nouo, l. per hanc. C. de tempo. appell. eò quòd non didicit testificata, quæ si didicisset, prohiberetur producere super eisdem articulis, vel directò contrariis. clemen. ij. de testib. Bal. in ca. vno. col. ij. si de inuesti. inter. domi. & vasal. lis oriatur.

- 6 Tamen cùm per hanc legem præcipiatur publicatio, si iudex eam denegaret, partem grauaret, & sic appellare posset, quia iudex facit contra hanc legem, ideò posset per superiorem instigante parte mulctari. Innoc. Bald. & alij in dict. c. cùm l. & A. plenè scribit Georg. Nathan, in repet. clem. sæpè §. si. col. xxv. in xij. q. de verbo. significa. *Appellatio à publicatione denegata.*
- 7 Post istam publicationem, & didicita testificata non recipiuntur testes causa subornationis vitandæ, c. fraternitatis. de testi. cle. ij. illo tit. nisi in casibus ibidem traditis per Doc. † veluti si testes cum instrumento producerentur, quia tunc cessat causa subornationis propter instrumentum: per tex. in c. series. de testi. quem extollit Lud. Roma. sing. lxxx. tu habes. & Lanfr. in c. quoniam. in verbo, testium depositiones. col. xv. vers. aliud subiungo. de prob. *Testes non recipiuntur post publicationem.*
- 8
- 9 Minor tamen restituitur. Bart. in l. j. §. nuntiatio. ff. de noui oper. nunt. vt refert Mauri. in tract. de resti. c. clxvj. & seq. *Minor restituitur, vt post publicationem probet.*
- 10 Item facta allegata in libello, & non probata, post publicationem probari poterunt, impetrando literas Regias: vt censuit Senatus anno 1513. die xix. Iulij. facit quod scribit Capit. quæst. clvij. *Minor restituitur, vt post publicationem probet.*
- 11 Etiam post publicationem possunt produci testes de nouo reperti, c. pastoralis. de except. l. admonendi. ff. de iureiur. nam quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio. l. de ætate. §. ex causa. ff. de interroga. act. hoc nominatim docet Hippo. in l. j. §. si quis vltro. nu. 17. ver. item etiam alio casu. vbi etiam alios scribit casus. ff. de quæst. sed in his literis Regiis opus est. *Arestum. De nouo reperti testes produciuntur etiam post publicationem.*
- 12 Traduntur hæc testimonia perlegēda primò reo, deinde auctori, vt quilibet videat ius suum, an sit probatum, vel nō, & an ius aduersarij sit elisum. de quo vide per Lanfr. in repet. c. quoniam contra. in verbo. testium depositiones. in publicatione testium. de probat. *Cui parti sunt danda testimonia in publicatione.*
- 13 Notandus est ordo curiarum, quem ponit Io. episcopus Vauren. in trac. de ordin. iud. rubr. sequitur epilogatio. vbi dicit sequentia in processu esse. Primò citatio, quam adiornamentum curiæ seculares vocāt, de qua scripsi. in titu. de cit. suprā. † Secundò fit verbalis petitio in breuibus causis, sed in magnis libellus in scriptis offertur. auth. offeratur. C. de lit. contest.
- 14 Tertiò, deliberandi datur dilatio, an quis velit cedere, vel contendere, dict. authen. offeratur. & l. j. ff. de edend. Quartò contra libellum opponitur exceptio, seu impugnatio, c. j. de libel. oblatio. vbi Docto.
- 15 Quintò, si exceptiones non obstant, tenetur pars respondere iudici, coram quo causa agitatur. † Sextò, libelli fit responsio, & sic litis contestatio, per totum titu. de lit. contest. † Septimò, dantur articuli, seu positiones contra reum, si negauerit. c. j. de confess. in vj. si verò confessus fuerit ante litem contestatam, fit eidem præceptum de soluendo intra terminum arbitrio iudicis statuendum, l. si debitori. ff. de iudi. vbi scripsi.
- 16
- 17
- 18
- 19 Octauò, producuntur articuli, quos partes concordant, & consentiunt: vt concordari debent articuli. *Cōcordari debent articuli.*

vt superiùs habetur in rubr. *des articles accordés*, & postquam articuli apud grapherium sunt conuenti, non recipietur quis ad proponendum facta responsiua esse impertinentia: vt censuit Senat. anno 1541. die vj. Februarij.

Arestum Nonò, asseruntur articuli cum iuramento per actorem continere veritatem, & postea illis reus de credulitate respondebit, & hodie de veritate, vt dixi in tract. *des responce par credit*. † & solet addi in fine scripturarum hæc clausula, *sauf à reietter les faicts que seront trouuez à ses escritures non faisants à propos, & non correspondans aux faicts des demandes & defenses d'icelles parties.* & sic in fi. potest vtraque pars petere, vt reiiciantur capita articulorum ponentium facta impertinentia, l. si duo patroni. §. idem Iulianus. vbi Doct. ff. de iureiurand.

Decimò admittitur actor ad probandum dictos articulos, c. præsentium. 22 de testib. in vj.

Vndecimò, nominantur testes, & producuntur per actorem in iudicio, 23 & inibi recipiuntur: vt scripsi in tract. de inquisi. seu commiss. supra.

Duodecimò, iurant testes præsentem, vel vocata parte, demum examinantur tam super principali, quàm interrogatoriis, l. iurisiurandi. C. de testib. superiùs dictum fuit artic. xij. de inquisi.

Decimotertiò, reportantur attestaciones, & recipiuntur, nisi à parte impugnentur, & quomodò impugnari possint, dixi articulo j. tractat. de reprobata. test. supra.

Decimoquartò, reus dat suam defensionem ad elidendam intentionem actoris: vt per totum tit. de except. & scripsi in tract. meo excep.

Decimoquintò, reprobantur dicta testium, & saluantur per partes, seu adiuuantur, vt dixi in tract. de reprobata. superiùs.

Decimosextò, publicantur testimonia & testium dicta, vt in hoc titul. 28 habetur.

Decimosseptimò, producuntur instrumenta, & aliæ literæ quæ ad causam conducunt: vt superiùs dictum fuit in tit. de partium product.

Decimooctauò, impugnantur per partem illa instrumenta, & munimenta producta: vt ibidem scripsi.

Decimononò, saluantur dicta instrumenta per producentem, ac adiuuantur: vt dictum fuit artic. j. de part. product.

Vigesimò, partes renuntiant probationibus, & concluditur in causa, ca. pastoralis. de caus. possess. c. cum dilectus. de fide instrument.

Vigesimoprimum, sacci visitantur, & fit inuentarium de productis per ordinem alphabeti: vt infra de inuentar.

Vigesimosecundò, distribuitur processus alicui, qui referat in conspectu iudicis, seu Præsidis, & Consiliariorum, qui postea arguendo ad vtramque partem suam dicit sententiã, † & iudex petit ab alijs, si eiusdè sint sententiæ, vel præses à Consiliariis, & tunc ad pluriù sententiã concluditur, & scribitur sententiã, seu arestum, & debent iuniores incipere, & dicere suam sententiã, vt liberè loquãtur: quia non auderent fortè post sententiã seniorù, ab eorum sententiis discedere, l. j. ff. de albo scrib. Gaspar. Valac. in repet. l. imperium. col. iij. ff. de iurisdic. omni. iudi. post Specul. in titul. de aduoc. in §. iam nunc videndum

*Ordinogã
di senten-
tias.*

videndum est. vesicu. iuniores tamen.

36 Ultimò profertur sententia, seu arestum, quo prolato si pars velit sententiam habere, oportet quòd soluat pro speciebus quantum erit à iudice, seu præside, & camera taxatum, alias nunquam obtinebit. Hac est brevis iudiciorum summa, quam not.

37 In prolatione tamen sententiæ est differentia inter Curias supremas, & inferiores, quia in Curia suprema quando profertur arestum per Præsidentem, ipse solet recitare totum processum, petitionem actoris, exceptionem, replicationem, & duplicationem: † in curiis verò inferioribus Iudex solam sententiam recitat in civilibus, & idem si grapherius proferat in Parlamento: sed in criminalibus iudices inferiores solent etiam processum recitare, cui recitationi non debent clerici interesse, ne morti illius rei consentiant, cap. sententiam sanguinis. ne cleri. vel monach. Quædam alia in aliis curiis fiunt, nec omnia ista in omnibus seruantur curiis, sed ista boni consulè. & adde ad

l. prolaram. C. de sentent. & interlocuto.

omnium iudicum. Laus Deo optimo

maximo, Virgini sacræ, & omnibus cælicolis.

Amen.

Sententia & aresti quomodo proferri debent.

Articulus primus de iudicibus.

G L O S S A V N A

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.]

TRACTATUS DE INVENTARIIS.

Des inventaires.

CHARLES VII. Article C.I.

Articu.
primus
& secū-
dus.

ITEM, & en outre defendons à tous les aduocats & procureurs de nostredite Cour, (& ce sur peine de cent sols Parisis d'amende, à appliquer à nous) que doresnauant en leurs inuentaires ils ne mettent ne alleguent raisons de droict, ne allegations quelsconques, mais qu'ils declairent seulement en leurs inuentaires la fin, à laquelle il produisent chascune lettre,

IDEM, Article XXXIX. touchant le style de Parlement.

ITEM, voulons & ordonnons par nostredite Cour estre defendu, & desmaintenant defendons à tous aduocats, & procureurs, sur peine de cent sols Parisis à appliquer à laditte chapelle, qu'en leurs inuentaires ne mettent raisons de droict, n'autres allegations, pource que souuent ils y en mettent plusieurs, ce qui ne se doit aucunement faire, consideré que la par- sie aduerse, ne voit point ledit inuentaie.

GLOSSA VNA.

Qui tenē-
tur facere
inuentariū.

Arrestum.

Curator bo-
norū & cu-
rator ad li-
tē quomo-
dō facere de-
beant inuē-
tariū.

VLTI inuentarium conficere tenentur, vt i hæres, fideicommissarius, tutores, prælati, & beneficiati, cap. charitatem. xij. quæst. ij. & alij multi, quos scripsi in tract. de senten. prouil. articulo iij. gloss. iij. † & ibi posui septem vti- 2 litates inuentarij, & nisi executor testamenti fecerit inuentarium, repelli debet ab execu- tione, & alius in eius locum subrogari: vt iudicauit Senatus anno 1585.

Item curator bonorū inuentariū facere te- 3 netur. Bar. & alij in l. j. ff. de curato. bon. dando. sed curator ad litē non tene- tur facere inuentariū bonorū eius, qui eū constituit, l. de creationibus. gl. confcri

con
nec
4 So
quæ
sæ
non
5 N
alibi
repe
ta,
cetu
6 Fo
ad h
inuen
tut. r
7 Se
ma a
8 In
tem,
mort
quot
xxij.
9 Ite
rium
exci
die ix
nach
10 Ho
res in
cvij. i
minif
fualis
11 Ite
inuen
se int
confi
decre
re. l. ij
die xx
12 Ha
quod
uenta
muni
ræ vi
cessiom

conscripto. C. de episcop. audien. quia non potest de bonis illius disponere, nec ei solui potest, cum ad hoc non sic constitutus.

- 4 Sed inuentarium tenetur facere instrumentorum & documentorum, quæ in lite producuntur, de quo loquitur iste tex. & sic conciliantur diuersæ sententiæ, quas allegat Bal. in marga. in verb. inuentarium. quæst. viij. licet non ita distinguat, nec alij Doct.
- 5 Nota quòd vulgus quoad nomen insequitur imperatores, qui in l. fin. & alibi frequenter. C. de iure delib. vocant inuentarium, Jurisconf. verò vocat repertorium. in l. tutor qui repertorium. ff. de adm. tuto. quia omnia inuenta, & reperta in eo conscribi debent, c. charitatem. xij. q. ij. sed vtcunque vocetur apud dicanicos, nulla est de his controuersia. *Inuentarium & repertorium quid.*
- 6 Formam conficiendi inuentarium bonorum conscribit text. iuris melior ad hoc in l. si quis intra. C. de bon. prosci. & Guid. Papæ in suo tract. forma inuentarij conficiendi. & Bar. in l. tutor qui repertorium. col. iij. ff. de admin. tut. reprobatur formam. à Spec. conscriptam in tit. de instrum. edit. in §. dicto. *Forma conficiendi inuentarium.*
- 7 Sed in Gallia est diuersa forma, & in hoc quælibet patria sua forma abundat.
- 8 Inuentarium hoc bonorum non dissoluit communitatem, seu societatem, quæ est inter virum & vxorem de consuetudine in hac patria, si post mortem mariti ritè confectum non fuerit, quia pro non factò habetur, l. quoties. ff. qui satisda. cogan. Et ita pronuntiauit Senatus anno 1529. die xxij. Decembris in camera inquisitionum. *Comunitas an dissoluitur per inuentarium. Arrestum.*
- 9 Item si quis velit probare contra inuentarium potest impetrare monitorium de occultis, etiam nemine excepto, quamuis in alijs monitorijs solet excipi pars, & eius consilium regulariter. & ita censuit Senatus anno 1543. die ix. August. de his monitorijs tractat. Philip. Probus in addi. ad Io. Monach. in c. fi. de consti. in vj. post Io. Neuzia. in sua sylua nuptia. *Monitorium de occultis nemine excepto quando concedatur. Arrestum.*
- 10 Hoc autem inuentarium non probat, nisi inter quos confectum fuit, quia res inter alios acta, & c. per rub. C. vt docet Capit. in Decisi. Neapol. Decisi. cvij. in fi. post Bar. in d. l. tutor qui repertorium. & l. chirographis. ff. de administra. tuto. facit l. solennibus. C. de rei vend. & l. si functiones. & l. censualis. C. de dona. *Inuentarium inter quos probet.*
- 11 Item cum quidam diceret societatem initam cum aliquo, ob id petebat inuentarium bonorum illius fieri, quod alter recusabat, allegans nullam esse inter eos societatem. Bailliuus tamen *de Chaumont en Basigni* inuentarium conficiendum sine rerum transportatione, (& vt dicunt *sans rien desplacer*) decreuit, quod reprobauit Senatus, quia durum est domus secreta detegere. l. ij. C. quando & quibus quarta pars debeat. libr. x. & hoc, anno 1519. die xxij. Maij. *Inuentarium preteritu societatis allegata reprobatur. Arrestum.*
- 12 Hæres sub beneficio inuentarij oportet in hac consuetudinaria patria, quòd impetret à Rege literas concedentes, vt se gerat pro hærede sub inuentarij beneficio, si nullus velit simpliciter hæres esse, licet de iure communi concedatur, l. fi. C. de iure delib. & ideo in patria iuris scripti hæ literæ vix impetrantur, vt per Chassa. in Consuetud. Burgund. in titu. *des successions*, artic. xij. in glos. vltima. *Hæres sub beneficio inuentarij per literas fit.*

Requiritur etiam quòd iste hæres inuentarium conficiat bonorum, quæ 13
verè in hæreditate reperta erunt. d. l. fi. & §. hinc nobis. in authen. de hæ-
red. & Falc. colla. j. † & expensis hæreditatis solet fieri, quando requisitum 14
est ab illis, qui iure vniuersali veniunt, & eodem medio: scècis si is, qui illud
requirit, veniat titulo particulari, vt censuit Senatus pro vidua. do. de la

Arestum. Palisse, anno 1527. die 19. Nouembris.

Expensis cu Ad hæc quòd æstimatio illorum in inuentario describatur, l. si quis in- 15
ius inuenta tra. C. de bon. proscript. quod est verum rerum mobiliùm, non im-
rium fiat. mobiliùm.

Præterea quòd nominatim vocentur creditores certi, incerti per pro- 16
Creditores clama. authen. si omnes. C. si minor se ab hæ. absti. † & si formam non ser- 17
vocandi in uauerit hic hæres, solet peti, vt declaretur hæres simpliciter.

Cautionem Insuper oportet vt hic hæres det cautionem, quòd exequetur contenta 18
de exequen- in testamento, & soluet creditoribus vsque ad concurrentiam bonorum:
do testamen- alioqui nõ dabitur ei facultas, vt gerat se pro hærede sub beneficio inuen-
tum hæres tarij, vt vidi in forensi iudicio seruari. hætenus de inuentario bonorum
præstat. multa scribit Chassa. in consue. Burg. ti. des successions. §. xiiij. gl. pe. & hic te-
netur debita liquida soluere, vt censuit Senatus anno 1522. die xiiij. Iunij.

Arestum. Nunc videamus de inuentario, quod fit in litibus, & de instrumentis, do- 19

Inuentariū cumentis, & aliis literis, quæ in processu sunt ad iudicandum. Primò in hoc
processus inuentario debet pars dicere hoc esse inuentarium talis Titij, quod tradit
quomodo fa- coram vobis do. Senatoribus, vel aliis iudicibus, ad ostendendum de iure
ciendum. suo, & ad verificationem factorum, ac vt obtineat ea, quæ petit, in primis
producit citationum literas, quibus ostenditur talem reum citatum esse in
domo habitationis, quæ sunt notatæ per literam A.

Item producit libellum notatum per B. per quem apparet petiisse, & 20
conclusisse ad restitutionem decem aureorum mutuò datorum, & sic de
aliis.

Noue etiã Præterea censuit Senatus, vt refert Aufser. in stylo Parlam. aresto. 399. 21
productio- quòd nouæ productiones, quæ fiunt interdum in causa appellationis, ad-
nes inuenta dantur primo inuentario, & non fiat aliud inuētarium separatum à primo,
rio primo vt facilius possit inueniri id, quod est productum. † nam aliquando noua 22
sunt adden- productio cum nouo inuentario per partes retinebatur, ob id iudicabatur
da. processus non visa noua productione, neque nouo inuentario quod repro-
Arestum. bavit Senatus in dicto aresto.

Iuris allega Ad hæc prohibetur hic, ne allegationes iuris in inuentariis conscriban- 23
tiones non tur, vna vel plures hic, *quelconques.* facit l. iij. §. negotia vnum vel plura. ff. de
fiant in in- nego. gest. tum quòd illic non sunt necessariae, tum etiam propter breuita-
uentariis. tem: ad hæc quia hic agitur tantum de declarando effectum productio-
num, non iuris auctoritatem, & quia esset superfluum, cum in aliis scriptis
allegationes fuerint conscriptæ, & quia decipi posset altera pars, cum non
videat has allegationes, vt artic. ij. dicitur.

Inuentariū Item docet Io. Episcopus Vauren. in summa de ordi. iud. in ca. de visita- 24
quomodo cõ- tione sacrorum continentium iura partium, ita dicens, quòd vtraque pars
ficiendum. debet inuentarium facere de productis per ordinem Alphabeti, & ad
quid, &

- 25 quid, & ad quem effectum quodlibet documentum productum fuit. † & penes se quælibet pars retinere debet exemplum, seu copiam correctam à Grapherio, ne minuta possit perdi, vel falsitas seu rasura super eis fieri.
- 26 † & quòd hic text. prohibet allegationes iuris fieri in inuentariis, tacitè permittit in aliis scripturis, argu. l. cum prætor. ff. de iudic. & artic. ij. prohibentur allegationes aliorum librorum. ibi, *n' autres allegations*, videlicet historiarum, seu aliorum librorum.
- 27 Si tamen quis alleget aliquid in inuentario, non punitur ipso iure, nisi ab ipsis Senatoribus puniatur. gl. in c. vno. de sagitta. quia ista verba, *sur peine de cent solz Parisis*, non sunt lata sententiæ, sed ferendæ, vt ibi. & in c. Salonitana. lxij. dist. ideò oportet, quòd hæc multa declaretur per Curiam, alias ad eam non punietur allegans iura in inuentario.
- 28 Et quamuis iste text. loquatur in inuentariis faciendis in Curiis supremis: tamen idem in aliis curiis quoad prohibitionem, propter similitudinem rationis, non tamen punietur allegans in inuentario ad similem pœnam, sed paulò minorem arbitrio iudicis inferioris infligendam, quia vbi est eadem ratio, & idem ius esse debet, l. illud. ff. ad legem Aquili.

Allegas iura in inuentario an ipso iure puniatur.

CHARLES VII. Article XIII.
touchant le style.

ITEM, ordonnons qu'en iugeant lesdits proces en chacune desdites chambres, & aussi en la tournelle criminelle, les inuentaires des parties, seront veüs, & leüs tout au long, affin que rien ne soit omis, qui face à la decision du proces, que l'on iugera.

Articu.
tertius.

GLOSSA VNA.

INVENTARIA tota debent legi coram iudicibus, apud quos iudicatur processus, & videri, vt rectè iudicetur, & omnia alia, quæ ad causæ decisionem faciunt, & non solùm in Curiis inferioribus, sed etiam in Parliamentis: alioqui frustra fierent, si non viderentur, & tam in civilibus, quàm in criminalibus: & hoc exactè seruatur in curiis secularibus, non verò in curiis ecclesiasticis. Et quæ in hoc inuentario scripta sunt, vt intelligi non possunt, perinde sunt, ac si scripta non essent, l. ij. ff. de his quæ pro non script. habentur. l. quintus Mutius quo tutela. §. quæ in testamento. ff. de regul. iuris & tunc in Parlamento solet vocari pars, quæ scripsit inuentarium, vel eius procurator, seu aduocatus, qui illud concepit, vt declaret quæ scripsit.

Inuentaria coram iudice legenda.

FRANÇOYS Article XII. des publiées,
M. D. XXVIII.

ITEM, auons ordonné, que les procureurs des parties plaidants par deuant noz Baillifz, Seneschaux, & autres Iuges, ayent à faire
ij. Tom. Com. D. Rebuf.

Articu.
vltim^o.

N ij

inuentaie des proces, qu'ils produiront par deuant lesdits Iuges, en defendant aux greffiers desdites iurisdictiones, de non receuoir lesdites productions sans lesdits inuentaies: n'iceux enuoyer, ne pareillement les enquestes, qui auront esté faites esdites causes, quelles ne soyent signées des commissaires & adioincts, qui les auront faites: & s'ils estoient decedez, par autres, qui seront par les Iuges commiz à signer en leur lieu, sur peine d'amende arbitraire, & de dommaiges & interest, que les parties pourront auoir, & soubstenir à faute de faire ce que dit est.

G L O S S A V N A.

Procurato
res inuenta-
ria conscri-
bant.

X M P R I M I S præcipit procuratoribus, vt inuentaria con-
scribant eorum, quæ producuntur coram Seneschallis, vel
aliis iudicibus.

Intellige siue Regiis, siue non Regiis secularibus, quia non 2
dicit nostris, sed dicit, & autres Iuges, & indefinita æquipollet vniuersali, l. si
pluribus. ff. de legat. ij. c. vt circa. de elect. in vj.

Productio-
nes non fiât
sine inuen-
tariis.

Item præcipit actuariis, seu grapheris, ne productiones sine inuentariis 3
recipiant, nec eas mittant fortè ad iudicem appellationis. possent enim a-
mitti literæ, vel surripi à parte, & ipsa forte diceret se alias produxisse lite-
ras, quàm produxit.

Prætereà vult vt testationes non recipiantur, nec mittantur nisi signatæ 4
fuerint à commissario, & eius collega, siue adiuncto, vt dictum fuit de in-
quisitoribus suprâ.

Sed si mortuus vnus, vel alter fuerit, tunc iudex committet alicui, qui 5
loco mortui subscribet, & hæc omnia præcipiuntur fieri sub pœna emen-
dæ, damnorum & interesse, quæ partes patientur, nisi huic legi paruerint.

Alia de inuentariis vide per Ias. & alios in l. final. & per Angel. 6

Aret. in suo tract. de testa. & per Fran. Percelli, in suo
tract. de inuentario, cum aliis quæ scripsi in
primo Tomo in tract. de sent. prouif.

artic. iij. gloss. iij. & cum his

Deo gratias

agam.

9 *

*

TRACTATUS DE SENTENTIIS UTILIS ET

QUOTIDIANVS.

Des sentences.

HANC sententiarum materiam abundè tractaui in interpreta. l. quod iussit. ff. de re iudic. vbi tractaui, quid sit sententia, & quod duplex, & quæ sit definitiua, & interlocutoria, & illarum exempla, ac quando reuocari & mutari possit, & sexaginta sex differentias inter interlocutoriam & definitiuam, atquè alia multa huic materiæ accommoda, illarumque praxim & vtilitatem, Demum scripsi tracta. de sentent. execut. & de sentent. pro ui. in prim. Tomo harum Legum Regiarum. vnde ex illis hæc materia ampla erit, & satis elucidata: reliquum poterit ex illis scriptis suppleri. Aristophon gloriari eo erat solitus, quòd nonagies quinque in ius vocatus, semper fuerit absolutus, vt est in apothegma. Plutar. tu illum sequere, & iudicia non tibi nocebunt, si non prosequaris causam iniustam. effectus ac vtilitates sententiarum ac rerum iudicatarum scripsi in l. vt sunt iudicio. ff. de verbor. signific.

Interpretationis l. quod iussit summa.

Aristopho semper absolutus.

CHARLES VII. Article LXXVIII,

ITEM, pource que nous auons entendu, que plusieurs, apres qu'ils ont produit, & conclud en cause, & que iour à iour droit leur est assigné par noz Baillif, Seneschaux, ou leurs Lieutenans, ou autres iuges de nostre Royaume, & qu'à celuy iour à ouyr droit le iuge est prest à proferer sa sentence, l'une des parties pour fuyr, & delayer demande delay d'absence, ou attente de conseil, ou autre delay, ou appelle d'iceluy iuge, ou se defaut pour empescher qu'iceluy iuge ne profere sa sentence: Nous voulans pourueoir à tels inconueniens, auons ordonné, & decerné, ordonnons, & de-

Articulus primus.

iiij. Tom. Com. D. Rebuf.

N iiij

cernons, que quand les parties auront conclud en cause, & auront eu iour à ouyr droict sur leurs productions, ou ce qui est es sacs, que le iuge ne differe, ne delaye de prononcer sa sentence, sous ombre de ce, que l'une des parties demanderoit delay d'absence, ou attente de conseil, ou autre delay, n'aussi pour quelconque appellation, qui soit faite de luy ce iour, pour empescher le iugement, & sentence dudit procès, n'aussi pour l'absence ou defaut de l'une des parties. Et enioignons à tous les iuges, & iusticiers de nostre Royaume, q̄ nō obstant tels delais requis, ou appellation emise, ou le defaut ou absence des parties, ils procedent à donner, & proferer, donnent & proferent leur sentences: sinon que par nos lettres nous ayons donné puissance à aucune des parties pourquoy doit estre differée la iudication d'iceluy procès. Toutesfoys nous n'entendons pas que pour lettres d'estat par nous ottroyées à l'une des parties, le iugement de laditte cause doive estre differé. Et si le iuge trouue que par fraude ou malice de la partie, & pour frustratoirement delayer ledict procès icelle partie ait impetré noz lettres: Nous commandons, & enioignons au iuge qu'il condamne icelle partie en amende en outre le principal, & les interest & despens de la partie pour iceluy procès retardé.

G L O S S A V N A.

Conclusum
in causa
quando dis-
catur.

CONCLUSUM text. sequentia notanda sunt, quod post pro-
ductiones partium concluditur regulariter in causa. cap.
cū dilectus. vbi doctor. de fide instrumen. & conclu-
sum in causa dicitur, quando renuntiatum est allegatio-
nibus, & aliis probationibus, gl. ibidem. quæ tamen con-
clusio non est necessaria in causa beneficiali. de Rota.
deci. ij. per eadem. si post conclusionem. & deci. j. de testib. in no. quia in
materia beneficiali sententia non transit in rem iudicatam. glo. & Docto.
in cap. j. de concess. præben.

Conclusio
processus du-
plex.

Secundò, quod in concludendo assignatur dies ad audiendum ius, vel 2
ad audiendum sententiam, quando fit conclusio generalis in fine causæ, se-
cūs si esset conclusio specialis quoad testes, vt docet Matth. de Affli. in
Consti. Neapolit. libr. ij. tit. de cau. in iudi. citò deciden. rub. xliij. nu. 8.

Citatur
pars ad au-
diendā sen-
tentiam.

Vel oportet citari partem ad audiendam sententiam. c. ij. de dolo. lib. 3
vj. quem fin. dicit Barb. in cle. vna. col. xiiij. de excep. quod quis est citan-
dus ad audiendam sententiam. Idem tenet glo. in cle. sãpẽ. in verb. ad id.
& ibi Georg. Natan. de verb. sig. & Ias. in l. admonendi, col. ix. num. 76. ff. de
iureiuran. Roma. sing. cccij. sententia. alioqui sententia lata contrà absen-
tem non citatum est nulla, lea. quæ. C. quomodo & quando iudex. quia
admit

admittitur defensio, vt consuluit Cal. consil. viij. an sententia. in tit. de re iudic.

- 4 Tertiò, quòd die prolationi sententiæ assignata non poterit pars dilatio- *Die senten-*
nem petere, quia antè potuit, & ne sententiæ prolatio impediatur: vt not. in *tia proferen-*
d.c. ij. de dolo. *da ne petat-*
ur dilatio,
vel appelle-
tur.
- 5 Quartò, quòd etiam eo die pars non poterit appellare, quia ante senten-
tiæ prolationem non est grauatus, ideò sine grauamine appellaret: quod est
prohibitum, ca. cum cessante. de appel. & ideò non obstante tali friuola ap-
pellatione, iudex sententiam proferet, & pars postea si sentiat se grauata,
appellabit.
- 6 Quintò, si altera pars non comparuerit die assignata, iudex sententiam
proferet, dummodò in sententia comminatum fuerit, quòd alias procede-
tur ad sententiam. gl. & Rebuff. in l. si apparitor. C. de cohorta. lib. xij.
- 7 Limitatur hic, vt iudex non debeat proferre sententiam, si Rex per suas
litteras authenticas mandet sententiam differendam, quia Principi obe- *Sententia an*
diendum est, vt diuus Paul. testatur. obedite præpositis vestris. & c. qui resi- *differatur*
stit. xj. q. iij. *per litteras*
Regias.
- 8 Quod intelligitur, si Princeps expressim illam causam diceret differen-
dam: secùs si generaliter scriberet omnes causas talis militis differendas ra-
tione belli, certè per illas litteras non differretur iudicis pronuntiatio, per
istum text. vt scripsi in tract. de lit. dila. & status, art. ij. in ij. Tomo Commen.
in has Constitu. Reg.
- 9 Item si pars impetrauit litteras, vt sententia differatur, & illæ literæ sine
causa concessæ sint, vel ex falsa causa, tunc debet iudex condemnare illum *Impetras li-*
impetantem in expen. damnis & interesse, & ad emendam ratione retar- *teras sine*
dati processus. ista sunt quæ ex hoc tex. colliguntur. & vide in tract. de are- *causa puni-*
stis & oppo. contra ca. art. ij. inferiùs. *tur.*

CHARLES XII. Article CXXIII.

ITEM, que nous auons entendu, que plusieurs Iuges de nostre
Royaume, tant nostres qu' autres, donnent & font leurs iugemens, & sen-
tences si obscurs, & douteux, qu' à peine les peult-on entendre, & iugent
par experience, sans auoir regard expressément aux choses alleguées, &
prouuées par les parties: Parquoy sur l' interpretation, & execution d'i-
celles sentences, & iugemens, les parties sont constituées en aussi grand
proces, comme parauant, en grand fraiz & despens, & en sont les parties
souuentesfoys moult endommagées: Nous voulans pouuoir à telles choses,
ordonnons, & decernons que tous les Iuges de nostre Royaume, tant ceux
de nostre Cour de Parlement, que nos Baillifz, Seneschaux, & au-
tres nos Iuges de nostre Royaume, iugeants certainement, & se-
lon les choses alleguées, & prouuées par deuant eux par les parties,
donnent, & proferent d'oresenauant leur iugemens arrestz, & sentences
certaines & claires. Et enioignons & commandons à tous les Iuges
iij. Tom. Comm. D. Rebuf.

Articu.
secud°.

de nostre Royaume, tant à ceux de nostre Cour de Parlement, qu'à autres, qu'ainsi le facent, sur leur honneur, & sur peine d'en estre reprins par nous, & nos Iuges.

GLOSSA VNA.

Certa sit sententia.

VDICIBVS præcipit vt certam ferant sententiam, & hoc est iuri conforme, vt in titul. C. de sentent. quæ sine cer. quan. profer. & in §. curare. de act. in Inst.

Iste text. non procedit in accessoriis, id est, in fructibus, vel expensis, ad quæ iudex condemnare potest, & postea in executione liquidare, vt dicam infra in tract. de fruct. expen.

Expese post sententiam l. quidamur.

In alternatiuis etiam potest ad vnum, vel alterum condemnare §. si quis agens. de actio. in Insti. & l. vbi autem. §. qui illud. ff. de verbor. oblig.

Idem dicunt Doctor. in vniuersalibus, & generalibus. in l. j. ff. de edend. vbi videre licet.

Præterea sententia non dicitur incerta, si possit certificari per relationem ad aliud, vt in l. ait prætor. §. j. ff. de re iud. vbi plenè Doctor. vide infra titul. de arrestis, & de opponentib. contra ea. art. vlt.

Alia super hoc poteris bone lector, videre per Spec. in tit. de sentent. vers. item debet esse. & plenè per Doctor. in tit. de senten. quæ sine cer. quant. profer.

CHARLES VII. Article XVII.

Articulus tertius.

ITEM, & pource que souentesfoys les Iuges, tant nostres, qu'à autres, apres leurs sentences prononcées, dont aucunes des parties appellent, apres l'appellation faicte, corrigent leurs sentences, & les mettent par escrit en autres formes, qu'ils ne les ont prononcées, dont les parties sont moult vexées, & sont trauaillées, & en aduient de grands inconueniens: Nous voulans releuer nos suiets des despens, & charges inutiles, auons ordonné, & ordonnons, que tous les Iuges, & iusticiers de nostre Royaume, tant nostres, qu'à autres, auant qu'ils prononcent leurs sentences diffinitives, ou autres, dont les parties seront appointées en droict, bailleront au greffier de leur cour en escrit le brief, ou dictum de leur iugement, tel qu'ils le prononceront: Lequel brief, ou dictum de leur iugement, ou appointement, ledit greffier sera tenu de garder par deuers luy, & l'enregistrer, & ne signera la sentence ou appointement du Iuge, apres qu'elle sera prononcée, & mise en forme, sinon qu'en iceluy brief, ou dictum dudit iugement, ou appointement, tel qu'il luy aura esté baillé, soit mis en escrit ladite sentence de mot à mot, sur peine d'en estre puny, comme de crime de faux: Et pareille-

ment

ment le Iuge sera tenu de mettre en saditte sentence ledit iugement, ou appoinctement: & sur laditte peine. Et sera tenu ledit greffier incontinent apres laditte sentence prononcée, bailler aux parties, qui le requerront, la copie du brief dudit iugement, ou appoinctement, tel que le Iuge luy aura baillé, sous le seing manuel d'iceluy greffier. Et pource que plusieurs appellans souuentesfoys s'efforcent de calumnier les sentences, & appoinctemens des Iuges, par ce qu'ils dient, que les Iuges n'ons escrit leurs sentences, ainsi qu'ils les ont prononcées, parquoy souuentesfoys les parties sont tenues en grands proces: Nous voulans obuier à tels abus, auons ordonné & ordonnons, que foy sera adioustée aux sentences, & appoinctemens faits en la forme desusditte: sinon que l'une des parties vueille arguer icelles sentences, ou appoinctemens de faux.

GLOSSA VNA.

- P T I M A** prouiso vt iudices suas non mutant sub pœna falsi sententias, postquam prolatae sunt. Et sequentia requiruntur in hoc articulo. Primò, quòd iudex scribat sententiam ex consilio aduocatorum, vel aliorum, quos potest cogere, vt præstent ei consilium, gloss. & Doct. in l. ij. C. de prox. sacro scinio. lib. xij.
- 2 Secundò requiritur, quòd illam propria manu subscribat iudex, & consultores, qui illius fuerint sententiæ, etiam signare debent, vt iudex superior possit multam dicere tam in iudicem, quàm in illos, qui sic perperam consuluerunt. *Sententia à quibus sit subscribenda.*
- 3 Tertiò requiritur, quòd iudex postea eam pro tribunali sedens pronuntiet, legendo illud breuiculus, vel illud Grapherio legendum tradat, l. ij. C. de senten. ex libel. rec. quod, *le dictum* vocat ille tex. vel, *le brief*. *Breuiculus sententia.*
- 4 Quartò, quòd illud breuiculus non imminutum, nec immutatum, vel additum actuario, seu Grapherio statim post pronuntiationem tradat. *ibi, bailleront au greffier de leur cour, &c.*
- 5 Quintò, quòd illud breuiculus Grapherius in regista ad verbum transcribere debet. *ibi, ledit greffier sera tenu de garder par deuers luy, & l'enregistrer. vt nihil addatur, nec diminuatur.*
- 6 Sextò, quantitatem sportulariæ pecuniæ, quam recipit, exprimere debet, vt inferiùs artic. j. tit. de ialaris taxatis pro visitatio. processus. *Sporturum quasitas exprimenda.*
- 7 Et sic patet regula, quòd sententia non potest reuocari, immutari, emendari, nec corrigi, per l. quod iussit. ff. de re iudic. vbi plenè scripsi, ideò hic non repetam.
- 8 Etiam in accessoriis nihil addi debet, nec deleri sub falsi pœna, vt hic. & hoc plenè docet Imbert. alia necessaria addens in Curiis secularibus, in Institut. Foren. lib. j. §. nunc de his. vnde iudex non potest reuocare condemnationem expensarum, vel fructuum. gloss. in l. j. C. de senten. quæ sine certa

quant

quant. Bald. in l. quia arbiter. ff. de arb. Alex. in l. Paulus. ff. de re iudica. quia postquam principale non potest reuocari, sic nec accessorium, l. cum principalis. ff. de regul. iur. intellige vt per Bal. in l. terminato. col. penult. C. de fruct. & lit. expen.

Nec quidem de consensu partium, cum hic inferatur poena. glos. in l. si 9 diuersa. C. de transact. Bal. in c. presentata. col. ij. de testib.

*Condemnato
an indulgere
possit iudex.*

Siue sententia lata sit in ciuili, siue in criminali. tex. in l. j. in fi. ff. de quaest. l. 10 relegati. l. moris. §. penul. & l. diui. ff. de poen. l. poenam. C. illo tit. vnde iudex condemnatum ad poenam corporalem, etiam si de innocentia appareret, absolueri non potest, l. acta. §. j. ff. de re iudicata. l. diui. de poenis. Pan. consil. xcij. contra sententiam. in j. volu. † sed debet iudex ab executione superferre, donec fuerit consultus Princeps, & veniam delinquenti, (quam *grace*, dicunt) concesserit, quae gratia delinquentibus dari solet. Bal. in l. addictos. C. de episco. aud. Fel. in c. consanguinei. col. ij. extra eo. dicam si operæpretium fuerit in titul. *des graces*, infra.

*Iudicatum
per errorem
an reuocetur.*

Etiam sententiam non reuocabit iudex, si error interuenerit, l. error. vbi Doct. C. de iu. & fa. ign. quia iudex iam functus est officio suo, l. iudex. ff. de re iud. c. in literis. de off. deleg. nisi vt inferius dicitur in limita.

*Iniusta esse
cõfessus sen-
tentiam, an
faciat eam re-
uocabilem.*

Imò etiam si pars, in cuius vtilitatem lata est, eam iniustam fateretur, non posset iudex eam reuocare, cum hic omninò prohibeatur, quamuis de iure secus, per text. in ca. ij. de purga. vulga. Bald. in authent. ad hæc colum. penult. C. de vsur. † idem in successore iudicis putarem, qui sententiam per prædecessorem latam reuocare non potest, l. post sententiam. C. de senten. & interl. omn. iud. l. j. C. sent. rescin. non posse. Panor. consil. lxxij. in disputatione. in j. volum.

Et procedit seu lata sit sententia officio nobili, siue mercenario, cum hic text. non distinguat, l. de pretio. ff. de publi. in rem actio. quamuis de iure diuersum sit, in l. diuus. ff. de in integr. resti. vt scripsi in interpreta. l. quod ius. fit. in tj. no. ff. de re iud.

*Sententia
siam nulla
nō reuocatur.*

Non poterit etiam iudex reuocare sententiam, etiam si esset nulla & inuálida, sed superior hoc poterit, non is qui protulit: alias incideret in poenam, cum hic text. generaliter prohibeat. licet text. & ibi Doct. contrarium decidant, in l. fin. C. de sent. quæ sine cer. quan. & in l. j. C. de sentent. & interloc. sed in Regno Franciæ puniretur reuocans sententiam etiam nullam, per istum text.

*Corrigere
iudex an
possit senten-
tiam.*

Nec quidem corrigere poterit sententias, quæ in rem non transeunt iudicatas, vt matrimoniales, beneficiales, & alias, quas scribit Hippo. in l. vna. num. 144. C. de rap. virgi. & in practica criminali. §. ordine. quamuis de iure diuersum sit, c. tenor. & c. lator. de senten. & re iud.

Siue ante decem dies corrigeret, siue post, dum hoc fiat postquam pronuntiata est, & Grapherio tradita, vt per Bartol. & alios in l. post sententiam. C. de senten. & interloc. omn. iud.

Quod procedit tam in iudicibus Regiis, quam in aliis ordinariis, vel delegatis, ca. in literis. de offic. deleg. l. iudex. ff. de re iudic.

Limitatur

- 20 Limitatur in Papa, & alio Principe non recognoscente superiorē, quia hi soluti sunt legibus, c. proposuit. de concess. præben. l. princeps. ff. de legib. Spec. in tit. de sent. §. qualiter. versic. hoc quoq; notandum. *Princeps an possit mutare sententiam.*
- 21 Idem in Curiis supremis dicendum est, cum ipsæ iudicent immediate loco principis, & non aliter, quam Princeps esset iudicaturus, l. vna. ff. de offic. præfect. præto. Bal. in l. j. C. sent. rescind. non posse. scripsi in tract. de literis ciuilib. in præfat. in j. Tomo.
- 22 Ad hæc si victor patiat de viribus sententiæ disputari, & contrarium probari, tunc iudex ordinarius illam sententiam retractare poterit: quia pars sententiæ renuntiare videtur, vt not. in l. si diuersa. C. de tract. c. inter monasteriū. de re iud. Inno. & Panor. in c. cum Bertoldus de re iud.
- 23 Declarare iudex suam sententiam poterit, etiam post traditam sententiam grapherio, hoc postulante parte per supplicationem, l. ab executore. vbi Bar. ff. de appel. glo. in ca. loci. §. his ita. xxxv. quæst. ix. Deci. in l. ambiguis. ff. de regul. iur. Bar. per illum tex. in l. hæredes palam. §. si quis post. ff. de testament.
- 24 Limitant etiam Doct. antequam sententia pro perfecta habeatur. glo. in c. prædicator. xvj. q. j. gl. in l. Pōponius. §. ratihabitationis. ff. de proc. Iaf. in l. si quis mihi. §. iussum. ff. de acqui. hære. & in l. non solum. §. morte. col. v. ff. de noui ope. nunt. & quia hic non prohibetur, nisi postquam grapherio tradita est, & in registum deducta vide Vital. de Camba. in tract. clausul. in clausula non errore ductus. versic. sed an iudex possit. *Mutatio sententiæ nõ perfecta non est prohibita.*
- 25 Aliæ dantur limitationes à Doct. in l. quod iussit. ff. de re iudic. vbi duo decim congesi, sed quia vix seruantur in curiis, ideo eas tantum, quæ in vsu sunt forensi, huc afferre consideravi, quia hic doctis loquor: ideo multa omitto, quæ in scholis adducerem.
- 26 Interlocutoria verò de iure reuocari potest, l. quod iussit. ff. de re iudic. c. cum cessante. de appel. nouit etiam Deus mutare sententiam, si tu noueris mutare delictum, c. nouit. de poen. distin. j. & ibi gl. dicit, quòd in hoc similis est prætori, qui mutat interlocutoriam. *Interlocutoria est reuocabilis, regula cum limita.*
- 27 Et non solum interlocutoriam, sed omne grauamen, quod intulit, ca. concertationi & c. si à iudice. de appel. in vj. c. si. de dolo. lib. vj. Bal. & alij. in d. capit. cum cessante.
- 28 Siue sit iudex delegatus, siue ordinarius, Regius, vel aliorum dominorum. dict. cap. cum cessante. glo. in dict. c. quod iussit. Bal. in l. arbitro. in fi. ff. qui satisfdar. cogant.
- 29 Idem dicit Bal. in successore iudicis, cui etiam potestas reuocandi datur, per dict. l. arbitro. secundum vnum sensum. & ibi Doct. Bal. in c. nostri. de elect. Guido Papæ consil. lxxxix. circa colum. vj. Et delegans poterit reuocare interlocutoriam latam per delegatum, l. fin. ff. à quib. appellat. non licet. Iacob. in dict. arbitro. colum. j. *Delegatus reuocat interlocutoriam per delegatum.*
- 30 Et non solum expressè, sed etiam tacitè reuocari potest, vt si pronuntiet testes non admittendos, & postea eos recipit, tacitè videtur interlocutoriam reuocare, c. ex parte M. de appel. not. in l. à procedente. C. de dilat. Andr. & Fran. in c. dilecto. de appellat. *Tacita reuocatio sententiæ.*

Non

Non cogitur tamen iudex eam reuocare, quia non quicquid potestati 31
iudicis permittitur, subiicitur iuris necessitati, l. non quicquid. ff. de iudi.
l. j. C. quomodo & quādo iudex. & d. l. quod iussit, vitur verbo potest, quod
liberam voluntatem denotat. l. sēpē. ff. de offic. præsi. Bartol. in l. Gallus. in
princip. de liber. & posthum. † Sed poterit pars ab illa denegatione reuo- 32
cationis appellare, de iure canonico, cum ab omni grauamine appelletur,
ca. cum cessante. de appellat. Bal. in l. j. circa fin. C. senten. rescin. non posse.
Guido Papæ singul. ccclxxxij. † sed iudex etiam si sit appellatum, & non 33
releuatum, poterit adhuc reuocare, vt docet Specul. in titul. de except. §.
vifo. versicul. sed si iudex. per text. in d. capit. cum cessante. † Nam licet iuris 34
dictio iudicis à quo per appellationem suspendatur, l. si causa. C. de trans-
act. tamen adhuc poterit grauamen reuocari, cap. si à iudice de appellat. in
vj. Salic. in l. post sententiam. colū. iij. C. de sent. non tamen poterit appel-
lare pars, eò quod iudex eam sententiam reuocat, cum sit arbitrium iu-
dici reuocare si velit. Bal. in dict. c. cum cessante. & d. l. quod iussit facit l.
fin. C. senten. rescin. non posse.

*Appellatis
grauamen
an possit re-
uocari.*

*Interlocuto-
ria quando
non possit re-
uocari.*

Limitatur interlocutoriam tunc non posse reuocari, quando est execu- 35
tioni mandata. glo. nota. in l. j. in fi. ff. de præto. stipu. Ioan. de Platea in l. ru-
ra. C. de omni agro deser. lib. xj. Bar. & alij. in d. l. quod iussit. & ista est com-
munis sententia, secundum Præpo. in d. c. cum cessantæ.

Secundò non procedit, quando consuetudo fori, aut stylus dictaret 36
contrarium, quia minimè mutanda sunt, quæ semper certam interpre-
tationem habuerunt, l. minimè. ff. de legib. capitul. cum dilectus. de consue-
tud. facit capitul. Romana. ibi, salua contraria super hoc consuetudine, si
quam habent. de sentent. excommu. in sexto. Barb. consi. xxxiiij. Deum in-
uocent. colum. vj. in iij. volum.

*Interlocuto-
ria ad ius
audiendum
non potest
reuocari.*

Vnde in isto text. statuitur quod interlocutoria reuocari non possit, 37
quando partes iuridicialiter constitutæ sunt, quod dicit text. *quand les
parties sont appointées en droit.* tunc si sententia illa sit prolata, & grapher-
io tradita, reuocari non poterit, nec addi aliquid, aut immutari per istum
text. & probatur per ea quæ notabilit. Ioan. de Platea in l. rura. C. de omni
agro deserto. libr. xj. dicit, quod sententia interlocutoria in scriptis lata
non potest amplius reuocari. quod reprobant communiter Doctor. † sed 38
hic vides veram esse illius Pla. sententiam concurrentibus his. Primò, *que
les parties soyent appointées en droit.* secundò, quod scripta sit sententia:
tertiò, quod prolata sit: quartò, quod postea grapherio. i. actuario tradita.
Et his interuenientibus non reuocabitur. vide xx. limitationes, quas scrip-
si in d. l. quod iussit. ff. de re iudic.

*Falsarius
qui non est,
puniatur pœ-
na falsi.*

Item in text. ibi, *sur peine d'en estre puni comme de crime de faux.* ex hoc 39
text. colligi potest, quod vbi quis puniri potest tanquam falsarius, tamen
non punietur pœna criminis falsi: & hoc per text. in cap. nonnulli. in fin. ibi,
tanquam falsarius puniatur. de rescript. vbi Bal. quia nullum simile idem
est. l. quod Nerua. ff. de positi. Nam si debet puniri vt falsarius, non verè
dicitur falsarius, & sic non eadem pœna punietur, & sic non punietur pœ-
na mortis. licet in hoc regno falsarij. iudiciales illa pœna puniri debeant,

non

vt

vt inferius in his Ordina. patet in iiii. parte, tit. *des faux tabellions, Notaires,*

- & tesmoings*
- 40 Addendum prædictis est, quòd non debet iudex in illo breuiculo con-
scribere dicta partium, & responsiones, vt olim solitum erat. Vnde Curia
instante procuratore Regio prohibuit grapherio du Perche, ne insereret
in sententia grauamina partium, & responsiones illarum, sed traderet ad
verbum, sicut est tradita per iudicem. hoc in secūda camera inquisitionum
statutum fuit in processu Francisci Teissier, & Ioannis Ledouyn. facit
textus in articulo vltim. de præco. supra, vbi alia adduxi. in ij. Tomo Com-
ment. in has Constitut. Regias. *Sententia breuiculum non debet continere dicta partium.*
- 41 Exemplum sententiæ tenetur actuarius dare partibus petentibus sua
ipsius manu conscriptum: & illud exemplum facit fidem sicut originale.
Bartolus, & alij in authent. si quis in aliquo. C. de edendo. & si semel
notarius dederit, non tenetur iterum concedere, aut expedire sine au-
thoritate iudicis, & cum causa, & parte citata, de cuius præiudicio tra-
ctari posset. Bartolus, & Iason in l. si quis ex argentariis. §. prætor. ff. de
edendo. ita statutum fuit in titul. de notar. articul. vndecimo, in his Con-
stitut. Reg. supra. *Actuarius & notarius quomodo dēt exemplum.*
- 42 Poterit tamen vna pars istud exemplum falsum dicere, si hoc pro-
bare possit: aliàs melius faciet, si se sumptibus inanibus non vexet. l.
prima. ff. de inofficioso testamento. & quicumque vult redarguere ac-
tum de falso, prius cogitare debet quid agat, & an certas pro hoc ra-
tiones habeat, quia in hoc crimine acerrima debet fieri indagatio, l. vbi.
C. de falsis.

FRANÇOYS Article XC. des publiées 1539.

QUAND vn procès sera en estat de iuger, le iuge,
quel qu'il soit, pourra proceder au iugement, & prononcer
sa sentence, nonobstant que l'une ou l'autre des parties soit
decedée, sauf à ceux, contre lesquels on la voudra faire exe-
cuter, se pourueoir, si bon leur semble, par appel autrement
fondé, que sur nullité de sentence, comme donnée contre vn
decedé.

Articu.
vltim^o.

G L O S S A V N A.

1 **S**TATVIT vt sententia lata contra mortuum non sit nul-
la, quia hæredes illius poterunt appellare, si condemnatus
grauatus fuerit: & sic per appellationem reuocabitur iudica-
tum, si malè fuerit iudicatum contra mortuum. *Sententia in mortuū lata, an va- leat.*

2 Et quamuis de iure fauore tantum libertatis valeret sententia contra
mortuum, l. cum quasi. ff. de fideicommiss. libertatibus. hodie etiam ex iure
communi Gallorum sententia lata contra mortuum valet, per hunc tex-
tum. Et per rationem prædictam etiam valeret subrogatio in beneficio in
iij. Tom. Com. Dom. Rebuf. O

locum mortui, pro qua lata erat sententia, per textum, in capitul. si hi qui. vt lit. pendent. in vj. asserit Iacobus in l. vnica. §. primo. C. de caducis tollend.

*Mortuo de
linquente ex
tinguitur
crimen.*

Intellige in ciuilibus, sed in criminalibus mortuo delinquente extinguitur crimen, nisi in quibusdam casibus conscriptis in l. defuncto. ff. de public. iudic. & in §. per contrarium. Institut. de heredib. quæ ab intestato deferuntur. & in l. vna. C. ex delict. defuncto. vide tamen Panormita. & Felyn. in c. quia. V. de iudic.

*Inchoari
non potest
processus co
tra mortu
um.*

Intellige quòd valebit sententia contra mortuum, quando processus fuit factus contra viuum vsque ad sententiam exclusiue: sed processus non potest inchoari, nec perfici contra mortuum, nisi certis in casibus. verum citandi sunt hæredes, per istum textum, ibi, *quand vn procès sera en estat de iuger.*

Nam si post conclusionem in causa reuocatio procuratoris peruenerit ad notitiam iudicis, vel partis, valebit sententia cum eodem procuratore lata. tex. singularis in c. auditis. de procuratoribus. & Ludouicus Roma. singul. cccxij. tufay, quòd sic debet hic valere, quando sententia lata est contra mortuum, vbi conclusum erat in causa, & non supererat nisi sententia.

Et hoc est introductum, quia quòd iure factum est, non debet retractari, licet perueniat ad casum, à quo non potuit incipere, sed processus rectè fuit gestus cum viuo vsque ad sententiam, ergo sententia non debet annullare totum processum, sed valebit & processus & sententia, nec grauamen infertur ex hoc cuiquam: quia ex processu iudicatum est, & defensio extitit, qui condemnatus est: idè valebit iudicatum, secus si non fuisset defensio, l. si ea. C. quomodo & quando iud.

*Procurator
quando
reuocetur
per mortu.*

Mandatum procuratoris reuocatum est per mortem domini lite non contestata. l. & quia. ff. de iurisdic. omnium iudic. l. mandatum. C. mand. leius. si certum petat. Bald. in consil. cccxl. tria sunt. ij. vol. † Sed si lis fuerit contestata, è quia ipse est factus dominus litis, non reuocatur mandatum per mortem, l. nulla dubitatio. C. de procurat. Ias. consil. cxxxviii. reuocatur in iiii. volu. & Anton. Capit. in decisio. Neapol. quæst. clxxxvj. † Tamen in Francia exiguntur nouum mandatum ab hæredibus, & hoc est tutius, quãuis si satisfactum fuerit pro procuratore, non finiatur mandatum, per l. si defunctus. ff. de procurat. tutius est ab hæredibus mandatum consequi, cum satisfactio in Francia vix detur.

*Sententia
in procura
torè, an in
dominũ fer
ri debeat.*

Etiam si vterque mortuus sit, adhuc valebit sententia, id est, tam procurator, quàm dominus, si non constet de morte illorum. Guido Papæ decisio. Delphi. q. lxxxvj. procurator.

Et sic per hunc textum non curatur de subtilitatibus iuris ciuilibus. in l. prima. C. de sententiis, vbi procurator condemnatur: sed siue condemnatur dominus, siue procurator, valet sententia de iure canonico, per gloss. in c. suscitata. de in integr. restit. & hoc seruat stylus Delphinalis: vt docet Guido papæ decisio. lxxxvj. procurator. & decisio. cccxxxj. debet de iure. at de consuetudine, & stylo curiarum Franciæ condemnari dominus ministerio sui procuratoris solet, & sententia in dominum ferri, non in procura

- procuratorem: vt docet Imber. in Instit. foren. §. nunc de his. libr. primo.
- 12 † plus dicens, breuiculum, seu libellum sententiæ posse ab actuario proferri de consuetudine huius patriæ, non tamen de iure. capitul. fi. de re iudicat. libro sexto.
- 13 Et sic non valebit sententia de iure etiam pro mortuo, quia nihil est quod possit in persona mortui fundari. argument. leg. eius qui versiculo, quod si stipulatus. ff. si certum petat. vbi plenè Doct. & in l. in summa §. fi. ff. de re iudic. nec proderit heredi mortui, arg. l. cum quasi. ff. de fideicommiss. libert. quia fauore libertatis prodest, ergo regulariter non; & huius est sententiæ Paul. Alexan. & Ias. in dict. l. eius. *Sententia fauore mortui lata, an valeat.*
- 14 Item priuilegium datum mortuo, quasi viuenti, non valet, l. Neratius. ff. de regul. iuris. quia mens concedentis attenditur, c. eam. te. de rescrip. capit. ei cui. de præb. in vj. *Priuilegiū mortuo datum quasi viuente an prosit.*
- 15 Nec quidem valet legatum factum mortuo, l. ij. §. j. & l. diuus. in fi. ff. de iure codicil. l. vnic. §. in j. C. de caduc. tollen.
- 16 Ad hæc promittens iudicio sistere Titium, si is sit mortuus, eum amplius præsentare non tenetur, l. si decesserit. cum l. sequent. ff. qui satisfacere cogantur. *Promittens iudicio sistere mortuū, an obligetur.*
- 17 Et stipulatio facta mortuo est nulla, dict. l. eius. §. quod si stipulatus. & l. si seruus communis. ij. §. j. ff. de stipulat. seruor. nisi per istum articulum, vt infra dicitur.
- 18 Et quo plenius hanc habeas materiam, faciam casus sequentes. Primus est, quod citatio facta contra Titium, qui ante terminum comparendi decessit, circunducitur, quippe edictum peremptorium morte rei soluitur. leg. in summa. in fine. ff. de re iudicat. & in hoc est communis Doctor. consensus. *Citatio contra mortuū circunducitur.*
- 19 Secundus casus, quando iudicium inchoatum est cum Titio, qui pendente lite moritur, tunc licet aliquis eum defendat, sententia lata contra istum iam mortuum non valet, nec processus. leg. de qua re. §. final. ff. de iudic.
- 20 Tertius casus, quando reus moritur lite pendente, processus factus cum eo valet, & iusta instantia transit in hæredem. l. si eum hominem. ff. de fidei iusso. c. quia. ff. de iudic. Porcu. in §. suspectus autem. de suspect. tut. in Instit. *Instantia cum defuncto quando transferat in hæredem.*
- 21 † ideò citandi sunt hæredes, & omnia acta cum defuncto facta debent repeti cum ipsis. Allegatur Bart. in l. Lucius. ff. ad Trebel. qui tamen hoc non dicit, sed Doct. in l. j. C. si penden. appel. mors interue. & Ias. in l. in summa. in fine. de re iudic. ff.
- 22 Hodie tamen in Francia acta non repetuntur, sed hæredes citantur ad reassumendum causam in eo statu, in quo erat, quod vocant practici ad summendum arramenta causæ. i. remanentia, vt dixi in primo Tomo Constitu. Regiar. in proæmio. & habetur in stylo Parlament. in titulo. de adiorna. hæred. mortuo. *Hæredes citantur ad summendum arramenta causa.*
- 23 Quartus casus est, quando reus, vel actor moritur facto processu, & post conclusionem in causa, tunc sententia lata contra defunctum, licet de iure *Sententia contra defunctum quando valeat.*

non valeat, tamen per istum textum valet, quia liberum est hæredibus, si grauatos se senserint, appellare, & pro hoc est factus iste articulus. Intel- lige vt dixi suprâ.

Idem si quis post sententiam decederet: valebit autem sententia etiam 24 contra hæredes, & si ipse defunctus non poterat appellare, nec quidem poterunt hæredes: vt docet Cuma. in l. in summa. §. si. ff. de re iudic.

Et sic valebit sententia hoc casu tam in ciuilibus, quàm in criminalibus, 25 in quibus casibus fieri potest, cum iste text. simpliciter loquatur, & generaliter, & tam valebit pro mortuo, quàm contrâ: ideò proderit hæredibus, vel nocebit secundum tenorem sententiæ. Alia

videri poterunt per Doct. in c. quia, V. de iudiciis.

& in c. significauit. de rescrip. Hactenus igitur in hac materia sententiarum finem cum his faciam, & gratias agam Deo.

Amen.

1
2
3 in
in
nu
4
tio
mu

TRACTATUS DE
EXPENSIS DAMNIS, ET
INTERESSE.

Des despens, dommages & interests,

CHARLES VI. Article II.

ITEM, quand aucuns despens seront baillez de partie par deuers la Cour pour taxer, & la Cour les aura baillez tous signez à partie aduerse, pour diminuer nous voulons, & ordonnons que la partie soit tenue de bailler diminutions dedans trois iours, ou au moins dedans le quatriesme iour, depuis qu'ils auront esté baillez dedans l'heure de midy, comme dessus est dit. Et vous defendons qu'autre delay, ne plus long terme ne donnez à aucun sur ce, si par bonne deliberation, & meure, & pour certaine grand' cause, & nécessité (attendu les qualitez des personnes, & les grandeurs & merites des causes) vous ne voyez qu'il leur conuenist faire de nécessité: sans ce toutesfois que les parties de leur commun accord, ou autrement pussent proroger, & eslongner ledit temps.

Articu.
primus

GLOSSA VNA.

1 **I**STE articulus primus statuit dilationē ad præstandum diminutionem expensarum, quas victor conscripsit se exposuisse: & hoc fieri censet intra tres dies, vel ad summum intra quatuor, nisi ex causa aliud Curia visum fuerit.

Expense in iudicio vel extra sunt.

2 Siendum est, quod expensæ sunt in duplici differentia: quædam enim fiunt in rebus, & extra iudicium, quædam verò in litibus, & in iudicio. In rebus quædam dotalibus, vt loquitur tit. de impē.

3 in reb. dot. fact. ff. † Et hæc sunt triplices, necessariæ, vtilis, & voluptariæ: vt in l. impensæ. ff. de verb. sign. vbi de his scripsi: ob id in istis ad ibi scripta nunc te reiicio, Lector beneuole.

4 Aliæ expensæ sunt, quæ fiunt in litibus, & harum quædam debentur ratione victoria: de quibus statim dicetur, aliæ ratione contumaciæ, l. sancimus. C. de iudic. & de his artic. v. dicetur, aliæ ratione temeritatis, l. eum

Expensa in iudicio multis de causis sunt.

iiij. Tom. Com. Dom. Rebuf.

O iiij

quem temerè. ff. de iudic. & de his artic. iij. alię ratione diffugij, seu retardati processus, & de his inferiùs tractabitur art. iij. & in l. nō ignorat. C. de fruct. & lit. expen. & Alb. Brun. in tract. statuto. in verb. contumax.

Et quæ debentur ratione victoriæ, interdum debentur ratione interlocutoriæ, seu incidentis, de quibus artic. ij. inferiùs statuitur, aliæ ratione definitivæ, seu causæ principalis, & de his nunc videbimus.

Victus victori in expensis condemnatur regula. Primò regula figenda est, quòd victus victori in expensis condemnari debet, l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic. vbi text. plus dicit iudicem teneri de proprio satisfacere parti, si condemnationem expensarum omiserit. facit text. in cap. fi. de dolo & contumac. cap. fi. de maior. & obed.

Temerè. tum ratione temeritatis, l. eum quem temerè. ff. de iudi. † temerè id est stultè, fatuè, sine consilio, sine causa quid agere, teste Luca in l. magistros. col. iij. C. de profes. & med. lib. x. & Valer. lib. ix. cap. viij. Temeritatis subiti, & vehementes sunt impulsus, quorum ictibus hominum mentes concussæ, nec sua pericula despiciere, nec aliena facta iusta æstimatione persequi valent. Vide plenè eundem Luc. in l. fin. C. de pri. eorum qui in sac. pala. mili.

Iustum & equum est expensas à victo sarciri. lib. xij. † Etiam debentur ratione æquitatis. iustum est enim, vt quis petat damnum, quod sua causa subiit, sed victus dedit damnum victori litigando, ideò illud sarcire debet, etiam si tantum occasionem dedisset. l. qui occidit. §. in hac. ff. ad leg. Aquil.

Expense debentur etiã coram iudice appellationis, arbitro, iudice ecclesiastico, etiã ab hærede. Amplia tam in principali: quàm in incidenti: vt infra articul. ij. dicitur. 9 Secundò etiam procedit in causa appellationis: vt dicam artic. ix. in tracta. de appel. inferiùs.

Tertiò etiam coram arbitro, teste Spec. in tit. de arbi. in §. fi. versic. sed eum. qui arbitria sunt redacta ad instar iudiciorum. l. j. ff. de arbi.

Quartò tam in curia ecclesiastica, quàm seculari, cum diuersum non reperiatur statutum, imò idem, vt in d. c. finem. de dolo. & cap. calumniam. de poen. quæ iura conueniunt cum d. l. properandum.

Quintò etiam procedit in hærede. qui si prosequatur processum prædecessoris, ad expens. condemnabitur, Bald. in l. si pater. C. si pen. appella. mors interue. l. vtique. ff. de rei vendic. etiam factas à prædecessore, quia pro vna persona habetur. in authen. de iureiur. à morien. præsti. §. j. colla. iij. quod etiam procedit in beneficialibus, si quis simpliciter resumpserit processum prædecessoris: vt scripsi in §. declarantes. in verb. successores. de mand. in Concor.

Cedens quãdo ad expensas tenetur. Sextò habet locum in eo, qui cedit liti, vt etiã ad expensas debeat condemnari. Bar. in l. postquã liti. C. de pact. in vltim. col. q. v. & in authen. contra qui propriam. ij. not. de non. nu. pecu. quia cum præiudicio partis non potest renuntiare, & damnum quod dedit sarcire tenetur, vt superiùs dixi, etiam quia in eo præsumitur temeritas. Bal. & Iac. in l. eum quem. ff. de iud. † nisi causa, quare renuntiat, superuenerit: quia antea iustam litigandi causam habebat, & renuntians liti non dicitur propriè succumbere. l. alia. vbi Bal. & Sal. in vlt. no. C. de his quib. vt indig. tamen is qui cedit liti, dicitur victus, & alter victor Bal. in d. l. postquam liti. ideò condemnatur in expensis.

- 14 Nisi cederet post instrumentum de nouo productum, tunc ad nullas expensas tenetur, quia antea iustam causam litigandi habebat, l. si quis inficiatus. vbi Bar. ff. de p. l. destitisse. de iud. ideo cautela est, vt statim visa probatione liti cedas, & bonam fidem cognoscas, & expensarum condemnationem vitabis, teste Matthesi. no. lxxxij. no. practicam gl. in d. l. eum que temere.
- 15 Si vero cognita probatione & veritate statim non cedas, sed vsque ad finem persistas, condemnari debes ad omnes expensas, siue sis actor, siue reus: quia verisimile est, quod si a principio notitiam habuisses instrumenti, & veritatis causae, quod litem inchoasses, postquam viso instrumento liti non renuntiasti, vt dicit Rom. fin. 396. alio sero. & hoc sequitur Dec. in l. qui in alterius. de reg. iur. ff. quidquid dicant Doct. in contrarium, hoc seruat vsus forensis.
- 16 Septimo tam in actore, quam in reo procedit, quia vterque temere facit. in §. j. & per totum. instit. de poena teme. litig.
- 17 Octauo procedit etiam in criminalibus, quia si pars iniuste prosequatur, etiam ad expensas condemnari debet, l. si. C. de fruct. & lit. expen. Bar. in l. j. §. j. in fi. ff. ad Turp. per l. qui crimen C. qui acc. non poss. & communis vsus iudiciorum ita seruat, teste Alb. & Iac. in l. eum quem. ff. de iudi. quem sequitur Ange. in tract. malefic. in gloss. necnon ad querelam, versi. quaro an succumbens. & Iac. in consi. ij. in themate. col. ij. num. 3. in j. volum.
- 18 Limitatur si non habeat partem, vt si petat abolitionem, tunc non condemnatur etiam si non obtineat, vt docet Bar. in l. j. in prin. col. pen. ff. ad Turpil. gloss. & doct. in c. cum dilecti. de dolo. & contumac.
- 19 Quippe procurator Regius parti non condemnatur, l. si. C. de fruct. & lit. expen. quia ratione officij prosequi tenetur, l. monente. C. de dela. li. x. Instigator vero condemnari debet. Bar. in l. j. §. incidit. per illum tex. ff. ad Turp. Iac. in d. consi. ij. col. pen. plenè Hippol. in pract. criminali in §. superest.
- 20 Vnde dum solus procurator Regius prosequitur, non condemnatur, pars ad expensas: si vero procurator cum parte, tunc pars condemnari debet tã ratione temeritatis, quã caluniae, & ne detur materia aliu molestandi, & vexandi, & quia desistens bene punitur, in l. non ignorat. C. de fruct. & lit. exp. l. iij. C. qui. accu. non poss. Bald. in auth. generaliter. col. iij. ver. modo quaro. C. de epis. & cler. & sic consiliantur istae opinio. vide Aufre. in decis. Thol. q. vj. & seq. & quae scripsi in tit. de elect. derog. in fi. in concordia.
- 21 Nonò, victus condemnandus est, etiã si plus fuisset petitum, & ad minus cõdemnatũ, quia est temerarius litigator in eo, quod debet, si non offerat, l. eum que temere. ff. de iudic. quãuis cõtrariũ teneat, glo. in c. presentium. in verbo, sigillatim. de testib. in vj. per. tex. in l. vna. C. de plus peti. & l. qui solidũ. à cõtrario, vbi etiã Bar. de l. ij. Feli. & alij in c. cum omnes. de constitut.
- 22 Sed prior opinio seruatur in curiis Francie, vt scripsi in primo Tomo harum Constitutionum in procemio, quia temere litigat, qui non offert quod debet.
- 23 Decimo etiam actori absenti victus reus presens debet condemnari in expensis, cum tex. in dict. §. si autem alterutra loquatur simpliciter, & hoc

*Cautela
pro litigan-
tibus.*

*Actor vi-
ctus etiã ex
pensas de-
bet sicut
reus.
In crimina-
libus an ex
pense de-
beantur.*

*Procurator
Regius ex-
pensas non
debet nec
pars illi, li-
mitatur hic*

*Plus peten-
tiae expensas
debeat.*

*Victus pra-
sens an reo
absenti sit
cõdemnandus
ad expensas.*

expressè docent Ioan. Andr. & Panorm. in c. calumniam. de pœn. † debent 24
tamen detrahi de his expensæ contumaciales, teste Aufre. in decisio. Tho-
los. q. ccccviij. ne puniatur actor plusquam deliquerit, l. rescriptum. ff. de
his quib. vt indig. & actor non deliquit, nisi in contumacia: ergo amplius
non debet puniri, quod est notandum.

*Religiosus
& vir sau-
de vna an
ad expens
teneatur.* Limitant Doctor. in persona valde honesta, & spectatæ fidei, deuotionis 25
& sanctitatis, & valde religiosa: quia non præsumitur quod temerè, aut per
calumniam litigauerit, ideò decepta censetur: vt docet gloss. in c. expedit.
in verbo, scirent. xij. quæst. j. Hostiens. in dict. cap. finem. col. vltim. ob id
debet sine expensis condemnari.

Quod verū arbitraret, si deceptus fuerit hic sanctus vir, vel confusus in- 26
consilio multorū Doctorū, vel forrè testiū: quia mortui pendente processu
fuerunt, tunc bonam fidem præ se ferre cēsetur, gl. vlt. in c. j. de elect. in vj.
alioqui si non appareret de bona fide, quæ in dubio præsumitur, cōdemna-
ri deberet, quia regulæ adhærendum est, l. j. & l. omnis definitio. de re. iur. ff.

Secundò non procedit, quando reus in primo termino cōparuit, & con- 27
fessus est debitū, agnoscendo bonam fidem, tunc ad expensas condemnari
non debet, tum quia cessant rationes prædictæ, tum etiā quia modicæ ad-
huc sunt expensæ, de quibus non curatur, in l. scio. ff. de resti. in integ. per l.
quidam Hiberus. ff. de seruit. vrb. præd. docet Bal. in auth. contra. in fi. C. de
non num. pecu. Ias. in l. vinum. in gl. vlt. ff. si cert. pet. & in §. sic itaque discre-
tis. nu. 41. Instit. de act. post Roma. sing. cccxcvj. alio sero. quod verum in-
telligitur, nisi dies & terminus adesset solutioni debiti, quia tunc dies in-
terpellabit pro homine, per text. in l. optimam. C. de contrah. stip.

*Obtinenti
ex iuramen-
to expense
non debentur.* Tertio non procedit, quando quis obtineret ex iuramento delato in sup 28
plementum probationis. Bald. in auth. generaliter. col. vj. C. de epis. & cler.
Nam qui in vno grauatur, in alio debet releuari, l. eum qui. ff. de iureiur.
Hipp. in sing. cccclxxxv. memini. secus est in iuramento iudiciali, & litis de-
cisiuo. §. sit tibi. in auth. de man. princip. colla. iij. Doct. in l. admonendi. ff. de
iureiur. & in l. eum quem. ff. de iudic.

*Iustam li-
tigandi cau-
sam habens
ad expen-
sas non con-
demnatur.* Quartò restringitur, quando victus habuit iustam litigandi causam, l. qui 29
solidum. §. etiam. ff. de leg. ij. Corfe. in sing. incip. poena. j. vbi limitat. & plura
ad hoc alleg. Alex. conf. cxxxv. circa penul. col. nu. 14. in vj. vol.

Iustam causam dicunt illum habere, quando habet consilia saltem duo 30
rum Doctorum excellentissimorū. arg. §. quod autē. in auth. de non alien.
reb. eccl. col. ij. Bar. in l. bonorum. per illum tex. ff. de bon. poss. Bal. & alij in
liuris ignorantia. C. qui admit. quia his datur facultas iura interpretandi, l.
vna. C. de profess. qui in vrb. Constant. docent. ex leg. comi. haber. merue.
lib. xij. & eorum sententia est probabilis, l. j. vbi glos. C. de legi. c. j. de postul.
præl. nec affectionem ad causam habent, sicut aduocati: ideò hi non præbēt
iustam causam: vt docet Ang. in l. terminato. C. de fruct. & lit. expen. & Iac.
in d. §. si autem alterutra. col. iij. Guid. Pap. decis. cclxxvij. opinio.

*Prosequens
materiā per-
plexam, iu-
stam litigā-
di causam
obtinere.* Idem quando perplexa & intricata esset materia, & variè intellecta, 31
in ambiguo. ff. de rebus dubiis. etiam quod multipliciter intelligitur,
communiter ignoratur gloss. vltim. in cap. j. de constitut. in vj. Ioan. And.
in d.

in d.c. vt debitus. in gl. rationabili. de appel. Hippol. in rubr. de falsis. in fi. & quando ageretur de intellectu legis difficilis: vt l. Gallus. glo. in verbo, videtur. in §. j. de oblig. quæ ex quasi malefic. in Institut.

32 Etiam iustam dicunt habere causam eum, qui habet semiplenam probationem, alter plenam ex iuramenti delatione. Bal. in auth. generaliter. col. iij. nu. 9. in fi. C. de epis. & cler. Alex. & Ias. in d. §. sin autem alterutra. & supra dictum extitit. † sed hodie nullus teneretur ad expensas, quia multi probant semiplenam, ideo non seruatur in Curiis, sed condemnatur qui succumbit.

Iusta causa litigandi est habere semiplenam probationem testes, vel instantiam.

34 Idem si quis probauerit per testes, qui fuerunt reprobati prætextu infamiae, vel alterius criminis occulti. Bal. in l. j. in fi. C. de aduo. diuer. iudi. & in d. auth. generaliter. col. iij. facit text. in l. j. C. de testa. vel qui habeat communem famam, iniustam causam habere censetur: vt docet Alex. consil. cxv. viso. themate. in fi. vol. iij. §. sed cum aliquis. de testa. in Instit.

35 Item quando litigat ob honorem seruandum, coactus hæc facere, iuste litigare censetur, l. quæ omnia. ff. de procur. vbi Bar. in iij. not.

Coactus litigare iustam causam habere dicitur.

36 Hoc idem putarem, si haberet instrumentum obligatorium pro se, contra quod fuerit ostensa acceptilatio. Bal. consil. clxiiij. à libello. in fin. volum. iij. arg. l. de ætate. §. ex causa. ff. de interro. actio. & hoc quando erat hæres, qui iustam ignorantiam habebat, l. qui in alterius. ff. de reg. iur.

37 Habet etiam iustam litigandi causam pars, vbi agitur de interpretatione ordinationis, statuti, vel legis, adhuc non decisa, & vbicunque magnum est dubium: & hincinde fortes & vrgentes rationes, & hoc residet in arbitrio iudicantis: vt firmat Panor. & alij in c. fin. de dolo.

Iusta causa dicitur, in qua agitur de interpretatione ordinationis, consuetudinis, vel legis.

38 Idem si habeat communem opinionem pro se in illo dubio, in quo litigat: vt docet Socy. in tract. fallen. reg. cxxxix. expensarum. & in aliis calibus an sit iusta causa litigandi, residet in arbitrio iudicis. arg. l. pen. ff. de effract. in d. §. sin autem alterutra.

Habens communem opinionem.

39 Idem in appellato dicunt, quid si obtineat in prima causa, & postea succumbat in secunda, non debet in expensis condemnari: quia iustam causam censetur habere, postquam habet sententiam pro se: vt docet Specu. eo. tit. §. si. ver. quid de appellato. & Alex. consil. clxxxiiij. in causa. col. pen.

Doctorum non tenetur ad expensas.

40 vol. vj. † hoc tamen non seruatur in Curiis secularibus Franciæ, in quibus solet condemnari etiam is, qui obtinuit in prima causa, tum quod sententiam iniustam non debebat tueri, & res esset mali exempli, vt qui obtineret à iudice iniquo, non condemnaretur postea ad expensas: ideo non solet ab eis releuari, vt vidi seruari in Curiis Franciæ.

Appellatus habens pro se sententiam, an ad expensas in secunda sententia teneatur.

41 Et quando iudex absoluit ab expensis victum ex iusta causa: debet illam causam exprimere. §. oportet. in auth. de iudic. col. vj. Bal. in auth. nouo iure. per illum text. C. de iudi. & in d. auth. generaliter. num. 9. alioqui facit litem suam, cum faciat contra legem præcipientem condemnari in expensis. Alex. consil. clxxxiiij. in causa. col. j. in vj. vol. iudices tamen hoc nolunt exprimere in Francia. *nec in Hispania*

Absoluens victum ab expensis eam causam exprimere debet.

42 In casibus, in quibus pars habet iustam casuam litigandi, adhuc condemnabitur ad expensas, si eas promiserit per stipulationem, gl. singular. in §. oportet. in aut. de iud. col. vj. quia promissa restituenda sunt. text. in l. vnic. C. de suffr. & vt illa

Iustam causam litigandi habens debet expensas, si eas promiserit

illa promissio aliquid operetur. l. si quando. ff. de leg. j. & quia iure actionis debentur, & vbi per actionem debentur, iusta causa non excus. l. fideicommissa. §. si rem. vbi gl. ff. de l. iij. Alex. conf. cxix. quæritur. col. pen. in ij. vol. & conf. xxxiiij. viso processu. in fi. vol. iij. † vnde praxis inoleuit vt notarij in instrumentis contractuum soleant conscribere, quòd si pars contrauerit, promittit expensas, & damna, quæ patietur altera pars, & tunc etiam si iustam litigandi causam habeat, parti adhuc debentur expensæ, vt concludit Alex. conf. xxxiiij. consultus. in fi. vol. iij. & conf. cxxxv. circa col. pen. in vj. vol. & Ias. conf. cxxxiiij. in instrumento. col. pe. in v. vol. vbi ponit casum in eo, qui promiserat se soluturum & expensas, & centum, si postea opponat compensationem, adhuc condemnabitur ad expensas, licet iustam causam habeat litigandi ratione compensationis. Hipp. sin. 237. expensæ.

Dolus promissus expensarum non excusat. Limitarem, quando is, cui promissæ sunt expensæ, eas dolo peteret, vel iniuste, tunc promittens ad eas non teneretur: quia dolus nemini prodesse debet, cap. sedes. cum seq. de rescrip. idem dicerem in expensis, quas plus æquo fecit. tex. in l. officio. vbi Bal. ff. vbi pup. educ. deb.

Idem putarem si is, cui promissæ sunt, dolo aliquid, aut mala fide exposuisset. illas enim reperere non posset, per l. si verò. c. l. seq. ff. de rei vèd. c. cum dilecti. in fi. de dolo & cont. iniusta enim petentibus est denegandus assensus, l. ij. à contrario. ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur. §. si. illo. tit. in Insti.

An cessionarius habeat etiam actionem ex stipulatu, si expensæ sunt promissæ cedenti, decidit Bal. in l. fi. C. quando prouo. non est necess.

Iusta causa litigandi non excusat ab statu vel ordinatio exigat condemnationem. Idem dicunt, si statutum, vel ordinatio disponderet, quòd victus victori in expensis condemnaretur, tunc etiam si iustam causam habeat litigandi victus, adhuc condemnari in expensis debet. Alber. in tracta. statuto. in ij. parte quæst. cxcj. quid si statuto. gloss. in verbo, causam. in §. j. in authen. de exhib. reis. colla. v. & c. Franc. Cremen. sing. cxx. habens iustam. Barb. in cle. causam. column. lx. de elect. & conf. lvj. colum. viij. in iij. volum. tum vt statutum aliquid addat iuri, vt debet, l. iij. §. prætor. ff. de dam. infect. vbi Bartol. & Hipp. sing. ccvij. victus. tum quia debentur iure actionis, statuti, & ordinationis. sed hoc negat Mathes. not. viij. nota quòd Bart. ac multi notæ autoritatis viri, quos Alexand. & Ias. citant in leg. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic. † dicentes statutum intelligendum secundum rationem, & æquitatem naturalem, ne absurdum sequatur, l. scire oportet. §. sufficit. ff. de exc. tut. ibi. sufficit firmare ex ipsa naturali iustitia. & melius est quòd statutum nihil operetur, quàm si quis contra æquitatem damnum indebitè pateretur, l. si. §. in computatione. vbi gl. & Doct. C. de iur. deli. sed si habens rationem litigandi condemnaretur indebitè, & contra æquitatem pateretur, ob id non deberet condemnari, etiam si statutum hoc dicat. Et ista est sententia æqua, quicquid Doctor. in contrarium asserant, & in iudiciis tenenda, vt videlicet litigantes iustam habentes causam, non debeant condemnari in expensis, quamuis ordinatio, vel statutum dicat victum victori in expensis condemnandum, † sed Curia Franciæ non excusant aliquem victum, nisi iustam causam habeat, & valde apparentem: sed statutum, vel ordinatio operatur, vt etiam lite finita

nita possint expensæ peti vigore statuti, vel ordinationis, licet iudex non condemnauerit in sententia. Arch. in c. cum appellationibus. de appellat. lib. vi. Lucas in l. vna. q. xix. C. de sumpt. recuper. lib. x. ego tamen putarem non posse partem has impensas petere post sententiam, nisi quis appellet. & ita seruatur in Francia, quicquid in contrarium iactetur.

50 Notandum est, quod licet ratio litigandi excuset ab expensarum condemnatione, non tamen à condemnatione fructuum, qui sunt officij, seu beneficij. de Rot. decis. vij. de dolo & contumac. incip. probabilis. in no. & quia non debet quis locupletari cum aliena iactura. l. nam hoc natura. ff. de condict. indeb. & postquam recepit fructus rei meæ, est factus in illis locupletior: ad illos ergo debet condemnari, quamuis sit hæres, & ignorantiam rei alienæ habeat. l. quæ in alterius. ff. de reg. iur.

Excusatus ab expens. non excusatur à fructibus.

51 Item non dicitur perdidisse causam, quando iudicatum fuit instantiam peremptam, & reus fuit ab obseruatione iudicij absolutus, l. properandum.

Absolutus ratione instantie ad expensas ante teneatur.

52 §. & siquidem. C. de iudic. §. deò fideiussor, qui promiserit soluere expensas pro actore succumbente, non tenetur ad expensas instantiæ peremptæ, quia non succubuit, qui iterum causam instaurare potest, d. l. properandum. & quia non est definita causa. sic consuluit Bal. consil. cvj. proponitur. in ij. volu. sed curiæ Franciæ solent condemnare actorem, vel eum per quem stetit ad expensas, in utilitatem eius, qui absolutus est.

53 Sextò, non procedit quando aliquis in parte obtinuit, & in parte succubuit, tunc fieri compensatio expensarum debet, l. generaliter. §. sin autem iudex. in verb. dispendij. C. de reb. cred. c. Raynutius. & c. Raynaldus.

Compensatio expensarum, & quando fieri debeat.

54 de testa. † quod est verum, si pro dimidia obtineret, quod si pro quarta, tunc pro illa quarta fiet compensatio, & in reliquis condemnabitur. Bal. in l. eos. §. cautione. col. ij. C. de appell. Immo. in dict. l. qui solidum. §. etiam.

55 ff. de leg. ij. † vnde non valeret condemnatio expensarum ratione incertitudinis, si vterque esset victor & victus, & iudex diceret victum victori in expensis condemnamus. & sic debet intelligi opi. Bar. in l. si legatario. in fi. ff. de fideicom. lib. si tamen vnus tantum esset condemnatus, & victus, tunc valeret sententia dicens, victum victori in expensis condemnamus, quia ibi non est incertitudo. & sic conciliari Doct. opiniones possunt.

56 Septimò, tutor agens causam pupilli, si iustam litigandi rationem habeat, etiam, si succumbat, expensas à pupillo repetit, quia sufficit, si ex bona fide fecerit, l. quoties. §. sicut. ff. de admi. tut. l. iij. §. sufficit. ff. de contrahen. act. tut. l. sumptus. C. de admi. tut. Bar. in l. si pupilli. ff. de neg. gest. sic consuluit Carl. Rui. consil. j. col. pe. in iij. vol. & sufficit si vtiliter gessit, & si effectum non habuit, l. sed an vltro. §. j. ff. de neg. gest. & tenetur tutor appellare, si pupillus bonam habeat causam, l. si bonam. C. de admin. tut.

Tutor si succubuit, an expens. à pupillo petere possint.

57 Vltimò, si pars obtulerit id, ad quod tenetur, si actor non acceptet, non condemnabitur, si iusta fuerit oblatio, reus victus in expensis. Doct. in dict. l. properandum. §. sin autem alterutra. C. de iudic. & in l. quidam. ff. si cert. pet. iudex tamen quando pars offert, non debet diuidere oblationem partis, sed totam debet recipere, vel totam respuere, quamuis altera pars hoc requirat, vt censuit Senatus ann. 1515. die 25. Iunij, postulantibus Dugue, & Iame

Oblatio ab expens. excusat.

Arestum.

Arestum. & Iame aduocatis, & idem fait dictum anno 1529. die 7. Martij. quod probatur in l. cum quæritur. ff. de administ. tuto.

Victor victo in expē. condemnatur in casu singul. Vide etiam casum singularem, in quo victor victo in expensis condemnatur, in §. & iudicare. vbi glos. & Ang. not. in auth. de defen. ciui. colla. iij. alia de expensis ratione victoriæ, vide per Specul. in titu. de expens. & per Doct. in locis supra alleg. per ista tamen poterit quis & consulere, & iudicare super expensis, quando debeantur, vel non, victori.

CHARLES VIII. Article L.

Articu-
secun-
dus.

ITEM, & pource qu'es incidens, qui se vident, l'on reserue les despens en diffinitive, les parties ne craignent point à bailler infinies requestes, & de travailler ceux contre lesquels ils ont affaire, nous auons ordonné, que doresnauant on ne les reserue plus: mais que l'on condamne victum victori es despens,

GLOSSA VNA.

NOTANDVM est quòd expensæ litium quandoque veniunt ratione contumaciæ, de quibus in l. sancimus. C. de iudi. & inferiùs dicitur artic. v.

Expensæ ratione temeritatis debentur etiam causa incidentis, & ratio.

Aliæ veniunt ratione temeritatis, non solùm quod temerè egit in tota lite, seu in parte, & in quodam incidente: & de istis tractat hic articulus. Nam ratione temeritatis in hoc incidenti interuenientis condemnatio fit expensarum, quando pars succumbit in illo, l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expens. vbi Bartol. & Innocen. in c. sæpè. de appell. Spec. in tit. de appell. §. viso. versic. illud quoque. † Et hic ponitur ratio. quare in incidente, & vno articulo debeat fieri expensarum condemnatio, & non debeat in si ne reseruari: quia olim eo quòd reseruabantur in fine causæ, partes non metuebant plures supplicationes tradere, & multa quærere incidentia per calumniam, & quia idem ius dici debet in parte quod in toto, l. quæ de tota. ff. de rei vendica. † Etiam quia iste, qui succubuit in hoc articulo, si obtinebat in diffinitiuâ, & pars condemnaretur ad expensas ratione principalis, tamen non repeteret expensas, quas soluit pro illo incidente, & si non esset statim condemnatus victus in principali nihil consequi in fine posset: idè iustum est, vt fiat condemnatio, & in quocunque incidente,

Succumbens in declinatoria & in vno articulo, refundit expensas.

Expensæ vnius articulo statim reficiendæ sunt Expensarum condemnatio etiã in interlocutoria iuris fit.

vel emergenti, in quo quis succumbet, debet semper condemnari in expensis, c. significauerunt. de testib. vbi Bal. not. & in l. sancimus. num. 4. C. de iudic. & Ias. in d. §. sin autem alterutra. nu. 19.

Item succumbens in declinatoria ante litem contestatam, indistinctè refundit expensas, glos. in cap. imprimis. ij. q. j. Bald. in authent. generaliter. num. 9. C. de episcop. & cleri.

Et istæ expensæ vnius articulo post condemnationem statim sunt reficiendæ: vt dicit Bald. in l. generaliter. §. his præsentibus. C. de rebus cred. sequitur & refert Iacob. in d. l. eum qui. col. j.

Limitant Doct. in interlocutoria iuris, in qua non fit expensarum condemnatio, cum statim expediri possit. Innoc. in ca. sæpè. de appell. Cyn. & alij

alij in l. Polla. C. de hijs quibus vt indig. Bald. in l. vltima. in fi. quando pro uoca. non est neceffe. vt si pars petat secundam dilationem, & pars dicat non esse dandam, iudex pronuntiat dandam esse, iuxta l. fi. de fer. tunc non condemnabitur ad expensas, quia nullæ sunt, vel admodum pauca. vsus tamen communis contrarium seruat, si aliqua sint impensa, vt ad eas condemnet iudex.

8 Si iudex non condemnauerit actorem, qui succubuit in interlocutoria, poterit eum postea in definitiua condemnare, si etiam ipse actor succubuerit: sed si obtineat in definitiua, non poterit condemnari in expensis interlocutoria, postquam in principali obtinet, vt docet Angel. in l. terminato. C. de fruct. & litium expen. fideo sit cautus ille, qui in interlocutoria obtinuit, vt statim petat aduersarium in expens. condemnari, quia si postmodum is, qui in interlocutoria succubuit, in definitiua obtineat, condemnationem interlocutoria petere non posset, vt firmat Lanfran. in repeti. capit. quoniam contra. in fin. de expen. versic. notandum est etiam. de probatio.

*Condemna-
tio expensa-
rum in defi-
nitua an
possit fieri
de interlo-
cutoria.*

10 Et quamuis Doctores differentiam cōstituant inter incidens & emergens, vt incidens dicant respicere merita causa, & habuisse originem ante litem motam, vt pacti exceptio, & similes: emergens est quod processum respicit, & de nouo emergit. Bartol. & alij in l. j. C. de ord. Doct. in c. j. de ordi. cogni. scripsi in arbo. exceptio. & in interpretatio. l. quod iussit. in glo. magna. ff. de re iudicata. tamen hic ex communi vsu Gallici sermonis, *incident*, dicimus, quicquid incidit siue de nouo, siue non, vbi est opus iudicis pronuntiatione, quia vsus gallicus confundit emergens cum incidente, & Gallicè non vtimur verbo *emergens*, aut raro, ideo *incident*, vtrunque comprehendit in sermone Gallico.

*Incidens &
emergens ex
vsu confun-
duntur.*

12 Nota tamen, quod non spectat ad procuratores partium conuenire, vt incidens iungatur cum principali, si non fuerit dictum per iudicem, quia fit contra hanc legem, & ordinationem & ita visum est Senatui anno 1509. die 5. Augusti.

*Procurato-
res non pos-
sunt conue-
nire, vt in-
cidens iun-
gatur prin-
cipali.
Arrestum.*

FRANÇOYS Article LXXXVIII des publiées

M. D. XXXIX.

Qu'en toutes matieres réelles, personnelles & possessoires, ciuiles & criminelles, y aura adjudication de dommages & interrests procedans de l'instance, & de la calumnie, ou temerité de ce-luy, qui succumbera en icelles, qui seront par la mesme sentence, & iugement taxez & moderez à certaine somme, comme il à esté dit cy dessus: pourueu toutesfois que lesdits dommages, & interrests ayent esté demandez par la partie, qui aura obtenu, & desquels les parties pourront faire remonstrance sommaire par ledit procez.

Articu-
lus ter-
tius.

ij. To. Comment. P

*Dammorū
quando fiat
condemna-
tio.*

NOTANVM est, quòd in condemnatione expensarum li-
tis, quæ fit ratione victoriæ, veniunt tantum expensæ factæ in
lite, non autem habetur ratio damnorum: sed quando expen-
sæ veniunt ratione contumaciæ, vel retardati processus, vel
calumniæ, tunc veniunt & damna, vt hic, & glos. in l. j. ff. de aliena. iudic.
Doct. in l. eum quem temerè. ff. de iud. † sed an lite sopita damna peti pos-
sint, docet Bald. consil. cvj. Quidam dominus. in iij. volu.

*Exempla
seu copia an
nomine dā-
norum, vel
expens. ve-
niant.*

Item haberi debet ratio damnorum, quæ personam litigantis respi-
ciunt, etiam in condemnatione expensarum ratione victoriæ. §. hæc au-
tem omnia. in institut. titu. de pœna temerè litigantium. ibi, improbus liti-
gator etiã damnū & expensas litis inferre aduersario suo cogatur. vbi An-
gel. & Doct dicunt exempla instrumentorum, seu literarum data à parte
parti solere taxari, & venire nomine expensarum. † Quando verò pars pro-
duxit originale, & oportuit retinere exemplum, tunc hoc veniet nomine
damnorum, non expensarum, nisi favore ecclesiæ, cuius gratia taxantur
contra eum, qui ad expensas est condēnatus, vt conclusum fuit in Senatu

*Artifici an
damna ob
litum passa
restituere de-
beant.*

anno 1538. die 10. Ianuarij. † vnde si artifex diu litigauerit, id tēporis, quo
nō potuit vacare suo officio, certè istius damni habetur ratio, si obtineat,
sed & si. §. planè. ff. ad exhib. Specu. in cod. titu. de expen. §. fin. versi. quid
si victor artifex est. vnde qui obtinet sententiam, repetit damnum quod
subiit eo quòd à suis negotiis abfuit. Ideò canonicus distributiones
quas ob litem amisit, in damno computare poterit, vt scripsi. §. j. de colla.
in Concorda.

Itaque iste text. statuit, vt improbus litigator quiescat, quòd in omni
materia non solum expens. condemnatio fiat, sed & damnorum, & eius
quod interest, si ista procedant ex instantia & calumnia, ac temeritate vi-
cti: & hoc est statutum ad vitandas opiniones, quia inter ista est differen-
tia, vt in l. properādum. §. sin autem alterutra. C. de iudi. vbi dicitur victum
condemnandum in expensas: nihil dicit de damnis, & tamen damnum dif-
fert ab expensis: cū hoc diminutio patrimonij sit, l. iij. ff. de dam. infect.
& interesse consistit circa lucrum cessans, & damnum emergens. l. vna. C.
de sentent. quæ pro eo quod interest. vbi fusiùs scripsi. † & expensarum
nomine non veniunt damna, l. j. ff. de alie. iudi. vbi Alexand. in addi. ad
Bart. & Bald. in l. iij. C. de fruct. & litium expensis. Ias. in l. j. §. si. ff. si quis ius
dicend. non obtempe. † Ideò condemnatus ad expensas nō censetur con-
demnatus ad damna. Vnde hic text. statuit, quòd iudices condemnent in
damnis & interesse in omni materia: per §. hæc autem. de pœna teme. liti-
gant. in institut.

*In reali &
personali
damnorum
fit condem-
natio.*

Vnde in materia reali si vendicem à Titio domum, & obtineam, iudex
debet condemnare ad expensas, & etiam ad damna ratione instantiæ pro-
uenientia. nam eo quòd me oportuit litigare in magno consilio, abfui à
mea lectione, ob id meæ regentiæ fructus amisi, & in hoc damnum patior:
itaque iudex debet condemnare ad illa damna, quæ sum perpeffus ratio-
ne instantiæ. Cy. in l. sancimus. C. de iudic.

Item

- 10 Item in personali, vt si canonicus petēdo debitum litigat extra locum, in quo seruire canonicatui non potuit, ob id distributiones quotidianas amisit, certē in his damnum patitur: ideō ad illas distributiones ratio haberi debet, & ad damna fiet condemnatio, habendo rationem harum, quas ratione instantiæ amisit, & calumniæ, & temeritatis partis aduersæ: si verō diceret se fuisse electum in Decanum, vel Archidiaconum, si fuisset præsens, huius non haberetur ratio, quia extra rem est, vt plenē scripsi in interpret. dict. l. vnic. C. de sentent. quæ pro eo quod interest. in gloss. j. & gloss. dupli.
- 11 Item ne lites ex litibus oriantur, per l. iij. §. ait prætor. ff. de re iud. statuit hic text. vt damnorum & interesse fiat condemnatio cum principali sententia, & taxatio ad certam summam: alioqui ad probandum, & liquidandum illud interesse, & damna, multi alij processus oriantur. quare statuit vt taxentur, & partes poterunt in processu ostendere, quæ damna passæ sunt, vt certa feratur sententia. §. curare. de actioni. in Institu.
- 12 Hoc verum, si petantur à parte, aliàs iudex non tenetur suum impartiri officium, per l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infecto. & per hunc text. tolluntur opiniones, quæ erant, an iudex teneatur condemnare ad expensas, vel damna, si non fuerint petita. & text. hic statuit non teneri, & hoc etiam est iuri conforme. per gloss. singu. in cap. fi. de rescrip. Ias. & alij in dict. §. sin autem alterutra.
- 13 Et ponitur regula, in omni materia, in qua potest iudex aliquid facere, intelligitur si petatur à parte: plenē Ias. in l. vniuersa. C. de preci. Imper. offer. Et si post petitionem iudex non condemnauerit, tenetur de suis bonis refarcire, dict. §. sin autem alterutra. vbi sic intelligit Ias. & alij.
- 14 Nec sufficeret petitio implicita, & obscura: vt peto sententiam fieri pro me, nisi expressè petantur expensæ & damna: quamuis Ias. contrarium teneat in d. §. sin autem alterutra. col. vlt. vbi etiam dicit, quod si non fuerint petitæ ante condemnationem, poterunt peti die cōdemnationis, non est verum, quicquid dicat gloss. in l. terminato. C. de fruct. & litium expens. quia iudex est suo functus officio per condemnationem super principali. l. iudex. ff. de re iudic. sic & super accessorio, id est, super expensis: ideō debent peti in libello: & hoc fieri est solitum.
- 15 Si tamen iudex non condemnauerit partem, postquàm expensæ petita fuerint, poterit pars appellare, & si non appellauerit, imputare sibi debet. c. significauerunt. de excepti. l. fin. C. de fruct. & litiū expens. nisi quando victus appellauit. l. fi. C. quando prouoc. non est necesse. & ita seruant Curia, teste Specula. in tit. de appel. §. in quibus. vers. pe. vt refert Georg. Nathan. in repe. clemen. sapè. in gl. vlt. de verb. sign. Ego dixi Curias Fraciæ seruare contrarium, quia appellare debet victor, etiam si victus appellauerit: alioqui iudex non supplebit, nisi per appellationem partium, nec poterit pars postea agere contra iudicem, qui omisit condemnare, quia pars appellare poterat: quicquid dicant Doct. in l. si filius familiars. ff. de iud. per l. fin. ff. de variis & extraord. cognit. & in §. j. de oblig. quæ ex quasi delict. in Insti. & si iudex absoluat ab expensis, poterit etiam victor appellare.
- 16

Condemnatio & taxatio damnorū semel fieri debet.

Petitio expensæ, & damna, & non aliàs debentur.

Petitio expensæ expressa non implicita iuuat.

Appellari potest ac omissione cōdemnationis expensarum.

Ad expensam agi an contra iudicem possit qui ad expensam non condemnauit.

lare, quia grauatur, vt docet Lucas in l.vna. quæst. v. & seq. C. de sumptuū
recu. lib. x. nec posset iudex condemnare ad has expensas ex officio, si non
essent petita per hunc text. requirentem petitionem, licet de iure iudex
possit condemnare in expensis non petitis, si facta fuerint post litem con-
testatam. per gl. sing. & probatam in c. finem. de dolo & contumac. quam
sequuntur Doct. in d. §. sin autem alterutra. & Anto. Tremol. in addi. ad
Vbert. de Bonacurso, in pract. sua. tit. de recu. in verb. gratificari. iste tamen
text. requirit petitionem, alias iudex non tenetur

*Temeritas
quādo dica-
tur, & teme-
rarium.*

Præterea hic vult condemnationem expensarum fieri siue proueniant 17
ex temeritate: temeritatem nullum dolum præsupponere, neque malitiam
dicunt Doct. sed quandam facilitatem & incuriam, vt Ioan. Andr. in c. j. de
senten. excom. in vj.

Ego dico quòd expensæ dicuntur venire ratione temeritatis, quādo in 18
cōfultè, & per stoliditatem quis litigare cœpit, & sic succubuit, vt proba-
tur Institut. de pœna teme. litigan. & temeritas est, sine causa quid agere.
§. alia. Instituit. de dona. Lucas in l. magistros. col. iij. C. de profess. & me-
dic. lib. x. & temerarius is dicitur, qui agit illicitum, c. eum qui. de præb. in
vj. Et sic qui processum, vel rem illicitè, & sine consilio prosequitur, teste
Luca. in l. vltim. C. de priui. eo. qui in sacro. Parla. mil. lib. xij. vbi dicit xxx.
modis temerarium vocari. ibidem videre licet, ne plura.

FRANÇOYS Article LXXXIX. de publiées 1539.

Articu-
l^o quar-
tus.

*Qu'en toutes condamnations de dommages & interest proce-
dans de la qualité, & nature de l'instance, les iuges arbitreront
une certaine somme, selon qu'il leur pourra vraysemblablement
apparoir par le procez, selon la qualité & grandeur des causes, &
des parties: sans ce qu'elles soyent plus receües les bailler par decla-
ration, ni à faire aucune preuue sur iceux.*

GLOSSA VNA.

*In interesse ad
certā sum-
mam taxa-
ri debet.*

DICITVR in l. quatenus. ff. de regul. iuris. quatenus cu- 1
iusque interfit, in facto, & non in iure consistit: ideò pro-
bari debet. itaque partes in processu hoc probare debent,
& ex processu, & secundum quod verisimile est, & proba-
tum ex illo, & pro qualitate materiæ, & personarum iudi-
ces iudicabunt, & taxabunt ad certam summam. in l. ij. ff. de re iudi. & nul-
la alia dabitur declaratio, vel probatio, vt lites breuientur: poterit tamen
appellari ab hac effusa taxatione.

*Expens. ra-
tione retar-
datis proces-
sus, & ca-
lumniam, ab
actore, &
reo debentur.*

Interdum expensæ soluuntur ratione subterfugij, & processus retarda- 2
ti, vt docet Bar. in l. fancimus. C. de iudi. & istæ exiguntur sicut expensæ
contumaciæ: de quibus artic. vij. infra eod. dicam.

Aliæ debentur ratione calumniæ, & istæ tam ab actore quàm reo ca- 3
lumniantem exiguntur, ca. calumniam. de pœ. l. non ignorat. C. de fruct. &
litium

lit expens. Spe. in tit. de expens. §. fin. versi. ex præmissis.

4 Notandum est, quòd si quis per calumniam differat producere instru- Differens
producere
instrumen-
tum, illud
postea non
produci nõ
soluis ex-
pensis.
mentum, non debet postea recipi eius productio, nisi refusis expensis pro-
cessus retardati. Bal. hoc nominatim scribit in c. exceptionem. in princ. de
except. quem refert Felin. in c. ad audientiam. ij. de rescrip. & in c. de cetero.
colum. iij. de re iudi. allegat c. sulcitata. & ibi Abb. iij. no. de in inte. restitu.
Hippol. in l. patre. num. 84. & seq. ff. de quaest.

5 Etiam quãdo processus iudicatur in Curia per cõmissarios, vtraque pars Expens. cõ-
missariorum
ab vtraque
parte tradi
debet.
debet pro virili expensas contribuere pro iudicantibus, non pro breuiario,
seu relatoris salario, quod *extraict du procez* vocant nam illud tenetur solue-
re, is qui obtinuit. Sic iudicauit Senatus inter Comitem *de la Val & Rena-*
tum Charlet, an. 1514. die 26. Iunij, & idẽ protulit Senatus anno 1521. die 7.
Iãuarij, inter dominũ *Tristam & Claude de Chastillon*, & *do. Helenã de Iambes*. Aresta.

FRANÇOYS Articl. CLXXXII. des publiées M. D. XXXIX.

Que les taxations des despens, & iugemens de defaux, ne se feront d'oresenauant Articulus quin-
par les greffiers, mais par les Conseillers, & autres Iuges ordinaires, ou deleguez, tus.
ausquels la cognoissance en appartient.

GLOSSA VNA.

1 LIM taxatio expensarum fiebat per scribam, & grapherium: sed Taxatio ex-
pens. per iu-
dices, & non
per actua-
rium fieri
debet.
hoc prohibet hic artic. & statuit, vt per Consiliarios, & alios iudi-
ces ordinarios, vel delegatos fiat: quia taxatio expensarum est iu-
risdictionis, vt not. Doctor. in l. imperium. ff. de iur. om. iud. ideò non potest
fieri ab eo, qui nullam habet iurisdictionem, sicut est actuarium & graphe-

2 rius. ideò vult vt taxatio fiat per Consiliarios in Parlamento. ¶ ergo duo re- Consiliarij
duo in taxa-
tione expen-
sarum requi-
runtur.
quiruntur Consiliarij ad minimum, cùm numero plurali hic text. loquatur,
& pluralis locutio duos ad minimum requirit. l. vbi numerus. ff. de testi. &
regula, pluralis locutio. de reg. iur. in vj. & sic seruatur: nam vnus taxat præ-
sentibus partibus, aut earum procuratoribus, & alter Consiliarius subscri-
bere solet post taxationem.

3 Item in aliis Curiis inferioribus fieri debet taxatio expensarum per iu- Ordinarius
iudex quid
sit.
dices ordinarios: Ordinarij sunt, qui à lege, vel à Rege præfecti sunt ad illud
munus: vt si sit Præpositus, vel Bailliuis, aut alterius locum tenens à Rege
deputatus, vt docet Spec. in tit. de offic. ord. lib. j. facit tex. in c. fi. de his quæ
vi metũsue cau. fiunt. l. sancimus. & auth. post iusiurandum. C. de iudi.

4 Delegatus si sit ab his iudicibus, vel aliis commissus ad ipsius causæ co- Delegatus
quis, & an
antiquior,
aduocatus
delegatus sit.
gnitionem, taxare expensas poterit, vt patet per totũ titulũ, de offi. deleg. &
ff. de off. eius cui man. est iur. & l. iubemus. C. de iud. tamẽ antiquior aduoca-
tus nõ dicitur delegatus, qui quidẽ iudice recusato, vel absente cognoscit,
quia ipse ab ordinatione, & sic à lege est præfectus, vt in tit. de rec. art. vj.

5 Et hæc taxatio in auditorio fieri debet: vt in iuridicis conuentibus An- Taxatio ex-
pens. in au-
ditorio fieri
debet.
dega. fuit iudicatum, anno 1539. die ij. Septembris, quia ius debet in audi-
torio reddi, non extra, l. pen. ff. de iust. & in ca. forus. de ver. sig. & non solet
fieri hæc taxatio à duobus iudicibus, sicut à duobus Cõsiliariis, sed ab vno
iudice tantũ, vide glo. in §. notariis. in verb. taxetur. de elect. in Pragma. Arestum.

Citatio in taxatione expensarum si non interuenit, reuocatur taxatio.
Arestum. In taxatione expensarum requiritur partis citatio. Bart. in l. non ignorat. 6 in fin. C. de fruct. & lit. expens. Boer. in Deci. Burdeg. q. cclxxxv. quaeritur. num. 6. Alioqui parte non citata, vel non legitime, utpote sine testibus, reuocatur taxatio, ut censuit Senatus anno 1516. die xvj. Iunij, inter Cochon appellan-tem à Bailliuo de Monte forti, & Nicolau grapherium dicti loci, salua actione contra apparitorem, qui non legitime citauit.

Cōsiliario & militi quot equi & episcopo taxentur.
Arestum. De stylo Curiae taxantur quatuor equi consiliario: & septem fuere taxati 7 episcopo Maleacens. vide tamen text. in ca. cum Apostolus. de censu. & fuit conclusum militi cuiuscunque qualitatis sit, non taxandos ultra quatuor equos in hoc Senatu anno 1532. die xxj. Martij. & haec taxatio pro qualitate personae fieri solet.

Ideo rustico non seni nec valetudinario non taxantur expensae equi, vel 8 vili artificii, qui pedes incedere debet glos. in l. idemque. §. idem Labeo. ff. man. apud Parthos Perfāsque equo vehi, vel pedes ire nobilitatem à vulgo distinguebat. nullus enim honeste genitus pedibus incedebat, quod compar ferè cum Romanis fuit, quibus plebeiae pedibus incedebant matronae, nobiles lecticis vectabantur. haec Alex. in lib. v. geni. dier. ca. xvij. in fi. & sic etiam pro consuetudine, l. si cum dies. §. si arbiter. ff. de arbi. l. vel vniuersorum. de pigno. act. l. si qui semisses. de vsur.

Et si quis pedes aliquando ibat, aliquando eques, tunc inspiciendum est 9 quod plerumque fieri consuetum erat, per d. l. vel vniuersorum. & l. legatis. §. si ex officio. ff. de leg. iij. Iac. de Are. in tract. de expens. versic. sed quod de vecturis. vbi plus dicit, quod propter valetudinem aduersam taxabitur equus etiam non consueto equitate, per l. si cui. in fi. ff. ex quib. caus. maior. in integr. restitui. l. qui cum vno. in fi. ff. de re mili.

Iurare pars ante expensarum taxationem an post teneatur. Hodie in regno Franciae condemnat iudex partem ad expensas, demum 10 iurat pars ante taxationem, se exposuisse illas expensas quas conscripsit, & postea iudex taxat, non omnino sequens partis iuramentum, sed pro viri boni arbitrio, inspecta personarum conditione, rei que, iuxta l. sancimus. C. de iudi. & sic non seruatur authen. post iusiurandum. ibidem, nec c. j. de restitui. spolia. in vj. nec c. j. de excep. ibidem. vbi dicunt prius expensas taxandas, & postea partem iurare debere, & demum condemnationem faciendam. Cal. consil. vij. ti. de re iudi. Spec. e. ti. §. postremo.

Taxatione expensarum solet iudices reseruare, non condemnationem. Item taxationem expensarum solet iudex in condemnatione sibi refer- 11 uare, sed condemnationem reseruare non potest, l. terminato. vbi Doct. C. de fruct. & lit. expens. quia per condemnationem rei principalis est functus officio suo, & ideo non posset postea condemnare ad expensas, l. Paulus. j. & l. iudex. ff. de re iud. † ideo praxis inuenit, ut sibi taxationem reseruet, ut 12 docet Hippol. in l. patre. nu. 73. de re iudi. vnde iudices dicere solent talem reum ad expensas condemnamus, taxatione nobis & Curiae nostrae in posterum reseruata. † Et si iudex non reseruaret sibi taxationem, non posset postea 13 expensas taxare, cum sit suo functus officio. text. in l. j. in princ. vbi Paul. & Vin. ff. ad leg. Fal. & Lucas de Pen. in l. vna. col. iij. C. de sum. rec. lib. x. q. xij.

Successor iudicis expensas taxat. Et non solum is iudex, qui condemnauit, taxare solet, sed etiam eius succes- 14 sor, quia vnus videtur iudex. ar. l. proponebatur. de iud. ff. Bart. in d. l. terminato

- nato.col.ij.Lanfran.in rep.c.quoniã.in fi.verf. quæro q̄s habeat. de prob.& hoc dubiũ etiã tollitur p̄ sententiã,quæ dicit, curiæ noſtræ referuauimus.
- 15 Nec valeret taxatio ſimul facta cum condẽnatione expenſarum, ſed pars quæ obtinuit, debet ſcribere expenſas, & eas vt pragmatici dicũt p̄ declarationẽ dare illi: vt decreuit Senatus anno 1526. die 18. Martij, poſtulantibus Aligret, & Picar. niſi quoad intereſſe ratione inſtantiæ, vt dictũ fuit art. iij. *Taxatio ex penſarũ nõ ſi cum con demnatione.*
- 16 Aduertendũ eſt quòd in taxandis expenſis iudex habere debet rationem ad expenſas neceſſarias, ante litem factas, videlicet inſtrumentis, & citationibus, & viatico, l. eum quem. ff. de iud. *Areſtum. Neceſſarie expenſa taxanda.*
- 17 Expenſæ in lite fiũt primò in iudicibus poſt citationẽ, c. ſtatutũ. §. in ſuper. de reſcri. in vj. & §. ne autẽ. in auth. de iud. colla. vj. in executoribus, vt in l. j. & p̄ totum. C. de ſpor. & illa l. j. non ſeruatur in eo, quod dicit eundem executorem in prima citatione ſemp̄ exequi debere, quia in Francia ſolemus recipere primum apparitorẽ nobis obuiam factũ, bonũ, ſi inueniri poſſit apparent tamẽ rari nãtes in gurgite vaſto. glo. in §. nullo quoq; in auth. de iudi. col. vj. l. prohibitum. & l. defenſionis facultas. in fi. C. de iure fiſci. libr. x. *Expenſa in litibus quomodo ſiant.*
- 18 Etiam fiunt expenſæ in teſtibus, l. quoniã liberi. C. de teſtib. d. c. ſtatutum. §. proferendo. & tex. in can. ſi teſtes. §. venturus. iij. q. iij. hodie teſtes deponunt, & poſt deponitionem taxantur eis ſalarium, ſi petant: & pro qualitate perſonæ etiam in taxatione expenſarum comprehenditur examen ad perpetuam rei memoriã, vt fuit concluſum & iudicatum in Parlamento Pariſienſi anno 1532. die xj. Martij. Etiam ſi aliæ eſſent atteſtationes ſup̄ principali, vt idem iudicauit Senatus anno 1537. die 14. Auguſti. Tamẽ dicunt quidam fuiſſe ibidem iudicatum anno 1507. die j. Martij. quem nõ condem nandum ad expenſas in examine ad perpetuã rei memoriã factas, quia tunc non habebat partem, nec litem, & ad expenſas litis fit condemnatio, & iſtæ expenſæ non ſunt litis, tamen occasione litis factæ ſunt. *In teſtibus & in examine ad perpetuam rei memo riam.*
- 19 Aduocatis debetur ſalarium, quod honorarium vocatur. in l. ſancimus. C. de iud. Spec. in eo. ti. §. poſtremo. verſic. in ſumma. plenẽ in l. j. §. in honorariis. ff. de variis & extraor. cog. *Areſtum.*
- 20 Procuratoribus & notariis, l. ſi remunerãdi. §. ſi. cũ l. ſeq. ff. mād. Spec. eo. ti. §. ſi. ver. in ſumma nota. & dicit Imbert. his verbis, in §. item ad rei iudica tã. lib. j. Forenſ. Inſt. Primum ergo huius generis ſunt illa impendia, quæ victor fecit, vt in iudicio ſe ſiſteret edendæ actionis, aut etiam editæ excep tionibus inſirmandæ, & litem conteſtandi gratia, deinde vt in eum locum ſe conferret, vbi teſtes producti ſunt, aut ab ſe, aut ab aduerſario, tum vt ex iudicis venia teſtimonia inſpiceret, ac diſceret: rem vt litis inſtructionem, ſi teſtes adhibiti non fuerint, componeret, denique vt iudicem adiret horum ſumptuum cauſa taxandorum. *Aduocatis ſalarium de betur, & procurato ribus. Que parti bus taxan da ſunt via tica.*
- 21 Item viatica taxari ſolent, id eſt itineris ſumptus, l. eum quem temerẽ. ff. de iud. licet ſingulis annis debeant partes in Parlamento ſe præſentare, vt in tit. des præſentations, infrã: tamen à Parlamento nõ ſolent taxari, niſi vigin ti ſolidi ſinguli annis pro illa præſentatione, quia illos poteſt pars mittere ad ſuum procuratorẽ: & ſi dicat miſiſſe nuntium expreſſè ad hoc, vel fuiſſe ſe, ei nõ taxantur aliæ expenſæ, quia hoc potuit facere p̄ nuntios generales, *Viatica ſo lent taxari.*

vel per alios amicos: ideò imputetur ei expensa, vt dicam in tit. de præsent.

*Pars expen-
sus probare
debet fecit
se.*

Notandum est quòd has expensas se fecisse pars debet ostendere, vel p 22
acceptilationem, vel per testes probare, alioqui non taxabuntur: quod est
verũ, si magnæ sint expensæ, secus si parvæ, tunc per iuramētum. auth. post
iuliurandum. C. de iud. quod arbit rariũ est, c. statutum. §. insuper. de rescr. in
vj. Bar. in l. non ignorat. de fruct. & li. expen. † & iudex, qui scit quantum ad- 23
uocatis & procuratoribus debeat, salarium taxabit iuxta quantitatem in
stylo taxatam, & consuetam. Licita dicitur, si in magna ac noua, longaque
causa, & ab illustribus, & in Curia suprema aduocatus centum aureos acce-
perit, l. j. §. in honorariis. ff. de va. & extraor. co. ver. licita. Gui. Papæ in de-
ci. cxc. † in honorariis multa solent fundere partes, quæ in taxationem non 24
veniunt, ne homines facillè litigent, & litigando lucrentur: species enim
miraculi esset suo nomine litigare, & ditari: cum lites ad paupertatem ho-
mines inducere soleant. text. in auth. vt differentes iudices. §. j. col. ix. scripsi
in procemio harum Constitutionum in fin.

*Dicitur nul-
lus litigās.*

*Index ex of-
ficio expen-
sus taxat.*

Adde etiã quòd iudex ex officio suo expensas taxare potest sine alia pro 25
batione: considerata tamen qualitate causæ, & temporis prolixitate, per l.
non ignorat. C. de fruct. & li. expen. Bart. & alij in l. j. in fi. ff. si quis ius dic.
non obtemp. sic consuluit Alex. consil. xxxvij. viso. col. pe. in ij. vol. nisi fue-
rit appellatum à sententia, in qua pars fuit condemnata in expensis. eo e-
nim casu nunquam expensæ erunt taxandæ in Curia ecclesiastica, donec
causa fuerit finita per tres sententias. † alioqui taxatio reuocabitur per viam 26
attentati, vt fuit conclusum in Rota, vt patet dec. vlt. de sent. & re iudicat.
incip. nota quòd si feratur. in antiq. & quæ expensæ debeantur docet Spec.
in titu. de satisfd. §. j. vide inferiùs artic. vj.

*Aduocatus
in propria
causa & alij
expensus re-
petunt etiã
non soluitur.*

Aduocatus tamen propriam prosequutus causam, vel Procurator, seu 27
iudex poterit etiam salarium aduocati, vel procuratoris petere, licet nihil
ex soluerit, nempe cùm aduocatus litigat, solet alium habere aduocatũ, qui
scripturas signet, & procurator alium procuratorem, & quia tanti est ob-
noxius alteri aduocato, qui signauit scripturas, licet eas non fecerit, ideò
salarium eis taxatur de stylo curiarum. & ita Iaf. docet in dict. l. properan-
dum. §. sin autem alterutra. nu. 14. C. de iud. † quia si habuerit gratis aduo- 28
catum, tenetur ei ad antidora. l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de pe. hær. licet
Bar. in l. fi. C. de fruct. & lit. expen. dicat illam legem facere contrã. & glos. in
l. eum quidem. ibidem. Et licet Spe. distinguat in eo. titu. §. postremò. versic.
quid si victor habuit. tamen vidi in Curia Parlamenti seruari, quæ dixi, &
salarium non traditum taxari: & ita conclusum fuit in duabus cameris in-

Arestum.

quisitionum anno 1512. die x. Februarij. vbi pars fuit condemnata ad sigil-
li expensas, licet altera pars nihil ex soluisset pro illo: & hoc fuit dictum pro
magistro Io. Planche, cui fuerat donatum sigillum.

*Moderatè
expense ta-
xari debent,
& quæ di-
samur.*

Item moderatæ tantum taxari debent, nō immoderatæ & illicitæ, c. sta- 29
tutum. §. insuper. de rescrip. in vj. cap. finem. dolo. & non superuacua, l. vti-
les. ff. de pe. hær. ideò solitæ fieri taxari debent, l. properandum. §. sin autem
alterutra. C. de iud. Alexand. consil. xxxvij. viso colum. pe. volu. ij. & necessa-
rias dicit text. tantum taxandas, in c. cū venissent, de eo qui mit. in pos. † & 30
mode

- moderata dicantur, quæ litis decimam partem non excedunt, ut colligitur in §. ad excludendas. in authent. de litigio. colla. viij. & sequitur Lucas de Penna, in l. vna. q. vij. C. de sumptuum recu. lib. x. † sæpè hodie videmus expensas excedere summam principalem, ideò dicerem eas moderatas, quæ ex bono & æquo taxantur ad eum modum, quo in iudiciis fieri consueverunt. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudi. & postquam istæ expensæ fuerint taxatæ, possunt pro his capi bona debitoris, & vendi, ac plus offerenti dari: sed ante taxationem, & liquidationem non potest manus iniectio fieri in bona victi, ut censuit Senatus anno 1533. die ij. Martij.
- 32 Et si iudex semel taxauerit, non potest postea taxationem reuocare, postquam illam parti tradidit, quia est functus officio suo. l. iudex. ff. de re iudic. c. in literis. de offic. deleg. nec reciperetur in Francia hæc reuocatio, ut docet Guid. Papæ sing. dccxj. si iudex. quamuis Bal. teneat contra, ut refert Ias. in l. j. col. ij. C. de iudi. & in l. in actionibus. col. vi. ff. de in litem iuran. quem sequitur Hippol. in pract. criminali in §. superest. in fi. † nisi esset facta taxatio expensarum sententiæ interlocutoriæ. Lud. Roma. consil. cccxij. quoad primum. quòd etiam non seruamus in Francia, imò facta taxatione, & tradita parti, non licet iudici eam reuocare, ut plenè scripsi in interpreta. l. quod iussit. in j. notab. ff. de re iudic.
- 34 Et ab ista taxatione poterit pars appellare, ut dicam in tract. de appel. artic. ix. nisi fuerit facta in præsentia procuratorum, ex arresto Senatus anno 1535. post festum Eucharistiæ, etiam vide art. vj. si tamen actuarius, seu grapherius eas taxauerit, tunc querelam iudici illius tribunalis porrigam intra decem dies, ut docet Bal. in l. arbitro. col. pen. ff. qui satisd. cogan. In hoc. & alij in c. fi. de his quæ vi metusve causa fiunt. Iacob. in authen. post iurandum. C. de iudic. Hippol. in l. patre. in fin. ff. de quæstio. sed † cum hodie in Francia alius à iudice non possit eas taxare, ut in hoc art. dicitur, etiam si sit executor arresti, ut scripsi in tract. de sent. prou. art. iij. glos. ij. ista locum non habent. † poterit tamen iudex taxationem expensarum committere, & degare alicui iurisdictionem habenti, à quo si appelletur, deuoluetur appellatio ad iudicem committentem, l. à iudice. C. de iudi. si verò per se taxauerit, appellabitur ad superiorem iudicis taxantis, ut pronuntiauit Senatus anno 1527. die xiiij. Iulij. Si tamen taxatio expensarum fuerit confirmata à Senatu, taxatio fiet in Curia, & non per iudicem à quo fuit appellatum. agitur enim ex confirmante, non ex confirmato, ut decreuit Senatus anno 1534. die xij. Martij.
- 37 Nunc videndum de expensis ratione contumaciæ. nam eò quòd citatus non comparet, siue sit actor, siue reus, ad expensas condemnandus est, l. sancimus. C. de iudi. Et quæcunque fuerit contumacia, idem disponitur. de quibus dixi in tract. de contumacia ex defectu: quia contumax contemnit iudicem, l. si quis ex aliena. ff. de iud. l. vna. si quis ius dic. non obtem. ideò non auditur non relictis expensis, d. l. sancimus. & in auth. qui semel. C. quo. & quan. iudic. etiam si vnus nummus deficeret. Bald. in c. conquerente. de restit. spol. Dec. consil. xxxiiij. & pro tenui. in fi. & in auth. qui rem. C. de sacr. sanct. eccles.

Pro expensis
non liquatis
non veniuntur
bona victi.

Arrestum.

Taxationem
facta iudice
non reuocatur.

Appellari
potest à ta-
xatione ex-
pensarum, &
ad quem.
Arrestum.

Taxatio ex-
pensarum
quædo in Cu-
ria fieri pos-
sit.

Arrestum.

De expensis
contumaciæ.

Et istæ

*Præiudicia
les quare, &
si reus noluit
eas accipere
requiritur
deposito.* Et istæ expensæ sunt præiudiciales ex parte rei, qui non compellitur in 38
causa procedere, nisi prius refusis sibi impensis, vt docet Masuer. e. tit. §. item
fere. quas si ipse reus nollet recipere, sufficet consignare, & deponere. Bart.
in l. creditor. per illum tex. C. de pigno.

Imò oportet quòd contumax satisfat de iudicio sisti, & de obseruatione 39
iudicij. §. si verò semel. in authen. de exhib. reis. colla. v. ca. venerabilibus. §.
porrò. de sen. excom. in vj. sed in hoc Regno hæc satisfatio præstari non so-
let, sed expensæ tantum præstari sunt solitæ, antequam contumax audiatur.

*Expensa coru-
macia etiã
ante litē, &
in citatione
facta debentur.* Debentur hæ impensæ, siue fiant antè litem contestatam, ca. cæterum. in 40
fi. de rescrip. c. constitutus. de procu. siue post, c. finem. de dolo & contuma.
& triginta casus in quibus antè litem contestatam fit expensarum condem-
natio scribit Specul. in eo. tit. §. si autem litis. vers. sunt autem.

Etiã si reus in prima citatione deficiat, condemnabitur ad expensas il- 41
lius citationis. glo. j. & Doct. in ca. querelam de proc. & in ca. quoniam. de
proba. Bal. in d. l. sancimus. ideò citabitur iterum ad videndum se condem-
nari ad expensas citationis. Lanfran. in d. ca. quoniam contra. in materia ex-
pens. circa finem. & Ias. in d. l. sancimus. num. 10. & istud seruatur in Curiis
Franciæ, quicquid in contrarium Doct. asserant.

*Minor etiã
in expensis ra-
tione contu-
macia con-
demnatur,
etiã si sit mu-
lier rusticus
& alius.* Siue sit maior, siue minor, non auditur non solutis expens. quia d. l. san- 43
cimus. indistinctè loquitur: & hoc asserit Bar. in l. si finita. §. sed si fortè. ff. de
dam. infect. & Ias. in d. l. sancimus. nisi minor restituatur, l. minor etiam. ff. de
mino. Aufre. in Deci. Tholosa. q. cccxxxix. † etiam si sit mulier vel rusticus, 44
quibus in his expensis non succurritur, vt docet Iacob. de Are. in tracta. de
expens. col. iij. quia rusticitati non semper parcitur, l. ij. C. de in ius voca. siue
litigetur coram ordinario, siue delegato. Bald. in d. l. sancimus. C. de iudic.
cùm eadem sit ratio in vtroque, siue in Curia ecclesiastica, siue seculari.
ca. quoniam contra. vbi Doctor. de proba. ca. ij. de procura. ca. j. & per to-
tum. de dolo.

*Prælati &
ecclesia in
expensis con-
demnatur.* Siue sit ecclesia, vniuersitas, vel Prælati ecclesiæ. gloss. & Doct. in d. ca. 45
finem. de dolo. Iaso. in d. l. sancimus. col. ij. quia d. l. sancimus. generaliter lo-
quitur: sed isti restitui ex causa poterunt, sed ante restitutionem non refusis
expensis non audientur, l. sed & si per prætorem. §. sed etsi dum decreto. ff.
ex quib. cau. maio. & regulariter procedit in omni persona d. l. sancimus. fa-
cit §. final. in authen. de hæred. & Falc. collat. j.

*Peti an de-
beat expensa
contumacia.* Etiam si expensæ non fuerint petitiæ, c. cùm dilecti. vbi Bald. not. de dolo 46
& contumac. quia tales expens. debentur propter contemptum iudicis: er-
go iudex impartietur suum officium etiam parte non petente, gloss. in l. fi-
lius familiars. §. veterani. ff. procu. Bar. & alij. §. hoc autem iudicium. de dam.
Jacob. in d. l. sancimus. col. j.

*Contumax nõ
solutis im-
pensis nõ au-
diatur.* Iudices tamen in hoc regno non solent denegare audientiam, nec par- 47
tem mulctare, si pars non petat, vel procurator Regius: si tamen hoc re-
quirat pars, vel Regis procurator, non audietur non solutis expensis
contumax in illa causa, nec in aliis causis coram eodem iudice, etiam ab
aliis personis motis. gloss. in d. l. sed & si. §. sed & si dum decreto. ff. ex quib.
caus. maiores. Bald. in ca. cum venissent. colum. secund. de iudi. † vnde
si velit

si velit audiri, oportet quòd saltem verbo offerat, si expensæ non sint taxatæ, & sic liquidæ, alioqui cum effectu restituere debet, d. l. sancimus. Bal. & Ias. ibidem. sed debent peti coram illo iudice, coram quo facta est contumacia, & non coram alio, ne causæ continentia diuidatur, l. nulli. C. de iudi. Pet. Bel. pertica. in d. l. sancimus. C. de iudic.

- 48 Hoc etiam procedit tam in ciuilibus, quàm in criminalibus, quando per denunciationem proceditur. Si denuntians sit contumax, non audietur non refusus expensis, licet agatur de fauore publico, vt delicta puniantur, l. item vulneratus. ff. ad leg. A qui. c. vt famæ. de senten. excom. arg. l. seueriter. C. de excu. tut. & l. vna. C. de sumptuum recup. libr. x. Hippol. in pract. crimina. §. superest. & in l. patre. num. 17. ff. de quæst.
- 49 Etiam si contumacia non retardasset processum, quia adhuc est iudicis contemptus, vt docet Bal. in d. l. sancimus. q. iij. quicquid dicat ibi Cyn. hæc opinio tamen seruatur in Curiis.
- 50 Adhæc si quis miserit procuratorem instructum, qui non comparuit, adhuc non audietur pars non refectis expensis, c. auditis. de procur. Bar. & alij in l. vna. §. si procurator. ff. si quis ius dic. non obtempe. quia pars est in culpa, eo quòd non miserit procuratorem diligentem: ideo sibi imputare debet. §. si. de socie. in Insti. † vel si procuratorem miserit cum non sufficienti mandato. Bart. in l. j. §. vsus. ff. de procu. l. j. §. quòd si nemo. quòd cuiusque vniuer. nomin. not. Doct. in c. Nicolao. de appel. solet tamen hoc casu dilatio dari habenti mandatum non sufficiens, ad offerendum mandatum sufficiens prima die: tamen si procurator in itinere esset interfectus, nullæ debentur expensæ, per l. cum à matribus. C. qui pe. tut. quia constituens non est in culpa: & sic in pœna esse non debet.
- 51 Imò contumax in hac patria consuetudinaria non solum condemnari ad expensas debet, sed etiam ad mulctam septem solidorum, vel aliam pro consuetudine Curiarum, vt Deci. asserit. in dict. l. j. §. si. ff. si quis ius dicen. non obtempe. & Boër. in §. xvij. de iur. om. iud. in consue. Bitu.
- 52 Siue sit verus contumax, siue fictus, id est ad domum citatus, vt tenent Paul. & Salic. in dict. l. sancimus. quamuis alij teneant contrà: prima tamen in multis Curiis Franciæ seruatur.
- 53 Et in qualibet parte litis istæ expensæ peti possunt, quia potest esse contumax in tota lite, & in qualibet eius parte, teste Lanfran. vbi suprâ de expensis. versi. his sic præmissis. in dict. c. quoniam contra.
- 54 Et in his impensis habetur ratio non solum ad expensas in iudicio factas, sed etiam circa aduocatos & notarios, & ad viatica, & omnia damna, vtpote si artifex nō potuit operari, vel circa res dānum aderit, vel in personā, vt not. Bar. in l. j. ff. de alie. iud. Cald. cōsil. j. de dol. & ad interesse habēda est etiam ratio, l. vnic. in fi. ff. si quis ius dic. non obtempe. & sic tenetur ad lucrū cessans, vel ad dāna extrinseca, vt si parte absente res ab eo sint furto subtractæ. Bar. in d. l. sancimus, per l. si sterilis. §. cum per venditorem. ff. de act. emp. dixi abundè in interp. l. vnic. C. de sen. quæ pro eo quod interest.
- 55 Poterit tamen contumax condemnatus, etiam si non fuerit præsens, à condemnatione appellare, quicquid dicat Cy. & alij in d. l. sancimus. non.

In criminalibus expensæ contumacia debentur.

Procuratoris absentia etiam in expensis mulctatur.

Contumax ad mulctam ultra expensas cōdēnatur.

Ratio que habenda sit in expensis contumacia taxandis.

eo quòd illo absente fuerit condemnatus, sed quia condemnatio est iniusta, & excessiua. & ita forensis vsus tenet, quamuis contumax verus non appellet, l. ex consensu. in fi. ff. de appel. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. Dec. consil. xxxiiij. & pro tenui. col. j. vbi distinguit. dixi artic. x. supra de contumacia. & defect.

Recuperari expense contumaciales non possunt. Si tamen has expensas soluerit, & (vt dicunt *des congez & defaux*.) licet 57 obtineat in principali, eas tamen non recuperabit, quia ob delictum suum, id est contumaciam soluta sunt. Spec. in eod. tit. §. nunc de expensis. versic. portò. & Bar. per illum tex. in l. si pignore. ff. de pignorat. acti. ac in l. damni. tertia. §. cum parietem. de dano infect. Bal. in l. non ignorat. in fi. C. de fruct. & lit. expen. Alexan. in l. si patroni. §. qui fideicommissariam. ff. ad Trebel. Hippol. in l. patre. num. 83. §. de quaest.

Casus in quibus expense contumaciae non debentur. Limita, nisi pars statim veniret iudice pro tribunali sedente: & tunc non 58 diceretur contumax, l. pe. ff. de in integr. resti. quia non sua culpa defuisse censetur, sed parum exaudita voce praconis, ibidem. paria enim sunt aliquid fieri in actu, vel incontinenti post, §. tutor. de author. tutor. in Instit. l. Pomponius. §. rati habitionis. ff. de procur. l. as. multa cumulat in l. edita. C. de edendo. scripsi in tract. de contumacia. art. v.

Heres ad expensas contumaciae praedecefforiam teneatur. Secundò, non procedit in haerede, qui non tenetur ad expensas contumaciae sui praedecefforis, quia ipse non est in culpa. Alexan. in l. si eum. ff. de fideiuss. licet Bal. teneat contrarium in l. si pater. C. si pen. appe. quas opinionones conciliarem, vt haeres ad expensas teneatur, si praedeceffor erat condemnatus, alioqui non.

Tertiò non procedit, quando citatus aduersa valetudine, vel alio impedimento fuit detentus. l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis caut. & d. l. sancimus. ibi, *si mala conscientia abfuerit*: quicquid dicat gl. in c. venerabilibus. §. porrò. in verb. captus: de sentent. excommunic. in vj. nam quod per me non stat, mihi non est imputandum. l. iure. ff. de condict. & demonstrat. & de regul. iur. ff. l. in iure civili.

Quartò, etiam quando citatus fuit tali tempore citatus, quo tempore 61 etiam si voluisset, non potuisset comparere, quia erat in carcere, vel aliàs impeditus, l. ex consensu. §. si. ff. de appellationib. & dicto c. venerabilibus. §. porrò. de sentent. excommunic. in sexto. Salicet. in dict. l. sancimus. in vltima columna.

Quintò non procedit, si quis vocatus ob falsum debitum fuit, qui non 62 comparuit, & aduersarius fuerit in possessionem bonorum missus ex contumacia, tunc is poterit instrumentum solutionis deferens, etiam non refusis expensis missionem in possessionem reuocari petere, per textum in l. prima. §. proinde. ff. ne vis fiat ei. Alber. in l. prator. §. ait prator. ff. de noui operis nuntiatione. Hippol. in l. patre. numer. 80. de quaestionibus.

Bona vxoris pro expensis a marito factis capi quãdo possunt. Et si condemnatus maritus fuerit ad expensas, bona vxoris. capi non 63 possunt; quia vxor non tenetur pro marito, vt per totum titulum C. ne vxor pro marito. tamen si maritus & vxor fuerint condemnati, & maritus nihil habeat, tunc approbata fuit executio, & captio quoad proprietatem,

tatem, nisi maritus lucraretur mediam illorum bonorum partem, à Senatu anno 1517. die 22. Martij.

64 Item non valet condemnatio expensarum, quæ fiunt, sed tantum de factis, unde iudex non potest ad futuras condemnare expensas: quia tractus futuri temporis non spectant ad iudicem, l. non quemadmodum. ff. de iudiciis. l. j. de usuris. & sic placuit Senatui anno 1510. ubi reprobata fuit sententia, qua condemnatus fuerat aliquis in expensis factis & faciendis.

Arestum.

Condemnatio ad expensas futuras non valet.

Arestum.

CHARLES VIII. Article LXI.

ITEM, Et iacoit ce que par nos anciennes ordonnances, en matieres de taxations de despens l'on doit coter l'article ou articles, dont on se sent greué: toutesfous aujourdhuy les parties par malice laissent taxer les despens, Et de laditte taxation de despens ils appellent, sans declairer en quel article on les a greuez, Et à ceste occasion faut assembler gens pour les voir, qui sont grands frais Et longueurs pour les parties. Pour ausquelles choses obuier, auons statué Et ordonné, que si la partie est presente, ou son procureur, Et que de chascun article, qui sera taxé, elle n'en appelle, laditte taxation demeurera en sa force Et vertu comme de chose iugée: Et si la partie en veut auoir l'executoire, il luy sera deliuré.

Articu. sextus.

GLOSSA VNA.

I **D**VO hic videntur statuta. Primum vt appellans à taxatione expensarum debeat præsignare articulum, super quo grauatum se prætendit, & super quo appellat: vt est etiam in articulo sequenti. vt iudices appellationum statim possint videre super quo conqueritur pars, & iudicare: & hoc est inductum vt lites breuientur, ne sint immortales, l. properandum. C. de iudic. & vt super certo iudicetur, & ne oporteat totum videre processum, & omnes articulos taxatos.

Appellans à taxatione præsignare debet articulum super quo appellat.

2 Secundum est, quod si expensæ sunt taxatæ in præsentia partis, vel procuratorum, si tunc vna non appellauerit, postea non recipitur: & illa expensarum taxatio erit executoria, licet regulariter non sit: quia per appellationem suspenditur. † Fallit tamen, quando taxatio facta est coram partibus, vel coram procuratoribus, vt hic, quod est intelligendum quando taxatio facta est in parlamento, secus si à iudicibus inferioribus, quia tunc recipitur appellatio ante executionem, etiam si taxatio facta fuerit in præsentia partium, vel procuratorum: vt censuit Senatus anno 1518. die 24. Augusti, & idem fuit iudicatum in conuentibus iuridicis Trecis habitis, iij. Tom. Com. Dom. Rebuf.

Expensarum taxatio facta in præsentia partium, vel procuratorum quando recipiat appellationem.

Arestum.

Q

Arestum. anno 1535. die septima Septembris: vide superius arti. v. numer. 25. appellationem impedire taxationem etiam in curia ecclesiastica.

Arestum. Imò etiam anno 1522. die vndecima Martij, contra Ioannem de Villars placuit eidem Senatui non habere locum in taxatione facta à Consiliariis supplicationum, nec damnorum, & interesse, cum de his non loquatur hæc ordinatio. quod est valde notandum ad intellectum huius artic. vide viginti quæstiones in hac materia expensarum, per Luc. de Penna in l. vnic. C. de sump. recuper. lib. x.

IDEM Article LXXII.

Articu.
septim^o

ITEM, *Et si la partie est absente, ou il y à appel en concludant au procez, elle sera tenue de coter les articles, dont elle est appellant, affin que sur l'article lon face droict seulement par ladicte Cour, en vuidant ladicte cause d'appel.*

GLOSSA VNA.

MATERIAM huius articu. tractabo in tract. de appellationibus. infra articul. vij. ibi videbis, & quod speciatim ostendi debeat articulus, super quo appellatur. faciunt multa quæ scripsi in tracta. de restitu. articul. primo. gloss. ult. quæ hic pro repetitis habeantur.

CHARLES VIII. Article LXXIII.

Articu.
octau^o.

ITEM, *Et si en taxant lesdits despens, l'une des parties appelle de la taxation de quelque article, le commissaire nonobstant ladicte appellation passera outre à taxer les autres articles.*

GLOSSA VNA.

Sententia potest pro parte executioni mandari.

HIC tollit dubium, si in taxando expensas plurium articulorum, pars à taxatione vnus appellet, an iudex poterit alios sequentes articulos taxare, & responderi posse, quia non suspenditur sententia taxationis, nisi super articulo, quo est appellatum, & non super alio, & tot dicuntur sententiæ, quot articuli, l. scire. ff. de verb. obligat.

Et sic sententia potest pro parte executioni mandari, quia non est actus, qui vno contextu debeat expediri, sicut testamentum. l. hæredes. in fin. ff. de testamen. l. cum antiquitas. C. cod. & electio vno contextu etiam fieri debet. cap. quia propter. de electio. & similia.

Imò

3 Imò si iudex delegatus mandauerit suam sententiam executioni in parte, non impediatur pars petere executionem esse perficiendam in altera parte. tex. not. in c. veniens. ij. vbi Panor. & Fel. de testibus.

4 Sed in iure magnum est dubium, videlicet an sententia lata non in toto, sed pro parte, valeat? & Iurisconsultus l. in hoc iudicio. ff. famil. ercif. sic ait, non potest ex vno eodemque iudicio res iudicata in partem valere, in partem non valere. Itaque ista est communis regula, licet instrumentum pro parte valere possit. c. si quid. xxxviii. distin. vbi glo. & rescriptum, c. si eo tempore. de rescrip. in vj. Ias. & alij in l. si ex falsis. C. de transact.

Sententia non totum definit negotium an valeat.

5 Ratio est, quia res iudicata imponere debet finem litibus, l. j. ff. de re iudic. quod non faceret, si pro parte valeret, quia opus esset separatim pro alia litigare, & lites ex litibus orirentur, contra l. iij. §. ait prætor. ff. de re iudic. & quia causæ continentia diuidi non debet, l. nulli. C. de iudic. nec etiam valebit sententia certa pro parte, & pro parte incerta. l. penul. C. de sentent. quæ sine certa quantita. profer. † Etiam si illud capitulum petitum esset diuiduum, l. etiam. ff. de mino. vide Ias. in l. si non sortem. §. si centum. ff. de condict. indebi.

Finem litibus imponere debet iudex.

Diuidue rei sententia an diuisim ferri possit.

7 Vnde si petam domum, & ius reddens iudicet super parte, non valebit sententia pro illa parte, teste Alber. in d. l. in hoc iudicio. vel si petam decem, & iudex condemnauit in quinque, & de aliis nihil dixit, non valebit sententia in quinque. glos. & Doct. in l. prima. C. si aduersus rem iudic.

8 Limitatur cum pars confiteretur se debere quinque, tunc iudex in his quinque tanquam liquidis condemnare poterit, & in aliis quinque absoluet, vel ad probandum reliqua præstinet diem parti, l. quidam. ff. si certum petita. Nec etiam valeret † sententia, si quodam petente decem, & probante quinque, iudex tantum ad quinque condemnasset, quia per hanc sententiam nec videtur iudex absoluere in reliquis quinque, nec condemnare, ideoque nulliter iudicat, nisi absolute ius reddat super his quæ sunt petita, vt Areti. docet in l. j. §. si stipulanti. ff. de verbor. obligatio. l. quid tamen. in princi. ff. de arbit. quicquid dicat Bart. in l. si plures. in fin. princip. ff. de fide-

Vna & eadem petitio actoris quæ do variis sententiis definitur possit. Iudex à petitis absoluerit, vel condennare debet.

10 iussoribus. † etiam si iudex diceret, condemno tantum ad quinque, non valeret sententia, eo quod semper ius dici debet de integro & toto controuerso: vt etiam si quis petat domum, licet reus non possideat, nisi eius partem nihilominus tamen debet iudex iudicare in parte, & quo ad reliquam absoluere, licet Barto. in l. j. C. si aduers. rem iudica. teneat contra. & Panor. & Fely. in c. cum inter. de re iudica.

Sententia debet in totum litem decidere.

11 Tenendum est in hoc Regno, quod iudex integrè negotium decidere debet: alioqui si indecisum in aliquo relinquat, retractabitur sententia per iudicem appellationis, vt docet etiam Alber. in dict. l. in hoc iudicio. col.

Appellatione retractatur sententia non absolute definitur negotium.

12 vlti. famil. erciscund. † intelligas tamen, nisi de consensu partium iudicatur super parte. Bartol. in l. si conuenerit. per illum text. ff. de re iudica. gloss. in l. ij. C. communia vtriusque iudic. quia licet ista videantur substantialia iudicij, tamen in fauorem partium tendunt: & si partes sint concordēs, quid ad iudicem, l. prima. §. inde quæritur. ff. de noui operis nuntiatione.

Consensu partium valet sententia etiam imperfecta.

ita quòd non nisi instigante parte fiat huiusmodi cassatio per iudicem appellationis, quæ pars si cesset prosequi, cessabit etiam cassatio.

Varia capitula petitionis totidem possunt habere sententias.

Secundò limitatur, quando plura simul essent petita, & diuersa capitula, 13 quæ separari possint: vt si petierim eodem libello equum, & domum, tunc iudex si condemnauerit in vno, valebit quidem sententia. l. quid tamen. ff. de arbitr. & dicta l. etiam. §. primo. ff. de minoribus. quia ibi conuenit tot esse sententias, quot sunt capita petitionis, l. scire. ff. de verborum obligationibus. gloss. in dicta l. in hoc iudicio. Et quando dicatur vnum capitulum, aut plura, declarant Panorm. & Felyn. in capitu. cum inter. de re iudita.

Confirmatur sententia pro parte, & pro parte non.

Tertiò, licet à principio non valeat sententia pro parte, tamen potest 14 iudex appellationis eam pro parte rescindere, & pro parte confirmare. l. quædam. ff. famil. erciscund. l. fin. de iure patrona. cap. Raynutius. & capitul. Raynaldus. de testamen. sicut dicitur, quòd ab initio non potest quis pro parte decedere testatus, & pro parte intestatus, l. ius nostrum. ff. de reg. iur. secus postea, l. circa. ff. de inoffic. testam.

Personarum pluralitas plures inducit sententias.

Quartò non procedit, etiam si vno & eodem libello actum fuerit, sed 15 contra diuersas personas, & ad diuersa, tunc valeret sententia lata contra vnum, licet de alio nulla esset facta mentio. nam iudex postea contra illum iudicabit, l. ij. §. dubitandum. ff. famil. erciscund. l. de vnoquoque. ff. de re iudic. not. in l. non idcirco. de iudic. Iacob. in l. j. C. si aduersus rem iudic.

Sententia fertur secundum prosecutionem.

Quintò, cum partem tantum actor prosecutus esset, iuxta l. age cum 16 Geminiano. C. de transact. tunc iudex de qua re, & de qua parte cognouit, de ea iudicare debet, & non de alia. l. de qua re. ff. de iudic. & dicta l. age cum Geminiano.

Parte rei interempta fertur sententia super reliqua.

Sextò limitatur, quando pendente iudicio pars rei interiret, vel parti 17 solueretur, seu confiscaretur: tunc etiam separatim de reliqua parte iudex suam sententiam interponere poterit, l. si constante. in fin. ff. soluto matrimonio. licet Doct. dicant illum text. loqui in instantia perempta, quod apud me probatum non est.

Expense petita cum principali non deciduntur.

Septimò, non habet locum in accessoriis. nam si iudex iudicet super 18 principali, licet non iudicet de expensis, etiam petitis, valebit tamen sententia Bartol. in l. terminato. C. de fructib. & litium expens. per l. Paulus. j. ff. de re iudicata. † siue in totum omiserit, siue in parte, l. fina. C. quando 19 provocare non est necesse. ibi, vel minus quam oportuerat, iussa est. Bald. in l. penultima. column. ij. C. de sententiis quæ sine certa quantita. quia accessorium non debet vitare principale, secus econtra, l. cum principalis. ff. de regulis iuris. & in regula accessorium. eodem titul. in sexto. si tamen pars appellauerit, obtinebit expensas per iudicem appellationis, vt superius dixi.

Qualitas inuoluntatis in correis debendi non vitiat sententiam.

Octauò, limitat gloss. & Bartol. in l. prima. C. si plures vna sententia. 20 in qualitatibus, vt si fuerint plures correi, & debitores vnus, & eiusdem

dem summæ, & iudex illos condemnauerit, non adiiciendo illam qualita-
tem in solidum, nihilominus valebit condemnatio, & censentur illi con-
demnati ex æquis partibus. Spec. in tit. de senten. §. species tenet non vale-
re, quia non esset conformis libello, vt debet, l. vt fundus. ff. commu. diuid.
& Salic. in d. l. j. in ij. oppo.

21 Ego putarem valere, per d. l. j. vbi approbatur, & appellatione opus ef-
set, vt iudex appellationis reformaret primam sententiam.

22 Nonò, non procedit in iudicio vniuersali, vt si me petente hæreditatem,
reus vnam tantum rem possideat hæreditariam, ratione illius tantum fiet
condemnatio. l. iij. cum aliis multis. ff. de peti. hæred. Sed hæc non potest
dici noua limitatio, quia hoc est in pluribus rebus, super quibus sententia
pro vno ferri potest, vt superius scripsi, & si reus non possidebat nisi vnam
rem tempore petitionis, & plures postea sententiæ tempore possederit, ad
illas omnes condemnabitur vi iudicij vniuersalis. gloss. & Doctor. in l. j. C.
de edend. vide Felyn. & alios, in l. cum inter. de re iudica. vbi alia multa
scribunt, quæ hic comprehenduntur. sed ista quæ seruantur in forensi iudi-
cio, ea qua potui diligentia hic conscribenda duxi.

23 Vltimò notandum est, quòd expensæ debitæ ratione victoriæ differunt *Expensæ con-*
ab expensis debitis causa contumaciæ: quia contumax reficit omnes ex- *tumaciæ &*
pensas non solum necessarias, sed & vtiles: alter verò vtiles tantum, teste *ratione vi-*
Innocen. in cap. cum venisset. de eo qui mitt. in possess. Angel. in d. l. prope- *ctoria dif-*
randum. §. si autem alterutra. C. de iudic. Ias. in l. vnic. §. fin. si quis ius dicē. *ferunt.*
non obtemp.

24 Item quæ debentur ratione contumaciæ, comprehendunt damnum
intrinsicum etiam ratione rei. dict. l. sancimus. C. de iudiciis. secus in ex-
pensis ratione victoriæ, l. seueriter. C. de excusatio. tutorum. nisi damna res-
picerent personam artificis: vt Barto. docet in l. j. ff. de aliena. iudic. & supe-
rius scripsi.

25 Prætereà in his impensis præiudicialibus non fit compensatio: vt habui *Compensatio*
ex decreto Senatus anno 1536. die xxvij. Maij, postulantis domi. Alberi- *in expen. nō*
co & Violardo. *recipitur.*

26 Ad hæc expensæ contumaciæ actione in factum ex edicto, si quis ius *Arestum.*
dicen. non obtemp. debentur. gloss. & ibi Doct. in d. l. vna. in fin. in gloss.
magna.

27 Vnde iudex, qui absoluit ab expensis, ab his non censetur absoluere, sed
ab his quæ officio iudicis nobili debentur, si credatur Sali. in l. properan-
dum. §. si autem alterutra. C. de iudic.

28 Etiam iusta causa litigandi non excusat ab his impensis: secus à debitis
ratione victoriæ, gloss. nota. in §. oportet. in authent. de iudic. colla. v. Imol.
in l. fi. col. vlti. de re iudic.

29 Prætereà lata sententia definitiua, etiã hæc expensæ contumaciales repe-
ti possunt, non aliæ, per gloss. in l. iij. §. si rem. ff. de lega. iij. Bartol. in l. non
solum. ff. de rei vend. Alber. in dict. l. sancimus. col. ij. facit l. iij. C. de posi.
gloss. in l. j. de iudic. Bald. in consil. cvj. quidam dominus. in iij. volum. ego
iij. Tom. Com. D. Rebuf.

Q iij

tamen putarem in Curia regni non posse peti post sententiam.

In expensis autem ratione victoriae computantur expensae quas pars 30
domi fecisset: secus in aliis. Bal. & Ang. in leg. sed & si lege. §. quod autem.
ff. de petito. heredita. Ias. in dict. l. vna. §. fin. col. iij. hodie de usu & con-
suetudine Curiarum Franciae haec expensae, quas pars domi fecisset, non

deducuntur, nec earum debet ratio haberi; vt docet Guido Pa-
pa in decisio. Delphi, quaest. dcxxv. si quis condemna-

tur. Alias differentias addere si lubet hic po-

teris bone lector, ego de his nunc

gratias Deo Opti. Maximo

agam immensas.

Amen,

TRACTATUS DE
FRUCTIBVS ET ILLORVM
RESTITVTIO-
nibus.

Des fruits, & de la restitution d'iceux.

FRANÇOYS Article XCIIII. des publiées 1539.

QV'EN toutes matieres réelles, petitoires & personnelles in-
tentées pour heritages, & choses immeubles, s'il y a restitution de
fruits, ils seront adiugez, non seulement depuis contestation en
cause, mais aussi depuis le temps, que le condamné a esté en de-
moure, & mauuaise foy, au parauant laditte contestation, selon
toutefois l'estimation commune, qui se prendra sur l'extraict des
registres des greffes des iurisdicitions ordinaires, comme sera dit cy
apres.

Articu.
primus

GLOSSA VNA.

1

STE articulus loquitur de restitutione fru-
ctuum, quæ fieri debet in litibus, à quo tempo-
re facienda sit: & statuit text. à tempore moræ
condemnationem, & fructuum restitutionem fa-
ciendam. probatur in l. mora. §. in bonæ fidei. &
l. videamus. ij. in princip. & §. si actionem. ff. de
vsuris.

*Fructuum re-
stitutio à tē-
pore moræ
facienda.*

2

Et quamuis de iure fiat differentia inter con-
tractus bonæ fidei & stricti iuris, vt contractibus
bonæ fidei debeantur vsuræ, fructus, & accessiones à tempore moræ pro-
pter exuberantiam bonæ fidei, quæ requiritur in his contractibus, dicta
l. mora. §. in bonæ fidei. & per Bartolum & alios in l. Lucius. ff. depofi. & in
l. fructus. C. de actionib. empti. & in l. si filius familias. §. primo. ff. de verbor.
obligationib.

3

In contractibus verò stricti iuris debeantur à tempore litis contesta-
tæ, l. cum fundus. ff. si cert. pet. l. vulgò receptum. & l. videamus. §. si actio-
ij. Tom. Com. Dom. Rebus.

Q 4

Arestum. nem. de vsuris, & sic iudicauit senatus in retractu anno 1533. die xxj. Augusti.

Contractus bona fidei & stricti iuris quò ad moram equi- paramur. Tamen in Francia per istum text. dicerem, quòd tam in contractibus 4 stricti iuris, quàm bonæ fidei, veniant fructus à tempore moræ, si commissa erat ante litem contestatam, l. j. §. bellissimè. ff. vt legat. nomi. caueat. l. Titia. ij. §. j. de legat. ij. † Vnde si quis donauerit mihi fundum, quem promiserit 5 tradere Calendis Ianuarij, tenebitur ad fructus ab illo tempore. hoc probat iste text. ibi, *en toutes matieres.* vbi generaliter in omnibus vult istum text. seruari, & quia text. non distinguit, sed dicit non solùm habendam rationem 6 à tempore litis contestatæ, sed etiam à tempore moræ: † & dum dicit à tempore litis contestatæ, vult corrigere in contractibus stricti iuris: & vt mala fides, & mora puniatur, ad hæc, vt profit de aliquo istud statutum.

Et quia Docto. in hoc sunt varij in assignando rationem diuersitatis, 7 ideò voluit iste text. vt tam in contractibus bonæ fidei, quàm stricti iuris, fructus venirent à tempore moræ: & ita quondam mihi declarauit d. Poyetus Regem voluisse, & maximè quia in Francia recipimus iuris canonici æquitatem, † quo iure omnes contractus indistinctè bonæ fidei esse cen- 8 sentur, teste Bal. in cap. j. de plus peti. & refert Ias. in l. cum fundus. ff. si cert. peta. vbi tamen dubitat, sed per istum text. non est dubitandum in Francia, ne scilicet in vno iudicio res diuerso iure censeatur, l. eum qui. ff. de vsucap. etiam post moram incipit esse malæ fidei possessor, qui omnes fructus restituit, l. bonæ fidei. ff. de acquirendo rerum domi.

Æstimatione communi, & non quanti plurimi inspicienda. Item ex alio probatur: quia non vult iste text. æstimationem fructuum 9 soluendam quanti plurimi valuerunt, sed quantum valuerunt communiter, ibi, *selon l'estimation commune.* vt in l. pretia rerum. ff. ad legem Falcidiam. l. si seruum. ad leg. Aquil. vt si in vno grauetur, in alio releuetur, l. eum qui. ff. de iureiurand.

Quamuis de iure in multis casibus conspiciatur æstimatione quanti plurimi: vt in leg. vinum. ff. si cet. pet. Doctor. not. & in l. vna. C. de sententiis quæ pro eo quod interest proferunt. vbi plenè scripsi. † Tamen per hunc 10 text. vt dixi, non fit æstimatione nisi communis, & non quanti plurimi, quia poena quodammodo esset, quæ poenæ sunt in hoc regno sublata, vt sola rei æstimatione contenti simus, sicut in foro conscientia statuitur, in cap. fraternitas. xij. q. ij. & conscientia non vult, vt quis daretur cum aliena iactura. leg. nam hoc natura. ff. de conditio. indebi. Felyn. & alij in cap. primo. de consti.

Idè iudicem qui condemnauerat partem quanti plurimi res value- 11 rat, perperam iudicasse censuit Senatus anno 1529. die iij. Decembris, in magna classe, pro Ioanne Trambly, contra Ioannem Payen, ac anno 12 *Aresta.* 1534. die xix. Februarij, ex quibus arestis puto desumptam hanc legem Regiam.

Actio realis qua discutitur. Et primò iste textus loquitur in materia reali, Realis actio siue in rem 13 est, per quam rem nostram, quæ ab alio possidetur, petimus, & semper aduersus

aduersus eum est, qui rem possidet, l. actionum genera. §. j. ff. de action. & obligat. vnde si petam vineam, quam tu possides, debebuntur fructus à tempore moræ, vt dicit iste text.

- 14 Mora fieri dicitur, quando quis scit rem non esse suam, nihilominus eam detinet. nam postquam sua non est, scire debet ad alium spectare, l. fina. C. vnde vi. *Mora que dicitur.*
- 15 Vel si sciat, seu scire debeat se debere, l. quod te. ff. de reb. credit. facit l. iij. in fi. quod vi aut clam. l. quisquis. C. de rescind. vend.
- 16 Aut interuenit solutionis tempus, vel dies, quæ vicem interpellationis habet. l. optimam. C. de contrahen. stipul. & dilatio culpa non carens, mora dicitur, vt pulchrè explicat conterraneus noster Ioannes Saporta professor publicus Tholosæ in suo tract. moræ.
- 17 Item interpellatio etiam extra iudicium constituit in mora, l. qui Roma. §. cohæredes. ff. de verbor. obligat. glos. in l. vinum. ff. si cert. peta. vnde si interpellatus opportuno loco non soluerit, dicitur esse in mora. l. mora. ff. de vsur. † tam in contractibus bonæ fidei, quàm stricti iuris: vt per Doctor. in l. vinum. & Alexan. in l. si in insulam. circa fin. ff. de verbor. obligat. Ias. in l. si ex legati causa. ibidem. *Interpellatio constituit quem in mora.*
- 18 Item dicit iste text. *petitoires*, vt excludat causam possessoriā, in qua non est condemnatio fructuum, sed expensarum, damnorum, & interesse, vt superius visum fuit artic. vij. de materiis possessoriis. † Et possumus hic coniungere materiam realem & petitoriam, quia omnis realis est petitoria. l. qui petitorio. ff. de rei vend. Et ideò dicit, *s'il y a restitution de fructs, quia* quia non semper possessor condemnatur ad restitutionem fructuum, vt pote, si nullos percepit: si verò eos perceperit possessor, non debent eius lucro cedere, cum victus sit, quare habebit quod habiturus non esset, si statim possessionem restituisset, l. & ex diuerso. ff. de rei vendic.
- 21 Idem vult iste text. in personalibus, vt quando condemnationem fructuum fieri contingit, quòd fiat à tempore moræ, l. videamus. ij. de vsuris. Et personalis actio est, siue in personam, qua cum eo agimus, qui nobis obligatus est ad faciendum aliquid, vel dandum, & semper aduersus eundem locum habet, l. actionum genera. ff. de actio. & obliga. licet aliter declaretur in §. omnium. Instit. de actionib. *Realis & petitoria materia*
- 22 Vnde si quis vendiderit mihi vineam, & eam mihi non tradat, à tempore moræ, & quo die tradere debebat, veniunt fructus, l. ij. C. de pact. inter emp. & vend. l. curabit. C. de actio. emp. *Personalis actio que fit.*
- 23 Et sic non fit differētia per istum tex. siue petam rem meam, vel mihi debitam per hoc verbum *personelles*, licet de iure etiam in actionibus stricti iuris veniant fructus à tempore moræ, dum peto rem meam: secus si mihi debitam, l. videamus. ij. §. si actionem. ff. de vsuris. Bald. in l. petens. C. de pactis. Ias. in d. l. cum fundus. nec specialis erit decisio in l. filius. §. si. ff. de coll. dot. quia vbique per istum tex. veniunt fructus à tempore moræ, quamuis Doct. & alij specialem illam dicant decisionem in d. l. vinum. *In re debita veniunt fructus à tempore moræ.*
- 24 Itaque nunc videamus vsque ad quod tempus fructus debeantur: & text. in l. Iulianus. libro vj. scribit. §. j. & l. fructus. j. ff. de rei vendicatio. *Fructus debentur vsque ad rei restitutionem, & executionem.*

docet fructuum rationem vsque ad rei iudicatæ tempus spectandum.

Imò non solum vsque ad sententiam, sed etiam vsque ad executionem: 25
aliàs mora prodesset condemnato, quod non est dicendum. text. in l. qui
restituere. ff. de rei vendic. glos. Bart. & alij in l. in hac. ff. de tritica. l. tutor.
de vsur. quare fructus habebit, quos non habuisset, si rem statim à tempo-
re sententiæ restituisset. l. & ex diuerso. ff. de rei vendic.

Mora loci,
in quo fa-
cienda erat
solutio, in-
spicitur. Item attenditur æstimatio communis illius loci, in quo solutio fieri 26
debebat, & in quo mora commissa est, l. vinum. ff. si cert. peta. contraxisse
enim quisque in eo loco intelligitur, in quo vt solueret, se obligauit. l. con-
traxisse. ff. de actio. & oblig.

Si non fit expressus locus, considerabitur locus, vbi fuit res legitime pe- 27
tita. d. l. vinum. & l. fin. ff. de tritic.

Et si plura loca adiecta fuerint, creditor declarare debet debitori in 28
quo loco sibi vult solui, & ante istam declarationem non constituitur debi-
tor in mora, teste Alexand. in consil. xlv. in causa. col. vltim. in v. volu.

Et ideò cautus debet esse debitor, vt hoc citò declaret, teste Purpura. in 29
dicta l. vinum. num. 88. allegat Bartol. & alios in l. si conuenerit. ff. de iurisdic-
tione omnium iudic.

In instantia
fructuum me-
liorationes
non debent
separari.
Arestum. Fructus autem dicuntur, qui supersunt deductis impensis, l. fructus. ff. 30
solut. matrimo. l. j. C. de fruct. & lit. expen. plenè Anton. Capit. in decisio.
Neapol. xx. vnde quia allegat meliorationes in hac instantia, fructuum non
debet fieri separatio, nec reparationum, vt iudicauit Senatus anno 1533.
die xvij. Decembris.

Malæfidei
possessor e-
ius à mora
tenetur. Et sic non videtur mihi constituendam esse differentiam inter bonæ fi- 31
dei possessorem, & malæfidei, vt Docto. communiter faciunt: quia postquã
volunt moram esse, ob eam desinet esse in bona fide is, qui antea bona
fide possidebat, & ab illo tempore ad fructus tenebitur, l. certum. C. de rei
vendic. glos. in c. grauis. de restit. spol.

Fructus non
petiti an de-
beantur. Item per istum tex. *si il y a restitution de fructs*, inferitur, quòd non semper 32
fit fructuum restitutio. & hoc procedit in fructibus perceptis ante litem
contestatam, qui si non fuerint petiti, in condemnationem non veniunt:
secus post, quia iudici statim atque iudex factus est, omnium rerum offi-
cium incumbit, quæcunque in iudicio versantur, l. ædiles. j. §. item scien-
dum. ff. de ædil. edict. sic censuit Senatus anno 1526. die xxij. Iunij, inter
Arestum. Ioannem Andre, & Nicolaum Layne. † Solent tamen cauti Dicanici petere 33
rei restitutionem cum fructibus perceptis, & percipiendis.

Condemna-
tio fructuum
percipiendo
rum in Fra-
cia fit. Nec distinguetur hic, de quibus fructibus quis teneatur, an de pceptis 34
an de percipiendis, quia de omnibus tenetur, quos quisque communiter per-
cepisset, cum hic velit comunè æstimatione fieri, & sic comunè perce-
ptionem, licet longa sit distinctio in hoc, per Doct. in l. & ex diuerso. ff. de
rei vend. & in l. si filiusfamil. §. j. de verb. oblig. & in c. grauis. de restit. spol.

In possessio-
nis an con-
denatio fiat
fructuum. Præterea nihil immutatum est in possessoriis, ideò fructus restituendi 35
sunt ab eo tempore, quo interdictum propositum est, & non antea, nisi
in interdicto vnde vi, in quo omnes fructus restituendi sunt à tempo-
re deiectionis ratione malæfidei. l. prima. §. ex die. ff. de vi & vi armata.

Specu. in tit. de fructib. & interesse. §. primo. circa finem. † Sed in hoc Regno Franciæ iudices non solent in possessoriis condemnare ad fructus sed ad expensas, damna, & interesse: & sub istis ratio fructuum habebitur, vt scripsi in præfa. ad l. vnam. C. de senten. quæ pro eo quod interest. profe.

37 Intelligo hic restituendos fructus à tempore moræ, tam naturales, quàm industriales, cum hic nulla fiat in his differentia, licet Doctores constituent, & gl. in l. & ex diuerso. & in capitul. grauis. de restitutione spoliatorum.

Fructu, naturales & industriales restituendos à tempore morte.

38 Et an dicantur fructus naturales, vel industriales illi fructus, & bona quæ habebat monachus tempore mortis, & an is conductor, qui conducebat omnes fructus abbatiæ, vel prioratus, debeat habere illa bona monachi mortui? Quod non, docet Boër. in decisione Burdegal. quæstio. ccxxiiij. abbas. quia non sunt fructus naturales, nec industriales, sed quoddam monachi peculium: & licet dicantur redditus, tamen dicuntur casuales, ideò non veniunt in locationem, quia incerti, nisi expressi fuerint, Doctores in cap. vestra. de locato. cap. fin. ne præla. vices suas. Docto. in cap. cum ad monasterium. de statu monachor. & posset talis esse successio, quæ excederet summam locationis, & quia de his bonis non est cogitatum. l. mater. ff. de inofficio. testamen.

Conductor abbatis an possit habere bona monachi decedentis.

39 Limitandum est fructus non deberi post peremptionem instantiæ, sed cum alia noua inchoatur, debentur à tempore litis contestatæ, l. fina. C. de præscriptio. xxx. vel xl. annorum. gloss. & Doctores in l. ij. C. de fructib. & litium expens. Ita censuit Senatus in prima camera attestationum, contra Do. D'espinau Chouart retrahentem rem iure proximitatis anno

Arestum. Fructus à peremptione instantiæ quando debeantur.

40 1548. die 12. Februarij. † nec perempta instantia durat effectus malæfidei, vt docent Anto. & alij in cap. illud. de præscriptioni. & hoc etiam approbavit Senatus, vt scripsi in Concord. in titul. de friuol. appellationib. in §. ab interlocutoriis.

41 Ex hoc patet superfluum esse iurium interpretum doctrinam, quomodo probetur valor rei in hoc regno Franciæ nam cum ex regeftis quilibet probationem habere possit, in vanum aliundè exquiritur probatio: in qua valde laborarunt Doct. in d. l. pretia rerum. ff. ad leg. Falcid. & in l. ij. C. de resc. vendi. & ego abundè scripsi ante istam Ordina. editam in interpretat. l. vnicæ. in glo. subtilitatem. C. de senten. quæ pro eo quod inter.

Valor rei quomodo facile fieri potest.

42 Imò anno 1542. die 5. Februarij fuit præceptum factum à Senatu Iudicibus, vt ordinationem reciperent, & probationem à regeftis secundum istam ordinationem, vt non sit hodie necesse inquirere, vel ab ipsis iuratis, aut aliundè.

Arestum. Vt fiat estimatio ex regeftis.

IDEM, Article XCVIII.

ET sur la liquidation des fructs, nous ordonnons, que les possesseurs des terres demandées, ou leurs heritiers, seront tenus apporter par deuant les executeurs des iugemens, & arrests, au iour de la premiere

Articu. secundus.

premiere assignation, en ladite execution, les comptes, papiers, & baux à ferme desdites terres, & bailler par declaration les fructs par eux prins, & perceux, comprins en la condemnation, & affermer par serment iceluy contenir verité, & dedans un mois apres, pour tous delais, seront tenuz payer les fructs, selon ladicte affirmation.

G L O S S A V N A.

Liquidare fructus in executione iudex potest.

SICUT iudex solet in sententia definitiva condemnare ad expensas taxatione sibi reseruata: vt dixi in titul. proximo, supra. ita & ad fructus, liquidatione sibi reseruata: & quamuis non sibi reseruauerit, potest illos in executione liquidare, capit. grauis. de restitut. spoliat. & quid in ista liquidatione requiritur, hic tex. declarat.

Primò, statuitur vt possessores condemnati ad fructus, teneantur deferre ad iudices, vel executores arrestorum, seu sententiarum, vel ad alios executores libros, in quibus descripserunt fructus, & declarare quos fructus ex illis terris possessis habuerint, & receperint, & si illas possessiones locauerint, instrumentum locationis exhibere debent, vt ex propriis instrumentis conuincantur.

Secundò, ad hoc faciendum debent executores istos possessores citare, & ad hoc vocare, ibi, assignation. nam sine citatione non est quicquam contra aliquem moliendum, l. de vno. ff. de re iudic.

Tertiò, quòd hoc faciat in prima vocatione, & assignatione, ibi, au iour de la premiere assignation. & sic non debet esse contumax in prima citatione, vt secundam expectet, alioqui citabitur sub pœna multæ, & condemnabitur pro prima contumacia, vt scripsi in tractatu, de contumac. supra.

Quartò, debent possessores declarare, quos fructus perceperunt: qui si nolint, tunc aduersarius testibus, si quos habeat, vel argumentis aliis probare poterit, & per iuramentum: vt dicit text. in l. ij. & l. alio. C. de in litem iurando. † Et solet Parlamētum condemnare partem ad tradendum declarationem fructuum perceptorum intra certum tempus, quam si non tradiderit, in eius contumaciam poterit petitor probare fructus, & pars contrarium probare non poterit, sed tantum eidem reseruantur reprobationes testium ab aduersario productorum, ita fuit conclusum in camera domay-

nij, anno 1546. die 18. Nouembris.

Quintò, debet iurare istam declarationem fructuum ab ipso scriptam veram esse, & veritatem continere. ibi, & affermer par serment, iceluy contenir verité. argumen. l. hac edictali. §. his illud. C. de secund. nup. & supra de expensis dixi.

Sextò, quòd intra mensem post iuramentum præstitum in declaratione tenetur soluere fructus. ibi, & dedans un mois apres, pour tous delais seront tenuz payer les fructs selon ladicte affirmation. & sic datur dilatio à lege, quam iudex non potest abbreviare. indultum enim beneficium à iure nemini

nemini est auferendum, per reg. indultum. de reg. iur. in vj.

Sed nunquid soluet sine alia condemnatione? Respon. per sententiam fuit condemnatus, ideò non requiritur alia condemnatio, nec datur tempus duorum mensium taxatum à l. debitoribus. ff. de re iudica. postquam taxatum est hic tempus vnus mensis: de quo dixi in interpre. l. si debitori. dando illi nouum intellectum. ff. de iudi.

FRANÇOYS Article XCIX. des publiées
M. D. XXXIX.

ET neantmoins pourra la partie, qui aura obtenu iugement à son proufit, & qui pretend y auoir plus grands fruiçts, ou de plus grande estimation, informer de plus grande quantité, & valeur desdits fruiçts, & la partie condamnée, au contraire: le tout dedans certain delay seul & peremptoire, qui sera arbitré par l'executeur.

Articu-
lus ter-
tius.

GLOSSA VNA.

PARS ergo tenetur soluere fructus secundum suam ipsius æstimationem, & iuramentum: quòd licet videatur absurdum, & præbere materiam peierandi parti, verum iste textus ab hoc respondet, quòd parti, quæ obtinuit fructuum condemnationem, probare liberum est partem plures recepisse fructus, quàm iurauerit ipse possessor recepisse, & inuicem pars condemnata poterit suum iuramentum testibus confirmare, & probare contra partem, & ad hoc probandum vnica citatio peremptoria dabitur, vt statim dicetur.

*Fructuum
quòd perce-
tio maior
sit, probari
potest.*

Idem Article C. Ibidem.

ET ou il se trouueroit par lesdittes informations, & preuues, laditte partie condamnée auoir mal, & calumnieusement affirmée, & lesdits fruiçts se montant plus, qu'en auoit esté par elle affirmée, sera condamnée en grosse amende enuers nous & grosse reparation enuers la partie.

Articu-
l' quar-
tus.

GLOSSA VNA.

Sl probatum fuerit partem peierasse, & affirmasse minores fructus recepisse, quàm re vera perceperit, debet ad multa condemnari grandem, tam erga fiscum, quàm partem. Et quamuis de iure multis pœnis puniatur periurus, vt per Doctores in l. secunda. C. de reb. credi. & per Ias. in §. item si quis postulante. de actio. in Institut. tamen in Francia pœna est arbitraria: & ita vidi semper obseruari: & sic magnam emendam vocat hic arbitrariam pro quali-

*Peierans
multatur.*

iiij. Tom. Com. D. Rebuff.

R

tate personæ, delicti, & causæ super qua iuratum est, argumen. l. ij. ff. de re iudicata.

FRANÇOYS Article CI. de publiées
M. D. XXXIX.

Articu-
lus qui-
tus.

ET pareillement ou il se trouueroit lesdits fruiçts ne se monter plus, que ladicte affirmation, celuy qui a obtenu iugement, & qui auroit insisté calumnieusement à ladicte plus grande quantité, & valeur desdits fruiçts, sera semblablement condamné en grosses amendes enuers nous, & grosse reparation enuers la partie: à la discretion des iuges, selon les qualitez des parties, & grandeur des matieres.

GLOSSA VNA.

*Afferens
maiores fru-
ctus, quam
pars posue-
rit, multa-
tur.*

XTEM, Is qui noluit stare iuramento partis, sed asseruit fructus maiores extitisse, idque per calumniam, etiam ad magnam multam condemnabitur, quia affirmare quod quis ignorat, est dolus. ideò Iurisconsultus hoc fieri non debere censet, in l. Iulianus. §. quid tamen. ff. de acti. empt. nec excusatur à dolo, & calumnia. qui plures dicit esse fructus, quam erant. nam dolus præsumitur in eo, qui mentitur ad suam vtilitatem, secus si nihil lucri ex hoc consequeretur. l. eleganter. §. final. cum l. sequent. ff. de dolo. vbi Bartol. & Alexandr. in l. dolum. C. de dolo. Decius in capitulo si autem. columna prima. de rescriptis. potest tamen pars protestari, vt sibi liceat probare: quod si tentauerit, & ad effectum non perduxerit, non punietur, si absit calumnia.

IDEM, Article CII.

Articu-
l^o sextus

QVEN tous les sieges de nos iurisdictiones ordinaires, soyent generaux, ou particuliers, se fera rapport par chacune sepmaine de la valeur, & estimation commune de toutes especes de gros fruiçts, comme bleds vins, foins, & autres semblables, par les marchans faisans negociations ordinaires desdittes especes de fruiçts, qui seront contraincts à ce faire, sans en prendre aucun salaire, par multes, & amendes, priuation de negociation, emprisonnement de leurs personnes, & autrement à l'arbitration de iustice.

GLOSSA VNA.

*Estimatio
communis
quomodo
probetur.*

HIC pulchrè docet, quomodo probabitur communis æstimatio. Primò statuit, quòd mercatores teneantur singulis hebdomadis referre apud iurisdictionem ordinariam valorem verum, & communem fructuum, sed non dicit cui, sed in articu-

- tic. seq. dicitur quòd hæc relatio fit actuario, seu scribæ illius iurisdictionis ordinariæ, & grapherio.
- 2 Item vult, quòd mercator vini referat vini æstimationem communem, & quanti venūdatum fuit communiter, non singulariter: quia singulare interesse raro attenditur in Francia, vt scripsi in interpreta. l. vnicæ. C. de senten. quæ pro eo quod inter. profer.
- 3 Mercator frumenti illius æstimationem referet, non aliorum fructuum, ideò mercator vini non referet æstimationem frumenti, nec econtrà: si tamen aliquis esset mercator plurium rerum, æstimationem illarum rerum referre poterit, in quibus est mercator: quia non est reprobatum vnum in pluribus mercibus posse negotiari, vt scripsi in tracta. de merca. in ij. Tomo Comment. in has Constitu. Reg.
- 4 Preterea mercatores hoc debent sine salario præstare, quia communis est utilitas, l. si quis in graui. §. vtrum. ff. ad Senatuscon. Sylla.
- 5 Sed quis hoc referet? Respond. in locis, vbi mercatus fiunt, duo debent deputari à corpore mercatorum, qui hanc relationem faciant, vt patet in articul. sequent.
- 6 Quid si mercatores nolint hoc facere? Resp. hic text. *seront contrainsts par mulctes, & amendes: priuation de negociation: emprisonnement de leurs personnes, & autrement à l'arbitration de iustice.* hoc probatur in l. cum eo. ff. ad leg. Iuliam pecu. ibi, is qui hoc imperio vtitur exigendi, pignus capiendo, corpus retinendo, mulctam dicendo. & in l. j. §. quid ergo. de ven. inspic. text. in l. moris. §. interdici autem negotiatione plerunque, vel negotiationibus solet. ff. de pœnis.
- 7 Et alio modo cogi poterunt ad arbitrium iudicis. nam si iudex videat illos contemnere eas pœnas, grauiorem infliget pro modo contemptus. l. j. de ventre inspic.
- 8 Iste text. dicit hanc relationem faciendam in locis, vbi sunt ordinarij iudices Regij. ibi. *qu'en tous les sieges de noz iurisdictiones ordinaires: quos iudices ordinarios Hæbræi vocant sinhedrim.*
- 9 Quid si ibi sint iudices dominorum, & non Regis? Respond. ex paritate rationis idem esse debet, si ibi mercatus adsit. glo. & Doctor. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. eccle. Et ita iudicauit Senatus requirente procuratore Regio, anno 1543. die 5. Februarii, in causa cuiusdam appellantis contra capitulum Beluacens.
- 10 Item solent mercatores referre, quòd frumenti sextarius in foro valet decem libris. In foro debent dicere, non domi, quia ille valor fori attenditur. c. l. de empt. & vend. l. septem diebus. C. de erog. mili. anno. libr. xij. Corse. in singu. incipien. venditio. in ij.
- 11 Item si diuersa fuerit æstimatio, id referre debent, vt optimum frumentum valet duodecim, aliud commune decem, aliud nouem.
- 12 Et tunc iudex condemnabit ex diuersis æstimationibus reum. ad id quo plurimi communiter fuit illo anno, quo restitutio fieri debebat, & ab eo tempore etiam si creuerit æstimatio, vt per Doctor. in l. vinum. ff. si certum petat. † vnde si vinum reddi debebat Calendis Iunij, quo mensis.
- 13 *iii. Tom. Com. D. Rebuff. R ij*

Vini cõmunis æstimatione.

Mercatores referant communem æstimationem.

Mercatorum corpus duos deputat.

Mercatores coguntur ad referendam communem æstimationem.

Æstimationes vbinam sunt faciendæ.

Arestum.

Valor fori attenditur.

Æstimationis diuersitas referenda.

Æstimatio quanti plurimi quâdo habet locum.

se valuit communiter modius decem libris, fuit in mora reddendi vsq; ad festum natiuitatis, & vinum communiter fuit venditum viginti, ad illam summam condemnabit iudex, non quanti plurimi singulariter, licet de iure condemnandus esset. etiam quanti plurimi valuerit. l. datio. §. fin. & l. si sterilis. in fin. ff. de actio. empt. Doctor. in l. cum quid. & l. vinum. ff. si certum petat. scripsi in interpreta. l. vnica. C. de sentent. quæ pro eo quod interest. & sic æstimatione quanti plurimi res fuit, est in hoc Regno aboli-¹⁴ta quoad singularem æstimationem, non quoad communem.

FRANÇOYS Article CIII. des publiées
M. D. XXXIX.

Articu-
lus septi-
mus.

ET à ceste fin seront tenus lesdits marchans d'enuoyer par cha-
cun iour de marché, deux ou trois d'entre eux, qui a ce seront par
eux deputez, & sans estre autrement appellez, ou adiournez, au
greffe de nosdittes iurisdiccions, pour rapporter & enregistrer lesdits
pris par le greffier, ou son commis, qui sera incontinent tenu fai-
re ledit registre, sans aucunement faire sejourner, ny attendre les-
dits deputez. & sans en prendre aucun salaire.

G L O S S A V N A.

Relatio est
mationis quo
modo fiat.

TEM quomodò ista relatio fieri debeat? Respon. primò, quòd
mercatores duos ad mercatum mittant, scilicet aliquos ex ipsis.
ibi, d'entre eux, ergo non sufficeret mittere illorum mulieres,
vel famulos illorum, vel alium alterius artificij.

Item duo esse debent, & non sufficeret vnus. ibi, deux ou trois, probat
text. in §. quod autem. in authent. de non alienand. reb. ecclesiast. colla. ij.
ibi: duobus insignibus mechanicis. & c.

Requiritur etiam quòd ad hoc fuerint deputati, & sic si trãseuntes: vel
alij huiusmodi relationem facerent, non valeret, nec sufficeret: ibi, qui à ce
& non transeuntes esse debent. authent. rogati. C. de testi.
Deputati esse debent hi qui referunt.

Item debent requisiti hoc facere. & non citati, & licet qui se ingerit su-
spectus sit. l. quæ omnia. §. j. ff. de procu. tamen hic ratione publicæ utilita-
tis non debent citationem expectare, cum ad hoc commissi sint.

Actuarius
excipit re-
lationem.

Etiam vult, vt grapherius statim excipiat relationem horum merca-
torum, seu ab eo commissus, alioqui mercatores recedere poterunt facta
requisitione, & reculatione, quam debent facere coram duobus testibus,
& actuarius tenebitur resarcire omnem iacturam, quæ ex hoc eueniet: vt
docet text. in l. si quando. in fin. C. de testib. & hoc est, quia actuarius ex
scriptis regesti poterit habere lucrum, mercatores verò non: ideo opus est
vt statim actuarius & grapherius dicta horum mercatorum conscribat.

Vltimò, non debent expectare salarium hi actuarij, seu scribæ à mer-
catoribus

catoribus, quamuis regulariter non soleant operas suas gratis concedere, sed vt plurimum excedunt metas rationis in exigendo. capitul. statutum. §. notarium, de rescript. in vj. Tamen ab his nihil habebunt, sed à volentibus probare per regeſtum, ſalarium expectant hi actuarij.

*Actuarij a
relatoribus
nihil reci-
piunt.*

FRANÇOYS Article CIIII. de publiées
M. D. XXXIX.

*ET par l'extraict du registre desdits greffes, & non autrement, se
prouuera doreſnauant la valeur, & estimation desdits fructs,
tant en execution d'arrestz, ou sentence, qu'és autres matieres, ou
il gist appreciation.*

Articu.
oſtau^o.

G L O S S A V N A.

- 1 **Q**VOMODO probanda sit fructuum communis æstimatione? *Regeſta pro
bant cõmu-
nem æstima-
tionem.*
Respond. hic text. ex regeſtis cuiuslibet curiæ, in qua fuerit facta valoris æstimatione, secundum præcedentem articulum, & tam in sententiæ executione, quàm etiam quando cunq; fuerit facienda appretiatio, & æstimatione fructuum. † & hoc est valde vtile, quia per hoc releuantur partes à laboribus, & expensis, etiam quia difficilis erat probatio valoris, vt Doctor. in l. pretia. ff. ad legem Falcid. scripsi in interpreta. l. vnicæ. C. de senten. quæ pro eo quod interest profer.
- 2 rit facienda appretiatio, & æstimatione fructuum. † & hoc est valde vtile, quia per hoc releuantur partes à laboribus, & expensis, etiam quia difficilis erat probatio valoris, vt Doctor. in l. pretia. ff. ad legem Falcid. scripsi in interpreta. l. vnicæ. C. de senten. quæ pro eo quod interest profer.
- 3 Primò, litis sumptus diminuuntur. nam instrumentum valoris facile quilibet ex regeſtis comparere poterit, & iuratos, vel alios testes non tam facile. Doctor. in l. ij. C. de rescind. vendit. l. hac edictali. §. mobilium. de secund. nuptiis. *Utilitas hu-
ius edicti ac
probatione
valoris rei.*
- 4 Secundò, lites abbreviantur nam statim poterit hanc consequi probationem, & testes, qui deponerent de hoc valore communi tardiùs multò, & difficiliùs hoc præstarent: ideò optimum remedium litis accelerandæ, & citiùs finiendæ. capitul. finem. extra de dolo. & contumac.
- 5 Tertio, probatio augetur: quia testes, qui de æstimatione fructuum deponere possunt mori contingit, ob id perditio eo medio probationis remanet scriptura valoris, l. contrahitur. ff. de pignor.
- 6 Imò interdum deficeret probatio per lapsum decem, vel viginti annorum, quia in tanta temporis diuturnitate testes non essent memores illius valoris. argumen. l. peregrè. ff. de acq. possess. l. hac consultissima. §. at cum humana. C. qui testament. fac. poss. & tamen scriptura semper loquetur, & probabit. l. contrahitur. ff. de pigno.
- 7 Quarto, ad tollendum contrarietatem probationum, quia vnus testis postea deponere possit de singulari æstimatione, alter de communi: & multi pro communi, itidem & multi de singulari, quibus omnibus prouidet ista ordinatio, vt fiat per delegatos ad hoc.
- 8 Vltimò, hodie in Francia si probatio æstimationis fructuum sit facienda, non debent audiri testes super æstimatione, & valore, nec iurari debent æstimare, vel ad relationem eorum æstimatio probari, vt de iure in l. hac *Testibus an
probetur cõ-
munis æsti-
matio, &
quando.*

ijj. To. Comment. Do. Rebuf.

R ij

edictali. §. mobilium. C. de secun. nup. † sed seruandus est iste text. vt ex re-
gestis probatio valoris fructuum fiat: & ita iniunxit, ac præcepit Senatus
omnibus iudicibus Regni, vt probationem secundum hunc text. recipe-
rent. & hoc anno 1542. die v. Februarij, quando agitur de valore temporis
præteriti probando, secùs si agatur de æstimatione rei præsentis, quæ fiet
per iuratos, & magistros illius artis.

Arestum.

*Valor rei
quomodo
probetur.*

Quomodo tamen sit valor rei probandus, docent iurium in-
terpretes, in l. pretia rerum. ff. ad l. Falcid. & in l. ij.

C. de rescin. ven. ac plenè scripsi in interp. l. vnic.

in gloss. subtilitatem. C. de senten. quæ pro

eo quod interest. ideò hic non

repetam: sed cum his

Deo gratias

agam.

7
10

TRACTATUS DE APPELLATIONIBVS, IN IVDI-

CIIS FREQUENTISSIMVS,

& vtilissimus.

*Des appellations, attemptatz, renuncia-
tions, & dedans quel temps doiuent estre
interposées.*

PRAEFATIO.

VNC tractatum ab explicatione nominis exordiens, dicam appellationem hic passim pro prouocatione ad superiorem accipi, vt in titulo de appellat. tam in iure ciuili, quàm canonico: & solet ita communiter definiri, seu describi.

Appellatio, est de minori iudice, vel inferiori ad maiorem iudicem facta prouocatio, hæc est Gofredi definitio, quæ communis est, licet impugnari possit, quia extraiudicalem

*Appellatio
quid sit.*

appellationem, & alia necessaria non continet, tamen eam accipiamus tanquam descriptionem: quia Bartol. definitio, in l. j. ff. eod. etiam nullo modo potest defendi, sed hæc relinquo in scholis disputanda. Pro definitione tamen Gofred. facit text. in capit. anteriorum. §. illo. ibi, cum non oporteat ad compares iudices appellationes referri, sed à minori iudicio ad maius, ij. quæstio. vj.

Et notandum appellationem non esse, nisi sit à publica persona: appellari autem à priuata iure non potest regulariter.

*A publica
persona ap-
pellatur, nõ
a priuata.*

Vnde non valet pactum, nec consuetudo, quòd ad parem, vel minorem appelletur, quia est contra substantiam appellationis. gloss. sing. in cap. ij. in verb. officiali. de consuetu. in vj. quam probant Doctor. in rubric. de appella. in decreta.

*Consuetudo
vel pactum
nõ valet, ve
ad minorẽ
appelletur.*

Et statutum, vel consuetudo non potest actus substantiam mutare, l. ij. ff. de usufruct. earum rerum, quæ usu consumuntur. Roch. Curtius in repe. cap. fin. in gloss. rationabilis. de consue.

ij. To. Comment. Do. Rebuf.

R 4

Nisi consuetudo faceret illum in eo casu appellationis maiorem. Ioan. 6
Andr. in capitul. Romana. §.j.eod. titulo in vj.Francus & alij in rubric. de
appellat.

*Maior quo-
modo cogno-
scatur.*

Et maior vel superior cognoscitur respectu administrationis, non digni- 7
tatis. Nam is dicitur maior, qui maiorem habet administrationem. Bart. &
alij in l.j. §. si quis. ff. de appel. ponentes exemplum in Cardinalibus, qui ma-
iores sunt Episcopis administratione, sed minores dignitate, cum episcopa-
tus sit culmen dignitatum ca. venerabilis. de præb. can. quanquam. ij. q. vij.
gloss. in c. ij. de præben. in vj.

*Appellatio
latè & latif-
simè, quod
nō accipia-
tur in eadē
significatio-
ne.*

Quamuis Bart. in l. j. in princ. ff. eod. dicat largissimè interdum sumi ap- 8
pellationem: quem sequitur Præpos. in rubri. de appel. colum. iij. dicentes
pro quacunque inuitatione accipi, vt in l. item apud. §. appellare. ff. de iniu- 9
riis. † sed hoc non videtur verum, & ibi appellare est blanda oratione alte-
rius pudicitiam attentare, vt text. ibi describit. & tunc aliò tendit appella-
tio, quàm hæc de qua loquimur. † ideò perperam scribunt Doctor. quòd 10
tripliciter accipiatur appellatio, latissimè, latè, & propriè: quia hoc intelli-
gitur, quando in vna significatione quod non est hic, nam multas hæc
dictio habet significationes, quas scripsi in l. liberti appellatione. ff. de ver-
borum significat. Hactenus igitur & de definitione, & de significatio-
nibus.

*Statutum lo-
quens in ap-
pellatione,
quomodo in-
terpretetur.*

Vnde inferunt quòd statutum, vel ordinatio loquens in appellatione, 11
non interpretabitur latè, nec latissimè, sed propriè. l. j. §. si is qui nomen. ff.
de exer. act. Pan. in c. cum sit Romana. extrà de appellatio.

*Ordinatio
loquens in
appellatio-
ne, de qua
intelligatur.*

Et sic dispositio loquens in appellatione à definitiua, non habebit locum 12
(vt dicunt) in interlocutoria vel loquens in appellatione iudiciali non pro-
cedet in extraiudiciali. Ista scribunt Doctor. in rub. de ap. in decre.

Sed hæc doctrina videtur derisoria: nam aut dispositio, seu actus loqui- 13
tur simpliciter in appellatione, & tunc genus comprehendit singulas suas
species. l. item legato. §. item interest. ff. de lega. iij.

Et sic intelligetur de quacunque appellatione, nisi diuersa ratio, vel pu- 14
blica vtilitas aliud suadeat, vt scripsi in proce. Ord. Regiar.

Si verò ordinatio de appellatione, à definitiua loquatur, vel alia disposi- 15
tio, non comprehendetur interlocutoria, quia lex loquens in casu speciali,
non comprehendit alios casus. l. commodissimè. ff. de lib. & posthu. l. iij. C.
de legi. l. j. ff. de const. Princ.

Nec est facienda differentia siue in principio causæ emittatur appellatio, 16
siue in fine, vel post sententiam, sed si fuerit iudicialis, seu extraiudicialis, vt
inferiùs dicam.

*Inuēta cur-
sit appella-
tio.*

Quamobrem inuenta sit appellatio? Respon. Iuriscon. in l. j. ff. de app. ad 17
corrigendum iniquitatem, vel imperitiam iudicantium, siue illa iniquitas sit
ex proposito, siue re ipsa, alias sequeretur quòd propter nouas probationes
non posset iudex sententiam corrigere: quia in ea non est iniquitas ex pro-
posito, sed benè re ipsa, & tamen contrarium est verum. l. per hanc. C. de
temp. appel. & c. cum Ioannes. de fide instru. Ista scribunt Doctor. in rubri.
de appel.

- 18 Ego dicere quod appellatio est inuenta non solum propter iniquitatem corrigendam, sed etiam ad supplendum quod iudex a quo facere debuit. *Ad supplē-
dū est emē-
ta etiam ap-
pellatio.*
- 19 Vnde si iudex ad expensas condemnare debuit, & non condemnauit, ego appellabo, vt suppleatur illa condemnatio. l. properandum. §. si in autem alterutra. & l. incimus. C. de iud. gl. in ca. fin. de rescrip. Corse. in singu. incip. iudex. in j. & in c. vt debitus. in fi. de appellatio.
- 20 Vel ad supplendum quod pars facere potuisset, vt pote, si pars non produxit testes in prima instantia, sed eos in causa appellationis producere vult, & nulla in hoc casu mihi videtur iniquitas, sed iudex supplet propter æquitatem positam in l. per hanc. C. de temp. ap. dicam artic. vltimo in effectibus appellationis.
- 21 Et non solum appellatio introducta est ad corrigendum iniquitatem iudicantium, vt dicitur in d. l. j. ff. de appellatio. sed etiam aliorum: & ad hoc tendit appellatio extrajudicialis, de qua Doctor. in c. bonæ. eod. ideò dicitur appellationis remedium non esse ad defensionem iniquitatis, sed ad præsidium innocentia institutum, c. cum speciali. §. fin. eod. titu.
- 22 Ex quo inferunt Doct. in d. l. j. quòd licet nō grauetur quis per sententiam, tamē potest appellare, per l. ait prætor. §. permittitur. ff. de mino. vbi etiā Bar. *Nō graua-
tur appel-
lat.*
- 23 Aliud quod Bar. in d. l. j. infert, quòd licet quis non appellauerit, tamen poterit agere contra iudicem in syndicatu, quia iniquè iudicando fecit litem suam, l. si filius fami. ff. de iud.
- 24 Quod non seruamus in hoc Regno Franciæ. nam magistratus sunt tuti extra tres casus, scilicet doli, fraudis, & concussionis, vt alias scripsi. Ideò qui non appellauerit in Francia, non aget, nisi in his casibus cōtra iudicem, alioqui nulli vellent iudicis officium subire, timentes illis fore damnosum, contra l. sed si quis. ff. quemadmo. testa. aper. *Magistra-
tus Francia
in tribus ca-
sibus tenen-
tur.*
- 25 Etiam licet de iure appellatus possit se iurare appellatione appellantis. c. Appellatio-
ex parte. de rescri. Doct. in c. cum Ioannes. de fi. instr. quia appellatio cōmu-
26 nis est, l. ampliore. C. eo. † tamen de stylo curiarū Franciæ est opus vtran-
que partem appellare: alioqui appellatio nihil proderit ei qui non appella-
uit, nec sententia quoad eum reformabitur. Et ita fuit conclusum sæpius in
curia Burdeg. vt refert Boër. in suis. Dec. q. lxxij. sæpè. nu. 7. *Appellatio-
ne partis al-
tera pars in-
uare se non
potest.*
- 27 Et quamuis in omni iudicio quatuor personas necesse sit esse, iudices electos, idoneos accusatores, defensores congruos, atque testes legitimos: iudices æquitate vti debent, testes veritate, accusatores intentione ad ampliandā causam, defensores extenuatione ad minuendū causam, in c. j. iij. q. iij. *Quatuor
persona quā
do in iudicio
non sunt ne-
cessaria.*
- 28 In causa tamen appellationis non est propriè actor & reus, sed appellans & appellatus. Bal. in c. pastoralis. §. prætereà. num. 6. de offic. deleg. & sic solent in patria iuris scripti vocari, quod probatur in ca. ex parte. extrà de rescrip. & in c. oblata. & per totum. de app. licet in hac patria vocentur appellans, & intimatus, vt apparet per totum istum titul. sed quibuscunque nominibus vocentur, non mutatur iuris decisio.
- 29 Requisita in appellatione sunt. Primò debet appellatio continere nomen appellantis, & nomen iudicis a quo, non proprium, sed magistratus, *Requisita in
appellatio-
ne.*
- 30 vt à iudice Carnoten. Locumtenen. vel Præposito. † Tertiò continere debet,

bet sententiam, à qua appellatur, vt docet l. j. §. fi. cum l. seq. ff. de appellatio. Etiam nomen aduersarij est exprimendum, id est, appellati. ca. post appellationem. §. forma. ij. q. vj. vbi etiam nomen iudicis ad quem exprimi debet. teste Spec. in eo. tit. §. qualiter. versic. hoc etiam no.

Citari an debeat iudex à quo. An iudex citari debeat, plenè scribit Boër. in Decis. Burdeg. q. cclix. col. 31 pen. de Rota. Deci. lvj. de appellat. in no. Guido. sing. dxcvij. Feli. in ca. dilectus. ij. de rescrip. † vbi concludunt iudicem non esse citandum, quia retractatio sententiæ non affert ei notabile, nec directum præiudicium, ca. venerabilibus. in princ. de sent. exc. in vj. nisi ageretur de poena contra iudicem imponenda. gl. in c. sacro. de sent. exc. vel quando ex officio processisset, vel aliàs, vt scribit Fel. in d. c. dilectus. Roma. consil. cccxliij. ex proposito.

A subdelegato Regis ad què appellatur. A subdelegato Regis appellari debet Regem, vel ad supremam Curiam, non verò ad delegantem, vt censuit Senatus anno 1534. die xvij. Iulij. pro his Locumtenen. Regiis, licet de iure à delegato ad delegantem appellatur. ca. super quæstionum. §. porro. de offic. delega. ca. si à subdelegato. illo titu. in vj. l. à iudice. C. de iudi.

Omni appellationi deferatur. Item maximè seruatur in hoc Franciæ Regno, vt omni appellationi deferatur ob reuerentiam superiorum, glos. in §. statuit. in verb. interponi. de caus. in Pragma. & in §. quodque. in verb. iniustè. de friuo. app. ibidè. scripsi in proce. Ordina. in glos. v. & pro hoc facit text. in ca. j. ibi, *ex superioris reuerentia sit delatum.* eo. titu. in vj. nam laudabile est superioribus honorem & reuerentiam deferre. ca. sicut ij. q. vij. & propter reuerentiam sacri officij plurimum dignitati deferri conuenit, c. ij. de offi. deleg. in vj.

Iudex à quo appellantes non debet odio prosequi. Ratio est, quia iudex debet velle (si malam & iniquam protulerit sententiam) vt superior eam reformet, ne pars condemnata læsa permaneat, & ipse in foro animæ teneatur, vt firmat Ioan. Vauren. in tract. ordin. in rubr. quomodo appelletur. licet quidam damnati & corrupti iudices odio prosequantur appellantes.

In executio non deferatur appellationi. In casibus tamen in quibus executio fit non obstante appellatione, vt in prouisionalibus, non deferatur appellationi, vt scripsi in rubr. de sent. exe. in j. Tomo, & per totum titu. de sent. proui. nisi facta executione.

Summa totius tituli. Verùm vt propriùs ad materiam accedamus, sequentia hoc ordine tractabuntur, Primum de appellationibus interponendis, quomodo & quando interponi debeant, & de hoc artic. j. & seq.

Secundò, de attentatis: & de his scribetur, artic. xvj. 38

Tertiò, de renunciatione appellationis dicetur, artic. xv. 39

Quartò, quando appellatio dicatur deserta. artic. v. 40

Quintò, quibus casibus non recipiatur appellatio. artic. vij. 41

Sextò, quæ contra appellationem opponi possint, & effectus ap. ar. vl. 42

Tèpus multiplex in appellatione. PRIMVM Ergo prosequendo, sciendum est, multiplex tempus in appellatione considerari. Primum est tempus interponendæ appellationis, & interponere appellationem dicit Iuris. in l. j. ff. de vac. & excu. mu. & Papa in ca. cum causa. de re iu. Et de hoc tempore tractabitur in ar. j. inf. eo. † non potest tamen iudex à quo citare partes, vt cõpareant corã iudice ad quem, nisi fuerint ab eo citatæ, cū iudex à quo suo functus sit officio per sententiã. l. iudex. 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56

iudex. ff. de re iudica.

45 Secundum est tempus, quo appellationi renuntiari debet, & hoc declaratur artic. xv. infra eod.

46 Tertium est tempus, releuandæ appellationis: & regulariter hoc tempus si appellatum sit ad Parlamentum, est trium mensium, vt patet inferius articul. iij. & seq. in aliis Curiis inferioribus tempus à consuetudine vel stylo est præstitutum, vt ibidem scribam.

47 Quartum est tempus iter arripiendi, vt in ca. dilecti. de appellat. capitul. cum causa. de re iudicata. hoc tempus parum prodest in curiis secularibus Regni.

48 Quintum tempus est, prosequendæ appellationis: & de iure canonico intra annum quis debet eam prosequi, vel ex causa intra biennium, alias lapsa tempore deserta erit appellatio. ca. cum sit Romana. & ca. ad aures de appellationib. vide tex. in iure ciuili, in l. fin. §. illud. C. de tēpo. appel. Specu.

49 eod. titul. §. nunc breuiter. † hodie si quis per annum non prosequatur appellationem in Parlamento, instantia causæ est interrupta, quam non poterit pars amplius prosequi sine literis Regiis.

50 Sextum, est appellationis finiendæ: & non potest iudex à quo terminum ad finiendam appellationem iudici ad quem præstituere, quia esset imponere legem superiori. ca. ex insinuatione. de appell. sed causa appellationis per Concordata debet intra biennium terminari. §. statuimus. de friuol. appel. in Concordata.

51 Septimum est tempus, ad præsentandum: potest enim iudex à quo appellatur, præfigere terminum intra quem appellans se præsentet iudici appellationis. c. personas. vbi Doctor. de appellat. sed hoc non est consuetum in curiis secularibus.

52 Sciendum est, quòd dupliciter interponitur appellatio, aut in iudicio vel extra iudicium, & sic duplex est appellatio, iudicialis, & extraiudicialis. clem. sicut eod. quæ est quando quis appellat ab actu extra iudicium facto. ca. bonæ. de appellat.

53 Et prouocatio dicitur, quando extra iudicium, appellatio in iudicio, vt docet Ias. in l. j. in princ. ff. de no. ope. nun. facit text. in ca. cum sit Romana. ibi, nec solent huiusmodi dici appellationes, sed prouocationes ad causam. de appel. vide tamen quæ dico. ff. de verbor. significa. in l. liberti appellatione. per text. in l. j. in fin. ff. ad Turpil. l. ij. ff. de poen. & per alia multa iura, vbi hoc probaui.

54 Notandæ sunt quædam differentiæ inter appellationem iudicalem & extraiudicalem. Primò in iudiciali causa appellandi vera esse debet. ca. interposita. & c. vt debitus. de appella.

55 In extraiudiciali satis est, quòd causa sit verisimilis, & probabilis: vt si timuerim molestari in alicuius rei possessione, appellare potero. capitulo bonæ. eodem.

56 Ratio videtur, quia iniuria censetur fieri iudici, quando ab eo receditur sine vera causa. d. ca. vt debitus. Sed extra iudicium nulli fit iniuria, imò ad iuris proprii defensionem interponitur. Doctor. in d. ca. bonæ.

Secun

Secundò, in iudiciali Apostoli tradebantur. clement. ij. de appellat. in 57
extraiudiciali non, quia sapius nullus est, qui illos dare possit. capit. j. de ap-
pellat. in vj.

*Apostoli ho-
die nō dantur*

Hodie non dantur isti Apostoli, vt patet articulo x. infra eodem. vbi 58
dicetur.

Tertia differentia est. iudicialis appellatio certa esse debet, d. ca. vt debi- 59
tus. altera generalis & incerta respectu personarum & grauaminis recipi-
tur. ca. consuluit. eod. titul.

Quarta, itineris arreptio pro appellatione extraiudiciali habetur, secus 60
in iudiciali. ca. dilecti. de appel. ca. cum causa. de re iud.

*Excomuni-
catus an pos-
sit appellare.*

Quinta, excommunicatus in iudicio appellat, sed non extraiudicium, 61
quia impugnat, ca. cum inter. de except.

Sexta terminus anni ad prosequendum appellationem à die illati gra- 62
uaminis currit in extraiudiciali: in iudiciali verò à die interpositæ appella-
tionis. clem. sicut de appel. ca. anteriorum. ij. quæst. vj.

Septima, iudicialis ex causa de præterito interponitur, & ratione graua- 63
minis illati frequentius. ca. cum cessante. & ca. vt debitus. eod.

Sed appellatio extraiudicialis ratione causæ de futuro interponitur, quia 64
grauari timet, vel spoliari. ca. bonæ. eod.

Octaua, iudicialis suspendit iurisdictionem iudicis à quo in totum, ca. su- 65
per eo. primo de appel. ca. venientes. de iureiurando. capitul. si à iudice. eod.
lib. yj.

Sed extraiudicialis non suspendit factum de præterito, nec id quod est 66
omninò consecutum ad explicitum de præterito, sed quod est factum
contra appellationem. ca. constitutis. de appel.

Nona differentia, quòd gesta post appellationem iudicalem tanquam 67
attentata reuocantur. capit. non solum. eodem titul. in vj. & inferius dicetur
artic. xvj.

Alia verò non reuocantur, quæ non sunt facta contra appellationem ex- 68
traudicalem. capitulo cum nobis, de election. capitul. primo. de appella-
tionibus.

*Decem dies
quādo dantur
ad appellan-
dum.*

Decima, decem dies ad appellandum dantur in appellatione iudiciali. 69
auth. hodie. C. de appellatio. ca. quod ad consultationem. de re iudic. qui à
die notitiæ currunt, c. concertationi. eod. titu. in vj.

In altera etiam post decem dies appellare licet, quia extraiudicialia in 70
rem non transeunt iudicatam, d. c. concertationi.

*Appellatio
in dubio re-
cipienda.*

In dubio, appellatio est potius recipienda, quàm respuenda, l. sciendum. 71
ff. de appell. recipiend. glo. in l. qui restituere. ff. de rei vendica. Bald. in l. fin.
columna iij. C. si à momen. possess. fuerit appellat. Ial. in confi. xvj. dubitatur.
colum. ij. in iij. volum.

Et à quacunque sententia appellatio recipitur, siue in ciuilibus, siue in 72
criminalibus. l. litigatoribus. & l. si quis prouocatione. C. de appellat. & in
omnibus casibus, si à iure non inueniantur prohibiti. Lanfranc. in repeti. l.
admonendi. colum. xxvij. ff. de iureiurando. Socin. confi. xxxix. capio. in prin-
cipio. volum. iij. Hippol. confi. lxxxiiij. plura sunt in principio.

Vel

- 73 Vel nisi in illa materia appellatio prohiberetur, vt in prouisionalibus, & executoria, & tunc iudex iudicabit appellationem non recipiendam: vt docet expressè Deci. per illum text. in c. super eod. ij. in ij. not. de appel. & con-
- 74 fil. xxviii. in fin. Bolong. consil. xlj. † veruntamen adhuc in hac materia Constitutio Regia paulisper illum rigorem iuris remisit, vt etiam in prouisionalibus admittatur quidem appellatio, sed ea non obstante, & sine eius præiudicio exequetur sententia antè, & postea appellans prosequetur suam appellationem, & iudex pronuntiabit non obstante appellatione suam exequendam sententiam.
- 75 Et in dubio pronuntiandum est appellationem non esse desertam, ne ius alterius pereat. Ias. consil. xvj. dubitatur. in fin. volum. iij. & in l. j. si quis caut. Ange. consil. cxciij. Deci. consil. ccclvj. in causa. col. j. *Deserta in dubio non censetur appellatio.*
- 76 Nam contra venenum iudicum data est theriaca appellationis. Bald. in l. j. in fi. C. si à momen. poss. refert. Bened. in repe. c. Raynutius. in verb. mortuo. j. nu. 270. de testamen.
- 77 Imò si quis pluries temere appellauerit, potest facultate appellandi priuari, docet de Ripa per illū text. in c. j. de rescript. nu. 59. & seq. ideò si quis haberet priuilegium liberè appellandi, excusaretur ab ea temeritate Doct. in c. j. quamuis illud priuilegium non sit solitum impetrari. *Temerè pluries appellans appellandi potestate priuatur.*
- 78 Item reseruans sibi ius appellationis, censetur sibi reseruare vltimam appellationem, & ius superioritatis, sicut Rex Franciæ in ducatu Flandriæ, & ita docet Ioan. And. in addi. ad Spec. in tit. de iurisdic. omn. iudic. in addit. magna dicens ex quo aliquis reseruauit altum dominium, videtur sibi appellationes vltimas reseruasse. refert Ias. consil. clxj. in causa. col. ij. in ij. volumi. *Reseruans ius appellationum, vltimam censetur reseruare.*
- 79 Quo iure inuenta sit appellatio? Respond. de iure ciuili, l. j. ff. de app. & licet videatur continere quandam defensionem ciuilem: vt dicit Panor. *Quo iure appellatio inuenta sit.*
- 80 in c. dilecti. col. iij. de excep. † Tamen. quandoque iudices per appellationem sententias bene latas in peius reformant, l. j. & sic quandoque iniquitatem continet appellatio, sed hoc non iuris, sed iudicis, aut partium vitio contingit, cum semper ciuilem quandam defensionem præ se habere debeat, quia est inducta ad retractandum sententiam, quæ est de iure ciuili. l. ex hoc iure. ff. de iustitia & iure. l. Iulianus. de condicti. indebiti.
- 81 Etiam appellatio extraiudicialis, l. ij. §. exactis. ff. de orig. iuris. l. vna. C. de sentent. præfect. prætor quicquid dicat Panor. & alij in rub. eod.
- 82 Et sic Princeps appellationem tollere potest, & rescribere remota appellatione, & c. l. j. §. interdum. ff. à quibus appellan. sit.
- 83 Tamen non videtur illam tollere, nisi nominatim dicat, Bald. in l. ij. C. eodem.
- 84 Nec refragatur, quòd Princeps defensionem non possit tollere, verum est eam quæ à iure naturali inuenta est, sed defensionem ab eo inductam, tollere potest: omnis enim res per quascunque causas nascitur, per eas & dissoluitur, c. j. de regu. iuris. nec tollitur isti, qui non appellat, defensio, quia potuit plenè in prima instantia defendi. alia vide per Doctor. in rubr. de appel. in decret. *Defensionem ciuilem Princeps tollere potest.*

CHARLES VII. Article XVIII. des premieres.

Articu.
primus

ITEM, nous auons entendu, que les procureurs de plusieurs, apres que les sentences sont prononcées par nos iuges, & autres, en pays coustumier, en acquiesçant à icelles sentences, reprenent leurs sacs & procez des greffiers. Et un, deux, trois, quatre ou six mois apres, & que les iuges enuoyent pour executer leurs sentences, les parties principales, sur qui se doit faire l'execution, en appellent ou font appeler, comme de nouuel venu à leur cognoissance: Combien que par la coustume de nostre Royaume, en pays coustumier l'on doit appeler incontinent apres la sentence, ou appointement prononcé, autrement iamais on n'y est receu: Decernons & declairons, que d'oresnauant nul ne soit receu à appeler, s'il n'appelle incontinent apres la sentence donnée. Sinon que par dol, fraude ou collusion du procureur, qui auroit occupé en la cause, iceluy procureur n'eust appelé, ou qu'il y eust grande & euidente cause de releuer l'appellant de ce, qu'il n'auroit appelé incontinent. Et enioignons aux parties, qu'ils instruisent leurs procureurs, & conseillers de leur cas, & de leurs matieres, & leur donnent & baillent puissance suffisante pour conduire leurs matieres, & appeler, si bon leur semble. Et en outre enioignons à nostreditte Cour, & à tous nos autres iuges qu'ils punissent & corrigent le dol, & fraude qu'ils trouueront auoir esté commis par la partie, ou son procureur, soit en reprinsé des sacs & procez, ou autrement, ainsi qu'au cas appartiendra, & en telle maniere, que ce soit exemple aux autres.

GLOSSA PRIMA.

Appellandum quando sit.

Propria causa qua dicatur.

IC articulus docet, quando appellandum sit, & notandum est, quòd olim in causa propria biduum ad appellandum statutum erat, in causa aliena triduum. † Et propriam eam esse dicit VI. pia. cuius emolumentum, vel damnum ad aliquem suo nomine pertinet, leg. j. §. biduum & §. dies. ff. quando appel. sit. sed quia hoc damnosum visum est, ideò decem dies dati sunt à recitatione sententiæ numerandi. c. anteriorum. ij. q. vj.

Verùm quia interdum condemnatus ignorabat se condemnatū, & præteribant decem dies, & postea non poterat appellare, ideò statutum fuit vt illi decem dies à die notitiæ computarentur, c. concertationi. de appel. in vj. Spec. eod. tit. §. restat videre. verùm enimuerò quod antiquitas bene statuit

- ne statuit, nouitas neglexit: vt dicit tex. in cap. anteriorum. §. illud. ij. q. 6.
- 4 Ideò statuit hic Rex, vt in patria consuetudinaria illicò appelletur, id est *illicò appellandum.* simulatque prolata est sententia. l. litigatoribus. C. de appel. l. ab eo iudicato. C. quomodo & quan. iud. vel iudice sedente adhuc pro tribunali, & antequàm ab auditorio discedat. l. pe. ff. de in integ. resti.
- 5 Quamuis illicò aliis quoque modis accipiatur: vt per Ias. in l. cum specialis. col. ij. C. de iud. Spec. e. ti. §. qualiter. quia consensisse iudicatis videtur, qui tunc non appellauit, l. fi. ff. quando appe. fit. vide c. quamuis. & ibi Doct. de elect. in vj. Bal. in l. j. C. sen. rescin. non poss. Masuer. in e. tit. §. item illico. glo. in §. statuit. in verb. appellationem. de cau. in Pragma. Pictones illicò. j. eod. die intelligunt: vt docet Imper. in suis foren. Instit.
- 6 Hodie tamen quidam appellant aliquando post decem annos, sed releuantur ab illicò, videlicet quòd non illicò appellauerint & nisi à Principe reciperetur appellans derogando isti clausulæ de illicò, non admitteretur prosequens appellationem, quam illicò non interposuit: vt inferiùs dicitur. *Releuari ab illicò appellans potest.*
- 7 Not. ex isto text. valere statutum, consuetudinem, ordinationem, aut stylum augentem vel diminuentem tempus appellandi. gloss. sing. in l. ij. in verb. iuris. C. si contra ius. quam ibi probant Docto. & Corse. in singul. incipien. appellatio. in iij. & Barb. in c. ex literis. col. ix. num. 32. de constit. & Vincen. Hercul. in l. ij. col. viij. ff. de re iudic. Roch. in c. fi. in gl. rationabilis. col. ij. de consue. de Ripa. in c. j. de rescrip. *Ordinatio augens tempus appellandi valet.*
- 8 Non tamen valeret consuetudo, aut statutum, quòd non liceret appellare. Bart. in repeti. l. omnes populi. in ij. q. princ. ff. de iusti. & iur. Bal. consi. ij. visa. in v. volu. & in l. si appellationem. C. de appel. Car. consi. lxxij. Titius. nu. 7. Hippol. consi. lxxxiiij. plura sunt. col. j. *Consuetudo quòd non liceat appellare, non valet.*
- 9 Item non potest præscribi, vt non appelletur ad Principem, quia hoc ad supremam iurisdictionem pertinet: teste Bald. in authent. quas actiones. in fi. C. de sacrosanct. eccle.
- 10 Sed bene potest præscribi, ne appelletur ad alium inferiorem, vt pote ad Bailliuum, vel episcopum, quia hoc non pertinet ad supremam iurisdictionem, sed ad inferiorem. capit. venientes. de iure iur. Perus. in cap. dilecti. col. viij. de appel. refert Io. Franc. in tract. præscr. in ij. parte v. partis. q. ij. col. xlj. vide Fel. in c. cum non liceat. col. iij. nu. 10. de prescri. *Non valet quis præscribere, vt non appelletur ad Principem.*
- 11 Etiam non potest mora purgari post tempus elapsum. gloss. in verb. expectati. §. quòd si per viginti. cap. cupientes. de electio. in vj. quam probat. Areti. consi. xcvi. col. vj. *Mora non potest purgari in appellationibus.*
- 12 Imò qui non illicò appellauit, non poterit alterius appellationi adhærere, nisi à Principe releuetur, quia intra tempus appellandi debet quis appellationi adhærere, non postea, l. bonorum. vbi gl. ff. rem rat. hab. vbi addidi. idem dicunt do. de Rot. deci. v. de sent. excom. incip. adhærentes. in no.

SINON que par dol, fraude, ou collusion du procureur, qui auroit occupé en la cause, iceluy procureur n'eust appelle.

ijj. Tom. Com. D. Rebuf.

S. ij.

*Procurator
an & quan-
do appella-
re teneatur*

HIC traditur limitatio ad prædictam regulam, qua quilibet tenetur illicò appellare, à die quo sententia profertur in patria consuetudinaria, alioqui postea non recipitur, nisi dolus procuratoris interuenierit: in dolo enim versatus videtur, si non prouocauerit, quia prouocandi necessitas procuratori incumbit, licet non prosequendi. alleg. text. in l. si procuratorem. §. si ignorantes. ff. manda. Bald. in Margar. in verb. procurator. xvij. q. Rot. decis. xxj. si dominus. in not. Aufre. q. clv. si procurator.

Intelligunt tamen Docto. procuratorem non teneri appellare, nisi speciale mandatum appellandi haberet, quando dominus incideret in pœnam ex procuratoris appellatione. Aufre. q. cccclxxvj. an procurator. vide Barto. & Docto. post glo. ibi in l. j. in fi. ff. quando appel. sit Alex. conf. xc. nu. 7. in ij. volumi. & Guid. Papæ in consi. cxcviii. in fin. & in statuto, si quis. in verb. appellatione.

Hodie procurator non tenetur appellare, nec prosequi appellationem: si tamen appellauerit, tenetur domino significare, vt dominus possit eam prosequi, vel illi renunciare: alias si appellatio efficiatur deserta, tenetur procurator ad interesse domino: vt docet Masuer. in tit. de procur. §. item non cogitur.

Imò si procurator bona fide cessauit appellare, quia putabat sententiam iustam, non poterit dominus postea appellare, nec habere regressum contra procuratorem, etiam si esset soluendo: vt docet Bald. in authen. hodie. col. j. C. de ap. & Hippo. in lege Cornelia. §. cum quidam. ff. de ficar. de Rota dec. xxvij. incip. nota quòd vbi procurator. de appellatio. in antiq.

*Nuntius ap-
pellare po-
test.* An nuntius possit appellare, decidit Bal. consil. cclvij. in interpositio. 5 in iij. volu. posse. sed quomodo debeat concipere verba, ibidem docet.

Et si dominus liti cesserit, non tenebitur procurator appellare, vt docet Cassad. in decis. ij. de appel. & Docto. in l. postquam liti. C. de pact.

*Dominus
an possit ap-
pellare, si
procurator
emiserit.*

Excusatur etiam procurator, qui denuntiavit coram testibus debitori, vt si ipse putaret, appellaret. l. si procuratorem. §. si ignorantes. in fin. ff. mand. Barb. in rub. de rescri. in cle. col. viij. & seq. † & quando procurator dubitat an appellare debeat, debet saltem protestari de appellando, vt solent cauti procuratores facere: si tamen procurator causam non tractauerit nec sententia cum eo lata fuerit, poterit dominus appellare à die, quo sciuit, secus si lata fuerit cū procuratore, qui occupauerat, l. ab eo. C. quomodo & quando iudex.

*Dolus fraus
vel collusio
procurato-
ris non nocent domi-
no.*

Dolus igitur, vel fraus probari debet à parte quæ illum allegat, l. quomodo. §. qui dolo. ff. de proba. Barb. in cle. causam. col. xj. de elect. Deci. in ca. si autem. de rescript.

Et sic primus casus est, quando procurator habens potestatem appellandi, non appellauit illicò, idque dolo prætermisit, tunc dominus poterit appellare incontinenti, quòd deuenerit ad notitiam suam. Et iste est primus casus, quia dolus non debet alicui prodesse. cap. ex tenore. & cap. sedes. de rescript.

Idem

- 11 Idem si per fraudem, quia fraus inest dolo. l. iurifgentium. §. sed si fraudandi. ff. de pact. nam licet partes dent potestatem procuratori faciendi quicquid vult, debet tamen illud intelligi bona fide, & sine fraude. per text. in l. creditor. §. Lucius. ff. manda. Bal. in c. cum in iure. col. iij. nu. 9. de offic. delegat.
- 12 Idem si procurator non appellauerit per collusionem. Collusio dicitur *Collusio que dicitur.* quædam fraudulenta conuentio procuratoris cum parte aduersa facta: vt in titu. de collu. dete. ff. & C. & in Decretal.
- 13 Idem si gratia euidens interuenerit, Bart. in l. j. in fi. ff. quando appel. sit. vel si procurator fuerit legitima causa absens, vt ibi docet Bar. & in l. j. §. si procurator. ff. si quis ius dicen. non obtem.
- 14 Hodie quia difficile esset probare dolum, fraudem, vel collusionem, l. *Dolus reipsa probatur* dolum. C. de dol. ob id sufficit dolum vel collusionem re ipsa docere interuenisse, vt quia iustam causam agebat, & tamen fuit cõdemnatus, & habebat potestatem prouocãdi, & non prouocauit. Ista solent in literis allegari, & Princeps non obstante hac omisione appellationis per procuratorem facta indulget, vt liceat appellare, & sic non probatur alio modo dolum.
- 15 Limitatur in criminalibus, ne innocens puniatur, in quibus licet quomodocunque, & quandocunque appellare etiam alicui tertio. l. non tantum. ff. de appel. glos. in Consue. Tuto. tit. des amendes, artic. xvij. conclu. xiiij.
- 16 † nisi à iure vel consuetudine prohibita sit illa appellatio, vt C. ne lice. tertio prouoca.
- 17 Tertio, non procedere dicunt quidam, si grauamen esset notorium: nam *A grauamine notorio licet appellare.* etiam in quibus casibus appellatio remouetur, tamen non prohibetur, si manifestè quis grauetur, vel sententia sit euidenter iniqua. glos. in ca. ex conquestione. in verb. post appellationem. de restitu. spol. quam probat Alex. in cons. xcj. in causa. col. j. in vj. vol. & Hippol. in l. j. §. si serui. nu. 10. ff. de quaest. & in tract. crimi. in §. sequens. nu. 43. & Bened. in repeti. c. Raynuntius. in verb. mortuo. j. nu. 212. de testam. facit glos. & Docto. ibi, in verb. nisi forsan. c. super literis. de rescript.
- 18 Et tunc si Princeps releuaret istum appellantem, ista putarem vera: alioqui post tempus sine Principis beneficio non posset. *Articulus*
- 19 Quarto, idem si vellet agere de nullitate, quod potest intra triginta annos: nam constitutio prohibens appellare, non prohibet agere de nullitate, l. si expressim. ff. de appellat. sic consuluit Angel. consil. cvij. Iacobellus Doctor. in c. dilecto. eo. Sed in Gallia non agitur de nullitate, nisi per appellationem: vt alibi scripsi. *Nullitas quando possit iniciari.*
- 20 Quinto, restringe quando vellet implorare officium iudicis: nam qui prohibetur appellare, non prohibetur iudicis officium implorare. l. planè. & l. fin. ff. de peti. hæred. Roma. consil. cccxxv, quo ad primum. in fi. sequitur Hippol. in repeti. l. vnic. num. 160. & seq. C. de raptu virg. *Appellare prohibetur officium iudicis implorat.*
- 21 Sexto, per viam querelæ recipi poterit. glos. in clem. j. de iur. patr. Panor. in ca. ex parte. ij. de offic. deleg. Dec. consil. cccxxxv. viso consilio. in fin. & Hippol. in d. l. vnic. sed in his duobus casibus in Francia quis non audiretur sine Principis concessione, & appellatione. *Princeps ex causa releuat eum, qui non illico appellauit.*

Ultimò, quando effet euidens causa, tunc princeps eam releuare pro- 22
mittit. ibi ou qu'il y eust grande ou euiendente cause de releuer l'appellant de ce qu'il
n'auroit appelle incontinent. hodie pafsim & indifferenter folet Princeps re-
leuare de illicò.

*Et enioignons aux parties qu'ils instruisent leurs procureurs, &
conseillers de leurs cas, & de leurs matieres, & appeller si bon
leur semble.*

G L O S S A I I I.

*Procurato-
rium recipi
nō debet si
ne instru-
tionibus.*

STATVIT hic, quòd quandò quis constituit procurato- 1
rem, vt illum instruat in sua causa, & instrumenta, & muni- 1
menta ad illum mittat. cap. j. de elect. in vj. capitu. j. de appel.
illo lib. imò per constitutionem Regiam in tit. de procu. artic.
iij. lancitum est, quòd nullus recipiat procuratorium sine instructionibus,
& munimentis.

Et sic non tenetur appellare procurator in Francia, si non habeat spe- 2
ciale mandatum: sed potest protestari de appellando, vt superius dixi, qui
si habuerit potestatem, & non appellauerit, poterit dominus ex causa ap-
pellare, vt suprà dixi, si à Principe hoc eidem concedatur.

Et en outre enioignons à nostreditte Cour &c.

G L O S S A I I I I.

STATVIT vt Curia puniat dolum partis, aut procuratoris, si 1
commissus fuit in factis reassumendis, vel processibus, seu aliter:
nam Reipublic. interest dolum puniri. cap. vt famæ. de senten. ex-
communicatio. l. ita vulneratus. ff. ad legem Aquiliam.

C H A R L E S V. Article XII.

*Articu.
secun-
dus.*

ITEM, *voulons & ordonnons, que si aucuns des subiets, &
iusticiers de ce Royaume, appellent du iuge subiect d'aucune sentence
ou iugement en la Cour de Parlement, ou autre cour Royale, en de-
laissant le iuge moyen, que celuy par deuant qui il sera appelle, soyent
les gens tenans le Parlement, ou autres iuges, enuoyent ladite cause
d'appel sans delay par deuant le iuge, qui sans moyen pouuoit, & de-
uoit cognoistre de laditte cause d'appel, si sur ce sont requis d'aucunes
des parties. Et s'ils font le contraire, nous r'appellons & mettons au
neant tout ce qu'ils feront en ce cas, & si les en puniront griesuement.
Il nous plaist toutesfoys, & voulons que les gens tenans le Parlement,
puissent telles causes d'appel retenir par deuers eux, s'ils voyent que*

la na

la nature de la cause le requiere, & non autrement. Et sur ce en chargeons leurs consciences.

G L O S S A V N A.

VRI conformis est hic articulus. Imperatores enim Seuerus & Antoninus rescripserunt appellationes, quæ retro ad Principem factæ sunt, omisis his, ad quos debuerunt fieri, ex vno ordine ad Præfides remitti. l. Imperatores. ff. de app. Spec. in eo. titu. §. nunc tractemus.

- 2 Ideò statuit hic Rex, vt causa remittatur ad iudices, ad quos appellari *Appellatio* *nes omisso* *medio cuius* *expensis re-* *mutantur.* *Arestum.*
 3 debebat, si partes hoc requirant, vel altera ipsarum: & hoc cum expensis *Appellatio* *nes omisso* *medio cuius* *expensis re-* *mutantur.* *Arestum.*
 3 appellantis: † nisi (vt dicunt quidam) à iudice non Regio ad Curiam ap- *Appellatio* *nes omisso* *medio cuius* *expensis re-* *mutantur.* *Arestum.*
 3 pellatum esset, tunc sine expensis fiet remissio: vt iudicauit Senatus 1512. *Appellatio* *nes omisso* *medio cuius* *expensis re-* *mutantur.* *Arestum.*
 die 8. Februar. *Appellatio* *nes omisso* *medio cuius* *expensis re-* *mutantur.* *Arestum.*
- 4 Nec etiam potest iudex concedere commissiōem omisso medio: vn- *Commissio* *omisso me-* *dio non va-* *let.* *Arestum.*
 4 de cūm quis appellasset ab apparitore Episcopi Catalaun. ad Episcopum, *Commissio* *omisso me-* *dio non va-* *let.* *Arestum.*
 & Bailliū de Vermandoy. concessisset commissiōem ad intimandum ap- *Commissio* *omisso me-* *dio non va-* *let.* *Arestum.*
 4 pellationem coram eo, fuit declarata nulla: ann. 1516. die 18. Nouembris *Commissio* *omisso me-* *dio non va-* *let.* *Arestum.*
 per Senatum. *Commissio* *omisso me-* *dio non va-* *let.* *Arestum.*
- 5 Si tamen iudex superior cognouerit de causa, valebit processus, ex quo *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 5 partes sponte litigauerunt, & sic ratione prorogationis. Imò in l. Imperato- *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 5 res. ff. de appel. quem sequitur Philipp. Franc. in rubri. eod. col. iij. num. 13. *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
- 6 † quod est verum, si altera pars non petierit remitti causam ad immedia- *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 6 tum, alioqui non valeret processus per istum text. ibi. *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
mettons au neant tout *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
ce qu'ils feront en ce cas, & superiùs dicit. si sur ce sont requis. *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 Arch. in capitu. si *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 6 delegatus. in fin. de offic. deleg. in vj. Guid. Papæ in decis. Delphi. quæst. *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 ccxxj. item dicta die. glo. in Prag. Sanctio. in verbo, medio. titu. de causis. *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
- 7 Sed in hoc Regno processus factus post inhibitionem non valeret, etiã *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 7 si quis appellationi postea renuntiet. de Rot. dec. xx. si post inhibitionem *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
 7 de appellatio. in nou. & Boë. q. cclvj. vtrum in decis. Burdegal. *Processus* *coram iu-* *dice appel-* *lationis me-* *diato an va-* *leat.*
- 8 Limitatur quando quis appellat à iudice delegato per rescriptum, tunc *A iudice le-* *gato per re-* *scriptum ad* *curiam appel-* *landum.* *Arestum.*
 8 ad Curiam appellandum est, & sic ab executione fermè cuiuslibet rescri- *A iudice le-* *gato per re-* *scriptum ad* *curiam appel-* *landum.* *Arestum.*
 8 pti: vt censuit Sena. anno 1531. die xv. Aprilis: & docet Imber. in lib. ij. Inst. *A iudice le-* *gato per re-* *scriptum ad* *curiam appel-* *landum.* *Arestum.*
 foren. §. & quoniam. *A iudice le-* *gato per re-* *scriptum ad* *curiam appel-* *landum.* *Arestum.*
- 9 Et sic assignatur regula, quod gradatim est appellandum, & si appella- *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
 9 tum fuerit omisso medio, causa ad immediatum est remmittenda, vt d. l. Im- *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
 9 peratores. & ca. anteriorum. circa fi. ij. q. vj. etiam si ad Papam appellatum *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
 9 fuerit. per Concor. in titu. de friuol. appel. §. j. vbi dixi de iure contra. *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
- 10 Et iste text. procedit tam in interlocutoria, quam definitiua, quamuis *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
 10 contrarium teneat Socy. in tract. fallen. regu. xxiiij. appellatio. ad Princi- *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
 10 pem. quia hoc exprimitur in hoc text. *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
- 11 Etiam si appellatum sit ad Principem, vel Legatum seu Patriarcham, *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
 11 ut ad Curiam supremam: vt est in Concor. Franciæ statutum in §. j. de fri- *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*
 11 uol. appel. & in tit. de causis. §. nec ad quemcunque. in Pragma. *Arestum.* *Gradatim* *est appella-* *ndum.*

Omissio me-
dio quando
appellari
possit.

Primò limitatur, quando partes non peterent remitti: vt hic, *si sur ce sont* 12
requis, quod probat etiam gloss. in cap. dilecti. ij. eod. & in cap. si delegatus.
de off. deleg. lib. vj. sequitur Philip. Peru. in cap. Romana. §. ab Archidiacon-
nis. eod. tit. in vj. quamuis contrarium teneat Rufa. in tractat. præminen.
archipref. in vj. priuileg.

Secundò, non procedit in scholasticis. authent. habita. C. ne filius pro 13
patre. dixi in scholasti. priui. clxiiij.

Tertiò, idem in miserabilibus personis. l. vna. C. quando Imper. inter 14
pup. & vid. Bertach. in tract. de gabel. in vij. parte. quæst. xxvij. & quæ sint
istæ personæ, scripsi in tract. de sent. prouis. in glo. fin. art. vlt. in primo Tomo
Commenta. in has Consti. Reg.

Quartò, quando iudex medius esset mortuus, excommunicatus, vel in- 15
habilis. text. & ibi Docto. in c. si is cui. de off. dele. in vj. Soci. in reg. xxiiij.

Priuilegiū
nō confirmā-
tum nō pro-
dest.

Quintò, quando ex priuilegio, consuetudine, vel præscriptione aliud 16
inductum esset. c. Romana. §. j. de app. in vj. scripsi, in §. j. de friuol. appel. in
concor. in praxi tamen seruatur, vt priuilegium non profit, si nō fuerit con-
firmatum: vt censuit Senatus anno 1515. die vltima Ianuarij.

Parlamen-
tum retinet
causā omni-
so medio de
uolutam.

Vltimò non procedit, quando Princeps, vel Curia suprema videret cau- 17
sam rationabilem, per quam retinere causam deberet, tunc ipsam retinere
poterit, vt hic. † & in his comprehenduntur xiiij. limitationes datæ per 18
Soci. regul. xxiiij. & per Peru. in §. j. cap. Romana. de appellatio. in vj. Et ista
sunt tenenda, quicquid in contrarium inueniatur dictum, vt plenè docui
in Concor. in §. j. vide in stylo Parlamen. rub. an qui appellauit ad Curiam
omisso medio remitti debeat.

Omissio me-
dio appellā-
dum ratiōe
literarū Re-
giarum.

Item si quis appellet à iudice mediato ad Parlamentum, eo quòd ille 19
iudex ratione literarum de debitis, vel aliarum cognoscebat, tunc directè
ad Senatum appellatur: vt censuit Sena. anno 1522. die xvij. Iulij, Alligreto
& Poyeto aduocatis postulantibus ratione sententiæ latæ à Seneschallo
de Vitry.

CHARLES VI. Article IX. des premieres.

Articu-
tertius.

ITEM, & ensuyuant les Ordonnances de nos predecesseurs
Roys de France, enioignons & commandons, que toutes causes d'ap-
pel de sentences diffinitives, ou interlocutoires, ou d'execution, ou exe-
cuteur, sergent ou autre releuées, ou à releuer, introduictes ou à intro-
duire en nostreditte Cour de Parlement, delaisse le iuge moyen, par
deuant lequel elles doibuent estre releuées, & introduictes de droict
& de coustume, soyent renuoyées deuant les iuges moyens, ou elles
deussent auoir esté releuées. Il nous plaist toutesfoys, & voulons, que
les gens tenans nostredit Parlement puissent telles causes retenir par
deuers eux, s'ils voyent que la matiere de la cause le requiere, & sur
ce enchargeons leurs consciences.

GLOSSA VNA.

XSTE articulus repetit ea, quæ dicta fuere in articul. præced. etiam onerat conscientias consistitoriorum, & Parlamentorum, vt sine causa appellationes omisso medio ad eos deuolutas non retineant.

- 2 Notandum est, quòd vbi Papa dicit conscientias oneramus, aut Rex vel eius lex, relinquit conscientiam alicuius, tunc non appellatur ab eo, quod secundum conscientiam iudicatum est, quia superior conscientiam est solus Deus. gl. in c. statutum. §. assessorem. de rescr. in vj. l. ij. C. de reb. cre. Ias. hoc probat in §. sed istę. nu. 12 r. de ac. Inst. & in l. nec quicquam. §. vbi decretū. col. vij. ff. de off. proconsul. & lega. & l. de pupillo. §. qui opus. ff. de ope. no. nun. & in l. admonendi. nu. 11. de iureiu. & in l. apertissimi. in fi. C. de iud.
- 3 Et sic an illa causa retinendi iusta sit necne, postquam eorum conscientias relinquitur, non est qui possit reclamare licet aliàs quando esset enormis læsio, ad superiorem quis recurrere possit, per text. iuncta glo. in cle. j. in verbo, oneramus. de iure patr. vbi addidi.
- 4 Tamen ille qui iuxta conscientiam aliquid facit, iurare tenetur, quòd ita dicta conscientia sua, alioqui non valebit quod actum fuerit, l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nup.
- 5 Etiam quando aliquid fit iudicio sortis, vel fortunæ, non appellatur, quia non habet superiorem in mundo. Bal. in l. fi. C. commu. de leg.
- 6 Et sic diuisiones bonorum, cum interdum in hac patria iudice sorte fiant, non solent rescindi, nec minor restitui. l. verum. §. sciendum. ff. de minor. quia quod fato contingit cuius patri famil. quamuis diligentissimo posset contingere. §. si locupleti. ibidem.
- 7 Nisi esset enormis læsio: tunc enim per officium iudicis rescindi posset. arg. l. maioribus. C. commu. vtriusque iud. vbi Bal. vel minor appellauit in hoc regno ab hac diuisione, dicens se non quidem iudicio sortis læsum, sed dolo aduersarij, & dolus re ipsa probabitur: alioqui non daretur restitutio, d. l. verum. Fran. in eo. titu. col. iij. rub. de app.
- 8 A Papa non appellatur, cum non habeat in mundo superiorem. c. cuncta per mundum. ix. quæst. iij.
- 9 Nec à statutis in Consilio generali, quia solum Deum habet superiorem: quamuis quidam voluerint dicere, quòd ad Papam, sed contra illos est text. in cap. sicut. xv. dist. quia sub Concilio generali comprehenditur Papa, vt alibi scripsi.
- 10 Ab Imperatore etiam non appellatur, l. j. C. à quib. app. non licet.
- 11 Nec à Rege Franciæ, cum non habeat in temporalibus superiorem, c. per venerabilem. qui filij sint legi.

Conscientias oneramus quomodo intelligatur.

Iurare debet qui aliquid facere vult secundum conscientiam.

Diuisiones bonorum per sortem facta quando valeant rescindi.

A Papa & Consilio generali non appellatur.

IDEM Article XV. ibidem.

ITEM, & pource que plusieurs souuentes fois appellent de nos Baillifs & Seneschaux, & autres iuges, & des iuges des Pers de France, & autres iusticiers de nostre Royaume, Pre-

Articu. quart.

lats,

lats, Barons, & autres: & ne releuent leurs appellations en Parlement, n'autre part dedans le temps de troys moys introduits à releuer les appellations en nostreditte Cour de Parlement: & lesdits Baillifs, Seneschaux & autres iuges de nostre Royaume, n'osent mettre, ne faire mettre à execution leurs sentences, appointement, & autres actes iudiciaires, pour doubte d'attempter contre lesdites appellations (en grand dommaige des parties, & en esclandre & lesion de iustice, Nous voulans obuier à tels inconueniens & dommaiges, en ensuyuant les Ordonnances de nos predecesseurs Roys de France: auons ordonné, declairé, & decerné, ordonnons, declairons & decernons, que si les appellations faites, & mises de nos Baillifs Seneschaux, Preuosts & autres iuges tant des Pert de France, qu'autres iusticiers de nostre Royaume, qui de leur droict ressortissent en nostre Cour de Parlement sans moyen, ne sont releuées dedans le temps de troys moys ordonnez à releuer les appellations en nostreditte Cour: nostredit Seneschal, Baillif, ou Preuost, ou le iuge, de qui aura esté appelle, fera & pourra faire mettre à execution sa sentence, iugement ou appointement, non obstant ledit appel, lequel des à present par ceste nostre Ordonnance nous auons declairé, & declairons desert. Et en outre auons ordonné & ordonnons, qu'iceux appellans, qui ainsi n'auront releué (comme dict est) soyent adiournez en nostreditte Cour de Parlement enuers nostre procureur, pour veoir dire, & declairer eux estre encourus en l'amende de soixante liure Parisis pour l'appellation deserte. Et seront tenus lesdits Baillifs, Seneschaux, Preuosts, nos procureurs de nos domaines, & les iuges des pers de France, & autres, qui sans moyen ressortissent en nostreditte Cour, & leurs procureurs, de bailler aux iours de leurs bailliages ou Seneschaucées en nostreditte Cour de Parlement, & à nostre procureur general, la declaration des appellations, qui auront esté faites desdits Baillifs, Seneschaux, Preuost, ou iuges, tant de celles qui seront desertes, comme dit est, que des autres, qui seront releuées, & sur peine d'en estre punis & corrigez à l'ordonnance de nostredite Cour. Et quant aux appellations emises, tant de nos iuges, que des autres iusticiers de nostre Royaume, qui de leur droict doibuent estre releuées par deuant autres iuges, qu'en nostreditte Cour de Parlement, s'elles ne sont releuées dedans le temps introduict de la coustume du pays, qui doibuent releuer deuant le Seneschal, Baillif, ou autre iuge-moyen, le iuge, de qui aura esté appelle, fera & pourra faire mettre sa sentence à execution

à execution, apres le temps passé de releuer ordonné, selon la coustume du pays. Et declairons laditte appellation deserte. Et en outre l'appellant sera adiourné deuant le Baillif, Seneschal, ou autre iuge, pour le voir dire, & declairer par eux estre encoré en l'amende, selon ladite coustume du pays, pour ledict appel desert. Et en cas qu'aucun appellerait frivolement en nostreditte Cour de Parlement desdits iuges, qui ressortissent deuant les Baillifs, Seneschaux ou autres nos iuges, ou autres iusticiers, autres que nostreditte Cour de Parlement, & n'auront releué dedans les trois mois (comme dit est) l'ordonnance dessus declairée des appellations faictes de nosdits Baillifs & Seneschaux, y sera gardée & obseruée.

GLOSSA PRIMA.

- I**STE articulus, seu §. prolixior est §. Callimachus. vt vulgò dicitur solet, & in prima parte statuit, quòd appellantes ad Parlamentum, intra tres menses appellationes habeant releuare, alioqui declarant appellationes desertas, & concedit iudicibus à quibus est appellatum, vt eas sententias executioni mandare possint. huius artic. praxis elicitur ex l. si contra. & l. quoniam. j. C. de app. & in l. ij. §. quòd si ita. de temp. app. Bald. consil. xx. decreto illustris. in j. volum. Ias. consil. xvj. dubitatur. vol. iij. in princ.
- 2 Duobus modis quis releuare appellationem potest in Parlamento, vel
- 3 per literas à Rege, vel Cancellaria impetratas, vel per supplicationem, † & ratio per supplicationem, nisi quando appellatur à Consiliariis supplicationum, quia tunc vidi sæpiùs porrigi supplicationem Curia in qua narratur in
- 4 summa sententia lata à tali iudice, & appellatio: † ideò petit appellans, quòd habeatur, vt vulgò dicunt, pour bien releué, quod Curia concedit, vel denegat, dicens eundem esse ad Cancellariam. † & bonum esset, ac Reipub. vtile, quòd per supplicationem causæ omnes, quæ in ciuitate decisæ sunt, ita releuarentur, & causæ breues, & pauperum, viduarum, & ecclesiarum, & non funderentur tot pecuniæ in impetratione literarum, & breuiùs fieret.
- 6 Senatus tamen ad petitionem alicuius per supplicationem sine aliis literis præcepit, vt portaretur processus factus coram Consiliariis supplicationum, & ex hoc appellationem pro bene releuata, (vt terminis praxis vtar) habuit, & sic non fuit deserta appellatio: vt pronuntiatum fuit anno 1510. die j. Aprilis ante Pascha. & 1512. die xij. Maij.
- 7 Item à magistris Hospitij, siue libellorum, si appellatum fuerit ad Curiam à sententia processus in scriptis, releuari per supplicationem poterit: secus in appellatione verbali, vt verbis dicanicorum vtar. sic pronuntiauit Senatus anno 152. die xiiij. Martij.
- 8 Et quando iudex appellationis inhibere possit iudici à quo docet Felynus in cap. dilectus. ij. colum. penultima, de rescriptis. in glo. in §. & ne. in verbo, interponi. de causis in pragma.

Releuatur
appellatio
in Parla-
mento intra
tres menses.

Releuatur
duobus mo-
dis appella-
tio in Par-
lamento.

Per suppli-
cationem
quando re-
leuari de-
bet appella-
tio.

Arestia.

Arestum.

Limi

Casus in quibus potest releuari appellatio post tres menses. Limitatur ista Ordinatio, quando pars per tres menses requisuisset iudicem, vt interlocutoriam reuocaret, qui blandis verbis eum induxit, & traxit, donec tempus lapsum esset: tunc etiam recipi post tres menses potest, vt aresto Senatus cautum est, anno 1536. die xxix. Februarij. facit l. si maritus. j. ff. de adulter. & cle. quandiu. de appellat.

Aresta. Etiam quando fuit factum compromissum, quod durauit vltra tres menses, tempus hoc compromissi non computabitur, d. cle. quandiu. de appellatio. Sic fuit decisum in Senatu anno 1534. die xxvj. Ianuarij. facit text. in authent. si tamen. C. de tempor. appella.

Consuetudo prorogat tempus appellationis, & abbreviat. Item per consuetudinem potest prorogari tempus appellandi, vel abbreviari. Bald. Paul. & alij in l. ij. C. si contra ius. Bal. in rubr. de consuet. col. iij. in fi. vide eundem in c. licet. de offic. ordin. sic & hoc tempus releuandi. quando illa consuetudo esset à Principe approbata, & confirmata.

Inhibitio facta iudici à quo, excludit iudicem ab executione sententiæ, & processus est nullus. Limitatur etiam iste text. post inhibitionem. nam si pars releuauerit semel, vel obtinuerit inhibitiones fieri iudici à quo per iudicem ad quem, tunc iudex à quo nunquam poterit suam exequi sententiam, donec inhibitiones sublatae fuerint, & causa ad eum remissa. Et ita in praxi seruari dicit Boër. in decisio. Burdega. q. cccxliij. iudex col. penul. quia ligatae sunt manus iudicis à quo. c. Romana. §. si verò. & c. non solum. de appella. in vj. ita docet Matth. de Afflict. in consti. Neapol. tit. de appella. num. 14. in iij. not. † Et processus est nullus post inhibitiones, etiam si appellans postea appellationi renuntiauit, per regul. quod ab initio non valuit. & huius sunt sententiæ do. de Rot. decis. cxxx. si post inhibitionem. de appellat. in nouis, & quia in literis inhibitoriis continetur clausula, discernentes irritum, & c. Eelyn. in cap. personas. col. penul. de appellatio. & Doct. in cap. accepta. in fi. eod.

Interpretatio desertionis ante tres menses non valet. Item debent isti tres menses esse completi, adeò quòd si vltima die impetrarentur literæ desertionis, licet executio earum fieret postea, non valerent, per ca. commissa. de elect. in vj. sic iudicauit Senat. & absoluit appellantem magistrum Franciscum Dargilieres contra do. Ragueneau, anno

Aresta. 1527. die v. Martij, & die xj. Ianuarij, anno 1528. ac anno 1534. die xix. Ianuarij, & antea anno 1517. die xxix. Ianuarij. † quamuis contrarium videtur tenere Guido Papæ decisio. Delph. quaest. ccxiiij. statuta dicens intra triginta dies releuandam esse, & introducendam appellationem, etiam per citationem: vide pro prima opinione in stylo Parlamen. rubr. de adior. §. item licet adiornamentum. vbi regulariter sufficit literarum releuamenti appellationis impetratio intra tres menses: licet executio fiat postea. hoc firmat Matth. de Afflict. in constit. Neapo. eo. tit. num. 31. nu. xj. † sed literæ desertionis non valent intra tres menses impetratae, licet executio postea facta fuerit, vt dictum fuit.

Releuata causa licet non sit prosecuta, non dicitur deserta. Si tamen semel quis releuauerit, & literas presentauerit, & citata fuerit pars, licet postea remanserit causa tacita, non prosecuta per vnum annum, intra quem partes eam non prosequantur, non tamen dicitur deserta causa, quamuis fortè processus interruptus sit. ita aresto fuit decisum, & is qui citauerat ad desertionem, fuit ad expensas condemnatus anno

- anno 1534. die 19. Ianuarij, quia hic præstituit tempus ad releuandum, & *Arestum* non ad prosequendum sufficit igitur releuare, licet non fuerit prosecutus.
- 18 Fallit etiam iste tex. in appellationibus tanquam ab abusu, quia istæ non dicuntur desertæ, etiam si non releuentur per tres menses, cum Rex, seu eius procurator in illis sit principalis pars: & sic pars priuata beneficio procuratoris Regij eam prosequetur, vt censuit Senatus anno 1534. die 13. & seq. Aprilis. post Pascha. *Appellationes ab abusu non sunt desertæ post tres menses.*
- 19 Post triginta verò annos, si non fuerit per secuta appellatio, non poterit appellatus citare appellantem ad desertionem. & do. Clau. de Cruce. d. de Planc. qui post xxxv. annos sic fecerat citare habitantes de Planci, fuit reiectus, & absoluti habitantes cum expens. anno 1524. die 26. Ianuar. *Post triginta annos appellatio si deserta.*
- 20 Si tamen vltimo de trium mensium fuerit facta citatio super desertione, & impetratio releuationis appellationis, præsumetur pro impetratone, & citatio non valebit: teste AEgid. Bella. dec. xlviii. de rescript. incip. supposito. Fely. in c. pastoralis. col. iiii. de rescr. Doct. in l. j. ff. solu. matri. *Citatio & impetratio eodem die vtra valeat.*
- 21 Nec poterit procurator hoc tempus trium mensium prorogare, vt docet Cald. consi. iij. an procurator de procurato.
- 22 Partes tamen prorogare hoc tempus poterunt, vt per Doct. in l. ij. ff. de re iudic. & patet in clemen. quandiu. de appellatio. *Prorogari tres menses à partibus non à procuratoribus possunt.*
- 23 Sufficit releuare pro se & consortibus, & ista appellatio etiam consortibus prodest, vt censuit Senatus pro Iacob. le Groux. & consortibus, contra Charneau anno 1517. die 14. Iulij. † quod est verum quando erant insolidum condemnati, secus si pro parte, l. si qui separatim. ff. eod. c. vna sententia. vbi Doctor. eod. tit. imò si is qui appellauit, composuerit, seu transegerit, adhuc alter appellationem prosequetur. c. ex parte. ij. de rescript.
- 24 Spec. in eo. tit. §. j. ver. sed quid si ille. † fuit tamem à Carolo statutum, quòd nullus recipiatur appellans pro se, & adhærentibus, seu adhærere volentibus, anno 1299. die 16. Iunij, vt licet videre in libr. ord. antiqua. fol. 154. quamuis de iure valeat talis appellatio, vt superius probatum fuit. *Releuare pro se & consortibus an possit.*
- 25 Item quando appellatur à locum tenen. Amirallij, i. eius qui classi maritimæ vniuersæ præest, quem nos Gallicè vocamus *Admiral*, debet quis intra quadraginta dies releuare, vt est statutum in titu. de l'Amiral. ord. i. artic. xij. in his Consti. Reg. *Arestum.*
- 26 Et in præconiorum materia, si quis ad Senatum appellet, debet releuare intra quindecim dies, alias postea non recipietur, sed appellatione erit desertæ, quia hæc materia est summaria, vt decreuit Senatus anno 1513. die 13. Martij. pro *Barthou* contra *Valim*. & hoc fuerat antea à Rege statutum, vt habetur in ordina. antiq. *Ordinatio Caroli contra appellantes.*
- 27 *Quadragesima dies ad releuandum quando datur.*
- 28 *Quindecim dies ad releuandum in præconiis.*

Et en outre auons ordonné.

GLOSSA II.

VLT vt partes, quæ non releuauerint appellationes intra tres menses, citentur ad audiendum declarari incidisse in poenam sexaginta librarum Paris. quæ multa præstitura est merè appellantis: vt inferius dicitur, & sic iudex à quo poterit suam exequi sententiam post tres menses, † & poterit instante procura-
iij. To. Comment. Do. Rebuf. **T**

Praxis quæ

do appella-
tio rō est re-
lenata in-
vāres mē-
/ca

to^re Regio citari appellans ad Parlamentum, vt declaretur incidisse in mul-
tam lx. librarum propter appellationem desertam. vnde solent appellatus
& Regius procurator impetrare literas Regias, in quibus narratur senten-
tia, & ab ea appellatio, ac etiam desertio. Ideo Rex permittit iudici à quo,
vt suam exequatur sententiam, & citetur appellans ad Parlamentum, vt
ostendat operam diligentiamque adhibuisse in hac appellatione, alioqui
deserta pronuntiabitur, teste Imber. in Inst. foren. li. ij. §. rescriptum.

Differen-
tia multā in
literis rele-
uanti in
ueniuntur.

Notandum est tamen in hac patria consuetudinaria esse differentiam, 3
in literis releuamenti appellationis quia si appellatum fuerit à iudice Re-
gio ad Curiam supremam, literæ diriguntur ipsi iudici, & in illis citabi-
tur iudex ad tuendum suam sententiam, postea mandabit Rex apparito-
ri primo, vel alteri seruienti, vt parti hanc appellationē intimare debeat,
& ei defendere ne quicquam attentet.

Si verò appellatū fuerit à iudice non Regio ad Parlamentum, tunc li- 4
teræ dirigi solent primo apparitori, vel seruient Regio, vt patet in stylo
cancellariæ, nepe vt citet iudicē, & parti intimet, ac ne attentet, præcipiat.

Literæ ap-
pellationis à
Pari Fran-
ciæ quomo-
do illi de-
beant intima-
ri.

Sed si appellatum sit à Pari Franciæ, vel ab eius iudicibus ad Parlamē- 5
tum, is qui appellat, debet binas literas à Cancellaria impetrare. Primæ
sunt releuamenti, quæ diriguntur Pari illius iudicis, qui protulit senten-
tiam, à qua est appellatum, in quibus citatur Par Franciæ, & præcipitur ei,
ne aliquid attentet. † Secundæ verò literæ executoriæ diriguntur proxi- 6
miori iudici Regio, à quo est appellatum, & in eis ad verbum transcribun-
tur primæ, & mandatur iudici, vt literas Pari Franciæ præsentet, vel eius
officialibus in patria existentibus, vbi est appellatum: etiam mandabit in
eis, & præcipiet Rex primò apparitori, vel seruienti Regio, vt parti inti-
met prædictam appellationem, & illi inhibeat, ne quicquam attentet.
Ista solent in praxi fieri.

Iudex vel
executor
quomodo de-
bet intima-
ri.
Arrestum

Sciendum est, quòd iudex, vel apparitor ratione executionis non de- 7
bet intimari, si pars causam prosequatur, alioqui perperam intimatos
pronuntiauit Senatus apparitores *le Conte* & alios *de Mante* contra ma-
gistrum *Ioannem forget* Archidiaconum de Pincernay, anno 1515. die 4.
Februarij, nisi excederent vt scripsi in tract. de sentent. execut. articu. vij.
Idem fuit dictum pro Locumtenen. de Sanlis die v. Februarij, eodem an-
no, qui fuerat intimatus, licet haberet partem, † vel nisi quis citaret par- 8
tem extra Regnum. eo enim casu non potest pars, quæ in Regno non est,
intimari. ideo apparitori intimatio facta valet, vt iudicauit Senatus, de
quo dictum fuit in titu. de causis. in Concord.

Intimatio
Episcopo fit
in persona
officialis, &
domino in
persona pro-
curatoris.

Item intimatio fieri debet domino in personam procuratoris, non 9
procuratori soli, vt iudicauit Senatus pro domino Comite *de Guysse*, an-
no 1527. die xvij. Iunij. & quia intimatio procuratori facta non valebat,
etiam quia tres menses erant elapsi, tamen Senatus permisit, vt non ob-
stante lapsu trium mensium posset releuari appellatio, in qua non fue-
rat pars negligens. Ita in illa causa fuit concessum. † Etiam intimari de- 10
bet Episcopus non officialis, nisi intimetur in persona officialis Episco-
pus. Sic censuit Senatus pro officiali Nouonien. contra Præpositum
de Chaul

de Chaului. anno 1529. die 22. Nouembris.

Et seront tenus lesdits Baillifs.

G L O S S A I I I.

I **OPTIME** prouidet hic, quòd multa temerè appellantium exigi possit, vt iudices, & procuratores Regij locorum immediati ad Parlamentum conscribant, & mittant Procuratori generali Regis catalogum appellationum, & appellantium, vt demum ille catalogus Procuratori generali Regis tradatur his diebus, quibus ordinariè agitantur causæ illius Seneschalliæ, vel Bailliuatus & hic procurator curabit, vt appellantes citentur ad multam soluendam.

Catalogus appellationum ad procuratorem Regis mitti debet.

2 Et nota hic, quòd Procurator generalis vocatur is, qui præest in Parlamento: alij verò omnes dicuntur, substituti procuratoris generalis: vt scripsi in titulo de electionibus derog. in fin. in verbo, Regium aduocatum.

Procurator generalis in Parlamento, substituti alij.

Et quant aux appellations emises.

G L O S S A I I I I.

I **STATVIT** quòd iudices, à quibus appellatur ad alios iudices quàm ad Parlamentum, si partes non releuauerint intra tempus consuetum, poterunt exequi suas sententias, & citabuntur appellantes ad multam solitam, & debitam in dicta Curia soluendam, vt dictum fuit superius.

Quod tempus ad releuandum detur in Curis inferioribus.

2 Et sic per istum text. patet, quòd tempus detur ad releuandum appellationem in aliis curiis, scilicet pro consuetudine & stylo fori, & Curiarum. Bartol. in l. vna. ff. de libel. dimisso. & in constitutio. Neapol. rubri. de appellatio.

3 Et per statuta Delphinalia appellatio debet introduci & releuari intra triginta dies, vt asserit Guido Papæ in decisione Delphi. quæstio. cc. xiiij. statuta.

C H A R L E S V I I I. Article L X I I.

ITEM, & si d'aucune sentence y a appellation interiectée en nostre Cour de Parlement, & elle n'est releuée dedans les trois mois, le iuge pourra mettre à execution la sentence, nonobstant oppositions ou appellations quelsconques, & sans ce qu'il soit besoing à la partie de faire adiourner l'appellant en matiere de desertion d'appel: & neantmoins ordonnons à nostre Procureur general qu'il face adiourner l'appellant en nostreditte Cour, pour le voir declarer estre decheu en amende de soixante liures Parisis.

Articu.
quitus.

ij. To. Comment. Do. Rebuf.

T ij

*Pars an so-
leat ad de-
sertionem.
curare.*

HIC articulus breui statuit ea, quæ in ordinatione præcedenti fuerant introducta: addit tamen iudicem à quo post tres menses posse sententiam exequi, nec tenebitur pars curare citandum appellansem ad desertionem, sed procurator Regius ad multam causa desertionis debitam citare appellansem poterit: hoc tamen regulariter fieri solet prosequente parte.

*Desertio ap-
pellationis
dicitur mul-
tis modis.*

Sciendum quod desertio dicitur multis modis. primò quando quis appellauit, & intra tres menses non releuauit, seu intra aliud tempus consuetudine vel stylo præstitutum, de quo in proximo articul. dictum fuit in fin. olim verò non condemnabatur ad multam, sed Philippus statuit, vt condemnetur, vt habetur in Ordina. Philip. in stylo, articu. iij. & seq. in impressis Lugduni.

Etiam quando quis appellauit, & non petiit apostolos intra triginta dies c. ab eo. eod. tit. in vj. in clem. ij. illo tit. sed in Francia non petuntur, in curiis secularibus, vt inferiùs dicitur.

Deserta etiam dicitur, quando releuauit, & intra annum, vel biennium non est prosecutus, c. cum sit Romana. de appé. authent. si quis appellat. C. de tempo. appel.

*Deserta
appellatio
quando di-
catur.*

Deserta etiam dicitur, si quis appellauerit ad iudicem competentem quidem, sed plures sunt hi iudices, & pars intra tempus præstitutum non declaret ad quem illorum. glo. magna. in ca. si is cui. de offic. delega. in vj. Doct. in l. qui Romæ. §. pe. ff. de verb. oblig. sic consuluit Alex. conf. xij. videtur. col. j. in vj. vo. † Aliisq; modis dicitur deserta, vt per Doct. in c. ex ratione. eo. tit. & per Fel. in c. ex parte. ij. de rescript.

*Post deser-
tionem ius
est perditum.
Inualida est
deserta ap-
pellatio quæ
dicitur.*

Item postquam appellatio est deserta, totum ipso iure perditum censetur, quia retro fingitur nihil actum. arg. l. Neratius. ff. de manu. testa.

*Inualida est
deserta ap-
pellatio quæ
dicitur.*

Deserta etiam dicitur si quis ab interlocutoria non appellauerit in scriptis, sed verbo tantum, c. j. de appel. in vi. Guid. Pap. conf. lxxvij. in causa. col. penul. † Ego potiùs inualidam vocarem, quàm desertam, sicut si in patria consuetudinaria non illicò appellet, non valet appellatio. artic. j. superiùs dictum fuit. sed appellatio non pronuntiatur deserta, sed is non recipitur tanquam appellans: † & generaliter in casibus, in quibus non potest appellari, vel appellatio est nulla, tunc pronuntiatur appellationem non esse recipiendam. si verò appellatio quidem valeat, sed ex negligentia, vel alias sit omissa, pronuntiatur deserta.

*Processus
post deser-
tionem non
valet, nec
sententia.*

Item quando appellatio est deserta, postea processus non valet, nec sententia, quia iudex est incompetens. clem. si appellationem. de appel. Alex. conf. lxxij. viso processu. in vj. volu. & conf. lxxxij. ibidem. Ancha. conf. cccxl. iam deserta.

Vnde si de facto sententia proferatur super negotio principali, confirmando, vel infirmando primam sententiam, hæc sententia erit nulla, tanquam lata à non suo iudice, nec quidem valebit ad excipiendum. clementi. si appellationem. de appellat. & docet Bald. in authent. ei qui. in fin.

- in fi. C. de tempo. app. & in §. fi. quo tem. miles. Guid. Papæ confi. xlvij. cir-
 13 ca. in iij. q. & confi. xxxvii. col. ij. & confi. xxvij. † Et hoc casu iudex potest ^{Index ad}
 pronūtiare appellationem desertam. Doct. in c. ex ratione. de appel. quia ^{quem etiā}
 quo ad hoc non desiit esse iudex. artic. cle. j. de rescri. Guid. Papæ confi. x. ^{de nullita-}
 in præfenti. in fin. vbi dicit etiam non posse cognoscere de nullitate post ^{te post de-}
 desertionem de qua debet cognosci coram ordinario. c. dilecto. de app. ^{sertionē non}
 & cūm principale sit extinctū, ergo & nullitas, quæ est accessoria. l. cum ^{cognoscit.}
 14 principalis. ff. de regul. iur. † idē hic iudex appellationis potest desertum
 appellationem pronuntiare, & nullitatem ad ordinarium remittere, se-
 cundum eum. Ancha. confi. cccxl. iam deserta. nec poterit pronuntiare
 bene vel malè iudicatum. Bal. confi. xx. in j. volumi.
 15 Nec super attentatis, quia si super principali non potest, nec super ac- ^{De attenta}
 cessorio, & quia post desertionem habetur, ac si non esset appellatum. c. ^{tis post de-}
 licet. de sent. excommu. in vj. Doct. in l. fi. §. illud. C. de tempo. appella. de ^{sertionem}
 Rota deci. j. de appellatio. in nouis. vbi plenius vide. & Cardin. clemen. ^{index non}
 si appellationem. de appellati. ^{cognoscit.}
 16 Post desertionem tamen potest de excommunicatione quæri, cūm de ^{Excommuni-}
 animæ salute agatur, c. licet de sen. excom. in vj. Peru. in c. qua fronte. no. ^{catus post}
 viij. de appel. idem in causa benefici. not. idem Peru. in c. constitutus. eo. ^{desertionē}
 quia publicè interest. & sic ex officio. Card. in clemen. constitutionem. §. ^{quæripotest.}
 insuper. de elect. de Rota decis. xvij. de appellatio. inci. maior pars. in no.
 17 de Petruca in tract. de virib. iura. in ij. remed. finem litium. in fi. † quod est
 verum super petitorio. vt per gl. & Doct. in c. j. de conce. præben. secūs si
 super possessorio appellatio fuerit deserta, quia amplius non agetur pos-
 sessorio. ac si sententia dicta esset.
 18 Deserta non censetur appellatio, licet apparitor non fecerit executio- ^{Executio li-}
 nem literarum intra tres menses, quia sufficit quod pars releuauerit, & ^{terarum ap-}
 literas impetrauerit, ac executori tradiderit intra tempus trium mensium, ^{pellationis}
 cūm hic text. non loquatur de executione. capit. cūm causam de re iudic. c. ^{post tres}
 ex parte. & c. dilectus. ij. de rescrip. & docet Cassador. in dec. iij. & v. titul. ^{menses fieri}
 de appel. ^{potest.}
 19 Item appellatio procuratoris Regij fuit declarata deserta ad vtilitatem ^{Appellatio}
 Narbonen. Episcopi, non obstantibus literis per ipsum procuratorem im- ^{procurato-}
 petratis anno 1367. die 21. Iulij. licet desertio communiter non tangat ^{ris Regij de-}
 ipsum procuratorem Regium. ^{serta.}
 20 Deserta non dicitur appellatio quo ad non prosequentes, si duo, vel ^{Duo aliorū}
 tres è municipio pro se, & eorum consortibus appellauerint, & sic profe- ^{appellatio-}
 cuti fuerint, vt censuit Senatus anno 1515. die 11. Decembris, pro quibus ^{nes prosequi}
 dam rusticis, qui omnes appellauerant in illo pago degentes, & quatuor ^{possunt.}
 tantūm prosecuti fuerant pro se & consortibus. ^{Arestum.}
 21 Item quod iudex statim facta desertione possit mittere sententiam exe- ^{Executio}
 cutioni, probat text. in l. quoniam. j. C. de appe. text. melior in capitu. repre- ^{statim à de-}
 hensibilis. ibi, si forte prosequi neglexerit, tunc episcopus liberè sua autho- ^{sertione fie-}
 ritate vtatur. eodem. tit. in decre. ^{ri potest nō}
 22 Ante ergo tres menses iudex non poterit exequi, etiam si constaret ^{ante.}

quòd appellans non posset releuare. per ca. commissa. de elect. in vj. Mathesilla. in tract. de succes. ab intesta. fol. 41. col. ij. & seq. vide Guid. Papæ in decisio. Delphi. quæst. clxxxv. & singul. clxxxij. si ab interlocutoria. & dcxiiij. Panormi. consi. lv. in j. volumi.

*Desertio ap-
pellationis
plus nocet
quàm sen-
tentia.*

*Confirma-
tio appella-
tionis ex-
pressa & ta-
cita diffé-
runt.*

*Tempus iu-
dicatis post
desertionem
an detur.*

*Deserta in
ambio appel-
latis no præ-
sumitur.*

*Tria petu
actor in de-
sertione ap-
pellationis.*

*Praxis in
petitio de-
sertionis ap-
pellationis.*

Nota quòd magis nocet appellatio deserta, quàm si pronuntietur male appellatū, quia appellatio fingit retrò non autem sententia, l. furti. §. j. ff. de his qui not. infra. & ibi Bald. col. ij. & in §. iudices. in fin. de pace iu. fir. † Fortior est tamen confirmatio expressa, quàm tacita: quia expressa mandatur executioni per iudicem ad quem, tacita per iudicem à quo, expressa valet per se, sed tacita non valet, si sententia fuerit ipso iure nulla. arg. l. iij. C. si pen. appel. mors interue. item quando expressè confirmatur, condemnatur aduersarius in expen. lex autem in expensis neminem condemnat, nisi iudex condemnet. sunt verba Bal. in c. ex ratione. col. ij. de appel. Et sic ista habent se tanquam excedentia, & excessa.

Nam post appellationem desertam appellans non habebit tempus quod iudicatis datur, sed statim potest cogi ad soluendum, quia longo tempore litigauit. text. in l. quoniam. in verb. mox. C. eod. gl. in l. ij. in ver. executioni. de tempo. appel. Alexand. consi. lxj. & si puto. in iij. volu. Vincen. Hercula. in l. iij. §. si quis condemnatus. ff. de re iudi. Ias. in l. debitoribus. col. ij. in iij. limita. ibidem.

Intelligit Peru. in c. ex ratione. col. xx. q. iij. eod. quando appellatio est deserta per negligentiam appellantis: sed si appellans fecerit quandam diligentiam, tamen quia male appellauit, appellatio pronuntietur deserta, tunc etiam appellans habebit terminum datum iudicatis: & sic conciliabuntur opiniones contrariæ. Vide quæ scripsi in interpre. l. si quis debitori. ff. de iudi. in nouo intellectu ad illam legem.

Verùm in dubio non præsumitur appellatio deserta, sed debet iudex potius interpretari, & iudicare non desertam esse, quàm desertam, quia iudex debet viam eligere, per quam vtrique parti consulitur, l. j. vbi Ias. vi. no. ff. si quis cau. Deci. consi. xxxiiij. & pro tenui. nu. 5.

In hac materia desertionis tria petit actor: Primò, declarari appellationem desertam, eo quòd non releuauit illam intra tempus præstitutum, vel non est eam prosecutus. Bart. in l. eos. C. de appel. superius dixi.

Secundò, quòd decreta à iudice & statuta suum sortiantur plenum effectum. c. cum appellationibus. de appel. in vj.

Tertio, quòd reus appellans condemnatur in expensis instantiæ desertionis. c. ex parte ij. de rescri. c. cum appellationibus. eod. titul. libr. vj. quia impediuit iudicis officium. l. litigator. C. de fruct. & litium expens. vbi Cy. & alij. Federi. consil. cxxxiiij. casus talis. Guid. consil. cxxxviij. nedum. col.

ij. † Quæ omnia his aut similibus verbis fieri solent, *Je demande que l'appel soit déclaré desert, par faute d'auoir releué dans le temps, pour ce faire statué, & que ce dont est appelle, sorte son plein effect, & le defendeur soit condamné es despens de l'instance de desertion, & plus aliquando petitur, vt scilicet causa remittatur ad iudicem à quo, faciendæ executionis causa.*

Reus etiam citatus ad desertionem tria petere solet: Primò, vt absol- uatur

- uatur à petitione desertionis. Secundò, vt recipiatur ad proponendum causas appellationis, non obstante desertione allegata per appellatum: & sic probare debet se profecutum fuisse appellationem, l. si contra. vbi Bart. C. eo. Rota Deci. ij. de appellat. incip. nota quòd vbi. in antiq. Rota in desertione quod petere solent.
- 33 Tertiò, quòd actor petens desertionem, condemnetur in expensis desertionis, & his ferè verbis gallicis: *le dis que ie doibs estre absouls de la demande de desertion, & consequemment estre receu à proposer mes causes d'appel, & que le demandeur soit condamné es despens.* Formula rei in causa desertionis appellationis.
- 34 Nec potest dici deserta appellatio, si quis appellauerit, & non ostenderit commissioem, si post tres menses ostendatur commissio, & citetur ad desertionem, malè citatum cum expensis dixit Senatus anno 1540. die vij. Septembris apud Molinos in conuentibus (vt aiunt) iuridicis. vide Bal. in c. ex parte. ij. col. ij. de rescri. Commissio ante desertionem ostendenda. Arrestum.
- 35 Poterit tamen declarari appellatio deserta, quamuis iudex à quo citatus non fuerit, vt censuit Senatus, *Boguiet* aduocato postulante.
- 36 Item si condemnatus per contumaciã impetrauerit literas, vt refusus impensis audiatur, non poterit postea citari ad desertionem, vt statuit Senatus anno 1543. die 8. Ianuarij post prandium. Tamen quando verè appellatio deserta est, potest appellatus vocare appellantem coram iudice à quo, ad procedendum in causa, & coram iudice ad quem super pronuntiatione desertionis, ex decreto Senatus anno 1536. die 9. Februarij. Deserta appellatio hinc non declaratur contra contumacem. Arrestum.
- 37 Addèdum hoc notabile verbum, quòd si condènatus appellat, & postea videns causam iniustã, desistit, causamque appellationis nõ profecquitur, debet excusari ab expensis. allegatur tex. in l. qui cù natu maior. §. accusasse. ff. de bo. li. Cy. & alij in l. alia. in fi. C. de his qui. vt indig. gl. in l. j. ff. de act. emp. & hoc extollit Io. Ignæus in rep. l. cõtractus. col. lv. ff. de reg. iu. sed non seruatur in praxi, imò hic desistens condemnatur ad expensas, vt hic patet. Desistens ab appellatione ante expensis condemnatur.
- 38 Item de iure post desertionem debet iudex appellationem desertam esse pronuntiare, l. si præses. C. quomodo. & quan. iu. & à iudicij obseruatione absolueret. Bar. in l. eos. C. de ap. Felin. in c. ex parte ij. col. v. de rescri. Bald. confi. cccxxxviii. reparatio. in iij. vol. Declarari debet appellatio deserta.
- 39 Quia multæ excusationes proponi possunt, ne videatur appellatio deserta. c. ex ratione. de appellatio. & vbi potest competere defensio, requiritur sententia declaratoria. ca. cùm secundum. de hæret. in vj. & ca. cùm sit Romana. de appel. ibidem.
- 40 Practica est, vt in fine afsisix, & iuridici cõuentus, declarètur appellatioes nõ profecutæ desertæ, ac detur facultas iudicibus, à quibus sunt prolata sententiæ eas exequendi: & ita vidi seruari. vide tex. in l. fi. §. illud. C. de temporib. appell. Bar. & alios in l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pact. Praxis declarandi appellationes desertas.
- 41 Tamen in hoc casu non requiritur pronuntiatio, per istum text. ibi, *sans ce qu'il soit besoing à la partie de faire adiourner l'appellant en matiere de desertion d'appel.* Ratio ponitur art. seq. quia declaratur appellatio deserta ab ordinatione, & lege, ergò iudex non tenetur eam desertam pronuntiare. ita habetur in artic. seq. ibi, *& declairons laditte appellation deserte.* facit l. quoniam. j. ibi, deserta eo prouocatio existimetur, moxque debitum exigatur. Pronuntiatio desertionis quando requiratur.

& l. si contra. glos. in l. eos. in princ. C. eo. Bal. consil. cccxc. punctus. in iij. vol. ubi dicit, † quandoque pronuntiatio super desertione necessaria est, quandoque non, declarari tamen potest appellatio deserta à iudice ad quem, ratione mulctæ, vt in articul. sequen. licet de iure iudex à quo possit etiam declarare appellationem desertam, si non fuerit processum coram iudice ad quem: vt docet Paul. & alij in l. si præses. C. quomodo & quando iudex. & Federic. consilio cxxxij. casus talis. columna ij. Felin. in ca. ex parte ij. col. v. de rescriptis.

Sententia super pronuntiatione an sit definitiua, an interlocutoria

Et hæc sententia super pronuntiatione desertionis est definitiua, si super appellatione à definitiua pronuntietur, tùm quia totum definit negotium, & nihil aliud superest, vt docet Bar. consil. ccxx. appellatum. & Bal. in d. c. ex parte. Rota in decis. lxxxv. incip. nota quòd sit appellatio. & dec. lxxxvij. incip. nota quòd sententia lata. de appellationi. in antiq. Guido Papæ. q. xj. vtrum Aufre. q. xlviij. & q. xxxvj.

Sed si super desertione ab interlocutoria sit pronuntiatum, sententia quoque erit interlocutoria, habens tamen vim definitiua. glos. & Doctor. in clem. vlti. de app. Bal. in l. ij. q. xiiij. C. de epi. aud. multa allegaui in præfat. ad d. l. quod iussit. num. 5 i. ff. de re iudi.

Probari desertio quomodo possit.

Quomodo desertio appellationis probetur? Respon. ex inspectione actorum, & ex illorum collatione. Bal. in l. si contra. versic. sed qualiter probetur. C. eo. arg. l. si. de iu. & fact. igno.

Sic probatur appellatio non deserta, quando probatur diligentia appellantis, etiam per iuramentum procuratoris, iunctis debitis coniecturis, vt docent Domini de Rota decis. xxxij. in antiq. & refert Fel. in c. ex parte ij. col. vij. de rescri. quam tamen decisio. non reperi, licet eam alleget Fel.

Cautela vt post desertionem pronuntietur appellatio non deserta.

Imò plus dicit Felin. ibidem, quòd si partes velint prosequi appellationem, & nolunt eam desertam probare, poterit iudex eam pronuntiare non desertam, & est optima cautela, vt partes postea causam prosequantur, & vt valeat processus postea factus à iudice ad quem.

Sententia si non fuerit producta, appellatus de ea interuocabitur.

Non tamen dicitur deserta appellatio, si appellans non produxerit sententiam, vel grauamen illatum, vt docet Angel. consil. cxciiij. visis processibus. col. vlt. in iij. dubio. quia tunc iudex potest interrogare appellatum an sit lata sententia pro eo à tali iudice: qui si confiteatur, sufficit, teste Card. in clem. constitutionem. §. in super. q. vij. de elect. Bal. in l. ij. col. ij. C. vt lite penden.

Si verò appellatus neget aliquam sententiam pro eo latam, tunc iudex poterit perpetuum illi imponere silentium super ea, ac si lata non esset, & quòd ea iuuari non possit, vt docet Innoc. & alij in ca. G. perpetuus. de fide instru. vt in simili dicit Bart. de editione. in l. ij. col. ij. C. de edend. & ibi addidi ad Bart.

Nisi appellatus iuraret se non recordari de tenore sententiæ, quia plura continebat capita. Bal. in l. hi qui. col. iij. versic. quærit Inno. C. eod. arg. text. in l. si. C. de fide instru.

Vel nisi pars esset negligens ad petendum sententiam tempore debito. Barb. in rub. de re iudi. col. xxv. in cle.

ITEM, & si celuy qui se seroit porté pour appellant, auoit quelque cause, au moyen dequoy il n'auroit peu releuer sondit appel, il se pourra tirer à nous, ou à nostre Chancellerie, pour le pourueoir de tel remede, qu'on verra estre à faire: mais neantmoins ladite sentence demeurera executée, iusques à ce qu'il soit cogneu, si les causes dudit reliefuement sont vrayes.

Articu-
lus sex-
tus.

GLOSSA VNA.

HIC statuit Princeps, quòd si fuerit aliqua causa ob quam non potuerit appellans releuare suam appellationem: poterit ad Principem recurrere, qui ei prouidere promittit: nihilominus tamen sententiæ executio remanebit, donec fuerit cognitum de causis releuamenti.

Releuat
Princeps in
appellatio-
ne.

2 Et sic princeps potest releuare etiam parte non vocata, l. ij. §. quòd si ita. C. de tempor. appellat. & ita seruat Cancellaria Franciæ, teste Guido Papæ in statuto, si quis in verb. etiam absque violenti euocatione. versicul. idem etiam videmus.

3 Sed aduertendum est, quòd reparatio appellationis desertæ aliquando conceditur ex mera iustitia, vt pote propter iuridicum impedimentum, & tunc retrahitur, & quicquid est innouatum reparatur.

Attentum
ante releua-
mentum quã-
do debeat re-
tractari.

4 Quandoque fit ex mera gratia, & tunc medio tempore attentatum non irritatur, c. quamuis. de rescrip. in vj. l. in causæ. §. interdum. ff. de minor. vtor verbis Bal. in consil. cccxxxviii. reparatio. in princ. volu. iij. nisi in literis contrarium dicatur.

5 Quæ causæ allegari possint? Respon. ex persona appellantis impedimentum, vt pote, quia hic appellans fuit in vinculis detentus à iudice à quo, vel ab alio captus, & per id tempus, quo debuit appellationem releuare, detentus. l. succurritur. cum l. seq. & l. ab hostibus. ff. ex quib. cau. maior. non enim negligentibus subuenitur, sed necessitate rerum impeditis: totumque illud arbitrio prætoris temperabitur, l. non enim. ibidem.

Causæ rele-
uamenti con-
cedunt.

6 Vel appellans aduersa valetudine, seu iusto timore mortis præpeditus, vel cruciatu corporis, releuare, vel prosequi eam appellationem non potuit. l. metus. ff. ex quib. cau. maio. idem si nuncius appellantis fuerit in via impeditus. ca. significante. de pign. vel occisus. l. cum à matribus. C. qui petant tuto.

7 Idem si alio iusto impedimento niuium, vel aquarum, seu tempestatis fuit detentus. l. ij. per totum. ff. si quis cautio.

8 Etiam Doctor. dicunt in c. ex ratione. de appell. quem ratione paupertatis excusari, quod vix in praxi seruaretur. vnde siue impedimentum pro- uenerit ex persona appellati, qui impediuit appellantem releuare, seu prosequi appellationem, siue ex persona iudicis, siue ex persona tertij, fortè procuratoris vel nuntij, qui in itinere per latrones occisus, vel per casum fortuitum aquarum fortè, vel niuium, vel quocunque alio modo ac- cidat

Impedimē-
tū causa est
releuamenti.

cidat impedimentum, propter quod non potuerit releuare appellationem, eidem succurretur, vt hic: quia ex causa dicit hic Princeps se subuenturum, sicut prætor in l. j. ff. ex quib. caus. maior. aliæ causæ an sint iustæ necne, arbitrio iudicis relinquitur, l. j. ff. de iure deliberandi.

FRANÇOYS Article CXIIII. de publiées
M. D. XXXIX.

Articu-
lus septi-
mus,

QV'ES appellations des sentences des procès par escrit, ou il y aura plusieurs chefs & articles, seront les appellans tenus par la conclusion declarer ceux desdits chefs, & articles, pour lesquels ils voudront soustenir leur appel, & consentir que quant au surplus la sentence soit exécutée: autrement & à faute de ce faire, seront en tout, & par tout declairez non receuables, comme appellans, sans esperance de relief.

GLOSSA PRIMA.

Appellans
articulos de-
clarare de-
bet super
quibus appella-
tionem pro-
sequitur.

VSTVM videtur, quòd statuitur hic in prima parte, videlicet vt appellans à sententia prolata super processu in scriptis, teneatur declarare in conclusione, quæ fit dum concluditur, malè iudicatum & bene appellatum, articulos, super quibus appellationem prosequi vult, si plures sint, & consentire quòd in reliquis sententia executioni detur: alioqui in omnibus declarabitur non recipiendus vt appellans, in odium illius.

Sed hoc videtur iniustum, quòd in omnibus habeatur pro non appellante. nam si in aliquibus inueniatur grauatus, cum isti articuli sint separabiles, debent reformari, & in quibus non est grauatus, quòd condemnetur ad multam, eò quòd temerè appellauit, & hoc iustius videretur.

Sed hoc statuitur hic in pœnam illius, qui hoc non declarauit, ex eo quòd ita oportet iudicem videre omnia, & singula acta, vbi sufficet per hanc constitutionem videre solùm acta illorum articulorum.

Appellans su-
stinet malè
iudicatum,
viciu contra.

Et nota ibi, *soustenir leur appel.* quòd appellans debet sustinere, & dicere malè iudicatum, alioqui condemnatur ad expensas, & multam.

Arestum

Appellans verò debet sustinere bene iudicatum. ca. ex parte. ij. de resc. 5 alioqui condemnabitur ad expensas, vt ibi, vsque ad diem declarationis, vt censuit Senatus anno 1516. die xij. Aprilis.

Non receuables comme appellans.

GLOSSA II.

Casus in
quibus non
recipiunt ap-
pellatio.

NOTANDI sunt casus, in quibus non excipitur appellatio de iure, quos enumerat Spe. in tit. de appell. §. in quibus autem casibus. † Et primò contumax non auditur appellans. ca. fin. §. 7 sunt etiam quorum. ij. q. vj. l. ex consensu. in fin. eo. † Intellige verum

- verum contumacem non posse appellare, secus in ficto: & verum dicunt inuentum, & quem citationes comprehenderunt, & qui ex contemptu, vel inobedientia vocatus non venit, vel non paruit.
- 9 Factus verò quem citatio non apprehēdit, quia citatio domi in persona domesticorum facta fuit. *glos. & Doctor. in clem. vna. de dol. & hic casus est approbatus à legibus nostris, vt patet in titul. de contuma. art. x.* *Contumax verus & fictus quis.*
- 10 Si tamen procurator fuerit contumax, non prohibetur regulariter dominus appellare, vt docet Bar. & alij per illum text. in l. j. §. si procurator. ff. quod quisque iuris. Guid. Papæ in statuto, si quis. in verb. appellatione. & Phil. Franc. in c. Nicolao. col. pe. eo. tit.
- 11 Secundus casus est, vt nullus homicidarum, veneficorum, maleficorum, adulterorum, itēque eorum, qui manifestam violentiam commiserunt, argumentis conuictus, testibus superatus, etiam voce propria vitium scelusque confessus, audiatur appellans. l. ij. C. quorum ap. non rec. c. fi. §. nullus. *Venefici malefici, & alij non appellant.*
- 12 ij. q. vj. † sed in hoc Regno hi, & alij delinquentes etiam in criminibus hæresis, & maiestatis, & falsæ monetæ, appellant, dum non sint condemnati à supremis iudicibus, à quibus non licet appellare.
- 13 Tertius casus, est in officiali, cui non licet appellare, si in administratione deliquerit, quia iustè præsumitur condemnatus à suo iudice, l. nulli. C. quorum appel. non rec. & c. vlt. §. nulli. ij. q. vj. hic casus in Francia non seruatur, sed eius solet recipi appellatio. *Officiali regio licet appellare.*
- 14 Quartus, in tributis fiscalibus, ac collectis non recipitur appellatio, l. abstinendum. & l. fi. C. quorum appel. non recip. & §. quoties. in d. c. fi. nec in decimis, quæ sunt tributa egentium animarum. ca. tua. de decimis. in hoc Regno admittitur appellatio, sicut in aliis, vt etiam scripsi in tract. de Decis. quæst. vltim. *In tributis & decimis an appellatio recipiatur.*
- 15 Quintus, ab executore, nisi modum excedat, non appellatur, l. ab executore. C. quorum appel. non recip. c. nouit. eo. quia iudex censetur inferre grauamen, si quod est, non is, qui iudicis mandatum exequitur. c. super. §. j. de offi. deleg. istum casum plenè docui in tract. de sent. execut. art. vij. glo. xij. & seq. vbi videbis in quibus huic casui derogatum sit. in j. Tomo Comment. in has Constitu. Reg. *Ab executore an appellatur.*
- 16 Sextò, non appellatur à sententia super possessorio lata. allegatur l. vna. C. si à momen. pos. fuerit appel. † in hoc tamen Regno Franciæ appellari potest etiam à recredientiæ sententia super possessione lata, sed appellatione non obstante sententia mandabitur executioni. cano. ei qui appellat. §. de possessione. ij. q. vj. vt plenè scripsi dando intellectum ad dict. l. vnic. in tracta. de sent. execu. artic. v. gl. iij. in d. j. Tomo Comment.
- 17 C. si à momen. pos. fuerit appel. † in hoc tamen Regno Franciæ appellari potest etiam à recredientiæ sententia super possessione lata, sed appellatione non obstante sententia mandabitur executioni. cano. ei qui appellat. §. de possessione. ij. q. vj. vt plenè scripsi dando intellectum ad dict. l. vnic. in tracta. de sent. execu. artic. v. gl. iij. in d. j. Tomo Comment.
- 18 Septimò, à nominatione publici muneris, quod est vtilitate priuatum, vt tutela, vel cura, non appellatur. l. j. §. si quis. ff. quando appel. sit quia potest se excusare, & nisi excusatio recipiatur, appellare poterit. l. scire. ff. de excu. tu. & §. qui autem. illo. tit. in Institu. secus si officium sit publicum auctoritate & vtilitate. l. iij. & l. hi qui ad Ciuilia. & l. nominationes. C. eo. & hic casus quotidie seruatur. *A nominatione an appellatur.*
- 19 Octauò, quando res dilationem non capit, vt in alimentis præstandis, *Appellari non potest, vbi res dilationem non capit.*

& in

& in aliis casibus positus in l. fi. ff. de app. recipien. † in hoc tamen Regno hi casus sunt prouisionales, & recipiunt appellationem, sed (vt dixi) fiet executio non obstante appellatione, quam potest postea appellans prosequi, vt scripsi in tract. de sent. prou. in j. Tomo. Comment. in has Constit.

Nonò quando est appellationi renuntiatum, & hic casus seruatur, vt scripsi artic. xv. infra eod.

In notoriis non appellatur.

Decimò, in criminalibus notoriis ius non recipit appellationem, l. ij. C. 22 quorum appel. non rec. c. cum sit Romana. in fin. & c. peruenit. j. cum ca. sequen. eod. † hoc tamen non seruatur in Francia, in qua liberum est etiam in notoriis appellare.

Correctione non impedit appellatio.

Vndecimò, correctionem per superiorem fortè Episcopum, vel Abbatem in subditum faciendam non impedit appellatio, ca. irrefragabili. de offi. ordin. siue subditus sit secularis, siue regularis, ca. ad nostram. & ca. reprehensibilis. in fin. eod. Spec. eod. ti. §. in quibus. versicul. xj. à correctione. † & hic casus hodie recipitur per leges Regni, quibus cauetur, quòd si presbyteri, vel alij viri ecclesiastici appellauerint tanquam ab abusu ad Parlamentum ratione disciplinæ, & correctionis, possit non obstante appellatione iudex ecclesiasticus corrigere suum subditum, & postea is appellans prosequetur appellationem, si velit, vt est in titu. proximo inferius, vbi dicitur.

Clausula, appellatio remota, tollit appellationem.

Duodecimò, quando in rescripto inhihetur appellatio à Principe, l. j. in final. ff. à quib. appellat. non licet. licet triuola tantum videatur sublata. ca. pastoralis. eod. & hic casus seruatur in Francia. nam vbi Princeps committit aliquibus causam aliquam remota appellatione, tunc non solet appellari.

A Principe & Curia supremis non appellatur.

Decimotertiò, non appellatur à Principe, à Parliamentis, nec ab aliis Curia Franciæ supremis, vt à Curia Generalium iustitiæ, magni Consilij, vel aliis, vt in l. j. ff. à quib. appel. non licet. Specu. eod. §. videndum. in fi. & hi quoque casus seruantur in Francia.

Ab interlocutoria quòdo appellatur.

Decimoquartò, non appellatur secundum leges ab interlocutoria, non inferente grauamen irreparabile in definitiua. l. ij. ff. de appel. recipiendis. & hoc etiam cautum est legibus Regni, in tract. de senten. executorialib. artic. xj. & sic seruatur, vt ibi scripsi.

Tertiò prouocare non licet.

Decimoquintò, non licet tertiò prouocare, vt patet in rubrica. C. ne liceat tertiò prouoca. & capitul. sua nobis. eodem titulo. hoc etiam est approbatum in Concord. in titul. de friuol. appellat. §. ab interlocutoriis. vbi etiam scripsi.

In quibusdam tamen regionibus etiam tertiò appellatur, scilicet vbi sunt domini habentes iurisdictionem primæuam, cui præest præpositus, à quo appellatur ad Bailliuum eiusdem domini, postea ad alium Bailliuum, seu Seneschallum Regium, demum ad Parlamentum, sed hoc rarum est.

A sententia arbitri appellatur.

Decimosexto, ex sententia arbitri ex compromisso aditi non appellatur. l. j. C. de arbitr. hodie in Francia secus, vt scripsi supra in tractatu de arbitris.

32 Decimoséptimò, à sententia quæ nulla est, non est licitum appellare, l. j. *A sententia nulla debet appellari.*
C. quando prouo. non est necess. sed in hoc Franciæ regno appellandum est, alioqui per viam nullitatis vix audiretur aliquis, vt alibi scripsi.

33 Decimoctauò, non appellatur ab eo quod maior pars capituli facit. capitul. j. de his quæ fiunt à maior. parte ca. passim tamen in Francia appellatur etiam in his.

34 Decimononò, si victus appellet, non poterit victor appellare ob expensas sibi non adjudicatas, vel non sufficientes, l. fin. C. quando prouo. non est necess. *Ab expensis etiã victor appellat.*

35 Ego vidi appellari etiam in Curiis ecclesiasticis, quia de iure per appellationem aduersarij potest ipse consequi expensas, ideò non debet appellare: sed cum in hoc Regno non obtineret sine appellatione, putarem appellari posse.

36 Vltimò, in casibus, in quibus de iure denegatur audientia, non licet appellare, quia audiretur appellando: vt docet Specu. in eo. titul. §. in quibus. versu. xxxij. vt in ca. rursus. xj. q. iij. & in c. in nomine xxij. distin. *Audientia vbi denegatur & appellatio.*

37 Sed in his casibus vidi etiam in Francia appellationem recipi, & regulariter in aliis casibus, vbi de iure appellatio prohibetur, in Francia solet recipi: ideò non refero alios casus, in quibus omnimodò appellatio admittitur, licet Doct. dicant non recipiendam, sed inter alios istos notare volui, vt apud nos sciat quisque quomodo recipiatur appellatio, & in quibus iuri in his detractum sit.

Sans esperance de relief.

G L O S S A I I I.

RO hoc facit text. in ca. j. in fin. de elect. in vj. ibi, nullam super hoc de misericordia spem, aut fiduciam habiturus: si tamen Princeps concesserit contra istam ordinationem, valebit, facta huius articuli vel generali mentione, l. fin. C. si contra ius. l. si quis in principio testamenti. ff. de legatis tertio. vbi Bart.

Et pour chacun desdits chef & articles separez y aura amende, sinon qu'ils fussent tellement conioincts, que la decision de l'un emportast la decision de l'autre.

Artic.
octau^o.

G L O S S A V N A.

RI G O R O S V S est hic articulus, quòd super quolibet articulo vna exigatur multa in Parlamento, & hoc quando articuli separati sunt, secus si coniuncti: quia primo casu tot videntur sententiæ, quot articuli, seu capita, per l. quædam. ff. fami. ercisc. l. quid tamè. in principio ibi, *quasi plura sunt compromissa.* de arbitr. gloss. in l. etiam. §. ex causa. in verb. audiendus. de minor. l. ædiles. in fin. de ædit. edic. Iason. in l. scire debemus. in j. not. ff. de verborum obligationibus.

Multa pro quolibet articulo imponitur.

ij. To. Comment. Do. Rebuf.

V

ergo etiam tot videntur appellationes, l. si qui separatim. ff. eodem.

Nam cum in vna causa duplex sententia datur, veluti vna sortis, alia vsurarum, duplex appellatio necessaria est, ne alteram agnouisse, de altera pro-uocasse intelligatur, l. cum in vna. ff. eod.

Appellās à pluribus sententiis, ab omnibus appellare videtur.

Et sic per istum tex. si quis simpliciter appellauerit à pluribus sententiis, ab omnibus appellasse videtur, l. appellanti. vbi Bart. ff. eo. ca. super eod. de appellatio.

Si verò condemnatus in pluribus summis, ab vna appellauerit, in altera acquieuisse videtur. in l. cum in vna. & c. vno. eo. in decret. l. etiam. §. j. ff. de min. Dec. in c. bonæ. nu. 16. e. Paul. Paris. consil. 66. videtur. in j. vol.

Ideo vult hic tex. quòd appellans exprimat in quo articulo appellat, & in alio consentiat sententiam executioni mandari, & sic etiam emenda respectu articuli debetur, l. ab executione. in fin. ibi, appellantes vel ab articulo. C. quorum ap. non reci.

Mulcta vna in articulis coniunctis datur, & in personis.

Limitatur iste tex. quando articuli coniuncti fuissent, tunc non debetur nisi vna mulcta, quia ab vno appellando habetur, ac si ab omnibus fuisset appellatum: cum enim non potuerit separari vnum ab alio, pro vno habetur. tex. in l. si qui separatim. ff. eo. l. ampliore. vbi gloss. & Doctor. C. cod. Doct. in c. si duobus eo.

Sic & quando sunt plures personæ in vna causa, & succumbunt, non debent nisi ad vnam emendam condemnari, quia loco vnus habentur. l. ædiles. in fi. ff. de ædi. edic. facit l. singularia. in fi. si cert. per Docto. in l. si familia. ff. de iurisd. om. iud. Bar. in l. si multi. de publi. & vect. & in l. semper. §. si in sepulchro. quod vi aut clam. hic non exprimit ad quam emendam teneatur, sed intelligitur ad consuetam, seu ordinariam, videlicet sexaginta librarum Paris. si ad Parlamentum appellauerit.

Acquiescere potest quis in vno, & in alio appellare. Mulcta duplex contra appellatē, qui non expresse erat à quo articulo appellauerat.

Ergò potest quis in vno acquiescere separatim, & in alio appellationem proseguere. Petr. Iac. in sua. pract. fol. 160. rub. de actio. in factum ex interd. vti possidetis. versic. ponamus iudex.

Tamen anno 1499. die xij. Iunij appellans, qui à multis articulis taxationis expensarum appellauerat, & non declarauerat à quibus, fuit ad duas emendas condemnatus, & decifum, taxationem rectè in omnibus factam: & sic visum fuit duabus cameris Inquestarum, & in mente Curia retentum. vide tamen Boër. in Deci. Curia. Burdeg. q. lxxij. sæpè dubitatum.

FRANÇOYS Article CXVI. de publiées.

Que les appellans du país de droict escrit, seront condamnez en amende pour le fol appel, comme appellans du país coustumier.

Articulus nonus.

GLOSSA VNA.

Mulcta in patria iuris scripti appellantis etiam imponitur.

L I M in patria iuris scripti nulla erat certa mulcta perperam appellantis, sed erat pro modo culpæ arbitraria, vt patet in ordi. Phil. quā in stylo Parlam. posui, hodie vult iste tex. vt certa imponatur, sicut in patria cōsuetudinaria: quia vbique appellans videtur esse in mala fide: cū præsumatur p sentētia, l. Herēnius. §. Caia. ff. de euct. c. in presentia.

- sentia. de renun. no. Boër. in §. xxviij. de iurisd. om. iud. in consue. Bituri.
- 2 Quid si partes durante appellatione conuenerint inter se, an noceat fisco, quominus emendam petere possit: quòd non, concludit Guid. Papæ in statu. si quis. in verb. filci. versicul. iuxta materiam. quia sicut Princeps non posset auferre pœnam parti applicandam, l. venia. C. de in ius vocan. ita nec pars pœnam fisco applicandam. glos. & ibi Doctor. in l. ij. ff. de senatuf. con. Silla. ideò non nisi de consensu procuratoris Regij hoc solet fieri literas impetrando.
- 3 Quomodò puniatur de iure temerè appellans? Respon. primò in expensis utroquè iure. ca. reprehensibilis. de ap. & in stylo Parliament. rubr. an appellans vel iudex. §. j. & seq. & inferiùs plenè scribam, quia sicut temerè litigans in expensis condemnatur, l. eum quem temerè. ff. de iudic. l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic. ut plenè dixi in tract. de expens. sic & temerè appellans, quia temerè litigat. Et hanc appellationem frustratoriam vocat Iurisconsult. in l. tutor. ff. de vsur. & friuola vocatur in titu. de friuo. ap. in Concord. vbi etiam scripsi.
- 4 Clericus ante sententiam appellans in quinquaginta libris argenti punitur. l. ij. C. de episco. audien. † quæ multa hodie est abolita per dissuetudinem. & per contrariam legem de friuo. ap. in Concor. scriptam.
- 5 Interdum iudex appellationem non recipit, l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniusto rupt. & irrit. testa. & is qui sic temerè appellauit, puniri debet, ut in l. quoniam. j. C. de appel. & probatur in rubr. ff. de ap. recip. & is ad multam ordinariam condemnari solet.
- 6 Item litem perdit, l. à proconsulibus. C. eo. quando appellatio illius non recipitur, hic litem perdit, & efficitur infamis, ut ibi patet.
- 7 Et qui ab executione appellat, nisi modus excedatur quinquaginta librarum auri animaduersione plectitur. l. ab executione. in fin. C. quorum ap. non reci. Quia maior videtur temeritas, † pertinacia & culpa in appellatione ab executione, quam à sententia, ideò maiori pœna venit is puniendus: in Francia tamen non solet puniri maiori multa sexaginta librarum: ut inferiùs dicetur in utroque casu.
- 8 Item appellans in casibus, in quibus prohibita est appellatio, ut ne testamentum aperiat, vel ne hæres scriptus in possessionem mittatur. l. si. C. de edict. diui Adria. tollen. † & in casibus executoriis punitur viginti librarum auri multa, & iudex qui tam ignauem cõnuentiam adhibuerit, l. quisquis. C. quorum ap. non reci.
- 9 Hodie promiscuè in Francia temerè appellans ad Curiam supremam condemnatur ad multam sexaginta librarum Paris. prout superiùs dixi, nisi à Curia moderetur, siue non recipiatur eius appellatio, siue recipiatur, & malè, & perperam appellatum pronuntietur, etiam quo ad executionem, & in casibus prohibitis appellare etiam ab interlocutoria: † sed in expensis etiã cõdemnari solet. aliæ verò pœnæ non habent locũ, sed sunt abrogatæ, nec audiretur volens opponere infamiam cõtra eum, cuius appellatio non fuit recepta, ut vidi seruari in forensi iudicio, quicquid Doct. scribant.
- 10 Apud Generales verò iustitiæ solet emenda esse viginti librarum, apud

Seneschallos & Bailliuos in patria consuetudinaria solet effe sexaginta solidorum: vt Boër. docet in Consuetu. Biturig. titu. de iurisdic. omn. iudic. artic. xxviii. † sed in patria iuris scripti nulla datur emenda, sed ad expensas tantum condemnatur appellans in curiis inferioribus, sed in Parliamentis seruatur hæc ordinatio.

In Curiiis autem ecclesiasticis non solent temerè appellantes ad multam condemnari, sed tantum ad expensas: vt docet Boër. in d. §. xxviii. de iurisdic. om. iudic. in consuetu. Biturig. glo. in l. j. ff. à quibus appellar. non licet. quia iudicium ecclesiasticum gratis cum omni puritate procedit. c. statutum. §. insuper. de rescriptis. in vj. dixi in §. quia verò. titulo de public. concub. in Concordan. licet ibidem multa imponatur, tamen non solet imponi.

Malè appellans pro parte ad multam an teneatur. sed si pronuntietur pro parte bene iudicatum, & pro parte malè, nulla multa debetur, quia omninò non temerè appellauit: vt habetur in stylo Parlam. titu. an appellans vel iudex teneatur soluere emendam. §. item vbi appellatio. sed solent expensæ inuicem compensari. c. cum Ioannes. de fide instru. c. Raynutius. de testa. Bart. in authent. nouo iure. C. de iudic. & Iuriscons. ait non solere improbari appellationes eorum, qui vel vnã causam appellandi probabilem habuerunt, l. appellanti. ff. de appella.

Emenda per peram appellantium cui applicetur. Cui hæc multa applicetur? Respon. hodie filco, etiam si fuerit emenda clericorum, quæ tamen pauperibus erogari de iure debebat, l. ij. C. de episc. audien. & ibi Ioan. Fab. & Bald.

Nec poterit pars hanc multam euitare, etiam si dicat appello quatenus de iure possum, quia pœna committitur propter nudum factum, & illa protestatio non iuuat: vt docet Bald. in l. ij. & Guid. Papæ in statuto si quis. in verb. appellatione. versicu. quæro vltèrius. & in sing. cxxxij. versic. quomodo potest fieri. quicquid dicat Nicol. Matarel. Docto. antiquus, cuius sententiam reiiciunt Docto. & seruatur interpretum sententia, vt non possit hæc multa euitari, si quis malè appellet, quacunque conceptione verborum suam interponat appellationem.

Expensas debet temerè appellans & appellatus. Prætereà licet iste text. non dicat in expensis, tamen condemnari debet temerè appellans, tam in patria iuris scripti, quàm consuetudinaria, & tam in curia seculari, quàm ecclesiastica. probatur in l. eos. §. cautione. vbi Bald. C. eod. c. ex parte. ij. de rescri. c. omnimodo. ij. q. vj. cap. significauerunt. de testi. vt hoc saltem timore perterritus in grauamen alterius non facile quis appellet. cap. reprehensibilis. c. sapè. & c. vt debitus. eo. † & tam appellans, quàm appellatus, si succumbat, & dicatur bene appellatum, quia contra iustitiam defendit malè iudicatum, ideò in expensis condemnari debet, quia temerarius est litigator, glo. & Doctor. in cap. finem. de dolo & contumac. Feder. consil. cxxxij. casus talis. ij. col. & Mathesi. notab. lxxxij. noto regulam.

Renuntias appellatio post octo dies ad expensas teneatur. Etiam si renuntiet appellationi post tempus octo dierum: vt in articu. xv. inferius patet, quia ad tempus permissa, post tempus sunt prohibita. authentica, hodie. C. de appellationibus. l. eum actum. ff. de negotiis gestis. dominus Bartolus, in l. non solum. §. sed vt probari. ff. de noui operis

- operis nuntiatio.
- 23 Item si non prosequatur appellationem, vel non releuet eam, aut alio modo fiat deserta, etiam tunc ad expensas deserens condemnabitur, vt superius dictum fuit artic.v. *Nō releuās appellationem ad expensas tenetur.*
- 24 Item is qui omisso medio appellauit, expensas non euadat: vt in l. Imperatores. ff. de appellationibus, vbi tradunt iuris interpretes, & superius scripti artic. ij.
- 25 Imò indistinctè victus in causa appellationis condemnatur in expensis, licet in causa principali error & causa probabilis excusent. glos. notab. in regula, iuris ignorantia. de regul. iuris. in vj. nam in prima instantia est error facti, quia in ea ex probationibus, quæ in facto consistunt, proceditur. *Victus in causa appellationis in expensis condemnatur.*
- 26 Sed in appellationis causa proceditur ex prioribus actis causæ, vbi est error iuris, qui non excusat ab expensarum condemnatione: vt docet Bald. consilio. ccxvij. verba libelli. in fin. volumi. ij. nempe in causa appellationis mala præsumitur fides, cum præsumatur pro sententia, l. si non bonam. C. de administra. tuto. vbi gloss. & in verbo. expensarum. de friuol. appel. in Pragm. in §. quodque. Guid. Papæ in Decis. Delph. quæst. cxxxvij. sed quid.
- 27 Et nisi iudex appellationis condemnet in expensis, poterit ab eo appellari. ca. significauerunt. de excep. glos. in verb. condemnetur. rubr. de friuol. appella. in Pragm. Inno. in c. sæpè. eo. & Bart. in l. ab executione. in fin. eo. quicquid dicat Bal. in l. fin. C. quando prouo. non est necesse. nam in illis grauatur pars, nisi petita fuerint, & iudex non condemnauerit. *Appellare licet ab omissione condemnationis expensarum.*
- 28 Imò, iudex appellationis condemnare debet, non solum ad expensas causæ appellationis, sed etiam ad expensas causæ principalis. Felin. in ca. significauerunt. col. vij. num. 7. de except.
- 29 Et si condemnauerit simpliciter iudex aliquem in expensis, intelligetur etiam de causa principali, & tam de factis ante sententiam, quam post. l. si G. quando prouoc. non est necesse. Decius. in ca. reprehensibilis. colum. ij.
- 30 eo. & ita iudicauit Senatus Paris. anno 1383. ¶ etiam si prima sententia fuerit confirmata, si in tertia fuerit dictum malè iudicatum, ad expensas duarum sententiarum tenetur: vt censuit Senatus anno 1518. die xxj. Aprilis pro religioso Angolismen. *Arresta.*
- 31 Etiam si iudex appellationis simpliciter absoluat, intelligitur absolvere ab expensis causæ principalis, vt consuluit Fulgos. consilio. clviij. Domina Grauolina. & Dec. in capitul. sæpè. colum. vltim. eodem refert, licet Fulgosius dicat contrarium, quia eadem ratio videtur in absolute, quæ in condemnatione.
- 32 Intellige si iudex à quo ad expensas condemnauerat, alioqui iudex appellationis non posset super expensis causæ primæ iudicare, super quibus non fuisset iudicatum, nec appellatum, & sic ipse ad hoc non esset iudex. Deci. in c. reprehensibilis. col. ij. eo. tit.
- 33 Hodie solent iudices in sententia exprimere, in quibus expensis condemnent: alioqui dari potest supplicatio ipsi iudici, vt declaret de quibus expensis intellexit, vt dicitur in l. Paulus. ff. de re iudic.

Excusetur quando appellans ab expensis. Excusatur tamen appellans ab expensis, quando iustam litigandi causam habuit. gloss. in §. final. in verb. expensarum. de friuol. appellationi. in Pragma. Bartol. in l. qui solidum. §. etiam. ff. de legat. ij. & in l. sancimus. C. de iudiciis. 34

Etiam excusatur, si in vno obtineat, & in alio succumbat. c. Raynutius. 35 & cap. Raynaldus. de testa. cap. cum Ioannes. de fid. instrumen. intellige vt dixi in tract. de expen. in princ.

Noua probationes ex casu ab expensis. Idem quando in causa litigandi requisitæ fuerunt nouæ probationes, ex quibus appellans obtinuit, & tunc etiam ab expensis excusatur appellatus, quia iustam videtur habuisse causam litigandi, & quilibet censetur esse victor & victus, & sic confunduntur expensæ. Bald. in l. eos. §. cautione. C. de appellationibus. glo. & Doctores, in capitulo finem. de dolo. Bartol. & alij in l. fina. ff. de re iudicata Alexand. consilio xli. visis. column. prima. in iij. volumine. Domini de Rota decisione x. de dolo & contumac. licet sententia. in nouis. 36

Expensæ si non petantur, non debentur. Et si expensæ non sint petitæ, iudex appellationis non condemnabit: vt 37 pucherè docent Panormitanus & Felynus, in capitulo significauerunt. de exceptionibus. gloss. & Doctores, in capitulo finali, de rescriptis. gloss. vltima, in §. fin. de friuol. appellationib. in Pragmati. scripsi in tract. de expensis. supra.

Expensarum condemnatio à quo fieri debeat. Excusatur etiam in multis casibus, quos conscripsi in tract. de expensis, 38 articulo primo. ibi vide, si non graueris.

Videamus à quo ista expensarum condemnatio fieri possit? Et breuiter 39 à iudice ad quem faciendam docet text. in capit. reprehensibilis. & capitul. vt debitus. eod. ac Federic. consil. cxxxiiij. casus talis. columna. ij. gloss. in §. quòdque in verb. iudicem. de friuo. appella. in Pragma. Bonifac. in clement. si appellationem. col. penult. eod. tit.

Quod est verum, si causa fuerit introducta coram iudice ad quem, alio- 40 qui non. gloss. in verb. condemnandus. in capitulo primo, eodem. libro vj. Doctores in capitu. reprehensibilis. eodem titulo Perus. in capitu. sæpè column. xij. quæstion. ij. eodem. de Petrucia in tractatu, de viribus iurament. in secundo remedio, litium finiendar. vide quæ scripsi supra articulo v. numero 36. tracta. de expensis.

Intimatus ad expensas tenetur. Etiam appellatus, si succumbat in causa appellationis, condemnandus 41 est in expensis, quia victus est, & quia temerarius est litigator, & hoc docet Speculator in titulo, de expensis. §. nunc videndum. versiculo, sed quid de appellatio.

Quod dicunt verum, quando ex eisdem actis iudicatum fuit: secùs si ex 42 nouis. Bartol. in l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudic. decisio Rotæ x. de dolo & contumac. licet sententia. in noui.

Appellatus ratione priuæ sententiæ an ab expensis excusetur. Quòd limitarem, nisi appellatus habuisset iustam litigandi causam: nam 43 postquam iusta causa excusat à prima, multò fortius à secunda excusabit, cum habeat præsumptionem sententiæ pro eo. l. Hærennius. §. Caia. ff. de euictionibus. Panormita. in capitulo finem. numero 25. de dolo & contumac.

Maximè si haberet duas sententias, tunc dicunt quidam excusandum in tertia sententia ratione præsumptionis duarum sententiarum. argumento l. Balista. ff. ad Senatusconsultum Trebellianum. & quod de pacto nudo geminato docet Ias. in l. iurisgentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. & Corsetus, in tractatu de potestate Regia. ubi tradit quid operetur geminatio.

IDEM Article CXVII.

NOVS declairons & ordonnons, qu'il ne sera besoing cy apres aux appellans de droit escrit de demander apostres, ainsi qu'il a esté fait cy deuant: ainçois seront receus les appellans à faire poursuyte de leursdittes appellations, sans auoir demandé lesdits apostres, & sans ce qu'il soit besoing en faire aucunement apparoir pour releuer ne faire poursuyte desdites appellations.

Articu-
lus de-
cimus.

GLOSSA VNA.

HIC tollit iuris solennitatem, quæ erat in apostolis petendis. nam nisi quis intra triginta dies petiisset, capit. ab eo. eodem titul. & nisi sæpiùs, & instanter petiti fuissent, appellatio non recipiebatur. clementi. quamuis rigor. de appellationibus. hic statuitur non esse petendos apostolos: & hoc iustè & sanctè, quia illa clementina erat facta ad excludendum appellantes, vt testatur Petrus Iacobus in sua practica, rubric. de statu. Curia Romanæ. versiculo item decreta. clementi. multæque cautelæ dabantur ad illaqueandos appellantes, & excludendum ab eorum appellationibus: vt dicit Cæpol. cautela xlv. si vis illaqueare. & Mathesilla. notab. xxj. nota practica. quæ omnes cessant per istum textum, vt in dubio appellatio recipiatur. glossa in l. qui restituere. ff. de rei vendicatione. & superiùs scripsi, ideò hic non insistam.

Apostoli ap-
pellantibus
petendos
sunt.

IDEM Article CXVIII.

QV'EN toutes matieres, ou y aura plusieurs appellations, y aura pour chascun appel vne amende ordinaire du fol appel, sans le pouuoir aucunement reduire, ou moderer, sinon en nos Cours souveraines, s'il se trouuoit qu'il se deust ainsi faire pour tresgrande, & tresurgente cause, dons nous chargeons l'honneur & conscience de nosdittes Cours.

Articu-
vndeci-
mus.

Multa pro
qualibet ap-
pellatione
imponitur.

CV M emenda in Parlamento sexaginta librarum, vel alia in 1
aliis curiis inferioribus temerè appellantibus imponatur, vt
superiùs dictum extitit, dubitari poterat, si quis in vna causa,
vel diuersis plures emiserit appellationes, an vna vel plures
debeantur multa: & plures deberi statuit, quod probatur in l. si qui sepa-
ratim. & l. cum in vna. ff. eod. vbi iuriù interpretes: † quia sicut pro quolibet 2
delicto quis puniri debet, l. nunquam plura. ff. de priua. delict. l. si familia. ff.
de iurisdic. omnium iudic. ita & hic pro qualibet appellatione iniusta tene-
bitur ad multam, nisi Parlamento ex æquo & bono visum fuerit, quòd
moderari debeant plures appellationes ad vnicam multam: † quæ mode- 3
randi facultas soli Curiaë supremæ datur, non alij inferiori propter præ-
minentiam & auctoritatem Curiaë supremæ, & in priuilegium: quæ scripsi
in procemio Concordat. in verbo, summas.

Pauperi
multa à
Principe &
à Senatu po-
test remitti.

Et hæc multa fisco applicatur: nam quando lex simpliciter imponit 4
pœnam, & non dicit cui applicetur, in dubio fisco applicabitur. l. iubemus.
§. his quoque. C. de sacrosanctis ecclesiis. gloss. in §. quòdque. in verbo, ap-
pellata. de friuol. appellationibus in Pragma. † vbi plus dicit, quòd si hic 5
temerè appellans sit pauper, & non valeat multam soluere, punitur in cor-
pore, per c. reprehensibilis. eod. & c. finem. de dolo & contumac. l. penulti.
& si. ff. de in ius. vocan.

Solet tamen Princeps noster pauperibus bonæ famæ & opinionis per 6
litteras remittere hanc multam, vt sæpiùs vidi, nisi per calumniam appel-
latum fuerit. † & Parliamenta etiam Franciæ mitigare, & ex causa remittere 7
solent, sed alij iudices inferiores non: quicquid dicat glossa & Doctores, in
l. in multis. C. de appellationibus. & Angel. in tractat. maleficiorum. in
gloss. qui iudex. & Guid. in statuto, si quis. in verbo, mitigatione.

IDEM Article CXXVIII.

Articu-
duode-
cimus,
& se-
quens,

*EN toutes appellations sera ingé an bene vel malè, sans
mettre les appellations au neant, ne moderer les amendes du
fol appel, sinon en nos Cours souueraines, si pour tresgrande &
urgente cause ils voyent qu'ainsi se deust faire, dont nous char-
geons leur honneur & conscience.*

IDEM Article XXXI. ibidem.

*ET quant aux sentences données par forclusion, ne
seront misés au neant: mais se videront les appella-
tions, an bene vel malè, par appellation verballe,
ou proces par escrit, selon ce que la matiere y sera trou-
uée disposée.*

Glossa

GLOSSA VNA.

- 1 **X**STE articulus est iuri conformis: debet enim iudex appellationis dicere bene, vel malè iudicatum, l. Aemilius. vbi scripsi. ff. de minor. bene aut malè appellatum. *Judex appellationis quomodo pronuntiare debeat sententiam.*
- 2 Vel emendamus iudicium, l. item quamuis. ibi, sed prator interueniet, & rem emendabit. ff. communi diuidund. c. si episcopus fortè. *Prætor et Curia suprema appellatione pro infecta habere possunt.*
- 3 *ij. q. iij. c. pastoralis. in princ. eo. & solet Parlamentum dicere, en amendant le iuge &c. & sic poterit iudex appellationis addere, seu remouere, & corrigere, per c. Raynutius. & c. Raynaldus. de testamen.*
- 4 Vel sententiam iustam vel iniustā pronuntiare, l. si. ff. de re iudicata l. eos. C. eo. vel non iustè appellatum, l. in ratione. j. §. Imperator. ff. ad legem Falcid. vel non recipiendam appellationem, vt superius scripsi.
- 5 Tamen sola Curia suprema post Principem potest appellationem irritam pronuntiare, & eam pro infecta habere: vt hic dicitur, *mettre au neant.* gloss. in clement. vna. de immunitate ecclesiarum. de quo scripsi in proœmio. Concordant. in glossa, summas. versicul. vigesimo. & hoc vbi non est grauamen euidens, vel aliqua causa iusta ab hoc faciendum. idem st. tuit Carol. vij. vt patet in titulo *quelles causes peuent estre decidees &c. artic. iij.*
- 6 Interdum Curia annullat appellationem, & tunc processus non est nullus, sed si annullat appellationem, & omnia gesta, tunc & appellatio, & processus, & probationes nullius erunt momenti, nec poterit pars se illis iuuare. vnde consuluit Barb. vt asserit in clementi. prima. col. vij. de electione. bona alienata posse repeti post diuisionem annullaram, licet is, qui habuerat partem suam, eam alienauerit, ac si non essent alienata. facit l. fina. C. communia. de legat. l. creditor. de donationib. inter virum & vxor. l. si ex pretio. C. si cert. pet.
- 7 Item si reuocetur constitutio, seu mandatum, & habeatur pro infecto, per quod aliquis fuerat excommunicatus, tunc is non indiget absolutione. per gloss. in d. clement. vnic. quem probat Fel. in cap. fina. colum. iij. de cōstiti. & Barb. in consi. iij. clementissimi. colum. iij. in ij. volum. & consil. lx. il. lud. colum. xij. ibidem. *Excommunicatus quando non indiget absolutione.*
- 8 Ad hæc si Papa mandet executori, vt recipiat resignationem ministri, & alteri conferat, quod fecit executor, si tamen Papa reuocauerit commissionem & inde secuta, & ea pro infectis habuerit, eo casu primus remanebit minister: vt docent Cardi. & Felyn. in c. ad petitionem. colum. ij. de accu. † quod dicit esse mirabile, vt titulus iam extinctus resurgat, contra l. qui res. §. aream. ff. de solu. *Resignatio quando habeatur pro infecta.*
- 9 Sed intellige quò ad effectum, & sic per fictionem: tamen verè factum, semper factum remanet, l. in bello. §. factæ quoque res non possunt infectæ esse. ff. de capti. cap. si Paulus. xxxij. q. v. Panor. in cap. quæ ecclesiarum. not. iij. de constitu. † vnde si fiscus bannitum restituat, habens pro infectis omnia facta contra exulem, tunc ipse poterit repetere bona, etiam per fiscum alienata, cum reuocata sit alienation. Cardin. in capitu. quia diligentia. de elect. & Barba. cōsil. ix. supremi. colum. pen. in j. vol. & consi. xij. *Bannitus restitutus potest recuperare bona alienata.*

à iure.

à iure colum.iiij.in fin.cum seq.in iij.volum.vide quæ scripsi in l. Princeps. ff.de verbo. significat.

*Facta in-
rim an va-
leant, si ha-
beantur pro
infectis po-
stè.* Ista tamen annullatio, & *mettre au neant*, non operatur in præiudicium 11
tertij: ideò omnia quæ fecerit minister, remanebunt valida quoad tertium,
cui non vult in dubio Princeps præiudicare. l.ij. §. meritò. ff. ne quid in loc.
publ. fiat. ca. quamuis. de rescrip. in vj. docet Corset. in singu. incip. cassatio.
& Barb. consil. xlij. Deum innocent. colum. ij. in iij. volum. & consil. lxxxvij.
illud. colum. iij. ibidem.

Item si appellatio sit deserta, debet iudex eam desertam pronuntiare, 12
non autem bene vel malè iudicatum, vt docet Bald. consil. xx. decreto. in j.
volum. per l. si præses. C. quomodò & quando iud. & suprà dixi.

*Iudex ap-
pellationis
causam reti-
nere debet
antequàm ali-
quid faciat.* Ex hoc fuit dictum perperam iudicatum à Bailliuo de Sanlis à Chau- 13
mont, eo quòd iudicauerat, quòd antequàm ad diffinitiuam in causa ap-
pellationis procederetur, quòd testes iterum erant audiendi, & recolendi,
anno 1514. die xiiij. Maij.

Nam appellationem recipiendam priùs pronuntiare debebat, & causam 14
retinere. glos. in ca. vt debitus. in verbo, alioquin. eo. titul. idem pronuntia-
uit Senatus pro vicedomino d'Amiens, ann. 1527. die viij. Ianu. qui appel-
lauerat à iudice Ambian. eo quòd pronuntiauerat partem esse interrogan-
dam, antequàm pronuntiauerat appellationem recipiendam, vel non.

Adeò quòd etiam de consensu partium non posset cognoscere iudex de 15
principali, antequàm pronuntiet causam retinendam, & appellationem re-
cipiendam. Bar. in l. eius. ff. de ap. reci. per text. in l. si quis prouocatione. C.
de ap. Domini de Rota Deci. xxij. inci. voluerunt & ordinauerunt Domini
concorditer. de rescrip. in nou. Boër. in Decis. Burdegal. q. cclvij. sed quid.

*Iudex ap-
pellationis
quando de-
beat condè-
nare & ad-
dere senten-
tia.* Imò si actor succubuerit, & tamen de nouo probauerit ius suum, iudex 16
appellationis eo casu non solùm debet proferre bene appellatum, sed etiam
debet condemnare reum actori. Bart. in l. cum apud. ff. iudic. solui. Pan. in ca.
cum causam. colum. iij. de iudic. † & sic vbi ista verba bene vel malè iudica- 17
tum, non possunt in totum satisfacere, tunc iudex appellationis addere de-
bet, & id facere, quod primus iudex facere debebat: vt asserunt Pan. & Feli.
in ca. cum causa de re iudic. *Abb. n. 7. felin. n. 2 et 3.*

*Iudex ap-
pellationis
sententiam
reformat,
& etiam
emendat ex
nouis actis.
Multa ta-
xatà lege,
vel ordina-
tione iudex
nò modera-
tur.* Et sententiam incertam sine quantitate non solum iudex declarare de- 18
bet, sed etiam reformare, & emendare, cõdemnando reum in certa quanti-
tate. l. si. vbi Bal. C. de sent. quæ sine certa quãti. Doc. in §. curare. Inst. de ac.

Imò si ex nouiter productis malè iudicatum pronuntiet, hoc debet ex- 19
primere, vt honor iudicis à quo seruetur, ca. vt debitus honor. eod. docet
Lanfran. in repet. ca. quoniam. in verbo, interlocutiones. colum. penulti. de
probationib.

Item non potest iudex multam à lege, vel ordinatione taxatam ponde- 20
rare, quia leges transgredi non potest, sed sola Curia suprema hoc potest,
vt hic patet: quia iudicat sicut Princeps iudicaturus esset, ex bono videli-

Articu-
lus de-
cimus.
quart.
FRANÇOYS Article CXX. des publiées, M. D. XXXIX.
QVIL ne sera doreseuauant baille aucunes lettres de re-
lieuement

lievement de desertion ne peremption d'instance, pour quelque cause
 & matiere que ce soit: & si elles estoyent baillées, defendons d'y auoir
 aucun regard, ains les instances dessusdites estre iugées, tout ainsi que
 si lesdites lettres n'auoyent esté obtenues n'impetrées.

GLOSSA VNA.

D V O hic statuuntur, quòd post desertionem appellationis non
 dentur literæ, vt quis audiatur, vel releuetur, nec valet rescri-
 ptum sic impetratum, imò impetrans est infamis. tex. in l. fin. C.
 vt lit. penden. & Capol. cautel. ccxx. post Bald. in l. fi. col. vlti. C.
 tentent. relcin. non posse.

Rescriptum
 post desertio-
 nem appel-
 lationis non
 valet.

2 Nisi sententia esset nulla, vt docet Paul. in l. fin. vt lite pend. Io. Lupus in
 repe. ca. vt per vestras. not. iij. de donatio. inter vir. & vxo. nume. 25.

3 Vel nisi diceretur, non obstante lege, vel ordinatione contraria, vel non
 obstante quòd appellatio sit deserta. glo. & Bart. in l. fi. C. si contra ius. Bald.
 in l. ij. col. ij. vt lit. pend. & in l. fi. Doctor. in l. causas. C. de transact. Ias. in l. iu-
 stitia. ff. de iusti. & iure.

4 Hoc tamen non seruatur in Francia, sed quotidie etiam ex causa impe-
 dimentum impetrantur litetæ releuamenti à desertione, vt superius dictum
 fuit.

5 Item de iure ciuili causa debet terminari intra triennium, alias perimi-
 tur instantia. l. properandum. C. de iudiciis. & ab hac peremptione instan-
 tiæ restituitur minor. §. fin. ibidem. quid in maiore? text. in l. & si sine. in fin.
 ff. de minorib. sic ait. Constat autem omnis ætatis hominibus restitutio-
 valeat.

6 nem eremodicii præstari debere, si doceant se ex iusta causa abfuisse. † Et
 quamuis iste textus prohibeat literas dari, tamen praxis istum text. non
 recepit, sed quotidie literæ impetrantur, vt non obstante peremptione in-
 stantia liceat causam prosequi, & hoc fit per restitutionem: vt docet Ale-
 xand. consi. xlij. volumi. & Socy. consil. ccxcix. in secundo dubio. volum.
 ij. & consi. cxxj. in tertio volumi. Ludou. Roma. in l. ij. de re iudi. & Georg.
 7 Natan. in repe. clement. sapè. in principio colum. xl. & sequent. de verbor.
 significat.

Sed peremptio instantia de consuetudine dicitur, si quis non fuerit pro-
 secutus appellationem intra annum, tunc instantia à Dicanicis dicitur pe-
 rempta, nisi fuerit causa referuata: vt solent die septimo Septembris in Par-
 lamento referuari. & partes quæ cupiunt causas referuare, hoc solent pete-
 re in fine Parlamenti, vel subscribere in membrana, vbi causæ referuantur.
 sed hodie hoc iure non vtimur. nam per constitutiones nouissimas Henri-
 ci omnia ista immutata censentur.

8 Postquam causa est consilio permessa in Parlamento, amplius non erit
 peremptio instantia, quia non est in potestate partium, vt causa finiatur.
 facit l. fina. C. de tempo. appellat. & Doctores in l. properandum. §. penul-
 timo. C. de iudiciis. ita censuit Senatus anno. 1516. die septima Aprilis post
 Pascha.

Instantia
 cause in cõ-
 sil. posita nõ
 permittitur.
 Arcesium.

ITEM,

CHARLES VII. Article XVI.

Articu.
decim^o
quint^o,

ITEM, & pource que souventesfoys, apres qu'aucuns ont appelle, ils desirent delaisser leur appellation, & qu'aucunesfoys iceux appellans ne scauent, ou ne trouuent à qui delaisser leursdittes appellations: Nous ordonnons, en ensuyuant les Ordonnances de nos predecesseurs Roys de France, que quand aucun aura appelle d'aucun iuge, que celuy qui aura appelle, puisse dedans huit iours apres prochains ensuyuans renoncer à saditte appellation, & qu'il aille par deuers le iuge, de qui il aura appelle, ou le greffier de la Cour d'iceluy iuge, & se delaisse de saditte appellation: lequel delay soit enregistré es registres du greffier. Et s'il aduenoit que le iuge ou greffier se absentast du lieu, ou la sentence ou iugement, dont aura esté appelle, aura esté donnée, iceluy iuge ou greffier seront tenus de laisser personnes audit lieu, ausquels icelles appellations seront delaissees, afin que quand le iuge verra icelles appellations delaissees, qu'il puisse mettre, ou faire mettre sa sentence, ou appointement à execution.

GLOSSA PRIMA.

Renuntiare
appellationi
quis potest
intra octo
dies.

IC articulus tractat de tempore, quo potest quis renuntiare 1
appellationi: & dicit quēlibet posse renuntiare intra octo dies,
computandos à die appellationis emissæ.

Et hoc ideò statutum est, quia si perperam quis appellauerit, 2
intra octo dies sumet consilium, & si inuenerit se sine grauamine appel-
lasse, renuntiabit appellationi. Renunciatio autem duplex est, expressa vi-
delicet & tacita.

Renuntians
appellatio-
nis duplex.

Expressa est, quando quis per pactum, vel aliàs expressim renuntiat ap- 3
pellationi. c. interposita. §. ille denique. & c. dilectæ. eod. tit. Bald. in l. tale
pactum. §. qui prouocauit. ff. de pact.

Renuntians
appellatio-
ni an iuri
appellandi
renuntiare
censeatur.

Sciendum est, quòd si quis renuntiet simpliciter appellationi, videtur 4
in totum renuntiare & appellationi, & iuri appellandi iterum in illo arti-
culo, text. in l. si quis libellos. C. eodem titulo. ideò iterum appellando ni-
hil agit. Bartol. Alexandr. & alij in l. cum procurator. §. j. ff. de noui oper.
nun. † Sed si quis renuntiet appellationi mutando fortè, vel emendando, 5
aut iterum appellando, & tunc iuri appellandi renuntiasse non censeatur,
teste Bald. in addi. ad Specul. in eod. titulo colum. xv. versicu. quandoque
quis renuntiat.

Renuntiare
appellatio-
ni per pactum
an possit.

Certum enim est, quòd per pactum de consensu ambarum partium re- 6
nuntiare potest appellationi interponendæ. l. vlti. §. fi. C. de tempo. ap. secus
per renuntiationē; vt docent Domini de Rot. dec. ij. de renū. inci. licet ap-
pellationi.

- pellationi.in nou.glos.& Doctor.in l.j.C. de pact.
- 7 Tacite verò renuntiare appellationi censetur, quando post appellationem ab interlocutoria, appellans adit iudicem à quo, vt iustitiam in illa causa recipiat.c. si à iudice.eo.ti.in vj.c.gratum.de off.dele. ca. sollicitudinem in fi.eo.nisi protestaretur.Alex. consil. cxxx. in causa.volui.iiij. & Gui.Papæ in Deci.Delphi.q.cccclxiiij.si quis.& Aufrer.Deci. cxciiij.
- 8 Si tamen appellatus impetret literas contra appellantem, vt cogatur declarare, an velit prosequi appellationem necne, & si velit, quòd anticipetur coram iudice ad quem, & si nolit, quòd teneatur procedere coram iudice à quo, perperam impetrasse, & abusuè, iudicauit Senatus. anno 1528. die 24. *Arestum.* Nouembris. quia appellatus habet sua auxilia ordinaria, & sic extraordinaria non sunt quærenda, l.in causæ.ff.de minorib.
- 9 Item renuntiare tacite quis videtur, si transegerit super iudicatis, l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pact. vbi etiam glos. dicit quem renuntiare appellationi, si iudicatum facere promiserit, quod probat Lanfranc. in repe. ca. quoniam. in verb. interlocutiones. col.xxvj. de proba. & Cotta. in ij. parte memor. in verb. appellari. *Trasigendo super iudicatis appellationi quis renuntiare censetur.*
- 10 Item si lite pendente super appellatione appellans spoliat aduersarium, secus si ante iudicium inceptum. tex. singul. in ca. ex parte ij. de rescrip. c. an fit. & ca. cum causam. de appella. glo. vlt. in c. non solum. eo. tit. in vj. Mathesil. no. xxviiij. no. quòd actor. Fely. in d. c. ex parte. col. iij. *Spolians appellationi renuntiare videtur.*
- 11 Idem si non petantur Apostoli intra triginta dies, c. ab eo. de appellat. in vj. l. j. ff. de lit. dimisso. vbi Bar. Guido Papæ in statuto, si quis. in verb. appellatione. col. ix. & Aufre. q. xlviij. & Rota dec. lvij. de appel. incip. si auditor. in no. hodie in Francia non petuntur, vt superius dictum fuit articul. x. & qui permittit labi tempora, videtur acquiescere sententiæ. Bald. in authen. item. C. de temp. appel. refert Alexan. in addi. ad Bart. in l. si quis separatim. in fi. C. de appella. *Non petens apostolos appellationi renuntiare presumatur.*
- 12 Idem si appellans non se præsentet in termino præstituto ad se præsentandum coram iudice ad quem, c. personas. de app. Bal. in l. præses. C. eo. & Doct. in c. sapè. eo. *Non se præsentans in termino fingitur renuntiare appellationi.*
- 13 Et ideò inualuit consuetudo in Curiis ecclesiasticis, vt iudices assignent appellanti terminum ad faciendum fidem de prosecutione appellationis, vt impunè possint suas exequi sententiæ, si non cõstiterit eis de prosecutione, teste Fed. cõs. xxviiij. punctus quæst. & Rom. sing. clxij. hoc nesciunt legistæ.
- 14 Dicens tamen quòd licet appellans non ostēdat prosecutionem, eo solo non erit appellatio deserta. sequitur Feli. in ca. personas. & Anto. Tremol. in addi. ad practic. de Bona curso tit. de impe. exe. in verb. iuxta tempora.
- 15 Vel tacite renuntiat, quando appellans non facit id, quod facere tenetur ex lege, consuetudine, vel ordinatione, vt pote si debebat soluere sexdenarios pro libra, & ne obolum quidem soluerit, vt docet Bal. in addi. ad Spec. in eo. tit. ver. sed pone dicit statutum. refert Ias. in auth. qui rem. col. vj. vers. decimò adde. C. de sacrosanct. ecclesi. *Appellans si non faciat quod debet, appellationi renuntiare intelligitur.*
- 16 Item si petat dilationem ad soluendum iudicatum, appellationi renuntiat. *iii. Tomo. Com. D. Rebus.*

Petens dilatare censetur, vel si aliter acquieuerit, l. ad solutionem. ff. de re iudi. & vide alios casus per Doct. in l. si qui separatim. in fi. ff. de appellationibus.

Item postquam iste text. dat facultatem renuntiandi, ibi, puisse renoucer 17
quando ritè renuntiat non tenetur aliquam multam præstare, nec expen-
fas, damna, aut partis interesse, quia hoc facit autoritate iuris, id est, huius
ordinationis, & qui autoritate iuris aliquid fecit, non punitur. allegatur l.
Gracchus. C. ad legem Iuliam de adul. & ita censuit Senatus anno 1543.
die xvij. Decembris post meridiem in magna Camera. † licet Rex Caro- 18
lus statuisset anno 1365. die xvij. Nouembris appellantes à Seneschallis, &
aliis immediatè ad Curiam condemnandos ad sexaginta solidos Paris. sed
hanc ordinationem vsus non recipit, licet fuerit in Parlamento publi-
cata 19. Ianuarij. eod.

Tamen in supplicationum auditorio, seu Requestarum (vt vocamus) ob 19
honorem Consiliariorum supplicationum, si quis appellationi ab illis emis-
sa renuntiet, ad sexaginta solidos tenetur. hoc fuit statutum anno 1364. vt
patet in registis consilij, sed & istud adhuc nec exactè seruatur, sed vidi im-
pune renuntiasse intra octo dies.

Et sic postquam appellans potest renuntiare intra octo dies, non poterit 20
appellatus citius illum anticipare, & non obstante anticipatione poterit ap-
pellans renuntiare, quia indultum à iure beneficium nemini est auferen-
dum. regu. indultum. de reg. iur. in vj.

Sed si anticipatio fuerit notificata parti eo die, quo ipsemet appellans 21
renuntiauit, & non dixerit se renuntiasse, tamen anticipans in expensis fuit
condemnatus. anno 1519. die 8. Maij. eo quia erat in culpa, cum non vidif-
set renuntiationem apud acta descriptam.

Si verò fuerit anticipatus post octo dies, valebit anticipatio, vt iudicauit 22
Senatus anno 1521. die 16. Maij: secùs antea, vt superiùs dictum fuit.

Item nono die poterit quis appellationi renuntiare, quia dies appella- 23
tionis interiecta, non computatur per verbum, apres prochains. & ita decla-
ravit Senatus pro magistro Gulielmo bien aimé, anno 1520. die xvj. Iulij, vt
refert do. Tiraquel. in tract. de vtroque retractu. artic. j. glos. ij. num. 59. vide
in stylo Parlamen. aresto 94.

Tamen is qui renuntiauerat post nouem dies fuit condemnatus ad ex- 24
penfas, & declarata appellatio deserta, sed non ad emendam, quia extrà
tempus renuntiauerat 17. Febr. anno 1510. & 1516. die xix. Aprilis. & inter
Petrum Marchault, & Claudium Mouerbat. an. 1515. die xv. vel seq. Iulij.

In criminalibus tamen non potest quis appellationi renuntiare, quia hac sapit de- 25
fensionem, ca. cum inter. & capitul. olim. de except. gloss. in l. pactum in-
ter. ff. de pactis. & non auditur perire volens, l. non tantum. ff. de ap-
pellationibus.

Item licet quis post octo dies expressè non possit renuntiare appella- 26
tionem, tamen tacitè poterit litigando, & procedendo coram iudice à
quo appellauit. ca. sollicitudinem. de appellat. c. si à iudice eodem tit.
in sexto. Ideò si appellatus eo casu conuenerit appellantem post tres men-
ses

*Renuntians
appellationi
nihil præsta
re tenetur.
Arestum.*

*Renuntiare
appellationi
non obstante
anticipatione
quis po-
test.*

Arestum.

*Anticipa-
tio ante octo
dies non valet
Arestum.
Nono die re-
nuntiatio ap-
pellationis
an valeat,
& postea.
Aresta.*

*Renuntiatio
appellatiois
non valet in
criminalib.
Post octo
dies potest
sine multa
quis appella-
tionem renun-
tiare.*

ses ad desertionem declarandam, perperam agit, vt in iuridicis conuentibus Molinis habitis fuit declaratum, & appellatus in expensis condemnatus anno 1534. die 22. Septembris.

27 Tamen si coactus procedat: vt pote quia procedi potest non obstante appellatione, tunc facta protestatione quod non intendit suæ appellationi renuntiare, eam postea prosequi poterit, vt iudicauit Senatus anno 1510. die 25. Ianuarij, & superius dixi per text. in capit. si à iudice. de appellatione. in sexto.

Arestum.

Agens coram iudice a quo quando non renuntiare appellationi videatur.

28 Etiam poterit appellans post renuntiationem prosequi, quando appellatione fuit generalis, & renuntiatione specialis super alijs, in quibus non est renuntiatum, vt superius artic. vij. & sequen. dictum fuit. † secus si appellatione & renuntiatione fuerint speciales, l. ampliore. vbi Doctor. C. de appellationibus. de Ferra. in practi. sua in forma appellatione. à definit. in princip. colum. secunda. & in verb. in illis Peru. in dicto capitul. si à iudice. in fi. eodem. Deci. in c. ex parte. v. eodem. Imbert. Institu. foren. pag. cxciiij.

Arestum.

30 Cedens liti notificare debet iudici. Bal. in c. dudum. ij. colū. iij. de elect. & in cap. gratum. de offic. delega. Fely. in capitu. quod ad consultationem. numero 5. de re iudic. Guido. Papæ, sing. xxvij. Bald. in capit. j. colum. vltim. de offic. delega. Peru. in capit. si. de dolo. libr. vj. Socy. confi. xlv. visa, volum. j. Fely. in capit. cum Ioannes. nume. 19. de fide instru. Cur. in l. nam postea. §. si minor. ff. de iureiur.

Cedens liti, iudici notificare debet.

31 Item iste text. loquitur in appellatione iudiciali, ideò in extraiudiciali poterit quis renuntiare postea: quia sub nomine appellationis non venit prouocatio, quæ extra iudicium fit, hoc tamen reprobauit superius in præf. licet hoc doceat Ioan. Samson. in consuetu. Turonen. artic. xvij. rubric. *des amendes.* tamen à similitudine rationis fortè etiam iste text. haberet locum in appellatione extraiudiciali, si quis non renuntiet vt hic: sed ne extēdamus pœnam considerari debet, an sit eadem ratio necne, & ex hoc iudicabitur: alioqui quocumque prout de iure renuntiandum erit.

ET qu'il alle par deuers le iuge de qui il aura appellé, ou le greffier de la Cour d'iceluy iuge, & se delaisse de saditte appellation, lequel delay soit enregistré es registres du greffe.

G L O S S A I I I.

1 **Q**UOMODO debet appellans renuntiare? hic respōdet quod coram iudice à quo appellauit: nam appellando suspēderat potestatem cognoscendi in hac causa. ca. venientes. de iureiurand. ob id denutianda est renuntiatione iudici à quo, cuius iurisdictione per appellationem suspēsa erat.

Renuntiatione appellationis quomodo fieri debeat.

2 Item si non inueniat facile iudicem, potest adire scribam, & grapherium curiæ, & coram eo appellationi renuntiare: etiam hoc est introductum, quia cum grapherius debeat acta appellationis tradere vtrique parti

ij. To. Comment. Do. Rebuf.

X ij

¶ iudex appellatus facile hanc renuntiationem videre poterit, & à prosecutione cessare, & iudex quoque hoc per relationem actuarij scire poterit, & in causa procedere visa renuntiatione.

*Dies renuntiationis ap-
pellationis in actis scribi debet.*

Sed quomodo debeat scribere renuntiationem? Respon. ordinatio, 4
lequel delay soit enregistré es registres du greffe. Primò scriba debet scribere
dilationem. j. quo die hic renuntiauit, vt cognoscatur an tempore debito
renuntiauerit: videlicet an intra octo dies, & sic quam fecit dilationem
appellans ac renuntiandum.

Et quòd istam renuntiationem scribat in libro actorum, videlicet in 5
eo libro, quo appellauit pars: nam postea adiiciet scriba, quòd postea tali
die renuntiauit tali appellationi emissæ, & hoc fit vt parti appellatæ con-
sultatur volenti prosequi causam coram iudice à quo, vt eam prosequi
possit cognita renuntiatione.

*Renuntia-
tio appella-
tionis apud
acta valet
etiam non
notificata
parti.*

Quæro, si quis renuntiauerit coram scriba, & apud acta, non tamen si- 6
gnificauit parti, an renuntiatio valeat? Respond. valere, quia hic ponitur
alternatiua, cuius natura est, vt alterum sufficiat. regu. in alternatiuis. de re
gu. iuris. in sexto. l. tertia. ff. de eo quod certo loco. Et ita censuit Senatus
pro C. Meldun. ann. 1510. die 16. Aprilis, quamuis stylus esset ibidem, vt si-
gnificari deberet, qui in hoc fuit reprobatus, quia contra legem Regiam.
¶ si tamen fuerint duo scribæ, & apud vnum appellatio fit interposita, & 7
descripta, alter verò eius renuntiationem exceperit, aduersario hæc renū-
tatio intimari debet, vt docet Imbert. in Institu. Foren. lib. ij. §. sequitur.
tamen quia hic text. non cogit appellantem, nisi alternatiuè, ergo non re-
quiretur nisi alterum, l. si ex pluribus. ff. de lega. ij. & ideò videtur sufficere
si ille actuarius conscripserit in libro actorum, vt hic statuitur.

*Parti an de-
beat intima-
ri appella-
tionis re-
nuntiatio.*

¶ Vtrum ista renuntiatio debeat intimari parti? quod videtur nam omnia 8
quæ partæ absente fiunt, ei notificari debent. l. eos. §. j. C. de appella.

¶ Contrarium est verius, quia iste text. non adstringit renuntiantem ad 9
significandum parti, ergo nec nos ad id illum grauare debemus. arg. l. de
pretio. ff. de public. in rem actio.

Arestum.

Vnde si quis post renuntiationem intimauerit eam parti in domo ha- 10
bitationis, licet appellatus fuerit prosecutus appellationem, dicens sibi
debere intimari in persona, si prosequatur desertionem, perperam agit,
& renuntians fuit absolutus cum expensis, anno 1544. die 14. Iulij, quia
vbi non requiritur intimatio, si interueniat, & inepta sufficit. gloss. in §. ser-
ui. Institut. quibus ex causis manumittere non licet. & in l. vinum. ff. si cer-
tum petatur.

*Renuntia-
tio appella-
tionis coram
apparitore
parti inti-
mata valet
Arestum.*

Item si quis renuntiauerit coram apparitore, si illam renuntiationem par- 11
ti intimauerit, valere pronuntiauit Senatus: si verò non denuntiauerit par-
ti, ad expensas fuit condemnatus renuntians citatus desertionis gratia: an-
no 1540. die 6. Octobris in iuridicis conuentibus Molinis habitis.

*Intra tres
menses fieri
debet renun-
tatio.*

¶ Et hæc denuntiatio saltem intra tres menses fieri debet, vt iudicauit 12
Senatus prout refert Aufrer. in stylo Parlam. aresto 94.

¶ Tamè Ludouicus de Póteruault fuit absolutus à desertione, q. licet extra 13
iudicium

iudicium appellasset à saluagardiæ concessione datæ Ioanni Abraam, tamen renuntiavit coram apparitore & testibus, qui apparitor non fecit certiore appellatum de renuntiatione: ob id Parlamentum reseruauit dicto Ioanni Abraam actionem contra seruentem ad expensas.

14 Item dominus debet renuntiare, non procurator, vt docet Bald. in l. fi. in fi. de tempo. appella. Alex. conf. cxv. attentis. in fi. volu. v. & Perus. in c. Nicolao. col. iij. q. vj. eod. tit. quia est quædam species donationis, quæ non potest fieri, nisi per dominum. Bal. in l. fi. & Ioan. Saxon. in ordina. Turo. artic. iij. Ias. in l. cum procurator. ff. de operis noui nuntiatio. nisi potestatem appellandi habuerit: quia tunc etiam renuntiandi potestatem censetur habuisse: vt iudicauit Senatus anno 1535. in craftinum corporis Christi, patronis Alberico & Vielard postulantibus.

Procurator non potest renuntiare, sed dominus.

15 Etiam potest quis renuntiare vt hic, si quis appellauerit ad Parlamentum, vel ad Regem, seu ad magnum Consilium, & ita declarauit Philip. Augustin. olim Franciæ Rex, vt in libro ordinatio. antiquarum patet. folio 43.

Arestum

16 Potest etiam quis acquiescere appellationi non solum intra octo dies, sed semper quousque de appellatione in consilio cognosci coeptum sit, vt dicitur infra, de literis celsionis, prouocatio. & quando ea renuntiatio fieri debeat.

Acquiescere appellationi quando quis possit.

17 Etiam inuito appellato quis renuntiare appellationi suæ in hoc Regno potest, cum appellatus non iuuetur prouocatione, de consuetudine Regni, per l. si iudex. ff. de minori. contra ca. ex parte ij. de rescrip. Bald. in l. fin. C. quando prouoc. non est necesse.

Appellans etiam inuito appellato renuntiat suæ appellationi.

Et s'il aduenoit que le Iuge, ou greffier se absentast du lieu.

GLOSSA III.

IC prouidet quando iudex, qui non vult regulariter audire istas appellationes, se absentat, ne illi intimari possit, idem in Grapherio, vt aliquos relinquere teneantur, apud quos appellationis renuntiatio fiat, l. vt perfectius. C. de anna. except. facit l. j. §. adeundi. ff. quando appellatum sit.

2 Requisite ex hoc text. habes sequentia. Primò, quòd quis appellauerit. non potest enim renuntiare appellationi, qui non appellauit. priuatio enim præsupponit habitum. l. decem. de verb. oblig. §. seruus. de capitis. in Institutio.

Requisite vt iure appellationis renuntietur.

3 Secundò, requirit iste tex. renuntiationem appellationis ipso facto, vnde non sufficeret dicere, volo renuntiare appellationi, quia non ob hoc renuntiaret, quia verbum volo, tunc non induceret dispositionem, secundum Bar. in l. j. ff. manda. & in l. j. C. de summa trini. & oportet vt de facto appellans renuntiet appellationi. per istum tex. ibi, & se delaisse de sadiete appellation.

ij. To. Comment. Do. Rebuf.

X iij

Renuntiatio
appellatiois
coram nota-
rio, & testi-
bus non va-
let.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Tertio, requirit hic text. quod renuntiet coram iudice, vel grapherio. ideo non valeret renuntiatio coram notario & testibus, vel coram duobus notariis. Inde appellationem emissam coram duobus notariis, desertam pronuntiavit Senatus anno 1389. die vltima Maij.

Non valeret etiam facta coram apparitore: ideo contra Robertum Bau- doin Fripier, qui sic appellauerat, & postea renuntiauerat, fuit pronuntiata appellatio deserta pro Pufferam anno 1524. die 2. Decembris, nisi postea notificata esset parti, vt dixi in ij. gloss. supra eod.

Quarto requiritur in hoc text. quod infra octo dies a tempore emissae appellationis computandos quis renuntiet: quamuis de iure quis appellationi renuntiare possit antequam iudici ad quem sit praesentata, ca. quamuis. ij. de electi. in vj.

Quinto, quod dies renuntiationis factae scribatur in regeftis scribae, seu grapherij. ibi, *lequel delay soit enregistre es registres du greffier.*

Renuntians
literas habe-
re debet a
iudice coram
quo appella-
tionem renun-
tias.

Sexto, si iudex vel scriba se absentauerint, oportet vt relinquat aliquem coram quo desistere a sua appellatione quis possit, vt hic. Et sic ordinatio Philippi Regis edita anno 1344. statuit, quod appellantes debent habere literas suae renuntiationis a Bailliuis, a quibus appellauerunt, vel a suis commissis.

Afin que quand le iuge verra icelles appellations delaissees, qu'il puisse mettre, ou faire mettre sa sentence, ou appointment a execution.

GLOSSA IIII.

RATIO ponitur hic quare coram iudice, vel scriba debeat renuntiare appellationi, scilicet vt iudex a quo videns renuntiationem possit suam sententiam executioni mandare, siue fit interlocutoria, ibi, *appointment*, siue sit definitiua.

Renuntians
post octo di-
es per lue-
ras recipi-
tur ad expen-
sas, tamen
condemnatur.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Arestura.

Et sic qui non renuntiauerit intra hoc tempus octo dierum, postea non recipitur. Limitatur nisi per literas Regias concedatur, quod solet saepe fieri etiam non soluta emenda, consentiente Regis procuratore.

Item hic renuntians si post octo dies renuntiet, ad expensas & damna partis tenetur. cap. interposita. §. illa. de appellatio. vt placuit Senatui anno 1519. die 15. Iulij. † secus si intra tempus hic statutum renuntiauerit, eo quod autoritate huius ordinationis hoc faciat: & ita declarauit Senatus 18. Decembris. anno 1543.

Etiam post istam renuntiationem non poterit pars appellationem prosequi, quia remittentibus actiones suas amplius non est dandus regressus, l. quæritur. §. si venditor. ff. de ædili. edict. capitul. quam periculosum. vij. quæstio. j.

A renunta-
tione appel-
lationis an
quis reucla-
ri possit.

Arestura.

Nisi ab illa renuntiatione releuaretur forte ratione minoris ætatis. Barba. consil. xliij. in iij. volumi. vel alia ex iusta causa, vt censuit Senatus anno 1510. die 17. Februarij.

Item

- 7 Item poterit quis agere de nullitate, licet appellationi renuntiauerit, c. fi. de appel. in vj. vbi Doct. in l. si expressim. ff. eo. & c. dilecto. eod.
- 8 Etiam poterit agere postea contra iudicem in syndicatu. gl. & docto. in c. pastoralis. §. quia verò. de offic. deleg. Bart. in l. j. ff. q. quisque iur. siue renuntiauerit tacite, siue expresse. Bal. in c. sære. eo. & sic consuluit Soc. cons. xxiiij. visis. col. iij. ver. secundo principaliter. in j. volumi.
- 9 Quamuis hoc non seruetur in Francia, quia extra tres casus non solemus agere contra iudices vel magistratus, videlicet doli, fraudis, & concussionis, vt superius dictum fuit.
- 10 Ista renuntiatio non præiudicabit adhærentibus, vel aliis, vt docet Bal. in l. j. in fi. C. si vnus ex plu. appellauer. quia res inter alios acta aliis nõ præiudicat, vt patet in rub. C. illo tit. † Vnde si plures fuerint appellantes, omnes renuntiare tenentur, & vnus renuntiatio non nocet aliis, cap. ex parte. supra de rescript. ideò poterunt alij, qui non renuntiauerunt citari ad desertionem post tres menses, vt superius dixi. & sic iudicauit Senatus pro Abbate & religiosis sanctis Ioannis Du Dart, contra do. Ludouic. dominum de Anulles, anno 1528. & die 10. Decembris, vide text. & ibi Decis. in l. si qui separatim. in fi. de appel. ff.

Agi post renuntiauerit appellatione non dicitur an possit.

Quilibet appellans renuntiare debet, & vnus renuntiauerit non sufficit.

Arrestum.

CHARLES VII. Article X.

ITEM, voulons, & ordonnons, que s'il y a attemptat contre aucune cause d'appel releuée en nostredite Cour de Parlement, dont l'appellation aura esté faicte formellement en nostredite Cour, qu'icelle nostre Cour en puisse retenir la cognoissance. Et prohibons, & defendons, qu'aucun n'algue auoir esté faict attemptat, si veritablement il n'a esté fait, & qu'il ne monstre promptement par information deuement faue. Et en cas que par information il ne monstret a auoir esté faict attemptat, que le procureur, qui aura allegué l'attemptat, soit condamné en l'amende: & pareillement la partie, qui aura fait faire l'adiournement sur l'attemptat: & la cause soit promptement renuoyée par deuant le iuge, auquel de droict, & de costume la cognoissance en appartiendra, & sans en faire difficulté.

Articulus decimus sextus.

GLOSSA PRIMA.

- PRIMUM** quod hic statuitur, est quod si aliquid attentatum fuerit post appellationem ad Curiam, ipsa poterit cognoscere, & causam retinere, quia attentatum fuit factum in contemptu Curie, ideò ad eam pertinere cognitio debet. arg. l. quoties. C. de iud. Masuer. eod. tit. versic. item si agatur.

Parlamentum de attentatis per dicitur appellacione cognoscit.

iiij. Tom. Comment. Domi. Rebuff.

X 4

Inhiberi nō debet nequid attentetur.

Arestum. Possessione sua pars nō debet priuari appellatione pendente.

Innuari quid nō debet appellatione pendente.

Attentata post appellationem ab interlocutoria an retractetur.

Innuare quid & attentare.

Litera non facta mentione appellationis nō valet.

Pars nil innouare debet pendente appellatione.

Nota tamen quòd pendente lite non debet fieri inhibitio, ne aliquid attentetur, seu innouetur, alias esset prohibere Curia, ne quid ageret, sed debet inhibitio fieri, nequid attentetur in odium, seu præiudicium litis, seu appellationis. Sic statuit Senatus anno 1519. die j. Martii cōtra moniales de Poyssi. † Sciendum est quòd appellatione emissa non debet quis priuari commodo suæ possessionis. c. j. vt lit. penden. nec dicitur ille innouare, qui sua possessione vtitur pendente appellatione, eo modo, quo prius possidebat sed inniti priori censetur. l. vtique. in fi. ff. de rei vend. ideo in ea nullo modo turbari debet. text. in cap. cū teneamur. eodem. glos. in cap. non solū. isto tit. in vj. Ioan. Monach. in c. cupientes. numero. 138. de electio. in sexto.

Itaque non debet quis post appellationem aliquid innouare, vt patet in titulo. ff. nil nouari appella. penden. alioqui illa retractanda sunt capitul. non solū. de appellat. in sexto. vbi non solū innouata post appellationem à definitiua retractantur, sed etiam ea omnia, quæ medio tempore inter sententiam & appellationem (quæ postmodum intra decendum interponitur) innouata sunt. Alex. consil. xcix. visis. in v. volumi. Decis. consil. cc. in casu.

Attentata verò post appellationem ab interlocutoria non reuocantur, nisi ea quæ facta sunt post inhibitionem, d. c. non solū. in fi. † Innouare & attentare is dicitur, quando non relinquit rem controuersam in eodem statu, in quo erat tempore appellationis, l. appellatione. C. eod. & c. significatibus. eod.

Ratio huius reuocationis est, quia attentas aliquid post appellationem videtur iniuriam inferre iudici ad quem, & illud facere in eius contemptum: ideo æquum est, vt illud restituatur. Domi. in d. c. non solū.

Et hæc reuocatio attentatorum potest peti vsque ad conclusionem in causa. de Rota decis. iiii. incipien. attentata lite pendente. vt lit. pendent. in nouis.

Vnde literæ impetratæ appellatione pendente eius non facta mentione sunt subreptitiæ. gloss. no. in capit. oblata. eod. tit. vbi Præpo. tradit quatuor limitatio. & Roma. consil. ccxlix. in casu. vbi dicit post appellationem non debere nouum iudicium inchoari super re, super qua est appellatum.

Amplia vt quid innouare non debeat iudex, nec pars. c. dilectæ. de excep. vbi Hosti. & alij dicunt innouata à parte reuocanda ex solo iudicis officio, etiam sine libello. Bal. in l. iij. ver. quæro. vtrum attentata. C. eod. licet Doctor. intelligant illum titu. nil nouari. in iudice, vsus tamen forens. etiam intelligit in parte.

Imò si appellans aliquid attentet, eo ipso reddit se indignum beneficio appellationis, & iudex à quo procedere poterit, ac si appellatum non esset. cap. an sit deferendum. eodem Ioan. Monach. in c. cupientes. num. 136. de electio. in sexto. Decius consil. ciiij. in causa. colum. ij. hoc tamen iure non vtimur in Francia.

Limitatur quoad tertium, qui ratione sui interesse non prohibetur innouare,

- nouare. gl. sing. in l. creditor. in prin. ff. manda. probant do. de Rota Decis. ij. *Tertius inno-
uare nō pro-
hibetur.*
- no. quod vbi auditor. vt lit. pen. in antiq. & Barb. in c. j. num. 10. de rescri. &
in consil. xliij. Præclarè. col. xvij. in j. vol. vide limitationes in ca. bonæ. eo. ti-
tu. per Doct.
- 13 Secundò non procedit quando ipsa appellatio nouaret, l. eos. §. super his. *Pendēte ap-
& l. minimè. C. eod. Ideò si quis intrudatur in carcerem, & appellet, debet detineri,* *pellatione in
carcere pars
intrudis po-
test.*
per illum tex. & in Ordina. reg. titu. des adiournemens personelz. arti. v. & seq. Et
hoc seruatur de consuetudine generali omnium curiarum, teste Guid. Pa-
pæ in decisio. Delphina. q. ccxxxv. si quis incarceretur.
- 14 Tertiò limitant in interlocutoria, in qua ante inhibitionem iudicis à quo *Innouare
post appella-
tionē ab in-
terlocutoria
quādo licet.
Prouisorie
sentētia pen-
dente appella-
tione, exe-
qui possunt.*
non prohibetur quis innouare. c. non solum, eo. tit. in sexto. Bal. in l. ij. col. iij.
15 ver. sed incidenter quæro. C. de episcop. audien. † quod est verum, quando
grauamen poterat reparari per appellationem à definitiua, alioqui contrà,
vt si appelletur à tortura, c. fi. eodem tit. in vj. Bald. in l. generaliter. §. sed iu-
ramento. versi. sed quid si est talis. C. de reb. cred. vel nisi iudex appellationi
detulerit. tunc enim sibi ipsi satis videtur inhibere deferendo appellationi.
Bar. in l. eius qui col. ij. versic. secundò quæro. ff. de appella. recipien. & l.
intra vtile. col. v. de mino.
- 16 Quartò. innouare quis potest ex prouisione legis, vel ordinationis. l. per *Cautio pen-
dēte appella-
tione peti po-
test.*
hanc. C. de tempo. appella. idcò sententiæ per modum prouisionis latae,
executioni demandari solent, non obstante appellatione, vt scripsi in tra-
ctatu de senten. prouisio. & de senten. executor. in j. Tomo. Commen. in has
Constitu. Reg.
- 17 Quintò, quando attentaretur, quod potuisset in causa principali fieri, &
sic cautio peti potest appellatione pendente, sicut in priori instantia fieri
poterat, l. postquàm. §. imperator. & ibi Bart. ff. vt leg. not. caueat. Bart. in l.
furti. §. j. de his qui no. infra. Bolog. in addi. ad Ioan. de Ana. consil. j. Iaso. in l.
j. C. de bon. possess. secund. tabu.
- 18 Vnde infert Pan. in c. pastoralis. de iure patro. quod licet primus præ-
sentatus appellauerit, poterit tamen secundus præsentari, quia secunda
præsentatio etiam ante appellationem & lite pendente fieri poterat.
- 19 Sextò, non habet locum, quando deserta esset appellatio, quia tunc ha- *ut en nō habet lo cum
betur, ac si appellatum non esset. l. vlt. §. illud. C. de temp. app. Bal. & Ias. in l. in appellat. & iudic
ali. §. mpre fact. n. 66
et 67 et 930*
betur, ac si appellatum non esset. l. vlt. §. illud. C. de temp. app. Bal. & Ias. in l.
j. C. de secund. tabu.
- 20 Idem dicunt Doctor. si appellatio esset manifestè friuola. c. cum appella-
tionibus. eodem. in vj. Bal. consil. ccclxvij. ad euidenciam. in primo volumi.
Corne. consilio xlv. duo principaliter. in j. volu. quod non haberet locum in
hoc Regno, in quo omni appellationi defertur ob superioris reuerentiam,
vt dixi sæpiùs superiùs.
- 21 Attentata tamen sunt ipso iure nulla, etiam si appellans renuntiet ap- *Attentata
nulla etiam
si appellans
renuntiet.*
pellationi, vel sit deserta. c. cum venissent. de insti. Peru. in capitul. ad au-
dientiam. in fin. eod. nec postea conualescunt. Panor. & alij in c. sæpè, & in c.
consuluit. ij. eod. & vide in ca. bonæ. eod. Quod remedium attentatorum
est melius, quàm interdictum vnde vi, sed petuntur reuocari, & irritari
quatenus

quatenus de facto attentata sunt. arg. c. si quis. de reb. eccl. non alienan.

Alios casus vide per Spe. in eo. tit. §. nouissimè. & Corse. in singu. inci-
pente, appellatio. & Socy. in tract. fallen. reg. xxj. appellatio. Fely. & alios in
c. dilectæ. de excep. & Doct. in c. sollicitudinem. & c. pastoralis. eod.

*Lite pendē-
te nihil in-
nouandum.*

Quæ superius dicta sunt, nihil innouandum appellatione pendente, eadē
ferè dicenda erunt lite pendente: nihil enim innouandum erit lite penden-
te, vt in titulo, vt lite pendente nil innouetur. C. & in decre. & vi. & in cle.
hoc etiam asserit Io. Monach. in c. cupientes. nu. 138. & seq. de elec. in vj.
deci. Neapoli. cxxxj. quidam concessit. Vnde lite pendente coram iudice
seculari super possessorio beneficij, nihil est innouandum coram ecclesia-
stico super petitorio, vt docet Bened. in repe. c. Raynutius. in ver. & vxorē.
nu. 433. de testa. & dixi suprā de causis beneficiorum possessorijs.

*Compromisso
pendente nil
est innouan-
dum, & sup-
plicatione
ac euocatio-
ne.*

Idem prorogatione appellationis pendente, siue compromisso penden-
te, cle. quandiu. de app. Barb. confi. xvij. clementissimum. col. v. volum. iij.
etiam supplicatione pendente nihil est innouandum, authen. quæ suppli-
catio. C. de prec. Impe. offe. quia hæc supplicatio eundem effectum habet,
quem appellatio. cap. tum ex literis. de in integ. restit. Panor. in cap. pasto-
ralis §. j. in glo. j. eod. dixi plenè in tract. de supplica. in j. Tomo harum Con-
sti. Reg. in commenta.

Idem dicendum est euocatione pendente, c. vt nostrum. de app. plenè
scripsi in tract. de euoc. in j. Tomo Commenta. in has Constitu. Reg.

*Inuentarij
confectione
pendente ni-
hil est inno-
uandum.*

Nihil etiam est innouandum inuentarij confectione pendente, nec hæ-
res est id temporis à debitoribus molestandus, nec conueniendus. l. fin. §.
donec. C. de iure delibe. fideò sis cautus vt inuentarium non compleas: ni-
si in fine trium mensium, vt docet Cæpo. caut. ccxxij. institutus. quod est
conscientiæ damnosum sic differre. vide tamen casus sex, in quibus hæres
conuenitur in §. donec. per Iaso. ibidem.

*Consultatio
ne pendēte
nihil est in-
nouandum,
nec relatio-
nes
hodie raro
fiunt.*

Consultatione seu relatione pendente, & donec consulitur Princeps, &
causa ad eum refertur, nihil debet attentari, l. j. & l. si quando. C. de rela.
thodie istæ relationes sublatae sunt, vel raro fiunt in Francia. per. text. in 30
authentica vt iudices non expectent sacras iussiones. collat. ix. declarat
Cotereau. in suo tracta. scedula. magistra. Balliæ. rubr. de audito. Princip.
folio 17.

*Nullitate
pendente ni-
hil innouā-
dum.*

Nullitate pendente quid non est innouandum. cle. j. de re iudic. l. iij. §. 31
condemnatum. ff. de re iud. Bar. in l. j. C. quando prouoc. non est neces.
Docto. in c. dilecto. eod.

*In integrū
restitutione
pendente ni-
hil innouā-
dum.*

In integrū restitutione pendente nihil noui fieri debet, in tit. C. in in-
reg. rest. pen. ne quid noui fiat cap. suscitata. de in integ. rest. Aufrer. deci.
Tholosa. q. liij. Anto. Tremol. in addi. ad Vbertum in tit. de impen. execu.
versic. secundò si in.

*Dilatione
pendente ni-
hil attenta-
ri debet.*

Dilatione pendente nihil attentari debet, l. siue pars. C. de dilat. c. præ-
tereà. illo titulo. Limitant Doct. in c. significante. & Soci. in tract. fallē reg.
xcij. & Geor. Natā. in repe. cle. sapē. col. xlix. & seq. versic. prædictis. de ver.
signi. scripsi in tit. de dila. art. decimo. suprā.

Recusa

- 34 Recusatione pendente nihil innouandū iura censent. l. apertissimi. C. de iudic. c. suspicionis. vbi Doct. de offi. dele. c. secundo requiris. & ca. potest. tremo. eo. c. ij. eod. tit. in vj. scripsi in tract. de recusa. supra. Recusatione pendente nihil innouatur.
- 35 Pendēte recursu ad arbitrium boni viri nihil attetandum est. l. societa- tem. §. arbitrorum. ff. pro soc. Bal. in additio. ad Specul. in ti. de arbit. col. v. ver. sed an pendente. quia hic recursus instar appellatiōis se habet. l. nō distinguemus. §. cūm quidam. ff. de arbit. Barb. consi. xvij. col. ij. in iij. vo. scripsi in tract. de arbi. supra hoc libro. Recursu pendente ad arbitrium boni viri nihil innouari debet.
- 36 Securitate pendente nihil committendum esse iura volunt, siue à Princi- pe concedatur, l. j. §. vlti. ff. de quaest. & l. relegati. de poen. siue ab inferiore ex iusta causa, l. iij. §. seruus. ff. de acqui. pos. l. fi. C. de his. qui ad eccl. cōfug. Io. Raynaud. in suo tract. securitatis. Securitate pendente nihil innouandum.
- 37 Accusatione pēdente nihil innouabis, l. defensionis facultas. & l. probi- bitum. C. de iure fisc. lib. x. l. aufertur. §. in reatu. ff. de iure fisc. Bar. & Alex. in l. post contractum. ff. de dona. † Ad hęc status dilatione pēdente nihil Accusatione pendente nihil innouatur.
- 38 innouādum iura censent, vt plenē scripsi in tract. de lit. dila. in j. Tomo ha- rum Constitutio. † Etiā itinere peregrinationis pendēte nihil est de nouo Status dilatione pendente nihil agendum.
- 39 faciendum, vt c. vno. de cler. peregr. vbi plenē Doct. † Coadiutoris da- Itinere peregrinationis pendente nihil faciendum.
- 40 tione pendente idem. in cleri. ægrotan. in sexto.
- 41 Nihil innouari debet sede vacante. in ti. ne sede vacan. aliquid inno- uet. vbi Doct. multa scribunt. De his clausulis multa tradit Vital. de Cāb. in tracta. clausula. in clausula nihil nouari, vbi vide plenius.
- 42 Nota quōd vt reuocatio attentatorum fiat, intimanda est iudici, & Sede vacante nihil innouatur.
- 43 parti respectiue appellatio, alias non imputatur illis. c. si duobus. vbi Doc. eo. & cle. j. illo ti. Peru. in c. si. nu. 40. & seq. eod. † Et Curia Parlamenti vo- Coadiutorie dilatione pendente cesset innouatio.
- 44 lens interdum ex causa reparationem attentatorum fieri per alium, remit- tit illa, & excessus cognitionem ad Seneschallum, vel ad alium iudicem Appellatio parti est intimanda.
- Regium, in cuius territorio fuere commissa. † & quādoq; ex causa commit- tit alteri iudici ordinario committentis quoad illos ipsum delegando, quia in propria qualitate attentatorum remittere causam, vel alteri committe- re frequenter non consuevit, vt docet Benedict. in c. Raynutius. in verb. vxorem. nu. 433. de testamen.

*ET prohibens & defendens, qu' aucun n'allegue auoir esté fait
attempat, si veritablement il n'ha esté fait, & qu'il ne monstre
promptement par information deuément faite.*

GLOSSA II.

NON debet alegari attentatum, nisi probetur ex tepore, prom-
ptement, & par information deuément faicte. Et istæ informa-
tiones super attentatis fieri debent, & non super aliis rebus, Informationes attentatorum alia continere non debent.
alioqui nullæ declaratæ fuerunt informationes, quibus alia Auostum.
facta adiuncta erant. anno 1506. & die quinta Ianuarij ex ordina. Curia.

Vide

Vide alios casus, in quibus probatio extemporanea fieri debeat. ar. iij. gl. 2 vna. tracta. de lit. dilat. in secundo Tomo Constitu Reg. in Commenta. Tenetur autē pars duo probare. Primò, quòd sit attentatum. Secundò, 3 quòd appellatione vel lite pendēte, c. primo. & c. ecclesia. vt lite pendente c. bonæ. eo Ioā. Monach. in c. cupientes. nu. 136. de electio. in vj.

Quomodo hoc fieri debeat? Respon. appellatione recepta per iudicem 4 ad quem, datur ipsi supplicatio, vt inquiratur de attentatis, & ipse permit- tet, & committet apparitori, vel alij, vt de his informationes faciat.

Aliquando verò impetrantur literæ, quæ vocantur, lite pendente, qui- 5 bus mandatur vt inquirat talis, & informationes clausas mittat: † & inter- 6 dum solet in literis releuamenti appellationis apponi, quòd si quicquam innouatum fuerit inquiratur, rarò tamen: † vel supplicatio iudici datur 7 vt inhibeat attentanti, & informare liceat de attentatis, & iudex con- cedit, & tunc actuarius, seu grapherius facit commissionem primo appa- ritori, vel alteri prout iudici visum fuerit.

Item postea istæ informationes deferri solent ad iudicē ad quē, & ostē 8 duntur procuratori Regio, qui petit, vt is qui attentauit, citetur persona- liter compariturus, & iudex decernit, vel alias pro grauitate criminis, & postea literæ à iudice ad quem impetrantur ad citandum istum innouan- tem, quo citato compareat necesse est, & audiatur vt hic.

ET en cas que par information il ne monstrera auoir esté fait attentat, que le procureur, qui aura allegué l'attentat, soit condemné en l'amende: & pareillement la partie, qui aura fait faire l'adiournement sur l'attentat, &c.

GLOSSA III.

PROCVRATOR allegans attentatum, & non probans, ad multam puniri debet, non dicit quam, ideò intelligo arbitriam, l. j. ff. de effracto. & pars remitti debet, ad illum iudicē, qui de iure vel cōsuetudine cognoscere de causa potest.

CHARLES VII. Article LXIIII.

ITEM, ordonnons, que quand aucune cause d'appel, d'ap- pointement, ou sentence interlocutoire, ou d'execution (soit de senten- ce disinitive, ou d'autre chose) sera plaidée, que le procureur de la par- tie intimée ait promptement en iugement les actes, & memoriaux de laditte cause & aussi les exploits, & lettres de l'execution, pour en fai- re prompte foy en iugement, affin que s'il est possible, la cause d'appel soit sur le champ vuidée & expédiée.

CHARLES VIII. Article XXXIII.

ITEM, ordonnons, que quand vne cause d'appel, d'appoin- tement

Duo in at- tentatis pro banda.

Attentat- vum inquisi- tio quomodo fieri debeat. De literis li- te pendente.

Praxis cō- tra illū qui aliquid at- tentauit.

Procurator allegans at- tentatū pu- nitur, si il- lud non pro- bauerit.

Articu- lus deci- mus sep- timus, & deci- mus o- ctauus.

Et emittit, ou sentence interlocutoire, ou d'execution (soit de sentence diffinitive au d'autre chose) sera plaidee, le procureur de la partie intimée ait promptement en iugement les actes & memoriaux de la dite cause, & aussi les exploités, & lettres d'execution, pour en faire prompte foy en iugement, a fin que s'il est possible, la cause d'appel soit sur le champ vuidée, & expedée.

G L O S S A V N A.

- 1 **H**Æ Ordinationes idem omninò continent, & si in titulos redactæ princ. fuissent, non essent iustæ superfluitates, sed statuentes non erant memores alterius ordinationis, ideò bis idem statuerunt, vt hic videtis: ex quo discerni potest quid ordo profit, & titulorum hæc series. Ordo titulorum harum Ordinationum quid profit.
- 2 Iste text. præcipit, vt quando appellationis causa disputatur, & coram iudice verbo inter aduocatos tractatur, quòd procurator appellati & intimari habeat acta, & munimenta causæ, vt ex tempore causa appellationis decidi possit. Idem statuitur in titul. *des Parlemens de Tholouze & Bourdeaux.* artic. vj. & vocatur hæc appellatio à Budæo vocalis, quam vulgò verba-lem dicimus De hac alibi dicam. Aduocati & procuratores acta dum causa iugatur habeant.
- 3 Sed an habeat locum in procuratore appellantis, iste text. non loquitur de eo, sed eadem & maior est ratio in actoris. i. appellantis procuratore, qui instructus venire debet. l. qui accusare. C. de edend. cap. j. eod. in vi. quia in sua potestate est agere, non verò rei, cùm iudicium subire cogatur: vt est text. in l. inter stipulantem. §. si Stichum. ff. de verb. obliga. & ita declaratur articu. xix. infra eod. † & procurator siue actoris, siue rei non debet causam alicuius defendendam suscipere, nisi sit instructus: vt cautum est artic. iiii. supra titu. *des procureurs.* & seq.
- 4 Quomodo debeant ista acta ostendi, an sufficiat exemplum, an verò memoriale, & originale præstandum sit. Respond. quando agitur de processu in scriptis, ne partes onerentur laboribus & expensis ad habendum exemplum processus, debet processus efferri iisdem verbis, quibus conceptus fuit & ita censuit Senatus anno 1567. die 7. Septemb.
- 5 Sed sufficit memoriale esse subscriptum à parte: & quotidie ita fit, sed acta & instrumenta debent esse authentica, vt in cap. j. & ij. de fide instrumentum transcriptum parte vocata apud grapherium per requestam vel alibi per literas compulsorias (vt fieri solet) sufficiet. Processus exemplum ferri nõ debet.
- 6 In appellationibus vocalibus, seu verbalibus vnus obtinet originale, videlicet appellans, & intimatus exemplum: tamen debet esse suscriptum à notario, vel alio, vt fidem faciat: vt putà apparitore, qui tradit, & intimat, vel alia persona publica. Arestum.
- 7 Quæro quid si procurator non præparet ista causæ munimenta. Resp. poterit suo nomine proprio ad multam condemnari, sed parti non nocet, l. j. §. procurator. ff. si quis ius dicen. non obtempe. vel si causa decisa sit contra partem, ipsa poterit ad id quod interest agere contra illum procuratorem: vt infra articu. xix. in fin. statuitur. Procurator nõ paratus die dicta mulctatur.

Articu.
decim^o
nonus.

ITEM, & pource que quand aucune cause d'appel a esté plaidée en nostreditte Cour, les parties sont aucunesfoys long temps sans produire leurs lettres, actes & autres choses qui sont nécessaires pour le iugement d'icelles causes d'appel, & par ce moyen demeurent icelles causes d'appel long temps sans estre iugées ne décidées: Nous ordonnons que dorefnauant en telles causes d'appel, qui seront plaidées en nostreditte Cour de Parlement, les parties produisent leurs actes, & proces dedans trois iours prochains ensuyuans la plaidoyrie: sinon qu'ils ayent demandé en plaidant autre delay, lequel la Cour leur ait octroyé: & enioignons aux procureurs des parties, qu'incontinent la iournée de la presentation de la cause d'appel escheüe, ils facent leur inventaire de leurs registres, actes & proces en cas d'appel: & les baillent avec leurs memoires à leur aduocat, a fin qu'au iour de la plaidoyrie, les parties en plaidant leurs causes puissent faire prompte foy de leurs actes & proces: a fin que si ladicte cause d'appel peut estre décidée, & déterminée promptement par nostreditte Cour, qu'elle le soit: ou que si elle n'estoit iugée, & icelles parties fussent appointées en droit sur icelles causes d'appel, qu'incontinent les parties leur produisent leurs lettres, actes, & procès, en ladicte cause d'appel, a fin qu'icelle cause d'appel soit briefuement expédiée. Et pource que de tant que ladicte cause d'appel sera plus briefuement iugée apres la plaidoyrie de tant auront les Presidens & conseillers meilleure, & plus fresche memoire des choses dittes & proposées par les parties en leur cause d'appel: Nous mandons & enioignons à ceux de nostreditte Cour, qu'il iugent & decident les causes d'appel, le plus brief que faire l'on pourra. Et en cas que les procureurs desdites parties n'auront produict dedans lesdicts trois iours, le proces sera iugé en l'estat qu'il sera trouué. Et voulons & ordonnons que si par negligence du procureur la partie pert sa cause, qu'icelle partie ait son recours contre son procureur pour ses dommages & interests.

GLOSSA I.

Producere
appellās in-
era quod iū-
pus debeat.

ALIVANDO appellationis causa litigatur coram iudice appellationis, & ex tempore decidi non potest, ideò ad consilium reiici solet. Et interim statuitur, vt partes acta & munimenta cause producant, quod facere tenentur intra tres dies proximos, nisi aliā habuerint dilationē. Sed hæc ordinatio parum seruatur in Parlamento, in quo

in quo non solum dantur tres menses, sed aliquando tres anni, & interdum tria lustra, maximè in hoc Senatu, sed hoc ex malitia, & calliditate partium prouenit.

Et enioignons &c.

GLOSSA II.

PRAECIPIT procuratoribus, vt statim à die praesentationis causae appellationis inuentarium conficiant, & munimenta & acta aduocatis praestent, vt praeparati die dicta veniant. De hoc inuentario scripsi in tracta. de sentent. prouis. articul. tertio gloss. tertia. & alia scripsi in titulo de inuentar. superius.

Inuentariū munimentorū fieri debet.

Et pource. &c.

GLOSSA III.

STATVIT vt quàm citò fieri poterit, causa in consilium missa decidatur, vt praeses & Consiliarij sint illius memores: & ideò partes vel procuratores illarum breui producere debent instrumenta & munimenta causae. idem ferè statuitur in tit. des presidens. articu. ij.

Et en cas que les procureurs desdites parties, &c.

GLOSSA IIII.

HIC comminatur, quòd si acta causae non sint intra tres dies producta, causa in eodem statu decidetur: quòd si per negligentiam procuratoris pars causam amiserit, poterit ad id quod interest agere contra suum procuratorem, l. j. in fin. ff. quando appel. sit, vbi Bartol. vide plenè Docto. in l. vna. si quis ius dicen. non obtempe. vbi idem dicunt, si dolo procuratoris hoc factum fuerit. facit glo. in verb. audiatur. cap. biduum. ij. q. vj.

Procurator negligens puniatur.

² Vel posset Princeps partem restituere, concedendo ei literas in forma ciuili, de quibus plenè scripsi in tract. de liter. ciuil. in Primo Tomo comment. in has Conffit. Regias.

CHARLES VII. Article XXV. touchant le style.

ITEM, ordonnons, que si tost qu'aucune cause sera encommencée à plaider, elle soit parachéuée, sans aucune interruption ou interposition d'autre cause: sinon entant qu'aucune des parties, qui à ce ne seroit preste, requisit conuenablement aucun delay.

Articu. vigesimus.

GLOSSA VNA.

PRAECIPIT vt causa coepta continuetur sine aliquo impedimento, & interruptione, & ne alia causa interponatur donec causa coepta decisa sit, nisi pars non parata ad causam dilationem petierit. Idem ferè statuitur in titulo de la Cour

Causa coepta sine interruptione continuari debet.

iii. Tom. Com. Dom. Rebuf.

Y ij

de parlement. articulo xxvj. & articulo xxxvij. & xxxix. & in titulo des Con-
seillers. art. iij. vbi Consiliarij audire debent referentes factum causæ sine
impedimento & interruptione.

CHARLES VIII. Article XLV.

Articu-
vigesi-
mus pri-
mus.

ITEM, & pource qu'il n'est possible de faire appeller en iuge-
ment toutes les cedules des defaux & congez, ou les parties se-
royent appointées à bailler leur plaidoyé par escrit, & que par
ce moyen les parties sont contraintes d'attendre iusques à la sainct
Martin, pour demander leur congez & defaux, en quoy elles
sont grandement endommagées & interesées: Nous ordonnons,
que contre toutes les parties, qui auront à bailler leurs causes
d'appel ou plaidoyé par escrit, & ils ne voudroyent fournir dedans
huietaine apres les plaidoyries escheues, seront baillez & deliurez
les congez & defaux ou exploicts par faulte de non bailler lesdittes
causes d'appel par escrit, tout ainsi, & en la maniere, que si lesdits
congez, & defaux & exploicts estoient demandez ou donnez en
iugement.

GLOSSA VNA.

INSTRVIT procuratores super schedulis tradēdis. De hoc ple-
nius scribitur in titulo des procureurs. ibidem vide.

IDEM, Article XXXVIII.

Articu-
vigesi-
mus se-
cūdu.

ITEM, si en receuant les proces par escrit l'aduocat de la
partie appellant est receu par la Cour à bailler les griefs: Ordon-
nons au greffier sur peine d'amende arbitraire, qu'il adiouste
audit appointement, que les griefs, qui seront baillez, seront hors
le procès. Et en cas que les aduocats proposeroyent aucuns griefs,
qui seront dedans le procès, ordonnons, & enioignons à nostre
ditte Cour, que sans dissimulation elle les condamne en l'amen-
de. Et pour cognoistre qu'els aduocats les auront faicts, Ordon-
nons que ceux qui les auront faits les signent, & ne voulons
iceux estre receus par les greffiers de nostreditte Cour, s'ils ne sont
signez.

GLOSSA PRIMA.

SEQUENTIA hic statuuntur. Primum quòd si quis pro-
ferat commentarium prouocatorium, & grauamina, debet ad-
iicere grauamina extra processum, & hoc seruatur ab aduoca-
tis dicentibus, griefs hors le procès, &c.

Secundo

- 2 Secundò, quòd si aduocatus proposuerit grauamen ex processu, debet ad multam cõdemnari, quia iudices inter videndum processum satis videbunt conscripta in processu grauamina, & sic illa frustra adducerentur. ^{Gravamina extra processum adducenda} sed hoc non seruatur: nam partes solent omnia grauamina cumulare tam ex processu, quam extra processum, licet dicant, *grief hors le proces.*
- 3
- 4 Tertio, præcipit aduocatis vt signent grauamina, alioqui non recipiantur, & hoc bonum est, vt dignoscatur quis ea confecerit, vt possit puniri, si aliqua iniuriosa, vel honorem alterius partis labefactantia apposuerit.

Griefs.

GLOSSA II.

- 1 **D**ICITVR, si grauaris, appella. cap. omnis oppressus. ij. q. vj. & non auditur appellans sine grauamine regulariter, nisi ordo omitteretur. l. ait prætor. §. permittitur. ff. de minori. Bald. in capi. cum dilecta. col. ij. nume. 30. de rescrip. ^{Gravatus appellare potest.}
- 2 Notandum est quòd appellans sequentia probare debet: primò quòd appellauerit. voluntas enim appellandi, nisi eã expresserit non prodest. l. j. cum l. seq. ff. eodem.
- 3 Secundò quòd appellauerit intra decem dies in patria iuris scripti, in patria verò quæ consuetudinibus regitur, illicò debet appellare, arti. j. supra eod. authen. hodie. C. eod.
- 4 Tertio quòd ex iusta causa fuerit interposita, & ex grauamine: vt asserit Ioan. And. in c. Romana. §. si verò. eod. tit. in vj. & Perus. in cap. cum appellationibus. ibidem. l. hi qui. C. eod. ibi iustè te appellasse ostende. ideò grauamen appellans probare debet, vt ibi. ^{Gravamen appellans probare debet.}
- 5 Quarto, quòd intra tempora legitima fuerit profecutus. capit. cum super. de re iudic. c. cum sit Romana. eo. scripsi in articu. iij. supra eod.
- 6 Quintò, iudex grauare dicitur, quando tollit alicui iuris beneficium, per text. in l. ait prætor. §. permittitur. ff. de minori. indultum enim à iure beneficium nemini est auferendum. regu. indultum. in vj. & idem dicendum est quomodocunque competat, etiam si per consuetudinem, vel ordinationem, seu alias. ^{Gravare quando iudex dicitur.}
- 7 Vel si præpostere procedat, l. liber. C. de peti. hæred. & l. dicimus. ff. de excu. tuto. Bald. in l. j. C. eod. per illum text. in iij. notab.
- 8 Idem si denegat dilationem sine causa, & à iure vel ordinatione permiffam. c. j. & per totum. de dila. Inno. in c. significauerunt. de testibus.
- 9 Idem si præcipiatur impossibile. reg. impossibilium nulla est obligatio. ff. de regul. iuris. vel id, quòd parti difficile, aut periculosum est, text. in cap. accepimus. vbi Panor. & alij de fidè instru. c. ex parte. j. eod.
- 10 Idem si sententia contineat aliquid contra ius, vel rationem, tunc pars grauari dicitur, & aliis multis modis, quos enumerare difficile esset, sed hoc ex frequenti vsu dignosci potest: & ex iuribus. Et nota quòd quicquid fit à iudice incompetente dicitur grauamen illi, contra quem fit. Bal. in j. constitu. Cod. colum. vlt. & Doctor. in l. j. C. si à non competent. iudi. ^{Iudicans per sordes vel contra ius grauare dicitur.}

iij. Tom. Comment. Do. Rebuf.

Y iij

iudic. fuer. & maximè quando iudex iudicat per fordes, grauare dicitur. l. si filiusfamilias. ff. de iudic. & vbicunque contra ius iudicat. capitulo primo de sentent. & re iudica.

Gravamina plura si sint, sigillatim sunt tollenda.

Arbitrium.

Vltimò, si pars pluries appellauerit, vel si sint plura grauamina, iudex ad quem debet dicere in omnibus & per omnia malè appellatum, vel benè, vel sigillatim debet ius reddere super qualibet appellatione, & grauamine: † alioqui si simpliciter malè vel bene appellatum diceret, nihil ageret, imò perperam iudicaret: vt censuit Senatus me præfente anno 1535. die xj. Ianuarij, postulante Ianuario aduocato pro appellante, & Barbeau pro appellato.

LOYS XII. Article LVII. des publiées 1512.

Articulus vltimò.

ITEM, que dorefnauant on ne baillera en nos Chancelleries aucun reliefuement en cas d'appel, des sentences interlocutoires, ou griefs faits hors iugement, que la partie ne declaire ses griefs particulièrement par le menu, & non en termes generaux: & ne pourra l'appellant poursuyuir autres griefs, que droict escrit en l'instrument appellatoire.

GLOSSA VNA.

Gravamina specialim exprimenda.

VO hic iuri conformia statuuntur. Primum, quod non poterit quis releuare appellationem emissam ab interlocutoria, vel à grauamine extra iudicium facto, nisi priùs declarauerit expressè, & in indiuiduo grauamina. & dicit hic text. *par le menu, & non en termes generaux.* hoc elicitur ex. vt circa. de elect. in vj. ibi, appellantes in instrumento publico, seu literis super appellatione confectis omnia, & singula exprimant: alioqui tam opposites, quàm tempore appellationis interpositæ, vel post modum adhærentes eisdem, obiiciendi aliqua, quæ non fuerint in huiusmodi literis, vel instrumentis expressa, potestatem sibi nouerint interdictam: nisi &c. in clemen. constitutionem. illo titu. alia scripsi in articulo. j. tract. de restitu. in ij. Tomo harum Constitu. quæ huic materiæ confinia sunt.

Gravamina instrumentorum appellatio- nis quando sint exprimenda.

Secundum, quòd sic appellans non poterit profèqui alia grauamina quàm expressa, vel in literis releuaminis appellationis in patria consuetudinaria, vel in instrumento appellatorio in patria iuris scripti. hoc probatur in ca. j. de appella. in vj. & in clemen. appellanti. eodem, vbi alia multa dicuntur, quæ hunc non transcribam.

In appellatione verò à diffinitiuâ non solent grauamina exprimi in literis appellationis, cum fortè plura sint, nec tam citò videri possunt, & solet dici quod à certa sententia est appellatum, sed in interlocutoria sic, ca. j. de appella. in vj. † Sed in patria iuris scripti grauamina exprimuntur in instrumentis

instrumento appellationis: alioqui iudex non recipiet appellationem, nec literas in causa appellationis concedet: at in patria consuetudinaria in literis releuamenti appellationis grauamina exprimi solent.

5 Nunc videamus, quæ contra appellationem opponi possint? Primo ad fines vt Dicanici dicunt non recipiendi, videlicet quod appellans non est recipiendus, eo quod præcepto sibi facto opponere debeat, & non appellare: vt scripsi in §. j. de liter. oblig. in j. Tomo comment. in has constit. Reg. & sine grauamine, & sine interesse appellauit, & iuriskon. ait non solent audiri appellantes nisi quorum interest, l. j. ff. de appel. recip. Opponi quæ
cōtra appel-
lationē p of-
fint.

6 Item quia non appellauit illicò, vel intra decem dies, vel alias intra tempus competens, vt scripsi artic. primo. suprà eodem. vel non releuauit intra tempus præstitutum. artic. iij. suprà eo. vel non est profecutus, vt ibi. & ca. cum sit Romana. de appel.

7 Item quia est talis casus, in quo non potuit appellari ab executione, vt in executoriis: vt scripsi in tract. de sent. execut. in j. Tomo Commenta. ad has Constit. vel est appellatum ad eum, ad quem non debuit appellari de iure, vel omisso medio: vt superiùs scripsi artic. ij. & iij.

8 Vel pars tacitè renuntiauit appellationi, vel expressè: vt artic. xv. scripsi superiùs.

9 Item opponi potest, vt Pragmatici dicunt, à fin de non valoir: car ce qu'a esté fait ne vauli, factum non valet, quia à iudice incompetente: vt in rub. si à non compe. iudi. iudic. fuer.

10 Vnde appellatio alternatiua, aut generalis non valet, c. ij. & c. consuluit. eod. Bald. in cap. de causis col. vj. de off. delegat.

11 Ideò anno 1537. die 27. Nouembris non fuit receptus appellans, qui à iudice ecclesiastico appellauerat ad illum, vel illos ad quem, vel quos de iure potest appellatio deuolui, & maximè ad Curiam supremam tanquam ab abusu, si expedierit, & hoc inuenerit per suum consilium. vide Felin. in cap. super literis. colum. ix. de rescript. Incerta ap-
pellatio non
valet.
Arrestum.

12 Item oportet intimare officialibus Regiis sub illa qualitate, nec valeret aliter, vel curatoribus aut tutoribus: alioqui si simpliciter nominando personas intimaret. non valeret. arg. capi. fi. de præbend. in vj. capit. ad aures. de rescript. Qualitas
in intimatio-
ne appella-
tionis expri-
menda.

13 Sed si appellatio emissa à procuratoris Regij substituto non fuerit approbata à procuratore generali, tunc intimari poterunt illi officiales Regij proprio nomine. ita censuit Senatus anno 1520. die 3. Maij pro officialibus Regiis de Chaumont, contra cardinalem de Lorraine, & sufficit tunc quando reprobatà est à procuratore Regio appellatio, accipere commissiōem ad intimandum illis nomine proprio. Alia quæ opponi contra appellationem possunt, tradit Specu. eod. tit. §. fi. Substitutus
procurato-
ris Regij
quando pos-
sint intima-
ri proprio
nomine.
Arrestum.

14 Vnde ferè his verbis solent concludere appellati: *Que l'appellant ne doit estre receu comme appellant, & s'il faisoit à recevoir (que non) que soit dict estre & auoir esté moins suffisamment poursuyue, & par ce deserte, & en outre que la partie n'a point esté greuée: & si à recevoir faisoit, qu'elle n'a pas bonne cause, qu'il soit dict bien iugé, mal appelé, & partie aduersè soit renuoyée deuant son premier iuge pour mettre sa sentence à execution,* Cōclusio ap-
pellari sen-
timati.

*Effectus ap-
pellationis
plures.*

Ultimò dicamus effectus appellationis. Et primus est deuolutionis. deuoluit enim causam ad superiorem eius, à quo appellatum fuit. capi. anteriorum. ii. q. vi. ca. vt debitus. eo. & ca. cum appellationibus. in vi. etiam si appellatur à sententia nulla. c. exhibita. de iudi. c. dilecto. eod.

*Deuoluit
appellatio
causam ad
superiorem.*

Deuoluit etiam accessoria, c. dilectis. circa fin. & ibi Philipp. Franc. not. xiii. & in rubric. nume. 25. eodem gloss. in §. & ne sub umbra. in verbo, interponi. de caus. in pragmat. adeò quòd iudex appellationis poterit pronuntiare etiam super articulis omisissis à primo iudice, etiam si hoc non petatur, vt docet Præposit. in rubric. de appellat. in fin. allegat Rotam decisio. cccclxi. item si à definitiua, quam non inueni. adducit etiam Bartol. in l. fin. C. quando prouoca. non est neceff. & Imol. in capi. fina. in de exceptionibus.

Ego verò dico, quòd iudex hoc poterit petente parte, non aliàs, per l. iiii. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infecto. & ita seruatur in curiis Franciæ, & sic asserunt Bart. & Imol. adducti. per Præposit.

Item adeò causa deuoluitur ad iudicem ad quem est appellatum, vt si ipse iudex à quo aliquid attentet, nihil facit: vt in rubric. nil nouari appellat. penden. vt superius scripsi articu. xvi. imò nulla sunt, quæ fiunt post appellationem, etiam nondum releuatam. cap. non solùm. de appellat. in vi. & superius dixi.

Et iudex non deferens appellationi punitur. c. decreto. ii. q. vi. capitulo de priore. eodem titu. & poena est arbitraria, cum à iure non sit statuta, vt dicit Perus. in ca. de priore. & Doctores, in c. cum appellationibus. eodem titu. in sexto.

*Falsa demonstratio non
vniat appellationem.*

Effectus alius, nempe falsa demonstratio appellationem non vitia: unde si quis appellat die decima à sententia lata die octaua, & tamen erat lata die decima, ille error non impedit appellationem, quia sufficit sententiam iam latam fuisse tempore quo appellat, nec vtile vitiabitur per inutile: vt docet Bal. in l. etiam. C. de falsa cau. adiect. per l. si quis libellos. C. eo. & l. i. §. si quis ff. eo. sequitur Perus. in rub. de appellationibus. colum. ii.

*Suspendit
sententiam
appellatio.*

Tertius effectus appellationis est, vt suspendat sententiam, & iurisdictionem iudicis à quo, c. super eod. j. & ca. sæpe. in fin. eodem. ca. venientes. de iureiuran. † Et iudicialis appellatio etiam in vno articulo suspendit iurisdictionem iudicis in totum, & quoad totam causam. capi. si à iudice. de appellationibus. in vi. secus in appellatione extra iudiciali, nisi articuli sint separati, tunc executioni mandari poterit sententia in illis, videlicet articulis, in quibus non est appellatum. Doctor. in l. si qui separatim. ff. eod. & in ca. vna sententia. eo. l. ampliorem. vbi Doctor. C. eo. Boer. in decisio. Delphi. q. lxxii. sæpè dubitatum.

Quod est verum inspecto futuro euentu. l. si causa cognita. C. de transactionibus, sed quoad præsentem statum sententia extingui videtur, quia non potest mitti executioni, ac si nulla fuisset. l. j. in fin. ff. ad Turpillianum. Bald. in rubric. C. de appellationibus † & condemnatus non dicitur, qui prouocauit, l. secunda. in fine. ff. de pœnis. nec est infamis pendente appellatione, l. furti. in principio ff. de his qui notantur infamia. imò

eo tem

eo tempore poterit testamentum condere, l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniust. rup. & irrit. testa. l. qui à latronibus. in fin. de testa. l. fin. C. si reus vel accusator mortuus fuerit.

25 Limitatur in sententiis censuræ, quæ statim ligant. ca. quærenti. de verborum significationibus. cap. pastoralis §. j. eod.

26 Item licet præsumatur pro sententia. capitul. in præsentia. de renunt. l. Herennius. §. Caia. ff. de euct. & quantò maior est iudex, tantò magis pro eo præsumatur, & ex quo est magis peritus. capit. pen. de presumpt. capi. in nostra. de procura.

27 Tamen appellatio tollit, seu suspendit illam præsumptionem sententiæ, teste Innoc. in capit. bonæ. j. de electio. Panormi. & alij in rubric. de appellatio. text. in capit. cum ad sedem. de restitutio. spoliat. maximè si pars eam irritandam probauerit. Appellatio tollit præsumptionem sententiæ.

28 Ego dicerem semper præsumendum pro sententia, etiam post appellationem. cap. in præsentia. & cap. bonæ. j. de electio. ideò is qui dicit aliquid contra sententiam, hoc debet probare. vnde appellans semper tenetur probare iniquitatem sententiæ, l. hi qui. C. eodem. ibi: iustè te appellasse ostende. & sic præsumitur pro sententia, l. prima. ff. eodem.

29 † Sed dicunt ipsi, non tam præsumitur post appellationem, quàm antea, tamen semper præsumitur quousque probetur contra, vt cap. cum ad sedem. & ca. in nostra. de procura.

30 Item effectus appellationis est, vt reformet sententiam malè latam, & benelatam confirmet. l. j. ff. de appellatio. l. Titianus. quod cum eo. & confirmando vel reformando addere potest: vt in titul. de confirma. vtili. Bar. in l. si expressim. in fin. ff. eodem. Appellatio reformat sententiam malè latam.

31 Sola tamen Curia suprema sententiam irritat, & pro infecta habet, sicut Princeps, vt vulgo solet dici, *mettre au neant*, & ita scripsi in proemio Concordat. in verbo, summas. per gloss. in clement. vna de immu. eccle. & superius dictum fuit articul. xij.

32 Et si parti non sit satisfactum dicendo bene vel malè iudicatum: tunc iudex appellationis debet addere pro casus necessitate & contingentia. Dec. in rubric. de appella. colum. vij. num. 11. & supra dixi articu. xij. Iudex appellationis aliquando addere sententia debet.

33 Nota igitur quod pulchrè docet Bald. in ca. fraternitatis. colum. ij. de testi. videlicet appellationem habere quatuor naturas, scilicet supplendi: vt in l. per hanc. C. de tempo. appella. & sic iudex appellationis potest supplere in causa, quæ venit ad petitionem coadiuuandam. l. Titianus. ff. quod cum eo. secus si veniret ad omninò nouam petitionem. Bald. in l. fin. colum. j. C. quando prouoca. non est necess. Quatuor naturas habet appellationis.

34 Emendandi, in l. j. ff. de appella. Felyn. in c. cum causa. col. ij. de re iud.

35 Confirmandi naturam habet: vt in l. eos. in princ. C. eodem & in titulo de confirmat. vtili.

36 Discernendi, l. j. C. quando prouoca. non est necess.

37 Habet etiam ultra Bald. naturam diuidendi, quia pro parte potest iudex appellationis confirmare & infirmare sententiam. cap. Raynutius. & cap. Raynaldus. de testamen. l. Carmelia. ff. de iure patro.

Annulandi naturam habet. l. quædam mulier. ff. fami. ercif. 38

Habet etiam naturam procedendi lite non contestata inter absentes, l. 39
l. fin. §. illud. C. de temp. appel.

Etiam habet hanc naturam quòd vno condemnatorum appellante, vter
que videtur appellare, quatenus sententia contra se facit. l. amplioem in
princ. C. eo. licet non seruetur in Francia.

*Appellatio
in pristini
restituatur
conclusio in
causa appel-
lationis vim
habet liti
contestatio-
nis.*

Item effectus est appellationis, vt restituat causam in pristinum statum, 41
vsque ad liti contestationem. vnde omissa dilatoria in causa principali, nō
potest opponi in causa appellationis, l. ita demum. C. de procur.

Ideo in causa appellationis non requiritur liti contestatio, l. fin. §. illud. 42
C. de temp. ap. ego dixi illam conclusionem, quam faciunt partes, seu pro-
curatores coram grapherio, seu iudice habere vim liti contestationis, &
ab eo tempore debetur emenda. † vnde solent iudices & præfides curia- 43
rum dicere, concludatis, & appellans concludit male iudicatum, appella-
tus bene: vt docui in tracta. de senten. prouis. articu. j. gloss. xij. vbi dixi in
quibus casibus appellans concludere non teneatur. in primo Tomo Com-
menta. ad has Constitu. Reg.

Causa appellationis debet decidi per eadem statuta, per quæ prima sen- 44
tentia. text. in authent. vt cum, de appellat. cognos. §. j. collat. viij. & in stylo
Parla. titulo de commiss. §. item quæro. Panorm. & alij in cap. quod clericis.
de foro competen.

*Appella-
tio mutat
omnes cau-
tiones.*

Appellatio mutat omnes cautiones, & nouas cautiones iudiciales re- 45
quirit. nam cautio de iudicio sibi finita est in prima instantia. l. Græcè. §.
& post litem. ff. de fidei. ideo in causa appellationis de nouo caueri debet.
gloss. in auth. de his qui ingred. ad appella. in princ. column. v. Bald. & Præ-
posi. in rubric. de appella. ca. circa fin.

Idem in cautione de rato, vt in causa appellationis de nouo cauendum 46
fit. not. in capitulo non iniuste. de procura. l. j. C. eodem.

Alius quoque est effectus, vt appellatione pendente nihil innouan- 47
dum fit. titulo ff. nil nouari appella. penden. scripsi supra arti-
cul. xvj. Alias vtilitates poteris hic addere bone lector

Istas interim non negligendas putamus: pro
quibus agimus gratias Deo omni-
potenti, qui calamum cur-
rentem direxit.

Ament.

TRACTATUS DE APPELLATIONIBVS TANQVAM

AB ABVSU INTERPOSITIS,

frequens.

Des appellations comme d'abus.

FRANÇOYS Article V. des publiées.

M. D. XXXI.

QUE les appellations come d'abus interietées par les prestres, & autres personnes ecclesiastiques, es matieres de discipline, & correction, ou autres pures personnelles, & non dependentes de realité, n'auront aucun effect suspensif: ains nonobstant les dittes appellations, & sans preiudice d'icelles, pourront les iuges d'eglise passer outre contre lesdittes personnes ecclesiastiques.

primus
Articu.

GLOSSA VNA.

ABTI est malè & perperàm vti. l. plenum. §. j. ibi & horto, & pomis, & oleribus, & floribus, & aqua vsurum non vsque ad compendium. i. lucrum, sed ad vsum scilicet, non vsque ad abusum. ff. de vsu & habit. & abusus dicitur malus vsus: vt scripsi in l. bona. ff. de verb. fig. ac illi citus vsus, vt scribit Archid. in cap. quamuis. de offi. deleg. in sexto, quem sequitur Lucas de Penna in l. vsum aquæ. columna prima. C. de aquæ duct. libr. xj.

2 Vnde in hoc Regno introducta est appellatio, quæ vocatur à notorio abusu, quando palàm & notoriè quis sanctis decretis, ac concordatis, priuilegiisque Gallia perperam vtitur, sicut dicit Cicero pro Roscio Amerino. Quid est aliud iudicio, ac legibus, ac maiestate vestra abuti ad quæstum atque ad libidinem?

*De notorio
abusu sola
Curia co-
gnoscit.*

3 Et si Archiepiscopus non possit in prima instantia cognoscere in diocesi suffraganei, tamen quando est notorius excessus, & abusus, cognoscere poterit. cap. Romana. §. sanè. de censib. lib. vj. & cap. Romana. de pœnis. eod. libr.

4 Et de hac appellatione sola Curia suprema cognoscit, siue appellatur à iudi

Conclusio

*pellantis à
notorio abu-
su.*

à iudicialibus, siue ab extraiudicialibus, etiam omisso medio: & solet appel-
lans concludere his verbis, *ie conclud estre mal, & abusiement procedé, entre-
prins, & decerné, & executé, si execution y a: & demande, que le tout soit reparé: &
bailler absolution à l'appellant, si mestier est, & es despens, & l'amende. Autrement
selon la diuersité du cas doit conclurre.* & postea sententia erit conformis peti-
tioni: iuxta l. vt fundus. ff. commu. diuid.

Imò etiam vendicat sibi Curia cognitionem contra clericos, appellando 5
etiam à iudicibus ecclesiasticis ad Parlamentum, quamuis iurisdictio ec-
clesiastica sit dignior, & superior, & sit tanquam sol in mundo, & secularis
tanquam luna: vt dicitur in c. solitæ. de maio. & obedient. † & de appellatio- 6
nis substantia est ad superiorem appellare. gloss. in ca. ij. de consuetudini. in
vj. vbi non valet consuetudo nec abusus in contrarium, sed regales dicunt
in hoc casu Curiam supremam esse superiorem. inferiùs dicam, quando
hoc esse possit.

*Appellan-
dum ad su-
periozem.*

Item si laicus citetur à iudice ecclesiastico in realibus, vel in alia mate- 7
ria, de qua vt Regales contendunt, iudex ecclesiasticus non potest cogno-
scere, tunc impetrabuntur literæ à iudice Regio, per quas inhibetur sub
magnis pœnis iudici ecclesiastico, ne cognoscat, & parti etiam præcipit ne
prosequatur illam causam coram iudice ecclesiastico, sub pœna in literis
contenta demum citatur pars per easdem literas coram iudice laico ad
diem ad audiendum ampliores ei fieri inhibitiones. de hoc superiùs dictum
fuit in tract. de cita. in hoc Tomo.

*Curia quan-
do cognoscat
de notorio
abusu.*

Item dicunt posse de notorio abusu Curiam cognoscere, quando quis 8
venit contra auctoritatem Regiam: vt si in hoc Regno Comes Palatinus
à Papa creatus legitimet in temporalibus, vel creet notarios in eisdem:
tunc ab ista legitimatione appellatur tanquam ab abusu ad Curiam, vt do-
cet Bened. in repe. ca. Raynutius. in verbo, & vxorem. numero 197. & se-
quent. de testament. † & sic fuit prolatum arrestum contra Ioannem Manar, 9
qui creauerat notarios in temporalibus, & sic legitimauerat. per quod curia
abusiue processum censuit, & nulla ista facta declarauit, inhiuitque illi
ne amplius in hoc Regno hac potestate vteretur, condemnando ad re-
stituendum pecunias, quas receperat, & quòd creati notarij ac legiti-
mati deferrent literas apud Curiam, refert Aufrer. in stylo Parlamenti are-
sto 251.

Arrestum.

Prætereà si fiat quid contra sancta decreta, & concordata, vt si quis o- 10
misso medio ad Papam velit appellare, vel in prima instantia iudex ab eo
delegatus velit cognoscere: vt per totum de cau. & friuo. app. in Concord.
Benedict. vbi suprâ, num. 427.

Arrestum.

Addunt etiam si contra priuilegia Regni fiat, vt si aliquis exterus trahat 11
aliquem regnicolam, vel externum extra Regnum, contra titu. de causis. in
Concorda. & sic fuit latum arrestum, vt docet Aufrer. in stylo Parlament.
arresto. 259. & 269.

Vendicant etiam sibi hanc cognitionem ab abusu, quando fit contra 12
Ordinationes Regias. nam eas infringere (vt dicunt) nihil aliud est, quam
remerè præsumere, & notoriè abuti iurisdictione Regia: ideò poterit
Rex,

Rex. & eius Curia iudicio etiam pœnali suam iurisdictionem defendere. l. j. ff. si quis ius dicen. non obtemp. Bened. in repe. c. Raynutius. in ver. absque. ij. de fideicom. substi. nu. 48. de testa.

13 Idem dicunt, si quis contra aresia Curia molitur, vel quando iudex, etiam ecclesiasticus vsurpat iurisdictionem secularē: vt si velit de possessorio, vel realibus cognoscere, & tunc iudex secularis etiam clericis inhibet. arg. l. consulta diuina. C. de testa. vbi Imperator prohibet clericis, ne de insinuatione testamenti cognoscant. Ecce casus præcipuos, in quibus abusus fit.

14 Ego verò putarem hanc appellationem iustam in illis casibus, in quibus Rex habet iurisdictionem à Papa, vel Canone, seu à Conciliis generalibus, vt in cap. principes. xxij. q. v. vbi qui venit contra fidem, rigore & seueriore iudicio Principum atteri debet, autoritate illius text. ideò non dubitò laicos posse in hoc cognoscere, etiam contra clericos, vt ecclesiam protegant: vt etiam scripsi in titul. de protectio. Concorda. in Concord. Francia.

15 Idem si oppugnatur ecclesia. tueri enim à Principibus debet, ob eam autem causam Principes constituti sunt, & potestas secularis. dict. capitu. principes.

16 Idem quando à iure canonico ille casus expressus esset, vt in electione summi pontificis, cap. vbi periculum. §. prætereà. de electio. in vj. & in aliis casibus ab ipso iure expressis: quia Regum officium est propriū facere iudicium, & iustitiam. ca. Regum. xxij. q. v. † si igitur Rex debet facere proprium iudicium, non quærat igitur alienum: nam ordo confunditur, dum

17 sua vnicuique iurisdictione non tribuitur. c. peruenit. xj. q. iij. † Propria itaque iurisdictione est tuenda vnicuique. c. nouit. de iudi. nam diuisum imperiū cum Ioue Cæsar habet: teneat ergo ille immania saxa, vestras Eure domos, vt ait Vergil. Patet profectò sedis apostolicæ iudicium in suis casibus, cuius autoritate nihil maius, à nemine retractandum, in his quæ pertinent ad suam iurisdictionem, nec cuiquam licere de eius iudicio iudicare tanquā supremo. c. patet. & c. nemo. & seq. ix. q. iij.

Quemadmodum econuerso in casibus, qui pertinent ad iurisdictionem

19 Principum secularium, ecclesia, & ecclesiastici iudices non debent se intromittere. dict. capit. nouit. de iudic. capit. si clericus laicum. de foro competenti.

20 Et in casibus à iure non permissis excommunicati sunt vsurpantes iurisdictionem ecclesiasticam in bulla Coenæ domini: vt ibi etiam scripsi, & Anton. Rosellus in tract. de potesta. Papæ. & Imperat. enumerat casus, in quibus à iudice seculari ad ecclesiasticū præuenitur. & Docto. in capit. licet. & capit. nouit. de iudic. & dicit Cardinal. in clementi. prima. de pœnitent. & remiss. iudicem ecclesiasticum compellere posse secularem ad

21 obseruantiam iuris canonici. † sed hodie figura *ὁστέρον πρό τέρων* est in vsu, dicit Aufrer. his verbis, nunquam, tamen audiui, neque vidi, nisi semel, quod super huiusmodi meritis causarum appellationum pronuntiatum fuerit, sed duntaxat vel appellationes annullatæ, aut quòd appel-

lantes non recipiendi vt appellantes, quia à iudice spirituali non est ad se-
culari iudicem appellandum. in tract. de potest. secu. super eccl. fallen. ij.
verfic. xxx. fallit.

In his appellationibus frequenter presbyteri & clerici volentes effu- 22
gere correctionem, & quandoque solutionem eorum quæ debebant, abu-
tebantur: ob id statuit Rex, quod istæ appellationes non suspendant iuris-
dictionem iudicis ecclesiastici, sed ea non obstante procedere possit. hoc
probat in hoc artic. & in c. ad nostram. de appellat.

Disciplina non recipit appellationem ab abusu. Primò dicit iste text. *en matiere de discipline.* hic non puto accipi discipli- 23
nam pro eruditione, quam discipulus à suo præceptore obtinuit, sed pro
instituto & moribus: vnde si Episcopus, vel Abbas, seu alius velit clerico-
rum mores reformare, vel monachorum, nulla consuetudo, vel appellatio
hoc valeat impedire, ne sanguis eorum de suis manibus requiratur. c. irre-
fragabili. de offic. ordinat. & quia remedium appellationis non ideò inuen-
tum est, vt alicui à religionis & ordinis obseruantia exorbitanti debeat in
sua nequitia patrociniū exhibere. d. c. ad nostram.

Correctio non admittit appellationem. Secundò dicit *correctio*, si clericus appellet ab Episcopo volente eum 24
corrigere, tanquam ab abusu, illa appellatio non suspendit, sed poterit Epi-
scopus illum corrigere clericum, non obstante appellatione, & postea si
velit, appellationem istā prosequi poterit. † & ista tam in regularibus, quam 25
secularibus clericis locum obtinent, vt per Panormita. & alios in c. irrefra-
gabili. deberent tamen isti ad suos appellare iudices.

Tertiò, idem dicit in personalibus, vt si clericus conueniatur ad decem, 26
quæ debet ex locatione domus, vel ex aliis personalibus, & is tanquam ab
abusu appellet, non obstante appellatione iudex ecclesiasticus procedet,
vt scripsi in tractat. vt laici non conueniantur coram iudicibus ecclesiasti-
suprà.

FRANCOYS Article V I. des publiées
M. D. XXXIX.

Articu-
lus se-
cūdus,
tertius,
& quar-
tus.

*Que les appellans comme d'habus, qui se departiront en iugement de
leurs appellations releuées, payeront l'amende ordinaire du fol appel, &
hors iugement, la moytié de ladicte amende, & plus grande, si mestier est, à
l'arbitration de nosdites Cours souueraines, en regard à la qualité des ma-
tieres, & des parties,*

IDEM, Article VII. Ibidem.

*Et en amende vers la partie, pour leurs subterfuges, & delair, & pro-
cés retradé, c'est à sçauoir, de vingt liures Parisis en iugement. & hors iceluy,
de dix liures Parisis.*

IDEM, Article VIII. Ibidem.

Et quant aux appellations playdées & soustenues par

lesdicts

lesdits appellans, ils soyent condemnez outre l'amende ordinaire, en une amende extraordinaire enuers nous, & la partie: selon l'exigence du cas, si la matiere y est trouuée disposée

GLOSSA VNA.

IC statuit, quòd si quis velit acquiescere appellationi tanquam ab abusu emissæ, hoc ei liceat, tamen si in iudicio antequam super causa litigetur, acquiescat, tenetur soluere multam sexaginta librarum fisco, parti verò viginti pro dilationibus, & processibus retardatione. *Multa qua imponatur pro appellatione ab abusu.*

2 Si verò extrà iudicium huic appellationi cedat, tunc ad dimidiam emendam tenetur fisco, & ad decem libras parti, & ad maiorem arbitrio Curia pro qualitate materiae, & partium imponendam.

3 Item si super hac appellatione in iudicio litigatum fuerit, & appellans succumbat, non solum condemnari debet ad emendam sexaginta librarum, sed etiam ad aliam emendam extraordinariam pro qualitate causæ, & si hoc materia exigat, quæ conceditur fisco, & parti, prout superius conscriptum fuerit, videlicet si emenda fuerit erga fiscum ad viginti libras dimidia imponi debet, videlicet alia decem, quæ parti applicantur.

4 Item vidi appellari tanquam ab abusu a clerico, cui Abbas maioris monasterij præceperat, ut caperet monachum. & in hac appellatione dicebat se non esse subditum dicti abbatis idè illum abbatem abusum suam iurisdictione, Curia istum appellansem reiecit, nec eum appellansem recepit, quia ad superiorem dicti abbatis appellare debebat, non ad Curiam, quæ per istam appellationem non tuetur iurisdictionem ecclesiasticam, sed suam pœnali iudicio. l. vna. ff. si quis ius dicen. non obtempera. & hoc sensuit Senatus anno 1545. die x. Decembris. *Reiecitur appellatio tanquam ab abusu.*

5 Et istæ appellationes regulariter sunt verbales, & vocales, & aliquando etiam emittuntur ex processu in scriptis, ut quandoque vidi. Nam si iudex ecclesiasticus iudicauerit in petitorio restitutionem fundi, vel domus faciendam, appellari solet tanquam ab abusu, & etiam si tres sententiæ interuenerint, & omnia annullantur. ita vidi seruari, sed quo iure defendis villas in c. quo iure. viij. distin. 8. *Arestum.*

7 Alia de appellationibus abundè scripsi suprà titu. proximo, ea quisque videre potest. Laus Deo.

TRACTATUS DE
ANTICIPATIONIBVS, VTILIS,
AC QVOTIDIANVS.
RVBRICA

Des anticipations.

Loys XII. Article LVI. des publiées
M. D. XII.

Articu-
lus pri-
mus.

ITEM, que toutesfoys & quantes qu'aucun fera anticiper
sa partie, s'il gaigne en fin de cause, l'anticipation, & voyage
du sergent sera taxé, sinon que la partie eust premierement rele-
ué, auant qu'auoir esté anticipé.

GLOSSA VNA.

*Anticipa-
tionis lucra,
quando im-
petrari pos-
sunt.*

INTERDVM reus dolo, & versutia plenus, se
condemnatum intelligens appellat, volensque
causam immortalem reddere, impetrat literas ap-
pellationis, & citat, seu intimat parti ad longius-
culum tempus, seu multum distantem diem, quo
compareat, puta ad annum, vel sex menses, seu ad
aliud longum tempus. † sed & tunc appellatus rei
moras, & subterfugia deprehendens, impetrare
potest literas anticipationis, & citare appellantem
ad diem breuiorem. Et hæc practica generalis Regni. Masuer. in eod. ti-
tu. §. item & similiter.

Et fundatur istæ literæ super æquitate abbreviandi lites, quiareipu-
blicæ interest vt abbrevientur, l. properandum. C. de iudic. capit. finem, de
dolo, & contuma. & de hoc verbo est text. in l. secunda. C. de vectiga. &
commiff. sed ibi non sic accipitur, vt hic.

Iste igitur articulus disponit, vt anticipanti taxetur salarium appa-
ritoris, qui denuntiauit anticipationem, & hoc si appellatus obtineat, &
nisi pars releuasset suam appellationem ante ostensam anticipationem. &

Arestum. secundum hoc iudicauit Senatus anno 1522. die xxix. Nouembris.

Sed

- 5 Sed dubiū est an anticipans teneatur probare appellationem interposi- *Anticipā*
 tam, & debito tempore? docet Aegid. Bellamera deci. xlv. inci. quamquā. de *appellatio-*
 apellatione in tit. de app. nō teneri, refert Fely. in c. capitulū. nu. 14. de resc. *uem proba-*
 nā q̄ cōfiteretur antecedens, videtur cōfiteri & cōsequens. c. dudū. ij. de elect. *re debet.*
- 6 Sed contrarium iudicauit Senatus, nam qui appellationem allegat, eam *Arestum.*
 probare debet. l. non ignorat. C. qui accu. non possunt...quoties. §. qui do-
 7 lo. ff. de prob. & hoc ann. 1534. die 24. Martij ante Pascha. † ista sic possunt
 conciliari, videlicet vt anticipans probare teneatur, quando appellās nō
 prosequitur, sed quando appellans releuauit, & prosequitur, tunc appel-
 8 lans probabit. † Quæro quomodo fieri possit ista abbreviatio diei, ante- *Anticipa-*
 uersio, seu anticipatio? Respon. per literas Regias, non autem per suppli- *tio quomo-*
 cationem, quia huius concessio gratiæ non solet à Parlamento concedi, *do fieri pos-*
 nec ab alio. cap. oblate. de appel. sic conclusit & statuit Senatus anno 1510. *si.*
 die xvij. Martij. argumento eorum quæ Doct. scribunt in Imperium. ff. de
 9 iurisd. omnium iudic. † vnde si quis ad Parlamentum appellauerit, & in
 longam dilationem diem protraxerit. breuiorem appellato concedet, vel
 Princeps, vel eius Cancellaria, non alius poterit, vt fuit etiam in Senatu
 10 iudicatum anno 1510. die ix. Iulij. & anno 1528. die xvij. Ianuarij, † quod *Aresta.*
 est verum, quando ad Parlamentum fuit appellatum, secus si ad Seneschal-
 lum, vel Bailliū, tunc enim is Seneschallus vel Bailliū literas etiam
 anticipationis concedit.
- 11 Item in anticipationis literis oportet declarare à quò aliquis appella- *Litera anti-*
 uerit, & de quo grauamine, vel an à sententia definitiua, & hoc casu præci- *ipationis*
 pitur iudici à quo, vt mittat processum cum expletis clausum, & sigillatum. *qua contine-*
 Ita vidi in literis anticipationis exprimi. *re debeant.*
- 12 Aduertendum est tamen, quòd in hac anticipatione dilatio dari debet *Dilatio cō-*
 competens, & non nimis arcta, alioqui non valeret. c. oblatæ. de app. ibi, *petens in an-*
 dum moodò nimium non præcurrat, & arg. c. j. de dila. Alex. consil. xix. viso *tipationū*
 processu. colum. vltim. in j. vol. Masue. in rubr. de dila. §. item cū quis ad- *literis dari*
 13 iornatur. † Et an dicatur competens, relinquatur arbitrio iudicis ad quem *debet.*
 vt docet. Ioan. And. Anth. & Dec. in c. oblatæ. colum. ij.

FRANCOYS Article VII. des publiées 1528.

ITEM, & s'il y a appel desdites sentences de contumace interiecte: la
 partie poursuyuant pourra faire anticiper l'appellant par requeste, en la si-
 gnifiant audit appellant, ou à son procureur, qui aura occupé par deuant les-
 dits commissaires.

Articu-
 lus secū
 dus.

GLOSSA VNA.

INTERDVM causa in Senatu committitur aliquibus, & *Anticipa-*
 partes coram his commissariis non comparent, vnde commis- *tio quando*
 sarij in eos contumaciæ sententiam ferunt, & ipsi postea appel- *per suppli-*
 lant: ideò si pars velit, potest eos anticipare, dando Curia sup- *cationē rele-*
 plicationem, & hoc casu potest releuari anticipatio per supplicationem, *uari possit.*
 sed non regulariter, vt superius scripsi.

ij. To. Comment. Do. Rebuf.

Z iij

cationem, sed non regulariter, vt superiùs scripsi.

Item sciendum est, quòd per has ordinationes non est cautum, nec per 2 literas Regias releuamenti statuitur, quòd tempus detur ad cõparendum corã iudice à quo, sed solet regulariter per appellãtem declarari, & si plus æquo pro lixum tempus assignauerit, datur anticipatio, vt hic.

Si tamen ageretur de causa alimentorum, vel alia prouisionali, vel con- 3 tra exterum, aut pauperem, tunc breuissima debet assignari dilatio. argu. I. fi. ff. de appel. ne mora periculum afferat. l. non solùm. §. qui riuos. ff. de oper. noui nuntia. scripsi in tracta. de sentent. execut. in primo Tomo Comment. in has Constitutio. Regias.

Procurator
non antici-
pat.

Procurator non anticipat, sed pars: vnde cum procurator, seu syndi- 4 cus alicuius pagi anticipasset appellantem, fuit in expensis à Senatu condemnatus, saluo tamen iure prosequendi appellationem habitantibus illius pagi & parti, anno 1534. die lunæ post Quasimodo.

Arrestum.

FRANCOYS Article VIII. des publiées M. D. XXVIII.

Articu-
lus vlti-
mus.

ITEM, sera en l'option desdites parties faire iuger lesdits con-
gez ou defaux par lesdits commissaires en la matiere dessusdite,
ou faire appeller leurs cedules desdits congez & defaux en iuge-
ment, comme dessus, pour en auoir le prouffit, & adiudication par
nostreditte Cour en la maniere accoustumée.

GLOSSA VNA.

Anticipa-
tio ante o-
cto dies an
valeat.
Arrestum.
Arrestum.

HIC articulus facultatem parti tribuit prosequendi appellationem, vel vt iudicetur contumacia, prout de iure communi, & communiter per ordinationes iudicatur. Ista materia latius tractata fuit supra in tractatu de contumacia & de effectu.

Notandum est, quod si aliquis anticipauerit intra octo dies, anticipatio 2 valebit, si appellans non renuntiet appellationi intra octo dies, vt censuit Senatus anno 1522. die vltima Iulij. Si tamen pars post anticipationem renuntiauerit intra diem octauum, vt potest, tunc anticipatio non valebit, vt iudicauit Senatus anno 1527. die v. Martij. & dixi supra titu. de appella. artic. xv. finem his impono gratias Deo agens immensas.

Amen.

TRACTATUS DE
 PRAESENTATIONIBVS.
 RVBRIC.

Des presentations.

CHARLES VI. Article XXXVII.

ITEM, & quand aux presentations, nous, en ensuyuant les Ordonnances de noz predecesseurs Roys de France, auons ordonné, & ordonnons, que tous ceux qui auront affaire en Parlement, seront presentez dedans le premier iour, ou le second au plus loing, de la presentation de leur Bailliage, ou Seneschaucée: ou autrement, sans nulle esperance de grace, & sans demander default, ils ne seront plus receus: ainçois seront tenus pour purs defaillants, & sera le default puis la enauant baillé à leur parcie.

Articu-
 lus pri-
 mus.

IDEM, Article XXXVII.

ITEM, que ceux qui se presenteront, fassent speciale presentation en chacun Bailliage ou Seneschaucée, en laquelle ils auront affaire: & s'ils ont affaire en diuers Bailliages, ou Seneschaucées, ou en vne seule, qu'en chacune presentation ils fassent escrire tous ceux, contre qui ils se presenteront: ou autrement de tout le Parlement ils ne seront receus encontre aucun autre, que contre ceux, contre lesquels ils se feront presentez.

IDEM, Article XXXIX.

ITEM, que toutes manieres de parties, selon ce qu'elles se seront presentées, soient deliurées par l'ordre des presentations, sans nul auantage de donner audience à autre personne quelconque, selon l'ordre qu'ils se seront presentez: & bien se gardent les parties, qu'elles soyent trouuées à l'huis de la chambre presentes, & garnies de leur conseil, quand elles seront appelées. Car les parties presentes seront tantost deliurées sans delay, & si l'une est presente, & l'autre absente, la presente emportera deslors tel prouffit, comme si elle ne fust point presentée: & si toutes les deux parties sont defaillants, reuiennent à l'autre Parlement, si la Cour ne veoit qu'ils l'eussent fait en fraude d'aucune chose, qui nous touchast, & ainsi se deliurera chacune baillie ou seneschaucée auant que commencer l'autre.

iiij. Tom. Comment. Do. Rebuff.

Z 4

*Partes se
debent sin-
gulis præs-
entare annis.*

HIC PONITVR quomodò, & quo tempore præsentare partes se debeant in Parlamento, & ad hoc videndus est text. & certum est quòd partes singulis annis se debent præsentare, alioqui interruptus erit processus, vt suprà dixi in primo Tomo harum Confti. gloss. v. in procem.

Et quamuis singulis annis sic debeant se partes præsentare, tamen non solent taxari, nisi viginti solidi pro qualibet præsentatione, quia pars non astringitur venire pro hac præsentatione, sed poterit in singulos annos mittere hos xx. solidos ad suum procuratorem, qui istam præsentationem facere poterit, & hoc seruetur in parlamen. Paris.

*Præsentatio
nis cuiuslibet
salaris.*

Intelligendus est iste text. quòd quis singulis annis se debet præsentare siue agatur de processu in scriptis, siue de processu verbali, vt pragmatici vocant. † Et processum in scriptis intelligentes, si data si dilatio ad producendum, & audiendum ius, & si iudex dicat, quòd partes produxerint coram eo, & quando iudex recitat se in sententia multa instrumenta, & documenta vidisse, & hoc constat ex actis. ita est constitutum in tit. *quels procez son dits par escript.* infrà eodem. qui ex hoc erit expeditus. Etiam hoc fuit in iuridicis conuentibus declaratum, habitis apud Molinos anno 1540. die xix. Septembris propter frequentes dubitationes.

*Processus in
scriptis, vel
verbalis
dicatur.*

Nec dicitur processus in scriptis eò quòd scriptus est: veluti consuetudo, quando est scripta non amittit nomen consuetudinis, nec ob hoc dicitur consuetudo ius scriptum. §. sine scripto. de iure natu. in Institutio. Doct. in l. de quibus. ff. de legibus. & in proce. feudo. sic videtis in processu dicto in scriptis. & hoc tendit ad declarationem Ordinationum Regiarum, quas vide inferiùs pleniùs in d. tit. *quel procez sont dictz par*

Arestum.

escript. Alia lector beneuole ex tex. elicias, & ex tuo suppleas in genio, postquàm videris in stylo Parla. tit. de præsentat. in Parla. faciend. vbi fusiùs hæc materia traditur in prima parte. ne plura in re facili adducendo prolixitatis vitium incurram. Laus de istis Deo tribuatur.

Amen.

TRAC.

TRACTATUS DE

LITERIS IMPETRATIS AD RE-

NUNTIANDVM PROVOCATIO-

ni, & quando quis ad acquiescendum
appellationi recipiatur.

*Des lettres des acquiescemens, & quand
l'on est receu à acquiescer.*

LOYS XII. Article XXXI. des publiées
M. D. XII.

ITEM, que les lettres d'acquiescement se presenteront à la
Cour, & seront signifiées à la partie six iours apres l'impetra-
tion d'icelles, sur peine d'estre decheu de l'effect d'icelles.

Articu-
lus pri-
mus.

GLOSSA VNA.

- 1 **Q**UAMVIS vulgò soleat dici, renuntiare appellationi Renuntiare
& acquiesce
re an differant.
- 2 intra octo dies, acquiescere verò postea, tamen Latinè re-
nuntiare quis appellationis dicitur, † siue ante octo dies re-
nuntiet, siue postea etiam renuntiare liti dicitur, in l. post-
quam liti de p̄edio motæ renuntiasti. C. de pact. vbi Doct.
dicunt cedere liti pro renūtiare. prout multa scripsi in l. ce-
dere diem. ff. de verborū signification. ego pragmaticorum terminis vtar.
- 3 Statuitur hic literas has celsionis prouocationis esse Curiaē sup̄emæ Litere re-
nuntiationis
appellationis
quando sint
presentadae.
præsentiendas, & non statuit diem, ideò videtur in arbitrio impetrantis,
dummodo eas præsentes intra annum. cap. plerunque. de rescrip. & alias
secundum stylum & consuetudinem Curiaē, tamen hic statuit, vt præsentes
Curiaē, & significantur parti intra sex dies ab impetratione con-
putandos: ergo quàm citò commodè fieri potest debent Curiaē præsenta-
ri. argu. cap. quā n̄ sit. de elect. in vj. alioqui impetrans priuatur fructu & ef-
fectu illarum literarum, vt in text.

Intellige

*Renuntia-
tio est du-
plex quoad
appellatio-
nem.*

Intellige quòd duplex est renuntiatio appellationis : prima , quæ fit per 4
litteras, & de ista loquitur iste text. & illæ literæ Parlamento diriguntur , in
quibus Rex permittit acquiescere sine emenda de gratia speciali, & irritat
appellationem, ac annullat, mandatque Consiliariis vt appellansem reci-
pian ad acquiescendum, & appellationem annullent : & hoc est quando
appellatio in Curia pendet.

*Sententia à
procuratori-
bus cū con-
silio facta
nō possunt à
partibus re-
uocari.*

Arestum.

Altera est quæ fit consultorum autoritate, & ista non tractatur hic, sed 5
debet præsentari quàm citò commodè fieri poterit. argu. c. quàm sit. de ele-
ctio. in vj. † vnde anno 1539. die 6. Iunij fuit pronuntiatum in Senatu, vt 6
conuenta, seu sententiæ (quas appunctamenta vocant inter procuratores
partium, & aduocatos habita & expedita cum consilio non possint à parti-
bus reuocari, & vt pragmatici dicunt, *ne sont suiets à desaduen, sinon qu'on alle-
gue dol, mais l'on pourra agir contre le procureur*, si fit soluendo, alioqui contra
partem. Et ista eliciuntur ex dictis gloss. Bart. & Docto. in l. j. in fi. ff. quando
appel. fit.

Alioqui si quis non acquiescat appellationi, omnia iusta contra eum 7
valent, antequàm denuntiauerit parti, & ad impenias tenetur, quousque
intimauerit se renuntiare, idèd vtile est statim post cessionem parti de-
nuntiare.

Aliquando etiam sine literis Curia Parlamenti recipit aliquem ad ac- 8
quiescendum, cum sua causa ibi tractatur, sed tunc acquiescens solet ad
emendam condemnari non ordinariam, sed ad quinque libras pro quoli-
bet anno, quo in Parlamento illa causa introducta fuit.

*Acquiesco-
re procura-
tores quādo
possunt.*

Arestum.

Item ex Ordinatione Curia procurator potest acquiescere, si consilio 9
aduocatorum ita visum fuerit. Vnde is qui reuocauerit procuratorē suum
volentem ex consultorum autoritate acquiescere, fuit condemnatus ad
multam centum solidorum Parisi. & quòd etiam consentiret renuntiatio-
ni appellationis apud actuarium, seu Grapherium, prout consilium dicta-
uerat, & hoc anno 1538. die 25. Februarij, vt scribitur in stylo Parlamen-
ti. aresto. 133. item quòd procurator. † Et hoc modo plures expedirentur 10
causæ, si partes hoc procurarent, & consultorum autoritati crede-
rent.

*Hæres an
possit ac-
quiescere in
vim litera-
rū à defun-
cto impetra-
tarum.*

Aresta.

Si verò impetrans has literas moriatur antequàm ope illarum acquie- 11
uerit, non poterit hæres acquiescere in vim harum literarum, nec procu-
rator, quia morte mandantis expirauit mandatum, leius qui. vbi Iason. ff. si
certum petat. l. mandatum. C. manda. cap. significauit. de rescript. ita iudica-
uit Senatus anno 1519. die 9. Februar. Domi. Viellard, & Alligret postu-
lantibus.

*Acquiescēs
in materia
criminali
ad expensis
tenetur.*

Arestum.

Intellige quòd appellationi cedens tenetur soluere expensas, & alia litis 12
dispendia, vt visum est Senatui anno 1549. die 7. Ianuarij.
Imò in materia criminali hic acquiescens tenetur nedum ad expensas, 13
sed ad damna & interesse quousque acquieuit : vt placuit Senatui contra
Do. de Borbon, anno 1519. die 14. Februarij. Alia multa tractaui in tract.
de appellationibus.

ITEM, ¶ si tost qu'un proces sera sur le bureau, nul ne sera receu à acquiescer : à ceste cause defendons à nostre amé ¶ seal Chancelier, ¶ autres ayans la garde de nos seaux, que dorenavant ne baillent aucunes lettres d'acquiescement, sinon que ceste clause y soit, pourveu que les procès ne soit veu, consulté ne iugé.

Articu-
lus secū-
dus.

GLOSSA VNA.

- 1 **P**ROHIBET ne quis appellans recipiatur ad acquiescendum postquam lis iudicari coepta sit, & vt dicit text. *quant le proces est sur le bureau.* ideò præcipit Cancellariis, ne aliquas literas renuntiationis appellationis concedant, nisi apponatur clauitula, q̄ acquiescere possit, prouiso quòd processus nõ fuerit visus, consultus, nec iudicatus: intellige à iudicibus illius causæ. *ibi, veu, consulté, ¶ iugé.*
- 2 Et sic tres excipit casus, primus est in quo non licet appellationi cedere, quando processus est visus, non prout quotidie videtur ab aduocatis, aut ab ipsis partibus, sed vt mox dixi, quando visus est à iudice, seu à consiliariis. ¶ Nam quando processus visus fuit, hoc fieret in iniuriam relatoris, qui diutius illum videndo dies noctesque transegit infomes: & Princeps in dubio non vult quicquam concedere in iniuriam alterius, l. ij. §. meritò. ff. ne quid in loco public. fiat. c. quamuis. de rescr. in vj. etiam labor Consiliariorum & iudicum esset vanus: & quando quis fortè audiret se malam obtinere causam, aut periculosum fore euentum, tunc acquiesceret.
- 3 Idem si controuersia enarrator (quem *rappporteur*, vulgò vocamus) causam enucleauerit, & iam consultores audierunt narrationem, iamque Præses sententias Consiliariorum excipit, non poterit acquiescere pars, sed potest ei dici, quod Imperator ait in l. ij. C. de iuris & facti ignoran. sera prece subueniri tibi desyderas.
- 4 Istud probatur, quòd post conclusionem in causa nihi potest pars agere, quàm vt dubium expectet litis euentum, c. cum dilectus. de fide instrum. & conclusum in causa censetur, quando renuntiatum est allegationibus iuris & facti. gl. ibidem. ¶ si tamen partitus fuerit processus, tunc altera pars poterit producere instrumentum causam omninò perimens, vt fuit conclusum in magna inquisitionum Camera in libro scriptum specierum, quem vocant.
- 5 Ideò post conclusionem non valent commissiones impetratæ. nisi de ea conclusione mentionem faciant. Leg. cancel. Inno.
- 6 Item *iugé*, dicit text. quia si conclusum fuerit in Parlamento reum condemnandum, & si breuiculus, seu libellus condemnationis super hoc fieri debet, licet nondum sit peractus, tamen processus iudicatus quoad hoc censetur, vt dicit text. *iugé*. & probatur in l. ij. C. de senten. ex breuicul. rec. vbi no. idem esse in aliis iudicibus.

Acquiescens
quando quis
non recipiatur.

Acquiescere
quis non
potest quando
processus
videri coepit
est.

Producere
post conclusionem
quando pars
pos-
sit.

Arestum

Iudicatus
processus
quando discitur.

Articu-
lus ter-
tius.

ITEM, aucun ne sera receu en iugement à acquiescer, soit par nos lettres, ou autrement, sans payer l'amende à la discretion de nostredite Cour, en ayant egard au temps, que l'assignation de ladite cause sera escheüe en nostredite Cour.

G L O S S A V N A.

Multa vo-
lentium ac-
quiescere
appellatiōi.

PROHIBET ne quis in iudicio cedat appellationi, nisi multam soluat ad discretionem Curia, ratione habita temporis, quo fuit introducta appellatio, & hodie dicanicis iste text. est planus, quia Curia solet condemnare ad quinque libras Paris. pro quolibet anno appellationis, vnde si appellassem ad Curiam anno xxxviij. & acquiescere velim anno quadragesimo, teneor soluere multam decem librarum Paris. & omnes expensas, quas appellatus probabit se in causa exposuisse, vt dixi superiùs tracta. de appel. artic. 9.

Idem Article XV.

Articu-
l^o quar-
tus.

ITEM, & quand la cause sera mise au roolle, huit iours apres la publication d'iceluy roolle, ou que ladite cause sera appelée en iugement, aucun ne sera receu à acquiescer, soit par nos lettres, ou autrement, sinon en payant l'amende, qui sera arbitrée par nostredite Cour, eu egard au temps, que l'assignation sera escheüe, & sera tenu le procureur de l'appellant declarer le temps, que ladite assignation sera escheüe.

G L O S S A V N A.

Transigi an
possit, pro-
cessu in Cu-
ria penden-
te.

DE M ferè continet hic articulus sicut præcedens. I
Quæro an possit hic transigi durate lite in Curia? Respon-
sic, dummodò apponatur clausula in transactione, saluo, vel re-
tento beneplacito Curia, vt docet Masuer. in sua pract. rub. de
iudi. §. item sæpè partes. & in stylo Parlamen. titul. de modo proponendi. §.
idem in causa. alioqui contra: ¶ nam postquam appellatio est Papæ præsen-
tata, non possunt partes recedere ab ea. capit. quamuis. & c. prouida. de ele-
ctio. in sexto. alioqui illuderetur frequenter. c. bone. ij. de postu. prela. ca. li-
cet. de officio leg.

Arestum.

Et si facta fuerit sic transactio, non poterit pars venire contra eam, do-
nec Curia declarauerit sibi displicere. Ioann. Gallus. q. per aresta. q. cxviij.
vidi pronuntiari.

De hac materia plene tractaui supra tract. de app. articu. xv. ad ibi dicta
lector beneuole te reicio, gratias de his Deo æterno agens. Amen. 4

TRAC.

TRACTATUS DE SALARIIS TAXATIS PRO

VISITATIONE

processus.

Des salaires & espices taxez pour la visitation des procès.

LOYS XII. Article LVII. des premieres.

ITEM, nous ordonnons que les iuges Royaux, ou leurs lieutenans resortissans sans moyen en nosdites Cours, qui ont accoustumé de prendre aucune chose pour la visitation des procès, ne pourront prendre doresnavant aucune chose pour la visitation d'iceux procès, qu'il ne soit enregistré par leurs greffiers, par les mains desquels lesdits iuges pourront prendre ce qu'il leur sera taxé raisonnablement, en escriuant & signant de leur main sur le dictum, ce qui aura esté taxé pour la visitation. Et d'avantage nous ordonnons que lesdits greffiers seront tenus d'escrire, & signer sur le reply de la sentence ce qui aura esté taxé pour la cause dessusdicte.

Articu.
primus.

GLOSSA VNA.

STE text. videtur contra ius, ut iudices possint aliquid recipere à partibus, inter quas ius reddunt. nam scribitur Iob cap. xv. ignis deuorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt.

Contra munera capiunt.

Et Thebis iudicum imagines visuntur absque manibus: & summi iudicis oculi conuiuent, eo quòd iustitia nec muneribus capiatur, nec hominum vultu flectatur, ut alibi legisse memini. Vnde

de solebat quidam hos versus scribere:

Munera pontifices subuertunt, munera Reges.

Munera ius statuunt, destituuntque simul:

Munera peruertunt leges, decreta refellunt,

Euacuant patrum iura rigore suo.

iiij. Tom. Comment. Do. Rebuf.

Aa

Munera iudicij libram moderantur, & ipsam
Protinus inflectunt, quo data pensa trahunt.

Omnia vincit amor, sed amorem munera vincunt:

Excæcant oculos, præcipitantque gradus.

Munera si cessent, cessabunt iurgia, lites,

Mars cadit, & Veneris nullus amicus erit.

Munera si cessent, miseris mortalibus vltra

Clamor, nec luctus, nec dolor vllus erit.

Iudices non debent capere munera. Itaque postquam dona excæcant oculos iudicum: Ecclesiast. 20. ideò ipsi constanter ea recusare debent: imò statuit Vlpianus in l. solent. in fin. ff. de officio proconsul. & legat. ne donum, vel munus ipse Proconsul, vel qui in aliquo officio erit, accipiat, ematve quid, nisi victus quotidiani causa, quæ ad xenia non pertinent, sed ad ea, quæ ad edulium accedunt vsum, nec xenia producenda sunt ad munerum qualitatem.

Annotatio ad l. solent. ff. de offic. proconsul. Et quamuis in quibusdam libris legatur, excedunt, ego tamen putarem legendum accedunt, vt non liceat iudici donum, vel munus accipere, nisi accedat ad vsum edulium, vt esculentum, & poculentum: quia non licet recipere ea, quæ excedunt vsum edulium, vt quæ fortè paucis diebus non possent consumi, veluti vinum, aut frumentum.

Scitè Papa scribit in c. statutum. §. insuper. de rescriptis, in sexto. vt gratis & cum omni puritate iudicium procedat, nullus iudex munus, vel quicquid aliud à partibus recipere præsumat, nisi forsan esculentum, & poculentum mera liberalitate oblatum, quod paucis consumi possit diebus.

Nam dicit Cassador. libro vj. varia. epist. xxj. paria esse iustitiam vendere, 7 & simoniam committere, cap. accipimus. in fin. de purga. canoni. imò grauius est vendere iustitiam, quàm præbendam: quia Christus est iustitia. cap. existimant. xj. q. iij. & culpa tantò grauior est, quantò res, in qua culpa committitur, est sanctior: vt ait diuus Bernar. quem refert Lucas de Penna in l. j. col. xix. C. de desert. lib. xij. cùm vendere præbendam, & beneficia, inter cætera crimina grauiùs reputetur, quia omnia crimina ad comparisonem Simoniacæ hæresis, quasi pro nihilo reputantur. capitulo fin. j. quæstio. vij. Sic vendere iustitiam, idest Christum qui est iustitia, grauiùs erit quàm beneficium vendere. Et per hoc expeditus quoque erit titulus, infra, *des dons & promesses pour corrompre iustice*, & sic iudex vendens iustitiam potest vocari Simoniacus hæreticus.

Vendere iustitiam grauius est quàm vendere beneficium.

Apophtegma quotidianum.

Ideò Pescennius niger consiliariis addidit salaria, ne grauarent eos, quibus absidebant, dicens iudicem nec dare debere, nec accipere. Plutarch. in apophteg. vtinam hoc exemplum imitentur hi, qui vendentes officia spoliant iudicem assessoribus interim raptò viuendum est. ibidem.

Officiales an cõsequantur salaria temporis eius, quo non seruiunt.

Et ordinarij officiales priùs debent habere stipendia, quàm extraordinarij: vt statuit Ludouic. xj. anno 1467. die 6. Februarij: vt patet in lib. Ordinatur. Ludo. fol. 148.

Verùm eo tempore, quo non seruiunt, salarium habere non merentur. l. o. l. Seio. ff. de annuis leg. & in l. diem functo. de officio assesso. author. Capit. decisio.

cifio. cxxv. in decisio. Neapo. quia propter seruitium, vel officium datur etiam beneficium. capitul. fin. de rescrip. in sexto. qui ergo non dicit horas, prout officium ecclesiasticorum exigit, non lucratur fructus beneficij, sed ad eorum restitutionem tenetur, vt alibi scripsi.

- 11 Super hoc tres facerem casus. Primus est quod officium iustitiæ emi non debet, & emens Simoniacus est: vt suprâ dixi, & in authentic. vt iudices sine quoquo suffragio. gloss. in l. ij. C. de murilegul. libro vndecimo. Benedict. in repetitio. capitul. Raynutius. in verb. duas habens filias. de testamen.
- 12 Secundus casus est, non licet iudici dare pecuniam, etiam in causa iusta, vt ipse in mei fauorem suam proferat sententiam: sic enim iudex corrupti videretur. l. ij. in fin. ff. de condict. ob turpem causam. quia non licet iudici iustum vendere iudicium, quamuis liceat aduocato iustum vendere patrocinium, & Iureconsulto consilium. capitul. non licet. xj. quæst. iij. & cap. fin. xij. quæstio. v. & toto titul. C. de pœna iudi. qui malè iudica. hodie super hoc facta est ordinatio Henrici, ne Consiliarij quicquam à partibus recipiant, nec quidem species.
- 13 Tertius casus est, licere iudici iusta non habenti aliunde stipendia, pro labore aliquid recipere, tam ad laboris compensationem, quam vt honestè pro sua dignitate viuat. capitul. cum ab omni. de vita & honestate, clericorum. dicto capitul. statutum. §. in super. de rescriptis, in sexto. & sic pro visitatione processus id quod ei taxabitur, iure poterit accipere. gloss. in dicto capitul. non licet. *Et Anitus Archemeonis fuit primus*, qui Athenis iudicibus pecuniam dedit, authore Plutarcho in vitis illustrium virorum.
- 14 Itaque cum magistratus regni iusta non habeant pro autoritate stipendia, vt commodè viuant, & ne in miseram cadant mendicitatem: salaria pro visitatione processus, & relatione recipere permittitur eis. & de hoc loquitur hæc præsens ordinatio, quæ per ista satis videtur intelligi posse.
- 15 Requisita tamen aliquot in hoc text. subnectere non pigebit, primum quod sit iudex Regius, vel eius locum tenens, ibi, *Juges Royaux, ou leurs Lieu tenans*, idem tamen putarem in aliis, cum eadem sit ratio in cæteris, & sic eadem iuris dispositio, l. illud. ff. ad legem Aquil.
- 16 Secundò quod sint iudices immediati ad Curiam supremam, & sic quod præsidiales sint prouinciarum iudices, vt sunt Seneschalli, Bailliui, &c. non primæ instantiæ, quos vulgò Præpositos vocamus. ibi, *ressortissans sans moyen en nosdittes Cours*. Secus ergo in aliis, quia de vno dicens de aliis negat, l. cum prætor. ff. de iudiciis. capit. nonne. extra de præsumptio. cum similib.
- 17 Tamen cum eadem sit æquitas, idem quoque erit. gloss. in authentic. quas actiones. C. de sacrosanct. ecclesi. etiam hodie hi recipiunt.
- 18 Tertiò requiritur, quod illi iudices sint consueti accipere. ibi, *qui ont accoustumé de prendre aucune chose*. Nam interdum consuetudo facit licitum, quod alias erat illicitum. capitulo denique. iij. distinctio. & ista est consuetudo generalis Regni Franciæ, tam in iudicibus ecclesiasticis,

Iudicantia officij emi non debet.

Iudici non licet capere pecunias.

Iudici quâdo liceat capere pecunias.

Quis primus iudicibus pecuniâ dedit.

Requisita in hac ordinatione.

Consuetudo fecit licitum.

quàm in secularibus , vt pro visitatione processus pecuniam accipiant.

Quartò quòd sint consueti accipere causa visitandi processum : secus 19 ergo si alia ratione , ibi , *pour la visitation d'iceux procès* , & sic pro mercede laboris impensi. nam si vt iniustitiam facerent , vel administrarent non valeret : vt in l. prima. & per totum. C. de poena iudicis qui malè iudicauit. & vt superius distinxi, l. prima. §. fed & constitutio. ff. de calumn.

*Iudex non
ultra taxam
accipiat.*

Quintò requiritur , illud quod ita iudex accipit , fuisse taxatum. ibi , *ce qui aura esté taxé pour la visitation*. ergo sua autoritate capere non potest , quia fortè malo auiditatis animo posset metas excedere in exigendo , vt notarij , capitulo , statutum. §. notarium. de rescriptis in sexto. vel fortè plus acciperet ab vno , quàm ab alio.

*Taxatio e-
qua debet
esse.*

Sextò , quòd illa taxatio sit rationi consona. ibi , *ce qui aura esté taxé raison- 21*
nablement. extirpandum est quod ratione caret. cap. cor episcopi. xviii. distinct. nam interdum immèsum taxaretur salarium spe compensationis vni , vt postea ille communicet aliis , vel vt ipse taxet (si quando ferat occasio) simile salarium.

Septimò requiritur , quòd illa taxatio scribatur in regesto , & signentur , 22
en escriuant & signant de leur main sur le dictum. Nam quidam annonarij iudices plus iusto recipiunt , & taxant , & quasi harpiæ omnia rapere vel-
lent.

*Regestata
& signata
sit taxatio.*

Octauò , quòd actuarius , seu grapherius scribat in breuiculo sententiæ , 23
quod taxatum fuerit salarium. ibi , *& d'auantage, &c.* vt postea iudices Curiarum supremarum hanc immensam taxationem reformare possint , si visum eis fuerit.

*Actuarius
non pars
sportulas
dat iudici.*

Nonò , quod iudices hoc salarium taxatum ab actuario recipiant , & non 24
à parte : nam pars tradet grapherio , & demum ipse iudici. ibi , *par les
mains desquels lesdits iuges pourront prendre , ce qui leur sera taxé raisonnable-
ment*. alioqui pars posset magnam summam dare , quæ postea non veniret in taxationem : vt igitur hæc taxatio parti computetur , necessarium est sic fieri , & non nisi his obseruatis possunt iudices aliquid à litigantibus exigere.

IDEM, Article XLIIII. des publiées
M. D. XII.

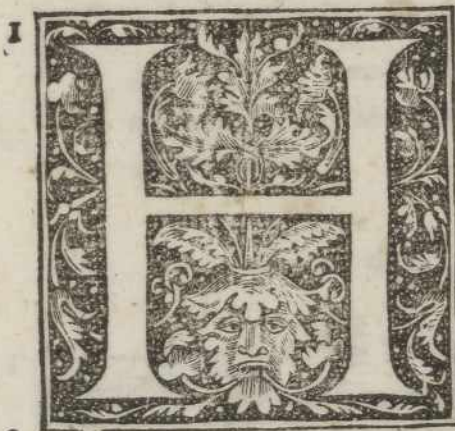
Articu-
secun-
dus.

ITEM, & ainsi qu'auons entendu , quand aucun
rapporte quelque procès es Cours desdits Seneschaux , Bail-
lifs & autres iuges du ressort de Tholouse , & les espices
luy sont taxées , ceux contre lesquels la sentence est donnée , qui
doyuent payer lesdittes espices , ou partie d'icelles , se portent
pour appellans tant du principal , que desdittes espices &

taxation

Et taxation d'icelles: pour empescher que ledit rapporteur ne soit payé desdites espices, & pour coulourer leurdit appel, disent qu'elles sont trop excessiuelement taxées. Au moyen de quoy plusieurs gens de bien ne veulent prendre la charge de rapporter aucuns procès, doutans estre frustrez de leursdites espices: Nous voulons, & ordonnons que quand aucun appellera deormais de la taxe desdites espices, disant qu'elles ont esté trop excessiuelement taxées, ou autrement, que nonobstant quelsconques appellations releuées ou à releuer, & sans preiudice d'icelles, inhibitions faittes par vertu du relieuement en cas d'appel, que lesdites espices soyent payées: & celuy sur lequel elles seront taxées, sera contrainct à ce faire: sauf toutesfoys à recouurer par luy ce qui seroit dit en fin de cause auoir esté excessiuelement taxé,

GLOSSA VNA.

HIC VOCAT species honoraria iudicum, quia instar specierum acuunt, & olim tanquam species gratis offerebantur, & quia modicæ species sufficiunt eduliis, & oboloniis, ita & modica salaria pro his taxari debent sportulis, cum iudices alia habeant salaria. Doctor. in l. j. C. de sportul. & sumptibus. in diuersi. iudic. fac. & de execut. lit. suffraganeis.

Sportula seu honoraria cur species gallicè vocentur.

2 Tamen quidam hodie annonarij iudices plures aureos sportulares exigunt, quos vix Midas persoluere possent, nec duo quidē Aegyptij sufficere, ob id pauperes reddūt litigantes; vt est text. in authen. vt differ. iudic. colla. ix. quos acerrimè deberent castigare supremæ Curia iudices.

3 Aduertendū est, quod si pro aresto interlocutorio pars sportulas seu species persoluerit, earum dimidiam partem exigere poterit ab aduersario, si commune erat arestum, & in vtriusque vtilitatem, quamobrem dabuntur executoriales literæ soluenti contra partem aduersam.

Sportula presoluitur quando possint repeti à collatoribus

4 Si verò in aresto fuit dictum sine expensis tam causæ principalis, quàm appellationis, tunc is qui persoluerit dicta honoraria, & species poterit à colligante repetere pro ea parte, qua quomodum ex

Arestum.

aresto sentit, quod relinquatur discretioni eius camerè, in qua prolatum

fuit arestum. ita fuit conclusum anno 1544. die vigesima sexta Iu-

nij in Parlamento. Alia hic non addam, cum hæc non sint

magni emolumenti: & hodie sint ista correcta

per constit. Henric. moderni, ad quam

nunc te reicio. Benedictus

sit Deus in secula.

Amen.

ANNA VNA

IC VOCAT species hominum

cum, quia ista species sunt, & cum

modis species gratia ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

modis species distinctione ostenduntur, & cum

TRACTATUS DE

ARESTIS ET OPPONENTIBVS

CONTRA EA.

Des arrests & des opposans contre iceux.

FRANÇOYS Article CVIII. des publiées
M. D. XXXIX.

QUE les tiers opposans contre les arrests de nos Cours souveraines, s'ils sont deboutez de leurs oppositions, seront condemnez enuers nous en l'amende ordinaire du fol appel, & la moytié moins enuers la partie, & plus grande si mestier est, selon la qualité & malice des parties: Et contre l'execution des sentences non suspendues par appel, seront condemnez en vint liures Parisis d'amende enuers nous, & la moytié moins enuers la partie, & plus grande si mestier est, comme dessus.

Articu.
prim^o.

GLOSSA PRIM A.

SCIENDVM est arestum esse vocabulum gallicum, significans sententiam supremæ Curiaë incorruptam, & inuolabilem: vt docui in tracta. vt contractus & alij actus gallicis concipiantur verbis. in ij. Tomo Comment. harum Constit. ipsa enim Curia iudicat, sicut Princeps esset iudicaturus. l. vnica. ff. de offi. præfe. præto. ideò non licet venire contra aresta Curiaë, sed ea custodire omnes tenentur, tanquam sacrosancta, nec ab eis est recedendum, nec quidem appellandum. l. j. ff. à quib. 2 appel. non lic. † Sed aduertendum est, cum dicitur hic in text. opponi contra arestum, intelligendum est loqui contra executionem aresti, vt infra 3 fusiùs declarabimus: & quamuis Budæus in annota. in Pandect. vtatur verbo, intercedere pro opponere, ramen quia Iurisconsult. non sunt vsi, salutem non memini me apud eos legisse, sed verbo interponere & opponere. l. ij. ff. de exceptionibus. vt scripsi in tit. de verborum significa. ideò nos terminis Iurisconsult. vtimur, & dicanicorum, cum in forensi versetur iudicio: generale autem est verbum opponere, & magis frequens: licet variis modis cognoscatur contra aresta, quæ tractaui in trac. de literis ciuilib. in

Arestu est sententia suprema Curia.

Interponere pro opponere lura consulti est, intercedere Budæus opponere genera liter.

ijj. Tom. Comment. Do. Rebuf.

A 2 4

Tertius opponit se contra arrestum executione. j. Tomo Comment. in has Constit. & scripsi in tractatu, de rescript. ar. vij. in ij. Tomo Commenta. in has Const. Curiam septem modis de causis posse cognoscere: sed hic additur alius modus, videlicet per oppositionem.

Nam si opponat tertius contra arrestum, audiri debet, quia arrestum latum inter aliquos, non debet prodesse, nec nocere tertio, sicut res inter alios acta aliis non nocet, neque prodest, l. quia. ff. de iureiurando. & in rubrica, res inter alios acta. quia non debet alteri per alterum iniqua conditio inferri, l. non debet. ff. de regulis iuris. Non censetur enim esse latum contra inauditum: quare audiri denuo opponens debet, l. cum quaeritur. cum l. sequenti. ff. de exceptione rei iudicatae. nam Imperator statuit his verbis, ea quae statuuntur aduersus absentes, non per contumaciam sed de nuntiationibus, nequaquam ex more conuentos, iudicatae rei firmitatem non obtinere, l. ea quae. C. quomodo & quando iudex. 4

Arestum contra inauditum non valet. Si ergo non valeat arrestum contra inauditum, necesse est ut is postea audiatur: ideo per oppositionem Senatus eum audiet, cum non soleat in dicta causa Senatus arrestum proferre: quod si fecerit, is qui praetendit interesse, interponere debet, & illud arrestum ei non nocebit, nisi postea declaretur executorium contra illum, ut fieri solet. timo etiam gloss. in dict. l. ea quae. 5 dicit arrestum non valere pro absente non citato, quia res inter alios acta, nec nocet nec prodest, per totum illum titulum, & definiri non potest contra partem inauditam. l. de vnoquoque. & ibi Hippol. numero 34. in viij. ampliat. ff. de re iudicata. multa in praefatio. adduxi in titulo. de citatio. supra. videte text. & ibi doctores, in l. furioso. ff. de re iudicata. & l. non eo minus. C. de procuratoribus. † Praeterea dicebat Menander Graecus, 6 qui prius condemnauerit, quam causam luculenter audierit, is malus est, quia male credidit: ideo ne iniuriat fiat ei, qui non fuit auditus, poterit ipse per oppositionem sibi prouidere. Ex hoc articulo, tanquam ex equo Troiano magna circa practicum veritas nobis enascitur circa oppositantes. 7

Absenti non citato dictum arrestum an valeat. In hac materia oppositionum tres casus traditi sunt à Barto. in l. si pro- 7 lusorio. §. i. ff. de appellationibus. qui praecipue declarant totam hanc materiam. Primus casus est, quia interdum tertius impedit ne causam, quam alius incepit, agat, seu defendat, & si sua principaliter inter sit, quia forte est emptor, alius venditor, poterit ipse agere ante litis contestationem, & alter defendere, ne agat. l. saepe. ff. de re iudica. l. Titia. ff. solut. matrimonio. si post litem contestatam veniat, quam sciuit, & tunc poterit assistere agenti, sed ut agat, non poterit impedire. l. solutionem. ff. de solu. de quo scripsi in trac. de sent. prouis. in j. Tom. harum Constit.

Tertius tripliciter se opponit. Secundus casus, si tertius veniat, ut assistat, quod etiam tribus modis 8 fieri potest, vel ut assistat, ne fiat collusio, l. si suspecta. ff. de inof. test. Secundo ut causam adiuuet ad victoriam, tunc is poterit assistere, & alia facere, quae posset pars principalis, l. si parentes. & l. sequen. C. de euictio. clem. constitutionem. vbi Doctor. de electio. Vnde intra dilationem testes producere poterit, quos pars non produxit. gloss. in dicta. l. si suspecta. in princ

Adiungere se potest tertius liti iam mota tripliciter.

principio & l.principaliter.ij.C.de libera.cau.vbi Bald.& in auth.nūc si hæ res.C.de litigiosis.ideo si præclusa sit via probandi principali, ita & tertio, cap.cū super.vbi Doctores, de re iudicata. Tertio poterit assistere quis assumendo in se litem,cū ad eum spectet principaliter,dicta l.sæpè.& l.ij. C.vbi in rem actio.Anton.Bur.& alij,in cap.cū super.de re iudicata.facit l.si actor.ff.de procuratoribus.quia non debet alterius collusione,aut inertia alterius ius corrumpi,l.si pariter.C.de liberali causa.

- 9 Itaque hic tertius debet in eo statu sine retardatione processus recipi in quo lis est,nec debet renouari processus.Bald.in dicta auth. nunc si hæres. in fin.& Alexander confi.lxxxij.in causa.in fin. volumine primo. post Bart. & Imol.in l.à sententia.ff.de appellationibus. *Tertium in eodē statu recipitur in quo inuenitur processus.*
- 10 Si tamen processus sit ineptus,tertius non poterit illum ad aptitudinem reducere, nec eum profequi, vtor verbis Bald.in dict.auth. nunc si heres. col.fin.C.de litigios.per cle.constitutionem.de elect. *Ineptus processus non admittitur ad iudicium tertij.*
- 11 Et quamuis Iudex non fuisset competens quod ad tertium, tamen ratione oppositionis incidentis erit competens, per capitulum super eod.de offic.deleg.l.à diuo Pio.§.si super.ff.de re iudica.Arch.confilio clxxxij.pro clariori,colum.j.facit l.quoties.C.de iudic.nisi quis opponeret contra literas de debitis, tunc remitteretur opponens ad suum ordinarium, vt docet Masuer.in tit.de remis.§.item si virtute.num. 3. in praxi. scripsi in tract.de liter.oblig.artic.j.glo.oppositionis,in j.Tomo horum Commenta. in Constitu.Regias. *Competens fit iudex q alias erat incompetens quo ad tertium opponentem.*
- 12 Et sic poterit quis non solum opponere ante arrestum latum, si probet sua interesse, sed etiam post latum, quando non fuit auditus,l.j.C.de iuris & facti ignorantia.l.si rem.§.quolibet.ff.de euctio.quia vbi les non præstituit tempus, sufficit quolibet tempore,l.qui fundum.ff. de contrahen.emptio.l.in venditione.§.de tempore.de bonis authorita.iudi. possiden. Bart. in l.j.per illum text. ff. de aleæ lusu & aleato. Roman.confilio cccxl.circa fin.colum.j.& Iason in l.Gallus.§.videndum.in princip.ff. de liber. & posthumis. *In auditus opponit & ante & post arrestum.*
- 13 Si quis tamen sciat suam agi causam,vel interesse,debet se opponere ante arrestum, vel sententiam.alioqui postea non audietur. d. l.si parentes.C. de euctioib.Bart.in l.si prolusorio.§.j.ff.de appella. Ancha.in cle.constitutionem,de electio.Felyn.in c.cū super.de re iudica. *Acta nocent tertio qui præueniat causam agi.*
- 14 Ex quo infertur,quod acta gesta inter alios præiudicant tertio, si ipse sciuit causam agi.d.l.sæpè.ff.de re iudic. secus si ignorauerit, quia tunc etiam post dilationem poterit testes producere,& omnia agere,quæ ad suum spectant commodum.Bart.in d.l.si prolusorio.Math.decisi. Neapol.cccxxv.an tertius. nisi reus procurasset, & quæsiuit malitiosè aliquem tertium ignorantem.c.ij.in fin.vt lit.penden.in vj.
- 15 Etiam hic tertius ignorans causam agi publicatis attestationibus, poterit super eisdem articulis producere testes, licet principaliter non,c.fraternitatis de testi. clemen.ij.illo titul. Bart.in l.si prolusorio.§.j. ff. de appellationibus. quia sicut ignorantia acta non præiudicant, ita nec publicatio, *Publicatis attestationibus an producantur testes.*

quia

quia non censetur facta quoad tertium. Panormit. & Fely. in dicto cap. veniens ij. de testib.

Testes ultra decem quando tertius producere possit. Imò etiam tertius poterit producere testes, si principalis decem produ- 16
xerit, quamvis lege Regia prohibitum sit ultra decem testes super vno fa-
cto producere, quia intelligitur quoad vnam personam, & vnum factum:
vt in tractat. de testibus suprâ dictum fuit. facit capitul. constitutus. de te-
stibus.

Foriùs si primus transfegerit, vel instantiæ renuntiauerit, poterit tertius 17
causam prosequi, l. à sententia. §. idemque rescripti. ff. de appellatio. multo-
magis interponere.

Transactio facta tertius non desinit prosequi. Tertius casus est, quando post sententiam tertius venit ad impedi- 18
endum executionem sententiæ: & tunc intra tempus veniens appellare pote-
rit, l. à sententia. ff. de ap. vel ante executionem factam se opponere, vt hic
dicitur: vnde scribit Io. Ferra. in sua praxi. in forma exec. sen. defini. his ver-

Executio an impedi-ri possit per tertium ap- pellantem. bis, labor est obtinere sententiam, sed grauiùs est illam executioni deman- 11
dare. nam per cauillosas personas multa opponuntur contra executionem.
Opponit interdum is contra quem latum est arrestum in executione, & 19

Opponere is contra quò latum est are- stum an possit. non auditur, l. j. & ij. C. de execu. rei iudica. nisi fortè dubium arrestum fue-
rit, vtpote si quis condemnatus fuerit ad fructus, quos liquidare oportet,
& tunc si executor vult exequi non facta liquidatione, opponi solet con-
tra arrestum, etiam ab alio, contra quem latum est: vt alibi dixi in tract. de
sentent. execut. & articul. j. de liter. obliga. in primo Tomo Commentar. in
has Constitut. Regias.

Tertius op- ponens quò do iure se opponere de- betur. Item post annum auditur etiam is, contra quem latum est, opponens cò 20
tra arresti executione, teste Masuer. in titul. de execu. §. item contra arrestum.
nume. 36. scripsi alios casus in tract. except. in exceptionibus quæ opponun-
tur vt in executione. vide quæ scripsi in tractat. de literis ciuilibus in gloss.
vltim. in j. Tomo horum Commenta.

Interdum opponit tertius, contra quem arrestum expressè latum nò est, 21
& de hac oppositioe loquitur iste text. nempe si iure opponat. nam quod
iure factum est pœnam non meretur, sed opponens obtinebit, l. Gracchus.
C. ad leg. Iul. de adult. si verò perperam opponat, vt inferiùs docet iste tex.
puniatur & mulcabitur.

Sed quando iure opponere dicatur? Respon. si agatur de sententia pro- 22
lata in actione in rem, si res à nullo possidebatur, vt pote quia res erat va-
cans, vt hæreditas, præbenda, & tunc opponens impedit executionem. l. fi.
C. de edict. diui Adria. tol. si verò res erat possessa à tertio, & tunc opposi-
tio tertij impedit executionem, l. ob maritorum. C. ne vxor pro marit. & d.
l. sãpè. si autem tertius non possederet rem, sed condemnatus, oppositio ter-
tij hoc casu nò impedit executionem cautione præstita, iuxta l. si is à quo.
ff. de rei vendica. vt inferiùs dicam.

Summarie tractanda est oppositio reiectus an Si verò executio fiat in actione personali, vt pote in locato, mutuo, & 23
aliis, tertius opponens impedit executionem, & summarie: & de plano
tractari hæc oppositio debet, l. à diuo Pio. §. si super. ff. de re iudicat. vbi
Bartol. & alij.

Sed

- 24 Sed quæ sunt illa, quæ possunt opponi in executione? Respon. exceptio-
nes ortæ post sententiam interponi poterunt. *Exceptio-
nes quæ pos-
sunt opponi
in executio-
ne.*
- 25 Illæ verò quæ competebant ante sententiam minimè. nam exceptiones
peremptoriæ ante sententiam opponi debent. l. peremptorias. C. senten. re-
scin. non posse. c. exceptionem. de excep. quod limitatur in quibusdam ca-
sibus ibidem descriptis. & in l. j. C. de iur. & facti igno. quos amplè in tracta.
excep. tractavi. & si pars vellet stare iuramento victoris non tenetur iurare,
per l. in contractibus. §. illo. & gl. in l. generaliter. C. de non numer. pecu.
quia post probationem non tenetur quis subire iuramentum, quod in lo-
cum probationis succedit, nec valeret in hoc consuetudo. cap. ij. de proba.
vide tamen quæ dixi in articul. j. gloss. xj. de liter. obliga. in primo Tomo.
Comment. ad has Constitu.
- 26 Decem effectus oppositionis scripsi in tract. de sentent. prouis. artic. iij.
glo. ix. in d. primo Tomo Constitu. Regia. *Ius opponē-
di quando
quis habere
censeatur.*

S'il font deboutez de leurs oppositions.

GLOSSA III.

- 1 **H**OC text. colligitur. quòd opponens reiici debet à
sua oppositione, quando ius non habebat. Opponendi ius
habere censetur, si res de qua agitur sit sua, vel aliquod ius
in ea habeat, seu interesse sua putauerit, dict. l. sapè. & l. à di-
uo Pio. §. si super. ff. de re iudic. *Sententiis
etiam tri-
bus latis, po-
test tertius
se opponere.*
- 2 Et tunc is audiri debet ignorans, etiam si tres latæ essent sententiæ con-
formes contra alium. Cardinalis & alij, in dicta clemen. prima. de re iudic.
quia non censentur latæ contra inauditum tertium, ideo is audiri debet.
Felyn. in cap. veniens. ij. in tertio notabili. de testibus.
- 3 Vnde sententia alimentorum, & alia prouisionalibus & executoria, non
erit executoria contra tertium inauditum, dict. l. à diuo Pio. §. si super. Fe-
lyn. in ij. notab. in dict. cap. veniens. scripsi in tracta. de sentent. prouis. artic.
primo & recredientia contra vnum lata, non dabitur executioni contra
tertium: vt scripsi in articulo primo, & de sentent. exc. in primo Tomo
Constitu. Regiar. *Executoria
quamuis sit
sententia, nō
est execu-
da contra
tertium.*
- 4 Imò si iudex præciperet, vel apparitor huic tertio, vt solueret in vim
sententiæ contra alium latæ, perperam ageret, & posset hic tertius appel-
lare: vt censuit Senatus contra officialem Lugdunen. qui sic iudicauerat,
& præceperat, anno 1534. die 17. Aprilis. *Apparitor
vi sententia
nihil potest
in tertium.
Arrestum.*
- 5 Sed si quis se opponat contra sententiam non executoriam, & executor
pronuntiet eam data cautione executoriam, si is tertius appeller non fiet
executio contra illum, sed debet recipi ad concludendum in causa appella-
tionis, sicut in processu in scriptis, quia non est lata sententia in causa prin-
cipali contra eum. & ita iudicauit Senat. anno 1521. die 2. Decembris, ex
appellatione emissa à domi. Ludo. Regnier Consiliario & executore ad
hoc commissio, quod est notandum. *Executio
contra ter-
tium appel-
lantem non
fit.
Arrestum.*

Et sic

*Praxis op-
positionis cō
tra tertiū.*

Et sic notandum est quòd si quis se opponat contra sententiam execu- 6
toriam coram mero executore, id est apparitore, tunc non obstante oppo-
sitione sententiam exequetur: vt scripsi articul. j. tractat. de liter. oblig. sed si
pars appellet ab executione, propter reuerentiam appellationis viator de-
bet subsistere: vt ibidem abundè scripsi.

*Opponens
reiectus an
repetere pos-
sit suam ex-
ceptionem.*

Si verò obligatio non sit executoria, & quis opponat corā apparitore, is 7
debet dicere diem opponenti, ad dicendum causas oppositionis coram iu-
dice à quo emanauit sententia, vel executio.

Si autem quis opponat coram Consiliario, aut alio habente iurisdictio- 8
nem, tunc is de causa oppositionis cognoscet, & partes audiet. cap. de cate-
ro. de re iudic. & hic interdum refert Curia, postquam partes audiuerit, &
Curia super ipsa oppositione statuit, & tunc non appellatur, secus quando
Consiliarius datus executor aliquid statuit.

*Iudex secu-
laris an à
nullitate sen-
tentia eccle-
siastici cog-
noscere pos-
sit, vel econ-
tra.*

Sed dubium est, an audiri possit opponens, si denuo agere velit, post- 9
quam fūerit reiectus à sua oppositione? Respond. non, si plenè est de oppo-
sitione cognitum, secus si summarie, & per modum prouisionis aliquid fue-
rit pronuntiatum. l. si autem. in. fin. ff. de negot. gest. l. quod in diem. in fin.
de compen. vel poterit opponens repulsus à iudice inferiore appellare, per
l. à sententia. ff. de appellat. Petr. de Ferr. in forma execut. sentent. defi-
nit. versic. sed pone quòd apparente contradictore. † non poterit iudex se- 10
cularis cognoscere de nullitate sententiæ iudicis ecclesiastici, nec è contra-
rio, per tex. in cap. fin. de except. libr. vj. & an executor possit de nullitate
sententiæ cognoscere, vide tex. in capitul. de cætero. vbi Panormita. & Fe-
lyn. abunde tractant de re iudica. Francisc. Marc. decisio. Delphi. xxix. in se-
cunda parte.

*Seront condemnez enuers nous en l'amende
ordinaire du fol apel.*

G L O S S A I I I.

*Temerè op-
ponens con-
tra aresta
ad sexagin-
ta libras
multatur.*

ISTE articulus extendit pœnam temerè appellantis, ad temerè 1
opponentem contra arestum supremæ Curia, quod debet incor-
ruptum inuiolatūque permanere: si tamen quidam stolidus op-
ponat contra illud, ad sexaginta libras condemnari debet, si dictum fuerit
perperam opposuisse, vel reiectus fuerit à causis oppositionis, & fuerit di-
ctum arestum executorium non obstantibus allegatis in contrarium: hoc
est maximè statutum propter Curia supremæ reuerentiam, & vt malitia
opponentium præcludatur, qui solebant passim contra aresta opponere, &
vt via litigandi sine causa tollatur, & ne aresta illusoria fiant. l. si prætor. ff. de
iudic.

*Appellans
temerè non
incidit ipso
iure in mul-
ctam.*

Sed an requiratur condemnatio huius mulctæ? Respond. requiri, & 2
mulctæ declaratio debet per iudicem fieri per capit. cum secundum leges.
de hæreti. in sexto, nam quamuis hæc Regia lex imponat pœnam, vult ta-
men vt condemnentur temerè opposentes per iudicem. Ita probat iste
text. ibi, *seront condemnez*, ergo requiratur condemnatio. Ab hac tamen de-
claratione

claratione multæ poterit appellari: excepta à Curia suprema, per l. si qua multa. ff. de verbor. signific. vbi abundè scripsi.

3 Quæro an hæres opponere possit contra sententiam latam in defunctum? Respond. non videtur, quia eadem persona cum defuncto censetur. textus in authentic. de iureiurando à moriente præstito. collation. v. l. hæredem. ff. de regulis iuris. gloss. in l. & an eadem, de exceptio. rei iudica. & hoc est verum in successore vniuersali. l. miles. in fine. ff. de re iudica. Hæres an possit opponere contra sententiam latam in defunctum.

4 In successore verò singulari, vide per textum in l. ex contractu. ff. de re iudicata. & in l. si mater. in fine. & l. exceptio. ff. de exceptione rei iudicatæ. Bartolum, in l. creditores. C. de pignor. vide quæ scripsi in tractatu de literis obligator. in articul. octauo, & sequenti, in primo Tomo commenta. in has Constitutio. & Deci. consil. cccxlvi. in casu. colum. vj. nume. 29. & sequen.

5 Sed si hæres opposuerit, an ad multam sit condemnandus? Quòd non videtur, quia iustam ignorantia causam habere videbatur, l. qui in alterius. ff. de regul. iuris. & hic tex. requirit malitiam. ibi, *selon la qualité & malice des parties.* Alij dicunt istam partem referendam ad condemnationem maiorem secundum qualitatem maliciæ, sed ad pœnam ordinariam non excusari: idè arbitrio iudicis relinquendum est, si bona fides adfuerit quod excusetur, alioqui vix est vt non teneatur.

*Et la moitié moins enuers la partie, & plus grande,
si mestier est, selon la qualité, & malice
des parties.*

G L O S S A I I I I .

I P P O N E N S temerè, quia partem grauauit in hac temeraria oppositione, debet condemnari illi ad multam triginta librarum, quæ est dimidia multa temerè appellantium, & in maiori summa condemnari poterit p malitia partis opponētis, & sic tã fisco, cuius auctoritatem lædit, opponendo contra statuta per suos summos iudices, multa debetur, quàm parti. alibi dixi quare maior detur fisco, quàm parti, in tractatu de rescript. articul. tertio. gloss. septima, suprâ in secundo Tomo harum Constitutionum. Consideret ergo iudex, an aliqua causa poterit istum opponentem excusare: & tunc remittenda est pœna, saltem mitiganda. si verò nulla appareat causa iuuans oppositionem, tunc ad multam eum condemnabit, & si iudex in hac oppositione videat partis opponentis malitiam, ad maiorem multam eum condemnabit: hic est intellectus textus. Temerè opponens condemnatur etiam ad xxx. libras parti applicandas.

*Et contre l'execution des sentences non suspendues par appell, seront condemnez en vingt liures
iiij. To. Comment. Do. Rebuf.*

Paris d'amende enuers nous, & la moytié moins enuers la
partie, & plus grande si mestier est comme dessus.

G L O S S A V L T I M A.

Temere sese
opponēs cō
tra senten-
tiam quo-
modo pun-
niatur.

VPERIVS loquutus est de malè opponente contra
arestum, hic verò loquitur de opponente contra senten-
tiam inferiorum iudicum appellatione non suspensam, &
sic quæ transiit in rem iudicatam, vt ad viginti libras cō-
demnari debeat opponens erga fiscum, & ad decem erga
partem, quia hic non tantum offendit, sicut is qui inter-

Ponit contra supremi Senatus sententiam, id est arestum.

Appellatio
à sententia
etiam que
transit in
rem iudica-
tam recipi-
tur.

Tertius ignorans causam agi potest pro suo interesse appellare, etiam
à sententia, quæ transiit in rem iudicatam, quia quoad eum non dici-
tur transiisse in rem iudicatam. l. à sententia. ff. de appellationib. capitul.
cū super. de re iudic. etiam si clausula, appellatione remota, esset appo-
sita, quæ non habebit locum quoad tertium. per tex. singul. in cap. super
eo. in fin. de officio delega. capit. audita. vbi Panormita. de restitutione
spoliatorum.

Iuramentū
de notitia.

Debet tamen iurare iste tertius, quòd à decem diebus citra habuit
notitiam dictæ sententiæ, à qua, cū possit lædi, appellat, Bartol. & alij
in dicta l. à sententia. quia si tertius sciisset causam agitari, & non com-
paruisset, postea non audiretur. l. sēpē. ff. de re iudicata. & cap. quamuis. 4

Iudicis non
est repellere
opponentem.

illo titul. vt superiùs dictum fuit. † Ex hoc patet, quòd si iudex præsu-
meret malitiam contra tertium volentem impedire executionem sen-
tentiæ, adhuc deberet illum audire, & eum recipere: nec debet eum ex-
cludere, quia hic imponitur pœna, si malè opponat. ergo debet recipi
opponens, etiam si iudex hoc certò sciret, quia pœna huius textus con-
tensus esse debet: alioqui esset in facultate iudicis, istam pœnam tolle-
re, non recipiendo partem ad oppositionem, & tamen text. vult, vt re-
cipiatur soluendo pœnam: & ita seruatur in forensi iudicio, quicquid
dicat gloss. & Docto. in capitul. super eo. in fine. de officio deleg. quia à
iure non erat imposta pœna opponenti, vt hic. Imò si iudex ipium
opponentem repelleret, posset opponens appellare, & iusta esset appel-
latio.

Appella-
tionem in-
terpositam
à parte pro-
sequitur ter-
tius.

Sed si pars appellauerit, poterit tertius pro suo interesse profequi ap-
pellationem à parte interpositam, parte etiam inuita. casus not. in ca. ve-
niens. ij. de testi. Bartol. in dicta l. à sententia. §. idemq; rescriptis, & l. si pro-
lutorio. §. j. ff. de appella.

Tertius sua
interesse
probare de-
bet, & quo-
modo.

Et sic tertius impedit executionem non solùm in petitorio, sed etiam
in possessorio. dicta l. à diuo Pio. §. super. ff. de re iudicat. Domi. de Rota
decisi. 20. de restitut. spoliator. incip. fuit dubitatum. per capitul. j. in fin. de
restit. spoliator. in vj. Dummodò probauerit sua interesse, & in hoc ca-
su initio probari debet antequam audiatur. Rota. decisio. 4. incipient. no-
ta quòd vbi dicit se aliquis. de restitutio. spoliator. in antiquiorib. &
in

- in hoc probatio summaria sufficit, nec requiritur plena. d. l. à diuo Pio. §. si super. imò per iuramentum, vbi nullum est, vel modicum præiudicium poterit probari. arg. l. Thefaurus. ff. ad exhib. Bar. & alij in d. l. à diuo Pio.
- 8 §. si super. † Et tripliciter potest alicuius interesse. Primò quoad plenum præiudicium. l. penultima. ff. de re iudicat. vt de emptore & venditore. Secundò potest interesse etiam in possessione, quam possessor perdit, & tunc opponere poterit. d. §. si super. & l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito, vt statim dixi. Tertiò potest interesse quoad quale præiudicium, vt in l. si duo. ff. de iureiur. l. à sententia. ff. de appella. & tunc sufficit summarie probare interesse. *Interesse potest alicuius tripliciter.*
- 9 Sed opponens postea tenetur plenè probare rem esse suam, si non sit possessor, quia hoc dicit, ergo probat, l. ei qui. ff. de probationibus. Ioã. Fabri. in l. prima. C. de priuileg. fiscali. Chassa. in consuetudi. Burgund. in titul. des rentes. §. final. in gloss. vltima. sed possessor non. l. final. C. de rei vindicatione.
- 10 Si tamen victor præstet cautionem victo de restituendo rem tertio, in casu quo vincat, appositio tertij non possidentis rem, non impedit sententiæ executionem, per textum in l. is à quo. ff. de rei vindicatione. & hoc etiam in beneficialibus seruari docet Innocen. in cap. j. de concessione præbend. in sexto. & Panormita. in cap. veniens. secundo, columna tertia. de testibus. declarat & limitat Fely. ibi. & in capi. cum super. columna quarta. & Anto. Tremol. in additi. ad practicam de Bonacurso, in titu. de impedi. execu. versicu. idem dici potest in conueto. De opponētibus contra præconia abundè scripsi in tracta. de præco. in ij. Tomo, quæ ibi videri possunt. *Cautio præstita inuat executionē contra tertium.*

FRANCOYS Article CIX. des publiées
M. D. XXXIX.

Semblables condempnations seront faittes contre ceux, qui sans cause bailent requestes, pour faire corriger, & interpreter, changer, ou modifier les arrests donnez par nosdittes Cours, qui seront deboutez de l'enterinement de leursdittes requestes.

Articu.
secun-
dus.

G L O S S A V N A.

STATVIT vt simimilis poena decernatur contra eos qui supplicarunt, vt arestum corrigeretur, mutaretur, moraretur, seu interpretaretur, si perperam supplicauerint. probatur in l. ij. C. de legib. ibi: si ab aliquo retractetur, notam infamiæ subituro, qui vel astutè ea interpretari voluerit. & hoc eò statuit, ne aliquo modo differatur, vel impediatur aresti executio. nam per tot supplicationes, quas partes offerebant Curia, impediabatur ipsæ cognoscere de aliis causis, & elusoria erant aresta, ideò statuit, vt hic. *Supplicans aresti correctionem submitte se mulcte.*

ijj. To. Comment. Do. Rebuf.

Bb ij

Arestum. Vnde anno 1551. die vij. Augusti, fuit dictum, & factum præceptum à 2
Impetrans Senatu, domi. de Boyfi, sub pœna decem mille librarum, vt personaliter
rescriptum compareret in Curia, responsum procuratori generali Regis, fuit etiam
ad diffugi- data pcuratori eius domus p custodia & carcere, & q solicitor eius ca-
dam aresti peretur etiam in tra loca sacra: eo quod post arestum latum impetrauerat
executione literas, præcipientes Senatui, ne executioni arestum mitterent, in elusio-
punitur. nem Regis, & totius Curia: sed fortè bonum fuisset statuere, quod is qui
 literas concesserat, veniret defensus literarum concessione: nam qui
 me tibi tradidit, maius peccatum habet.

Et de iure punitur impetrans temerè rescriptum, si mendax precator 3
 existat, l. & si legibus. C. si contra ius, cap. ij. & cap. sedes. & sequen. de re-
 script. sic & hic puniendus erit: alioqui datur materia impetrandi ista rescri-
 pta post aresta, & vexandi partes, vnde iis obuiari debet. l. conuenire. ff. de
 pact. dot. l. in fundo. de rei vendicatione. & tales literæ, vt arestum non
 mandetur executioni, donec tale quid factum fuerit, non valent, tum
 quod sint contra consuetudinem & stylum Curiarum supremarum, tum
 contra iura illarum, & contra honorem & reuerentiam earum, & contra
 ius: idè inciuile tale rescriptum erit, vt docet Guido Papæ in decis. Del-
 phin. quæstio. ccccxx. in hac curia. etiam quia causa euocabatur postquam
 erat decisa, contra ea quæ scripsi in tracta. de euoca. in primò Tomo Com-
 menta. ad has Constitu.

Executione Et sic patet de iure non valere rescriptum impediens executionem are 4
aresti prepe sti, & sententiæ Parlamèti, l. rescripta. & authentica, quæ supplicatio. C. de
dientes lite- precib. Imper. offer. & l. probatorias. C. de diuer. offic. lib. xij. & in authen.
ra Regia nō vt diuinæ iussio. §. si. colla. viij. & est iniustū rescriptū & in ciuile, idè non
valent. valet, vt scripsi in tracta. de rescrip. in ij. Tomo Commen. ad has Constit.
 Regias. tolleretur enim sic ius partis per ista rescripta: & quod Princeps
 nō potest directò facere, per indirectum, id est, per ista rescripta faceret,
 & posset dici quod Cancellarius, qui ista concederet, esset vnum pecus
 Melibœi, & iniuriam faceret suo Principi, quia vellet eum ad tyrannidem
 inducere. Guido Papæ in dicto consi. ccccxxix. in hac curia.

FRANCOYS, Article CIX. des publiées
 M. D. XXXIX.

Articu-
 lus vlti-
 mus.

ET affin qu'il n'y ait cause de douter sur l'intelligence desdits
 arrests, nous voulons & ordonnons qu'ils soyent faits & escrits si
 clairement, qu'il n'y ait, ne puisse auoir aucune ambiguïté, ou in-
 certitude, ne lieu à en demander interpretation.

GLOSSA VNA.

*Aresta cla-
 re & non ob-
 scure conce-
 pta sunt.*

STATVIT aresta planè debere esse concepta, vt locus am- 1
 plius non sit illorum interpretationi: superius voluit vt gal-
 licis conciperentur verbis, vt omnis obscuritas euitaretur:
 hic vult q etiam illa verba vulgaria, tam planè concipiantur,
 vt nihil

vt nihil difficultatis resultet sicut enim lex clara esse debet, tex. in authentica, de testa, imperfect. §. j. collat. viij. ita & arresta & sententiæ l. fi. §. quod si actor. in fi. ibi, constitutio nostra dilucida, & compendiosa in terris clareat omnibus. C. de iureiurando propter calum. dando. Lucas de Penna in l. eam. col. ij. C. de excu. mune. lib. x.

2 Potest esse ista ambiguitas in facto, vel in persona, vel in re. gl. & Doct. c. fin. xxxij. distinct. ideo debent iudices, & Consiliarij antequam proferrant sententiam, illud dubium liquidare, vt l. j. & per totum. C. de sentent.

Ambiguitas in quo consistat.

3 quæ sine cert. quãtit. profer. & in §. curare. de actio. in Institut. † Potest etiã esse ambiguitas super verbis, quæ multipliciter forte accipiuntur. Ideo obscura, l. in ambiguo. ff. de rebus dubiis. vel quia generalia sunt, & generalitas obscuritatem parit. l. ita fidei. ff. de iure fisci. & ad tollendum istas obscuritates debent Consiliarij aduertere, ne generalibus verbis concipiant arresta sua, sed apponant specialia, & alia verba rei maxime conuenientia: & in hoc pendet laus & vtilitas iudiciorũ, & quandoque in cauda iacet venenum, vt dicit Ioã. Faber in rubri. de public. iudic. in Institut. adeo vt plus difficultatis sit in executione, quam in sententiæ prolatione quod non esset, si iure, & planè, ac simpliciter conciperentur, & fierent sententiæ, & arresta.

4 Alia hic multa dicerem de executione arrestorum, verũ quia multa in primo harum Constitut. Tomo conscripsi, & in titulo *de l'execution des arrestz.* infra, ibidem videbis lector beneuole: ideo hic finem faciam, Deo optim. Maxim. & eius virgini gloriosæ, ac omnibus

cælicolis maximas agens gratias, qui meum currentem animum sic direxit, vt tertium

promissum tibi Tomum breui expleuerim.

Amen.

Spes mea Christus.

